

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 07439540 5

RCL

Handwritten

LEXICON
HERODOTEUM.
P. I.

ARGENTORATI
TYPIS PHILIPPI IACOBI DANNBACH.

LEXICON HERODOTEUM

QUO

ET STYLI HERODOTEI UNIVERSA RATIO

ENUCLEATE EXPLICATUR

ET QUAM PLURIMI MUSARUM LOCI

EX PROFESSO ILLUSTRANTUR

PASSIM ETIAM

PARTIM GRAECA LECTIO PARTIM VERSIO LATINA

QUAS OFFERT ARGENTORATENSIS EDITIO

VEL VINDICATUR VEL EMENDATUR.

INSTRUXIT

IOHANNES SCHWEIGHAEUSER

ORDINIS REGII LEGION. HONOR. EQVES,

ACADEMIAE REGIAE INSCRIPT. ET HUM. LIT. SODALIS, GRAEC. LITERAR.

IN ACAD. ARGENT. ET IN SEMIN. PROT. PROF.

PARS PRIOR.

ARGENTORATI ET PARISIIS

APUD TREUTTEL ET WÜRTZ, BIBLIOPOLAS.

LONDINI

APUD TREUTTEL ET WÜRTZ, TREUTTEL FILIUM ET RICHTER.

VENEUNT ETIAM APUD R. PRIESTLEY, LONDINI;

IOH. PARKER, OXONII; ET DEIGHTON ET FILIOS, CANTABRIGIAE.

MDCCCXXIV

LECTORI S.

Prodit tandem in lucem pluribus abhinc annis promissum *Lexicon* nostrum *Herodoteum*, ad Argentoratensem quidem maxime Musarum editionem, sed et ad alias quaslibet, adcommodatum. Quo in concinnando opere quid sit quod sim secutus, ipsa frons et inscriptio libri satis dilucide declarat: id autem ipsum si probabili quodam modo consecutum me esse judicaverint hi quorum in hoc genere audienda sententia est; consentient iidem, haud inutiliter collocatum fuisse otium, quod in extremo vitae stadio multis olim agitatae tempestatum fluctibus Divini Numinis acceptum fero indulgentiae. Omnibus quidem numeris opus absolutissimum non magis in hoc genere, quam in alio quoquam requireret doctus aequusque rerum harum aestimator: nonnihil vero etiam partim aetati annis gravi, partim obtusae penitus oculorum aciei, condonatum iri confido.

Plurimum in hoc labore adjutum me fuisse profiteor perutili operâ, quam in colligendis interpretandisque jonicis praesertim vocabulis loquendique formulis, quibus usus Herodotus est, jam olim *Aemilius Portus* posuerat. Quid sit vero quod intersit inter illius *Dictionarium jonicum* et nostrum hoc *Herodoteum Lexicon*, quisquis, vel obiter inspiciens, voluerit alterum opus cum altero conferre, facile aestimabit.

Quod si cui passim praetermissa in hoc Lexico nonnulla videbuntur, quae ad rem et ad institutum nostrum pertinebant; facile huic fuerit, et licitum cuilibet, quae desint adjicere repertis. Fuerint alii, qui copiâ laborare opus nostrum sint conquesturi: quos monitos velim, ne invideant studiosis hominibus, quibus grata fortasse et accepta futura sunt eadem, quae ipsis nimia et supervacanea videntur. Caeterum ne ego quidem invidebo, immo gratulabor Musarum harum amicis, si, quae a me in universâ hac operâ Herodoto praestitâ minus commode expedita deprehenduntur, ea ab aliis rectius exposita, aut

VI

in quibus ego incertum me haerere professus sum, eadem ab hominibus ingenio doctrinâque praestantibus ad liquidum fuerint perducta.

Si in illorum solummodo usum, qui nostrâ utuntur Historiarum Herodoti editione, instructum hoc Lexicon voluissem, commode fueram facturûs, si *Capitis* vel *Sectionis* numero numerum etiam *Lineae*, quâ legitur quaeque Herodotea dictio a nobis citata, adjecissem, quo facilius citiusque quaelibet dictio in ipsâ suâ sede posset reperiri. Nunc, quum aliorum etiam commodis voluerim inservire, qui quâcumque aliâ Musarum editione (in quâ quidem Capitibus aut Sectionibus distincta narratio esset) uterentur, aliam inire rationem placuit; scilicet ut quodque *Caput* paulo longius in *tres* fere *partes aequales* distributum cogitarem, quarum primam literâ *a*, mediam literâ *m*, postremam literâ *f*. insignivi: cui rationi consentaneum fuit, ut, si qua dictio in confinio primae et secundae partis aut secundae et tertiae legeretur, notam *a. m.* aut *m. f.* adponerem. Capita minus longa nonnisi duas in partes distincta statui, quarum priorem literâ *a*, posteriorem literâ *b*. indicavi. Adjecta passim litera *N*. significat, spectare ad locum eum, cui illa litera adjecta est, *Adnotationem* quamdam, sive Wesselingii, sive Valckenarii, sive nostram, quam vel in nostrâ Herodoti editione vel in Wesselingianâ consulere studiosus lector possit.

Quamvis persuasum habeam, *Vitam Homeri*, quae Herodoti nomen praefert, ad Musarum scriptorem nihil pertinere, tamen voces dictionesque notabiliores in illo libello occurrentes Lexico Herodoteo inserui, quo luculentius etiam adpareret quantum stylus Pseudo-Herodoti a Nostri stylo differat. Denique eis etiam vocibus dictionibusve, quae in Oraculis ab Herodoto citatis notabiliores occurrunt, locum in hoc Lexico dedi; ita tamen, ut adjectâ notâ quâdam semper indicaverim, non suo nomine illis usum esse Scriptorem nostrum.

Scripsi ARGENTORATI mense Junio, MDCCCXXII.

LEXICI HERODOTEI

PARS PRIOR.

A.

Ἄβηκτος, Infelix. Vit. Hom. 32. m. Not.

Ἄβητος, ου, ὁ, ἡ, Invius, Inaccusus, Transscensu difficilis οὐρα ἄβητα, IV. 25. a. οὐρος ἄβητον ὑπὸ χιμῶνος, VIII. 138. f. Conf. Ἀπόκρημνος.

Ἀβουλία, κς, ἡ, Inconsiderantia, Imprudentia, Temeritas. VII. 210. a. VIII. 74. m. ἀπολείεται ἡ Ἑλλὰς ἀβουλίῃσι, VIII. 57.

Ἀβυλος, Inconsideratus, etc. Unde Superl. ἀβουλότατα, adverbialiter, Inconsultissime, VII. 9, 2.

Ἀβούλως, Inconsiderate, Temere. τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχωντε ἀβούλως, III. 71. m.

Ἀβρός, ἡ, ὄν, Delicatus, Lautus, Mollis. De re: Πέρσῃσι, πρὶν Λυδοὺς καταστρέψασθαι, ἦν οὐδὲ ἀβρόν, οὐδὲ ἀγαθὸν οὐδέν, I. 71. extr. De homine: Ἀγαυροὶ ἀβρότατοι ἄνδρες εἰσί, IV. 104.

Ἀβροσς, ου, ὁ, ἡ, Fundo carens, Immensae profunditatis. ἄβυσσος αἰ πηγαὶ τοῦ Νείλου, II. 28. m. Conf. Βυσσός.

Ἀγαθὰ, τὰ, Bona, Commoda, cuiuslibet generis. πάντα ἀγαθὰ, I. 126. m. f. ἀγαθὰ ἐν αὐτοῖσι τοσαύτῃ ἀντιπρίσκω, VI. 8. 3. (conf. Αὐτός, num. 3.) Sigillatim, Res pretiosae: ἀγαθὰ μυρία, II. 172. a. παντοῖα ἀγαθὰ, III. 135. 136. Vitae commoditates, Opes,

Opulentia, τὰ παρόντα ἀγαθὰ, III. 80. m.

Ἀγαθειργία, κς, ἡ, Fortiter factum, Res praeclare gesta, Bene meritum. ἐν τοῖσι Πέρσῃσι αἱ ἀγαθειργίαι (olim ἀγαθουργίαι) ἐς τὸ πρῶτον μεγάλους τιμῶνται, III. 154. a. Ζωκύρου οὐδεὶς ἀγαθειργίην Περσίων ὑπερβάλετο, III. 160. a.

Ἀγαθειργός, οὔ, ὁ, ἡ, q. ὁ ἀγαθὸν τι ἐργασάμενος. conf. Ruhnk. ad Tim. p. 4. Apud Spartanos sigillatim Ἀγαθειργοὶ nominabantur Viri fortiter factis insignes, Bene de rep. meriti, I. 67. f.

Ἀγαθός, ἡ, ὄν, μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, Manu fortem esse. I. 135. a. χώρα ἀγαθὴ ἐκφέρειν καρπὸν, I. 193. m. Ἀγαθὰ, τὰ, vide supra.

Ἀγαθουργία, vide Ἀγαθειργία.

Ἀγαίεσθαι, (jon. pro ἀγάεσθαι et ἀγαῖεσθαι,) Admirari, Invidere, Odisse. vide Valek. ad VI. 61. οἱ δὲ ἀγαίεμενοι καὶ φθονοῦντες αὐτῇ, Qui ei succensebant, male cupiebant, et invidebant, VIII. 69. a. ubi opponuntur ὅσοι ἔσαν εὐνοοί. Eustathius ad Iliad. ξ. p. 957, 20. ed. Baz. Ἀγῶ γὰρ, (Ἀγάομαι debuerat, formā passivā) οὐ μόνον τὸ σίβομαι, -- ἀλλὰ καὶ τὸ φθονῶ καὶ μέμφομαι οὐ παρὰ γωνίαν τὸ ἀγαίω (ἀγαίομαι).

Ἀγάλλεσθαι, Sese ornare, Superbire, Gloriari. IV. 64. m. περι-

Lex. Herod. P. I.

A

- χαρὴς εἶναι τῷ δώρῳ (nempe *Ami-
culo*, quod ei dono dederat rex.)
ἐφόρει τε καὶ ἀγάλλετο, IX. 109. f.
Ἀγαλμα, ατος, τό, generatim,
Πάν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, ut ait
Hesych. Ornamentum, Omne
id quo quis se ornat, quo
superbit et gloriatur. conf.
Dammii Lexic. Etymol. Sic IV.
26. ubi in lat. vers. loco ver-
borum pro sacro vase satius fue-
rat ponere pro ornamento quo
gloriantur. conf. IV. 64. m.
Sigillatim: Statua, Imago, Si-
mulacrum, cum alibi passim,
tum, II. 42. et 46. ubi τῷγαλμα,
pro τὸ ἀγαλμα. Rursus τῷγαλμα,
II. 138. f. 141. a. m. IV. 181.
m. ἀγαλμα Ἀπόλλωνος περυσω-
μένον, VI. 118. a. καταβάλλειν
τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα, VIII. 109.
m. Δαμῖνς καὶ Αὐξησίης ἀγάλματα
-- κότιρα χαλκοῦ ποιεῖνται ἢ λίθου
-- εὐδότερα τουτίων ἀλλὰ ξύλου, V.
82. a. et b. τὰγάλματα τοῦ Ἑρ-
μῖω, II. a. 91. f.
Ἀγαλματοποιός, ου, ό, Statuarius,
II. 46. a.
Ἀγασθαι, Mirari, Laudare, De-
lectari. Cum Accusat. τὰ μὲν
ἄλλα οὐκ ἄγασμαι, IV. 46. m.
ὕμειω ἀγάμεθα τὴν προνοίην, VIII.
144. m. f. Cum Genit. ἄγασθαι
ἐφ' ἣ τοῦ Ἑρασίνου οὐ προδιδόντος
τοὺς πολήτας, VI. 76. b. Cum
Dativo, οἱ Σκυθαὶ ἀγάμενοι τῇ πυ-
ρίῃ, IV. 75. a. Not.
Ἀγαυός, ἡ, όν, Superbus. Adverb.
ἀγαυότατα, Superbissime, Ma-
ximo fastu, VII. 57. m.
Ἀγγραήιον, ου, τό, Cursus publi-
cus; Persarum institutum quod
describitur VIII. 98.
Ἀγγραήιος, ου, ό, Cursor publi-

- cus, Nuncius qui equo publi-
co vehitur subinde mutato, III.
126. N. ubi olim ἀγγελικηφόρον
e scholio, pro ἀγγραήιον, quod ex
codic. restituit Wess.
Ἀγγελῖν, ης, ἡ, Nuncius. τὰς ἀγγε-
λίας ἐσφέρειν, Nuncios (ad re-
gem) deferre, I. 114. III. 77.
quae erat apud Persas praecipua
quaedam dignitas, III. 34. In-
terdum per metonymiam, ἀγγελῖν
idem fere ac ἀγγελος valet. πύμ-
πει ἐς Μίμφιν παρὰ Πρωτιά ἀγ-
γελῖν λέγουσαν ταῦδε, II. 114.
a. cf. III. 69. a. ἦλθε αὐτῷ
ἀγγελῖν πρόδρομος (scil. λέγουσα)
ἄλλην στρατιὴν ἔκειν, IX. 14. N.
Pro ἀτελίῃν vel ἀτελιήν, I. 54.
prave olim ἀγγελῖν legebatur.
Ἀγγελικηφόρος, ου, ό, Nuncius, In-
ternuncius, I. 120. a. IV. 71.
f. Pro ἀγγραήιον, vulgo olim
legebatur ἀγγελικηφόρον, III. 126.
In rerum Persicarum historia
ὁ ἀγγελικηφόρος nonsolum intelli-
gitur Is qui nuncios ad regem
perfert, sed et Qui regi an-
nunciat eos qui convenire
illum cupiunt, ut ex III. 118.
intelligitur. Idem alibi ἐσαγγε-
λιεύς nominatur.
Ἄγγελος, ου, ό, Nuncius. πέμπειν
ἄγγελον, I. 20. 21. 81. et alibi
passim. Nonnumquam commode
Legatus redditur latine, ut I.
36. a. 69. a. Alibi Internun-
cius, ut δι' Ἀγγέλου ποιούμενος
Ἑρμίσπειν, Per internuncium
agens Hermippum, Internun-
cio utens Hermippo, VI. 4.
a. δι' ἀγγέλων πάντα χρεῖσθαι,
Nonnisi per internuncios res-
ponsa petere, I. 99. a. (conf.
Χρῆν, Χρεῖν, num. II. 3.) I. 69.

m. N. VII. 203. a. ἔσθαι ἰ-
ναι παρὰ βασιλῖα ἀνεν ἀγγέλου,
III. 118. ubi ἀγγελος intelligitur
idem qui ἰσαγγιλεύς, III. 84.

Ἀγγήιον, τὸ, jon. pro comm. ἀγγιῖ-
ον, Vas. ξύλινα ἀγγήια κοῖλα,
IV. 2. m.

Ἄγγος, εὖ, τὸ, Vas qualesunque.
τὸ ἄγγος ἐν τῷ ἔφει τὸν παιδα,
I. 113. a. τὸ ἄγγος τοῦ ὕδατος
ἐμπλησμένη, V. 12. m. et f.
Conf. Ἄγκος.

Ἀγίσθαι videtur Herodotus subinde
usurpasse pro ἡγίσθαι. Certe ve-
tus noster codex F. Ἀγνμαι ha-
bet II. 115. a. ubi vulgo ἡγνμαι,
Censeo, aestimo; et ἄγνται II.
40. 69. et 72. ubi vulgo ἡγνται.
Eodem pertinere videtur ἀγνόμ-
ων ἐπὶ θάνατον, Qui ad suppli-
cium ducebatur, III. 14. m. N.
ubi ἡγνόμενον alii, ἀγνιόμενον
Schaeff. ex conject.

Ἄγω, 1) Ducere sicut imperator
ducit exercitum, frequenter. Simi-
liter, ὁ θεὸς (ἡμῶν) ἄγει, Deus nos
ducit, VII. 8, 1. Tum Ducere
captivum, Ducere fossam, et
cet. (conf. infra num. 8.) Medium
Ἀγίσθαι, Secum ducere. ἀγνό-
μενοι ἀγγέλους ἐκ Μεγαρίων, IX.
7. a. ἅμα ἀγόμενοι ἀδελφεήν, V.
12. a. Ἀγίσθαι γυναῖκα, Ducere
uxorem, nempe ἐς τὰ οἰκία, in
domum suam, quae verba di-
serte adjecta sunt, I. 59. a. conf.
Valek. ad IV. 78. f. οὐδεὶς ἐθέ-
λει ἄγισθαι (θυγατέρα) ἐξ αὐτῶν,
II. 47. a. et μοι ἀγίταται (jon.
pro ἄγονται, nempe γυναῖκας) ἐξ
ἀλλήλων, ibid. Etiam Pater di-
citur ἄγισθαι γυναῖκα τῷ παιδί,
I. 34. m. f. Sed, οὗτοι οὐ γυναῖκας
ἡγάγετο ἐς τὴν ἀποικίην, Uxores

non adduxerant secum in co-
loniam, I. 146. m.

2) Ἄγιν, Vehere, sive navi,
sive curru. οἱ ἄγοντες τὸν κρη-
τῆρα, Qui craterem (navi)
Vehebant, I. 70. ἀγόμενος ἐς
τὰς Σάρδεις ἐ κρητῆρ, ibid. ἅμα-
ξαι ἄγουσα τὸν νηόν, Plaustrum
quo vehebatur aedicula, II.
63. Conf. num. 4.

3) Agere, celebrare dies fes-
tos, ut Ἀποτούρια, ὀρθήν, etc. I.
147. f. 148. m. VIII. 26. a. m. ἐπειὰν
τὴν ὀρθὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ, I.
183. Qua notione frequentius com-
positum verbum Ἀνάγιν usur-
pat Herodotus. Conf. Var. lect.
III. 79. ἡσυχίην ἄγιν, vide in
Ἑσυχίῃ.

4) Ἄγιν καὶ Φέριν, i. q. διαρ-
πάζειν, Diripere, Populari;
Φέριν, ad ea spectat quae ma-
nibus asportantur; ἄγιν vero
quum ad ea quae Curribus ave-
huntur, tum ad pecora quae
Abiguntur. Cum accus. rei,
Φέρουσι τε καὶ ἄγουσι τὰ σά, I.
88. Cum acc. personae: ἄγον
καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους ἅπαν-
τας, I. 166. ἔφερε καὶ ἦγε πάν-
τας, III. 39. ἵνα μὴ ἀλλήλους
Φέροιν τε καὶ ἄγοιεν, VI. 42.
ἔφερόν τε καὶ ἦγον τὴν τε Μακε-
δονίῳ στρατιὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ
ἰόντας Ἑλληνας, IX. 31. f.

5) Ἄγιν et Ἀγίσθαι, i. q.
ἡγίσθαι, νομίζειν, ἔχειν. Οὐδαμῶς
μίζοντας ὑμῶν ἄξω, Nullos po-
tiore loco, quam vos, habe-
bo, VII. 150. ἐν οὐδεμῇ μοί-
ρῃ μεγάλη αὐτὸν ἦγον, II. 172.
περὶ πλείστου ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ περ-
σύνειν, IX. 7. a. Ἡκίστα τοὺς
ἐκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγον-

ται, I. 134. ὅγι μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται πάντων τῶν μαντηῶν, II. 83.

6) Ἀγισθαι τι ἐς χεῖρας, In manus sumere aliquid, Capessere, Suscipere, Adgredi. ὡς ἑμελλας ἐς χεῖρας ἄγισθαι τὸ στρατεύμα, Quum in eo esset ut exercitum in manus acciperet, i. e. ut ducatum exercitus jam ipse susciperet, VII. 8. α. μέλλοντι οἱ ἐς χεῖρας ἄγισθαι τὴν τιλετήν, Quum in eo esset ut initiationem susciperet, ut ipsis sacris jamjam initiaretur, IV. 79. αὐτὸς δοκίω βεῖν τύχῃ γυγονῶς ταῦτε ἐς χεῖρας ἄγισθαι, Videor mihi divina sorte in hoc natus ut hoc suscipiam, ut hoc adgrediar, scil. ut vos contra Medos ducam et ab illorum jugo liberem, I. 126. f.

7) Insolentior usus et constructio verbi Ἀγω in illa formulâ est, si modo sana scriptura, κόλπον δὲ ἀγομένου τῆς γῆς ταύτης ἡ Σκυθικὴ ἐνδείκται, Ubi sinus ducitur hujus regionis, (i. e. ubi in sinum circumducitur haec regio,) ibi Thraciam excipit Scythia, IV. 99. α. Quod vero IV. 158. notione Habitandi, Incolendi, accipiendum hoc verbum visum fuerit Emilio Porto, id scripturae vitio accidit, quum pro ὡς ἐς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι, olim omisâ ἐς praepositione ὡς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι legeretur.

8) Notemus rariores quasdam verbi Ἀγιν formas Herodoto usurpatas. ἄγι pro ἤγι, I. 103. V. 42. ἄγον, pro ἤγον, I. 70. et 169. Et pass. ἄγοντο, pro ἤγοντο, III. 14. α. m. Imperf. fre-

quentativum ἄγισκον, I. 149. m. 196. α. Praet. pass. ἤκται ἡ διαρῆς, II. 158. α. et m. Aor. 1. pass. ἄχθη, pro ἤχθη, III. 145. V. 13. VI. 30. Aor. 1. med. ἄξασθαι, unde ἐσάξαντο, V. 34. et προεάξαντο, VIII. 20. Conf. Ἀγίσθαι et Ἀγινέειν.

Ἀγείρειν, Colligere, Cogere: sigillatim, Pecunias, munera, stipem colligere. ἤγυρον δωτήνας ἐκ τῶν πολλῶν, I. 61. m. τὰ χρήματα ἤγυρε, I. 62. m. f. et nude Ἀγείρειν, Stipem corrogare, IV. 35. m. f. absque regimine et cum dat. personae cui vel cujus nomine stipes colligitur, ibid. m. Ἀγνῆς, Ignobilis. Compar. ἀγνίστερος, I. 134. α.

Ἀγέρσις, ιος, ἡ, Collectio, Contractio (copiarum, στρατοῦ.) VII. 48. et VII. 5. α. ubi olim ἐποίετο τὴν στρατῆς ἔγερσιν, pro ἄγερσιν.

Ἀγν, ης, ἡ, Invidia, Odium. Θρόνη καὶ ἄγν χρωμένους, VI. 61. α. ubi olim ἄγν.

Ἀγλατεύειν, i. q. διώκειν (scil. ἐκ τῆς πόλεως), Φυγαδεύειν, Persequi, civitate ejicere, In exilium mittere. Vide Glossas Herod. T. VI. P. II. nostrae ed. p. 354. et Schaef. ad Gregor. p. 546. ἀγλατείειν ἑπτακόσια ἐπίστικ' Ἀθηναίων, Septingentas Atheniensium familias urbe ejecit, V. 72. α. De eisdem familiis loquens noster, V. 73. ait ἑπτακόσια ἐπίστικ' τὰ διαρχθέντα ὑπὸ Κλειμένους. Apud Sophocl. Oed. Tyr. 402. ἀγλατήσιν idem valet ac ἐκβαλεῖν ibid. v. 399. Aem. Portus, cum aliis, ab ἄγος et ἱανών derivat hoc verbum, ut proprie significet Tamquam piaculo obnoxios expel-

lere: *nihil cum Schneidero ex ἄγιν et ἱλαίνυν vel ἱλαῖν compositum videtur, ut sit Agere et expellere.*

Ἀγνίσιν, idem fere quod ἄγιν, Ducere, Adducere, Producere, Ferre, Adferre. Cum Accus. rei; ut ἄγινον δῶρα, Dona ferebant, III. 89. et 97. ἄλλον ἄλλῃ ἄγινόντας σιτία, Comportantes, vehentes commeatus, VII. 25. Cum Acc. pers. III. 11. VI. 74. VIII. 105. Med. ἄγινόμενος γυναῖκας εἰς ἱερόν, Ad se adduci jubens mulieres in templum, VII. 33. Conf. Ἀγίσθαι.

Ἀγίος, Sacer, Sacratum, Dicatum. eam Genit. dei vel deae, cui aliquid consecratum est. Ἀφροδίτης ἱερόν ἄγινον, Templum Veneri sacrum, II. 41. f. Apud Aegyptios vaccae ἱερά εἰσι τῆς Ἰσιδος, Isidi sacrae sunt, II. 41. a. ἱερόν Ἡρακλέος ἄγινον, Templum Herculi dicatum, II. 44. a.

Ἀγιστῆρον, τὸ, Hamus, II. 70. a. Ἀγκος, εὖς, τὸ, Vallis, Locus concavus, Cavum; ὅδωρ ἐκ τῆς πέτρης στάζει εἰς ἄγκος, VI. 74. ubi perperam olim ἄγγος.

Ἀγκών, ὦμος, ὁ, Cubitus, Flexus, Latus inflexum (muri). I. 180. m. ἄγκων τοῦ Νεῖλου, Cubitus flectentis se Nili, Angulus in quo flectit se Nilus, II. 99. m. Vide infra ἀπεργμῆνος in Ἀπέργων.

[Ἀγμός, ὁ, Praeruptus locus; Crentensibus Ἀξός: Wess. ad IV. 154.]

Ἀγνέειν, Castitatem, Puritatem, Sanctimoniam, Servare, Religionis causā abstinere. Aegyptiorum sacerdotes ἄγνέουσιν ἐκφυλῶν μηδὲν κτείνουσιν εἰ μὴ θύσα

θύουσιν, Puritatem, Sanctitatem in hoc ponunt et custodiunt, ut animal nullum occidant, nisi quae sacrificii causa immolant; Religionis causā abstinere a caede animalium etc. I. 140.

Ἀγνοεῖν. ἀγνοεῖντες τὰς συμφορὰς, Ignorantes causam calamitatum, IV. 156. a. Similiter εἶπερο τὸν θέρυβον, Quaesivit causam tumultus, IV. 13.

Ἀγνοῖα, vide Ἀνοῖα.

Ἀγνύναι, Frangere. ὁ ποταμός περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, I. 185. f.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, Stoliditas, Inconsulta ratio, Praeceptum consilium; praesertim Stulta quaedam arrogantia, Contumacia cedere et temporibus aut personis adcommode se (συγγινώσκειν) nescia; denique simpliciter Superbia, Pertinacia, Ferocia. σοφίᾳ αὐτοῦς ὁ Ἀμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνη προσηγάγετο, II. 172. n. ubi Imperitiā et Fastu intelligebat Wess. Asperitate Valla, non ita male. Perperam ibidem ἀγνωμοσύνη legebatur ante Gron. Alii Thraces ἀμαχητὶ σφίας αὐτοῦς παρέδοσαν Δαρίῳ, Getae vero, πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἰδουλώθησαν, Arrogantiā utentes, Obstinatē resistentes, IV. 93. ἀγνωμοσύνη διεχρώντο, Nihil cedentes, pertinaciter in proposito perstiterunt, VI. 10. Aeginetae, ἀγνωμοσύνη χρησάμενοι, Arrogantiā usi, Virium fiducia ferocientes, ab Epidauriis defecerunt, V. 83. ubi Valla, Nullo consilio usi: Portus, Ingratitudine, vel Per perfidiam;

Wesseling. (puto cum Gronov. cujus editio mihi haec scribenti non amplius ad manus est) Ad contumaciam versi. Mardonius amicorum consilio non paruit, ὑπ' ἀγνωμοσύνης, Arrogantiā, Contumaciā, Stolidā virium suarum fiduciā ductus, IX. 3. Graeci, ait Mardonius, consuerunt ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι, inconsultissime bella suscipere, ὑπὸ τε ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος, VII. 9, 2. Idem Mardonius eosdem speravit ὑπῆσειν τῆς ἀγνωμοσύνης, IX. 4.

Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, Stolidus, Insulsus, Ineptus. ἦν οὐκ ἀγνώμων ὁ Γλαῦκος, *Vit. Hom. 21. Arrogans, Pertinax, Ferox. Μαρδονίου (ἦν ἡ γνῶμη) ἰσχυροτέρη τε καὶ ἀγνωμονεστέρη, καὶ οὐδαμῶς συγγινωσκομένη IX. 41. f.*

Ἀγοράζειν, In foro versari. *Apud Aegyptios αἱ γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, II. 35. m. εὐρόντες μιν ἀγοράζοντα, III. 137. IV. 164.*

Ἀγοραῖος, η, ον, Forensis. ἀγοραῖοι ἄνθρωποι, Homines circumforanei, mercatores forenses, I. 93. coll. II. 35. Turba forensis, Vile hominum genus, II. 141. f.

Ἀγοραῖος Ζεὺς, Iupiter fori praeses. ἀπέκτειναν καταφυγόντα ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν, V. 46. extr.

Ἀγορεύειν, Concionari, Pro concione verba facere. ἡγορεύοντο, VI. 11. a.

Ἀγορεύειν, Pro concione verbis facere, Concionari, Edicere. ἀναβιβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον καὶ ἀγορεύειν ἐκέλευον, III. 75. a. ταῦτα ἡγόρευε, VIII. 5. m. IX. 92. a. πέμπων κήρυκα ἡγόρευε σφί

τάδε, VI. 97. οἱ (κήρυκες) τὰ ἐνταταλμένα ἡγόρευον ἐς τὸ ἄστυ, I. 60. f. ὁ δὲ σφί ἡγόρευε, ὡς εἶπ Ζώπυρος III. 156. a. Conf. Διαγορεύειν, Ἐξαγορεύειν, et Προαγορεύειν. Ἄγορῃ, ἥς, ἡ, Concio populi, Conventus. ἀγορῇ δέκα ἡμερῶν οὐκ ἵσταται σφί, VI. 58. f. ἐγίνοντο ἀγοραὶ VI. 11. Forum rerum venalium. ἐνθαῦτα λειμών ἐστι, ἵνα σφί ἀγορῇ τε ἐγίνετο καὶ πρῆτῆριον, VII. 23. f. Forum, Locus ubi vel concio habetur, vel res venales prostant. Sic Sardibus Pactolus Fluvius διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥέει, et ἐς τὴν ἀγορὴν ἀθροίζονται οἱ Ἀπδοί, V. 101. ποταμὸς ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγορῆς ἀνατέλλων VII. 26. f. Pro ἀγορῆς vero VII. 26. f. ἀγρὸς legendum suspicatus est Valck.

Ἀγορῆς πληθούσης, Circa tertiam diei horam, medio tempore inter ortum solis et meridiem, IV. 181. Idem diei tempus vocatur etiam ἀγορῆς πληθῶρη. Sic, τὸ ὄρθριον, μέχρι ὅτου πληθῶρης ἀγορῆς ἔπρησσε προθύμως etc. II. 173. a. ἐπισχῶν χρόνον ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθῶρης, VII. 223. Loco supra citato IV. 181. diversas diei partes ita distinguit Herodotus: ὁ ὄρθρος, ἀγορῆς πληθούσης, μεσαμβρία, ἀποκλινομένης ἡμέρης, δύων ἡλιος, μέσαι νύκτες. His adjicitur alia Temporis nota, ἀγορῆς διάλυσις, Quo tempore a foro disceditur, i. e. Versus meridiem, III. 104. a. ταῖς ἀγοραῖς Graecorum lepide perstrinxit Cyrus, I. 153. a. m.

Ἄγος, εος, τὸ, Piaculare crimen. ἐν τῷ ἄγῳ ἐνέχεσθαι, VI. 86.

Ἀγρεύειν ἰχθύς, Venari pisces, II. 95.

Ἀγρεῖν, ης, ἡ, Venatio, Φαιτιόντων τῶν Σκυθίων ἐπ' ἄγρεπ. I. 73. m. ἐν ἄγρῃ θηρῶν, In venatu ferarum, III. 129. a. Venandi ratio: ἄγροι τῶν προκοδείλων πολλοὶ καὶ παντοδαμοί, II. 70. a.

Ἀγρες, Agrestis, Ferus. Memorantur non modo βόες ἄγριοι, veluti VII. 26. a. ὕς ἄγριοι, IV. 102. m. κριοὶ ἄγριοι, ibid. a. verum etiam ἄγριοι ἄνδρες et γυναῖκες ἄγριοι, IV. 191. f. ὕλη ἀγρία, I. 203. m. (vide Ἑλν) δένδρεα ἡμεῖρα καὶ ἄγρια, VIII. 115. a. m. IV. 21.

Ἀγρυπνία, ης, ἡ, Vigiliæ. ἐπτα. νύκτας ὁ Δαρειὸς ἀγρυπνίῃσι εἶχετο, Septem noctes insomnes transiegit, Somnum capere non potuit, III. 129.

Ἀγχιστα, ἰ, q. ἔγγιστα, vel ἐγγύτατα, Proxime. οἱ ἄγχιστα, Proximi, V. 79. Cum Genit. ἄγχιστα ἡμῶν οἰκίουσιν ibid. τοὺς ἄγχιστα ἰαυτῶν οἰκίοντας, I. 134. ἄγχιστα τοῦ Βασιλεῦς, IV. 81.

Ἀγχιστεύς, ἐος, ὁ, ἰ. q. ὁ ἄγχιστα, Proximus, praesertim Proximus genere, Cognatus. V. 80. coll. cum c. 79.

Ἀγχίστροφος, ου, ὁ, ἡ, Mutabilis, Versatilis. ἀγχίστροφα βουλευσθαι, Subito mutare consilium, VII. 13. a.

Ἀγχέθεν, E propinquo, Cominus, IV. 31.

Ἀγχέτιρος, ης, ον, ἰ. q. ἐγγύτιρος, Propior; cum Gen. VII. 175. m.

Ἀγχεῦ, ἰ. q. ἐγγύς, Prope, In propinquo. Absolute ponitur. ἰόντων ἀγχεῦ τῶν πολέμιων, III. 78. ubi olim ἀγχεῦ αὐτῷ, qui quidem

dativus, si ab auctoris manu esset, non ab ἀγχεῦ, sed ab ἰόντων penderet. Cum Genit. ἀγχεῦ ἐγένοντο τῆς Τίφινθος, VI. 77. ἀγχεῦ τῶν κοσσιῶν, III. 111. Videri potest cum Dativo construi, III. 85. f. τὸν ἴππον περιῆγι ἀγχεῦ τῇ ἴππῳ, sed ille Dativus a verbo περιῆγι pendet.

Superlat. Ἀγχιστάτω, Proxime. Absolute, de Cognatione: οἱ ἀγχιστάτω προσήκοντες, IV. 73. a. Cum Genit. In viciniā. ἀγχιστάτω τοῦ μεγάρου, Proxime templum, II. 169. m. τῆς ἐν ἀγχιστάτῳ ἡρώεως, II. 24. ἀγχιστάτω τῆς Ἑρετρίας, VI. 102. Sic IV. 35. f. VII. 176. f. VIII. 122. et 135. a. Alibi sonat Simillime, Simillimā ratione: cum Genit. de Propinquitate loci: ἰστᾶσι ἀγχιστάτω τοῦ Κροίσου κρητήρος, VIII. 122. f. De Similitudine; Φρύγες ἀγχιστάτω τῆς Παφλαγονικῆς σκυιῆν εἶχον, VII. 73. ἀγχιστάτω τῶν Μηδικῶν εἶχον ἰσθῆτα, VII. 80. Item cum Dativo: ἀκόντια ἀγχιστάτω τῆσι Αἰγυπτίῃσι μαχαίρῃσι πεποιημένα, III. 85.)

Pro ἀγχιστάτῳ, quod olim, VII. 64. a. legebatur, ex mastis Ἀγχιστάτα restitutum est: περὶ τῆσι κεφαλῇσι ἀγχιστάτα τῶν Μηδικῶν ἔχοντες, Capitis cultu simili fere utentes Medico.

Ἀγωγεύς, ἐος, ὁ, Deductor. διασχίλοι ἄνδρες ἀγωγεῖς, Bis mille homines (Aedem monolitham) deducentes, transducetes, II. 175. m.

Ἀγωγός, ὤ, ὁ, Viæ dux. ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς, III. 26. a.

Ἀγών, ὄνος, ὁ. ποιεῖν ἢ παθεῖν πρόκειται ἀγών, Propositum est agen-

di aut patendi discrimen, VII. 11. m. ἐμοὶ τὴν ἀληθείην ἀσκήειν ἀντία σου, ἀγὼν μέγιστός ἐστι, Mihi adversus te veritatem colere summa Contentio est, VII. 209. m. ἀγῶνα γυμνικὸν τιθῆναι ἐπιτελεῖν τινί, Ludos gymnicos instituere et celebrare in alicujus honorem, II. 91. m. et f. αὐτὸς τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα ἔθηκε, Ludis praefuit. VI. 127. f. σιφανηφόρους ἀγῶνας ἀναραιομένως, V. 102. f.

Ἀγωνίζεσθαι, πολλὸν παρὰ δόξαν ἀγωνισάμενοι, multo graviore, quam expectaverant, certamine defuncti, VIII. 11. ἀγωνιζόμενος στάδιον, V. 22. ἰαψώδους ἔπαυσεν ἐν Σικυῶνι ἀγωνίζεσθαι, carminibus decertare, V. 67. a. Praet. passiv. πολλοὶ ἀγῶνες ἀγωνίζονται, i. q. ἡγωνισμένοι εἰσὶ, Multa praelia pugnata sunt, IX. 26. f. περὶ ὅτεν ἀγωνίζονται, VIII. 26. m.

Ἀγωνίη, ης, ἡ, Certamen, Quodlibet certaminis genus. ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα, Ludos gymnicos celebrant omnia certaminum genera complectentes, II. 91. m. f.

Ἀγωνισμα, ατος, τὸ, i. q. ὁ ἀγὼν. ἀγώνισμα μέγα τοῦτο ποιῶνται, Magnam in hoc contentionem, magnum Studium ponunt, I. 140. f. τὰ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ἀγωνίσματα, Praelia ad Artemisium facta, VIII. 76. m.

Ἀγωνιστής, ου, ὁ, Certator. φάμενοι οὐ βαρβάρων ἀγωνιστῶν εἶναι τὸν (ἐν Ὀλυμπίῃ) ἀγῶνα, ἀλλὰ Ἑλλήνων, V. 22.

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ. ἐξαναστήσας τοὺς Ἡλείων ἀγωνοθέτας, VI. 127. m.

Ἀδαήμενος, ονος, ὁ, ἡ, Inscius, Ignarus, Imperitus. εἶναι ἀδαήμενος τῶν ἱρῶν τῶν ἐν Ἐλευσίνι, VIII. 65. a.

Ἀδαής, εος, ὁ, ἡ, i. q. ἀδκήμων. Cum Genit. rei. τῆς θυσιῆς ταύτης οὐκ ἀδαής, ἀλλ' ἐμπειρος, II. 49. a. τῶν (χρησμάτων) ἔσαν ἀδαείς, V. 90. Cum Genit. personae: ἄπειροί τέ εἰμεν καὶ ἀδαείς τοῦτων τῶν ἀνδρῶν, IX. 46.

Ἀδεῖν, i. q. ἀνδάν et ἀρίσκειν, Placere. Fut. Σπαρτιάτης ἀδήσεις, V. 39. Aor. 2. subj. τὸ δ' ἂν ἄδῃ σφι, I. 133. m. Opt. ἐγὼ μήτε Αἰγινήτῃ ἄδοιμι, I. 79. m.

Praet. Med. τῇσι λοιπῇσι πόλιτι ἴαδε Ἴωσι ἱππεύσαι, I. 151. extr. τοῖσι μὲν ἴαδε βοηθεῖν Ἀθηναίοισι, VI. 106. IV. 145. f. 153. m. 201. a. m.

Ἀδείη, ης, ἡ, i. q. comm. ἀδεια, Securitas. ὡς ἐν ἀδείῃ ἰών, Ut qui in tuto esset, VIII. 120. ἐν ἀδείῃ οὐ πειευμένως τὸ λέγειν, Non tutum sibi judicantes eloqui, IX. 42. m. f.

Ἀδελφεή, ῆς, ἡ, Soror, III. 53. a. ubi olim ἀδελφὴν spretā librorum auctoritate, pro ἀδελφῇ. cf. Ἀδελφιδεύς.

Ἀδελφικοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, Fratricida, III. 65. m.

Ἀδελφιδεύς, οὔ, ὁ, Frater, III. 61. ter. 62. m. 63. f. 64. a. Et sic constanter Herodotus. Conf. Var. Lect. I. 173. m.

Pro τὸν Δελφόν, Delphensem, V. 72. f. perperam omnes ante Wess. τὸν ἀδελφιδεὺς, Fratrem, posuerant.

Ἀδελφιδεύς, ου, ὁ, (qui aliās, contracte, ἀδελφιδεὺς) Fratris filius, I. 65. Sic et VI. 94. ubi in nostrā versione lat. pro Artaphernis

filium, suum consobrinum, reponendum Artaphernis fratris sui filium, uti recte *Valla* et alii. (conf. V. 25.) Rursus VIII. 130. ἀδελφίδης est Fratris filius; ubi alii ante Larcheram Patruelem intellexerant. Similiter vero etiam Sororis filii ἀδελφίδης dicuntur IV. 147. a.

Ἀδῶς αἰτέει τὸ φᾶρος, Secure, Nihil verita, petiit amiculum, IX. 109. m.

Ἀδῆ, π, ἡ, Satietas. ὡς δὲ ἄδην ἔχον κτείνοντες, IX. 39. cf. Not.

Ἀδικίη, π, ἡ, non solum Injustitiam proprie nominatam significat, sed et quaecumque Culpam, quodlibet Delictum; quemadmodum v. gr. est in accusatione Socratis apud Xenoph. initio libri I. Memorab. ἀδικεῖ Σωκράτης etc. Similiter apud Nostrum VI. 136. f. populus Athen. multavit Miltiadem quinquaginta talentis κατὰ τὴν ἀδικίην, Pro ratione culpae illius; nisi fortasse prorsus id significatum voluit Scriptor quod nos in versione lat. posuimus, Propter damnum civitati illatum; (sive Pro ratione damni etc.) quam fere in sententiam Cornelius Nepos ait: Pecuniā multatus est, eaque bis quinquaginta talentis aestimata est, quantus in classem sumtus factus erat.

Ἀδικιον, ου, τὸ, idem fere ac ἡ ἀδικία aut τὸ ἀδικημα, Injuria illata, iniquum facinus, V. 89. m. ubi perperam olim ἀπὸ τοῦ Αἰγνητίων αἰκίου, pro ἀδικίου.

Ἀδικος, ὁ, ἡ, Iniquus. περιπίπτοντες ἀδικοῖσι γνῶμησι, I. 96. f.

Ἀδρῆστος, ου, ὁ, ἡ, (comm. ἀδρῆστος,) Non fugitivus, A fuga alienus. Fidelis. ἀνδράποδα ἀδρῆστα μέλιστα, IV. 142. [Passiva notione, Ἀδρῆστια dea dicitur Nemesis, quam effugere nemo potest. Valck. ad III. 40.]

Ἀδρός, ἡ, ὄν, Validus, Magnus, Adultus, etc. ἐπὶ τὸ παιδίον ἀδρὸν γίνηται, Quando puer validus, adultus fuerit, IV. 180. f. καρπὸς ἀδρός, Validae, Adultae, Maturitati proximae fruges, I. 17. a. ἀδρὴ χιών, Valida, Copiosa nix, IV. 311. m.

Ἀδρύνεσθαι, Augescere, Crescere, Adolescere. ἀδρύνεται τὸ λήϊον, I. 193. a.

Ἀδυναμία, ης, ἡ, Impotentia, Virium inopia, Imbecillitas, Infirmitas, VIII. 111. f. ubi opponuntur δύναμις et ἀδυναμία.

Ἀδυνασίη, ης, ἡ, i. q. praecedens, III. 79. Sic οὐδαμᾶ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρῖστων ἔχει, Ubi vires desunt, ibi nihil valet necessitas; Ultra vires nemo cogi potest, VII. 172. f.

Ἀδύνατος, ου, ὁ, ἡ, ἀδύνατοι ἄνδρες, Imbecilli, Parum robusti homines, V. 9. m. ἀδύνατοι νῆες ὑπὸ τρωμάτων, Invalidae naves ob accepta vulnera, VI. 16. a.

Plurali ἀδύνατα utitur Herodotus, pro singulari ἀδύνατον. Τὴν πεπωμένην μείρην ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγεῖν καὶ θιῶ, I. 91. a. Sic VI. 106. f. Alibi tamen singularem tenet, ut IX. 106. a. ἀδύνατόν τι IX. 60. f. idem valet ac ἀδυνασία τις. εἰ ὑμῶς καταλαμβάνει ἀδύνατόν τι βοηθεῖν, Si quid vobis incidit

quod in causa sit ut auxilio nobis venire non possitis.

Ἀδυνάτως ἔχει, Invalidus, Infir-
mus, Viribus defectus, Vit.
Hom. 34.

Ἄδyton, Penetrabile, Interiora tem-
pli. τὸ ἄδyton τῆς θεοῦ, V. 72.
m. ubi quidem nil aliud signi-
ficari videtur nisi τὸ ἱερόν, nempe
ea pars τοῦ ἱεροῦ, quae proprie
ναὸς (jon. νηὸς) et μέγαρον vo-
catur. (Conf. Ἱερόν et Μέγαρον, et
quae V. 72. mox subjiciuntur,
μηδ' ἔστιν εἰς τὸ ἱερόν.) Similiter
VII. 140. a. et f. eis qui εἰς τὸ
μέγαρον ἐστειλθέντες ἔζοντο, Pythia
respondet, ἀλλ' ἵτον ἐξ ἄδύτοιο.
Pari modo IX. 116. f. distin-
guuntur τὸ τέμενος, Locus Deo
consecratus, et τὸ ἄδyton, quod
est ἐν τῷ τέμένει, nempe ὁ ναός.

Ἀεθλέειν, (comm. ἀθλεῖν) Pugnare.
κακῶς ἀεθλεον, I. 67. a. οὐδὲν
ἄμεινον ἀεθλεον, VII. 212. i. q.
ἠγωνίσαντο quod ibi praecedat.

Ἀεθλεύειν, In solennibus ludis
certare. Ἀλεξάνδρου ἀεθλεύειν ἰλο-
μένου (ἐν Ὀλυμπίῃ), V. 22.
Conf. Pollucem IV. 144.

Ἀεθλον, ου, τὸ, (comm. ἄθλον,)
Praemium certaminis. τὸ αἰθ-
λὸν σφι κείμενον, VIII. 26. πυν-
θανόμενος τὸ αἰθλον ἐὸν στέφανον,
ibid. αἰθλον ἔκειτο μύριαι δραχ-
μαί, VIII. 93. ὥς σφι αἱ νῆσοι καὶ
ὁ Ἑλλήσποντος αἰθλα πρέκειται,
IX. 101. f.

Ἀεθλος, ου, ὁ, Certamen, Labor.
ἐπιτελεσάντων τῶν Περσέων τὸν προ-
κείμενον αἰθλον, Proposito la-
bore perfuncti, I. 126. a. οὐκ
ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον
αἰθλον, IV. 10. f. προτιθεῖσι

(αὐτοῖς) αἰθλου τούτου, VII.
197. a.

Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ, Victor, Qui
praemium certaminis retulit,
I. 31. a.

Ἀεῖ, vide infra, in Αἰεί.

Ἀεῖδιν, pro comm. ἄδιν. αἰδουσι,
II. 60. 79. αἰδοντες, II. 79. αἰ-
σας, et αἰῶσαι, I. 24. m. ὕμνοι
αἰδόμενυ, IV. 35. f.

Ἀεικία, ης, ἡ, Indignitas, Con-
tumelia, Injuria. τραχίως καίρ-
τα περίεσπε (αὐτοὺς) αἰκίῃ, I.
73. m. ἐτόλμηςας τὸν παῖδα αἰ-
κίῃ τοῖνδε περισπαῖν, I. 115. Not.
εἶναι ἀπαθία τῆς αἰκίῃς, III.
160.

Ἀεικὴς, ἰος, ὁ, ἡ, Non consenta-
neus. αἰκίς οὐδὲν ἦν, Nil mi-
rum erat, III. 33. Non dis-
sentaneum erat, Non praeter
rationem accidit, VI. 98. f.
αἰκίς οὐδὲν παρεχόμενος, Nihil
ingrati aut incommodi exhi-
bens, III. 24. αἰκίστερα ἀπορ-
ρίψαι ἔπια, Indigniora, In-
decora verba projicere, VII.
13.

Ἀεῖμηστος, Nomen proprium viri,
qui aliis Ἀρίμηστος, IX. 64. et
72. Not. cum Var. lect.

Ἀεῖναος, et αἰνναος, ου, ὁ, ἡ, Per-
petuo fluens, Perennis: ποτα-
μὸς αἰνναος, 145. (ubi codd.
nonnulli αἰναιος) λίμνη αἰναιος,
I. 93. f.

Ἀεῖρειν, jon. i. q. αἶρειν. Sic χαμά-
διν αἰείροντες, II. 125. a. et ἤει-
ρον τοὺς λίθους ibid. Inde Med.
αἰείρασθαι: ut, τὰ ἱστία αἰείροντο
ὡς ἀποδυσόμενοι. Tollebant,
Erigebant vela, ut propere
abituri, VIII. 56. τὰ ἱστία αἰ-
εράμενον οἰχισθαι φεύγοντα, VIII.

94. a. Eadem notione, subintellecto accusativo τὰ ἱστία, I.

27. αἰσάμενοι ex conject. posuimus pro vulgato ἀσάμενοι.

τῷ βαρβαρίῳ πόλεμον αἰσάμενοι, Qui bellum adversus Barbarum Susceperunt, Moverunt, VII. 132 et 156.

Aor. pr. pass. αἰσθην eadem fere notione ab Herodoto usurpatur quā in communi sermone Aoristus primus verbi activi ἦρα. Sic αἰσθάντης ἐκ τῶν Οἰνουσειῶν ἔπλεον (ἐπὶ Κύρῳ), I. 165. f. ubi interpretantur Solventes e portu, (aut sublatis ancoris) in Corsicam navigarunt. Rursus I. 170. a. κοινῷ στόλῳ αἰσθάντας πλεῖν ἐς Σαρδῶ, Sociatā classe Vela dare ventis et in Sardiniam navigare. Nec vero solum, ubi de Navali itinere agitur, usurpatur id verbum, verum etiam ubi de Pedestri itinere. Sic Graeci ad Plataeas, incommodati a Mardonii equitatu, noctu αἰσθάντες ἀπαλλάσσοντο, IX. 52. ubi vertunt Sublatis utensilibus, (aut Collectis vasis) discesserunt. Scilicet ubique generalis notio, verbo αἰσθῆναι apud Nostrum subjecta, videtur haec esse, Erigere se, Surgere, Loco se movere. Itaque IX. 52. continuo post verbum modo citata sic pergit scriptor, οἱ δὲ, ὡς ἐκινῆσαν, ἔφυγον ἄσμενοι etc. Sic senex Grinus apud Nostrum IV. 150. m. αἰτ. πρεσβύτερος ἦδ' ἐγὼ καὶ βαρὺς αἰσθῆσαι, Gravis ad me loco movendum.

Ἀσμομα, τος, τὸ, (comm. ἄσμομα) Cantus, Cantilena, II. 79. a. Ἀσμούσιος, Contra voluntatem,

οὐκ αἰκονύσιον αὐτῷ ἐγίνετο τοῦτο, II. 162. a.

Ἀίκων, οντος, ὁ, (comm. ἄκων) Inventus. αἰκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι, VII. 222. καίρια αἰκων, IX. 111. a. αἰκόντων Ἀραβίων, III. 88. a. Foem. ἐμύγη οἱ αἰκούσῃ, II. 131. a.

Ἀίλικτος ὄφης est in pluribus codd. VI. 77. f. ubi alii Τρίλικτος.

Ἀελπίειν, (comm. ἀνελπίστῳ) Desperare, Minime sperare. αἰλπτόντας τοὺς Ἑλλήνας ὑπερβαλίσθαι, VII. 168. m.

Ἀελπτος, ου, ὁ, ἡ. ἐξ αἰλπτου, Ex insperato, I. 111. a. ubi ἐξ ἀπέλπτου cod. Vind.

Ἀίξειν, Augere, praesertim honore, dignitate, potentiā τὸ πλεῖθος αἰζειν, III. 80. extr.

Ἀζῖν, Arefacere, Exsiccare. Hue Gronov. referebat τὴν ψυχὴν ἀσθεῖν, quod III. 41. dant plures codd. pro eo quod vulgo alii exhibent ἀσθενεῖν, ab ἀσῶν, ἀσῶσθαι.

Ἀζήλος, ὁ, ἡ, Quem nemo aemulatur, miratur aut laudat, Contemptus, Miser. ἄζηλα πύλαι, Misere adflicta sunt (omnia) VII. 140. in Pythiae oraculo.

Ἀζήμιος, ὁ, ἡ, Impunis, Nullam noxam passus, Salvus. ἀπιδί ἐκ τῆσδε τῆς χώρας ἀζήμιος, I. 212. ὁμολόγησαν ἱνατὸν τάλαντα ἐκτίσαντες, ἀζήμιοι εἶναι, VI. 93. m.

Ἀηδής, ιος, ὁ, ἡ, Injucundus, Insuavis, Tristis. Olim I. 136. extr. legebatur ἦν . . μηδεμίαν ἄσπην ἀηδῆ τῷ πατρὶ προσβάλῃ, ubi vocem ἀηδῆ ignorant meliores libri. Φᾶς οὐδὲν οἱ ἀηδέστερον

- ἴστανται ἢ πρότερον ἦν, VII. 101. ext.
- Ἀθανατίζω, Immortalem se prae-dicare. Γίγνεται οἱ ἀθανατίζοντες, V. 4. IV. 93. ἀθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον· οὔτε ἀποθνήσκουσιν ἑαυτοὺς νομίζουσι, etc. IV. 94.
- Ἀθάνατοι quinam vocati apud Persas VII. 83. τοὺς ἀθάνατους ἐκάλεσε βασιλεὺς, VII. 211. a. VIII. 113. a. m. ἀθάνατος ἀνὴρ, Vir ex Immortalium numero lectus, sive, Numquam intermoriturus, nempe, Cui etiamnum vivo successor erat designatus, VII. 31. N.
- Ἀθίμιστος et Ἀθίμιτος, Nefarius, Nefandus. ἀθίμιστα ἔρδισκε, VII. 33. ubi alii ἀθίμιτα. ἀθίμιστα ἔρδειν, VIII. 143. f. et ibi Var. lect. In θιμιτὸν (non θιμιστὸν) consentiunt libri V. 72. f.
- Ἀθῆναι, non solum ipsa Urbs, sed nonnumquam etiam i. q. ἡ Ἀττικὴ, Attica regio, IX. 17. a. Conf. Λακεδαιμόν.
- Ἀθηναίη, ἡ, i. q. Ἀθήνη, Minerva, I. 18. 19. 22. etc.
- [Ἀθηναίων, perperam olim passim legebatur pro Ἀθηνίων gen. plur. a nominat. αἱ Ἀθῆναι. Vide Var. lect. II. 7 bis. VIII. 46. bis. 48. 100.]
- Ἀθρηός, ου, ὁ, ἡ, Feris carens. ἄθρηος χῶρη, IV. 185. f.
- Ἀθροοί, Frequentes, Consortis ordinibus, VI. 112. m. Conf. Ἀλῆς.
- Ἀθυμία, ης, ἡ, Animi dejectio, Ignavia. οὔτε τινα διελήν, οὔτε ἀθυμίην, I. 37. ubi τὸν πρὸς τοὺς πολέμους ἔκνον interpretatur Thomas Mag.
- Ἀθυμος, ου, ὁ, ἡ, Animo carens,

- Ignavus, Imbellis. ἰόντι κακῶτε καὶ ἀθύμῳ, VII. 11. a.
- Ἄθως mons, VI. 22. Genit. τοῦ Ἄθω, VI. 95. f. VII. 22. f. Acc. τὸν Ἄθω, VI. 44. ter. 45. VII. 22. a. et f. Sed VII. 22. a. codd. Vind. et Pd. τὸν Ἄθω: sic et idem Vind. VI. 44. ubi ad lin. 10. nostrae edit. adjici ex ed. Wess. debuit haec Varietas Lectionis: „Ἄθω) Ἄθωσεν Brit. Ἄθω et περιβαλὼν Vind.“
- Αἷ, i. q. comm. αἶθε. Utinam. αἶ γὰρ τοῦτ' ἐτοί ποιήσουσαν etc. I. 27. m.
- Αἰγίη, ης, ἡ, Pellis caprina. αἰγίας περιβάλλοιται αἱ Λιβυσταί, IV. 189. Not.
- Αἰγιαλῆς, Tribus quaedam Sicyoniorum, V. 68. f. Not. Πελασγοὶ Αἰγιαλῆς (i. e. Pelasgi littorales) vetus nomen Jonum, Peloponnesum incolentium, VII. 94.
- Αἰγιαλός, οὔ, ὁ, Littus, Ora maritima, VII. 59. 100. 176. 183. et alibi.
- [Αἰγυκοίς, Tribus quaedam Cyzicenororum, et olim Atheniensium, Wess. ad V. 66.]
- Αἰγιναίη, ἡ, i. q. ἡ Αἶγινα, Aegina insula, V. 86. f. Not.
- Αἰγίπους, οδος, ὁ, ἡ, Caprinos pedes habens. αἰγίποδες ἄνδρες, Capripedes homines, IV. 25.
- Αἰγίς, ἰδος, ἡ, Aegis. αἱ αἰγίδες τῶν αἰγαλμάτων τῆς Ἀθηνᾶς, -- ἡ στολὴ τῶν Παλλαδίων, IV. 189. ἐκ τῶν αἰγίων (τῶν Λιβυσσίων) αἰγίδας οἱ Ἕλληες μετωνόμασαν, ibid.
- Αἰγοπρόσωπον ἄγαλμα, Simulacrum (Panis dei) caprina facie, II. 46.

Αἰγυπιός, οὐ, ὅ, Vultur, III. 76.

Gloss. Αἰγυπιῶν γυπῶν.

Αἰδέσθαι, Revereri. Δία αἰδεσθίν-
τις, IX. 7, 1. Rationem, Re-
spectum alicujus habere. ὡς αἰ-
δεσθῆς τὰς ἱεραρίας τὰςδε. O
rex Apollo, Respice hos sup-
plicum ramos, VII. 141. a.

Αἶψα, ὡ, ὅ, Orcus, Inferi. κατα-
βῆναι ἐς τὸν οἶ Εὐλάπης αἶψα νεμί-
ζουσι ἔναι, II. 122. a.

Αἰσχία, κς, ἡ, Inscitia, Igno-
rantia, VI. 69. f.

Αἰδώς, ὅς, ἡ, Pudor, Verecundia,
ἅμα κινῶν ἐκδυομένων συνεκδύεται
καὶ τὴν αἰδῶ γυνή, I. 8. f. ubi alii
αἰδῶ acute scribunt. Gregorius
quidem (Dialect. Jon. §. 35.)
tradit Jonas quartum huius no-
minis casum αἰδοῦν formare.

Αἰὶ pro Αἰ frequentare amat He-
rodotus. Vide Var. Lect. ad I.
54. 58. 91. etc. αἰὶ καὶ τὸ πά-
λαι, Semper a priscis inde tem-
poribus, VIII. 142. m.

Αἰὶ subinde intelligi debet non
de eo quod per se perpetuum
est aut constanter fit, sed de eo
quod semper locum habet eo
tempore de quo agitur; adeo-
que ita ponitur, ut non tam ad
id verbum referatur cui jungitur,
quam ad illud quod vel praecessit
vel proxime sequitur. ἡ ἀνδρώ-
που ψυχὴ τοῦ σώματος καταφθί-
νοντος, ἐς ἄλλο ζῶον αἰὶ γινόμενον
ἐκδύεται, Animus hominis, in-
tereunte corpore semper intrat
in aliud animal quod eo ipso
tempore nascitur, II. 123. ἡ
Ἀνδύλλα -- πόλις -- δίδεται τοῦ
αἰὲ βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῇ γυ-
ναϊκί, Semper datur uxori ejus
qui pro tempore rex est Aegy-

pti, II. 98. a. (Sic et IX. 116. f.)
ταῦτα τοῖσι αἰὲ δορυφοροῦσι ἰδῶντο,
II. 168. ἑμᾶλλον τοῖσι αἰὲ ἱε-
ρίστωνσι, IX. 102. f. Conf. ἑκάσ-
τοι.

Αἰέλουρος, ου, ὅ, ἡ, Felis, II. 66.
ubi olim αἰλουρ. absque ι.

Αἰετός ἐν πτέρησι κύει Orac. V. 92, 2.

Αἶθρην, Accendere. εἰρώτεον τί θείον-
τις ἡκοῖν τε ἐς τὴν χώραν, καὶ πῦρ
αἶθρουν, IV. 145. m. ubi paulo
ante est πῦρ ἀνέκαιον.

Passiv. Αἶθεσθαι, Ardere.
ὑποκαίουσι τὰ ὅστια, τὰ δὲ αἶθεται
κάλλιστα, IV. 61. m.

Αἰθήρη, κς, ἡ, Serenitas coeli, Coe-
lum serenum. ἐξ αἰθέρης καὶ ηη-
νεμίας, Quum ad id tempus se-
renum fuisset coelum etc. VIII.
188. ὁ ἥλιος ἀφανὴς ἦν, οὗτ' ἐπινε-
φείλων ἰόντων, αἰθέρης τε τὰ μάλιστα
τα, (scil. εὐρύς) VII. 37. m.

[Αἰκίον, ου, τό, Perperam αἰκίου olim
legebatur V. 89. pro ἀδικίου.]

Αἰμασιή, ἡς, ἡ, Gloss. τὸ ἐκ χαλίκων
φικοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τειχίον,
Maceria, Murus. κροκόδειλοι (la-
certae) γινόμενοι ἐν τῇσι αἰμασιῇ-
σι, II. 69. extr. αἰμασιή πλίνθων
ὁπτίων, I. 180. et 191. m. f. ubi
agitur de minore muro Baby-
lonis, intra urbem secundum
Euphratem ducto, qui non, ut
murus exterior (τὸ τεῖχος), asphal-
to videtur fuisse compactus. Ad-
de VI. 134. extr. ubi ἡ αἰμασιή
eadem quae paulo ante τὸ ἔρκος.
Sed et Murus solido ex lapide
constructus αἰμασιή vocatur:
certe II. 138. memoratur αἰμασιή
ἐγγεγλυμμένη τύποισι, Murus qui
figuras ostendebat insculptas.

Αἰών, Laudare, Probare. πάντις

ταῦτα αἶνον, III. 87 extr. et ibi Not. Iterum 76. f.

Αἴνη, ης, ἡ, Laus, Honor, Existimatio. ἰόντα ἐν αἴνῃ μεγίστη, III. 74. a. N. VIII. 112 m. τοῖσι μετ' ἐκείνων ἐν αἴνῃ ἰούσι, IX. 16. f.

Αἰνίσσασθαι τὰδε τὰ ἔπια, Aenigmatica haec pronunciare verba, V. 56.

Αἰνῶς, ἰ. q. σφοδρᾶ, δεινῶς, λίαν, Vehementer, Admodum. τῆς Σκυδικῆς αἰνῶς ἀξύλου ἰούσης, IV. 61. ξυνιοῖσι νομαίοισι αἰνῶς χρᾶσθαι φεύγουσι, Vehementer aversantur, IV. 76. a. Sic πικρὸς αἰνῶς ed. Wess. et seqq. IV. 31. a. m. ubi olim δεινῶς. Vide Var. Lect. et Not.

Αἰξ, αἰγός, ὁ, ἡ, Caper, Capra, Omne genus caprinum. εἴβουσι πάντας τοὺς αἰγας, καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσινας τῶν θηλέων, II. 46. τῶν αἰγῶν τῶν τράγων ἐν τοῖσι πάργωσι εὐρίσκεται τὸ ληδανον, Hircorum in barbis etc. III. 112. m.

Αἰγὸς ποταμοί, Oppidi nomen ad Hellespontum, IX. 119. ubi pro Αἰγὸς ποταμῶν olim minus recte alii Αἰγὸς ποταμοῦ dabant.

[Αἰὼρ et Αἰόρματα olim IV. 110. ubi nunc Οἰὼρ et Οἰόρματα.]

Αἰπόλιον, ου, τὸ, Caprarum grex, I. 126. a.

Αἰπόλος, ου, ὁ, Caprarum pastor, II. 46. b. ubi quidem tam probabili quam eruditā conjecturā pro οἱ αἰπόλοι Schaeferus οἱ κόλοιοι correxit.

Αἰρεῖν, 1) Capere, In potestatem redigere. αἰρεῖν ἐξ ἡμῶν τὸ ἄστυ, IX. 3. f. αἰρεῖν τὰς πόλεις χῶμασι, I. 162. αἰρεῖν κατ' ἀκρῆς, vide in Ἄκρῃ. τοὺς Φωκίους οὐκ αἰρεῖν, ους,

Phocensibus non sunt potiti, VIII. 32. τὸ Σίγειον εἶλε Παισιστρατος αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων, Bello captum eripuit Mitylenaeis, V. 94.

2) Notandae formulae huiusmodi: ὡς --- ἐμὴ γνώμη αἰρεῖται, ut mea fert opinio, II. 43 f. οὐδὲ λόγος αἰρεῖται, seq. accus. cum infin., Ne rationem quidem habet, Ne credible quidem (aut rationi consentaneum) est, III. 45. m. VI. 124. καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτω αἰρεῖται, II. 33. m. ἢν μὴ ἡμῶν λόγος αἰρῇ, Nisi nobis ratio suaserit, IV. 127. m. ὅπως μιν ὁ λόγος αἰρεῖται, Prouti ei ratio suadet; Quoties ei commodum videtur, VII. 41. a. χρᾶται (τοῖς κρείσσι) ὁ τι μιν ὁ λόγος αἰρεῖται, I. 132. extr.

3) Med. Αἰρεῖσθαι, Eligere. οὐδέτερον αἰρεῖται, Neutrum elegit, V. 94. ἀλήτην βίον εἶλεν, Eligisti, III. 52. m. ἄλλους ἐλόμενος, Alios tibi eligens, Aliis hominibus studens, Aliorum sectam secutus, I. 108. m.

ἄριστον, εἶτον αἰρεῖσθαι, Cibum capere, III. 26. f. VII. 120. b.

4) Praet. Pass. Ἀραιρῆμαι, jon. ἰ. q. ἡρῆμαι vel ἡρίθην. Hinc Plusquamperfectum: ἄλλος ἀνὴρ ἀραιρῆτο, Alius vir eligebatur, sive, electus erat, VII. 83. Βαβυλῶν οὕτω τότε πρῶτον ἀραιρῆτο, Capta erat, I. 191. extr. ὡς δὲ καὶ τὸ τῆχος ἀραιρῆτο, IX. 102. m. Conf. Ἀκαιρῆσθαι, Δαιρ. Ἐξαιρ. Ὑπεξαίρ.

5) Partic. Praet. Pass. Ἀραιρημένος, ἰ. q. ἡρημένος et αἰρεθείς. ἀραιρημένα ἄστυ αὐτοῖσι, Captae

ab illis urbes, I. 185. a. ἀραι-
ρημένοι ἀπὸ τῶν πολλῶν, Selecti
e civitatibus, VII. 172. a. ἐν
τῶν πολεμάρχων ἀραιρημένος, E
polemarchorum numero Elec-
tus, VII. 173. m. Sic et VII.
118. IX. 93. a.

Τοῖσι δὲ ἄνδρες πολέμιοι ἀραιρη-
μένοι ἔωσι, IV. 66. Vulgo inter-
pretantur A quibus hostes In-
terfecti sunt. Sed aut Capti
sunt vertendum, intelligendum-
que captos ab illis pro more etiam
occisos esse; aut ἀναιρημένοι le-
gendum, quod suadet scriptura
ἀναιρημένοι, quam ibi plures prae-
ferunt codices. Apud Suidam qui-
dem habes Αἰρεῖ (pro quo sua
auctoritate Kusterus Αἰρεῖ posuit)
ἀναιρεῖ Φορβύει. At ibi ex Sopho-
clis Philoct. 437. quo spectat
illa glossa, Αἶρε scriptum oport-
tebat, a verbo αἶρω, Tollo, E me-
dio tollo; non ab αἶρεω, ad
quod pertinet participium joni-
cum ἀραιρημένος. Etiam particip.
aor. ἀραιρηκότες ex cod. Pass. re-
cepit Schaeff. IV. 66. extr. ubi
alii omnes vulgo ἀνηρηκότες.

Αἶρεν, jonice Ἀεῖρεν, quod vide.

Conf. Ἀταίρειν, et Ἐπαίρειν.

Αἶρεσις, ιος, ἡ. 1) Optio. νῦν τοι δι-
δομι αἶρεσιν, Nunc tibi do op-
tionem, I. 11. a. διακρίνει τοι-
κῆτην αἶρεσιν, Dijudicare talem
optionem, E duabus rebus
propositis unam eligere, I. 11. m.

2) Capere urbem, Expugna-
tio. (i. q. ἄλωσις.) μετὰ τὴν Βα-
βυλῶνος αἶρεσιν, Capta Babylone,
IV. 1. a. ἡ βασιλῆος αἶρεσις (scil.
τῶν Ἀθηναίων) - δεκάμηνος ἐγένετο,
Ceperat rex Athenas decimo
ante mense, IX. 3. f.

Αἶρετός, ἡ, ὅν. 1) Expugnabilis,
Qui capi potest, κατὰ μὲν τὸ
ἰσχυρὸν οὐκ αἶρετοί, δόλω δὲ αἶρε-
τοί, IV. 201. a. 2) Seligendus,
Optabilis. ὁ θάνατος καταφυγὴ
αἶρετώτατη τῷ ἀνθρώπῳ, VII. 46.
f. ταῦτά σφι αἶρετώτερα εἶναι μᾶλ-
λον, ἢ τὰ τῶν χρησμοδόγων, VII.
143. f. πότιρά σφι εἶναι αἶρετώτερα,
I. 126. m.

Ἀἵρεσιν, vide Προξαιέσιν.

Ἀἵρεσίον, i. q. ἀφανίζιν, αἵρετον red-
dere, E medio (Ex hominum
conspectu) tollere, Perdere,
Interficere. αἵρετώσι μιν, III.
69. m. δύο ἡμῶν ἡἵρετωσι, III.
127. f.

Αἰσχροκερδής, ἴος, ὁ, ἡ, Turpi lucro
inhians. εἰ μὴ ἀπληστος ἴας χρη-
μάτων καὶ αἰσχροκερδής, I. 187. f.

Αἰσχρός, ἡ, ὅν, (de corpore,) Foe-
dus aspectu, deformis. αἰσχί-
οις παρθῖνοι, I. 196. m. γυνὴ καλ-
λίστη ἐξ αἰσχίστης γενομένη, VI.
61. m.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, Dedecus, Igno-
minia. ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέροι,
Magnum in probrum verti-
tur, Ingenti probro est, I.
10. extr.

Αἵρειν, Petere. Imperf. πῦρ αἵρεον,
VI. 113. extr. Cum duplici accus.
αἵτε Ἀμασιν θυγατέρα; VI. 1. a.
δίκας αἵρειν, vide in Δίκη.

Med. Αἵρεσθαι, i. q. αἵρειν,
nempe Petere sibi, Postulare
ut sibi detur. Sic αἰρεόμενος,
IX. 34. a. ubi quidem aliquis non
modo pro se, verum etiam pro
fratre suo jus civitatis petit, sed
nimirum ut sui causā etiam illi
detur. Imper. αἵρε, per Syncope
ex αἵρετο, pro comm. αἵρετον, Pete,
Postula tibi. αἵρετο δόσις τὴν τινα

βούλει το γένεσθαι, I. 90. a. ubi vide Var. Lect.

Αἰτιασθαι, Culpare, accusare, αἰτιῶνται αὐτὸν, et αἰτιοσάμενοι τοῦτον, IV. 94. f. πάντας αἰτιώμενοι, VIII. 90. m. Cum Genitivo casu criminis, aut cum Infinit. τοὺς μὲν λυποστρατῆς αἰτιώμενος, τοὺς δὲ σίνεσθαι Δαρῖον στρατὸν, V. 27.

Αἰτία, ης, ἡ, jon. pro commun. αἰτία Causa, Culpa.

Αἰτίην ἔχειν, Culpam sustinere, culpari, Accusari. αἰτίας μεγάλας εἶχον, V. 73. extr. Cum Genit. εἶχον αἰτίην τοῦ φόνου τούτου, V. 70. f.

Αἰτίην ἔχει αὐτὸν, i. q. αὐτὸς ἔχει αἰτίην, Culpa illum tenet, Insimulatur ille, Culpatur. τὸν Κλειμένηα εἶχε αἰτίην Φωιδᾶν παρὰ τοῦ Ἰσαγόρευ τὴν γυναῖκα, V. 70. a. Φονῖσαι αὐτοὺς αἰτίην ἔχει Ἀλκμαιωνίδας, Culpa caedis eorum premit Alcmaeonidas, V. 71. αἰτίην ἔσχει ἐν Ἀθηναίοισι ἐξ Ἀλκμαιωνίδων μηχανῆς αὐτοὺς ταῦτα ἐπιορθῆναι, Apud Athenienses Culpa eos premebat, Fama ferebatur, cepisse eos hoc consilium etc. VI. 115. b. ubi vide Var. Lect. et Not.

Ἐν αἰτίῃ τιθέναι τινὰ, quasi dicas In culpa ponere aliquem. Μαρδόνιον ἐν αἰτίῃ τιθέντες, Mar donium tamquam auctorem (calamitatum) accusantes, VIII. 99. Eadem notione ἐν αἰτία ἔχειν τινὰ frequentat Thucydides, I. 35. II. 59. V. 60. Sic auctor libelli de Vita Hom. ἐν αἰτίῃ μεγάλη ἔχειν αὐτήν, Vehementer illam accusavit. Et Herodotus, V. 106. m. ὅρα μὴ ἐξ ὑστέρης

συνετὸν ἐν αἰτίῃ εἶναι, Vide ne deinde te ipsum accuses; id est ne dehinc ipse comperiaris hac culpa teneri, hujus facinoris auctor esse: nisi fortasse haec sit sententia, Vide ne tu dehinc te ipse in culpa ponas, culpam contrahas, culpac hujus participem te facias, nempe aut excusando fratrem, aut rem istam parvi habendo, nec quovis modo operam tuam conferendo quo et reprimatur illa seditio et puniantur sceleris auctores. Conf. ἐξ ὑστέρης.

Αἴτιος, ης, ον, Causa efficiens aliquid. Construitur non modo cum Genit. sed et cum Infinit. absque τοῦ articulo, quem forsitan desideraveris. τοὺς ἰσχυροὺς ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύνει τὸν ποταμόν, II. 20. a. αἴτιος ὁ ἄλλος τὸν ἥρα ξαρὸν τὸν ταύτη εἶναι, II. 26. a. Not.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, Bello captus, Captivus. ῥῆσαι με αἰχμάλωτον δουλοσύνης, Libera me servitute quae captivum manet, IX. 76. m.

Αἰχμή, ἥς, ἡ, ἡ, Hasta, Lancea, i. q. δόρυ, cujus partes sunt τὸ ξυστὸν et ἡ λόγχη. I. 52. m. VII. 69. et 77. αἰχμᾶς βραχίας ἔχον, τόξα δὲ μεγάλα, VII. 61. a. 64. etc. μετῆκάν οἱ τὰς αἰχμᾶς, Hastas coram eo deposuerunt, III. 128. f. (conf. Μετῆκάν.) ὁ μὲν αὐτίων φθάσει τὰ τόξα κατελόμενος, ὁ δὲ πρὸς τὴν αἰχμὴν ἐτραπίτο, - - τῇ αἰχμῇ ἡμύνετο, III. 78. a. ὑπὸ αἰχμῆς τελευτήσεν, I. 39. m. et f.

2.) Metonymice, Arma, Bellum. Σίγειον εἰς Πανίστρατος

αἰχμῇ παρὰ Μαυλιανῶν, Armis ceperat, V. 94. ἐπειδὴ σφι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμῇ ἐστῆκε, Quum male illis cessisset Bellum, VII. 152. f. Hinc ἡ ὁμαρχμῆ, et τὸ μεταίχμιον, quae vide suis locis: et αἰχμάλωτος, Bello captus.

Αἰχμοφόρος, ου, ὁ, i. q. δορυφόρος.

1) Hastatus. Hastā armatus miles. πρῶτος διτάξει χωρὶς ἐκαστοῦ εἶναι, τοὺς τε αἰχμοφόρους, καὶ τοὺς τοξοφόρους, καὶ τοὺς ἰππίας, I. 103. a. 215. a. 2) Sigillatim, Armatus custos corporis, Satelles, I. 8. a. Cujus generis sunt etiam illi χίλεις αἰχμοφόροι qui in comitatu regis Persarum memorantur VII. 40. a. 41. a. 55. f. 103. f.

Αἰών, ὄνος, ὁ, Aevum, Vita. οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα, Vitam ita traducere, III. 40. m. ὁ θεὸς γλυκύν γύσας τὸν αἰῶνα, VII. 46. extr. τελευταῖον καλῶς τὸν αἰῶνα, I. 32. m. ἀμνησμένους τελευταῖαντας τὸν αἰῶνα, IX. 17. f. 27. m.

Αἰωρεῖσθαι, 1) Efferrī. ὑπὲρ μεγάλων αἰωρηθῆς, Magnarum rerum spe Elatus, VIII. 100. a. 2) Suspensum esse. αἰγὸς δέρματα περὶ τοὺς αἶμους αἰωρεῦμενα, Ex humeris pelles Pendebant caprinae, VII. 92.

Conf. Ὑπαιρωρεῖσθαι et Παραιωρεῖσθαι. Pro vulgato olim ἀρωρεῖσθαι I. 27. f. αἰωρεῖσθαι corrigebat Toupius, ubi nos αἰωρεῖσθαι.

Ἀκανθα, sive jonice Ἀκάνθη, ης, ἡ.

1) Spina arbor, cujus ex ligno naves fabricantur Aegyptii, II. 96. a. 2) Spina dorsi, IV. 72. f. 3) Dicuntur etiam ἄκαν-

θαι Ossa vel Spinae piscium et serpentum, II. 75.

Ἀκάνθινος ἱστός, Malus navis ex spinā arbore, II. 96. m.

Ἀκανθώδης χώρος, Spinis obsitus locus, I. 126. a.

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ, ἡ, Non ementitus, Non fictus, Non fabulosus, IV. 191. extr. N.

Ἀκατος, ου, ὁ, Minoris navigii genus quoddam. οἱ ἐν τοῖσι σιταγωγοῖσι ἀκάτοις ἐόντες, VII. 186.

Ἀκίσθαι, sensu proprio, Mederi, Sanare. ὁ Τέταρος (ποταμός) λέγεται καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι ψάσθαι ἀκίσσασθαι, Sanare scabiem, IV. 90. a. Notione translata, Mederi malo, Remedium adferre. ἀκίσσασθαι τὴν αἰμαρτίαν, Reparare peccatum, I. 167. a. V. 91. f. ἀκίσσόμενος τὰ ἐπιφερόμενα, Malo impendenti remedium adlaturus, III. 17. m. Imperativ. ἀκίο (per syncop. pro ἀκίεω, ἀκίου) eadem notione III. 40. extr.

Ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ, Intemeratus, Intactus, Illaesus, Salvus. ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι ἀκέραιον τὴν πόλιν, III. 146. a.

Ἀκείεις, ιος, ἡ, Curatio, Sanatio. οἱ ὄρχιες τῶν καστόρων χρήσιμοι εἰς ὑστερίων ἄκισιν, Utiles ad uterorum curationem, IV. 109. extr. τὰ εἰς ἄκισιν φέροντα, Quae ad sanandos morbos valent, IV. 90. a.

Ἀκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, Sine capite. οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμούς ἔχοντες, IV. 191. f.

Ἀκήρατος, ου, ὁ, ἡ, i. q. ἀκέραιος. 1) Purus, sincerus. χρυσὸς ἀκήρατος, VII. 10, 1. σμύρνη ἀκήρατος, II. 86. m. 2) Intactus,

Integer, Illibatus. τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἦν ἀκέρυκτον τοῦτον τὸν χρόνον, Intactum, Illibatum, Non-dum frequentatum mercatoribus ea tempestate erat illud emporium, IV. 152. m. N. ubi ἀκέρυκτον habet vet. cod. ex scholio.

Ἀκέρυκτος, ου, ὁ, ἡ. Per praecoenem non denunciatus. πόλεμον ἀκέρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, Indictum bellum intulerunt, V. 81.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, Sincerus. τὸ ἀκ' ἡμέων ἀκίβδηλον ἰόν, IX. 7, 1. f.

Ἀκινάκης, εος et ου, ὁ, Acinaces, Gladius, Persicum vocab. Περισκεὶν ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλεῖονσι, VII. 54. f. N. ubi forsitan τωκινάκην olim legebatur. (vide infra voc. Ὠκινάκης.) σπασάμενος τὸν ἀκινάκα, III. 118. f. σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκας, III. 128. f. ubi codd. nonnulli τοὺς ἀκινάκας, ut VII. 67. a. Sic IX. 80. m. τοὺς ἀκινάκας, ἰόντας χρυσίους, ubi ἀκινάκας dabant libri omnes, uno Arch. excepto. δωρησάμενος αὐτοὺς ἀκινάκην, VIII. 120. consentientibus libris. Etiam in rebus Scythicis utitur hoc vocabulo Herodotus: ἀκινάκης σιδήρεος, IV. 62. m. et τοῦ ἀκινάκεος ibid. f. et τῷ ἀκινάκῃ rursus ibid. m. pro quo quidem probati plures codices τῷ ἀκινάκῃ praeferunt.

Ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, Immotus, Intactus, Illaesus. οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος μέχρι οὗ etc. I. 187. m. 2) Non movendus. κινήεις τι τῶν ἀκινήτων, VI. 134. f.

Ἀκλεής, εος, ὁ, ἡ, Illaudatus,

Merita laude non celebratus, I. prooem.

Ἀκλιῶς, Inglorie, Sine gloria, Ignominiose. διακλιῶντος τοῦ στόλου ἀκλιῶς, V. 77. a.

Ἀκμάζιν, Florere. ἡ Σύβαρις ἤκμαζεν τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα, VI. 127. εἰς Σάρδεις ἀκμαζούσας πλουτῶν, I. 29. a.

Ἀκμή, ἥς, ἡ, Acies, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, VI. 11. a.

Ἀκμαν, ονος, ὁ, Incus, I. 68. m.

Ἀκοῇ, ἥς, ἡ, Auditus. ἀκοῇ ἰστορεῖν, Qui auditu aliquid accipit, Famā percepit, Relata referens. oppos. αὐτόπτης, II. 29. a. περὶ τούτων, ἀκοῇ παραλαβόντες, λέγομεν, II. 148. m. ὅσον ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἰοί τ' ἐγνοῦμεθα ἀκοῇ ἐκκέσθαι, IV. 16. f. N. I. 171. a. διεφθαρμένοις τὴν ἀκοήν, Auribus captus, I. 38. f.

Ἀκοντίζειν, Jaculari, Jaculum emittere. Absolute: τοξεύομεν τι καὶ ἀκοντίζομεν, IV. 114. m. Cum Locis. Jaculo petere. ἀκοντίζων τὸν σὺν, τοῦ μὲν ἀμαρτάνει, I. 43. Item ἀκοντίζειν εἰς τινα: nam ἰσακοντίζειν τινα (quod vide suo loco) idem valet ac ἀκοντίζειν εἰς τινα.

Ἀκόντιον, ου, τὸ, Jaculum. ἀκόντια καὶ δοράτια καὶ τὰ τοιαῦτα, I. 34. f.

Ἀκοντιστής, οῦ, ὁ, Jaculator. ἰόντης ἀκοντίζεται οἱ Σαμοθρίηκες, VIII. 90. a.

Ἀκος, εος, τὸ, Remedium, Medicina. ἡν σπασμὸς ἐπιγίνεται, ἐξιύρηται σφί ἄκος, IV. 187. f. ἄκισα διζησθαι, I. 94. m.

Ἀκόςμως, Nullo ordine, Turpi-

ter, Spreta omni disciplina militari. ἀκούσας εἵχισθαι, VII. 220. extr.

Ἀκούειν, 1) Audire. Promiscue cum Accusati. et Genitivo Rei. ἀκούσας ταῦτα, II. 116. a. ταῦτα ἄκουσας (Aor. 1.) V. 89. f. ubi tamen ἤκουσαν praeferunt alii, ut alibi. ἀκούσας τούτων, II. 114. a. ubi quidem perinde videri possit esse genit. Personae: sed I. 45. m. ubi Κροῖσος δι τούτων ἀκούσας, haud dubie τούτων genitivus Rei est. Interdum ἀκούειν τι idem valet ac περί τινος, ut VII. 116. τὸ ὄρυγμα ἀκούων, Audiens de fossa, Audiens quo in statu esset fossa. Futur. ἀκούσεσθαι αἰδοῦ, I. 24. f.

2) Ἀκούειν cum Genit. Personae, Dicto audientem esse, Imperio alicujus esse subiectum. τούτων τὸν χρόνον Αἰγινῆται Ἐπιδαυρίων ἤκουον, V. 83. a. ὡς Σμέρδιος ἀκουστικὰ εἶη τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσιω, Smerdi dehinc esse parendum, non Cambysii, III. 61. extr.

3) Ἀκούειν, Audire, pro Estimari, Haberi, ubi de bonâ aut malâ Famâ agitur. ἤκουον εὖ εἰς δικαιοσύνην, Vit. Hom. 7. m. ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι, VI. 86, 1. m. ἄμεινον σὺ ἀνῆκουες, II. 173. m. Φᾶς ἄμεινόν με ἀκούσεσθαι (Fut. Med.) IX. 79. a. ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ταύτῃ ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα Αἰγινῆται, Praecipuam laudem consecuti sunt, VIII. 95. a. Ἀργεῖοι ἤκουον μωρικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι, III. 133. a.

4) παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι, γυναικὸς κακίῳ ἀκούσαι, δῖνος μίγιστόν

ἴσθι, Muliere ignaviorem audire, (i. e. Si quis de aliquo loquens ait, Esse eum muliere ignaviorem) maximum hoc opprobrium est, IX. 107. a. Sic ἀκούσας πρὸς σέ. κακῶς VII. 16, 1. m. non est Male apud te audiens; sed Mala (injuriōsa) adversus me verba ex te audiens; Probrosis verbis a te lacesitus. Sic VII. 10, 7. παῦσαι λέγειν λόγους ματαιοὺς περὶ Ἑλλήνων, οὐκ ἰόντων ἀξίων φλαύρως ἀκούειν, Qui non merentur ut male de eis loquaris. ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα, VIII. 93. a.

Ἀκρη, ης, ἡ, comm. ἄκρα, 1) Extremitas, Extremus terrae cujusdam angulus in mare prominens, Promontorium, IV. 99. m. et f. ἀνατείνουσι ἄκραι λιπαὶ τῆς ἡπείρου, ταχύτας εἶδεσαν νῆας εἶναι, VIII. 107. f. 2) Summitas, Arx: unde dictio αἰρῆσεν πόλιν κατ' ἀκρης, VI. 18. N. et 83. f. Urbem cum arce capere, Incipiendo ab ipsâ arce et inde in urbem descendendo.

Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, (jon. pro ἄκρατ.) Meri vini potatio. μαθεῖν τὴν ἀκρητοποσίην παρὰ τῶν Σκυθίων, VI. 84. f.

Ἀκρητοπότης, ου, ὁ, Meri potator, Ebriosus, VI. 84. a.

Ἀκρίτος, ου, ὁ, ἡ, 1) Passivâ notionē, Non judicatus, Indictâ causâ: κτίνει ἀκρίτους, III. 80. f. 2) Activâ notionē, (sicut ἀθάνυματος, ἀπρακτος, et ejusdem generis alia) Qui nullum judicium fecit, Qui rem non disceptavit. οὐ βουλευμένων δὲ ταῦτα κρίνειν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ'

ἀποπλώνων ἐκάστων ἐς τὴν ἰω-
τῶν ἀκρίτων, VIII. 124. a.

[Ἀκρίτως, Indicta causā. κτείνει
ἀκρίτως olim legebatur III. 80. f.
ubi rectius nunc ἀκρίτους.]

Ἀκροβολίζεσθαι, Velitari. ἔπεισι ἀκρο-
βολισάμενοι, Quum verbis in-
ter se essent velitati, Alter-
cati, VIII. 64. a.

Ἀκροδίνια, τὰ, Primitia (praedae
victoriā partae), ἐν νόμῳ ἔχων ἀκρο-
δίνια ταῦτα καταγαγεῖν θεῶν ὅτι φδῆ,
I. 86. a. ἀπ' ἧς οἱ ἀκροδίνια τοι-
αῦτα γινέσθαι I. 90. f. τοῖσι θεοῖσι
ἐξείλον ἀκροδίνια, - - - καὶ τὰ
ἀκροδίνια ἀπίπεμψαν ἐς Διελφούς,
VIII. 121. 122.

Ἀκρομανής, ὅς, ὁ, ἡ. ἦν τε οὐ Φρε-
νῆρης, ἀκρομανής τε, V. 42. a.
Not. Fere furiosus, Subfurio-
sus: alii quidem vulgo Prorsus
furiosum, Summe insanum
interpretantur.

Ἄκρος, α, ον, Acutus, Acer, Sum-
mus, Extremus, Eximius.
ὄργην ἄκρος, Ad iram praiceps,
I. 73. m. N. ubi olim οὐκ ἄκρος
legebatur. ἦν ψυχὴν οὐκ ἄκρος,
Erat animo parum acri, pa-
rum forti, parum constante,
V. 124. a. N. Absolute ponitur
V. 112. Ἰωνες ἄκροι γινέμενοι
ταύτην τὴν ἡμέραν, (ubi praece-
dens νηυσὶ non ad ἄκροι refertur,
sed ad ὑπερβάλλοντο,) Eximii,
Egregii eo die fuere Jones.
Sic et VI. 122. a. ἀνὴρ ἄκρος,
Vir eximius, Acri et forti
animo: nam ibi non cohaerere
videntur verba ἄκρος ἐλευθερῶν,
sed incidenda oratio, ὡς ἀνὴρ
ἄκρος, ἐλευθερῶν τὴν πατρίδα.
Alibi rursus cum Accusativo con-
struitur. Εὐρώπη ἀρετὴν ἄκρη,

Europa bonitate soli (fertili-
tate) Praestans, VII. 5. f. εἰς
τὰ πολέμια ἄκροι, VII. 111.

Plurale. Neutr. τὰ ἄκρα Su-
periora loca, Montana. τὰ
ἄκρα τῆς Εὐβοίης, VI. 100. m.

Ἀκρύσταλλος, ου, ὁ, ἡ, Sine gla-
cie. ἀνουβρος ἡ χώρα καὶ ἀκρύ-
σταλλος, II. 22. m.

Ἀκρωτηριάζειν. τῶν νηῶν τὰς πρώρας
ἠκρωτηρίασαν, Navium proras
Resecuerunt, III. 59. m.

Ἀκρωτήριον νηὸς, Resecta extre-
mitas navis, Resecta prora na-
vis, VIII. 121. f. Glossae He-
rodoteae ex lib. I. c. 180. Φάρ-
σος· τρύφος, κλάσμα, ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτήριον τοῦ οὐριος, Sum-
mitas montis, VII. 217. a.

Ἀκτὴ, ἧς, ἡ, Littus, Ora mari-
tima, ἀκτὴ τραχία, Ora aspera,
VII. 33. a. N. Terra secun-
dum mare porrecta IV. 38.

Not. 39. et 41. ubi Wess. cum
Vossio Peninsulam intelligebat.
Σηπιάς ἀκτὴ, VII. 183. extr.
188. a. ἡ ἀκτὴ ἡ Σηπιάς, VII.
191. extr. Soloece ἱερὸν ἀκτὴν,
pro ἱερῶν ἀκτὴν, dixit Bacis va-
tes VIII. 77. a. Καλὴ ἀκτὴ, Si-
ciliae tractus quidam sic no-
minatus, VI. 22.

Ἀλάβαστρος, ὁ, aut Ἀλάβαστρον,
τὸ, Vasculum ex alabastrite
lapide, δῶρα φέροντας - - ψέλια καὶ
μύρον ἀλάβαστρον, III. 20. a. N.

[Ἀλαίη Ἀθηναίη perperam olim le-
gebatur pro Ἀλίη. I. 66. extr.]

Ἀλαλαγμός, ου, ὁ, Ululatus. VIII.
37. f.

Ἀλᾶσθαι, Oherrare. IV. 97. f.
ubi perperam olim ἀλώμενοι.

Ἀλγίειν, De animi dolore: ἵνα μὴ
ἀλγήσειε τὴν ψυχὴν, I. 43. f. de

Corporis dolore: ἀλγήσας, Dolor adfectus ex vulnere, IX. 22.

a. Ex ophthalmiā, VII. 229. m.

Ἀλγηδών, ἴσος, ὁ, Dolor. Metonym.

ἀλγηδόνες ὀφθαλμῶν, Dolorem adferentes oculis, V. 18. f.

Ἀλίειν, i. q. ἀλῆθιν, Molere. σίτος ἀλῆλεσμίος, Frumentum molitum, VII. 23. extr.

Ἀλιφεῖν, κτος, τὸ, Oleum. τὸ ἀπὸ κίδου, II. 87. a. ἀπὸ τῶν σιλλυκυπρίων τοῦ καρποῦ, II. 94. a.

Ἀλιξέσθαι, Resistere, Repugnare.

Absolute: ἀλεξόμενοι χρόνον ἐπὶ συχνόν, IX. 119. m. τοὺς ἀλεξόμενους ἐφόνιεν, I. 211. a. II. 63. f. παραρτίετο ὡς ἀλεξήσομενοι, VIII. 108. a. 81. f. Cum Dativo instrumenti: ἀλεξόμενος μαχαίρῃσι, VII. 225. m. f. Cum Accus. personae. στρατὸν τῶν Μήδων ἀλεξασθαι, (Aor. 1. Med. formatus a Praesente minus usitato Ἀλέκω.) Medorum exercitui resistere, Propulsare hostem, VII. 207. extr.

[Ἀλίξιος, ις, ἡ, Defensio, Repugnatio, Propulsatio. Sub hac voce Aem. Portus tamquam ex Herodoto decerptam hanc phrasin retulit, πρὸς ἀλίξῃσιν τροπομένους, ad Defensionem, vel, Ad vim propulsandam conversos: sed, quo loco apud Herodotum ista legantur verba, adnotare neglexit; nec sub voce Ἀλκή, ad quam h. l. ablegat letorem, locum huc spectantem (qui mihi quidem incompertus) indicavit. Vide vero quae sub voce Ἀλκή monemus.]

Ἄλις, οί, Sal. Vide Ἄλις.

Ἀλευρον, ου, τὸ, Farina. ἄλευρα καὶ ἄλφιτα, VII. 119. a.

Ἀλευρῇ, ῆς, ἡ, Evitatio, Declinatio, Effugium mali vel periculi. καὶ αὐτοὶ τινὰ ἀλευρὴν εὐρήσονται, IX. 6. extr.

Ἀληθείη, vide Ἀληθινή.

Ἀλῆθιν, vide Ἀλίειν.

Ἀληθίως, (comm. ἀληθῶς) Vere. ὥρα ἀναγκαῖαν ἀληθίως προκαιμένην, I. 11. f. οὐ λέγειν ἀληθίως, I. 158. f. τίθηται εἰ νῆπος ἀληθίως ἐστὶ πλωτῇ, II. 156. a. ὡς δὴ ἀληθίως αὐτόμολος, III. 156. a. εἰ ἀληθίως ἐξήγαγον etc. II. 56. a.

Ἀληθινή, sive Ἀληθείη, jon. pro comm. ἀλήθεια, Veritas. Inde Accus. τὴν ἀληθινήν, VI. 69. a. ubi ἀληθείην cod. F. nescio an et alii; utrumque probum, hoc tamen magis Homericum, istud magis ex Herodoti more esse videtur, qui etiam in Dativo τῇ ἀληθείῃ scripsit III. 72. f. ubi quidem iterum cod. F. (quod in Var. lect. adnotari debuerat) ἀληθείῃ praefert. Quod si quem vero subierit mirari quid sit quod in hujus vocabuli primo etiam et quarto casu vocalis α, quae ibi vulgo brevis est, contra Jonum morem in η mutetur; adeat is Clarkii Not. ad Odyss. η. 297. et quem ille laudat Eustath. ad Odyss. l. c. qui eum docebunt, veteres Atticos, Jonum progenitores, ἀληθείαν ultimā syllabā producta pronunciasse. Notandum vero in eodem vocabulo Gregorii lapsus, qui, (Dialect. jon. §. 45.) postquam recte monuit „Jonas nonnisi longam vocalem α in η mutare,“ adjicit „Sequioris tamen aetatis Jonas etiam brevem α subinde in η mutare,“ et pro hujusmodi

mutationis exemplo ipsum vocab.
ἀληθείην *adfert, quod tamen eadem hac formā in Iliade et in Odysseā frequentatum novimus.*

Ἀληθής, ἴος, ὁ, ἡ. ἀληθεῖ λόγῳ, *Revera.* οἱ ἀληθεῖ λόγῳ βασιλῆες, *Veri, Vere nominati reges,* I. 120. a. ἔχουσιν αὐτὴν ἀληθεῖ λόγῳ, V. 41. a.

Neutr. τῶληθεις, *Verum.* ἐπιπῦν τῶληθεις, VI. 68. f. πᾶν ἐς σὺ κατεπρήσεται τῶληθεις, VI. 69. a. τῇ γ' ἰμοὶ φαίνεται εἶναι ἀληθεις, VII. 139. a. *ubi τῶληθεις malebam, aut τὸ ἀληθεις quod legitur VII. 139. m. f. quo de loco vide infra sub Ἀμαρτάνειν.*

Ἀληθίζεσθαι, *Verum dicere, Veritatem colere,* I. 136. m. III. 72. f. *bis.*

Ἀλής, ἴος, ὁ, ἡ, i. q. ἀθρόος, *συνθροισμένος.* ἀλής γὰρ γινομένη πᾶσα ἡ Ἑλλάς, VI. 157. m. ἀλής ἐὼν ὁ ναυτικός στρατός, VII. 236. m. *Plur.* Ἀλείς, *Universi, Simul omnes.* ἐς ἐν χωρίον ἐσάγεσκον αἰτίας, I. 196. a. αἰλεις ἱσταῖσι, *Congregati, Conferti stabant,* II. 63. a. ἐκχυνόντες αἰλεις, III. 13. a. ὡς αἰλεις εἵσαν οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ Ἰσθμῷ, IX. 15. a. αἰλεις φεύγεσκον, VII. 211. m. ἔβητο πάντες αἰλεις οἱ ἄλλοι, VII. 225. m. ἔθαπτον πάντας αἰλεις, IX. 85. m. αἰλεις μὲν γὰρ σφι ---, ἐνὶ δὲ ἱκάστῳ etc. IV. 184. a. κατὰ μὲν ἕνα ---, αἰλεις δὲ etc. VII. 104. m. χρέονται ἐπιφορέμασι πολλοῖς καὶ οὐκ αἰλεις, *Non simul omnia adponunt fercula,* I. 133. a. *ubi perperam olim καὶ οὐ καλοῖται.*

Ἀλήτης, ου, ὁ, *Vagus, Erro.* *Adjective ponitur* III. 52. m. ἀλήτην

εἶναι εἶδον, *Errabundam vitam elegisti.*

Ἀλίας τοὺς ἐκ Τίρυνθος, VII. 137. m. *alii Piscatores intelligunt; alii Halienses, cives oppidi cujusdam Peloponnesi.*

Ἀλίζειν, *Congregare, Cogere, Colligere.* ἀλίζειν στρατὸν, VII. 12. ταύτας (τὰς καμήλους) αἰλεις, I. 80. a. I. 77. m. αἰλεις τὰ πάντα, I. 119. f.

Pass. μὴ ἀλυσθῆναι οἱ Ἀθηναῖοι, I. 63. ἀλυσθῆναι, I. 79. a. ἀλυσθέντες, V. 15. a. ἀλυσμένοι πρέβουλοι, VII. 172. a. τοὺς βασιλείας ἀλυσμένους, IV. 118. a. ἀλυσμένη στρατιή, VII. 208. a. *Conf.* Συναλίζειν.

Ἀλὴν, ης, ἡ, i. q. ἀθροῖσις et ἀγερσις vel ἀγορή, *Congregatio, Concio.* αἰλὴν τῶν Περσῶν ἐποιήσατο, *Persas in concionem convocavit,* I. 125. a. αἰλὴν ποιησάμενοι, V. 79. a. V. 29. m. αἰλεις πολλαῖς συλλεγομένης, VII. 134. m.

Ἀλιὰτ, ἡ, sive Ἀλίττα, *Urania Venus apud Arabes,* III. 8. *extr. coll.* I. 131. *extr.*

Ἀλινος, ου, ὁ, ἡ, *Salinus.* τὰ οἰκία ἐκ τῶν ἀλίνων χόνδρον οἰκοδομιάται, *Domus e solis grumis exstructae,* IV. 185. a. τοῖχοι ἀλινوي, *ibid. b.*

Ἀλιν, *Satis.* παλαιῶν μὲν οὖν ἔργων ἄλιν ἔστω, *de rebus olim gestis haec dicta sufficiant,* IX. 27. m.

Ἀλίσκαιν, (*Fut.* αἰλίσκω.) 1) *Capere urbem.* *Aor.* 2. *conjunct.* μὴ ἀλῶ κοτε, *Ne capiatur umquam,* I. 84. a. *Aor.* 2. *Opt.* δέισαντες μὴ ἀλῶν, IV. 127. a. *Praet. perf.* *Opt.* ἤλθι ἀγγελεῖν ὡς ἤλῳκα· τὸ τῆχος, I. 83. f. *Similiter Capere, Intercipere hostem.*

ἡ πῆρεσός δι' ἣν ἤλυσαν οἱ αἰόντες τῶν Ἑλλήνων, VII. 175. m.

2) *Deprehendere reum, Convincere aliquem criminis.* πολλά μὲν καὶ αἰσκιτο, πολλά δὲ καὶ ἀποφεύγισι, II. 174. m. *cum Var. Lect.* μὴ ψευδόμενος ὑπὸ σιν αἰώσται, VII. 102. a.

Ἀλῆτα, *vide* Ἀλῆατ.

Ἀλκή, ἥς, ἡ, Robur, Vires, Fortitudo; *praesertim* Fortis defensio sui et propulsatio hostis: *est enim idem fere ac ἡ αἰλέησις, a prisco verbo αἰλέω, idem valente ac αἰλέω.* Inde Hesychii glossa: Ἀλκή δύναμις, ἰσχύς, ἡ αἰλέησις, ἡ μάχη. *Conf. Damm. Lexic. Etymol.* p. 2742.

πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, III. 68. a. *ubi Valla:* Ad vires conversi sunt: H. Stephanus, Vires suas adversus illos experiri coeperunt, *vel*, Pro viribus illis obsistere coeperunt: *commodissime Aem. Portus:* Ad vim propulsandam se converterunt. *Similiter,* οὔτε πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, Ἐπιλαθόμενοι τε τῆς ἀπειλῆς ἔφυγον, IV. 125. f. IX. 102. f. οὔτε τις αὐτίων ἀλκῆς ἐμίμητο, IX. 70. m. Neque quicumque virtutis (s. fortitudinis) meminit: *aut*, De repellendā vi, De propulsando hoste, cogitavit. Θηρία ἐς ἀλκὴν ἄλκιμα, Bestiae viribus praevalentes, *sive* Ad vim repellendam validae, strenuae, III. 110. f.

Ἀλκιμος, ου, ὁ, ἡ, Validus, Strenuus, Fortis, Virtute bellica conspicuus, οὔτε γὰρ οἱ βάρβαροι ἄλκιμοι εἰσι, V. 49. m. οἱ γὰρ ἄνδρες λέγονται εἶναι ἄλκιμοι, VII. 10, 2. ὅτιοις αὐτίων ἀλκίμοις

ἐνετύγχανε, II. 102. m. ἔθνος μέγα καὶ ἄλκιμον, I. 201.

ἔθνος οὐδὲν οὔτε ἀνδρείοτερον οὔτε ἄλκιμώτερον, I. 79. f. ἄλκιμώτερος τῶν προγόνων, I. 103. a.

ἀνὴρ τὰ πολέμια ἄλκιμος, III. 4. a. Θηρία ἐς ἀλκὴν ἄλκιμα, IV. 110. f. *vide supra*, in Ἀλκή.

Ἀλλ' ἢ, Nisi, Praeterquam. οὐδὲς ἄλλ' ἢ ἐκείνη, Nemo nisi illa, IX. 109. f. ἄλλ', οὐ γὰρ ἔπιυθε, IV. 83. b. *et* IX. 109. f. *pro* ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔπιυθε posita statuit Portus; *sed alia ratio est, de qua monuit Valck. ad* VIII. 137, 9 seq.

ἀλλὰ *et* ἅμα confusa vid. Not. ad VII. 104, 24.

Ἀλλάσσεισθαι τι τινί, Permutare aliquid cum alio. ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοις τὰ οἰκήσια κακὰ, VII. 152. a. m.

Ἀλλη, 1) i. q. ἄλλοθι, Alibi; *et cum Articulo, vim quandam addeute, τῇ ἄλλῃ, Alibi ubivis, In reliquis (In aliis omnibus) terrae regionibus.* βρονταὶ ἡμους τῇ ἄλλῃ (nempe γῇ) γίνονται, *τηνικαῦτα αὐτόθι οὐ γίνεται*, IV. 28. m. f. Sic opponuntur τῇ μὲν ἄλλῃ *et* ἐν Αἰγύπτῳ δὲ, II. 36. a. 2) i. q. ἄλλοσε, Alio, Alium in locum, *sive* Alià vià, *intelligendo ἄλλῃ ὁδῷ.* διαπίμψας ἄλλους ἄλλῃ, Alios alio dimisit, I. 46. m. ἄλλον ἄλλῃ ἀγινόντας σιτία, VII. 25. m. 3) Alio modo, alià ratione. τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῇ, *καὶ etc.* Quum aliis multis modis, tum etc. VI. 21. b.

Ἀλληλοι. Pro ὑπὸ Ἑλλήνων habet noster cod. F. ὑπ' ἀλλήλων VI. 53, 3.

Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ. δέσας τὴν ἀλληλοφαγίην, Veritus mutuum (militum) comesturam, III. 25. f.

Ἀλλόγλωστος, ου, ὁ, ἡ, Aliā linguā loquens. πρῶτοι οὗτοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀλλόγλωσσοι κατοικίσθησαν. II. 154. f.

Ἀλλογνέειν, i. q. ἀγνοεῖν, Ignorare, Cognitum non habere; proprie Aliquem pro alio habere. τῶν τις Περσέων ἀλλογνώσας (contracte ex ἀλλογνώσας) Κροῖσον, I. 85. m.

Ἄλλοθι, i. q. ἄλλοσι aut ἄλλῃ, si vera scriptura III. 73. f. μὴ ἄλλοθι ἰόντας ἢ ἐπὶ τὸν Μάγον. sed vide ibi Var. lect. et Not.

Ἀλλόθροος, ου, ὁ, ἡ, i. q. ἀλλόγλωστος, Aliā linguā loquens, Peregrinus. στρατὸς ἀλλόθροος, I. 78. b. III. 11. a.

Ἄλλοις, η, εν, Alius, Diversus. ποταμὸς φύσιν ἄλλοιῃν παρεχόμενος ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί, II. 35. a. In partem deteriorem: ἵνα μὴ τι ἄλλοιον περὶ σεῦ οἱ Σπαρτιῆται βουλευσώνται, ne quid aliud (ne quid tristius) de te decernant. Meliorem in partem: ὥς δὲ οὐδὲν εὕρισκον ἄλλοιότερον οἱ Πέρσαι ἢ τῇ προτεραίῃ ἐνῶρων, Ubi vero nihilo melius sibi rem succedere viderunt etc. VII. 212. f.

Ἄλλες, η, εν, Alius. ἄλλοι πάρεσι μάντις, καὶ μάλα ἄλλοι, Alii, atque iterum alii, IV. 68. f. καὶ ἄλλοι ποταμοὶ καὶ ἄλλος συρρηγνῦσι etc. I. 80 a. ἄλλοισι Ἑλλήνων μηδικοῖσι συμφέρονται, II. 80. Καλασιρίων χίλιοι, καὶ Ἑρμοσυβίων ἄλλοι, nempe ἄλλοι χίλιοι, Alii mille, Itidem mille, Totidem, II. 168. b.

ταῖς δὲ, ἀπ' Ἀρχίῳ τούτου γαγονότι, ἄλλῳ Ἀρχίῳ, Tertio vero alii Archiae, a prioribus diverso, III. 55. a. Sic τούτους ἄλλους - ἔχειν τὰ ἐκείνων ὀνόματα Hosce alios, a superioribus diversos, - nomina habere istorum, II. 146. m. N.

κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, sequente δὲ pro ἢ aut ἢ ὅτι, I. 143. a. III. 154. m. τάτε ἄλλα (in nominat. casu) καὶ δι' ἣν αἰτίην etc. Cum reliqua (quae his libris continentur) tum expositio causae cur etc. haec omnia sunt ἀπόδειξις τῆς Ἡροδότου ἱστορίας, Praef. lib. I. N. τά τε ἄλλα, (in accusat. casu, subintellectā κατὰ praepositione) καὶ etc. II. 64. extr. 127. a. V. 62. f. Sic καὶ τὰ ἄλλα, καὶ etc. II. 92. a.

οὐ γὰρ ὦν οὐδὲ τοῦτο λέγεται ἄλλο γε, ἢ ὅτι etc. I. 49. elliptice dictum videtur, ut ad ἄλλο γε intelligatur οὐδὲν ἄλλο γε λέγεται, Nec enim hoc memoratur, nihil quippe aliud memoratur, nisi quod etc. πολλὰ λέγω παρόμοια, τοῖσι ἄλλοισι ἔοικε ἢ Ταυρικῇ, I. 99. extr. per hyperbaton dictum pro πολλὰ λέγω παρόμοια ἄλλα, τοῖσι ἔοικε ἢ Ταυρικῇ, Multa dico ejusdem generis alia, quibus similis est Taurica.

Pro οἱ ἄλλοι amat Noster dicere ὧλλοι, sive ὧλλοι pingi placet: vide I. 48. a. 125. b. et utrobique Var. Lect. ὧλλοι ἄνθρωποι, II. 14. f. 36. a. et m. VII. 67. f. IX. 109. a. Apud Suidam quidem est: ὧλλοι, (leni spiritu) ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι.

Genit. plur. foem. τῶν ἄλλῶν

πατρὶων πατριῶν, I. 94. m. et ibi Var. Lect.

Ἀλλότριος, Alienus, Non conjunctus, non cognatus. δς (scil. Frater tuus) ἀλλοτριώτατός τοί ἐστι τῶν παιδῶν, minus propinquus est tibi, (superlat. pro comparativo) quam tui filii, III. 119. m.

Ἀλλοτριῶν, Alienare. ἀλλοτριῶται ἢ ἀρχή, In alienas manus transit regnum, I. 120. m.

Ἀλλοφρονεῖν, 1) Alienatā mente esse. ὑπὸ τουτέων (scil. τῆς βροντῆς καὶ τοῦ σεισμοῦ) ἀλλοφρονῆσαι, V. 85. f. 2) Aliud in animo habere, Aliter sentire. οἱ δὲ, ἀλλοφρονέοντες, ἔπιμπον, nempe συμμάχους: Illi vero, aliud licet sentientes, auxilia miserrunt, VII. 205. extr.

Ἄλλως, 1) Alioquin, Caeterum, Aliā ex parte. Mulier praestante staturā καὶ ἄλλως εὐειδής, et alioqui (nempe etiam facie) formosa, I. 60. m. μιμουμένην συμμάχων, ἄλλως μέντοι ἰωυτῶν εὖ ἤκουτες, Sociis quidem nudati, sed caeteroquin felici rerum statu utentes, I. 102. f. ἄλλως δὲ ἡμεροδρόμοι, VI. 105. a. 2) Alio modo praeterquam eo quo dictum. Θάπτουσι κατακαύσαντες, ἢ ἄλλως γῇ κρύψαντες, Mortuos sepeliunt, aut alioqui (i. e. etiam non combustos) terrā condunt, V. 8. ἐγὼ ταύτην πωλῶ μὲν εὐδενὸς χρημάτος, δίδωμι δὲ ἄλλως, Ego hoc (pallium) nullo pretio vendo, do vero illud tibi alio modo, nempe sine pretio, i. e. Gratis, Gratuito, III. 139. f. 3) Aliā de causā. ὡς δὲ οἱ ἢ χάρις ἤρεσε, εἰ τε καὶ

ἄλλως ἠθέλησι τοῦτο ποιῆσαι, Sive quod ei placuisset haec regio, sive aliā causā permotus id facere voluit, IV. 148. f.

4) Interdum, εἰ ἄλλως comode Si modo redditur, εἰ περιγε καὶ ἄλλως ἐθέλει φανῆναι, Si modo omnino adpariturum est, VII. 16, 5. παρτίχιν σφι μηδίζιν, εἰ ἄλλως βουλεύατο, Licere ipsis partes Medorum sequi, si modo velint, VIII. 30. f. Similiter germanico sermone dicunt: Wenn anders.

5) Alibi Ἄλλως significat Temere, Frustra, Falso, Scilicet proprie, Aliter quam res ipsa habet. Sic ἄλλως σιμνεῖν τι, Falso aliquid jactare, III. 16. extr. κομπῆιν ἄλλως, V. 41. a. οὗτος ὁ λόγος ἄλλως πίπαισται ὑπ' αὐτῶν Ἑλλήνων, IV. 77. b.

Ἄλμη ἱπανθήουσα, Salsugo efflorescens, II. 12. a.

Ἄλμυρός, Salsus, Amarus. δολιρὸς καὶ ἄλμυρός ποταμός: Hellespontus, VII. 35. f. N. conf. ibid. a.

Ἀλογεῖν, Nullam rationem aliquid habere, Negligere, Spernere; cum Genit. πάσης συμβουλῆς ἀλογήσας, Spreto omni consilio, III. 125. a. ἀλογήσαντες τῶν ἐντολῶν, VIII. 46. m. οἱ δὲ ἀλογήσαντες, VIII. 116.

Ἀλογία, ης, ἡ, Contemptio, Neglectio. ἐν ἀλογίᾳ ποιῆσθαι τι, i. q. ἀλογεῖν τινός. ἐν ἀλογίᾳ ποιούμενος τὸ τῶν Μήδων πλῆθος, VII. 226. m. Item ἐν ἀλογίᾳ ἔχειν τινα vel τί: ut, τὸ ἄλσος ἐν ἀλογίᾳ ἔχων, VI. 75 extr. Et ἀλογίην ἔχειν τινός: ut, ἀλογίην εἶχον τοῦ χρηστηρίου, IV. 150. f. Sed prorsus insolens constructio est, τὸν (scil. Φασι)

ἐν ἀλογίῃσι ἔχιν παραχρησάμενον τῶν μαχίμων, II. 141. a. N. ubi aut τὸ μάχιμον expectasses, aut ἀλογίην ἔχιν. *Suspecta vero merito est scriptura* VII. 208. f. ἀλογίης τε ἐνικύρησι πολλῆς, In magnum contemptum incidit; ubi videtur utique ἀλογίῃσι - - πολλῇσι corrigendum, aut ἀλογίῃ πολλῇ.

Ἀλουσίη, ης, ἡ, Illuvies. ἰδὼν μιν ἀλουσίῃσι τε καὶ αἰσιτῇσι συμπεπνῶκῶτα, III. 52. a.

Ἄλς, ἀλός, ὁ, Sal. ὁ ἄλς αὐτόθι καὶ λευκὸς καὶ πορφύρεος ὀρύττεται, I. 185. b. ἐπὶ τὸν ἄλα γῆν ἐπιφορέοντες, IV. 183. a. ἀλός τρύφεια κατὰ χόνδρους μεγάλους, IV. 181. a. N. κολωνός ἀλός, IV. 182. et 184. a. ἀλός μέταλλον, Salis fodina, IV. 185. conf. Ἄλιος.

Plur. Ἄλεις, οἱ, Sal. ἄλεις αὐτόματοι, IV. 53. m. λίμνη ἐν τῇ ἄλεις γίνονται, VII. 30. a. VI. 119. m.

Ἄλσος, ιος, τὸ, Lucus, VI. 75 extr. 78 extr. 79. f.

Ἀλυκτάζην, Conturbatum, Anxium, Consternatum esse. ἀλύκταζον εἶα ἐν ὀλίγῃ χώρῳ πεφοβημένοι, IX. 70. f.

Ἄλυσις, ιος, ἡ, Catena. χαλκίῃ ἀλύσι (contract. ex ἀλύσει) διδεμένη ἄγκυρα, IX. 74. a.

Ἄλφιτον, ου, τὸ, Polenta. ἄλευρα καὶ ἄλφιστα, VII. 119. a.

Ἀλωπίκιος, (jon. pro ἀλωπίκειος) Vulpinus. Unde Ἀλωπίκειη, ἡ, scil. δορά, Vulpina pellis, VII. 75. a.

Ἀλῶναι, vide Ἀλίσκειν.

Ἀλώπηξ, ικος, ἡ, Vulpes. Gen. plur. ἀλωπίκειον, III. 102. a.

ubi quidem ἀλωπίκων alii, alii ἀλωπίκων.

Ἀλώσιμος, ὁ, ἡ, Qui capi (expugnari) potest. ἰδοὺκι ἀλώσιμος εἶναι ἡ Βαβυλῶν, III. 153. f.

Ἄλωσις, ιος, ἡ, Expugnatio. δοράμα, Μιλύτου ἄλωσις, VI. 21. b.

Ἄμα, Simul. Absolute: ἅμα πάντες, IX. 23. a. et alibi. κτίζοντες δ' ἅμα κτῆν, ἀπιστᾶσι τοὺς Διβυας, IV. 160. a. per hyperbaton, pro κτίζοντες δ' αὐτήν, ἅμα ἀπιστᾶσι etc. ἅμα μὲν - -, ἅμα δὲ, IX. 3. a. VI. 104. a. m.

ἅμα ἕπος τι (scil. εἶπε,) καὶ ἔργον ἰποῖε, III. 135. a. N. IX. 92. a. Scilicet formula, ἅμα τι - - καὶ, respondet latinae Simul atque. ἅμα δὲ ταῦτα ἔλεγε, καὶ ἐπιδείκνυε, I. 112. a. IV. 150. f. ταῦτα τι ἅμα ἠγόρευε, καὶ πέμπει ἐπὶ τὴν νῆα, VIII. 5. m.

ἅμα seq. dativo. ἅμα ἡμέρῃ, Illucescente die, III. 86. a. IX. 45. f. etc. τοὺς ἅμα Θόαντι, scil. γινομένοις, VI. 138. f. N. (quo loco recte quidem adnotasse mihi videor, non diserte scribere Herodotum, simul cum aliis viris Lemniis interfectum Thoantem esse, sed silentio praeterire non debueram id, quod apud Apollodorum legitur III. 6, 4. ubi Lemnias mulieres, ait, post maritorum caedem, tempore quodam interjecto, quum servatum ab Hypsipylā Thoantem intellexissent, hunc interfecisse, illam vero extra insulam abducendam vendidisse.) ἅμα κηδεῖ, scilicet γινομένῳ, In luctu, II. 36, a. proprie, Simul cum luctu; i. e. Simul ac luctus incidit.

Ἀμαίν, Metere. ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνους ἀμείψαν τὸν εἶτον, VI. 28. m.

Ἀμαδῆς, ἴος, ὁ, ἡ, Indoctus, Inscitus, Rudis. Croesus κάρτα δόξας ἀμαδία εἶναι (τὸν Σόλωνα), I. 33.

Ἀμαξα, κς, ἡ, Currus. ἄμαξαι τετρακύκλοι ἡμιόνειαι, I. 188. f. ἄμαξαν καμάξης olim legebatur IV. 69. a. N.

Diminut. Ἀμαξις, ἴδος, ἡ, Exiguum plaustrum. ἀμαξίδας ποαῦντες, ἐνὸς ἐκάστου κτήνους τὴν εὐρὴν ἐπὶ ἀμαξίδα ἐκάστην καταδίδουσι, III. 113. f.

Ἀμαξιύν, Plaustris obire, Plaustris permeare. Αἰγυπτον τὸ πρὶν εἶναι ἱππασίμον καὶ ἀμαξιυμένην πᾶσαν, II. 108. m.

Ἀμαξιτός, οὔ, ἡ, (scil. ἐδός,) Via angusta, quā nonnisi uni vehiculo spatium patet, VII. 176. m. ἀμαξιτός μούνη δάμηται, VIII. 200. a.

Ἀμαρτάνειν. ἡμάρτομεν τῆς Βοιωτίας, Boeotiā frustrati sumus, Occupandae Bocotiae opportunitatem amisimus, IX. 7. f.

Vitiosa videri poterat scriptura, οὐκ ἂν (τις) ἀμάρτοι τὸ ἀληθές VI. 139. f. ubi τάλληθός correxit Schaef. sed intelligi fortasse poterat (κατὰ) τὸ ἀληθές.

Ἀμαρτάς, ἄδος, ἡ, jonicum vocab. monente Suida, i. q. ἀμαρτία, Peccatum, Delictum, I. 91. a. et f. I. 119. a. τὰς ἀμαρτάδας τὰς ἐς ἐμὲ ἐξ ἐκείνων γνομένας, VIII. 140. 1. a.

Ἀμαυροῦν, Obscurare. ὁ ἥλιος ἀμαυροῖται ἐν τῷ οὐρανῷ, IX. 10. f.

Ἀμαχητί, Sine praelio. ἀμαχητί σφίαις αὐτοὺς παρίδσαν, I. 174. extr. III. 13. m. IV. 11. m. ubi tollendum comma post ἀμαχητί

parum commode positum: ἀμαχητί προσχωρήσουσι, VII. 235 extr.

IV. 93. ἀμαχητί καὶ εὐπερίως παρίλαβι τὰς πόλεις, II. 102. f. οὐκ ἀμαχητί εἶχεν τὰ παρίλαβι, V. 95.

a. ὅπως ἀμαχητί τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα καταστρέφηται, IX. 2. a.

Ἀμαχος, ου, ὁ, ἡ, Qui oppugnari vel expugnari non potest. ἀμαχος ἐστὶ ταύτη ἡ ἀκρόπολις, I. 84. a. et m. (oppos. ἐπίμαχος, ibid.) ἀμαχον ἔθνος, Invictus populus, V. 3. a.

Ἀμβοῶν. vide Ἀναβοῶν.

Ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην, Exaestuando. τὸ ὕδωρ ζῆ ἀμβολάδην, IV. 181. f. N. ut Iliad. φ. 364.

Ἀμείβειν τὰς θύρας, Transire per fores, sive Intrando, ut IV. 72. m. N. ubi πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν ἀμείψαι, sive Exeundo.

Ἀμείβσθαι, Permutare inter se vices, Reciprocare; sive

1) Factis; ubi latine sonat Remunerari, Gratiam referre, Rependere. ὁ Φίλιππος γὰρ, ἐμὲ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σὶ, χρηστοῖσι μὲ ἀμείβσθαι, II. 41 et 42.

ἵνα σὶ ἀντὶ χρηστῆς συμβουλῆς χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμείψωμαι, IV. 97. extr. Sive 2) Verbis, i. e. Respondere. Quā notione ponitur

interdum Absolute: ὁ δὲ ἀμείβετο. I. 35. m. ἀμείβεσαι Κροῖσος, I. 40.

a. I. 42. a. ὁ δὲ ἀμείβετο ᾧδε, I. 115. m. Aliās cum Accus. rei:

ταῦτα ἀμείψατο, I. 37. a. οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψόμενος, VIII.

58. a. ὁ δὲ ἀμείβεται τοιαῦτα, non male olim legebatur I. 9. a. ubi

nunc ex aliis codd. τοῖςδε. Nonnumquam cum duplici Locus.

altero Personae, altero Rei: ταῦτα μὲν τοὺς φίλους ἀμείψατο,

Haec amicis respondit, II. 173. extr. ὁ δὲ ἄλλο μὴν οὐδὲν ἀμείβεται τὸν πατέρα, III. 52. f. Aliàs cum Dativo rei : ἀμείβεται ὁ νενίης τοῖσδε, I. 39. a. I. 120. m. 210. a. Frequentius vero cum Accus. pers. et Dativo rei : Κρεῖσός μιν ἀμείβετο τοῖσδε, I. 35. f. τοιοῦτοις ἐπὶ τι οὗτος ἀμείβετο Κρεῖστος, I. 43. a. ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε, I. 120. a. ὁ δὲ ἀμείβετο τοῖσδε αὐτοὺς, II. 173. m.

Ἄμεινον, 1) Adjectivum neutrius generis. οὐ γὰρ ἄμεινον, I. 187. a. N. III. 71. a. et 82 extr. τὰ ἀμείνω φρονεῖν, VII. 145. a.

2) Adverbium. νίας ἄμεινον πλουύσας, IV. 10. a. m. εἰ σφι ἄμεινον γίνεται τιμωρέουσι, VII. 169. a. οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκῶντες, IV. 157. a. παιδομένοισι δὲ ἄμεινον συνοίσσθαι, IV. 15. f. conf. Συμφέρισθαι, num. 3. et Not. ad IV. 156. a. Mira vero constructio, συγκτίζουσι ἄμεινον πρήξιν, IV. 156. a. ubi vide Var. Lect. et Not.

Ἀμύνιτος, ου, ὁ, ἡ, Sine ira, Non iratus, Non infensus. ἔφη τοῦ λοιποῦ ἀμύνιτός εἶναι, IX. 94. m.

Ἄμπος, ου, ὁ, Messis, Metendi tempus, II. 14. f. et ibi Var. lect. IV. 42. f.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ. θυγάτηρ ἀμήτωρ, Filia matre orba, IV. 154. a.

Ἀμχανεῖν, i. q. ἀπορεῖν, Inopia laborare, Indigere. ἀμχανήσεις χρέματος οὐδενός, I. 35. f.

Ἀμχανή, ης, ἡ, Virium defectus, Inopia, Impossibilitas, VIII. 111. f. (i. q. ἀδυναμία, ibid.)

Ἀμήχανον, Impossible, Quod nulla arte (nulla μηχανῇ) fieri aut effici potest. τὰ ἢ ἀμήχανον ἐξυρεῖν, I. 48. f. ἀμήχανον ἢ διαφυγεῖν, I. 204. extr. ὅ τινες δεῖ γινέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέφει ἀνθρώπων, IX. 16. m. f. τοῦτο ἄπορον σφι καὶ ἀμήχανον μὴ κοτε ἐγγίνηται, V. 3. a.

[Ἀμικτα, nempe θηρία, ex Valckenarii conject. adoptavit Reiz. III. 108. a. ubi ἀνικτὰ ex libris merito revocavit Schaeff.]

Ἀμξίη, ης, ἡ, Ubi nullum est inter homines commercium. ἀμξίης εἰσῆς πολλῆς χρημάτων, Quum magna in commerciis esset pecuniarum inopia, II. 156. a.

Ἄμμα, ατος, τὸ, Nodus lori. λύετε ἄμμα, IV. 98. m. ἀπάφας ἄμματα ἐν ἱμάτι, ibid. a.

Ἀμμοῦν Αἰγύπτῳ καλεῖται τὸν Δία, II. 42. mf.

Ἀμοιβαῖος, η, ον, Mutuus. τὰ ἀμοιβαῖα βιβλία, τὰ ἀντιπεμπόμενα etc. Epistolae responsoriae, Responsum vicissim missum, VI. 4. b.

Ἀμοιβή, ἥς, ἡ, Responsum. σὺ μέντοι, ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, οὐ μὲν ἔπεισας ἀττήμονα ἐν τῇ ἀμοιβῇ γινέσθαι, VII. 160. a.

Ἀμπαύεσθαι, pro ἀναπαύεσθαι, Requiescere. κατίζοντες ἀμπαύονται, I. 181. m. Quiescere, Cubare, Dormire : ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, I. 182. a.

Ἀμπαυστήριος, Ad requiescendum comparatus. θῶκοι ἀμπαυστήριοι, I. 181. m.

Ἀμπέλινος καρπός, Fructus vitis, i. e. Vinum, I. 212. a. εἶνος ἀμπέλινος, Vinum ex uvis, (non

et hordeo), II. 37. f. N. II. 60. f.
Ἀμπατίς, ιος, ἡ, Recessus maris.

γίνεται ἄμπατίς τῆς θαλάσσης μεγάλη, VIII. 129. a. cui opponitur ἐπὶ ἡλθε πλημμυρίς μεγάλη, μοx ibid. ἄμπατίς καὶ ἑσχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν γίνεται, VII. 198. a.

Ἀμύνειν (τὸν πολέμιον), Propulsare hostem. Hinc τὰ ἀμύνοντα, scil. ἔπλα. Arma ad propulsandum hostem comparata, Arma offensiva quae vulgo vocantur. μηδὲν τῶν ἀμυνόντων, πλην ἐχχιμυρίων, III. 155. f.

Ἀμύνειν cum Dativo casu, Propulsare hostem ab alio, Opem ferre. αὐτοῖσι ἀμύνειν, VIII. 87. f. ἀμυνόντες (τῇ πιζμένη τῶν μοιρῶν), Opem laturi laboranti maxime parti, IX. 60. b. ἢ μὴ ἀμυνεῖσι (pro comm. ἀμυνούσι) Ἀθηναίοισι, Si opem non laturi essent Atheniensibus, IX. 6. f. Conf. Ἐπαμύν.

Ἀμύνεσθαι, A se propulsare, Repellere hostem, Sese defendere, Resistere, Repugnare. Absolute: Κροῖσον μὴ κτείνειν, μηδὲ ἦν συλλαμβανόμενος ἀμύνεται, I. 80. m. IV. 174. V. 26. m. ποιῆσαι τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, IX. 17. f. 22. am. 36. 37. ἀμυνομένους τῇ δυνάμει ἀριστῶν, IX. 60. a. οἱ δὲ ἀντιῆχον, καὶ ἀμυνόμενοι κατέβαλλον πολλούς, IX. 63. m.

Cum Accusato. ἡμύνοντο τὴν Δαρίου στρατιήν, III. 158. m.

Conf. Ἀπαμύνειν et Ἀπαμύνεσθαι.

Ἀμύσσειν, Pungere, Fodicare, Lacerare. De accipitre vellicante et fodicante vulturem, III. 76. f. ὁ σκύμνος (catulus leonis) ἀμύσσει

ταὶ τὰς μήτρας, Fodicat, Lacerat uterum matris, III. 108. f.

Ἀμφί, Circa, Cum Genitiv. τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκίουνσι τῆς πόλιος, VIII. 104. ἀμφὶ μὲν κρίσιος τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο, VI. 131. a. ubi quidem olim ἀμφὶ μὲν κρίσει, quod teneri fortasse debuerat.

Cum Accusato. οἱ ἀμφὶ Εἰρήξια, VIII. 25 extr. οἱ ἀμφὶ Μεγαρίας καὶ Φλιασίου, IX. 69. m. iidem qui mox ibid. οἱ Μεγαρεῖς καὶ Φλιασίοι. Sic οἱ ἀμφὶ Κορινθίους, Corinthii cum suis, ibid. a.

Cum Dativo, i. q. περὶ cum genit. ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τοῦτω ἐχέτω ὥς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη, I. 140 extr. V. 52. a. ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς διζὸς λέγεται λόγος, III. 32. a. ἀμφὶ ἀπόδῳ τῇ ἐμῇ (Quod ad discessum meum adtinet) πείσομαι τοι, V. 19. extr. οὐδὲν φοβηθείς ἀμφὶ τῇ γυναικί, VI. 62. a. ἀμφὶ μὲν κρίσει τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο, VI. 131. a. ubi quidem alii κρίσιος, quos nos secuti sumus.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, Verriculum, Rete. quod circumjicitur. λαβεῖν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν πληθὺς πολλὸν ἰχθύων, I. 141. a. II. 95. b.

Ἀμφιβολή, ης, ἡ, Dubitatio, Dubius, (Anceps) rerum status. καὶ περ ἀμφιβολή ἰχόμενοι, V. 74. f. ubi Portus interpretatur, Quamvis inopiā consilii laborarent; Valla, Etsi ancipiti bello districti.

Ἀμφιδίη, ης, ἡ, Torques, Armilla, Catena. Aegyptii crocodilo sacro ἀμφιδίᾳς circumponunt περὶ τοὺς προσθίους πόδας, II. 70.

- m. Glossae et alii Grammatici : Ἀμφιδέξιος αἰλύσις, οἱ δὲ ψέλλια. Conf. Koen ad Gregor. Dial. jon. §. 123. Perperam Portus nominativum pluralem ἀμφιδέξις finxit, tamquam a sing. ἀμφιδεύς.
- Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, Ambidexter, Ambiguus. Κυψίλοι ἐγένετο ἀμφιδέξιον χρηστήριον, V. 92. 5.
- Ἀμφιδρυφής, εος, ὁ, ἡ, Undique laceratus, Valde laceram vestem gerens ob luctum. πολλάς Ἀργείων ἀμφιδρυφίας τότε θήσιν, VI. 77. m. in oraculo.
- Ἀμφικτίονες, οἱ, Qui circum habitant, VIII. 104. m. iidem περίοικοι I. 175.
- Ἀμφιλαφής, εος, ὁ, ἡ, Proprie de rebus ita Magnis, ut ad easprehendendas tollendasque utraq. manu opus sit: generatim vero de re qualibet Grandi et Ingente. Sic memorat Noster ἐλφικτας ἀμφιλαφίας et δένδρεα ἀμφιλαφία, III. 114. Sic φοίνικες ἀμφιλαφίες sunt Grandes palmae arbores, IV. 172. a. Quin et βρονταὶ ἀμφιλαφίες, IV. 28. mf. (ubi nunc maxime animadverto, in latinā nostrā versione post ibi nulla sunt; intercidisse verba, aestate vero ingentia.) Portus vero h. l. crebra, frequentia tonitrua interpretatur.
- Ἀμφιπολεύειν, Famulari, Famulum vel Ministrum esse. ἀμφιπολεύουσαν ἐν Θήβησι ἱερὸν Διὸς, II. 56. b. ubi alii Ἀμφιπολιῦσαν, i. q. ἀμφιπολεύουσαν, a verbo Ἀμφιπολείειν.
- Ἀμφίπολος, ου, ὁ, ἡ, Famulus, Famula, Ancilla, II. 131. a.
- IX. 76. a. τὰς τ' ἐλευθέρους καὶ τοὺς ἀμφιπόλους, V. 92. 7. m.
- Ἀμφίπληυτος, ου, ὁ, ἡ, Circumfluvius. IV. 163 extr. in Oraculo, et 164. mf.
- Ἀμφίς, adverb. Separatim, Procul. τόδε σοι πολὺ λῶϊον ἀμφίς ἔμμεναι, longe tibi melius est, hoc procul a te abesse, in orac. I. 85. m.
- Ἀμφισβασίη, (sive Ἀμφισβησίη,) ης, ἡ, Disceptatio, Controversia. ἐγένετο λόγων ἀμφισβασίη, VIII. 81. ubi olim ἀμφισβησίη alii. ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικισθαι, IV. 14. m. ubi perperam olim ἀμφιβασίας edd. ἀμφισβάσις vero cod. F. tamquam a sing. Ἀμφισβασίς.
- Ἀμφισβασίειν, (i. q. comm. ἀμφισβησίην) Dissentire, Contradicere, Altercari. Cum Dativ. ὁ δ' ἕτερος τῶν λόγων τῷ πρότερον λαχθῆντι ἀμφισβασίῳ, IX. 74. f. ubi olim ἀμφισβητίῳ. Absolute: καὶ τοῦτον μὲν ἰντεταμένως ἀμφισβασίῳ, IV. 14. m. ubi scripturam per η tenent quidem hodie codices Herodotei (quod sciam) omnes, sed veterem scripturam ἀμφισβασίῳ ex Herodoto servant Origenis codices.
- Ἀμφίστομος, ου, ὁ, ἡ, Duobus orificiis patens. ἔρυγμα ἀμφίστομον, III. 60. a. ubi de Fossā agitur per transversum montem actā.
- Ἀμφορεύς, εος, ὁ, ἡ, Amphora. κρατὴρ χωρέων ἀμφορέας ἑξαποτίους, I. 51. a. m. μὴ ἑξαποτίους τοὺς ἀμφορέας, IV. 163. f. in Orac.
- Ἀμφότεροι, Ambo, Uterque. σκέλια ἀμφότερα κατακρημνίσσονται μετ' ὧρα, Crura utrimque (equorum)

suspensa haerent, IV. 72. m. f. κατ' ἀμφότερα, Utrumque, Utraque parte, VII. 10, 2. Ἐξέτω ἀπ' ἀμφοτέρων (scil. μερῶν, aut γονίων) ἀδελφεός, Frater Xerxis eodem patre eademque matre natus, VII. 97. m.

ἐκ' ἀμφοτέρων (scil. μερῶν), In utramque partem. καὶ γὰρ ἐκ' ἀμφοτέρων λέγεται, III. 87. a. ἐκ' ἀμφοτέρων παρεσκευάσατο, In utramque partem paratierant, IX. 97. extr. ἐκ' ἀμφοτέρων νόων, Rem utramque in partem delibers, VIII. 22. f.

Ἀμφότερη, Utrobique, Utrimque. οὐκ ἀμφοτέρῃ σφί ἐχώρησε, VII. 10, 2. i. q. κατ' ἀμφοτέρων paulo ante. Non utrimque (terrâ et mari) res eis successit.

Ἀμωμῆτος, Sine reprehensione, Sine culpa. ἐπιτροπύοι ἂν ἁμωμῆτος τοῦ πλήθους, III. 82. a.

Ἀμωμος, οὐ, ὅ, ἡ, In quo nihil reprehendas, Laudabilis. ἁμωμος νόμος, II. 177 extr.

Ἄν particula adhibetur in Actione idemtidem repetitâ. Φοιτῶντα ἐπὶ ταῖς θύραις -- κλαίοντα ἂν καὶ ὀδυρόμενο ποιεῖν αὐτὸν αὐτὸ τοῦτο, etc. Ad fores (regis) idemtidem accedens plorabat etc. III. 119. am. N. Sic III. 148. a. ὁ δὲ ἂν τὸν χρόνον τοῦτον etc. et mox iterum ibidem, ὅπως δὲ ἴδοιτο Κλειμένης τὰ ποτήρια, ἀπειθώμαζέ τι καὶ ἐξήπληττο, ὁ δὲ ἂν ἐκίλει etc. tum mox, τοῦτο καὶ δις καὶ τρίς etc. ubi post ἐξήπληττο commodius commate, quam puncto distinguetur oratio: sententia enim haec est, Quoties pocula illa yidit. Cleomenes, toties mira-

tus est et obstupuit, et toties Maecandrius illum jussit ex illis, secum auferre quaecumque voluisset. Praeter causam utrobique pro ὁ δὲ ἂν Abreschius ὁ δὲ ὦν corrigi voluerat. Sic I. 196. m. οἱ δ' ἂν χρήματα τι -- ἐλάμβανον: et mox ibid. ἀνίστη ἂν, et τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἰνίστητο, et οὕτω ἂν ἀγισθαι: nempe haec omnia quotannis eodem modo peragebantur. Sic IV. 78. m. f. ὅπως ἴλθοι ἐς τὸ ταῖχος, --- λάβειν αὐτὸν Ἑλληνίδα ἐσθῆτα. ἔχων δ' ἂν ταύτην, ἡγόραζε: ubi postremis in verbis hyperbaton inest, quum proprie sic dictum oportuisset: ἔχων δὲ ταύτην, ἡγόραζε αὐτὸν. Rursus, ὅπως ἐντρέψαντα τὰ νῶτα, -- οἱ δ' ἂν etc. VII. 211. m.

Quae exempla Portus adfert particulae Ἄν verbis in Praes. aut Aor. Infinitivi positis ita junctae, ut videri possit Praesens aut Aoristus notione Futuri positus, in illis verbum non tam in Futuri tempore, quam in modo Potentiali aut Hypothetico est intelligendum. Sic I. 133. a. ἐσθίωντας ἂν οὐ παύσθαι, non παύσθαι pro παύσθαι positum est; sed, si oratione finitâ exprimere sententiam velles, dicendum erat: ἐσθίωντες οὐκ ἂν παύοντο. Sic ποιεῖν αὐτὸν τὸν ἴστρον II. 26 extr. non valet ποιῆσαι, sed id quod in oratione rectâ diceretur ποιεῖν αὐτὸν aut ποιήσαι αὐτὸν. Sic ἐκ' οὐδενὶ ἴρδειν αὐτὸ τοῦτο, III. 38. m. f. non ἴρδειν pro ἴξειν aut ποιῆσαι positum est, sed pro eo quod in oratione rectâ dices ὅτι οὐκ ἂν ποιήσαιεν τοῦτο.

Idem. sentiendum de aliis exemplis ab eodem Porto prolatis, χαλεπῶς ἀν' Ἑλλήνας Πέρσῃσι μόνουσι μάχεσθαι, VII. 103. f. αὐκ' ἐτέρῃν ἄγῃν τῆαύτην εὐρεῖν ἀν' αὐτοῦς, IX. 90. m. f. Nonnumquam tacetur conditio, facile subintelligenda, ut δοκίῳν μιν μάλιστα ταύτῃ (scil. si haec ad eum mitteretur,) ἀν' ἀντίσθαι, III. 53. am. ἀποστρυφὼν γαμβρὸν ἀν' οἱ ἔτι γενέσθαι Ἰπποκλείδῃα, VI. 129. mf. Quum odiosum ei esset futurum si posthaec Hippoclidem generum nactus esset.

Unus occurrit locus, ubi Praesens infinitivi pro Futuro videri possit accipiendum, III. 151 extr. οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἀν' ἡμίονον τεικῖν, Existimans numquam parituram esse mulam: sed interpretari etiam possis, Existimans nequaquam parere posse mulam: sin omnino τεικῖν ibi pro τῖξιν positum cum Porto statuas, referendum fuerit hoc exemplum eorum in numero, ubi Praesens vel Aoristus notione Futuri ponitur, non vi particulae ἀν' adiectae, sed quoniam ita per se fert usus loquendi etiam ubi abest illa particula; cujus usus frequentia exempla idem Portus proposuit, hoc praefixo titulo: „Ἀν particula non expressa, „sed subaudita, vim Futuri „denotans.“ Quo sub titulo Portus, quoniam olim III. 151 extr. aberat vulgo ἀν particula, eundem hunc locum retulit. Sic παρδινύσθαι, III. 124 extr. pro παρδινύσσεσθαι: στρατεύσασθαι, IV. 136 extr. pro στρατεύσεσθαι:

ὑποταλίειν, IV. 201. m. pro ὑποταλίσειν: ἐπιτιλίεσθαι, pro ἐπιτιλίεσθήσεσθαι, VI. 140. f. γαίεσθαι, VIII. 60, 3. pro γαίησεσθαι. Sed pro ἀνακτῆσασθαι, quod ex I. 50. a. huc retulit idem Portus, alii codices ipsum Futurum ἀνακτῆσεσθαι dederunt; et pro olim vulgato βασιλεύειν I. 56. a. nunc βασιλεύσειν legitur.

Ἀν particula, in eodem orationis membro non tam pleonastica ratione, quam perspicuitatis causā, nonnumquam iteratur. ἢ ταῦτα οὕτω εἶχε, ὁ ἥλιος ἀν' -- --, ἥτε ἀν' τὰ ἄνω etc. II. 26. b. καὶ γὰρ ἀν' χρηστοὶ τότε ἰόντες ὥτοί νῦν ἀν' εἶεν φλαυρότεροι, IX. 27. m.

ὅς ἀν' cum subjunct. Quicumque, Si quis. ὅς ἀν' λίπερην ἔχη, I. 138. a. Var. lect. ἢ δὲ ἀν' τὰ πλείεστα ἔχη, I. 32. f.

Pro πολλὰ καὶ ἀνίσχον I. 42. m. ex aliis codd. ἀνίσχον edidimus. Particulam ἀν' I. 75 extr. inuicis libris omnibus adjecerunt novissimi editores, ubi nil opus erat.

Ἀνά, praepos. regens accus. De Loco usurpata, idem fere valet ac ἐν vel κατὰ, In, Per, Passim per. ἀνά δώματα, In aedibus, I. 85. ἀνά τὴν ἡπειρον, I. 96. a. ἀνά πᾶσαν τὴν Μηδικὴν, ib. m. ἀνά τὰς κώμας, I. 97. m. αἰοιδίμος ἀνά τὴν Ἑλλάδα, II. 135. f. Ubi de flumine agitur, Ἀνά τὸν ποταμὸν πλεῖν est Adverso flumine navigare, I. 194. f. Sic est ἀνάπλους ἀνά τὸν ποταμὸν II. 4 extr. Cui opponitur κατὰ τὸν ποταμὸν, Secundo flumine, I. 194. a. et m. ἀνά τὸν ποταμὸν

πὲν οὐ, -- κατὰ ῥύον δέ, II. 96. m. Conf. Valck. Not. ad III. 13.

ἀνα τοὺς πρώτους ἔσαν, IX. 86. idem valet ac ἐν πρώτοις, ibid. In primis, Inter primos erant.

De Tempore vario modo usurpatur. Ἀνὰ χρόνον, Interjecto tempore, Successu temporis, Ad extremum, I. 173. m. II. 151. a. V. 27. VII. 10, 6. Sed ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην est Quotidie, II. 37. a. 130. a. VI. 61. m. IX. 38. ἀνὰ πάντα ἔτια, Quotannis, VIII. 65. m. et ἀνὰ πᾶν ἔτος, I. 136. m. III. 160. m. II. 99. m.

Ἀναβαθμός, οὗ, ὁ, Gradus scalae, II. 125. a.

Ἀναβαίνειν, 1) Adscendere, Conscendere (montem), VII. 218. a. ἀναβάς ἐπὶ δένδρεον vel ἐπὶ δένδρος, IV. 22. VI. 79. Sic de profectione ex regione inferiore in Superiorem: ἀναβάς ἐς τοὺς Βακτρίους, IX. 113. Item de Coitu animalium, quum mas inscendit feminam: οἱ ἵπποι ἀναβαίνοντες τὰς θηλάς, I. 192. m. ubi mox αἱ δὲ βαινόμεναι, et dein ἀνέβαινε δι' ἑκαστος τῶν ἐρσίων etc. Adscendere dicitur Fluvius, quum ejus Augetur altitudo: ἢ μὴ ἐπ' ἑκαταίδεκα πῆχεις ἀναβῇ ὁ ποταμός, II. 13. a.

2) Aor. 1. act. notione transitiva: ἄνδρας ἐπὶ καμήλους ἀνέβησε, Homines camelis Imposuit, Conscendere jussit camelos, I. 80. a. m. quod aliàs ἀναβιβάζειν.

3) Nonnumquam pro eo ponitur quod aliàs est περιελθεῖν. Sic θελήσει ἐς τὴν θυγατέρα ἀναβῆναι ἡ τυρανίς, Ad filiam transiturum est regnum, I.

Lex. Herod. P. I.

109. f. οὕτω ἐς Λεωνίδην ἀνέβαινε ἡ βασιλείη, VII. 205. a. Conf. Ἀναχωρεῖν.

4) Alibi idem valet ac ἀπεβαίνειν, Evenire, Eventum habere: ἢ μὲν τῇ σὺ λέγεις ἀναβαίνει βασιλείῃ τὰ πρήγματα, VII. 10, 8. quemadmodum latine dicimus Res eo Redit.

Ἀναβάλλισθαι, Rejicere in aliud tempus, Differre. ἀναβάλλομαι τοι ἐς τρίτην ἡμέρην ἀποκρίνεσθαι, V. 49 extr. ἀνιβάλλοντο ἐς τὴν ὑστεραίην ὑπεκρίνασθαι, IX. 8. α. ἐξ ἡμέρης ἐς ἡμέρην ἀναβαλλόμενοι, ibid. οὐκ ἔτι ἀνιβάλλοντο μὴ οὐ τὸ πᾶν μηχανήσασθαι, VI. 88.

Ἀναβάλλισθαι μάχας πρὸς τινα est Pugnas suscipere, Pugnare cum aliquo, V. 49. extr. nisi ibi ἀναλαβίσθαι legendum. Vide quae in Var. Lect. disputavimus.

Ἀνάβασις, ιος, ἡ, Adscensus montis, VII. 223. a.

Ἀναβιβάζειν, Conscendere jubere, Imponere. ἀναβιβάσας τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, I. 63. f. ἀνιβίβασε τὸν Κροῖσον ἐπὶ τὴν πυρὴν, I. 86. a. bis. ἀνιβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον, III. 75. a. ἀναβιβάζουσι αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ἀψίδας, IV. 72. m. ἵνα ἑκαστον ἀναβιβάζουσι ἐπὶ τὸν ἵππον, IV. 72. f. ubi perperam olim ἐπὶ ἵππων.

Ἀναβλαστάνειν, Repullulare, Regminare, Renasci. Metaphorice: οὐ μὴ τι τοι ἔκ γε ἐκείνου νεώτερον ἀναβλαστήσει, Nihil novarum rerum ex illo quidem tibi renascetur, III. 62. f. αἱ Συράκουσαι παραντίκα ἀνέβλαστον, Rursus floruerunt, VII. 156. a.

Ἀναβοᾶν, et jonicā formā Ἀμβοᾶν, Exclamare. οὕτε ἀνέβωσι, I. 10.

C

III. 155. a. IX. 28. a. οὔτε ἀνί-
βωσας, οὔτε ἀπείκλυσας, III. 14.
m. f. ὁ δὲ μέγα ἀμβώσας, I. 8. m.
ἀμβώσαντες μέγα, III. 38. f. ἀμ-
βώσας μέγα, VII. 18. a.

Ἀναβολή, ἥς, ἡ, Rejectio in aliud
tempus, Dilatio, Mora. οὐκέτι
ἐς ἀναβολὰς ἔπεινυντο τὴν ἀποχώ-
ρησιν, Non amplius distule-
runt (In longum traxerunt)
discessum; Nullam discedendi
moram fecerunt, VIII. 21. f.
quae ἥσιν in H. Stephani Thesau-
ro perperam Thucydidi tribuitur.

Ἀνάγειν, Educere. στρατίωμα ἀνά-
ξεις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, Educere exer-
citus adversus Graeciam, VII.
10, 8. Praesertim frequentatur
locutio, Ἀνάγειν νῆας, Educere
naves in altum, Evehi navibus:
cui κατάγειν, Ad littus reducere,
Revehi, opponitur. τὰς νῆας οἱ
ναύαρχοι ἀναγαγόντες ὅσιν τι τίσ-
σιμα πλέθρα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ, VII.
100. f. ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν
ἰσθμὸν, VIII. 57. a. 79. m. ἀνῆ-
γον τὰς νῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα,
VIII. 70. a. 76. m. ἀνῆγον τὰς
νῆας ἀπάσας, navibus omnibus
evecti sunt, VIII. 83. ἀνῆγον
πρὸς τὴν ἡπειρον τὰς νῆας τὰς ἄλλας,
Caeteris navibus 'evecti sunt
(scil. a Samo ins.) versus con-
tinentem Asiae, IX. 96. a.

Et nude Ἀνάγειν, subintellecto
accusativo τὰς νῆας, Evehi navi-
bus. Sic VIII. 76. a. ἀνῆγον μὲν
--- ἀνῆγον δὲ, ubi non (ut vi-
detur Aem. Portus accepisse)
juncta intelligenda sunt verba
ἀνῆγον τὸ ἀπ' ἐσπέρης πύρας, nam
accusativus iste a verbo κυ-
κλούμενοι regitur.

Item in Medio, ἀνάγεσθαι,

scil. ταῖσι νησὶ, Evehi. ἀναγο-
μένισι δὲ σφί ἐπικράτο οἱ βαίρβαροι,
VIII. 84. a. ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους
ἀνάγοντο, VI. 96. extr.

Ἀνάγειν θυσίας Herodotus dicit
Sacra facere, Offerre victi-
mas; II. 60. f. an quod altio-
ribus in locis plerumque locata
sunt templa deorum, quibus sa-
cra fiunt? (Sonat enim Ἀνάγειν
proprie, Ducere in altiorem
locum, in superiorem regio-
nem: ut VI. 30. f. οὐ ζῶοντα
ἀνῆγαγόν μιν, nempe ex inferiore
Asia in superiorem.) ὀρθάζουσι
μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας, II. 60.
f. VI. 111. m. Similiter ὀρθὴν
ἀνάγειν dicit pro eo quod alii
ἰορθὴν ἄγειν usurpant. ἀνάγουσι
τῇ Ἰσίδι τὴν ὀρθὴν, Isidi festum
agunt, II. 61. a. 40. a. ἄλλην
ἀνάγουσι ὀρθὴν τῷ Διονύσῳ, II.
48. a. Et absque dativo casu:
ὀρθὴν ἀνάγειν Αἰγυπτίους ἴφασαν,
II. 122. a. ὀρθὴν μεγάλην ἀνά-
γουσι, ἣ κέλῃται ὑπὸ Περίων
Μαγοφένια, III. 79. f.

Ἀναγινώσκων, 1) Agnoscere. ἀνα-
γινῶναι τοὺς συγγενίας πάντας,
Agnoscere cognatos omnes, II.
91. f. Pro eo quod in communi
Graecorum et in Attico sermone
ἀναγινώσκων Legere significat,
Herodotus verbo ἐπιλέγεσθαι uti-
tur.

2) Ex Jonum usu verbum Ἀνα-
γινώσκων Herodotus usurpat pro
eo quod alii ἀναπείθειν dicunt,
Persuadere, Impellere, Induce-
re aliquem ad aliquid faciendum.
Conf. Harpoc. et Suid. in Ἀνα-
γινώσκω. et Gregor. Dial. Jon. §.
95. ἀναγινώσκεις στρατεύεσθαι βα-
σιλέα, VII. 10 extr. τίς σε ἀν-

θράπον αἰένωσι πολέμιον ἀντὶ φίλου μοι καταστῆναι, I. 87. m. ὡς ἀνέγνωσι, sc. αὐτόν, I. 68. f. τοῦτον ἀναγνώσας ὁ Μάγος, ὡς οἱ πάντα διαπρήξει, III. 61. f. τοῦτους ἀναγνώσας ἅμα ἐκείνοισι ἔπασθαι, V. 106. a. Similiter, IV. 158. VI. 75. 83. VII. 144. a. 165. m. VIII. 57. 58. 100. a. Item Passivā cum formā, tum notione: ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνωσθεῖς, ἔργον οὐκ ἔσθην ἐμπαλῆτο, IV. 154. m. ὡς δὲ ἀναγνώσθῃ Ξέρξης στρατιῦσθαι ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι, VII. 7. a. δίσας μὴ ἀναγνωσθῇ Ξέρξης ποιεῖν ταῦτα, VII. 236. a. ὡς δὲ οὗτοι οἱ ἀεγνωσμένοι ἔσαν, Postquam hi ab illo Persuasi fuerunt, VIII. 110. a.

Ἀναγκαίη, ης, ἡ, (jon. i. q. comm. ἀνάγκη) Necessitas. Ἀναγκαίη κατέλαβε Ἰωνας ἄνδρας ἀπαιτιχθῆναι ἐς Αἴγυπτον, II. 152. m. III. 27. m. εἰ δὲ ἀναγκαίη εἴη, VII. 204. m. οὐδεμιῆς ἰούσης οἱ ἀναγκαιῆς, VII. 99. a. ἀναγκαιὴν Φασὶ εἶναι τὸν ὀφείλοντα καὶ τι ψεῦδος λέγειν, I. 138. a. ὦρα ἀναγκαιὴ προκαίμενη, ἣ τὸν δισπότηα ἀπολλύναι, ἣ αὐτὸν ἀπέλλυσθαι, I. 11. f. ἀναγκαιὴν ἡμῖν οὐδεμίην εἶδὶ τί ἐστὶ προσφέρειν, VII. 172. f. (Conf. Ἀνάγκη.) ἔχοντες δύο θιούς μεγάλους, Πιθῶ τε καὶ Ἀναγκαιὴν, VIII. 111. a.

ὑπ' ἀναγκαιῆς ἐμῆδυσαν, VII. 172. a. IX. 17. a. ὑπ' ἀναγκαιῆς ἐχόμενοι, Necessitate coacti, VII. 233. a. et m. ὑπ' ἀναγκαιῆς μεγάλης ἐχόμενος, IX. 15. m. εἰ ὑπ' ἀναγκαιῆς μέζονος κατέβρυχε, Si graviore necessitate casus adstricti, VIII. 22. m.

ἰκίται μὴ μιν ἀναγκαιῇ ἰνδῶν, (Ne se necessitati illigaret) διακρίναι τοιαύτην αἵρεσιν, I. 11. m. f. ἐπόμεθα ἀναγκαιῇ ἰνδαίμενοι, Necessitate adstricti sequimur, IX. 16. f. οὐ γὰρ ἀναγκαιῇ ἐξίργομαι, VII. 96. Conf. Ἐξίργειν, suo loco. ἄνδρας ἐς ἀναγκαιῇ ἀπειληθέντας, Homines ad necessitatem redactos, VIII. 109. a.

Ἀναγκαιῶς ἔχει seq. Accus. et Infinit. Necesse est, I. 89. f. Cum Dativo personae: ἀναγκαιῶς ἔχει μοι ποιεῖν ταῦτα, VIII. 149. 1. a. m. IX. 27. a.

Ἀναγκαστός, Coactus, VI. 58. m. ubi monstrose olim ἀναγκασθού; edd. ante Wess. pro ἀναγκαστούς.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, (communis forma nominis pro quā plerumque jonicam Ἀναγκαιὴ usurpat Herodotus) Necessitas. εἰ δὲ πᾶσα ἀνάγκη ὀφθῆναι, I. 112. m. πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ὕσαι, II. 22. m. τρέφειν τοὺς τοῦτας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμίῃ ἀνάγκη, τῇσι δὲ θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη, II. 35. extr. Sic IV. 179. f. V. 52. a. οὐδαμᾶ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ, VII. 172. f.

Plur. αἱ ἀνάγκαι, Angustiae. ἐς ἀνάγκας μεγάλας ἀπικνίσθαι, I. 116. f. Item, Tormenta. ὁ δὲ αἰγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας, ibid. ubi haud multo ante ait, ἵνα τὸν βουκόλον λαβὼν βασανίσῃ. conf. Not. ad l. c. κακότητος ἀνάγκαι in Orae. apud Nostrum, VII. 140. extr. sunt Calamitates necessitate fati impendentes.

Ἀνάγνωσις, ιος, ἡ, i. q. ἀναγνώρισις, Agnitio. τὸν Ἀστυάγια ἰσῆμι ἀνάγνωσις αὐτοῦ, I. 116. a.

Ἀναδαίειν, Dividere, Distribuere. γὰς ἀναδαιομένας, IV. 159. in Orac.

Ἀναδασμός, οὗ, ὅ, Divisio, Distributio, Partitio. ἐπικαλίστο (αὐτοὺς) οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ, IV. 159. α. συνήγαγε πάντα ἄνδρα ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ, IV. 163. α.

Ἀναδίειν, Religare. Peculiari notatione dicitur aliquis ἀναδῆσαι τὴν πατρίην (vel ἰωυτόν) ἐς ἐκκαίδεκατον θεόν, Familiae suae originem continuā serie ad sedecimum progenitorem deum referre, II. 143. α. et m. οὔτε ἐς θεὸν οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδυσαν αὐτοὺς, (i. q. ἑαυτοὺς,) Nec a deo quodam, nec ab heroë, generis sui originem repetebant, II. 143. f. Not.

Ἀναδικυνύναι, vide Ἀναδίξαι.

Ἀναδέχισθαι, (jon. pro comm. ἀναδέχισθαι) Recipere, Polliceri, Promittere. ἀναδεχομένους ὑποχωρίας παρέξειν ταῖς Ἀθήνας, V. 91. m.

Ἀναδίξαι, jon. pro ἀναδίξαι, Tolerare et Ostendere. ἀνέδεξε σημήιον (signum edidit) τοῖσι ἄλλοις ἀνάγισθαι, VII. 128. m. ἀναδέξαι Πέρσῃ ἐκ συνδήματος ἀσπίδα, Persis ex composito clypeum sublatum ostendisse, VI. 121. α. Sic ὁ ἀναδέξας, VI. 124 extr. Pro ἀναδέξαι, in eadem re, VI. 115 extr. et 123. α. perperam olim ἀναδέχασθαι legabatur. Passivum ἀναδέχθηναι, et ἀνέδεχθαι ἀσπίς, habes VI. 124.

Ἀναδιδάσκειν, Dedocere, Meliora docere. Passiv. ταῦτα Θμιστοκλῆος λέγοντος ἀνιδιδάσκετο Εὐρυβιάδης, Meliora edoctus mutavit sententiam, VIII. 63. bis. ubi vide Not.

Ἀναδιδόναι, active, Edere. Emittere. I. 179. f. Vide in Ἀσφαλτος. Neutraliter. ἵνα αἱ πηγαὶ ἀναδιδούσι Μαιάνδρου, Ubi oriuntur fontes Maeandri, VII. 26. m.

Ἀναδραμεῖν, Sursum currere, id est, Exsilire, Subsiliare, Raptim surgere. Sic ἀνά τε ἔδραμον οἱ Φωκεῖς καὶ ἔδυντο τὰ ὄπλα, VII. 218. α. Sic et III. 78. α. τρεῖς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου, VII. 212. α. Sed in Vita Hom. c. 19. est συνέβη ἐς τὸ χωρὶς ἀναδραμεῖν ὄθεν ἀντράγοντο, Accidit ut eundem in locum Recurrerent, (Retro pellerentur a ventis) unde solverant.

Metaphorice, de Plantarum incremento, Succrescere, Excrescere, Enasci. ὦραν βλαστὸν ἐκ τοῦ στιλέχους ὅσων τε πηχυαῖον ἀναδιδραμυκότα, VIII. 55. Item de hominibus vel populis, Incrementum capere, Viribus et opibus augeri: ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα καὶ εὐδνηθήσαν, I. 66. α. αἱ Συράκουσαι παραυτίκα ἀνά τ' ἔδραμον καὶ ἀνέβλαστον, VII. 156. α.

Ἀναζευγνύναι. Pro eo quod aliàs absolute ponitur hoc verbum, subintelligendo τοὺς ἵππους aut τὰ ἄρματα aut aliquid tale, significatque Movere castra, Redire vel Abire cum exercitu aut cum classe, Herodotus construit idem verbum cum Accusativo significante Exercitum vel Classsem quam quis Reducit, vel Abducit. Sic ait ἀναζεύξαντας πάντα τὸν στρατόν, IX. 41. α. ἀναζεύξαντας τὸ στρατόπεδον, IX. 58. f. ἢ ν μὴ ἀναζεύξης πρὸς τὸν Ἰσθμόν τὰς νῆας, VIII. 60. 1.

Ἀνάθημα, αὐτός, τὸ, Res deo dedicata. Κροίσω ἐστὶ καὶ ἄλλα ἀνάθηματα (scil. ἀνατιθεμένα vel ἀνακείμενα) ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλά, I. 92. a. et saepius in eodem cap. et alibi.

Ἀναδράσκειν, Insilire, Saltu ascendere (equum). ἀναδράσκει ἐπὶ τὸν ἵππον --- καὶ οἱ ἀναδράσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον, III. 64. a. m. Absolute, Exsilire, Prosilire. αἰμώσας μέγα, ἀναθρώσκει, VII. 18. a. ubi ἀνθρώσκει praeferunt libri nonnulli.

[Ἀναίειν, Recusare. Sic olim cum plerisque mastis edebatur κίτου ταῦτ' ἀναίνομένου, IX. 53. f. ubi ex vet. cod. recte Wess. ταῦτα νουμένου recepit, quod vide in Νοτίῳ.]

Ἀναιρέειν, 1) Occidere. πολλοὺς ἄνδρας ἀναιρηκότες, Qui multos homines occiderunt, IV. 66 extr. ubi quidem Schaef. ex ms. Pass. ἀραιρηκότες recepit, quod significat Qui captivos fecerunt. Sed fortasse ἀναιρηκότες scripserat Herodotus, quae verbi forma, diversâ quidem notione, exstat V. 102. f. Ibid. paulo ante, pro vulgato ἀραιρημένοι, videtur ἀναιρημένοι legendum. Vide ibi Var. Lect.

2) Ἀναιρέειν et Ἀνείλιν, Edere responsum. ἀνείλε τὸ χρηστήριον vel τὸ μαντήιον, Oraculum respondit. ἦν μὲν τὸ χρηστ. ἀνείλη, I. 13. ἀνείλε δὲ τὸ χρ. ibid. ἀνείλε τὸ μαντήιον, II. 52. f. ἀνείλε ἡ Πυθίη, IX. 33. a. οἱ μάντιες ἀνείλουν ἢ VI. 69. m.

Ἀναιρέειν ἀγῶνας vide paulo inferius num. 6.

3) Ἀναιρέειν, (i. q.

αἰρεῖσθαι) Capere, Sumere cibum, IV. 128. bis. ποιὴν ἀνείλσθαι τῆς Αἰσώπου ψυχῆς, Pœnam capere (repetere) caedis Aesopi, II. 134. f. bis. ἀναιρέειν γνώμην, Suscipere opinionem, VII. 16, 1. ἀναιρέειν φιλοψυχίην, Suscipere cupiditatem vitae, Amore vitae capi, VI. 29. ἀναιρ. πόλεμον, Suscipere bellum, V. 36. a. ἀναιρ. πόρους ὑπὲρ τινος, Labores pro aliquo suscipere, VI. 108. a. ἀνείλσθαι (i. q. ἐκδέχεσθαι) τὰ οὐνόματα τὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἤκοντα, Admittere, Recipere, Accipere nomina (deorum) a barbaris adlata, II. 52. f.

4) Foemina dicitur ἀναιρέειν, (quod aliâs συλλαμβάνειν) Concipere fetum. ἐν γὰρ σε νυκτὶ ταύτῃ ἀναιρέομαι, Illa nocte te concepì, VI. 69. m. Sic de lepore femina, ἀναιρέεται, scil. τίκνον, Concipit fetum, III. 108. m.

5) ἀναιρέειν νεκρὸν, Tollere, Auferre cadaver. ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρητομένους (τὸν νεκρὸν), IV. 14. f. ἤλαυνον τοὺς ἵππους πάντας ὡς ἐν τῷ γε νεκρὸν ἀνείλανετο, IX. 22. extr. οὐδὲ σφι ἐξήγινετο τὸν νεκρὸν ἀνείλσθαι, IX. 23.

6) ἀναιρέειν νίκην, Reportare victoriam. νίκην ἀναιρέεται καλλίστην, IX. 64. ταύτην τὴν νίκην ἀνείλμενον, VI. 103. a. Inde per metonymiam, ut νικᾷν μάχην, sic et ἀναιρέειν ἀγῶνα, et similia, dicunt. ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρέειν, In maximis certaminibus victoriam reportatum esse, IX. 33. a. ἀναιρ.

ρησόμενος γυμνικούς ἀγῶνας, *ibid.*
Ὀλυμπιάδα ἀνελόμενος τειδρίπῳ,
VI. 70. f. 103. a. et m. bis.
Item activā formā, στεφανηφό-
ρους ἀγῶνας ἀναιρηκότα, V. 102.
extr. Ὀλύμπια ἀναιρηκῶς τειδρίπ-
ῳ, VI. 36. a.

Olim Βαβυλῶν -- ἀναιρητο *edi-
tum erat* I. 191 *extr.* ubi recte
ἀραιρητο *edidit Wess.* jonice pro
ἤρητο, *Capta erat.*

Ἀναισιμούν, (jon. pro comm. ἀναλίσ-
κειν vel δαπανῆν). Consumere,
Insumere, Impendere. μῆκος
ὁδοῦ, εὐζόνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι
ἀναισιμούνται, scil. ἐς ταύτην τὴν
ὁδὸν. I. 72 *extr.* *Similiter*: μῆκος
πλέου, -- ἡμέραι ἀναισιμούνται
τεσσεράκοντα, II. 11. a. ὅσα ἐς
συρμαῖην τι -- ἀναισιμώθη, II.
125. f. ubi *mox deipn didapanῆ-
σθαι, eadem notione.* (ἐς τὴν πυ-
ραμίδα) ταλάντων χιλιάδες --
ἀναισιμούνται, (prael. pass.) II.
134. m. ἐς τὴν Φρουρέουσιν ἵππον
ἱκατὸν τάλαντα ἀναισιμούνται, III.
90. f.

ποῦ δῆτα ταῦτα ἀναισιμούνται;
Ubi ergo haec consumuntur?
sive ποῦ Quo valet, id est, εἰς τί,
In quidnam, Quem igitur in
usum haec impenduntur? III.
6. *Similiter*: δεῖ με ἐπιφράσαι,
ἵνα (i. e. ὅπου, vel ἐς τί) ἐκ τῆς
τάφρου ἢ γῆ ἀναισιμώθῃ, Quem
in usum insumpta sit terra e
fossā egesta, I. 179. a. *Alibi*,
eadem notione, cum Participio.
τὸν χοῦν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἀναισι-
μου παρὰ τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ
παραχέουσα, I. 185. m. τὴν σπο-
δὸν ἀναισιμούσθαι ἐπιβαλλομένην
ἐπὶ τὴν θήκην τῆς Ὠπίου, IV.
35. f. τοσοῦτα μῆκος εὐρίσκονται

ἀναισιμούμενα ἐξ Ἑλεφαντίνης πο-
ρευομένης ἐς τοὺς Αὐτομόλους, V.
31. *Similiter* V. 53. *extr.*

οἶνος ἀμπέλινος ἀναισιμούται
πλὴν ἢ etc. II. 60. f. ἵνα μὴ
σφίον τὸν σῖτον ἀνασιμαίνωσι, Ne
ipsorum cibaria consumerent,
III. 150. f. αὕτη ἡ μελιτέεσται ἐν
τῷ πρόσθεν αἰὶ χρόνῳ ἀναισιμου-
μένη, τότε ἦν ἀψευτος, VIII.
41. f.

Conf. Προαναισιμούν et Πραγα-
ναισιμούν.

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, i. q. ἡ δαπά-
νη; Sumtus, Impensa. χωρὶς
τῶν ἀναισιμαμάτων τῇ στρατιῇ,
V. 31. a. *Conf.* 30. f. ubi ἐπι-
σχίσθαι τὴν δαπάνην τῇ στρατιῇ.

Ἀνακαῖεν, Accendere. πῦρ ἀνακαί-
ειν, VIII. 19. f. πῦρ ἀνακαυσά-
μενοι, *ibid.* πῦρ ἀνέκαειν, IV.
145. a. cum *Var. Lect. et Not.*
Conf. Πυρῆ.

Metaph. Ἀνακαῖσθαι, Excan-
descere, Irā accensum esse, V.
19. f.

Ἀνακάπτειν, *notione intransitivā*,
Flecti. ταῦτη λῆγον τὸ ὅρος ἀνα-
κάπτει ἐς τὰ εἶρηται, II. 8. a.

Ἀνάκανθος, ὁ, ἡ, Spinis carens.
κῆτε μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀν-
τακαίους καλέουσι, IV. 53. m.

Ἀνακάπτειν, Deglutire, Devorare,
Absorbere. ἀνακάπτουσι, II.
93. a. N. *idem quod ibid. paulo*
post καταπίνουσι. Conf. Wess.
ad Gloss. Herod. ex lib. II. et
Koen. et Schaeff. ad Gregor.
Dialect. jon. §. 117.

Ἀνακαῖσθαι, i. q. ἀνακαῖσθαι aut
ἀνατεῖσθαι, pro uanā uerbi
ἀνατεθῆναι *notione.* κρητῆρές οἱ
χρῆστοι ἀνακαίται, Consecrati,
Dedicati-ab illo sunt crateres

aurei, I. 14. a. ποῖημα ἀνακρί-
μειν ἐν ἱερῷ, Opus in templo
dedicatum, II. 135. a. m.

πάντα ἐς τοὺς ἀνακρίεται,
Omnia ad hos (ad horum au-
ctoritatem) Referuntur, III.
31. m. γυνὴς ὁ Διόκῃς ἐς ἑαυτὸν
πᾶν ἀνακρίμειν, Omnia ad se
Referri, in se Sita esse, a se
Pendere, I. 97. a.

Ἀνακρίσσειν, Proclamare victo-
rem. Passiv. ἀνακρηνχθῆναι, VI.
103. a. m.

Ἀνακινδυνεύειν, Iterum periculum
facere, Iterum tentare. *Absol-
ute*: Belli fortunam iterum
tentare, VIII. 100. a. *Cum Da-
tivo*: τί δὲ πάντως δέει σε ναυμα-
χῆσαι ἀνακινδυνεύειν; VIII. 68, 1.
Cum Particip. μὴ ἀνακινδυνεύειν
συμβαλλοῦσα, IX. 26. a. m. 41.
m. f.

Ἀνακίειν, Agitare, Ultro citro-
que movere, Vibrare. ἀνακι-
νῆσαντες αὐτὸν μετώρον Ἰππιῦσι,
Vibrantes illum sursum con-
jiciunt, IV. 94. m.

Ἀνακλαίειν, Fletum tollere, In
fletum erumpere. κακὰ μείζω
ἢ ὥστε ἀνακλαίειν, III. 14. f. ἀνα-
κλαύσας μέγα, *ibid.* m. ὡς τὸν
Βασιλέα εἶδον ἀνακλαύσαντα, III.
66. a. *Conf.* Ἀντικλαίειν.

Ἀνακλίνειν, Aperire fores. ὅταν τὴν
θύρην τὴν καταπηκτὴν ἀνακλίνῃ,
V. 16. f. *Nel.* ἀνακλινεῖσθαι θύ-
ραι, Aperite vos fores, *Vita*
Hom. 33. m.

Ἀνακοινῶσθαι τινι, Communicare
cum aliquo. Ubi de Homini-
bus agitur, verbo ὑπερίσθαι utitur
Noster; sed de Fluvio, qui
aqua sua cum alio miscet,

αὐτὸ ἀνακοινῶται τῷ Ἰσθρῷ τὸ ὕδωρ,
IV. 48. f.

Ἀνακομίζεσθαι, Non solum Retro,
sed et Sursum ferri, vehi, ve-
nire; Adscendere; Ex infério-
re loco in superiorem venire.
ἀνακομισθέντων δὲ τούτων, Hi
quum (a Nili ostio Memphin)
deportati, advecti fuissent,
nempe, ἀπὸ τὸν ποταμὸν, adverso
flumine vecti, II. 115. a.

Ἀνακοντίζειν, Ejaculari. *Neutra-
liter*, de Aquâ prosiliente. ἐν
κορυφῇσι ἰκάστου τοῦ κολωνοῦ ἀνα-
κοντίζει ἐκ μέσου τοῦ αἰλὸς ὕδωρ ψυ-
χρόν, IV. 181. a.

Ἀνακρεμαῖν vel Ἀνακρεμαντῆναι, Su-
blimem suspendere. (πρὸς) σα-
νίδα προσπασσαλεύσαντις αὐτὸν
ἀνερμάσαν, IX. 120. f. τοῦτου
τοῦ ἀνακρεμασθέντος προπάτωρ,
IX. 122. a.

Ἀνακρίνεσθαι, Disceptare. ἀνακρι-
νομένους πρὸς ἑαυτούς ἡὼς κατε-
λάμβανε, IX. 56. a.

Ἀνάκρισις, ἡ, ἢ, Interrogatio,
Disceptatio. οὐδὲ ἀνακρίσις ἡξίω-
σε αὐτὸν, Nec Interrogatione
(vel disceptatione, disputatione)
eum dignatus est, III. 53.
a. ubi quidem ex aliis codd. ἀπο-
κρίσις recepit Schaeff. Pro κρίσι,
(i. e. judicio) quod ex codd.
nonnullis recepimus, VIII. 69. a.
alii vulgo ἀνακρίσις habent, ἐτίρ-
ποντο τῇ ἀνακρίσει, Delectati
sunt illius disceptatione, vel
disputatione. Paulo post *ibid.*
Εἰρήης κάργα ἦσθι τῇ γνώμῃ τῆς
Ἀρεμίσσης.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνῃ, item abs-
que Praepos. Ἀνακρ. πρύμνῃ, In
puppim remigare. οἱ ἄλλοι
Ἕλληνες ἐπὶ πρύμνῃ ἀνακρούοντο,

VIII. 84. a. μέχρι κόσου ἔτι πρύμνην ἀνακρούεσθαι, *ibid. f. Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Ἀνακτᾶσθαι, 1) Recuperare. ἀνακτ. ὀπίσω τὴν τυρανίδα, I. 61. m. τὴν ἀρχὴν, III. 73. m. εἰ μὴ ἀνακτησαίαιτο ὀπίσω τὴν ἀρχὴν, III. 75. f.

2) Sibi conciliare. ἐλπίζων τὸν θεὸν τοῦτοισι ἀνακτῆσασθαι, *Sperans se hisce Deum Placaturum, Benevolentiam illius sibi Conciliaturum, I. 50. a.*

Ἀνακτόριον, *sive Ἀνάκτορον, ου, τὸ, Cereris templum. τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Ἐλευσίνι ἀνακτόριον, sive, ut alii, ἀνάκτορον, IX. 65. f. ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἀνακύπτειν, Caput tollere, Erigi. δι' ἡμέας ἱλευθερωθεὶς ἀνέκυψε, V. 91. m. f.

Ἀνακῶς, (ιοη. i. q. ἐπιμελῶς, φροντιστικῶς, θυλακτικῶς). *Vide Gloss. Herod. ex Lib. I. sive Suid. et Gregor. Dial. ioη. ζ. 84. ἀνακῶς εἶχε τῶν πορθμίων, Curam intendit in nautas, Adventum eorum sollicitè observavit, I. 24. f. σπόρου πᾶς τις ἀνακῶς ἰχέτω, De semente faciendā quisque sit sollicitus, Sementi faciendæ sedulo det operam, VIII. 109. f.*

Ἀνακωχεύειν, 1) τὰς νῆας vel νίας, Contractis velis Cohibere, Retinere naves in alto mari, ut leviter fluctuent. ἀνεκώχενον τὰς νίας, VII. 168. m. id est, τὰ ὀφθόνια στήσαντες ἐσάλευον, *interprete Suida. Sic VII. 100. f. τὰς νίας οἱ ναύαρχοι -- ἀνεκώχενον. Et ὑπὲρ τούτου (τοῦ Φαλήρου) ἀνακωχίσαντες τὰς νῆας, ἀπὲ πλῶν ὀπίσω, VI. 116. f. ubi perperam Glossator ἀνακωχίσαντες interpretatus est ἀνα-*

χωρῆσαντες, *quae interpretatio etiam in Hesychii Lexicon voc. Ἀνακωχίσαντες (sic ibi mendose pro Ἀνακωχίσαντες) intravit; sed recte ibidem Hesychius adjecit μετιώρους κατέχοντες.*

2) *Etiam ad alia transfertur hujus verbi usus. ἵνα ἀνακωχίσῃ τὸν τόνον τῶν ὀπλων, Ut intentionem retineret (vel sustineret) rudentium; id est, impediret quo minus laxaretur rudentium intentio, VII. 36. a. Item de Homine, ἀνεκώχεν (scil. ἰωντὸν) θέλων εἰδέναι -- ὁκαῖόν τι ποιήσουσι, Retinuit se, Continuit se, Quietum se tenuit, observaturus quid facturi essent, IX. 13. a.*

Ἀναλαμβάνειν, 1) In manus sumere, Capere. τὰ τέξα ἀναλαμβάν. Sumere, Capere arcum, I. 78. a. m. ἀναλαβόντες τὰ ὄπλα, IX. 53. a. 57. a. ἀναλαβὼν τὸ παιδίον, I. 111. a.

2) Recipere. Sic ἀναλαβεῖν τὴν ἀρχὴν, Recuperare Imperium, III. 73. a. ὡς ἀναλαβοῖεν τοὺς ὀπίσταντας τοὺς ἐπὶ τὰ σιτία οἰχομένους, Ut Reciperent famulos, IX. 51. *extl. ἀναλαβεῖν τὸν λόγον, Resumere narrationem, Redire ad coeptam narrationem, quae interrupta erat, V. 62. a.*

3) Reparare. ἀνέλαβεῖν τὴν προτέρην κακότητα, Superiorem Reparare calamitatem, VIII. 109. a. τοῦτο τὸ τρώμα ἀνέλαβον, Hoc vulnus sarserunt, Hanc cladem repararunt, V. 121. a. (nisi ibi, cum aliis, juncta intelligas verba μετὰ δὲ τοῦτο τὸ τρώμα, et ἀνέλαβον neutraliter accipias, Receperunt se, Animum

et vires receperunt. Conf. Τρω-
μα, et Lexic. Polyb. voc. Ἀνα-
λαμβάνειν, num. 4.) ὁ μὲν ἀνέλαβε
παῖσαν τὴν ἐπενειχθεῖσαν οἱ αἰτίν,
Omnem culpam, quae eum
presserat, Reparavit, Compen-
savit, Expunxit, VII. 231.

4) Ἀναλαβίσθαι, Suscipere.
δεῖσε κίνδυνον ἀναλαβίσθαι ὃν ἂν
ὁ πατήρ ὑποδύνειν κελύη, III. 69.
a. Sic μάχας ἀναλαβίσθαι, Su-
scipere pugnas, utique legen-
dum videtur, V. 49. f. ubi vulgo
ἀναβάλλισθαι.

Ἀναλέγισθαι, Sublegere sibi ea quae
humum ceciderunt. τοὺς ἀναπίπ-
τοντας, ἀπὸ τῶν Φιαλέων σταγῆρας
ὁ οἰκίτης ἀνέλεγτο, III. 130. f.

Ἀναλείχιν, Lambere, Delingere.
τὸ αἶμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων, I.
74 extr.

Ἀναλκίς, ἰδος, ὁ, ἡ, Imbellis, Mollis,
Ignavus. δηλα βουλόμενος ποιεῖν
ὡς εἶπεν ἀνάλκιδες, II. 103. extr.

Ἀναλογεῖν, vide Ἐπαναλογεῖν.

[Ἀναλογίζεσθαι temere olim edd. VII.
8, 3. a. et VII. 194. m. Vide
Λογίζεσθαι, num. 1. et num. 3.]

Ἀνάλωτος, ου, ὁ, ἡ, Insuperabilis,
Inexpugnabilis. τεῖχος ἀνάλωτον,
VIII. 51. Σάρδιες ἀνάλωτοι, I. 84. m.

Ἀναμνᾶναι, Percunctari, In-
quirere. δηλα ἀναμνᾶναι οὖσι ἐγί-
νετο, Sciscitantes liquido co-
gnoverunt, IX. 101. m.

Ἀναμάξιτος, ου, ὁ, ἡ, de terrâ Plau-
stris inhabili, Quae plaustris
permeari non potest, II. 108. m.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ, ἡ, Qui nihil
peccavit. γυναῖκα ἀναμάρτητον
ἰωνῶ, Uxorem quae nihil in
ipsum deliquisset, V. 39. f.
Insons, Nullam culpam ha-
bens. πόλιν ἀναμάρτητον, ἰοῦσαν

καὶ τῶν πρότερον καὶ νῦν ἰστυῶτων,
I. 155. m.

[Ἀναμασθούς, vitiosa olim scriptura
pro ἀναγκαστούς, VI. 58. m.]

Ἀναμάσσειν, Abstergere, Abluere.
ταῦτα ἐγὼ ἔπρηξα καὶ ἐμῇ κεφαλῇ
ἀναμάξας φέρω, Haec ego feci,
et meo capite culpam luo. I.
155. m. Conf. Odys. τ'. 92.

Ἀναμάχεσθαι, Redintegrare prae-
lium, Pugnam instaurare.
ἀνεμαχίσαντο οἱ Κᾶρες, V. 121. a.
νενικημένους ἀναμάχεσθαι τε καὶ
ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακώ-
τητα, VIII. 109. a.

Ἀναμένειν. καὶ οἱ ὑπὸ τῇ Ἰδῇ νύκτα
ἀναμένοντι, Et ei sub Idà noctem
Agenti, Transigenti, VII. 42. b.

Ἀνάμισος, ου, ὁ, ἡ, (i. q. ὁ ἀνα-
μίσειον ὦν) Qui medius (vel in
medio) est. τὰς ἀναμίσεις πόλεις
distinguit Herodotus ab illis quae
sunt ἐπὶ τῷ ποταμῷ, intelligit-
que Oppida quae in mediâ
Aegypti regione sunt inter
fluvium et montes, II. 108. f.

Ἀναμυγνύναι, Permiscere, Admi-
scere. τοῖσι πολλὰ ἔθνη ἀναμι-
μίχεται, Quibus multae aliae
gentes Admixtae (illis Im-
mixtae) sunt, I. 146. a. et m.
Conf. Ἀναμίσειν.

Ἀναμνηστικὴν cum dupl. accus. In
memoriam aliquid revocare
alicui, VI. 140. m. Conf. Ἐπι-
μνη.

Ἀναμιξέ, Promiscue. ἀναμιξέ ἦν πάν-
τα ὁμοίως ἀναπεφυρμένα, Omnia
promiscue pariter erant con-
fusa, I. 103. a. m. VII. 40. a.

Ἀναμίσειν, i. q. ἀναμυγνύναι. Mis-
cere. ἀναμίσεισθαι τῇσι ἄλλῃσι,
Misceri, Sese miscere, Promis-
cue versari cum aliis. I. 199. a.

Ἀναμνίσται (Commemorat) edebatur olim ex H. Stephani conjectura, I. 173. f. ubi recte ἀναμνίσται exhibent veteres libri. Sed ab Ἀναμνίσσαι (jon. i. q. ἀναμναῖσθαι) est ἀναμνησθίντις, Recordati, V. 109. f. et alia conjugata.

Ἀνανδρος, Mollis, Effoeminatus. κακίστους τε καὶ ἀνανδροτάτους ἀπάντων ἀνδρῶπων, IV. 142.

Ἀνανίμωσαι, idem quod καταλίγειν, Recensere, de quo usu hujus verbi apud Herodotum diserte Suidas monuit. καταλίξω ἑωυτὸν μητρόθεν καὶ τῆς μητρός ἀνανιμύεται τὰς μητέρας, Et matris suae matres (ab unā ad alteram adscendendo) Recensebit, I. 173. f.

Ἀναξ, πρὸς, ὁ, Rex; sigillatim Apollo. Hinc vocativus, ὦναξ, de quo infra sub Particula ὦ dicitur.

Ἀναξηραίνειν, Exsiccare, Arefacere. ταύτην (τὴν λίμνην) τὰ ὑποζύγια αἰρόμενα ἀνέξηρην, VII. 109. f. Conf. Ἀποξηραίνειν.

Ἀναξίος, π, ον, Indignus. Absolute positum videtur nomen VII. 9. a. ἰόντας ἀναξίους, Indignos homines; nisi e superioribus intelligendum ἀναξίους καταγελᾶσαι ἡμῖν, Indignos qui nobis irrideant: sed placet Indignos, Nichili homines; Conf. Ἀξίος.

Ἀναξίως, Indigno modo. ἰφθαρήσαν ἀναξίως ἰωντῶν VII. 10, 5.

Ἀναξυρίδας, αἱ, Bractae, Feminalia, Tibialia. περὶ τὰ σκέλη ἀναξυρίδας gestabant Persae, VII. 61. a. Idem ἀναξυρίδας ἔχοντες ἔρχονται εἰς τὰς μάχας, V. 49. a. m. Scythae σκοτίας ἀναξυρίδας φοροῦσι, I. 71. a. m. Scae, Scythica gens, ἀναξυρίδας

ἰδιδύμεσαν, VII. 64. a. ubi fortasse συντίνας adjecerat Herodotus. τὴν χεῖρα κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι, III. 87. m.

Ἀναπαύσθαι, Vide Ἀμπαύσθαι.

Ἀναπιθῆναι, Persuadere ad aliquid faciendum, cum Infinit. VI. 123. f. ὡς δὲ οἱ οὗτος ἀναπίπτωτο, VIII. 5. a.

Ἀναπειρᾶσθαι, in re bellicā Ἀναπειρᾶσθαι est Experimentum facere, Exercitari, IV. 12. extr. Conf. Lexic. Polyb. in Ἀνάπειρα et Ἀναπειρᾶσθαι.

Ἀναπείρειν, Superne infigere. ἐπὶ ξύλου μεγάλου ἀναπείρας, Prae alto palo infigit caput hosti praecisum, IV. 103. f. ἢ ἀποθάνῃ ἀναπαρίς, Si moritur infixus hastis, (scil. is qui sublimē conjectus est ut in hastarum spicula incidat) IV. 94. b.

Ἀναπειτανύναι, Aperire. ἀναπείττας τὰς πύλας, III. 147. m. f. 158. m. μεγάλας κλισιάδας ἀναπείτταται εἰς Πιλοπόννησον, IX. 9. f. ἐν πειλάγι ἀναπείπταμένῳ ναυμαχίῃσις, VIII. 60, 1.

Ἀναπείττασθαι et Ἀναπείττωσθαι (Conf. Moerid. Attic. p. 311 seq.) Subvolare, Evolare. πειλιάδας ἐκ Θυβίων ἀναπείπταμένης, (syncop. πρὸ ἀναπείταμ.) V. 55. a. ubi alii ἀναπειτομένης.

Ἀνάπηρος, Corporis membro quodam captus vel mancus; sigillatim Caecus, Vit. Hom. 23. f. Not.

Ἀναπιμπλάναι, Explere. Peculiari hujus verbi usu dicitur aliquis πολλὰ κακὰ ἀναπιμπλάναι, pro πάσχειν, Φέρειν, ἀνατλήναι: quasi dicas μέτρον κακῶν ἀνάπλων Φέριν. Sic τίνα δαιμόνων παραβάτης,

- ταῖς ἀναπίμπλαμεν; VI. 12. a. m. ὅσα μιν δὲ ἀναπλῆται κοκά, V. 4. τὴν ὡς γῆ ἢ Βοιωτίᾳ πλείω μὴ ἀναπλήσῃ, Plura porro non patiatur terra Boeotia. IX. 87. ubi olim ἀνατλήσῃ.
- Ἀναπλάσσειν, Refingere, Reficere, vel. Reaedificare. καὶ τις οἰκίην ἀναπλασάσθω, VIII. 109. f.
- Ἀνάπλευς, ω, ὁ, ἡ, Plenus, Repletus. Σκύθαι λέγουσι πτερῶν ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἥερα, IV. 31. a. Pro quo IV. 7. extr. est πτερῶν τὸν ἥερα εἶναι πλεον.
- Ἀνάπλους, et Ἀνάπλους, ου, ὁ, Navigatio adverso flumine. ἀνάπλους ἀπὸ θαλάσσης ἀνὰ τὸν ποταμὸν, II. 4. extr. ὅσον τε ἡμερῶν τεσσάρων ἀναπλόου, II. 8. f.
- Ἀναπλώειν, (jon. pro. ἀναπλεῖν,) Enavigare, In altum navigare, Navius solvere, VIII. 70. a. Renavigare, I. 78. m. ubi quidem etiam ὀπίσω adjicitur. Conf. Ἐπαναπλώειν.
- Ἀναπνέειν, Respirare, Recreari. πρὶν ἀναπνεῦσαι ἐν τῇς ναυηγίας καὶ τοῦ χιμῶνος, VIII. 12. m.
- Ἀναποδίζειν τινα, Revocare aliquem ut pedem referat; et metaphorice Jubere aliquem repetere ea quae jam semel dixerat. Sic ἀναποδίζων τὸν κύρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν, Repetere (Iterum declarare) jubens praekonem causam cur ad se Corintho advenisset, V. 92, 6. m. Sed II. 116. a. ἀναπόδοσι ἰωντὸν intelligunt vulgo. Retractavit sese. Vide ibi Not.
- Ἀνάπτειν, vide Ἐνάπτειν.
- Ἀναπτέρου, Alas addere, Excitare, Instigare. ἀναπτέρῳσας αὐ-
- τὴν (Paris Helenam) ὄχραις ἔχων ἐκκλέψας, II. 115. m. f.
- [Ἀνάπτισθαι, Indui. λεοντίας ἀναμῖνοι, Leonum pelles induti, olim VII. 69. a. ubi nunc ἐναμῖνοι.]
- Ἀναπτύσσειν, Evolvere, Explicare, Aperire. ἔκαττα τῶν συγγραμμάτων ἀναπτύσσων, I. 48. a. ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, I. 125. a.
- Ἀναπνυθάνισθαι, Sciscitari, Percontari. ἀναπνυθανόμενος εὐρίσκει, V. 57. a.
- Ἀνάπτωτος, ου, ὁ, ἡ, Cognitus, Compertus. ἀναπνυστα γενόμενα ταῦτα. Haec postquam innotuerunt, VI. 64. a. 66. f. IX. 109. a.
- Ἀναραιρηκῶς vide supra in Ἀναίρειν et in Ἀναίρεισθαι.
- Ἀνάρμωτος, ου, ὁ, ἡ, Incongruus. ἀναρμωστότατον πάντων, III. 80. m. f.
- Ἀναρπάζειν, Sursum rapere, Abripere, ut aquila praedam e terris sublimem rapit. Metaph. in Med. Ἀναρπάζεσθαι, Subito (Facile, primo impetu) opprimere aliquem. ἀναρπασόμενος τοὺς Φωκίας, VIII. 28. b. IX. 59. extr.
- Ἀναρῆγνῦναι αὐλακας, Findere sulcos, II. 14. m.
- Ἀναρῆπτειν, In altum projicere. Metonym. κινδύνους ἀναρῆπτειν, pro κύβους κινδύνων ἀναρῆπτειν, Periculorum aleam subire, VII. 50. m.
- Ἀνάρσιος, ου, Incongruus, Inconveniens, Importunus, Incommodus, Injucundus. οὐδὲν ἀνάρσιον πρῆγμ᾽ ἐκ συνεινέχθη, III. 10. m. Et graviore etiam significato Ἀνάρσια dicuntur Indigna, Iniqua, Dira, Non ferenda. (Conf.

Hesych. et Suid.) ἀνάρσεια πρήγματα πιποιδίνας, I. 114. f. V. 89. extr. 90. m. πιποιδότις πολλὰ τι καὶ ἀνάρσεια ὑπ' αὐτοῦ, IX. 37. a. ὁ δὲ δεινόν τι καὶ ἀνάρσειον ἐποίητο, Atroce[m] rem et indignam esse iudicavit, IX. 110. f. Possis et Inimica, Hostilia, interpretari ex Homeric[o] usu.

Ἀναρτέσθαι, (jon. pro ἀναρτᾶσθαι) Sese parare, Se accingere, Animum inducere, Instituire. ἀναρτημένου σὺ ἀνδρὸς βασιλεὺς χρηστὰ ἔργα ποιεῖν, I. 90. a. μαθὼν τοὺς Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς, VI. 88. a. ἀναρτῆμαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι, VII. 8, 3. a. Conf. Ἀρτίειν, et Παραρτίειν.

Ἀναρχία, ης, ἡ, Ubi nemo est qui præsitet, Quum duce caret exercitus. ἀναρχίης ἰούσης, IX. 23. f. Scilicet mortuum desiderabant ducem, ὡς σφίσι οὐδεὶς ἦν ὁ τάσων, ibid. c. 22. f.

Ἀνασκολοπίζω, E palo suspendere. τοὺς ἀνεσκολόπισι, I. 128. III. 159. a. IV. 43. f. IX. 78. f. ubi paulo ante est ἀνασταυροῦν eadem notione. τῶς αἰτιωτάτους ἀνεσκολόπισι κύκλῳ τοῦ τέλους, IV. 202. τοὺς Αἰγυπτίων ἱπτροὺς μέλλοντας ἀνασκολοπιῖσθαι, III. 152. m. IV. 43. a.

Ἀνασπᾶν, Retrahere, Sursum trahere. κατήκε (αὐτήν) ἐς τὸ πέλαγος, ἀνασπᾶς δὲ etc. Rursus extraxit eam ex aqua, IV. 154. extr. ἀνασπᾶν τὰς νέας, i. q. ἀνέλκειν, Subducere naves. ἀνασπᾶσantes τὰς νέας, VII. 188. m. Extrahere, Evellere. εἰάν ἀνασπᾶσται τὴν βύβλον ἐκ τῶν ἑλῶν, II. 92. m.

Ἀνάστατος, ου, ὅ, ἡ, Qui e sedibus suis Extrahitur, Evellitur, et in aliam terram (per vim) Transportatur. Παίονας ἀνασπᾶστούς ποιῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίην, V. 12. a. τοὺς ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀνασπᾶστούς ἐποίησαν παρὰ Βασιλῆα, IV. 204. ubi olim ἀναστάτους. conf. VI. 32. τὰς παρδίνους ἀνασπᾶστούς ποιήσμεν ἐς Βάκτρα, VI. 9. f. ἐν τῇσι (ἐν αἷς ἡήσοις) τοὺς ἀνασπᾶστούς καλεομένους κατοικίξει βασιλεὺς, III. 93. m. VII. 80. a.

Ἀνάστασις, ιος, ἡ, Translatio populi e suis sedibus in aliam regionem. Graeci deliberarunt περὶ ἀναστάσιος τῆς Ἰωνίης, de Ioniā in aliam terram transferendā, et id quidem benevol[o] consilio, non hostili animo, IX. 106. a.

Ἀνάστατος, ου, ὅ, ἡ, 1) Eversus, Subversus. δέισας μὴ ἀναστάτους ποιήσῃ τῆς Σάρδεις, Veritus ne funditus everteret Sardes, I. 155. a. m. ubi mox μὴ ἔξαιαση εἰς eadem notione. Νίνου ἀναστάτου γενομένης, Eversa Nino, Babylon sedes regni facta est, I. 178. a. ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα ποιῆσαι, Graeciam funditus perdere, VII. 56. b. πάντα σφί ὑπὸ ὕβριος ἀνάστατα ἦν, Omnia ab iis per contumeliam susque deque versa sunt, I. 106. a. Συρίους ἀναστάτους ἐποίησε, Syrios funditus evertit, (Valla exterminavit, nec ita male,) I. 76. m.

2) Sedibus suis pulsus. ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἰκῶν ἐγίνοντο, Suis laribus expulsi sunt, Suos lares relinquere coacti sunt,

VII. 118. a. Sic I. 79. ὑπ' ἀνομίας ἀνάσταται ἐσόμεθα, Ob hominum iniquitatem solum vertere cogemur, I. 97. f. ubi praecessit οὐ δυνατοί εἶμιν οἰκέειν τὴν χώραν. Ἀθηναίοισι οὐκ ἰδόκει Ἰωνίῃ γενέσθαι ἀνάστατον, Atheniensibus non placuit Ioniam alio transferri, Ionas in aliam terram transferendos esse, IX. 106. m. Conf. Ἀνάστατις. Olim τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀναστάτους ἐποίησαν πρὸς βασιλῆα, IV. 204. ubi nunc quidem ἀνασπάστους.

3) ἀνάστατον ποιεῖν, idem quod καταστρέφειν, Subigere, Sub potestatem redigere. τὰ μὲν κάτω τῆς Ἀσίας Ἀρπαγος ἀνάστατα ἐπέειε, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς αὐτὸς Κύρος, I. 177. ubi mox cap. 178. a. ἐπεὶ δὲ τὰ πάντα ὑποχείρια ἐποίησατο. Conf. Ἀνιστάναι.

Ἀνασταυροῦν, (i. q. ἀνασκολοπίζειν, IX. 78. f.) In crucem tollere, E cruce suspendere. ἀνεσταύρωσε ἰόντα τῶν βασιλῆων δικαστῶν ἀνακρεμασθέντα δὲ --- ἔλυσε, VII. 194. m. ἐκίλευσε ἀποταμόντας κεφαλὴν ἀνασταυρῶσαι, Jussit eos ut capite praeciso e cruce eum suspenderent, VII. 238. a. τὸ μὲν αὐτοῦ σῶμα ἀνεσταύρωσαν, τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνήνεικαν παρὰ βασιλεία, VI. 30. m.

Ἀναστενάζειν, Gemitum edere. ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς ἡσυχίης, I. 86. m.

[Ἀναστομοῦν. Quod Pollux scribit II. 104. ἀναστομῶσαι τὰς τὰ φρονις φρεσὶν Ἡρόδοτος, memoria lapsus doctissimus lexicographus Herodotum nominavit cum Xenophontem debuisset, cujus vide Cyropaed. VII. 5, 15.]

Ἀναστρέφειν, Invertere, subvertere. ὄρος μέγα ἀνестραμμένον ἐν τῇ ζήτησει, Ingens mons quærendis (metalli venis) ausque deque versus est, VI. 47. f.

Ἀνασχετός, ἡ, ὄν, et Ἀνάσχιτος, ὁ, ἡ, Ferendus, Tolerandus. ἔστι οὐδαμῶς ἀνασχετόν, III. 81. m. οὐκ ἀνασχετόν ποιεσάμενος, Rem non ferendam ratus, VII. 163. a. ὕβριν οὐκ ἀνάσχιτον Φαίρων, VII. 163. f. ubi alii quidem ἀνασχετόν, perperam.

Ἀνασχίζειν, Rescindere, Aperire. ἀνασχίσας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστήρα I. 123. f. τὸν λαγὸν ἀνέσχιτε, I. 124. a. ἀνασχίζειν αὐτόν (τὸν νεκρὸν) ἐκίλευε, III. 35. m. τὴν νηδὺν ἀνασχισθίσαν, IV. 71. a.

Ἀνασώζειν, 1) Recipere, Recuperare (imperium): quâ notione frequentius quidem verbum Medium usurpatur, verum etiam Activum. μὴδ' ἀνασωσάμενοις τὴν ἀρχὴν μὴδ' ἐπιχειρήσανσι ἀνασώζειν, III. 65. f. ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχὴν, III. 73. a. idem quod μοι ἀναλαβεῖν ibid. Sic I. 106. b. III. 65. f. VI. 107. a. τὴν ἡγεμονίην σθάνει παρὰ τὸ κρατερόν ἀνασώσασθαι, III. 65. f. πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσασθαι, Priusquam Thyreas (oppidum) recepissent, I. 82. f.

2) Etiam Conservare in gratiam alterius, et ei Restituere. ἀνασωσάμενός μοι δὸς τὴν πατρίδα Σάμον, III. 140. f. (Samum non recuperavit, sed primum cepit Darius, ibid. c. 139. a.)

3) Repetere, in memoriam revocare. ἀνασώζων ἐκεῖνο τὸ ἔπος, Repetens verbum illud, quod Aristoni olim exciderat, VI. 65. m. f.

Ἀνατίειν, Sursum tendere. πιδί-
λα ἐς γόνυ ἀνατίειντα, Caligae
ad genu usque pertinentes, [VII. 67. m.

Ἀνατέλλειν, Oriri: de sole oriente.
πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα, IV. 40.
a. 45. a. Pro quo alibi ἥλιος ἀνί-
σχων, ἀνιών, et ἐπανατέλλων.

De fluvii ortu vel origine.
ἐκ ταύτης (τῆς λίμνης) ἀνατέλλων
ὁ Ὑπαν, IV. 52. a.

Ἀνατίδιναι, 1) Erigere, Statuere
in honorem dei, Dedicare,
Consecrare. ταῦτα ἀνέθηκε ἐς τὸ
Ἡραϊον, IV. 88. m. 152. f. ἀνέ-
θηκε καὶ ἀναθηματα ὁ Ἀμασις
ἐς τὴν Ἑλλάδα, II. 182. a. VIII.
121. m. ταύτην (τὴν ἐσθῆτα) ἀνέ-
θηκε τῷ Ἀπόλλωνι, II. 159. f. I.
92. a. τοῦτο ἀναθεῖναι ἐς Διόφους,
μνημέσων ἐωυτῆς, II. 135. m.
τῇ ἡλίῳ ἀνατιθεῖς τὴν Φιάλην etc.
VII. 54. f.

2) Referre aliquid ad ali-
quem, Adscribere, Tribuere,
Imputare alicui aliquid, tam-
quam qui illud possideat, vel
illius rei sit auctor. οὐδὲν δὲ
μεγάλα οἱ χρήματα ἀναθεῖναι, II.
135. a. m. οὐ γὰρ ἂν οἱ πυραμίδα
ἀνέδισαν ποιήσασθαι τοιαύτην, II.
134. a.

3) Ἀνατίθισθαι, Mutare, Alio
transferre, Alio loco ponere.
ἀνὰ πάντα τίθισθαι, ex scriptu-
rà quam e nostro cod. F. pro πυ-
ρίθισθαι recepimus VIII. 77. m.
Omnia mutare, Miscere om-
nia, Susque deque vertere.
Vide ibi Var. Lect. et Not. et
conf. Xenoph Mem. II. 4, 4.

Ἀνατιμᾶν, Augere (Intendere)
pretium, Majorem mercedem
postulare. ὁ δὲ ἐρέων περὶ πολλοῦ

ποιεῖμένους Σπαρτιάτας - - ἀντίμας
IX. 53. m. f.

[Ἀνατᾶναι. Perperam olim ἀνατᾶ-
ση legebatur pro ἀναπλήσῃ, IX.
87. Vide Ἀναπιμπλάναι.]

Ἀνατελῆ, Oriens. Plurali amat uti
Noster, v. gr. ἀπὸ ἡλίου ἀνατε-
λίων, IV. 8. m. et sic saepe alibi.

Ἀνατρέπειν, Evertere. πολλοῖσι ὑπο-
δίκες ὄλβον ὁ θεὸς, προβήζους ἀνέ-
τρεψι, Multos Deus, postquam
felicitatem eis ostendit, fun-
ditus Evertit, Prostravit. I. 32.
extr.

Ἀνατρίχιν. Vide supra in Ἀναδρα-
μεῖν.

Ἀναφαίνειν, Ostendere. Sed Infin.
Ἀναφῆναι, neutraliter, Adpa-
rere, Kursus adparere, Emer-
gere e mari, I. 165. f. (quo
spectare videtur glossa Hesychia-
na, iniquo loco, post Ἀναφρο-
νίων posita: Ἀναφῆναι ἀναφανῆ-
ναι. Similiter quidem apud Ho-
merum φάνειν passim neutraliter
pro ἰφάνη ponitur.) Sic et Prae-
terit. νῶστί ἀναπεφνήδης, Quod
nuper demum adparuit, re-
cens enatum, II. 15. m.

Passiv. ἀν' ὧν ἰφάνη μούναρχος,
Declaratus, renunciatus est
solus imperans, III. 82. f.

Ἀναφινδόν, Palam, I. 46. extr.

Ἀναφέρειν, et Ἀνανῆσαι (jonice pro
ἀνενεγκῆν) 1) i. q. ἄνω φέρειν, Sur-
sum ferre. ἀνιναίναντες (τὸ αἶ-
μα) ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυ-
γάνων, IV. 62. f. Hinc Deferre
in superiorem regionem. τὴν
κεφαλὴν ἀνήνεικαν παρὰ βασιλῆα
(ex inferiore Asia) ἐς Σούσα, VI.
30. m. Alibi Egerere terram vel
arenam e cuniculis: ἡ ψάμμος ἡ

ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῆς, VI. 102. m. f.

2) *Idem quod ἀπαγγέλλειν, Referre, Renunciare.* ἐκίλευσε αὐτοὺς πάντα παρ' ἑαυτὸν ἀναφέρειν, I. 47. a. m. ἐπὶ τε ἀνενιχθίνα τὰ διοπρόπικ ἐπύθετο ὁ Κροῖσος, I. 54. a. οἱ δὲ ἀνήμεκαν ἐς Σαρδῶν καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Κροίσῳ, I. 91. f. ἀνενίκαντος (ἐς αὐτοὺς) τοῦ Ὀτάνιου τοὺς λόγους, III. 70. a. ἐπὶ δὲ ἀνενίχθησαν αἱ γυνῶμαι ἐς Ξέρξην, Ut ad Xerxen relatae sunt sententiae quas dixerant deliberantes, VIII. 69. m. ὡς ἤκουσαν τούτων ἀνενιχθόντων ἐς τὰς πόλεις, Ubi audiverunt haec civitatibus renuntiata, I. 141. f. (ubi perperam olim ἀνενιχθόντες, quod Reversi interpretatus erat Portus cum Valla.) τῶν ἱππῶν τούτων ἀνενιχθόντων οὐδὲνα ἰκοίμετο λόγους, I. 213. a. (Eadem notione subinde ἀπενίχθαι utitur Noster)

3) Ἀναφέρειν ἐς τινὰ περὶ τινος, Ad aliquem de aliquā re Referre, et illius iudicio rem permittere. περὶ σπονδῶν ἀνοίσιν ἐς τοὺς πλεῖνας, De foedere relaturum se ad multitudinem, VII. 149. m. συμβουλῆς πέρι ἐς θεὸν ἀνῶσαι (i. q. ἀνοῖσαι) τὸν ἐν Βραγχιδῆσι, I. 157. f. ibique Var. Lect. et Not. ἐπὶ ὑμῖν ἀναφέρειν (ταῦτα, αὐτὴν περὶ τούτων) ἐς πλεῖνας ἰδοῦμαι, III. 71. f. βουλευματα πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρειν, III. 80. f. Conf. Ἀνώϊστος.

4) Ἀναφέρεισθαι, certe Ἀνενίκασθαι, Secum (vel sibi) sursum ferre, Res suas (in superiore locum) comportare ibique in tuto locare. ἀπικό-

μενος ἐκ τῆς Σάμου ἐς Λακεδαιμόνα, καὶ ἀνενικαίμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησι, III. 148. a. ἐς τὴν (κορυφὴν τοῦ Παρνησοῦ) ἀνενίκαντο (scil. τὰ ἑαυτῶν χρήματα vel κτήματα) καὶ αὐτοὶ ἀνέβησαν, VIII. 32. et ibi Not. ἀνέβησαν ἐς τοῦ Παρνησοῦ τὰς κορυφάς, καὶ ἐς τὸ Κορύμιον ἄντρον ἀνενίκαντο, Res suas comportarunt, IV. 36. f.

5) Ἀναφέρειν (scil. ἑαυτὸν), Sese reficere, Recreare, Vi-res et animum recipere. εἰ μὴ τῷ πόματι ἀνίφερον, Nisi hoc potu sese Recrearent, III. 22. f. Not. Alibi vero hac notione Median verbi formam Ἀνενίκασθαι et Passivam Ἀνενιχθῆναι usurpat Noster. ἐκπλαγείς δὲ τούτοις, ἐπὶ χρόνῳ ἄφθγγος ἦν μάγισ δὲ δὴ κατὰ ἀνενιχθεῖς (sive ἀνενιχθεῖς) εἴπει, Aegre tandem Sese recipiens, I. 116. a. Sic et veteres grammatici et recentioris ætatis Viri docti. I. 86. a. m. ἀνενικαίμενον itidem Refectum (id est, Quum sese recepisset) intelligunt; ubi nos quidem, Homericum verbi usum secuti interpretati sumus, Ex imo pectore trahentem vocem. Vide ibi Not. Eundem Herodoti locum spectans Aem. Portus ait: « ἀνενίκα κάμνος, Ion. et Poët. Cum « repetisset (hoc Solonis dic- « tum), παρὰ τὸ ἀναφέρειν, quod « hic accipitur pro Aliquid re- « petere, et crebro vel sæpius « proferre. » Prorsus extra oleas vagatus Valla ἀνενικαίμενον Victum interpretatus erat.

Ἀναφορίην, i. q. Ἀναφέρειν, Sursum ferre, Egerere. ἀναφορίοντι τὴν ψάμμον, III. 102. m. (ubi mox

ψάμμος ἡ ἀναφερομένη). ἀναφορέιν ἐπὶ τὰς νοσσιάς, III. 111. f.
Ἀναφύεσθαι, de Plantis, Nasci. ἡ ποίη ἀναφυομένη ἐν τῇ Σκυδικῇ, IV. 58. a.

Ἀναφῦναι, Renasci, Denuo succrescere. ἀνέμειν ἀναφῦναι τὰς τρίχας, V. 35. m. ὡς δὲ ἀνέφυσαν γάχιστα, ibid.

Ἀναφύρειν, 1) Miscere, Permiscere, Confundere. πρὸ τοῦ ἀναμίξῃ ἢν πάντα ἀναπυφρμένα, I. 103. a. m.

2) Inquinare. ὀρίοντες ἄνδρα μάλιστα τε καὶ αἵματι ἀναπυφρμένον, hominem cruore ex flagellis inquinatum, III. 157. a.

Perperam olim ἀνέφυρον editum erat, III. 22. extr. pro ἀνέφερον.

Ἀναχωρεῖν, Redire. ἀνεχώρησαν ἄσινιές, VIII. 116. f. IX. 77. m. ἀνεχώρεον ὀπίσω, VII. 225. a. m. Nonnumquam eā notione ponitur, quā dicitur Regnum ad aliquem Redire, Transire, Devolvi. ἀποθανόντας Δαρείου, ἡ βασιλική ἀνεχώρησε ἐς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου, VII. 4. extr. Similem usum verbi ἀναβαίνειν supra adnotavimus.

Ἀναχωρήσεις, ιος, ἡ, Receptus, Retrogressio. ἀναχωρήσιος γινομένης καὶ ὑποστρεφῆς, IX. 22. f.

Ἀναψύχειν, proprie Refrigerare; hinc Recreare, Reficere, non solum milites aut jumenta, sed et naves. τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκίσαντες, VII. 59. f. Sic Xenoph. Hellen. I. 5, 6. τὰς ναῦς ἐπισκευάζων καὶ ἀναψύχων.

Ἀνδάειν, i. q. ἀρέσκειν, Placere. ὅσον χρόνον ἐκείνα ἡμῖν ἦνδανε, VIII. 29. a. οὐ σφι ἦνδανε ταῦτα, VII. 172. a. Et cum Augusto

syllabico, sive vocali η in ea resolutā) εἴτε οἱ καὶ ταῦτα ἐάνδανε, IX. 5. a. τοῖσι τὰ αἰμάλω ἐάνδανε, IX. 19. a. Conf. supra Ἀδέειν.

Ἀνδραγαθία, ης, ἡ, Strenuitas, Fortitudo, Virtus bellica. ἐς ἀνδραγαθίην οὐ λιπόμενοι, Virtute non inferiores, I. 99. f. ἀνδραγαθία αὕτη ἀποδέδεται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, ὅς αὖ πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας, I. 136. a. ταύτην ἀνδραγαθίην λέγοντες, IV. 65. extr. τὴν βασιλικὴν οὐ κατὰ ἀνδραγαθίην σχών, ἀλλὰ κατὰ γένος, V. 39. a. 42. a. VI. 128. f. VII. 166. b.

Ἀνδραποδίζειν et Ἀνδραποδίζεσθαι, In servitutem redigere, In servitutem abstrahere; subinde etiam interpretari possis Sub coronā vendere. τὴν Ἀρίσθην (πόλιν) ἡνδραπόδισαν, I. 151. m. Frequentius in Med. τὴν πόλιν ἡνδραποδίσαντο, I. 76. a. III. 59. m. πάντας ἡνδραποδίζετο, V. 27. m. τοὺς λοιποὺς τῶν Βακκίων ἀνδραποδισάμενοι ἀπήεσαν ὀπίσω --- τοὺς δὲ ἡνδραποδίσαντο, τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους ἐποίησαν, IV. 203. a. et 204. μήτε κτείνειν μηδένα Σαμίων, μήτε ἀνδραποδίζεσθαι, III. 147. a. Passiv. ἀνδραποδισθέντας πρηθῆναι, I. 156. a. ἐπ' ἡμῖν ἔστι τῆς γῆς τε ἰσπερῆσθαι καὶ πρὸς ἡνδραποδίσθαι ὑμῶν, VIII. 29. b. ubi olim una voce προσηνδραποδ. Ἐρέτρια ἡνδραπόδισται, VI. 106. m.

Ἀνδρεών, ὄνος, ὁ, (jon. pro. comm. ἀνδρῶν) Virorum habitatio; Pars aedium quam viri habitant, Conclave virile. ἐκ τῶν ἀνδρεῶνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλά-

μὲς, I. 34. f. ἦν θάλαμος ἐσίων ἐς τὸν ἀνδρεῖνα, III. 78. m. et 77. f. 120. a. 123. a. κατασκευάσασθαι ἀνδρεῖνα, ἐς τὸν πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους, Construxisse exhedram etc. IV. 95. m.

Ἀνδρηή, ης, ἡ, (jon. pro ἀνδρεία) Fortitudo, Animi robur, VII. 99. a.

Ἀνδρηῖος, ης, ον, Virilis, ῥώμη ἀνδρηή, VII. 153. f.

Ἀνδριάς, ἀντρος, ὁ, Statua, VIII. 121. f. et saepius alibi. ἀνδριάς δυνάμει πηχίων χρύσεος στερεός, I. 183. m.

Ἀνδρῆγγον, Semiviri, Effeminati viri, IV. 67. b.

Ἀνδρεκτόνης, ου, ὁ, Homicida, IV. 110. a.

Ἀνδρόσφινγξ, ιγγος, ὁ, Statua partim hominis partim sphingis speciem referens, ἀνδρόσφινγγας περιμήκεις ἀνέθηκε, II. 175. a.

Ἀνδρεῦσθαι, Virum fieri, Ad aetatem virilem pervenire, Virilem aetatem ingredi, Κύρω δὲ ἀνδρευμένῳ, I. 123. a. ἀνδρωθῆναι, IV. 10. a. ἡνδρώθη, IV. 156. m. ἀνδρωθέντι, ἀνδρωθέντας, V. 92, 5. VI. 52. f. Ἵνα οἱ παῖδες ἀνδρωθῶσι olim edd. VII. 149. a. nec aliud quidquam a mssis enotatum: ubi Aem. Portus: „Fortasse, inquit, legendum ἀνδρωθῶσι. „Si codex „sanus, dicemus Jonice ante primum ω insertum. Vide ἀνδρεῖν, „pro ἀνδρῶν.“ — Nos cum Schaeef. ἀνδρωθῶσι, edidimus: de quo in Var. Lect. monere obliti sumus.

[Ἀνδρεοφάγειν, Humanā carne vesci.

Lex. Herod. P. I.

ἀνδρεοφάγουσι olim editum erat, IV. 106. ubi nos cum Wess. ex aliis codd. ἀνδρωποφάγουσι posuimus.]

Ἀνδροφάγοι, Androphagi, nomen populi, IV. 106.

Ἀνείειν, i. q. ἀνέναι ab ἀνίημι. ἀνίσταται ἐς τὸ μάχιμον, Militiae destinantur, Dicantur. II. 165. extr. Quemadmodum eosdem dicit Noster τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνιμένους, II. 167. f. sic superiori loco dicere potuerat ἀνιμῖνοι εἰσι, aut ἀνίσταται jonice pro ἀνείνται, ab ἀνίημι.

Ἀνεδίλητος, ου, ὁ, ἡ, Praeter voluntatem nostram accidens, Ingratus, Injucundus, Tristis. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε ἀνεδίλητον, Tristem in casum incidit, VII. 88. a. ὅτι αὐτοῖσι συνήνεκα ἀνεδίλητον γενέσθαι οὐκ ἔχω εἶπαι, VII. 133. f.

Ἀνεῖν, (jon. pro ἀνύειν) Conficere, Perficere, Absolvere. ἦνετο τὰ ἔργον, Perficiebatur, Progrediebatur opus, VIII. 71. f. Sic I. 189. f. ex mssis restitutum, ubi olim ἦνύετο edd. πέμπτῳ ἔτει ἀνομένῳ, Exeunte (sive rectius, Progrediente, Volvente, Currente) quinto anno, VII. 20. a. N.

Ἀνίρειν, Adnectere, Innectere. Intaphernes praecisas hominibus aures et naves ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου περὶ τοὺς αὐχένους σφάων ἔδρασε, Circa frenum equi adnexas cervicibus eorum circumdedit, III. 118. extr. Obscurus mihi quidem locus, ubi olim ante χαλινὸν ἀπερ-
rant duo verba περὶ τόν. Vide

D

Var. Lect. et ibi Gronov. Conf.

Ἐπίρην.

Ἀνιμίω τὰς νῆας, (i. q. ἀνίλκειν et ἀνιλκύνει) Naves in terram subducere. ἀνιμίωται τὰς νῆας, IX. 96. f. 97. m.

Ἀνίκαθεν et Ἀνίκαθε, Antiquitus, A superioribus inde temporibus, Inde a majoribus. ἰόντες ἀνίκαθεν Πύλοιοι, V. 65. m. αἰδρὸς τὸ ἀνίκαθεν ἰόντος Φοίνικος, I. 170. f. τὸ ἀνίκαθε (sic nos ex mastis, ubi alii ἀνίκαθεν) τοῖσι Κυψελῆσι ἦν προσήκων, VI. 128. f. ἰόντες τὰ ἀνίκαθεν Γεφυραῖοι, V. 55. b. τὰ μὲν ἀνίκαθεν ἀπ' Αἰακοῦ γεγονώς, VI. 35. a. ἔσαν τὰ ἀνίκαθεν λαμπροί, VI. 125. a. ὄντα ἀνίκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος, VII. 221.

Ἀνιλκύνει, In terram subducere naves. ἀνιλκύναντες τὰς νῆας, VII. 59. f. ὦρων νῆας ἀνιλκυσθέντας ἔσω τοῦ τείχεος, IX. 98. a. Conf.

Ἀνεμύειν.

Ἄνεμος, ὁ, Ventus. ἔνθ' ἄνεμοι πνέουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης. Vide I. 67. m. et 68. m. ἀνέμοισι εὐχεσθαι, VII. 178. a.

Ἀνεΐκαι et Ἀνιέκασθαι vide in Ἀναφέρειν.

Ἀνεπισκίπτως, Inconsiderate, II. 45. a.

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, Ignarus, Imperitus. ἀνεπιστήμονες ἔσαν (οἱ Πέρσαι) καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἑταρτοῖσι σοφίην, IX. 62. f. Comparat. ἡ δ' ἐτέρη ἀνεπιστημονιστέρη μὲν ἔστι τῆς λελογμένης, θωμματογίτηρ δὲ, Altera (ratio explicandae causae incrementi Nili) inseiior quidem est, etc. II. 21.

Ἀνεπιτήδιος, η, ον, Incommodus,

Importunus. τοῖσι ὅπως τι βίλλας ἀνεπιτήδιον ἔσσεσθαι, Quibus quodam aliquid Incommodum, aliquid Adversi vel Mali impendet, I. 175. a. De eadem re loquens, VIII. 104. b. αἰτ' ἐπὶ αὐτῷ μίλλη τι ἔσσεσθαι χαλεπόν.

Ἄνεσις, ιος, ἡ, Relaxatio, Remissio, Intermissio. Sic ἄνεσις κακῶν ex doctorum virorum emendatione, V. 28. a. (aliis c. 27. extr.) pro vitioso ἄνεσις κακῶν. Vide Var. Lect. et Not. Hesychius: Ἄνεσις, ἀνάπαυσις.

Ἀνεύθυνος, ου, ὁ, ἡ, Rationi reddendae non obnoxius. τῇ (μουναρχίῃ) ἔξεστι ἀνεύθουν ποιεῖν τὰ βούλεται, III. 80. a. ubi perperam olim ἀνευθύνως.

Ἀνευρίσκειν, Reperire, Quaerendo, explorando, vel secum reputando reperire, Comperire. τοσαῦτε ἀνευρίσκω λογιζόμενος, VII. 8, 3. τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον, IX. 12. a. Asiae pars australis ἀνευρίσκει ὁμοῖα παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, Comperta est similia exhibere atque Africa, IV. 44. f.

Ἀνίχισ, Eminere, Emergere ex aqua. Urinator δὺς ἐς τὴν θάλασσαν εὐ πρότερον ἀνίχισι πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ Ἄρτεμισιον, VIII. 8. m. Promontorium τὸ τῆς Παλλήνης ἀνίχισι μάλιστα, quod Prominet maxime in mare, VII. 123. a.

Ἀνασχέσειν, Oriturum, Eventurum esse, vide infra, in Ἀνίσχισιν.

Ἀνίχισθαι, Sustinere, Ferre, Tolerare. Construitur cum Accus. τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνιχόμενοι, I. 169. a. τῶν ἱππῶν οὐ τι ἀνιχόμενων τὰς καμήλους, VII. 87.

οὐκ ἀνέσχεσθαι τῶν Σπαρτιατίων
τὴν πλειονότητα, VII. 149. f. Fre-
quentius cum Participio. Ἰππας
οὐκ ἀνίσχεται οὔτε τὴν ἰδίην τῆς
καμήλου ἐρώων, οὔτε τὴν ὁδὸν
ὀσφραινόμενος, I. 80. m. ἡμέας
ἀνίχνυ ὀρίων ἄρχοντας, I. 206. a.
οὐκ ἀνέσχεοντο ἀκούσαντες ὅπως
χρεῶν εἰς ἐπισχεῖν τμήκοντα ἔτεα,
V. 89. f. οὐκ ἠνέσχετο βασιλευμέ-
νος, V. 48. ταῦτα ἀκούσας οὐκ ἠνέ-
σχετο, VII. 159. a. οὐκ ἠνέσχετο
σιγῶν, Non sustinuit silere,
Silentium tenere non potuit,
VIII. 26. f. Pleonastice dictum,
ἀνιχνύμενοι φέρουσι τὸν χιμῶνα,
IV. 28. f. sed mox ibid. nude
ἀνίσχονται.

Ἀνελίος, οὐ, ὁ, Frater patruelis,
Consobrinus. De duorum fra-
trum filiis VII. 82. IX. 10. m.
De eo cujus mater soror fuit
patris alterius, VII. 5. a.

[Ἄπως κακῶν corrupte olim, V.
28. a. ubi ἄντι κακῶν corrigen-
dam suspicatus erat Portus, nos
ex aliorum conjecturā ἀνις κα-
κῶν posuimus.]

Ἀνιέσθαι, Enarrare, Recensere.
ἀνιέμενοι τὰ ἀνδρωπήϊα πάντα
πάδια, V. 4. b.

Ἀνίμειν, Pervenire, Adtingere.
αἵμασιν, ὕψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς
τὸν ἑμφαλόν, Murum cujus
altitudo umbilicum Adtingit
viri, VII. 60. f. ἐς τὰ μέγιστα
ἀνήκτε ἀρετῆς πῆρι, Ad sum-
mum gradum virtutis Perve-
nistis, Praeter omnes Emine-
tis, V. 49. a. m. χρήμασι ἀνή-
κοντες ἐς τὰ πρῶτα, Opibus
Eminentes inter primos, VII.
134. f. Φρονῶν γὰρ ἐς τὰ ἑμ-
ωυτοῦ πρῶτα εὐ κα ἀνήκα, Ad

id prudentiae culmen, quo
tendo, nondum Pervenī, VII.
13. m. οὐκ ἐς τοῦτο θράσους ἀνή-
κει, VII. 9, 3. οὐκ ἐς τοσοῦτο
ἐκπείθης ἀνήκει, VII. 16, 3. πρόσω
ἀρετῆς ἀνήκει, VII. 237. m. f.
ἐς τὰ μέγιστα (scil. τῆς πνίης vel
γιοπνίης) ἀνήκοντες, Admodum
egeni, Ita egeni ut nihil su-
pra, VIII. 111. f.

τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει, Haec
quidem ratio in nihilum Re-
dit, Nihil valet, Nullam vim
habet, II. 104. a.

Ἀνήκιστος, οὐ, ὁ, ἡ, Insanabilis, Ir-
reparabilis. ἀνήκιστον πάθος ἔρ-
δειν τινα, I. 137. a. ἰωυτόν λωβᾶ-
ται λώβην ἀνήκιστον, III. 154. b.
λυμαίνεται ἡμέας λύμῃσι ἀνιέστοι-
σι, VI. 12. m.

Ἀνιέστως, Insanabiliter, Atro-
cissime. ἀνιέστως διαδινάτινα,
VII. 155. a. τὴν ἔκπον αὐτίαν
ἐλυμῆσαντο ἀνιέστως, VIII. 28. a.

Ἀνηκουστίην, (i. q. ἀνήκουον εἶναι)
Dicto non esse audientem, Non
obtemperare. οὗτος δὲ ἀνηκουστέι,
I. 115. f. ἀνηκουστήσαντες τοῖσι
στρατηγοῖσι, VI. 14. m. τὰ δι' ἄ-
νηκουστίτητα παδίειν, VII. 17. f.
Ἀνὴρ, ὁρὸς, ὁ, Vir. 1) ἀνὴρ ὅδε,
pro ἐγώ. Sic ἀνδρὶ τῷδε, pro ἐμοί,
I. 108. f.

2) ἀνὴρ vel ὦνὴρ, pro ὁ ἀνὴρ.
Sic οὗτος ὦνὴρ, II. 51. m. f. IV.
161. m. V. 104. a. οὗτοι ὦνδρες
(al. ὠνδρες, vel ᾧ ᾧ ᾧδρες,) IV.
134. m. Poterat et ᾧδρες vel
ᾧνδρες cum jota subscripto pingi.
Genit. plural. vulgo quidem ἀν-
δρῶν edebatur, VII. 187. f. sed
probatissimi libri ἀνδρῶν dede-
runt.

3) ἀνὴρ, Vir, Qui viri no-
D *

men meretur, Virtute prae-
stans. ἀνὴρ ἐκείνου μᾶλλον ἰών,
II. 120. m. f. σὺ γὰρ ἐν ἀνδρὶ
(ἀνδρῶν mss. fere omnes) λόγῳ;
Tune in virorum numero
habeare? III. 120. m. N. ἵνα
ἐκμάθωσι ὅτι ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται,
--- ἀνδρα εἶναι τὸν προεστῶτα,
III. 134. a. m. ἀνὴρ λέγεται (scil.
γενεῖναι) Μαρόνιος, IX. 71. a.
πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι, ὀλίγοι δὲ
ἄνδρες, VII. 210. f.

4) ἀνὴρ, Maritus. οὐνόματι
βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα, I.
146. f.

5) Subinde ἀνὴρ pleonastice
jungitur cum alio Substantivo;
non solum tali quale ἀνὴρ Πέρσης,
III. 120. a. et similia, sed et cum
hujusmodi, ἀνὴρ μάντις, VI. 83.
f. ἦγε δὲ αὐτοὺς στρατηγὸς ἀνὴρ,
ᾧ οὐνομα Εὐρυβάτης, VI. 93. f.
Conf. Ἀνθρωπος.

Ἀνησόν, συ, τὸ, IV. 71. a. alii
Anethum intelligunt, quod aliās
Ἀνηθόν, alii Anisum, quod vulgo
Ἀνισόν. Vide Not.

Ἀνθεῖν, Florere. Ἐρετρίης ἀνθεύσης
τοῦτον τὸν χρόνον, Eretria per
id tempus Florente, VI. 127.
f. ἀνθεύσης τῆς Ἀσίης ἀνδράσι,
Quum viris floreret Asia, IV.
1. a.

Ἀνθίμξ, ιος, ὁ, Asphodeli cau-
lis, I. 190. f. Vide Foes. Oecon.
Hippoocr. et Bodacum a Stapel ad
Theophr. aliosve ab Harlesio et
Schrebero ad Theocr. I. 52.
laudatos.

Ἀνθίζειν, Colore inficere, Colore
inducere, Illinere. προμαχαῖνες
ἡνδισμένοι Φαρμάκοισι, I. 98. f.
Simili ratione accipiendum vide-
tur hoc verbum apud Sophoc.

Elect. 43. de facie hominis pig-
mento quodam aut fuce obductā.

Ἀνδιστάται, vide Ἀντιστάται.

Ἀνθρωπῆτος, ἦ, ἰον, (jon. pro ἀνθρω-
πιος) Humanus. τὴν ἀνθρωπῆτην
ἐπιστάμενος εὐδαιμονίην etc. I. 5.
f. ἐπειρωτᾶς ἀνθρωπῆτων πρηγμα-
των πῆρι, I. 32. a. 207. a. ἀνθρω-
πῆτα πάθει, V. 4. b. ἀνθρωπῆτην
Φωνή, II. 65. a. ubi ἀνθρωπῆτην
Edd. ante Wess. Sed ἀνθρωπῆτην
ex mss. reponendum monuerat
jam Gronov. in Notis. Sic μέ-
ζονα ἀνθρωπῆτων ἔργων, II. 148.
m. f. ἐν τῇ ἀνθρωπῆτῃ φύσει, III.
65. a.

ἡ ἀνθρωπῆτην λεγομένη γενεή, III.
122. a. m. est Tempus histo-
ricum, Aetas historica; cui
opponitur Mythica aetas.

ἡ ἀνθρωπῆτην, scil. δορά, Pellis
humana. ἀπιδίειρε πᾶσαν τὴν ἀν-
θρωπῆτην, V. 25. m. ubi ἀνθρω-
πῆτην legebat Pollux, II. 5. ni
fallunt libri.

Ἀνθρώπιος, η, ον, ἰ. q. ἀνθρωπῆτος.
Sic πᾶν τὸ ἀνθρώπιον, I. 86.
m. f. ubi quidem ἀνθρωπῆτων po-
suerunt nuperi quidam editores,
refragantibus libris omnibus.

Ἀνθρωποειδής, εἶος, ὁ, ἡ, Hominis
figuram referens. ποιεῖνται ξύ-
λινον τύπον ἀνθρωποειδέα, (εἰς δὲ)
ἐνεργῶσι τὸν νεκρὸν, II. 86. f.
ubi de Mumiis. Larcher: „ils
„font faire en bois un étui de
„figure humaine; ils y renfer-
„ment le mort.“ ἔλεγον θεὸν ἀν-
θρωποειδέα οὐδένα γενέσθαι, Deum
nullum sub hominis formā
exstitisse. II. 142. m.

Ἀνθρωπος, οὐ, ὁ. ὡς αὐτὸς αὐτίκα λέγοι
ταῦτα πρὸς ἀνθρώπους, Ipsum
protinus sermonem hunc ad

alios homines retulisse, IX. 16. f. ubi πρὸς ἄλλους corrigendum censuerat Valck. ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνθρωποι οἰκίσουσιν Σκώδας olim V. 18. a. consentientibus fere libris; ubi nos cum Reizio ex Valck. conject. ἄνω pro ἄνθρωποι posuimus. Vide Var. Lect. ἀκούσθαι τοῦ ἀρίστου ἀνδρώπου αἰδοῦν, I. 24. m. πᾶν ἴσσι ἄνθρωπος συμφορῇ, I. 32. m. πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι etc. vide in Ἀνήρ.

Vocativ. sing. ὦ ἄνθρωπε, absorptā vocali α, vide infra, in Particula ὦ. Nominativus plural. pro communi οἱ ἄνθρωποι, ὦ ἄνθρωποι effertur, VII. 11. f. et 49, 1. extr. ubi, quoniam non absorpta vocalis α est, sed duae breves α et ο in longum ω contractae, satis erat ἄνθρωποι absque apostrophī signo scribi; subtilius vero si spectes, ὦνθρωποι cum jota subscripto erat pingendum.

Ἀνδρωποφαγίην. Vide Ἀνδρωφαγίην. Ἀνδρωποφυῆς, ἴος, ὅ, ἡ, Ex hominibus natus; sive rectius, Hominis naturam habens, οὐκ ἀνδρωποφυῆας ἐνόμισαν τοὺς θεοὺς, I. 131. a.

Ἀνδρώσκην. Vide Ἀναδρώσκην.

Ἀνίαν, Molestiā adficere. ἵνα - - ἀνιάωτο, (jon. pro ἀνιάσαστο, ἀνιῶτο,) Ut multis molestiis adficerentur, premerentur, IV. 130. a.

Ἀναῖσθαι, (ex ἀνά et ἰσθῆναι) jonice Ἀνίσθαι, Bursus sanare, Sarcire, Reparare cladem. τὸ παρὲν τῷμα ἀνίσθεται, (praesens notatione futuri, pro ἀνίσσεται) Praesentem cladem reparabunt, VII. 236. extr. nisi ibi

ἀν ἰσῆναι scribendum. Vide Not.

Ἀνίσιν. Vide Ἀνίσιν ab ἀνίσιν.

Ἀνίναί vel Ἀνίναί, (ab ἴμι, Eo,)

1) Redire, Retrogredi. ἄνιμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, I. 140. extr. ἄνιμι δὲ ἐκείνῃ τοῦ λόγου, τῇ μοι τὸ πρότερον ἐξέλεγε, VII. 239. a. Sic alibi ἐπάνιμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, VII. 138. a.

2) Sursum ire, Adscendere. ἡ ἀγγελὴ ἀνίης παρὰ βασιλῆα, Nuncius Adscendit (ex inferiore Asiā pervenit) ad regem, V. 108. a. Hinc de Sole adscendente, i. e. oriente ἄμα τῷ ἡλῷ ἀνιόντι, III. 85. a. 87. m. VIII. 64. a.

Ἀνίναί, ab ἀνίσιν, et Ἀνίσιν, 1) notatione Intransitivā significat, Desinere, Cessare, Intermittere, (i. q. λήγειν, παύσθαι) et constructur cum participio. τοὺς κλέπτας οὐκ ἀνίναί καταίζοντας, II. 121, 2. a. ὕον (scil. ὁ θεός) οὐκ ἀνίσι, Pluere non Desinit, IV. 28. m. ubi, ut et saepius alibi, ἀνίσι scripsit Schaef. invitis libris, et praeter necessitatem: est enim jonica forma ἀνίσι per syncopen ex ἀνίσι orta, ut in Var. Lect. ad I. 180, 5. demonstravimus, valetque idem ac attioa forma ἀνίσι, tert. pers. praes. pro communi ἀνίσιν. Sic ἐμφῶσα οὐκ ἀνίσι, Non Desinit inhaerere et inniti, III. 109. a. ubi delendum comma post ἐμφῶσα vulgo positum. οὐκ ἀνίσι ἐπὶ τὸν ὁ Δαρτῆς, IV. 125. a. Interdum omittitur Participium, facile subintelligendum. οὐ γὰρ ἀνίσι τὰ πνεύματα, scil. πνέοντα, II. 113. a. οὐ γὰρ ἀνίσι τὸ πνεῦμα, sc. πνέον, IV. 152. a. ubi fortasse ἀνίσι scri-

pserat Herodotus, sicut IV. 125. a. est enim praet. imperfectum. οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτός ἀνάναι, scil. πίνοντα, Nec die nec nocte potare Intermittentem, II. 133. f. Subinde etiam ita absolute ponitur hoc verbum, ut subintelligendo accusativo nullus sit locus. ἐπὶ δὲ οὐκ ἀνάναι τὸ κακόν, (in oratione infinita) Quum non cessaret, non intermitteret malum, I. 94. m.

2) Transitive notione Ἀνάναι significat Dimittere, Sinere, Permittere, Remittere, et similia. ὥς μιν ὁ οἶνος ἀνάναι, Postquam vinum illum dimisit, i. e. postquam ex vino ad se rediit, I. 213. τὸν λαὸν ἀνάναι πρὸς ἔργα τι καὶ θυσίας, Dicitur rex Dimisisse populum ad sua negotia et ad sacra facienda, Permississe populo ut ad sua negotia et ad sacra facienda rediret, II. 129. a. πρὶν ἀνάναι αὐτὰς μάχισθαι, Priusquam illas ad pugnandum Dimittant, Priusquam eas pugnare Sinant, IV. 180. a. m. ἀνίστοι τὰς τρίχας αὐξίσθαι, Crescere Sinunt capillos, II. 36. a. τὸ μέσον τῶν τριχῶν ἀνέντες αὐξίσθαι, IV. 175. a. ἐς πακύνειν ἰσχυρὸν ἀνάναι, Ad lusum et jocos sese Remittere et relaxare, metaphora ducta a relaxando arcu, II. 173. f.

3) Passiv. Ἀνιμένοι ἐς τὸ ἐλευθερον, Dimissi in libertatem, Suo arbitrio Permissi, VII. 103. f. ἀνιμένοι ἐς τὸν πόλεμον, Militiae Reservati, Ad bellum Destinati, II. 167. b. quā notione, II. 165. f. ait: ἀνίσταται ἐς τὸ μάχισθαι. conf. supra Ἀνίαν.

Sigillatim vero Ἀνίσθαι (praet. pass.) significat Consecratum, Deo dicatum esse. Sic de animalibus sacris apud Aegyptios loquens Noster, II. 65. a. αἱ ἀνίσται, nempe θεῶ τινι, Deo cuidam dicata sunt, Sacra habentur.

Ἀνιστάναι vide in Ἀνίσθαι.

Ἀνιστρός, ἢ, ὄν, (jon. pro ἀνιστρός) Molestus, Noxius, Maleficus. (ζῶα) σχίσματα καὶ ἀνιστρά, III. 108. a.

Ἀνιστρος, ὁ, ἢ, 1) Qui equo non utitur. ἰππόται εἰσὶ καὶ ἀνιστροι, I. 215. a. 2) Equitatu non idonea terra. Aegyptus ἀνιστρος καὶ ἀναμάξιτος, Nec equis nec plaustris opportuna est; sive malueris, Nec equis nec plaustris utitur, II. 108. m.

Ἀνιστρον, τὸ, vide in Ἀνητρον.

Ἀνιστοῦν, Aequalem reddere, Exaequare. ἀνισωθέντας πληθεῖν, VII. 103. f.

Ἀνιστάναι, 1) Erigere, Excitare. στηλας ἀνιστάναι, Columnas erigere, ex Herodoto citavit H. Steph. respiciens II. 100. m. sed ibi meliores libri ἐνίστην, pro olim vulgato ἀνίστην, dederunt; et alioqui στηλας στηῖται, non ἀναστήσθαι usurpat Noster. Sed I. 165. a. consentientibus libris legitur ἀνιστήσαντο πόλιν, Excitaverant, Extruxerant sibi urbem.

2) ἀνιστάναι ἐπὶ, Jubere aliquem surgere et loco cedere, Sede suā aliquem pellerē. τοῦτο οἱ πρῶτοι ἀνιστάσιν, (jon. pro ἀνιστᾶσι) V. 71. m. ἀνιστᾶσαν τοὺς δῆμους, IX. 73. a. Hinc Ἀνιστάταις, Sedibus suis pulsus,

de quo supra. Eundem usum spectantes viri docti, in ἀνοστηκίῃ τῇ χώρῃ, V. 29. a. intelligunt In vastatā regione, ubi nos cum aliis Superiorem, Editiorem regionem, interpretati sumus. Vide ibi Not.

3) αἱ οἱ τιθνηῶτες ἀνοστήσασι, (jon. pro ἀνιστάσασι vel ἀνοστήσασι) Si mortui resurrexerunt, III. 62. f. οὗτοι ἡπιστάτο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλῆα ἀνοστήσασα, Hi existimabant Smerdin Cyri filium surrexisse regem, i. e. surrexisse et regnum occupasse, III. 66. f. ubi quidem ἡπιστάσασα corrigunt docti viri. Similiter III. 67. extr. ἀνοστήσασιν εἰς τὴν ἀρχὴν, si vera ibi pleborumque librorum scriptura, ubi nos quidem ἡπιστάσασιν ex ed. Wess. tenuimus.

Conf. Ἐπιστάσασιν et Ἐπιστάσασιν.

Ἀνίσχων, 1) de Oriente sole. τὸ πρὸς ἥλιον (sive jonica formā ἥλιον) ἀνίσχωντα, (quod alibi ἀνίσχωντα) idem quod τὸ πρὸς τὴν ἰῶ, Versus Orientem, ad Orientem, III. 98. a. IV. 40. m. 116. a. ἀνίσχωντα τὸν ἥλιον, ἰδίως τὸν ἡἰεθαι ἀνίσχωντα, VII. 54.

2) Ἀνοσχίσιν, de eo quod Ex aliqua re Oriturum, Eventurum, Consecuturum est. πρῆγμα, ἐκ τοῦ σοῖ τι ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἔμελλε ἀνίσχωντα ἀνοσχίσιν, V. 106. a. m. ταῦτα τοι ἐξ αὐτίαν ἀνοσχίσιν, VII. 14. b.

3) Ἀνίσχων, Retinere, Continere. πολλαχῇ ἀνίσχων ἱμαυτίν, Saepe me continui, I. 42. m. ubi quidem alii, nescio

an rectius, ἀνίσχων. Vide Var. Lect. et Not.

Ἀνοδος, ω, ἡ, Adscensus, Iter ex regione inferiore in superiorem. τῶν μνην ἀνοδος, a mari ad Susa urbem, V. 50. m. 51. extr. De Viā quā in arcem Athenarum adscenditur, VIII. 53. a.

Ἀνοια, ης, ἡ, Stultitia. ὡς ἀνοίῃ τὸ ἔπος ἐμβαλεῖ, VI. 69. f. ubi ἀνοίῃ corrigebat Valck.

Ἀνοίγιν, Aperire. τὰς πύλας, III. 117. f. θῆκας παλαιὰς ἀνοίγιν, III. 37. a. ἀνοίξα αὐτήν, (τὴν σφόν) I. 68. a. οὐκ αὖ νεκρῶν θῆκας ἀνοίγας, I. 187. f.

Ἀνοδῖν, Intumescere, Indignari, Irasci. VII. 39. m.

Ἀνοίω, antiquatum verbum, unde fut. ἀνοίσει, et Aor. 1. ἀνοίξαι, quem vide in Ἀναφίμω.

Ἀνοίκτης, vide Ἀοίκτης.

Ἀνοδοδομῖν, Extruere, Exaedificare. τὰς καταβάσεις ἀνοδοδομῖν πλίνθοισι ὁπτῆσι, I. 186. m. Vide ibi Not.

Ἀνοικας, Domo carens, Extorris. ἐμβαλλοτάς σε καὶ ἀνοικας ποιῶντας, Ejicientes te et domo pelientes, In exilium agentes, III. 145. f.

Ἀνοιστῷ malebat Valck. pro ἀνοίστου, VI. 66. a. Vide ejus Not. ad I. 157. f.

Ἀνέλβιος, η, ον, Infelix, Miser. I. 32. m. ter.

Ἀνέλβος, ὁ, ἡ, i. q. ἀνέλβιος. ἐν ἡματι ἀνέλβω, I. 85. m. in oras.

Ἀνομβρος, Pluvia carens. ἀνομβρος ἡ χώρα, II. 22. m. IV. 185. m. et f.

Ἀνομος, ω, ὁ, ἡ, Nefarius. τὸν ἀνόμω τραπέζῃ ἔδωκε, I. 162. a.

Ἀνοπλος, Inermis. Leviter armatus; sigillatim Clypeo non munitus. Sic ἀνοπλοι, IX. 62. f. dicuntur Persae qui gerra sua (i. e. scuta e cratibus facta) deposuerant et vallum ex illis extruxerant. Vide ibi Not. et conf. c. 61. f.

Ἀνορθοῦν, Rursus erigere, Instaurare. τὰ ἱερά σφί ἀνόρθωσον, ὅσα ἐγὼ ἐνέπρησα, VIII. 141, 1. a. m.

Ἀνόσιος, ὁ, ἡ, Improbus, Impius. ἀνὴρ ἀνόςιος καὶ ἀτάσθαλος, VIII. 109. m. ἔργα ἀνοσιώτατα, VIII. 105. a. 106. m. ἀνσιώτατον ἔχων λόγον, IX. 78. a.

Ἀνοσος, (i. q. ἄνοσος) ὁ, ἡ, Expers morborum, I. 32. m. f.

Ἀνταίρεισθαι τινι χεῖρας, vel πόλεμον, Manus contra aliquem tollere, Resistere, Bellum suscipere. οὔτε τίς σφί χεῖρας ἀνταίρειται, III. 144. a. χεῖράς μοι ἀνταίρειμενοι, VII. 101. m. 143. f. οὐκ οἶός τις ἔσσεσθαι χεῖρας ἀνταίρεισθαι, VII. 212. a. οὐδὲ χεῖρας ἀνταίρειμένους, VI. 44. a. πόλεμον βασιλεῖ ἀνταίρειόμενοι, VIII. 140, 1. m.

Ἀντακαῖος, οἱ, Piscis genus. κήτια μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους κἀλέουσι, IV. 53. f. ubi vide Not. et conf. Animadv. ad Athen. III. 118. d.

Ἀντᾶν τινός, (i. q. τυγχάνειν) Accipere aliquid. ξυμίων ἦντησι μεγάλων, II. 119. a. τῶν (joni. pro ἂν) ἀπὸ Κύρου ἦντησι, Quae a Cyro. Acceperat, Passus erat, Quae ei a Cyro Accidérant, I. 114. m. f.

Ἀντάξιος, ἴν, ἰον, Aequivalens, Aequipollens. κείνων ἕκαστος

δέκα ἀνδρῶν ἀντάξιος ἐστί, VII. 103. a. ἐκείσθῃ τῶν πυρραμίδων Ἑλληνικῶν ἔργων πολλῶν καὶ μεγάλων ἀντάξιν ἦν, II. 146. a.

Ἀνταποδίδόναι τὸ ὅμοιον, Par pari referre, Parem referre gratiam, Vicem rependere, I. 18. f.

Ἀνταπόλλυσθαι ὑπὲρ τινος, Pro altero, qui interfectus est, vicissim occidi. ἔδικασαν, ὑπὲρ ἀνδρός ἐκάστου δέκα ἀνταπόλλυσθαι, III. 14. a. m.

Ἀντάπτισθαι τινός, Vicissimprehendere aliquem. οἱ δὲ ἀντάπτοντο, scil. αὐτῶν, III. 157. a. ἀντάπτεσθαι τοῦ πολέμου, Bellum vicissim capessere, vel Arma contra capere, VII. 138. f.

Ἀντίρεισθαι, Vicissim interrogare. καὶ δὴ εἰρέτό μιν, - - ὁ δὲ μιν προσιδὼν ἀντίρειτο, I. 129. a.

Ἀντίχειν, 1) Contra stare, Resistere, Vim hostium sustinere. μούνοι ἀντίσχεον Ἀρπάρῳ, I. 175. (nempe caeteri ἀμυχαντὶ σφίτας αὐτοὺς παρέδσαν, c. 174. extr.) ἡ Ἀζωτος ἀπασίων πολλῶν ἐπὶ πλείστον χρόνον πολιορκουμένην ἀντίσχει, II. 157. οὐ γὰρ οἶοι τι πολλὸν χρόνον εἰσὶ τοῖς ἀντίχειν οἱ Ἕλληνες, VIII. 68, 2. 140, 1. m.

2) Simili notione idem verbum Ἀντίχειν de Rebus inanimatis usurpavit Noster. Sic enim dicit Μέλεσσα ποταμὸν οὐκ ἀντίσχόντα τῇ στρατιῇ τὸ μέθρον, (scil. κατὰ τὸ μέθρον, vide hoc vocab. suo loco.) ἀλλ' ἐπιλωπόντα, Fluvium qui, quod ad fluentum suum (ad aquam quae in illo fluit) adtinet, non Resistit exarctui Xerxis, vim ejus non Sustinuit, non Dura-

vit, sed defecit, VII. 58. f. *Sic de alio flumine ait οὐδὲ οὗτος ἀντίσχε, VII. 196. f. scilicet οὐδὲ οὗτος πινόμενος ἀντίσχε (i. q. ἀντίσχεσι, VII. 43. a.) τῇ στρατῇ (κατὰ) τὸ μέτρον, quod ex verbis ibi proxime antecedentibus intelligitur. Pariter Αἰσος ποταμός οὐκ ἀντίσχε τὸ ὕδωρ παρέχων τῷ Εἰφέω στρατῷ, Vim copiarum Xerxis non sustinuit aquam illi praebens, Non ita validus fuit ut satis aquae praebere posset exercitui, VII. 108. f. Perperam ibidem edd. vet. ἀντίσχετο dederant.*

3) Ἀντίσχεθαι τινός, Firmiter tenere, Adhaerere, Presse sequi. οἱ μὲν τῶν ὄχθων ἀντίσχετο, Ad clivos sese Adplicabant, In itinere suo clivos studiose sequebantur, IX, 56. f. ἀντίσχεθαι τοῦ πολέμου ἐννεαμύνης, Magna contentione in bellum incumbere, studiose persequi bellum, VII. 53. m. f.

Ἀντί praepositionem cum Infinitivo absque Article jungere amat Herodotus, ubi atticus scriptor articulum non erat neglecturus. ἀντί δὲ ἀρχισθαι ὑπ' ἄλλων, ἀρχὴν πάντων, I. 210. m. τοὺς παῖδας ἐπολεῖν, ἀντί εἶναι ἐνέρχιας, ἐνέουχας, VI. 32. ubi vide Var. Lect. γινίσθαι, ἀντί εἶναι νεώτας, ἐπυρότας, VII. 170. m.

ἄντι de Pretio emtionis, cum alibi, tum III. 59. a. ubi νῆσον ἀντί χρημάτων παρέλαβον vulgo quidem interpretantur, pecuniarum loco acceperunt, (Larcher, au lieu d'argent) nos vero, cum Wess. in Notis, intelleximus pecuniā datā, pecu-

niā redemptam, acceperisse Samios insulam.

Ἀντία, 1) proprie Neutrum plurale Adverbialiter positum, sicut sing. ἀντίον, pro ἐξ ἰναντίας, Ex adverso. Sic ἀντία εἶναι τῷ, ut ἦν ἴσως ἀντία Πέρσῃς ἐς μάχην, Si contra Persas in pugnam progredientur, VII. 236. f. ubi ἀντία non est praepositio regens Dativum, sed integra phrasis ἀντία εἶναι, quae unius Verbi locum tenet, et Obvium ire, Occurrere significat, Dativo casui jungitur. Edebatur quidem olim etiam ἀντία τοῖς Πέρσῃς ἔξωτο, V. 18. a. sed ibi ex aliis codd. recte Wess. ἀντίας adscivit.

2) Idem vocab. Ἀντία, Praepositionis naturam induens, cum Genit. casu construitur, valetque Adversus, Contra. τὰς καμήλους ἔταξε ἀντία τῆς ἵππου, I. 80. m. IX. 31. f. 48. m. ἀντία Ἀθηναίων ἰστρατήγησι, III. 160. f. Sic στρατηγός ἀντία εὖ, I. 124. f. Χαλκιδεύσι ἀντία Ἐπείρων ἰβήδιον, V. 99. m. τὴν ἀλβιδίαν ἀσκέειν ἀντία σιν, Veritatem colere adversus te, erga te; Verum dicere coram te, VII. 209. a. m.

Ἀντιάζων, Obviam ire, Occurrere. Jungitur Accusativo. ἀντιάζων τὸν Ἀραβίων στρατὸν, II. 141. m. ἀντιάζωμεν τὸν ἐπείοντα, II. 118. a. m. οἱ Φωκαεῖς ἀντιάζον (τοὺς Τυρσηνοὺς) ἐς τὸ Σαρδόνιον πίδαγος, I. 166. a. ἠντίασαν μιν οἱ Θρήνικες, IV. 80. a. καταπλήνους δὲ (τοῦτος) ἐς τὴν Σάμον Πολυκράτης, νηυσὶ ἀντιάσας, ἐς μάχην κατίστη, III. 45. a. ubi (sicuti

hic fecimus) comma ante νησι debuit interponi: structura enim naturalis in hunc modum intelligenda, Πολυκράτης ἐς μάχην κατέστη αὐτὰς καταπλέουσι ἐς τὴν Σάμον, ἀντιᾶσας (αὐτοὺς) νησι, Navibus (cum navibus) obviam illis profectus. σφίας ἀντικᾶσας δώροισι, Cum donis obviam illis profectus est, I. 105. a. quem locum Portus, praeter rationem, ad verbum ἀντιᾶν retulit.

Ἀντιᾶν, vide Ἀντιᾶζιν.

Ἀντιβαίνειν, Contra ire, Sese opponere, Contradicere, Resistere, Adversari. ὅς δ' ἐν ἀντιβαίνειν πιμάται, III. 72. f. ταῦτα ποιεῖ καὶ μὴ ἀντιβαίνει τοῦτοι, V. 40. a. VI. 73. a. ἀντιβαίντων δὲ τῶν συμμαχῶν, εἶπαν οἱ Ἀθηναῖοι, VIII. 3. a.

Ἀντιγενιλογεῖν, Genealogiam alteri opponere, II. 143. m.

Ἀντιδάκνειν, Viciissim mordere. τοὺς Φθίρκας τοὺς ἰωνῆς ἐκάστη ἀντιδάκνει, IV. 168. m.

[Ἀντίξομαι, vide Ἀντικατίζομαι.]

Ἀντιδίειν (τινί), Concurrere cum aliquo, Curriculo certare cum aliquo. αἱ ἀντιδινομένοι, V. 22. m.

Ἀντικατῆσθαι, sive Ἀντικατήσθαι, Contra, E regione sedere, Castra castris opposita habere. ἡμέραι σφι ἀντικατημένοις ἐγγύεισαν ὀκτώ, IX. 39. a. ἐνδικατῆ ἐγγύεισι ἡμέρη ἀντικατημένοις, IX. 41. a. ubi olim ἀλλήλοισι adjectum erat, quod ignorant msti libri.

Ἀντικατίζομαι, i. q. ἀντικατῆσθαι. ἀντικατιζόμενοι, V. 1. a. et paulo post ibidem ἀντικατιζόμενων, ubi

prave olim, ἀντιζόμενων. Rursus ἀντικατιζόμενοι, IV. 3. a. ubi alii quidem ἀντικατιζόμενοι, alii ἀντικατιζόμενοι, plures ἀντικατιζόμενοι: videtur autem (quoniam futuro ibi non est locus) ἀντικατιζόμενοι legendum, idem valens ac ἀντικατιζόμενοι, a themate ἀντικατιζέειν, pro ἀντικατιζέειν. Vide Var. Lect. et Not.

Ἀντικατιζοῦμαι, In alterius locum substituere. ἐν νόμῳ ἔχουσιν ἀντικατιζοῦμαι ἄλλα, IX. 93. m. ἰάν τις ἀποδάνῃ, τούτου ὁ παῖς ἀντικατίσται, II. 37. extr.

Ἀντικλαίειν, Viciissim flere. ἀντιβόων τι καὶ ἀντίκλαιον, III. 14. a. ubi temere olim ἀντίκλαιον.

Ἀντιλογίη, ης, ἡ. Disceptatio, Causae dictio. ἡμῖς ἡμέας αὐτοὺς ἐς ἀντιλογίην παρίξομεν, IX. 87. f. ἰδοῦμεν ἀντιλογίης κερήσειν, Putabant se ad causam dicendam (ad contradicendum accusatoribus) iri admissum, IX. 88. m. Corruptus locus, VIII. 77. f. Βάκιδι ἀντιλογίης χρησμῶν πέρι - λγύν, ubi aut ἀντιλογίας legendum, aut (quod praestare videtur) δι' ἀλογίας - - ἰλδοῖν. Similiter quidem διὰ μάχης ἐλυσόνται ait Noster, VI. 9. f.

Ἀντιμνηχανᾶσθαι, Contra moliri. ἄλλα τι ἀντιμνηχανίστο, VIII. 52. m.

Ἀντίξος, ὅ, ἡ, i. q. ἰναντίος, Contrarius, Adversarius. τὸ δὲ τοῖσι Πέρσῃσι τε ἦν σύμμαχον, καὶ τοῖσι Σκύθῃσι ἀντίξον, IV. 129. a. ἐπερσομένους τὸ ἀντίξον, Quaesiturus quid sit quod illis adversetur, I. 174. f. στρατὸν συλλέγειν ἀντίξον Πέρσῃσι, Contrahere copias quae Opponentur Per-

eis, VI. 7. m. εἰ ἰδίλοι τοι μηδὲν ἀντίξων καταστῆναι, VII. 49, 2. οὐδὲν σφί φανήσεσθαι ἀντίξων, I. 218. a. m. ὑμῶν, ἄλλοις τιμωμένοις, ἡμῖν ἀντίξους γινώσθαι, VII. 150. m. ubi eodd. nonnulli ἀντίξους praeferunt.

Femininum: ἐν μυρήσι γυνώμῃσι μὴν οὐκ ἔχω ἀντίξων, VIII. 119. a. ἰσίσαντες ὀλίγας τινὰς σφί ἀντιξοὺς ἔσσεσθαι ἡμῶν, VII. 192. b. Ἀντίον, Coram, In conspectu. Constr. cum Genit. οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου, I. 133. m. f. E regione, Ex adverso: ἀντίον τοῦ μεγάρου, V. 77. m. f. Conf. Ἀντίκ.

Ἀντίος, ἡ, ον, (i. q. Ἐναντίος) Contrarius, Adversarius, Adversus, Oppositus. ἀντίος ἔστασαν, IX. 18. a. οἱ Πέρσαι ἀντίοι, nempe ἐχώρον, IX. 62. a. Ibid. sub finem cap. οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἀντίοις, ex uno cod. ms. adoptavit Schaef. ubi quidem τοῖσι ἐναντίοις alii libri omnes.

Poem. ἀντίαι ἴζοντο τοῖσι Πέρσῃσι, Mulieres ex adverso sedebant virorum Persarum, V. 18. f. ubi olim ἀντίαι edd. Mox vero iterum ibid. ἀντίαι ἴξοσθαι. Huc pertinet ἐν τῇς ἀντίης, scil. μοίρης vel ὁδοῦ, Ex adverso; ut ἐν τῇς ἀντίης προσπλάειν, VIII. 6. b. pro quo cap. 7. m. est ἐξ ἐναντίας.

Neutr. ἢν μὴ τὸ ὑμῶν ἀντίον γίνται, Nisi vos obstiteritis, VII. 140. 1. m. ex Valckenarii emendatione, pro vulgato olim αἴτιον.

Ἀντιοῦσθαι, i. q. ἀντιτάξιον, Obviam ire, Occurrere, sed praesertim, et constanter apud Nostrum, hostili animo, ut idem valeat

ac ἐναντιοῦσθαι. Constr. cum Dativo: ἀντιώσονται τοι εἰς μάχην, VII. 102. f. οὐδὲς ἀντιώθη (al. ἠντιώθη) αὐτῷ εἰς μάχην, VII. 9, 1. f. εὖρον ἀντιουμένην σφί στρατιήν, IV. 1. f. νικήσαντες μάχῃ τοὺς ἀντιουμένους, IV. 1. a. Sic I. 207. m. ubi alii olim ἐναντιουμένους. Similiter οὐκ ἰδιώσαν μὲν τοι ἀντιοῦσθαι ed. Schaef. ex uno msto, VII. 168. m. f. ubi alii ἐναντιοῦσθαι, quod videri poterat ex glossa invectum. Κῦρος ἠντιώτο Κροίσῳ, nempe cum exercitu, I. 76. m. Sic ἠντιώοντο αὐτοῖσι κατιοῦσι, Obviam profecti sunt redeuntibus, scil. prohibitori eos et propulsuri, IV. 3. a. μηδὲς ἠντιώτο Εἰρήτῃ, VII. 139. a. οἱ ἡμῖν ἠντιώθησαν, ἔδωσαν δίκην, VIII. 100. a. m. σὺ οὐδὲς πιρῆσται ἀντιωθῆναι, ibid. εἰ ἀξιώχρεως δοκίμης εἶναι σιαυτῷ, τοῖσι ἡμοῖσι πρήμασι (i. q. ἡμῶν, vel τῇ ἡμῶν δυνάμει) ἀντιωθῆναι, IV. 126. m. Subinde significat Adversari alicui, Contendere cum aliquo, ut ὑμῖν οὐκ ἀντιτύμιθα, ἀλλὰ διδόντες αἵρεσιν - - - παρίεμεν, IX. 26. m. f. (conf. Ἀντιτίειν) εἰ ἰτίσπειρο τῇ τῶν ἄλλων γνώμῃ, μηδὲ ἠντιώθη, VII. 10, 3. f. ubi alii ἠναντιώθη.

Semel cum Accusativo constructum reperitur hoc verbum, quae constructio alioquin verbo ἀντιτάξιον propria est. συνδύμενοι ἡμῖν τὸν Πέρσῃν ἀντιώσσεσθαι εἰς τὴν Βοιωτίαν; Postquam vobis nobiscum convenit, occursuros (obviam ituros) vos esse Persae in Boeotiam, IX. 7, 2. m. ubi ἡμῖν manifeste ad συνδι-

μενοι refertur, non (ut Aem. Porto visum erat) ad ἀντιώσθαι. Schaeferus ex Valckenarii conjecturā τῷ Πέρσῃ edidit. Vide Not. Gailius τὸν Πέρσῃ ἀντιώσθαι interpretatur Persam coacturos ut nobis occurrat, Philolog. T. IV. p. 245.

Ἀντιπολέμιος, ἰου, ὁ, i. q. simpl. πολέμιος, Hostis; si modo vera ista scriptura, ἔϊτο ὁ Δαρειὸς τῶν ἀντιπολεμίων τὸν Θέρβον, IV. 134. a. ἰδίητο τοὺς ἀντιπολεμίους, IV. 140. m. f. ubi ἀντιπολέμους dant duo veteres libri, quod verum videtur; quo spectat Glossa apud Hesychium, Ἀντιπολέμους, πολέμιους. Vide vocab. seq.

Ἀντιπόλεμος, ου, ὁ, i. q. πολέμιος, Hostis. τὰ τῶν ἀντιπολεμίων πρήγματα, VII. 236. f. et 68, 2. a. consentientibus utrobique libris. Conf. vocab. praec.

Ἀντιπρήσσειν, Contra aliquem agere, Adversari. ἐπὶ τε ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀντιπρήσσοντα - - διέφθικε, I. 92. f. Idem homo, paulo ante, ἀντιστασιώτης dicitur.

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ, ἡ, Proram alicui obversam habens. ἀντίπρωροι τοῖσι βαρβάροις γινόμενοι, VIII. 11. a.

Ἀντισήκωσις, ιος, ἡ, Æquilibrium, IV. 50. f.

Ἀντιστάειν, Opponere. μή τις ἡμῖν ἄλλος στρατὸς ἀντιστῇ, Ne quis alius exercitus Se nobis opponat, Resistat nobis, VII. 53. f. ἀντισταθείσης τῆς βουλῆς καὶ οὐ βουλομένης πείθεσθαι, Quum Resisteret senatus, V. 72. a. οὐδ' ἔτι ἀρριστησένετα ἡμῖν, VIII.

75. f. ἐκράζον τὰς ἀντισταμένους τῶν νηῶν, VIII. 91. m.

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, Adversae factionis, Contrariarum partium homo. ὅς ἐστι - - ἀντιστασιώτης κατεστήκει, I. 92. m. δίκας τοὺς ἀντιστασιώτας αἶτει, IV. 164. a. ἦν πολλῷ κατ' ὑπερθε τῶν ἀντιστασιωτῶν, V. 69. f.

Ἀντιστατῆν, i. q. ἀντίστασθαι vel ἀντιστῆναι, Resistere. ἀντιστατῶν δὲ καὶ ὄργῃ χρεώμενος, III. 52. m.

Ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, Opponere castra. Κύρος ἀντιστρατοπεδεύσατο Κροῖσῳ, I. 76. f.

Ἀντίσχιον et Ἀντισχίον vide in Ἀντίσχιον.

Ἀντίτετιν, In contrariam partem tendere, Repugnare, Adversari. τοῦτοισι ἂν, ἡγήσθαι βουλομένοις, οὐκ ἀντίτετινονεν, VII. 161. m. f. (In eadem sententiam dixit ἀντιεύμεθα IX. 26. m. f.) οἱ δὲ ἀντίτετινον, VII. 219. b. οὐκ ἀντίτετινον, ἀλλ' εἰκον, VIII. 3. m. f. ἀντιτετινόντων δὲ τευτίων, IX. 106. m. f.

Ἀντιτεχνᾶσθαι, Contra machinari, Contra moliri. ὁ δὲ ἐρτεύμενος, ἀντιτεχνᾶται τάδε, V. 70. a.

Ἀντιτιδίνειν, Opponere, Duas rationes contrarias ita inter se conferre, ut, quid inter eas differat, videamus. ἀντίθεις γὰρ ἑκάτερον, VIII. 60, 1.

Ἀντίτυπος τύπος, Ictus ictui ex adverso oppositus vel respondens, Ictus percussus, I. 67. m. in orac. Conf. c. 68. m.

Ἀντιχερῖζεσθαι τι, Vicissim gratum facere alicui, Remunerari aliquem, VII. 114. extr.

Ἀντιχερᾶν, i. q. ἀντίσχιον et ἀποχερᾶν, (quae confer,) Sustinere, Du-

rare, Sufficere. οὗτος ὁ ποταμὸς οὐκ ἀντίχρησι τῇ στρατιῇ πινόμενος, ἀλλ' ἐπίλιπε, VII. 127. extr. τὰ σιτία ἀντίχρησι μυριάσι τοσαύτησι, VII. 187. m.

Ἀντλέειν, Haurire. ἀντλείει καὶ ἐκχείει VI. 119. m. Passiv. ἀντλείεται, Hauritur. ibid. Nisi sit Medium verbum, idem significans ac μοι ἀντλείει, Haurit, scil. aliquis.

Ἀντορύσσειν, Contra fodere, Ex adverso cuniculos agere, IV. 200. f.

Ἀντυποκρίνεσθαι, Contra respondere et i. q. ὑποκρίνεσθαι, Respondere. ἀντυποκρινόμενος τοιαῦδε, VI. 86, 2. m.

Ἀντυπουργεῖν τί τινι, Aliquā in re vicissim alteri inservire. ἐξορκοὶ μιν, ἧ μὲν οἱ ἀντυπουργήτειν ἐκείνῃ τοῦτο τὸ ἄν αὐτῆς δεηθῇ, III. 133. b.

Ἄνδρος, Aquā carens, Aridus. Aegypti regio circa Pyramides ἄνδρος δεινῶς ἐστὶ, II. 149. f. III. 5. extr. Africae pars mediterranea ἄνδρος καὶ ἄνομβρος, IV. 185. f. ὅπως τὴν ἄνδρον διεκπερᾷ, III. 4. f. ubi de deserto Arabico inter Syriam et Aegyptum. De inferiore Aegypto ubi agitur, II. 7. a. vulgo legēbatur ἰοῦσα πᾶσα -- ἄνδρος καὶ ἰλὺς, ubi nos εὐνδρος correximus, sed ἐννδρος scripsisse videtur Herodotus.

Ἀντίν, Efficere, Perficere. πολλὰ ἀπαγορεύων, οὐδὲν ἤνυε, IX. 66. a. Conf. Ἀντιν.

Ἄνω, 1) Sursum. Ἀ μари versus mediterranea. ἀπὸ Ἑλλιοπό-
λος ἄνω ἴδντι, II. 8. a. ἀναπλέοντι ἀπὸ θαλάσσης ἄνω, II. 155. a. τὰ κάτω τῆς Ἀσίας Ἀρπαγὸς ἀνάστα-
ται ἰπποίαι, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς (Supe-

riorem Asiam) Κύρος, I. 177. a. Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἄνω Ἀσίας, I. 95. m. Hac notione IV. 18. a. ex Valck. conject. cor-
reximus ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνω οἰκίδουσι Σκύθαι γεωργοί, ubi ἀπὸ ταύτης ἄνω idem valet ac ὑπὲρ ταύτης. conf. ibid. c. 17. Eadem notione idem Adverbium ἄνω subinde naturam induit Praepositionis, et construitur cum Genitivo. Sic Μη-
δοι ἄρξαντες τῆς ἄνω Ἄλως Ἀσίας, Postquam imperaverant Asiae, quae supra Halyn fluvium est, I. 130. a.

2) Proverbialis locutio, τὰ μὲν ἄνω, κάτω θῆσω· τὰ δὲ κάτω, ἄνω, Miscebo ima summis, III. 3. m.

3) Interdum vero ἄνω et κάτω ita opponuntur ut ἄνω esse intelligatur id quod ad Septemtrionem vergit, κάτω vero quod ad Meridiem. Sic quatuor plagae mundi in hunc modum distinguuntur, οὔτε τὰ ἄνω τῆς Ἰωνίης χωρία, οὔτε τὰ κάτω, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἡῶ, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἐσπέρην, I. 142. a. Sic Halys fluvius dicitur βέων ἄνω πρὸς βρέτην ἄνεμον, I. 72. m.

4) Comparat. Ἀνωτέρω, Altius, Superius, Ulterius. χρόνου τε ἑγγιστομένου συχνοῦ, ἀνωτέρω τε οὐδὲν τῶν πρηγμαμάτων προκοπτόντων, Quum multum temporis effluxisset, neque eo ulterius res ejus progredierentur, i. e. neque eo melius succederent, I. 190. extr. οὐ πρηγίσαν ἀνωτέρω Σάμου τὸ πρὸς ἐσπέρης, Non ulterius, quam Samum usque, versus Occidentem progrediebantur, VIII. 130. m. coll. c.

132. f. ubi ὄσσε τοὺς μὲν βαρβάρους τὸ πρὸς ἐσπίρης ἀνωτέρω Σάμου μὴ τολμᾶν καταπλῶσαι: nempe ἀνωτέρω spectat ad profectionem a Jonicā orā in altum, quem admodum ἀνάγεισθαι et ἀναπλῶν (id est ἄνω πλῶν) dicitur qui e portu solvit; καταπλῶσαι vero, si intelligas κάτω πλῶν, spectabit ad profectionem versus oram Graeciae; sed καταπλῶσαι apud Nostrum plerumque nihil fere aliud atque simplex πλῶσαι sonat.

5) Superlativus. Ἀνωτάτω, In summo. ἐς τοὺς ἀνωτάτω, nempe ἰστέωτας, VIII. 23. m.

Ἀνώγειν, Jubere. ποιῶσι τὰ ἂν ἐκεῖνος ἀνώγει· ἀνώγει δὲ τωυτὸ αἰὶ, VII. 104. f. Imperf. ἐς τὸ πληθύνει ἀνώγει (Jussit) φέρειν τὸ κράτος, III. 81. a.

Ἀνωθεῖν, Repellere, Propulsare. οὔτοι. ἔσαν οἱ βασιλεία, μετὰ γε θεούς, ἀνωσάμηναι, VII. 139. f. νέφος τοσοῦτο ἀνδράπων ἀνωσάμηναι, VIII. 109. a. m.

Ἀνώιστος, ου, ὁ, ἡ, (Adjectivum verbale, idem atque ἀνοιστός, a thematic ἀνέλω, i. q. ἀναφέρω, unde et Aor. 1. ἀνῶσαι, quem vide supra in Ἀναφέρειν) De quo Relativum est ad aliquem. ἀνώιστου δὲ γινεμένου ἐς τὴν Πυθίην, Quā de re postquam ad Pythiam relatum est, i. e. Quā de re postquam missi sunt Delphos consulturi Pythiam, VI. 66. a. ubi vide Not.

Ἀνωμοτὶ, Sine juramento, Non juratus. τὸν αὐτὸν λόγον λέγεις καὶ ὁμνόντας καὶ ἀνωμοτὶ, II. 118. m.

Ἀνώνυμος, ὁ, ἡ, Nomine carens. ἡ Εὐρώπη πρότερον ἢ ἀνώνυμος, IV. 45. f.

Ἀνωρίη, ης, ἡ, Intempestivitas, Tempus non opportunum. ἴδοξε αὐτῷ ἀνωρίη εἶναι τοῦ ἔτιος πολέμου, VIII. 113. a.

Ἀνωρος, ου, ὁ, ἡ, Intempestivus, Immaturus, Praematurus. ἀποθανόντα ἄνωρον θρήνοισι τιμᾶσθαι, II. 79. f. ubi ἄνωρον praeferunt nonnulli codd.

Ἀνῶσαι, I. 157. f. vide in Ἀναφέρειν, num. 3.

Ἀνώτατος, ου, ὁ, ἡ, Supremus. ἐξεποιήθη τὰ ἀνώτατα αὐτῆς (τῆς πυρραμίδος) πρῶτα, II. 125. m.

Ἀξιαπήγητος, ου, ὁ, ἡ, i. q. ἀξιος ἀφηγήσεως, Memoratu dignus. πολλά τινα καὶ οὐκ ἀξιαπήγητα, V. 57. f. ἔργα ἀπιδίχματο ἀξιαπηγητότατα, I. 16. extr. et 177. ἰρὸν μέγα τε καὶ ἀξιαπηγητότατον, II. 99 extr. 157. f.

Ἀξίη, ης, ἡ, (jon. pro ἡ ἀξία) Meritum. κατ' ἀξίην ἑκάστου ἀδικήματος, Pro cujusque delicti Merito. Est autem proprie Adjectivum nomen subintellecto Substantivo τιμῇ, unde ducitur varius vocabuli hujus usus. ἡ ἀξίη τῶν φορτίων, Pretium quo aestimantur merces, IV. 196. f. ὑποτελεῖν ἀξίην, Meritam pendere mulctam, IV. 201. m. τὴν μὴν ἀξίην οὐ λάμψαι, ἐλάσσω δὲ τῆς ἀξίης, Meritam quidem Mercedem (sc. Poenam) non feres, sed minorem quam pro merito, VII. 39. m.

Ἀξίην, ης, ἡ, Securis. In Armorum numero refertur VII. 64. ἀξίνας σαγάρης εἶχον, Secures vel Bipennes habebant, quas Sagares vocant.

Ἀξιοθέητος, ου, ὁ, ἡ, (i. q. θείας ἀξιος I. 25. b.) Spectatu dignus. ἰόν-

τα ἀξιοδίητα, I. 14. m. 184. f. II. 111. f. 163. m. III. 128. m. IV. 162. m. 182. a. ἔργα τὸ μέγαθος ἀξιοδίητα II. 176. a. ἰδυίτο τὸν Πόντον, ἰόντα ἀξιοδίητον, IV. 85. a.

Superlat. ἰδὸν ἀξιοδιητότατον, IV. 176. extr.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ, ἡ, Idoneus ad pugnam cum aliquo ineundam, Par viribus. Const. cum Infinit. Non erant tum Atheniensibus τις ἀξιόμαχοι τῇσι Αἰγυπτίων συμβαλίειν, VI. 89. a. ἰδὼν ἀμφοτέρων ἀξιωμαχῶν δέκασθαι τὸν ἱππία, VII. 138. b. οὐκ ἀξιόμαχοι εἰσι ἐμὲ ἱππία ὑπομῖναι, VII. 101. m.

Cum dativo, absque infinitivo verbi. ἀξιόμαχοι γινώμειν τοῖσι ἱππύοις, VII. 157. m. f. οὐκ ἀξιόμαχοι τοι γίνονται, VII. 236. m. f. οὐκ ἀξιωμαχοὺς κύνουσι, IX. 90. f.

Absque regimine ponitur VIII. 63. b. οὐκίτις ἱγίοντο ἀξιόμαχοι οἱ λοιποί.

Ἀξιόμιος, ου, ὁ, ἡ, Victoriā dignus, Dignus honore vel praemio de quo alius nobiscum contendit. οὐδὲς αὐτῶν ἀξιομιώτερος ἢ τοῦ Πέρξου ἔχιν τοῦτο κράτος, VII. 187. extr. ἀξιομιώτεροι ἔμιν Ἀθηναίων ταύτην τὴν τάξιν ἔχιν, IX. 26. f. 28. a.

Ἀξιος, ου, η, ον, Dignus. Est ubi absolute ἄξιος dicitur pro μνήμης vel ἐπαίνου ἄξιος, vel ὀνομασθῆναι ἄξιος. Sic VII. 224. a. ἔτι μοι ὀνομαστοί Σπαρτιητῶν, τῶν ἐγὼ ὡς ἀνδρῶν ἄξιον γενομένων ἐπυθόμεν τα ὀνόματα. Conf. Ἀνάξιος.

Pro eo quod alioqui graece diceretis οὗτος ἄξιος ἵστι ἐπιμνησθῆναι, vel μνήμης ἄξιος ἵστι, subinde adjectivum in Neutro genere

usurpat Noster tali modo: τοῦ (jon. pro οὗ) μάλιστα μνήμην ἄξιος ἵστι ἵστι, I. 14. a. Καλλίω τούτου ἄξιος πολλοῦ μνήμην ἵστι πάντα τὰ ἔχιν, VI. 122. a.

Interdum ἄξιος idem fere ac ἀντάξιος valet, Par, Acquiparandus. οὐδὲ ἰδιωτῶν ἀνδρῶν ἄξιους ἡμίας ἐποίησας, I. 32. a. αὐταὶ αἱ πᾶσαι μῆς τῆσθι οὐκ ἄξιας, VII. 21. ἱκαστός φησι τριῶν ἄξιος εἶναι, VII. 104. m. Pro quo duobus verbis dicitur aliquis ἄξιος συμβαλῆναι τῷ, II. 10. m. III. 125. m. Et loco Infinitivi Passivi ponitur etiam Infinit. Act.: ut οὐδὲ συμβαλίειν ἄξιν φαίνεται μοι εἶναι, IV. 42. a. ἄξιοι ἔφασαν εἶναι εὐφίας ζημιῶσαι, IX. 77. a. ubi perinde, et quidem (subtilius si quaeras) rectius etiam, ζημιωθῆναι dici potuerat. Conf. Ἀξίη, η.

Ἀξιούν, Dignum censere. Seq. Infinit. Κύρω οὐδὲς Περσῶν ἡξίωσι ἱωντὸν συμβαλίειν, III. 160. ὅς τις ἱωντὸν ἄξιοι γαμβρόν αὐτοῦ γινέσθαι, VI. 126. m. Cum Genitivo: δίσας (με) γοργύρης ἡξίωσας, III. 145. m.

Ἀξιούσθαι, Dignum judicari. Cum. Infinit. πάντων πρὸς στυ βοδινυμάτων ἐπακούειν ἀξιούμενος, V. 106. m. Cum Genit. μέγα ποιῶμαι ἀξιούμενος θυγατρὸς τῆς σῆς, IX. 111. m. f.

Item Ἀξιούσθαι notione Reciproca. οὐκ ἀξιούμεναι ἀναμίσγασθαι τῇσι ἄλλῃσι, Indignum suā personā judicantes, Dēdignantes, misceri cum aliis, I. 199. a. οὐκ ἀξιούμενος ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον ἔλθαι, Non

dignum sese judicans qui in regio solio sedeat, Sibi non convenire judicans in regio solio sedere, VII. 16. a.

Ἀξιοχρεως, gen. ω, et formā magis jonicā Ἀξιοχρεος, cum Inf. Idoneus ad operae pretium faciendum, Viribus pollens, Sufficiens. εἰ ἀξιοχρεος δοκίμης εἶναι σταντῶ τοῖσι ἱμοῖσι πρήγμασι ἀντιωθῆναι, IV. 126. a. ubi alii quidem vulgo ἀξιοχρεως. Vide Var. Lect. ἢ μὴ ἀξιοχρεων πρόφασιν προτάῃ, I. 156. a. Cum Genitivo, i. q. ἄξιος, Dignus. ὅσα ἔρξαν ἀξιοχρεα (al. ἀξιοχρεω) ἀπηγήσιν, Memoratu digna, V. 65. b. Absolute ponitur, V. 111. f. ὑπὸ ἀξιοχρεω καὶ ἀποθανεῖν ἡμῖν συμφορῇ, A viro Idoneo, Praestante, Insigni, etiam occidi, dimidiata est calamitas: nisi ibi ἀξιοχρεως (sicut V. 65.) nonnisi idem atque ἄξιος valet, ut ex praecedentibus intelligatur, Dignus cum quo rex congregiatur et manum conserat. Ad sententiam quod spectat, commode Portus Virgilianum illud contulit: Hoc tamen infelix miseram solabere mortem, Aeneae magni dextrā cadis. Aeneid. X. 830.

Ἀξίως, Digne, Digno modo. ἐμάχorto ἀξίως λόγου, Memoratu dignam edidere pugnam, VII. 211. m. ἀποκτείνας μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγήσιν, Postquam illum fædo modo et indigno qui narratur occidit, III. 125. m. ubi vide Not.

Ἀξίως, ιος, ἡ, Dignatio, i. q. τὸ ἀξιουῖν, Dignum censere. τῆς ἀξιώσεως εἶνεκα τῆς ἐξ ἡμεῶν γῆμαι,

Eo quod me Dignati estis (Dignum judicastis) cujus ex domo uxorem duceretis, VI. 130. f. ubi nescio quo casu in nostram editionem ἐς ἡμεῖς irrepsit pro ἐξ ἡμεῶν, quod recte tenent libri omnes edd. et mss. Valla, contra auctoris mentem, interpretatus erat: Tanquam dignis meae filiae nuptiis. Sententiam recte expressit H. Stephanus in orā suæ edit: Quod dignum me censueritis cujus filiam uxorem duceretis; vel, cujus filiae nuptias ambiretis. Gronovius, graecis verbis, aliquanto pressius insistere cupiens, a vi verborum τῆς ἐξ ἡμεῶν aberravit, uxorem petere ex me genitam; quam in sententiam graece saltem dicendum τὴν (non τῆς) ἐξ ἡμεῶν γῆμαι. Nunc τῆς ad ἀξιώσεως refertur, intelligiturque τῆς ὑμῖν (vel παρ' ὑμῶν) γονυλάς; et ἐξ ἡμεῶν, scil. οἴκου, sonat e domo mea, quemadmodum ἐς ἡμεῶν Graeci dicunt domum (vel in domum) meam. Conf. infra, voc. Γαμίειν.

Ἀξύλος, ου, ὁ, ἡ, Lignis carens. τῆς γῆς τῆς Σκυθ. αἰνῶς ἀξύλου οὐσης, IV. 61. a. ἀξύλος ἐστὶ ἡ χώρα, IV. 185. f.

Ἀξύνετος, ου, ὁ, ἡ, Insiptens, Stolidus. ὁμίλου ἀχρηστοῦ οὐδὲν ἐστὶ ἀξύνετωτερον, III. 81. a.

Ἀοιδῆ, ἥς, ἡ, Cantio, Cantilena, II. 79. f.

Ἀοιδίμος, ου, ὁ, ἡ, Cantatus, Cantibus celebratus, Celebris. Ἀί-νος αἰοιδίμος ἐστὶ καὶ ἐν Κύπρῳ, II. 79. a. Ἀρχιδίκη αἰοιδίμος ἀνὰ τῇ Ἑλλάδι ἐγένετο, II. 135. f.

Ἀοιδός, οὔ, ὁ, Cantor. I. 24. m.

Ἀείκετος, ου, ὁ, ἡ, Inhabitatus. αἰείκετος καὶ ἔρημος ἡ Λιβύη, II. 34. a. αἰείκετα (alii ἀνείκετα) τὰ πρὸς βορρην, IV. 31. f. τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον αἰείκετα, V. 10. b. Consentientibus libris. τόποι αἰείκετοι, Hom. 21. Sed pro Ἀείκετος est Ἀνίκος apud Nostrum, quod vide suo loco.

Ἀπαγγέλλειν, Renunciare. ἀπαγγέλλοντο correxit Schaeff. III. 36. f. ubi vulgo alii ἐπαγγέλλοντο, nos ἐπαγγέλλον. Pro vulgato ἐπαγγέλλασθε Vess. ex ms. Arch. ἀπαγγέλλασθε laudavit VI. 9. m. f.

Ἀπάγειν, Abducere. τῆς στρατιῆς ἀπάγων τὸ πολλόν, VIII. 100. f. ἀπάγειν ἐπίτω, Reducere, IX. 117. Deducere. ἰδεῖτο - - ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλὴν. ὁ δὲ (αὐτὸν) ἀπήγαγε, Hom. 12. f. ἐπὶ τε εἶδε σφίας ἀπαχθίντας παρ' ἰωντόν, VI. 119. a.

Præpositione a verbo directâ: ἀπὸ (sive ἀπο malueris) πάντα τὰ χρήματα ἄγων, Omnes pecunias (Geloni) Reportans, Rursus adferens, Restituens, VII. 164. f.

ἀπάγεσθαι τὴν παρθένον, Secum abducere virginem, I. 196. m. f. κυρβάσις ἐς ὅξυ ἀπηγμένης praefert ed. Schaeff. cum codd. nonnullis VII. 64. ubi alii vulgo ἀπ' ἡμῶν. Vide ibi not. Valck.

Ἀπαγής, ἰός, ὁ, ἡ, Non compactus. Tiaras Persarum Herodotus dicit πύλους ἀπαγίας, Pileos non compactos, Non rigentes, VII. 61. a. ubi vide Not. et conf. c. 64. a. Impenetrabiles (scil. valde compactos) intellexerat Valla, tamquam a initio vocis

Lex. Herod. P. I.

intensivum esset. Eamdem in sententiam Larcherus εὐπηγίας corrigendum censuit.

Ἀπαγνίσκειν, (jon. i. q. ἀπάγειν) non solum Asportare, Deportare, Evehere, ut ἀπαγνίσκοντες Φορτία Αἰγύπτια, I. 1. a. Sed et Adferre alteri, ut ἀργύριον, χρυσίον ἀπαγνίσκειν, de tributo quod Adferunt regi vel in aerarium Conferunt tributarii, III. 89. m. 92. b. Sic Φόρον ἀπαγνίσκειν, III. 94. f. Conf. Ἀπαγωγή.

Ἀπαγορεύειν, Interdicere, Prohibere, Vetare. πολλά τῶν μαρτυρίων ἀπαγορευόντων (scil. αὐτῶ), πολλά δὲ τῶν φίλων, Vetantibus, Dissuadentibus, III. 124. a. VII. 149. a. πολλά ἀπαγορεύων, οὐδὲν ἦναι, IX. 66. a. ἀπαγόρευον Σκύθῃσι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὖρων, Interdixerunt Scythis, Edixerunt eis, ne etc. IV. 125. m.

Ἀπάγχειν, Suffocare. λίσσεται - - ἀπάγχεσθαι, Dicitur voluntario Suspendio vitam finisse, VII. 232.

Ἀπαγωγή Φόρου, Pensio tributii. τοῦς μὲν κατιστρέψατο ἐς Φόρου ἀπαγωγὴν, I. 6. m. 27. a. II. 182. extr. Conf. Ἀπαγνίσκειν.

Ἀπαδέειν, Displicere. (conf. Ἀδέειν.) Aor. 2. τῷ τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἀπαδέειν, Huic displicuisse patris facta, II. 129. a.

Ἀπαθής κακῶν, Malorum expers, Nullas calamitates patiens vel passus. I. 32. m. f. VII. 184. a. νίος τε ἰὼν καὶ κακῶν ἀπαθής, Malorum inexpertus, V. 19. a. χάριν ἰσθὶ ἰὼν ἀπαθής, IX. 79. f. ἀπαθής αἰκνείης, Nullam indignitatem passus, III.

E

160. m. ἀπαθείς πόνων τοιούτων, *Talium laborum Impatientes, Non adsueta talibus laboribus*, VI. 12. a.

Quemadmodum non solum κακῶς, sed et εὖ πάσχειν dicunt Graeci, sic Noster, de Massagetis loquens, ait, εἰσι ἀγαθῶν τε Περσικῶν ἄπειροι καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθείς, I. 207. f. *Conf. Καλός.*

Ἀπαιρεῖν, i. q. ἀφαιρῖν, *Auferre, Demere. Cum dupl. accus. ἀπιδίων τὰ ἄχθια, sc. τὰς καμήλους, Detrahens camelis sarcinas*, I. 80. a. m. *Sed maxime frequentatur verbum Medium Ἀπαιρεῖσθαι notione activā, Auferre, Eripere, Spoliare. Cum duplici Accus. τί σφίς ἀπικηρήσεται, Quid illis auferes?* I. 72. m. ἀπείλοντο τὴν ἡγεμονίην τοὺς Λακεδαιμονίους, VIII. 3. extr. οἱ μὲ γέρας ἀπιδόμενοι πατρίᾳ, VII. 104. a. τοὺς δεράποντας αὐτὸν ἀπαιρέοντο, *Famulos ei abstraxerunt*, VI. 70. a. m. ὡς Σάμιοι ἀπιδόλατο (jon. pro ἀπείλοντο) αὐτόν, I. 70. m. *Et subintellecto altero Accus. ἢ ἀπιδόσθαι ἡμῶς, περὶ αὐτόν*, III. 137. a. m. ἀπιδόμενοι τοὺς Ἡρακλείδας (τὴν ἀρχὴν), I. 14. a. *Et neglecto jonismo, ἀφελώμεθα (αὐτόν) ἃ ἔχων ἦλθε*, II. 114. b. ἀπαιρεύμενος (scil. αὐτούς) τὰ χρήματα, I. 89. f. *Et subintellecto utroque Accus. λεγόντων (i. e. λεγέτωσαν) πρὸς τοὺς ἐκφύροντας τὰ χρήματα ἀπαιρέόμενοι, scil. αὐτοὺς αὐτὰ, ibidem paulo ante.*

Passiv. cum Accus. Spoliari aliquā re. τὸν γαυλὸν ἀπαιρεθίντες, III. 137. m. δίσας μὴ ἀπαι-

ρεθῆς τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ, III. 65. a. πυθόμενος Σπαρτιήτας τὴν ἡγεμονίην ἀπαιρεῖσθαι ὑπὸ Γέλωνος, VII. 159. a. ἀπαιρημένοι τὰ ὄπλα, *Armis exuti*, VII. 103. m. *Et subintellecto Accus. ὡς ἀπαιρηθῆσαν (scil. αὐτὸν) ὑπὸ Σαμίων*, I. 70. f.

Futur. Med. notione Passivā. ἐδόκει τὴν βασιλικὴν ἀπαιρησεσθαι, V. 35. a. *ubi quidem ἀπαιρεθῆσεσθαι praeferunt nonnulli codd. nempe ex scholio invectum. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀπαίρειν, *Amovere, Abducere.* ἢ ἀπαίρωσι τὰ, νῆας ἀπὸ Σαλαμῖνος, VIII. 57. a. (*Eadem in re, paulo ante dixerat ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν Ἰσθμόν.*) *Et omisso accusativo, ἐπειὰν ἀπαίρωσι ἀπὸ Σαλαμῖνος*, VIII. 60. a. (*conf. Αἶρειν.*) *Imperf. τὰς δὲ νύκτας τὰ ξύλα ταῦτα ἀπαίρεσκον, Tollebant, Tollere solebant*, I. 186. f.

Ἀπαις, gen. ἄπαιδος, ὁ, ἡ. ἄπαις ἔρσηνος γόνου, *Prole carens mascula*, I. 109. m. f. VII. 205. a. ἄπαιδα τὸ παράπαν ἰόντα ἔρσηνος καὶ θήλεος γόνου, III. 66. a.

[Ἀπαισχυνόμενοι *ed. Gron. cum mss. nonnullis, IX. 85. f. prave, pro ἰπαισχυνόμενοι.*]

Ἀπαιτεῖν, *Reposcere, Deposcere.* ἀπαιτεῖν Ἑλένην, καὶ δίκας τῆς ἀρπαγῆς αἰτεῖν, I. 3. f. *Conf. Ἐξαπτεῖν.*

Ἀπαλλαγῇ, ἥς, ἡ, *Discessus, Receptus.* ἐβουλεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς, VII. 207. a. VIII. 39. f. 118. m.

Ἀπάλλαξις, ὡς, ἡ, i. q. ἀπαλλαγῇ. ἀπάλλαξις οὐκ ἦν ὅτι μὴ κατὰ

στεινόν, Receptui non erat locus, IX. 13. f.

Ἀπαλλάσσειν 1) *Activā formā, notatione intransitivā, Discedere.* ἀπὸ τούτων οὐκ ὡς ἤθελε ἀπῆλαξε, Ab hac urbe non ita uti voluerat discessit, I. 16. f.

2) *Sed praesertim Medium* Ἀπαλλάσσεισθαι frequentatur notatione Abeundi, Discedendi, Redeundi. Partim Absolute positum, ἀπαλλάσσονται, II. 93. f. et I. 199. f. ubi quidem intelligitur ἐς τὰ οἰκία, quod ibid. paulo ante adjicitur. οὕτω δὲ ἀπαλλάσσεισθαι, III. 56. f. ἀπολιπόντες Λειωνίδην ἀπαλλάξεσθαι, VII. 222. f. ἀπαλλάσσειτο ὀπίσω, I. 17. m. f. Partim seq. praepos. ἐς αὐτὴν. ἀπαλλάσσειτο ἐς Πέρσας, I. 4. m. ἐς Πελοπόν. III. 56. a. IV. 156. m. ἀπαλλάσσειτο ὡς εἶχον ἐπὶ Θεσσαλίας, V. 64. f. ἀπαλλάσσεισθαι ἐπὶ τῆς ἰωνυῦ, IX. 11. a. Alibi cum Praepos. ἐκ, ut ἐκ τῆς Πελοποννήσου, III. 148. f. ἐκ τῆς χώρας, IV. 164. a. VII. 149. f.

3) Ἀπαλλάσσεισθαι formā Passivā, Liberari. ἀπαλλαχθέντας δουλосύνῃς, Servitute liberatos, I. 170. a. τῶν παριόντων κακῶν ἀπαλλαγήσεισθαι, II. 120. m. ἔθνος εὐηθὲς ἡλιθίου ἀπῆλλαγμένον, Populus a stolidā fatuitate Liber, Abhorrens, I. 60. a. Semel Passivum ἀπαλλάχθῃ simpliciter Rediit vertitur VI. 45. extr. οὗτος μὲν οὖν στόλος αἰσχυρῶς ἀγωνισάμενος ἀπαλλάχθῃ ἐς τὴν Ἀσίην: sed nimirum innuitur, reliquias istius exercitus, post multas clades et calamitates, ad extremum salvas et e periculis

liberatas in Asiam evasisse; secutas Xerxis exercitum, qui fere totus in Europa periit.

Ἀπαλός, ἢ, ὄν, de fructu Recenti et Molli, cui opponitur Siccatus. τρώγεται καὶ ἀπαλὰ ταῦτα καὶ αὐα, II. 92. m. f.

Ἀπαμβλύνειν, Hebetare. γηράσκοντι συγγηράσκουσι αἱ φρένες καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνονται, III. 134. m.

Ἀπαμελεῖν, Penitus negligere, Sepositum (vel Relegatum) negligere. ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοις ἀπημελημένον, III. 129. f. 132. f.

Ἀπαμύνειν, Repellere, Propulsare. ἀπαμῦναι τὸν βάρβαρον, IX. 90. f.

Med. Ἀπαμύνεσθαι cum Accus. Propulsare a se, Defendere se ab aliquo. ἀπαμύνασθαι ἀν ταῖς νῆας, V. 86. a. τὴν πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην, VII. 102. a. ταῦτα τὰ θηρία ἀπαμυνομένους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, Has bestias ab oculis abigentes, III. 110. f.

Ἀπανιστάναι, Rursus abducere. οὐκ ἀπαναστήσειν τὴν στρατιὴν πρὶν ἢ ἐξέλθῃ σφέας, VI. 133. m. ubi male alii ἀποναστήσειν.

ἀπανίστη, Discessit, Rursus abscessit - - - - - μὴ πρότερον ἀπαναστῆναι, IX. 87. a.

ἀπανίστασθαι ἀπὸ τῆς πόλεως, Abscedere ab urbe, IX. 86. m.

Ἀπαντᾶν, 1) Cum Dativo, Obviam ire. VIII. 9. m. 2) Absolute, Occurrere, Accidere, Concurre. τούτων ἀπαντῶντων, Hæc quum ita acciderint; Hæc quum coïncident; Quæ quum ita sint: Sic ex Schæferi reject. scripsimus, pro vulgato τού-

τίων ἀπάντων, VIII. 142. m. ubi vide *Var. Lect. et Not.*

Ἀπαντίον, E regione, Ex adverso. ἔστι ἑπτὰ στάδια ἐξ Ἀβύδου ἐς τὴν ἀπαντίον ἀκτὴν, Ad oram oppositam, VII. 34. *Conf.* Ἀπαναντίον.

[Ἀπάξιοι perperam olim legebatur VII. 96. m. ubi ἐπάξιοι corrigendum recte vidit Portus. Vide infra Ἐπάξιος.]

Ἀπάπτειν, (jon. pro ἀφάπτειν) Nectere. ἀπάπτας αἵματα ἐξήκοντα ἐν ἰμάντι, IV. 98. a. Suspendere: unde ἀπαμμένος, Dependens, Pendulus, II. 121, 4. a.

Ἀπαραιῆσθαι vide in Ἀπαρίειν.

Ἀπαράσσειν, Dejicere. τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς νηὸς ἀπήραξαν, Propugnatores de nave deturbant, VIII. 90. a. m. (*Conf.* Καταράσσειν.) Decutere, Uno ictu (Violenter) praecidere. δρεπάνῳ πληξας ἀπαράσσει τοῦ ἵππου τοὺς πόδας, V. 112. f. ubi vide *Not. et conf. Dammii Lexic. Etym. h. v. et Wess. ad Herod.* IV. 63. f.

Ἀπαρνέσθαι, Negare. Φαμένη αὐτὸν οὐ καλῶς ποιεῖν ἀπαρνέμενον, VIII. 69. a. m. *Conf.* Ἐξαρνέσθαι, et μοx Ἀπαρνος.

Ἀπαρνος, ου, ὁ, ἡ, Negans. ὁ δὲ ἀπαρνός ἐστι μὴ μιν νοσεῖν, sic nos ex mssis edidimus, ubi alii ἐξαρνόμενός ἐστι. *Conf.* Ἐξάρνος.

Ἀπαρτί, Accurate, Exacte, Omnino, Plene, ita ut nihil desit. ἡμέραι ἀπαρτί ἐννεήκοντα, V. 53. f. et ibi *Not.* στάδιοι χίλιοι ἀπαρτί, II. 158. f. ubi alii quidem carent istà voce. Vide *Var. Lect. et Not.*

Ἀπαρτιδογίη, κς, ἡ, Plena, Solida

integraque summa, VII. 29. f.

Ἀπαρύνει, Desuper exhaustire, Defundere, Delibare. τὸ τοῦ γάλακτος ἐπιστάμενον ἀπαρύναντες ἡγούνται εἶναι τιμιώτερον, IV. 2. f.

Ἀπαρξάντες codd. nonnulli pro ἀπέρξαντες IV. 62. f. ubi vide *Not.*

Ἀπαρξασθαι τινος τινί, Primitias alicujus rei offerre alicui. πάντων ἀπαρξόμενοι καὶ θυσίας εἰ προσάγοντες, III. 24. f. τῶν σπλάγχνων ἀπαρξάμενος, IV. 61. f.

Ἀπαρξή, ης, ἡ, Primitiae. τῶν πατρῴων χρημάτων ἀπαρξή, I. 92. m.

Ἄπας, ασα, αν, Omnis, Universus, Totus. ὁ περὶς ἅπας, IX. 23. a.

Notemus formulas hasce. τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς τοῦ ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γενέσθαι, Non a Quolibet homine patrari posse existimaverim, VII. 153. f.

περιημεκτίσας τῇ ἀπάσῃ συμφορῇ, Universam suam et cumulatam calamitatem lamentatus, III. 64. a. Sic ἀτίκλαιε πᾶσαν τὴν ἰουτοῦ πρῆξιν, IV. 65. extr.

Ἄργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, Argos per id tempus rebus omnibus (Omnibus modis) eminebat inter eos qui Graeciam habitabant, I. 1. a. m. ubi perperam vulgo juncta intelligunt verba ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, quasi verbum προέχριν dativum casum regeret, ut προεῖχε ἅπασι significaret Praestabat caeteris omnibus. ἐνερθε ἰὼν τοῖσι ἅπασι, Quum rebus omnibus (Omni ex parte, Omnibus modis,

Mirum quanto) inferior fuisset, scil. quam uxor ipsius, I. 91. f.

Ἄπειδος, ου, ό, ή, i. q. Ισόπεδος, έμόπεδος, έμαλός, Campestris, Planus. Ἄπειδος χῶρος, IX. 102. a. χῶρη ἄπειδος, I. 110. m. ἄπειδον χωρίον, IX. 25. extr. τετραγώνον ἄπειδον, Planities quadrata, IV. 62. a.

[Ἀπεικάζσαι olim edebatur IX. 32. f. ubi nunc ex aliis codd. ως δι' έπεικίας, Si conjecturà uti licet.]

Ἀπειλείν, 1) Minari. τοῖσι πυλουργεῖσι ἀπειλεῖον, III. 77. m. ταῦτα ἀπειλείν, VII. 18. a. ήπείλησε, III. 124. f. (vide in Παρθενεύεσθαι.) 2) In angustias concludere, Difficultatibus implicare, Ad necessitatem redigere. ἀπειληθέντα τὸν Ἀρίονα εἰς ἀπορίην, I. 24. a. m. II. 141. a. m. ἄνδρας εἰς ἀναγκαστήν ἀπειλημένους, VIII. 109. a. ἀπειληθέντες εἰς στενόν, IX. 35. f.

Ἀπειληθήμιοι λόγοι, Minacia verba, VIII. 112. a.

Ἀπειπαι, (i. q. ἀπαγορεύσαι, et ἀπερεῖν) Interdicere, Vetare. ἀπείπας τοῖσι δούλοισι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονός, III. 153. a. ἀπειπεί σφι ὅπλα ἀρήςια μὴ ἐκτῆσθαι, I. 155. f.

Ἀπείπασθαι, Recusare, Denegare. οὐκ ἀπείπαντο τὴν ἐπικουρίην, VI. 100. a. τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμαχίην, IV. 120. f. ή δι' ἀπείπαντο τὴν πρόσσδον, I. 205. m. ἀπειπάμεθα, Repudiavimus conditionem, IX. 7, 1. m.

Ἀπείπασθαι τὸν παῖδα, Abdicare filium, I. 59. a. m. ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην, Qui con-

silium suscipiendae expeditionis Abjecit, VII. 14. a.

Ἀπειπάμενος τὴν ὄψιν, V. 56. f. alii intelligunt Spreta visione; nos cum Wesselingio Expiata visione, Sacris averruncandi causâ factis. Vide Not.

Ἀπείργειν, Sejungere, Separare. ή ἵππος (τῶν Περσίων) ἀπείργουσα τοὺς Φιλίους φεύγοντας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, Equitatus (Persarum) intercludens spatium inter suos fugientes et (hostes) Græcos, IX. 68. f. Sed videtur ἀπείργουσα scripsisse Herodot. Vide Ἀπείργειν.

Ἀπείρητος, Inexpertus, notione passivâ, ubi de Re agitur. ἔστω μηδὲν ἀπείρητον, VI. 9, 3.

Ἀπειρος, ου, ό, ή, Inexpertus homo. γυνή ἄλλων ἀνδρῶν ἄπειρος, II. 111. m. ἄπειροι ἰόντες τυράννων V. 92, 1. f. VII. 135. f. IX. 46. m. 58. m. ἄπειροι τῆς ναυτικῆς ἰόντες, VIII. 1. a. Prave olim ἄπειρος δι' ἔστι legebatur I. 32. m. f. pro ἄπηνος.

Ἀπείρας ἔχειν τῶν Αἰγυπτίων νόμῳ, Ignarum esse, II. 45. m.

Ἀπείς, έντος, vide in Ἀπείναι, ab ἀπείημι.

Ἀπελαύνειν, Abigere, Amovere. Inde notione Reciproca et Intransitivâ Abire, Discedere; ut ἀπελάσαντος βασιλῆος, Post regis discessum, VIII. 96. f. (ubi olim ἐπείλασ.) σὺ δὲ, πυρώσας τὰς Ἀθῆνας, ἀπείλας, (fut. pro ἀπείλασεις) Discedes, Revertaris. Sic VII. 210. f. commode Wess. ex codd. nonnullis οὐκ ἀπείλανον adoptavit, Non discesserunt, Non se receperunt, ubi nos quidem eadem notione

cum aliis codd. ἀπελαύνοντο tenuimus. Conf. Ἐλᾶν et Ἐλαύνειν.

Passivum Ἀπελαύνεσθαι vulgo Proficisci intelligitur in illis verbis Ἰαπὴ δὲ ἐνθιῦται ἀπελαυνόμενῳ, V. 94. a. sed videndum ne gravius quid significetur, nempe Hippia inde repulso; nam repulsam tulerat. Sic fere VII. 161. m. ἐπεὶ τε δὲ ἀπάσης (scil. στρατιῆς, cujus ἡγεμονίην tu tibi initio postulasti) ἀπελαυνόμενος, δίσαι τῆς ναυτικῆς ἄρχην: quae verba haud ita male in hunc modum Gronovius interpretatus erat, Quoniam vero dejectus ab imperio summo omnium etc. nos vero leniorem in sententiam, de universi imperii summā Concedens.

ἀπελήλατο τῆς Φροντίδος περὶ τῆς βασιλείης, Remotus erat, Longe aberat, a cogitatione de adipiscendo regno, VII. 205. a.

Ἀπέλκειν, Vi abstrahere. ἀπέλκειν τοὺς ἰκτίδας ἐκ τοῦ ἱεροῦ, III. 48. m.

[Ἀπελπτος. ἐξ ἀέλπτου cod. Vind. I. 111. a. pro ἐξ αἰλπτου.]

Ἀπεικνίσιν, i. q. Ἀπαντίον, Ex adverso. αἱ νῆες ἀνήγοντο ἐς τὴν ἀπεικνίσιν, VII. 55. f.

Ἀπεισιχθῆναι, et conjugata, vide in Ἀποφέρειν.

Ἀπέργειν, (jon. pro ἀπέργειν, quod vide supra.) 1) proprie significat Arcere, Prohibere, Excludere. σφάας (scil. τοὺς Αἰγυπτίους) θυσίῳ ἀπέρξαι, Prohibuisse illos sacrificiis, II. 124. a. Hac notione I. 160. f. ἀπέργιστο τὰ πάντα, Arceantur omnia, corrigendum censuere viri docti, ubi quidem vulgatum ἀπείχιστο non

debebat sollicitari. Eadem fere notione ponitur hoc verbum IX. 68. f. ubi communem formam ἀπέργουσα, loco jonicae ἀπέργουσα, tenuere libri omnes. ὁ ἀγκὼν τοῦ Νίλου, δς ἀπέργμιος ἦν, Cubitus (vel Inflexio) Nili, qui prisco alveo exclusus fluit, Prohibitus priscum cursum continuare, II. 99. m. Paulo post ibid. τὸ ἀπέργμιον est ille Tractus terrae, unde exclusus est fluvius, vel, quem perfluere prohibitus est fluvius.

2) Praesertim vero in re geographica frequentatur hoc verbum a Scriptore nostro, ubi Fluvius aliquis aut Mare dicitur Ἀπέργειν regionem aliquam, quasi Excludere, sive Include-re, et Prohibere eam ne ulterius porrigatur, id est, Finire, Terminare. Sic τὰ πρὸς βορῇν ὁ Κεραμεικὸς κόλπος ἀπέργει, I. 174. a. m. (ubi quidem olim ἀπέργει.) ὁ Ἄλυσ ἔνθεν μὲν Καππαδόκας ἀπέργει, ἐξ εὐωνύμου δὲ Παφλαγόντας, I. 72. m. f. Ὑπάκυρις ἐς δεξιὴν ἀπέργων τὴν Ὑλαίην, Fluvius qui ad dextram terminat Hylaeam; Hylaeam ad dextram habet et disternit, Radit, Praestringit, IV. 55. τὰ πρὸς ἐσπέρην τῆς Κασπίης θαλάσσης ὁ Καύκασος ἀπέργει, I. 204. a. τὲ πρὸς τὴν ἡῶ τῆς Μέμφιος ὁ Νῆλος ἀπέργει, II. 99. f.

3) Etiam Homo, iter faciens, dicitur Ἀπέργειν locum aliquem, i. e. Praeter illum praeterire, ita ut illum ab alterutro latere habeat. Sic Ξέρξης ἐπορεύετο, ἐν ἀριστερῇ μὲν ἀπέργων Ῥοίτιον πόντον, ἐν δεξιῇ δὲ Γέρινδον,

VII. 45. f. ἐκ δεξιῆς χειρὸς τὸ Πάργαιον εὖρος ἀπέργων, VII. 112. ταύτας τὰς πόλεις ἐξ εὐωνύμου χειρὸς ἀπέργων παρεξήιε, VII. 109. extr. ἐν δεξιῇ τὸν Παρηησσὸν ἀπέργοντες, VIII. 35. a.

4) Ἀπέργειν ἐντὸς vel ἐν, Includere. αἱ ἰσχυαῖαι περικληίουσαι τὴν ἄλλην χώραν καὶ ἐντὸς ἀπέργουσαι, III. 116. f. ἐπολιόρκει Τάβαλον ἀπεργμῆνον ἐν τῇ ἀκροπόλει, I. 154. f. V. 64. f. τοὺς ἐν τῷ ἱρῷ ἀπεργμῆτους ἐξεκάλει, VI. 79. a.

5) *Singulare est, et ab alio themate repetendum, id quod legitur* IV. 62. f. ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα ἀπέρξαντες ἱρήια ἀπαλλάσσονται, Confectis, i. e. Caesis caeteris hostiis, Postquam caedendarum reliquarum victimarum finem fecerunt. *Vide ibi Not.*

Ἀπερίειν, (i. q. ἀπείπειαι et ἀπείπεσθαι) 1) *Cum Accus.* Recusare, Negare. Θέλων εἰδέναι εἴ τι συμπίψουσι, εἴ τι καὶ ἀπερίεοντι ἐκ τοῦ ἱμφάνιος τὴν συμμαχίην, VII. 205. f.

2) *Sequente Infin.* Vetare, Interdicere. ἀπειρήσθαι οἱ ἐκ τῶν γειναμένων μηδενὶ ἐπιδεικνύναι, Vetitum sibi esse a parentibus puellae, ne cui eam ostenderet, VI. 61. f. ἔπεμπον ἐς Σάρδεις - - ἀπερίεοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρείειν, Miserunt Sardes legatum, qui Lacedaemoniorum verbis ediceret Cyro, ne ullam graecam laederet civitatem, I. 152. f. πειρᾶσθαι ἀπειρημένον, Tentare rem vetitam, III. 52. a.

Ἀπερίκειν, Propulsare, Abigere, Arcere. ταῦτα ἡ εὐτυχία οἱ ἀπέρυκοι, I. 32. m. f.

Ἀπεις vide in Ἀπείναι.

Ἀπειστω, ὅς ἐτ οὖς, ἡ, i. q. ἀπουσία, Absentia. ἐπαισχυνομένους τῇ ἀπειστοῖ τῆς μάχης, Quum puderet eos quod a pugna abfuissent, IX. 85. m. f.

Ἀπειφθες χρυσός, Aurum excoctum, Probe purgatum, Purum, I. 50. m. II. 44. a. Conf. Ἀπέψιν.

Ἀπέχων, 1) *notione intransit.* Abesse. ἀπείχων τῆς ἐξευρέσιος, Aberrant ab inventione, Reperire non poterant, I. 68. f. ἱίκουσι σταδίου ἀπὸ τῆς κρήνης ἀπέχων, IX. 52. f. et alibi ἴσον ἀπέχων, Æque longe abesse, VIII. 132. f.

2) *Transitive.* Amovere, Submovere, Non admittere. ἵνα τῶν ναυμαχίῶν αὐτοὺς ἀπόσχη, VIII. 22 extr. Εὐβοίης ἀπέχων πολυμηκάδας αἰγᾶς, in Bacidis orac. VIII. 20. f. Hinc in Passivo: ἀπέχοντο τῶν πάντων ἱρῶν τὰ πάντα etc. Cuncta ista ab omnibus sacrificiis (sive templis) procul habebantur, Non admittebantur, I. 180. f. ubi nil opus erat ἀπέργοντο corrigere. Sed in Medio significat Abstinere, quasi Sese amovere. ὥσπερ, σινειομένων τὴν ἄλλην Ἀττικὴν Λακεδαιμονίων, Δικελίης ἀποσχέσθαι, IX. 73. f. οὐδένα χρόνον μευ ἀπέχονται, Nullo tempore a me discedunt, Continenter me obident, VII. 13. m.

Ἀπεχθάνεσθαι et Ἀπέχθεσθαι τι, Odium alicujus incurrere. σὺ τε σφι οὐκ ἀπεχθήσεις, I. 89. f.

ἵνα Καμβύση ἀπύχθοιτο, III. 1. a. m.

Ἀτίψειν, (jon. pro ἀφίψειν,) fut. ἀπειψήσιν, Decoquere, Excoquere. τοῦτον (τὸν καρπὸν) φρύξαντες ἀτίψουσι, II. 94. f. χρυσὸν καθαρώτατον ἀπειψήσας, IV. 166. m. (unde ἀπεψθος χρυσός.) τοῦ ὕδατος ἀπειψημένου, I. 188. f. Conf. Ἐψειν.

Ἀπηγέσθαι, (jon. pro ἀφηγιῶσθαι) Narrare, Commemorare, Exponere. ἀπηγέσθαι πᾶν τὸ γεγυγὸς, I. 24. f. 86. m. τὸ πρῆγμα ἀπηγέτο τῷ Ἀρπάγῳ, I. 118. a. ἀπηγήσατο πᾶν τὸ πρῆγμα, III. 70. a. τὴν ὄψιν διεξήλθε ἀπηγιόμενος, VII. 18. a. οὐ γὰρ ἔχουσι τοῦνομα (αὐτῶν) ἀπηγήσασθαι, Memorare, Referre nomen illorum non possunt, I. 2. a. χωρὶς τοῦ ἀπηγημένου, Praeter id quod jam exposui, I. 207. m. IX. 26. f.

Ἀπήγημα, αἶος, τὸ, Narratio, Res narrata. τὰ θεία τῶν ἀπηγημάτων, Quae narrantur ad res divinas spectantia, II. 3. f.

Ἀπήγησις, ιος, ἡ, Narratio, Commemoratio, Expositio. ἄγρη ἀξιώτατη ἀπηγήσιος, II. 70. a. ἃ ἔρεξαν ἀξιοχρεα ἀπηγήσιος, V. 65. f. ἀποκτείνας μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγήσιος III. 125. m.

Ἀπήλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Ad senectutem vergens, Aetate provectus. Comparat. ἀνὴρ ἀπηλικώτερος, Natus grandior, Aetate jam provectior, III. 24. m.

Ἀπηλιώτης ἄνεμος, Subsolanus ventus, Eurus. πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, Orientem versus, IV. 22. a. 99. m. ἔπλεον ἀποφερόμενοι ἀπηλιώτη ἀνέμῳ, IV. 152. a. m.

ἐπίπτεσι σφί χιμαῖν τε μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος ἀπηλιώτης, VII. 188. m.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, Nil mali passus, Incolumis. παῖδα σὸν ἀπήμονα προσδόκα τοι ἀποιστήσιν, I. 42. extr.

Ἀπηρος, ου, ὁ, ἡ, Integer membrus, I. 32. m. f. ubi perperam olim ἄπειρος.

Ἀπιδιῦν, Desuper conspicere. ἐπιὼν δι ἀπιδῆ τὸ θηρίον ἀπὸ τοῦ δανδρίου, IV. 22. m. f.

Ἀπιέναι, (ab εἶμι, Eo,) Abire. ἀπίασι (Abeunt) οὐδενὶ κόσμῳ, VIII. 60, 3. ἀπήσαν, Abierant, VIII. 138. a. ubi perperam ἀπίσαν olim. ἀπιτε ἐπὶ τὰ ὑμέτερα, Redite ad vestras sedes, VI. 97. f.

Huc refer Med. Ἀπίσθαι, idem fere ac activum significans; quod infra sub Ἀπίναι jon. pro Ἀφίναι positum reperies.

Ἀπίναι, (jon. pro Ἀφίναι) cum Accusat. Dimittere, Emittere; cum Infin. Sinere, Pati.

Litteram φ ex communi forma verbi tenent libri omnes I. 206. m. ἄφες μόχθον, Mitte, Omitte laborem; ubi ἄπης suā auctoritate edidit Schaeff. et V. 106. f. ὡς τάχος με ἄφες πορευθῆναι, ubi iterum ἄπης ed. Schuef. Tum ἀφῆτο VIII. 49. a. non ἀπῆτο: et Ἀφῆσιν, VII. 193. f.

Alibi constanter littera π tenetur. Sic καὶ μιν ἀπίς, Dimisit vel Dimittit illum, V. 107. ἀπίς ἀπάγεσθαι (αὐτήν), Passus est illum abduci, VI. 62. extr. Potest autem ἀπίς esse Imperf. ex ἀπίε contractum, sed talem contractionem non amat Hero-

dotus: quare potius fuerit Praesens historicum per syncopen formatum ex ἀπιέναι. Vide Var. Lect. ad I. 180, 5. Valet autem ἀπιέναι idem ac ἀπίησι, quod ipsum etiam VI. 62. praeferunt plures codices; nec vero opus est ut ibidem cum Schaeef. ἀπιῖ corrigatur.

Habent tamen libri nostri etiam contractam formam Imperfecti Ἀπίει, pro ἀπιέναι, IV. 157. m. f. οὐ σφειας ἀπίει ὁ θεὸς τῆς ἀπειρίας, Non dimisit (Non absoluit) eos deus quod ad condendum coloniam adinet. Tertia plur. Praes. τὸ πλοῖον ἀπιᾶσι (ἀπιᾶῖσι) κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι, I. 194. a. m. Plural. Imperf. Ἀπίσαν, Dimiserunt, V. 38. a. Emiserunt, Projecerunt, VIII. 52. f. Sed prave olim ἀπίσαν VIII. 138. a. pro ἀπήσαν, Abierunt. Futur. τίνα γλῶσσαν ἀπήσουσι, II. 15. m.

Subjunct. Praes. ἐπιάν ἀπῆ τὴν ψυχὴν, Quando Emittit (Efflat) animam. IV. 190. a. ἐπιάν οἱ βάρβαροι ἀπιένωσι τὰ τοξέματα, Quando tela Emiserint, VII. 226. a.

Infinit. Praes. τοῦτον συλλαμβάνειν καὶ μὴ ἀπιέναι, II. 121, 5. τὰ ἄλλα ἀπιέναι, Caetera omittere, VIII. 40. f. Partic. τὸ ἔλαττον ἀπιείς, Omittens, III. 95. f.

Aor. 1. Act. Ἀπῆκε (αὐτοὺς), Dimisit illos, III. 118. extr. 119. f. 125. f. ἀπῆκεν, V. 38. a. ἀπῆκε ἀπ' ἑωυτοῦ πορεύεσθαι τὰς νῆας, VII. 121. a. ἀπῆκε βέλος, Emisit telum, IX. 18. a.

Aor. 2. Imperat. Ἀφεῖς, ut quidem praeferunt libri, non ἀπεις,

vide supra, sub initium hujus articuli. Particip. Aor. sec. Ἀπῆς τὸν πάντα στρατόν, I. 77. f. ubi quidem ἀφεῖς praeferunt libri fere omnes. ἀπέντα (Dimittentem, Repudiantem) ταύτην τὴν γυναῖκα, V. 39. f. ἀπέντες τοὺς μυρίους, VII. 60. m. τὰ ἄλλα ἀπέντας, Omittentes alia omnia, VIII. 142. m. ἀπέντες τὴν ἰωυτῶν ἀφύλακτον, VIII. 70. extr. Infinit. τὴν Ἰωνὴν ἀπιέναι τοῖσι βαρβάροις, Joniam barbaris relinquere, IX. 106. a. m.

Futur. Ἀπήσω: unde Particip. διετίοντο τὰ βέλεα ὡς ἀπήσοντες, IX. 18. a.

Notanda vero dictio Ἀπίναι (i. q. μετίναι) τὰς ἀμαρτίας, VIII. 140, 2. f. coll. 140, 1. a.

Passivum: Praesens Ἀπιέσθαι non passivā notione usurpatum apud Nostrum, sed eā quae verbo Medio propria est, de quā mox. Aor. 1. Pass. ὁ στρατὸς ἀπιέθη ὑπὸ Ξέρξῳ, Dimissus est a Xerxe, VII. 122. a. ὡς ἀπιέθησαν Ἀθηναῖοι, δρόμῳ ἵεντο εἰς τοὺς βαρβάρους, Athenienses ut (signo dato) emissi sunt ad pugnam, cursu contenderunt in barbaros, VI. 112. a. Plusquamperf. pass. ἡ Ἀττικὴ ἀφεῖτο ἤδη, Attica jam Abdicata, Derelicta erat, VIII. 49. a. ubi aspiratam litteram φ libri tenent omnes.

Medium Ἀπιέσθαι, Ex sese emittere; ut ἡ γονὴ τὴν ἀπένται (οἱ Αἰθίοπες) εἰς τὰς γυναῖκας, III. 101. a. τοιαύτην ἀπένται θορὴν, ibid. b. ἀπιευμένου tamquam a praes. ἀπιέομαι) τοῦ ἔρποντος τὴν γονὴν, III. 109. a. Dein, quemadmodum verbum ἵμαι (leni spi-

ritu) idem fere sonat ac εἶμι, Eo, Propere eo, Contendo, (conf. VII. 122. a.) sic et Ἀπίμαι significat Abeo, Propere abeo, Abire contendo; scilicet proprie Emitto me, Projicio me. Sic VII. 122. m. ἔπλει ἀπιέμενος ἐς τὸν Θερμαῖον κόλπον, Abire Properans, Progredi et Persequi iter Contendens. (Sed haec quidem commodius ad Ἀπί-ναι, ex ἀπὸ et ἵναι compositum referentur. Conf. infra, Ἴεσθαι, sub verbo Ἴέναι, Ire.) Similiter ὡς δὲ ἀπίεσθαι μέλλειν τοὺς ἵππους, Quum in eo essent equi ut Abirent, ut Abire contenderent, III. 87. b. ubi quidem etiam passive intelligi potest ut Emitterentur.

Ἀπικνέσθαι, (jon. pro ἀφικνέσθαι) Venire, Advenire, Pervenire. ἐς ἔχθρα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνέονται, III. 82. m. ἐς τοῦτο ἀπικνέσθαι, Eo venire, IV. 127. a. (conf. ἰσαπικνέσθαι.) Imperat. ἀπικνέο μοι πάντως, Fac omnino me convenias, V. 24. a. ubi ἀπικνέο per syncopen ex ἀπικνέω, i. q. commune ἀφικνέον, ἀφικνεῖν. Vide quae notavimus in Var. Lect. ad I. 180, 5.

Praesertim frequentatur Aor. sec. Ἀπικίσθαι, et Praet. Perf. et Plusq. Ἀπῆχθαι. Quod ad varias hujus verbi formationes spectat, notandum, in 3 plur. Aor. 2. pro communi formā ἀφικοντο et jonicā ἀπικοντο, passim usurpare Nostrum ἀπικίατο, in Praet. Perf. autem et Plusq. pro eo quod vulgo graece dicunt ἀφικμένοι ισὶ et ἦσαν, frequentare eundem cum Jonibus omnibus ἀπικάται

et ἀπικάτο. Vide Adnot. nostram ad I. 2, 11.

De constructione ejusdem verbi notemus hasce formulas. ἐς νείκεα ἀπικμένους τοὺς πρώτους αὐτῶν, IX. 55. a. ἀπικέσθαι τινὶ ἐς λόγους, II. 28. a. 32. a. (ubi mox etiam ἀπικ. ἐς λόγην.) III. 52. f. IV. 128. a. ἐς ἀμφισβασίας, IV. 14. m. ἀπικ. ἐς διαπειράν τινος, Experimento cognovisse aliquid, II. 28. m. f. 77. a. οὐ γὰρ ἂν κοτε ἐς τοσοῦτο τύχης ἀπικεν, I. 124. a. ἐς ἀπιστίην πολλήν ἀπικάται, I. 193. m. f. ἐς τοσοῦτον θόρυβον, VIII. 56. a. ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικίατο, Ad extremam redacti sunt miseriam, VII. 118. a. ἐς τὸ ἔσχατον (τοῦ) κακοῦ ἀπικμένοι, VIII. 52. m. ἐς πᾶσαν βάσανον, VIII. 110. a. m. ἐς πᾶσαν ἀβώδιην, IX. 7. 2. a. ἐς ὠδισμόν, IX. 62. m. διὰ μάχης ἀπικίατο Ἀρπάγω, Praelium cum Harpago commiserunt, I. 169. a. Eadem notione dicitur aliquis ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι, IX. 48. a.

Et de rebus inanimatis. οὐρεα ἐς ὅξυ τὰς κορυφὰς ἀπικμένα, Montes cacuminibus in acutum desinentes, II. 28. a. m. κυρβασίας ἐς ὅξυ ἀπικμένας ὁρδᾶς, VII. 64. a. ubi quidem ἀπικμένας praeferunt codd. nonnulli et ed. Schæf. Vide ibi Valck.

Ἀπίξιν, ιος, ἡ, Adventus, (jon. i. q. Ἀφίξιν.) Communis forma superest (per librariorum, ut videtur, incuriam) I. 69. m. f. τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν, ubi ἀπίξι correxit Schæf. ἀπίξι Borh. Etiam in Vit. Hom. c. 23. m. est τῆς ἀφίξιος. Alibi constanter jonica tenetur

forma. τῆς ἀπίξιος, III. 69. *f.* (*ubi de Congressu vel Concubitu mulieris cum viro.*) III. 145. *f.* etc. V. 49. *a.* τὴν ἀπιξιν, II. 116. *a.* VIII. 41. *a.* IX. 77. *a.* τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἀπιξιν, V. 92, 6. τὴν ἀπιξιν τὴν ἐς Θήβας, IX. 17. *a.* ἐπὶ Σαρπηδονίης ἄκρης τὴν ἀπιξιν ποιούμενος, *Iter faciens, Cursum dirigens*, VII. 58. *a.* τὴν ἐς Λακεδαίμονα ἀπιξιν προφίρων, VIII. 125. *u.*

Ἀπιποῦν, *Exprimere.* κόψαντες ἀπιποῦσι, *Exprimunt grana, ut prodeat oleum*, II. 94. *m.*

Ἀπίσταςθαι, (*jon. pro ἀφίσταςθαι*) *Avolare.* τὸν μὲν (ὄνειρον) ταῦτα ἰπνέοντα ἰδοῦσι ὁ Ξέρξης ἀποπτάσθαι, *Avolasse*, VII. 12. *extr.*

Ἀπισος, *i. q.* ἱκανῶς ἴσος, *si vera Wesselingii conjectura ad Herodot.* II. 7. *Conf.* Koen ad *Gregor. Dial. jon.* §. 115.

Ἀπισοῦν, *Exaequare, Aequalem reddere,* πρὶν ἂν σθεῖ ἀπισωθῇ (ὁ χρυσὸς) τῇ ἀξίᾳ τῶν φορτίων, IV. 196. *f.*

Ἀπιστάναι, 1) *notione transitivā, Facere ut quis deficiat, Ad defectionem sollicitare.* Κῦρος ἐπειρᾶτο τοὺς Ἰωνας ἀπὸ Κροίσου ἀπιστάναι, *sive, ut nos cum Wess. et aliis edidimus, ἀπιστάμηναι*, I. 76. *m.* ἀπιστᾶσι ἀπὸ τῶν Κυρναίων τοὺς Λίβυας, IV. 160. *a.* ἀπιστᾶς τοὺς Ἀιγυπτίους ἦλω, III. 15. *f.* τοὺς Λυδοὺς ἀπίσσει ὁ Πακτύης ἀπὸ Κύρου, I. 154. *a.* ἀποστήσων νομὸν τὸν Βάκτριον (*scil. ἀπὸ τοῦ βασιλέως*), IX. 113. *m.*

2) *Reperitur vero Aor. 1. Act. etiam notione Reciproca vel Intransitivā, Recedere, Discedere.*

ἀποστήσαντες ὧν (*scil. ἰωντοὺς*) ἔσον τι δύο σταδία, IX. 23. *f.* *Not.*

3) Ἀποστήναι (*Aor. 2.*) et Ἀπιστάναι (*per sync. ex ἀπιστάνειν*) *Defecisse. ἀπίστησαν ἀπὸ Δαρίου, ἀποστάντες δι' etc.* I. 130. *a.* πάντες ἀπὸ τοῦ Ψαμμίτιχου ἀποστάντες, II. 50. *m.* ἦν καὶ σφίον ἀποστήσει, III. 15. *a.* I. 155. *extr.* Ἀπιστᾶστέ μοι, (*pro ἀπιστάσθε ἀπ' ἐμοῦ.*) *A me defecerunt*, I. 155. *a. m.* ἀπιστᾶσαν ἀπὸ τῶν βαρβάρων, (*syncop. ex ἀπιστάνεισαν*) *Defecerunt*, IX. 126. *f.* ἀπιστιώτων τῶν συμμάχων, *Quum defecissent ab eis socii*, I. 102. *f.* ὡς τοὺς Ἰωνας ἐπύθετο ἀπιστάναι, V. 104. *m.*

4) Ἀπίσταςθαι, *Deficere ab aliquo.* ἀπ' αὐτῶν Μῆδοι ἤρξαντο ἀπίσταςθαι, I. 95. Πέρτας ἀναπίστας ἀπίσταςθαι, I. 124. *m. f.* *Sic* I. 125. *a. et m.* 141. *m.* VIII. 22. *m.* τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπιστίαται (*jon. pro ἀπίστανται, praes. historicum*) θειράποντες, II. 113. *m.* ἀπιστίατο (*praet. imperf. pro ἀφίσταντο*) πρὸς τοὺς ἑτέρους, *Defecerunt ad caeteros*, II. 162. *f.*

Ἀπιστεῖν, 1) *Non credere, Fidem non habere, Diffidere.* ἀπιστεῖν γὰρ (*scil. αὐτοῖς*) τὸν Ἀδιμαντον, VIII. 94. *m. f.* *in oratione obliquā.* εἰ μοι ἀπιστεῖς τὰ περὶ τῶν χρημάτων, III. 122. *f.*

2) *i. q.* ἀπειθεῖν, *Inobedientem esse. εἰ δὲ οὐκ ἠπίστησαν, non inobedientes fuerunt; Obtemperarunt illis; Consilium illorum secuti sunt*, VI. 108. *m.* *Not.*

3) *Controversus est locus* III. 15. *a.* εἰ δὲ καὶ ἠπιστήθη μὴ πολυπραγμανεῖν, *ubi, si verbum*

ἡπιστήθη non ad thema ἐπίστα-
μι, Scio, sed cum H. Steph.
(in Verborum Anomalorum the-
matibus) ad Ἀπιστίω referas, sta-
tuendum fuerit, duarum negatio-
num (quarum una in α privativo
inest, altera in μη particulā)
alterutram ex graecae linguae
idiotismo abundare. Vide Not.
ad loc. cit. et conf. infra sub
verbo Ἐπίστασθαι dicenda.

Ἀπιστή, ης, ἡ, Incredulitas, Dif-
fidentia, Fides non adhibita.
ὑπὸ ἀπιστίας, Quia fidem nun-
cio non habuit, III. 153. a.
ὑπὸ ἀπιστίας τὸν ἄγγελον εἶχον ἐν
Φυλακῇ, VIII. 23. a. V. 41. m.
ὑπὸ ἀπιστίας μὴ μὲν γενέσθαι μη-
δαμὰ μέρονας ἀνθρώπους τῶν νῦν,
Quum neutiquam persuadere
mihi potuissem etc. I. 68. a. ubi
duarum negationum (quarum una
in α privativo inest, altera in μη
particula) alterutra abundat.

τὰ εἰρημῖνα ἐς ἀπιστίην πολλὴν
ἀπίκται, Quae dicta sunt, mul-
tis incredibilia videntur, I.
193. m. f. τοῖσι παρεῦσι ἀπιστίην
πολλὴν ὑπεκίχυτο, III. 66. a.

Ἀπιστος, ου, ὁ, ἡ, Passiva notione,
Cui nulla fides habetur, Cui
non fidimus, Suspectus. ἵνα ἀπί-
στους ποιήσῃ τοὺς Ἰωνᾶς, scil. πρὸς
Ξέρξην, ut suspectos redderet
Jonas apud Xerxem, VIII. 22. f.
2) Activa notione. ἔμελλε ποιή-
σειν (τοὺς βαρβάρους) ἀπίστους τοῖσι
Ἑλλήσι, Facturus erat ut Bar-
bari diffiderent Graecis, Su-
spectam haberent Graecorum
fidem. IX. 98 extr.

Ἀπλετος, ου, ὁ, ἡ, Immensus. χρυ-
σὸς ἄπλετος, Immensa vis auri,
I. 14. a. 50. a. 215 extr. III.

106. m. IX. 109. f. ἅλεις ἄπλε-
τοι, IV. 53. m. οἰμωγῇ διαχρέων-
ται ἀπλέτῳ, VI. 58. f. οἰμωγῇ
ἐχρέωντο ἀπλέτῳ, VIII. 99. m.
IX. 24. ὕδωρ ἄπλετον, VIII. 12. a.
Ἀπλοῖη, ης, ἡ, (comm. ἄπλοια) Tem-
pus quo navigari non potest.
πλείους ἡμέρας ὁρμούντων αὐτῶν
δι' ἀπλοῖην, Vit. Hom. 34. b.

Ἀπό, Praepositio regens Genitivum,
Latinorum A, Ab.

1) Proprie locum habet ubi
indicatur Progressio ab uno ad
alterum, jungiturque ei Rei vel
Personae unde fit progressio.
Verbi gr. Nuncius veniens ἀπὸ
βασιλῆος, (i. q. παρὰ βασιλῆος,)
ἀπ' Αἰγύπτου, i. q. ἐξ Αἰγύπτου.
Quo referri possunt formulae
hujusmodi: οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου,
Qui sunt ex Peloponneso, i. e.
Peloponnesii, VIII. 70. 79. m.
οἱ ἀπὸ Σπάρτης, Spartani, VIII.
114. m. ἀπ' ὅτεν (jon. pro ἀφ'
οὗ τις) ὁ δῆμος Λυδίας ἐκλήθη,
I. 7. m. IV. 45. m. ποταμὸς ἀπ'
ὅτεν τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷ λόγος
ἐστί, III. 115. m. ἀπ' οὗ ἡμεῖς
γεγόναμεν, A quo nos orti su-
mus, generis originem duci-
mus, VII. 150. a.

2) Inde denotat Distantiam
vel Intervallum loci: ut ἡ θά-
λασσα ἀπέχει ὡς τέσσαρα στά-
δια ἀπὸ λίμνης, IV. 195. f. quo
usu nihil frequentius. Eodem re-
ferri possunt exempla hujusmodi:
ἀπο πέντε πηχίων ἀπέλιπε τέσσαρας
δακτύλους, VII. 117. m.

3) Temporis intervallum. ἀφ'
οὗ, A quo tempore, Ex quo,
II. 44. a. τὸ ἀπὸ τούτου, Ab hoc
tempore, Postea, I. 4. a. 130.
m. f. et contracte τὴν πὸ (vel τὴν

πὸ) τούτου, I. 199. f. πῆμπε
ἡμέρῃ ἀπὸ τούτων, Post haec, III.
42. a. ἀπὸ δείπνου, Post coenam
I. 133. a. m. (Pro quo quidem
alibi est ἐπὶ τι ἀπὸ δείπνου ἦσαν
αὐτὸς ἀπὸ δείπνου ἐγένοντο, Abso-
lutā coenā, Postquam coenandi
finem fecerunt, I. 126. m. II.
78. a. V. 18. a. VI. 129. a.)
ἀπὸ τῆς πέμψιος τοῦ κήρυκος δευ-
τέρῃ ἡμέρῃ, VIII. 54. a. δευτέρῃ
ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος, VIII. 55. f.

4) Interdum non nuda Pro-
gressio temporis aut Profectio
aninus ab altero significatur; sed
simul indicatur, Prius esse cau-
sam alterius, ut ἀπὸ τούτου idem
valeat ac ἐκ τούτου, παρὰ τοῦτο.
Sic ἀπὸ τούτου II. 42. m. non
nude significat Ab hoc tempore,
sed simul Hanc ob causam,
Inde factum est ut etc. Simili-
ter ἀπὸ τῆς ὅψιος ταύτης, I. 209.
f. non solum Post hanc visionem;
sed Propter hanc visionem. Sic
τὰ ἔμμελλε ἀποβῆσθαι ἀπὸ τῆς
μάχης, IX. 66. m. Huc referen-
dae et illae locutiones, ubi ἀπὸ
videri possit pro ὑπὸ poni. οὐδὲν
μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἐγένετο,
I. 14. f. ubi ὑπ' αὐτοῦ malles;
sed intellige Ab illo profectum.
Sic τὰ ἀπὸ Πηξάσπρω γινόμενα, III.
78. a. πῶς κατὰ τῇ Ἑλλάδι -- τὰ
μὲν ἀπὸ τῶν Περίων γινόμενα, τὰ
δὲ ἀπ' αὐτίων τῶν κορυφαίων, VI.
98. m. τὸ ἀπ' ἡμῶν, Quod a no-
bis proficiscitur, A nobis prae-
stari potest, IX. 7. 1. f.

5) Est ubi ἀπὸ idem atque ἐκ
valeat, ut latine commodissime
per De vel E numero reddatur.
ἀπ' ἐκατόν καὶ εἴκοσι παιδων εἰς μοῦ-
νος ἀπέφυγε, VI. 27. m.

6) Alibi latine De redditur &
notione, quā aliās praepositio-
nem περὶ vel ἐὰν cum genit. ponunt
Graeci. ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τούτων
τῶν ποταμῶν, Haec sunt quae de
his fluviis memoranda habui;
(intellige, Quae ab his fluviis
pervenerunt ad nostram noti-
tiam,) IV. 53. f. τὰ ἀπὸ τῆς
νήσου -- οἰκότα ἐστὶ ἀληθινή, IV.
195. f. τὰ ἱβούλοντο πυθίσθαι ἀπὸ
τῆς Ξέρξω στρατιῆς, VII. 195. f.

7) Ubi significatur Vitae sus-
tentandae ratio, eadem propositio
ἀπὸ ponitur. ζῶνσι ἀπὸ θήρης,
Venatione vitam sustentant,
IV. 22. a. ζῶντες μὴ ἀπ' ἀρέτου,
ἀλλ' ἀπὸ κτηνίων, IV. 46. f. ζῶ-
σι ἀπὸ λήνης καὶ πολέμου, IV. 103.
extr. V. 6. extr. In Vita Hom.
cap. 3. extr. ὁ ὢν ἰδύνατο idem
valet ac κατὰ τὴν δύναμιν, Pro
facultatibus.

8) Pleonastice interdum prae-
ponitur Genitivo, ubi solus etiam
per se stare Genitivus poterat.
Sic ἀπὸ τῆς ἐλαίης τοὺς κλάδους,
VII. 19. a. non aliud sonat nisi
τοὺς τῆς ἐλαίης κλάδους, Oleae ra-
mos.

9) Notanda Tmesis, qua prae-
pos. ἀπὸ a verbo, cum quo com-
poni debuerat, sejuncta reperitur
VIII. 89. a. ἀπὸ μὲν ἔθανε ὁ στρα-
τηγός, -- ἀπὸ δὲ ἄλλοι πολλοί.

Ἀποβάδην, ης, ἡ, Scala nautica;
Pons quo e navi in hostilem
aut in littus descendimus. ἀπο-
βάδρας παρασκευάσασθαι ἐς ναυ-
μαχίην, IX. 98. a.

Ἀποβαίνειν, 1) Abire, Praet. infin.
ἀποβεῖναι, Abiisse. 2) Accide-
re, Evenire, Exitum habere.
γινόμενου τέρατος, φυλάσσει, τῷ

᾽ποβαῖνον, etc. Observant eventum, II. 82. f. σκοπεῖν χρη παν-
τός χρηματος τὴν τελευταίην κῆ ἀπο-
βήσεται, Quam in partem (Quo
modo) res sit exitura, I. 32. f.
ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβηθήκοι τῇ περ
ἐκείνος εἶπε, I. 86. m. πυνθανόμενοι
τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐόν,
I. 97. a. παρὰ δόξαν τὰ πρήγμα-
τα τῶν βαρβάρων ἀπίβαινε, VIII.
4. a. ἐμελλέ σφι τοιοῦτο ἀποβή-
σεσθαι, VII. 23. m. οἷόν περ ἀπί-
βη, VIII. 86. m. εὐ ἔξειστοάμενος
τὰ ἐμελλε ἀποβήσεσθαι ἀπὸ τῆς
μάχης, IX. 66. m. ἐκαρδόκεον
τὸν πόλεμον κῆ ἀποβήσεται, VIII.
67. a. τῇ δ' ἐγὼ δοκίω ἀποβήσε-
σθαι τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγμα-
τα, VIII. 68, 2. a. Participium τῶ-
ποβαῖνον vel τῶ ᾽πεβαῖνον, pro τῶ
ἀποβαίνεν. II. 82. b.

Impersonaliter positum verbum
videri possit III. 82. m. ἐκ δὲ τοῦ
φόνου ἀπίβη εἰς μοναρχίην: nempe
intellige τὸ πρήγμα αὐτὰ πηγύ-
ματα, Res redit ad unius
imperium.

Ἀποβάλλειν, Amittere. τὴν τυραν-
νίδα ἀπίβαλε, I. 60. a. τὰ πη-
τρῶα ἀπίβαλον, III. 53. a. τὸν
στρατὸν ἀποβαλεῖν, VIII. 65. m.
ἀποβαλέεις τὴν κεφαλὴν, ibid. m. f.
Omitto plura.

Ἀπεβάπτειν, Intingere. IV. 70. b.

Ἀποβιβάζειν et Ἀποβιβάσασθαι, Ju-
bere aliquem descendere (e na-
vi in terram). ἐς τὴν νηίδα πολ-
λούς τῶν Περσίων ἀπεβιβάσαντο,
VIII. 76. a. et μοι ἀπεβίβασαν,
eādē notione, ibid. m. τούτους
ἀπὸ τῶν νηῶν ἀπεβιβάσατο, IX.
32. m. Mediā verbi formā signi-
ficatur, eo consilio illos in ter-
ram exscendere jussisse impera-

lorem, ut ibi illarum operā ute-
retur.

Ἀπογεφυροῦν, Aggeribus munire
et a fluvii inundatione defendere.
τὸν Μῆνα ἔλγον ἀπογεφυρῶσαι τὴν
Μέμφιν, II. 99. a. Not.

Ἀπογίνεσθαι, 1) i. q. ἀπῖναι, Abesse.
τοῖσι ἀπογινόμενοις τῆς μάχης,
Qui praelio non interfuerant,
IX. 69. a.

2) Denasci, Mori. τοῖσι ἀ-
πογίνεσθαι ἐκ τῶν οἰκίων ἀνδραπο-
ς, II. 85. a. μηδὲνα τῶν ἑαυτοῦ ἀπο-
γινόμενων θάψαι, II. 136. m. κατὰ
τὸν γινόμενον σφί καὶ ἀπογινόμενοι
πονήσιν τοιαῦτα, V. 4. a. et μοι
iterum ibid. Etiam de mutis ani-
malibus: βοῶν καὶ ὄνων τῶν ἀπο-
γινόμενων, III. 111. m.

Ἀπόγονος, ου, ὅ, ἡ, Adjective, Oriun-
dus. Γλαύκου νῦν οὔτε τι ἀπέγο-
νόν ἐστι οὐδὲν, Glauci nulla nunc
propago superest. VI. 86, 4.
Substant. Ἀπόγονοι, αἱ, Posterī.
οὕτω εἴημεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι, VII.
150. m.

Ἀπογράφειν, Scripto consignare,
In tabulas referre. ἔθνος ἐν ἑκα-
στοι ἀπέγραφον εἰ γρημματισταί,
VII. 100. a. μοι ibid. m. Εἰρήνης
ἐκάστας ἀπογραφόμενος, In tabu-
las referri jubens. vide ibi Not.
αἰὲ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεια, Con-
stanter notasse sibi (In tabulas
suum in usum retulisse) an-
nos, II. 145. m. τὰ παραθαλάσ-
σια τῆς Ἑλλάδος ἐθηκεύοντο καὶ ἀπε-
γράφεοντο, sibi descripscrunt,
Delinearunt, III. 136. a.

Ἀποδάσσειν, Partem aliquam de
toto Sejungere, divellere. Σί-
σωστρος ἀποδάσασμενος τῆς ἑαυτοῦ
στρατιῆς μόριον, II. 103. f.

Ἀποδάτμις, ου, ὅ, ἡ, (ab ἀποδάττε-

εθαι) Divisus, Separatus, A caeteris divulsus et sejunctus. Φωκίης ἀποδάσμοι, Phocenses a popularibus suis divulsi et sejuncti, Pars Phocensium sejuncta, I. 146. a. Not.

Ἀποδεικνύειν et Ἀποδεικνύναι, Aor.

1. ἀποδέξει, jon. pro ἀποδείξει: 1) Ostendere, Monstrare, Demonstrare. τῷ ἐγὼ ἀποδείξω, *semper tā χρέματα*, Cui ego pecunias illas ostendam, III. 122. *extr. coll. c. 24. extr. ἀπιδέξει τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα*, Demonstravit insumita et persoluta fuisse 400 talenta, VII. 118. f. οἱ ἐπιστιῶτες ἀπεδείκνυσαν τὸν λόγον, Rationes ostenderunt, Exhibuerunt, VII. 119. a. ἀποδεικνύουσι μαρτύρια τούτων τὰδε Proferunt testimonia, V. 45. a. ἀπιδείκνυσαν - ἔως οὐ ἀπιδέξαν ἀπάσας, Demonstrarunt mihi, II. 143. m. ὅς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας, Si quis multos filios (a se procreatos) Ostendere, Repraesentare possit, I. 156. a. τῷ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι, *ibid.*

2) Non solum Monstrare, aut simpliciter Repraesentare, verum etiam Tradere alteri, aut certe Offerre. ἀποδεικνύντα ἐνέχυρον, τῷ πατρός τὸν νέκυν, Qui patris cadaver pignori daret, II. 136. a. ubi mox dein, τῷ δὲ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον. Sic ὅπως βασιλεῖ Εἰζὴν ἀποδέδεικται τὰ χρέματα, VIII. 36. m. non solum significat, Ut regi Monstrarent pecunias, Sed Ut ei Repraesentarent et Traderent. Similiter, πολλὰ μὲν κλέπτοντες ἐπώλεον, - - πολλὰ δὲ καὶ ἀπιδείκνυ-

σαν, ὅσα αὐτίαν οὐκ οἶα τε ἦν κρύψαι, IX. 80. f. Αἰακῷ τίμιος ἀπιδέξαντας, Aeaco delubrum statuentes, V. 89. m. Πακτύνην εἶχον ἐν φυλακῇ, θίλοντες Κύρῳ ἀποδέξει, Tradere eum Cyro volentes, I. 160. f. nec enim satis esse videtur quod olim in vers. lat. ponebatur, ut Cyro eum monstrarent.

3) Cum dupl. accus. non solum denotat Ostendere aliquem talem, sed et Efficere, Reddere talem. ἐν χρένῳ ὀλίγῳ ὑγίεια μιν ἰόντα ἀπιδέξει, III. 130. m. *Et absque participio ἰόντα cap. 134. a. ὡς δὲ μιν ἰώμενος ὑγίει ἀπιδέξει*, sanum praestitit. Sic θίλων τὸ μαντήϊον ψευδόμενον ἀποδέδεικε, II. 133. f. non solum significat Ostendere aut Demonstrare volens. mendax esse oraculum; Sed Efficere cupiens ut mentitum esse comperiretur.

4) Ἀποδέξει βασιλεῖα est Nominare, Constituere, Creare regem; VII. 2. a. Sic ἀπιδέξει μυριάρχας καὶ χιλιάρχας, VII. 81. *Inde cum dupl. Accus. τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀπιδέξει*, III. 63. a. m. στρατηγὸν τοῦ περὶ τοῦ Ἀμκτιν ἀπιδέξει, IV. 167. a. στρατηγὸν τῆς στρατιῆς ἀποδέξαντες Κλεομένηα, V. 64. a. *Item cum Accus. et Infinit. Ὅτ' ἀνεία ἀποδέξει στρατηγὸν εἶναι τῶν περὶ θαλάσσιων*, V. 25. a. *Similiter in Passivo: ἦν ἐγὼ ὑπὸ Ἀττυάγειος ἀποδεχθῶ στρατηγός*, I. 124. m. f. οὗτος ὑπὸ Κύρου στρατηγός ἀποδεχθείς, I. 162. m. *Δαρειῶς ὁ Ὑστάσιος βασιλεὺς ἀπιδίδεικτο*, III. 88. a. ἀπιδέχθῃ πάσης τῆς Ἰππου εἶναι ἱππαρχός, VII. 154. a.

π. μελιδωνοὶ ἀποδίδεχται, (jon. pro ἀποδιδεγμένοι εἰσι,) Constituti sunt qui curam gerant, II. 65. a. τροφὴ αὐτοῖσι τοιαύτη ἀποδίδεχται, ibid. c. ὁκέσοι σφι ἱροὶ ἀποδίδεχται, Qui ipsis sacri constituti (declarati) sunt, II. 77. f. (conf. ἀποδέκασθαι.) τοῖσι ἀποδίδεχται, His constitutum, Designatum, Mandatum fuisse negotium, II. 124: a. τοῖσι ἴσθι χώρος ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἀποδιδεγμένος ἐν ᾧ συλλεγόμενοι etc. I. 153. a.

5) Ἀποδεῖλαι τινὶ τίμενος vel βωμόν, Dicare, Dedicare alicui fanum vel aram, V. 89. m. et f. VII. 178. m. f. Conf. Plutarch. Lucull. c. 29. laudatum Schneidero in Lex. crit.

6) Frequenti in usu apud Nostrum est Medium verbum Ἀποδείκνυσθαι, significans

(1) idem quod ἀποφαίνεσθαι, Proferre, Exponere, Explicare, Dicere suam sententiam. ἀποδείκνυσθαι γνώμην, IV. 97. a. ἀπιδείκνυτο ἐναντίην γνώμην, I. 207. a. (ubi mox dein, γνώμας ἀποφαίνεσθαι.) εἰ δὲ περὶ ἀφανίων γνώμην ἀποδέξασθαι, II. 24. a. τρίτος Δαρεῖος ἀπιδείκνυτο γνώμην, λέγων etc. III. 82. a. λέγεται γνώμην τήνδε ἀποδέξασθαι, ὡς etc. III. 160. a. πολλάκις ἀποδείξάμενος γνώμην, ὡς etc. III. 74. f. Θεμιστοκλῆς γνώμην ἀπιδείκνυτο, sequente Accus. cum Infin. VIII. 108. a. ἀποδέξασθαι γνώμην δειλοτάτην, IX. 58. f. ἐπίφθονον, VII. 139. a.

Et cum Dativo: γνώμην ἀποδέξασθαι Ἰωσι χρησιμωτάτην, I. 170. a. οὕτω σφι γνώμας τοιαύται

ἀπιδείξαντο, ibid. f. ἀποδείξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, Quum contumeliosa verba protuleris, VII. 150. a. Similiter in Passivo. ἰμοὶ ἢ περὶ αὐτίων γνώμην ἀπεδέκτο, II. 146. a. Similiter Passivā verbi formā et notione αὐτῇ μὲν Δαρεῖω γνώμην ἀπιδέδεκτο, IV. 132. m. idem quod Δαρείου ἢ γνώμην ἔην, ibid. a.

2) Edere facinora; quasi dicas A se facta ostendere. ἔργα ἀποδείξάμενοι μεγάλα, I. 59. f. II. 36. f. VII. 139. m. VIII. 17. m. IX. 71. f. 155. f. ἀποδέξασθαι μνημόσυνα, II. 101. a. λόγου ἄξια, VIII. 91. ἀξικπηγητότατα, I. 16. f. οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδείξάμενοι, I. 174. a. (conf. Ἀρετή.) Et cum Dativo: ἀποδείξόμενοι τι καὶ αὐτοὶ ἔργον βασιλεῖ, VIII. 89. f. Item cum aliis Accusativis αὐτῇ ἀπιδέκτο (Fecit, Ostendit a se confecta, exstructa) χώματῃ ἀξιοθήνῃ, I. 184. f. ἀποδέξασθαι οὐδεμίην στρατην, Nullam fecisse (suscepisse) expeditionem, II. 111. a. ἀπιδείκνυτο ῥώμης ὅσον εἶχον μέγιστον ἐς τοὺς βαρβάρους, VII. 223. f. (ubi quidem ἐπιδείκνυτο ex duobus codd. edidit Schaeff.) Inde Passivum. ἡμῖν εἰ μὴδὲν ἄλλο ἴσθι ἀποδιδεγμένον, IX. 27. m. f. οὐδὲν ἴσθι οἱ ἀποδιδεγμένον ἔργον ἰσχυροῦ ἄξιον, VII. 72. f. ἔργα μεγάλα τι καὶ θωυμαστά, τὰ μὲν Ἕλλησι, τὰ δὲ βαρβάροισι ἀποδέχθῃ, Prooem. libri I.

Ἀποδείρειν, (jon. pro ἀποδέρειν) Excoriare, Pelle[m] detrahere. ἀποδείρει τὴν κεφαλὴν, Caput occisi hostis pelle nudat, IV. 64. a. Αἰορ. 1. ἀποδείρας (τὸ ἱρῆιον),

IV. 60. f. 64. f. *ἱερὰν ἀποδείρωσι*, IV. 61. a. *ἀπείδωρε πᾶσαν τὴν ἀνδρωπῆην*, V. 25. m. *Conf. Δείρειν.*

Ἀποδέχεται (jon. pro Ἀποδέχεται) Accipere, Recipere, Admittere. *τοὺς ἀποπεμφθέντας μὴ ἀποδέχεται*, Non Recipere (Non recuperare, Non revertentes videre) eos qui a se missi essent, (scilicet, quod ab his, ad quos missi fuissent, retinerentur) IV. 33. m. f. *εἰ οἱ φίλον εἰη γνώμην ἀποδέχεται παρὰ τοῦ etc.* An ei gratum esset Accipere (Admittere) consilium ab eo qui dicere voluisset quid sentiat, IV. 97. a. *μέγιστον θῶμα ἐρέω τύτῃ μὴ ἀποδοκίμοις Ἑλλήνων*, sequente *Accus. cum Infin.* Rem maxime miram dicam eis Græcis qui non Admittunt, non Credunt, *unum e septem Persis suasisse populare institui imperium*, VI. 43. m.

Passivum. ἀνδρωγαδίῃ αὕτη ἀποδέδεται, μετὰ τὸ μάχισθαι εἶναι ἀγαθόν, Post bellicam virtutem hoc tamquam virtus et boni strenuique viri argumentum Accipitur, Admittitur, I. 136. a. *οὐδέ σφι θεοὶ οὗτοι ἐν τοῖσι ἄλλοις θεοῖσι ἀποδέδεται*, (jon. pro ἀποδεδεγμένοι εἰσὶ,) Neque hi dii in reliquorum deorum numerum sunt ab illis Recepti, I. 43. m. nisi forte et istud ἀποδέδεται, I. 136. et hoc ἀποδέδεται rectius a themate Ἀποδιδόναι repetantur, illisque accenseantur exemplis quæ sub isto verbo num. 4. retulimus.

Ἀπείδει, 195, ἡ, (jon. pro Ἀπείδει-

Lex. Herod. P. I.

ξίς) duos habet significatus, illis respondentes quos supra in verbo Ἀποδείκνυσθαι retulimus.

1) *Expositio, Explicatio, Demonstratio.* Ἡροδότου ἱστορίας ἀπόδειξις ἦδε, Haec est Expositio, Explicatio, earum rerum quas Herodotus vel ipse vidit, vel percunctando cognovit, *Prooem. libri I. βουλομένοις σφί γίνουσι* ἂν ἀπόδειξις, Volentibus ipsi fieret demonstratio, i. e. Lubenter ejus rei documentum essent daturi, VIII. 101. m.

2) ἀπόδειξις ἔργων, Confectio operum, Edere facta; et per metonym. Facta edita, Opera confecta. ἡμῖν λείπεται ἀπόδειξις ἔργων μεγάλων, I. 207. extr. τῶν ἄλλων βασιλέων ἔλεγον οὐδεμίην ἔργων ἀπόδειξιν, II. 101. a. εἴ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τεύχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδειξιν συλλογίσαιτο, II. 148. a.

[Ἀποδείρειν, vide Ἀποδείρειν.]

Ἀποδέρμα, τος, τὸ, (i. q. δέρμα,) Detracta pellis. ἐκ τῶν ἀποδερμάτων χλαίνας ποιεῖσι, IV. 64. m. ubi et δέρματα paulo ante, et post iterum.

Ἀποδημίειν, Domo abesse, I. 29. m. IV. 1. m. κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀπιδήμησε, Profecta erat, VIII. 85. f.

Ἀποδημία, ἡ, Peregrinatio. εἰνέχε τῆς ἐξ οἴκου ἀποδημίας, VI. 150. b.

Ἀποδιδόναι, Reddere. ἐκείνοι τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδούσι, IV. 119. f. ἀποδοῦναι ὀπίσω ἐς Ἡρακλίδας τὴν ἀρχήν, Restituere regnum Heraclidis, I. 13. b. εἰ τὸ ὁμοίον ἀποδιδόι ἐς αὐξήσιν, II. 13. m. ubi si sincera scriptura, idem valebit ἀποδιδόι ac ἐπιδιδόι, quod ibidem praecedit.

F

Ἀπιδιδεσθαι, Vendere. ἀπιδόντο τὸν κρητῆρα ἐν Σάμῳ, I. 70. f. et max. οἱ ἀποδόμενοι ibid. διδούσι νίας, πενταδράχμους ἀποδόμενοι, VI. 89. b. ubi, pro eo quod in latinā versione commodantes posuimus, rectius vendentes reponetur; et in Adnot. ad eundem locum, pro vocab. minae, quod imprudentibus nobis excedit, drachmae sunt reponendae.

Ἀποδιδρῆσκαι et Ἀποδρῆναι, (comm. ἀποδιδράσκαι et ἀποδρᾶναι) Aufugere, Profugere. ὡς δὴ ἀποδιδρῆσκέωντων (τῶν Ἑλλήνων) IX. 59. a. ἀπιδιδρῆσκον τοὺς Αἰγύπτου παῖδας, II. 182. f. ἀποδρῆναι, III. 45. a. ἀπιδρῆς ἐν Σάμῳ, IV. 43. f. IX. 37. m. ἐπὶ θάλασσαν, VI. 2. a. οἶχοντο ἀποδράντες, IX. 118. a. Futur. ἀποδρῆσσεσθαι, VII. 210. a.

Ἀποδινῆναι τὸν σῖτον, Proterere, Triturare frumentum, II. 14. extr.

Ἀποδοκίειν, Displicere, Non placere. μετέπειτα ὡς σφι ἀπιδόξει (ταῦτα), Dein postquam haec eis displicuere, I. 172. m. Et sequente particulā negativā μὴ abundante, et Infinitivo. ἀπιδόξει σφι μὴ τιμωρεῖν Ἴωσι, Displacuit (Non placuit) eis opem ferre Jonibus, I. 152. a. m. Similiter ἐπὶ σφι ἀπιδόξει μήτε ἐπιδικῶναι Ἰτι etc. VIII. 111. a.

Ἀποδοκιμᾶν et Ἀποδοκιμάζειν, Reprobare, Rejicere, Repudiare. τῷ πρώτῳ ἐμβελόντι ἵπται, οὐδὲ ἀποδοκιμᾶ οὐδὲνα, I. 199. m. f. μήτε τοὺς λοιποὺς ἀποδοκιμάζων, VI. 130. a.

Ἀπιδος, ου, ἡ, (comm. Ἀφοδος) Abitus, Discessus, Reditus, V. 29. extr. IX. 55. extr. ἦγε ἄπο-

δος ἡμῖν ἀσφαλῆς, Tutus nobis Reditus est, IV. 97. m.

Ἀποδρῆναι, vide Ἀποδιδρῆσκαι.

Ἀπόδρησις, ιος, ἡ, Fuga, Profugere. διὰ τούτων (τόπων) τὴν ἀπόδρησιν ποιέσθαι, IV. 140. f.

Ἀποδύνειν, Exuere; cum duplici Accusativo, ut apud Poëtam, Iliad. β. 261. εἰ μὴ σι ἀπὸ μὲν Φίλα ἱμάτα δύσω, sic apud Herodotum, ἀπιδύσι σφίαις (nempe τὸν κόσμον), συμφορήσας δὲ (αὐτὸν) κατίκαμ, V. 92, 7. m. Conf. Ἐκδύνειν.

Ἀπόζειν, Spirare odorem. ἀπέζει τῆς Ἀραβίης ἡδύ, Suavis odor ex Arabia spirat, III. 113. a.

Ἀποθανῆναι, Morieris, Moriturus es; sec. pers. fut. per syncopen ex ἀποθανῆναι formata, pro comm. ἀποθανῆ.

Ἀποθῆναι, Cursu discedere, Celerriter abire. ἱστία αἰροντο ὡς ἀποθυσόμενοι, VIII. 56. a.

Ἀποθήκη, κς, ἡ, Repositum, et metonym. Res reposita: tum per metaphoram, Beneficium in aliquem collatum (et apud illum velut depositum) ad gratiam ab eo in futurum tempus ineundam. ταῦτα ἔλεγε, ἀποθήκην μέλλων ποιήσεσθαι ἐς τὸν Πέρσῃ, ἵνα - - ἔχῃ ἀποστροφὴν, VIII. 109. f. ubi olim ὑποθήκην edd. Vide Not.

Temere olim et prorsus importune IX. 27. m. edebatur ἐς Ἀμαζονίδας, τὰς ἀποθήκας τὰς ἀπὸ Θερμώδοντος ἐμβαλούσας, ubi vitiosa duo verba τὰς ἀποθήκας scripti libri omnes, qui ad hunc diem excussi sunt, penitus ignorant.

Ἀποθνήσκαι, non solum Mori, ut,

ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τραμάτων, II. 63. f. sed et Interfici. ὑπὸ τοῦ ἰωυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκουσιν, I. 137. extg. ἀπίθανι ὑπὸ Σαβύλλου, VII. 154. a. Sic VII. 213. f. IX. 64. m. 75. f.

Ἀποθρεῖν, Desilire, Exsilire. (Comm. ἀποθρεύουσιν, ἀποπηδᾶν.) ἀποθρόνους ἀπὸ τῶν ἵππων, I. 80. f. (ἀπὸ τῆς πῆς, de pavi,) VII. 182. m.

Ἀποθρεύουσιν, Desilire. ἀποθρεύουσιν ἀπὸ ἵππου, III. 129. a.

Ἀποθύμιος, ου, ὁ, ἡ, Ab animo alicujus alienus, Molestus, Ingratus. οὐκ ἠδελήσασθαι τοι ἐναντιῶσθαι, οὐδέ τι ἀποθύμιον ποιῆσαι, VII. 168. m. f.

Ἀποθωμάζειν et Ἀποθωμάζω, i. q. simplex θωμάζειν et comm. θωμάζειν. ἀπειθώμαζε (vel ἀπειθωμ.) ὀρίων, I. 88. a. μαθὼν μιν ἀποθωμάζοντα, I. 68. a. ἀπειθώμαζε καὶ ἐξηπλήσιστο, III. 148. m. ἀποθωμάζειν τὸν κοινορτὸν ἑταῖον κοτε εἰς ἀνθρώπων, Mirari, quorumnam tandem hominum esset ille pulvis, VIII. 65. a. ἀπειθώμαζε (vel ἀπειθωμ.) τὸ λεγόμενον, (τὸ λεχθῆν,) I. 11. m. 30. m. IX. 111. a. Conf. Θωμάζειν.

Ἀποικίη, ης, ἡ, Colonia. ἐς ἀποικίην ἄγειν, In coloniam deducere. εἴ τι ἐς Σαρδῶ ἄγῃ (σφῆας vel αὐτοὺς) ἐς ἀποικίην, εἴ τι ἐς etc. V. 124. b. ἔστειλε ἐς ἀποικίην ἐκ Λακεδαιμόνος, IV. 147. a. Conf. Στίλλειν, num. 3.

Ἀποικίζειν, Coloniam condere, Colonis frequentare. Seq. Accusat. Αὐτοὶ λέγουσι Τυρρηνίην ἀποικίσαι, Dicunt Lydi, se Tyrhenniam colonis frequentasse,

coloniam duxisse in Tyrhenniam, I. 94. a. ubi vitiose olim ἀποικισῆσαι.

Ἀποικος, ου, ὁ, Colonus. Hinc Fem. Ἀποικίς, ἰδός, ἡ. Unde ἀποικίδες πόλεις, Civitates colonis frequentatae, Quae sunt coloniae a populo aliquo conditae. Καρχηδόνιοι Ἀμιδῆα μνήματα ἐποίησαν ἐν πόλει τῇσι πόλεσι τῶν ἀποικίδων. scil. πόλεων, VII. 167. f.

Ἀποικιζέσθαι, Deplorare, Misericordiam alicujus implorare, Misere conqueri. ὁ παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποικιζέτο ταῦτα, sive τούτων ἴνικα) τῶν ὑπὸ Κύρου ἦντο, I. 114. f. Conf. Κατακτιζέσθαι.

Ἀποινα, τὰ, Multa, quae redimuntur culpa; proprie, quae persoluta alicui a reliqua poena liberatur. νῦν ὧν ἀποινα οἱ τὰδε ἰδίῳ ἐπιθῆναι, IX. 120. a. m. ubi, pro ἀποινα οἱ, videtur utique ἀποινα μοι legendum. Vide Var. Lect. et Not. Sigillatim usurpatur de Pretio redemptionis captivorum, VI. 79. a. φᾶς αὐτίων ἔχειν τὰ ἀποινα. ἀποινα δὲ ἔστι Πελοποννησίοισι δύο μνῆαι τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμάλωτον ἐκτίνειν.

Ἀποκατῆσθαι, (comm. ἀποκαθῆσθαι,) Scorsim sedere. ἀτιμώμενοι ἀποκατίσταται, IV. 66. m. jonice pro ἀποκαθίσταται.

Ἀποκίρειν, Tondere, Radere. ἀποκίραντο τὰς κεφαλὰς, VI. 21. a.

Ἀποκηδεύειν τινά, Justa persolvere alicui; proprie, Finem facere τοῦ κηδεῖν, parentandi et justa persolvendi mortuo. βάρβαροι ὡς ἀποκηδεύσαν Μασίστιον, IX. 31. a. Not.

Ἀποκηρύσσειν, Per praeconem ven-

dere. τὴν καλὰ μὲν ἀπ' ὧν ἐκέρυξαν, I. 194. m. f.

Ἀποκλάειν vel Ἀποκλαίειν, Fletum edere, Ejulare. οὔτε ἀνέβωσας, οὔτε ἀπέκλινσας, III. 14. m. f. ubi paulo ante est ἀνακλαύσας, et paulo post ἀνακλαίειν eadem notione. ἀπέκλαιε sive ἀπέκλαιε ex Herodoto citat Pollux II. 64.

Ἀποκλήειν, (comm. ἀποκλείειν) Excludere, Intercludere, Claudere. τὰ ἀποκλήϊοντα τὴν ὄψιν, Quae prospectum Intercludunt, Intercipiunt, I V. 7. extr. ἀποκλήϊσαντες τὰ ἱερά, Claudentes templa, II. 133. a. νῦν ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκλήϊσας ἔχεις, Nunc me utroque horum exclusum tenes, I. 37. a. ἀπεκλήϊτε αὐτὸν τῶν πυλέων, Excludit eum portā, V. 104. f.

Passivum. ἀποκλήϊται ἡ Σκυθικὴ ὑπὸ Ἀγαθύρσων, Excluditur, Clauditur, i. e. Terminatur Scythia ab Agathyrasis, Conterminos habet Agathyrsos, (scil. Agathyrsi excludunt Scythiam ne ulterius porrigatur,) IV. 100. b. διμυκίνοντες μὴ ἡ αὐτίκων νῆσος ἀποκλήϊσθῇ, nempe τοῦ ἐμπορίου, Veriti ne ipsorum insula mercatu Excluderetur, I. 165. a. ἀποκλήϊσθίντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, III. 55. a. πολλοὶ ἀπεκλήϊσθησαν τοῦ ὅστιος ὑπὸ τῶν Σαμίων, III. 58. f. ἀποκλειάτο ὑπὸ τῆς ἵππου, Interclusi tenebantur ab equitatu, IX. 50. f. jonice pro ἀποκλεισμένοι ἦσαν.

Ἀποκλίνειν, Declinare, Inclinare. ἀποκλίνουντι πρὸς ἀπηλώτην ἀνεμόν, IV. 22. a. idem quod πρὸς τὴν ἡῶ ἀποκλίνουντι ibid. f. Si ad orientem declines, te conver-

tas, progrediaris. ἀποκλινομένης τῆς ἡμέρας, Inclinate die, IV. 181. f. ἀποκλιναμένης τῆς μεσαμβρίας, Post meridiem, Sole de medio coelo inclinante, III. 104. f. Sed et de Plagā mundi eadem usurpatur formula, ἀποκλινομένης μεσαμβρίας πρὸς δύοντα ἥλιον, Ubi meridiana coeli plaga versus occidentem solem inclinat, III. 114. a. cum Var. Lect. et Not. Conf. Κλίνειν.

Ἀποκορυφῶν, In brevem summam contrahere. ἀπεκορυφῶσσι τὰδε, Brevibus verbis hoc responsum eis dedit, V. 73. m. Not. Commode Portus contulit illud Hesiodi, Ἐργ. vs. 106. ἔτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω.

Ἀποκρατίειν, apud Nostrum i. q. κρατίειν, Superiorem, Potiorem esse, Superare. ὁ Νεῖλος (cum Istro collatus) πληθεῖ κρατεῖ, IV. 50. a. ubi alii quidem ἐπικρατεῖ. Sed consentientibus libris legitur idem verbum eadem notione, et quidem cum Accusat. casu constructum, IV. 75. a. ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμίᾳ ἀν' μιν πυρὶν ἀποκρατῆσαι.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ, ἡ, Praeruptus. ὄρος ἄβατον καὶ ἀπόκρημνον, VII. 176. a. m. πρὸς ἀποκρήμνοισι οὖρεσι, I. 111. m. ἀποκρήμνου ἰόντος τοῦ χώρου, VIII. 53. m.

Ἀποκρίνειν, 1) Distinguere, Diversum facere. οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες, οὔτε πρῶρην συνάγοντες, Neque puppim distinguentes, diversam facientes, (a prorā), neque proram in angustius contrahentes, I. 194. a. Hinc in Passivo: τοῖσι ἄλ-

λοιπὴ ἀνθρώποισι χωρὶς θηρίων διαί-
τα ἀποκρίνεται, *Aljis hominibus
diversa, distincta, habitatio ab
animalibus est, (Aegyptii una
cum animalibus degunt,)* II. 24. a.
ἀπικρίθη ἐκ παλαιότητος τοῦ βαρ-
βάρου (vel βαρβαρικοῦ) ἔθνεος τὸ
Ἑλληνικόν, Jam a priscis tem-
poribus Distinctum, Multis
modis diversum fuit, Grae-
cum genus a barbaro, Magnum
inter Graecos et Barbaros dis-
crimen interfuit, I. 60. m.

2) Seligere. ἵνα ὑμῶν ἐξαίρε-
τον ἀποκρίνων, Unum e vobis
prae caeteris seligens, VI. 130.
a. ἀπέκρινεν τοῦ στρατοῦ ὡς πέντε
μυριάδας, III. 25. a. m. τῶν νῶν
ἀποσείων ἀποκρίναντες διηκοσίας,
VIII. 7. a.

Loco verbi Medii Ἀποκρίνεσθαι
significante Respondere, Hero-
dotus ex jonici idiomatís more
Ἀποκρίνεσθαι usurpat. Irrepsit
tamen communis forma Ἀποκρί-
νεσθαι in codices nonnullos I.
2. f. Tenentque eamdem libri
omnes V. 49. extr. in Cleomenis
Spartani verbis, et VIII. 101. a.
ubi Xerxes inducitur loquens.

Ἀπόκρισις, ις, ἡ, Responsio, Re-
sponsum: pro quo alibi quidem
ἐπόκρισις ex Jonum more; sed
agnoscunt veteres libri omnes τὴν
τοῦ μανθίου ἀπόκρισιν, I. 49. et
τῆς ἀποκρίσεως V. 50. a. Praefe-
runt etiam codd. nonnulli ἀπο-
κρίσις III. 53. a. ubi plerique
ἀνακρίσις.

Ἀποκρούεσθαι, Propulsare. τὰς
προσβολὰς ἀπικρούοντο, IV. 200.
f. οὐδαμῶς γὰρ αὐτοὺς ἐπιόντας
ἀποκρούεσθαι, VIII. 61. extr.

Ἀποκρύπτειν, 1) Occultare. τὸν

ἥλιον ὑπὸ τοῦ σπλήθους τῶν εἰστώ-
ν ἀποκρύπτουσι, VII. 226. a. 2) Ce-
lare; cum dupl. Acc. οὔτε σὶ ἀπο-
κρύψω - τὴν ἐμὴν οὐσίην, VII.
28. a.

Ἀποκτείνειν, Occidere. Futur. par-
ticip. πέμπει Περξάσπια ἀποκτι-
νέοντα μιν, Qui illum occide-
ret, III. 30. f.

Ἀποκωλύειν, Prohibere. οἱ δ' ἀποκω-
λύσουσι, I. 66. m. in orac.

Ἀπολαγχάνειν et Ἀπολάχειν, Sor-
tiri, Sorte accipere, Accipere.
ἀπολάχετε (Imperat. Praes.) τῶν
κτημάτων τὸ μέρος, IV. 114. f.
ἀπολαχόντες (Aor. 2.) τῶν κτη-
μάτων τὸ ἐπιβάλλον, IV. 115. a.
ἀπολαχόντες τὴν Ταναγρακὴν μοῖρην,
V. 57. m. ἀπολαχ. μέρος ὅσον
αὐτοῖσι ἐπίβαλλε, VII. 23. m.
μοῖραν τε τιμῶν μετέχοντες, καὶ
τῆς γῆς ἀπολαχόντες, IV. 145. f.

Ἀπολαμβάνειν, 1) Accipere. τὸν
μισθόν, Ferre, Auferre merce-
dem, VIII. 137. m.

2) Recipere, Recuperare re-
gnum, urbem et simil. ἀπολαβὼν
τὴν τυραννίδα, I. 61. a. τὴν Αἰγυ-
πτον, III. 18. a. τὴν τοῦ πατρὸς
ἀρχὴν, ibid. m. οὐκ ἀπέλαβε τὸ
ἱερὸν ἄρμα, VIII. 115. f. Futur.
ἀπολάμψισθαι τὴν πόλιν, III.
146. a.

3) ἀπολαμβάνειν μῶνον, Se-
ducere aliquem, solum cum
solo, Semotis arbitris cum
illo agere. καλέσας Ὑστάσπια
καὶ ἀπολαβὼν μῶνον, I. 209. m.

4) Med. ἀπολαμβάνεσθαι, In-
tercipere, Intercludere. λέγων
ὡς ἀπολάμψοιτο συκυεύς, Dicens
se multos esse intercepturum,
IX. 38. extr. (Recipiendi no-
tione idem Fut. Med. paulo ante

num. 2. vidimus) *Inde Passivum*, ἐν ὀλίγῳ ἀπολαμφθίντες, *In exiguum spatium conclusi*, *In angusto intercepti*, VIII. 11. a. ubi ἀπολαμφθίντες idem valet ἀσπεριεχόμενοι, cap. 10. m. ἀπολαμφθίντες πάντεςθιν, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐξήλυσιν, V. 101. a. m. VIII. 76. m. 97. a. Rursus, εἰ ἀναγκασθεὶς ἀπολαμφθίς ὁ Πέρσης μένειν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, VIII. 108. m. ὑπ' ἀνέμων ἀπολαμφθίντες, *Ventorum vi circumventi*, *Intercepti et praepediti quo minus cursum, quo vellent, tenere possent*, II. 115. m. Not. IX. 114. a.

Ἀπολαμπρύνεσθαι ἔργοισι, *Inclarescere rebus gestis*. ἵνα ἐνθα ἀπολαμπρύνειαι ἔργοισι, *Eo ire ubi rebus gestis inclarescas*, I. 41. f. ubi videtur ἀπολαμπρύνειαι pingendum, ut sit *Futurum*, ex λαμπρύνειαι decurtatum. Λακεδαιμονίοισι ἔργοισι τε καὶ γνώμῃσι ἀπολαμπρυνθεὶς, *Qui et factis et consiliis inter Lacedaemonios inclaruit*, VI. 70. f.

Ἀπολαύειν, *Frui*. ἦκω τῆς σῆς βουλόμενος δικαιοσύνης ἀπολαῦσαι, VI. 86, 1. m.

Ἀπολέγειν (i. q. ἐκλέγειν) *Seligere*. ἀπολέξαντες τὸ ἄριστον, V. 110. τριήκοντα μυριάδας ἀπολεξάμενος τοῦ στρατοῦ, VIII. 101. m. f.

Ἀπολείπειν, 1) *Transitivā notione*, *Relinquere, Deserere*. cum *Accusat.* ἐς ὃ μιν ἀπολιπόντες οἰχοντο ἐς ἄλλον χῶρον, IV. 160. a. ἀπολιπόντες Λιωνίδην ἀπαλλάξισθαι, VII. 222. b. τῆς θεοῦ ἀπολειπυνῆς τὴν ἀκρόπολιν, VIII. 41. f. μὴ σφεας ἀπολίπωσι (οἱ Ἀθηναῖοι) VIII. 63. *Et subintel-*

lecto Accusat. ὅχιτο ἀπολιπὼς (scil. τὴν Πυθίην vel τὸ χρηστήριον) ἐς τὴν θῆρην, IV. 255. extr. Sic ἀπολιπόντων γὰρ (scil. αὐτοὺς) Ἀθηναίων, VIII. 63. ἐς ὃ οἱ Κορίνθιοι, τῶν παιδῶν οἱ Φύλακες, οἰχοντο ἀπολιπόντες, scil. αὐτοὺς, III. 48. f. λέγεται -- Κρήτας -- πολιορκεῖν ἐπ' ἔτια πέντε πόλιν Κάμικον, τέλος δὲ -- -- λιμῶ συνεστῶτας, ἀπολιπόντας (nempe αὐτὴν) οἰχεσθαι, VII. 170. a.

2) *Interdum videri potest absolute, absque regimine*, poni hoc verbum, reddendum *Abease, Deficere, Desinere*: ubi tamen, verum si quaeris, obtinet *primitiva notio Relinquendi, et aut discrete adest Accusativus, aut e propinquo subintelligitur*. γυνὴ μέγας ἀπὸ τιστέρων πηχίων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους, I. 60. m. Mulier quae tres digitos Abest a quatuor cubitis; *proprie, Quae a mensurā quatuor cubitorum Relinquit tres digitos, scil. quos statura ejus non complet. Sic ἀπὸ πέντε πηχίων βασιλῆων ἀπέλιπε τέσσαρας δακτύλους*, VII. 117. m. ἐπιάν ἀπολίπη ὁ Νείλος, II. 93. f. *interpretatus sum Postquam deficere coepit Nilus; Wess. cum Valla, Postquam Nilus abscessit: proprie, Postquam Reliquit Nilus ista loca, nempe τὰ κοῖλα τῆς γῆς καὶ τὰ τίλματα*. Sic ἐπιάν σφι ὁ πεταμὸς ἐπελθὼν ἄρση τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ ἀπολείπη (αὐταῖς) ὀπίσω, II. 14. f. *nempe ἀπολείπη αὐταῖς, Irrigata arva rursus Relinquit. ὁ Νείλος -- ὀπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ῥέθρον*, II. 19. m. *Intelligebam olim cum Porto et*

aliis κατὰ τὸ μέτρον, Deficiens quod ad fluentum suum adinet, sed rectius (ut quidem nunc mihi videtur) et propius ad verbum, *Wess. cum Valla*, nec tamen satis perspicue, Relinquens fluentia; nempe Relinquens cursum quem adhuc tenuit et loca quae adhuc inundaaverat. (cf. Πείθρον) ἰκτῖνοι καὶ χελιδόνες δι' ἑτίας ἰόντες οὐκ ἀπολείπουνσι, II. 22. f. Vertunt, Non Deficiunt, Non Desinunt esse perennes: sed vide ne vel ex praecedentibus vel ex continuo sequentibus intelligi debeat οὐκ ἀπολείπουνσι τὰ χωρία ταῦτα αὐτ' αὐτοὺς τοὺς τόπους. Conf. ἐπιλείπουν.

3) Medium verbum legitur VII. 221. f. οὐκ ἀπέλιπετο, Non discessit; ubi quidem alii codd. οὐκ ἀπέλιπε praeferunt. Vide Not.

4) Passivum. πολὺ τῆς ἀληθείας ἀπολειμμένοι, II. 106. extr. Longe a veritate Aberrantes.

Quod apud H. Steph. in Thes. Gr. Ling. ex Herodoto citatur ἀπολείπασθαι περὶ ἰωντὸν vitiosa ea olim scriptura legebatur, II. 25. m. ubi recte ὑπολείπασθαι meliores libri dederunt.

Ἀπολείοντες, Particip. Fut. (comm. ἀπολούντες) Perdituri, Interfecturi, VI. 91. a. et m. Et ἀπολούντες, IX. 18. a. Ἀπολούμενοι, Perituri, VII. 218. f. IX. 69. m. [Ἀπολεῖσθαι, Latrocinari, Per vim eripere. Pro ἀπιδόατο, quod e mssis restitutum est, temere olim ἀπιδόσαντο editum erat I. 70. m. Vide ibi Var. Lect.]

Ἀπολις, ὁ, ἡ, Gen. ἀπόλιδος, jon. ἀπόλιος, Dat. ἀπόλιδι, jon. ἀπό-

λι et ἀπόλι, Qui civitatem (patriam) non habet, VIII. 61. a. ibique Var. Lect.

Ἀπολλύναι, Tertia pers. plur. ἀπολλύσει, pro ἀπολλύουσι, IV. 63. a. sicut mox ibid. κατιγγύνει pro κατιγγύνουσι. Confer. supra Ἀπολείοντες.

Ἀπολογίσθαι τινι ὑπὲρ τινος, Respondere alicui, Causam apud aliquem dicere pro aliquo. ὁ Λάκων ἱκανός τοι ἔμελλε ἵσθαι καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογύμενος, VII. 161. m. Absolute: Μιλτιάδης, αὐτὸς μὲν παρών, οὐκ ἀπελόγητο, Causam non dixit, VI. 136. a. Conf. Ἐπιραπολογέσθαι.

Ἀπολύειν, Absolvere. ἀπέλυσαν αὐτὸν μὴ φῶρα εἶναι, II. 174. m. (ubi mox e contrario, ὅσαι δὲ μιν κατίδουσιν φῶρα εἶναι). παιδάς δὲ αὐτοῦ ἀπέλυσεν τῆς αἰτίας, IX. 88. a.

Pro Ἀρτάβατον ἀποστείλας ἰς Σοῦσα, codd. Arch. et Vind. praeferunt Ἀρτ. ἀπολύσας ἰς Σοῦσα.

Ἀπολύεισθαι, Excusare culpam, Sese purgare, Diluere crimen. ὁ δὲ, ἀπολύόμενος, Ἰφθ, VIII. 59.

Ἀπομαστιγῶν, Flagellis caedere. τὴν θάλασσαν ἀπιμαστιγῶσι, VIII. 109. m. f.

Ἀπομχταΐζειν, Crepitum ventris edere. ὁ δὲ ἐπ' ἑρας (sc. τὸ σκέλος) ἀπιματάσει, II. 162. m. Not.

Ἀπομάχισθαι, Repugnare, Recusare. Absolute: ὁ μὲν δὴ, ταῦτα λέγων, ἀπιμαχίτο, Repugnavit, Recusavit, scil. facere id quod alter ab eo postulaverat, I. 9. a. Cum Accusat. rei: ὡς δὲ ἀπιμα-

χίσαντο τοῦτο, VII. 136. m. id est (ut paulo ante ibidem ait scriptor,) οὐκ ἔφασαν ποιήσιν ταῦτα οὐδαμᾶ. Conf. ibi Not.

Ἀπομνημονεύειν, In alicujus memoriam aliquid facere. ἐπὶ τούτου τῷτὸ οὐνομα ἀπιμνημόνυσι Ἰπποκράτης τῷ παιδὶ θίσσεται, V. 65. f.

Ἀπομνησικαεῖν τινι, Acceptarum injuriarum memoriam alicui servare. τούτων εἵνεκεν ἀπιμνησικαεῖον τοῖσι Σαμίοις οἱ Κορίνθιοι, III. 49. m.

Ἀπομύναι, Abjurare, Dejerare, Interposito jure jurando negare. χρῆν ὁμόσαι μὴ μὲν ἐκόντα ἔλθειν, ἀπομόσαντα δὲ. etc. II. 179. m.

Ἀπένασθαι, Frui aliquā re. τὴν (scil. ἢν πόλιν) πρέτερος --- κτίσας, οὐκ ἀπώνητο (αὐτῆς), Civitate, quam condiderat, non fruitus est, μοι α Ἐθρακίβις ejectus, I. 168. f.

Ἀπονῆτι, Nullo labore. ἀπονῆτι ἔμιλλε ἀπολάμψεσθαι τὴν πόλιν, I. 146. a.

Superlat. Ἀπονῆτοτατα (Minimo labore) καρπὸν κομίζονται ἐκ γῆς, II. 14. a. τίω τρόπῳ ἀπονῆτοτατα τῶν ἀνδρῶν τουτέων ἐπικρατήσομεν, VII. 234. f.

[Ἀπονικήσαι, vitiosa olim scriptura pro ἀπεικίσαι, I. 91. a.]

Ἀπονοστήειν, Reverti. ἀπήμονα ἀπονοστήσειν, I. 42. extr. 111. a. II. 33. a. 161. f. ἀπονοστήσειν ἐς Σπάρτην, I. 82. extr. ὁπίσω οὐκ ἀπονοστήσειν, IV. 33. m. f. ἢν σῶς ἀπονοστήσῃ, III. 124. b. IV. 76. a. VI. 136. a. etc. Conf. Νοστήειν et Ἐπνοστήειν.

Sed pro ἀπονοστήσειν τὴν στρα-

τὴν, VI. 133. m. recte alii libri ἀπαναστήσειν dedere.

Ἀποξηραίνειν, Exsiccare, Areface-re. ἀπιξηρασμένου τοῦ ἀρχαίου μέθρου, I. 186. m. τοῦ ποταμοῦ τὸ μέθρον ἀποξηρασμένον, VII. 109. a. Conf. Ἀναξηραίνειν.

Ἀποξυρίζειν, Tondere, Detondere. τῶν δούλων τὸν πιστότατον ἀπoxυρήσας τὴν κεφαλὴν, V. 35. m. Conf. Ξυρίζειν.

Ἀποπαύειν, Sedare, Finem facere. Cum Accus. pers. et Genit. rei: ταῦτα πένθος Κροῖσον ἀπίπαυσι, I. 46. a.

Ἀπόπειρα, ης, ἡ, Tentamen, Experimentum vel Periculum quod facimus. ἀπόπειραν τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι βουλόμενοι τῆς μάχης, Experimentum (Specimen) capere volentes generis pugnae quo usuri essent Barbari, VIII. 9. f. Conf. Διάπειρα.

Ἀποπειρᾶσθαι, Tentare, Periculum facere, Explorare. ἐπιμαῖτο γνώμης (ἐκάστου) Sententiam exploravit uniuscujusque, III. 119. a. Et eadem notione, absque vocab. γνώμης, ἀποπειρώμενος ἐκάστου, VIII. 67. extr. τῶν ματηνῶν, I. 46. a. (Conf. ibid. f.) τῶν δορυφόρων, III. 128. m. τῆς Ἑλλάδος, III. 134. f. τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες ἐθίλουν etc. IX. 21. f. ἀποπειρώμενος τῆς Θεσσαλίας ἵππου Experimentum (Specimen) capere cupiens equitatus Thesalici, VII. 196. m. Aor. 1. Pass. notione activā: ἐπειρᾶσθαι, Postquam fecit experimentum, II. 73. f. Conf. Ἐπιπειρᾶσθαι.

Ἀποπέμπειν, Mittere, praesertim in locum longinquiorem, Emit-

tere, Ablegare. ἀποπίμψει (Ex Samo in Asiam) Μαιάνδριον, III. 123. a. Κροῖσος ἀπέπειμψε (τινάς) ἰς τὰ μαντήια, I. 46. f. 47. a. 51. a. ἀποπίμψει τὸν Κῦρον (ἰς Πέρσας), I. 122. a. coll. 121. f. Similiter III. 44. f. 130. m. IV. 9. m. f. V. 51. a. 63. m. VII. 220. a. 221. f. Etiam de rebus missis, ut ἀναδήματα ἀπέπειμψε ἰς Δελφούς, I. 51. f. 52. a. Alibi significat Dimittere, Remittere. ἀποπίμψειν αἰσινίας, VII. 146. extr. 147. f. Passiv. ὁ δὲ ἀποπειμψόμενος, VII. 221. f. II. 32. m. ἰς τὰ ἀποπίμψθησαν, I. 53. a. ἀποπειμψθῆναι ἰς Πελοπόννησον, IX. 50. f. Medium Ἀποπίμψασθαι, A se dimittere. τὸν δὲ παῖδα τοῦτον ἔξ ὀφθαλμῶν ἀπόπειμψαι ἰς Πέρσας, I. 120. f. Etiam in Praes. ἀποπίμψεται μιν, I. 33. a. Not. Ἀπίμψις, ἰος, ἦ, Missio, Emissio; item Dimissio, Remissio. μετὰ τὴν ἀπόπειμψιν τῶν κατασκοπῶν, VII. 148. a. potest significare Postquam emiserunt speculatores sive Praeterquam quod Speculatores in Asiam miserunt: Sed ex cap. 146. extr. et 147. extr. intelligi videtur, recte sententiam scriptoris expressisse Vallam, interpretantem Post Reditum (scil. proprie Post dimissionem vel remissionem) speculatorum. Ἀποικιπλάιναι τὸν θυμὸν, Explere, Mitigare iram, I. 129. m. ὥστε ἀποπλῆσαι τὸν χρησμόν, Ut ea res impleret oraculum, VIII. 96. m. Not. (Conf. Ἐκπιμπλάιναι). τὰς τιτρακοσίας μυριάδας τοι ἀποπλήσω παρ' ἐμευτοῦ, Complebo tibi de meo, VII. 29. m.

Ἀποπίνειν, Ebibere. ἔπειτα ἀποπίνουσι (τὴν κύλικα?) IV. 70. f. Ἀποπίπτειν, Decidere. οἱ ἀποπίπτοντες ἀπὸ τῶν φιαλέων στατήρες, III. 130. f. Ἀποπλέειν, Navi proficisci, Fut. ἀποπλεύσεισθαι, IV. 147. m. Conf. Ἀποπλώειν. Ἀπόπληκτος, ου, ὁ, ἦ, 1) Apoplexiam passus, Membris captus, I. 167. a. 2) Stupidus, II. 173. f. Ἀπόπλους, ου, ὁ (comm. ἀπόπλους) Discessus classis. λέγειν περὶ τοῦ ἀποπλόου τοῦ ἐνδεῶν, VIII. 79. f. Ἀποπλώειν, Navibus abire, Navi discedere. ὀπίσω ἀπέπλων, Retro navigantes discesserunt, IV. 156. f. (ubi alii quidem communem formam ἀπέπλων tenent) VIII. 25. f. ἀποπλωθέντων ἰκάστων ἰς τὴν ἰωντῶν, VIII. 124. a. Sed IX. 91. f. εὐὲ δὲ πολεῖ ὅκως -- ἀποπλεύσαι, consentientibus libris, ab Ἀποπλείν. Ἀποπίειν, ἰ. q. πτεῖν ἀπὸ, Flare ex aliquo loco. αὐρὴ οὐκ ἀποπτεῖ ἀπὸ θερμῶν χωρίων, II. 27. Ἀποπνίγειν, Suffocare, Strangulare. τὰς γυναῖκας συναγαγόντας ἀπέπνιξαν, III. 150. f. Ἀποπρίειν, Serrā abscindere, Serrā praecidere. ἀποπρίσας ἕκαστος πᾶν τὸ ἐνερθε τῶν ἐφρύων, IV. 65. a. Ἀποπτάσθαι, vide Ἀπίπτασθαι. Ἀποπυθάνεσθαι, Sciscitari. προσελθὼν Δαρείῳ ἀπεπυθάνετο (αὐτοῦ) εἰ etc. III. 154. a. Ἀπορᾶν, (comm. ἀφορᾶν) Prospicere, Procul conspiciere, In conspectu habere. ἔπει δὲ ἀγχοῦ τι ἔσαν ἰσιόντες, καὶ ἀπώρεον τὸ ἱρόν, VIII. 37. a. Ἀπορίειν, (comm. ἀπορεῖν) Dubitare,

Incertum esse, Inopiā consilii laborare. *Absol.* ἄλλος οἱ ἀπορίοντι ἐπιθήκατο, I. 191. a. Similiter VI. 134. a. Sequentē ὅπως particulā: ἀπορίοντι Κροίσῳ ὅπως οἱ διαβήσεται ὁ στρατός, I. 75. m. Seq. *Accusat. casu, subintellectā* κατὰ *praepositione*: ἀπορίοντι τὴν ἔλασιν, III. 4. f. ubi quidem continuo adjicitur ὅπως τὴν ἄνδρον διακτερεῖ: sed et absque tali additamento, καὶ οἱ ἀπορίοντι τὴν ἔλασιν λόγος ἐστὶ Φανῆναι Τρίτωνα, IV. 179. m.

Etiam in Medio eadem notione ponitur, ἀπορεύμενόν μιν, τὰδε ποιῆσαι, Animo haerentem illum, haec fecisse, V. 121, 3. Ἀπόρρητος, ου, ὁ, ἡ, Non expugnatus. Θάσον (Thasum urbem) ἀπόρρητον λείπει, VI. 28. a. Inexpugnabilis, VII. 141. m. f. in Orae. Ἀπορίη, ης, ἡ, Dubitatio, Inopia consilii, Angustiae, Difficultas. ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπώγμηνος, I. 79. m. ἀπειλημένος, II. 141. a. m. I. 24. a. m. ἀπορίῃσι ἐνείχτο, I. 190. f. VIII. 52. extr. ἐν ἀπορίῃσι εἶχτο, IV. 131. a. ἐν ἀπορίῃ εἶχοντο, IX. 98. a.

Ἀπορος, ου, ὁ, ἡ, 1) Inops, Egenus. ἄπορος τοῦ βίου, *Vit. Hom. IX. 7. (Conf. Ἀπόρος.)* 2) Admodum difficilis. τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μήποτε ἐγγίγνεται, V. 3. a. Sagittarii equites Persarum προσφέρεισθαι ἄποροι, Perquam difficiles accessu ut cominus cum eis congrediari, IX, 49. a. m. βορῆς ἄνεμος ἄπορος, i. e. πρὸς ὃν οὐδὲνα πόρον εὑρεῖν ἦν, Boreas ventus contra cujus vim nullā arte eluctari poterant, VI. 44. m. *Not.*

τὰ ἄπορα, i. q. αἱ ἀπορίαι, Difficultates. ἐκ τῶν ἀπόρων, VIII. 53. a. coll. 52. f.

Ἀπορραίνειν, Spargere, Emittere. ἀπορραίνοντες τοῦ θοροῦ, scil. μέρος, Spargentes partem seminis genitalis, II. 93. a. Et paulo post, τῶν ὠν ἀπορραίνουσι κατ' ὀλίγους τῶν κίχρων. *Vide ibi Not.*

Ἀπορράπτειν, Rursus consuevere. Ἀπορράψας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, I. 123. f. ubi paulo ante dixerat ἀνασχίσας τὴν γαστέρα.

Ἀπορρήγνυναι vel Ἀπορρήσσειν, Avel- lere, Divellere, Abstrahere. εἰ ἀπορραγίῃ ἀπὸ τοῦ Βαρβαίου τὸ Ἰωνικὸν Φύλον, VIII. 19. a. ἀπορραγίσαι δύο κορυφαί, VIII. 37. f. Ἀπορρήτος, ου, ὁ, ἡ, Non dicendus, Arcanus. ἀπορρήτα ποιησάμενοι ταῦτα, Clam habentes haec oraculi responsa, IX. 94. a. eadem notione dicitur εἶχε στή cap. 95. m. ἀπορρήτα ὑμῖν ποιη- μένος πρὸς μηδὲνα λέγειν ὑμῖν ἄλ- λων, Rogans ut arcana haec habeatis, nec ulli alii enun- cietis, IX. 45. a.

Ἀπορρίπτειν, 1) Projicere, Jactare dicteria in aliquem. ταῦτα Πω- λύκριτος ἀπέριψε ἐς Θειμιστοκλῆα, VIII. 92. f. ταῦτα Σκύδῃσι (i. q. ὑπὸ Σκυδῶν) ἐς Ἰωνας ἀπέριπται, IV. 142. extr. Similiter I. 53. a. m.

2) Abjicere, Contemnere. ἡ ἡμετέρα εὐδαιμονία οὕτω τοι ἀπέ- ριπται ἐς τὸ μηδὲν, I. 32. a. Ἀπορραχίσθαι. ἀπορραχῆσαι τὸν γάμον, Saltando perdidisti (amisisti) nuptias, VI. 129. f.

Ἀπόρος κείμενος, καὶ μόλις τὴν τρο- φὴν ἔχων, Omnium rerum egenus, *Vit. Hom. 11. a.*

[Ἀποσάξαντο temere tamquam ex

Herodoto adfertur apud Harpocrationem. Vide Wess. ad VI. 13.]

Ἀποσίειν, Excutere, Dejicere. ὁ Ἰσχυρὸς ἀποσίειτο αὐτὸν, IX. 22. a. ἀποσίεισθε, VII. 88. m.

Ἀποσημαίνειν, Significare, Declarare, Demonstrare. τοῦτου πέρι αὐτῷ ἀποσημαίνει, V. 20. a. ἄλλα μὲν οὐδὲν ἔχω ἀποσημαίνειν, Nullo alio indicio (aut argumento) Demonstrare possum. IX. 71. a.

Ἀποσημαίνειν, (jon. pro comm. Ἀποσημαίνειν) Religione sese absolvere. ἀποσημαίνων τὴν ἐξόμωσιν, Jurisjurandi religione sese exsolviturus, IV. 154. f. λόγιόν τι ἀποσημαίνων, Oraculi cujusdam religione se soluturi, IV. 203. a. ἀποσημαίνῃ τῇ θεῷ, Postquam religioni adversus deam satisfecit mulier, I. 199. f.

Ἀποσηκῆται, 1) Activā notione, Ejaculari. ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰὶ καὶ δένδρεα τὰ τοιαῦτα, ἀποσηκῆται (ὁ θεὸς) τὰ βίβλια, VIII. 10, 5. a. ubi olim quidem ἐπισκῆπτει edd. Conf. ἐπισκῆπτει et ἐπισκῆπτειν.

2) Notione intransitivā, Excidere, Exire, Exitum habere. νῦν δὲ ἀποσηκῆψαντες τοῦ ἵνυπνίου ἐς φαῦλον, Nunc quum in rem exilem exierit insomnium, Exitum nullius momenti habuerit, I. 120. f. pro quo ibid. med. cap. ait ἐς ἀσθνίς ἔρχεται.

Ἀποσείβειν, Abigere. ἀποσείβησι τοὺς κύνας ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου, Vit. Hom. 21. a.

Ἀποσῶν, Abstrahere, Avellere. οἰκήματα οὕτε κατέβαλε, οὕτε θύρας ἀπέσπασα, I. 17. m. (ubi alii

κατέσπασα.) Darius, Babylone potitus, τὰς πύλας πάσας ἀπέσπασε, III. 159. a.

Ἀποσπύδων, Dissuadere, Detertere. ὁ ἀποσπύδων Σέρξια στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 17. m. ubi ποτὶ ἀποτρέπων τὸ χρεὼν γινέσθαι. δὲ πρότερον ἀποσπύδων ἰφαινετο, τότε ἐπισπύδων φανερὸς ἦν, VII. 18. extr. ἀποσπύδων τὴν συμβολήν, Dissuadere praelium, VI. 109. f.

Ἀποστίχων, Abire, Discedere; de exercitu qui justo ordine incedit, IX. 56. m.

Ἀποστίλλων. ταῦτα ἀπίστικε, IX. 4. a. ubi ἐπίστικε maluisses: nempe ταῦτα intellige τοῦτους τῶν λόγων ex proxime praecedentibus. ἐπὶ τοὺς Αἰακίδας νῆα ἀπίστικον, Ad advhendos Aeacidas navem miserunt, VIII. 64. f.

Ἀποστρίβειν, Privare, Fraudare, Spoliare. ἤρχε αὐτοὺς, ἀποστρίβειν τοὺς Ἰσχυρᾶτος παῖδας, scil. τῆς ἀρχῆς, VII. 155. m.

Ἀπόστολον, ου, τὸ, scil. πλοῖον, Vectoria navis. ἐκ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον, scil. ἐς Χίον, Vit. Hom. 19. a. Not.

Ἀπόστολος, ου, ὁ, Legatus. ὁ μὲν δὲ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν, I. 21. a. ubi idem paulo ante κήρυξ adpellatur. αὐτὸς ἐς Λακεδαιμόνα τριηρεὶ ἀπόστολος ἐγένετο, V. 38. b.

Ἀποστρέφειν, Avertere, Retrovertere. Ὀpponuntur ἐναντία τὰ τέγματα et ἀποστρέφειν, IV. 52. extr. αἱ νῆες ἦσαν ἄχρηστοι ἀποστρέφοντες γὰρ τοὺς ἰμβόλους, Inutiles erant naves, retorta enim habuere rostra, I. 166. m.

Ἀποστρέφεισθαι, Aversari. ἀποστρέφοντες λόγοι, VII. 160. a. sunt Aversantes Sermones, et cum

indignatione Repudiantes conditionem oblatam. *Conf. Not.*
Ἀποστροφή, ἥς, ἡ, Confugium, Perfugium quo quis se convertit. ἵνα ἔχη ἀποστροφὴν, VIII. 109. f. οὐ ἐφί ἐστι ὕδατος οὐδεμὴν ἄλλη ἀποστροφή, Non est illis aliud Perfugium unde aquam petant, II. 13. f.

Ἀποστυγίειν, Abominari, Aversari. ἀποστυγίων γαμβρόν οἱ γενέσθαι Ἰσπακλειδὴν, VI. 129. m. f.

Ἀποσφάζειν, Jugulare. ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους, IV. 62. f. τῶν ἀποσφαγίντων ἀνδρῶν, *ibid.* ἀποσφαγένης, IV. 84. *extr.*

Ἀποσφακελίζειν, Intransitive, Tabescere, Tabe consumi. ἴπποι ἐν κρυμῷ ἐστειώτες ἀποσφακελίζουσι, IV. 28. f. *Conf.* Σφακελίζειν.

Ἀποσχίζειν, Abscindere, Separare, Disjungere, Dirimere. τοὺς ἰωνοῦ πολίτας ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμάχικοῦ. VI. 9. m. τὸ Ἑλληνικὸν (ἔθνος) ἀποσχισθὲν ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ, I. 58. a. ἀπασχισθησαν ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι, I. 143. a. ἀπασχίζοντο, IX. 61. a. m. Et absque ἀπὸ praepositione: ἀποσχισθέντες τουτίων, VII. 233. a. τῆς ἄλλης στρατιῆς, VIII. 35. m.

De Fluvio: Γέβρος ποταμὸς ἀπίσχισται ἀπὸ τοῦ Βορυσθένης κατὰ τοῦτο τῆς χώρας, Separatus a Borysthene, Exit ex illo, IV. 56. a. ἔτερα στόματα (τοῦ Νίλου) ἀπὸ τοῦ Σεβινυτικοῦ ἀποσχισθέντα, Duo alia ostia quae a Sebennytico Dirimuntur, Ex illo effluunt, II. 17. f.

Ἀποσχολάζειν παρὰ τινι, Vacare alicui, Otium apud aliquem

consumere audiendo eum. ὁκότε παύσαιντο τῶν ἔργων, ἀπασχολάζον παρὰ τῷ Μελισσιγενεῖ ἐγκραδίζοντες, *Vit. Hom.* 5. *extr.* ἀπασχολάζον παρὰ τῷ Ὀμήρῳ, καὶ ἐν θωύματι εἶχον αὐτόν, ἀκούοντες αὐτοῦ, *ibid.* 33. a.

Ἀποσώζεσθαι ἐς τινὰ τόπον, Se aliquo recipere, Salvum aliquo pervenire. ἀποσωθῆναι ἐς Σπάρτην, VII. 229. a. ἐς Ἀσίην, VIII. 118. f. Similiter σωθῆναι ἐς Σπάρτην, VII. 239. a.

Ἀποτάκτος, ου, ὅ, ἡ, sive (quod nos ex mssis nonnullis praetulimus)

Ἀποτάκτος, ἡ, ὄν, Ad certum usum sepositus, Certus, Constitutus, Definitus. ἀποτάκτα σιτία, Certa, Demensa cibaria, II. 69. m.

Ἀποτάμνειν, (comm. ἀποτίμνειν) 1) Abscindere, Praecidere. ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλὴν, II. 39. a. II. 80. f. VII. 35. f. σιέλεα, II. 40. m. τὰ αἰδοῖα, VIII. 106. f. τοὺς μαζοὺς (αὐτῆς vel αὐτῇ) ἀποταμεύσα, IX. 112. b. ἀποταμῶν ἰωνοῦ τὴν ἦννα, III. 154. f. τὰ ἄνω αὐτῆς (τῆς βύβλου) ἀποτάμνοντες, II. 92. m. f. Hinc in Medio, Abscindere sibi. τοῦ ὠτὸς (scil. μέρος) ἀποτάμνονται, IV. 71. a. m. πλόκμον ἀποταμνόμεναι, IV. 34. a. τὴν χώραν ἀπετάμοντο, ταύθρον ὀρυξάμενοι εὐρίαν, IV. 3. a.

2) In re geographica. Halys fluvius ἀποτάμνει σχεδὸν πάντα τῆς Ἀσίας τὰ κάτω, Resecat, Disterminat totam fere inferiorem Asiam a Superiore, I. 72. f. οὐρεα ὑψηλὰ ἀποτάμνει (αὐτοῦς, vel τὴν χώραν) IV. 25. a. Inde verbum Medium: ὡς εἰ τῆς Ἰηπυγίης ἄλλο ἔθνος, καὶ μὴ Ἰηπυγίς, ἀρξάμε-

τοι ἐκ Βρεττανίου λιμένος, ἀποταμοῖα-
το μέχρι Τάραντος καὶ νεμοῖατο τὴν
ἄκρην, Perinde ac si extremita-
tem Japygiae, inde a Brundu-
sio et Tarento, non Japyges
habitarent, sed alius populus
sibi Resecuisset et incoletet,
i. e. a reliquā Japygiā abscis-
sam et disternminatam incole-
ret. IV. 99. f.

3) In re bellicā. Abscindere
partem regionis et Praeripere
iusto possessori. τὰς Θυρίας, ἰούσας
τῆς Ἀργολίδος μοίρης, ἀποταμόμε-
ται (verbo Medio) ἔσχον οἱ Λακε-
δαίμονες, I. 82. a. Inde Passivum:
βοηθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ
ἀποταμινομένη, ibid. παύῃ post.
Ἀποτειχίζειν τὸν Ἰσθμόν, Muro in-
tercipere Isthmum, VI. 36. m.
Passiv. οὐ πῶ ἀπειτιχίστο (ὁ
Ἰσθμός), IX. 8. f.

Ἀποτελεῖν, 1) Persolvere. τῇ θεῷ
τὰ πάτρια ἀποτελεῖν, IV. 180. a.
2) Perficere, Consummare.
ὅσα Κῦψλος ἀπέλπει, --- Πε-
ρίανδρος σφεία ἀπετέλεισι, V. 92.
7. a.

Ἀποτίμνω. Vide Ἀποτάμνω.

Ἀποτίλλειν, Evellere, praesertim
plumas vel pilos. ἀνασχίσας τοῦ
λαοῦ τὴν γαστέρα, καὶ οὐδὲν ἀπο-
τίλλας, I. 123. m. f. ubi vitiose
olim ἀποτίλλας. Vide Var. Lect.
et Not.

Ἀποτιμᾶσθαι, (verb. Med.) Aesti-
mare mulctam vel pretium re-
demtionis ab aliquo nobis pen-
dendum. ἔλυσάν σφείας, διμνέως
(sive διμναίους) ἀποτιμησάμενοι,
V. 77. m.

Ἀπίτιμος, i. q. ἄτιμος, ut ajunt
Glossatores; habere tamen vi-
detur significatum paulo lenio-

rem, Parum honoratus. ἀτιμο-
τέρους τῶν ἄλλων πολιητῶν, Mi-
nus honoratos, Ignobiliores,
quam reliqui cives, II. 167. a.

Ἀποτίνειν, Luere, Persolvere poe-
nam. ἡ θήλια τίσιν τοιήνδε ἀποτί-
ναι τῷ ἔρσανι, III. 109. m.

Ἀποτίνυσθαι (τινά), Ultionem ca-
pere, Poenas ab aliquo repete-
re. VI. 65. a.

Ἀπότομος, ου, ὁ, ἡ, Abscissus,
Præruptus. ἀπότομός ἐστι ταύτη
ἡ ἀκρόπολις, I. 84. a. χωρίον ἀπό-
τομον, ibid. m. τὰ μὲν τρία τῶν
κόλων ἐστὶ ἀπότομα, IV. 62. a.

Ἀποτος, ου, ὁ, ἡ, 1) Activā notio-
ne, Non bibens, Inpotus, Qui
numquam bibit. ὄνοι ἄποτοι.
IV. 192. a. 2) Passivā notionē,
Inpotabilis. ὕδωρ ἄποτον, IV.
81. a.

Ἀποτρέπειν, cum Accus. rei. ἀπα-
τρέπων τὸ χρεὶν γενέσθαι, Aver-
tens, Avertere et irritum red-
dere cupiens id quod fieri
oportet, V. 17. b. ὅτι δεῖ γενέ-
σθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀπο-
τρέψαι ἀνθρώπων, IX. 16. m. f.
τὰ ἐπιόντα (κακὰ) ἀποτρέψειν,
VIII. 29. f.

Ἀπότροφος, ου, ὁ, ἡ, Alibi (Pro-
cul a patriā) educatus, II.
64. a.

Ἀποτύπτειν, Feriendi sui (i. e.
Plangendi) finem facere. ἐπὶ ἂν
ἀποτύπνυνται, II. 40. extr. Conf.
τύπτεσθαι.

Ἀποφαίνειν, Pronunciare, Decla-
rare, Demonstrare. γνώμην ἀπο-
φαίνειν (τινὶ) περὶ τινος, I. 40.
τοσόδε ἀπίφαινόμιναι ἐς ὄψιν,
Hoc saltem mihi Declararunt,
oculis meis rem ipsam subji-
cientes; Ad oculum mihi De-

monstrarunt, IV. 81. a. οἱ δὲ ἀπίθαινον λόγῳ ὡς οὐκ ἀδικοῖεν, Illi vero ratione Demonstrarunt nullam se injuriam facere, V. 84. a. Ἀστυάγης δὲ μὴν ἀπίθαινε τῷ λόγῳ σκαιότατον ἰόντα, Pronunciavit esse eum re vera ineptissimum, I. 129. m. Conf. Λόγος, num. II. 3. a.

Med. ταῦτα ἑκάτεροι μαρτύρια ἀποφαίνονται, Haec testimonia utrique proferunt, V. 45. extr. In eandem sententiam initio ejusdem cap. ait, μαρτύρια ἀποδεικνύουσι. Sic ἀποφαίνεσθαι γνώμην, VIII. 49. a. idem quod ἀποφαίνην γνώμην.

Ἀποφέρειν, 1) Auferre, Asportare. Inde Med. ἀσπασίως ἑκάστοι αὐτίων ἀποφεροῖατο ὁπίσω τὰ ἰστυίκακτο, Quilibet illorum lubens Reportaturus esset ea quae adtulisset, VII. 152. a. m.

2) Referre nuncium, dictum, factum, Renunciare. Inde Passiv. ταῦτα ὡς ἀπεινιχθέντα ἤκουσαν, I. 66. m. 158. a. 160. a. (Conf. Ἀψαφέρειν.) πάντες τῶν ἡμῶς περὶ λόγους ἀποφερομένους ἀκούομεν, Omnes de quibus Relatos sermones audimus, Quorum ad nos fama pervenit, IV. 183. f.

3) ἀποφέρειν, Ferre, Pendere, Solvere tributum, IV. 35. a. et V. 84. m. ubi paulo ante est ἐπιτελεῖν. Sic ἀποφέρειν τὸ χρυσίον, Pendere aurum, Solvere pecuniam, I. 196. f.

4) Abripere, ubi ventus Abripit navem; aut ubi morbus Abripit, Anfert, hominem. ἀνεμον βορῆν ἀποφέρειν αὐτὸν πρὸς τὴν Λιβύην, IV. 179. a. ὑπ' ἀνέμων

εἰς γῆν τὴν σὴν ἀπεινιχθεῖς, II. 114. m. τούτους Κνίδιοι ἀπεινιχθέντας πρὸς τὴν σφετέρην ἐβύσαντο, IV. 164. a. Similiter fortasse ἀπεινιχθέντας legendum pro vulgato ἐπαναχθέντας, IV. 103. a. τοὺς δὲ - - - λοιμὸς ὑπολαβὼν ἀπῆνικε, Insecuta pestis hos Abripuit, Absumsit, VI. 27. m. (ἡ θεὸς αὐτὰ ταῦτα τὰ κακὰ) ἀπῆνικε Καμβύσις, III. 66. a.

Ἀποφεύγειν, Effugere, i. q. ἐκφεύγειν. Cum Accusat. ἀποφυγὼν τούτους (τοὺς ἐπιδιώξαντας, Hos quum effugisset, VI. 104. m. Metaphor. Non convinci criminis vel delicti, Absolvi. πολλὰ μὲν καὶ ἀλίσκτο ὑπὸ τῶν μαντηῶν, πολλὰ δὲ καὶ ἀποφεύγισαι, II. 174. m. (conf. Var. Lect.) ἀπίφυγε πολλὸν τοὺς διώκοντας, Longe effugit accusatores, i. e. Longe majore parte suffragiorum est absolutus, VI. 82. f. Not.

Ἀποφλαυρίζειν, Vilipendere, Contemnere. ὡς τὸν ἰωντοῦ ἔλβον ἀποφλαυρίσει, I. 86. m. f.

Ἀποφορῇ, ἥς, ἡ, i. q. ὁ φόρος, Tributum. ἀποφορὴν ἐπιτελεῖν, II. 109. a. ὅπως κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τελέοι, II. 209. b. Conf. Ἀποφέρειν, num. 3.

Ἀποχερσώβιτος, ου, ὅ, ἡ, Qui suis manibus victum quaerit. III. 42. a. m.

Ἀποχρᾶν, 1) Proprie habere videtur Activam significationem, Satis facere, Satis dare, Sufficiente copiā Commodare, Supeditare: quare construi potest cum Dativo personae et Accusativo rei. Sic Ὀνόχαρος ποταμὸς οὐκ ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ τὸ μέ-

θρον πινόμενος, Onochonus fluvius fluentum suum (aquam suam) exercitui non sufficiente copiā Commodavit, Praebuit, ad bibendum, VII. 196. f. (Nam μέθρον elliptice pro κατὰ μέθρον positum intelligi non placet. Conf. Ἀντίχιν, Ἀντιχρᾶν et Ἀπολείπιν.) Eademque intelligenda constructionis ratio VII. 43. a. δς πρῶτος ποταμῶν - - ἐπίλειπε (i. q. ἀπίλειπε) τὸ μέθρον οὐδ' ἀπύχρησε (scil. αὐτό) τῇ στρατιῇ πινόμενος.

2) Sed plerumque prorsus abest Accusativus rei, et Τοῦτο ἀποχρᾶ μοι, quod proprie significat Hoc mihi facit satis, Hoc mihi suppeditat scil. id quod volo, commodissime redditur hac formulā, Hoc mihi Sufficit. Sic ἐκατὸν νῆες ἀποχρᾶσι, V. 31. m. f. ἔφθ ταύτην τὴν δίκην γινομένην ἀποχρᾶν οἱ, IX. 94. m. f. ἔφθ Κνιδίους μόνους ἀποχρᾶν οἱ, III. 138. m. Et absque Dativo personae, εἰ δοκοῖη ἡμέας μόνους ἀποχρᾶν, IX. 48. f.

In eodem usu verbi Ἀποχρᾶν frequenter, loco Nominativi sive Subjecti orationis, adest aliud verbum in Infinitivo positum. Sic I. 66. a. καὶ δὴ σφι οὐκίτι ἀπύχρα (al. ἀπύχρη) ἡσυχίην ἄγειν idem valet ac si diceres τὸ ἡσυχίην ἄγειν οὐκίτι σφι ἀπύχρα. Similiter, λέγων, - - ταῦτα σφίσι οὐκ ἀποχρᾶν ποίειν, VI. 137. f. id est, τὸ ποίειν ταῦτα οὐκίτι ἀποχρᾶν σφίσι. Sic ἀποχρήσειν σφι τὴν ἐαυτῶν φυλάσσειν, VIII. 130. m. f. ἀποχρᾶ ἱμοὶ ὄσια ποίειν, IX. 79. m. Semel loco Infinitivi reperitur Partici-

pium ad Dativum personae relatum: σφι ἀποχρᾶν κατὰ τὸ ἡμῶν ἡγεμόνοις, VII. 148. f. quod idem valet ac si esset, τὸ ἡγεῖσθαι κατὰ τὸ ἡμῶν ἀποχρᾶν σφι, aut: εἰ ἡγεῖσθαι κατὰ τὸ ἡμῶν, τοῦτο ἀποχρᾶν σφίσι.

In omnibus istis locis quamquam videri potest verbum Ἀποχρᾶν absolute et intransitive positum, tamen, nativum verbi significatum si spectes, vere intelligi videtur aliquis Accusativus rei, scilicet τοῦτο ἀποχρᾶ μοι (τὸ δῖον, τὸ ἀρκοῦν, τὸ ἀρεσκόμενον), Haec res mihi Suppeditat, Praestat id quod praestare debet, quod satis est, quod volo. Quin etiam nonnullis in locis aut diserte quodammodo adjicitur aliquis Accusativus rei, aut e proximis verbis facile repeti potest. Sic V. 31. m. f. ἐκατὸν νῆες ἀποχρᾶσι (τὸ) ταύτας πάσας χιρῶσθαι, proprie Ducentae naves Praestant hoc ut istis omnibus potiri possimus. Sic III. 138. m. Κνιδίους μόνους γίνεσθαι τοὺς κατάγοντας ἀποχρᾶν οἱ, intelligi e proximis, ἀποχρᾶν οἱ (praes. pro fut. ἀποχρήσειν) τὸ κατάγειν τὸν Γίλλον aut τὴν κάδοδον τοῦ Γίλλου. Conf. Κραχρᾶν.

3) Passivum, Ἀποχρέομαι, vel Ἀποχρέωμαι (jon. pro ἀποχράομαι, ἀποχρῶμαι) τοῦτω, Hac re mihi praestatur id quod opus est, Hac re mihi fit satis, Ego hac re abunde fruor, Hoc contentus sum, Hoc mihi sufficit. Sic ἀποχρεωμένων τοῦταισι τῶν Μυτῶν, I. 37. a. Item sequente Infinitivo: Φραδέτης οὐκ

ἀπχρᾶτο μούνων ἄρχην τῶν Μήδων, I. 102. a. scilicet οὐκ ἀπχρᾶτο (τῷ) ἄρχην μούνων τῶν Μήδων, Non contentus erat solis imperare Medis:

4) Denique, quemadmodum complura verba in Medio genere eadem fere notione usurpantur quam habet Activa verbi forma, sic reperitur etiam haec formula, τοῦτο ἀποχρίεται μοι, idem fere valens ac τοῦτο ἀποχρᾶ μοι. veluti VIII. 14. a. καὶ εὖ ἀπχρίετο - ἡσυχίην ἄγειν ἐν τῷ παρόντι, Et contenti erant, Satis commodum eis videbatur, Bene secum agi existimabant, si quietem in praesenti rerum statu agere possent.

Ἀποχρυσθῆν, Deaurare, si proba scriptura ἀποχρυσθῶσι, quae olim IV. 26. m. legebatur, ubi καταχρυσθῶσι ex aliis codd. merito recepit Wess.

Ἀποψιλῶν, Nudare, Evacuare. τὸν Κύρου οἶκον ἀποψιλῶσας, III. 32. f. Conf. Περιψιλῶν.

Ἀποψις, ιος, ἡ, Adspetus, Prospectus. πιδίον, πλῆθος ἄπειρον ἐς ἄποψιν, I. 204. a. Vocab. hoc ex Herodoto adnotavit Polux II. 58.

[Ἀπρίξ, Mordicus, Tenaciter. Vocem hanc restituendam esse Herodoto VI. 91. m. f. existimarunt docti nonnulli viri; sed vide quae in Var. Lect. monuimus.]

Ἀπρόθυμος, ου, ὁ, (contrarium τοῦ προθύμου) Minime promptus. ἐπεὶ ἤσθιτο τοὺς συμμάχους ἐόντας ἀπρόθυμους καὶ οὐκ ἐθέλοντας συνδικακινδυνεύειν, VII. 220. a.

Ἀπροσδόκητος, ὁ, ἡ, Inexpectatus,

Inopinatus. ἔξ ἀπροσδοκήτου; I. 191. m. f. VII. 204. f.

Ἀπρόσμηκτος, ὁ, ἡ, Nullum commercium habens. ξίνοισι ἀπρόσμηκτοι, I. 65. a.

Ἀπτειν, Accendere, Incendere. αἰφθίς ὁ νῆος κατεκαύθη, I. 19. a. πυρῆς ἦδη ἀμμένης, I. 86. m.

Ἀπτερος, ου, ὁ, ἡ, Non alatus. οἷστοὺς καλαμίνους ἀπτέρους, VII. 92. a.

Ἀπτισθαί τινας, Manum alicui injicere, Prehendere aliquem. ἄπτοντο αὐτοῦ, III. 157. a. VI. 70. a. Metaph. ἄπτισθαί τινας, nempe λόγοις αὐτ' ἱκτείν, Reprehendere, Vituperare, Objur-gare. ἀλλήλων ἄπτοντο κατακτινῶμενοι, VI. 92, 3. f. Conf. Thom. Mag. v. Καθᾶπτ.

[Ἀπύειν, Sonare, Vocem edere. τίνα γλῶσσαν πρώτην ἀπύτοις olim II. 15. m. ubi quidem meliores codices ἀπήσουσι dederunt.]

Ἀπυρος, ου, ὁ, ἡ, Ignem non expertus. χρυσίον ἀπυρον, Aurum ignem non expertum, i. e. Nativum, III. 97. m.

Ἀπωθίειν, Repellere; unde Med. Ἀπώσασθαι, A se repellere, Propulsare, Repudiare. ἀπώσάμενοι τὴν δουλοσύνην ἡλευθερώθησαν, I. 95. f. ἀπώσάμενοι τοὺς ἀγγέλους, I. 152. m. οὐ γὰρ μὴ ἀπώσεται τὸ ἀργύριον, Non detrectabit pecuniam, sive Non repudiabit offerentem, I. 199. m. ἡ Ἀμαζῶν οὐκ ἀπωθίετο (αὐτὸν), IV. 115. a. τοὺς μὲν δὲ καίόμενοι τὸν χρυσὸν ἀπώσασθαι, IV. 5. f. Not. ubi ambiguum videri potest, utrum τοὺς μὲν, an καίόμενοι τὸν χρυσὸν intelligendum sit orationis subjectum: sed ad sententiam

nihil interest, sive intelligas hos repudiassse candens aurum, sive candens aurum hos deteruissse et a se abegissse.

Passivum. ἀπωσθέντες, Expulsi (insulâ), I. 173. a. τὸν δῆμον πρότερον ἀπωσμένοι. V. 69. m. dubitari potest utrum dixerit Scriptor Populum antea Alienatum, an ἀπωσμένοι πάντων, Omnibus liberae civitatis iuribus Depulsum. Vide Var. Lect. et Nol.

Ἀπωστός, ἢ, ὢν, 1) Expulsus. ἀπωστός τῆς ἰωντοῦ γίνεται, VI. 5. m. 2) Qui Abigi potest. οὐδὲ ἀπωστοὶ εἰσονται, I. 71. f.

Ἄρα, ἢν ἄρα, Si nempe, Si quidem, Si modo; elliptica formula, ellipsi ex adjunctis supplendâ. Sic IV. 64. f. ἢν ἄρα intellige ἢν ἄρα ἡ λυκοῦ ἀνδρώπου δέρμα. Vide ibi Var. Lect.

Ἄρά. Vide Ἀρή.

Ἀράβιοι, οἱ, apud Nostrum sunt qui aliis Ἀραβες, I. 198. f. III. 8. a. 88. a. 91. a. et alibi.

Ἀραίρημαι et conjugata vide supra in Αἰρίν.

Ἀράσθαι et Ἀρείσθαι, i. q. εὐχισθαι, Precari. ἀράσθαι τινι ἀγαθὰ, Bene precari alicui, I. 132. m. τὰ ἰναντία τούτοις ἀρέομαι ὁμῶν γαίεσθαι, III. 65. f.

ἀράσθαι libri nonnulli dabant I. 27. m. f. ubi plerique edd. et mssti ἀρώμενοι, nos vero αἰράμενοι correximus. Vide Var. Lect.

Ἀργιλώδης, ὁ, ἢ, Argillosus. τὴν Συρίην ἴδμεν ἀργιλωδέστην γῆν ἰοῦσαν, II. 12. extr.

Ἄργος, εἰς, τὸ, Urbis nomen. Sed Ἄργος, ου, ὁ, Argus heros, cui sacer erat lucus in Argolide, Lex. Herod. P. 1.

VI. 75. 78 et seq. De hoc (cujus mentionem facere in Indioe Reum et Personarum obliti sumus) consuli potest Pausanias lib. II. c. 16. p. 145. c. 22. p. 161. c. 34. p. 191. et lib. III. c. 4. p. 211.

Ἀργύρεος, Argenteus; sed et i. q. ἐπαργυρος, Argento obductus, IX. 82. m. coll. cap. 80. a.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ, ἢ, Pretio emtus. ἀργυρώνητοι διερέποντες, IV. 72. a.

Ἄρδιν, 1) Rigare, Irrigare. τὴν καὶτα ἄρδουσι τοὺς κήπους, IV. 180. f. ἐπὶ τὴν ὁ ποταμὸς ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ etc. II. 14. f. Praet. Imperf. ἔκως ὁ ποταμὸς ἄρδισκε Αἰγύπτου, II. 13. a. οὗτος (ὁ ποταμὸς) πρότερον μὲν ἄρδισκε τὰς χώρας, III. 117. a. *Passivum.* ἡ χώρα τῶν Ἑλλήνων οὐ ποταμοῖτι ἄρδεται, II. 13. m. f. ἀρδόμενον ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀδρύνεται τὸ λήϊον, I. 193. a. παραγίνεται ὁ σῖτος - - οὐ χειρὶ τε καὶ κηλωνήσοις ἀρδόμενος, ibid.

2) i. q. ποτίζειν, Adaquare, Aquatum ducere equos, jumenta. ἤρσε τὸν ἵππον, ἄρσασα δὲ etc. V. 12. f. ταύτην (τὴν λίμνην) τὰ ὑποζύγια μαῦνα ἀρδόμενα ἀνέξηρνε, VII. 109. f.

Ἀρδεύειν, i. q. ἄρδιν. Sic pro ἀρδόμενον et ἀρδόμενος, I. 193. a. olim ἀρδευόμενον et ἀρδευόμενος edebatur.

Ἄρδις, ιος, ἢ, Cuspis sagittae. ἄρδιν ἕκαστον μῆν ἀπὸ τοῦ εἰστοῦ καμίσαι, IV. 81. f. κομισθῆναι τε χρεῖμα πολλὸν ἀρδίων, ibid. Accus. plur. ἄρδις, (per contractionem pro ἀρδίας, comm. ἄρ-

δας) I. 215. a. b. et ibi Var.
Lect. et Not.

Ἀρεῖσθαι, vide supra in Ἀρεῖσθαι.

Ἀρεῖσκεισθαι, i. q. ἀρέσκειν. Ut τοῦτο μοι ἀρέσκειται significat Hoc mihi placet; sic μὴ ἄδοιμι τοῖσι ταῦτα ἀρέσκειται, Non gratus acceptusque sim eis quibus haec placent, IX. 79. m. Σπαρτιήτης ἀρεσκόμενον, Spartanis placentem, ibid. μάλιστα ἤρεσκοντο (αὐτῷ) οἱ ἄπ' Ἀθηνίων, VI. 128. f.

Sed frequentior est alia hujus verbi constructio; nempe hujusmodi: ἐγὼ ἀρέσκωμαι τούτῳ, Ego in hac re mihi placeo, Hac re delector; Mihi hoc placet; Hac re contentus sum. οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσει, III. 34. f. διαίτη οὐδαμῶς ἤρεσκετο Σκυδικῇ, IV. 78. a. m. τούτοις ὑμῶς χρέων ἐστὶ ἀρέσκεσθαι, VII. 160. f. ubi nonnulli quidem ἀρεῖσθαι exhibent, sed id ex παραδιορθώσει aut ex scholio. οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖσι πρήγμασι, IX. 66. a. Loco Dativi reperitur etiam Genitivus participii absolute positus. Sic paulo ante verba modo citata ex IX. 66. a. ait, οὐκ ἀρέσκετο λειπομένου Μαρδονίου.

Aoristus pr. Activ. ἐπεὶ οἱ ἤρεσε τὰ ὑπείσχετο ὁ Ἐπιάτης, VII. 215. a. ταῦτα ἤρεσε σφί ποιεῖν, VIII. 19. f. κάρτα αὐτῷ ἤρεσε ἡ ὑποθήκη, VIII. 58. a.

Ἀρεστός, ἢ, ὄν, Placens. ἢ δὲ ἀν τῷ βασιλεῖ ἀρεστὴ γίνηται, IV. 168. f. ἀρεστὸν εἶναι πᾶν τὸ ἀν βασιλεὺς ἔρδη, I. 119. f. λιλάβηκε ἀρεστὰ τὰ ἀκροθίνια, VIII. 122.

Ἀρεστῶς, Placente modo. ἰω-
τῷ μὲν ἀρεστῶς ὀρχήετο, Sibi

quidem placebat saltans, VI. 129. a. m.

Ἀρετή, ἥς, ἡ, Virtus bellica, Fortitudo. ἀρετῆς εἶναικα -- ἐκπαυλιέ-
μενοι (αὐτόν), VIII. 92. a. m. ἀρεταί, Virtutis Specimina, Fortia facta, ἀρετὰς ἀπειδείκνυτο, I. 176. a. IX. 40. extr. ἀρετῇ γῆς, Praestantia, Fertilitas soli. δοκέει μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναι τις ἡ Λιβύη σπουδαία, IV. 198. a. Sic χώρα ἀρετὴν ἄκρη, VII. 5. f.

Ἀρεή, ἡ, (comm. ἀρεά) Preces, praesertim publicae, cum Voto conjunctae. πανδημῶς Σπαρτιῆται -- ἀρεὴν ἐποιήσαντο παῖδα γενέσθαι Ἀρίστον, VI. 63. f. Thomas Mag. Ἀρεά, οὐ μόνον ἡ κατάρα, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐχή. Ἡρόδοτος ἔκτη. Ἀρηγίον, Opem ferre, Praesidio esse. ὁ ναυτικός τῷ πεζῷ ἀρηξίει, καὶ ὁ πεζὸς τῷ ναυτικῷ, VII. 136. m. f.

Ἀρηῖος, Bellicus. ἀρηῖος ἀγῶνες, οὐ γυμνικοί, IX. 33. m. Ἀρηῖος πάγος, Martius collis Athenis, e regione arcis, VIII. 52. a. Substantive μέγας ἀρηῖος, Magnus Bellator, VI. 98. f.

Ἀρηρομένος vide in Ἀροῖον.

Ἀρθμιος, ἀρθμία, ἀρθμιον, proprie Adaptatus, Adcommodatus; inde Amicus, Concors. μὴ ἰόν-
τες ἀρθμιοι, Nisi fuerint inter se Concordes, VII. 101. m. Ἀθηναίων ἡμῖν ἐντῶν μὴ ἀρθμίων, IX. 9. m. καταφεύγει εἰς Τρυήν ἰούσαν οὐκ ἀρθμίων Λακεδαιμονίους, IX. 37. m. f.

Inde Neutr. plur. Ἀρθμια, (τὰ), Res pacatae, Concordia, Pax. τίως μὲν δὴ σφί ἦν ἀρθμια εἰς ἀλλήλους; -- ἐκ τούτου δὲ πόλεμός σφί ἦν, VI. 83. m. Quo ex loco

temere in Lexica Graeco-latina, atque etiam in Schneideri, viri doctissimi, Lexicon Criticum, receptum videtur vocabulum Ἀρθμία, ἡ, quod apud nullum (quod sciam) veterem Scriptorem reperitur. Nempe, in Sylloge quidem Ionicarum vocum, Editioni Londinensi Musarum subjecta, sic legitur, Ἀρθμία, Φιλία, quo etiam modo scribitur in Fragmento Lexici Herodoti quod in nostro codice F. superest. Sed recte Wesselingius ex codice Sangermanensi (in vocabulis Ionicis ex Musarum libro VI. excerptis) edidit Ἀρθμία, Φιλία, cum accentu in antepenultima. Pariterque apud Suidam recte legitur: Ἀρθμία, Φιλία, Ἡρόδοτος. Sed, quod ibidem veluti exemplum huius vocabuli ista notione usurpati continuo adjicitur, Ἀθηναίων μὴ ἰόντων ἄμυν Ἀρθμίων, facile intelligitur intercidissee ibi aliqua verba huius modi: καὶ Ἀρθμιοὶ Φίλοι. ὃ αὐτὸς Ἡρόδοτος. Bene Hesychius: Ἀρθμιοὶ Φίλοι. παρὰ τὸ ἡμερόσθαι καὶ συμφωνεῖν ἡμῖν.

Ἄρθρον, ου, τὸ, Articulus. ὃ γὰρ εἰ ἀστράγαλος ἐξιχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων, Astragalus ei ex articulis (pedis) exierat, III. 129. a.

Plural. τὰ ἄρθρα, Partes genitales, IV. 2. a. III. 87. a. (Utrobique agitur de animalibus sexus foeminini.) Conf. Adnot. ad III. 103.

Ἀρθλος, ου, η, ον, Prorsus manifestus. ταῦτε γὰρ Ἀρθλῆα, VIII. 65. a. m.

Ἀριθμός, οὔ, ὁ, Numerus. ἀριθμὸν πείσθαι τῆς στρατιῆς, Nume-

rum inire copiarum, VII. 59. extr. τῶν νῶν, Navium, VIII. 7. extr. et 8. a. ὅτον ἕκαστος παμῖχον πληθός, ἐς ἀριθμὸν οὐκ ἔχω εἶπαι τὸ ἀγρεῖς, (sic enim rectius ante ἐς ἀριθμὸν, quam post haec verba, incidetur oratio:) Quantum copiarum quisque populus contulerit, non possum Ad numerum exacte definire, VII. 60. a. πλοῖα συνελθόντα ἐς τὸν ἀριθμὸν ἰφάνη τρισχίλια, Ter mille numero, VII. 97. f. Quemadmodum pleonasticā quādam formulā dici solet πολλοὶ ἀριθμῶ, Multi numero; similiter etiam οὐδὲ ἐν ἀριθμῶ dicit Noster, Ne unum quidem numero, III. 6. a. Absolute positum vocab. ἀριθμῶ interpretantur viri docti Certo (Definito) quodam numero: διττὸν ἀριθμῶ τῶν περιόλων ἀναγκαστοῦς ἐς τὸ κῆδος ἵναί, VI. 58. m. Not.

Ἀριμα, Scythica vox, Unum significans; unde Arimaspi, Monoculi, IV. 27. extr.

Ἀριστα, adverb. Optime. I. 193. m. III. 125. a.

Ἀριστερός, ἡ, ὄν, Sinister. τὰ ἐπ' ἀριστερὰ ἐσπλέοντι τοῦ Ἑλλησπόντου πάντα, Hellesponti omnia quae intro naviganti sunt ad sinistram, VI. 33. Conf. Δεξιός.

Ἀριστεύειν, Prae caeteris optime rem gerere, Primas ferre; in bello: ὁ Σωφάνης, ἀριστεύσας τότε Ἀθηναίων, IX. 74. a. ubi cum genit. pers. construitur, valet enim idem ac ἄριστος γενόμενος, VII. 226. a. coll. 227. a. IX. 71. a. In consilio: γνώμη (αὐτῇ) ἡρίστευσε, Haec sententia

- vicit, Optima judicata est, Ἄρκτος, ου, ἡ, Ursus bestia, II. 67. b. Ursus constellatio coeli. τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον αὐόκητα, V. 10. b.
- Ἀριστήϊον, ου, τὸ, Praemium virtutis sive bellicae sive civilis. ἀριστήϊα δώσαντες τῷ ἀξιωτάτῳ, VIII. 123. a. ἀριστήϊα μὲν (nempe ἀριτῆς πολεμικῆς vel ἀνδραγαθίης) ἔδωσαν Εὐρυβιάδῃ, σοφίης δὲ καὶ διξιότητος (ἀριστήϊα ἔδωσαν) Θεμιστοκλῆϊ, VIII. 124. m. Delphicus deus ἀπαίτει τοὺς Αἰγυνῆτας τὰ ἀριστήϊα τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίης, VIII. 122. Not. τὸ ἀριστήϊον ἔλαβε οὗτος, VIII. 11. m.
- Ἄριστος, η, ου, Optimus. Absolute ponitur VII. 226. a. λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γινέσθαι, ubi de Virtute bellicā. De bonitate soli: χωρίων ἀπάσιων μακρῷ ἀρίστη, I. 193. a. m. Etiam in malam partem: διαβολὰς ἄριστος ἐνδέκεσθαι, Optimus, i. e. Facillimus, Promtissimus ad admittendas calumnias, III. 80. m. Superlativus pro Comparativo: διέδεξε ὅσῳ ἔστι τοῦτο ἄριστον, III. 82. f.
- Adverbialiter Ἄριστα, Optime, ἐπὶ αὐτῷ (ἡ Βαβυλωνίῃ χώρῃ) ἄριστα αὐτῇ ἰωυτῆς φέρει τὸν τῆς Δήμητρος καρπὸν, I. 193. m. (conf. Αὐτός.) ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα, VIII. 93. a. (conf. Ἀκούειν.)
- Ἀρκίειν, Sufficere, Satis esse. βίος ἀρκίαν ὑπῆν (αὐτοῖς), I. 31. a. ταῦτά τοι οὐκ ἤρκουσι, II. 115. m. f. Conf. Καταρκίειν.
- Ἀρκίεσθαι, Contentum esse. ἐγὼ ἀρκίεμαι τούτῳ, Hoc mihi sufficit. ἔφη οὐκίτι ἀρκίεσθαι τούτοις μόνουσι, IX. 33. f. Conf. Ἀρκίεσθαι.
- Ἀρκιέντως, Sufficenter, Satis. τοῦ βίου ἀρκιέντως εἶχε, Vit. Hom. 7. m.
- Ἄρκτος, ου, ἡ, Ursus bestia, II. 67. b. Ursus constellatio coeli. τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον αὐόκητα, V. 10. b.
- Ἄρκος, υος, ἡ, Rete, Laqueus. ἐν ἄρκσι, olim edebatur VII. 85. f. ubi ἐν ἄρκυσι saltem scriptum oportebat; sed meliores quique libri ἐν ἔρκυσι dederunt.
- Ἄρμα, τος, τὸ, Currus. ἄρμα ἱρὸν τοῦ Διός, VIII. 115. f.
- Ἀρμάμαξα, ῆς, ἡ, Carpentum mollissimae vectionis, quo mulieres praesertim vehebantur. VII. 83. a. IX. 76. a. Xerxes in itinere identidem ἐκ τοῦ ἄρματος ἐς ἀρμάμαξαν μεταβαίνουσε, VII. 41. a. Not.
- Ἀρματῆλαττειν, Currum agere, Plaustris vehi, V. 9. m.
- Ἀρμόζειν τινὶ τινά, Desponsare aliquam alicui. ἀρμόσας τῷ ἰωυτοῦ παιδὶ τὴν θυγατέρα τῆς γυναικὸς ταύτης, IX. 108. m.
- Med. Ἀρμόσασθαι, Desponsare sibi filiam alicujus. τοῦ τὴν θυγατέρα ἡρμόσατο Πανσανῆς, V. 32. m. f. ἀρμοσάμενος Τηλεὺς τοῦ Συβαρίτιω θυγατέρα, -- Ψευδοδίδης δὲ τοῦ γάμου, V. 47. a. ἀρμοσαμένου Λευτυχίδω τὴν Χίλωνος θυγατέρα, VI. 65. a.
- Pass. ἄρμονται (jon. pro ἡρμονται) τὴν Μίλωνος θυγατέρα γυναικᾶ, Desponsatam sibi Milonis filiam habet uxorem, III. 137. f.
- Ἀρμονίη, ης, ἡ, Compages, Commisura, in nave. ἔσωθεν τὰς ἀρμονίας ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ, II. 96. a.
- Ἀρνίεσθαι, Negare, Recusare. ἀρνευμένους εἶναι χρηστοὺς, VI. 13. m. f. ubi olim οὐ βουλομένους, ex

scholio. Vide Not. οὐκ εἶχε οὕτι
δοῦναι οὕτε ἀρνήσασθαι, III. 1. m.

Ἀροῖν, Ἀροῦν, Arare. Hinc Par-
ticip. Praet. Pass. cum redupli-
catione, ἀρρομένον οὐδέν, Nihil
aratum, IV. 97. m. Not.

Ἀροτῆρ, ἦρος, ὁ, Arator, I. 125. f.
Σκιδάει ἀροτῆρες, IV. 17. qui
γεωργοί, ibid. c. 18. ἐπ' ἀροτῆρας,
καὶ οὐ νομαῖδας, στρατευόμεθα ἀν-
δρας, VII. 50. extr.

Ἀροτος, ου, ὁ, Aratio. Ζῶντες μὴ
ἀπ' ἀρότου, IV. 46. f. ubi olim
ἀπ' ἀρότρου.

Ἀροτρον vide infra in Αὐλαξ.

Ἀρουρα, ης, ἡ, Ager, Jugerum.
Apud Aegyptios ἡ ἀρουρα ἑκατὸν
πυγίων ἰστί, II. 168. a. ἀρουραι
ἐκίρειται δυώδεκα, ibid. et II.
141. a.

Ἀρουραίος μῦς, Mus agrestis, II.
141. f.

Ἀρτάζειν (τινὰ) μέσον, Medium ar-
ripere aliquem, IX. 107. m. Not.

Ἀρτιδόνη, ης, ἡ, aliàs Funis, La-
queus; apud Nostrum, Filum.
ἀρτιδόνη ἐκάστη τοῦ Θάρηκος, εὐῶσα
λεπτή, ἔχει. ἀρτιδόνας ἐν ἑωυτῇ
τριπλοσίας καὶ ἐξήκοντα, III. 47. f.
Monuit Pollux VII. 31. καὶ ἀρ-
τιδόνας δὲ τὰ νήματα ἔφη Ἡρο-
δοτος.

Ἀρρηκτος, ου, ὁ, ἡ, Infractus, Qui
frangi vel perrumpi non po-
test. τὸ δέρμα τοῦ προκοδείλου ἄρ-
ρηκτον ἐπὶ τοῦ νώτου, II. 68. m.

Ἀρρώδειν, Timere, Formidare.
Absolute positum: ἀρρώδησας,
III. 1. m. V. 98. m. f. VII.
49. f. Varie constructum ver-
bum: ἀρρώδειν, τοῦ στρατοῦ πρή-
ξαντος κακῶς, καὶ Μεγαβάτη δια-
βεβλημένος, V. 35. a. ἀρρώδειον
δὲ, ὅτι etc. VIII. 70. m. ἀρρώδειον

μὴ τι οἱ γίνηται κακόν, I. 9. a.
(conf. ibi Var. Lect.) 156. a.
III. 119. a. 130. a. IX. 46. f.
ἀρρώδειν ἑκαστα τουτίων, V. 35.
a. ἀρρώδειν οὐδὲν πρῆγμα, VII.
51. a. ὁ μὲν τοῦ τόκου (ἔντα)
τῆς γυναικὸς ἀρρώδειν, I. 111. a.
Conf. Καταρρώδειν.

Ἀρρώδη, ης, ἡ, Metus, Formido,
Trepidatio. τοὺς Ἕλληνας εἶχε
δέος τε καὶ ἀρρώδη, VIII. 70. m.
ἦν ἀρρώδη σφι οὐ περὶ σφίων αὐτῶν,
IX. 101. m. ἀρρώδη ἦν τὸ πείθον,
VII. 173. f. ἐς πᾶσαν ἀρρώδην
ἀπίκατο, μὴ etc. IV. 140. f.
VIII. 36. a. IX. 7, 2. a.

Ἀρτάβη, ης, ἡ, vox Persica, men-
sura aridorum, I. 192. m.

Ἀρταξέρξης, Persicum nomen, idem
significans ac μέγας ἀρτίος, VI.
98. f.

Ἀρταφέρνης et Ἀρταφρίνης idem, V.
25. a. cum Var. Lect. et Not.

Ἀρτίειν, (jon. pro. ἀρτῆν) 1) Sus-
pendere; unde in Passivo, Pen-
dere ex aliquo. ἐξ ὧν ὅλλοι
πάντες ἀρτίεσται (jon. pro ἤρτην-
ται) Πέρσαι, E quibus Pendent
reliqui Persae omnes; Qui
praeter alios omnes Persas lon-
ge sunt Praecipui, I. 125. m. f.
πᾶς ἐκ Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναυτικὸς
στρατός, III. 19. f. αἱ ἐκ ταύτης
ἤρτημένοι νῆσοι, V. 31. m. πάντα
ἐκ σέο ἤρτηται, VI. 109. f. πάντα
ἤρτητο (alii ἤρτητο) ἐκ Περσίων,
IX. 68. a.

2) Parare, Praeparare; unde
in Passivo, Sese comparare vel
praeparare; Paratum esse. οἱ
δὲ αὐτὶς πολεμῆν ἐξ ἀρχῆς ἀρτίοντο,
V. 120. m. ἀρτίετο ἐς πόλεμον,
Ad pugnam se comparavit,
VIII. 97. f. οἱ οὐκ ἔων νευμαχίῃ

ἀρτίσθαι, VII. 143. *f.* ubi scribere auctor potnerat ἰς ναυμαχίην ἀρτίσθαι, Qui volebant ut Graeci ad pugnam navalem sese compararent: sed in eamdem sententiam perinde absque praepositione ναυμαχίην ἀρτίσθαι scribere potuit, quemadmodum cap. 142. *f.* αἱ ναυμαχίην παρασκευασαμένους, pro quo cap. 143. paulo ante verba supra adposita hac constructione usus est, παρασκευάζεσθαι ὡς ναυμαχῆσοντας.

Conf. Ἀναρτίσθαι et Παραρτίειν.

*Ἀρτήμα, αὐτός, τὸ, Quod suspensum est, Pendens. Apud Nostrum II. 69. *a.* ἀρτήματα sunt Inaures, nempe ex auribus Pendentes.

*Ἀρτίμπασα, Veneris Uraniae nomen apud Scythas, IV. 59. *f.*

*Ἀρτίος, οὐ, Paratus. ἄρτιοι ἰόντες ποιεῖν ταῦτα, IX. 48. *m.* idem quod ἰεῖσθαι ποιεῖν ταῦτα, cap. 46. *extr.* Sic ἄρτιοι εἰμὲν πείθεσθαι ὑμῖν, IX. 27. *f.* et IX. 53. *a.*

*Ἀρτίπους, ὁδός, ὁ, ἡ, Pedibus integer. Pedibus valens ad incedendum. χωλὸς ἰὼν, καὶ οὐκ ἀρτίπους, IV. 161. *a.* οὐδαμᾶ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν ἔσεσθαι, IV. 130. *m.*

*Ἀρτίσις, ἰός, ἡ, Instructio. ἡ περὶ τὸ σῶμα ἀρτίσις, Cultus corporis, I. 195. *f.*

*Ἀρτοκόπος, οὐ, ὁ, Pistor, IX. 82. *a.* ἡ ἀρτοκόπος, Pistrix, I. 51. *f.*

*Ἀρτος, οὐ, ὁ, Panis. ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἰππὸν Περιανδρὸς τοὺς ἀρτους ἐπίβαλε, V. 92, 7. *m.*

*Ἀρτοφαγίειν, Pane vesci, II. 77. *m.*

*Ἀρτύνει et Ἀργύνειν, Parare, Moliri, Struere. ὡς δὲ ἤρτυσαν τὴν ἐπιβουλήν, I. 12. *a.* Conf. Ἐξερτύνειν.

*Ἀρύνει et Ἀρύεσθαι, Haurire. ἰς τὸν

κόλπον τρεῖς ἀρυσάμενος τοῦ ἡλίου, VIII. 137. *f.* Ab eodem themate derivant ἀρύσσονται, quod legebatur VI. 119. *m.* ubi quidem Futuro tempori non erat locus, sed Praesens requirebatur. Vide mox Ἀρύσσειν.

Perperam ἀρύονται olim legebatur pro ὠρύονται IV. 75. *m.*

*Ἀρύσσεισθαι, ἰ. *q.* Ἀρύεσθαι, Haurire. (Unde etiam substantivum ὁ ἀρύστηρ, quum ab ἀρύεσθαι sit ὁ ἀρύτηρ) καὶ γὰρ ἀσφαλτον καὶ ἄλλας καὶ ἕλαιον ἀρύσσονται ἐκ τοῦ τοῦ Θεότατος, VI. 119. *m.* ubi vide Var. Lect.

*Ἀρυστήρ, ἦρος, ὁ, Haustrium; Sigillatim Mensura quaedam liquidorum. Corporis custodibus regum Aegyptiorum in singulos dies distribuebantur cuique εἶναι τέσσαρες ἀρυστήρες, II. 168. *f.*

*Ἀρχαῖος, non solum Antiquus, ut ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου (ἰ. *q.* ἀρχῆθεν) A Priscis temporibus, IV. 117. *a.* πάντων ἀρχαιοτάτων ἱρῶν, I. 105. *m.* Sed et idem sonat atque πρότερος, Prior, Superior. ἡμῖς τι ὑπείχομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου, Nos de Superioribus conditionibus (de eo quod Prius postulavimus) nonnihil concedemus. VII. 16. *f.*

τῶν ἀρχαίων, (pro τῶ ἀρχαίῳ) Antiquitus, I. 173. *a.* IX. 45. *a.* Exserte τὸ ἀρχαῖον aut unā voce τοαρχαῖον, scribitur IV. 108. *f.* pro quo praeter necessitatem τῶν ἀρχαίων suo arbitratu posuit Reiz, qui quidem VII. 144. *extr.* cum aliis τοαρχαῖον tenuit, ubi nos τὸ ἀρχαῖον divisim vocibus praetulimus.

*Ἀρχαιοσύνη, *ης*, ἡ, proprie Electio

magistratum, Comititia; *sed et, per metonymiam*, Magistratus ipsi. ἀγορὴ δίκαια ἡμεῖων οὐκ ἵσταται σφί, οὐδ' ἀρχαιμεσίην συνίσμι, Neque ullus Magistratum est concessus, VI. 58. *f. nisi et ibi intelligas*, Nec habentur Comititia.

Ἀρχεῖν, 1) *idem ac βασιλεύειν*, Summum imperium tenere, Regnare. τῆς ἀνω Ἀσείας ἡρξαν Σπύδαι, IV. 1. *a. conf.* III. 130. Μῆδοι ἡρχον τῆς Ἀσείας, IV. 1. *m. πάντα ἔθνεα τῶν ἡρχε*, IV. 87. *a. V. 36. a. βασιλικήν τῆς ἡρχε* Ἰδάνδυρος, IV. 120. *m. Μιλησίω Ἀρχεῖν*, IV. 137. *m. Et sic frequenter.*

2) *i. q. ἡγίεσθαι*, Praeesse cum imperio *ut Dux aut Imperator praest exercitui aut parti copiarum*. τῶν ὁ Μεγάβατος ἡρχε, V. 1. *a. Sic VII. 62. 63. 64. 66. etc.*

3) Magistratum quemcumque gerere. πλῆθος ἄρχον --- πάλω μιν ἀρχαίς Ἀρχεῖ, Populus Summum imperium tenens --- Gerit magistratus qui sorte obtigerunt, III. 80. *f. Demaratus, regia dignitate exutus, ἡρχε αἰρεθείς ἀρχήν*, VI. 67. *a. Dein per contumeliam aliquis ex eodem quaerit, οὐκ οἶόν τι εἶναι τὸ Ἀρχεῖν μετὰ τὸ βασιλεύειν*, *ibid.*

4) Ἀρχεῖν, Incipere, Initium facere. *Const. cum Genit.* Κρεῖσσον Ἀρχεῖντα ἀδικίας, III. 130. *f. Ἀρχεῖν τῶν ἀδικημάτων*, I. 2. *a. Item cum Participio* ἢ Ἀρχῇ ἀδικῶν, IV. 119. *f. Conf. Ὑπαρχεῖν.*

5) Passivum: Ἀρχισθαι ὑπὸ τῆς et ὑπὸ τῶν, Imperio aliqujus esse subjectum, Regi, Gubernari ab aliquo. ὑπὸ Μή-

δων Ἀρχισθαι, I. 127. *a. ἀντὶ τοῦ Ἀρχισθαι ὑπ' ἄλλων, Ἀρχεῖν ἀπάντων*, I. 210. *m. IV. 147. a. ὑπ' ἐνός*, V. 3. *a. VII. 103. m. ὑπ' ἀνδρός Ἀρχονται*, III. 134. *a. ὑπ' ἀνδρός μεγάλου*, II. 173. *m. ὑπὸ Σμέρδιος*, III. 74. *f. ὑπὸ τῶν βαρβάρων*, VII. 149. *f. ὑπὸ Λακεδαιμονίων*, VII. 163. *a. ὑπὸ Ἀργείων*, VIII. 73. *f. Eadem notione Passivā, Attico et Jonico more, etiam Futurum Medii usurpatur. ἴσθι ἀρξόμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων*, Scito sub Lacedaemoniorum te fore imperio, VII. 159. (*Vide quos laudavit Wess. ad V. 35, 5.*)

ἀρξόμενος ὑπ' ἐκείνοις, Imperio illorum subjectus, I. 91. *f. συλλέξας τοὺς ὑπ' ἰωντῷ ἀρξομένους πάντας*, I. 103. *m. Quasi impersonaliter ponitur idem verbum* III. 97. *m. f. ἐς τοῦτο γὰρ τὸ εὖρος ὑπὸ Περσίων Ἀρχεται*, Ad hunc usque montem pertinet Persarum imperium: *scilicet intellige τὰ ἐς τοῦτο τὸ εὖρος*, Quae pertinent usque ad hunc montem, ea subjecta sunt Persarum imperio, *quemadmodum continuo adjicitur, τὰ δὲ πρὸς Βορῆν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος Περσίων οὐδὲν ἔτι φροντίζει.*

Reperitur etiam Participium Praeteriti Passivi notione Incipiendi, quae aliās Medio propria est. ἀρχόμενης δὲ τῆς Κυδίας ἐκ τῆς χειρσονήσου τῆς Βυβαστικής, Quum Initium capiat Cnidiorum ditio a Bybassia peninsula, I. 174. *a.*

6) Medium. Ἀρχισθαι et Ἀρχεσθαι, Incipere. Ἀρχεται ἰών ἐκ λίμνης, IV. 51. *Not. Praet.*

Imperf. ἤρχετο τὸ δεύτερον ἐκ Νά-
ξου ἴωσι γίνεσθαι κακὰ, V. 28. a.
Et absque augm. ἄρχετο ἐκ δίκαι
ταλάντων ὑπισχυόμενος, V. 51.
m. ἄρχετο ἐκ τῶν κνημίων ἑωυτὸν
λωβώμενος, VI. 75. m. *Aor.* 1.
ὁ Νεῖλος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Κατα-
δούπων ῥίσι etc. II. 17. a. m. *Sic*
de Istro II. 33. m. f. et IV. 49.
f. *Participium Aor. pr. absolute*
positum ἀρξάμενον ἀπὸ ταύτης τῆς
πόλιος, Incipiendo ab hac ur-
be, III. 91. a. *Not.*

Sed Futur. Med. jonico more
etiam Passivâ notione usurpa-
tur, ἴσθι ἀρξόμενος ὑπὸ Λακεδαιμο-
νίων, Scito sub Lacedaemonio-
rum te fore imperio, VII.
159. f. coll. c. 163.

Ἀρχή, ἥ, ἡ, 1) Initium, Prin-
cipium. αὐται αἱ νῆες ἀρχὴ κα-
κῶν ἐγένοντο Ἑλλήσι, V. 97. f.
ἡ ἀρχὴ τοῦ στροφοῦ, IV. 60. a.
est Principium, vel Extremi-
tas funis. ἀπ' ἀρχῆς, Ab initio,
Antiquitus, II. 113. m. (*Conf.*
μοχ Ἀρχήν.) *Notetur formula,*
ἐξ ἀρχῆς γινόμενος idem sonans ac
ἐξ οὗ ἐγένετο, Ex quo natus est.
εἶναι θνητὸν οὐδένα, οὐδὲ ἴσσεσθαι,
τῷ κακὸν ἐξ ἀρχῆς γινόμενος οὐ συν-
εμίσχθη, VII. 203. f. 2) Impe-
rium, Regnum, Regia digni-
tas et potestas; *cum frequenter*
alibi, tum IV. 147. a. *ἐπεί τι ἐγένε-*
ται ἀρχῆς, et paulo ante, ἐπιτρο-
παίνῃ εἶχε τὴν ἐν Σπάρτῃ βασιλείην
αὐξηθέντων δὲ τῶν ἀδελφιδίων καὶ
παραλαβόντων τὴν ἀρχήν. 3) Ma-
gistratus quilibet. *Vide supra,*
voc. Ἀρχεῖν, num. 3.

Accusativus Ἀρχήν, *per ellip-*
sin pro κατ' ἀρχήν adverbialiter
positus, proprie significat Ini-

tio, Principio, Ab initio. τῷ
Φίλῳ ἔφη χαρμῆσθαι μᾶλλον ἀπο-
διδούς τὰ ἔλαβε, ἡ ἀρχὴν μὲν λα-
βών, III. 39. m. f. *περὶ τῆς*
ὑμετέρας ἀρχῆς ὁ ἀγὼν ἐγένετο, VIII.
142. m. ὅστινα τρόποι ἀρχῆς (συ-
νετίθετο προδοσίην), οὐκ ἔχω εἰπαί.
τέλος δὲ etc. VIII. 128. a. τὴν
ταῖς ἐς τὴν ἡλθον φυλάξαντες ἀρ-
χήν, VII. 220. a. ταῦτα μὲν νῦν
ἔστω ὡς ἔστι τι καὶ ὡς ἀρχὴν ἐγί-
νετο, II. 28. a. Not. (al. 27. f.)
ubi quidem ἀρχὴν possis etiam Re
verà, interpretari, sicut I. 140.
f. *Not. et VII. 218. f. Primitivo*
usui hujus vocabuli adfinis ille
est, ubi commodè Olim reddi-
tur, ut in his, ἔλεγε δὴ ὡς ἡλθε
ἀρχὴν ὁ Σόλων, I. 86. m. Not. Rur-
sus primitivæ notioni locus est in
istis verbis IX. 57. a. *ἀρχὴν τε οὐ-*
δαμᾶ δονίων Πausanίην τολμᾶσιν
σφίας ἀπολιπίῃ, (ubi quidem in-
commodat adjuncta τι particula,
nescio an ex γι detorta) *Initio*
quidem ratus non ausurum
Pausaniam seseusque deserere,
sed nimirum deinde reverà se ab
illo desertum existimans. Simili-
ter I. 203. f. *κατάπειρ ἐνΘασδίν-*
τα ἀρχήν, Quasi (non Quales,
quod temere in nostram versio-
nem irrepsit) initio intextae
fuisse.

Et in duobus quidem locis,
quae postremo commemoravi, ἀρ-
χήν vulgo Omnino interpretan-
tur; ne sic quidem male: fre-
quenter enim rectissime, et unice
commodè, latino sermone ita red-
ditur hoc vocabulum, sed prae-
sertim ubi jungitur Negativæ par-
ticulæ. τὰ γὰρ ἄλλα δένδρεα οὐδὲ
πειράται ἀρχὴν φέρειν, Ne cona-

turquidem omnino, I. 193. m.
 II. 95. extr. οὐδ' γὰρ ἀρχὴν ἐς κλη-
 σιν τούτου πέρι ἐλθεῖν οἶδα, VII. 26.
 m. Sic οὐ sequente ἀρχὴν significat
 Omnino non, Prorsus non, Ne-
 quaquam, III. 16, extr. V. 16.
 a. Etiam adjecto articulo, τοῦτο
 οὐκ ἐνδέχεται τὴν ἀρχὴν, IV. 25.
 m. τὸν χιμῶνα τοῦτον οὐκ ἀνέχον-
 ται τὴν ἀρχὴν, IV. 28. f. (Conf.
 Hermann ad Viger. Not. 67.)
 Referunt huc etiam exempla
 quaedam ubi nulla adest negati-
 va particula: ἀρχὴν γὰρ ἐγὼ μη-
 χαήσομαι οὐτω, I. 9. a. ubi ta-
 men haud incommode intelligere
 possis Inde a principio. Tum
 ἰόντες ἀρχὴν ἐπ' αὐτά, Qui erant om-
 nino Septem, VIII. 132. a.
 nisi fortasse adjecta ista voce si-
 gnificare Noster voluit, Septem
 fuisse conjurationis principes.
 Ἀρχηγγεύειν, Principatum tenere.
 ἀρχηγγεύειν τῶν κάτω λέγουσι Διή-
 ματραν καὶ Διόνυσον, II. 123. a.
 Ἀρχῆθιν, i. q. ἀπ' ἀρχῆς aut ἀπὸ
 τοῦ ἀρχαίου. τοῦτοις θύουσι ἀρχῆ-
 θιν, His sacra faciunt a priscis
 inde temporibus, I. 131. m. ὡς
 ἀρχῆθιν ἐποσῆθιν, Sicut initio
 constructum erat (templum),
 II. 138. m. φθόνος ἀρχῆθιν ἐμφύ-
 ται ἀνθρώπων, A primo inde ortu,
 III. 80. m. ἀρχῆθιν ἢ ἔχθρην πρὸς
 τὸν βάρβαρον ἀπ' ὑμῶν ἡμῖν γέγο-
 νεν, Primum originem a vobis
 traxerunt inimicitiae, VIII.
 22. f. ἀρχῆθιν ἡπιστάμενη ὅτι etc.
 Ab initio, jam pridem nove-
 ram, VII. 104. a. κλέσον γὰρ
 ἀρχῆθιν μὴ ἐλθεῖν, ἢ etc. V. 18.
 f. In simili sententiā ait ἀρχὴν,
 III. 39. m. f.

Ἀρχήιον, ου, τὸ, Curia, Locus

ubi vel magistratus vel cives
 populi liberi convenirent, de
 re publica acturi, IV. 62. a.
 Ἀρχίριος, ὁ, Princeps sacerdos;
 rarior vocabuli forma pro ἀρχι-
 ρεύς, II. 37. f. Not. (Conf.
 Valck. ad IV. 53. f.) Commu-
 nem formam ἀρχιρεύς, quam ibi
 codd. nonnulli praeferunt, agno-
 scunt libri omnes II. 143. a. V.
 151. a. et Acc. plur. ἀρχιρίαις,
 II. 142. a.

Ἀσῶν, Molestia, Moerore adfi-
 cere. ἰδίῳτο ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν
 ψυχὴν ἀσθηθεῖν, III. 41. a. idem
 quod ἀλγήσει cap. 40. f.

Ἀσβετος, Vit. Hom. 32. m. Not.

Ἀσθ, ης, ἢ, Molestia, Dolor. ἵνα
 μηδεμίαν ἀσθιν τῷ πατρὶ προβάλλῃ,
 I. 136. extr.

Ἀσημος, ου, ὁ, ἢ, 1) Obscurus,
 Non intellectus. ἄσημα φράζειν
 I. 86. m.

2) ἄσημος χρυσός, Aurum
 non signatum, (oppos. ἐπίση-
 μος) IX. 41. m.

Ἀσθενής, Infirmus, Invalidus. οἱ
 χρήμασι ἀσθενέστεροι, Quibus
 res familiaris est tenuior, II.
 88. a. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα
 τελίως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, Pro-
 sus in Exile (in Tenue) quid-
 dam solent exire, I. 120. m.
 (In eandem sententiam ἐς φλαῦρον
 ait eod. cap. extr.) Ἑλλήνων οὐκ
 ὁ ἀσθενέστατος σοφιστὴς Πυθαγό-
 ρας, IV. 95. m.

Ἀσθενία, ης, ἢ, (Comm. ἀσθένεια.)
 Debilitas, Tenuitas. ὑπ' ἀσθε-
 νίης βίου, VIII. 51. f. Not. ὑπ'
 ἀσθενείης βίου vulgo legitur II.
 47. f. ubi fortasse pariter ἀσθε-
 νίης scripserat Herodotus.

Ἀσθής, τος, ὁ, ἢ, 1) Activā nosio-

ne, Non laedens, Innoxius, Nullum maleficium committens, I. 105. a. m. 2) Passivā notione Illāsus, Incolumis. ἰάμιν ἀσπία ἱκπλίου, II. 114. m. ἀπίπεμψε ἀσπία, II. 181. f. VII. 146. extr. IX. 5. f. ἀσπίας ἀπίεσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα, VIII. 19. f. ἀνεχώρησαν ἀσπίας, VIII. 116.

Ἀσπίη, ης, ἡ, Inedia. ἀλουσίησί τε καὶ ἀσπίησι συμπεπτακώς, III. 52. a.

Ἀσπίην, 1) Exercere. τὴν τέχνην, Artem (medicam), III. 125. a. πενταέθλον, quinquertium, IX. 33. a. m. τὴν ἀληθινήν, Exercere, Colere veritatem, VII. 209. a. m. τὴν δικαιοσύνην ἥσκει, I. 96. m. οὐ ταῦτά ἀσπίοντες, Diversas vias sequentes; scil. alter veritatem colens, alter mendax, III. 72. f.

2) Instruere, Exornare. ἰμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπίπεμψε, III. 1. f. ubi paulo ante ait κοσμήσας ἐσθῆτι τε καὶ χρυσῷ. Conf. Gregor. Dial. jom. §. 144. et ibi Interpp. παττὰς ἡσκημένη στύλοισι, II. 169. f. ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανήϊον Παρίῳ λίθῳ ἡσκημένα, III. 57. extr. Et nude ἐν οἰκῇματι ἡσκημένῳ, In conclavi elegante, II. 130. a. Not.

Ἀσκειὴς, ἑος, ὅ, ἡ, Carens instrumentis ad exercendam artem necessariis. ἀσκειὴς ἰὼν καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλῆα, III. 131. a. m.

Ἀσκός, οὔ, ὅ, Uter. Ἀσκούς πλῆσαντα οἶνον, II. 121, 4. a. ubi mox dein etiam τῶν ἀσκῶν οἱ ποδιῶνες memorantur. ἀσκούς καμήλων (Utres ex pellibus camellorum) πλῆστας ὕδατος, III. 9.

a. ὁ τοῦ Σιλποῦ Μαρτυρία ἀσκός, VII. 26. f. ubi alii ipsam Pellem s. Cutem, alii rectius Pellem in utrem formatam, Cutem utris formā, intelligunt. Vide Not.

Ἀσμάχ, vocabulum Aethiopicum aut Aegyptiacum, significans Regi a sinistra manu Stantem, II. 303 a.

Ἀσμιος, Lubens, Cupidus, Laetius. ἔφουγον ἄσμινοι τὴν ἵππον, IX. 52. m. f. ὡς σθι ἀσμίνοισι ἡμίρη ἐπέλαμψε, VIII. 14. a. ἀποδιξάμενοι ἄσμινοι τοὺς λόγους, VIII. 106. a. m.

Ἀσπάζεσθαι, Amplexari, Salutare. μεγάλως ἀσπάζοντο (αὐτὸν), Ingenti cum amoris adfectu amplexati sunt, I. 122. a. παρὰ τὴν πόσιν φιλοφρόνως μιν ἡσπάζοντο, Inter bibendum comiter illum salutarunt, II. 121, 4. m. f.

Ἀσπαίρειν, Palpitare. ἐπάλλοντό τε καὶ ἡσπαιρον, ὅπως περ ἰχθύες νεοάλωτοι, IX. 120. a. ubi alii quidem ἔσπαιρον: vide Var. Lect. et Not. et conf. Not. ad VIII. 5. a. ubi metaphorice positum verbum ἡσπαιρει Reluctabatur cum Valla intelligebat Valck. sed rectius (puto) Wess. cum Porto, Prae metu Palpitabat, Trepidabat.

Ἀσπασίως, Lubenter, I... Conf. Ἀσπαστῶς.

Ἀσπαστός, ἡ, ὄν, Placens, Gratus, Acceptus. ταῦτα ἀκούσαντες, καρτα ἀσπαστόν (scil. πρᾶγμα) ἐποίησαντο, Admodum gratum habuerunt, V. 98. m. οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσπαστότερον, I. 62. a.

Ἀσπαστῶς, Lubenter. οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπῆκουσαν, IV. 201. a. m. Ἀσπίς, ἰδος, ἡ, Scutum, Parma. ἀσπίδος τρόπον κυκλοτερεῖα ποιήσαιτες, I. 194. a. ὀκταμισχιλίη ἀσπίς, Octies mille Scuta, i. e. Scutati, Cetrati, V. 30. m. Persae militantes ἀντὶ ἀσπίδων γίμνα habebant, VII. 61. a. ἀσπίδας ἔγυς οὐκ ἐχούσας, VII. 89. a. ἀσπίδας κοίλας, τὰς ἔγυς μεγάλας ἐχούσας, VII. 89. f. Conf. Ὁχανον.

Ἄσπα, i. q. comm. ἄσπιν, Quaecumque. I. 47. a. 158. a. 179. b. ἄσπα εἴλωμεν, κατελίπομεν etc. Aenigma, Vit. Hom. 35. a.

Ἄσπον, Propius. ἦτε ἄσπον, III. 52. a. m. ἄσπον ἵεναι, IV. 5. m. Et cum Genit. ἵεναι ἄσπον αὐτῶν, IV. 3. f.

Ἀσταχὺς, ὕος, ἡ, Spica. ὅπως τινὰ ἴδω τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντα, V. 92, 6. m. f.

Ἀσπῆ. Vide Ἀσπός.

Ἀσπῆρ, ἔρος, ὁ. Vide Ἀσπρον.

Ἀσπιβής, ἔος, ὁ, ἡ, Non calcatus, Desertus. ἀσπιβέα χωρία, Vit. Hom. 21. m.

Ἀστικτός, ου, ὁ, ἡ, Punctis non notatus. Apud Thracas τὸ μὲν ὀσπύχθαι, εὐγενὲς κέκριται· τὸ δὲ ἀστικτον, ἀγεννὲς, V. 6. f.

Ἀστός, αὖ, ὁ, i. q. πολυήτης, ἐγχώριος, ἰγγενής, Civis, Indigena. Opponuntur ἀστός et ξένος, II. 160. f. et III. 8. m. Caeterum vide I. 158. b. 161. f. II. 118. b. ἄνδρες τῶν ἀστῶν δόκιμοι, VI. 101. f. VIII. 46. f. 119. a. 156. a. ἀνὴρ ἀστός, I. 173. f. ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, I. 173. a. τῶν ἀστῶν ἄνδρες πάντες, IV. 33. m. ἄνδρες δοκιμάτατοι τῶν ἀστῶν, IX.

93. a. Legitur etiam genit. plur. ἀστῶν, pro ἀστῶν, IX. 94. a. Pro αὐτῶν IX. 86. a. ἀστῶν edidit Borh. ex Koenii et Valck. conjecturâ. Vide ibi Not. Et τῶν, quod II. 102. m. post στρατιὴν πολλὴν temere olim insertum legabatur, in ἀστῶν mutatum maluerat Valck. Confer Αὐτὸς, num. 1.

Foemininum Ἀσπῆ, ἡς, ἡ, Mulier civis, Indigena et libera. ἡν γυνὴ ἀσπῆ δούλῳ συνοικήσῃ, I. 173. f. γυναῖκες, εὐδοῦσαι ἀσπαί τε καὶ τῶν πρώτων Σπαρτιατῶν θυγατέρες, IV. 146. m. ἡν δὲ αὕτη ἡ Ὀπίη ἀσπῆ, (i. q. ἐγχωρὴ,) IV. 78. a.

Ἀστράγαλος, ου, ὁ, Talus. III. 129. a. Vide supra in Ἀφθρον.

Ἀστρόν, ου, τὸ, Astrum. ταῦτα ἐξευρεῖν ἐκ τῶν ἀστρων ἔλεγον, II. 4. a. ubi alii ἀστέρων, ab ὁ ἀστήρ.

Ἀστν, εἰς, τὸ, Urbs, non modo major, sed et minor. συμπερὰ καὶ μὲν ἀστν, I. 5. f. Κολοφῶνος τὸ ἀστν I. 14. f. videtur distinguere ab arce.

Ἀστνάγης, genit. Ἀστνάγιος, sed in aliis codd. Ἀστνάγιω, I. 46. a. 73. a. 91. f.

Ἀστνγίτων, ονος, ὁ, ἡ, Vicinus, Finitimus. ἐπὶ πόλιν ἀστνγίτων στρατεύσθαι, VI. 99. m. γέαι πολλαὶ μὲν ἀστνγίτονες, πολλαὶ δὲ ἰκαστίρω, IX. 122. a.

Ἀσφαλείη, ης, ἡ, Securitas. διηθείς τῆς ἀσφαλείης ἔτυχε, Tutum transitum petiit et nactus est, III. 7. f.

Ἀσφαλῆς, τὸ, i. q. ἡ ἀσφάλεια. τοῦ ἀσφαλῆος εἵνεκα, Securitatis, Salutis causa, I. 109. f.

Ἀσφαλέως, Tuto, Constante, Firmiter. ἀσφαλέως ἰσχυρῶς ἰδρῦσθαι

ἰδοῦκε ἡ βασιλική, II. 169. a. Ἀσφαλτῶς σημῆναι (τι τινί), Tuto significare aliquid alicui, V. 35. a.

οὐδὲν (ἴσσι) τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλτῶς ἔχον, I. 86. f.

Ἀσφαλτος, ου, ἡ, Bitumen, Asphaltus. τέλματι χρεώμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ, I. 179. a. ὁ ποταμὸς ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀναδοῖ πολλούς, *ibid.* f. πίσσα ὁδὴν ἔχουσα ἀσφάλτου, IV. 195. m. Ex uno fonte hauriunt ἀσφαλτον καὶ ἄλας καὶ ἔλαιον - - - καὶ ἡ μὲν ἀσφαλτος καὶ οἱ ἄλλες πηγυνται παραντίκα, VI. 119. m.

Ἀσχαλλεῖν, Dolere, Aegre ferre. ὁ Δαρεῖος ἡσχαλλε, III. 152. a. ubi ἡσχαλε alii, in Aor. sec. ἡσχαλλον οἱ Ἀθηναῖοι, IX. 117. a.

Ἀσχυ, Scythicum vocab. significans Succum ex fructu quodam expressum. quem lacte mixtum potant Scythae, IV. 23. m.

Ἀτᾶν, vide Ἀτίειν.

Ἀταξίη, ης, ἡ, Contemptus disciplinae militaris, Tumultuatio, VI. 11. m. 13. a.

Ἀτάρ, Caeterum, Sed, At, Autem. II. 92. a. 135. a. 175. m. III. 29. m. IV. 18. a. 176. a. 188. ubi respondet praecedenti particulae μὲν. Sic et V. 66. a. et V. 92. 2. a. Ex hac particula ἀτάρ per apocopen derivatam esse latinam At censuit Aem. Portus.

Ἀτάσθαλος, ου, ὁ, ἡ, Improbus, Flagitiosus. ἀνδρὰ ἰόντα ἀνόσιόν τε καὶ ἀτάσθαλον, VIII. 109. m. ἀνὴρ δεινός καὶ ἀτάσθαλος, IX. 116. a. ἔρδει πολλά καὶ ἀτάσθαλα, III. 80. m. λέγειν βάρβαρά τι καὶ ἀτάσθαλα, VII. 35. m.

Ἀτι, 1) Utpote, Quippe, *sequente Participio*. I. 108. f. 123. m. 154. m. 171. a. 190. f. VII. 87. 138. b. 188. a. VIII. 86. a.

2) Ceu, Veluti, Tamquam. δίκτυα δούς (αὐτῷ) ἄτι θηρευτῇ, I. 123. f. ἄτι μάζαν μαζάμενος, I. 200. f.

Ἀτίειν, (jon. pro ἀτᾶν) Insanire, Furere. παραχρεώμενοί τι καὶ ἀτίοντες, Desperati ac veluti Furiosi, VII. 223 extr. ubi vide Not. „Ἀπόντα λίγει (ὁ ποιητής) „τὸν βεβλαμμένον εἰς φρόνησιν ὡς „ἀπὸ τῆς Ἀτῆς.“ Eustath. ad Iliad. v. 332. Laedere, Damnum dare interpretatus est Portus.

Ἀτίεμαρτος, Obscurus, Non intellectus. χρηστήριον ἀτίεμαρτον, V. 92, 3. a.

Ἀτελής et Ἀτελείη, ης, ἡ, (comm. ἀτέλεια) Immunitas. προεῖπε ἀτελήνην στρατηγῆς καὶ Φόρου, III. 67. b. ἔδωκαν Κροίσῳ προμαντήνην καὶ ἀτελείην (sive ἀτελήνην malis; perperam olim ἀγγελίην) καὶ προεδρίην, I. 54. f. Sic ἀτελείη τε καὶ προεδρία, IX. 73. f. Cur vocalis finalis α, licet in ἀτέλεια et similibus vulgo corripiatur, tamen sicut α longum jonice in η mutari potuerit, rationem docet Eustathius eo loco quem supra, ubi de vocab. Ἀληθινή et Ἀληθίνη, agebatur, laudavimus.

Ἀτιλῆς, ἱός, ὁ, ἡ, Immunis tributorum, III. 91. a. ἀτιλέα Πέρσαι νίμονται χώραν, III. 97. a. τὴν Βαβυλωνίαν οἱ ἔδωκε ἀτιλέα νέμεισθαι, III. 160. f. τέσσαρις κῶμαι τῶν ἄλλων ἰοῦσαι ἀτελείς, Quatuor vici, aliorum tributorum immunes, I. 192. f.

Θασίοισι ἰούσι καρπῶν ἀτελέσι, VI. 46. f. Not.

Ἄτερος, i. q. ὁ ἕτερος, Alter. Ἰστί δὲ καὶ ἄτερος λόγος edebatur olim IV. 11. a. contra codicum ad unum fere omnium consensum, e quibus ἄλλος λόγος merito recepit Wess.

Ἄτη, ης, ἡ, Calamitas, Damnum. ἄτην μεγάλην προσπιεσούσαν ἐνέικαι, I. 33. m.

Ἀτιμάζεσθαι πρὸς τινος, Contemni, Contumeliā adfici, Ludibrio haberi ab aliquo, I. 61. a.

Ἀτιμία, ης, ἡ, Ignominia, Infamia. ἀτιμίην εἶχε, VII. 231. a. de eo cui nemo nec lumen accendere, nec eum eo colloqui dignatur. ἐμὲ ἐν ἀτιμίῃ ἔχει, Me aspernatur. III. 3. m.

Ἀτιμοῦν, Ignominiā, Infamiā notare. ἡτίμωτο, VII. 231. a. ἡτιμωμένοι, IV. 66. m. Conf. Ἀτιμίη.

[Ἀτιμωσῆτι, tamquam vox Herodotea citatur in Glossis Herodoteis secundum seriem literarum digestis sed falso. Vide Herodotum nostrum T. VI. Part. II. p. 339. et 349.]

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἡ, Non punitus, Inultus. ὅπως ἀτιμώρητος γίνηται, Quo vindictam effugeret, II. 100. extr.

Ἄτοκος, ου, ἡ, Quae non peperit, Quae liberos non habet, V. 41. a. Ex Herodoto adnotavit Pollux III. 49.

Ἄτρακτος, ου, ὁ, Fusus. στρέφουσα τὸν ἄτρακτον, V. 12. extr. i. q. κλώθουσα λίνον, ibid. m. ἐξέπεμψέ οἱ δῶρον ἄτρακτον χρύσειον καὶ ἡλακάτην, IV. 162. f.

Ἄτραπός, ἡ, Semita, Callis, VII. 175. m. 212. f. 213. a. et cet.

Ἀτρεκίως, Certo, Pro certo, Liquido, Adcurate. οὐκ ἔχω ἀτρεκίως εἶπαι, I. 57. a. 160. a. II. 103. b. VIII. 8. m. ἀτρεκίως οἶδα, I. 140. a. 209. m. II. 54. m. 119. f. πρὶν ἂν ἡμῖν δηλωθῇ ἀτρεκίως, I. 159. a. m. οὐκ ἀτρεκίως τὸν λόγον ἔφημι, II. 49. a. ἀτρεκίως διακρίναι, I. 172. a. τὴν τέχνην οὐκ ἀτρεκίως ἐπίστασθαι, III. 130. a. πρὶν ἢ ἀτρεκίως ἐκμάθῃ, VII. 10, 7. f. Φέρε μοι τοῦτο ἀτρεκίως εἰπεί, VII. 47. m.

Ἀτρεκής, εὖς, ὁ, ἡ, Verus, Certus, Adcuratus. τῶν καὶ περί ατρεκής τι λέγεται, De quibus quidem certi quidpiam traditur, III. 98. a. οὐδὲς ἔχει φράσαι τὸ ἀτρεκής, V. 9. a. εἰ δὲ τις τὸ ἀτρεκύτερον τούτων ἔτι διζηται, V. 54. a. τὸ ἀτρεκέστατον πυθόμενοι, VII. 214. m.

Ἀτρεκίη, ης, ἡ, Certa veritas, Certum et Adcuratum quidpiam. τῶν ἡμεῖς ἀτρεκίην ἴδμεν, IV. 152. m. εἰδὼς τὴν ἀτρεκίην τῆς ἀποστάσιος, VI. 1. f.

Ἀτρέμα et Ἀτρέμας, Sine motu, Quietē. ἀτρέμα τι (alii ἀτρέμας τε) εἶχον πρὸς τῷ Ἀρτεμισίῳ, VIII. 16. a. ἀτρέμας εἶχον τὸ στρατόπεδον, IX. 53. f. ἀτρέμας εἶχον σφίτας αὐτούς, IX. 54. a.

Ἀτρεμῖεν, Loco se non movere, Quietum esse, Otiosum sedere. οὐδαμᾶ καὶ ἡτρεμήσαμεν, VII. 8, 1. a. οὗτοι αὐτοὺς εἰκὸς ἀτρεμῖεν, VIII. 68, 2. f. ubi nos quidem cum aliis ἀτρεμῖεν.

Ἀτρεμίζειν, i. q. ἀτρεμῖεν. ὁρῶσα ἀρχὴν μεγάλην τε καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν, I. 185. a. ἐξέπιστάμενοι τὸν Κύρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, I. 190. m. VII. 18. a. m. οὗτε

αἰκὸς αὐτοὺς ἀτρεμεῖν, VIII. 68, 2. f. ubi alii ἀτρεμεῖν. ἐπ' ἀσπίδος αἰὶ περιθίουσης καὶ οὐδαμᾶ ἀτρεμιζούσης, IX. 74. f.

Ἄτρυτος, ου, ὁ, ἡ, Indefessus, Vehemens, Immensus. ἔχον (jon. pro εἶχον) πόνον ἄτρυτον, IX. 52. a.

Ἀττελάβος, ου, ὁ, Attelabus, Locustarum genus quoddam sine pennis; conf. Plin. XXIX. 4, 29. ἀττελάβου; ἐπὶ αὐτὸν θηρεύουσι, αὐήναιτες πρὸς τὸν ἥλιον, etc. IV. 172. a.

Ἄτρυχίον, Non consequi id quod volumus, Repulsam ferre. ἀτρυχεῖσθαι τὸν χρηζόμενον οὐ δυνατόν ἐστι, IX. 111. a.

Ἀϋ, Rursus, Iterum. Vulgatum olim αὐτοῦ IV. 1. a. ex conject. in αὐ τοῦ mutavi, divisio vocibus. Vide Var. Lect. et Not.

Ἀυαίνειν, Siccare. αὐήναιτες πρὸς τὸν ἥλιον, IV. 172. a. Conf. Ἐξαυαίνειν.

Ἀυδάζεσθαι, Loqui, Vocem emittere. αὐδάξασθαι φωνῇ ἀνθρωπίνῃ, II. 55. a. m. 57. a. Exclamare: καὶ τὸ παιδίον κυδάξατο, πάτερ etc. V. 51. m. f.

Ἀυδάδης, ις, ὁ, ἡ, Sibi placens, Pertinax. οὔτε συνιγνώσκοντο, ἔσαν τε αὐθαδέστεροι, VI. 92. m.

Ἀυθέντης, ου, ὁ, Qui propria manu aliquem occidit, Carnifex, I. 117. m.

Ἀυθιγενής, ις, ὁ, ἡ, Ibi natus, Indidem oriundus. τὸ ὕδωρ ἐν τῇ λίμνῃ αὐθιγενὲς μὲν οὐκ ἔστι, ἐκ τοῦ Νείλου δὲ ἐσῆκται, II. 149. f. τῇ αὐθιγενὶ θεῇ (Indigenae deae) τὰ πάτρια ἀποτελείειν, IV. 180. a. Conf. Αὐτιγενής.

Ἀύλαξ, ακος, ἡ, Sulcus. οὔτε ἀρότρω ἀναβήγνυντες αὐλακας, II. 14. m.

Ἀύλειος, εἰς, ἰον, Ad aulam pertinens. ἡρώϊον παρὰ τῇσι θύρῃσι τῇσι αὐλείῃσι (ad aulae fores) ἰδρύμενον, VI. 69. m. Not.

Ἀύλη, ἥς, ἡ, Aula, in descriptione Labyrinthi, II. 148. f. αὐλαὶ καταστέγγου, ibid. a. m.

Ἀυλίζεσθαι, Versari, Morari, Manere in aliquo loco. καταδύνων ἐς ὕλην καὶ (ἐν αὐτῇ) αὐλιζόμενος, IX. 37. m. περὶ τὴν λίμνην αὐλίζεται θηρία πτωτὰ, III. 110. τὰ πρόβατα ἐν ἀντρῷ αὐλίζεται, Stabulantur, IX. 93. a. αὐτοῦ μέινοντάς τι καὶ αὐλισθέντας, In statione manentes cum navibus, VIII. 9. a.

Ἀύλις, ἡ, Cubile, Diversorium. τὴν αὐλὴν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποιήσατο, Vit. Hom. 18. a. Not.

Ἀυλὼν, ὠνος, ὁ, 1) Vallis. αὐλὼν στεινός, VII. 128. a. 129. m. 130. m. 2) αὐλὼν εἰκοδομημένος, Canalis, Aqueductus, murario opere constructus, II. 127. m. Not.

Ἀυξάνειν, Augere. γνώμης ὕβριν αὐξανούσης, VII. 16, 1. f. Passiv. Αὐξάνεσθαι, Succrescere, Adolescere. αὐξανόμενον τῷ σώματι etc. III. 134. m. ὁ καὶς αὐξάνετο, (absque augmento verbi) V. 92, 5. a. et ibi Var. Lect. δέξαν φύσας αὐξάνεται, V. 91. m. (cf. Δόξα.) τὸ Ἑλληνικὸν αὐξάνεται ἐς πληθος, Adcrevit in multitudinem, I. 58. m. μεγάλως αὐξήσθαι, I. 58. f.

Ἀυξισθαί, ἰ. q. αὐξάνεσθαι, Incrementum capere. αὐτίκα τοῦ Πολυκράτους τὰ πρήγματα αὐξίτο, III. 39. m. Μιλτιάδης τότε μᾶλλον

αὐξήσις, VI. 132. a. Conf. Συν-
αὐξήσθαι.
 Αὐξήσις, ης, ἡ. Δαμῆς τε καὶ Αὐ-
 ξήσις ἀγάλματα, V. 82. a. Not.
 83. m.
 Αὐξ, Siccus, vide in Ἀπαλός.
 Αὐρη, ης, ἡ, Aura. αὐρης ἀποπνιού-
 σας ὁ Νεῖλος μόνος οὐ παρέχεται,
 II. 19. f. Not. Cf. II. 27.
 Αὐταρκής, ὁ, Sibi sufficiens, Om-
 nibus numeris absolutus, Cui
 nihil deest, I. 32. f.
 Αὐτεπαγγέλτος, ου, ἑ, ἡ, Ultro of-
 ferens. αὐτεπαγγέλτος ἐς τὸν πό-
 λεμον ἐμοὶ ἡθίλησι συμβαλίσθαι
 χρήματα, VII. 29. a.
 Αὐτμερὸν, i. q. Αὐθημερὸν, Uno
 eodemque die, II. 122. m. VI.
 139. f.
 Αὐτιγενής, i. q. αὐθυγενής, quod vide
 supra. αὐτιγενείς (alii quidem
 eodd. αὐθυγενείς) ποταμοὶ Σκυθι-
 κὰ, IV. 48. f. Conf. Ἰθαγενής.
 Αὐτίκα, vide Παραυτίκα.
 Αὐτός, i. q. comm. αὐδής, Iterum,
 Rursus, I. 54. a. 56. f. 60. a.
 67. m. et saepius alibi.
 Αὐτόθι, i. q. αὐτοῦ, Ibi. IV. 29. f.
 Αὐτοπαλῆς, ἴος, ὁ, ἡ, Sua sponte,
 Non ab alio jussus. (αἱ γυναῖκες)
 ἦσαν αὐτοπαλῆς, IX. 5. f. N.
 Αὐτόματος, Spontaneus. τὰ ἐν Ἑλ-
 λασι αὐτόματα ἄγρια φύεται, Quæ
 sponte nascuntur, II. 94. m. N.
 ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, Ultro, Casu.
 ἀν αἰέλουρος ἀποθάνη ἀπὸ τοῦ αὐ-
 τομάτου, II. 66. f. ἐπὶ αὐτῷ σφι ὁ
 ποταμὸς αὐτόματος ἄρση τὰς ἀρού-
 ρας, II. 14. f. ὅπλα ἀρήϊα αὐτό-
 ματα ἔξω κτεῖσθαι τοῦ νηοῦ, VIII.
 37. m. Φύεται αὐτόματα ῥόδα,
 VIII. 138. m.
 Αὐτομελῆν, Transfugere, Transire
 (ad hostem). εἰ δὲ αὐτομέλιν πρὸς

τοὺς Πέρσας, I. 127. f. εἰ αὐτο-
 μόλῃσι ἐς αὐτοῦς, III. 154. m.
 156. a. αὐτομόλῃσω ἐς τὸ τεῖχος,
 III. 155. m. ἐς Ἀθήνας αὐτομό-
 λῃσι (alii πῦτομόλῃσι) ἐκ Περσίων,
 III. 160. extr. Adde VIII. 4. a.
 11. f. 82. a. et m. ubi τριήρης
 αὐτομόλῃουσα, ut et VIII. 87. f.
 Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, Transfuga. III.
 156. a. VI. 38. f. 80. m. VII.
 219. a. αὐτόμολοι ἄνδρες, VIII.
 26. a. VI. 79. a. γυνὴ αὐτόμο-
 λος, IX. 76. a.
 Αὐτόνομος, Qui sui juris est. ἰόν-
 τες αὐτόνομοι, VIII. 140. 1. a. m.
 Αὐτόπτης, ου vel εω, ὁ, Qui suis
 oculis aliquid videt vel vidit.
 οὐδενὸς αὐτόπτει γενομένου, III.
 115. f. IV. 16. a. ἐγὼ γὰρ ται
 αὐτόπτης λέγω γεόμενος, VIII.
 79. f. 80. a.
 Αὐτός, ἡ, ὁ, 1) Ipse. αὐτὸς ὁ Ἀρι-
 στων, Ariston ipse, VI. 69. m.
 et f. et absque articulo, καὶ δι'
 καὶ αὐτὸς Κῦρος τελευτᾷ, I. 214.
 m. κέκτητο αὐτὸς τὰ περ αὐτὸς
 ἐκτήσατο, VII. 29. f. αὐτὸς ἔκαστος
 βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι, III. 82.
 a. m. Not. αὐτὸς ἔκαστος δὲ κίων
 ἄριστος γενέσθαι, VIII. 123. f.
 αὐτὸς ἔκαστος πρῶτος, VIII. 10. f.
 εἰ μὴ αὐτὰ ἐβούλετο, Nisi ipsæ
 voluissent, I. 4. m. ubi perpe-
 ram αὐται olim. αὐτῷ τούτου ἔ-
 νικεν ἥκω, III. 71. a. αὐτίαν του-
 τῶν εἴνικα, II. 3. m. (Sic nempe
 plerumque αὐτίαν, et frequenter
 τευτίαν, pro αὐτῶν et τούτων,
 usurpat Noster. Similiterque αὐ-
 τίω pro αὐτῷ, I. 133. f. Pro
 αὐτίων vero IX. 86. a. ἀστίων
 corrigunt viri docti.) σύντροφα
 αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι, Quæ
 cum ipsis hominibus vivunt,

II. 65. a. αὐτοῖσι τοῖσι ἱματίοις, Cum ipsis vestibus in flumen se immergit : sic olim II. 47. a. sed vide ibi Var. Lect. et mox num. 2. Pro αὐτῷ βασιλεῖ VII. 210. f. videndum ne αὐτῷ τῷ βασιλεῖ scriptum oportuerit. αὐτῷ οἱ ἄμεινον ἔσται, Ei ipsi hoc proderit, III. 72. f.

2) Solus. ἀνακομισθῆναι αὐτὸν ἐς Φάληρον, Rediisse solum, V. 85. extr. ἢν τις ψαύσῃ ὑὸς αὐτοῖσι ἱματίοις, Si quis vel solis vestibus suam tetigisset, II. 47. a.

3) αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτόν, saepe idem significant ac ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν : sic etiam plurales : αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐτούς, i. q. ἑαυτῶν etc. ὁ ἥλιος διακαίῳ τὴν διέξοδον αὐτοῦ, Sol exurit suum transitum, i. e. exurit omnia quā transit, II. 26. a. Not. οὐδένα λόγον αὐτῷ δέντα, Nullā secum ratione initā, II. 162. f. λέγει πρὸς αὐτόν, Ait secum ipse, III. 140. a. οὐδὲ ἐς ἥρωα ἀνέδρασαν αὐτούς, Neque ab heroe genus suum repetierunt, II. 143. f. Et, quemadmodum ἑαυτοῦ non solum de tertiā personā usurpatur, sed subinde etiam de primā, similiter αὐτῶν ἱπαναβιβηκότων III. 85. a. valet ἡμῶν ἱπαναβ. et ἰν αὐτοῖσι, III. 52. m. idem valet ac ἰν ἡμῖν. Vide Not. ad III. 52, 16. τὸ δὲ αὐτοῖσι ἔνιστι δεινόν, Quid vero nobis timendum insit (in tuo consilio) VII. 10, 1. f. Sic etiam cum cod. Arch. forsā legendum VII. 8, 3. ἀγαθὰ δὲ αὐτοῖσι (i. e. ἡμῖν) τοσαύτῃ ἀνευρίσκω, ubi ἰν αὐτοῖσι parum commode. (Habet

tamen ἰν αὐτοῖσι fere idem valens ac ἰν τούτοις, VII. 10, 7. VIII. 60, 2. item ἐξ αὐτίων i. q. ἐκ τούτων VII. 14. f.) et ἀντὶ αὐτίων, VII. 129. f. ubi τούτων maluisses.) αὐτῷ - οἱ olim legebatur I. 86. m. f. ubi nos, codicum vestigia secuti, posterius pronomen delevimus. Vide Var. Lect. et Not. ad I. 86, 29. ἐδίδωσαν αὐτοῖσι σφίσι λόγους, legebatur III. 76. a. sed ibi pro αὐτοῖσι probati codices αὐτῖς dedere. Vide Var. Lect. et Not. ad III. 76, 6.

4) Amat Herodotus jungere αὐτός ἑωυτοῦ cum Comparativo quodam aut Superlativo, in hunc modum. τούτων τὸν χερόνιον αὐτὸς ἑωυτοῦ μέει (ὁ ποταμός) πολλῶ ὑποδείστερος ἢ τοῦ Θέρεος, II. 25. f. τῇ βαθυτάτῃ (ἐστὶ ἡ λίμνη) αὐτῇ ἑωυτῆς, II. 149. a. τῇ ευρυτάτῃ ἐστὶ αὐτῇ ἑωυτῆς, Quo loco omnium latissime patet (mare Caspium), I. 203. a. ἐπὶ αὐτῷ ἄριστα αὐτῇ ἑωυτῆς ἐνείκη, I. 193. m. ubi perperam olim αὐτῇ pro αὐτῇ. Vide Var. Lect. et Not. ad I. 193, 17. Confer infra voc. Ἑωυτοῦ, num. 4.

5) Pro ὁ αὐτός, οἱ αὐτοὶ et τὸ αὐτό, usurpat Noster ὡυτός, ὡυτοὶ et ὡυτό : (quae vide infra sub litera T. et Ω.) sed in casibus obliquis in foeminino genere et in neutro plurali communis forma servatur. ἡ δ' αὐτῇ αὐτῇ βασιλεία, I. 187. a. ταῦτά δὲ ταῦτα καὶ Ἀράβιοι ποιέουσιν, I. 198. f. Βουδῖνοι οὐ τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χερίωνται καὶ Γελωνοί, IV. 109. a. et ibi Not. ἐκ τῶν αὐτέων γεγόνότες καὶ οἱ ἀμφὶ Κόδρον, V. 65. m. f. ὁμοίως πάσχουν καὶ κατὰ

ταῖς αὐταῖς τῷ Νεῖλω, II. 21. m. f. ubi, ut in communi sermone, sic et apud Nostrum, Dativus τῷ Νεῖλῳ ab Adjectivo similitudinem indicante regitur. Sic τῶντ' ἂν ἡμῖν ἐπρήσσομεν, Idem, quod vos, faceremus, id est, Vobiscum faceremus, IV. 119. m. ubi corrigenda latina versio quae imprudenti mihi ibi exciderat.

Αὐτόσε, adverb. Eo. ἰστίλλωτο αὐτόσε, Eo proficisci paravit, III. 124. a. ubi quidem pro αὐτόσε codd. nonnulli αὐτὸς ἀπίναι praefereunt.

Αὐτοῦ, adverbium, non modo Ibi significat. ut μένειν αὐτοῦ, I. 94. m. f. αὐτοῦ τάξας ὑπαμίειν, III. 25. a. sed et Hic, hoc in loco, ut εἶτε αὐτοῦ κατοικίζω, IV. 9. m. f. ubi αὐτοῦ idem valet ac ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ, Sic ἢ ἡμὸς πείθῃ ναυμαχίῃν αὐτοῦ μένων ποιήσθαι, VIII. 60, 1. a.

αὐτοῦ ταύτῃ, Ibidem, Eo ipso in loco, Eodem loco, In vestigio. αὐτοῦ ταύτῃ διεφθάρη, I. 214. m. τούτους μὲν αὐτοῦ ταύτῃ συγκιντύνουσι, III. 77. f. Σκύλιω δὲ αὐτοῦ ταύτῃ ἀπείταται τὴν κεφαλὴν, IV. 80. f. τοὺς ὄνους κατίλασι αὐτοῦ ταύτῃ ἐν τῷ στρατοπέδῳ, IV. 135. a. Not. Similiter vero etiam nudum αὐτοῦ interdum commodissime Eodem in loco interpretaberis, ut καὶ μιν ἔθαψαν αὐτοῦ τῇ περ ἔπει, I. 30. f.

Αὐτόφωρον, τὸ, Ipsum furtum, Ipsum factum. ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀλούς, VI. 72. m. VII. 6. m. ἐπιβουλεύοντας ἐπιχειρήσειν Φανῆναι ἐπ' αὐτοφώρῳ, VI. 137. f.

Αὐτοχειρὴ, Suà manu, Manu pro-

prià. αὐτοχειρὴ κρίνειν τινα, I. 140. m. f. III. 66. extr. 74. a. Nec vero solum de caede, sed etiam de re qualibet quam quis suà manu facit, usurpatur. Sic ταύτας (quingentas argenti minas) δρασσόμενος αὐτοχειρὴ διέσπειρε τῇ στρατιῇ, III. 13. extr. ubi αὐτοχειρὴ perinde sive ad δρασσόμενος sive ad διέσπειρε possis referre. Perperam vero olim αὐτοχειρὴ ποιῆσαι edebatur III. 154. m. pro ὑποχειρὴν ποιῆσαι.

Αὐτόχθων, Indigena, In eadem terrā natus. ἰὼν αὐτόχθων, IX. 73. m. f. αὐτόχθονες ἠπειρώται, I. 171. f. αὐτόχθονες et αὐτόχθονα ἔθνη, IV. 147. VIII. 73. a.

Αὐχεῖν, Gloriarī, Jactare. αὐχέοντες δικαιοτάτα τιθεῖναι etc. II. 160. a. αὐχεῖτε τοσοῦτον, Tan-
topere gloriamini, VII. 103. m.

Αὐχὴν, ἵνός, ὁ, Cervix, Collum: metaphorice, Angustior sive terrae sive maris tractus. Sic τὸν αὐχίνα τῆς Χερσονήσου dicit Noster Isthmum, qui Thracicam Chersonesum cum continente jungit, VI. 37. a. coll. 36. m. Sic terrae tractum illum angustiores, quo Asia minor majori jungitur, αὐχίνα τῆς χώρας ἀπάσης vocat I. 72. f. scilicet Asia minor veluti caput est, quod per Cervicem istam Asiae majori, veluti corpori, jungitur. Vide Not. ad l. c. Similiter Angustias sive Fauces Thermopylarum, quibus ex Thessaliā in reliquam Graeciam via patet, αὐχίνα nominat VII. 223. a. m. Rursus eidem Nostro Bosphorus, nempe Fretum illud,

quo Propontis cum Ponto Euxino jungitur, αὐχὴν est, IV. 85. m. conf. IV. 118. a. Denique τοῦ ποταμοῦ (τοῦ Ἰστρου) τὸν αὐχίνα, Istri Collum vel Fauces, illam dicit fluvii partem ubi ille in diversa ostia (quae velut plura capita sunt, uni fluminis corpori imposita) dividitur, IV. 89. m. Αὐχμός, οὗ, ὁ, Siccitas coeli, quum nullā pluviam rigatur solum. I. 13. extr. IV. 198. m.

Αὐχμώδης, εὖς, ὁ, ἡ, Siccus. τῷ ψυχρῷ καὶ ὑγρῷ opponitur τὸ θερμὸν καὶ αὐχμώδης, I. 142. a.

Ἀφαιρεῖσθαι, vide Ἀπαιρεῖν.

Ἀφανής, εὖς, ὁ, ἡ, In conspectum non cadens. χάσμα ἀφανής, Caeca vorago, VI. 76. a.

Ἀφανίζειν, Ex hominum conspectu remove. ἀποκτείνας δέ μιν, ἡφάνισι αὐτῷ Ἰππῳ, III. 126. extr. ubi videtur significare In terram defodere. ἀφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, Hi quum prorsus ex conspectu illorum Evanuiscent, IV. 124. b. ὡς αἱ ἐπὶ Λήμνῳ ἐπικαίμεναι νῆσοι ἀφανιστάτο κατὰ τῆς θαλάσσης, VII. 6. m. f. ὥστε ἰωυτὸν ἐς τὸ πῦρ· οὕτω κατακαυθέντα ἀφανισθῆναι, VII. 167. m.

Ἀφάνισις, εὖς, ἡ, Quum quis e conspectu hominum evanescit, nec amplius adparet. μετὰ τὴν ἀφάνισιν τοῦ Ἀριστίῳ, IV. 15. a.

Ἀφάσσειν, fut. ἀφάσειν, Tangere, Contrectare. ἀφασεν αὐτοῦ τὰ ὄτα, Palpa ejus aures, III. 69. a. m. et ibi Var. Lect. et Not. ἀφάσσουσα, ibid. m. ἤφασσε τὰ ὄτα, ibid. f.

Ἀφατος, οὗ, ὁ, ἡ, Ineffabilis. χρύσια ἄφατα χρήματα, VII. 190. f.

Ἀφιδίως, Non parce: id est 1)

Largiter, Copiose. ἰδίδου ἀφιδίως, I. 163. f. 207. f. 2) Sine misericordia. ἀφιδίως ἐφόντευον, οὐ φειδόμενοι οὔτε ὑποζυγίου οὐδενός, οὔτε ἀνδρώπευ, IX. 39. f.

Ἀφίται, Locus ita nominatus, quia Argonautae ἐνθεῦτεν ἡμιλλον ἐς τὸ πέλταχος ἀφίστην, inde emissuri erant navem (i. e. soluturi erant) in altum, VII. 193. f.

Ἀφῆ, ἥς, ἡ, Accensio. περὶ λύχνων ἀφῆς, Circa lucernarum accensionem, i. e. Ingruente nocte, VII. 215. a.

Ἀφθγγος, οὗ, ὁ, ἡ, Nullam vocem edens. ἐκπλαγεῖς δὲ, ἐπὶ χρέονι ἀφθγγος ἦν, I. 116. a.

Ἀφθονος, οὗ, ὁ, ἡ, Non invidus. Sic activā notione, pro ὁ μὴ φθονῶν poni hoc vocab. apud Herodotum monuit Thomas Magister et ἄνδρα τύραννον ἀφθονον εἶδει εἶναι, III. 80. m.

Ἀφίηται. Hinc ἄφες, Mitte, Omitte, I. 206. m. et V. 106. f. ἀφεῖτε (ἡ Ἀττική,) Derelicta erat Attica, VIII. 49. m. Et ἀφίστην, quod paulo ante vidimus in Ἀφίται. Reliqua vide sub Ἀπίηται jon. pro Ἀφίηται.

Ἀφικεῖσθαι et Ἀφίξις, vide Ἀπικνεῖσθαι, et Ἀπιξις. Sic et Ἀφιστάναι vide in Ἀπιστάναι et Ἀφιδος, in Ἀποδος.

[Ἀφίπκος. Imperite Ἀφίπκων pro ἄπ' Ἰπκων edidit Gronov. I. 79. f. ubi vide Not.]

Ἀφλαστον, οὗ, τὸ, Aplustre navis, Ornamentum in extrema puppi. ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νηός, VI. 114. N.

Ἀφόρητος, οὗ, ὁ, ἡ, Intolerabilis. ἀφόρητος κρυμῆς, IV. 28. a. χει-

μῶνος χρῆμα ἀφόρητον, VII. 188. f.
Ἀφοσιῶν, Vide Ἀποσιῶν.

Ἀφραστός, ου, ὁ, ἡ, De quo non
cogitatur, Qui non animad-
vertitur: ἀπρονόητος ὥστε μηδέ-
να νοῆσαι, interprete Hesychio.
κατακρύπτει εἰς τὸ ἀφραστότατόν οἱ
(scilicet χωρίον) ἰφαίνετο εἶναι,
V. 92, 4.

Ἀφύκτως, Citra spem effugii,
Sine fugae spe, Inevitabili
ratione; interprete Aem. Porto.
Scilicet ἀφύκτως δι' ὡς αὐτῷ ἐπί-
πτεον olim edebatur IX. 116.
extr. ubi pro ἀφύκτως probati
codices ἀφύλακτῳ dederunt.

Ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, 1) Qui sibi
non cavet, Securus. IX. 116.
extr. quo de loco modo diximus.
2) Non custoditus, sine præ-
sidio. ἀπέντες τὴν ἰωντῶν ἀφύ-
λακτον, VIII. 70. extr.

Ἀχαρις, ιτος vel ιος, ὁ, ἡ, Ingratus,
Parum jucundus, Molestus.
πίσσειται ἄχαρι οὐδὲν, VI. 9. m.
II. 141. m. οὐδὲν ἄχαρι πρὸς Ἀθη-
ναίων παθίειν, VIII. 143. f. οὐδὲν
ἄχαρι παριῖδες ἰμοί, Nihil in me
vidisti quod ingratum, mo-
lestum, tibi fuisset, I. 108. f.
οὐδὲν ἄχαρι παριδὼν ται, I. 38. a.
Not. ἐνίδωκαν ἄχαρι οὐδὲν, Nihil
quod nobis ingratum fuisset
commiserunt, VII. 52. m.

Sed praesertim in Casu gra-
viorē, tristi, et acerbo, ponit
hoc vocabulum Noster. τὸ τέλος
σφι ἐγένετο ἄχαρι, VIII. 13. a.
ubi vide Not. ἄχαρις συμφορῇ
παυδοφόρος, VII. 190. extr. συμ-
φορῇ πεπληγμένον ἄχαρι, (contr.
ex ἀχάρι, jon. pro ἀχάρτι) I.
41. a. ibique Var. Lect. et Not.
ἀχαρις τιμῇ, Tristis honor, VII.

36. a. Confer mox Ἀχάρτιος.
Ἀχάρτιος, ου, ὁ, ἡ, Ingratus, Qui
gratiam, quum possit, non
refert. εἰ ἀχαρίστουσι νόμος (ἐστὶ)
εἶναι θείοις, An fas sit diis Gra-
ecorum esse ingratis, I. 90. extr.
Ἀχάρτιος, i. q. ἀχαρις, quod vide
supra. νομίσας δῆμον εἶναι συνελ-
κῆμα ἀχαριτώτατον, Existimans,
unā cum plebe habitare rem
esse molestiasimam, taediosis-
simam, VII. 156. f. τὰ δὲ μοι
παθήματα, ἰόντα ἀχάρτα, μα-
θήματα γίγναι, Quae mihi ac-
ciderunt Tristia, Acerba, I.
207. a.

Possint quidem haec duo exem-
pla perinde etiam ad ipsum vo-
cab. ἀχαρις referri: verum tamen
ab ἀχαρις pluralem neutrius ge-
neris non ἀχάρτα, sed ἀχάρια,
formaturus fuisse videtur Hero-
dorus.

Ἀχθισθαι περὶ τινος i. q. aliās ἀχ-
θισθαι τινί. περὶ τῶν νηδῶν ἀχθό-
μνοι, VIII. 99. b. ἀχθόμενος τῷ
ἔργῳ, II. 175. f. ubi nos cum
aliis καταχθόμενον. Vide Var.
Lect. et Not. οἱ στρατιῶται τῇ
πλάνῃ ἀχθισθίντες, II. 103. f.
ὁ Ἀμασις τῇ δυνάμει τῶν Περσῶν
ἀχθόμενος, III. 1. m. VI. 35. f.

Ἀχθος, ιος, τὸ, Onus, quod im-
ponitur jumento. ἀπειλὼν τὰ ἀχ-
θια (τῶν καμήλων), I. 80. a.
ἀχθια φέρειν, III. 102. extr.

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Onera, Sar-
cinas ferens. κτήνια ἀχθοφόρα,
VII. 187. a.

Ἀχλυσίος, ιτος, Caliginosus. δισμῶ
ἐν ἀχλυσίντι, V. 77. f. in Epigr.
Ἀχρήϊος, Inutilis, Qui nullam
χρεῖαν praestat. τὸ ἀχρήϊον τοῦ
στρατεύ, I. 191. a. 211. a.

ομίλου ἀχρήσιου οὐδὲν ἔστι ἀξυνετώ-
τιρον, III. 81. a.

Ἀχρήματος, ου, ὁ, ἡ, Pecuniā ca-
rens, Inops, Pauper. I. 89. a.

Ἀχρηστος, ὁ, ἡ, 1) i. q. ἀχρήσιος,
Inutilis. αἱ περιουῖσαι νῆες ἦσαν
ἄχρηστοι, I. 166. f. τὰ εἰς πόλε-
μον ἄχρηστα, VIII. 142. m. f.

2) Sicut χρηστός est Bonus,
Benignus, Benevolus; sic Ἀχρη-
στος, Pravus, Immitis, Male-
volus. Sic opponuntur θεοὶ χρη-
στοὶ et θεοὶ ἄχρηστοι, VIII. 111.
m. et f. Et λόγος ἄχρηστος, IX.
111. m. videtur gravius quiddam

sonare quam Inutilem sermo-
nem, nempe Malum, Importu-
num, Infelicem, Damnosum.

Ἀχρη οὗ, probati libri dederunt I.
117. f. pro eo quod olim editum
erat ἄχρη οὗ. Eundem scribendi
morem ex Thucydide adnotavit
Thomas Mag. p. 135 seq.

Ἀχυρα, τὰ, Palcae. ἐμπιπλᾶσι
(αὐτοὺς) ἀχύρων, IV. 72. a.

Ἀψαυστος, ὁ, ἡ, Intactus. ἡ μελι-
τόεσσα ἦν ἄψαυστος, VIII. 41. f.

Ἀψευδῆως, Vere, Revera. τοὺς ἀψευ-
δῆως ἀρίστους ἀνθρώπων, IX. 58. m.

Ἀψευδής, ὁ, ἡ, Non mendax,
Veridicus. μηχανήιον ἀψευδές,
II. 49. f.

Ἀψίς, ἰδος, ἡ, Circulus rotae,
IV. 72. m.

Ἄωρος. Vide Ἄνωρος.

B.

B et Φ interdum invicem permu-
tantur. Βρίγεις iidem qui Φρύγεις,
VII. 73. a. Literas β et κ temere
a librariis inter se permutatas
vide infra in voc. Θηκῆς.

Βάδην, Pedetentim, Lento gradu,
Militari gradu. ἤγε βάδην, IX.
57. a. Conf. Lexicon nostrum
Polybianum h. v.

Βάθος, εος, τό, Profunditas. ταῦτα
μὲν ἐκ βάθους περιεβάλετο, I. 186.
a. τὸ βάθος τῶν τριχῶν, Longi-
tudo pilorum, V. 9. a.

Βάτραχος, ου, ὁ, i. q. βάτραχος,
Rana. Vide Not. ad IV. 131. a.

Βάθρον, τό, 1) Scabellum, Gra-
dus quo in thronum adscenditur.
καὶ τὸ βάθρον καὶ ὁ θρόνος χρύ-
σεός ἐστι, I. 183. a. Hinc τὰ
βάθρα sunt scalae. ἄλλοις ὑπερ-
θεῖ ἐστῶσι ἐπὶ βάθρων, VII. 23. a.
2) Basis statuæ, V. 85. a. 86. m.
ἐπὶ τῷ αὐτῷ βάθρῳ ἐστᾶσι, II.
176. m.

Βαθύειος, (sive Βαθύγιος,) ὁ, ἡ,
Humilis. Βαθύειος γῆ, IV. 23. a.

Βαθύκληρος, ὁ, ἡ, Profundam hæ-
reditatem habens, Opulentus,
Vit. Hom. 35. f.

Βαθύς, Profundus, Altus. In for-
ma Famin. variant libri. τὰ φερὸς
βαθεῖα editur I. 178. f. ubi quidem
plures codd. βαθεῖα præferunt,
unus βαθεῖν. Sed in βαθεῖα ἡ διώ-
ρυξ, VII. 23. a. consentiunt libri,
quod sciam, omnes. At διώρυχα
βαθὴν, I. 75. m. ubi βαθεῖν unus
Arch. λίμνη βαθεῖν, III. 110. m.
Conf. Βαρύς, Εὐρύς, Ἰδύς, Θήλυς,
Ἕμιους, et Maittaire Dialect.
p. 112.

ἥθια βαθύτερα ἢ κατὰ Θρηῖνας,
Mores cultiores, liberaliores,
quam pro Thracibus, IV. 95.
a. N. (conf. Lexic. Polyb. v.
Βάθος et Βαθύς.)

τοῦ λείου τὸ βαθύτατον V. 92,
6. Densissimam segetem inter-

pretatus est Valla, Profundissimam Wess. cum Gron. nos Pinguisissimam segetis partem: videtur autem intelligi Altissima, Longissima; nempe τὸ ὑπερέχον, quod paulo ante dixit. Similiter βάθος τῶν τριχῶν de Longitudine dictum supra vidimus.

Βαίνειν, in Aor. 1. notione transitivā. Sic ἄνδρες ἐπ' αὐτὰς ἔβησι olim edd. I. 80. a. ubi nunc quidem ἀνέβησι.

Βεβηκέναι est Stare: Hinc εὖ βεβηκέναι, Firmiter stare, Bene stabilitum esse. παραδείξάμενος τὴν τυραννίδα εὖ βεβηκυῖαν, VII. 164. a.

αἱ βαίνουσαι ἵπποι, I. 192. m. f. sunt αἱ ἀναβαίνουσαι, Quæ a maribus Consconduntur.

ἐπ' ἡλίκτῳ βιβυῖα, Vit. Hom. cap. 33. m. Vide Ἐπιβαίνειν, et Ἥλεκτρον.

Βάκχιος, Epitheton Dionysi. Διονύῳ Βακχείῳ τιλεσθῆναι, IV. 79. a. et mox ibid. m. ἐτιλεσθῆν τῷ Βακχείῳ.

Βακχίειν, Bacchari, IV. 79. sæpius. Βαλανάγη, ης, ἡ, Claustrum, Clavis. ἐπιτράφονται ἑμοὶ τῶν πυλέων τὰς βαλανάγας, III. 155. f. Vide Schneideri Lexic. Etym.

Βαλανθοάγος, ου, ὁ, ἡ, Qui glandibus vescitur. βαλανθοάγοι ἄνδρες, I. 66. m. in Orac.

Βαλανθοφόρος Φοῖνιξ, Palma arbor palmulas ferens, I. 193. f.

Βάλατος, ου, ἡ, Sic vocat noster Palmulam i.e. fructum palmæ arboris, I. 193. f.

Βάλλειν, 1) Jacere. ἡ ναυμαχίη ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε, Infelix pugna navalis In genu projecit urbem, Oppressit, In ser-

vitutem redegit, VI. 27. f. Not.

2) Ferire, Telo jacto attingere. οὔτε πληγίντα, οὔτε βληθέντα, Nec cominus percussum, nec Eminus telo ictum, VI. 117. m.

3) Βάλλεσθαι τι ἐς θυμόν, Animo aliquid mandare et agitare, Reputare secum. ἐς θυμόν βαλεῖν τὸ παλαιὸν ἔπος, VII. 51. f. τόδε ἐς θυμόν βαλεῖν ὥς etc. VIII. 68. f. ἰφράσθη καὶ ἐς θυμόν ἰβάλετο (τοῦτο), I. 84. f. ἐς θυμόν ἔβαλε τὸ ἡθὺν activā verbi formā est in Vita Hom. cap. 30. a. Eadem notione Homerus ἐν Φρεσὶ (dativo casu) βάλλειν σῆσι dixit Iliad. d. 297. et alibi: quam ad formam Reiskius pro τὰ θυμῷ βουλόμενοι, V. 49. m. τὰ θυμῷ βαλόμενοι corrigendum censuit, ubi tamen constantem librorum scripturam merito tuiti sunt viri docti. Perperam quidem βουλόμενοι vulgatum etiam olim erat pro βαλόμενοι, III. 71. f. sed ibi in βαλομ. aut βαλλομ. recte consentiunt scripti libri omnes.

4) ἐπὶ ἑαυτοῦ βάλλεσθαι Gronovius in Notā ad III. 71. f. interpretatus est In se ipsum aliquid recipere: quam sententiam et aliis viris doctis probatam video. Rectius Portus, Secum solo deliberare, Consultare, Rem in animo suo ultro citroque Jactare. Sic ἐπ' ἐμῶν τοῦ βαλόμενος ἔπρηξ (sc. τοῦτο), III. 155. e. m. Re mecum solo deliberatā feci hoc; scilicet, tecum non communicavi. Sic ὠφεῖλετε ἐπ' ὑμῶν αὐτῶν βαλόμενοι ποιεῖν ταῦτα, Debebatis hoc facere Re cum nemine alio communicatā, Proprio consi-

lio, III. 71. f. ἐπ' ἰωνῶν βαλλόμενοι ἔκτισαν τὴν πόλιν, Consilio privatim inter se inito, re non communicatâ cum fratre, IV. 160. a. οἱ ἄγγελοι ἐπὶ σφίων αὐτῶν βαλλόμενοι, Re privatim inter se deliberatâ, de quâ nempe ad Senatum Populumque debuerant referre, V. 73. f.

5) ἐς γαστέρα βάλλεσθαι (vel βαλίσθαι) γόνον, de vaccâ Foetum utero concipiente legitur III. 28. m. ubi contra librorum consensum, et praeter necessitatem, ἐς γαστέρα λαβίσθαι edidit Schaeſ. Caeterum βαλίσιν vel βαλῖν ἰσθῆτα pro λαβῖν, II. 37. m. perperam plures praeferunt libri.

6) ἄγκυραν βαλλίσκιστο, (Imperf. jonicum pro ἰβάλλιστο) In terram defigere solitus erat ancoram, quam e loricæ cingulo ἀνεὰ catenâ religatam gestabat, IX. 74. a. De jonicâ verbi formatione βαλλίσιν, et de antiquatâ formâ βαλίσιν, vide quae ad compositum verbum Συμβάλλειν infra notamus.

Βαναυσίη, κς, ἡ, Opificium, Ars sellularia, II. 165. f. idem quod χειρωναξίη, cap. 167. m.

Βάπτειν, Tingere. εἴματα βεβαμμένα, Pictæ vestes, VII. 67. m.

Βάραθρον, τὸ, Fossa profunda Athenis, in quam praecipitabantur ad hoc supplicium condemnati, VII. 133. a. N.

Βαρβαρίζειν, Barbare loqui, II. 57. m. Βαρβαρικὸς, ἡ, ὄν, Extraneus, Barbaricus. ὄνομα Ἑλληνικὸν καὶ οὗ τι βαρβαρικόν, III. 115. m. ubi quidem codd. nonnulli βάρβαρον, quod vide ne verum sit.

Βάρβαρος, εἰ, ἡ, Barbarus, Barba-

ricus, Extraneus. ἔθνος βάρβαρον, I. 58. ἀποβάγειν ἀπὸ τοῦ βαρβαροῦ τὸ Ἴωνικὸν Φῶλον, VIII. 19. a. (ubi alii βαρβαρικοῦ.) κρῖνα πεπλεγμένα τρόπον τινα βάρβαρον οὐκ εὐαπήγητον, VII. 63. a. Conf. Ξεῖνος.

Βαρβαρόφωνος, εἰ, ἡ, Barbarâ linguâ loquens. Φράζειν βαρβαρόφωνον, VII. 20. m. in Orac. βαρβαρόφωνος ἰὺγή, Barbarus clamor, IX. 43. m. in Orac.

Βάρις, ιος, ἡ, Navigii genus quo utuntur Aegyptii, cuius structura describitur lib. II. c. 96. ἀπικνίσται ἐς ἐκάστην πόλιν βάρις, II. 41. m. ἐν ἐκάστη βάρις, II. 60. a. τὴν βάριν, ibid. m. Plural. αἱ βάρις, (contract. ex βάριες) II. 41. m. τὰ φορτία ἔδει περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ Δέλτα, II. 179. f. Ex II. 96. f. intelligi videtur, non tam Ionicum esse hoc vocabulum, ut perhibent Grammatici, quam Aegyptiacum.

Βαρὺς, ἰα, ὃ, Gravis. βαρὺς αἵρεσθαι, IV. 150. m. (vide Ἀείρ.) ἔλαιον ὁδμὴν παρεχόμενον βαρέαν, VI. 119. f. ubi βαρέην unus cod. Pb. Conf. Βαρὺς.

Βαρυσύμφορος, εἰ, ἡ, Gravi calamitate pressus. ἀνθρώπων βαρυσυμφορώτατος, I. 45. f.

Βατανίζειν, Quaestionem habere, Inquisitionem instituere, non utique ad motis tormentis, verum etiam nude interrogando et audiendo dicentem causam, II. 151. f. VII. 146. a. N.

Βάσανος, ου, ἡ, Inquisitio, Quaestio, Tormentum. ἐς πᾶσαν βάσανον ἀπικνέμενοι, VIII. 110. a. m.

Βασίλεια, κς, ἡ, Regina. I. 11. a. 185. a. 187. a. et f. βασιλῆα,

contra codicum consensum, pro βασιλεια, edidit Borh. I. 205. a. sed errorem ipse retractavit. At in Genitivo, (cujus terminatio in communi sermone a longum habet) τῆς βασιλείης recte edebatur I. 211. f. et 213. a. ubi nos quidem, praeerantibus tribus codicibus, τῆς βασιλείας edidimus. Ferri quidem utrumque potest; sed prius, utpote magis jonicum, Herodoto restitutum velim, quum praesertim Dativum τῇ βασιλείῃ, Reginae, IV. 53. f. communi consensu teneant libri omnes. Vide Gregor. Dial. jon. §. 45. et conf. infra voc. Βασιληίη.

Βασιλεύειν, Regnare, Regem esse. Ponitur vel absolute, ut II. 137. a. vel constructum cum Genit. ut βασιλεύειν Αἰγύπτου, ibid. paulo post. βασιλεὺς τῶν σιωνιτῶν, I. 206. a. **Βασιλεὺς**, ius et ἥος, ὁ, Rex. Per ellipsin subinde subintelligendum nomen. ὁ Ἀνδρῆς, I. 80. m. f. τὰ ἐμπόρια - - ἐστὶ τοῦ Ἀραβίου, III. 5. a. m. πέντε παρὰ τὸν Ἀραβίον, III. 7. b. ibique Var. Lect. ἐναντιώσεται τῷ Τυρίῳ, II. 161. a. Sic τὸν Κόλχον I. 2. f. ubi vide Var. Lect. et Not.

In casibus obliquis hujus nominis variant non solum libri qui hodie supersunt, sed ipse etiam Herodotus non constanter unam eandemque formam secutus videtur. Vide Var. Lect. ad I. 94, 9.

Genitivi formam Atticam βασιλείας tenent libri (quod sciam) omnes I. 192. m. Sic et F. III. 1. m. ubi alii vulgo βασιλεὺς, quod tenet idem F. cum aliis antiquis II. 142. a. VII. 158. a.

Item βασιλῆος vulgo omnes VII. 145. m. 146. a. et f. nisi quod in his locis duae postremae vocabuli literae non dilucide expressae sunt. βασιλῆος edebatur I. 94. a. et f. ubi nos cum aliis βασιλείος, F. vero βασιλείως. Denique servavi vulgatum βασιλῆος VII. 101. f. et 137. a. ubi quidem utrobique βασιλείως vel βασιλείος tenet F.

Dativ. βασιλεῖ omnes II. 162. f. IV. 201. m. V. 2. f. VII. 139. a. IX. 24. f. et saepius alibi: quae adeo forma teneri etiam potuerat III. 137. a. et f. ubi Homericam formam βασιλῆϊ, ex codd. Arch. et Vind. enotatam, adscivi.

Accusat. βασιλεῖα I. 13. m. 114. a. III. 85. m. et alibi. Contra βασιλῆα I. 14. m. III. 86. extr. Sic et olim I. 94. m. ubi nos ex aliis codd. βασιλεῖα recepimus. Vide ibi Var. Lect. Rursus vero, Καρχηδονίων ἐόντα βασιλῆα, VIII. 165. m.

Plural. Nominat. οἱ βασιλεῖς, I. 13. f. Accus. τοὺς βασιλείας, II. 169. m. f. Genit. τῶν βασιλῆων edd. sed βασιλείων mssiti, vide Var. Lect. VI. 58. ubi sic quater in eodem capite.

Βασιληίη, ης, ἡ, idem quod comm. ἡ βασιλεία, Regnum, I. 11. m. 12. f. 13. a. et passim alibi. Genitivus et Dativus, τῆς βασιληίης, τῇ βασιληίῃ, tam ad Nominat. βασιλεία, Regnum, quam ad βασιλεια, Regina, possunt pertinere. Vide supra, voc. Βασιλεία. Βασιληίος, η, ον, Regius. ὁ βασιληίος θρόνος, I. 14. m. III. 61. f. ὁ βασιληίος πῆχυς, I. 178. f. βασιληίῳ

τε καὶ καλλίστη πόλις, VII. 209. f. τὸ βασιλῆϊον, scil. γαμιῖον, Aerarium regium, Regius fiscus, II. 149. f. N.

τὰ βασιλῆϊα, scil. οἰκία, Regia, Regium palatium, Regia sedes. ἔξινιζτο ἐν τοῖσι βασιλῆϊοις ὑπὸ τοῦ Κροίσου, I. 30. a. ἔνθα σφι τὰ βασιλῆϊα κατιστήκει, I. 178. a. At ἐπεχείρησι τοῖσι βασιλῆϊοις, III. 61. m. non videtur significare Regiam occupare instituit: jam enim erat ille τῶν οἰκίων μελιδωνὸς a Cambyse relictus. Itaque Gronov. vertit, inhiauit regiis opibus: commodius Henr. Stephanus, invadendum regnum sibi putavit. Βασσάριον, τὸ, Vulpes, Bestia Libyca, IV. 192. a.

Βάττος, ὁ, Libycà linguà Regem significat, IV. 155.

Βδέλλη, ης, ἡ Hirudo, II. 68. f.

Βέβχιος, η, ον, Firmus, Stabilis, Certus. εἶδέναι τὸ βέβαιον, Certam veri cognitionem habere, VII. 50, 2. εἰ, ἐρίζων πρὸς πᾶν τὸ λεγόμενον, μὴ τὸ βέβχιον ἀποδέξει, ibid. paulo ante.

Βεκὸς vel Βεκκὸς, Phrygum linguà Panis, II. 2.

Βέλος, ιος, τὸ, Fulmen. ἐς ταύτην (τὴν οἰκίαν) ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος καὶ κατεκάη πᾶσα, IV. 79. a. ὁρᾷς, ὡς ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα --- ἀποσκήπτει (ὁ θεὸς) τὰ βέλη, VII. 10, 5.

Βῆμα, τὸ, Gressus, Vestigium Pedis. ἔχνος Ἑρακλῆος ἐν πύργῳ ἐνέον, τὸ οἶκε βήματι ἀνδρός, IV. 82. a. Βήσσειν, Tussire. περιεῖν τε καὶ βῆσαι, VI. 107. m.

Βιάζεσθαι τὰ θάνατα, Vim inferre hostiis, Cogere velle victi-

mas ut vel invitae litent, IX. 41. f. N.

Βιάζεσθαι, i. q. comm. βιάζεσθαι. 1) Verbum medium, notione activà, Vim adferre, Vi uti. Nonnunquam absolute ponitur. ἵνα οἱ Σκύθαι μὴ περιώρτο βιώμενοι, Ne tentarent vim adferre, IV. 139. a. εὐ δὲ μηδαμῶς βιῶ, IX. 111. m. f. Alibi construitur cum Accusat. θυματίρα Ζωπύρου ἐβιάσατο παρθένον, IV. 43. a. βιάται γυναῖκας, II. 80. f. βιάσθαι σφίας, sc. τὰς σφίτιρας θυγατέρας, VI. 137. m. f.

2) Passivum passivà notione. τὸ λῆϊον ἀνέμῳ βιώμενον, Seges (incensa et) violento vento agitata, I. 19. a. ἡ θανάτῳ βιηθεὶς ἡ νεύσῳ, Sive morte sive morbo coactus, VII. 83. a. ubi quidem βιασθεὶς olim edd.

Βιβλίον vel Βυβλίον, τὸ, parum constante librorum scripturà, (diminutivum vocabuli βιβλος vel βύβλος,) Herodoto dicitur Chartula scriptoria, proprie ex Aegyptiaco papyro, sed et quālibet ex materià parata; Libellus, Tabella, in quā, quae vel memoriae mandare vel absenti cuidam significare volumus, scripto consignamus; tum vero etiam, per metonymiam, Scriptum, nempe brevius Scriptum, (non, longior Liber) praesertim Literae ad aliquem missae, Epistola.

Harpagus ἐσθίηκε (ἐς τοῦ λαοῦ τὴν γαστέρα) βιβλίον, γράψας (scil. ἐς αὐτὸ) τὰ οἱ ἰδέει, I. 123. f. Cyrus εὐρών τὸ βιβλίον ἐνέον, I. 124. a. γράψας ἐς βιβλίον (sive ut apud Polluc. VII.

211. *legitur ἐν βιβλίῳ*) τὰ ἰβού-
 λιτο--μετὰ δὲ ἀναπτύξας τὸ βι-
 βλίον, I. 125. α. γράφει ἐς βιβλίον
 πάντα-- γράφας δὲ, ἐς Αἴγυπτον
 ἐπέθηκε, III. 42. f. ἐπιλεξιμένος
 δὲ ὁ Ἄμασις τὸ βιβλίον τὸ παρὰ
 τοῦ Πολυκράτους ἦκον, III. 43. α.
 βιβλία γραφάμενος πολλά, ---
 σφρηγιδά σφι ἐπιβαλε τὴν Δαρείου.
 -- τῶν βιβλίων ἐν ἕκαστον περιαι-
 ρόμενος, ἰδίδου τῷ γραμματιστῇ
 ἐπιτάγασθαι --- ὅριον δὲ σφειας τὰ
 τε βιβλία σιβομένους μεγάλως, καὶ
 τὰ λεγόμενα ἐκ τῶν βιβλίων ἔτι
 μεζύνως, εἰα. III. 128. Δαρεῖος
 γράφει γράμματα πρὸς Μεγαβά-
 ζον --- αὐτίκα δὲ ἰππύς --- διδοῖ
 τὸ βιβλίον τῷ Μεγαβάζῳ, V. 14.
 Ἰστιαῖος δὲ ἀγγίλου -- τοῖσι ἐν
 Σάρδεσι ἰούσι Περσίων ἔπιμπε βυ-
 βλία -- ὁ δὲ -- Φέρων ἐνχιρίμσι τὰ
 βυβλία Ἀγραφέρνηϊ, VI. 4. α.
 ὅπως βυβλίον γράψαι --- τοξεύμα-
 τος περὶ τὰς γλυφίδας περιελίξαντες
 τὸ βυβλίον ἐτόξευον. --- ὡς ἔμαθον
 τὸ βυβλίον etc. VIII. 128. α. m.

De diversa scribendi nomi-
 nis ratione diversimode tradunt
 Grammatici. Vix audiendus vi-
 detur Moeris, si modo ita scrip-
 sit ut hodie editum legimus,
 Atticam esse scripturam βιβλία
 διὰ τοῦ ἰ, Communem βυβλία, per υ,
 quā tamen usam esse Demosthe-
 nem. βυβλίον per υ διοι Chartam
 non scriptam (τὸ ἄγραφον), βιβλίον
 vero Scriptam chartam, Scrip-
 tum ipsum (τὸ γυγραμμένον),
 statuit Etymologus p. 316, 59.
 quam quidem rationem, cum Bi-
 seto ad Aristophanis Aves vs.
 1037, merito exposuit Lederli-
 nus ad Polluc. VII. 211. ubi
 monuit quidem Pollux, τὸ βιβλίον

dixisse Herodotum περὶ ἀγράφου:
 at ibi non de diversa ratione
 scribendi hujus vocabuli loquitur
 Grammaticus, sed de diversa usu
 vocabulorum χάρτης atque βι-
 βλίον sive βυβλίον. Probabilior
 eorum ratio est, quos in Var.
 Lect. ad V. 58, 14. laudavi,
 qui scripturam per ι Atticorum
 esse tradunt, per υ vero Jonum;
 aut eorum qui cum Aelio Diony-
 sio apud Eustathi. ad Odys. p.
 765, 38. statuunt, ex prisco-
 rum more βυβλίον per υ scribi,
 recentiorē scripturam βιβλίον
 esse. conf. Wess. ad V. 58. et
 Sturz ad Maistre p. 131.

Ad Herodotum quod adtinet, fa-
 cile credas, et satis priscum hunc
 scriptorem, et jonico utentem idio-
 mate, scripturam per υ in hoc vo-
 cabulo praetulisse. Sed quis est qui
 pro certo nobis confirmet, constan-
 ter eum hanc rationem esse se-
 cutum? Apud Pollucem, voca-
 bulum hoc ex Herodoto citantem,
 βιβλίον, non βυβλίον scribitur:
 eamdemque scripturam non modo
 editiones ante Schaeef. omnes,
 quibuscumque in locis hoc vocab.
 in Musis occurrit, pertinaciter
 tenent, sed et plerisque in locis
 in eamdem scripti omnes libri, qui
 hodie supersunt, consentiunt:
 quare hisce in locis cum eodem
 Schaefero vulgatum tenui. Si-
 cubi vero scripturam βυβλίον a
 nonnullis saltem scriptis codici-
 bus oblatam vidi, ut VI. 4. et
 VIII. 128. ibi eam cum eodem
 doctissimo Editore adsciscere non
 dubitavi: eamdemque scripturam
 per υ etiam lib. I. cap. 123.
 124. et 125. adoptaturus eram

si in tempore animadvertissem, quod sero demum ex Addendis Wesselingii intellexi, tribus etiam istis in locis codicem Pass. cum nostro F. in hanc consentire scripturam.

Βίβλος, vide Βύβλος.

Βιη, ης, ἡ, Vis. οὐδὲ βίην προσέφερε (αὐτῇ), IX. 108. a.

Βίκος, ου, ὁ, Dolium. βίκους Φωνικίου οἶνου πλίους, I. 194. m.

Βίος, ευ, ὁ, 1) Vita. τελευταῖα τοῦ βίου, I. 31. m. 2) Aevum. μνημόσυνα λυπεῖσθαι ἐς τὸν ἄπαντα ἀνθρώπων βίον. VI. 109. m. 3) Victus, Facultates, res familiaris. βίος ἀρκίων (αὐτοῖς) ὑπῆν, I. 31. m. μετρίως ἔχοντες βίου, I. 32. m. τοῦ βίου εὖ ἤκοντι, I. 30. f. βραχία τοῦ βίου ἔχων, Vit. Hom. 1. m. κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου, ibid. 2. f. τοῦ βίου ἀρκούντως εἶχε, ib. 7. m. ἄπορος ἰὼν τοῦ βίου, ib. 9. a. ἀπὸ τῆς ποιήσεως τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων, ib. 10. βίου δεόμενοι, VIII. 26. a. ὑπ' ἀσθενείας βίου, VIII. 51. b. ἀπ' ἔργων ἀποστοιγμάτων τὸν βίον κτησάμενος, VIII. 106. m.

Βιοῦναι, Vitam sustentare, Vitum sibi parare. τῷ αὐτῷ τρέφω ἰβιάτουν, Vit. Hom. 15. a.

Βιοτὴ ἀνθρωπίνη, Vita humana, VII. 47. a.

Βιοῦν vel Βιώναι, Vivere. εὖ πολλὸν χρόνον τινα βιῶς, IX. 10. m. Βιοῦσθαι, Vitam sustentare. νόμον καταστήσας, ἀποδεικνύναι πάντα τινα Αἰγυπτίων ὅθεν βιοῦται, II. 177. f.

Βιώσιμον, Vivendum. λῆγων ὡς -- οὐδέ οἱ εἴη βιώσιμον, I. 45. a. Sic et in Plur. pro Sing. οὐκ ἂν ᾦν βιώσιμα ἀνθρώποις, Non esset

vivendum hominibus, III. 109. a.

Βλάβος, ιος, τό, i. q. comm. ἡ βλάβη, Damnum, Detrimentum. μή τι τοι ἐξ αὐτῆς γίνηται βλάβος, I. 9. a.

Βλαστός, ου, ὁ, Germen. πῖτος ἐκ κοπίσας βλαστὸν οὐδὲν μετίει. VI. 37. f. βλαστός ὅσοι τε πηχυαῖος, VIII. 55. f. conf. Ἀναδραμαίν.

Βλῆμα, τό, Jactus, Ictus, Vulnus ex misso telo. ἐκίψασθαι τὸ βλῆμα, Inspicere vulnus, III. 35. m. Not.

Βοᾶν, Clamare. Eis in temporibus ubi vulgo concurrunt vocales en, contrahuntur illae in ω, sicut et pro βοηθίω, βοθίω dicere amat Jones. Cum Accus. constructum verbum significat Compellere aliquem, Inclamare alicui. μηδὲ οὐνέμῃτι βῶσαι τὸν ἰωντῆς ἄνδρα, L. 146. f. ὀνομαστὶ βῶσαντες αὐτούς, V. 1. a. βῶσαντα δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Φειδιππίδω τὸν Πᾶνα, VI. 105. a. βῶσας τὸν Θιμιστοκλῆα, VIII. 92. f. εἶρεσθαι βῶσαντα τὸν κυβερνήτα, VIII. 118. m.

Passiv. βοωσθῆναι, (pro comm. βοηθῆναι) Celebrari. ἐβῶσθη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, VIII. 124. a. ἐβῶσθησαν, VI. 151. a. πρήγματα βεβωμένα ἀνὰ τὴν Ἰωνίην, III. 39. m.

Βόειος, η, ου, Bovinus. κρεῶν βοῶν δύο μνίαί II. 168. f.

Βοή, ης, ἡ, Clamor. βοῇ τε καὶ πατάγῃ, III. 79. a. βοῇ τε καὶ ὀμίλῃ, IX. 59. f.

Βοηθεῖν, et vocalibus o et η in ω contractis βοθίειν, Adcurrere, Concurrere ad opem ferendam amicis, sive ad defendendos

suos fines, et ad propellendum hostem. Ponitur subinde *Absolute*, absque regimine: ἐν ἐμῷ ἔνεκ ἤλθετε βοηθήσοντες, VII. 158. a. m. ἐν ᾧ δὲ ὁ πειζὸς ἄπας ἰβώθει, IX. 23. a. (ubi proxime ante, τὴν ἄλλην στρατιὴν ἐπιβόεοντο, Reliquum exercitum auxilio advocarunt. Alii quidem ibidem ἐπιβώθει cum edd. velt. nempe ex Scholio. Conf. *Wess. Not. ad VIII.* 1, 12.

Plerumque cum Dativo constructur. βοηθεῖν τοῖσι ἐλευθεροῦσι τὴν Ἑλλάδα, VII. 157. m. ἰβοῦντιον αὐτῇ, nempe τῇ ἰωνῶν πόλει VI. 23. m. et mox ibidem, ἐπεὶ τε δὲ αὐτοῖσι καὶ ὁ Ἰσκαριώτης ἦκε βοηθῶν. Et sic frequenter.

βοηθεῖν εἰς τόπον τινα idem valet ac βοηθείας χάριν εἰς τόπον τινα πορεύεσθαι. Sic Ἀθηναῖοι ἰβοῦντιον εἰς Μακραθῶνα, VI. 103. a. οἱ δὲ βοηθήσαντες εἰς τὸν ἱσθμὸν, VIII. 72. a. ubi vide *Var. Lect.* et conf. iterum *Wess. ad VIII.* 1. Repertur etiam βοηθεῖν παρά τινα, Ire ad aliquem defendendum, protegendum, ἵνα βοηθοὶ ἐπίσω παρ' ἐκείνους, Ut ad illos rediret eisque succurreret, IX. 57. m.

βοηθεῖν ἐπὶ τινα, Proficisci contra hostem, Occurrere hosti. ἐπεὶ τε ἐπύθοντο αὐτὸν πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, οὕτω δὲ βοηθεῖν ἐπ' αὐτὸν, I. 62. m.

Βουτάρχει, οἱ, Magistratus Boeotiae, IX. 15. a.

Βόας, ου, ὅ, Jactus, et per metonym. Rete jactum, Sagena, Verriculum. Ἐβήσται ὁ βόλος, I. 62. f. in orac. Conf. *Hesych.* h. v. ἰβique *Interpp.*

Βορέης, contracte Βορῆς, ὁ, pro comm. Βορέας, Boreas ventus, et Plaga mundi septentrionalis. ἰμπεσιῶν σφι Βορῆς ἄνεμος, VI. 44. m. Genit. πρὸς Βορέω (per sync. pro Βορέω) ἀνέμου, III. 102. a. ubi olim Βορέου edd.) et IV. 37. a. (ubi olim Βορέω ἀνέμου.) Accus. πρὸς Βορέην τε καὶ πρὸς ἱσπέρην, II. 99. f. πρὸς Βορῆν ἄνεμον τετραμμένα προπύλαια, II. 101. f. (ubi alii πρὸς Βορέην). πρὸς Βορῆν τε (alii Βορέην τε) καὶ νότον, II. 149. a.

Βορῆ, ἤς, ἡ, (comm. Βορά) Cibus, Pabulum, Pastus. τῷ Ἀρπάγῃ ἰδοῖκε ἄλλος ἔχιν τῆς Βορῆς. Satis pastus ille cibo sibi visus est Harpagus, I. 119. m.

Βορήιος, ἰη, ἰον, Borealis. Septentrionalis. Βορήϊη θάλασσα Noistro dicitur Pontus Euxinus, IV. 37. m.

Βορῆς, ἰω, ὁ, 1) ἰ. q. Βορέης, VI. 139. f. scil. Boreas ventus. ἐμύενται ὁ Βορῆς ἐπίπτεσι, VII. 189. f. 2) Nomen proprium, Boreas, maritus Orithyae, VII. 189. a. m. Βόρυς, υος, Bestia quaedam Libyca, cujus nemo, praeter Herodotum, fecit mentionem. Θῶς καὶ πάνθηρες καὶ βόρυνες καὶ προκόδιλοι ἔσεν τε τριπήχεις χερσαῖοι, IV. 192. a. m.

Βόσκειν, non modo Pascere pecora, sed et Alere homines. Φοῖνα τοῦ παιδὸς ἰλάνθανε βόσκων, I. 44. f. πενηκοσίους βόσκων ἐπιποιεῖν, VI. 39. f.

Passiv. Πάσκει. πρόβατα τὰ βόσκειται παρὰ τὸν ποταμὸν, IX. 93. a.

Βουβαλις, ιος, ἡ, Animal Libycum, de genere caprino aut cervino. ζορκάδες καὶ βουβάλις, IV. 192.

a. *Consule Bochartum, Hierozoic. T. I, col. 910.*

Βούκεως, ὁ, ἡ, ὢν, Bubulis cornibus instructus. τῆς Ἰστῖος ἀγάλμα βούκεων, II. 41. a.

Βουκόλη, Boum armentum, sive Stabulum bovinum. κώμη ἐν τῇ ἦσαν αἱ βουκόλαι, I. 114. a.

Βουκόλιον, τὸ, Boum grex, Armentum boum. τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα συναλίσσας ἐς τῶντο ἔθνε, I. 126. a.

Βουκόλος, οὐ, ὁ, Boum pastor, Bubulcus, I. 110 - 114 saepius.

Βουλεῖν, τὸ, i. q. βουλευτήριον, Curia. βουλῆς συλλεγομένης ἰλθῶν ἐπὶ τὸ βουλεῖν, Vit. Hom. 12. f.

Βούλεσθαι, Velle. μὴ βούλευ, Noli, VII. 10, 4. βούλεσθαι sequente particula ἦ, Malle, III. 124. f.

Pro ἰβουλόντο passim ἰβουλέατο usurpat Noster, quae est formatio Jonibus propria. εἰ μὴ αὐταὶ ἰβουλέατο, οὐκ ἂν ἠρπάζοντο, I. 4. m. οὐ γὰρ ἰβουλέατο εἶναι ἐκλύθερι, III. 143. f.

τὰ, θυμῷ βουλόμενοι, αὐτοὶ ἂν ἔχοιτε, Quibus, si serio volueritis, ipsi potiri potestis, V. 49. m. Not. ἅμα τοῖσι μετ' ἑωυτοῦ βουλομένοισι, Qui cum ipso sentiebant. Similiter in Lachete Platonis p. 189. a. ed. Steph. συμβούλομαι τῷδε, Cum illo consensio. βουλομένοισί σφι γίνοιτ' ἂν ἀπόδεξις, Libenter se id re ipsa esse demonstraturos, III. 101. m.

Nescio an pro βούλομαι etiam βουλόμαι olim fuerit usurpatum unde certe Futurum βουλήσομαι derivatum est. Pro ἰβουλόντο, quod inde a Gron. I. 165. a. legitur, ἰβουλόντο olim editum erat; non

ἰβουλεύοντο, ut apud Wess. in Var. Lect. traditur. Similiter II. 87. a. pro βουλομένους non βουλευομένους ut est in Var. Lect. apud Wess., sed βουλευμένους dederant edd. veteres. Denique, eodem spectat, quod noster codex F. pro vulgato βούλαι, I. 90. a. βουλῆαι penacule scriptum a primā manu exhibeat, nempe per joniam syncopen pro βουλῆαι.

Βουλεύειν, 1) Absolute positum, In senatu sedere, Deliberare. παριζὶν βουλεύοντι τοῖσι χέρουσι, VI. 57. f. βουλεύειν περὶ τινος, Deliberare super aliquo. Κύρου πέρι βουλεύων, I. 120. a. In concilio sententiam suam dicere. IX. 106. m. ubi Πελοποννησίους ex conject. pro vulgato Πελοποννησίοις correxi.

2) Cum Accusat. Animo agitare, Meditari, Moliri aliquid. τὸν ταῦτα βουλεύσαντα, I. 11. m. (ubi quidem olim βουλευσάμενον edd. nempe ex sequiorum Auctorum usu. Confer quae infra ad voc. Δρησμός notamus.) δρησκὸν ἰβούλευε, V. 124. a. VIII. 4. a. (ubi vide Var. Lect.) 18. f. 97. a. 100. a. ἰβούλευσε πρῶτος τὸ πηγήμα, III. 84. m. ubi in latinā versione, pro rem proposuerat, repositum malim ex Vallae interpretatione rem agitaverat. νῶτερά βουλεύειν περὶ εἰς, I. 210. f. Cum Dativ. personae et Accus. rei. τῇ Μαρτίῳ γυναικὶ ἰβούλευε ὀλεθρον, IX. 110. a.

3) Cum Infinitivo, et subinde simul etiam cum Accusativo constructum, significat Consilium capere, Decernere. ἰβούλευε τὸν Δημάρτην παῦσαι τῆς βασιλείης,

VI. 61. a. Λακιδαιμονίους βουλευέ-
σαι βασιλῆα τῶν παιδῶν τὰν πρεσ-
βύτερον ποιήσασθαι, VI. 52. a. m.
τάδε ἐς τὸ καινὸν ἐβούλευσαν, παρί-
ται ---, γαμῖν δὲ μὴ ἱεῖναι, III.
84. m. f. In tribus istis locis
Activi verbi formam tenent libri
omnes. Alibi verbum Medium,
loco Activi, invexerunt librarii
nonnulli et editores, ubi Activum
firmant alii probati libri, quos
secutus sum. ἐβούλευσαν παιδῶν
ἵνα κατακόψαι, I. 73. m. f. (ubi
vide Var. Lect. et pro III. 87.
in Var. Lect. corrige III. 84.)
ἐβούλευσαν οἱ διδασθαι ταῦτα, III.
84. a. m. ibique Var. Lect. περὶ δὲ τῆς
βασιλείης ἐβούλευσαν τοιοῦτον -- τοῦ-
τον ἔχειν τὴν βασιλείην, III. 84. f.

4) Verbum Medium Βουλευέσθαι et
Βουλευίσθαι notione Deliberandi
secum, Consilium capiendi, Decernendi,
passim quidem a librariis nonnullis loco
Activi invectum supra vidimus,
rarius vero hac notione usurpa-
tum apud Nostrum consentienti-
bus libris reperitur. τὸ γὰρ εὖ
βουλευέσθαι, κέρδος μέγιστον εὐ-
ρίσκω ἰόν. --- ὁ δὲ βουλευσάμενος
αἰσχρῶς etc. VII. 10, 4. οἱ μὲν
αὐτίκῃ ἐβουλεύοντο ἐκλιπεῖν τὴν πό-
λιν, VI. 100. a. Sed βουλευέσθαι
ἅμα τινὶ est Deliberare cum ali-
quo. ἔφη, βουλευσάμενος ἀποκρι-
νέσθαι. -- ὡς δὲ ἐβουλεύετο ἅμα
Περσέων τοῖσι ἐπικλήτοισι, ἔδοξε οἱ
etc. VIII. 101. a. πρὸς ταῦτα ἂν
συγκαλίσας τοὺς συστασιώτας, ἐβου-
λεύετο, V. 124. a. Adde quae in-
fra ad voc. Δρησμός notamus.

5) Passivum, notione Activā
vel Reciproca. βεβούλευμαι ἐπὶ
Σκύδας στρατεύεσθαι, Decrevi,

Mecum constitui, III. 134. m.
Passivā notione: βεβούλευται εὖ,
Recte (ab illo) consultum fuit.
VII. 10. 4. f. et mox ibid.
ἦσαν δὲ οὐδὲν οἱ κακῶς βεβούλευται,
Nihilominus male ab eo con-
sultum fuit, Malum fuit con-
siliū ab illo captum. κατὰ
τὰ βεβουλευμένα, Prout ab illis
decretum (constitutum) erat,
IV. 125. a. ἐπαύειν τὰ βεβουλευ-
μένα, IV. 128. m. οὔτε ἡμῖν κα-
κῶς βεβουλευμένα (plur. neutr.
pro sing.) ἔσται, I. 112. f. τῷ εὖ
βουλευθέντι πρήγματι τελευτῇ χρησ-
τῇ ἐθίλει ἐπιγίγνισθαι, VII. 157. f.

Βούλευμα, τὸ, Captum consilium.
ἔσσωται ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευ-
μα, VII. 10, 4. f. Ἐρετρίων ἦν
οὐδὲν ὕγιες βούλευμα, VI. 100. a.
Βουλευτήριον, τὸ, Curia, et per
Metonym. Senatus. ἐπιδεῖν ἐπὶ
τὸ βουλευτήριον -- τοὺς δὲ, scil.
βουλευτάς, VII. 148. m. f.

Βουλῆ, ἡ, Consilium. νυκτὶ βουλῇ
διδούς, scil. ἐωτῷ, Noctu secum
deliberans, Consilium iniens,
VII. 12. a. N. ἐν βουλῇ ἔχοντες
τὰ γινόμενα, Deliberantes, III.
78. a. οἱ Ἐρετρίες μάχεσθαι οὐκ
ἐποιεῦντο βουλῇ, De committen-
dā pugna non cogitabant, ne
deliberabant quidem, VI. 101.
a. Similiter ἐπὶ τοῖσι πρήγμασι
βουλῇ ποιήσασθαι, VIII. 40. m.
ἐκ βουλῆς ἀνδρός Αἰγυπτίου, De
consilio viri Aegyptii, III. 1.
a. ubi quidem libri nonnulli ἐκ
συμβουλῆς praeferunt, quod ad-
optavit Wess. et seqq.

Βουνός, οὗ, ὁ, Collis, Tumulus.
τῶν ὑπερθλασσίων χώρων τὰ μέ-
σα (οἱ Κυρηναῖοι) βουνούς καλεῖντι,
IV. 199. m. Quo sane ex loco

colligi non potest id quod Eustathius (citatus Valckenario ad Herod. IV. 158.) scribit „Libycum „esse hoc vocabulum.“ Multo vero magis temere idem Eustathius alibi ait: „Herodotum „ipsum dixisse, Libycum esse „hoc vocabulum.“ Quod plane contra est: nam eodem libro IV. cap. 192. idem Noster de Muri-um quodam genere loquens, qui a Collibus nomen habent, ζυγίρις quidem ait, οὐνομά ἐστι Λιβυκὸν, δύναται δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν βουνοί. Jam Atticis quidem non frequentatum fuisse vocab. βουνός, et barbarum eis visum esse, facile credas Aelio Dionysio (apud Eustath. ad Iliad. p. 231, 34. ed. Bas.) et Phrynicho p. 156. ex Philemonis comici auctoritate hoc docentibus. At, Graecum tamen fuisse vocabulum, Herodoto ut credamus fas est; cujus praesertim testimonium aliis etiam firmatur documentis. Certe, ne Aeschilo quidem barbarum visum fuisse novimus: et βουνοειδὲς ἀναστήματα tamquam graecā linguā trito vocabulo usus est Diodorus Sicul. V. 40. extr. et ἦν δ' ἐπὶ βουνὸν ὑψηλὸν στῶμεν ait epigrammaticus poeta in Brunckii Anal. T. II. p. 355. Denique, ut alia mittam, Graecam etiam originem vocabuli tradit Etymologus, qui col. 208, 3. βουνοί δὲ εἰσιν, ait, οἱ ὑψηλοὶ καὶ ὀρώδεις καὶ γιγάνθιοι τόποι, παρὰ τὸ βαίνειν ἄνω. Βουπέρως, ὁ, ἡ, Transfigendo bovi aptus. ὄβελος βουπέρως, Ingentia verua, quibus assandus bos transfigi possit, II. 135. m.

Βοῦς, ἑὸς, ὁ, ἡ, Bos, Vaacca. Accus. sing. βοῦν, II. 29. a. IV. 192. a. et alibi: sic et II. 40. a. et VI. 67. f. quibus quidem duobus in locis doricam formam βῶν praeferunt edd. vett. et ed. Schaeff. repugnantibus cunctis aut certe probatissimis quibusque mssis. Nominat. plur. εἰ βόες, I. 31. a. Accusat. τοὺς βοῦς τοὺς ἑσπείας, II. 38. a. τὰς βοῦς, IV. 8. a.

Βράχια, ἴων, τὰ, (tamquam a sing. τὸ βράχος) Brevia, Vada, Vadosus locus. θάλασσα οὐκέτι πλωτὴ ὑπὸ βράχιον, II. 102. a. ἐν τοῖσι βράχισι γαστρεῖς λίμνης, IV. 178. m. et mox ibid. τὸν δίκπλοον τῶν βραχίων δεικνύται.

Βραχίον, ὁ, Brachium. ἐκ τοῦ βραχίονος ἵππον ἐπὶ λουσα, V. 12. m. βραχίονας περιτάμνεται, IV. 71. a. m.

Βραχὺς, Brevis. ἐν βραχτί, Brevi, Protinus. V. 24. m. Foem. βραχία, (pro comm. βραχίαια). αἰχμὴ βραχία, V. 49. a. m. αἰχμὰς βραχίας, VII. 61. a.

Βρίθως, ἰος, τὸ, etiam de Animalium foetu, Pullus, III. 153. f. N.

Βρίχιν, Madefacere. ἐν ὕδατι βρίχισθαι, III. 104. m. interpretantur vulgo In aquā se abluerē, vel madefacere. Larcherus, Pendant ce tems-là ils se tiennent dans l'eau. Equidem Aquā madere de vehementi Sudore intelligendum conjectavi.

Βροντή, ἡς, ἡ, Tonitru, et per metonym. i. q. ἐμβροντησία, Stupor, Vesania. ἐπείν σφι ὁ θιὸς φόβον ἐμβάλη ἡ βροντὴν, VII. 10, 5. ubi vide Larch.

Βρώσκων, Comedere. ὅτεν θηρίου
πρὶς βεβρώκοι, I. 119. f.

[Ἐρτά olim legebatur IV. 43. f.
ubi meliores codices πρέβαρα de-
derunt.]

Βύβλος, η, ον, Papyraceus, Ex
papyro, frutice Aegyptiaco,
praesertim ex ejus libro vel in-
teriore cortice, confectus. Βύ-
βλονα ιστίχ, Papyracea vela, II.
96. m. βύβλονα ἔπλα, Papyracei
rudentes, VII. 25. a. 36. m. f.
βύβλονα ὑποδήματα, II. 37. m.
βύβλων; ζυγός, Pons rudenti-
bus ex papyro junctus, VIII.
20. b. in orac. Quibus cunctis
in locis scripturam βύβλ. per v
communi consensu tenent edd.
et mss. libri omnes.

Βύβλιον, τό, vide supra in Βύβλιον.

Βύβλος, ου, ή, per v scriptum vo-
cabulum consentientibus apud
Herodotum (uno loco V. 58. f.
excepto, ubi vide Var. Lect.)
libris omnibus; non per jota, ut
apud Theophr. Hist. Plant. IV.
9. editur. Hoc vocabulo apud
Nostrum tria significantur:

1) Tota planta sive Frutex
ille Aegyptius, variis usibus
inserviens, qui latine, Aegy-
ptiaco nomine, Papyrus, et apud
Theophr. Hist. Plant. IV. 9.
etiam graece πάπυρος vocatur:
quam plantam describit Noster
lib. II. c. 92. f. cum quo conf.
Theophr. l. c. et Plin. Hist. Nat.
lib. XIII. cap. XI. et XII. sect.
22 et seqq. Hujus plantae notitia,
aut certe charta scriptoria, quæ ex
illa contexebatur, videtur priscis
temporibus simul cum literarum
usu, (coll. Herod. V. 58.) a Phæni-
ciis, et quidem ex Byblos, Phæ-

nices oppido maritimo, ad Jonas
fuisse delata; indeque et ipsam
plantam et chartam ex illius
membranis confectam, nomen βύ-
βλος apud Jonas invenisse, su-
spicari licuerit ex his quæ apud
Stephanum Byz. voc. Βύβλος, in
aliam quidem sententiam detor-
ta, e prisca famâ traduntur;
quæ eadem repetiit Eustathius
ad Dionysii Perieg. vs. 912. ubi
quidem vitiose vulgo κεφαλὴν pro
φυλακὴν legitur. Theophrastus,
totam plantam, quam βύβλον He-
rodotus vocat, τὸν πάπυρον ad-
pellans, τὴν βίβλον (sive βύβλον
scripserat auctor) nonnisi inte-
riorem illum corticem, quem
latine Librum vocamus, intel-
ligit, e quo et vela et vestimenta
quaedam texuntur, et funes ne-
ctuntur, maxime vero charta
scriptoria conficitur.

2) Charta papyracea, Charta
scriptoria, ex papyri libro,
id est, interiore cortice et te-
nuibus illius membranarum con-
texta. Sic memorat Noster II.
38. f. bovem immolandum,
postquam a sacerdote explo-
ratus et mundus compertus
fuisset, notari solitum ab eo-
dem sacerdote fuisse βύβλῳ,
Chartâ papyraceâ, circum cor-
nua ejus circumvolutâ et an-
nulo signatorio obsignatâ. Me-
morat idem V. 58. in raritate
τῶν βύβλων Jonas olim pelles
caprinas aut ovillas ad scri-
bendi usum adhibuisse: ubi
τὰς βύβλους (plurali numero)
dicit Singulas plagulas chartæ
scriptoriae ex papyri membra-
nis contextac. Ibi vulgo quidem

ταῖς βίβλους et βιβλων legebatur ;
sed scripturam per u probatissi-
mi codices nobis obtulerunt.

3) Denique, per metonymiam,
Βύβλος Nostro dicitur etiam Char-
ta conscripta, Scriptum, Scri-
ptus libellus. κατέλεγον οἱ ἱερεῖς
ἐκ βόβλου ἄλλων βασιλέων -- οὐ-
νόματα, De scripto, Ex scripto
libello, recensuerunt sacerdo-
tes etc. II. 100. a.

Confer quae supra sub voc.

Βιβλίον monita.

Βύειν et Βυζῖν, Replere, Farcire,
Obturare. τοῦ τὸ στόμα ἐβίβυ-
στο, scil. χρυσῷ, VI. 125. f.

Βύρση, ης, ἡ, Corium, praesertim
bubulum. ἐπὶ αὐτὴν καταδύσονται
βύρσησι καὶ δέρμασι ἄλλοις πᾶν
τὸ σῶμα, IV. 110. a.

Βύσσινος, η, εν, Ex bysso contextus.

κατελίσσουσι πᾶν τὸ σῶμα συνδέοντες
βυσσίνης τελαμῶσι, Sindonis bys-
sinae fasciis totum corpus in-
volvunt, II. 86. f. N. ubi de
Aegyptiorum more condiendi ca-
davera. Similiter vero VII. 181.
f. ubi de obligandis vulneribus.

Βυσσός, οὔ, ὁ, ἰ. q. βυθός, Fun-
dus, Imum, Profundum. πάντα
χωρεῖν ἐς βυσσόν, III. 23. m. f.
ὁ λίθος ἐὼν ἐν βυσσῷ, II. 96. f.

Βωδέειν, vide supra in Βοηδέειν.

Βῶλος, ου, ὁ, Gleba, Solum, Ter-
ra. Ἐρυθρὴ βῶλος, nomen op-
pidi Aegyptiaci, II. 111. f.

Βωρίς, ἴδος, ἡ, quasi dicas Arula ;
Gradus. ἀναβαθμῶν τρόπον, τὰς
μετεξέτεροις κρήσας, οἱ δὲ βωμιδας
ὀνομάζουσι, II. 125. a. N.

Βῶσαι, et alia conjugata, vide in
Βῶσιν.

Γ.

Γαλαθηνός, ἡ, ὁ, Lactens. θύειν
γαλαθηνά πρόβατα, I. 183. a. m.

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, Lacte potu
utens, Lactis potu vivens, I.
216. f. νομάδες εἰσι, κριοφάγοι τε
καὶ γαλακτοπόται, IV. 186. a.

Γαλῆ, ἥς, ἡ, Mustela. γαλαῖ ἐν τῷ
σιλφίῳ γινόμεναι, IV. 192. f.

Γαμβρός, ὁ, (pro γαμερός) Adfi-
nitate (Per initas nuptias) ali-
cui conjunctus : itaque non
modo Gener, ut V. 30. a. 67. m.
f. et alibi ; verum etiam Adfinis,
veluti Sororis maritus, ut I.
73. a. coll. 74. f. Gener intel-
ligitur in illo Oraculi responso,
τὸν γαμβρόν ἐπικούρον καλέσασθαι,
VII. 189. a. m.

Γαμέειν, Uxorem ducere. ἄλλην
(γυναῖκα) γῆμον, Aliam duc

uxorem, V. 39. m. f. οἰκία ἐδεί-
ματο ἐν Βορυσθίνῃ, καὶ γυναῖκα
ἐγήμε ἐς αὐτά (scil. ἐς ταῦτα τὰ
οἰκία) ἐπιχωρίην, IV. 78. f. N.
Simili ratione dicitur ἐξ ἐμοῦ
(scil. ἐκ τῶν ἐμοῦ οἰκίων, vel ἐξ
ἐμοῦ οἴκου) γῆμαι, Ex mea domo
(id est, filiam meam) uxo-
rem ducere, VI. 130. b. ubi
pro ἐξ, quod veteres libri et
scripti et editi tenent omnes,
temere ἐς in nostram editionem
irrepsit : quod erratum jam su-
pra sub voc. Ἀξίωσις notavimus.
Conf. Γάμος. Passiv. γαμέται
παρθένος, Nubit virgo, IV. 117.

Γαμόρος, ου, ὁ, Siculorum sermone,
id est, Doricâ dial., ἰ. q. comm.
γημόρος, aut atticum et jonicum
γεωμόρος, Agrorum possessor,

Praedii rustici vel Praediorum rusticorum dominus. τοὺς γαμόρους καλεομένους τῶν Συρηκουσίων, VII. 155. m. Vide Valckenar. ad VI. 22. et Valesium ad Diodor. T. II. p. 549. laudatum a Wess. ad h. l. Monuit Portus, vocem γαμόρος usurpasse etiam Aeschylum ἐν Ἰκέτισι vs. 328.

Γάμος, συ, ὁ, Nuptiae. οἱ δὲ ἀντίκα γάμους ἔγνημον, Nuptias contraxerunt, IV. 145. f. γάμους τοὺς πρῶτους ἐγάμει Πέρσῃσι ὁ Δαρτιάς, Uxores duxit nobilissimas inter Persas, III. 88. a. m. Not.

Γάρ, conjunctio causalis, quā frequentē per hyperbaton ita utitur Herodotus, ut Causam rei enunciet ante Rem ipsam cujus redditur ratio. Vide quae adnotavimus ad I. 24, 17. ad IV. 149, 8. seqq. denique ad IV. 200, 4 seq. et confer quae a Valcken. monita sunt ad VIII. 137, 9 seq. In eādem Valckenarii Notā, quae in nostrā editione T. VI. P. II. p. 211 seq. exhibetur, ubi p. 212. lin. 1. paginas editionis Gronovianae a Valck. citatas ad suum quemque Librum et Caput, quo spectant Valckenarii citata, retuli, pro VI. 57, 5. oportebat VI. 87, 5. et pro IV. 96, 7. corrigi velim IV. 76, 7.

Γαυλός, οὗ, ὁ, 1) Situla, Haustrium. ἀντὶ δὲ γαυλοῦ, ἡμῖν αἰκοῦ οἱ προσδίδεται, VI. 119. m. ubi in oxytonam scripturam libri omnes consentiunt.

2) Navis oneraria, praesertim Phoenissa. καταβάντες - - Φοινίκης ἐς Σιδῶνα πόλιν, τριήρας δύο ἐπλήρωσαν, καὶ γαυλὸν μέγαν, III. 136. a. τὸν γαυλὸν τὸν ἄμα

Lex. Herod. P. I.

ἀγορῶ, III. 137. m. γαυλοῦς τε Φοινικηίου συνίδει, VIII. 97. a. m. Quamvis Grammatici, quos in Var. Lect. ad III. 136. citavi, (quibus Suidas etiam adjici poterat) γαῦλος penacutē, ubi de Navi agitur, efferri moneant, tamen tribus istis locis apud Nostrum Acutum accentum in ultimā tenent scripti et editi libri omnes. Pariter VI. 17. m. (ubi vide Var. Lect.) ex codicum mssorum et veterum edd. consensu γαυλεῦς scriptum volueram, ubi temere γαῦλους ex ed. Schaeff. in nostram propagatum est.

Γε. De hujus particulae vi et elegantia videndus Valckenarius, laudatus a Wess. ad III. 73. De eādem partic. vide Var. Lect. et Not. ad I. 112, 10. Eadem paucis interjectis verbis, repetita in probis nonnullis codicibus: vide Var. Lect. et Not. ad III. 29, 6 seq.

γε μὴν, Certe vero. ἀπορχήσαό γε μὴν τὸν γάμον, VI. 129. f. Cf. Herm. ad Vig. not. 298.

Γελαῖν, Ridere. γελαῖν ὅς ῶν γῆς περιόδους γράψαντας πολλούς, - - καὶ τὴν Ἀσίην τῇ Εὐρώπῃ ποιούντων ἴσῃν, IV. 36. m. ubi Wess. cum Gron. ποιούντων idem ac ποιέτωσαν valere censuit; equidem ποιούντων pro genitivo absolute posito accepi: et (rideo) quum Asiam nonnulli Europae aequalem faciunt. Γελαῖν et Γελεῖν olim Splendere significaverat; unde Γελοῖστας V. 66. b. forsā sunt Splendidi, Illustres. Vide ibi Notata.

Γέλως, ὡς, ὁ, Risus. γέλωτά με θήσεις, ἔνδιβριό me habebi-

tis, III. 29. m. γίλωτα τὰ τοιχῶ-
τα τίθισθαι, Talia ludibrio ha-
bere, III. 38. a. ἐπὶ γίλωτι, Lu-
dibrii causâ, IX. 82. m.

Γενῆ, ἥς, ἡ, 1) Generatio, Aetas
hominum. γενεαὶ τρεῖς ἀνδρῶν,
ἐκατὸν ἑτάρια ἴστί, II. 142. a. m.
τρίτη γενεὴ μετὰ Μίνωα τελευτή-
σαντα, VII. 171. a. Genit. plur.
τῶν γενεῶν, ibid.

2) Nativitas. ἐκ γενεῆς τοῦσον
μεγάλαν λέγεται ἔχειν, III. 33.
ἐκ γενεῆς Φαλακροὶ γινόμενοι, IV.
23. a. ubi olim γενεῆς.

3) ἡ ἀνθρωπίνη λεγομένη γενεή,
Humana quae vocatur aetas,
i. e. Tempus historicum, a quo
distinguitur Mythica vel Heroica
aetas, III. 122. a. m. ibique Not.

Γενεολογίαν, (pro comm. γενεολογίῃ,
scilicet idem quod καταλέγειν
τοὺς ἀνω αἰεὶ πατέρας, VI. 53. f.)
Generis originem recensere.
ἀπὸ τούτου γενεολογεῖσι αὐτίων
τὴν γένεσιν, II. 146. f. ἀρξάμενος
ἀπὸ Ἀχαιμῆος, ἐγενεολόγησι τὴν
πατριὴν τὴν Κύρου, III. 75. a.
Ἐκαταίῳ γενεολογήσαντι ἰωυτόν,
II. 143. a. et m. ἰμοὶ οὐ γενεολο-
γήσαντι ἰμειωτόν, ibid. a. ἀπὸ
τούτων γενεολογέοντες κατέβαινον ἐς
τὸν Περσέα, II. 91. f. ταῦτα μὲν
νυν -- γενεολογῆται, Haec igitur
illorum genealogia (gene-
ris recensio) est, VI. 53. f.

Γένειον, τὸ, Barba, VI. 117. f.
ἀνέϊσι τὰς τρίχας αὖξισθαι τὰς τε
ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖῳ, II.
36. a. γένεια μεγάλα, IV. 23. a.
cum aliis interpretibus de Mento
praelongo accepi: videndum
vero, ne Barbas prolixas dixe-
rit Scriptor; quo magis mira res
fuiſſet, quod capita quidem cal-

va, sed prolixas barbas homi-
nes isti habuissent. Nec vero ex-
istimandum est, in hanc senten-
tiam βαθέα potius quam με-
γάλα, γένεια dicturum fuisse
Herodotum: nam, licet βαθὺν
πώγωνα vulgo Graeci prolixam
barbam dicant, tamen μέγαν
πώγωνα Noster dixit I. 175. et
VIII. 104.

Γένεσια, τὰ, Dies quo quis e vivis
excessit, IV. 26. f. N.

Γένεσις, ιος, ἡ, Nativitas, Ortus.
γενεολογεῖσι αὐτίων τὴν γένεσιν,
II. 146. f.

Γενετή, ἥς, ἡ, Nativitas, Ortus.
Vide Γενῆ, num. 2.

Γενίτωρ, ορος, ὁ, Genitor, Proge-
nitor. τοῦ Ἀλεξάνδρου ἑβδομος
γενίτωρ, VIII. 137. a.

Γένος, ιος, τὸ, 1) Genus. Αὐδὸς ἦν
γένος, non τὸ γένος, I. 6. a. ibi-
que Var. Lect. Γένος et ἔθνος sub-
inde ita distinguuntur, ut γένος
intelligatur Pars τοῦ ἔθνους. Sic
τὸ Μηδικὸν ἔθνος plura compre-
hendit γένεια, I. 101. Sic Aegyp-
tiorum septem memorantur γέ-
νεια, II. 164. Persarum plura
γένεια recensentur I. 125. Simi-
liter τὸ Δωρικὸν γένος I. 56. est
pars τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, et τὸ
Ἰωνικὸν γένος, pars τοῦ Πελασγι-
κοῦ ἔθνους.

2) Proles, Soboles. ἵνα σφί
γένεια ὑπογίνηται, ut illis sub-
nasceretur soboles, III. 159. m.

Γεραίρειν, Honorare, Honore pro-
sequi. τὰ πάτρια αὐταῦ τραγι-
κοῖσι χόροις ἐγέραιρον, V. 67. f.

Γέρας, ατος, τὸ, Honor, Privile-
gium. τῷ Δαρτεῖος κατὰ ἔδωκε γέ-
ρας, Cui aliquando singularem
honorem habuit, scil. honori-

fluentissimis verbis eum laudans, IV. 143. *a.* τοῖσι αἱ κηρυκῆαι πασαι γέρας δίδονται, Quibus hic honos habetur, Qui hoc privilegio fruuntur, ut omnes legationes obeant, VII. 134. *a.*

Plur. τὰ γέρεα, (jon. pro γέρα vel γέρεα). γέρεα δὲ σφι ἦν τὰδε ἐξαραιρημένα, II. 168. τὰ τῶν προγόνων γέρεα, IV. 162. *a.* ἡ δὲ εἶχε αὐτῇ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ἐν Κυρήνῃ, IV. 165. *a.* τὰ τῶν βασιλῶν γέρεα, VI. 57. *f.* οἱ με τιμὴν τε καὶ γέρεα ἀπαιλούμενοι πατριῶα, VII. 104. *a.*

Γέρρον, τὸ, Crates viminea, Clypeus ex viminibus contextus. Πέρεαι εἶχον, - - ἀντὶ ἀσπίδων, γέρεα, VII. 61. *a.* Φράξαντες τὰ γέρεα οἱ Πέρεαι, IX. 61. *m.* N. ἐνίπτο περὶ τὰ γέρεα μάχη, IX. 62. *a.* *m.* συνεφόρησαν τῶν γέρεα ἕρκος εἶναι σφι, IX. 99. *extr.* ἕως μὲν ὄρθια ἦν τὰ γέρεα, IX. 102. *a.* δωσαίμενοι γὰρ τὰ γέρεα οὗτοι, *ibid.* *m.*

Γέρον, Senex. Compar. Γεραίτερος, Natu major, VI. 52. *f.* Not.

Γέροντες, Senatores apud Spartanos. I. 65. *f.* οἱ ἑφοροι καὶ οἱ γέροντες βουλευσάμενοι, V. 40. *a.* παρίσιν βουλευέουσι τοῖσι γέρονσι, VI. 57. *f.*

Γεύειν, Gustandum dare. ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, VII. 46. *f.* Γεύσθαι, Gustare. Vitiose autem olim II. 14. *a.* *m.* legebatur εἰ μὴ τε γύσεται σφι ἡ χώρα τὰ ἀπὸ Διὸς, pro εἰ μὴτε γε ὕσεται σφι ἡ χώρα.

Γίφυρα, (non Γεφύρη) ης, ἡ. Pons, I. 186. *extr.* IV. 85. *a.* γίφυραν ζωγνύνας, Struere pontem, IV. 97. *m.* (ubi vide Var. Lect.)

IV. 118. *a.* et alibi. Conf. Not. ad VII. 36. *a.*

Γεφυροῦν, absolute, Struere pontem, VII. 34. *a.* Cum Accus. Ponte jungere. Βόσπορον γεφυρώσας, IV. 88. *m.* γεφυροῖ ποταμόν Ἰστρον, IV. 118. *a.* τὸν Στρυμόνα ποταμόν ζυύξαντας γεφυρώσαι, VII. 24. *extr.* ἐγεφυρώθη ὁ πόρος, VII. 36. *f.* ὅταν Ἀρτίμιδος ἀκτὴν νησι γεφυρώσῃ, in orac. VIII. 77. *a.* Metaphorice dicitur γεφυρώσαι τὸ καιόμενον, Igni veluti pontem imponere, quo transiri possit, II. 107. *f.* Conf. Ἀπογεφυροῦν.

Γεώπιδον, τὸ, Fundus, Praedium, Ager. Et Diminutivum, Γεωπίδιον, τὸ, Agellus, Praediolum. ἐμὸι ἀπ' ἀνδραπόδων τε καὶ γεωπιδίων (sive γεωπιδίων) ἀρετῶν ἐστὶ βίος, VII. 28. *extr.* ibique Var. Lect. et Not. Conf. Schaeef. ad Gregor. p. 518.

Γεωπείνης, εν, ὁ, Qui parum terrae, parum agri, possidet. ὅσοι μὲν γεωπείναι εἰσι τῶν ἀνθρώπων, - - οἱ δὲ πολλὰν ἔχουσι, II. 6. *a.* Ἀνδρίους εἶναι γεωπείνας, ἐς τὰ μέγιστα (scil. τῆς γεωπείνης) ἀνήκοντας, VIII. 111. *m.* Glossa Herod. ex lib. II. Γεωπείναι' οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι. Sic et Hesych. et Suidas, et Gregor. Dial. jon. §. 114. Equidem istud vocab. non tam a verbo πεινᾶν, Esurare, quam ab adjectivo πείνης, Pauper, aut a verbo πίνεσθαι, Pauperem esse, derivatum arbitror. Itaque commodius apud eundem Suidam et apud Timaeum in Lexic. Plat. p. 68. definiuntur Γεωπείναι, οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν γῆν ἔχοντες. Ac disertius etiam

Etymologus Sorbon. a Bastio ad Gregor. p. 519. laudatus : Γεω-
πιῖναι, παρὰ τὸ γῆς πίνεσθαι.

[Γεώπους, ὁδός, ὁ, *Vocabulum nihili, temere fictum ex vitiosa olim lectione γεωπόδων* VII. 28. f. pro γεωπίδων vel γεωπιδίων.]

Γεωρυχέειν, Terram fodere, Cuniculos agere, IV. 200. f. quod ibid. paulo ante, ὀρύσσειν ὀρύγματα ὑπόγαια.

Γῆ, ἡ, Terra. γῆν πολλήν ἐπελήλυθας, Multas terras (sive, Magnam terrae partem) obiisti, I. 30. m. N. γῆν πολλήν θεωρήσας, IV. 76. a. αἰτήσουντες γῆν τε καὶ ὕδωρ τῷ βασιλεῖ, V. 17. a. et 18. a. διδοῖς βασιλεῖ Δαρεῖω γῆν τε καὶ ὕδωρ, V. 18. m. 73. m. VI. 94. m. ἀπέπεμψε ἐπὶ γῆς αἰτησιν κήρυκας, VII. 133. a. γῆν τε καὶ ὕδωρ φέρειν παρὰ βασιλῆα, VII. 133. m. Conf. Indic. Rerum et Pers. voc. Terra.

Genit. plural. αὕτη ἡ γῆ ὁμοίῃ τῇ ἀρίστη γαιῶν, IV. 198. a.

Γηγενής, Terrā genitus, Terrae filius. Ἐργεθῆος τοῦ γυγιένος λεγομένου εἶναι, VIII. 55. a.

Γεοχέειν, Agrum vel Agros (Prædium sive Praedia) possidere. ἀνδρὶ Μάγνητι, γεοχέοντι περὶ Σηπιάδα, VII. 190. a.

Γῆρας, αὐτός, τὸ, Senectus. ἐς δ' γῆραι μέγα ὄλβιος εἶναι ἐτελεύτησε, VI. 24. f. Quod H. Steph. ait, Thes. T. I. col. 847. c. „γῆρας ὄφεις ἐκδύνουσι legi apud Herodotum,“ id nusquam in Musis legere memini. Exteriorem cutem, quam verno tempore serpentes et canori exuere solent, ut Romanis Senectam, sic Graecis τὸ γῆρας dici, satis notum est. Quā de re

et alii auctores, et Aristoteles cum alibi, tum Hist. Anim. lib. V. cap. 15. (aliis 17.) extr. his verbis mentionem facit, ἐκδύνουσι δὲ (οἱ κάραβοι) τὸ κέλυφος τοῦ ἔαρος, ὥσπερ οἱ ὄφεις τὸ καλούμενον γῆρας.

Γίνεσθαι, Nasci, Fieri, Esse. Ter-tia pers. plur. Imperf. ἐγινίετο, Fuerunt, I. 67. a. m. pro ἐγίνοντο vel ἐγίνοντο, quod habent ibi alii. Pro ἐγεγόνει, IX. 128. extr. et 139. a. alii ἐγίνετο praeferunt. Notemus varios verbi hujus usus hosce.

1) Gigni, Nasci. ἡμέρη τῇ ἑκάστῳ ἐγίνετο, I. 133. a. II. 82. a. ἡμέρη τῇ ἐγίνετο βασιλεύς, Natalis dies, IX. 110. f. Praet. Med. γίγονα, Natus sum. ἔτια τρία καὶ δίκαι γεγονώς, XIII annos natus, I. 119. a. et similiter alibi. ἀπ' ἡμέων γεγόνατε, A nobis estis progeniti, A nobis oriundi, VIII. 22. m. f. (non, ut Portus interpretatur, A nobis stetistis.) ἀπὸ τούτου τοῦ Περιδίκου Ἀλέξανδρος ὧδε ἐγεγόνει, IX. 139. a. Referri huc etiam illa phrasis potest, ἐξ οὗ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι, Ex quo primum exstiterunt, ex quo ortum coeperunt Athenienses, VI. 109. a. m. IX. 110. m. N. Aoristus pr. Med. habet Activam significationem. οἱ γεινόμενοι, Qui genuerunt, Parentes, I. 120. extr. 122. a. ἡ γειναμένη, Quae peperit, Mater. IV. 10. m. f.

2) Fieri, Effici, Perfici. τὰ γεγόμενα ἐξ ἀνθρώπων, Quae ab hominibus facta, gesta sunt, Exord. lib. I. ubi vid. Not. ὕβρισμα ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων

γενόμενον, Ad hos pertinebat contumelia a Samiis patrata, III. 48. a.

Cum Dativo maxime casu constructum hoc verbum commode interdum reddas per latina Accidere, Obvenire, Evenire, Bene aut male Cedere, et similia. *χερὴν γὰρ Καταύλην γένεσθαι κακῶς*, I. 8. a. N. *τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδει πανοικίῃ γένεσθαι*, IX. 109. m. *ἡ ἀμαρτία οἱ ἐς δέον ἐγγόνει*, Delictum bene ei cessit; Exitum habuit eum quem habere debebat, I. 119. a. *τὸ ὀρυχθῆν - ἐς δέον ἰδοῦναι γεγονέναι*, I. 186. f. *οὐ σφί ἐγένετο τὰ σφάγια χρεστά*, Non contigerunt illis boni ominis victimae, IX. 61. m. *ἐγένετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρεστά*, IX. 62. a. Et omisso vocabulo *χρεστά*, sed subintellecto: *καὶ τῶν σφαγίων οὐ γνομένων*, IX. 61. f. Not. et *ὡς δὲ χρόνῳ κοτὶ ἐγένετο*, IX. 62. a. conf. Not. ad VII. 134. Eodem pertinet istud: *οἰκῶτα βουλευμένοισι ἀνδρώποισι ὡς τὸ ἐπίπαν ἰθίλει γίνεσθαι*, VIII. 60. f. ubi possis intelligere *ἰθίλει χρεστά γίνεσθαι*, quemadmodum VII. 157. f. ait *τῷ εὐ βουλευθέντι πρήγματι τελευτῇ χρηστῇ ἰθίλει ἐπιγίνεσθαι*: at ibi (VIII. 60.) multo commodius repetitum intelligetur vocab. *οἰκῶτα*, nempe τοῖς οἰκῶτα βουλευμένοισι ἰθίλει οἰκῶτα γίνεσθαι.

3) Esse. Γίνεσθαι Nostro tantumdem ac εἶναι valere recte Wess. ad VII. 11, 21. monuit, provocans potissimum ad VII. 21. ubi frequens hoc verbum recurrit. Jungit tamen Herodotus VIII. 86. b. utrumque verbum ita,

ut majorem quamdam vim habere γίνεσθαι quam εἶναι videatur: *ἔσαν γι καὶ ἐγένοντο ἀμείνων*, Fuerunt et ipso facto sese praestiterunt fortiores; nisi forsitan nil aliud dicere voluit nisi Fuerunt et facti sunt isto die fortiores; scil. Regis praesentia fortiores illos reddiderat.

οἱ ἐν ποιήσῃ γενόμενοι, Qui in poësi fuerunt, i. e. Qui in poësi versati sunt, Qui poësin tractarunt, II. 82. m. *ἦν γεγονώς*, VI. 37. a. idem quod *αὐτὸν ἐγγόνει*. Similis periphrasis est ista, *ἐπεὶ δὲ διζιὼν γίνωμαι*, Quando exponam, Quando in expositione meā eo pervenero, VII. 77. a.

4) Ubi agitur de Tempore elapso, frequenter verbum γίνεσθαι adhibet, praesertim cum Dativo constructum; quibus in locis γίνεσθαι idem fere ac διαγίνεσθαι, Interesse, Interjectum esse, valet. *ὡς γὰρ διέτης χρόνος ἐγγόνει ταῦτα τῷ ποιμίνι πρήσσοντι*, II. 2. m. N. *ὡς δὲ τρίτῃ ἡμέρῃ τῷ παιδίῳ ἐκκεκμημένῳ ἐγένετο*, I. 113. m. Similiter III. 56. a. IX. 39. a. Conf. Wess. ad II. 175, 22. ubi commode compositum occurrit verbum, *χρόνου ἐκγεγονότος πολλοῦ*.

Γινώσκειν, Cognoscere. οὐ γινώσκειται τούτων (id est περὶ τούτων) εἰ μὴ ὅσα αὐτῶν λεγόντων, nempe γινώσκειται, IV. 25. f. Decernere. Ἀλυάττια ἐγνώσαν δοῦναι τὴν θυγατέρα Ἀστυάγῃ, Decreverunt ut Alyattes filiam suam daret Astyagi, I. 74. f. Judicare, Censere, Pronunciare. οἱ Τελμησσίδες τὰδ' ἐγνώσαν, στρατὸν ἀλ-

λάθρον etc. Telmessenses vates consulti censuerunt, pronunciarunt, I. 78. m. ἔγνωσαν Ἀριστόδημον ἔργα ἀποδείξασθαι μεγάλα, IX. 71. m. ταῦτά γινώσκειν, i. q. ὁμοφρονεῖν, Idem sentire, Concordes esse, IX. 2. m.

Γλαυκός, ἢ, ὄν, Glaucus, Cæsius. Cæruleus. ἔθνος γλαυκόν τι πᾶν ισχυρῶς καὶ πυρρὸν, IV. 108. a. N. Alii ad oculorum et ad pilorum colorem referunt, alii cæruleo et rubro colore pictum corpus intelligunt.

Γλίχασθαι, Cupidum, Studiosum esse. Semel junctum habet περί praepositionem: δυνῶς γλυχομένοις περί τῆς ἡλευθερίας, II. 102. m. ubi quidem aut μαχομένοις corrigendum, aut delendam voculam περί censuerunt nonnulli interpretes. Alibi quidem abest praepositio. ἡλευθερίας γλυχομένοις legitur VIII. 143. a. τοῦ αὐτοῦ γλῆχόμεθα, III. 72. m. γλῆχομένοι Αἰγύπτου. Aegyptum petentes, IV. 152. a. ὡς στρατηγῆταις τῆς Ἑλλάδος γλῆχαι, Imperator esse Graeciae cupis, VII. 161. a.

Γλειός, οὐ, ὄ, Viscum, Gluten, Viscida, Mucosa materia, III. 112.

Γλουτοί, εἰ, Nates, Clunes. τὰ ἄνω ἀπὸ τῶν γλουτίων, IV. 9. a.

Γλυκός, Dulcis. Vide in Γεύειν.

Γλυκύτης, Dulcedo, IV. 177.

Γλύκειν, Scalpere, Insculpere. τύπους εἰς γεγλυμμένους olim legabatur II. 136. a. ubi rectius nunquam ἔγγεγλυμμένους: (conf. Ἐγγλύφειν.) λίθος ὁξύς, τῷ τοῖς σφρηγίδας γλύφουσι, VII. 69. a. m. Γλυφίς, ἰδός, ἢ, proprie, Crenasagittae; sed et Tota sagitta, certe Inferior sagittae pars, γλυ-

φίς dicitur, ut apud Eurip., (Orest. 274.) οὐχ ὁράθ' ἐκπρόλων τέξων πτερωτάς γλυφίδας ἑξορμωμένας, ubi τὰς γλυφίδας Scholiastes τὰ βίλην interpretatur. Et apud Nostrum τοξεύματος περί τὰς γλυφίδας περιωδέχοντες βυβλίον, VIII.

128. a. N. conf. omnino Πτερεῦν. Γλῶσσα, ἥ, ἢ, Lingua, Sermo. βάριβαρον γλῶσσαν ἰέντες, Barbarà linguà utentes, Barbare loquentes, I. 57. m. Sic Ἑλλάδα γλῶσσαν ἰέντα, IX. 16. a. ἦν τινα γλ. ἦσαν οἱ Πελασγοί, I. 57. a. Περίδω γλῶσσαν μετίς, VI. 29. extr. κατὰ γλῶσσαν τὴν σφετήρην, Suà linguà, Suo Sermone, VI. 98. f. χαρακτηῖρες γλώττης τίστερες, I. 142. extr. τὸν τῆς γλώττης χαρακτήρα ἔχουσι ἐν Φυλακῇ, I. 57. extr.

τὴν αὐτὴν γλῶτταν οὗτοι νομίζουσι, Eadem linguà utuntur, I. 142. a. idem quod ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν, ibid. m. f. τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρίωνται, IV. 109. a. γλῶσσαν οὐδὲμιᾷ ἄλλῃ παρομοίην νομοίκασι, IV. 183. f. δι' ἐπτα γλωσσίων διακρίσσονται, IV. 24. extr.

ἰσθῆτα δι' ὀφείνουσι τῇ Σκυδικῇ ὁμοίην, γλῶσσαν δι' ἰδίην. Sic olim edd. et mss. IV. 106. et ferendum hoc censuere Wess. et Schaef. bene quidem intelligentes, graece vix dici posse γλῶσσαν ὀφείναι, sed accusativum γλῶσσαν referri ad aliud verbum quod in scriptoris mente haesisset. Nos cum Reizio verbum ἔχουσι adiecimus; cuius facti rationem reddidimus in Var. Lect. ad h. l. ἀπὸ γλώττης, Ore, Oretenus; nempe Non scripto aut per lite-

ras. ἐντεταμένους οἱ ἀπὸ γλώσσης, I. 123. f. ubi hoc ἀπὸ γλώσσης opponitur ei quod praecessit, ἐτίθηκε βιβλίον, γράψας τὰ οἱ ἰδοῦσι. Sed nunc maxime animadverto, parum commode hoc loco ineisam vulgo esse orationem, quasi ἀπὸ γλώσσης ad ἐντεταμένους οἱ pertinere. Immo ante ἀπὸ γλώσσης incidenda erat oratio: nam verum si quaeris, structura naturalis verborum in hunc modum fuerit intelligenda, ἐντεταμένους οἱ, δίδόντα τὸν λόγον Κύρῳ, ἐπιπλύν αὐτῷ ἀπὸ γλώσσης.

Γνάθος, ου, ἡ, Maxilla. γνάθος ἔχουσα ὀδόντας μουνιφύας, IX. 83. f.

Γνώμη, τοϛ, τὸ, i. q. aliàs γνώρισμα, Id quo quid cognoscitur, Indicium, Documentum. τῶν ἔχου-
μεν γνώμη μέγιστον, VII. 52. a. N.

Γνώμη, ης, ἡ, 1) Notitia. ἣν δὲ ὁ Μιλτιάδης Κροίσῳ ἐν γνώμῃ γεγονώς, In Croesi notitiam venerat Miltiades, Notus, Familiaris fuerat Croeso, VI. 37. a. N.

2) Sententia, Opinio. κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν, II. 26. a. V. 3. m. κατὰ γνώμης τὰς ἡμετέρας, Ut mea fert sententia, IV. 53. a. τήνδε ἔχω γνώμην, II. 27. a. τήνδε ἔχω τὴν γνώμην, Hanc habeo sententiam, IV. 31. a. Sed ubi absque articulo ponitur ἔχω γνώμην, ut III. 82. f. ibi haec dictio ita accipienda videtur, ac si esset ἔχω οὕτως κατὰ γνώμην, certe adjectum etiam diserte adverbium habes, ἰγὼ γνώμην ἔχω -- τὰ ἔμπροσθεν ἢ οὗτοι, I. 207. a. γνώμην ἀποφαίνειν, I. 40. f. a. sed frequentius ἀποφαίνεσθαι, Dicere sententiam, I.

207. a. II. 120. f. III. 71. a. VII. 152. a. Item γνώμην ἀποφαίνεσθαι, I. 207. a. III. 82. a. 160. a. m. IV. 79. a. ἐκφαίνειν τὴν ἰουτοῦ γνώμην, V. 36. a. Et ἐκφίρεσθαι τὴν γνώμην, unde mox ibidem, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες γνώμην κατὰ τὸν ἐξίφροστο, κελύοντες etc. τιθεσθαι γνώμην, Sententiam aliquam in medium proponere, III. 80. f. VII. 82. a. Item ἐκφίρειν γνώμην, quod latine reddere possis Sententiae alicujus esse auctorem, III. 80. f. 81. f. γνώμαι τρεῖς προσηύδατο, Propositae erant, III. 83. a.

τῶν δὲ κατὰ τὸν αἰ γνώμαι συνετίκτοντο, κελύοντων etc. Horum sententiae in hoc consentiebant, I. 206. f. ἀμφοτέρων ἐς τὸν αἰ γνώμαι συνέδραμον, I. 53. f.

Ἀρισταγόρῃ ἡ πλείστη γνώμη ἦν seq. infinitivo, Aristagorae sententia eo maxime inclinabat, sive Aristagoras id maxime urgebat et in hac persistebat sententiā, (coll. infra voc. Πολλὸς num. 4.) ut etc. V. 126. a. πλείον μόντοι ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη κατεργάσασθαι τὴν Ἑλλάδα, VIII. 100. a. (ubi ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη idem valet ac ἡ γνώμη αὐτοῦ ἔφερε, sicut τῶν ἡ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν.) Et inversā constructione: ταύτῃ πλείστος γνώμην (i. q. κατὰ γνώμην vel γνώμη) εἰμί, I. 120. m. ubi conf. Var. Leof. ταύτῃ καὶ μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλείστος εἰμί, VII. 220. a.

3) Γνώμη, Consilium, Voluntas. γνώμη ἱκανὸς ἀνὴρ, Consilio praestans, Plenus consilii vir, III. 4. a. (eidem mox

ibid. σοφίη tribuitur.) τίνα ἔχουσα γνώμην, Quo consilio? Quid spectans? Quid tibi volens? III. 119. m. f. ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρεωμένη ἔλεξα ταῦτα, ibid. f. γνώμην ἔχει seq. infinit. Hunc indue animum, Hoc tibi stet consilium, Hoc tibi sit propositum, VII. 236. f. ὡς οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ, Non ego consilio eius me adjungam, Non ad illius voluntatem me componam, Non ei morem geram, I. 109. a. m. Alibi quidem προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ τινές nil aliud significat, nisi Ad sententiam alicujus accedere, ut III. 83. a. VI. 109. f. At I. 109. γνώμην non nuda Sententia, sed Consilium, Voluntas, Jussum et imperium regis, intelligitur. Similiter παρέστησαν ἐς τῶν Περσίων τὴν γνώμην, VI. 99. f. Voluntati, Imperio Persarum se subjecerunt.

Γνώμων, οὐρανός, ὁ, Gnomon, Horologium solare, II. 109. f. N. Γνωσιμαχίειν, Mutare sententiam, Meliora docere, Melius sibi consulere. Recte H. Steph. Thes. T. I. col. 1831. monuit, nimis restrictum esse significatum illud, τὸ γινῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τὴν τε τῶν ἑναντίων ἰσχυρὴν, qui verbo isti cum apud alios Grammaticos tum in Glossis Herodoteis ex libro III. tribuitur. Nempe γνωσιμαχίειν, apud Herodotum quidem, proprie nil aliud sonat nisi τῇ γνώμῃ i. e. τῇ γνώμῃ (nempe τῇ προτέρῃ ἑαυτοῦ γνώμῃ) μάχεσθαι, Priori suae sententiae repugnare, Mutare sententiam, Melius consilium

capere, μετανοῆσαι, μεταγινῶναι. Sic εἰ μαθὼν ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχῃ, καὶ ἀπῆγε ὀπίσω τὸν στρατὸν, -- ἦν ἂν σοφὸς ἀνὴρ, III. 25. m. Sic item VIII. 29. a. ἤδη τι μᾶλλον γνωσιμαχίετε μὴ εἶναι (nempe καὶ γινώσκετε μὴ εἶναι) ὁμοιοὶ ἡμῖν, Nunc saltem meliora edocti intelligite pares vos nobis non esse. Neque aliter accipiendum istud γνωσιμαχίοντες, VII. 130. a. ubi in latinā versione, pro eo quod Valla posuerat, Suae sibi imbecillitatis conscii, aut quod nos eandem in sententiam posuimus, Pares se nobis non esse intelligentes, nil aliud positum oportebat nisi mutata sententiā, aut melius sibi consulentes. Scilicet Thessali olim, quum a Graeciae populis Darius terram et aquam petiisset, (VI. 48.) sese ei non tradiderant: deinde vero, quum Aleuadæ se Xerxi tradidissent, putavit rex, (ut docet Noster sub finem hujus cap. 130. coll. VII. 6.) de communi gentis consilio id esse factum; adeoque laudat eos, quod mutassent sententiam et melius sibi consuluisent.

Γόη, ης, ἡ, Incantatio, i. q. γοητεία, si modo vera est scriptura, quam olim editi libri praeferabant VII. 191. m. κατασίδοντες γόησι τῷ ἀνέμῳ: ubi γόησι saltem malle, sed accentum in antepenult. tenent libri omnes; itaque γόησι probabili ratione corrigunt nonnulli Interpretes, a sing. ὁ γόος, Ululatus, quum praesertim τὴν γοητίαν ἀπὸ τῶν γόων nomen invenisse tradant Grammatici. (Vide

Suidam in Γοηρία, ab Aem. Porto citatum.) Nos cum nostro cod. F. qui jota subscribendum aut ad latus ponendum raro negligit, γόσι absque jota scripsimus, quo significetur per praestigiatōres, a sing. ὁ γόης. Vide Not. ad L. c.

Γόης, πτος, ὁ, Praestigiator, Incantator. γόητας εἶναι πάντας, II. 33. a. κινδυνύσουσι δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι γόητις εἶναι, IV. 105. f. Conf. vocab. praeced. Γόη.

Γόμος, ου, ὁ, (a verbo γίμναι) i. q. ὁ Φόρτος, Onus quo oneratur navis. τὰ μέγιστα (τῶν πλοίων) πιπτακισχίλιον ταλάντων γόμον ἔχει, I. 194. m.

Γόμφος, ου, ὁ, Clavus ligneus. περὶ γόμφους πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιέριοντι τὰ διπλήχεια ξύλα, II. 96. a. N. Conf. Περιερίρειν.

Γονὺς, ἑος, ὁ, Progenitor, cui ex adverso respondet ὁ ἀπόγονος, I. 17. f. Κροῖσος δὲ πέμπτου γονίος ἀμαρτὰδ' ἐξέπλησε, I. 91. a. N. Pater, Parens. τῷ γονεῖ τιμωρόντα τὰ τέκνα, Liberi ulciscuntur patrem, III. 109. m. ubi de Serpentibus agitur. οἱ γονεῖς, Parentes. Sic τοῦ δὲ Ταργιτάου τοὺς γονίας praeferunt plures libri IV. 5. a. ubi nos cum aliis τοὺς τοκέας.

Γονή, ἡς, ἡ, Semen genitale. ἡ γονὴ τῶν Αἰθιοπῶν τὴν ἀπένται ἐς τὰς γυναικίας, III. 101. a. ubi mox dein τοιαύτην ἀπένται θορήν. Item de Serpente mare, ἀπικυμένον αὐτοῦ τὴν γονήν, III. 109. a.

Γόνος, ου, ὁ, 1) Proles, Soboles. ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γόνος, I. 108. m. τὸν μέλλοντα Ἥτιόνι γενέσθαι γόνου, V. 92, 3. a. et 92, 4. a. ἅπαις

ἔρσινος γόνου, I. 109. m. ἅπαιδα τὸ παράπαν ἰόντα ἔρσινος καὶ θήλειος γόνου, III. 66. m. μαντινομένην περὶ γόνου, Consulenti oraculum de sobole, IX. 33. a. πρισβύτατος παντὸς τοῦ γόνου, Natu maximus universae familiae, omnium Darii filiorum, VII. 2. f.

2) Sexus. τὰ ἐς ἔρσινον γόνον ἄβητα ἱρὰ ἐκφώνασαν, VI. 135. f. Γόνον, τό, Genu. ἐς γόνον τὴν πόλιν ἔβαλε, In genu projecit civitatem, i. e. Misere eam adflixit, adtrivit, VI. 27. f. coll. 26. f.

Plur. Γούνατα. II. 80. f. ἐς γούνατά σφι αὐτὰ πισίειν, V. 86. m. λαβομένη τῶν γουνάτων, Genua illius amplexa mulier, IX. 76. m. κολοσσὸι τοῖσι γούνασι ἐρηρισμένοι, Genubus innixi, IV. 152. f. Camelum, ait Herodotus, habere ἐν τοῖσι ὀπισθίοις σκέλεσι τέσσαρας μηρούς καὶ γούνατα τέσσαρα, III. 103. N. ubi γούνατα, cum Gesnero (a Schneid. ad Aelian. Hist. Anim. III. 3. laudato) Articuli videntur intelligendi. Sic et Equo, qui herum excusserat, famuli illius ἐν τοῖσι γούνασι ἀπίταμον τὰ σκέλεα, crura in Genubus (in Articulis) praeciderunt, VII. 88. f. Conf. Σκέλος.

Γόος, ου, ὁ, vide Γόη.

Γοργύρη, ἡς, ἡ, Glossae ex lib. III. δεσμοκτήριον, Subterraneus carcer. ἐν γοργύρῃ ἰδίδετο, III. 145. a. δῆσας (με) γοργύρης ἡξίωσας, ibid. m.

Γουός, ου, ὁ, apud Homerum quidem vulgo Fertile solum intelligitur: apud Nostrum vero IV.

99. m. est Extremus terrae cu-
jusdam angulus in mare pro-
minens. Ibi nempe ὁ γουνὸς ὁ
Σουνικὸς dicitur ille Atticae trac-
tus angularis, qui inter duo
maria excurrens, in Sunia-
cum desinit promontorium.
Vide Notas ad locum citatum,
et conf. voc. Ἀκρὴ et Γωνία.

Γράμματα, τὰ, 1) Literae, Ele-
menta scripturae, Scriptura. οἱ
Φοίνικες ἐσήγαγον ἐς τοὺς Ἕλληνας --
καὶ γράμματα, οὐκ ἴοντα πρὶν Ἑλ-
λῃσι, V. 58. α. λίθους γραμμάτων
Ἀσσυρίων πλέος, IV. 87. f.

2) i. q. ἐπιγραφή, Inscriptio.
ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον γράμματα,
λέγοντα ταῦτα, I. 187. α. et f.
IV. 91. α. στήλας ἔστησε δύο, ἐν-
ταμὼν γράμματα, ἐς μὲν τὴν Ἀσσύ-
ρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικὰ, IV. 87.
α. Not.

[Γραμματεὺς, ὁ, Scriba. In Zona-
rae Lexico, sub voce Ἐπιλέξαντο
leguntur haec: Ἡρόδοτος ὁ δὲ
γραμματεὺς ἐπιλέγειτο τὰ γράμ-
ματα: quae verba nusquam apud
Herodotum reperiuntur, apud
quem vocab. γραμματεὺς ne semel
quidem occurrit. Leguntur qui-
dem in Musis (III. 128. α. m.)
verba hujusmodi, ἰδίδεν (ἐν ἱκα-
στον τῶν βιβλίων vel βυβλίων) τῷ
γραμματιστῇ τῷ βασιλικῷ ἐπιλέ-
γεσθαι: sed ista, quae Herodo-
to Zonaras tribuit, ex alio peti-
ta Scriptore esse videntur. Hau-
sit ista sua Zonaras, ut fere om-
nia, e Suidae Lexico, in quo
(sub eadem voce Ἐπιλέξαντο)
ῥήσιν cuidam ex Herodot. VII.
239. ductae subjiciuntur haec
verba: Καὶ αὐθις ὁ δὲ γραμμα-
τεὺς ἐπιλέγειτο τὰ γράμματα. At

ista formula, καὶ αὐθις, Et rur-
sus, nil aliud significat, nisi
„Idem verbum ἐπιλέγεσθαι notio-
„ne Legendi etiam in sequente
ῥήσει positum reperiri; non uti-
que indicat, ῥῆσιν hanc ex eodem
Auctore esse ductam.]

Γραμματιστῆς, οὗ, ὁ, (i. q. aliis
ὁ γραμματεὺς, monente Polluce
IV. 19.) Scriba, Notarius. ὁ
γραμματιστῆς τῶν ἱερῶν χρημάτων
τῆς Ἀθηναίης, Scriba rerum
pretiosarum Minervae dedica-
tarum in templo Saitano, II.
21. α. Not. Mæandrius γραμ-
ματιστῆς fuit Polyeratis, III. 123.
α. Apud Persas, γραμματιστὰς
ἐκσιλνίου οἱ πάντες ὑπαρχοὶ ἔχου-
σι, III. 128. α. m. Xerxe copias
suas lustrante, singulorum
populorum nomina ἀπὲς γραφον
οἱ γραμματισταὶ, VII. 100. α.
In pugna Salaminia οἱ γραμμα-
τισταὶ regis ἀντίγραφον πατρώδην
unumquemque trierarcham
qui bene rem gessisset, VIII.
90. f.

Γράφειν, 1) Pingere. 2) Scribere,
τοῦτον αἴτιον γράφω, VII. 214.
extr.

Medium. Γράφεισθαι, Sibi no-
tare, suum in usum scripto
consignare. ἰνομίονος τίρας, ὁ
φυλάσσοντος γραφόμενοι τῷ ποβαί-
νον, II. 82. f. ubi alii interpre-
tantur Adnotari curantes. Sic
ῥῶα γραψάμενος, et ταῦτα γρά-
ψάμενος, Haec postquam pin-
genda curavit, IV. 88. α. Verum
tamen συγγράψασθαι (itidem ver-
bo Medio) I. 47. m. dicitur etiam
is qui Ipse aliquid scripto
consignat, idque non suum
in usum, sed in usum alterius.

Γραφή, ἡ, 1) Pictura. ἐγὼ μὲν
μὴν (phoenicem avem) οὐκ εἶδον,
ὡς καὶ ὅσον γραφῇ, II. 73. a. et mox
ibid. οἱ τῇ γραφῇ παρόμοιοι.

2) Descriptio, Delineatio. ἐλπίσω μίγαδος τι ἐκείτης αὐτίαν
(nempe Europae et Asiae), καὶ
οἷα τίς ἐστιν ἐς γραφὴν ἐκείτη, De-
clarabo-- qualis fere sit utra-
que quoad descriptionem, &c.
quoad figuram; qualis fere sit
utriusque figura, IV. 36. f.
Simili quodam modo IV. 99. a.
ait ἔρχεμαι σημάτων τὸ πρὸς θά-
λασσαν τῆς Σκυδικῆς χώρας ἐς μέ-
τησιν.

Γρύψ, ὑπὸς, ὁ, Gryphus. χρυσοφύ-
λακος γρύπις, IV. 13. a. 27. a.
III. 116. a. Circa Scylæ ades,
Scytharum regis, λευκοῦ λίθου,
σείγγες τε καὶ γρύπις ἕστασαν,
IV. 79. a. γρυπῶν κεφαλὰὶ πρό-
κροσσι, IV. 152. f. N.

Γυμνάζεσθαι, Gymnasticis exerci-
tationibus vacare. τοὺς μὲν γυμ-
ναζομένους τῶν ἀνδρῶν, VII. 208. m.

Γυμνάσιον, Exercitatio gymnica.
προσεῖχε γυμνασίῳ, IX. 33. a.

Γυμνός, ἥτος, ὁ, Leviter armatus.
πρὸς ὀπίστας ἰόντες γυμνῆτες ἀγῶνα
ἐποιούντο, IX. 63. f. Conf. Γυμνός.

Γυμνικός, ἡ, ὁν, Gymnicus. ἀναι-
ρησόμενος γυμνικοῦς ἀγῶνας, IX.
33. a. m.

Γυμνοπαιδαίαι, αἱ, Solenne ludi-
crum sic nominatum apud La-
cedaemonios. ἦσαν μὲν δὲ Γυμ-
νοπαιδαίαι, VI. 67. a.

Γυμνός, ἡ, ὁν, Nudus. παρὰ τοῖσι
Λαδοῖσι -- καὶ ἀνδρὰς ὀφθῆναι γυμ-
νοὺς ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει, I. 10.
f. γυμνοὶ ὄπλων, Armis nudati,
Nudi armis, praesertim Cly-
peis non tecti, II. 141. f. N.

qui ἀνὸπλοι dicuntur IX. 62. f.
Conf. Γυμνός.

Γυμνοῦν, Nudare, γυμνωθῆν τὸ ξί-
φος, III. 64. m.

Γυναικίη, ἡς, ἡ, Gynaecium, Con-
clave mulierum. ἐξελθούσας ἀπί-
πιμπε ἐς τὴν γυναικίην, V. 20. m.

Γυναικίος, Muliebris. ὁλῶν γυναι-
κίῃ ἐπισπόμενος, Mulieris dolo
obsecutus, I. 91. a. ἐνδόντες τὴν
γυναικίην ἐσθῆτα. IV. 146. f. ἔργα
γυναικίᾳ οὐκ ἐμείδομεν· αἱ δὲ ἔργα
γυναικίᾳ ἐργάζονται, IV. 114.
m. et f.

Γυνή, αἰκᾶς, ἡ, 1) Mulier. ταχέως
σφίαις γυναικῆς ἀντ' ἀνδρῶν ὄψεται
γεγονότας, I. 155. extr. οἱ μὲν ἄν-
δρες, γιγνόμεναι μοι γυναικῆς· αἱ δὲ
γυναικῆς, ἄνδρες, VIII. 88. f. γυναι-
κὸς κακίῳ ἀκούσαι, IX. 107. a. 2)
Uxor. γυναικᾶ ἀγεισθαι τῷ παιδί,
Filio suo dare uxorem, I. 34.
m. f. γυναικᾶ τεκνοποιὸν μὴ ἀγει-
σθαι ἐς τὰ οἰκία, I. 59. a. (Conf.
Ἄγειν, πμτ. 1.) τὴν γυναικᾶ ἀπέν-
τα, ἄλλην ἐταγαγίσθαι, V. 39. f.
ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναικᾶ
τεκνοποιὸν, V. 40. f.

Γύψος, ου, ἡ, Creta. τοῦ σώματος
τὸ ἥμισυ ἐξηλείφοντο γύψῳ ἰόντες
ἐς μάχην, VII. 69. m.

Γυψοῦν, Cretā obducere, illine-
re. γυψώσας ἀνδρας ἐξακοσίους,
VIII. 27. m.

Γῶν, (jon. pro γῶν) 1) Saltem,
Certe. δοκίῳν δευτερεῖα γῶν αἰσι-
σθαι, I. 31. a. 2) Igitur, Enim,
interprete Aem. Porto, qui hac
refert istud, καὶ οὕτω γῶν τὰ ἀν-
εικίνοις (ὁ νόμος) ἀνάγῃ, VII. 104.
f. ubi tamen γῶν haud minus
commode Certe, Certe quidem,
reddideris.

Γωνίη, ἡς, ἡ, (comm. γωνία) Angu-

lus. *Argenteus crater a Croeso Delphis dedicatus, positus est ἐν τοῦ προηίου τῆς γωνίας*, In atrii Angulo, I. 51. a. VIII. 122. f. quasi in illo atrio non nisi unus fuisset angulus. Vide Not. ad I. 51. Similiter vero etiam ait Noster: τῆς δὲ γωνίας τελευτῶντος τοῦ λαβυρίνθου ἔχεται πυραμὶς, II.

Δ.

Δ jon. et dor. pro comm. σ. ut ὀσμὴ pro ὀσμῇ, Odor, I. 80. m. ἴδμεν pro ἴσμεν, Scimus. I. 142. a. 178. f. II. 68. a.

Δαίειν, Discere. βαυανσίης οὐδαὶς δέδαικε οὐδέν, II. 165. f.

Δάειν, et in Med. Δάσασθαι, Dividere, Partiri, Distribuire. δωδέκα μέρη δασαμένους τῶν ὀρίων ἐς τὸν ἑνιαυτόν, Duodecim partes succedentium invicem temporum distribuentes per annum, i. e. Annum in duodecim partes dividentes, II. 4. a. δύο ὄπλα - - - δασάμενοι ἐς ἑκατέρην γέφυραν, Binos rudentes utrique ponti tribuerunt, VII. 36. m. δωδέκα μοίρας (non, ἐς δωδ. μοίρας) δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν, II. 147. a. m. ubi vide Var. Lect. τρεῖς μοίρας ὃ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν στρατόν, VII. 121. m. N.

Notione reciproca, Distribuire inter se, Partiri cum alio. δασάμενοι σῖτον, Frumentum inter se partiti, VII. 119. a. τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν ἀδελφείοις Πανταγνώτῃ καὶ Συλοσῶντι ἔνιμλε, Trifariam divisam (In tres partes distributam) civitatem cum duobus fratribus administravit, III. 39. a. πρὶν

Δαίμων.

148. f. Ἀν γωνία forsan πᾶς semper utique Angulum, verum etiam quamlibet Extremitatem significat? Et quoniam vocab. Γῶνος, cujus diminutivum γωνία est, per γωνίος exponit Hesychius, forsan vocabulum Γωνίᾱ etiam nil aliud nisi Extremitatem Nostro significaverit.

τῶνδ' ἕτερον διὰ πάντα δάσσηται, Priusquam horum alterutrum quocumque modo (sive omnino, utique) Participaverit, Sortitus fuerit, VII. 220. f. in Orac.

Praet. Pass. Δέδασμαι. ἡ ἱατρικὴ κατὰ τὰς ἐσθ' ἔδασται, Ars medica apud illos in hacce partes divisa est, II. 84.

Δαίειν, (i. q. ἰστιάειν) Convivio, Epulo excipere. τὸν Ἀστυνόχῃ ἀνόμενῳ τραπέζῃ ἔδαισε, I. 162. a. Δαίμονος, 1) Miser. δαίμονι ἀνδρῶν, Miserrime hominum, Male feriate homo, IV. 126. a. Sed VII. 48. a. videtur significare O hominum optime, aut O vir mirifice. ὦ δαίμονοι, VIII. 84. f. Sed 2) δαίμονι τις ὀρμή, Impetus quidam divinitus immissus, VII. 18. m.

Δαίμων, οὗτος, ὁ, 1) Deus. ἀγαλμα δαίμονος, Dei cujusdam simulacrum . . . . τίνος δαίμονων παραβάτης, Quo numine laeso, VI. 12. m. εἴ τις μιν δαίμονων ῥύσεται, I. 86. a. m. εἰ δαίμων ἐθέλοι, III. 119. f. ταῦτα δαίμοσι φίλον ἢ γινίσθαι, I. 87. extr. Sic et ἡ Δαίμων, Dea, τὴν μεγίστην δαίμονα ἡγνεται, nempe Isin, II.

40. a. 2) Heros, Semideus. οὔτε δαιμόνων οὔτε θεῶν ὅπιν ἔχειν, IX. 76. m. f. 3) Fortuna. κατὰ δαίμονα, (i. q. alibi κατὰ τύχην, et θεῖη τύχη, conf. Valck. ad III. 153.) Forte fortunà, I. 111. a.

Δαιύνειν, i. q. δαῖν. Hinc Δαίνυσθαι, Epulari, Vesci. κλιθέντες δαίνυντο, I. 211. m. δαινυμένοις ἐπιῖναι τὸν ποταμόν, II. 100. f. τὰ κρέα δαίνυσθαι τὸν βουλόμενον, III. 18. f.

Δαῖς, τὸς, ἡ, Epulum. τὴν προκειμένην ἰδόντες δαῖτα, I. 211. m.

Δαιτυμῶν, ἑνός, ὁ, Conviva. οἱ παρόντες δαιτυμόνες, I. 73. f. 119. m. II. 172. a. IV. 172. m. τοῖς δαιτυμόσι, VI. 57. a.

Δάκρυμα, τὸς, τὸ, (i. q. comm. δάκρυον) Lacryma. μνηίων ἐμῶν ἔπειμψι δακρύματα, Iratus vobis misit lacrymas, i. e. lacrymarum materiam, VII. 169. m.

Δάκρυον, ου, τὸ, Lacryma. τῆς ἀκάνθου τὸ δάκρυον, Lacryma ex spinà arbore stillans, II. 96. a.

Δακτύλιος, ὁ, Annullus, II. 38. f.

Δάκτυλος, ὁ, Digitus. ἐπὶ δακτύλων συμβαλλόμενος τοὺς μῆνας, Digitis computans, VI. 63. m.

Δαμῖς (deae sic nominatae) ἄγαλμα, V. 82. a. Not. 83. m.

Δαπανᾶν, Consumere, Impendere. Med. οὔτε τι τῶν οἰκηίων δαπανῶνται, Nihil de suo impendunt, consumunt. II. 37. m. (Loco verbi istius plerumque verbum ἀναισιμοῦν usurpat Noster.)

Δαπάνη, ης, ἡ, Sumtus. οἰκίῃ ἀνδρῶν δαπάνη, Cum militibus suo sumtu comparatis, V. 47. m.

Δάπιδον, ου, τὸ, Solum, Pavimentum, IV. 200. m. f.

Δαρῖος, Persicum nomen, idem valens ac graecum Ἐρξίης, id est Coërcitor, VI. 98. f. N. Coërcere cupiens interpretari maluit Portus. Nam, ut ὁψείω (inquit) valet Videre cupio, et τυψείω, Verberare cupio; sic ab ἔρξω, Futuro verbi ἔργω, formatur ἐρξίω, Coërcere cupio.

Δάσασθαι vide in Δάξασθαι.

Δασμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Tributarius. III. 97. a. V. 106. extr. διέπεμπε ἰς τὰς ἰωντοῦ δασμοφόρους πόλεις, VI. 48. f. προῖπε τοῖς ἰωντοῦ δασμοφόροις, VI. 95. a. m. Ἰωνὴν πᾶσαν κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι Πέρσῃσι, VII. 51. a. m. ἡ πᾶσα (χωρὶς) ἦν ὑπὸ βασιλῆα δασμοφόρος, VII. 108. a.

Δατέσθαι, 1) Tribuere. τῶν θεῶν τῷ ταχίστῳ πάντων τῶν θεῶν τὸ τάχιστον δατίονται, I. 216. extr. 2) Comedendi, Vescendi notione legebatur olim κυάμους οὔτε τρώγουσι οὔτε ἔφοντες δατίονται, II. 37. f. ubi nunc πατίονται. Sic et δατίονται praeferunt prohi codices II. 66. a. m. ubi alii cum editis πατίονται.

Δαψιλῆς, Largiter, Abunde. Vit. Hom. 5. f.

Δαψιλῆς, ἑός, ὁ, ἡ, Largus. ἰδορίετο αὐτὸν οὕτω δαψιλέϊ δωρεῇ, III. 130. f.

Δὲ particula, 1) In exceptione, quae subijcitur Negationi, ponitur loco particulae πλὴν, Nisi, aut πλὴν ὅτι, Nisi quod. ἄλλω μὲν νυν οὐκ ἰφράζετο ἔργῳ δυνατός εἶναι - - -, εἰ δ' ἰωντὸν λαβησάμενος αὐτομελήσει, III. 154. m. ubi ei δὲ idem valet αα πλὴν εἰ, Nisi

σι. κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ἀσθενέος δὲ ἰόντος etc. I. 143. a. ubi dē idem valet ac πλὴν ὅτι, Non aliam ob causam, nisi quod etc. κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, Φοβιόμενος δὲ etc. IX. 109. m. f. id est, πλὴν ὅτι φοβιόμην, Nisi quod metuebatur. ἄλλω μὲν οὐδὲν ἔχω ἀποσημῆσθαι, --- ὅτι δὲ etc. Nullo alio indicio confirmare possum, --- nisi eo quod etc. IX. 71. a.

2) Pleonasticā quādam ratione ponitur δὲ particula initio apodoseos, repetita ex protaseos initio. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν εἶπτο ὁ Ἀστυάγης, --- ὁ δὲ ἐξ ἑωυτοῦ τι ἔφθ etc. Postquam vero ex eo Astyages quaesivit, --- tum ille dixit, I. 116. m. ἦν δὲ μὴ ἔχων ὧτα φαίνεται, εὐ δὲ νόμιζε τῷ μάγῳ συνοικεῖν, I. 69. m. ἐπεὶ δὲ --- ἰδέοντο τῶν στρατηγῶν, --- οἱ δὲ οὐκ ἔφασαν, Quum vero --- rogarent imperatores, --- negarunt hi id se facturos, IX. 117. a. ὅσοι δὲ --- ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσι ἐγένοντο, τοῖσι δὲ οὐ μέγα, (nempe οὐ μέγιστοι τοῦ ἱεῦ τοῦ Καρίου Διός.) I. 171. extr. ὅσοι δὲ τοῦ δήμου ἔσταν ἐπίγαμοι, οὗτοι δὲ etc. I. 196. a. m. Sic et IV. 66. f. Similiter, τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι ---, τούτους δὲ etc. IX. 85. m. ubi quidem vulgo τούτους ὁμῶς legebatur, sed τούτους δὲ probati libri dederunt.

3) Etiam ubi in protasi non adest δὲ particula, adhibetur illa interdum in Apodosi, quando idem subjectum orationis in Apodosi est quod in protasi. καὶ ἐπὶ αὐτὸν μὲν (ἢ λίμνη) ἐκρέη ἔξω, ἢ δὲ πότι etc. II. 149. f. si μὲν τοῖς

Κορινθίοισι Φίλα ἦν πρὸς τοὺς Κερκυραίους (id est, εἰ οἱ Κορινθιοὶ Φίλοι ἦσαν τῶν Κερκυραίων), οἱ δὲ οὐκ αὖ συναλλάσσοντες etc. III. 49. a. εἰ μὴ αὐτῇ (σὺ) Σμῖρδιν γινώσκεις, εὐ δὲ παρὰ Ἀτέσσης πύθην, III. 68. f. τοῖσι (jon. pro ρῖσι) μὲν αὖ ἢ ἀγορῇ, --- οἱ δὲ etc. II. 39. m. Eadem intelligenda videtur orationis structura et ratio I. 125. m. ubi post ἀπὸ Μῆδων non nisi leviter incidi debebat oratio: καὶ τὰ μὲν αὐτίων (jonice pro αὖ μὲν αὐτίων) ὁ Κύρος συνάλλισι καὶ ἀνέπισι ἀπίστασθαι ἀπὸ Μῆδων, ἔστι δὲ ταῦτα: Persarum, inquit, plures sunt gentes: quarum quas in concionem vocavit Cyrus et ad defectionem a Merdis sollicitavit, eae hae sunt: quae deinde enumerantur.

4) δὲ particula sub initium orationis posita, nonnumquam post interjectam parenthesin, ita repetitur, ut latino sermone commodissime per verbum Inquam, aut per conjunctionem Igitur, reddi possit. χρόνον δὲ ἐπιγινόμενου, καὶ κατιστραμμένων σχιδόν πάντων τῶν ἐντὸς Ἄλφειο ποταμοῦ οἰκημένων· πλὴν γὰρ --- Πάμφυλοι κατιστραμμένων δὲ τούτων etc. I. 28. a. et 29. a. ἢ δὲ μήτηρ Φερετῖμη, τίως --- κακὸν, ἢ δὲ εἴχε αὐτῇ etc. IV. 165. a. δεύτερα σφί λέγουσι ταῦτα, --- λέγουσι δὲ αὐτοῖσι ταῦτα Ξέρξης ἔφθ, VII. 136. m. et f. ubi vide Not. περὶ δομένους δὲ ταῦτα Ἀθηναίοις, καὶ λέγουσι, „Ὡαὶ --- τελευτήσωμεν“ ταῦτα δὲ λέγουσι ἢ πρὸ μαντις χρᾶς δεύτερα ταῦτα, VII. 141. a. et m. Eodem perti-

nere videtur I. 127. a. ἐκ δὲ τοῦ κόλπου τοῦ Ἰονίου Ἀμφίμυκτος, Ἐπιτρέφου, Ἐπιδάμιος· οὗτος δὲ ἐκ τοῦ Ἰονίου κόλπου, Hic igitur (vel Hic, inquam,) ex Jonio sinu.

Δέω, (Δίω, δῆσω, δίδεα) Ligare, Vincire. τοὺς χαλινούς ἐκ πασσάλων δέουσι, Frena paxillis (ad paxillos) adligant, et ex eis suspendunt, IV. 72. f. (conf. Ἐκδέειν.) ἐς πίδαας δῆσαντες (αὐτοὺς), Compedibus eos vincientes, V. 77. m. ἔδσαν αὐτὸν ἐπὶ θανάτῳ, IX. 37. a. συλλαβῶν σφίαις ἔδσσε τὴν ἐπὶ θανάτῳ (scil. δίειν) III. 119. a. N. αἱ πίδααι ἐν τῇσι ἔδδοντο, (jon. pro ἰδίδοντο) Compedes quibus vincti erant, I. 66. f. V. 77. m. οἱ μὲν δὲ ἔδδοντο, III. 143. m. δεδμένους δὲ τοῦ Σκύλακος, V. 33. m. διδόμενοι, III. 39. extr. ubi δεδόμενοι praeferunt noster cod. Pb.

Δέειν, contracte Δεῖν, fut. δέησειν, quasi praesens δέειν per syncopen ex δέειν esset formatum: In Activo non nisi Impersonaliter usurpatur, significatque

1) Oportere, Debere; ut εἰ πάντως ἔδει πολυμαῖν, VII. 9, 2. m. ἐτέρως νῆας ἔδει προσταυπηγέσθαι, VII. 144. f. ἐπὶ σφίαις ἔδει μάχη διακριθῆναι, IX. 58. a. m. Hoc sensu, auctore Valckenario, I. 155. extr. correxi ἐμοὶ -- μελήσει τὰ δεῖ ποιεῖν, pro eo quod olim erat τὰδε ποιεῖν. Hinc derivatum particip. δέειν vide infra suo loco. Imperfectum ἔδει, Oportebat, Debuit, ita usurpare amat Herodotus ut significet Hoc erat in fatis, In fatis erat ut hoc fieret. ὦ γὰρ

ἔδει Ναξίους ἀπολέσθαι, V. 35. a. ἔδει ἀνάπυστα γινόμενα ταῦτα καταπαῦσαι etc. VI. 64. a. ἐπὶ τῇ δὲ ἔδει οἱ κακῶς γινέσθαι, IV. 79. a. IX. 109. a. m. ἔδει κατὰ τὸ θεοπρόπιον πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν γινέσθαι ὑπὸ Πέρσῃσι, VIII. 53. a. Conf. Δέειν.

2) Abesse, Deesse, eā sententiā quā dicitur πολλοῦ δεῖ, Multum abest. ἢ μὴ τῶν σῶν δεῖσθαι, Nisi tu mihi defueris; proprie, Nisi ea, quae tuarum sunt partium, mihi defuerint, III. 155. m. τοῦ πλεονος αἰεὶ ἔδει, Semper major pars (itineris) adhuc deerat, i. e. nondum confecta erat, IV. 43. m. Conf. Ἐπιδέειν.

3) Huic usui verbi δεῖ adfinis ille est quo dicimus δεῖ μοι τούτου, Hoc mihi deest, id est, Hac re indigeo, Hac re mihi opus est. Cujus ex formulae analogiā V. 38. extr. (ubi legitur ἔδει γὰρ δὴ συμμαχίας τινὸς οἱ μεγάλης ἐξευρηθῆναι) satis fuerat dicere ἔδει -- μεγάλης, et prorsus abundans videri possit verbum ἐξευρηθῆναι, nisi aut subintelligas ὥς αὐτὸς ἐξευρηθῆναι, aut statuas duas diversas verbi δεῖ constructiones in unam esse confusas; alteram hanc, ἔδει γὰρ οἱ συμμαχίας τινὸς μεγάλης, alteram huiusmodi, ἔδει συμμαχίην μεγάλην ἐξευρηθῆναι οἱ. Nec vero solicitari librorum scriptura debuit. Certe similiter dictum habes apud Aeschylum, Prometh. vs. 876. μακροῦ λόγου δεῖ τὰτ' ἐπιξιλιδεῖν τοσῶς: nempe ὥστε ἐπιξιλιδεῖν τοσῶς: Simillimum item istud Platonis ex Repub. libro V. ab H. Steph.

et Budaeo citatum, ὡς σφόδρα ἡμῖν δι' ἁκρῶν εἶναι τῶν ἀρχόντων.

Passivum Δείσθαι, 1) Indigere, Cupere, Desiderare. μισθίων δεομένων, Modica desideranti, IV. 84. a. ιδέοντο δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, Vehementer eum desiderabant, Cupiebant eum sibi adjungere, IX. 35. a. ἐπειὶ δέωνται χρᾶσθαι αὐτοῖς, Quando illis cupiunt uti, II. 173. m.

2) Rogare, Orare, Petere ab aliquo. ιδεῖσθαι Δαρτίου, ἵνα αὐτῷ καταλειφθῇ, IV. 84. a. δέομενος Πολυκράτης πέμψαι ἰωντῷ στρατόν, III. 44. b. δείσθαι (scil. αὐτίων) τὴν ταχίστην βοηθεῖν, I. 81. f. δέομενος (nempe αὐτῶν) Κρείσφ βοηθεῖν, I. 83. a. καὶ σὺ δέομαι μὴ δέσθαι ἀνόμων, Et te rogo (te oro) ne petas (ne postules) illicita, I. 8. extr. ιδεῖσθαι (scil. αὐτοῦ) ὡς καὶ παρ' ἰωντὸν πέμψας δέοιτο στρατοῦ, Rogavit eum ut etiam ad se mitteret et copias peteret, III. 44. a. οἶα κάρτα δέομενος VIII. 59. m. possis perinde aut quippe enixe flagitans interpretari, nempe Enixe rogans duces ut rescinderent decretum ante captum; aut quippe vehementer cupiens, nempe irritum reddere superius decretum, διαχίαι τὰ βιβουλευμένα, ut ait Noster cap. 57. f.

3) Vexatus locus est IV. 11. a. m. N. τὴν τοῦ δήμου φέριν γνάμην, ὡς ἀπαλλάσσεσθαι πρῆγμα εἶη, μηδὲ πρὸς πολλοὺς δέομενον κινδυνεύειν; ubi in verbo δέομενον haerent Interpretes; nec tamen obscura sententia est huiusmodi, Neque necesse esse

adversus plures adire periculum. Nec vero cum Larchero aut cum Corayo (apud eundem Larcherum) statuendum fuerit, in isto verbo δέομενον, quum praecesserit vocab. πρῆγμα tautologiam inesse; quam tautologiam ferendam Corayus iudicavit, Larcherus autem, illā offensus, delendum verbum δέομενον censuit. Quin potius videndum, ne hoc loco plenā locutione usus sit Herodotus pro ellipticā quam alibi usurpavit. Nempe quum aliās apud Scriptorem nostrum (I. 79. a. 207. a. VII. 12. a.) haec formula, πρῆγμα ἴσθι (οὐ πρῆγμα ἴσθι) τοῦτο ποιῖν, significat Necesse est (Non necesse est) hoc facere; videtur subintelligendum πρῆγμα δέομενόν ἴσθι, Res debita (necessaria) est hoc facere; aut Res desiderat (petit, requirit) ut hoc fiat. Denique, etiam si δέομενον non ad praecedens πρῆγμα referretur, ne sic quidem statuendum foret, tautologiam ἥσθι isti inesse; sed, vel sic, locum suum commodissime tueri hoc verbum potuerit, et δέομενον eidem ac δέον valuerit.

Δείδιν, sive Δείειν, fut. δέισιν, Timere, Metuere. Absolute positum verbum: δέισας ὥχρετο φεύγων. Sequentē μὴ particulā: οὐ γὰρ ἔδισα μὴ ἴσωθῶμαι, IV. 97. m. δέισας μὴ etc. III. 135. f. Seq. Accus. δέισας τὸ μῆκος τοῦ πλοῦ, IV. 43. a. δέισαντα τὴν τίσιν, I. 86. f. δεδοικώς τὴν ὄψιν, I. 107. b. Seq. περὶ cum Genit. δέισας περὶ ἰωντοῦ, μὴ μιν ἀποκτείνας ὁ ἀδελφεὸς ἄρχῃ, Sibi (De se) timens, III. 30. m. f. Seq. περὶ cum Dativo:

δαίνας πρὸς τοῖσι Ἑλλήσι (Metuens Graecis) μὴ οὐ δυνέωνται τὸν βαίβαρον ὑπερβαλίσθαι, VII. 163. a. N.

Δείκηνον, τὸ, Imago, Species, Simulacrum. τὰ δείκηνλα τῶν παθόντων αὐτοῦ νικτὸς ποιῶσι, τὰ καλίσουσι μυστήρια, II. 171. a.

Δεικνύναι et Δεικνύειν, Monstrare, Ostendere. δεικνύουσι παραδείγματα νεκρῶν ξύληα, II. 86. a. οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ δεικνύουσι ἰωντούς, III. 119. a. δεικν. ἐς τὶ vel ἐς τινά, Digito monstrare. Digitum intendere. ἅμα τε ἔλεγε ταῦτα καὶ ἰδαίνυσθαι ἐς τὸν Βάττον, IV. 150. f. δεικνύς ἐς τὴν γῆς περίοδον τὴν ἐφείρετο ἐν τῷ πίνακι ἐντετυμημένην, V. 49. m. δεικνύντα ἐς ἐκατέρην τοῦ δείκνου τὴν παρασκευήν, IX. 82. f.

Aor. 1. Δίξαι (jon. pro διῆξαι.) Sic δέξαι ἕκαστα cum Aldo agnoscunt probati libri III. 134. f. ubi quidem alii διῆξαι praeferunt. In διῆξαι vero cum edd. vett. bis consentiunt scripti libri omnes VI. 61. f. ubi nulla necessitas urgebat ut δέξαι corrigeretur. Vide ibi Var. Lect. In compositis quidem plerumque exsulat jota, ἀποδέξας, ἐπιδέξας, διδεδέξαν, καταδέξας. Tamen etiam ἐπιδιδέξαι VI. 61. f. consentiunt veteres libri omnes.

Δείλη, ἡ, Vespera. περὶ δείλην, Sub vesperam, IX. 101. m. ubi ponitur πρῶτ' ἔτι τῆς ἡμέρης. περὶ δείλην πρῶτην, non, Circa matutinum crepusculum aut Circa diluculum, ut cum aliis Portus vertit; sed, Post meridiem, Horā pomeridianā, VIII. 6. a. N. δείλην ὁψίην γυνομένην φυλά-

Lex. Herod. P. I.

ξαντες, Exspectantes illius diei vesperam, Sub occasum solis, VIII. 9. b.

Δειλός, ἡ, ὄν, Timidus. De animalibus, ὅσα μὲν ψυχὴν δειλά, III. 108. a.

Δεῖμα, τος, τὸ, i. q. φόβος, Metus. Κλισομένηα δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιῶν, VI. 74. a. χρηστήρια ἐς δεῖμα σφεικας βαλόντα, VII. 139. f. ἐν δείματι μεγάλῳ κατεστρωτός, VIII. 36. a. ἐς δεῖμα πεσόντα τὸν βασιλῆα, VIII. 118. m. δείματος μεγάλου ἐπικρεμαζέμενον (αὐτοῖς), IX. 33. f.

Δειμαίνειν, Metuere, Timere. Cum Accus. ut τὴν Περσίων δύναμιν, I. 159. a. τὸν θάνατον, IV. 164. m. τοῦτον, VIII. 103. m. f. τὸ ἀπὸ Ἑίρεω, VIII. 15. a. Sequentem μὴ particulā, I. 165. a. V. 16. m. VIII. 68, 3. Cum Praepos. περὶ. περὶ ἰωντῶ δειμαίνοντα, III. 35. f. περὶ σφίσι αὐτοῖσι δειμαίνοντες, VIII. 74. a. περὶ αὐτῷ τῷ Ἑίρεῳ, VIII. 99. f. περὶ πάσῃ τῇ Ἀθηναίων χώρῃ, IX. 73. m. Cum ὑπὲρ Praepositione: δειμαίνω ὑπὲρ ὑμῶν, VIII. 140. f.

Absolute ponitur IV. 136. f. δειμαίνοντες ἐμίνετε, Metu mansistis. δειμαίνων, III. 72. m. ubi quidem ἡμᾶς subintelligitur. κατὰ περ δειμαίνοντες (nempe δίχισθαι), ὅμως ἰδόντο, III. 51. extr. Vitiose olim legebatur δειμαίνουσας οἱ τῆς στρατιῆς, VI. 28. m. pro λυμαινούσας.

Conf. Ὑπερδειμαίνειν et Ὑποδειμαίνειν.

Δειματοῦν, i. q. φοβεῖν, Timorem incutere, Terrere. ἰδειμάτου τοῦς Ἰωνας, VI. 3. extr.

K

Δειν, vide supra in Δειν.

Δεινολογίσθαι, (i. q. δεινὸν ποιῆσθαι)
Graviter ferre, Lamentari.
Κροῖσος μαῖλλον τι ἰδεινολογίστο
(τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον) ὅτι μιν
ἀπύκτινι etc. I. 44. a. Hoc ver-
bum, ut Herodoteum, adnotavit
Pollux II. 124.

Δεινός, ἢ, ὄν, 1) Acer. ἀνὴρ δεινός
τι καὶ σοφός, Vir acri ingenio
et multae scientiae, Acer
(Solers) et callidus, V. 23. a.
m. Ubi de Re agitur, commode
Validus, Vehemens, redditur;
ut δεινός ἡμερος, Vehemens cu-
pido, IX. 3. a.

2) Durus, Dirus, Saevus.
ἀνὴρ δεινός καὶ ἀτάσθαλος, IX.
116. a. Et in Neutro genere:
Δαρεῖω δεινὸν ἰδοῦκε εἶναι seq. In fin.
Durum, Grave, Indignum,
Non ferendum videbatur Da-
rio, I. 187. m. Eodem referri
potest formula, δεινὸν vel δεινὰ
ποιῆσθαι, de qua μοx.

3) Timendus, Formidabi-
lis, Periculosus. καὶ μοι τὸν
παιδα τοῦτον εἶναι δεινὸν οὐδὲν ἔτι,
I. 120. m. ubi sub fin. cap. Φο-
βερὸν pro δεινὸν habes. οὐδὲν δεινὸν
τοὶ ἴσονται μὴ ἀποστήσωσι, Non
est quod verearis ne a te defi-
ciant, I. 155. extr. et ibid.
paulo ante, ὡς - - μήτι δεινὸν τοὶ
ἴωσι. Similiter οὐδὲν δεινὸν τοὶ ἴσαν-
ται μὴ - - βοηθήσωσι ταύτῃ, VII.
235. m. Et in Neutro genere:
τοῖσι νησιώτῃσι ἦν δεινὸν οὐδὲν,
(i. q. paulo ante, ἦσαν ἐν σκέπῃ
τοῦ φόβου) Nihil eis Timendum
erat, Nullum imminabat Pe-
riculum, I. 143. a. 151. b. καὶ
σοὶ εἶναι δεινὸν οὐδὲν, Nihil eis esse
metuendum, VII. 203. m. οὐ

γὰρ ἦν δεινὸν μὴ etc. Non erat
verendum ne etc. Nullum erat
Periculum, I. 84. a. τοῦτο ἥδη
δεινὸν γίνεται μὴ etc. VII. 157.
m. f. τὸ δεινὸν τὸ πύτομαι, VII.
11. f. Denique per Metonymiam
δεινὸν τι intelligitur Metus ipse,
aut Cogitatio periculi. καὶ σοῖσι
βουλευομένοισι δεινὸν τι ἴσθαι, - -
τί δὲ ἀνδρωθέντες (εἰ παῖδες) ποιή-
σουσι, VI. 138. m. ubi vide Not.

4) Frequentata Nostro for-
mula est Δεινὸν ποιῆν vel ποιῆ-
σθαι, Grave, Durum, Indi-
gnum, Dirum, Non ferendum
sibi aliquid judicare; Gravi-
ter, Aegre, Indigne ferre; sub-
inde etiam commode reddas In-
dignari, Quiritari, Lamen-
tari. τὸν δὲ βασιλέα - - δεινὰ
ποιῆν, scil. ταῦτα, II. 121, 5. a.
τῶν ἄλλων - - κλειόντων καὶ δεινὰ
ποιούντων, III. 14. m. δεινὰ δὲ
ποιούντων αὐτίων, V. 41. a. m.
πελλῶ δεινότερα ἐποίησε (ταῦτα),
VII. 1. a. Sic etiam ferri po-
tuerat, ac fortasse debuerat, id
quod olim IX. 33. f. vulgatum
erat, ἀκούσαντες (nempe ταῦτα)
δεινὰ ἐποίησαν τι καὶ etc. ubi duo-
bus ex codd. ἐποιούντο καὶ rece-
pit Wess. quod alius Scriptor
haud dubie fuerat praelaturus,
sed Nostri stylus non necessario
requirebat, ut superiora exempla
ostendunt. Alibi quidem utique
in Medio etiam genere usurpat
hoc verbum eadem in formulā.
δεινὸν γὰρ χεῖμα ἐποιούντο ὑπὸ
νεῶν ὀλίγων ἐς φυγὴν τραπέσθαι,
VIII. 16. f. ubi nunc maxime
animadverto vitiosum esse quod
vulgo scribitur τραπέσθαι: quod
erratum fraudi non fuit adpara-

lissimo Schaefero. οἱ Ἀυδοὶ δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ Κανθαύλειον πάθος, I. 13. a. δεινὸν ποιούμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι, I. 127. a. δεινὸν τι ποιούμενος καὶ οὐκ ἀξίων ὑπὸ Κλεομένηος βασιλεύεσθαι, V. 42. m. τὸν δὲ, δεινὸν ποιησάμενον (τοῦτο), II. 133. a. ταῦτα δὲ δεινὰ ποιούμενοι οὗτοι, II. 161. f. δεινὸν τι ποιούμενος Ἀσσυρίους Πέρσης καταγαλᾶν, III. 155. a. ubi adjectum τι pronomen immerito suspectum habuit Valck. δεινὰ ποιούμενους εἰ σφικας αἰεὶ καταλάμψεται, IV. 33. m. f. ὁ δὲ δεινὸν τι ποιησάμενος (τοῦτο), V. 33. a. δεινὸν τι ποιησάμενοι νίας οὕτω σφικελίας λυκαίνεσθαι, VIII. 15. a. N. Sic et V. 87. a. m. Similiter δεινὸν γάρ τι (sic scribendum cum nostro cod. F. non γάρ τοι) ἐποιεῦντο γυναῖκα ἐπὶ ταῖς Ἀθήνας στρατεύεσθαι, VIII. 93. b. Loco formulae οὗτος δεινὸν ποιεῖται reperitur etiam τοῦτον δεινὸν τι ἔχει. Sic τὸν δὲ δεινὸν τι ἔσχε αἰτιμαζεσθαι πρὸς Πισιστράτου, I. 61. a. m.

Δεινῶς, 1) *verbis junctum*, Acriter, Studiose, Vehementer. δεινῶς ἦσαν ἐν φυλακῇσι, Diligenter, Studiose custodias agebant, III. 152. f. ἰδόντο δεινῶς τοῦ Τιταμενῶ, Acriter, Vehementer cupiebant Tisamenem sibi adungere, IX. 35. a. δεινῶς γλῆχόμενοι περὶ τῆς ἐλευθερίας, II. 102. m. Sed δεινῶς Θέρειν, Graviter, Aegre ferre, Vehementer dolere, II. 121, 3. m. Sic περιμεκτιῶν τῇ συμφορῇ δεινῶς, I. 44. a. 2) *Cum Adjectivis*, Valde, Admodum. μέλαινα δεινῶς, II. 76. a. et f. ἀνυδρος δεινῶς

ἔστι ταύτη, II. 149. f. III. 5. extr. Similiter πικρὸς δεινῶς praefertunt edd. ante Wess. cum pluribus mssis IV. 52. a. m. ubi nunc aίνῶς. Vide Var. Lect. et Not.

Δειπνίζειν, Cœnam praebere, Cœnā excipere. δειπνίζοντες Ξέρξης, VII. 118. a. τὴν Ξέρξῳ στρατιὴν δειπνίσασαι, ibid. m.

Δέρειν, (jon. pro δέρειν) Excoriare. σῶμα τοῦ κτήneos δέρουσι, II. 39. a. Sic et ἀποδέρειν.

Δειρῆ, ἥς, ἡ, Collum. τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς, id est, Collaria, Monilia uxoris suae Delphos misit Croesus, I. 51. f. N.

Δεκαίτης παῖς, Decennis puer, I. 114. a.

Δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, Decem mensium. ἡ βασιλῆος αἵρεσις ἐς τὴν ὑστεραίην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατιὴν δεκάμηνος ἦν, Decimo mense postquam Darius urbem ceperat, hanc expeditionem suscepit Mardonius, IX. 3. f.

Δεκάπηγος, εις, ὁ, ἡ, Decem cubitorum. δεκάπηγον χάλκεον Δία ἀνέθηκεν, IX. 81. a.

Δεκατιεύειν, Decimare. τοὺτους δεκατιεύσαι τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ, Hos Delphico deo esse decimandos, VII. 132. f. N. ubi alii intelligunt ipsos homines esse decimandos, ut eorum decima pars sive occideretur ad placandum deum, sive venderetur ita ut emtionis pretium deo consecraretur; alii intelligunt, bona eorum esse decimanda. ἀναγκαιῶς ἔχει τὰ χρήματα δεκατιυθῆναι τῷ Δεῖ, I. 89. f.

Δεκάφυλοι, In decem Tribus distributi Athenienses, V. 66. b.

K *

Δεκαλίη, Pagus Atticus, qui alias ἡ Δεκάλεια. Vide Ind. Rer. et Person. voc. Decelea. Notemus hinc formulam istam, ἐκ δήμου Δεκαλιῆθεν, IX. 73. a.

Δέικεσθαι, (jon. pro δέχεσθαι) Accipere, Recipere, Excipere. 1) Accipere Donum, oblatum, omen. Δεξάμενος, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν, Ἡρόδοτος, ait Suidas. δέκόμενος δῶρα παρ' ἐκείνου, III. 39. m. τὸ δίδόμενον ἐξ ἐκείνου δέκεσθαι, VIII. 114. a. N. δέκόμεθα τὰ διδοῖς, VIII. 137. f. δέκομαι τὸν οἰωνόν, IX. 91. f. Conf. Δεξαμένη. 2) Recipere urbe, domo; Hospitio excipere. δέκεσθε ἀγαθῶ νόμῳ Πεισίστρατον, --- καὶ ἰδύοντο αὐτόν, I. 60. f. Περιάνδρου παῖδα ἰδύοντο, III. 51. exlg. ὁ δέκόμενος, Hospes, IV. 26. a. Sic οἱ δέκόμενοι, VII. 119. f. 3) Admittere, Probare dictum alicujus, Accipere conditionem propositam. οὐ δέκόμενοι παρ' αὐτοῦ, ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι ἄνθρωπον, II. 143. m. δεξαμένους τὸν λόγον τὸν σφι Μουρυχίδης προφέρει, IX. 5. a. 4) Excipere, Manere, Expectare hostem. δεξάμενοι ἐπ' ὀλίγον χρόνον τοὺς Λακιδαιμονίους, ἔφηνγον ὀπίσω, III. 54. f. ἰδύοντο τοὺς Θισσαλοὺς ἰσβάλλοντας, VIII. 28. b. 5) Idem quod ἐκδέχασθαι, Excipere, ea notione quā v. gr. nox diem Excipere dicitur, i. e. Sequi. ἐκ δὲ τοῦ σταινοῦ --- τὸ Ἀρτεμισιον δίκται, Angustias illas excipit Artemisium, VII. 176. a. ubi quidem nonnulli ἐκδίκται praeferunt, quod nimirum ex scholio huc inductum videtur.

Reperitur etiam Praeteritum Passivum notione Medii. διδύ-

μένος χρήματα, Qui pecunias accepit, IX. 5. a. m.

Δελαάζειν, Escam imponere. ἱππεῖαν νῶτον υἱὸς δελαάζει περὶ ἀγκιστρον, II. 70. a.

Δελτίον δίπτυχον, Tabella duplicata, Pugillares, VII. 239. m. Δέλτος, ἡ, Tabula, Tabella. τὴν ἐφίζοντο δέλτον, VIII. 135. f.

Δελφός, οὗ, ὁ, Civis, Delphus vel Delphicus: et οἱ Δελφοὶ, Delphi, Delphenses, Incolae urbis cui olim nomen Pytho, I. 54. Perperam olim ἀδελφεὸν pro Δελφὸν legebatur V. 72. f.

Δέμειν, Construere, Munire. ἔδειμαν τῆς τάφρου τὰ χεῖλα, I. 171. m. f. et mox ibid. οἰκήματα ἔδειμαν. τὴν στρατιὴν τὴν δέμασεν τὸ τεῖχος, IX. 10. m. τὸ τεῖχος ἐδέμηκε, VII. 176. f. τῆς ὁδοῦ --- τὴν ἔδειμαν, II. 124. m. ἀμαξί- τος μίη μούνη δίδμηται, VII. 200. a. N.

Δένδρεον, τὸ, (jon. pro κομμ. δένδρον) Arbor. ἐπὶ δένδρεον ἀναβάς, --- ἀπιδῶν δὲ ἀπὸ τοῦ δεινδρείου, IV. 22. m. et f. ποτικὸν οὖνομα τῷ δεινδρείῳ, I. 23. a. ὑπὸ δεινδρείῳ, IV. 23. f. et ibid. mox rursus τὸ δένδρεον. Nominativum, Accus. et Genitivum plur. vide mox sub voc. Δένδρος.

Communis forma δένδρον superest I. 193. m. sed ibi pro ὅσον τι δένδρον videtur ὅσον τι δένδρεον aut δένδρος legendum. Superest tamen eadem forma communis et alibi fortasse apud Nostrum et III. 107. f. ubi consentientibus libris omnibus habes περὶ ἄνδρον ἔκαστον, licet ibidem paulo ante iidem libri omnes τὰ δένδρεα

et paulo post τῶν δένδρων agnoscunt.

Δένδρος, ιςς, τὸ, i. q. praecedens δένδρεον, Arbōr. ἀναβολὴ ἐπὶ δένδρος, VI. 79. f. ubi vide Var. et Not. διώρυξ δένδρεσι κατὰσκιος, II. 138. a.

Nominat. Accus. et Genit. plur. Δένδρεα et δένδρεων perinde ad sing. δένδρεον et δένδρος referri possunt. δένδρεα habes, I. 193. a. 202. a. II. 64. m. 156. m. III. 106. f. 107. m. IX. 97. m. δένδρεων II. 138. m. III. 106. extr. 107. f. IV. cap. 19. et 21. et 23. a. τῶν δένδρεων τὸν Φλοιὸν καὶ τὰ Φύλλα τῶν τε ἡμέρων καὶ τῶν ἀγρίων, VIII. 115. a. m.

ἄνθος, ου, ὁ, Opprobrium, Contumelia. γυναικὸς κακῶς ἀκούσθαι, ἄνθος μέγιστός ἐστι, IX. 107. a.

Δεξαμενὴ, ἥς, ἡ, Receptaculum aquarum, Cisterna. δεξαμενὰς ὀρύσασθαι, ἵνα δεκόμεναι τὸ ὕδωρ σώζωσι, III. 9. f. ἀντλῆι καὶ ἔπιτα ἐκχεῖ εἰς δεξαμενὴν, VI. 119. m.

Δεξιός, Dexter. Formula ἐπὶ δεξιᾷ vel ἐπὶ τῇ δεξιᾷ intelligitur 1) de motu Ad locum, Ad dextram, Versus dextram. ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα, -- ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά -- ἐπὶ δεξιᾷ ποιεῖν, -- ἐπ' ἀριστερά, II. 36. f. ubi vide Var. Lect. 2) de situ In loco, Ad dextram, A dextrā. τὰ ἐπὶ δεξιᾷ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 33. a. conf. Var. Lect. Sic τὰ ἐπ' ἀριστερά τῶν κεφαλῶν, et τὰ ἐπὶ δεξιᾷ, II. 93. m. N. et IV. 191. a. coll. utroque Var. Lect. Consentientibus libris I. 51. a. habes ἐκτερο ἐπὶ δεξιᾷ ἐσιόντι εἰς τὸν θῆαν. Adde VI. 33. a.

ibique Not. (Eadem notione πρὸς δεξιᾷ, VII. 69. a.) Similiter ἐπὶ ταῦτα et ἐπὶ θάπτετα, Hinc et illinc, In (vel Ab) hac parte, In (vel Ab) illā parte, cum apud alios, tum apud Polyb. Conf. Lexicon Polyb. p. 243. col. b.

Δίον, (Neutrum partic. verbi δαῖ,) Id quod oportet, Necessarium, Opportunum. ὥστε εἰς τὸ δίον (Quando opus foret, Opportuno tempore) οὐκ ἂν ἔχουν αὐτοῖσι χρῆσθαι, II. 173. f. αἱ ὥραι παραγινόμεναι εἰς τὸ δίον, Justo tempore, I. 32. a. m. ταύτησι ἐν τῷ δέοντι ἐχρᾶτο, II. 159. a. ἡ αἰμαρτὰς οἱ εἰς δίον ἐγγόνει, Peccatum cessit ei in id quod debuit, quod oportebat, id est, Commode, Recte ei cessit, I. 119. m. τὸ ὀρυχθῆν ἔλος γεγόμενον, εἰς δίον ἰδόκει γεγενῆναι, Videbatur factum esse id quod fieri debuit, Commode et opportune factum esse, Recte successisse videbatur, I. 186. f. Pro δίον est δέομενον, IV. 11. a. m. de quo vide in Δείσθαι num. 3. notata.

Δίος, ιςς, τὸ, Metus. Monens Ammonius p. 39. δέος esse πολυχρόνιον κακοῦ ὑπόνοιαν, φόβον vero τὴν παραυτίκα πτόησιν, provocat ad haec Herodoti verba IV. 115. a. ἡμᾶς ἔχει φόβος τι καὶ δέος.

Δέρμα, τος, τὸ, Pellis. vide Τρίψις. δέρματα olim in Præmiis victorum, II. 91. m. N.

[Δείσις, (sive Δῆσις) ἡ, Ligatio. Vinciendi actio. Hoc vocab. subintelligendum suspicatus sum in illā phrasi ἰδοῦσι σφίνας τὴν ἐπὶ θανάτῳ, III. 119. a.]

Δεσμώτης, ὁ, Vincetus, Captivus, III. 143. f.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, Dominatus. τῇ (ἀρετῇ) διαχρεωμένη ἡ Ἑλλάς τὴν τε πεινὴν ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην, VII. 102. m.

Δεσπότης, ὁ, Dominus. δεσπότης (invisum nomen) apud Persas audivit Cambyses, I. 89. f. N. In liberā republicā civibus ἐπιστὶ δεσπότης, νόμος, VII. 104. m. f. Accusat. sing. δεσπότης τὸν ἑμὸν, I. 11. f. et 91. a. tamquam a nomine tertiae declin. ὁ δεσπότης, τοῦ δεσπότηος. Similiter in plur. δεσπότηας τοὺς ἡμετέρους plures codd. et edd. I. 111. m. et 112. f. ubi alii quidem δεσπότηας. Conf. Not. ad I. 111, 13.

Δεύτερα. Neutr. plur. adverbialiter positum; 1) Iterum, Denuo, Iterato, I. 146. f. II. 158. a. III. 53. a. IX. 3. a. 2) Secundo loco, Deinde. συνεβούλευε πρῶτα μὲν, - - δεύτερα δὲ, I. 59. a. m. Sic III. 65. m. 74. m. 80. f. VIII. 136. m. Similiter δεύτερον, pro ὑστερον, habent codd. nonnulli II. 123. f. Conf. mox Δευτερεῖα, et Δεύτερον.

Δευτεραῖη, scil. ἡμέρη, i. q. ὑστεραῖη, Posterus dies. τῇ δὲ δευτεραῖῃ, IV. 113. f. (ubi nonnulli ὑστεραῖῃ. Vide Var. Lect.) Hinc, Δευτεραῖος (i. e. τῇ δευτεραῖῃ) ἦν ἰν Σπάρτῃ, Postridie ejus diei quo Athenis erat profectus, fuit Sparta, VI. 106. a.

Δευτερεῖα, τὰ, Secundae partes. εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἐνεῖμι τοῦτοις, I. 32. a. Θεμιστοκλῆς δευτερεῖαισι ὑπερβάλλειτο πολλόν, VIII. 123. extr. Eadem notione etiam τὰ Δεύτερα reperitur. Φερόμενον εὐ τὰ

δεύτερα τῶν εὐνούχων παρὰ βασιλέϊ, VIII. 104. a.

Δεύτερος, ἔρη, ὦν, 1) Secundus, Proxime sequens. γυνὴ δευτέρῃ ὑστερον, VI. 126. a. ἀδελφεὸς τῶν τότε ἰόντων οὐδενὸς δευτερος, Nulli secundus, I. 23. b. δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπ' ἧς ὁ χειμὼν ἐγένετο, VII. 192. a. 2) Solus cum uno socio. εὗρε δευτέρην αὐτὴν, IV. 113. f. N.

Neutrum, adverbialiter positum, Τὸ δεύτερον, Sive unā voce, Τοδεύτερον, Iterum, Rursus, I. 79. a. 120. m. III. 159. m. IV. 14. f. 140. a. 142. a. 145. m. V. 28. a.

[Δίχισθαι, vide Δίχισθαι.]

Δῆ particula, ex ὀφλον decurtata. Quid sit quod Portus ait, Δῆ, ἀντὶ τοῦ δι, 133, 2. (i. e. V. 130. f. ubi est οὕτω δὴ τι δαψιλίῳ δωρεῇ) haud video. Sed pro ἄτι δῆ, VIII. 90. a. m. utique ἄτι δὲ malles, nisi ἄτι δὲ δῆ scripsit Auctor. καὶ δῆ, Et sic nimirum, Atque adeo, VII. 49, 2. 184. f. Atque, At nimirum, Attamen, VII. 10, 2. 186. m. Alium usum formulae καὶ δῆ adnotavit Valck. ad VII. 184, 13. et Herman. ad Viger. Not. 331. nempe, Fac, Fingamus ita esse: quae notio fortasse locum habere possit VII. 10, 2. scilicet subintelligendo si post καὶ δῆ, et in fine subintelligendo ἡ ἄτι; Et quid, si acciderit ut inferiores discedamus?

Θεῶν ὅτι· ὅδῃ, (i. q. ὃ τινι οὖν) Deo cuiquam quisquis ille fuerit, Nescio cui deo, I. 86. a. Jungere Noster amat δὴ ὦν, I. 58. b. 59. a. 75. a. Sic et

ἀνίσταται δὲ ὡς praesentibus libris nostris edidi I. 210. a. Pro vulgato olim δὲ, IX. 85. m. δὲ ex libris nostris recepi, ut supra sub voce Δὲ num. 2. monui. Et alibi quidem etiam saepius apud Nostrum, ex aliorum usu Scriptorum (de quo Hemsterhusius monuit ad Lucian. p. 322. et in Observ. Misc. III. p. 419. laudatus Valckenario ad Herod. V. 119.) possit aliquis suspicari δὲ legendum, ubi particulam δὲ praefert Herodoti usus loquendi, quem sub. voc. Δὲ num. 2. 3. et 4. exposuimus.

Formulam δὲ τι vide infra in Τῆ.

Δῖδον, Nimirum, Scilicet, nempe Ut falso aliquis perhibet. ὡς ἑκπεφυγώς τοὺς ἰχθύους, οἳ μιν ἤθιλκταν - - ἀπολέσαι δῖδον, I. 59. m. Κυαξάρει δοῦναι φέροντες ὡς ἄγρην δῖδον, I. 75. f. ὡς ἐς μάχην ἦγε δῖδον τὸν στρατόν, VI. 66. m. f.

Διῶν, vide in Διοῦν.

Διλαδῆ, Nempe, Scilicet. προφάσις εἰνεκα τῆςδὲ διλαδῆ, αὐτός μὲν - - μέλλας etc. IV. 135. m. N.

Δελίσθαι, Laedere, Nocere, Damnum inferre. σφίςας δηλίσθαι, VI. 36. b. πλειστόν σφίςας ἐδηλείτο ἢ ἰσθῆς, IX. 63. f. ὡς μὴ σφίςας δηλῆται, IV. 187. m. δηλίσθασθαι τὴν στρατιήν, VII. 51. f. τὴν γῆν δηλυσάμενας, IV. 115. b.

Passivum, passivā notione. δαδῆται, Laeditur, Damnum accipit, IV. 198. m. οὐδὲν τῶν πραγμάτων διδῆται, VIII. 100. f. Etiam Praesens δηλίσθαι passivā notione accepit Portus, Laedi latine reddens, respiciens ista

verba, ὥστε καὶ τὰς πυραμίδας δηλίσθαι, II. 12. a. At ibi intelligendum ὥστε αὐτὴν (scil. τὴν ἄμμην) καὶ τὰς πυραμίδας δηλίσθαι, et commode Valla interpretatus est, ut etiam pyramidas corrumpat.

Δηλήμων, εὖρος, ὅ, ἡ, Nocens, Laedens. ὅφους ἀνθρώπων οὐ δηλήμονες, II. 74. III. 109. f.

Δήλησις, ἰος, ἡ, Nocendi actio, Laesio. ἐπὶ δηλήσει, Nocendi caussa, Laedendi consilio, I. 41. f. ἐπ' οὐδεμιᾷ δηλήσει ἀπυγμένους, Qui nullo nocendi consilio advenērunt, IV. 112. a.

Δηλητήρ, ἥρος, ὅ, Maleficus daemon, Vit. Hom. 32. m.

Δῆλος, Manifestus. Hinc Δῆλα, neutr. plur. pro sing. δῆλον, Manifestum est. δῆλα γὰρ δὲ; ὅτι etc. IX. 11. m. pro quo est δῆλον, ὅτι etc. IX. 117. a. et alibi.

Δηλοῦν, Declarare, Manifestum reddere. ὅτι δὲ χειροποίητός ἐστι - - αὐτὴ δηλοῖ, II. 149. a. Λιβύη δηλοῖ ἰωυτην ἰούσα περιβύτος. IV. 42. a. Sic etiam accipi potest, δηλοῖ - - ἡ ἰσηγορία ὡς ἐστὶ χρεῖμα σπουδαῖον, V. 78. a. (quo de loco confer quae infra monemus sub voce πανταχῇ.) Sed non solum personaliter et Activā notione positum hoc verbum reperitur, verum etiam Impersonaliter et Passivā vel Neutrali significatione, Manifestum fit, Patet, Perspicuum est. Δηλοῖ τι ἰμοὶ ὅτι πάντα τὰ πρηγματτα etc. IX. 68. a. Similiter II. 117. a. consentientibus mssis olim debebat et a nobis quoque edi debuerat, Κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεια - - δηλοῖ (id est, δηλόν ἐστι) ὅτι οὐκ

Ὁμήρου etc. Vide ibi Not. et conf. infra Διαδεικνύναι.

Δημήτηρ. In Accus. olim Δημήτηρην pro Δημήτρᾳ edebatur II. 123. a. quā de formā vide Not.

Δημοιοεργός, ου, ό, Opifex; sed praesertim Qui mel artificiale et varia bellariorum genera conficit. ἄνδρες δημοιοεργοὶ μέλι ἐκ μυρίκης τε καὶ πυροῦ ποιεῦσι, VII. 31. m. Communem nominis formatam, δημιουργοὺς ἄνδρας, eadem notione habes IV. 194. ubi vide Not.

Δῆμος, ου, ό, 1) non solum Populus universus, sed subinde sigillatim Plebs, Plebs egena, cui opponuntur Locupletes, I. 196. a. m. Sic et τοῦ Λυδῶν δῆμου αἱ θυγατέρες, I. 93. m. et V. 30. a. sunt Filiae plebis Lydiae. τὸν δῆμον προσεταιρίζεται, Plebis favorem sibi conciliavit, V. 66. m. τὸν δῆμον προσθέμενος, V. 69. m. et f.

2) Ubi de Pago Attico agitur, notanda formula hujusmodi, ἐκ δῆμου Δικελεῆθιν, VII. 93. a. ejusmodi in formulā praepositionem ex omittere consuevit sequior aetas. Similiter vero etiam ipse Herodotus III. 55. b. δῆμου γὰρ τούτου ἦν αἰτ, de Pitane loquens, pago Laconico. Clisthenes τοὺς δῆμους (τῶν Ἀθηναίων) κατέτινμε ἐς τὰς δέκα Φυλάς, V. 69. f.

3) Sigillatim δῆμος intelligitur Populus liber, suis utens legibus et institutis. Sic I. 170. f. κατὰπερ εἰ δῆμοι εἴην, Perinde ac si singuli populi liberi essent.

Δημόσιος, ου, ό, Minister publicus. τὰ χρήματα αὐτοῦ κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου, VI. 121. f.

(δημόσια χρήματα, quae ex Herod. I. et VII. citat. H. Stephanus, non apud Herodotum, sed apud Herodianum leguntur.)

Δημόσιον, τό, i. q. ό δῆμος, Populus, Civitas, Commune, Respublica. οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου ἐστὶν ό δημοεὶρός, ἀλλὰ Κυψέλου, I. 14. a. m. ubi nonnulli codd. δῆμου praefereunt. Vide Var. Lect. et Not. ὅστις τι τῷ βασιλεῖ ἢ τῷ δημοσίῳ ὤφειλε, VI. 59.

Δημοτικὴς, εἰς, ό, ἡ, Publicus. ἦν τις θυσιῇν δημοτικῇ ποιήσεται, VI. 57. a. N.

Δημότης, ου, ό, Plebejus, Privatus homo. II. 172. a. V. 11. f. Δηρῶν, et formā magis jonicā Δῆρῶν, Vastari, Populari. ἰδῆεν τῆς Ἀττικῆς τὰ παραθαλάσσια, V. 89. a. N. ubi alii quidem ἰδῆον; istud vero quasi a δηῶν, inusitatiore verbi formā. ἰδῆον πάντα, VIII. 33. a. ubi alii ἰδῆον. πάντα ἐκείνα ἰδῆον, VIII. 50. f. δηῶσαντες αὐτίαν τὴν χώραν, VIII. 121. a. δηῶσας τὴν νῆσον, VI. 135. a.

Διὰ praepositio. Cum Genit. Per, In, Inter. Usurpatur 1) ubi agitur de eo Cujus operā aliquid fit. Vide supra in Ἀγγελοῦ. 2) de Tempore continuo sive Duratione. διὰ παντὸς τοῦ χρόνου, IX. 13. a. δι' ἡμέρης, (i. q. δι' ὅλης τῆς ἡμέρης, Per totum diem, VI. 12. a. I. 97. a. m. II. 173. m. VII. 210. extr. δι' ἔτους, Per totum annum, II. 32. f. 3) de Intervallo temporis. διὰ τρίτου ἔτους, Tertio quoque anno, II. 4. a. διὰ πινυτηρίδος, Quinto quoque anno, III. 97. f. διὰ

τρίτης ἡμέρας, II. 37. a. δι' ἑτάων ἡκοσι, Vigesimo post anno, VI. 118. f. διὰ ἑνδεκάτου ἔτους ἀπὸ κεντο ὀπίσω, I. 62. a. Et subintellectâ praepositione, τρίτου μηνός, Tertio quoque mense, IV. 180. f. Sed τριῶν ἡμερῶν, Iatra triduum, II. 115. f.

4) de Loco vel Spatio continuo, frequenter, verbi causâ μέν δι' Εὐρώπης αὐτὴ διὰ πάσης Εὐρώπης, II. 53. f. Sed et de Intervallo spatii accipiunt vulgo διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθου, I. 179. a. ubi intelligunt Trigesimo quoque strato laterum: sed vide quae ad h. l. notavimus. 5) de Eminentia Inter alios, ubi comode interdum per Prae latine redditur. διὰ πάντων ἄξια θανάτου μάστιγα, VIII. 37. m. ὑμῖν διὰ πάντων ἥκιστα, VIII. 142. a. Et absque Superlativo: ἐν πρώτοις τιμημένη διὰ πάντων τῶν συμμάχων, VIII. 69. a. εὐδοκίμων διὰ πάντων τῶν βασιλέων, VI. 63. f. δῖος ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἀναδημάτων, I. 25. b. 6) Nonnumquam διὰ idem ac ἐν vel ἐς valet. Sic διὰ πάντων in exemplis proxime adlatis possis cum Aem. Porto pro ἐν πᾶσι accipere. Sic διὰ μέσου i. q. ἐν μέσῳ in illâ phrasi ἐν τῷ διὰ μέσου χρόνῳ, VIII. 27. a. διὰ μάχης ἐλευσονται, VI. 9. f. idem quod ἐς μάχην. Sic διὰ μάχης ἀπικίατο Ἀρπύγῳ, I. 169. a. 7) Singularis loquendi formula est ἀγὼν γυμνακός διὰ πάσης ἀγωνίας ἔχων, II. 91. f. Not. (conf. supra vocab. Ἀγωνία.) διὰ τῆς θαλάσσης non solum significat Per mare; sed et Secundum, Juxta, Propter mare.

παρήκει διὰ τῆς τῆς θαλάσσης ἢ ἀπὸ αὐτῆς, IV. 39. m.

Διὰ cum Accus. Propter, frequenter: sed διὰ πάντα in orac. VII. 220. f. videtur valere διὰ πάντος vel πάντως, Quovis modo, Omnino, Utique.

De vi hujus praepositionis in Compositione verborum vide Valck. ad V. 18. a.

Διαβαίνειν, Transire. τὸν ποταμόν, I. 75. m. 189. a. 208. a. IV. 139. a. τὸν Βόσπορον, IV. 88. a. Ἑρένης διαβήσεται σε, (τὸν Ἑλλησπ.) VII. 35. m. γρῆν πλοῖον διαβαίνειν, I. 186. a. IX. 89. f. διέβη ἐς τὴν Ἀσίην, V. 12. a. διαβίβηκε ἐς τήνδε τὴν ἡπειρον, IV. 118. a. Sed et absque ἐς praepos. ἐπεὶ τε τάχιστα διέβη τήνδε τὴν ἡπειρον, IV. 118. f. N. et similiter διαβάντες τὴν Εὐρώπην κατὰ Βόσπορον dant vett. libri omnes VII. 20. f. ubi ἐς ante τὴν Εὐρώπην ex conjecturâ inseruit H. Stephanus. τῷ λόγῳ διέβαινε ἐς Εὐρυβιάδα, In sermone suo transiit ad Eurybiadem; Ad Euryb. convertit sermonem, VIII. 62. a.

Διαβάλλειν, 1) Trajicere naves. ἐπεὶ τε διέβαλον ἐκ τῆς Χίου τὰς νείας ἐς τὴν Νάξον, V. 34. m. ἔσχε τὰς νείας ἐς Καύκασα, ὡς ἐνθεῦτεν ἐς τὴν Νάξον διαβάλλω, scil. αὐτάς, V. 33. a. Et prorsus omisso accusativo, Navigio vel Navibus trajicere ex uno loco in alium oppositum. ἐκ μὲν Θάσου διαβαλόντες Πίρην, V. 44. a. m. ἐκ τῆς Ἀβύδου διαβαλόντες ἐς τὴν Χερσόνησον, IX. 114. f. ubi alii διαβάντες, ex scholio.

2) Traducere aliquem apud

alium; Deferre nomen alicujus; Accusare aliquem, falso praesertim crimine, Calumniari, Falso crimine adducere aliquem in invidiam aut odium alterius. ἐλθόντες παρὰ βασιλῆα διέβαλλον τοὺς Ἴωνας. ὡς δὲ ἐκείνους ἀπολοῖατο αἱ νῆες, VIII. 90. a. et mox ibidem, τοὺς διαβάλλοντας λαβεῖν τοιόνδε μισθόν. Rursus, ἴνα μὴ, αὐτοὶ κακοὶ γινόμενοι, τοὺς αἰμείνοντας διαβάλλωσι, ibid. m. f. διαβάλλων τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τὸν Ἀργαφέρνηα, V. 96. a.

Hinc Passivum, passivā notionē. Θασίους διαβληθέντας (Accusatos apud regem, Insimulatos) ὑπὸ τῶν ἀστυγιστῶν, ὡς ἀπόστασιν μηχανοιάτῃ, VI. 46. a. διαβλημένους ὑπὸ Θισσαλῶν, IX. 17. m. f. διαβλημένοι ἐς τοὺς Πέρσας, Accusati, Insimulati, In odium adducti, apud Persas, V. 97. a. (non, ut haud ita pridem Vir doctus in Diario Eruditorum Parisiensi contendit, Infensi Persis: nam manifeste haec verba referuntur ad ea quae cap. praeced. leguntur, Ἰππῆας διαβάλλων τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τὸν Ἀργαφέρνηα, et ἐς τοὺς Πέρσας idem valet ac πρὸς τοὺς Πέρσας.) ἐπὶ τε (τὰ γράμματα) ἀνευιχθῇ καὶ διαβληθῇ πρὸς Ξέρξια, Si literae istae ad Xerxem relatae, et in calumniam et criminationem apud eum fuissent adductae, VIII. 22. f. διαβληθῆναι τινι dicitur is qui Odium alterius incurrit, qui Odiosus et Invisus illi est, Cui ille Infensus est. Sic Aristagoras dicitur Μεγαβάρῃ διαβιβλημένος, V. 35. a. quum paulo ante

(cap. 33.) legamus, Iratum fuisse Megabaten Aristagorae. Κλαυμένη διεβλήθη μεγάλως ὁ Δημάρτης, Cleomeni valde exosus erat, Magnum in odium Cleomenis incurrerat Demaratus, VI. 64. Versā quidem vice in Platonis Phaedone διαβιβλησθαι τινι dicitur is qui Odio habet aut certe Aspernatur alterum.

3) Circumducere, Decipere, Fallere. διαβάλλων ἐκείνον εὖ, Pulcre illum circumveniens, V. 50. a. N. πολλοὺς οἶκε εὐπετέστερον διαβάλλειν ἢ ἔνα, V. 97. m. f. λέγων ταῦτα, διέβαλλε, V. 107. ubi aut subintelligitur accusativus Δαρτεῖον, aut absolute reddi potest, Fraudibus, Dolo usus est. Sic et VIII. 110. a.

Eadem notione Activā usurpatur etiam verbum Medium Accusativo junctum: λέγων δὲ τριᾷδε, Ξέρξια διεβάλετο, IX. 116. m.

Passivum passivā notionē habes III. 1. f. διαβιβλημένος ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ μυνθάνεις, Deceptum te esse nescis ab Amaside. κατὰ καυχθεῖς καὶ γελασθεῖς interpretatur Gregorius, Dialect. jonic. §. 143.

Διάβασις, ιος, ἡ, Transitus. I. 208. b. ἐπὶ ξύλων τετραγώνων τὴν διάβασιν ἐποιεῦντο, I. 186. m. f.

Διαβατὸς ποταμὸς, Fluvius qui (vado) transiri potest, Permeabilis, I. 75. f. νῆσαν διαβατὸν (διάβητον aut διαβατὴν malebam) ἐκ τῆς ἡπείρου, Insulam in quam e continente transiri (vado) potest, IV. 195. a. et ibi Var. Lect.

Διαβιβάζειν, Transducere. κατὰ τὰς

γεφύρας διαβίβασε τὸν στρατὸν, I. 75. a. m.

Διαβολή ἐστὶ δυνάτατον, VII. 10, 4. m.

Διαβόνειν et Διαβυέειν, Trajicere, Transfigere. Passiv. τὸ πηδάλιον διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται, II. 96. m. N. Medium, notione reciproca: διὰ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς διαβύνονται, Sibi transfigunt, IV. 71. m.

[Διᾶγγελες, Internunciatus: Vocab. hoc Herodoto obtrudere voluit Reiskius VI. 4. a. ubi vide Not.]

Διᾶγειν, Transigere, hac notione, quā dicimus Transigere vitam, ævum, otium. Sic igitur διᾶγειν τὴν σιτοδείην, I. 94. m. est Penuriam rei frumentariae, i. e. tempus quo durat illa penuria. Conf. Διπαρέειν.

[Διᾶγινωσθαι, Durare, In vitā permanere: hac notione Reiskius, pro γίνωσθαι III. 109. a. διγίνωσθαι corrigendum censuit, praeter necessitatem.]

Διγινώσκειν, Διαγινώσκειν, 1) Dignoscere, Internoscere. Cognoscere. τῶδε τις διαγνώσκει τι etc. I. 134. a. 2) Consilium capere, Constituere, Decernere. τι διαγινώσκουσιν σφίσι βοηθέειν, VI. 138. m. Conf. Ἐπιδιγινώσκειν.

Διαγορεύειν, Diserte, Libere eloqui. καὶ διαγορεύειν ἐκέλευε ὅτιν δέσπο, sic VII. 38. m. pro vulgato καὶ δὴ ἀγορεύειν cum cod. Pb. scribendum putavi. Vide Budæi Comment. Ling. Gr. p. 75 seq.

Διαδάσσεσθαι, Distribuire. διαδάσαντο τὴν λήην, VIII. 121. m. ἱ; φυλάς διδάσαντο (αὐτούς), IV. 145. f.

Διαδέειν, Utrimque adligare. τὸ πλοῦν διαδήσαντες ἀμφωτέρωθεν, II. 29. a.

Διαδεικνύνειν, Ostendere, Declarare, Manifestum reddere. καὶ τῷ οὐ πως αἰετούσιον ἔγιντο, ὡς διαδείκνυε, II. 162. a. διέδειξε (jon. pro διέδειξε) ἐν τούτοις οὗτος ὡς etc. I. 31. m. ὡς διέδειξε, nempe ὁ Κνωχάρης, I. 73. m. ὡς διαδείκνυε, scil. ὁ Ἀμασις, I. 162. a. ὡς διέδειξαν, VIII. 3. f. διέδειξάν τε ὅτι etc. IX. 58. m. ὡς διέδειξαν ὅτι etc. VII. 172. a. νῦν τις διαδέξατο ὑμῶν βασιλῆος κηδόμενος, VIII. 118. f.

Passiv. (οὗτος) διαδεικνύσθω ἐὼν πολέμιος, Is declaratus esto hostis, III. 72. f. ubi, contra quam volueram, simplex verbum δεικνύσθω e superioribus editionibus in nostram irrepsit. Vide Var. Lect.

Sed, sicut verbum δηλοῖ sic et activum διέδειξε nonnumquam Impersonaliter et Intransitivā sive Passivā notione usurpatur, ut significet Manifestum fit, Clarum est, Patet. Sic, ὡς διέδειξε τῇδε οὐκ ἤκιστα, II. 134. f. ἐν τούτῳ διέδειξε ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον, III. 82. m. Sic formula ista ὡς διέδειξε fortasse etiam V. 124. a. aliisque in locis supra adlatis recte accipietur, licet ibi, si necesse fuerit, e proximis verbis Nominativus repeti possit. Caeterum vide supra voc. Δηλοῦν et quae ad II. 117. a. adnotavimus.

Διαδέκασθαι, scil. τὸν λόγον, Excipere sermonem alterius, Post alterum verba facere. VIII. 142. a.

Διαδέξιος, η, ον, Fausti (læti) omi-

nis. διαδέξιον ποιούμενοι τὸν ἴλον
τῶν Ἑλλήνων πρῶτον καὶ κάλλιστον,
VII. 180. Not.

[Διαδοκεῖν. Si hujusmodi verbum
agnosceret graecus sermo, deri-
varetur inde διδοξεi perperam olim
editum V. 124. a. pro διδέξει.]

Διαδρῆναι vel Διαδράναι, Diffugere,
Dilabi, Profugere. μὴ περιδῆτε
διαδράντας αὐτοὺς, VIII. 75. f.
IX. 58. m. 60. a. m. ὅπως μὴ δια-
δρήσεται σφείας ὁ Δημοκλήδης, III.
135. a. διαδρήσονται, VIII. 60.
m. 80. f.

Διαδρηστεύειν, i. q. διαδράναι, Pro-
fugere. Nempe διδρήστεισι le-
gendum videtur IV. 79. m. ubi
vitiose vulgo διπερήστεισι τῶν τις
Βορυσθινιτέων. Vide Var. Lect.
et Not.

Διαζῶειν, Vitam sustentare. ποιη-
φάγοντες διζῶον, III. 25. f.

Διαδέτης, ου, ὁ, Disponens, Di-
gerens, Administrans. (ὁ καθι-
στῶν καὶ οἰκονομῶν, interprete Tho-
ma Mag. voce Δικτιδικομαι.) Ὁνο-
μάκριτος, χρησμολόγος τε καὶ δια-
δέτης χρησμῶν τῶν Μουσαίου, VII.
6. m. N. Sed ibi διαδέτην rectius
fortasse, cum Valla et Grono-
vio Edissertatorem aut Vendi-
torem intelliges; ego quidem lu-
bens Musæi oracula venditan-
tem redderem.

Διαιρεῖν, 1) Dividere quocumque
modo. τὸν βασιλεία δύο μοίρας δι-
λόντα Λυδῶν πάντων, Lydos om-
nes in duas partes dividentem,
I. 94. m. σφείας αὐτοὺς ἔξ μοίρας
διείλον, IV. 148. f. ubi vide Var.
Lect. σφάξας τὸν παῖδα καὶ κατὰ
μέλεα διελών, Concidens, disse-
cans membratim, I. 119. a. m.
αὐτοχειρή μιν (scil. τὸν λαγόν)

δελιῶν, Resecare, Aperire,
Exenterare leporem propria
manu, I. 123. f. τοῦτον διὰ θαλα-
μῆς διελόντας τῆς νηός, Hunc tra-
jicientes, quasi dividentes, nempe
medium intercipientes, V. 33.
m. ubi quidem διελώντας maluerat
Wess. vide Not. Praet. Passi-
vum: βασιλίῃ -- ἐς τροφὴν -- δια-
ρρήπται γῇ πᾶσα ὅσας ἄρχει,
Universa terra in partes distri-
buita est, I. 192. a. Conf.
Διχοῦ.

2) Διαίρειν τὰς διαφορὰς, Diri-
mere controversias. τοῖσι περαι-
κίουσιν οὗτοί εἰσι, οἱ τὰς διαφορὰς
διαίροντες, IV. 23. f. N.

3) διαίρειν, et verbo Medio
διαίρεσθαι, Mente discernere,
Judicare, Statuere; item Ver-
bis explicare, Disserere,
Contendere. εἰ μὴ ἔστι τοῦτο
οἶον ἐγὼ διαίρω, VII. 16, 3. a.
ἰούσης τοιαύτης οἶην περ σὺ διαίρεται
εἶναι, VII. 47. a. πᾶν ἔστι τοιοῦ-
τον οἶον σὺ διαίρεις, VII. 103. a.
οἰκότως σὺ τοιούτων ἔκστατα διαίρειαι,
VII. 50. a. Sic apud Aristot.
Rhet. I. 15. (citante Aem. Porto)
διαίρειν περὶ τινος, De re aliqua
distincte verba facere, Disse-
rere.

Διαισῶειν, Prosilire et citato cur-
su transire. λαγὸς ἐς τὸ μέσον
διήξει, IV. 134. a. N.

Δίατα, ης, ἡ, Vitae ratio. Adra-
stus δίαταν εἶχε ἐν Κροίσου, De-
gebat, Habitabat et alebatur,
Vitam agebat in Croesi aedi-
bus, I. 35. extr. Crocodilus ἐν
ὑδατι δίαταν ποιούμενος, In aqua
degens, II. 68. m. ἄλλοισι ἀν-
θρώποισι χωρὶς θηρίων δίατα ἀπο-
κρίνεται, Αἰγυπτίοισι δὲ ὁμοῦ θη-

ῥεοσι διατὰ ἴσσι, II. 36. a. Ἀνδοὶ τὴν πᾶσαν διαίταν τῆς ζῆς μετέβαλον, *Universum vitae institutum mutarunt*, I. 157. m. *conf. ibi cap. 153. f. Coenae Persicae universum adparatum, non cibos solum, sed et vasa et reliqua pretiosa supellectilia spectabat Pausanias, quum de Mardonio loquens ait, ὅς τοιαύτην διαίταν ἔχων*, IX. 82. f.

Διαπᾶσθαι ἐν ἄγρῳ, *Rure vitam agere*, I. 120. a.

Διαπαιγῆς, ὁ, Arbitr. τούτῳ γὰρ διαπαιγῇ ἐπετρέποντο, V. 95. f.

Διακαρτερεῖν, *Perseverare, Constantiter sustinere. διακρτέρει (scil. πολιορκούμενος) ἐς τὸ ἔσχατον*, VII. 107. m.

Διακίεσθαι, *Tali quodam modo Adfectum esse. ὁρᾷν ὡς διακίεται (jon. pro διακίεται) τοὺς (i. e. οὗτοι οὗς) καλίουσι ἐναρέας οἱ Σκύθαι*, I. 105. extr.

τὰ διακείμενα, *Conditiones in medium propositae, de quibus inter utrosque convenit. μουντομαχῆσαι ἐπὶ διακειμένους*, IX. 26. a. m.

Διακελεύεσθαι, (Med.) 1) *cum dativo, Jubere, Praecipere, Hortari. διακελεύεσθαι τοῖσι ἰοῦσι*, I. 36. f. ἔμοι ὡς καὶ σοὶ διακελευόμενον, VII. 16, 3. a. διακελευσάμεν δὲ γυνὴ γυναικί, IX. 5. f. 2) *Absolute, subintellecto dativo ἀλλήλοις vel ἑαυτοῖς, Se invicem cohortari*, I. 1. f. III. 77. f. *Pro διακελυόμεθα, quod olim I. 120. f. legebatur, nunc ex meliorum librorum consensu παρακλ. legitur.*

Διακοντεῖν, *Discrimen pugnae*

subire. Hinc συνδιακονδ. VII. 220. a.

Διακλέπτειν τινά, *Surripere aliquem periculo; quasi Furtim conservare aliquem*, I. 38. f. Διάκορος, ου, ὁ, ἡ, *Satiatus, Expletus. ἐπεὶ ἀν διάκορος ἡ γῆ γίνεται πιῦσα τὸ ὕδωρ*, III. 117. f.

Διακοσμεῖν, *Ordinare. ἐπεὶ τε ταῦτα διεκόμησε, His ita ordinatis*, I. 100. a.

Διακριδόν, *Exquisite, Eximie. ἔχθύνες ἄριστοι διακριδόν, Pisces longe optimi*, IV. 53. a. *Not.*

Διακρίνειν, 1) *Discernere. τὴν στρατιὴν διακρίνει, Discrevit copias et delectum instituit militum, scil. fortissimos seligens, reliquos domum mittens*, VIII. 114. a. *coll. cap. 113. Sic διακρινέμεν ἡ στρατιὴ ἰσχύϊτο, Delectu militum instituto discretus est exercitus et bifariam divisus*, VIII. 34. a. ἔφει καὶ ἦγε πάντας διακρίνων οὐδέν, Agebat ferebatque omnes, nullo discrimine; *Discernens, Eximens neminem*, III. 39. m. f. *διακρίνας*, VII. 156. f. *Discernens, scil. plebem a locupletibus.*

2) *Dijudicare. οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι*, VII. 54. m.

3) *Passivum διακριθῆναι κερε notione reciproca usurpatur, Se se separare, Digredi. Sic διακριθίντες*, VII. 219. f. *Digressi e concilio, Soluta concilio. ubi alii Dissidentes interpretantur, minus commode. διακριθίντες ἐκ τῆς ναυμαχίας, Digressi e pugna navali, Diremta pugna*, VIII. 18. a. *ubi paulo ante est ὡς διέστησαν eadem notione.*

4) *μάχῃ διακριθῆναι πρὸς τινα,*

Acie decernere cum aliquo; quasi dicas, Mutuas controversias armis dirimere, IX. 58. *m.* διακρίνειν τὸν πόλεμον, Dirimere, i. e. Finire, Perficere bellum. Sic οὐκ ὄντες κατὰ τάχος οὕτω διακριθῆσθαι τὸν ἐν Θερμοπύλαις πόλεμον, Rati non tam cito perfectum iri bellum ad Thermopylas, VII. 206. *f.*

Διακρούεσθαι, Dispellere, Propulsare a se accusationem vel criminationem alterius; praesertim Falsā excusatione Eludere accusatorem. οὕτω διακρούσαντο τοὺς Ἕλληνας, VII. 168. *f.* N. ubi proxime ante, αἰτωμένων γὰρ τῶν Ἑλλήνων ὅτι οὐκ ἔβοηθον, ἔφασαν εἰς.

Διακρύπτειν, Prospicere per fenestram: διακρύπτειν διὰ τῆς γοργύρης, Per carceris fenestram prospectans, III. 145. *a.*

Διακωλυτής, οὗ, ὁ, Qui prohibet. τούτου μηδὲνα εἶναι διακωλυτήν, VI. 56. *a.*

Διαλαγχάνειν, Sortiri, Inter se partiri. τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλαγχάνουσι οἱ μάντιες, IV. 68. *f.*

Διαλαμβάνειν, 1) Medium corripere, Prehendere, Intercipere. ἐπέλαβε τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν αὐτὸν, I. 114. *m.* διαλαβόντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας -- μετέωρον ῥηπτῦσι, IV. 94. *m.* αὐτίκα διαλαμμένος ἄγεται, IV. 68. *m.* N.

2) Διαλαμβ. ποταμὸν, Fluvium in plures alveos Diducere, Dividere. τὸν ποταμὸν εἰς τὰς διώρυχας τὰς ἐξήκοντά τε καὶ ἑκατὸν διέλαβε ὁ Κῦρος, I. 202. *m.* V. 52. *f.* ποταμὸς διαλαμμένος πιν-

ταχοῦ, III. 117. *a.* cum *Var. Lect. et Not.*

Διαλέγειν, Seligere. τοῖσι εἰδεα ὑπῆρχε διαλέγων, VIII. 113. *f.*

Διαλέγεσθαι, Tali quodam Sermōnis characterē uti, Tali Dialecto (talὶ χαρακτῆρι γλώσσης) loqui. πόλεις κατὰ τὰ αὐτὰ διαλεγόμεναι εἴσι, Civitates eadem Dialecto utentes, I. 142. *m.* Χῖοι καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τῶν αὐτῶν διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἰωνυαῶν μῶνοι, I. 142. *f.*

Διαλείπειν, Intervallum (Medium spatium) relinquere. In Passivo absolute ponitur: ἐνθαῦτα διαλείπτο, Ibi relictum erat spatium, Intererat interval- lum, VIII. 40. *a.* μετὰ τὴν ἔκ- πον διαλείπτο καὶ (puto κατὰ legendum) δύο σταδίου, VIII. 41. *f.* et ibi *Var. Lect.*

Διαλλάσσειν, Differre. διαλλάσσοντες εἶδος μὲν οὐδὲν ταῖσι ἐτίροισι, VII. 70. *a.* In Medio, Inter se permutare. διαλλάσσοντο τὰς τάξεις, IX. 47. *a.*

Διαλογῆ, ἡ, Colloquium. ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγχεθέντο αὐτῷ, Vit. Hom. 36. *m.*

Διαλοιδόρεσθαι πᾶσι, Vehementibus conviciis incessere cunctos, II. 121, 4. *m.*

Διαλύειν, 1) Solvere, Persolvere, stipendium militibus, V. 30. *f.* 2) Dirimere. τοὺς ἀγωνιζομένους νύξ ἐπέλθοῦσα διέλυσε, VIII. 11. *m.* *f.* Passiv. διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου, Discedere ex conventu, III. 73. *f.* διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου, VIII. 56. extr. Medium: διαλύσασθαι τὴν ξεινίην, Solvere mutuum hospitium, IV. 154. *f.*

Διαλυμαίνεσθαι τινα, Saeviter et ignominiose, (Foede et Indigne) tractare aliquem. διαλυμαίνεται τὴν γυναῖκα, IX. 112. Passiv. ἐς εἰκὸν μιν ἀποπέμπει διαλυμασμένην, ibid. Conf. Δυμαίνεσθαι.

Διάλυσις, ιος, ἡ, Dissolutio. Digressus. μέχρις οὗ ἀγορῆς διαλύσις, III. 104. a. m. Vide supra in Ἀγορῇ.

Διαμάχεσθαι, Dimicare, Armis contendere, strenue pugnare. διαμάχεσθαι περὶ τῆς χώρας τοῖσι ἐπικῦσι, IV. 11. m. διαμαχισάμενος εὐδελί, IX. 67. f. Et absolute, ἡμῖς διαμαχισόμεθα, IX. 48. f.

Διαμιβεσθαι, Permutare. ὁ δὲ, διαμιεψάμενος, (Mutans interium amorem) ἤρα τῆς Δαρείου γυναικός, IX. 108. f.

Διαμιτύλλειν, In frusta concidere. διαμιτύλλας κατὰ μέρα τὸ ἱκόν, I. 152. m.

Διαναυμαχείην, Navali praelio contendere. V. 86. a. VIII. 63. extr.

Διανέειν, Transnatare. ἐς τὴν Σαλαμῶνα δύνει, VIII. 89. m.

Διανέμειν, Distribuire. διενέμοντο τὰς ψήφους, Calculos inter sese distribuebant, VIII. 123. a. τὴν πόλιν - δύνειμι, codd. Arch. et Vind. III. 59. a. ubi alii vulgo ἵνιμι.

Διανοίεσθαι, cum Infin. Cogitare, Consilium capere, Constitue-
re aliquid facere. τοὺς δὲ αὐτοῦ - κατὰ κληθέντας πίνειν διανοίεσθαι, II. 121, 4. m. Praet. Plusq. οὕτω διανοίοντο ποιήσιν, (jon. pro διανοήοντο : 80 pf. Βουθέειν.) Ita sa-

cere constituerant, VII. 206. extr.

Διάνοια, ης, ἡ, Consilium, Quod quis mente agitat. ἔμπειρον ἰόντα τῆς ἐκείνου διανοίας, VIII. 97. f.

Διαπαρθενεῖν, cum Accus. pers. Virginitatem eripere, Vitiare virginem. Hinc Passiv. ἡ ἂν τῷ βασιλεῖ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τοῦτου διαπαρθενέεται, IV. 168. f.

Διαπασσάλλειν, Clavis, Paxillis adfigere. ζῶντα πρὸς σανίδα διαπασσάλλεσθαι, sic cum mode probati codd. et ed. Schaeff. VII. 33. f. ubi alii προσδιεπασσ. quod ex duabus scripturis (coll. IX. 120. f.) temere junctis ortum videtur. Praefixa διὰ obiter significat Expansum, Passis manibus adfixum hominem tabulae fuisse.

Διαπάττειν, Spargere, Interspergere. ἐς τὰς τρίχας διαπάσας τοῦ ψήματος, VI. 125. m. f.

Διαπιδέειν, Interminari, Minas intentare. Absolute ponitur VII. 15. m. f. Seq. ὡς cum Fut. II. 121, 3. f.

Διάπειρα, ης, ἡ, Tentatio, Tentamen, Periculum quod quis facit. ἀπέπεμπε ἐς τὴν διάπειραν τῶν χρηστηρίων, I. 47. a. ἐς διάπειραν τούτου ἀπικέσθαι, Experimento cognovisse hoc, II. 28. m. f. λογιώτατοί εἰσι μακρῶ τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπικόμην, Quorum ego periculum feci, scil. cum quibus ego congressus sum. II. 77. a. Conf. Ἀπόπειρα.

Διαπειῶσθαι, cum Genit. Tentare, Explorare. διαπειῶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, III. 14. a. Sic alibi δι-
πειῶτο τῆς αὐτίων ἀνδραγαθίας. In re bellicā, Periculum facere

hostium, Congredi cum hoste. εἰ βούλειθε Περσίων διαπειρᾶσθαι, --- εἰ δὲ Φοινίκαν μᾶλλον βούλειθε διαπειρᾶσθαι, V. 109. a. et m. conf. Πειρᾶσθαι et Ἀποπιρ.

Διαπέμπειν, Dimittere, Huc illuc emittere. διαπέμψας ἱππίας, I. 84. a. διαπέμποντο, I. 81. a. διαπέμψας ἄλλους ἄλλη, I. 46. a. Σπαρτιητίων τῷ κοινῷ διακιμπομένων ἄλλους ἄλλη, I. 67. f.

Διαπεριουῶσθαι, Trajicere mare. πολλοὶ διαπεραιωθέντες, VIII. 25.

[Διαπερισσεύειν. διαπερίσσει ex copulat. edidit Reiz. IV. 79. m. intelligens Nimia loquacitate rem effutivit: Conf. supra Διαδρηστεύειν.]

Διαπίνειν, Compotare, Bibendo certare, Poculis sese largiter invitare, V. 18. a. N. IX. 16. a.

[Διαπλίνειν, Transnavigare. διαπλεύσαντος τὸν βίον εὖ, edd. vett. V. 92, 6. a. ubi meliores libri διαπλίζαντος dedere. Conf. Διαπλίκειν.]

Διαπλίκειν, Plectere, Contexere. τὴν Φιλύρην διαπλίκων --- καὶ διαλύων, Contexens et retexens, IV. 87. f. Pertexere, Finire vitam. ἄρξαντος ἐπὶ τριήκοντα ἔτια, καὶ διαπλίζαντος τὸν βίον εὖ, V. 92, 6. a. N. ubi olim διαπλεύσαντος. Conf. Καταπλίκειν.

[Διαπλώειν, Transnavigare, Navigare per fossam. διέπλωσι τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ Ἀδῷ γενομένην, olim edd. VII. 122. a. ubi nunc διεξέπλωσι.]

Διαπολεμίζειν, Conficere bellum, Debellare. ἔστ' ἂν διαπολεμήσωμεν, VII. 158. f.

Διαπορθεύειν, 1) Transducere, Trajicere copias. τὰς νῆας παρῆιχι

διαπορθεύειν τὴν στρατὴν, IV. 141. f. τὴν στρατὴν ἐκ Χερσονήσου διεπόρθευετε ἐς Ἀβυδὸν, VIII. 130. a. 2) Transire. ποταμοὶ νηυσὶ περιτοὶ, τοὺς πᾶσα ἀνάγκη διαπορθεύσαι ἴσται, V. 52. f. 3) Metaphorice, Mandata, conditiones propositas ad aliquem Perferre, Transferre. ἄνδρα φέροντα τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς καὶ Ἀλέξανδρος τίθει Ἀθηναίοισι διεπόρθευσι, IX. 4.

Διαπρήσσειν, (jon. pro διαπράσσειν,) Conficere negotium, Agere cum aliquo pro alio. οἱ δὲ --- προίθισαι τῶν ἀστέων ἀνδράσι διαπρήξαι. οἱ δὲ σφι διέπρηξαν ὧδε, IX. 94. a.

Med. Διαπρήσσεισθαι, Res suas peragere, Negotium suum conficere. Absolute κατ' ἡσυχίαν ἰζομένους διαπρήσσεισθαι, IX. 41. a. m. δι' ἐπτά ἐμνηνίων διαπρήσσεινται, IV. 24. extr. Cum Accusat. διαπρήξαμένους καὶ τᾶλλα τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο, I. 2. m. τᾶλλα διαπρήσσεισθαι, II. 2. m.

[Διαπρηστεύειν, mendosum verbum. Vide Διαδρηστεύειν.]

Διαραίρεται vide in Διαίρειν.

Διασκιδάζειν, Dissipare. ὥστε οὐ μὴ διασκιδασθῇται τὴν στρατὴν, VIII. 57. f. τὸν στρατὸν ἀπὸ τῆς διεσκιδάσει, I. 77. f.

Διασμάν, Diligenter abstergere, Extergere, Eluere. διασμώντες (τὰ ποτήρια) ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, II. 37. a. Conf. Ἐκσμάν.

Διασπείρειν, Distrahere, Distractum tenere. τὸ Ἀττικὸν ἔθνος κατεχόμενον καὶ διεσπασμένον ὑπὸ Πεισιστράτου, I. 59. a.

Διασπείρειν, proprie Disseminare, tum Distribuire cum significa-

tionem contemptus vel indignationis, Distribuendum projicere. ταύτας (πεντηκοσίας μίας) δρασόμενος αὐτοχειρή, διόσπειρε τῇ στρατῇ, III. 13. extr.

Διάστασις, ιος, ἡ, Distantia, Disremtio, Disjunctio duorum montium qui olim juncti fuerant, VII. 129. extr.

Διαστοιβάζειν, Interstipare. ταρσούς καλὰ μὲν διαστοιβάζοντες, I. 179. a. m.

Διάστροφος, ό, ἡ, Distortus. (ζῶα) διάστροφα, ἔμπηρα, ἀπόπληκτα, I. 167. a.

Διασφαῖξ, άγος, ἡ, τοῦ οὐρεος, Divortium montis, Fauces, Vallis, III. 117. a. et m. II. 158. m. VII. 199. bis. VII. 216. a. ubi olim in genit. διασφάγος edd. penultima circumflexa, sed rectius διασφάγος ed. Mess. et al. cum mssis et sic alibi constanter apud Nostrum acuitur penultima in casibus obliquis. Conf. quae notarunt Viri docti ad Gregor. Dial. p. 538. ed. Bast.

Διασῶζειν, Conservare, Ab omni periculo tutum praestare. Sic de portu idoneo (πρὸς τὸ) διασῶσαι τὰς νέας, VII. 49. m.

Διατάμνειν, (jon. pro διατίμνειν,) Discindere. μέσους διαταμίνειν, de supplicii genere, II. 139. a. μέσων διαταμίειν, διαταμόντας δὲ etc. VII. 39. f.

Διάταξις, ιος, ἡ, Dispositio, Ordinatio, IX. 26. a.

Διατίθενειν, Ordinare, Disponere, Constituere, suas cuique partes tribuendo; Distribuire. τῷ βασιλεὺς διατάσσει, Ordinabat. VI. 117. m. ὡς οἱ διατίθεντο, Acie ordinata, VI. 112.

Lex. Herod. P. I.

a. οὐ δὲ αὐτῶν διάταξι τοὺς μὲν, οἰκίας οἰκοδομῶμεν, τοὺς δὲ, δορυφόρους εἶναι, etc. I. 114. a. δορυφόρους καὶ θυρωροὺς καὶ ἀγγεληφόρους καὶ τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας εἶχε, Omnia (quodque pro sua parte) constituta habebat. I. 120. a. m. Inde Passivum: ἐπορεῖν δὲ ἐκκείμενον διατίταγματι ἐγώ, (Exponere puerum tuae sunt partes;) inspicere vero expositum, (sive curare et providere ut exponatur,) ad hoc Constitutus ego sum, Hæ sunt partes mihi tributae, I. 110. f. ubi miratus sum Portum διατίταγματι active interpretantem, Ego impereo. τὰς δὲ πόλεις αὐτῶν ἄνδρες Μακεδόνες διατεταγμένοι ἔσωζον, Oppida illorum milites Macedones, in illis dispositi, locati, per illa distributi, tutabantur, VIII. 34. b. Similiter διατεταγμένοι, VII. 124. extr. de eis Quibus imperatum erat ut alii hue, alii illuc, annonam convenerent. οἱ μὲν δὲ Ἕλληνες κατὰ τάχην ἐβοήθειον διαταχθέντες, Græci igitur hostibus occurrunt Bifariam distributi, Bifariam divisis partibus; nempe, Alii ad Thermopylas, alii navibus ad Artemisium stationem capientes, VII. 178. a. coll. cap. 177. extr. Aberrantes ab Herodoti sententiā Interpretes verbum διαταχθέντες, Ut cuique praeceptum erat, aut ex jussu, interpretati sunt. Simpliciter de Ordinanda acie sive Disponendis militibus agitur in illis verbis ὡς δὲ οἱ πάντες διατετάχοντο, I. 80. m.

Διατίθεσθαι τὰ βέλη, Intendere, L

Intentare tela in hostem. δια-
τείνοντο τὰ βέλια ὡς ἀπήσυντες,
IX. 18. a.

Διατελείν cum Participio, Perse-
verare, Permanere. διατελεύσει
τὸ μέγχι ἡμῶν αἰῶν ἰόντες ἐλευθεροί,
VII. 111. a. VI. 117. m. f.

Διατετραίνειν, i. q. διατηραίνειν, Per-
forare. κεφαλαὶ αἰσθητῆς οὕτω,
ὥστε ψήφῳ μούρῃ διατετρανείεις, III.
12. a. Sic et συντετραίνειν, II. 11.
m. pro συντετρε.

Διατιθέναι, 1) Disponere, Huc et
illuc ponere. διαθεῖναι τὸ μὲν
ἐπὶ δεξιᾷ, τὸ δὲ ἐπ' ἀριστερᾷ, VII.
39. f. 2) Adficere, Accipere,
Tractare aliquem tali quodam
modo. ἡμῶν ὧδε διαθεῖναι, et pau-
lo post, σκωπτόν ἀνηκέστως δια-
θεῖναι, III. 155. a.

Medium: Διατίθεται τὸν φόρ-
τον, Venum exponere, Ven-
dere merces, I. 1. m. ἡμεῖς
διατίθονται τὸν φόρτον, I. 194.
m. f.

Διατρίβειν, 1) Commorari, Degere,
Vitam agere. διατρίβοντα παρὰ
Περσῶν, I. 24. a. 2) Atte-
rere, Adfligere, Perdere. Inde
Ράσιον. κακίστα πάντων ἀνδράων
διατριβῆναι, VII. 120. f.

Διαφύγειν, Perrodere. III. 109.
a. et m.

Διαφαίνειν, Illucescere, Diluce-
scere. ἥδη διαφαινούσης ἡμέρας,
VII. 219. m. ἥως διφαίνει, VIII.
83. a, IX. 47. a.

Διαφανής, ὁ, ἡ, non solum Perluci-
dus, sed et Ardens, Candens
igne. λίθους ἐκ πυρός διαφανείας,
IV. 73. f. τοὺς διαφανείας λίθους
τῷ πυρὶ, IV. 75. a. ἐν κλιβάνῳ
διφανεῖ πιέξαντες, In ardente
furore torrentes, II. 92. f.

Διαφαύσκειν, i. q. διαφαίνειν. ἄμχ
ἡμέρῃ διαφανουσέσθαι, IX. 45. f.
sic et ἄμ' ἡμέρῃ διαφανουσέσθαι ed.
Wess. et seqq. ex codd. Arch. et
Vind. III. 86. a. ubi nos ex supe-
rioribus edd. διαφωσκούσθαι γενοκα-
vimus. Vide ibi Var. Lect. et
Notas.

Διαφέρειν τὸν αἰῶνα, Traducere vi-
tam, Aevum transigere, I. 40.
m. διαφέρειν τὸν πόλεμον, Bellum,
diuturnum praesertim et an-
ceps, gerere, tolerare. (Conf.
Συνδιαφέρειν.) διαφέρουσί σοι ἐπὶ
ἰσῆς τὸν πόλεμον, τῷ ἔκτω ἔτι
συμβολῆς γενομένης, συνήνεια εἰς.
I. 74. a. τὸν πρὸς Μιλησίους πό-
λεμον δαμνίνας, Post diuturnum
illud bellum cum Milesiis
gestum, I. 25. a. coll. cap. 18.

οἱ τὴν ψῆφον διαφέροντες, Suf-
fragia ultro citroque (pro suā
quisque sententiā) ferentes,
IV. 138. a. τοῦτο τοῦτομα διή-
νησαν, Hoc nomen divulga-
runt, Vit. Hom. 13. f.

οὐδὲ τι οἱ διέφερε ἀποθανεῖν,
Nihil quidquam illius inter-
erat obire mortem, Ae quo
prorsus animo mortem exspe-
ctabat, I. 85. f.

Διαφέρεσθαι, Dissentire, Dis-
sidere. διανεχθέντων περὶ τῆς βρα-
ληῆς τῶν Εὐρώπης παίδων, I. 173. a.

Διαφεύγειν, Effugere. δουλεσύνῃ διέ-
φυγον πρὸς Περσίαν, III. 19. f.
VI. 45. a. διέφυγε πολλὸν τοῦ
διώκοντος olim edd. VI. 82. f.
ubi nunc ἀπίφυγε. Pro Fut. δια-
φύξεσθαι est periphrasis διαφυγῶν
ἔσσεσθαι, VII. 194. f. ubi vide
Var. Lect.

Διαφθείρειν τὰ ἔργα, Vastare agros
I. 36. a. m. Imperf. διαφθείρεται,

ibid. a. διαφθερίει σι ὁ ξίφος, *Largitionibus te corrumpet*, V. 51. m. N. διέφθειρε ἱκίνους, *Interfecit illos*, IX. 88. f. διαφθερίονται, *Perdentur*, *Perituri sunt*, IX. 42. a. ἰμπίπτιον ἰωντοῦς κατὰ τοῦ τείχιος κάτω, καὶ διεφθείροντο, *Perierunt*, VIII. 53. m. f. διεφθάρησαν σφι νῆες τεσσαράκοντα, *XL naves eorum perierunt*, (et reliquae inutilis factae sunt) I. 166. f. τῶν διαφθαρισίων νῆων τοὺς ἀνδρας *captivos fecerunt*, I. 167. a. *Alter filiorum Croesi διέφθαρτο*, *Gravi corporis vitio laborabat*, I. 34. a. διεφθαρμένος τὴν ἀκοὴν, *Auribus captus, Audiendi sensu destitutus*, I. 38. f. δι' ὧν ἐφθάρησαν, VII. 10, 5. f.

[Διαφθορεῖν: vide Διαφορεῖν.]

Διαφθοιᾶν, *Permeare (urbem)*. οἱ δὲ ταῦτα διαφθοισίως ἔλεγον, *Permeantes urbem haec edicebant*, I. 60. f

Διαφοραί, αἱ, *Dissidia, Lites*. καταλαμβάνουσιν τὰς διαφοράς, VII. 9, 2. m.

Διαφορεῖν, i. q. διαρπάζειν, *Diripere*. χρήματα τὰ σὰ διαφορεῖ, I. 88. f. *ubi vitiose olim διαφορεῖ edd.* τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα, III. 53. m. *Etiam, Discerpere*. ὑπὸ κυνῶν τι τὰ ὀρείδων διαφορεύμενος, VII. 10, 8. f.

Διαφορεῖς, εν, ὁ, ἡ, *Diversus, Diversi generis*. αἱ μαντιναὶ σφι διαφοραὶ εἰσι, *Differunt*, *Diversa illorum ratio est*, II. 93. f. διαφορὸς τινι, *Dissidens ab aliquo, Discors, Adversarius, Inimicus*. ἥσαν οἱ διαφοροὶ τινες γεγονότες τῶν Διθιόπων, II. 30. f.

ἀπίστησαν ἀπὸ τῶν Ἐπιδουρίων ἅτε δι' ἰόντες διαφοροί, *δηλόντο αὐτούς*, V. 83. a. m. *Not.* οὐκ ἰὼν διαφορὸς ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ *Κλειμένη*, V. 75. a. ἰὼν διαφορὸς τοῖσι *Ζαγκλαῖσι*, VI. 23. a.

Διαφυλάσσειν, *Custodire, Conservare, Diligenter observare et curare*, VIII. 107. m.

Διαφῶναι, *Interesse, Interjectum esse*. χρόνος διέφω, καὶ πάντα σφι ἐξήρτυτο. *Interjecto tempore*, I. 61. f.

Διαφώσκειν. Vide Διαφαιύσκειν.

Διαχίειν, *Diffundere, Transfundere*, VI. 119. m. *Metaphorice*, διαχίαι τὰ βιβουλευμένα, *Disturbare, Irrita reddere decreta*, VIII. 57. f.

Διαχοῦν χῶμα ἐς Σαλαμῖνα, *Aggerem ducere per fretum*, VIII. 97. m.

Διαχρᾶσθαι, 1) i. q. simplex χρᾶσθαι, *Uti, accedente interdum (sed rarius id quidem) vi prae-positionis διὰ, durationis cujusdam vel constantiae aut perseverantiae significatione*. αἰεὶ κοτε τῇ αὐτῇ γλώσσει διαχρᾶται, *vel διαχρεῖται*, I. 58. a. οὐκ οἶψα διαχρεῖνται, I. 71. m. N. (*conf. infra, Νῆ Δία*) οἶψα ἐν κρηδίῳ πεποιμένῳ διαχρεῖνται, II. 77. m. ταιούτῳ μὲν διαχρήσαντο, I. 167. m. f. συμφορῇ μεγάλῃ διαχρεῖνται, III. 117. m. τῷ οὐνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεώμενους, I. 171. f. εἰ μὴ ἐθιγῇ σφι ἕιν ὁ θεός, ἀλλ' αὐχμῷ διαχρᾶσθαι, II. 13. f. τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχρᾶσθαι, II. 127. a. τρόπῳ οὐ χρηστῷ διαχρεώμεναι, VII. 9, 2. f. εἴ αἰσθηθῇ διαχρεώμεναι, III. 72. m. VII.

L *

102. *a.* ἰσθῆτι. Φοινικῆν διαχρῶ-
μενοι, IV. 43. *m. f.* ξεινικοῖσι
ἔδωκε διαχρῆσθαι, IV. 77. *m.*
ἀγνωμοσύνη, ἀβουλῇ, διαχρῶντο,
VI. 10. VII. 210. *a.* οἰμαγῶ
ἀφρόνῳ, ἀπλέτῳ, διαχρῶντο, III.
66. *m.* VI. 58. *f.* ὁρθῶ. λόγῳ
χρῶμενος, VI. 53. *f.* τῇ (ἀρετῇ)
διαχρῶμένη ἡ Ἑλλάς, VII. 102. *a.*
εὐκείτῃ οδοιπορίῃσι διαχρῆτο, VIII.
118. *a.*

2) Διαχρᾶσθαι *cum Accus.*
Conficere, Interficere, Occi-
dere. αὐτὸν διαχρᾶσθαι μιν, Se
ipsum e medio tollere; Mor-
tem sibi consciscere, I. 24.
a. m. τὰδε τοι ἐκέλευσε (ἐμὲ) εἰ-
πὺν, ἣν μὴ ἀποκτείνῃς τὸ παιδίον,
-- ὀλέθρῳ τῷ κακίστῳ σε διαχρῆ-
σθαι, I. 110. *f.* ubi possis se
pro subjecto orationis accipere,
ut διαχρᾶσθαι ὀλέθρῳ similiter
hic dicatur ac τοιοῦτῳ μέρῳ δια-
χρᾶσθαι I. 167. *m. f.* et συμφορῇ
μεγάλῃ διαχρ. III. 117. *a.* Sed
fortasse rectius intelligitur αὐτὸν
διαχρῆσθαι σε, Jussit me tibi
dicere, pessimo supplicio eum
te Perditurum, Necaturum.
Conf. Διργάζεσθαι.

[Διαχρῆναι vitiose olim edd. VII.
54. *f.* pro διακρίναι.]

Διδασκαλεῖον, τὸ, Ludus literarius,
Schola. διδασκαλεῖον κατασκευα-
σάμενος, ἰδίδασκε παιδας τὰ ἔπια,
Vit. Hom. 25. *a.*

Plur. τὰ διδασκαλεῖα, Miner-
valia, Merces magistro debita.
ἀπιδῶκε τῷ ἱαντοῦ διδασκάλῳ τρο-
φῆα καὶ διδασκαλεῖα, Vit. Hom.
26. *a. m.*

Διδασκαλία, *ας, ἡ*, Doctrina, In-
stitutio puerorum, Docendi
munus. εὐδὲν τοῦ Φημίον ὑποδεί-

στειρος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, Vit. Hom.
5. *a.* ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ κατεστή-
κει, ibid. *m.* καταλύσας τὴν δι-
δασκαλίαν, ibid. cap. 6. *a. et f.*
Διδασκάλιον, τὸ, *i. q.* μάθημα,
Doctrina, Disciplina, Scien-
tia, Cognitio rerum scitu uti-
lium. ἄλλα τι πολλὰ διδασκαλίᾳ
ἐς τοὺς Ἑλληνας ἐσήγαγον, καὶ
δὴ καὶ γράμματα, V. 58. *a. N.*

Διδάσκειν δρᾶμα, Docere (In sce-
nam producere, Agere) fabu-
lam. ποιήσαντι Φρυγίῳ δρᾶμα
Μιλήτου ἄλῳσιν καὶ διδάξαντι, VI.
21. *f.* διθύραμβον πρῶτος ἀνδρά-
πων ποιήσας καὶ ὀνομάσας καὶ
διδάξας, Qui primus dithyram-
bum --- docuit, *i. e.* publice
decantavit et peregit, I. 25. *a.*
οὐδ' ἰδιδάχθη οὐδὲ εἶδε καλὸν οὐδέν,
III. 81. *m. N. cf.* Valck. ad
VII. 102, 4.

Διδαχῇ, *ἡς, ἡ*, Doctrina, τὸ Do-
cere, Institutio, Disciplina.
ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔλεγε,
Haec ista dixit ut erat edocta,
III. 134. *m.* παραλαβόντες διδα-
χῇ παρὰ τῶν Φαινίκων τὰ γράμ-
ματα, V. 58. *m.*

Διδῶν et Διδόναι, Dare, Tradere.
ταύτην Μῆδων εὐδένι δίδει γυναῖκα,
ὃ δὲ Πέρσῃ δίδοι, I. 107. *b.* Et
eādem notione, prorsus omisso
γυναῖκας, sed subintellecto: ἰδί-
δοσαν τε καὶ ἥγοντο ἐξ ἀλλήλων,
V. 92, 2. *a.* παιδία δύο δίδοι ποι-
μένι τρέφειν, II. 2. *a.* Sic et alibi
δίδοι, pro δίδωσι, ut II. 65. *f.*
III. 119. *m. etc.* παρ' ἑαυτοῦ δι-
δούς, De suo dans, VIII. 5. *a.*
Aor. 2. Opt. οὔτε ἂν τοι δέην
(alii quidem δόην) θυγατέρα τὴν
ἐμὴν γῆμαι, IX. 111. *f.* Commo-
dius interdum δίδων vel διδέναι

reddetur per Offerre, Tradere velle. Sic Ἰππῆϊ ἰδίδου Ἀμύντης Ἀνθεμῶντα, ἰδίδοται δὲ Θεσσαλοὶ Ἰωλκόν· ὁ δὲ τούτων οὐδέτερά αἰρίετο, V. 94. a. πόλις τε ἰδίδου (αὐτῇ) καὶ χρυσὸν ἄπλετον, ἀλλ' οὐκ ἔπειθε, IX. 109. f. λαβίῃν διδόμενα οὐκ ἰδικαίειν, III. 148. m.

Διδόναι δίκην, vide Δίκη.

Adjectivum verbale Δοτίον vide infra suo loco.

Διδρῆσκειν: vide Ἀποδιδ. et Ἐκδιδρ.]

Δίδυμα, scil. τέκνα, Gemelli. ταύτην λέγουσι τεκίῃν δίδυμα, VI. 52. a.

Διιρύειν, cum dupl. Accus. Trahere per vel trans etc. τὸν ἰσθμὸν τὰς νᾶς διιρύσαι, Transducere naves per Isthmum, VII. 24. m.

Διαπερᾶν, Transire, Trajicere. τὸν ποταμὸν, V. 52. a. τὴν ἄνυδρον, III. 4. f. Ἡρακλῆας στήλας, IV. 152. m.

Διέκπλος, ου, ὁ, Transitus, Exitus navigio patens. διέκπλοον τῶν βραχίων διακύναι, Monstrare viam quā per breviam transiri et ex illis exiri potest, IV. 179. m. διέκπλοον κατέλπον; Transitorium reliquerunt, id est, Spatium, Viam quā transiri minoribus navigiis posset, VII. 36. m.

Sigillatim διέκπλος intelligitur Pugnae navalis genus, quo singulae naves per binas naves hostiles discurrent. (Conf. Lexic. Polyb. h. v.) διέκπλοον ποιεύμενος τῆς τε νηυσὶ δι' ἀλλήλων, VI. 12. a. N. of. Larcher. ad h. l. ἀπόπειραν αὐτίων ποιήσασθαι βουλέμενοι τῆς τε μάχης καὶ τοῦ διεκπλόου, VIII. 9. f.

Διεκπλῶειν, cum Aecus. Navi transire, Navigare per Hellespon-

tum. πλεῖν ἐκ τοῦ Πόντου διεκπλῶντα τὸν Ἑλλήσποντον, VII. 147. m. ὁ ναυτικός στρατός διεκπλῶσι τὴν διώρυγα, VII. 122. a. ubi alii διεπλῶσι. ὡς δὲ ταύτας διεξέπλῶσι, Postquam praeter has naves; (scil. lustrans eas) pernavigasset, VII. 101. a.

Sigillatim διεκπλῶειν in pugna navali intelligitur Eo genere pugnae uti quod δίκηπλος; vocatur. διεκπλῶντες ἐναυμάχουν, VI. 15. f.

Διέκρος, ου, ὁ, Effluxus aquarum per fauces montis. οὐκ ἰόντος κω τοῦ αὐλῶνος καὶ τοῦ ἐκροῦ τούτου, VII. 129. m.

Διελᾶν, i. q. Διαλύνειν, Trajicere, Transfigere: ἐπειὶν παρὰ τὴν ἄκανθαν ξύλον ὄρθον διελάσωσι μέγρι τοῦ τραχήλου, IV. 72. f.

διελώντας legendum conjecerat Wess. pro διελόντας, V. 35. m. Vide Διαίρειν.]

Διεννῶντο vide in Διανοίεσθαι.

Διενναυτίζειν, Transigere annum. αὗτος λέγεται ὑπὸ Σκυθίων οὐ διενναυτίζειν, IV. 7. m.

Διεξιλάειν, i. q. διεξιλαύνειν, Transire (equo vel vehiculo) per portam. τὰς πύλας διεξιλάσαι ἀνάγκη, V. 52. a. διέξας πύλας διεξιλάς, - - καὶ ταῦτα διεξιλάσαντι etc. ibid. a. m. διεξιλαυνόντων δὲ κατὰ τὸ προᾶσκειν, Dum urbe egressi vehuntur per suburbium, III. 86. a. διεξιλάσαντες πᾶσαν τὴν χώραν, V. 29. m. idem quod διεξιελθόντες et διεξιόντες, ibid. a. διεξήλαυνε ἐπὶ ἄρματος παρὰ ἔθνος ἐν ἑκαστον, VII. 100. a.

Διεξιόσσειν, Dissolvere et Explicare id quod implicitum et involutum erat. φερίλους βίβδων

διεξιίσσουσι, IV. 67. a. ubi op-
ponitur συνιόντων.

Διεξέρχισθαι, Transire ab uno ad
alterum, Ordine per singulos
transire. διὰ πάντων διεξιόντες
τῶν παιδων, scil. σφάζοντες καθ'
ἓνα ἕκαστον, III. 11. f. οὕτω δὲ
διεξῆλθε διὰ πάντων τῶν δίκαι, V.
92, 3. m. Sic ὡς γὰρ δὲ διεξίλθοι ὁ
κῆρυξ πωλίων ταῖς ἐνιδεστάταις,
I. 196. m. N. ubi vitiose olim
ὡς δὲ οἱ ἐξίλθοι.

Διεξίναί, a praes. διεξιμι, 1) Trans-
ire. διεξιόντα ἄν μιν (τὸν ἥλιον)
διὰ πάσης Εὐρώπης, Si sol (de
cursu, quem nunc tenet, depul-
sus) super universam Euro-
pam transiret, II. 26. f. διεξιόν-
τες πᾶσαν τὴν Μιλησίην, V. 29. a.
idem quod διεξιόντες et διαλά-
σαντες, ibid. a. et m. δι' ὧν (sive
οἰκῶν, sive γυναικῶν) οἱ ξίνοι διεξιό-
ντες, I. 199. a. Ἑβρῆς διεξῆναι διὰ τῶν
νεκρῶν, Per caesorum cadavera
transivit, VII. 238. a. διεξιού-
σης δὲ τῆς στρατιῆς, scil. διὰ τοῦ
ἄστεως, IV. 203. a. Item Digredi,
Caelendo regredi: νῦν μοι δοκεῖ
προελθεῖν ὅσον ἂν ἐκείνοι διεξίωσι,
I. 208. m.

2) Metaphorice, Oratione per-
sequi, Narrando percurrere,
Exponere. ἐπιὰν κατὰ τὴν Κιλι-
κὸν τάξιν διεξιὼν γίνωμαι, Quando
in narrationis ordine ad Cili-
cum aciem pervenero, VII.
77. a. Conf. Διεξέρχισθαι.

Διεξίναί, (a Praes. διεξιμι) Trans-
itum dare, Transire pati ali-
quem. διεξῆκον αὐτοὺς διὰ τοῦ
ἄστεως, Transire illos passi
sunt per urbem, IV. 203. a.

Διέξοδος, ου, ἡ, Via quā transitus
et exitus patet. διέξοδοι οὐδῶν,

Viae e transverso alias vias
secantes et exitum ex illis
praebentes, IV. 199. m. ubi
scriptura οὐδῶν bene habet, nec
solicitari debebat. (Conf. Τρόπος.)
ἀποικλημένης τοῦ ὕδατος τῆς διε-
ξόδου, III. 117. m. ἡμάρτανον
πάσης τῆς ἐκείνων διέξοδου, Aber-
rarunt a totā viā (toto itinere)
quā isti transierant, IV. 140. a.
ἡ τοῦ ἡλίου διέξοδος, Cursus so-
lis, Via quam sol in coelo
percurrit, II. 24. item Tractus
terræ super cuius Zenith trans-
it sol; quā notione dicitur Sol
διακαίωσιν τὴν διέξοδον αὐτοῦ, II.
26. a. Metaphorice: αἱ διέξοδοι
τῶν βουλευμάτων, Viae ac ratio-
nes consiliorum, III. 156. extr.
VII. 234. extr.

Διέπειν, Administrare, Moderari.
Gubernare, Praeesse rebus. τὰ
πρήγματα ἐπορεύει καὶ διέπειν, III.
53. a. καὶ οἱ ταῦτα διέποντι, VI.
107. m. οἱ τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ διέ-
ποντες ἀγῶνα, V. 22. a. ὁρῶσα
πάντα ἐκείνα διέποντα Πανσανίην,
IX. 76. a.

Διεργάζισθαι, (i. q. διαχρᾶσθαι
num. 2.) Conficere, Perdere,
Interficere. διεργάζεται ἑωυτὸν,
Se ipse interfecit, I. 213. b.
διεργάζοντο αὐτοὺς, Illos interfe-
cerunt, V. 20. extr. οὐδενὸς βου-
λομένου διεργασθαι (τὸ παιδίον),
V. 92, 3. f. τοῖσι ξίθεσι διεργά-
ζοντο τοὺς Πέρσας, VII. 224. a.
Passiv. διέρραστο ἂν τὰ Περσίων
πρήγματα, Perdite fuissent res
Persarum, VII. 10, 3. f.

Διέτης, ου, sive rectius Διότης, οὐ,
ὁ, ἡ, Biennis. διότης (s. διότης)
χρόνος, II. 2. m. Vide Var. Lect.
et Not.

Δίχων, 1) *notione transitivâ*, *Dirimere*, *Separare*. σχιζόμενος ὁ ποταμός - - ῥίσι - - δίχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ μέτρα ὅσον περ τρία στάδια, IX. 51. a. 2) *Intransit.* *Pertingere*, *Pertinere ab uno loco usque ad alium quemdam*. διξίπλωσι τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ Ἄθῳ γινομένην, διέχουσιν δὲ ἐς κόλπον etc. VII. 122. a. διώρυχα - - τὴν ἐκ τοῦ Νείλου διέχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, IV. 42. a. m. *ubi alii quidem simpl.* ἔχουσαν, i. e. *tendentem*, *directam*. Δίξιν, sive *rectius* Δίξιιν, Δίξιιν, i. q. ζητῖν, *Quaerere*. διξῶ (al. διξῶ) ἢ σε θιόν μαρτυνέσθαι, in Orac. I. 65. m.

Suo nomine *Herodotus* verbo Medio utitur, Δίξσθαι, pro quâ quidem verbi formâ frequenter olim Δίξσθαι edebatur. Cum Accusat. constructum, aut sequente i particulâ, significat Quaerere; sequente Infinitivo, commodè redditur Cupere, aut Postulare. ἄλλα διξσθαι, Γ. 94. a. *ubi vide Var. Lect. et Not.* In πλὸν τι διξσθαι ἔχιν consentiunt edd. et mssii II. 147. m. Sic meliores libri IV. 9. a. *ubi alii διξσθαι, quam formam* IV. 139. f. *tenuere editores omnes, etiam novissimi, sed nos ex probato cod. F. (quem unum nobis nostris inspicere oculis licuit) διξσθαι edidimus.* διξήμενοι et διξήμενος edd. et mssii I. 67. f. 139. f. II. 66. a. III. 53. m. IV. 147. m. f. Sic ἀγγέλους διξημένους ἢ τις etc. IV. 151. a. σὲ διξήμαι ἱκσοι εἶναι ἀντάξιον, Te postulo parem esse viginti, VII. 103. a. διξται recte ex mssis ed. *Wess.*

II. 38. a. *ubi olim διξται. Et διξσθαι*, V. 92, 1. m. *ubi olim διξσθαι. Similiter* ιδίξται, I. 214. f. III. 41. a. *ubi olim ιδίξται.* Sic προσδήκας γὰρ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ιδίξται, IV. 30. a. *Conf.* Ἐπιδίξσθαι.

Διηδύν, 1) *Percolare*, *Perluere*, *Eluere*, *Extergere*. διηδέσαντες (τὴν κοιλίην) οἶνον φοινικίῳ, αὐτὶς διηδέουσι θυμὴμασι τετρημένους, II. 86. m. 2) *Per colum, vel, Quasi per colum, transire et penetrare.* διηδέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ εἰς τὰ κοίλα τῆς γῆς τὰ παρὰ τὸν ποταμόν, II. 93. f. Διήκειν, i. q. διέχων *num.* 2. ἐκ θαλάσσης τῆς βορείης εἰς τὴν νοτίην διήκουσι, *Pertinent*, *Pertingunt*, VI. 32. m.

Διηκονέιν, (*jon. pro διακονεῖν*) *Ministrare*, *Operam alicui navare.* ἔξομοί ἢ μὲν οἱ διηκονήσων ὅτι ἀν διηδῆ, IV. 154. m.

Διήκονος, ου, ὁ, *Minister*, *Famulus*, IV. 71. f. 72. a. IX. 82. m. Διηκόσις, *Ducenti.* διηκόσια ἀποδοῖ, I. 193. m.

Διδύραμβος, ὁ, *Carmen dithyrambicum*. I. 23. a. *Vide supra in* Διδάσκων.

Διστέαναι, *Dirimere*, *Separare.*

Aor. 2. *notione passivâ aut intransitivâ*, *Dirimi*, *Discedere e praelio.* τίλος, οὐδέτεροι νικήσαντες, διέστησαν, I. 76. f. οὕτω ἀγωνιζόμενοι διέστησαν χωρὶς ἐπ' αὐτοί. VIII. 16. extr. ὡς δὲ διέστησαν, VIII. 18. a. *Conf.* Δίχα.

Δικάζων, *Judicare*, *Jus dicere.* *Absolute:* ἀνὴρ κατὰ τὸ ὅρθον δικάζων, I. 96. f. προκατίζων ιδίκαζε, I. 97. a. δίκας δίδόναι ταύτης τὰς ἀν αὐτοὶ Ἀθηναῖοι δικά-

σωσι, VI. 139. a. m. *Cam Dativo: τοῖσι πῖλας δικάζειν*, I. 97. a. *κατὰ μέγαθος ἀδικήματα ἐκαστῷ δικάζειν*, II. 137. a. m. *τοῖσι Πέρσῃσι δίκας δικάζουσι*, III. 31. m. *Nec vero Judices solum, sed et Augures et Vates, Sententiam suam pronuntiantes, δικάζειν dicuntur: Τελμησσίων δικασάντων ὡς - ἔσονται Σάρδιες ἀνάλωτοι*, I. 84. a. m. *Not. Conf. Eurip. Orest. 164. ubi ἰδίκασε idem valet ac ἰδίσπισε, Pronunciavit.*

Ἰηψιν. δικᾶν, pro δικάζειν vel δικάσκειν, ut ἰλᾶν pro ἰλάσκειν. οὐτ' ἔφη δικᾶν ἔτι, I. 97. a. N.

Δίκαιος, Justus, Aequus. 1) *Per vulgato vocabuli usu. δικαιότατος ἀνδρῶν*, III. 148. m. 2) *Ubi de Mensurā agitur. αἱ ἱκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι σταδίων ἑξάπλευρον, Centum justae orgyiae sunt stadium sex jugeris constans; sive Centum orgyiae acquant (exacte efficiunt) stadium sex jugera continens*, II. 149. m.

3) *δίκαιός εἰμι ποιεῖν. vel πάσχειν τοῦτο, i. q. ἄξιος εἰμι, vel δίκαιόν ἐστι ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν aut πάσχειν, Aequum est ut hoc faciam vel patiar, Dignus sum cui hoc accadat. οὗτος οὐνομα τοῦτο δίκαιός ἐστι φέρεσθαι, Hic dignus est, Hic meretur etc.* I. 32. f. *δίκαιοι ἐσσι ὑμεῖς πρὸς τὴν πιεζμένην μάλιστα τῶν μοιρῶν ἀμνησούντες ἵναί*, Aequum est ut vos etc. IX. 60. f. *οἱ δὲ τὸν μισθὸν, ἔφασαν, δίκαιοι εἶναι ἀπολαβόντες, οὕτω ἐξίναί*, Hi aiebant, Aequum esse ut ita exeat (ut tum demum exeant) si mercedem accepissent, VIII.

137. m. *Alteram vocabuli constructionem habes I. 39. m. ἐμὲ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν.*

4) *Neutrum, τὸ Δίκαιον, substantive positum, Aequitas. τὸ δίκαιον οὕτω ἔφερε*, VII. 137. a.

Δικαιῶν (II. 172. f. VI. 86. a.) *et Δικαιῶν* (V. 82. m. *ubi quidem praesens notione praeteriti*)

1) *Aequum censere, et commodè subinde reddi potest Faciendum censere, Velle, Secum constituere, aut simili aliā formulā. δικαίῳ, εἰ τι πλέον ἐνορῶ, σημαίνει σοι*, I. 89. a. *ἐν ταύτῃ ἡμέρῃ πλείω δαίτα τῶν ἄλλων δικαιεῦσι προτίθισθαι*, I. 133. a. *προσπράγγο τοὺς Αἰγυπτίους ὥστε δικαιοῦν (αὐτοὺς) δουλεύειν (αὐτῷ)*, II. 172. f. *ἰδικαίωσι δὲ καὶ γῆμαι αὐτόθεν*, II. 181. a. *ἰδικαίωσι Κροῖσος νοθεύῃσιν αὐτόν*, III. 36. a. *ἰδικαίουν καὶ αὐτοὶ ἔτιτα τοιαῦτα ποιεῖν*, Idem sibi faciendum censuerunt, III. 79. m. *τοσαύτε δικαίῳ γέγρα αἰμενῶν γινέσθαι*, III. 142. m. *ἄρχιν τῶν παιδῶν ἰδικαίουν*, Aequum censebant. *Ad se pertinere existimabant, imperare pueris*, VI. 138. m. *τούτου οὕτω δικαιοῦντος*, Ita illo censente; *Quum ille ita faciendum censuisset et pro suā sententiā dixisset*, IX. 42. a. *Similiter, adjectā Negatione, οὐκ ἰδικαίωσα φέριν (τὸν ἰχθῦν) ἐς ἔγορήν*, Aequum censui ut piscem non ferrem in forum rerum venalium, *sed tibi offerrem*; *Nolui in forum ferre*, III. 42. a. *ἰδικαίειν οὐδένα οἱ ἰσαγγεῖλαι*, Noluit ut quisquam (Postulavit ut nemo) ipsum intus nunciaret, III. 118. m.

λαβεῖν δίδοντα οὐκ ἰδικαίει, Noluit, Nefas duxit, III. 148. m. f. βοῶν θηλίων οὐ δικαιοῦσι πατίσθαι, IV. 186. f. οὐκ ἰδικαίειν χερίσθαι τοῖσι πακοῖσι ὁμοῖοι, VI. 15. f. οὐκ ἰδικαίου (sive ἰδικαίου) - - μὴ οὐκ ἐκαστραποδίσσασθαι σφιας, Rem scæe indignam judicavit, Male se facturum judicavit, si hos in servitutem non redigeret, VIII. 126. m. οὐκ ἰδικαίου ἐτι ἀντιβαίνειν, Non amplius resistendum existimarunt, VI. 73. a. οὐ δικαιοῦν (praesens notione praet.) πιρᾶν τῆς πόλιος, Se non tentandam sibi existimasse urbem, VI. 82. m. οὐ δικαιοῦν -- ἀποδιδόναι, Aequum sibi non videri etc. VI. 86. a.

2) Verbo Δικαιοῦν vel Δικαιοῦν etiam pro κολάζειν, Punire, Mulctare, utitur Herodotus, quemadmodum gallico sermone dicimus Faire justice de quelqu'un. τοῦτον κατ' αἵσιν ἐκάστου ἀδικήματος ἰδικαίου, I. 100. f. οἱ δὲ ἱερεῖς ἰδικαιοῦντο, III. 29. f. Sic et in Orac. δικαιοῦσι Κόρινθον, V. 92, 2. m. N.

De duplici istà notione, quâ verbo Δικαιοῦν utitur Herodotus, monuit Suidas, dicens: Δικαιοῦν δύο δηλοῖ, τὸ τε κολάζειν, καὶ τὸ δικαίον νομίζειν οὕτως Ἡρόδοτος. Ibi perperam vulgo, majore interpositione post νομίζειν positâ, verba ista οὕτως Ἡρόδοτος ad sequentia referant; quasi ea quæ ibi subjiciuntur, Δικαίων τείς αὐτοῖς etc., essent Herodoti verba, quæ nihil profecto ad Herodotum pertinent. Idem error in Zonarae Lexicon propagatus est.

Δικαστήριον, τὸ, Tribunal, Judi-

cium, Consensus judicium. ὑπὸ δικαστήριον αὐτὸν ἀγυρόντες, VI. 104. f. ubi ἰσαγρόντες edd. vett. ὑπὸ δικαστήριον ὑπαχθεῖς, VI. 72. f. Conf. Ὑπάγειν.

Δικαστής, οὗ, ὁ, Judex. οἱ βασιλεῖς δικασταί, III. 31. m. VII. 194. m. Δίκη, ης, ἡ, 1) Lis, Causa de quâ disceptatur. τοῖσι Πέρσῃσι τὰς δίκας δικάζουσι, III. 31. m.

2) Jus, Justitia. ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὺν δίκῃ, Jure, Merito, Non injuriâ, ita cum illo egi, I. 115. m.

3) Satisfactio, Poena, Meritum. αἰτεῖν δίκας, τῆς ἀρχαγῆς, Poenas, Satisfactionem repetere, I. 2. f. 3. a. τῆς ἰωνοῦ φυγῆς, IV. 164. a. τοῦ Λεωνίδου φόνου, VIII. 114. a. m. ἐπρώτειον τίνα δίκην ἀν' ἔλαιο, Quæsierunt ex eo, quam satisfactionem postulare, IX. 94. a. δίκας δίδοναι, Poenas, Satisfactionem dare, I. 2. f. 3. a. IV. 164. a. VIII. 114. f. IX. 94. a. Ἀρπαγῶν Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε, Poenam infligit, I. 120. a. ταύτην δίκην τῆς ἐκφυλώσεως ἐκτίνουσι τοι, Hanc tibi poenam luunt, Satisfactionem dant, IX. 94. f. ἐνθαῦτα ἡ δίκη τοῦ φόνου τοῦ Λεωνίδου τοῖς Σπαρτιήτῃσι ἐκ Μαρδονίου ἐπιτελέετο, IX. 64. a. οἱ Αἰγινῆται δίκας ἰδίδουσάν τε καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων ἐν Ἐπιδάυρῳ, Æginetæ pœnas (satisfactionem) invicem dabant et accipiebant in Epidaurio, id est, Lites suas in Epidaurio coram judice Epidaurio disceptabant, Jurisdictioni Epidauriorum erant subjecti, V. 83. a. ubi δίκης

λαμβάνειν significat Satisfactionem accipere. Sed I. 115. f. ἔλαβε τὴν δικήν significat Meritum accepit, id est, Meritam poenam luit.

Δίκτυς, plur. δίκτυες, Bestia nescio quae Libyca, IV. 192. a.

Διμναῖος, Duarum minarum pretio. διμναῖους ἀποτιμησάμενοι, V. 77. m. ubi quidem vulgo διμνίως, sed vide Var. Lect. et Not.

Διζός, ἡ, ὄν, (jon. pro διζός) Duplex, Geminus, Plural. Bini, Gemini, Duo. περὶ τούτου διζός λήγεται λόγος, Duplex fama fertur, III. 32. a. ubi ἐμφέρεται olim edd. οὗτος διζὸς λόγος λεγόμενός ἐστι, De hoc homine duplex fama fertur, IX. 74. a. διζά' Ἡρακλήϊα, Duo genera templorum Herculis, alterum Herculi Deo consecratum, alterum heroi, II. 44. f. διζαὶ γὰρ εἰσι αἱ Ἰβας, Duo sunt genera ibium, II. 76. a. διζοὶ Αἰθίοπες ἰστρατιύοντο, Duo genera Aethiopum, VII. 70. m. διζὰς ἰστίας οἶκε, Duas domos incolebat, V. 40. f. διζαὶ πύλαι, Duae portae, V. 52. a. m. διζὰ φυλακτήρια, ibid. διζὰ θυρώματα quatenam dicat II. 169. f. haud satis liquet. (conf. Θύρωμα.) ἡμίονος διζὰ ἔχουσα αἰδοῖα, τὰ μὲν ἔρπινος, τὰ δὲ θηλίας, Duplex pudendum, VII. 57. f. διζῶν οἱ τότῳ πρεσβυτέρων ἀδελφεῶν, Quum duo ei essent fratres natu majores, VII. 205. a. καρπῶν ἐστερήθητε διζῶν ἥδη, Duorum annorum fructibus (quasi dicas, Duobus proveniuntibus) frustrati fuistis, VIII. 142. m. f.

Διοδοιπορεῖν, Conficere viam. ὧς

δι ταῖς δύο μέρους (τῆς οἰοῦ) διδοιπορήκεσαν, VIII. 129. a. ubi alii διωδοικ.

Δίοδος, ου, ἡ, Transitus, Via qua transitur. ἰστρατιυέοντο ἐν τῇ διόδῳ, (ad Thermopylas) VII. 201. a. ταῖς διόδους φυλάσσειν, τηρεῖν, IX. 99. m. 104. a.

[Διοικοδομεῖν. Vulgatum olim διοικοδομημένου δι' αὐλῶρος II. 127. m. cum Viris doctis in διὰ οἰκοδομημένου mutavimus. Vide Var. Lect. et Not.]

Διοίχεσθαι, (vel Διορχεῖσθαι,) Praeterire: unde Praet. Pass. αἱ ἡμέραι ὑμῖν τοῦ ἀριθμοῦ διοίχονται, IV. 136. f. Sic ibi per Enallagen scripsit Noster, ubi maluisses fortasse ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸς διοίχεται.

Διόργυιος, ου, ὁ, ἡ, Duarum orgyiarum, i. q. Duodecim pedum mensura. Λίμνη (κατὰ) βάθος διόργυιος, Lacus cujus altitudo pedum XII est, IV. 195. m.

Διότι, Quoniam, cum Infinitivo construitur in oratione obliqua. τιμᾶν Σαμίους, ἔφη, διότι ταφῆναι εἰ τὸν πάππον δημοσίῃ ὑπὸ Σαμίων, Colere se, ait, Samios eo quod avus ipsius publice sepultus fuisset a Samiis, III. 55. f.

Δίπηχυς, εος, Bicubitalis, II. 78. a. ξύλα ὅσον τε διπήχεια, II. 96. a.

Διπλήσιος, (jon. pro διπλάσιος) Duplus. μεταπέμπεται ἄλλους διπλήσιους μάντιας, Arcessit duplum numerum aliorum vatum, Alios vates duplo numero, IV. 68. m. διπλήσια νέμονται ἐκπύρω τὰ πάντα ἢ τοῖσι ἄλλοισι, VI. 57. a. τὸ διπλήσιον, Du-

plus numerus, Alterum tantum, VII. 103. a.

Διπλός, Duplex. ἐπιφυνώϊς διπλόν θάνατον, VI. 104. a. In foem. pro communi διπλῇ, non διπλῇ, sed διπλή legitur III. 42. π. ubi χάρις διπλή consentientibus (quod sciam) libris.

Δίπους, Bipes. δίποδες μῦς, IV. 192. f.

Δίπτυχος, ε, η, Duplicatus. διπτήν δίπτυχον (Duplicatam tabellam, Pugillares) λαβών, τὸν κερὸν αὐτοῦ ἐξέκνητε, VII. 239. m.

Δισχιλίοι, Bis mille. Etiam in Singulari usurpatur cum nomine colectivo: δισχιλίην ἵππον, VII. 158. f.

Διφάσιος, η, ον, Bifarius. i. q. διξός, Duplex, Bifarius, et plerumque pluralis διφάσιοι idem fere ac δύο valet. τρώματα διφάσια, Duo vulnera, Duæ clades, I. 18. a. ἴσται δὲ καὶ ἴτερα διφάσια στόματα, Alia duo ostia Nili, II. 17. f. εἰκόνις διφάσιαι, Duæ imagines, II. 182. m. αἰτίαι διφάσιαι λθόνται τοῦ θανάτου, Duplex caussa memoratur, Causa mortis bifariam traditur, De caussa mortis duplex fama est, III. 122. a. αἰκταὶ διφάσιαι, Duæ diversae orae, IV. 38. a. διφασίοισι γράμμασι χρίανται, Duplici scripturae genere utuntur, II. 36. f. ἐφρόνεον διφασίας ἰδίας, VI. 100. a.

Διφθίρη, η, Pellis. διφθίρει αἰγίαι καὶ οἴται, V. 58. f. οἱ Ἴωνες τὰς βύβλους διφθίρας καλλέουσι, ibid. Not.

Διφρας, ἄδος, η, i. q. ὁ δίφρος, Currus, Bigae. κατὰ διφράδα,

Vit. Hom. 33. m. in carmine, vide Not.

Διφοφορεῖν, Sellâ vel Leticâ gestare. Περσίων τοὺς διφοφοροῦμένους καὶ λόγου πλείστου ἰόντας, III. 146. f. N.

Διφυής, εἰς, ὁ, η, Duplicis naturæ. μίξασκεντον ἰχθύναν διφυέα, IV. 9. a.

Δίχα, Bifariam. δίχα διαστᾶσαι μάχονται πρὸς ἀλλήλας, Duas in partes divisae et contra se invicem stantes, Duabus a partibus stantes virgines, IV. 180. a. τοῖσι στρατηγούσι ἐγίνοντο δίχα αἱ γνώμαι, Bifariam divisae erant sententiae, VI. 109. a. et m. f.

Διχῆ, vide Διχοῦ.

Διχοῦ, i. q. διχμ. διχοῦ σφίαις διελόντες, Bifariam sese partientes, IV. 120. a. κὴν οὖν διχῆ.

Διωδίειν, Dejicere. τὸ εἶμα ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ διωδίουνσι κάτω, IV. 103. a.

Med. Διωδίεσθαι. 1) Idem fere quod Activum. Disjicere, Dejicere. διωδάμενοι τὰ γέγρα, Disjece-runt et perruperunt scuta vel crates e quibus vallum erat factum, IX. 102. m. 2) A se propulsare, Amoliri, Repellere. διώσασθαι τὸν Δαρείου στρατὸν, IV. 102. a. τὴν εὐνοίαν διωδίεσθαι, Respuere benevolentiam alicujus, VII. 104. m. ὁ δὲ διωδίετο, At ille recusavit, Repulit a se postulatum, siveulantem, Repulsam dedit, VI. 86, 2. m. χρεῖμασι ἐπιποδίσαν διωδίεσθαι, (praesens notione futuri διωδίσεσθαι,) Confidebant pecuniis a se amoliri posse periculum, nempe τὴν αἰτίην, culpam

et condemnationem, IX. 88. m. Διῶκειν, 1) Insequi, Celeriter sequi, non hostili animo. τὴν ταχίστην διώκοντες (αὐτούς), IX. 11. f. Ἄρης Συριηγενὲς ἄρμα διώκων, Currum pone urgens, VII. 140. f. Sed διώκειν ἐκ τῆς γῆς, Pellere patriā, Exsilio multare, IX. 77. f. 2) Jure persequi, Accusare. ἰδίῳξαν (αὐτὸν) τυραννίδος, VI. 104. f. θανάτου ὑπαγωγῶν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεια ἰδίῳκε, (scil. θανάτου δίκην ἰδίῳκει) Capitis crimine accusavit, VI. 136. a.

Διωκτικός, η, ον, Persequendus. διωκτικοὶ εἰσὶ ἐς ὃ καταλαμφθέντες etc. IX. 58. f.

Διώρυξ, υχος, ή, Fossa, Canalis. διώρυχα βαθύνειν ὀρύσσειν, I. 75. m. 185. a. 189. f. ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον Δαρείος ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἐσήγαγε, IV. 39. m. 42. m. VII. 23. a. 117. a. Conf. Διεκπλάειν.

Δοκέειν, 1) Videri. οὔτε ἔδοξε μαθεῖν, Neque visa est animadvertere illum, I. 10. f. ἐγὼ μοι δοκίω κατανοεῖν τοῦτο, Videor mihi hoc intelligere, II. 93. f. δοκέειν ἡμοὶ et ἡμοὶ δοκέειν, Ut mihi videtur, I. 172. a. II. 77. m. III. 45. m. 135. m. f. V. 69. a. VII. 229. f. VIII. 22. f. δοκέειν δέ μοι, sive δοκέειν δ' ἡμοὶ, VII. 173. f. ὡς ἡμοὶ δοκέειν, II. 124. m. VI. 95. f. (ubi alii quidem δοκίει.) VIII. 30. m. Sed ὡς δὴ ὦν ἡμοὶ τε (sive ἡμοὶ γε) δοκίει, seq. Infin. I. 58. f. ubi vide Var. Lect. et Not. et conf. Ὡς num. III. καὶ σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι· δόξαν δέ σφι, etc. Quod quum illis visum fuisset, Quod quum decrevissent, II. 148. a.

2) i. q. νομίζιν, Existimare, Opinari, Putare, Statuere. εἴ τι περὶ τῶν θείων πρηγμάτων δοκέειν δεῖ, IX. 65. a. οὐ γὰρ σε δοκίω πείθεσθαι μοι, I. 8. m. οὐδὲν δοκίω αὐτὴν ἐπίστασθαι, I. 11. a. νησιώτας τί δοκίεις εὐχεσθαι ἄλλω, I. 27. m. f. δοκίω δευτερεῖα γῶν οἴσισθαι, I. 31. a. κάρτα δόξας (αὐτὸν) αἰμαθία εἶναι, I. 33. a. δοκίω τοὺς θεοπρόπους οὐ λέγειν ἀληθείας, I. 158. f. ἰδοῖκε ὁ Ζέρεξ ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα εἰπεῖν, VII. 18. a. ἰδοῖκε ὁ Ἰκπαρχος ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα αἰνίσσεσθαι etc. V. 56. a. (Conf. Δόκησις.)

3) Decernere, Constituere. Hinc Praet. Passiv. δέδοκται τὰ πείσονται, Decretum est quid hi passuri sint, VI. 109. m. N. δέδοκται τοῖσι πρώτοις τῶν μαντινῶν ἀπόλλυσθαι, Decretum, Constitutum est ut priores vates morte plectantur, IV. 68. f. δέδοκτο, scil. αὐτῷ, Constitutum ei erat, Consueverat, IX. 74. m. Item δέδοκται, ut VII. 16. f. εἰ δέ τοι οὕτω δέδοκται γίνεσθαι, Si tibi stat decretum ut ita fiat, Si tu utique vis ut ita faciamus, VII. 16. f.

Δόκησις, ιος, ή, Opinio, Aestimatio ex probabili conjectura, non ex certa ratione. δόκησιν δὲ δεῖ λέγειν, VII. 185. a. ubi paulo post, τουτέων τῶν ἐθνέων τριήκοντα μυριάδας δοκίω γενέσθαι.

Δόκιμος, ου, ό, ή, Probatus, Spectatus, Clarus. Δουκεῦργον, τῶν Σπαρτιητέων δόκιμον ἄνδρα, I. 65. a. m. ἄνὴρ τῶν ἀστῶν ἰὼν δόκιμος, I. 158. m. II. 162. m. III. 135. a. VII. 118. f. ἰὼν ἐν τοῖσι ἀστροῖσι

δόκιμος, III. 143. α. τὰ πελέ-
μια κάρτα δόκιμος, V. 111. α.
δόκιμον ἔοντα παρὰ Εἰρήνη, VII.
117. α. ἔπιμπον τὸν δοκιμώ-
τατον σφύων αὐτίων, I. 152.
f. II. 162. f. συγκαλίσας τῶν
Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους, III.
127. m. ubi alii λογιμωτάτους.
Conf. Λόγιμος.

Δολερός, Dolosus. δολερός καὶ ἀλ-
μυρός ποταμός, Hellespontus,
VII. 35. f.

Δόλος, ου, ὁ, Dolus. μὴ δόλῳ αὐ-
τοὺς προάγουσιν, IX. 90. f.

Δολοῦν, Fraudulenter agere, Deci-
pere. τοιοῦτῳ Φαρμάκῳ δολώτας,
I. 212. m.

Δόμος, ου, ὁ, Ordo, Stratum, Com-
pages lapidum vel laterum in aedi-
ficio. διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθου, I.
179. α. m. ὑποδείμας τὸν πρῶτον
δόμον λίθου Αἰθιοπικῷ, II. 127.
f. Conf. Lexic. Polyb. h. v.

Δοῖναι, Agitare, Vehementer
commovere. δονοῦσι τὸ γάλα,
IV. 2. f. ἡ Ἀσίη ἰδονέετο ἐπὶ τρία
ἔτια, VII. 1. m.

Δόξα, ης, ἡ, Opinio. Notemus
singularem pleonasmum quo uti-
tur Noster, dicens ὡς οἱ παρὰ
δόξαν ἔσχι τὰ πρήγματα ἢ ὡς αὐ-
τὸς κατιδόναι, I. 79. m. N. Sic
iterum, ἐπὶ αὐτοῖς παρὰ δόξαν
τὰ πρήγματα ἀπίβαινε ἢ ὡς αὐτοὶ
κατιδόναι, VIII. 4. α. Etiam illa
dictio, ἐπιστάτο (jon. pro ἐπί-
σταντο vel ἡπίσταντο) δόξη, VIII.
132. f. pleonastica quodam mo-
do videri potest, quoniam ipsum
verbum ἐπιστάσθαι per se, non
solum Scire, sed et Existimare,
apud Nostrum significat; ut ita
dictum sit quasi latine dicas In
opinione suā existimabant.

Δόξα, Opinio aliorum de
nobis, Gloria. Sic δόξαν Φύ-
σας (populus Atheniensis) αὐ-
ξάνεται, V. 91. m. f. possis in-
telligere Gloriam nactus au-
gescit, sive auget illam: sed
vide ne rectius ibi δόξα intelliga-
tur Opinio quam quis de se
habet, ut ea fere sit sententia
quam in latinā versione expres-
simus, Majores quotidie sibi
spiritus sumit. Conf. Not. et
voc. Φύσιν. ἀπὸ τῆς δόξης πιστεῖν,
Opinione, Gloria excidere,
VII. 203. f. ubi quidem et Spe
excidere possis intelligere cum
Larchero, nempe Opinione
quam de se habet et de rebus
suis.

Δοξοῖν, δοξοῦν, Existimare. Unde
Pass. Existimari, praesertim in
bonam partem. ἐβώσθη καὶ ἰδο-
ξώσθη εἶναι ἀνὴρ σοφώτατος, VIII.
124. α. δεδοξασθαι εἶναι ἄριςται.
IX. 48. f. Sic δεδοξασθαι πρὸς
αὐτοῦ ἀνδρὲς εἶναι ἀγαθοί, VII.
135. m. ubi perperam olim δεδο-
ξασθαι.

Δοράτιον, τὸ, diminut. τοῦ δόρυ, δό-
ρατος, Hasta, Hastula. ἀκόντια
καὶ δόρατια, I. 34. f.

Δοριάλωτος, ου, ὁ, ἡ, Bello captus.
χώρῃ δοριάλωτος, VIII. 74. f.
IX. 4. b. Utrobique quidem olim
δορυαλ. edebatur.

Δορκίς, ἀδος, ἡ, Dorcas, Fera ex
cervino genere. κίρας δορκίδος,
VII. 69. m. Sed IV. 192. α. pro
δορκάδες libri fere omnes in ζορ-
κάδες consentiunt.

Δορκίη, ἡ, τῆς ὀργῆς, Vespera quæ
festum antecedit, sive Primus
Apaturiorum (sive Dionysio-
rum apud Aegyptios) dies,

II. 48. a. Not.
 Δόρυ, ατος, τὸ, Hasta, Lancea.
 δόρατα τοῖσι πλοίοισιν ἐγγύχμων
 κατιηγότα, VII. 224. a. τὰ δό-
 ρατα ἐπιλαμβανόμενοι κατέκταν οἱ
 βάρβαροι, IX. 62. m. δόρατα ναύ-
 μαχα, Hastae ad pugnam na-
 valem comparata, VII. 89. f.
*Aemilio Porto Herodotus visus
 erat ita vocare Nauticos con-
 tos, qui sunt Oblongae perti-
 cae cuspidē ferrea munitae,
 quibus nautae naves impellunt et
 saepe pugnant cum hoste. Conf.*
 Δούρας.

Δορυάλατος, vide Δορυάλατος.
 Δορυφορέειν, Hastatum esse, Sa-
 tellitem esse et corporis cu-
 stodem regis vel principis. ἰδο-
 ρυφόρειν τὸν βασιλέα, II. 168.
 b. τὸν χίλιον Περσίων ἰδορυφόρειν,
 III. 127. a. δορυφορέειν Ὀρείτια,
 III. 127. m.
 Δορυφόρος, ου, ὁ, Hastatus, Satel-
 les, Custos corporis. δορυφόροι
 μὲν οὐκ ἐγένοντο, κορυνηφόροι δέ, I.
 59. f. Gyges, priusquam regno
 potitus est, δορυφόρος fuerat
 Heraclidarum, I. 91. a. κρα-
 τῦναι αὐτὸν (τὸν βασιλέα) δορυφό-
 ροισι, I. 98. a. πέμψας τῶν δο-
 ρυφόρων τοὺς πιστοτάτους, I. 135.
 f. Omitto plura colligere.

Δοσιδικος, ου, ὁ, Qui causam suam
 iudici judicandam permittit,
 Qui se iudicis iudicio submit-
 tit, VI. 42. a. ubi Δοσιδικ. per
 ω μίγχα ed. Wess. et seqq. Vide
 Var. Lect. et Not.

Δότης, Donum, Beneficium. αἴτιο
 δέστιν τὴν τινα βούλει σοι γενέσθαι,
 I. 90. a.

Δοτέον, adiectivum verbale, a verbo
 δίδειναι, Dandum. οὕτω δὲ εἴφει

κάριτα δοτεῖα εἶναι χρήματα, VIII.
 111. m.

Δουλόειν, vide Δουλοῦν.

Δουλήν, ης, ἡ, (jon. pro δουλεία) Ser-
 vitus. τὴν δουλήν ὑπομῖναι, VI.
 12. f.

Δουλήιος, η, ου, (pro comm. δού-
 λιος) Servilis. στείλας τὴν θυγα-
 τέρα ἐσθῆτι δουλήν, III. 14. a.

Δούλος, ι. q. δουλήιος, Servilis.
 ἔχουσι δούλιον ζυγόν, VII. 8, 5. f.

Δουλοπρεπής, ὅς, ἡ, Servo conve-
 niens, Servilis. οὐδέναν πόνον δου-
 λοπρεπία ἔχουσι, I. 126. f.

Δούλος, η, ου, Adjective usurpatum
 VII. 7. m. Αἴγυπτον πᾶσαι πολ-
 λὸν δουλοτήτην ποιήσας ἢ ἐπὶ Δα-
 ρίου ἦν.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, i. q. δουλήν, Servitus,
 I. 129. a. περιημεκτιόντες τῇ δου-
 λουσύνῃ, I. 164. a. τὴν δουλοσύνην
 οὐκ ἀνιχόμενοι, I. 169. a. ἀπαλ-
 λαχθίντες δουλοσύνης, I. 170. m.
 Adde IV. 118. m. f. VIII. 142.
 m. IX. 27. a. 76. m. 90. m. f.
*Raris quibusdam in locis ut I.
 95. f. VII. 102. m. olim δου-
 λουσύνῃ per ω editum erat, sed
 jam pridem correctus error est.
 Etiam in nostro cod. F. δουλοσύ-
 νῃ per ω perperam scribitur IX.
 76. m. quem ad locum, quod in
 Var. Lect. adnotavi, non sper-
 nendum esse ibi nomen in
 Accusativo positum, δουλοσύνην
 quippe ibi idem ac δούλην posse
 valere, dormitasse me, quam
 illa scriberem, intelligo; nam,
 alia ut taceam, opinioni isti ab
 ipso limine obstat adiectus Geni-
 tivus αἰχμαλώτου.*

Δουλοῦν, In servitutem redigere.
 Passiv. δουλοῦσθαι ὑπὸ τινος, et
 ὑπὸ τινί. οἱ Κάρες ἰδουλοῦσθαι ὑπὸ

Ἀρπάγου, Cares ab Harpago in servitutem redacti sunt, scil. non ut ipsius Harpago, sed ut Cyri imperio, Harpago operam suam in hoc navante, essent subjecti, I. 174. a. Ἀυδοὶ ὑπὸ Πέρσῃσι διδούλωντο, Scilicet Sub Persarum potestatem erant redacti, I. 94. f.

[Δουλωσύνη, vide Δουλοσύνη.]

Δούρας, sive Δούρυ, ατος, τὸ, i. q. δέρυ, Hasta, Fustis. τύποντες δούρασι τὸν ἥρα, I. 172. f.

Δραμῖν, Currere, vide in Τρίχειν. Δράμημα, ατος, τὸ, idem fere ac ὁ δρόμος, Cursus: sive potius, Curriculi genus quoddam, Cursuum institutum. τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἵππων καλοῦσι Πέρσαι ἀγγαρήϊον, VIII. 98. extr.

Δράσσεσθαι, Prehendere, Manu capere, III. 13. f.

Δρίπκον, ου, τὸ, Falx, I. 125. m. Ensis falcatus, V. 112. f.

Δρίπειν, Metere, Demetere. δρίπειν τὴν κασίην. III. 110. extr.

Δρυσμός, ου, ὁ, (jon. pro δρασμός) Fuga. δρυσμόν ἰβούλυν, De fugā cogitavit, V. 124. a. VIII. 97. a. 100. a. Sic in Plur. δρυσμόν ἰβούλυν, VIII. 4. a. et 18. f. ubi alii ἰβουλύνοντο, quod et ipsum quidem teneri potuerat, quum praesertim de Pluribus agatur inter se deliberantibus: et sic consentientibus (quod sciam) libris omnibus scribitur οἱ Ἕλληνες δρυσμόν βουλεύονται, VIII. 75. m. f. δρυσμῶ ἐπιχειρεῖν, VI. 70. a. ἀγγέλλων τὸν δρυσμόν τὸν ἀπ' Ἀρτεμισίου τῶν Ἑλλήνων, VIII. 23. a. Δρόμος, ου, ὁ, Cursus. Notemus formulam, περὶ τοῦ παντός ἤδη δρόμοι θύοντες, De rerum summā

jam periclitantes, VIII. 74.

a. Conf. Var. Lect. et Not.

Δρυς, υός, ἡ, Quercus. Δρυὸς κεφαλαι, Loci nomen, IX. 39. a. m.

Δύνειν, δύναι, Subire aquam; Descendere in mare. δὺς ἐς τὴν θάλασσαν, VIII. 8. f. Passiv. vel Med. Δύνεσθαι, de Occidente sole. ἐς οὗ δύταις ὁ ἥλιος, IV. 181. f. πρὸ θύοντος ἡλίου, Ante solis occasum, VII. 149. f.

Δύναμις, ιος, ἡ, Vis, Copiae. τίω δύναμις; (δυνάμι fors.) IV. 155. f.

Δύνασθαι, Posse. Tertia plur. δυνάσται, jon. pro δύνανται, II. 142.

a. IV. 30. a. Imperf. promiscue ἠδύνετο, ut I. 10. a. et ἰδύνετο, ut in illo, τοῖσι Σπαρτιήγεσι (τὰ σφάγια, vel τὰ ἱερά) καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἰδύνετο, VII.

134. a. N. ὡς δὲ οἱ προσπίπτοντι οὐκ ἰδύνετο (scil. τὸ πρῆγμα) κατεργασθῆναι, IX. 108. a. Plural. ἰδυνίαται, jon. pro ἰδύναντο, Peterant, IV. 114. a. Subjunot. praes.

δυνώμεθα, pro δυνάμεθα, IV. 97. m. δυνίονται, pro δύνονται, VII. 163.

a. et ibi Var. Lect. Aor. 1. ἰδυνάσθην, pro ἰδυνήσθην, II. 19. a. m. 43. a. ἰδυνάσθην, II. 140. b. ἰδυνάσθησαν, VII. 106. f. δυνασθῆναι, Potuisse, II. 110. f.

Notemus formulas quasdam. δύναται τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, Valet (significat) hoc vocabulum etc. II. 30. a. VI. 98. f. τρηκόσαι ἀνδρῶν γυναι δύναται (Valent, Aequiparant) μύρια ἔτια, II. 143. a. m. αἰνὴρ μέγα δυνάμενος, Potens, Multum pollens, Vit. Hom. 33. a. δυνάμενος παρ' αὐτῷ μέγιστον Περίων, VII. 5. a. δυνάμενος ἐν Λακεδαίμονι μέγιστὰ ξείνων,

IX. 9. a. ubi plerique quidem
μάλιστα.

Δυναστεύειν, Potentem esse, Multum
posse. εἶχε μὲν τὸ πᾶν κράτος Πι-
σίστρατος, ἀτὰρ ἰδυναστεύει καὶ Μι-
τιάδης, VI. 35. a. ubi ἰδυναστεύει
τε καὶ habent probi nonnulli codd.
qui fortasse τε, non τι, debue-
rant in hanc sententiam, Sed
nonnihil etiam poterat Mil-
tiades. πίμπει χρέματα εἰς τοὺς δυ-
ναστεύοντας ἀνδρας ἐν ταῖσι πόλεσι
IX. 2. f.

Δυναστής, ου, ὁ, Dynasta, Domi-
nus, Vir potens. ἀνδρῶν δυνα-
στῶν παῖδες, II. 32. a.

Δυνατός, Potens. Comparat. τοὺς
Ἑλλήνων δυνατωτάτους, I. 53. f.
56. a.

Δυνατὸν (ait Aem. Portas) in-
terdum accipi videtur pro eo
quod est Decorum, Honestum,
Quod facere licet ac fas est.
αὐτοχῆσαι τὸν χρεῖζοντα οὐ σοὶ δυ-
νατὸν, Ipsi nefas est orantem
pati repulsam; Apud ipsos
turpe censetur ac nefas esse
judicatur si etc. IX. 111. a.

Δυνατῶς ἔχει ἡμεῖς, Possum, Mihi
licet, In potestate mea est
ἐξαναχωρεῖν οὐδένῃρῃσι δυνατῶς
ἔχει, VII. 11. m. ubi codd. non-
nulli ἰκανῶς, quod vide infra
suo loco.

Δύο, Duo, non Δύω scribitur apud
Herodotum, II. 44. a. IV. 87.
a. V. 56. a. 57. m. 58. a. VIII.
73. a. etc. Genit. δυῶν, non
δυοῖν, δυεῖν aut δυῶν, ut habent
subinde mss. aut editi nonnulli
libri. Vide I. 14. f. cum Var.
Lect. et Not. I. 94. m. lin. 20.
nostræ edit. et ibi Var. Lect.
I. 130. a. III. 131. m. IV. 1.

m. etc. Dativus δυοῖσι I. 32. m.
(lin. 31. nostræ edit.) VII. 104.
m. quo spectat etiam δυοῖς, quod
est apud Hesych. Usurpatur ve-
ro δύο etiam tamquam indeclina-
bile. δύο ζύγισι, III. 150. m.
μετὰ δύο τῶν σφιδέρων, VII. 149.
f. δύο νῶν, VIII. 82. extr.

Δυσειδής, ἐός, ὁ, ἡ, Deformis, VI.
61. m.

Δυσεντερία, ης, ἡ, Dysenteria, VIII.
115. m.

Δυσθανάτειν, Aegre mori, Gra-
viter (Iniquo animo) ferre
mortem, IX. 72. b. Conf. Polluc.
III. 106. et Foetii Oecon. Hip-
pocr. voc. Δυσθάνατος.

Δυσθυμείν, Despondere animum.
μὴ δὲ δυσθόμει, Nec vero de-
sponde animum, VIII. 100. m.

Δυσμενής, ἐός, ὁ, ἡ, Male anima-
tus. ἐπὶ ἀνδρας δυσμενίας, III.
82. a.

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ, ἡ, Tractatu
difficilis, Difficilis ad oppu-
gnandum, VII. 236. m.

Δυσμή, ἥς, ἡ, Occasus. μέν ἀπὸ
ἐσπέρας τε καὶ ἡλίου δυσμῶν, II.
31. b.

Δυσμορφία, ης, ἡ, Deformitas.
ἐλπίσσειτο τὴν θεὸν ἀπαλλάξει τῆς
δυσμορφίης τὸ παιδίον, VI. 61. m.

Δυσσοδμος, Male olens. ἐν δυσσοδο-
τάτῃ γινόμενον, ἐν ἀδίστατόν ἐστι,
III. 112. Conf. Δυσώδης.

Δυσπείτως, Difficulter, Cum ma-
gnolabore. ταῦτα δυσπείτως κτί-
ονται, III. 107. a. m. ubi olim
εὐπείτως edd.

Δύσπριγος, ου, ὁ, ἡ, Frigoris im-
patiens. ζῶα δύσπριγα, V. 10. m.

Δυσχείμερος χύψη, Rigidam hye-
mem habens, IV. 28. a.

Δυσχείρωτος, ὁ, ἡ, Superatu, Ex-

pugnatu difficilis. τῇ ἑκάτεροι
ἰσοὶ δυσχεραίνονται, VII. 9, 2. f.
Δυσχεραίνειν, Indignari. δυσχερά-
νασα τῇ ὄψει, Vit. Hom. 30. a.
Δυσώδης, i. q. δύσοδμος, quod vide
supra. καρπὸν Φέμι. Δυσώδεια, II.
94. m.

Δύτης, ου, ό, Urinator. δύτης τῶν
τότε ἀνθρώπων ἄριστος, VIII. 8. a.
Conf. supra Δύειν, δύναι. Vide
Polluc. VII. 137.

Δωδέκα, Duodecim, I. 16. a. II.
147. m. 151, a. 175. m. f. et
alibi. Galeus quidem ad I. 16. m.
praecepit: „Lege δώδεκα: id
„enim est ἰωνικώτερον: itaque
„perpetuo scribit codex Arch.
„quod semel monuisse suffi-
„ciat.“ At talis Ionismus nobis
incompertus est: et, quod ad
codicem Arch. spectat, pro olim
vulgato δώδεκα, II. 175. m. f.
(ubi in plerisque codd. vocabu-
lum hoc cum aliis nonnullis ver-
bis desideratur) ex eodem cod.
Arch. δωδέκα adscivit Wesse-
lingius. Illud mirari possis,
quum simplex vocab. δύο constan-
ter per o breve scribatur apud
Nostrum, quid sit quod δωδέκα
per ω aequae constanter efferatur.
Sic quidem etiam apud Appia-
num, sedulum Herodoti imitato-
rem, constanter δωδέκα scribi-
tur: et apud Nostrum VIII.
121. f. etiam δωκαίδεκα habe-
mus, ubi alii quidem codd. δω-
δεκα praeferunt. Subinde etiam
divisis vocibus δύο καὶ δέκα scri-
bitur, ut III. 91. m. f. ubi ta-
men variant libri.

Δωδεκάπολις, ιος, ό, ή. Ad duo-
decim oppida pertinens, Per
duodecim oppida distributus.

Lex. Herod. P. I.

οἱ δωδεκάπολις Ἴωνες, VII. 95.
ubi vide Var. Leot. et Not.

Δῶμα, ατος, τό, Domus. λύχνα
καίονσι περὶ τὰ δώματα κύκλῳ, II.
62. a.

Δωρεῖσθαι, verb. Med. Donare.
Cum Accus. pers. et Dativo rei:
δωρεῖται δύο στατήρσι ἑκαστον, I.
54. δωρεῖται μιν πιδίων χρυσίων
δύο ζύγισι, III. 130. m. ἰδωρέτο
Δημοκλέα δαψιλῆϊ δωρεῇ, III.
130. f. Μανδρονκία ἰδωρήσατο
πᾶσι δέκα, IV. 88. a. Similiter
VI. 125. f. VII. 27. f. 28. f.
54. f. 116. m. Sed et cum Da-
tivo personae et accusat. rei:
ἑκάστου δέσθαι ὅπως ἂν αὐτῇ ἴνα
λίθον δωρεῖτο, II. 126. f. τῷ
Δαρείῳ Μιτυλήνην ἰδωρήσατο, V.
37. a. καὶ οἱ ἐκείνα διδῶν, καὶ πρὸς,
ἕτερα δωρεῖται, VI. 125. f. ubi
alii quidem τρίτοισι, subintellecto
accusativo personae μιν vel αὐ-
τόν. Denique etiam cum solo
casu Personae (sive Accusativo,
sive Dativo) constructum reper-
itur hoc verbum IX. 110. m. ubi
Πέρσαις ἰδωρέτο codices Wess. et
nostri dedere omnes, olim vero
Πέρσαις ἰδωρέτο editum erat ut
apud Athenaeum IV. 27.

Aoristus primus Passivi, pas-
sivā notionē, occurrit VIII. 85.
f. Φύλακος εὐεργέτης βασιλῆος ἀνε-
γράφη, καὶ χώρη οἱ ἰδωρήθη πολλή,
ubi alii, omisso dativo οἱ, prae-
ferunt καὶ χώρη ἰδωρήθη πολλή.

Δωρεῇ, ἡς, ή, (jon. pro δωρεά) Do-
num, V. 23. a. VI. 125. f.

Δωροδοκεῖν, i. q. δῶρα δέχσθαι, Dona
accipere, Donis corrumpi. ἰδω-
ροδόκησε ἀργύριον πολύ, VI. 72. m.
φάμενοι (αὐτόν) δωροδοκήσαντα οὐκ
ἐλαῖν τὸ Ἄργος, VI. 82. a.

M

Δωτινάζειν, Dona colligere, Stipem corrogare. *πλανώμενοι οἱ Δεῖφοι περὶ τὰς πόλεις ἰδωτινάζον*, II. 180. m.

Δωτίνη, ης, ἡ, i. q. δωρεή, Donum, Munus. *ἤγειρον δωτίνης ἐκ τῶν*

E.

Ἔα, Eram; *vide in Εἶναι*.

Ἐαδε, Placuit, *vide in Ἀδεῖν*.

Ἐάειν, Ἐᾶν, Sinere, Pati, Non impedire. *ἔᾶν Βοιωτῶν τοὺς μὴ βουλομένους εἰς Βοιωτοὺς ταῖσιν*, Eos ex Boeotis, qui Boeotorum communi adtribui nollent, nil impedire; Pati ut illi a Boeotorum communi se sejungant, VI. 108. f.

οὐκ ἔᾶν non utique significat Pro imperio vetare, aut Per vim impedire et prohibere ne aliquid fiat; sed Dissuadere; Dehortari; Jubere vel Hortari aliquem ne id faciat de quo agitur. ἰδέετο, πολλὰ λέγων, καὶ σφειας θεοὺς πατρῶους ἀπολιπεῖν, οὐκ ἔα, II. 30. m. *Not. οὐκ ἔωντες τοὺς Πέρσας πείθεσθαι Ἀθηναίων τοῖσι Φυγάσι*, Hortantes Persas ne morem gerent exsulibus, V. 96. m. *Alter ἐκέλευε, alter vero οὐκ ἔα*, IV. 203. a. VI. 109. a. et V. 36. a. *ubi Hecataeus quidem οὐκ ἔα (Μελησίους) πόλεμον τῷ βασιλεῖ ἀνακρίεσθαι, sed id civibus suis persuadere non potuit. Similiter VIII. 101. f. XI. 77. m. et Pythia non pro imperio jubet, sed hortatur, aut dissuadet*, IV. 164. m. V. 82. m. *Ex isto usu formulae οὐκ ἔᾶν intelligitur ratio illius loquendi generis elliptici, ubi verbum κελύειν sup-*

πλῶν, I. 61. m. *δωτίνην δούναί τι*, Aliquid *alicui* dono dare, *Gratis dare*, I. 69. extr. VI. 62. a. *Sic δωτίνην δούναί τις*, Naves dono dare, VI. 89. m. *ubi δωρεὴν dabant alii.*

plendum lectori relinquitur, ut VII. 104. m. f. οὐκ ἔων Φεύγειν, - - ἀλλὰ μόνοντας ἐν τάξει ἐπικρατεῖν ἢ ἀπόλλυσθαι: et IX. 2. a. οὐδὲ ἔων ἵναί τε καστέρω, ἀλλ' αὐτοῦ ἰζόμενον etc. Vide utrobique Not.

Ἐαρ, αρος, τὸ, Ver. ἀγγέλλοντες τῇ Ἑλλάδι, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ αὐτῇ ἐκκρίνηται, Nunciantes Graeciae, ver ei exemptum esse ex anno, VII. 162. m. *quae dictio quid valeat, mox ibidem docetur.*

Ἐαρίον, adjectivum verbale, Sinendum, Non impediendum. *ἐαρίον ὦν εἶναι Φεύγειν τὸν Πέρσας*, Permittendum igitur esse ut fugiat Persa, VIII. 108. f.

Ἐβενος, ου, ἡ, Ebenus arbor. *Φάλαγγες ἔβειου*, III. 97. m.

Ἐγγινῆς, ἱες, ὁ, ἡ, Indigena. *ἰόντες Αἰγυπτίοι ἐγγινῆς*, II. 47. a.

Ἐγγίνασθαι, 1) Innasci, Inesse. *ἐν τούτῳ (τῷ κάλυκι) τρωκτὰ ἐγγίνεσθαι συγχά*, II. 92. m. *Similiter, Intra domum vel regionem aliquam aut populum Nasci. βουλόμενι ἐξ αὐτῶν παῖδας ἐγγενῆσθαι*, Cupientes ut ex illis (*Amazonibus*) liberi sibi nascerentur, (*qui nimirum essent ἐγγενῆς*) IV. 111. extr. *ubi poteras ἐγγενῆσθαι suspicari, sicut IV. 155. a. est ἐγγενῆς οἱ παῖς, sed in ἐγγίνεσθαι consentiunt libri.*

2) Interesse, Interjectum

esse, Intercedere. Sic, ubi de Tempore agitur: χρόνου ἐγγυνομένου συχνοῦ, Quum multum temporis intercederet, Quum longa mora traheretur, I. 190. extr. Sed eadem fere notione II. 175. f. habes χρόνου ἐκγεγονότος πολλοῦ. Rursus vero, χρόνον ἐγγιένσθαι τριβομένῳ τῷ λαῶ, II. 124. m.

3) Accidere, Contingere. τοῦτο ἀμύχανον μὴ κατεγγίνηται σφι, Fieri non potest ut hoc umquam illis contingat, Inter (vel Penes) illos existat et obtineat, scil. ut omnes aut unius pareant imperio, aut saltem inter se sint concordēs, V. 3. m. ὅσα ἐν ἀνθρώπου φύσει καὶ καταστάσει ἐγγίνονται, Quaecumque in hominis naturam et conditionem cadunt, VIII. 83. m. ἐγγιένσθαι μοι, Contingat mihi, praefert cod. Arch. V. 105. f. ubi alii ἐκγιένσθαι vel ἐκγιένσθω.

4) Ἑγγίνεται seq. Infinit. Licet, Licitum est. τῷ θύοντι ἰδίῳ μοίῳ οὐ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγάθᾳ, I. 132. m. Λαμψακηῶν οὐδὲν ἐγγίνεται ἀγωνίζεσθαι, VI. 38. m.

Ἑγγλύσσειν, Dulcem, Subdulcem esse. Loti radix esculenta ἐγγλύσσει ἐπιμύως, Sat dulcis est, II. 92. m. Hesychius, Ἑγγλύσσει ἐγγλυκάξαι: quod active vulgo accipiunt, Indulcat, Dulcedinem infert ori: nos cum Schneidero neutraliter accipimus.

Ἑγγλύθειν, Insculpere. ζῶα ἐν λίθῳ ἐγγλύθει, II. 4. m. ἀνὴρ ἐγγύλπται, II. 106. m. ζῶα ἐγγύλπται, II. 148. f. ζῶων ἐγγυλωμένων, II. 124. m. f. τεῖχοι

τύπων ἐγγυλωμένων πλείοι, II. 148. f. Sic τύπους ἐγγυλωμένους ex Arch. et Vind. correctum II. 136. a. ubi alii vulgo εὖ γυλωμμ.

[Ἑγγονος, Nepos. ἐγγόνουσι praefert unus cod. Reg. b. VII. 106. m. ubi alii vulgo ἐκγόνουσι, Posteris.]

Ἑγγράφειν, 1) Inscribere. γράμματα ἐγγράφαι ἀτλή, IV. 91. a. II. 102. f. 2) de Pictura. ζῶα ἰωυτοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφαι, Varias figuras in vestibus suis pingere; Coloratas figuras vestibus imprimere, I. 203. f. Conf. Προστιγγάφειν.

Ἑγγυᾶν, Despondere. Pater dicit sponso, ἐγὼ ἐγγυῶ σοι τὴν ἐμὴν παιδα: Sponsus respondet, Ἑγγυῶμαι, Accipio desponsionem, VI. 130. m.

[Ἑγερσις. Vide Ἀγερσις.]

Ἑγκαίειν et Ἑγκαίειν, Accendere. κάμνονι ἐγκαίοντις (al. ἐκκαίοντις) κεράμου λειπτῷ, Vit. Hom. 32. a. Ἑγκατακοιμηθῆναι αὐτόφῃ, scil. ἐν τῷ ἱερῷ, Cubare, Pernoctare in templo, VIII. 134. extr.

Ἑγκαταλείπεσθαι (ἐν τοῖσι ἀγῶσι), Pone relinqui in stadio, Cursu superari. οἱ ἐγκαταλειπόμενοι οὐ στυγανοῦνται, VIII. 59. extr.

Ἑγκατιζόμενος ἐς τοῦτον τὸν θρόνον, Sedere jussus in hac sellā, V. 26. a. Conf. Κατίζειν.

Ἑγκιῶσαι, Instare, Urgere. πολὺς ἐνέκαιοτο, λέγων τοιαῦτα, VII. 158. a. Perperam olim τὰς ἐγκειμένας ἡμέρας, III. 157. f. προσυγκειμ.

Ἑγκεῖν, Immiscere, Miscere, Turbas excitare. ἐγκερασάμενος πρήγματα μεγάλα, V. 124. a. Ἑγκεχημένος vide in Ἑκχειρέειν.

Ἑγκλησιμ, (jon. pro ἐγκλείειν) Intus claudere, Occludere. ὅπως τὰς πύλας ἐγκλήσεις, IV. 78. m.

Ἑγκοιλάνειν, Intus excavare. Hinc ἐγκοιλήνας, III. 73. f. ubi nonnulli quidem libri ἐκκοιλήνας praeferunt. Conf. Κοιλαίνειν.

Ἑγκολάπτειν, i. q. ἐγγλύφειν, Insculpere, Incidere saxo. (Videtur quidem ἐγγλύφειν exquisitiorem quamdam artem significare.) καὶ σφι γράμματα ἐνεκόλαπτο, I. 93. m. ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον γράμματα, I. 187. a. γράμματα ἐν λίθῳ ἐγκεκολαμμένα, II. 136. m. f. γράμματα ἐπὶ τρίποσὶ τισι ἐγκεκολαμμ. V. 59. a. δύο τύποι ἐν πίτρησι ἐγκεκολαμμ. II. 106. a. Pro ἐγκολάπτειν habes ἐντάμνειν ἐν τοῖσι λίθοις, VIII. 22. a.

Ἑγκοτος, ου, ὁ, Ira contra aliquem concepta, Simultas. ἔγκοτον ἔχοντες Σαμίοις, Infensi Samiis, III. 59. f. (pro quo est αἰὶ σφι ἐνέχοντες χόλοι, VIII. 27. a.) τῇ γυναικὶ οὐκ ἔχει ἔγκοτον, IX. 110. a. δεινὸν τινα σφι ἔγκοτον διὰ τὸν προσηλακισμὸν ἔχων, VI. 73. a. τινα ἔγκοτον εἶχε Παρίοις διὰ Λυσαγόρεα, VI. 133. a. τουτέων δὴ σφι ἀμφοτέρων (id est, διὰ ταῦτα ἀμφοτέρω) ἔχοντες ἔγκοτον, VIII. 29. a.

Ἑγκρατής, ἐς, ὁ, ἡ, In suā potestate habens. τῶν (jon. pro ὧν) αὐτοὶ χωρίων ἐγκρατεῖς εἰσὶ, VIII. 49. a. τῆς αὐτοὶ ἐγκρατεῖς ἔσαν, IX. 106. a.

Ἑγκτᾶσθαι, Possessionem acquirere in aliquā regione. ἀνδρὶ Ἑλληνι δούς ἐγκτήσασθαι πόλιν ἐν Θράκῃ, V. 23. m. ubi alii quidem ἐγκτίσασθαι. Vide Var. Lect. et Not.

Ἑγκτίζειν, Condere urbem in aliquā regione. Inde derivant ἐγκτίσασθαι, quod olim pro ἐγκτήσασθαι legebatur V. 23. m. Vide praec. Ἑγκτᾶσθαι.]

Ἑγκύπτειν, Intueri, Inspicere; proprie Propendere ad inspiciendum, Pronocapite (Attentius) inspicere. ἐγκύψαντες ἐς τὰ τῶν πύλας κακὰ, VII. 152. m. ubi olim ἐσκύψαντες, ne id quidem male. Conf. Κύπτειν.

Ἑγκύρειν, et Ἑγκυρίειν, i. q. ἐντυγχάνειν, Incidere in aliquid, aut in aliquem. ὁτίοις ἐγκυρήσει, Quenam in fata incidet, II. 82. a. ἐνέκυρσαν τοῖσι εὐνούχοις, III. 77. m. ἐνέκυρσε ἀμφοτέρησι τῇσι μείρησι, IV. 125. a. Sunt autem (ait Aem. Portus.) ἐνέκυρσαν et ἐνέκυρσε per syncopen dicta pro ἐνεκύρθησαν et ἐνεκύρθησι. At a praes. ἐγκύρω formatum fuerit Fut. ἐγκύρσω, et Aor. 1. ἐνέκυρσα. Sed ab ἐγκυρίειν formatum habes ἐνεκύρθησαν στρατῷ, VII. 218. m. et ἀλογίης τε ἐνεκύρθησι πολλῆς, VII. 208. f. ubi quidem ἀλογίῃσι - - πολλῇσι aut ἀλογίῃ πολλῇ mallet; sed vide infra Ἐντυγχάνειν.

Ἑγκάλισσιν, Frenum injicere. παῖδας, τοὺς τε αὐχένους καὶ τοὺς δεξιμένους, καὶ τὰ στόματα ἐγκεκαλινωμένους, III. 14. m.

Ἑγκυρίειν, Adgredi, Manum admove. Hinc derivatum videtur Partio. praet. perf. Pass. ἐγκεχηρμένος in illā phrasi, ἔσαν δὲ πρὸς τινὰς καὶ ἄλλους ἐγκεχηρμένοι, nempe πόλεμοι, Erant vero in manibus (sive, Suscepta vero erant) etiam adversus alios

nonnullos bella, VII. 145. a. Ibi Aem. Portus, participium ἐνκεχημένος eandem fere nobiscum in sententiam accipiens, scil. ut idem valeat ac ἐν χεῖρσι ὧν, ad Praesens Ἑγχράομαι refert: at tale verbum, istà notione usurpatum, neuliquam agnoscere videtur Graecorum sermo. Eandem in sententiam ἐνκεχυμένους apud Nostrum l. c. scriptam maluerunt Wess. et Valck. cui consentaneum est quod Henr. Stephanus, Thes. T. IV. col. 455. b. monuerat: „Passive Ἑγχυρίειν, σθαι dicitur Id cui manus ad-, movetur, Id quod aggredimur. Synesius, οὐπω δὲ τότε „Φόνος ἐνκεχυμένο.“ Quidni vero ipsa librorum scriptura, eandem in sententiam locum suum possit tueri? Nihil profecto impedit quo minus ἐνκεχημένοι per syncopen ab Herodoto pro ἐνκεχυμένοι dictum fuisse statuamus. Scil. pro ἐνκεχυρημ. potuit statim brevius ἐνκεχηρημ. dici, ac deinde, elisà brevi vocali ε, ἐνκεχηρημ. Superest certe apud Suidam simillima ejusdem verbi forma in Glossà quādam, quae in Küsteri quidem editione temere praetermissa est, sed in superioribus omnibus editionibus servata, ita tamen ut verba nonnulla, a Lexicographo olim adposita, intereidisse videantur. Glossa ista, ut hodie legitur, hujusmodi est: Ἐνέχρημα. ἐνκεχυρίμα πάντα Τιμολόρον. In medià glossà intereidisse nonnihil adparet: suspicari autem licet, tali quodam modo scripsisse olim Glossatorem: Ἐνέχρημα ἐνκεχυρίμα.

Ἐνέχρημα ἐνκεχυρίμα. ἐνέχρημα πάντα Τιμολόρον.

Ἐγχυρίζειν, In manus tradere. τοῖσι στασιώτῃσι τὰς ἀρχὰς ἐνκευρίζει, V. 72. a.

[Ἐγχυρίσθαι vide in Ἑγχυρίειν.]

Ἑγχυρεύειν, Infligere, Impingere. ἐνέχραυε (τῷ ἐντυχόντι) ἐς τὸ προσωπον τὸ σκῆπτρον, VI. 75. a. ubi ἐνέχραυε legebat Eustath. Vide Var. Lect. et Not.

Ἑγχρίμπτειν, et Ἑγχρίπτειν, Admovere. ἐγχρίμπτων τὸν ἵππον τῇ θηλή, III. 85. f. ubi ἐγχρίπτων habent nonnulli. ἐγχρίμψαντες (al. ἐγχρίψαντες) τὴν βάριν τῇ γῇ, II. 60. m. N. ἐγχρίμψας (τὴν νεία) τῷ αἰγιαλῷ, IX. 98. m. ubi rursus ἐγχρίψας praeferunt alii: conf. ibi Not.

Passiv. vel Med. Ἑγχρίμπτεισθαι, Adpropinquare. ἐγχρίμπτόμενοι, scil. τῇ γῇ, II. 93. m. καὶ τίς τῷ ἐνκεχυρίμπτειτο, IV. 113. a. ubi simpl. ἐχρίμπτειτο ms. Arch. ἐγχρίμπτται γυναιξὶ θνούσαις, Vit. Hom. 30. a.

Ἑγχώριος, ου, ἰη, ιον, Indigena, Domesticus, In terrà quādam usitatus. ἐγχωρίη ἐσθής, VI. m. 35. Ἐγὼ, Ego. Genit. ἐμῷ et ἐμεῦ. Hinc ἐξ ἐμεῦ, i. q. ἐκ τῆς ἐμοῦ οἰκίης, E meā domo, Ex meā familiā, VI. 130. m. ubi temere ἐξ ἐμεῦ in editionem nostram irrepsit pro ἐξ ἐμεῦ. Vide supra in vocab. Ἀξίωσις.

Ἐδιστής, οὔ, ὁ, Edens, Qui edit. κρεῖων ἐδιστὰι ὦμων, III. 99. a.

Ἐδρη, ης, ἡ, 1) Sedes, Sessio, Mora. περιημέναι τῇ ἔδρῃ, Moram ægerrime tulit, IX. 41. a. 2) Porro Ἐδρη, ut apud Hippocratem, sic apud Nostrum, dicitur etiam Anus, ἡ ὀπίσω

ὀδός, Posteriora. κατὰ τὴν ἔδρην (τοῦ νεκροῦ) ἐσηθῆσαντες τὸ ἀπὸ κέντρου αἰλειφαρ, II. 87. m.

Perperam olim ἐκ' ἔδρης, I.

17. f. pro ἐπίδρης.

Ἐδωδῖμος, ου, η, ον, Esculentus. ἡ ῥίζα τοῦ λωτοῦ ἰδωδίμη, II. 92. m. ὅσα ψυχὴν τε δειλά καὶ ἰδωδίμα (ζῶα), III. 108. a.

Ἐδωλία, τὰ, Sedilia; Transtranavium, in quibus remiges sedent; Fori, Tabulata, Pons navis. στάντα ἐν τῷσι ἰδωλίοισι αἰεῖσαι, I. 24. m. Stans in summae puppis foro, ait A. Gellius XVI. 19. In Glossis Herodoteis, a Suida etiam repetitis, pro ὑποστρώμασι videndum ne καταστρώμασι scriptum oportuerit.

Ἐίκοισι, subinde pro comm. ἑκοσι, Viginti. II. 121. a. 122. f. 130. f. III. 23. a. Vide ubivis Var. Lect.

Ἔειν, Collocare, Statuere. εἶσι ἄγων ἐς τὸν βασιλεῖον θρόνον, III. 61. f. ἱρὸν εἰσάμενοι, I. 66. a. Conf. ὑπίστασ. Hinc Passiv. ἱρὸν ἦσται, Collocatum est templum, IX. 57. m. idem valens ac ἰδρυμένον ἴστί, ibidem paulo ante. πεφυλαγμένος ἦσο, Sede VII. 148. m. in Orac.

Ἐέργειν, vide in Ἐργειν.

Ἐζεσθαι, Sedere. ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν ἕζεσθαι, VIII. 22. m. N. cum Var. Lect. conf. Μίτον.

Ἐθέλειν et Θέλειν, (Imperf. ἰθέλισκον, VI. 12. f. Fut. θελήσιν, I. 109. m. f. Aor. 1. θελήσαι, I. 24. a. ἠθέλησαν, I. 59. m. f.)

1) Velle, Cupere. Quā notione positum hoc verbum redundans videri poterat in illā phrasi, IX. 14. a. ἐβουλεύετο θείλων εἰ πως

τούτους πρῶτον ἔλοι: nec vero abjici debuit, licet e codicibus nonnullis exsulet: (vide Var. Lect. et Not.) nempe idem est ac si dixisset, θείλων ἔλιν τούτους πρῶτον εἰ πως δύναται. Conf. VI. 52, 15. seq. et vide infra sub voc. Ei conjunct. condition. num. 2.

2) Idem fere quod μέλλειν, ut Infinitivo verbi, cui hoc jungitur, addat vim Futuri temporis. εἰ θελήσει ἐς τὴν θυγατέρα ἀναβῆναι ἢ τυραννίς, I. 109. m. f. (Vide supra, Ἀναβαλεῖν.) εἰ ἰθίλοι τοι μὴδὲν ἀντίξουν καταστῆναι, VII. 49, 2. f. N. εἰ (ὁ Νεῖλος) ἰθίλῃσι ἐκτρέψαι τὸ μέθρον, II. 11. f. εἰ σφι ἰθίλῃσι ἡ χώρα etc. II. 14. a.

3) Ut φιλεῖν, sic et Ἐθέλειν interdum idem valet ac εὐδοκίαν, Solere, Consuesse. συμβάσεις ἰσχυραὶ οὐκ ἰθέλουσι συμβῆναι, I. 74. f. μεγάλα πρήγματα μεγάλοις κινδύνοισι ἰθέλει καταιρεσθαι, VII. 50. 2. τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτῇ ὡς τὸ ἐπίπαν χρηστῇ ἰθέλει ἐκγίγνεσθαι, VII. 157. f. οἰκότες βουλευομένοις ἀνθρώποισι ὡς τὸ ἐπίπαν ἰθέλει γίνεσθαι· μὴ δὲ οἰκότες βουλευομένοις οὐκ ἰθέλει οὐδὲ ὁ θεὸς etc. VIII. 60, 3. f.

4) τί θέλει τὸ ἔπος εἶναι; Quid sibi vult hoc verbum? Quid significat? VI. 37. m. f. γινῶναι τὸ ἰθέλει τὰ δῶρα λίγιν, idem est ac, γινῶναι τὸν νόον τῶν δεδομένων, IV. 131. f.

Ἐθελοκακίειν, Ultro (Deliberato) ignaviter et male rem gerere, VIII. 69. f. ἰθελοκακίαν τι καὶ ἔθουγον, I. 127. ext. V. 78. b. VIII. 85. a. ἀποδεκνύμενοι τε ἔργα λαμπρὰ καὶ οὐκ ἰθελοκακίαν

τες, VI. 15. a. ὁμῆες ἐν τῷ ἔργῳ
ἔθειλοναίτε, VIII. 22. m. τῶν δὲ
ἄλλων ἔθειλοναυόντων, IX. 67. a.

Ἐθειλοντήν, *Adverb.* Ultro, Sua
sponte. οὕτω δὲ ἔθειλοντήν αὐτήν
(Φασί) συνεκπλῶσαι, I. 5. a. m.
τάς μὲν ἔθειλοντήν τῶν πολλῶν ὑπο-
κλήσας, VI. 25. f. ubi alii qui-
dem ἔθειλοντι, ne sic quidem male.

Ἐθειλοντής, οὗ, ὁ, *Voluntarius*;
Ultro (Sua sponte) aliquid
faciens. Κύπριοι δὲ ἔθειλονται σφι
προτεγέσθω, V. 104. a. Ἀφτυ-
βίῳ ἔθειλοντής ἀντιτάσσεται Ὀνήσι-
λος, V. 110. *extr.* ἔθειλονται ἐς
χιλίσους (ἰσοῦνται), VI. 93. m.
ἔθειλονται Φωκίης, VII. 217. f.
εἰ τινες ἰδέσθωιν ἄλλοι ἔθειλονται
εἶναι, IX. 21. f.

Ἐθειλοντι, *Adverb.* vide in Ἐθειλοντήν.

Ἐθνος, τὸ, vide in Γένος.

Ei diphthongus et simplex vo-
calis, producta sæpe permutan-
tur a librariis. Vide *Var. Lect.*
I. 73, 8. 123, 17. 164, 6. VII.
235, 6. IX. 85, 4 et 6.

Ei, I. *Conjunctio conditionalis*, Si.

1) Plerumque construitur cum
Indicativo, quem ex *codd. nostris*
restituimus auctori I. 89. m. εἰ
τοὶ αἰρέσκαι τὰ ἐγὼ λέγω, ubi olim
αἰρέσκει *edd.* Sic VIII. 140, 1.
m. f. scripti libri omnes dede-
rant εἰ περ εὖ φρονέετε, Si bene
sapitis, ubi olim *edd.* εἰ περ εὖ
φρονέετε, Si bene saperetis.
Conf. Var. Lect. II. 14, 3. Ra-
tius cum *Subjunctivo* jungitur,
quem constanter particula εἰ
vel ἂν postulat. Sic pro ἂν νικη-
δίωσι, quod VIII. 49. f. alii libri
dederunt, in aliis εἰ νικηδίωσι
erat, ubi particulam εἰ tueri po-

terat *Homerieus usus*, *Iliad.* I.
340. V. 258. etc.

2) *Sæpius etiam cum Opta-
tivo sive Potentiali modo con-
struitur*, nempe in *locationibus*
hujusmodi: ὥς, εἰ φρονέοντα τὴν
ἀληθινήν εὐρεθίην, ἐπιήρηται σφία
etc. I. 46. f. εἰ γὰρ δὴ ἐπιφειτή-
σιμὸς γε συνεχέως, φαίην ἂν καὶ
αὐτὸς θτεῖν εἶναι, VII. 16, 3. f.
νόψ δὲ λαβὼν, ὥς, εἰ ἀποβραγίη
τὸ Ἰωνικόν, - - οἳοί τε εἴησαν etc.
VIII. 19. a. ἦν μὲν δοκίη, - -
εἰ δὲ καὶ μὴ δοκίη, IX. 48. f.
*Huc pertinet usus ellipticus par-
ticulae εἰ πως, cujus exemplum*
paulo ante, sub verbo Ἐθέλιον
num. 1. retulimus ex IX. 14. a.
Aliud simillimum habes VI. 52.
a. m. εἰδυῖαν μὲν, - - βουλομένη
ν δὲ εἰ πως ἀμφοτέροι γενόατο
βασιλῆς: id est, βουλομένην ἀμφο
γνέσθαι βασιλῆας εἰ πως δυνατόν
εἴη. Cui loquendi formae adfinis
illa est, ἰδέοντο τοῦ Ἀρισταγόρειω
εἰ πως αὐτοῖσι παράσχοι δύναμιν,
V. 30. a. id est, ἰδέοντο αὐτοῦ
παρασχεῖν αὐτοῖσι δύναμιν εἰ δύ-
ναίτο vel εἰ βούλοιτο.

3) εἰ particula *conditionalis*
per *Ellipsin* subintelligitur IV.
118. m. οὐκ ἂν ποιήσετε ταῦτα,
ἡμεῖς μὲν etc. Hoc nisi feceri-
tis, nos quidem etc. nisi inter-
rogative accipi placet, Annon
hoc facietis?

4) *Interdum si ita ponitur ut*
Latinorum Siquidem, Quan-
doquidem, ut fere idem valeat
ac Quoniam. Sic V. 97. m. f.
εἰ κλειόμενα μὲν etc. Et VI. 138.
m. εἰ δὴ διαγνώσκουσιν etc. Adde
IX. 68. a. Quod in *Valckenarii*
Notâ ad VII. 5, 9. legitur,

quasi formulam εἰ γὰρ posuisset Herodotus, I. 27. m. pro εἴθε γὰρ, Utinam, id per typographi lapsum in ed. Wess. (in Not. p. 507. col. a. et b.) accidit: nec enim εἰ γὰρ, sed αἰ γὰρ praeferunt libri omnes I. 27. m.

5) Elliptica formula εἰ δὲ μὴ, ubi praecedens phrasis negativa expressa est, positive accipitur, Sin quis id fecerit. Vide VI. 56. m. et Not. ad h. l.

II. Ei, Dubitationem aut Interrogationem indicans, idem fere ac πότερον valet, An, Utrum,

1) Construitur plerumque quidem cum Indicativo, sed subinde etiam cum Subiunctivo; ut ἐντελέλλετο Κροῖσος ἐπειρωτῶν εἰ στρατεύεται ἐπὶ Πέρσας, I. 53. a. et m. et rursus I. 75. a. ἐχρηστηριάζοντο εἰ ἀνέλωται τὰ ὀνόματα, II. 52. f. N. Aliās cum Optativo sive Potentiali modo; ut ὡς ἐπείρηται, εἰ ἐπιχειροῖ ἐπὶ Πέρσας στρατεύεσθαι, I. 46. f. ἐπειρωτίοντας ὃ τι ποιεῶν τυγχάνοι Κροῖσος, I. 47. a. οὐ λήσειν ἔφη αὐτόν, εἰ θεός τις χειροῦθης ἀπιγμένος εἴη Ἀλκυοντίοσι, III. 28. a.

2) Particula εἰ, (sive πότερον,) ut Latinorum Utrum, interdum omīssa subintelligitur. οὐδ' ἂν -- διαγνοῖν, λίνου ἢ παννάβιός ἐστι, IV. 74. f.

3) εἰ τι, εἰ τίνα, (sive εἰ τι et εἰ τίνα scriptum oportuit) ita posita reperiuntur, ut abundare videatur particula εἰ, et εἰ τι idem valeat ac nudum pronomen interrogativum τί; Quid? et εἰ τίνα valeat τίνα; Quem? Quemnam? quemadmodum Latinorum Ecquis, Ecquid, tan-

tundem fere ac nudum Quis? Quid? valet. Sic εἰ τι λέγουσιν περὶ Ἀρίωνος, Ecquid (Quidnam) dicerent de Arione, I. 24. f. Similiter εἰ τίνα στρατὸν ἀνδρῶν προσηύειτο, I. 53. a. et m. non quaesivit Croesus, An aliquem exercitum socium sibi adungeret; sed ECQUEM, QUEM-NAM; itaque rectā respondet oraculum, τοὺς Ἑλλήνων δυνατοτάτους, Graecorum populum potentissimum sibi adungeret. Sic denique I. 30. m. εἰ τίνα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον; non quaerit, An aliquem, sed Quemnam vidisset Solon hominum beatissimum? Cui ille respondit, Tellus Atheniensem: et loco formulae εἰ τίνα, quā h. l. utentem Croesum inducit Herodotus, paulo post in simillimā interrogatione τίνα dicentem facit, cap. 31. a. τίνα δεύτερον μετ' ἐκείνων ἴδοι. Similiter, εἰρομένου Κροῖσου εἰ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, I. 27. a. Conf. II. 32. a. Eodem pertinet εἰ πως, Ecquo modo. εἰ πως διαφολάζαιεν τὰ τεύχη, τούτου σφί ἐμελε σέρι, VI. 101. m.

III. Ei interdum idem fere ac ὅτι, Quod, valet; ita quidem ut simul Dubitatio aliqua significetur. τοῖσι ἐσηλθε ἡδονὴ εἰ μέλλουσιν ἀκούσκειν τοῦ ἀρίστου αἰδοῦ, I. 24. m. θυνμάζω εἰ μοι ἀπιστᾷσι, I. 155. a. m.

Εἶδεν, Videre. Aor. 2. act. εἰ τίνα πάντων εἶδες, I. 30. m. nullā varietate. Sic εἶδον, Vidi, III. 12. a. et f. et 13. a. quibus quidem in locis ἴδον ed. Schaeff. cum mss. Archæ et Vind. Sed et ἴδον,

Vidi, II. 148. a. *edd. omnes et msti, excepto F. qui ἰδον, ut alibi. Aor. 2. Med. ἰδεδαι, Videre, passim. ἰπτιάν ἰδωνται μάστιγας, IV. 3. f. Passivum Εἰδεδαι vide paulo post.*
 Εἶδεναι, Scire, Nosse. II. 28. a. *et alibi. εἶδξ, Novi, IV. 15. a. ἰδμεν, Novimus, I. 142. a. II. 68. a. III. 60. f. VII. 111. a. et alibi; interdum quidem ἰσμεν praeferunt oodd. nonnulli, ut I. 178. f. IV. 197. m. et sic vett. libri (quod sciam) omnes IV. 152. f. nempe ex librariorum usu, non ab Herodoti manu. Plusquamperf. ἤδεα, Noveram, jon. pro ἤδην ἠδεα γάρ ἀκοῇ, II. 150. a. m. Item ἤδεα, unde ἤεδε, Noverat, I. 45. f. ubi alii quidem εἶδε. Subjunct. ἴνα εἶδῶ, (tamquam ex εἶδῶ contract.) Ut sciam, II. 114. f. ubi olim εἶδῶ *edd. Optat. εἰδῶν, Nossent, Cognitum haberent, IX. 42. a. ubi perperam εἰδοῖν vulgo. εἰδῶσαν, III. 61. m. ubi quidem non Nossent significat, sed Arbitrarentur, Existimarent, quemadmodum etiam verbum ἰσιστασθαι apud Nostrum subinde idem ac νομίζειν valet. (Etiam Praet. εἶδα apud Nostrum non semper Certam scientiam significat, sed nonnumquam idem fere valet ac Audiui, Novi id quod narratur, Nota mihi fama est. Sic IV. 15. a. ταῦτα εἶδα etc. nil aliud valet nisi id quod mox ibid. sequitur, Μεταποντίῳι Θεαί.) Imperat. ἴστω, Sciat. IV. 76. f. N. χάριν ἴσθι (Gratias habe) ἰὼν ἀπαθής, IX. 79. f.*
 Εἶδεδαι, Similem esse. Φάσμα εἰδόμενον.*

μνον. Ἀπλοτον, VI. 69. a. Ζεὺς ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρση, Jupiter sub specie hominis Persae, VII. 56. b.
 Εἶδος, εἶος, τὸ, Species, Forma, Adspectus. ἔφης ποικίλοι τὰ εἶδα, Serpentes variegati adspectu, Variegatâ specie, III. 107. b. Sigillatim usurpatur de Eximiâ et praestanti formâ hominis. τοῖσι εἶδα ὑπῆρχε, Quibus egregia forma erat, Praestanti formâ homines, VIII. 113. f. εἶναι εἰδός τε ἐπαμμέναι νισὶ καὶ μεγάθιος, Quaecumque et praestanti formâ praeditae sunt et statura, I. 199. f. N. παῖδες εἰδὸς ἐπαμμένοι, VIII. 105. a. Sed et de Formâ adspectu foedâ: sic de puellâ loquens Noster, quæ δυσειδής erat, memorat τοὺς γονίας συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιεῖν, VI. 61. m.
 Εἶδωλον, ου, τὸ, Imago, Simulacrum, Signum. γυναικὸς εἶδωλον χρύσειον τρίπηχυν, I. 51. f. ὃς δ' ἂν ἐν πολέμῳ τῶν βασιλείων ἀπαθάνη, τούτῳ δὲ εἶδωλον σκευάσαντες, (ἀπ' εἰκάζοντες? coll. II. 182. a.) ἐν κλήνῃ εὖ ἱστραμένη ἐκφύρουσι, VI. 58. f.
 Εἰκάζειν, 1) Similem facere, Ad similitudinem exemplaris effingere. ἀνέθηκε εἰκόνα ἑωυτοῦ, γραφῇ εἰκασμένην, II. 182. a. ὁ Ἄπρις ἐπὶ τοῦ νότου αἰτὸν ἔχει εἰκασμένον, III. 28. f. 2) Conferre, Comparare inter se duas res tamquam similes. ὡς εἰκάσαι βασιλῆην τε καὶ πολιτῆην, Quatenus licet regiam dignitatem cum jure civitatis conferre, IX. 34. a. τὰ πτερά, εἰκάζοντας, τὴν χροὶα τοὺς Σκύθας δοκίω λέγειν,

Puto Scythas, quas plumas dicunt, eas nivem intelligere, scilicet nivem cum plumis conferentes, IV. 31. f. 3) Conjectare. ὡς εἰκάζει, Ut conjicere licet, I. 34. f. εἰκάζοντες τὰ δῶρα λέγειν, ἢ μὴ etc. IV. 132. f. et mox ibidem, Πέρσαι μὲν δὲ οὕτω τὰ δῶρα εἰκαζόν. Pro δικασάντων, I. 84. m. εἰκασάντων maluit Valck.

Εἶκιν, Cedere. εἶκιν τινὶ τῆς ὁδοῦ, II. 80. a. τῇ ἡλικίᾳ εἶκιν, Indulgere juvenili aetati, VII. 18. a. m. ἀντιβάντων τῶν συμμαχῶν, εἶκον οἱ Ἀθηναῖοι, VIII. 3. a. οὐκ ἀντίτεινον, ἀλλ' εἶκον, ibid. m. ἀντιτείνοντων του τέων, εἶξαν οἱ Πελοποννήσιοι, IX. 106. f. εἶξαν τοῖσι Λακεδαιμονίοις, IX. 63. f. Εἶκιν, verbum in Praes. inusitatum, sed in Praet. Οἶκα vel Ἑοικα: 1) Similis sum. ἔχνης τὸ οἶκα βήματι ἀνδρός, IV. 82. b. ubi plerique quidem libri ἔοικε praefereunt. αὐτῇ οἶκα (sic omnes) οὐδὲν τῇ ἄλλῃ Λιβύῃ, IV. 198. m. οἶκε αὐτῇ ἢ γνώμῃ τῇ ἄλλῃ, VII. 147. m. ὑβὲ ἔοικε nonnulli. τῷ ἂν οἶκη τὸ παιδίον, Cui similis videatur puer, IV. 180. f. 2) Videor. ὡς εἰκασί, Ut videntur, I. 155. a. (ubi male olim εἰκασί edd.) et III. 143. f. ubi εἰκασί olim. αἱ ἰσχυαταὶ οἶκασί τὰ κάλλιστα ἔχουσιν, III. 116. f. (ubi nonnisi unus cod. εἰκασί praefert.)

Particip. Οἰκῶς, ὅτος, Similis. οἰκῶς μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρδι, III. 61. m. παντὶ τῷ οἰκῶς μᾶλλον ἢ ἀνδράπῳ, VI. 125. f. Neutrum, Οἰκός, Consentaneum, Probabile, Verisimile. Plerum-

que quidem Εἰκός olim edebatur, raro etiam οἰκός habent libri nonnulli; sed ex meliorum librorum plerisque in locis consensu colligi par est, scripturam Οἰκός ab Herodoti manu esse: vide, si placet, ad quemque locum Var. Lect. Similiter IV. 79. m. VII. 161. m. οἰκότα ἐλπίζων, I. 27. m. ἔθαψε ὡς οἰκός ἦν τὸν ἰωυτοῦ παιῖδα, I. 45. m. f. οὐ φασὶ οἰκός εἶναι τὸν ἀλκιδῶς τοκέα ὑπὸ τοῦ ἰωυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν, I. 137. f. τὰ μὲν οἰκότα εἰρηκας, I. 155. m. οἰκότα λέγοντες, VII. 129. f. ἢ τὰ οἰκότα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκβαίνει, VIII. 60, 2. a. οἰκότα βουλευομένοις etc. VIII. 60, 3. f. θειότερον τοῦ οἰκότος, Quam ut commune quiddam videri posset, (interprete H. Steph.) I. 174. m. f. πόθεν δὲ οἰκός αὐτοῦς γήισθαι, II. 93. f. οὐκ οἰκός ἴσθι οὐδὲν ἀποκρίσεις, II. 27. f. ubi veteres quidem edd. οἰκός dabant, sed in οἰκός cum ed. Wess. consentiunt F. et Paris. Semel nos scripturam οἰκός tenuimus II. 22. a. ubi alteram scripturam nullo e codice mssito enotatam reperimus. Notemus praeterea formulas hujusmodi: τὸ οἰκός ἐμὲ συμμαχεῖται, Probabilis ratio mecum militat, VII. 239. a. λόγῳ οἰκότι χρεώμενοι, III. 111. a. φέρε ἴδω παντὶ τῷ οἰκότι, Age, videamus probabili quaque ratione quid effici possit, III. 103. m. ἔστι Καρχηδονίων εἶδε ὁ λόγος λεγόμενος, οἰκότι χρεωμένων, VII. 167. a. N. ubi perperam olim οἰκάν libri omnes.

Εἶκελος, η, ον, Similis. λέγεται δὲ

Hinc τὸ ἰόν, i. q. εἶπελα περὶ τοῦ
rum: τῷ ἰόντι χ/III. 8. f.

4) Alios Is, ἡ, i. q. εἰκόν,
jus usus perfugies. εἰκὼ χρυσὴν
νοήν ἔστι, VII. 69. f. N. Sed
cto σαφεῖσιν ἰωντοῦ, II. 143. a.
ἔσαν ὑπεραμ εἰκόνι legebatur olim
ἰων. 167. a. pro εἰκόνι aut εἰκόνι.
ἔδον, Catervatim. εἰλαδὸν συ-
γίγνεσθαι ἐς πᾶσα, I. 172. m.
ubi, alii ἰλαδόν.

Εἰλύν, Volvere. εἰλίσθαι, Ver-
sari. τῶν ἐν πρὸς εἰλυμένων (ἰβλόν)
ταῖσι ἀνθρώποις ἡδε ἰδὴ, II. 76. a.
Εὐλυβύη, ἡ, Lucina dea, IV. 35. a.
Εἶλη, κς, ἡ, (i. q. ἰλη,) Ala, Tur-
ma, Cohors, Caterva. Σκυθίων
τῶν τομάδων ἀνδρῶν εἶλη, I. 73. a.
ubi ἰλη alii. ἰπύ τι ἂν συνίλθωσι
κατὰ εἶλας, Catervatim, I. 202.
a. ubi nonnulli ἰλας, sed εἶλας
olim edd.

Εἰλίσσειν, et Εἰλίσσειν, i. q. εἰλίσσειν,
Circumvolvere, Circumplicare.
σημαίνεται βύβλω περὶ τὰ
κίρια εἰλίσσειν, (Bovem putum
sacerdos Signat (notat) papyro
circum cornua circumvoluto,
II. 38. m. ubi olim εἰλίσσειν edd.
sed εἰλίσσειν alii edd. et mss.
quod teneri potuerat. πλόκαμον
ἀποταμνόμεναι καὶ περὶ ἄτρακτον
εἰλίσσασθαι, IV. 34. a. et περὶ χλόην
τῇ εἰλίσσασθαι τῶν τριχῶν, Circa
herbam quamdam capillos
circumvolvunt, ibid. b. ubi
utrobique Asperum spiritum te-
nent libri (quod sciam) omnes.
τὰς κεφαλὰς εἰλίσσασθαι (pro εἰλίσ-
μιναι vel εἰλίσμιναι ἦσαν) μέτρησι,
VII. 90. a. ubi εἰλίσχ. leni spi-
ritu praefert noster cod. F. qui
et εἰλίσσειν dedit II. 38. m. Conf.
Διελίσσειν et Κατελίσσειν.

Εἶλας, ὡς, ὁ, Hilota, Serverum
genus apud Lacedaemonios.
Inde Accusat. τὸν εἶλωτα, VII.
229. m. τοὺς εἶλωτας, VI. 81. b.
et Genit. plur. τῶν εἰλωτῶν, IX.
10. a. ubi quidem temere εἰλωτῶν
(leni spiritu) in nostram editio-
nem irrepsit. Vide Var. Lect.
ad IX. 10, 6.

Εἰλωτῆς, ου vel ω, ὁ, i. q. εἶλω. Inde
genit. plur. τῶν εἰλωτῶν, VI. 58.
m. 75. m. 80. a. IX. 28. a. (ubi
εἰλωτῶν cod. F.) et IX. 80. f.
ubi εἰλωτῶν ms. Ask. εἰλωτῶν F.

Εἶμα, τος, τὸ, i. q. ἱμάτιον, Pal-
lium, Vestis longa. ἡ δὲ βούς
κατακίρπνται Φοινικίῳ εἵματι, II.
132. a. Induitur super κιθῶνι,
II. 81. a. κιθῶνας ὑποδύειν ταῖσι
εἵμασι, I. 155. f. εἵματων οὐ κα-
τακυθύντων, V. 92, 7. a. m.
εἵματα ἐνπορπίατο, VII. 77. τὸ
εἶμα, III. 139. extr. de eadem
veste quae χλαῖς ibid. m. εἵματα
λίνια, II. 37. a.

Εἶναι, Esse. 1) Notabiliores fle-
xiones hujus verbi apud Herodo-
tum occurrentes hae sunt. Indi-
cat. Praes. εἶ, i. q. εἷς, Es, IX.
76. f. εἶμιν, pro comm. ἐσμιν,
Sumus. δυνατοὶ εἶμεν, I. 97. f.
ἐτούμοι εἶμεν, VII. 172. m. ἀξιο-
νικότεροι εἶμεν, IX. 26. f. etc.
Tertia plur. ἔασι, pro ὄντι. Sunt,
I. 66. m. in orac. Sic vero etiam
pro ἀρωτῆρες εἶσι, I. 125. f.
codex noster F. ἀρωτῆρες ἔασι
praefert, quod videndum an in
aliis etiam codd. reperitur. Im-
perf. ἔα, pro comm. ἦν, Eram:
πρόθυμος ἔα τὰδε πυθέσθαι, II.
19. a. m. ἔας, pro ἦς, Eras;
Esses: εἰ μὴ ἀπληστοὶ ἔας χρη-
μάτων, I. 187. f. Tertia pers.

Hinc τὸ ἰόν, i. q. τὸ ἀληθές, Verum: τῷ ἰόντι χρῆσάμενος, I. 30. m.

4) *Alios nonnullos verbi huius usus notemus.* τοῦ θεῖου ἡ προνοία ἔστι ἰούδα σαφῆ, Est profecto sapiens etc. III. 108. a. ἔσαν καὶ ἐγένοντο --- ἀμείνονες αὐτοὶ ἰουδαίων, Fuerunt et sese præstiterunt, sive Fuerunt profecto, VIII. 86. m. εἰσὶ οἱ Ἕλληνων, Nonnulli e Græcis, II. 123. f. εἰν τοῦτω τοί ἔστι ἡ βασιλεία εἶναι ἢ μὴ, Si in hoc tibi situm est, (Si ab hoc pendet,) ut tu rex sis aut non sis, III. 85. m. Ἡλείων μὴ δέν εἶναι (Nulli licitum esse) ἀγωνίζεσθαι, II. 160. extr. ἔστι --- τὸ εὖρος ὑπερβαίντα εἶναι ἐν Μακεδονίᾳ, Licet (Potes) --- esse in Macedonia, sive Jam reverà eris in Macedonia, V. 17. f. Ν. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν, I. 21. a. ubi ἦν idem valet ac παρὴν vel ἦκε, nec opus erat ut contra librorum consensum in ἡῖς mutaretur. Periphrastice dictum est ἔμμελλε οὐ τὸ διώταρον διαφυνῶν ἔισθαι, VII. 194. f. pro διαφυνῆσθαι.

5) *Particip. ἰών, pro comm. ὢν, Qui est, Non fictus.* τὸν ἰόντα λέγειν λόγον, Verum dicere, I. 95. a. ἔφαινε τὸν ἰόντα λόγον, I. 116. f. Neutrum, τὸ ἰόν, Id quod res est. οὐκ εἶχε συμβαλέσθαι τὸ ἰόν, VII. 209. a. κατὰ τὸ ἰόν, Ex vero et justo. τὸς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἰόν, I. 97. a.

6) ἔστι οἱ, Nonnulli. τὰ μέθρα ποταμῶν ἔστι τῶν, VII. 187. m. cum *Var. Lect.*

Εἰνακόςιοι, Nongenti. ἔτεα εἰνακόςια, II. 13. a. ubi olim εἰνακός. Sed εἰνακόςια, absque

varietate praeferunt omnes, II. 145. f.

Εἶνεκα et Εἵνεκεν, (utrumque tam ante vocalem, quam ante consonam) pro comm. ἔνεκα. Sic τῶνδε εἶνεκα ὅπως etc. I. 17. f. τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, I. 741. m. τοῦ δὲ εἵνεκα (i. q. τοῦτου δὲ εἵνεκα) τοῦτο οὕτω ποιεῖται ἵνα etc. I. 136. f. *conf.* VIII. 85. m. f. et ibi *Var. Lect.* τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο, I. 2. m. σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς, I. 30. a. m. τῶνδε εἵνεκεν ὅπως etc. I. 22. a. ubi alii quidem εἵνεκα, ut I. 17. f. εἵνεκεν τουτέων, VIII. 55. a. τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδέκα τοι ἀπονοστήσειν, Quod quidem penes custodem fuerit etc. I. 42. f. Καρυστίῳσι οὐδὲν, τοῦτου εἵνεκα τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἐγένετο, Non idcirco ulla illis mora fuit calamitatum, VIII. 112. f. *Not.*

Εἵνυσθαι, pro comm. ἔνυσθαι. Inde Compos. ἐπείνυσθαι, quod vide.

Εἶπα, Εἶπαι et Εἶπας usurpat Noster pro comm. εἶπον, εἶπὺν et εἶπών. Sic εἶπαν, Dixerunt, I. 120. ter eod. cap. IV. 158. f. V. 1. f. 39. m. *Infin.* οὐκ ἔχω εἶπαι, III. 116. a. *Variant quidem in hac formâ libri, passim εἶπὺν praeferentes: vide Var. Lect.* I. 49. a. 57. a. IV. 187. a. VII. 60. a. 152. a. Sed εἶπὺν tenent omnes I. 61. f. et II. 53. a. Sic et εἰπὶ, Dic, VII. 47. m. De Participio εἶπας, pro comm. εἶπών diserte monuit Gregor. *Dial. jon.* §. 52. *Vide Nostrum* I. 22. a. cum *Var. Lect.* tum I. 31. a. 41. a. 122. a. 128. a. εἶα δὲ εἶπας, I. 86. m. εἶπας ἐς σὲ μάταια ἔπεια, VII. 15. a. καὶ τὸν,

εἴπαντα ταῦτα, IV. 15. m. Genit. plur. εἰπάντων, III. 22. a. et m. Εἶργυν vide Ἐργυν.

Εἰρίσθαι, Interrogare, i. q. εἰρ-σθαι et ἱρσθαι: unde Compos. Ἐπειρόμανος, III. 64. f.

Εἶριν, Dicere. in Praes. inusita-
tum; unde Fut. ἱρῶ, jonice ἱρίῶ
apud Nostrum, ut μέγιστον θῶ-
μα ἱρίῶ, VI. 43. m. Est vero etiam
Futur. εἰρήσεται, Dicitur, IV.
16. extr. tamquam a praesente
Εἰρίῳ, Εἰρίῳ, formatum. εἰρίδη
et εἰρίσται vide infra in Ἐρίν.

Εἰρήσῃ, ης, ῆ, Remigatio, Remi-
gium. εἰρήσῃ χρεωμένῳ, I. 203. a.

Εἰρσθαι, i. q. ἱρσθαι et ἱρωτᾶν,
Interrogare. εἰρημίνου Κροίσου,
I. 27. a. ἐκείνο τὸ εἶπός με, Istud
quod ex me quaeris, I. 32. m.
Subjunct. ἥν τις εἴρηται περὶ Ἀνα-
χάρσιος, IV. 76. m. f. Imperf.
εἴρετο ὁ Κροῖσος, I. 30. a. Conf.
Ἐπειρσθαι.

Εἶρήν, ἑνος, ὅ, vide Ἰρήν.

Εἰρηναῖος, Pacificus, Pacatus, Ami-
cus, Ad pacem pertinens. ὁ τρο-
χίλος εἰρηναῖός ἐστι (nempe τῷ κρο-
κοδείλῳ) ἱερί, II. 68. f. Scilicet
Crocodilus ὡδὴν εἰνεται τὸν τρο-
χίλον, ut ait ibid. paulo post.
ταῦτα αὐτοῖς εἰρηναῖα ἦν, VI. 42.
extr. nempe οὐδὲν ἐς νίκης φέρον
αὐτοῖς, ut ait initio ejusdem cap.
Rursus τὰ εἰρηναῖα VI. 57. a.
sunt commoda et honores quibus
In pace, Dum pax est, fruitur
rex Spartanorum; a quibus dis-
tinguuntur τὰ ἑμπολέμια, cap.
56. f. quibus In bello fruitur.

Εἰρήνιος, ἐν, ον, Laneus. εἰρήνιον
καθῶνα, I. 195. a. ubi perpe-
ram olim ἡρίνον edd. πῆλους εἰ-
ρήνιος, IV. 73. f. καθῶνας εἰρήνιος,

VII. 91. a. ubi prave olim εἰρη-
νιούς edd.

Εἶριον, τὸ, et Plur. τὰ Εἶρια, i. q.
comm. ἱριον et ἱρια, LANA. eodem-
que nomine significatur Gossy-
pium. τὰ δένδρα τὰ ἄγρια αὐτό-
θι (in Indiā) φέρι εἶρια, καλλονῇ
τε προφέροντα καὶ ἀριτῇ τῶν ἀπὸ
τῶν οἴων, III. 106. f. Hinc εἶρια
ἀπὸ ξύλου, III. 47. f. unde in-
telligitur quatenam dicantur εἶρια-
τα ἀπὸ ξύλων VII. 65.

Εἰρύειν, pro comm. ἱρύειν, Trahere,
Ducere. εἰρύειν τὸ τόξον, i. q.
διατίνεισθαι, Adducere, Ten-
dere arcum, IV. 10. a. coll.
cap. 9. f. κλίνδους εἴρυσαν, Du-
xerunt lateres, II. 156. f. Conf.
Δαιρύειν, Παρειρύειν et Ἐλκειν.

Εἰρωτᾶν, i. q. comm. ἱρωτᾶν, Inter-
rogare. εἰρωτᾶν ἑκάστην αὐτέων,
V. 87. m. εἰρωτᾶ σε Ἐσθίλιος, III.
119. m. εἰρωτᾶσι ταῦτα τοῖσι θιο-
πρόποισι, I. 67. m. εἰρωτά, Inter-
rogabat, III. 22. a. et m. V.
13. f. I. 88. m. ubi noster qui-
dem ood. F. ἡρώτα praefert,
contra Nostri usum, de quo mo-
nuit etiam Gregor. Dial. jon. §.
73. εἰρωτίων, jon. pro ἱρωτῶν,
olim I. 75. a. ubi id verbum
prorsus ignorant alii. εἰρωτίων-
τος τοῦ Δαρτείου, (jon. pro ἱρω-
τῶντος) V. 13. a. εἰρωτιόμινος,
VI. 3. a. II. 52. a. Conf. Ἐπι-
ρωτᾶν.

Εἰρωτίειν, i. q. εἰρωτᾶν et ἱρωτᾶν.
Hinc εἰρωτίειν τί θέλοντες ἤκουον,
IV. 145. m. ubi olim ἡρώτιειν edd.
εἰρωτίειν ὅτι ἑρμηνείας τίς εἶν, III.
140. m. τῷ ἀγγίλῳ εἰρωτίοντι ἔλα-
γον, IV. 145. m. ἐξετάζειν εἰρω-
τιεύοντας, III. 62. f.

Εἶς, In, jonice Ἐς, quod vide. Se-

mel Εἰσάγεται scriptum occurrit III. 70. m. pro quo alibi constanter ἰσχυ.

Εἰς, μία, ἓν, Unus, a, um. ὅς ἐστι πλείστον δὲ χλιδῆς εἰς ἀνὴρ ἀπίκτο, Unus omnium maxime, VI. 127. a. (εἰς ἀνὴρ, οὐδαὶς ἀνὴρ Proverb. vide Not. ad III. 140. a. m.) ἐν καὶ τριηκοστῷ ἔτει, Primo et trigesimo anno, V. 89. m. Junguntur εἰς μὲν καὶ περὶτος, IX. 35. m. Foem. μία, et in Accus. μίαν, non μὴν aut μίνην: vide Var. Lect. I. 164, 8. Nempe, quoniam in μία ultima brevis est, α non in η mutatur. Itaque etiam III. 150. m. et f. IV. 81. f. pro vulgato μίνην reponi μίαν velim, quod ibi etiam, ut constanter alibi, praefert cod. F. ἓν πρὸς ἓν συμβάλλειν, Alterum cum altero conferre, IV. 50. a. ἓν οὐδὲν, Prorsus nullum. ἀνδρώπῳ σώμα ἓν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι, I. 32. f.

Εἰσάγειν, vide Ἑσάγειν.

Εἴσω, jon. ἔσω, Intra, Intus, Introrsum. εἴσω τὸν προβόλαιον ἔχων, VII. 148. m. in Orac. Etiam in Herodoti verbis I. 116. m. olim τὸν δὲ Κύρον ἦγον εἴσω legebatur, ubi nos ex mssis ἔσω adscivimus. Sed εἴσω, Introrsum, tenent libri omnes VI. 36. f. Conf. Ἑσω.

Εἴτιν. Aelius Dionysius, teste Eustathio ad Iliad. p. 1158, 38. ed. Rom. (p. 1215, 33. ed. Bas.) ait: Ἀττικά μὲν τὸ Εἶτα καὶ Ἐπιτα τὰ δὲ Εἴτιν καὶ Ἐπιτιν Ἰακά· διὸ καὶ παρ' Ἡροδότῳ κίετται. Ego vero Εἴτιν quidem pro Εἶτα apud Herodotum usquam positum nec in commentariolis meis enotavi, nec umquam

reperire memini. De ἔτινεν vide infra, suo loco.

Ἐκ et Ἐξ, praepos. Ek. ἐξ ἡμῶν vide supra in Ἐγώ.

1) Interdum idem valet ac ἔξω, Extra. τειράκις ἐλγίγτο ἐξ ἡθίων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι, Extra consuetam sedem, II. 142. f. N. ἐκ τοῦ μέσου κατῆσθαι vel ἔξισθαι, Extra medium sedere, id est, Rei, quam agunt alii, sese non immiscere, Otiosum procul sedere, Neutrarum esse partium, III. 83. f. IV. 118. a. m. VIII. 22. a. m. Not. VIII. 73. f.

2) Materiam indicat ex qua quid conficitur. οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῖνται τὰ πλοῖα, I. 194. f. ξυτὰ ποιεῖσθαι ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ (τοῦ δέρματος τοῦ ἵπποποτάμου) II. 71. f. Sic ἐκ ξύλων κορύνας ἔχοντες olim 73. a. edd. ubi nos cum aliis ἐκ subintelligendum omisimus. Similiter enim ξύλων κορύνας ἔχοντες (subintellectā ἐκ praepos.) dedere I. 59. f. edd. et mssis omnes. Sic στηλῆαι δύο, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπίφθου, ἡ δὲ σμαράγδου λίθου, II. 44. a. μηχανῆσι ξύλων βραχίων πεποιημένῃσι, II. 125. a. πότιρα χαλκοῦ ποιοῦνται τὰ ἀγάλματα, ἡ λίθου, V. 82. a. m. λαισθήκ ὠμοβοίης πεποιημένα, VII. 91. a. νίης τουτίων τῶν χρημάτων ποιήσασθαι, VII. 144. m. νόμισμα πέψας πολλὸν μελύβδου, III. 56. m. νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, I. 94. a. ἐπιιδὴ στηλῶν λίθου ἐπίθηκται, VII. 183. a. Eodem pertinere videntur θῆκαι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, i. e. χρύσειαι καὶ ἀργύρειαι, IX. 83. a. Conf. infra voc. Θῆκαι.

3) Inde ab hoc Loco, Ab

hoc Tempore, Hac caussa, Hac occasione. Νῦλος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Καταδούπων, II. 17. a. m. τοῦτο προετοιμάζετο ἐκ τριῶν ἐτίων, VII. 22. a. ἐκ γενιῆς, III. 33. IV. 23. a. ἐξ οὗ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι, VI. 109. a. ἐκ πολλῆς ἡσυχίας, Post longum silentium, I. 86. m. ἐκ τούτου - - ἔκ τε τούτου, sic ex mssis restituendum VI. 84. f. ubi vide Var. Lect. et Not. et conf. V. 88. f. ἐξ αὐτῶν θωυμάζεται οὗτος, Eo fit ut etc. III. 82. m. f. τὴν πανήγυριν ταύτην ἐκ τούδε νομίσαι Φασί, Hac caussa, Hac occasione, II. 64. a. II. 55. f. ἀποθήσκουσι ἐκ τῶν τραμάτων, II. 63. f. IV. 180. a. Referri quodammodo huc potest istud, ὡς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, Post peractum sacrificium, I. 50. a. m. ubi quidem ἐκ ita ponitur uti aliàs ἀπὸ, quod vide.

4) Saepe idem sonat ac ὑπὸ, A, Ab. τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων, Res ab hominibus gestae, I. Proam. ibique Not. (Sed οἱ ἐξ αὐτοῦ, scil. γινόμενοι, I. 56. a. sunt οἱ ἑχνοί, Nepotes, Posteriores ipsius. Eademque ratione fortasse in loco controverso VI. 127. m. pro Φεῖδωνος δὲ scriptum olim fuerat ἐκ Φεῖδωνος δὲ, Ab illo Phidone genus derivans. Eodem pertinet istud, μὴ γὰρ εἶην ἐκ Δαρίου, VII. 11. a. m.) τὸ ποιθὲν ἐκ Ψαμμιτίχου, II. 151. m. τὸ ποιούμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου, III. 14. m. τὰ ληχθέντα ἐξ Ἀλεξάνδρου, VII. 175. a. Not. τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου, I. 114. a. m. τρόπῳ τῷ ἐξημένῳ ἐξ Ὀράνιου, III. 71. m. τὰ διδόμενα ἐξ ἐκείνου, VIII. 114. a. ἐκ βασιλείας

ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον, I. 192. m. Nonnumquam subintellectum omittitur verbum; ut in illa οἱ ἐξ αὐτοῦ I. 56. a. Sic τὰ ἐξ Ἑλληνων τείχεια, scil. ποιηθέντα, οἰκοδομηθέντα, aut ἀποδεχθέντα, quod verbum in proximis καὶ ἔργων ἀπόδειξιν latet, II. 148. a.

5) Notemus insuper formulas quasdam hujusmodi: ἐκ τοῦ ἱμφανίως, De professo, Aperte, Palam, III. 150. a. ἐξ ἴσου, Ex aequo, VII. 135. f. ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐντυλάμενος, I. 157. a. pro ἐν τῇ ὁδῷ ait Portus, sed et latine recte dixeris Ex itinere. ἐκ τῆς ἀντρίης, vide in Ἀντίος. ἐκ τῆς ἰδίης, vide Ἰδύς. ἐκ νίης, vide Νίος. ἐξ ὑστέρης, vide Ὑστέρης. Quid sit quod ait Noster προηγόρευε εὐ ἔχοντα ἐκ πάντων, VIII. 83. a. haud satis liquet: Ex omnibus vulgo tenent cum Valla; equidem Prae caeteris ducibus interpretatus sum.

6) Ἐκ per ellipsin subintelligitur cum alibi (vide supra, num. 2.) tum in hujusmodi dictione, ἀριστερῆς χειρὸς ἴστημι, V. 77. f. pro quo aliàs dicunt Graeci ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς, ut VII. 115. a. vel ἐπ' ἀριστερά, A sinistra manu.

Ἐκας, adverb. i. q. πόρρω, Procul, Longe. οὐκ ἐκας χρόνου παρίσται, Non longo post tempore, Brevis tempore, aderit, VIII. 144. f.

Comparat. Ἐκαστέρῳ (codd. nonnulli constanter ἐκαστέρῳ, male.) ἐκαστέρῳ ἔστι τοῦ μεγάλου ἢ etc. Longius abest ab aede sacra quam etc. II. 169. f. ἔθνη ἐκαστέρῳ, Gentes remotiores, Ulterius habitantes,

III. 89. a. m. ἑκατέρω τῶν Περσίων οἰκίονσι, Longius a Persis habitant, III. 101. f. VI. 108. a. N. ubi olim ἑκατέρω edd. ὅσην ἐν προβαίνῃς ἑκατέρω, VII. 49, 2. οὔτε προβάσσονται ἑκατέρω τῆς Ἀττικῆς, Nec ultra Atticam progredientur, VIII. 60, 3. ἵεναι ἑκατέρω, IX. 2. a. εἰς δὲ πολλὰ μὲν (χωρῆς) ἀστυγίτονις, πολλὰ δὲ καὶ ἑκατέρω, IX. 122. a.

Superlat. Ἑκαστάτω, i. q. πορρωτάτω, Longissime, Remotissime. τοὺς ἑκαστάτω οἰκίοντας ἀπ' ἑωυτῶν, I. 134. f. (ubi opponitur ἀγχιστα.) κομίζει αὐτὰ τὸ πρὸς ἰσπέρης ἑκαστάτω ἐπὶ τὸν Ἀδρίην, Usque ad Adriam nec vero ulterius, IV. 33. a. οὔτος ὁ στρατὸς τῆς Λιβύης ἑκαστάτω ἐς Εὐσπερίδας ἦλθε, IV. 204. a. ἐς ταύτην (τὴν Μεγαρίδα) ἑκαστάτω τῆς Εὐρώπης τὸ πρὸς ἡλίου δύοντος ἢ Περσικῇ αὐτῇ στρατιῇ ἀπικέτο, In hanc igitur regionem, neque ulterius in Europa versus Occidentem, pervenit hic Persarum exercitus; Extrema haec est Europae versus Occidentem regio in quam pervenerit hic Persarum exercitus, IX. 14. f.

Ἑκαστος, η, ον, Quisque. 1) αὐτὸς ἑκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι, Quisque cupit ipse esse princeps, III. 82. m. ὡς οἱ μὲν αὐτὰ ἑκαστα ἔλεγον, Valla, Haec singulatum illi referebant; Larcher, Telle fut leur réponse à chacune de ses questions; nos, nescio quam recte: Haec illi singula ex rei veritate dixerunt, V. 13. f. ταύτας (ταῖς πόλεως) ἐπ' ἡμέρας ἑκάστης αἵρει, Lex. Herod. P. I.

Harum (urbium) singulas singulis diebus cepit, V. 117. m. Praemisso Articulo, διὰ τὸν μὲν δῆμαρχον ἑκαστον, Tenetur unusquisque praefectus populi, III. 6. m. ubi τῶν μὲν δῆμαρχων ἑκαστον corrigebat Reiskius, in vitis libris omnibus.

2) Pluralis Ἑκαστοι locum obtinet, ubi Singuli, de quibus agitur, sunt Plures collective sumti. κατορύσσουσι ἑκαστοι, scil. Cujusque oppidi incolae, II. 41. m. ἑκαστοι (scil. cum qui ab hac parte stant, tum qui ab illa) ἔχοντες ξύλα, II. 63. a. ἕμνον κατὰ χώρην ἑκαστοι, nempe Unusquisque populus, I. 169. m. ubi olim ἑκαστός, minus recte. Singularis Ἑκαστος perinde cum verbo Singulari et Plurali construi potest. ἵνδεν ἔγιντο ἑκαστος τῶν θεῶν, II. 53. a. ubi nonnulli ἔγινοντο praeferunt. τούτων τῶν ἀνδρῶν, οἱ Ἑλλήνων ἑκαστός φησι τριῶν ἄξιος εἶναι, VII. 104. m. ὡς τάχειος εἶχε ἑκαστος, VIII. 107. m. sed et ὡς ποδῶν ἑκαστος εἶχον, IX. 59. b. ubi male ἑκαστοι plures codd. Vide Not. περὶ τῆς ἑωυτοῦ ἑκαστος (scil. αὐτοῦ) μαχόμενοι, I. 169. m.

3) Notandae formulae hujusmodi: ἀπικνίονται ἐς Σάρδεις οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, ὡς ἑκαστος αὐτῶν ἀπικνίοντο, proprie, Ut quisque eorum adveniebat; id est, Seorsim quisque; Ut cuique commodum erat; Non omnes simul, sed aliàs hic, aliàs ille, I. 29. a. Ex istâ locutione plenâ intelliguntur locutiones ellipticae, qualis est illa, ὡς ἑκάστῳ ἔργον

N

προτάσσειν, *idem valens ac προτάσσειν* ἐκάστῳ ἔργον ὡς ἐκάστῳ προτάσσει, Mandans cuique opus faciendum ut cuique mandabat; *id est*, Suum cuique opus faciendum, ut ei commodum videbatur, adsignans, I. 114. a. m. Similiter ὡς ἐκάστῳ αἰρέοντες οἱ βάρβαροι ἐσαγήνευσαν τοὺς ἀνθρώπους, *id est*, οἱ βάρβαροι αἰρέοντες τὰς νήσους, ὡς ἐκάστῳ αἰρέουσιν, ἐσαγ. τοὺς ἀνθρ. VI. 31. a. Similiter, κατὰ πενήτηντα τῶν Ἀργείων, ὡς ἐκάστοις ἐκκαλεόμενοι, ἔκτεινε, VI. 79. m.

Ἐκάστοτε, Quovis tempore. τενύξαι παντός τοῦ ἀν ἐκάστοτε δέη, Impetrabis, quidquid quoque tempore a me petieris, I. 91. m. f. Sonat autem *idem ac si dicas* ἐκάστοτε τενύξαι τοῦ ἀν δέη. Conf. Αἰεί.

Ἐκάτεροι, Utrique. ἰδικαίειν αὐτοὶ ἐκάτεροι ἔχουσιν τὸ ἕτερον κέρα, Utrique aequum censebant ut ipsi obtinerent alterum cornu, IX. 26. a. N. οἰκήματα διπλά, -- τρισχίλα ἀριθμὸν, πεντακοσίων καὶ χιλίων ἐκάτερα, corruptus (ut videtur) locus, II. 148. m. Vide Var. Lect. ad II. 148, 17 seq.

Ἐκατοντάς, ἄδος, ἡ, Centuria, Numerus centenarius, Centum. ἑκατοντάδης ἐξ, VII. 184. f. 185. f.

Ἐκβαίνειν, Evenire, Accidere. ὧν τὰ ἐκβοσόμενα πρήγματα ταῦτα, VII. 209. a. τὰ μέλλοντά σφι ἐκβαίνειν, VII. 221. m. ἢ τὰ οἰκόμενα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκβαίνει, VIII. 60, 2. a. ἢ συμβαλόντι οἱ μὴ ἐκβαίνει ἐκούσιον τι ἰδίῳ, IX. 15. m.

Ἐκβάλλειν ἔπος, Ejicere (Temere

projicere) verbum: ὡς ἀντίῳ τὸ ἔπος ἐκβάλλει τοῦτο, VI. 69. f. ὑπολαβόντα σφίσι χιμῶνα μέγαν ἐκβάλλειν ἐς τὴν γῆν, Ad terram eos Ejecisse, Ingenti vi adpulisse, VII. 170. m. In Medio: αὐτίκα ἵππους ἐκβάλλοντο, Protinus equos e navibus raptim Exposuerunt, VI. 101. a.

Ἐκβιβάζειν τὸν ποταμὸν ἐκ τοῦ αὐλῶνος χαύματι, Aggere jacto Educere, (Expellere) fluvium (Cogere ut exeat) ex hac convalle, VII. 130. m.

Ἐκβοθεῖν ἐς τὸν Ἰσθμὸν, Egredi (Proficiisci) cum armis ad Isthmum, ad opem ibi ferendam suis, IX. 26. a. m.

Ἐκβολή, ἥς, ἡ, Exitus. ἡ ἐκβολή τοῦ Πηνειοῦ, Ostium Penei fluvii, VII. 128. a. et f. αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Κιθαιρώνος, Fauces per quas e Cithaerone monte exitus patet, IX. 38. f. 39. a.

Ἐκβράσσειν, Ebullire, Ejicere sicut mare agitata navem ad littus allidit, aut alias res in littus ejicit. αἱ νῆες ἐς Κασθαναίην ἐκβράσσοντο, VII. 188. extr. χρίσια ποτήρια ἐκβρασσόμενα, VII. 190. m.

Ἐκγίνεσθαι, 1) Nasci ex tali matre. ἐκγίνετό οἱ παῖς, Natus ei est ex illa (ex pellice) filius, IV. 155. a.

2) Ubi de Tempore agitur, Exire, Elabi. αἶά τι χρόνου ἐκγεγονότες πολλοῦ, II. 175. f. nisi ἐκγεγονότες ibi legendum. Conf. Ἐγγίνεσθαι.

3) τοῦτό μοι ἐκγίνετο, Hoc mihi Evenit, Contigit. εὐκ ἐκγίνετο (αὐτοῖς) Κροίσῳ ἀπαρναλαί, Non contigit eis ut renunciare

Croeso possent, I. 78. a. οὐδέ οἱ ἔξεγένετο Ἀθηναίους τιμωρῆσθαι, VII. 4. b. 8, 2. a. οὐδέ σφι ἔξεγένετο τὸν νεκρὸν ἀνελίσθαι, IX. 23. b. οὐδέ οἱ ἔξεγένετο ἐπὶ πλέον εἶσι σημῆναι, V. 51. f. ubi haud commode Neque ei licuit redditur. τῷ (jon. pro ᾧ) δικαιολογῶν ἀνδρῶν βουλομένη γενέσθαι, οὐκ ἔξεγένετο, Non respondit eventus; Perficere propositum non potuit, III. 142. a. ᾧ Ζεῦ, ἐκγενέσθαι μοι (scil. εὐχραι, vel δέδοθαι aut δός μοι) Ἀθηναίους τίσασθαι, V. 105. f. ubi nonnulli ἐκγενέσθαι μοι, ex scholio.

Ἐκγονοί, οἱ, Nepotes, Posterī. VII. 106. m.

Ἐκδέειν, Adligatum aliquid suspendere. ἐκδεσάμενος ἀγάλματα, Suspensas e collo suo imagunculas gestans, IV. 76. m. Sic simplex verbum δέειν cum praepos. in constructur IV. 72. m. τοὺς χαλκοὺς ἐκ πασσάλων δέουσι.

Ἐκδέσθαι, (jonice pro ἐκδέχασθαι)

1) Excipere, Accipere ab alio, vel post alium. τὰ ἐς πόλεμον παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενος, Artem bellicam puer quisque a patre Accipit, id est, Ediscit, II. 166. extr. τιλευτήσαντος Ἀλυάττω, ἐξεδέξατο τὴν βασιλείην Κροῖσος, Mortuo Alyatte, Excepit vel Accepit regnum Croesus, I. 26. a. Sic, Κυαξάρης μὲν - - τιλευτᾷ ἐκδέχεται δὲ Ἀστυάγης τὴν βασιλείην, I. 106. extr. et 107. a. ἐκδέχαμιντο Ἐρεχθίδης τὴν ἀρχήν, VIII. 44. f. Et per ellipsin omisso accusativo ex praecedente verbo βασιλεύσαντος subintelligendo: Φηρόμεν τιλευτήσαντος, ἐξεδέξατο Κυαξάρης, I.

103. a. Ἄρδιος βασιλεύσαντος - - πεντήκοντα ἔτια, ἐξεδέξατο Σαδνάρτης, I. 16. a. ubi Suidas quidem τὴν ἀρχήν. adjicit, quae verba ignorant Herodotei libri. Similiter, Ψάμμος ἐξ ἔτια βασιλεύσαντος, - - ἐξεδέξατο Ἀπρίης, Postquam Psammis sex annos regnasset, - - - Successit (in regnum) Apries, II. 161. a. ubi quidem rursus invitis vetustis libris τὴν βασιλείην adjecerant olim Editores.

2) Quemadmodum in ellipticā locutione modo citatā verbum Ἐκδέσθαι latino sermone perinde Exoipere, Succedere, Proxime sequi, reddi potest; sic aliis in locutionibus idem verbum subinde, simili quādam notione usurpatur. τοὺς δὲ Σκύθας, ἀποδημήσαντας ἐκτῷ καὶ εἰκοσι ἔτια, - - - ἐξεδέξατο οὐκ ἡλάσσω πόντος τοῦ Μηλίου, Scythas (postquam etc.) Excepit labor non minor etc. IV. 1. m. ἥ τε Περσικὴ, καὶ ἀπὸ ταύτης ἐκδεχάμενη (hanc Excipiens, Proxime sequens) Ἀσσυρίη, IV. 39. a. ἡ Σκυδικὴ ἐκδέχεται, (Thraciam) Excipit, Succedit ei, Proxima post eam est, Scythia, IV. 99. a. ὡς - - - ἐκ τῶν πλοίων ἐκδέχεται περίοδος τῆς λίμνης μακρῆς, Ut navigationes illas Exciperet longus circuitus hujus lacus; id est, Ut post illas navigationes Succederet hostibusque obstaret amplius hic lacus, pedibus circumeundus, I. 185. f. Conf. supra Δέσθαι, num. 5.

Ἐκδέξ (ἡ) τῆς βασιλείης, Successio in regnum, VII. 3. m.

Ἐκδημῶν, (i. q. ἀπεδημῶν, I. 29. m.

et alibi) Peregre proficisci, I. 30. a.

Ἐκδιδόναι, 1) Dedere, Tradere.

οὐ γάρ ὁ Ἀλυάττης ἐξιδίδου τοὺς Σκυθὰς ἐξαιτέοντι Κναξάρει, I. 74. a. οὐδὲ ἐκδόντες (ἐκείνην) ἀπαιτέοντων αὐτῶν, I. 3. f. τὸν ἱκέτην ἐκδιδόναι, I. 159. a. et eodem cap. saepius, et cap. 158. m. et 160. m. IV. 80. f. IX. 86. f. 88. a.

2) Ἐκδιδόναι et Ἐκδίδοσθαι, Elocare filiam, In matrimonium dare. ἐκδύονται τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα ὅτε βούλοιο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν, I. 196. m. f. οἱ δὲ γάμους ἔγημαν, τὰς δὲ ἐκ Λήμνου ἤγοντο, (quas uxores ex Lemno secum adduxerant,) ἐξίδοσαν ἄλλοις, II. 146. extr. οὐδὲ σφι ἐκδίδοσθαι θυγατέρα οὐδεὶς ἰθὺις -- ἀλλ' ἐκδιδόσθαι οἱ συβῶται ἐξ ἀλλήλων, II. 47. a. ἐκδιδόσσι αὐταὶ (τοῦ Λυδῶν δήμου θυγατέρες, Lydorum filiae de plebe) ἐκδιδόσσι ἑωυτάς, I. 93. f. αἱ εὐμορφοῖ τας αἰμόρφους ἐξεδίδοσαν, I. 196. m. f.

3) Ἐκδιδόναι vel Ἐκδιδούν, i. q. μισθοῦν, Certa mercede locare. (cf. Polluc. I. 75.) ἐμισθεῖτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος (alii ἐκδιδούντος, ab ἐκδιδώ) τὴν αὐλήν, Mercede conduxit (conducere voluit) aulam ab illo homine, qui statim eam Elocare noluit, I. 68. f.

4) Ἐκδιδόναι vel Ἐκδιδούν dicitur Fluvius in mare Sese exonerans, aut in alium fluvium, aut ex aliqua regione in aliam Influens. Ἐρμος ἐκδίδοι ἐς θάλασσαν, I. 80. a. ὁ Γόνδης ἐκδίδοι ἐς ἕτερον ποταμὸν, I. 189. a. ποταμῶν ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐκδιδόντων, IV.

48. a. ubi quidem nonnulli ἐκδιδπραesferunt. Sic ἐκδίδοι et ἐκδιδούσι, IV. 49. a. m. et f. ubi item alii ἐκδίδοι et ἐκδιδούσι. ἐκδίδοι ἐς Αἴγυπτον, II. 22. a. 34. m. ἐς τὴν λίμνην ταύτην ἐκδίδοι, II. 30. m. ἐς τὴν Σύρτιν ἐκδίδοι ἡ λίμνη αὕτη, II. 150. a. ἐκδίδοι ἐς τὴν ἐρυθρὴν θάλασσαν, III. 9. f. 115. a. ἐς τὸντο ἔλος ἐκδιδούς, IV. 53. f. ἐς τὸν Μαίανδρον ἐκδίδοι, V. 118. a. VII. 113. b. Conf. Ἐκδιδόναι.

Ἐκδιδρῆσκαι, (jon. pro ἐκδιδράσκαι) Effugere, Profugere. ἐκδιδρῆσκαι ἐκ τοῦ ἄστειος, IX. 88. a. ἐκδιδρῆσκαι πλοῖον ἐξ Αἰγύπτου, III. 4. a. Conf. Ἐκδρῆναι.

Ἐκδοσις, ιος, ῆ, τῶν ἱκετίων, Editio, Extraditio supplicum. I. 159. f.

Ἐκδοτος, ου, Deditus, Traditus. ἔκδοτον ἄγισθαι ἐς Αἴγυπτον, VI. 85. m. ἔκδοτον γενόμενον ὑπὸ τῶν πολιητίων, VI. 85. m. f. ἔκδοτόν μιν ἐποίησε ἐς Πέρσας, Tradidit illum Persis, Amandavit eum veluti captivum in Persiam, III. 1. a.

Ἐκδρῆναι, i. q. ἐκδιδρῆσκαι, quod vide supra. ἐκδρῆντες ἐκ τῆς ἐκτῆς, IV. 148. a.

Ἐκδύνει et Ἐκδύνειν, vide in Κιβάν, et in Γῆρας

Ἐκδυσις, ιος, ῆ, i. q. ἔξοδος, Exitus, Egressus. οἰκημα οὐδὲ ἔσοδον οὔτε ἔκδυσιν ἔχον, II. 121. 3. a. οὕτω τὴν ἔκδυσιν ποιεῖται (τὰ τέκνα τῆς ἐχίδνης) Ita in lucem Exeunt, III. 109. f. εἰδὼς ἑωυτῷ ἀσφαλῆ ἔκδυσιν (tutum Effugium) εἶσθαι ἐκ τῆς νήσου, III. 146. m. οὐ γάρ ἴσθι Ἑλλῆσι οὐδὲ μὴν ἔκδυσις -- μὴ οὐ εἶναι σοὺς δούλους, Effugere non possunt

Graeci quin servi fiant tui, VIII. 100. m.

Ἐκδομείσθαι, sive Ἐκδομίζεσθαι, sive Ἐκδομίσθαι, Ex jonicâ gente in Doriensem degenerare. οἱ Κυνούριοι δοκίμοι εἶναι Ἰωνες; ἐκδομίζονται δὲ, sive ἐκδομίσθαι, sive ἐκδομίζονται legendum, VIII. 73. m. ibique Var. Lect. et Not.

Ἐκὶ, vide mox Ἐκίστι.

Ἐκίστη, adverb. Ibi, Illic. ἡ οἰκίη ἐκίστη, Si habitare ibi vellet, VIII. 106. a.

Ἐκίστος, η, ο, Ille. Genit. Plur. φοετ. πλησίον ἐκιστῶν, In illarum vicinîâ, IV. 111. m. f.

Ἐκίστι, Illuc. ἀνιμι δὲ ἐκίστι τοῦ λόγου, VII. 239. a. τῇ ἂν κελύῃ ὁ θεός, ἐκίστι στρατεύονται, II. 29. extr. Sic olim edd. ἐπὶ δὲ ἐκίστι ἀπύκτο, καὶ ἡγάγετο etc. IX. 108. m. f. ubi nos quidem, praecuntibus mstis, ἐκὶ τι pro ἐκίστι edidimus, ut ἐκὶ ibi idem atque ἐκίστι sonet.

Ἐκζῆιν, Effervescere, Ebullire. ζῶσα ἐνλίαν ἐξίζεις, Etiam nunc vivens Scatuit vermibus, IV. 205. ubi simplex ἔζεις praeferrunt plures codd.

Ἐκδίσσις, ιος, ἡ, Expositio infantis. ὁ χρόνος τῆς ἐκδίσσιος (τοῦ Κόρου) I. 116. a.

Ἐκθύσασθαι ἄγος, Sacrificiis expiare crimen, VI. 91. a. N.

Ἐκκαλεῖν τὰ πυρά, idem fere quod simplex καλεῖν, Accendere ignes, scilicet, qui e castris late splendeant et eminus conspiciantur, IV. 134. m.

Ἐκκίεσθαι, Expositum esse. ἐπορῶν ἐκκίμενον, Inspicere expositum infantem, I. 110. f. ἐκ-

κίμενον Κόρον κύων ἐξίθρεψι, I. 122. f.

Ἐκκηρύττειν, Per praeconem edicere ut aliquis urbe vel regione excedat. οἱ Σπαρτιάται ἐκκηρύξαν Μαιάνδριον, III. 148. f. N.

Ἐκκαλεῖν (sive Ἐκκληΐζειν), i. q. ἐκκαλεῖν, Excludere. ἐκκαλεόμενοι τῇ ὥρῃ, Tempore exclusi, i. e. Quum nihil temporis eis reliquum esset; Urgente horâ, I. 31. a. m. ὅτε ἐκκαλεζόμενοι edd.

Ἐκκαῖν, Eradere. τὸν κηρὸν αὐτοῦ (τοῦ δελτίου διαπύχου) ἐκκαῖσι, VII. 239. m. N.

Ἐκκοιλαινεῖν, vide Ἐγκοιλαινεῖν.

Ἐκκομιδῆ, ἡς, ἡ, Exportatio. πρὸς ἐκκομιδὴν ἐπράποντο τῶν οἰκτιῶν, dA Exportandos (Educendos e domibus et in tuto collocandos) suos se converterunt, VIII. 44. m. Vide mox Ἐκκομίζεσθαι.

Ἐκκομίζειν, Exportare, Educere. σὺ γὰρ ἐκὶ ἐκκομίσας αὐτὸν καὶ χρήματα, etc. Tu igitur fac ut et me ipsum ex hac terrâ educas et pecunias meas exportes, III. 122. f. ἐκκομίσαι ἀνδραπῶν ἐν τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι (αὐτῷ) πρήγματος, Educere, Eripere hominem e casu futuro, e calamitate quae ei fato destinata est, III. 43. a.

Ἐκκομίζεσθαι, Exportare res suas et in tuto collocare, ne praeda fiant hostibus. Cum Accusat. οὔτε τι ἐκκομίσαντο οὐδὲν, VIII. 20. a. Ἐκ absolute ἐς τοὺς Ὀζολαῖς Λοκροῦς ἐκκομίσαντο (scilicet τὰ ταυτῶν, res suas), VIII. 32. m.

Ἐκκόπτειν, Excidere, Extirpare. ἐνὶ ἡμέρᾳ ἐκκόψαντες ἡμεῖς, IX. 97.

b. *Et metaph.* B medio tollere, Cunctos interficere. τὰς δὲ ἐπι-
 θιμένας, ἐκκόβει τοὺς ἄνδρας,
 Hos invasisse viros cunctosque
 interfecisse, IV. 110. m. et mox
 ibid. ἐπεὶ δὲ ἐξέκοβαν τοὺς ἄνδρας.

Ἑκταμβάνειν ἔργον, Conducere opus
 faciendum, Operam suam al-
 teri locare. ἐκταμβάνει ἐπιὼν τὴν
 Ἑλλάδα (alii vulgo, ἐπὶ τὴν Ἑλ-
 λαδα) ἔργα, IX. 95. a. ibique
Var. Lect. et Not.

Ἑκλέγεσθαι, Eligere, V. 30. f.
 VII. 6. f.

Ἑκλείπειν, Activā notione, Relin-
 quere, Deserere. τὴν τᾶξιν, VIII.
 24. f. 219. f. IX. 48. a. ἐκλείπειν
 τὴν χώραν πᾶσαν, Totā regione
 excedere, IV. 105. a. et m. ἐκ-
 λείφωμεν τὴν χώραν, IV. 118. m.
Et significatu praeagnante: Re-
 linquere urbem et in alium lo-
 cum migrare. ἐκλείπειν τὴν πόλιν
 ἐς τὰ ἄκρα, id est, ἐκλείπειν τὴν
 πόλιν καὶ ἀναχωρεῖσθαι ἐς τὰ ἄκρα,
 VI. 100. m. N. Sic Ἰακμήσας Θισπι-
 ῶν τὴν πόλιν, αὐτῶν ἐκλείποιτόων
 (scil. αὐτὴν, καὶ ἀποχωρηκότων)
 ἐς Πελοπόννησον, VIII. 50. b.

2) *Neutrali notione, Deficere,*
 Omitti, et similia. ἀνιμι ἐκίσει
 τοῦ λόγου, τῇ μοι τὸ πρότερον ἐξέ-
 λυσι, Illuc redeo ubi supra
 Defecit (Finem habuit, Sub-
 stitit) mea narratio, VII. 239.
 a. τὸ δ' ἀπὸ ταύτης (τῆς Καρύστου
 πόλεως) ἐκλείπειν Ἄνδρον, etc. Post
 Carystum Omissam (Praeter-
 missam) esse Andrum; Non
 fuisse in numero illarum ci-
 vitatum per quas ista sacra De-
 lum transferebantur, IV. 33.
 a. m.

Ἑκλογίζεσθαι, Secum perpendere.

ταῦτα ἐκλογιζόμενος, IX. 89.
 a. m.

Ἑκμαίνεσθαι, In furorem erom-
 pere, Furiosa facinora edere.
 ὁ μὲν δὲ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας
 ἐξμαίνετο, III. 37. a.

Ἑκμανθάνειν, Ediscere, Cognos-
 cere, Pernoscere. πάσαι πάντα
 ἐκμανθάνειναι, I. 124. a. m. ἐκμε-
 μαθηκότα τὸ τῆς Χίμμιος ὄνομα, II.
 91. f. ἐπεὶ τι ἐξμαθεῖτε τὸ ἡμέτε-
 ρον φρόνημα εὐφίως, IX. 7, 2. a.
 ἐπιμύμονοι δὲ, ἐξμαθόν πᾶν τὸ
 ἰόν, IX. 11. f. Sic ἵναστα ἐκμα-
 θῶν, I. 107. m. edd. commodē
 edebatur ante Gron. ubi nunc
 simplex μαθῶν.

Ἑκπαγλίσθαι, i. q. ἐκπλήσσεσθαι,
 Admirari, Admiratione per-
 celli. καὶ μὴ ἐπιδείκνυσαν ἐκπα-
 γλεόμενοι πάσῃ τῇ στρατιῇ, VII.
 181. f. VIII. 92. m. ἀνδράων
 ἐκπαυλομένων (ὕμῃς), ὡς οὕτε
 φανύγει ἐκ πολέμου etc. IX. 48. a.
 Ἑκπιρᾶσθαι τινος, Tentare ali-
 quem, Expiscari sententiam
 alicujus. διδσας μὴ εὖ ἐκπιρᾶτο
 Δαρεῖος, III. 135. f. Conf. Ἀπο-
 πιρᾶσθαι.

Ἑκπηδαῖν i. q. Ἑκπηδᾶν. τοὺς δὲ ἐκ-
 πεδαῖν ἐς τὴν θάλασσαν, E navi
 prosiluisse in mare, VIII. 118.
 f. ubi alii ἐκπηδᾶν.

Ἑκπίπτειν, 1) Excidere bonis, spe,
 patriā. ἄνδρα ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν
 ἰόντων, III. 14. m. ἐκ πολλῶν τι
 καὶ εὐδαιμόνων ἐκπετῶν, ibid. f.
 ἐξίπτει (scil. ἐκ τῆς ἀκροπόλεως)
 μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, Excidit
 arce, Excedere coactus est, V.
 72. f. ὅπως ἐκπίπτει ἐκ τῶν Ἀθη-
 νίων, Quoties Athenis pulsus
 est, VI. 121. f. ἐκπίπτειν ἐκ Πελο-
 πονήσου ὑπὸ Μήδων, Ejici Pe-

Ioponneso a Media, VII. 141. a.

2) De Sorte quae alicui Excidit, i. q. Obtingit, vide Συνκρίπτειν et Adnot. ad V. 22, 4. et seqq.

3) Ἐκπίπτειν praegnantia notatione significat ἐκπίπτειν ex tῆς τάξεως καὶ ἐκπίπτειν ἐς τὸν πολέμιον, IX. 74. m. Not.

Ἐκπλύν, Enavigare, E praelio navali se recipere. τῶν βαρβάρων ἐς Φυγὴν τραπομέτων, καὶ ἐκπλέοντων πρὸς τὸ Φάλαρον, VIII. 91. a. Sed alibi apud Nostrum est Ἐκπλύν, quod vide: et sic mox eodem cap. ait τὰς ἐκπλυνούσας, scil. νῆας.

Ἐκπλύν, Ἐκπλήθιν, Ἐκπιμπλάσαι, Explere, Persolvere. τὸν νόμον ἐκπλῆσαι, Satisfacere legi, I. 199. extr. IV. 117. extr. Κροῖσος πέμπτου γονίος ἀμάρτυρα ἐξέπλησε, (i. q. ἐξέτισε) Croesus quinti progenitoris peccatum luit, I. 91. a. Πολυκράτης ἐξέπλησε τὴν μοίρην τὴν ἑωυτοῦ, Explevit fatum suum, III. 142. m.

Ἐκπληκτος, ὁ, ἡ, Stupens. ἐκπληκτος ἦν ἀκούων, Obstupuit audiens ista, Vit. Hom. 22. f.

Ἐκπληροῦν, i. q. ἐκπλύν praecedens. ἐκπληροῦν τὸ ναυτικὸν ἐς τὰς 580 νῆας, VIII. 82. f. ὑμῖν μὲν ἡ χάρις ἐκπεπληρωται, Vos quidem benevolentiae officio cumulate Satisfecistis, VIII. 144. f.

Ἐκπλησσοθαι, Percellere, 1) Terrore, Consternatione. ἰδὼν δὲ, οὔτε ἐξίπλάγη, ἰνδὸς τε ἑωυτοῦ γίνεται, I. 119. f. Cum Dativo casu: ἐκπλαγίς τούτοις, ἐπὶ χρόνῳ ἀφθογγος ἦν, I. 116. a. τὸν δὲ, οὐκ ἐκπλαγίοντα τούτοις, VII. 226. m. ἐκπλαγίοντων τῷ γινομένῳ,

IV. 4. a. Item cum ὑπὸ et Genit. ὑπὸ τῆς συμφορῆς ἐκπληγμένος, III. 64. f.

2) Admiratione Percellere, Admirari, Adstupescere. Περσεύειν ἐκπλαγέστα τὰ προκείμενα ἀνταδὰ, IX. 82. m. ὅπως ἴδοιτο τὰ ποτήρια, ἀπειθαύμαστα καὶ ἐξέπλησσετο (αὐτὰ), III. 148. m. Ἐκπλύνειν, Eluere. Iu 203. f. Vide in Ζῶσι.

Ἐκπλύν, (jon. i. q. ἐκπλύν) Enavigare. (Gregor. Dial. jon. §. 69. τὸ ἐκπλύναι, ἐκπλύναι λέγουσι.) Proprie de Navibus aut Navigantibus dicitur: conf. Ἐκπλύν paulo superius. κατ' Εὐρώπης ζήτησιν ἐκπλύναντες, II. 44. m. f. κατὰ λήν ἐκπλύναντες, II. 162. m. μόγις ἐκπλύναι λαβὼν τοῦ ἐκπλύναντος, VIII. 81. a. ἐκπλύναντες ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον, V. 203. f. Item de Piscibus: οἱ δ' αἰτίων αἰῶσι ἐκπλύναντες ἐς θάλασσαν, Enantes in mare, II. 932. m.

Metaphorice dicitur Ἐκπλύναι τῶν φρενῶν, Mente alienari, De statu mentis deieci. ἐκπλύναι τῶν φρενῶν, III. 155. a. m. Similiter, παραφρονήσαντες ἐκ τοῦ νόου, VI. 12. m.

Ἐκποδὼν εἶναι, Procul abesse. βουλόμενον ἐκποδὼν εἶναι olim edd. VI. 35. f. ubi nos quidem ἐκποδὼν dedimus eum nostris mstitis. Sed ἐκποδὼν ἀπαλλάσσειτο, Euestigio discessit, VIII. 75. extr. Ἐκποδύν, Efficere, Perficere, Extruere, Totum perficere et ad Finem perducere. τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θωμαστά οἱ ἐξέποιήσε, II. 175. a. Παρίου λίθου τὰ ἔμπροσθεν τοῦ νηοῦ ἐξέποιήσαν, V. 62. extr. καὶ με (pyramidem

quae loquens inducitur) τῶν τοῦτων ἔκποιον, II. 136. f. ἔκποιήθη τὰ ἀνώτατα πρῶτα μετὰ δὲ τὰ ἐσώμενα τοῦτων ἔκποιον· τιλευταῖον δὲ τὰ κατώτατα ἔκποιον, II. 125. m. Not.

Ἐκποίησης, 109. η, Emissio seminis genitalis, III. 109. a.

Ἐκπολεμῶν εἶναι, Ad bellum suscipiendum excitare, Bello implicare aliquem. ἵνα καὶ τοῦτους ἐκπολεμῶσιν, IV. 120. f. et mox ἅκοντας ἐκπολεμῶσαι, ibid. ἵνα οἱ ἐκπολεμῶν πᾶν τὸ Περσικόν. Ut Persicum omne genus ad bellum adversum eum concitaretur, III. 66. f. N. ἡπιστάτο γὰρ εἰσι Λακεδαιμονίους ἐκπολεμῶσθαι, Noverant enim bellum sibi imminere a Lacedaemoniis, proprie, Ad bellum adversus se suscipiendum concitatos esse Lacedaemonios, V. 73. a. ubi quum πρὸς Λακιδ. vulgo legeretur, utique delendam praepositionem judicavi. Vide Var. Lect. et Not. Defendi profecto scriptura πρὸς Λακεδαιμονίους nullo pacto potest, nisi statuas impersonaliter positum esse verbum ἐκπολεμῶσθαι, quasi graece dici potuisset ἐκπολεμῶμαι μοι πρὸς αὐτόν, Bellum mihi suscitatum est adversus illum; Bellum mihi cum illo gerendum imminet: cujus locutionis aliud exemplum desidero.

Ἐκπρήσσεισθαι, (jon. pro ἐκπράττεισθαι) Poenas exigere, Ulcisci. τὸν Δωριῶς φόνον πρὸς Ἐγισταίων ἐκπρήξασθαι, VII. 158. a. et mox ibid. τὸν Δωριῶς φόνον ἐκπρήξόμενοι.

Ἐκπυρός, Fervidus, Ardens, Igni-

tus. Pro λίδους ἐκ πύρος διαφανίας probi alioqui codices nonnulli λίδους ἐκπύρους διαφανίας praeferunt, IV. 73. f. Meminit vocabuli ἐκπυρός H. Stephanus Thea. T. III. 626. g.

Ἐκρήγνυσθαι, 1) Rumpi. Arcus, si continuo intentus esset, ἐκράγην ἂν, Rumperetur, II. 173. m. f. 2) Erumpere. τίλος δὲ ἐκρήγην (scil. τὸ πρᾶγμα) ἐς τὸ μέσον, In publicum Erupit, Emanavit, VIII. 74. m. κατεῖχε ἑωυτόν, οὐ βουλόμενος ἐκράγηναι ἐς αὐτόν, Continuit sese, nolens in eum Erumpere, Iram suam in illum effundere, Gravius in illum invehi, VI. 129. f.

Ἐκρροός, ου, ὁ, Effluxus. οἱ μὲν νῦν (ποταμοί) -- ἐκρρον ἔχουσι ἐς Θάλασσαν, VII. 129. m. Conf. Ἐξήλυσις.

Ἐκτείν, Excutere. τῆς κεφαλῆς ἐκτείν (τὸ δέσμα), Cutem excutit de capite, IV. 64. a. ubi olim ἔξει. Vide Var. Lect. et Not.

Ἐκσμάν, Extergere. οἱ θιράποντες ἐξίσμων τὰ ποτήρια, III. 148. a. Conf. Διασμάν.

Ἐκτάμνειν, Castrare. παῖδας ἐκτάμνειν, VIII. 105. a. ἐξέταμε πολλούς, ibid. m.

Ἐκτείνειν, Extendere, Intendere. τούτου εἶναι δακτύς πᾶσαν προθυμίην ἐκτείνειν, VIII. 10. γ. a.

Ἐκτινῶς, Studiose, Intentā curā, Sedulo. ἐνοστήλευσεν αὐτόν ἐκτινῶς, Vit. Hom. cap. 7. m. et 26. a. ubi ἐκτινῶς neglectio jonismo.

Ἐκτίνειν, Rependere. εὐεργετίας ἐκτίνειν (τοῖσι Σαμίαισι) III. 47. a.

Ἐκτιπρώσκειν, Abartum facere.

καὶ μὴ ἐκτρέψαισιν ἀποθανεῖν, III. 32. extr.

Ἑκτομή, ἥς, ἡ, Castratio. III. 48. a. et 49. b. Conf. Ἐκτάμναι.

Ἑκτομῆς, ἰσω, ὁ, (jon. pro ὁ ἐκτομῆς, ου,) Castratus. καὶ σφίον τοὺς παῖδας ἐκτομῆς παύσαντων, VI. 9. f. Pro eo VI. 32. m. est ἐκτομεν (αὐτοὺς) ἀπὲρ ἐνέρχας εἶναι ἐντοχούς.

Ἐκτοξεύειν, Exhaustire pharetram. ὥς σφί τὰ βέλη ἐκτοξεύοντο, Postquam omnia tela absumserant, I. 214. a.

Ἐκτός, Extra, Post. ἐπὶ τι ἐκτός πάντε ἡμερῶν ἐγένετο, Interjectis quinque diebus, III. 80. a. ubi oliv. ἐντός. Vide Var. Lect. et Nol. ἐκτός τῶν ἐωθότων νεματίων, III. 80. a. m. ἐκτός Ἀττικῆς ἐξελάθησαν edebatur VI. 137. a. ubi nos cum probatissimis mssis ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐξεβλήθησαν.

Ἐκτρέπεσθαι, (jon. pro ἐκτρέπεισθαι) Deflectere de via. ἐκτρέπονται ἐπ' Ἀθηνῶν, Deflexerunt versus Athenas, VI. 34. f. οὐ μέντοι ταύτη (hac viā) ἐξίβαλον (ἐς τὴν Μηδικήν) ἀλλὰ τὴν καθ' ὑπερθε εἰδὼν πολλῇ μακροτέρῃ ἐκτραπέμενοι, praegnante notione verbi, Deflectentes de breviori viā et superiorem viam multo longiorem ingresses, I. 104. m. οἱ νειώτεροι τοῖσι πρεσβυτέροις εἰκονεὶ τῆς εἰδῶς καὶ ἐκτρέπονται, II. 80. a.

Ἐκτρέφειν, Enutrire. τὸ ἐκτρέφον τὴν μέζαν τοῦ σίτου, Id quod radicis frumenti primum praebet nutrimentum, I. 193. a.

Ἐκτρέβειν, Exterere, Atterendo perdere, Extirpare, Funditus perdere et delere. τὴν ποίην ἐκ τῆς γῆς ἐκτρέβειν, IV. 120. a.

σφίος πέντες τρώπῃ ἀπείλει ἐκτρέψαι, VI. 37. m. quod quid significet, mox ibid. declaratur, scil. i. q. παρὰ λαθρον ἀπολλόνται. Sic ἐκτρέπεται πρόβηδες ἐκ Σπάρτης, VI. 86, 4. Denique, VII. 120. f. pro vulgato κάμιστα διατρεβῆναι videndum ne cum nostro cod. Pf. κάμιστα ἐκτρεβῆναι sit legendum.

Ἐκτυφλοῦν, Excaecare. ἐπὶ αὐτὸν ἐκτυφλώσαν, IX. 93. m. Conf. Τυφλοῦν.

Ἐκφαίνειν, Aliquem In lucem producere. ἐκφῆναντες αὐτὸν, III. 36. m. f. ἐκφαίνειν ἑαυτὸν, Sese Monstrare. ἐκφαίνειν ἵστας σιωντὸν ἰόντα τοῦ πατρὸς οὐδὲν ἤσσω, III. 71. m. ἐκφ. λόγον, Oratorem, Verba facere. τόνδε σφί ἐξίφαινε λόγον, VII. 160. a. Declarare, Dicere sententiam. ἐκφῆνας τὴν ἰωντοῦ γνώμην, V. 36. a.

Ἐκφασίς, ἥς, ἡ, Declaratio sententiae. ἡ κυρία τῶν ἡμερῶν τῆς ἐκφάσιος τοῦ Κλεισθένους, VI. 129. a.

Ἐκφέρειν, 1) Efferre, Exportare. ἐξενεῖναι αὐτὸν κάλλιστα καὶ θάψαι, de Effereundo funere, VII. 117. b. Inde Passiv. ὅπλα ἱρὰ ἐκ τοῦ μεγάρου ἐξενεγκμένα, VIII. 37. a.

2) Proferre, Edere, Ferre fructum. ἡ Βαβυλωνία χώρα--καρτὸν ὡς ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστὶ, ὥστε --ἐπὶ τρικέσια ἐκφέρει, I. 193. m. ubi eadem notione et verbum simplex ἐνέικη et ἀποδοδοί.

3) Efferre in Publicum, Aperire, Indicare. ἐξενέκαστος τὴν ἐπιχείρησιν ἐνὸς τῶν μετεχόντων, VIII. 132. a. m. μὴδ' ἐξοίσιν μηδὲν τὴν ἀπὸ σφῶν ἀπάτην γυγνύειν, III. 74. m. Item Referre

ad aliquem, Renunciare alicui.
 εἰς πολύφημον ἐξενίκαντας, scil.
 τὸ πρῆγμα vel τὸ χρηστήριον, V.
 79. a. et mox ibid. ἐξίφισεν τὸ
 χρηστήριον αἰλῇ ποισάμενοι.

4) Deferre (et in Passivo,
 Deferri) ex alto mari ad oram.
 δελφῖνα λέγουσι ὑπολαβόντα (τὸν
 Ἀρίονα) ἐξενίκασι ἐπὶ Ταίναρον,
 I. 24. m. f. Ἀρίονα ἐπὶ δελφῖνος
 ἐξενιχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, I. 23.
 m. Sic in Fut. Med. notione Pas-
 σивά. ὡς, ἐπὶ τὴν γίνηται ναυμαχίη,
 ἐνθαῦτα (εἰς τήνδε τὴν νηίδα) μά-
 λιστα ἐξοισομένων τῶν τε ἀνδρῶν
 καὶ τῶν ναυηγίων, VIII. 76. f.
 ἢ νικηθῆσαι τῇ ναυμαχίᾳ πρὸς τῷ
 Ἰσθμῷ, εἰς τοὺς ἰωυτῶν ἐξοίσονται,
 VIII. 49. f.

5) Medium Ἐκφέρεισθαι et Ἐξ-
 νίκασθαι, 1) Dicere, Ferre
 suam sententiam. πάντες γνώμην
 κατὰ τῶντ' ἐκφέροντο, V. 36. a,
 2) Reportare victoriam, Ferre
 gloriam. ταύτην τὴν νίκην ἀνιλό-
 μενόν μιν συνέβη τῶντ' ἐξενίκα-
 σθαι τῷ ἀδελφεῷ, VI. 103. a.
 De Futuro Med. Ἐξοίσσθαι pau-
 lo ante dictum est sub Ἐκφέρειν
 num. 4.

Ἐκφυγίω, Effugere, Fuga se
 subtrahere. ἐκπεφυγώς διπλόον
 δάνατον, VI. 104. a. et paulo
 post ibidem, ἐκφυγόντα δὲ τού-
 τους. Sic, Σκύθας ἐκφυγίει, Scy-
 this fuga se subtrahit, VI.
 40. a.

Ἐκφέρειον, ου, τὸ, Proventus ter-
 rae. τὰ ἐκφέρεια τοῦ καρποῦ, IV.
 198. m. f. Not.

Ἐκχέω, Ἐκχέωιν vel Ἐκχωνύναι,
 Adgesta humb exaltare solum.
 τῆς πόλιος ἐκπεχωμένης ὑψοῦ, II.
 138. m. μάλιστα Βουβάσσι πόλις

ἐκχώνθη, scil. χέος vel χώματα,
 Maxime Bubasti urbi adgesta
 humus est atque ita exaltatum
 ejus solum, II. 137. f.

Ἐκχεῖν, (i. q. ἀποχεῖν) Sufficere.
 οὐκ ἐκχερήσει σφι ἡ ἡμέρη ναυμαχίην
 ποιήσεσθαι, Non suffeciteis dies,
 etc. VIII. 70. a. κῶς βασιλεῖ
 ἐκχερήσει ταῦτα περιῦβρίσθαι, Quo-
 modo sufficere poterit regi,
 (Quo pacto Contentus esse,
 Patienter ferre, poterit rex)
 tali contumeliā adfici? III.
 137. m.

Ἐκῶν, Ultro, Volems. cum infim.
 εἶναι per pleonasmum adjecto. οὐκ
 ἔφθι τῷ Ξέρξῃ ἐκῶν εἶναι δουλεύσειν,
 VIII. 116. a. ἐκῶν εἶναι οὐδ' ἂν
 μουνομαχοίμιν, VII. 104. m. ἐκῶν
 τε εἶναι, καὶ δεινοῦ ἐπιόντος οὐδε-
 νός, -- εἰς μέσση καταδείξ τὴν ἀρ-
 χὴν, VII. 164. a. ἔφασαν -- οὐκ
 εἴσισθαι ἐκόντες εἶναι προδότες τῆς
 Ἑλλάδος, VIII. 30. extr.

Ἐλαῖν, ης, ἡ Olea arbor. ἀγάλ-
 ματα ξύλου ἡμέρης ἐλαίης, V. 82.
 m. νηὸς ἐν τῷ ἐλαίῃ τε καὶ θαλάσσει ἔνι, VIII. 55. a.

Ἐλαιον, τὸ, Oleum, proprie, ex
 olivis expressum, II. 94. extr.

Ἐλεῖν et Ἐλαύνειν, 1) Cum Accusat.
 Ducere exercitum, Agere sur-
 tum. ἔμμελλε ἐλεῖν στρατιὴν ἐπὶ τὴν
 Ἑλλάδα, VII. 57. a. ταύτην εἰς τὸ
 ἄρμα ἐσβιβάσαντες --- ἤλαυνον εἰς τὸ
 ἄγρυ, I. 60. f. εἰς τὸ Ἐανθίων πε-
 δῖον ἤλασε ὁ Ἄρκατος τὸν στρα-
 τὸν, I. 176. a. ἐλεῖν στρατὸν διὰ
 τῆς Εὐρώπης, VII. 8, 2. 10, 2.
 ἤλαυνεν εἰς ἀγορὴν τὸ ξέφυγος, I. 59.
 m. f.

2) Absolute; sive subintelle-
 to Accusativo, sive Intransitivo
 notione, Ducere exercitum,

Agere currum, Vehi, Proficisci, Progredi. ἐπιύρομαι ἰλῶν ἐς Θρηίκην, IX. 89. m. et mox ibidem, Μαρδόνιος κατὰ πόδας ἐμὺ ἑλύνων. Similiter, ἐπ' ἀρχαῖς τὰς σαῖς ἰλῶσι, I. 207. m. (ubi ἰλῶσι valét ἑλάσσοσι; Praesens notione Futuri, coll. Thom. Mag. v. Ἑλῶν.) Et mox ibid. ἰλᾶς (i. q. ἑλάσεις) Ἰθὺ τῆς ἀρχῆς τῆς Τόμυρος. Sic rursus, παρεσκευάζετο ὡς ἰλῶν (i. e. ἑλάσων) ἐς Ἄβυδον, VII. 32. extr. Sed utitur Noster etiam formā propriā Futuri, Κύρος ἑλάσει ἐπὶ Σάρδεις, I. 77. extr. Nec vero is solum, qui Exercitum ducit, sed et Exercitus ipse dicitur Ἑλαύνειν, id est, Proficisci, Iter facere, Progredi. ὁ στρατός ὁρμάτο ἰλῶν (i. q. ἑλάσων) ἐς Ἄβυδον, VII. 37. a. m: κατὰ τὴν ταχίστην ἰλῶν ἐς Θρηίκην, IX. 89. m. Et omnino, quicumque Iter facit, etiam absque exercitu, praesertim vero qui Curru vehitur. ὅπῃ δὲ ἑλαύνῃσι, I. 188. f. ibique Var. Lect. et Not. αἱ μὲν ἑλύνοντα ἐς ἀγρόν ἠθίλῃσαν ἀπολίσσαι, I. 59. m. f. ubi quidem, si opus esset, e proxime praecedentibus adsumere accusativum τὸ ζῦγος posses. Sed interdum ne subintelligi quidem tale substantivum potest; velut in illā phrasi, ἐπὶ ζευγίων ἑλάσασθαι, Curribus vectae, I. 199. a. Denique etiam Qui rem quaecumque institutam Persequitur, is Ἑλύνειν dici potest. Sic τότε μὲν ἐς τοσοῦτον ἤλασαν, Tunc quidem eo usque (in colloquio, et in eā re de qua agebatur) Progressi erant, V. 50. a. (In Aoristo promiscue,

ἤλασα et ἤλασα usurpat Noster: vide Ἑπιλαύνειν.) Ad mores translato verbo, memoratur Cheops, Aegypti rex, ἐς πᾶσαν κακότητα ἑλάσας, In omnem pravitatem Progressus, Prolapsus, II. 124. a.

3) Ducere murum, Extruere, Aedificare. κρηπίδα κύκλω περὶ τὴν λυμνὴν ἤλασε, I. 185. m. f. τὰς αἰμασιδὲς τὰς παρὰ τὰ χίλεια τοῦ ποταμοῦ ἑληλαμέναις, I. 191. f. μισθὸν τοῦ τείχους τοῦ περὶ τὴν ἀκρόπολιν ἑληλαμένου, VI. 137. a. καὶ περ τείχους διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἑληλαμένου καρτεροῦ, IX. 9. f. τὸ τείχος ἐκείτερον τοῦς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν ἐλάταται, (i. e. ἑληλαμένους ἔχει) I. 180. a. m.

Conf. Ἀπειλαύνειν, Ἐξίλῃν et Ἐξιλαύνειν, Ἐπιλαύνειν.

Ἑλασις, ιος, ἡ, (i. q. ἐξίλασις, et στρατηλασίη) Eductio exercitus, Expeditio militaris. ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας τοῦ Δαριίου Ἑλασις, IV. 1. a. ἐποίητο τὴν ἔλασιν, VII. 37. f. πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος, VII. 106. m. Item, Ratio instituendae expeditionis, Itineris faciendi ratio. Καμβύσης ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν -- ἐξηγέται τὴν ἔλασιν, III. 4. f. ἐποίητο τὴν ἔλασιν, Educere copias coepit, VII. 37. extr. ubi olim ἐξίλασιν. Conf. Ἑλῶν.

Ἑλάσσω, ονος, ὁ, ἡ, Paucior, Minor. οἱ δὲ ἑλάσσονες λέγουσι πῆμψαι Ὅροίτια, Sunt pauciores qui dicant etc. III. 121. a. τὸ δ' ἔτι (nescio an δέ τι) τούτων ἔλαττον ἀπαις, Quod his minus est (Minorem numerum, Unitates quae ad superiorem numerum accedunt) omitto, III.

95. f. οὐδὲν ἔλασσαν εἶχον τῇ μά-
χη, Non erant inferiores in
pugnâ, IX. 102. a.

Ἐλαστρέειν, i. q. ἐλαύνειν, Agitare
navem ramis. ὥστε τριήρεις δύο
πλείν ὁμοῦ ἐλαστρευμέναις, (alii
ἐλαστρεομένας) II. 158. a. et VII.
24. b.

Ἐλαύνειν, vide supra in Ἐλαῖν.

Ἐλαφρὸς, ἡ, ὄν, Levis. ἐν ἐλαφρῷ
ποιησάμενος, Parvi pendens, III.
154. f. Not. διαβεβλημένος οὐκ
ἐν ἐλαφρῷ ποιοῦμην, Haud levi-
ter tuli, I. 118. b. σοὶ ἐλαφρὸν
τυγχάνει εἶν, Tibi res levis et
facilis est, VII. 38. a.

Ἐλεύθερος, ἡ, ὄν, Liber homo. Quo
sensu Herodotus, de Samiis lo-
quens, dixerit οὐ γὰρ δὴ ἰβουλίαιτο
εἶναι ἰλευθῆροι, III. 143. extr.
haud satis liquet. ἀνιλευθῆροι,
parum quidem probabiliter cor-
rigebat Pavius, cui suffragatus
est Larcher. Vide Not.

ἰλευθιωτήρ ὑπόκρισις, Libe-
rius responsum, I. 116. a. ubi
præter necessitatem ἰλευθιωτήρ
corrigunt docti nonnulli viri.

Ἐλευθέρως εἶπαι, Libere loqui,
VIII. 73. f.

Ἐλέφας, ἄνθρωπος, ὁ, Elephas, III.
114. IV. 191. f. Conf. Ὀδών.

Ἐλύνειν, (alii Ἐλυνύειν) i. q. ἡσυ-
χάζειν, Cessare, Quiescere,
Otium agere. τοὺς δεῖ -- μὴ
ἐλυνύειν, I. 67. f. cum Var. Lect.
et Not. διέβη ὁ στρατὸς ἐν ἑσπρᾷ
ἡμέρησι καὶ ἑπτά εὐφρόνησι, ἐλυνύ-
σας οὐδένα χρόνον, VII. 56. a. ἐλ-
υνου οὐδένα χρόνον -- οὔτε νυκτός,
οὔτε ἡμέρης, VIII. 71. f.

[Ἐλίσσειν, vide Εἰλίσσειν]

Ἐλκειν, Trahere. ἔλκειν γόζον, Tra-
here, Attrahere arcum. ἐπταίν

οὔτω ἐπιπείρας ἔλκεται τὰ τόξα,
III. 21. f. (Conf. Εἰρύειν.) ἔλκειν
προφάνειας, Praetextus quære-
re, Tergiversari, fere quod
latine dicimus Moras trahere,) VI.
86. a.

Ubi de Librà et Pondere agi-
tur, res quæpiam dicitur ἔλκειν,
non tam quatenus Deprimat
Lancem cui imponitur, quam qua-
tenus Lancem oppositam Trahit,
Movet, nempe Sursum trahit
et Attollit quantum satis est ad
efficiendum æquilibrium. ἡμι-
πλίνθια τρίτον ἡμιστάλαντον ἕκα-
στον ἔλκοντα, Dimidiati lateres,
trahentes quisque duo talenta
cum dimidio, I. 50. f. Et πορ
ibid. ἐποδείκτο λόντος εἰκόνα ἔλκου-
σαν σταδμόν τάλαντα δέκα, Fa-
ciendam curavit leonis effi-
giem, Trahentem pondus quod
erat decem talentorum, sive
Trahentem decem talenta pondo.
Rursus ibid. paulo post, ἔλ-
κων σταδμόν ἑβδόμην ἡμιστάλαντον.

Ἐλκύειν, i. q. ἔλκειν, Trahere. ἐλ-
κύειν πλίνθια, Ducere lateres,
I. 179. a. ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἐλ-
κυσθῆναι, Ab alite aut cane
Discerpi, I. 140. a. Ut ἔλκειν,
sic et Ἐλκύειν de Pondere usur-
patur: τὸ δ' ἂν ἐλκύσῃ, ταῦτο τῇ
μελειδωνῇ δίδοι, Quantum argenti
Trahit alteram libræ lancem, cui
capilli sunt impositi, tantum
(id est, Tantum argenti pon-
dus, quantum est pondus ca-
pillorum,) dat curatrici, II.
65. f.

Intransitivâ notione Ἐλκῦσαι
intelligitur Extrahi, In longum
trahi, Durare. ἐπὶ τοσούτῳ γὰρ
λέγεται ἐλκῦσαι τὴν σύστωσιν,

Ajunt enim, eo usque (ad id usque tempus) extractam fuisse pugnam, VII. 167. a.

Ἑλλάμπισθαι (ταύτη) Hac in re (Hac parte) Splendere, Praeclare rem gerere, Sese illustrare, Gloriam reportare. (i. q. ἀπολαμπρύνεσθαι.) τῷ (ἱππικῷ) καὶ ἐπιτίχει ἑλλάμψεσθαι ὁ Λυδός, I. 80. f. τῇσι νηυσὶ οὐκ ἐλπίζοντες ἑλλάμψεσθαι, VIII. 74. a.

Ἑλλάς, ἡ, scil. γῆ, Graeca terra, Graecia. Ἑλλάδα autem Herodotus intelligit non modo Graeciam proprie dictam, sed et Joniam. Sic enim, verbi gratia, Ephesus ei censetur esse in τῇ Ἑλλάδι, I. 92. a. Ἑλλάς γλῶσσα, (i. q. Ἑλληνική) Graeca lingua, τὸν Πέρσην, Ἑλλάδα γλῶσσαν ἰέντα, IX. 16. a. κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν, VI. 98. f. Ἑλλάς πόλις, Graeca civitas, V. 93. f. N. VII. 22. f. 115. a.

Ἑλλισχος, ου, ὁ, ἡ, (i. q. ἐν λίσχῃ γινόμενος) De quo vulgo verba faciunt (confabulantur) homines. οὐ τὰ Ἰώνων πάθια ἴσται ἑλλισχα, ἀλλὰ τὰ οἰκήτριά, I. 153. a. m. Conf. Περιεσχήμεντες.

Ἕλλην, ος, ὁ, Graecus, Graeca origine, Graeca stirpe natus, ἐκρίθη εἶναι Ἕλλην, V. 22. f.

Ἑλληνικός, ἡ, ὄν, Graecus, Graecanicus. τὸ Ἑλληνικόν, sc. γένος, i. q. οἱ Ἕλληνες. τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν, Quicumque Graeci generis sunt, VII. 139. f. ἅκως ἐν τι γένοιτο τὸ Ἑλληνικὸν καὶ etc. VII. 145. f. τὸ Ἑλληνικὸν ἰὸν ὁμαιμον καὶ ὁμόγλωσσον, VIII. 144. m.

ὅπως ἂν ἐξισωθῇ τῷ Ἑλληνικῷ (scil. στρατιύματι ναυτικῷ) τὸ

Περσικόν, μηδὲ πολλοῦ πλέον εἶη, VIII. 13. f.

Ἑλλήνιος, idem fere quod Ἑλληνικός, Graecanicus. Δία Ἑλλήνιον κίδεσθήμεντες, Jovem Graecanicum (Graeciae praesidem, Graecorum deum patrum) reveriti, IX. 7. 1. νῦν ὦν πρὸς θεῶν τῶν Ἑλληνίων, V. 49. a. ἐπικαλούμενοι ὑμῖν θεοὺς τοὺς Ἑλληνίους, V. 92. 7. f.

Ἑλληνοδίκαι, iidem qui aliàs ἀγωνοθίται, Ludorum solennium moderatores apud Graecos, et certaminum iudices. τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ δίκοντες ἀγῶνα Ἑλληνοδίκαι legebatur olim V. 22. m. ubi nunc ἀγῶνα Ἑλλήνων. Vide Var. Lect. et Not.

Ἑλλησποντίας ἄνεμος, Ventus flans ex Hellesponto. ἄνεμος ἀπηλιώτης, τὸν δὴ Ἑλλησποντίην καλοῦσι, VII. 188. a. m.

Ἑλλύχνιον, ου, τὸ, Ellychnium lucernae. τὸ ἑλλύχνιον καίεται παννύχιον, II. 62. a. Vocabulo hōc, pro eo quod θρυαλλίδα dicunt Attici, usum esse Herodotum monuere Moeris p. 186. et Phrynichus p. 190.

Ἑλος, εος, τὸ, Palus. Sub primo rege Aegyptus, excepto nomo Thebano πᾶσα erat ἑλος, II. 4. f. Τὰ ἑλεα, Paludosa loca inferioris Aegypti, saepius memorantur; II. 92, 137. 151. 152. Sic ἐς τὰ ἑλεα relegatur Psammitichus II. 151. extr.

Ἑλπισθαι, i. q. νομίζειν, οἶεσθαι, ἡγέεσθαι, Existimare, Putare: θεῖον (εἶναι σε) ἔλπομαι, ὦ Λυκόργε, I. 65. m. in vet. orac. ἔλπομαι καὶ μυρίων (ἱστῶν) ἱππὸς χωσθῆναι ἂν, II. 11. f. ἔλπομαι

ποιεῖν ἂν τὸν Ἰστρον etc. II. 26. f. ἔλπομαι τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἰρεῖται, II. 43. f. ἐγὼ μὲν ἔλπομαι, εἰ καὶ αὐτὸς Πρίαμος etc. II. 120. f. ἔλπομαι τινα στάσιν ἱμπεσοῦσαν, VI. 109. m. f. ἱλπόμενοι οὐδὲν σφι φανήσεσθαι ἀντίξουν, VII. 218. a. m. λέγει τὰ ἄριστα ἔλπεται εἶναι ἡμοί, VII. 237. a. ὁ δὲ ἱλπόμενός τί οἱ κακὸν εἶναι, IX. 113. a. (ubi de Metu magis quam de Spe agitur.

Ἐλπίζω, ut ἔλπισθαι, Existimare, Putare. Κροῖσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνον ἄλκιμα, I. 27. m. III. 157. a. ὁ μὲν, ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, I. 30. m. ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, I. 75. a. οὐδαμᾶ ἐλπίσας μήποτε - Κύρος ἐλάσει ἐπὶ Σάρδεις, I. 77. extg. ἐλπίζων μιν ἀποθάνεσθαι, III. 144. b. οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον γεαῖν, III. 151. f. τὸ χρηστήριον τὸ οὐδαμᾶ ἥλπισαν σφίσι ἐπιτελέσθαι, VI. 140. m. ἐς φόβον κατιστάτο, ἐλπίζοντες πάγχυ ἀπολίεσθαι, VIII. 12. m. οὐκ ἥλπισε μή ποτέ τις κατὰ ταῦτα ἀναβαίη, VIII. 53. m. ἐλπίζοντες τῇτι περιούσῃσι νηυσὶ ἔτι χεῖρεσθαι βασιλῆα, VIII. 96. a. IX. 110. a.

Ἐλυτρον, τὸ, quod aliàs Tegumentum, Involucrum significat, Herodoto est Alveus, Receptaculum aquarum. ὤρυσσε ἔλυτρον λίμνη, I. 185. m. f. Not. 186. a. ὁ νότος σφι πνέων ἄνεμος τὰ ἔλυτρα τῶν ὑδάτων ἐξηύξη, IV. 173. a.

Ἐμβαινεῖν, in Aor. 1. idem quod ἐμβιβάζειν. ἡ Ἀστυάγειος ἡγεμονίῃ ἐνέβησε (αὐτὸν) ἐς Φρεντίδα, Injecit ei sollicitudinem, I. 46. a. Aor. 2. notione intransitivā: ἐς

πλοῖον ἱμβαῖς, II. 29. m. f. ubi alii ἐσβάς.

Ἐμβάλλειν, cum Accus. Injicere; ut φόβον ἐμβάλλειν, VII. 10, 5. Cum Dativo, Impetum facere. ἐνέβαλε νηὶ, VIII. 87. m. et mox ibid. ἐνέβαλέ τε καὶ κατίδουσι. Sic et VIII. 84. a. 92. a. et f. Sed ἐμβάλλειν εἰς τόπον vel χώραν τινα significat etiam Advenire vel Ingredi cum exercitu quidem, sed non utique hostili animo. πρὶν ἢ τοὺς μετὰ Πανσκύνω ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐμβάλλειν, IX. 13. a. Sic apud Plutarch. in Vita Cic. c. 16. ἐμβάλλοντες αὐτοῦ, scil. εἰς τὴν ἀγοράν, Ingrediente illo forum, magnā armatorum hominum manu stipato.

Ἐμβαῖς, αἶδος, ἡ, Solea, Soccus. ὑποδήματα παραπλήσια γῆσι Βοιωτῇσι ἐμβαῖσι, I. 195. a.

Ἐμβαφίον, τὸ, Acetabulum; et Vasculum lucernæ usum præbens, II. 62. a.

Ἐμβελή, ἡ, Locus ubi fluvius influit in urbem. ἐξ ἐμβελῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ ἐς τὴν πόλιν ἐσβάλλει, I. 191. a.

Etiā de Ostio fluminis usurpatum idem vocab. olim legebatur, VII. 182. a. ἐξωκέλλει ἐς τὰς ἐμβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, ubi nos quidem ἐσβολὰς probavimus, quod alii codices obtulerunt.

Ἐμβόλιμος μῆν, Mensis intercalaris, I. 32. a. Ἑλλήνης διὰ τρίτου ἔτες; ἐμβόλιμον (μῆνα) ἐπεμβάλλουσι, II. 4. a.

Ἐμβολον, τὸ, aliàs i. q. ὁ ἐμβολος, quod vide. Apud Nostrum vero IV. 53. f. ἐμβολον τῇ; χώρας est Tractus terrae in acutum desinens, veluti Rostrum et in mare prominens.

Ἐμβολος, ὁ, *interprete auolare Glossarium ex Herodot. I. 166. et Gregorio Dialect. jon. §. 108. χάλκωμα περιτιθέμενον (reotius codd. Gregor. προτιθέμενον) κατὰ πρῶραν ταῖς ναυσίν, Rostrum navis, nempe quo (sive, quod rostrum) trierarchus ἰμβάλλει navi hostili. αἱ περιούσαι νῆες ἀπεστράφατο τοὺς ἰμβέλους, I. 166. f.*
Ἐμβριθής, ὁ, ἡ, Firmus, Validus. ἢ ἰμβριθίστρια τὰ λίμνα ὄπλα τῶν βυβλίνων, Linei rudentes firmiores erant quam ex papyro confecti, VII. 36. m. f.

Ἐμετος, ὁ, Vomitus. ἰμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὕμειν, II. 77. a.
Ἐμῶντοῦ, (jon. pro ἰμῶντοῦ) vide in Ἐωντοῦ, et in Var. Lect. IV. 97, 18.

Ἐμμάχεσθαι, Praelium facere in aliquo loco. ἐπιτηδιώτατόν ἐστι ἰμμαχίσασθαι τὸ Θριάσιον, IX. 7. extr.

Ἐμμίλεια, ἡ, Modus quidam musicus ad saltationem adcommodatus. ἰκέλευε οἱ τὸν αὐλητὴν αὐλῆσαι ἰμμίλειαν, etc. VI. 129. a. N.

Ἐμμένειν, Permanere, Firmum manere. εἴ σοφί ἐτι ἰμμένει ἡ Οἰλίη, VII. 151. b. et μοχ, μάλιστα ἰμμένειν (αὐτὴν) ibid. ἰμμένειν (nempe τῷ συμμαχικῷ, in societate Permanere firmos) καὶ μὴ ἀποστήσασθαι, IX. 106. f. N. ubi ἰμμενέειν (in Ful.) corrigendum suspicatus erat Portus, nullā quidem urgente necessitate.

Ἐμός, η, ον, Meus. τὸ ἰμόν (scil. μέρος vel πρῆγμα), Quod ad me adtinet, Ego. οὕτω τὸ ἰμόν ἔχει, Ita, quod ad me adtinet, res habet; Talis ego sum, IV.

127. a. Sic τὸ ὑμῖτερον, i. q. ὑμῖς, VIII. 140, 1. m. τὸ γε ἰμόν, Quod quidem (Quantum quidem) in me est, I. 108. extr.
Ἐμπακτοῖν, Ἐμπακτοῦν, Firmare, Compingere, Firmiter claudere et Obturare. ἴσῳθιν τὰς ἀρμονίας ἐν ὧν ἐπάκτωσαν τῇ βύβλω, Commissuras navium intus obturant byblo, II. 96. a. N. Conf. Κατάπακτος.

Ἐμπαλάσσειν, i. q. ἰμπλίειν, Implicare. ἐν ἱρκίσι ἰμπαλασσόμενοι, Laqueis impliciti, VII. 85. f. ubi male olim ἰμπαλλασσ.

Ἐμπαλιν, et, cum articulo pleonastico, Τὰ ἰμπαλιν, Contra. E contrario. ἢν δὲ νικηθῇ, τὰ ἰμπαλιν Ἡρακλείδας ἀπαλλάσσεισθαι, Sin vinceretur Hyllus, E contrario (Vicissim) abituros Heraclidas, IX. 26. m. Ἀθηναῖοι ἦσαν τὰ ἰμπαλιν ἡ Λακεδαιμόνιοι, Athenienses contraria quam Lacedaemonii viā incedebant, IX. 56. f. ἐγὼ γνώμην ἔχω - - τὰ ἰμπαλιν ἡ οὗτοι. Ego contra sentio quam hi, I. 207. a. m.

Ἐμπεδᾶν sive Ἐμπεδέειν, Compedibus vincere. ἰμπεδίσαντες τοὺς μάντιας, IV. 69. a.

Ἐμπεδον, vide in Ἐμπίδος.

Ἐμπίδορκειν, Stare juramento, Servare jusjurandum. ἵνα ἰμπίδορκίουν, IV. 201. f.

Ἐμπίδος, ὁ, ἡ, Firmus. οὕτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μένει ἰμπίδος, οὕτε τὸ σῶμα, sic Euseb. in Orac. quod apud Herodot. exstat VII. 140. ubi ἰμπεδον adverbialiter praefarunt edd. et mssii.

Ἐμπυρος, ου, ὁ, ἡ, cum Genit. Bene gnarus, Experientia cognitum habens. ἰμπυρον ἰόντα τῆς ἐκείνου

διανοίης, VIII. 97. f. τῶν χώρων
ἐοῦσι ἐμπείροισι, VIII. 132. m.
ἡμῖς Βοιωτῶν ἔμπειροί εἰμεν, IX.
46. m.

Ἐμπηρος, ου, ὁ, ἡ, Mutilus, Vitio
quocumque corporis laborans.
πᾶς ὁ περὶ τὰς Φυσικὰς ἐνεργείας
ἐμποδιζόμενος, ut ait Erotianus
in Glossis Hippocr. διάστροφα,
ἔμπηρα καὶ ἀπόπληκτα πρόβατα,
I. 167. a. αἱ εὐμορφοὶ παρθένοι
τὰς ἀμόρφους καὶ ἐμπήρους ἐξέδι-
δσαν, I. 196. m.

Ἐμπικραίνεσθαι, Exacerbatum, In-
fensum esse. Ἰππῖεω ἐμπικραίνο-
μένου Ἀθηναίοισι, V. 62. a. Conf.
Προεμπικρ.

Ἐμπίνειν, Potare, Largiter bibere.
τοῦ αἵματος ἐμπίνει, IV. 64. a.

Ἐμπιπλάναι, Implere. ἔππου, ἐξε-
λόντες αὐτίων τὴν κοιλίην, ἐπι-
πλάσι ἀχύρων, IV. 72. a. Pas-
siv. Vino vel cibis impleri.
ἀμπελίνῳ καρπῷ ἐμπιπλάμενοι μαί-
νεσθαι, I. 112. a. οὐδὲνα κόσμον
ἐμπιπλάμενοι, VIII. 117. b.

Ἐμπιπράναι, vide Ἐμπρήθιν.

Ἐμπίπτειν, Incidere. ἐπὶ συμφορὴν
ἐνίπτει, VII. 88. a. Invadere,
Impetum, Impressionem fa-
cere. ἐμπιστόντες (αὐτοῖς) οἱ ἐπί-
κουροι, III. 146. f. ᾧθῃ (ὁ δῆμος)
ἐμπιστῶν τὰ πρῆγματα ἀνευ νόου,
Populus (in liberā repub.) cum
caeco impetu irruens depro-
perat res, III. 81. m. Φόβος τῷσι
βαρβαροῖσι ἐναεπτῶκει, VIII. 58.
a. Φόβος ἐς τὸ στρατόπιδον ἐνίπτει,
VII. 43. m. f.

Ἐμπλάσσειν, Obtinere, Obducere.
σμέγῃ ἐμπλάσσειν τοῦτο (τὸ μέρος)
τοῦ σώου, II. 73. f.

Ἐμπλέειν, Navigare in navi quā-
dam. ἀνευ τῶν σιταγωγῶν πλοίων,

καὶ ὅσοι ἐνέπλειον τούτοις, VII.
186. extr. ubi quidem ἐπέπλειον
praefert noster codex Flor.

Ἐμπλος, ὁ, ἡ, (sive ἐμπλή in
foem.) Plenus, Repletus. λέβη-
τες κριῶν ἰόντες ἔμπλειοι, I. 59. a.
ἐμβάφια ἔμπλεια ἀλός καὶ ἰλαίου,
II. 62. a.

Ἐμπλήθιν sive Ἐμπλέειν, Implere.
ἐν ᾧ ἔπλησαν (τοῦ ἀλείφατος) τὴν
νδυῖν, II. 87. a. τὸ ἄγγος τοῦ
ὑδατος ἐμπλησάμενη, V. 12. f.

Ἐμπτοος, Spiritum trahens, Et-
iamnunc vivus. ὡς δὲ πτωῶν οὐκ
ἀπίθανε, ἀλλ' ἦν ἔμπτοος, VII.
181. m.

Ἐμποδίζειν, notione primitivā, Pe-
des constringere. τὸ ἱρήιον ἐμ-
ποδοιζόμενον τοὺς ἐμπροσθίους πό-
δας ἔστηκε, IV. 60. a.

Ἐμποδῖος, ὁ, ἡ, Obstans, Qui est
impedimento. ἡ Βαβυλών οἱ ἦν
ἐμποδῖος, I. 153. f. μαντηίου ἐμ-
ποδίου γενομένου (αὐτῷ), II. 158. f.
ἐκ Λακεδαιμόνος πρῆγμα ἐγυρόμενον
ἐμποδίσεν (αὐτοῖσι) ἔγνετο, V. 90. a.

Ἐμποδῶν, Obviam, In viā, In
medio. τοὺς αἰὶ ἐμποδῶν γινομέ-
νους ἡμεροῦται, Quoscumque ob-
viam habet, eos perdomat,
IV. 118. f. κτίνειν πάντα τὸν
ἐμπεδῶν γινόμενον, I. 80. m. id
est τοὺς προχείρους, interprete
Suida. ὡς σφι τὸ ἐμπεδῶν ἐγγύ-
νει καθαρὸν, Quum jam nihil
amplius obstatet, VII. 183. a.

Ἐμποοίειν, Inserere. ἐμποιέων ἐς τὰ
Μουσαίου χρησμὸν, Musaei va-
ticipiniis vaticinium aliquod
inserere, VII. 6. m.

Ἐμπολέμιος, ὁ, ἡ, ον, Ad bellum
pertinens; In bello locum ha-
bens. VI. 56. extr. Vide supra
in Εἰρηναῖος.

Ἐμπορία, ης, ἡ, *Negotiatio, Mercatura.* ἰς Αἴγυπτον ἀπίκοντο κατ' ἔμπορίην, III. 139. α.

Ἐμπορεῖν, *Fibulis subnectere, adstringere.* ἱμάτια ἔμπορεῖσθαι, (*jon. pro ἐνέπορησθαι*), *Vestes habebant fibulis substrictas,* VII. 77.

Ἐμπερθεῖν vel Ἐμπερθεῖναι, *Incendere, Cremare.* τὸν νηὸν ἐνέπερσαν, I. 19. f. VIII. 54. f. ἐνέπερσαν τὸ ξύλον τῆχος, IV. 123. α. πᾶσαν τὴν ἀκρόπολιν, VIII. 53. extr. ὕλην περινήσας ἐνέπερσαι, IV. 164. m. VIII. 143. m. f. ταύτην τὴν ἑλαίην κατέλαβε ἔμπερθεῖναι, VIII. 55. m. οἰκήματα ἔμπερθεσμένα, VIII. 144. m. ubi ἔμπερθεσμένα, *praefertunt nonnulli.* οὐδὲ σφι οὔτε τὰ ἰδὰ οὔτε τὰ ἰδία ἔμπερθεῖται, VI. 9. m. f. N. ubi alii ἔμπερθεῖται.

Ἐμπερσις, ιως, ἡ, *Incensio, Crematio.* διενίρη ἡμέρη ἀπὸ τῆς ἔμπερσιος, VIII. 55. b.

Ἐμπροσθε et Ἐμπροσθεν, 1) de *Tempore, Ante.* ἔμπροσθε ταύτης (τῆς γνώμης), *Ante hanc sententiam ab illo dictam,* VII. 144. α. 2) de *Loco vel Situ, Anterior, In parte anteriore, In partem anteriorem.* ῥίπτει αὐτὰ ἰς τὰ ἔμπροσθεν, *Ante se projicit illa,* IV. 61. f. ἡ ἔμπροσθεν Εὐρώπῃ, *Europa anterior, VII. 126. b. intelligitur ea Europae pars quae Asiae propior est.* οἱ γὰρ ὅπιοις τιταγμένοι, ἰς τὸ ἔμπροσθε παρῆναι πυρῶμενοι, *sic olim VIII. 89. f. ubi nunc ἰς τὸ πρόσθε, praecunibus cunctis fere codicibus.*

Ἐμφανίως, *Aperte, Palam, Manifeste.* ἔμφανίως ποιοῦσι ταῦτα,

Lex. Herod. P. I.

I. 140. α. Ἀλκμαιωνίδαι ἔμφανίως ἐλευθέρωσαν τὰς Ἀθήνας, VI. 123. f.

Ἐμφανής, ὁ, ἡ, *Manifestus, In propatulo.* μίξιν τούτων τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἔμφανέα, I. 203. f. III. 101. α. *Hinc ἐκ τοῦ ἔμφανός, i. q. adverbium ἔμφανός.* ἐποίητο ἐκ τοῦ ἔμφανός ἐπὶ τοὺς Μασσαγίτας στρατήν, I. 205. b. οὕτω δὲ ἐξ ἔμφανός ἀπειστήκει, V. 37. m. ἰδυμαχίην μηδμίην ποιέσθαι ἐκ τοῦ ἔμφανός, IV. 120. α. ἀπερίευσεν ἐκ τοῦ ἔμφανός τῇ συμμαχίῃ, VII. 205. f.

Ἐμφερής, ὁ, ἡ, *Similis.* ἔστι δὲ (αὕτη ἡ ἴβις) ἔμφερής τῇ ἱέρῃ, II. 76. f. ἡ ζέη πάσσα καὶ ἡ γλώσσα ἔμφερής ἐστι ἀλλήλοισι, II. 105. τὸ ἐκ τοῦ μέσου λαοῦ, τῇ μήκῃ ἰὸν ἔμφερής, II. 92. α. m. ἄλλα κρινέα, ῥόδοισι ἔμφερέα, II. 93. α.

Superlat. προπόδωλοι τῆσι σαύρησι ἔμφερέστατοι, IV. 192. α. ἡ κάνναβις τῷ λίνῳ ἔμφερεστάτη, IV. 74. α. ἀγαλμα τοῖσι Παταϊκοῖσι ἔμφερέστατον, III. 37. α. m. πτίλα τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι ἔμφερέστατα, II. 76. f. *Conf. Προσπεμφερής.*

Ἐμφορέσθαι, *Sese replere, Se satiare, Ingurgitare, Ad satietatem (Largiter) uti aliquà re.* Croesus, *veracitatem Delphici oraculi expertus, ἐνφορέσθαι αὐτοῦ, Largiter eo usus est, Largiter sibi in eo consulendo indulisit,* I. 55. α. ubi ὡν ἐνφορέσθαι *legendum suspicatus erat Portus, hac sententiā, Eo non Satiabatur, Eo repleri satiarique non poterat; id est, Eo contentus non erat. Atqui hac ipsa sententia nudo verbo ἐν-*

φωρίτρο, *absque negante particalâ, commodissime exprimitur.* Sic Cicero (*apud Plutarch. in Vita, c. 19. al. 20.*) *extremo supplicio conjuratos adficere dubitavit, veritus μή δοκοῖν τῆς ἰξουσίας ἄγαν ἔμφορῆσθαι, Ne videretur in usu potestatis nimis sibi indulgere; Ne intemperantius potestate suâ 'uti videretur; sive, ut perapte Guil. Xylander reddidit, Ne potestate suâ luxuriare videretur.*

Ἐμφύσθαι, Innasci, Ingenerari.

Φόνος ἀρχῇθιν ἔμφύται ἀνθρώπῳ, III. 80. a. m.

Ἐμφυλος, ου, ὅ, ἡ, Tribulis, Intestinalis. στάσις ἔμφυλος, Intestina discordia, Civilis dissensio, VIII. 3. a.

Ἐμφυτος, ὅ, ἡ, Insitus, Innatus. ἔμφυτον μαντικὴν εἶχε, IX. 94. extr.

Ἐμφυχος, ει, ὅ, ἡ, proprie, Animatus, Cui anima inest, Vivus. Sed et Mactatum animal, adeoque mortuum, ἔμφυχον dicitur, quatenus, priusquam mactaretur, Anima vitalis in eo fuerat: quo sensu Pythagorici dicuntur ἔμφυχον οὐδὲν comedisse. Sic apud Nostrum οὐδανὸς ἔμφύχον κεφαλῆς γινώσκειται Αἰγυπτίων οὐδαίς, Nullius animantis capite vescetur quisquam Aegyptius, II. 39. extr.

Ἐν praepositio regens Dativum,

1) ubi de Tempore agitur, non solum In significat, sed et Inter, Intra, Per. τὸν χρόνον ἡμερῶσαι ἐν ἡμέρῃ, Intra diem, I. 126. a. διεξελθὼν ἐν τῇσι τεσσαράκοντα ἡμέραις τὸ χωρίον, II. 29. m. διεξιθόντες χρόνον πολλὸν ἐν πολ-

λῆσι ἡμέραις, Per plures continuas dies, II. 32. m. περιήσας θάλασσαν πολλὴν ἐν πολλοῖσι μήνεσι, IV. 43. m. ἐν τούτῳ, Inter hæc, Interea, I. 126. a. et alibi. ἐν ᾧ, -- ἐν τούτῳ etc. Dum, -- interim etc. VI. 89. a. Sic etiam IV. 95. a. m. ubi ἐν ᾧ pro ἐν ᾧ τόπῳ accepi, quod factum nollem; nam et ibi de Tempore agitur. Vide Not. ad h. l.

2) Ubi de Loco agitur, ἐν non solum In, Intra, intelligitur, sed frequenter Ad, Prope, Apud, Circa. Σινώπῃ πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ, I. 76. a. ἐν Μωμέμφι πόλιν ἔγινοντο ἀμφοτέρω, καὶ περιήσθαι ἔμελλον ἄλλῳ, II. 163. extr. N. ἐν Καρπούθῳ, Ad Carpathum insulam, III. 45. a. N. ἐν Κέρφῳ ναυμαχίαντες, V. 115. a. συνίθη νικᾶν ἐν Σαλαμῖνι τοὺς Ἕλληνας τὸν Πέρσῃ, VII. 166. a. Sic ἐν Μυκάλῃ, Ad Mycalen, IX. 100. b. 101. a. ἐν Πλαταιῇσι IX. 81. f. 100. m. 101. m. valet Ad Plataeas; quare, pro eadem dictione, variandi causâ ponitur ἐν τῇ Πλαταιίδι, scil. γῇ vel χώρῃ, in Plataeensi agro, cap. 101. a. Pro τὸν ἐν Ὀλυμπῇ ἀγῶνα, quod II. 160. a. legitur, Gronovius V. 22. a. cum pluribus mastis nude τὸν Ὀλυμπῇ ἀγῶνα legebat, quod nullo pacto ferendum censuit Valck. Videndum vero, ne, uti v. gr. Ἀθήνῃσι pro ἐν Ἀθήνῃσι vel ἐν Ἀθήναις vulgo dicebatur, sic etiam Ὀλυμπῇ pro ἐν Ὀλυμπῇ usurpare licuerit.

3) Ubi de numero agitur, quo continetur aliquis vel aliquid, frequenter ἐν δι elliptice ponitur,

intelligendo ἐν δὲ τοῖς, aut ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, aut aliud quiddam e proximis verbis supplendum. ἄλλα τι ἀραιρημένα ἄσπετα, ἐν δὲ (scil. τοῖς ἀραιρημένοις ἄσπετοι) δὴ καὶ τὴν Νῆον, I. 185. a. πολλοῖσι μὲν καὶ ἄλλοις δηλώσω, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε, I. 192. a. πολλὰ καὶ ἄλλα τεκμήρια, ἐν δὲ (scil. τοῖς τεκμηρίοις) καὶ τόδε, II. 43. a. III. 15. m. et 38. m. πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, - ἐν δὲ δὴ καὶ τὸν Δῖον, II. 78. a. m. καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἰσοῖσι, - ἐν δὲ καὶ ἐν Μίμφῳ, II. 176. a. Quando VIII. 113. f. scribit Herodotus ἐν δὲ, πλεῖστον ἔθνος Πέρσας αἰρίετο, illud ἐν δὲ non ad proxime praecedens ἐκ δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων refertur, sed ad universum numerum eorum quos de Xerxis exercitu sibi delegit Mardonius: quare in latinā nostrā versione, loco verborum In horum autem numero, haec reposita velim, In universo autem numero selectorum; nisi forte, pro ἐν δὲ, rectius ἐν δὲ legeris, quae quidem scriptura non nisi ex uno codice nostro Pd. adnotata est.

Alio modo formula ἐν δὲ ponitur IX. 32. m. ἐνῆσαν δὲ καὶ ἄλλων ἰθύνων ἄνδρες ἀναμεμυγμένοι, - ἐν δὲ καὶ Αἰθιοπῶν, ubi ἐν δὲ conpise dictum pro ἐνῆσαν δὲ.

4) ἐν σοὶ interdum idem ac ἐπὶ σοὶ valet. ἐν σοὶ νῦν ἴσθι ἢ καταδουλώσαι Ἀθήνας, ἢ etc. VI. 109. a. Cui locutioni vicina ista est, αἱ ἐν τούτῳ τοῖ ἴσθι ἢ βασιλία εἶναι ἢ μὴ, Si in hoc situm est, Si ab hoc pendet, etc. III. 85. m. Formulas huiusmodi, ἐν αἰγῇ εἶναι, ἐν ἐλαφροῦ, ἐν λόγῳ, ἐν μέρει, vide

quamque suo loco sub Substantivo, cui praefixa vocola ἐν est. οἱ ἐν ποιήσει γινόμενοι, In poësi occupati, Qui poësin tractarunt, II. 82. m.

5) Ἐν, praepr. significans proprie In loco, subinde pro eis vel eis ponitur. Cujus usus luculentum exemplum ex Ctesiae Persicis cap. 5. adtulit Portus, ἀποστίλλει Κύρος ἐν Περσίδι Πησιάκαν, Cyrus Petisacam in Persidem misit. Herodotus vero vix usquam ita usus est; nisi eum statuas II. 126. m. ἐν τοῖς ἔργοις eadem notione dixisse, quā aliās eis τὰ ἔργα diceretur. Nam quod II. 56. f. legitur, ἐν Λιβύῃ πεπρῆσθαι, percommode intelligi et latine reddi poterat In Libyā fuisse venditam, licet paulo ante dixerit scriptor, οἱ Φοίνικες ἐς Λιβύην ἀπιδόντο (αὐτήν), In Libyam vendiderunt eam Phoenices.

6) Variis in formulis locum obtinet: verbi causā, ἐν μέρει, ἐν εὐδαί λόγῳ ποιῆσθαι, ἐν ἐλαφροῦ ποιῆσθαι etc. quae vide in Μέρους, Λόγους, Ἐλαφροῦ.

Ἐνάγκην, Inducere, Impellere, Instigare. Bacchus deus μαινέσθαι ἐνάγκῃ ἀνδράποδες, IV. 79. m. ἐνῆγόν σφίνας οἱ χρησμοί, V. 90. m. πάγχυ ἐπικείμενος ἐνῆγε αὐτοὺς ἀπίστασθαι ἀπὸ βασιλῆος, V. 104. m. (τοῦτο) ἐνῆγέ σφίνας ὥστε ποιεῖν ταῦτα, IV. 145. m. τῶν πέρι καὶ τινα ἐνάγκῃ προθυμίᾳ μαχόμενον ἀποδνήσκειν, Quarum rerum studium inducit etiam homines ad pugnandum cum vitae periculo, V. 49. f. ἐνῆγε τῇ συμβουλῇ μελέων αἰτίαν τοῦ

Καμβύσις Ἀμασιν θυγατέρα, Suo consilio induxit Cambysen, Suadens ei ut etc. III. 1. a. m.
 Ἐναγής, ἶος, ὅ, ἡ, Is qui ἐν τῷ αἵτιι ἐνέχεται; (ut ait VI. 56. a.)
 Qui piaculari crimine tenetur; Piaculo obstrictus, contaminatus. ἐξίβαλε πολλοὺς Ἀθηναίους, τοὺς ἐναγίας ἐπιλέγων, V. 70. f. 72. a. οἱ δ' ἐναγίας Ἀθηναίων ᾧδε ὠνομάσθησαν, V. 71. a.
 Ἐναγίζιν, χοάς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοικοῦμένοις, ut est in Glossis Herod. et apud Suid. et Gregor. Dial. jon. §. 109. Justa persolvere, Parentare mortuo. ἐναγίζουσι σοι μεγάλας, I. 167. m. Herculi τῷ Ὀλυμπίῳ θύουσι ὡς ἀθανάτῳ, τῷ δ' ἑτέρῳ ὡς ἡρώϊ ἐναγίζουσι, II. 44. f. Conf. Κατάγίζιν.
 Ἐναγωνίζεσθαι τινι, In certamen prodire, Contendere cum aliquo. ἐγὼ ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεύμαι, III. 83. m. οὗτος μὲν δὴ σοι οὐκ ἐνγανίζετο, ἀλλ' ἐκ τοῦ μίσου κατήστο, III. 83. f.
 Ἐναίμος, ου, ὅ, ἡ, In quo sanguis est, Sanguine instructus. θηοὶ ἑναίμοι καὶ σαρκώδεις, III. 29. a.
 Ἐναλλάξ, Vicissim, Per vices. ἐναλλάξ πρήσσω, scilicet ἐναλλάξ εὐ πρήσσω καὶ κακῶς πρήσσω, Vicissitudine utens fortunae, Per vices prospera et adversa fortunā utens, III. 40. m. ἡ μὴ ἐναλλάξ αἱ εὐτυχῆαι τοι αὐταῖσι παύσαιτι προσπίπτουσι, III. 40. f.
 Ἐναντία, adverb. i. q. ἀντία, Adversus, Ex adverso. ἐπηπύλασαν τοῖσι στρατοπεδεύομένοις ἐναντία σφίσι, VI. 32. a.
 Ἐναντίος, η, ου, Adversus, Adversarius. ἐξ ἐναντίας, scil. ἐδοῦ, Ex

adverso, A parte opposita, VIII. 7. m. Conf. Ἐπισπείσθαι, et Ἀντίος. ἐναντίοις fortasse pro ἐν αὐτοῖσι legendum III. 52. m. conjectaverat Valck.

Ἐναντιοῦσθαι, Occurrere, Obviam venire, Adversari, Sese opponere, i. q. Ἀντιοῦσθαι, quod vide. εἰ γὰρ καὶ (τῷ εὖ βεβουλευμένῳ) ἐναντιωθῆναι τι θέλει, VII. 10, 4. m. οὐδενός τοι ἐναντιομένου, Nemine tibi obstante, Adversante, VII. 49. f.

Ἐναπίνειαι, (jonice pro ἐναφίνας) Immittere demittereque. To-myris praecisum Cyri caput ἐναπῆκε ἐς τὸν ἀσκὸν, Demisit in saccum sanguine repletum, I. 214. f. ubi alii quidem ἐναπῆπτε, ab Ἐναπάπτειν, jon. pro ἐναφάπτειν. Vide Var. Lect. et Not.

Ἐναποδείκνυσθαι, idem fere ac ἐνδείκνυσθαι aut ἀποδείκνυσθαι, Sese ostentare, sive, Passivā notione, Ostentari. διείδεαν, - - ὅτι, οὐδίνις ἄρα ἰόντες, ἐν οὐδαμοῖσι ἰεῦσι Ἑλλῆσι ἐναποδείκνυσται, (jon. pro ἐναποδείκνυντο) IX. 58. m. Verbum ἐναποδείκνυσθαι, quod in Henr. Stephani Thes. frustra quaeras, apud Polybium quidem, qui (ut in Lexico Polybiano ostendimus) frequenter eo utitur, nihil aliud nisi Ostendere, Demonstrare, significat. Similiter verba supra scripta, quibus apud Herodotum Mardonius de Lacedaemoniis loquens utitur, latine sic convertit Gronovius: Ostenderunt, nullius sese pretii, inter Graecos, et ipsos nullius pretii viros, demonstrari: quam versionem intactam Wesselingius servavit. At, alia ut taceam,

perinecommode dictum videri debebat; Ostenderunt sese demonstrari; quasi dicas, Demonstrarunt sese demonstrari. Quod incommodum sentiens Val-
la, omisso duorum verborum (διδείξαν, ἐναποδεικνύατο) altero, graeca ista his latinis reddiderat: unde nullius esse se pretii, inter Graecos, et ipsos nullius pretii viros, ostenderunt. Henr. Stephānus quo pacto interpretatus sit eundem locum, non habeo dicere: nam, quod ille in orā suae editionis Herodoti scripsit: „Vide meam hujus loci interpretationem in libro Concionum:“ numquam mihi usu venit librum illum oculis usurpare. Perapte vero Aem. Portus in Lexico jonico, hunc ipsum Herodoti locum respiciens, verbum ἐναποδεικνύατο Ostentabantur vel Ostentabant se interpretatus est. Scilicet eādem utique notione verbo isto dupliciter composito usus esse Herodotus videtur, quā alii auctores simpliciori verbo ἰνδείκνυσθαι. Aeschines contra Ctesiph. p. 610 seq. ed. Reisk. ἰνδείκνυμι-
νος Ἀλεξάνδρῳ, Ostentans se Alexandro. Plutarchus Vit. Cic. c. 14. p. 323. ed. Hutt. τοῖς συνωμόταις ἰνδείκνυμενος, Conjuratis sese ostentans. At apud Nostrum nunc ἐναποδεικνύατο non tam reciproca notione, Ostentabant sese, quam passiva fuerit accipiendum, Ostentati sunt, Tamquam praecipui et eximii insigniti et celebrati sunt: refertur enim hoc dictum ad id quod paulo ante idem Mardonius dixe-

rat, ὑμῖς ἐλέγετε Λακεδαιμονίους ἄνδρας εἶναι τὰ πολέμια πρῶτους.

Ἐναποκρίσθαι, Lavari in fluvio; pelvi aut alio quodam vase. οὐ χεῖρας ἀποκρίζονται (ἐν τῷ πεταμῶ) I. 138. f. ἐν τῷ ποδανιπτήρῳ τοὺς πόδας ἐναποκρίσκατο, II. 172. a. m.

Ἐνάπτω, Induo. Αἰθίοπες λιοντίας ἐναμύνει, VII. 69. a. N. ubi olim ἀναμύνει. Conf. Ἐπάπτειν.

Ἐναργέως, Clare, Perspicue. χρησμεύς ἐναργέως λέγοντας, VIII. 77. a.

Ἐναργής, ὁ, ἡ, Perspicuus, Manifestus: cum Dativo Perspicue, Manifeste indicans aliquid. Ἰπαρχον ἰδόντα ὅψιν τῷ ἰωντεῷ πάθει ἐναργιστάτην, V. 55.

Ἐναρές, Ἐνάρεες, vel Ἐνάριες, apud Scythas, dicuntur Viri muliebri morbo laborantes, I. 105. extr. ibique Not. IV. 67. b. ibique Var. Lect. et Not. Confer Wesseling. ad Glossas ex Herodoti lib. IV. Portus in Lexico jonico Scythicum istud vocab. praeter rationem ad Graecum ἐναρήs, ἴος, ὁ, ἡ, Execrandus, Executionibus obnoxius, retulit.

Ἐναύειν τινι πῦρ, Lumen alicui accendere, VII. 231. m.

Ἐναυλίζεσθαι, Diversari in aliquo loco, praesertim Pernoctandi caussa. οὐδὲ νύκτα οὐδὲς ἐναυλίζεται (ἐν τῷ νῶ), Neque quisquam in templo Pernoctat, I. 181. f. pro quo μοχ κοιμᾶται ait cap. 182. m. ἐν Ταναγγῇ δὲ νύκτα ἐναυλισάμενος, IX. 15. a.

Ἐνδείειν, Illigare. ἐπόμεθα ἀναγκαίῃ ἰνδιδιμένοι, IX. 16. f.

Ἐνδείειν vel Ἐνδείειν, Deficere, Abesse. τῶν σῶν ἐνδέησει μηδέν, Eorum, quae tuarum sunt

partium, nihil desiderabitur, VII. 19. f.

Ἐνδεής, ὁ, ἡ, Cui aliquid deest. ἑνδεΐστερα φαίνεται τὰ ἡμῖτερα πρῶγματα, Inferiores videntur esse res nostrae, VII. 48. m.

Ἐνδείκνυσθαι τὴν γνώμην, Suam declarare sententiam. ἑνδεικνύμενοι τοῖς Λακιδαιμονίοις τὴν ἰουτῶν γνώμην, VIII. 141 extr.

Ad idem thema Wesselingius et alii referunt id quod III. 128. m. olim legebatur et a Schaefero instauratum est, εἰ οἱ ἐνδείξαιτο (jon. pro ἐνδείκναιτο vel pro ἐνδείξαιτο) ἀπόστασιν ἀπὸ Ὀροίτω, intelligentes, An significaturi essent ei defectionem (i. e. deficiendi voluntatem) ab Oroeta. Vide Var. Lect. et Not. ad h. l. At rectius Portus ad thema Ἐνδείκσθαι (jon. pro ἑνδείκσθαι) retulisse videtur.

Ἐνδείκσθαι, (jon. pro ἑνδείκσθαι)

1) Admittere, Concedere, Adsentiri, Probare, Credere. οὐκ ἐνδέκομαι τὸν λόγον, VI. 121. a. (pro quo est οὐ προσίμαι c. 123. a.) οὐ γὰρ ἔγωγε ἐνδέκομαι Ἡρίδανέν τινα καλλίσθαι ποταμόν, III. 115. a. τοῦτο δὲ οὐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχὴν, IV. 25. m. ἀρχὴν ἔγωγε οὐδὲ ἐνδέκομαι τὸν λόγον ὅπως etc. V. 106. m. οὐ γὰρ δὴ καίνο γε ἐνδέχομαι ὅπως etc. VII. 237. a. τὰ τότε οὐκ ἐνεδέκομεθα, III. 73. m. f. ὁρῶ σε ἀνδρὸς ἐνεδέκομενον λόγους δὲ φθονεῖν τει, VII. 236. a. τὸ πλῆθος οὐκ ἐνδείκτο τοὺς λόγους, V. 92. a. οὐκὼν δὲ ἐνεδέκοντο τοὺς λόγους ἀποφειρόμενους, V. 96. f. 98. f. VIII. 52. b. Eodem pertinet locus, quem paulo ante sub verbo Ἐνδείκνυσθαι attigi, III.

128. a. m. ἀποπειρόμενος τῶν δορυφόρων, εἰ ἐνδείξαιτο ἀπόστασιν ἀπὸ Ὀροίτω, Exploraturus sententiam satellitum an Admissuri, Probaturi essent defectionem ab Oroete: ubi ἑνδεΐ. ἀπόστασιν idem valet ac ἐνδείκναιτο τὸν περὶ ἀποστάσιος λόγον.

2) Suscipere. ἡν μὲν βούλῃσθι ταλαιπωρίας ἐνδείκσθαι, Si labores volueritis suscipere, VI. 11. a.

Ἐνδιδόναι, 1) Permittere, Concedere. ὅσον ἐνίδωκαν αἱ μοῖραι, Quantum fata permiserunt, I. 91. a. Item, Dare, Praestare, Exhibere alicui fidem, benevolentiam, et similia. οἱ δὲ (τῇ Περσικῇ στρατιῇ) δικαιοσύνην καὶ πιστότητα ἐνίδωκαν, ἄχαρι δὲ οὐδέν, Hi (exercitui Persarum) justitiam et fidem Praestiterunt, nihil ingrati ei exhibuerunt, VII. 52. a. Περίανδρος μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδέν, Nullam mollitiem dare, exhibere, indulgere (filio suo) volens; id est, Nulla porro indulgentiā uti (Portus, Non ignaviter cedere) volens, III. 51. m. τὰς καμήλους -- ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδέν, Camelos feminas -- nihil molle (nullam mollitiem) Exhibere, (indulgere) maribus segnius sequentibus, Non per mollitiem, indulgendo maribus, Remittere cursum, III. 105. f.

2) Intransitive, Sese dare intro, Intrare, Influere, ubi de Fluvio agitur. τὸ πιδίον πέλαγος γίνεται ἐνδιδόντος τοῦ ποταμοῦ, III. 117. f. Conf. Ἐκδιδόναι num. 4.

Apud Suidam, sub voce Δικαιοῦν, per pravam vulgo interpretationem, tamquam Herodoti verba citantur haec, τοὺς ἰνδόντας τὴν ἀκρὴν, Qui arcem dediderunt; quae apud Herodotum non leguntur. Vide supra, v. Δικαιοῦν.

Ἐδιδάσσειν, Aciem instruere in aliquo loco. χῶρος ἐπιτήδειος ἑδιδάξαι, VII. 59. a. m.

Ἐδιδαστῶς, Dubitanter. ἐμῆδιταν προθύμως, οὐδ' ἔτι ἑδιδαστῶς, VII. 174. b.

[Ἐίδον, Intus. ἰνδοτέρῳ pro ἰσωτέρῳ habent codd. nonnulli VIII. 66. f.]

Ἐδύνειν, Ἐνδύναι, Induere. κατύπερθε τοῦ θώρηκος κιδῶνα φοίνικιν ἐνδεδύκει, IX. 22. m. ἐνδύντες τὰ ὅπλα, I. 173. f. αἰτήσαντα τὰ ὅπλα καὶ ἐνδύντα, VII. 229. m. ἔδυνον τὰ ὅπλα, quod teneri poterat VII. 218. a. ubi nos ex cod. F. ἔδυντο adscivimus: tum mox ibidem, ὡς εἶδον ἄνδρας ἐνδυομένους ὅπλα. Item, Irrepere, Ingredi. ἐνδύντος τοῦ ἱτέρου, scilicet εἰς τὸν θησαυρόν, II. 121, 2. m. (Conf. Ἐσδύναι.) ἐνδὺς ὑπ' αὐτὸ (nempe τὸ ὑπέβλαπτρον, codd. nonnulli, II. 95. f. (Conf. Ὑπὸ, num. II.)

Ἐνῖναι, (jon. pro ἐνίγναι) Tulisse; nam praes. ἐνίγω, ἐνίγω, pro θίρω, fictum a Grammaticis (ut a Gregor. Dial. jon. §. 68.) prorsus inusitatum est. ἤνικε εἰς Νύσαν, II. 146. f. (Et absque augm. ἐξήνικε II. 151. a. ubi quidem ἐξήνικε codd. nonnulli: sic συνδίνεσκον omnes I. 18 extr. excepto cod. Vind. qui ibi συνδίνεσκον dedit, ut videatur συνδίνεσκον debuisse, quemadmodum

vulgo V. 99. m. legitur, at ibi συνδίνεσκον habet idem cod. Vind. Rursus vero συνένικε absque augm. praefert. cod. F. III. 129. a.) ἄτην ἐνίγκαι, Perferre, Tolerare damnum, I. 32. m. f. bis. Sic προσενίγκαι, Admovisse III. 87. f. Particip. ἐνίγκας, IV. 64. a. et ἀπενίγκας ibid. ἀνενίκαντες, IV. 62. f. ἐξενίκαντας, V. 79. a. Optativ. ὅπως δὲ ἐνέικαι (αὐτήν) ἡ τροφὸς, VI. 61. m. ubi paulo ante, ἐφόρει αὐτὴν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν etc. Conf. Φέρειν.

Med. ἡνίκαντο, Secum adtulerunt, I. 57. f. ubi perperam olim ἐνίκαντο, quod a recentioribus editoribus in ἐνίκαντο mutatum est. Sic τόπερ ἡνίκαντο οὐνομα, Quod nomen secum adtulerant, I. 173. a. m. Sic et II. 180. f. vulgo editur οὐκ ἐλάχιστον ἐξ Αἰγύπτου ἡνίκαντο, ubi nos ex cod. F. neglecto augmento ἐνίκαντο recepimus, quod in aliis etiam vet. libris repertum iri confidimus.

Passiv. ἡνίχθη, ἐνιχθεῖς, vide in Ἀναφέρειν, Ἀποφέρειν, Διαφέρειν, Ἐκφέρειν, Συμφέρειν. Pro ἀνενιχθεῖς, I. 116. codices nonnulli ἀνενιχθεῖς habent ex communi sermone, pro jonico.

Ἐνῖναι, Inesse. Hinc ἐν per synec. pro ἐνιστι. ἐν τῷ (οὐρεῖ) χρύσεια ἐνί μέταλλα, VII. 112. b. Pro olim vulgato ἐνιστι, II. 79. a. ἐν ἐστὶ nostrā de conject. edidimus. Optat. εἴ τι ἐνίσι, (jon. pro comm. ἐνείη) VII. 6. f. τὸ δὲ αὐτοῖσι ἐνιστι δεινόν, vide in Αὐτὸς, num. 3. ἐν τῷ ἐπισχεῖν ἐνιστι ἀγαθὰ, VII. 10, 6. ἐνῖναι, scil.

- ἐν τοῖσι πλοίοις, Fuisse in navigiis, VII. 184. m.
- Ἐνείρειν, Interserere, Intertextere. οἰκήματα σύμπηκτα ἐξ ἀνδρῶν ἐνεμμένους περὶ σχοίνους, IV. 190. f. Conf. Ἀνείρειν.
- Ἐνίλίσσιν, Involvere. ἥν μὲν ἐν ἱματίῳ ἐνελξάμενος εὐδῆ, II. 95. f.
- Ἐνεμίῳ, Evomere in (matulam). ἐς τὸν ποδανιπτῆρα ἐνεμίῳ, II. 172. f.
- [Ἐνεμφύεσθαι, temere fictum verbum pro ἐμφύεσθαι, quod vide. Nempe absurde olim ἐνεμφύεται, pro ἐμφύεται, legebatur III. 80. m. ubi vide Var. Lect.]
- Ἐνένωτο et Ἐνένωτο, vide in Νόειν.
- Ἐνεργάζεσθαι, scil. ἐργάζεσθαι ἀργύριον ἐν οἰκίᾳ, Quaestum ex corpore facere in lupanari. αἱ ἐνεργαζόμεναι παιδίσκαι, I. 93. a. m. Not.
- Ἐνεργός, ἢ, ὄν, Activus, Actuosus, In opere faciendo occupatus. ὀλίγοι τινές, βίου δέουνοι, καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι, VIII. 26. a. N.
- Ἐνερθε, Infra. ἔνερθε τῆς λίμνης, II. 13. m. ἔνερθε Μίμῳ, ibid. a. ἔνερθε τῶν ὀφρύων, IV. 65. a.
- Ἐνέχιν, Intus habere. ἐνέχιν τινὶ χόλον, (i. q. ἔγκοτον ἔχειν τινὶ) Infensum, Iratum esse alicui. αἶτι σφι ἐνέχοντες αἰεὶ χόλον, VIII. 27. a. (ubi alii quidem simplex ἔχοντες praeferunt.) ἐνέχῃ σφι δινόν χόλον, VI. 119. a. κρύπτων τὸν οἶ ἐνέχῃ χόλον, I. 118. a. ubi si vera est consuetudo veterum librorum scriptura ἐνέχῃ, statuenda fuerit velus verbi forma ἐνέχῳ, idem valens ac ἐνέχω vel ἐνεχώ. Vide Var. Lect. et Not.

- Ἐνέχσθαι, Teneri, Implicari, Capi. Construitur cum in praepositione, ante nomen repetitū. ἐν θώματι μεγάλῳ ἐνέσχετο, VII. 128. f. ἐν θώματι μεγάλῳ ἐνέχσθαι τῆς τόλμης, IX. 37. m. Item omissa praepositione ante dativum nominis. τῇ πάγῃ ἐνέχσθαι, Laqueo capi, Irretiri, II. 121, 2. m. ἀπορίῃσι ἐνέσχετο, Difficultatibus premebatur, I. 190. f. Denique eadem notione usurpatur simplex verbum ἔχεσθαι cum praepositione dativo nominis junctā, ut ἔχεσθαι ἐν idem atque ἐνέχεσθαι valeat. Sic ἐν ἀπορίῃσι ἔσχετο, IV. 131. a. ἐν θώματι ἔχεσθαι, VIII. 135. m. ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἐχόμενος, IX. 37. a. Quo etiam pertinere videtur illud, ἐν τίλει τοῦ τῷ ἔσχετο, Hoc vitae fine usi sunt, I. 31. f.
- Ἐνέχυρον, ου, τὸ, Pignus. ἀποδυνύοντα ἐνέχυρον τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν, II. 136. a. et mox ibid. τῷ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον.
- Ἐνθηπτήριον, ου, τὸ, Locus amoenus, ubi voluptatibus indulgent juvenes, aut ubi quis voluptatibus indulgere potest. ἐνθηπτήρια ἐπιτηδεύματα, II. 135. f. N.
- Ἐνθα, adverb. non solum Loci, sed et Temporis, Tunc. ἔνθα δὴ Παισιότες ἤρχετο Ἀθηναίων, I. 59. f. Et sic passim alibi.
- Ἐνθαῦτα, (jon. pro comm. ἐνταῦθα) adv. Loci et Temporis, Hic, Tunc. I. 48. a. 61. m. f. 62. f. 76. a. et f. 79. m. et frequenter alibi. Sed et i. q. διῦρο, Huc. οὐ θαμνὸν παρμέναι ἐνθαῦτα, Ne facias huc intrare, V. 72. m. f.

Ἐνδιάζειν, Divino adflatu concitatum esse. ὁ μὲν δὲ οἱ ἐνδιάζων χρεῖ τὰδε, I. 63. a.

Ἐδεν καὶ ἔνθεν, Hinc et inde, Ab utraq̃ue parte, IV. 175. m.

Ἐδυνῶτεν, (jon. pro comm. ἐντῦθεν) Hinc, Illinc, Inde. I. 2. m. 9. f. 17. f. etc. τὸ ἐνδυνῶτεν, Deinde, Postea. I. 27. a. 75. a. m. 80. f. 109. f.

Ἐνδυμῶτος, ἡ, ὄν, et Ἐνδύμιος, ὁ, ἰ, Mente agitated, Animadversus. In Neutro genere, de eo Quod ita in animo versamur ut id Religioni habeamus. τὸν δὲ Ἀμασιν, ἐνδυμῶτὸν (τοῦτο) ποικιλάμενον, Amasin hoc animadvertentem et religioni habentem, II. 175. f. ubi vide Not. et laudatos ibi auctores. ἐνδύμιόν οἱ ἐγὼ ἐμπρήσαντι τὸ ἱρόν, Animo ejus oblata est religio (sive, ut Portus reddidit, Injectus est ei conscientiae scrupulus,) quod cremasset templum, VIII. 54. f.

Ἐνιαύσιος, ἡ, ὄν, Annuus. νευμαίσει ἐνιαύσιος, ὥστε χιλιῶν, Redibo tibi Quotannis, (nonnisi revoluta anno,) uti hirundo, Vit. Hom. 33. f.

Ἐνιαχῇ, Nonnullis in locis vel partibus. ἐνιαχῇ τῆς Κύπρου, I. 199. extr. τοῦ Λιβυκοῦ τε χώρου καὶ τοῦ Ἀραβίου ἐνιαχῇ, II. 19. a.

Ἐνδρῆσθαι βωμοὺς καὶ τιμέναι θεοῖσι, Exstruere, Erigere diis aras et templa in locis a rege signatis, II. 178. a. ubi temere χαρίεις pro χώρους codd. nonnulli.

Ἐνέται, Immittere, Injicere. ἐς τὰς πόλεις ἐνέτης πῦρ καὶ ἐς τὰ ἱρά, VIII. 32. extr.

Ἐνιοι, Nonnulli. Sicut, pro ἔνιοι, duobus verbis dicitur σίειν οἱ, sic pro ἰνίων mutato quidem numero verbi, ἔστιν ὧν, et jonice ἔστι τῶν usurpatur. οὐδὲν μοι δῶμα παρίσταται προδοῦναι τὰ βέδρα τῶν ποταμῶν ἔστι τῶν, Non miror, fluentia (sive aquas) fluviorum nonnullorum prodidisse exercitum Persarum, id est Defecisse et spem illius fefellisse, VII. 187. a. m. ibique Var. Lect. et Not.

Ἐνιστάναι, Erigere in aliquo loco. τοῦτοις στήλας ἐνίστη ἐς τὰς χώρας, Horum in terris Erexist columnas, II. 102. m.

Passiv. Ἐνίστασθαι βασιλῆα vel ἐς βασιλῆην, Constitui regem, Institui in regnum, Adire regnum. ἐπὶ τὴν ἀπεθανόντος τοῦ βασιλῆος ἄλλος ἐνίσταται βασιλεὺς, VI. 59. ἐκίχρηστό σφι κατ' ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοις ἐς τὰς τυραννίδας, II. 147. f. προεῖπε ταῦτα αὐτίκα ἐνστάμενος ἐς τὴν ἀρχήν, III. 67. extr. ubi perperam olim ἀνιστάμενος.

Similiter præter. act. ἐνιστιῶς, notionem passivā, Constitutus. σίει ἐνιστιῶτες βασιλῆος, Te rege constituto, Te obtinente regnum, I. 120. f. Sic III. 66. f. ηπιστίατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἐνιστιῶτα ex probabili conject. edidere viri docti, ubi quidem librorum scriptura ἀνιστιῶτα locum tueri suum posse videtur. πύλαι ἐνιστάσι (i. q. ἔνισσι) ἐκατόν, II. 179. m.

Ἐνίσχειν, Inhibere. τὸ πλοῖον οὐ δυνατόν ἔστι προβαίνειν, ἀλλ' ἐνίσχισθαι, IV. 43. f.

Ἑντάμηνος, ὁ, ἡ, ον, Novem mensium. τίκτουνσι γυναῖκες καὶ ἐννέα-μνηα (sc. παιδιά vel βρέφη) καὶ ἐπτάμνηα, VI. 69. f.

Ἑννοεῖν, Cogitare, Animo volvere, Secum reputare. ὁ δὲ ἐννώσας (jon. pro ἐννοήσας, conf. Βοῤῥῆν et Βοηδέειν) τὰ λεγόμενα, I. 68. m. τὸν Κύρον, ἐννοήσαντα ὅτι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ἰὼν etc. I. 86. f. τὸ δὲ ὀλίγοι ἐννεώκασι, Id ad quod pauci adverterunt animum, III. 6. a. Conf. Νόειν.

Ἑνοικεῖν, Habitare in, Inhabitare. τοῖσι ἔδωκε Ναύκρατιν πόλιν ἐνοικῆσαι, II. 178. a.

Ἑνοικίζειν, Sedes in aliquo loco tribuere alicui, Domo aliquem recipere. Inde Passivum ἐνοικίσθη, Sedes suas ibi fixit, Inibi habitavit, I. 69. m.

[Ἑνοπλος, ὁ, ἡ, ον, Armatus, Qui in armis est. Ἑνοπλοι ἦσαν olim I. 13. a. ubi meliores codd. omnes ἐν ὅπλοις ἦσαν, praeferunt.

Ἑνορᾶν vel Ἑνορίειν, Animadvertere, Intelligere, Perspicere aliquid in aliquo. εἴ τι ἐνορῶ πλείον, I. 89. a. ubi paulo ante (ὁ Κύρος) εἶπετο Κροῖσον ὅτι εἰ ἐνορῶν ἐν τοῖσι ποιευμένοις, Interrogavit Croesum, quid esset quod in his, quae fierent, perspiceret sibi; id est, quid intelligeret quod ad se (Cyrum) pertineret, aut, quod sibi esset faciendum. ἀπ' ἐωυτοῦ ἐνώρα τιμωρίην ἐσομένην, I. 123. a. οὐκ ἔφη ἐνορᾶν ἡλευθερίην ἔτι ἐσομένην, I. 170. m. ἐν γὰρ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παιδῶν οὐκ ἐνώρεα, nempe τὸ εἶναι δυνατὸν τὰ πράγματα διέπειν, III. 53. a. ἄλλως οὐδαμῶς, ἔφη, ἐνορᾶν ἐσομένον τοῦτο, V. 36. m. ἐνορῶ γὰρ

ὁμῖν οὐκ οἶοιμί τι ἐσομένοισι, VIII. 140. 2. a. quod idem valet ac si dixisset ἐνορῶ ὑμῖν (vel ὁρίω ἐν ὑμῖν) τὸ οὐκ οἶους τι ἔσθαι, Perspicio fore ut non possitis; itaque mox adjicit, εἰ γὰρ ἐνώρων τοῦτο.

Ἑνορχις, ὤς, ὁ, Qui testiculos habet, Testiculatus, Non castratus. ἐποίησεν (αὐτοῦς), ἀντὶ εἶναι ἐνὸρχιας, ἐννοῦχους, VI. 32. m. ubi nonnulli quidem ἐνὸρχιας, tamquam a sing. ἐνὸρχης. Rursus vero VIII. 105. m. probati codices dedere παρὰ τοῖσι βαρβάροις οἱ ἐννοῦχοι τιμωτέροι εἰσι τῶν ἐνορχίων, ubi alii quidem τῶν ἐνορχίων, tamquam a sing. ὁ ἐνορχίας, et olim τῶν ἐνορχίων, quasi a sing. ὁ ἐνορχίς.

Ἑνουρίειν, Immingere (in matulam), II. 172. f.

Ἑνράπτειν, Insuere. Διόνυσον αὐτίκα γινόμενον ἐς τὸν μυχρὸν ἐνερμάψατο Ζεὺς, II. 146. m. N.

Ἑνσκήπτειν, Immittere, Incutere. τουτίων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ἡ θεὸς θήλειαν νοῦσον, I. 105. f. ἐς ταύτην (τὴν οἰκίην) ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βίλος, IV. 79. a. m.

Neutraliter, Cum impetu incidere, Ingruere. ἐς τὸ (τίμητος) ἐνέσκηψαν οἱ πεσόντες ἀπὸ τοῦ Περνητσοῦ λίθοι, VIII. 39. m.

Ἑντάζειν, Instillare, Immittere. ἀλλὰ οἱ δεινὸς τις ἐνέστακτο ἥμερος, Vehemens eum incesserat cupido, IX. 3. a. N.

Ἑντέλλειν, Ornare, Instruere cultu quodam. ἄνδρας ἐκπαίδευστολὴν ἐνσταλμένους, I. 80. a. m.

Ἑνστρατοπεδεύεσθαι, Ponere castra in aliquo loco. χῶρος ἐπιτραπεύεσθαι, IX. 2. a. 85. m.

Ἑντάμηνιν, (jon. pro ἐντίμηνιν) laci-

dere. ἐντάμνω ἐν τοῖσι λίθοις γράμματα, VIII. 22. α. ἔχων χαλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἀπάσης περιόδου ἐντέτμητο, VIII. 49. α. et dein, δεικνύς ἐς τὴν τῆς γῆς περίετον - ἐν τῷ πίνακι ἐντετμημένη, ibid. m.

Ἑτανώειν ἰ. q. ἰντίνειν, Intendere. ἐνταυνύσας (τὸν θρόνον τοῖς ἱμάσι), Postquam sellam loris illis intendit, V. 25. f. ubi paulo ante, ἐντίεισι τὸν θρόνον, nempe τοῖς ἱμάσι.

Ἑταίνειν, Intendere. Vide Ἑτανώειν. τόξα ἐνταταμένα, Arcus tensi, II. 173. ubi ἐκλύειν τὰ τόξα opponitur. ἔπλεον τὰς γιφύρας λύσοντες, ἔτι γὰρ ἰδόκειον ἐνταταμένας εὐρήσιν, IX. 106. extr. τὰς σχεδίας οὐκ εὖρον ἔτι ἐνταταμένας, VIII. 117. α. Conf. Ἑνταταμένως.

[Ἑπιτελής, Perfectus, Absolutus. τῆχος ὑμῖν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἱλαυνόμενον ἐπιτελής ἐστί, sic olim IX. 7, 2. α. ubi nunc ex mstitis, ἐν τίλει ἐστί.]

Ἑπιτίλλεσθαι, (verb. Med.) Mandare, Mandata dare. ἐπιτίλλονται ἔτι ζῶντι, IV. 94. f. et ibid. paulo ante, ἐπιτλλόμενοι (αὐτῷ) τῶν ἄν (i. e. ταῦτα ὧν ἄν) ἐκαστοὶ δέονται. ἐπιτλλόμενος οὐκ ὄσια, III. 16. α. m. Imperf. σὺ γὰρ ἐπιτίλλεις οὕτω, I. 118. f. ἐπιτίλλετο, I. 90. f. III. 16. m. 25. m. (τοῖς ἐπιτίλλετο, tamquam pro οἷς ἐπιτίλλετο, ab Herodoto alicubi positum citat Gregor. Dialect. jon. §. 7. non sine mendii suspitione, ubi vide quae notavit Koen.) Aorist. ἐπιτιλάμενος τὰ λέγειν χρεῖ, I. 90. α. ἐπιτιλάμενος θιῖταιί μιν ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, I. 118. f. Adde I. 123. f. 156. f. Passiv. τὰ ἐπιταταμένα, Man-

data, I. 60. f. 63. f. VI. 106. m. Conf. Ἑτολή.

Ἑνταταμένως, Intente, Impense, Magna contentione. ἀντίχισθαι τοῦ πολέμου ἐνταταμένως, VII. 53. f. τῇ Ποτιδαίῃ ἐνταταμένως προσέτιχε, VIII. 128. α. ἐνταταμένως ἀμφοισβητίειν, Vehementer disceptare, Contendere, IV. 14. m.

Ἑτολή, ἥς, ἡ, Mandatum. ἐντολὰς τὰς Δαρειῶς οἱ ἐντίλλετο, III. 147. α. εἰπας πρὸς αὐτὸν τὰς ἐντολὰς τοῦ Λυδοῦ, I. 22. m.

Ἑτομος, ου, ἐ, ἡ, proprie Incisus. Sed singulari quādam notione Ἑτομα, τὰ, scil. σφάγια, dicitur Sacrorum sive Sacrificiorum quoddam genus; et Grammatici quidem, Aemilio Porto sub hoc vocab. laudati, intelligunt Victimam mortuis sive Manibus et Inferis immolatas. Schol. ad Apollon. Rhod. I. 587. ἔτομα τὰ σφάγια, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγισζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ ἀποτίμνεσθαι τὰς κεφαλὰς. οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις. τοῖς δὲ οὐρανίοις ἀνω ἀναστρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσι. Similiter Eustath. ad Odyss. λ. p. 416. extr. ed. Bas. (p. 1671 ed. Rom. sub fin.) ἐπὶ νεκρῶν τόμια φασὶ καὶ ἔτομα (σφάγια) ἐπὶ δὲ θιῶν, ἱερεῖα. At Herodotus pariter atque Apollonius Ἑτομα dixit Victimam placandis Ventis caesas. Sic Menelaus, ventorum vi prohibitus proficisci λαβὼν δύο παῖδια ἀνδρῶν ἐπιχωρίων, ἔτομά σθεα ἐποίησε, II. 119. m. N. Et Magi Persarum, quum per tres dies tempestas duraret, ἔτομα ποιῶντες et καταιδόντες τῷ ἀνέμῳ, Compescuerunt vim Ventorum, VII. 191. m. Simi-

liter Arrianus ait (Indic. c. 20. extr.) Alexandrum, in Indicum mare enavigantem, σφάγια τῷ Ποσειδῶνι ἰντεμῖν καὶ ὅσοι ἄλλοι θεοὶ θαλάσσιοι.

Ἔντονος, ου, ὁ, ἡ, Intentus, Acer, Vehemens. γνώμη ἔντονος, Sententia fortiter propugnata, acriter defensa, IV. 11. a.

Ἔντος, Intra, Cis, Citra. ἐντὸς ἑωυτοῦ γίνεταί, Intra se, Sui compos fuit, I. 119. f. διμκτός εἰμι ὑπόπλευς εὐδ' ἐντὸς ἐμειωτοῦ, VII. 47. f.

ἐντὸς τοῦ Πόντου, Intra, Cis Pontum Euxinum, IV. 46. a. ἅπαντες ἐντὸς οἰκημῶν Θισπρωτῶν καὶ Ἀχέροντος ποταμοῦ, VIII. 47. a.

Perperam olim III. 80. a. ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἐγίνετο legebatur, pro ἑκτός.

Ἐντρέπειν τὰ νῶτα, Terga vertere. ὅπως ἐντρέψιαι τὰ νῶτα, VII. 211. m.

Ἐντυγχάνειν. videtur cum Genitivo junctum Nancisci significare, ut Portus cum Valla interpretatur, aut Invenire, Deprehendere, Offendere. λευμένης τῆς γεφύρας ἐντυχόντες, Pontem solutum nacti, Quum solutum offendissent pontem, IV. 140. f. Poterat quidem λευμένη τῇ γεφύρᾳ legendum suspicari, aut ἐντυγχάνειν αὐτῷ (nempe τῷ πόρῳ) intelligere; sed vide Not. ad I. c. et conf. supra Ἐγκύρειν vel Ἐγκυρέειν.

Ἐνδρίς, ιος, ἡ, Lutra, II. 72. ἐνδρίς καὶ κάστρος καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, IV. 109. f.

Ἐνδρός, ου, ὁ, ἡ, Aquis abundans, Aquis irriguus. Sic fortasse le-

gendum II. 7. a. ubi Aegyptus inferior ἰούσα πᾶσα ὑπὲρ τε καὶ ἑνδρός perperam vulgo ἄνδρος, pro quo nos cum Larch. ἐνδρός correximus. Pro γῇ ποιῶδης καὶ ἐνδρός IV. 47. a. commode codd. nonnulli ἑνδρός praeferunt.

Ἐνύπνιον, τὸ, Insomnium. ἐνύπνια τὰ ἐς ἀνθρώπους τιπλασημένα, VII. 16, 2. Conf. Ὀνειαρ et Ὀνιρος.

Ἐνυφαίνειν, Intexere. κατὰπερ ἐνυφανθίνα, Quasi intexta, I. 203. f. ζῶα ἐνυφασμένα θῶρηκα, III. 47. m.

Ἐξ, vide Ἐκ.

Ἐξαγγέλλειν. Renunciare. ἐξαγγέλθῃ scripsi cum probatis codd. I. 21. a. pro vulgato olim ἐξηγγέλθῃ.

Ἐξάγειν, Educere ad supplicium. ἐξήγόν σφείας ἀπολόντες, VI. 91. a.

Ἐξαγνίειν, i. q. ἐξάγειν, Educere. ἐς γυμνάσια ἐξαγνιέων (τοὺς νεωτίρους), VI. 128. m.

Ἐξαγορεύειν. Edicere id quod arcantum haberi debebat, Indicare; Vulgare. πρὸς τοὺς Φωκίας ἐξαγόρευε (al. ἐξηγόρευε) εὐδέν, IX. 89. a. m. τοῦ οὐκ ὅτιον ἐξαγορεύειν τοῦνομα, II. 170. a.

Ἐξαγριεῖν, Exacerbare, Ferocem reddere. οἱ δὲ ἐξηγρίωσαν τοὺς ὑπολοίπους, VI. 123. m.

Ἐξαγωγή, Eductio. ἀπορίοντι τὴν ἐξαγωγήν (scil. τῆς νεός), Quum nesciret quo pacto educeret navem ex lacu, IV. 179. m. πωλιῦσι τὰ τέκνα ἐπ' ἐξαγωγή, Vendunt suos liberos, in alias terras Abducendos, Exportandos, V. 6. a.

Ἐξαιρίαν, (i. q. ἐξαιρεῖν) In altum tollere, Opibus et potentia

augere. Κλεισθήνης μιν (nempe τὴν οἰκίαν ταύτην) ἐξήειρε, VI. 126. a. ubi alii olim ἐξῆε. Conf. Ἐξαιρέειν. Ἐξαιρέειν varie usurpatur, significatque I. Eximere quocumque modo; scilicet

1) Ex Toto quodam Eximere partem. Sic ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ ἐξαίρηται (jon. pro ἐξηρηται), Ver exemptum est ex anno, VII. 162. m. et τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξαίρηται, ibid. f. Sic Lapis in muro ita adaptatus ut ex reliquâ compage facile Eximi potuerit, dicitur λίθος ἐξαίρετός ἐκ τοῦ τοίχου, II. 121, 1. a. (vide ibi Var. Lect.) et Exemtio illius, sive Ratio illum eximendi, ἡ ἐξαίρεσις, ibid. m. Sed II. 125. m. ubi ait Herodotus ὅπως τὸν λίθον ἐξέλοιον, equidem verbum ἀνέλοιον eadem notione accepi quā paulo ante ait ἦμερον τοὺς λίθους, et ὅπως ἀνίαι ὁ λίθος, et ἐπὶ τὸν δυνάμιον ἔλκετο στῶχον: quā notione latine sic reddenda ista verba erant, Quoties lapidem sustulissent, Sursum promovissent; quasi verbum ἐξέλοιον perinde et ad thema ἐξαιρέειν, quod vide infra, et ad ἐξαιρέειν possit referri. Alii quidem vulgo, nescio an rectius, verba ista ὅπως τὸν λίθον ἐξέλοιον sic interpretantur, Quoties saxum exemerant; nempe e machinā cuius ope sursum promotus est: quam sententiam etiam Larcher in hunc modum expressit, toutes les fois qu'on en avait ôté la pierre. Valla, Quoties saxum amoliebantur.

2) ἐξαιρέειν τὴν κοιλίην, Eximere intestina ex alvo, Exen-

terare. κοιλίην κενὴν πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον, II. 40. a. m. οὔτε ἐξελόντες τὴν νηδὺν, II. 87. a. Hinc ἡ Ἐξαίρεσις, Exenteratio, ibid. a.

3) ἐξαιρέειν vel ἐξαίρεσθαι τὰ φορτία, Eximere merces e navi, Exponere eas in terram. ἐπιὰν ἀπίκωνται καὶ ἐξέλονται τὰ φορτία, IV. 196. a. Hinc in Passivo, ὁ κέρκμος ἐξαίρεόμενος ἐν Αἰγύπτῳ, Figlina dolia navibus in Aegyptum deportata, ihique Exposita, III. 6. f.

4) Aliàs ἐξαιρέειν intelligitur Eximere, Excipere aliquem vel aliquid e numero aliorum ejusdem generis. μητέρα ἐξελόντες τὰς λοιπὰς γυναῖκας ἀπάτας ἀπέπνηξαν, Exceptis matribus reliquas omnes mulieres suffocaverunt, III. 150. m. Unde in Med. ἐξαίρεσθαι, Excipere aliquid vel aliquem sibi, suum in usum. τὴν μίην ἑκάστος σιτοποιῶν ἐξαίρειτο, III. 150. f. et προεξαίρειτο paulo ante ibid. Sed ἐξαιρέειν τι τινί, Eximere, Excipere aliquid pro altero, scil. in illius honorem, quod illi Prae caeteris tribuatur aut ei Dedicatum sit. τῷ βασιλεῖ τιμνία ἐξελὼν καὶ ἱρῶσύνας, τὰ ἄλλα πάντα ἐς μέσον τῷ δήμῳ ἔθηκε, IV. 161. ext. χώρος ἐξαίρημένος ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδῶνι Ἠλικωνίῳ, I. 148. a. γέρεα δὲ σφί ἦν τὰδε ἐξερχομένη, II. 168. a. et m. Unde est adjectivum verbale Ἐξαίρετος, Exemptus e reliquorum numero, Eximius, Quod aliquis Praecipuum habet prae aliis. ἀρουραι ἐξαίρετοι δώδεκα ἐκάστῳ αἰγίλῃς, II. 168. a. εἶνα ὑμῶν ἐξαίρετον

αἰπαρέων, Prae caeteris, VI. 130. a.

6) Denique ἔξαιρέειν et ἔξαιρέσθαι τινα dicitur Qui aliquem e potestate alterius, Eximit, Eripit, Liberat. ἄνδρα βασιλῆος δραπέτην γινόμενον ἔξαιρέσθαι, III. 137. a. m. Unde in Passivo ἔξαιρέθης τινά dicitur Is cujus e manibus alter ereptus est. ἔξαιρέθιντες τι τὸν Δημοκρίδαν, καὶ τὸν γαυλὸν ἀπαίρεθιντες, III. 137. m.

II. Ἐξαιρέειν significat etiam Vi Expellere, Ejicere de suis sedibus. ἔξαιρει τοὺς στρουθούς, I. 159. m. ubi paulo post, τοὺς ἐκίτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κираίξω, eadem notione. ἐπιμήθη τοὺς ἐν τῇ Ἀμυγῇ κατοικημένους ἔξαιρέειν, V. 16. a. ubi idem valet ac ἔξανιστάναι ἐκ τῶν ἡθίων, cap. 15. extr. ἐκίλαυε (τοὺς αὐτομόλους) ἔξιλοντας τοὺς (τοὺς Αἰθίοπας) τὴν ἐκίανον γῆν οἰκίειν, Jussit Automolos ut hos (Aethiops) sedibus suis pellerent et illorum terram habitarent, II. 30. f. ἐκ Θρηάκης ὑπὸ Ἑλλήνων ἐξηρήθησαν τὸν δὲ -- οὐδαμοὶ καὶ ἰδωάσθησαν ἔξιλαϊν, VII. 106. b. οὐκ ἐπὶ τοῦτῃ πλείοντες, ἀλλὰ Ζακυνθίους ἔξιλαύντες ἐκ τῆς νήσου, Zacynthios ex insulā Ejecturi, III. 59. a. ubi nil opus erat constantem veterum librorum scripturam ἔξιλαύντες cum ἔξιλῶντες permutare. Videndum patius, ne etiam ἔξιλῶν (ad quod provocat Wess. in Not. ad III. 59.) apud Nostrum IV. 148. a. non tam sit ex Atticorum more pro ἔξιλάσων positum, sed, perinde atque superius ἔξιλαύντες, sit legitimum Futurum verbi ἔλω. Denique, ubi vulgo le-

gitur ἔξιλῶντα τοὺς Πεισιστρατίδας ἐξ Ἀθηνῶν, V. 63. a. codices nonnulli ἔξιλοντα praeferunt, ac fortasse ibi ἔξιλῶντα aut ἔξιλουντα scripserat auctor: certe paulo post, V. 65. a. eadem in re, ἔξιλον τοὺς Πεισιστρατίδας αἰτ. Nec tamen dissimulandum, alibi apud eundem Nostrum participium ἔλῶν manifeste pro fut. ἔλάσων poni, ut supra in voce Ἐλῶν docuimus.

III. Est etiam Ἐξαιρέειν Expugnare, Evertere urbem. ἰστρατύετο ἐπὶ τὴν Νῆον, -- τὴν πόλιν ταύτην θίλων ἔξιλαϊν, I. 103. m. Πηδασίης χρόνον ἔξαιρέθησαν, I. 175. extr. τὴν Ἀθρην περικατέλατο, ἔξιλαϊν (αὐτὴν) ἰθίλοντες, VIII. 111. a. ἐπάξει τὴν στρατιὴν, καὶ πολιορκίαν (αὐτοὺς) ἔξαιρήσει, VIII. 112. a. Adde VI. 133. m. f. IX. 86. m. 87. a. 117. a. et b.

Ἐξαιρέειν, 1) Sublimem tollere aliquem, ἀρπάξω μέρος καὶ ἔξαραις πάλιν ἐς τὴν γῆν, IX. 107. m.

2) Excitare murum. τοῦτο (τὸ μέρος τοῦ τείχους) ἔξήρητο διπλάσιον, VI. 133. f.

3) Metaphorice Laudibus tollere. ἔξαραις με ὑψοῦ, IX. 79. a.

Conf. Ἐξαιρέειν et Ἐξαιρέειν num. 1.

Ἐξαιρέος, ἢ, ὃν, Qui facile eximi potest, II. 121, 1. a. Conf.

Ἐξαιρέειν, num. 1) et 3). De accentu vide Var. Lect. II. 121, 16.

Ἐξαιρέτος, ὁ, ἢ, Eximius, Praecipuus, Quod alicui prae aliis tribuitur. Conf. Ἐξαιρέειν, num. I. 5.

Ἐξαιρέειν, Erumpere, Irruere in hostem. Hinc Προεξαίρειν, quod vide suo loco.

Ἐξαιρέειν, Exposcere, Deposcere,

Reposcere. ὁ Ἀλκίτις οὐκ ἐξιδίδου τοὺς Σκυῖδας ἐξαίφνης Κυαζάρεϊ, I. 74. a. ἐξαίφνης τοὺς μηδίσαντας, IX. 86. a. *Et in Medio:* εἰ μὲν, χρημάτων χρηρίζοντες, πρόσχυμα ἡμᾶς ἐξαίφνης, IX. 87. m. *Conf.* Ἀπαιτεῖν.

[Ἐξαίφνης, *Subito, Repente.* ἵνα μὴ ἐπιπέσῃς ὑμῖν ἐξαίφνης οἱ βάρβαροι μὴ προσδικομένοις κω, sic olim legebatur IX. 45. f. ubi nos cum codd. nonnullis parum necessariam vocem ἐξαίφνης, pro qua αἰδᾶς jonica ἐκπίνης utitur *No-ster*, abjecimus. *Vide Var. Lect.*]

Ἐξαίφιν, Illinere, Inungere. τοῦ σώματος τὸ μὲν ἡμισυ ἐξηλίφοντο γύψῳ, VII. 69. m. f.

Ἐξαμβλεῖν, Ἐξαμβλεῖν, Abortum facere. *Pro* ἐξίπλωσας, τῶν φρενῶν codd. nonnulli praefereunt ἐξίμβλωσας III. 155. a. m. ubi vide *Not.*

Ἐξαμελεῖν, Prorsus negligere. τῶν ἰωυτοῦ ἐξημεληκῆτα, I. 97. a. m.

Ἐξάμετρος, Hexameter. ἐν ἔπιοι ἐξάμετροισι, VII. 220. m. ἐν ἐξαμέτρῳ τόπῳ, I. 47. m.

Ἐξανήγεσθαι, In altum evehi, Enavigare. πεντηκιδίκα τῶν νηῶν ἔτυχον πολλὸν ἐξαναχθῆσαι, Longius in altum evectae vel delatae erant, VII. 194. a. nempe reliquae naves (ut ait cap. 193. a.) navigabant παρὰ τὴν ἡπειρον, secundum continentem. μετὰ τοῦτο ἐνθῦτον ἐξαναχθίντα, VI. 98. a.

Ἐξανακρούεσθαι, Valide pulsatis remis redire e portu vel discedere e pugna. τῆσι λοιπῇσι (τηνσι) οἱ βάρβαροι ἐξανακρουσάμενοι, VI. 115. a.

Ἐξαναχωρεῖν, Retrogredi, VII. 11. m.

Ἐξανδραποδίζεσθαι, (Med.) In servitute redigere. ἐξανδραποδισασθαί σφας, VIII. 126. f. (τοῦς) Ἀμμωνίους ἐξανδραποδισάμενους, τὸ χρηστῆριον ἱμῆσαι, In servitute redigere Ammonios et oraculum cremare, III. 25. m. *Fut. Med. notione Passivā:* ἐτσώθιντες τῇ μάχῃ ἐξανδραποδεύνται, Praelio victi in servitute rapiuntur, VI. 9. extr. *Sed idem Fut. etiam Activā notione:* ἐξανδραποδιζόμενοι τοὺς Τριγύτας, I. 66. f. ubi recentiores quidem editores ἐξανδραποδιζόμενοι ex conjeat. posuerunt, Portus vero in Lexico jonico monuit, ἐξανδραποδιζόμενοι ibi jonice et attice pro ἐξανδραποδισόμενοι esse positum. *Conf.* Ἀνδραποδίζω.

Ἐξανδραπόδισις, ιος, ἡ, In servitute redactio, Servitus. τὰντῃ (τὴν πατρίδα) μοι δὸς ἀνιτε Θόνου καὶ ἐξανδραπόδισις, Hanc mihi da, a caedibus et servitute liberatam, III. 140. f. ubi vulgo vertunt, 'citra caedem atque direptionem.

Ἐξανδροῦσθαι, Ad virilem aetatem pervenire. ἀπότροφοι γινόμενοι, ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον, II. 64. a. *Conf.* Ἀνδροῦσθαι.

Ἐξανιστάναι, Expellere sedibus suis. τοὺς Κάρας Δωρίεις ἐξανίστησαν ἐκ τῶν νήσων, I. 171. m. ἐπιλλόμενος ἐξαναστήσας ἐξ ἡθίων Παίονας, V. 14. a. ἐξαναστήσας τοὺς Ἡλείων ἀγωνοδίτας, VI. 127. m. *Hinc Aor. 2. notione Passivā.* Κημέριοι ἐξ ἡθίων ὑπὸ Σκυθίων ἐξαναστάντες, I. 15. f. ἐκ τῆς Ἰστιαιωτίδος ἐξανίστη ὑπὸ Καδμείων, I. 56. f. ἐξ ἡθίων ἐξαναστάντες ἤγον-

το εἰς τὴν Ἀσίην, V. 15. extr. Καθ-
μείων ἑξαναστάντων ὑπ' Ἀργείων,
οἱ Γεφυραῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν ἑξανα-
στάντες, V. 57. f. VIII. 43. f.
ἑξαναστῆναι ἐξ ἡθίων ὑπὸ Τευκρῶν,
VII. 75. b.

Nec vero solum, qui Vi pelli-
tur sedibus suis, verum etiam
qui Sponte egreditur, ἑξανα-
στῆναι dicitur. Sic IV. 115. f.
Φέριτε, ἑξαναστῶμεν ἐκ τῆς γῆς
τῆσδε, καὶ περισσάντες Τάναϊν ποτα-
μόν οἰκώμεν.

Ἐξανιστάναι πόλιν vulgo red-
ditur Evertere urbem, ne sic
quidem male, sed simul fere intel-
lige Expellere incolentes eam.
μηδὲ πόλιν ἀρχαίην ἑξαναστῆσης,
I. 155. m. τὰς (πόλεις) Ταραντί-
νοι ἑξανιστάντες, VII. 170. m. τῶν
Ἑλληνικῶν ἐθνέων τὰ ἐμπορία ἑξα-
ναστήσαντας, δοῦναι τὴν χώραν Ἰωσι
ἑνοικῆσαι, IX. 106. m. Sic ἑξα-
ναστάσης πάσης Πελοποννήσου ὑπὸ
Δωριέων -- οὐκ ἑξαναστάντες Ἀρ-
κάδες, Eversa a Doribus tota
Peloponneso, incolisque eje-
ctis, -- non inde pulsi Arca-
des, II. 171. f.

Ἐξανύειν, scil. ὁδόν, Conficere, Ab-
solvere viam, et Pervenire in
aliquem locum. πανημερόν πλώ-
οντες, ἑξανύουσι ἐπὶ Σηπιάδα, VII.
183. f. ἐπειὰν αὐτῆμερόν νηὺς ἑξα-
νύσῃ ἐκ τῆς ὑμετέρης εἰς τὴν ἡμετέ-
ρην, VI. 139. f.

Ἐξαπάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, Sex pal-
marum mensuram habens.
ἡμιπλίνδια ἑξαπάλαιστα, I. 50.
m. τοῦ δὲ πήχεις (ὄγτος) ἑξαπα-
λίστου, II. 149. f.

Ἐξάπιδος, ου, ὁ, ἡ, Sex pedom
mensuram habens. ἑξαπίδου τῆς
ὀργυιῆς μετρεομένης, II. 149. m.

f. et ibi Var. Lect. Conf. μορ
Ἐξάποδος.

Ἐξαπίνης, (jon. pro ἑξαίφνης) Subi-
to, Repente. τὴν ἡμέρην ἑξαπί-
νης νύκτα γενέσθαι, I. 74. a. m.
ἐκ δὲ αἰθρίας συνδραμῆιν ἑξαπίνης
νέφια, I. 87. a. Conf. Ἐξαίφνης.

Ἐξάπηγος, ια, υ, Sex cubitorum
longitudine vel altitudine.
τύποιτι ἑξαπήχισι, II. 138. a.

Ἐξαπλήσιος, η, ον, (jon. pro ἑξαπλά-
σιος) Sexcuplus, Sexies tantus.
χαλκῆϊον μεγάθει ἑξαπλήσιον τοῦ
-- κρητῆρος, IV. 81. a. m.

Ἐξάποδος, ου, ὁ, ἡ, Sexpedalis.
Vitiosa, ut videtur vocabuli for-
ma: quae si vera esset, huc re-
ferri deberent verba, quae ex
II. 149. m. f. paulo ante adpo-
suimus; sed ibi aut ἑξάποδος (in
genit. casu) scriptum oportuerat,
a recto casu Ἐξάπους, aut ἑξα-
πίδου, verum erat, quod plures
vett. libri dederunt.

Ἐξάπτειν, Alligare, Suspendere.
ἑξάψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ σχοινίον εἰς
τὸ τεῖχος, Fune ex Dianae tem-
plo (quod extra urbem erat) ad
murum urbis alligato, I. 26.
m. ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου ἑξά-
πτει (αὐτό), Ex equi frenis il-
lud suspendit, IV. 64. m.

Ἐξαριρημένος, vide in Ἐξαιρέειν.

Ἐξαργυροῦν, In pecuniam redigere,
cum argento vel cum pecuniā
permutare. τὰ ἡμίσηα πάσης τῆς
οὐσίης ἑξαργυρώσας, VI. 86, 1. f.

Ἐξαριθμέειν, Numerum inire mi-
litum. οἱ διατάξαντες καὶ ἑξαριθμή-
σαντες, VII. 81. a. ἑξηρίθμωσαν
δὲ (αὐτοὺς) τόνδε τὸν τρόπον, VII.
60. a.

Ἐξαρκέειν, Sufficere. ἐξήρκει ἡμῖν

ἡσυχίην ἄγειν, Satis habuimus silentium tenere, Nil opus esse putavimus ut nos verba faceremus, VII. 161. a. m.

Ἐξαργίσθαι, Negare, Pernegare. ἔξαρησάμενος τὸν φόνον αὐτοῦ, III. 74 extr. Conf. Ἀπαργίσθαι.

Ἐξαργος, ου, ό, ή, Negans, Pernegans. δινώς ἔξαργος ἦν μὴ μὲν ἀποκτείναν Σμῆρδιν, III. 66. f. Conf. Ἀπαργος.

[Ἐξαργῆν. Perperam ἔξηρηγμένοι ed. Gron. cum mssis nonnullis VII. 147. f. pro ἔξηρηγμένοι.]

Ἐξαργύνειν, Parare, Instruere. πάντα σοφίᾳ ἐξήρτυτο εἰς τὴν κάτοδον, Omnia illis parata erant; Instructi erant rebus omnibus, I. 61. f. ἦσαν ἔξηρηγμένοι λογάσι νεπίησι, I. 43. a. τοῖσι τε ἄλλοις ἔξηρηγμένοι καὶ σίτῳ, VII. 147. f. ὕδασι καὶ σιτίοις εὖ ἔξηρηγμένους II. 32. m.

Ἐξαυαίνειν, Exsiccare, Arefacere. ἄνεμος τὰ ἔλντροα τῶν ὕδατων ἐξηύηκε, IV. 173. a. τὰ δένδρια πάντα σοφίᾳ ἐξαυάνθη, IV. 151. a.

Ἐξηγίρεσθαι, Expergisci. ἐπί τε ἐξηγίρεθη, I. 34. m.

[Ἐξίργειν. vide Ἐξίργειν.]

Ἐξίρειν, Exserere. τοῦτον ἐξίραντα τὴν χεῖρα, III. 87. f.

Ἐξυρύνειν, Extrahere. πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων ἐξυρύναι, I. 141. a. m. τὴν γλῶσσαν (τοῦ κτήνους) ἐξυρύνσας, εἰ καθαρὴ etc. II. 38. m.

Ἐξελᾶν, vide Ἐξελαύνειν.

Ἐξίλασις, Expeditio militaris. Ἀμφάρεω τὴν ἐξίλασιαν τὴν εἰς Θήβας, Vit. Hom. 9. f.

Ἐξίλασις, ιος, ή, 1) Eductio copiarum, Disceasus cum exercitu. μετὰ τὴν βασιλὸς ἐξίλασιν ἐκ Θέρμης, VII. 183. f. ἐποίητο

Lex. Herod. P. I.

τὴν ἐξίλασιν olim VII. 37. extr. ubi nunc τὴν ἔλασιν. Conf. Ἐλασις.

2) Expulsio. ἐπὶ Πισιστρατιδῶν ἐξίλασιν ὀρμηθέντες, V. 76. b. μιμφομένοις τοῖσι Αἰγινήτῃσι προτέρην ἰωυτοῦ ἐξίλασιν ἐκ τῆς νήσου, VI. 88. a.

Ἐξελαύνειν et Ἐξελᾶν, 1) Expellere, ἐξελαύνειν αὐτούς, VI. 137. m. Κιμμερίους ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξήλασε, I. 16. a. ubi ἐξήλασε praefert probus alioqui eodem. ἐξήλασε αὐτὸν, I. 173. a. VII. 6. m. f. τούτους ἐκ τῆς πατρίδος ἐξηλάσασμαιν, V. 91. m. Plusquamperf. ἄνδρας ξείνους σοφίᾳ ἰόντας ἐξηλαλάκεσαν ἐκ τῆς ἰκωνων, V. 90. a. Partia. Praesens notione Futuri: ἐξελῶν αὐτούς, Expulsurus eos, IV. 148. a. ἐξελῶντα Πισιστρατιδᾶς ἐξ Ἀθηνίων, Expulsurum Pisi-stratidas Athenis, V. 63. a. Unde III. 59. a. ubi in scripturam Ζακυνθίου ἐξελούντες ἐκ τῆς νήσου consentiunt veteres libri omnes, recentiores Editores ἐξελῶντες posuerunt; cum quidem ἐξελούντες videri potuisset legitimum esse Futurum prisca verbi ἐξίλω, a quo verbum ἐξαίρῳ tempora quaedam mutuatur. (Vide supra, Ἐξαίρειν.) Passiv. ἐξελαινόμενοι, Expulsi, V. 90. f. Aor. 1. pass. ἐξηλάσθη ὑπὸ Ἰσπαρχου, ἐξ Ἀθηνίων, VII. 6. m. Particip. ἐξηλασθεῖς, Expulsus; pro quo leniorem formam ἐξελαιθεῖς olim praeferebant edd. quam et nos in prioribus Herodoti libris tenuimus, sed altera forma uisus esse Herodotus videtur. Vide Var. Lect. ad III. 51. a. et ad I. 173. m. Sic V. 97. a.

2) Educere exercitum. ὡς δ'

P

ἐξήλαυνε τὴν στρατιάν VII. 58. a.
Et Intransitive, certe omisso
Accusativo: οἱ δ' ἀμφὶ Εἰρήεια ἐξή-
λαυνον εἰς Βοιωτοὺς, VIII. 113. a.

3) Excudere, Procudere.
καταχειάμενος χρυσὸν ἄπλετον, ἡμι-
πλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλαυνε, I. 50.
a. m. ἐλθὼν εἰς χαλκήϊον, ἐδημίτο
σίδηρον ἐξελκυνόμενον, I. 68. a.

Ἐξιμπολαῖν sive Ἐξιμπολίειν, Ven-
dere importatas merces. ἐξιμ-
πολημίῳ σφί σχιδὸν πάντων, I.
1. m. ubi ἐξιμωλημ. praefert
probus alioqui coder; videndum
vero ne ἐξιμπεπολημ. aut ἐξιμ-
πεπωλημ. scriptum oportuerit.

Ἐξιπίσταςθαι, i. q. ἐπίσταςθαι,
Scire, Nosse. ἐξιπιστάμενοι τὸν
Κῦρον οὐκ ἀγρεμίζοντα, I. 190.
m. f. ἐξιπιστάμενος, μνήμη οὐ
ποιήσομαι, I. 193. m. III. 134.
extr. id ἐξιπιστάμενος, III. 146.
a. m. VI. 138. a. VIII. 144. a.
IX. 66. m. εὖ νῦν τὸδ' ἐξιπίσταςτο,
ὡς etc. VII. 39. a. τὸ μὲν δοῦλος
εἶναι ἐξιπίσται, ἰλυνδαίρης δὲ οὐκ ὡ
ἐπιειρήνης, VII. 135. f. τῶν θιῶν
τὰ οὐνόματα ἐξιπιστίατο (jon. pro
ἐξιπίσταντο) Αἰγύπτῳ, II. 45. f.

Ἐξίργασθαι, 1) Facere, Peragere,
Efficere, Perficere, quaecum-
que sit Factum de quo agitur.
αἰκῶν ἐξίργασαο, I. 45. m. τότε μὲν
ταῦτα ἐξίργασαο, III. 35. f. ἐπ'
ἐξίργασμίνισι, Re peractā, IV.
164. m. VIII. 94. f. IX. 77. a.
Sic de Praeclare facto. ἔστι Ζω-
φάντ' λαμπρὸν ἔργον ἐξίργασμένον,
IX. 75. a. Item de Male factis.
πρῶτα τῶν κακῶν (Καμβύσης)
ἐξίργασαο τὸν αἰδελφόν, III. 30. a.
ἐξίργασθίντος κακοῦ τοσοῦτου, Tanto
Peracto facinore, III. 65. m. et
paulo post, τὸ ἔργον ἐξίργασται

μοι. ἐξίργασμένος ἐωπῆ κατόν,
Mali sui sibi auctor, IV. 165. a.
Sic etiam de Opere qualicumque,
quod Perficitur; verbi causā,
de Exstructā navi. ἐπαί τι οἱ
(τῷ Ἰήσωνι) ἐξίργασθη ἡ Ἀργώ,
IV. 179. a. Item, de Templo.
τὸν ἐν Δελφοῖσι νῦν εἶντα τὸν ἐξ-
ίργασαο, II. 180. a. ubi ἐξί-
γασθαι praeferunt alii, minus
recte. ἐξίργασται τοὺς μέγιστοις
πάντων, III. 60. f. et ibid. a.
τρία σφί ἐστι μέγιστα (scil. ἔργα)
ἀπάντων Ἑλλάνων ἐξίργασμένα.

2) Colere, Excolere terram.
εὖροι τοὺς ἀγροὺς εὖ ἐξίργασμένους,
V. 29. f. ταύτην (τὴν χώραν) ἐξ-
ίργασμένην εὖ, VI. 137. a.

3) Ut latinum verbum Con-
ficere, sic et graecum Ἐξίργά-
ζεσθαι nonnumquam ponitur pro
Interficere, aut saltem Perdere.
ἵνα μὴ ἐξίργατῃ ἡμίας, Ne nos
perdas, V. 19. f. τὸ (jon. pro ὃ)
ἡμίας εἰέν τι ἔσται ἐξίργασθαι,
Quod nos possit perdere, IV.
134. f. Similiter verba ista,
αὐτὸς σφί ἐξίργασάμην, III. 52. m.
non, ut vulgo, Ipse id perpe-
travi, aut, ut nos in latinā ver-
sione posuimus, A me haec facta
sunt, sed cum Corayo apud Lar-
cherum sic intelligenda videntur,
Quod ego ipse eam Occidi, vel
Perdidi.

Ἐξίργειν (γῆς οἰκίης), Excludere,
Prohibere aliquem domo, III.
51. f. jonice pro ἐξίρχειν.

Singulari quadam loquendi
ratione ἐξίργεσθαι ἀναγκαίῃ ait
Noster, pro Cogi, Adstringi
necessitate; nempe Excludi,
Prohiberi facultate aliter fa-
ciendi. τῶν ἐγώ, οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ

ἔξιστύνεσθαι ἐς ιστορίας λόγον, οὐ παραιμύνηται, Quorum ego non memini, nec enim Necessitate adstringor, quod ad hujus narrationis rationem adtinet, VII. 96. a. ἐνταῦθα ἀναγκαίῃ ἔξιστύνεσθαι γνώμην ἀποδείξασθαι, VII. 139. a. Similiter, ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξιστύνεσθαι, Lege coactus, nempe Lege prohibitus aliter facere, IX. 111. a.

Ἐξιστύνεσθαι, de Fluvio, non in mare sese effundente, sed E fonte suo, tamquam orificio, erumpente. ὁ Γύνθης στόμασι ἔξιστύνεται τὰς ἐκείνου, I. 202. m.

Ἐξίγχεσθαι, 1) Exire. ἐξελλυθῆναι ἐκ Σπαρτης, IX. 12. a. Et cum Accus. ἐξῆλθον τὴν χώραν, Exii e terrā, VII. 29. a. 2) Exitum, Finem nancisci, Explere. Ἰσπίδης ταύτην τὴν ὄψιν συνβάλλετο ἐξελλυθῆναι, VI. 107. extr. δοκίμην οἱ ἐξελλυθῆναι τὸν χρησμόν, VI. 82. a. m. οὐδὲ ἰσχυροῦ (ἢ μῆνις αὐτοῦ) πρὶν ἢ ἐξῆλθαι, VII. 137. a. ἀλλὰ γὰρ οἱ ἐξελλυθῆναι τὸν χρόνον, ἐκόσων etc. II. 139. f. Conf. Ἐξήκειν.

Ἐξίσσις, ις, ἢ, Dimissio, Repudiatio uxoris. V. 40. m. Conf. Ἐξίνααι ab ἐξίμῃ.

Ἐξίσσεσθαι, ις, ἢ, Inventio. I. 67. f. (Vide in Ἀπίχμῃ.) τούτων τὴν ἐξίσσιν οὐκ εἰκνέονται Λυδοί, I. 94. m.

Ἐξίσρημα, ρος, τό, Inventum. ὑμῖν ἄξιον δῶρα εἶδωσι τῶν ἐξισρημάτων, I. 53. m. Φασὶ οἱ Λυδοί, τὰς παιγνίας - ἰωυτῶν ἐξίσρημα γινέσθαι, I. 94. a. καὶ σφι τριζὰ ἐξισρημάσθαι ἐγένετο, I. 171. m.

Ἐξιστύνεσθαι, invenire, Excogitare, Communiari. τὰς παιγνίας ἐξισ-

μῆναι παρὰ σφοίσι, I. 90. et eodem cap. saepius. ὡδὲ σφι ἐς τὴν ἔψην τῶν κρεῶν ἐξιστύνεται, IV. 61. a. τοῦτο μὲν δὴ οὕτω ἐξερέθη, IV. 200. f. εἶπε γὰρ δὴ μεγάλης τινός οἱ συμμαχίης ἐξιστύνεσθαι, V. 38. extr. ὡς δὲ οἱ ἐξιστύνεσθαι (μηχανῇ) εἰδότες, V. 67. m. ἐκίλευσε τοὺς δορυφόρους ἐξιστύνοντας - τοῦτοι δῆσαι, Jussit satellites Requiere hunc Repertumque vincere, V. 33. m.

Ἐξίψιν, Coquere, Penitus coquere, Elixare. εὗρε βοὺς ἰωντὸν ἐξίψιν, IV. 61. f.

Ἐξηγεῖσθαι, 1) Educere, Ducere, Praeire. συστρατιτεύομεθα ἐπὶ τὴν ἀν (γῆν) ἐκίνοιον ἐξηγέονται, IX. 11. m. κατὰ τὸ αὐτὸ εἶναι πάντας τῇ ἀν αὐτὸς ἐξηγέεται, IX. 66. m. τῇ ἀν ἐξηγῆται, VI. 74. a. 2) Docendo praecire, Docere, Expone-re, Explicare. ἐξηγίεσθαι ὅτιον τρέφω etc. Doce nos quo pacto etc. III. 72. a. ὅ τι χρὴ ποιεῖν, ἐξηγίεσθαι σὺ, IV. 9. VII. 234. f. ἐξηγίεσθαι τὴν ἔλασιν, Exposuit, Docuit itineris faciendi rationem, III. 4. f. ἐξηγησάμενος τοῦ Διωνύσου τό τι εὐνομα καὶ τὴν θυσίην, II. 49. a. ἐξηγησάμενην τοῖσι ἰχθυοῖσι (τὴν) τῆς πατρίδος ἀλωσιν, VI. 135. m. τὴν ἔλασιν ἐξηγέμενος, VII. 6. f. 197. a. τοιοῦτο οἶον τι ἐγὼ ἐξηγέομαι, VII. 235. m. οὐδένα νόον ἔχοντες ἐξηγησάμενον, Nullam rectam rationem habentes quae eis praestat, id est, quam illi sequantur, IV. 36. b. 3) Jubere, Imperare. ποιήσουσι τοῦτο τὸ ἀν κίνοιο ἐξηγέεται, V. 23. f.

Ἐξηγητής, οὐ vel ἰω, ὅ, Qui docet, exponit, proponit. σὺ ἐς εἴνααι

τὸν βασιλῆος ἐξηγητὴς γίναι πραγμάτων ἀγαθῶν, V. 31. f. *Sigillatim*, *Interpres rerum obscurarum, veluti prodigiorum, somniorum, etc.* Conjector, Haruspex. ἱππικὴ διοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητὰς (jon. pro ἐξηγητὰς) Τειλεησίων, I. 78. a.

Ἐξήκειν, Exire, sive potius notione Praeteriti, Exiisse, Eventum vel Finem suum nactum esse. συμβόλλομαι ἐξήκειν μοι τὸ χρηστήριον, VI. 80. extr. Not. ταύτη ἐξήκειν τὸν ὄνειρον, In hoc (puto) Exitum habere, Expletum esse, insomnium, I. 120. m. τὸν χρόνον, τοὺς δίκαι μῆνας, οὐδὲν ἐξήκειν, VI. 69. m. f. et ibi Not. ἐξήκει οἱ ὁ χρόνος τῆς ζυμῆς, II. 111. m. Conf. Ἐξέρχισθαι et Ἐξίνααι.

Ἐξηκοστός, ἡ, ὄν, Sexagesimus. ἀπὸ τῆς ἐξηκοστῆς ἡμέρης, VI. 126. f. Ἐξήλυσις, ιος, ἡ, Exitus, Locus aut Spatium quā patet exitus. τοῦ πυρός οὐκ ἔχοντος ἐξήλυσιν ἐκ τοῦ αἵσιος, V. 101. m. N. (ubi nil opus est ἔχειν notione τοῦ παρίσχειν accipere.) Sic de Fluvio: τοῦ ποταμοῦ ἔχοντος οὐδαμῇ ἐξήλυσιν, III. 117. m. ποταμῷ τούτῳ οὐκ ἔστι ἄλλη ἐξήλυσις ἐς θάλασσαν κατήκουσα, VII. 130. a.

Ἐξημερῶσαι χῶρον ἀκανθώδη, Mansuesfacere, Eruncare tractum terræ spinis obsitum, I. 126. a.

Ἐξιάσθαι, sive Ἐξικνίσθαι, Penitus sanare, Persanare. Democedes ἐξησάμενος Δαρεῖον, III. 132. a. ὅς σε τὸν πόδα ἐξήσατο, III. 134. f. Conf. Ἀνιάσθαι.

Ἐξίνααι, ab Ἐξίμι, Exire. ὁ χρόνος οὗτος ἐξίη, Exiit, Exactum est hoc tempus, II. 139. f. Conf. Ἐξέρχισθαι et Ἐξήκειν.

Perperam subinde ἔξίμι praeferrunt libri nonnulli pro ἔξίμι, quod vide paulo post.

Ἐξίνααι, et Ἐξίμι, ab Ἐξίμι, Emittere copias. ἐξίμει ἐκ τῆς κοιλῆς τὴν κερδίνην, II. 87. m. τῶς ἱπικούρους ἐξίμει ἐπὶ τοὺς Πέρσας, III. 146. f. *Fluvius dicitur ἔξίμι, et per syncopeν ἔξίμι, nempe τὸ ἰωνοῦ ὕδωρ vel ἡῶνα, ἐς τὴν θάλασσαν, Exonerare se in mare.* Ἄλως ποταμός ἐξίμι ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον, I. 6. a. cum *Var. Lect.* ἐξίμι οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, I. 180. a. ubi vide *Var. Lect. et Not. Adde* II. 17. f. VI. 20. m. VII. 124. f.

Med. Ἐξίσθαι, Emittere e domo suā, Dimittere a se, Repudiare uxorem. Hinc Aor. sec. Imperat. τὴν ἔχεις γυναῖκα ἔξίω, V. 39. b.

Perperam ἔξίμι et ἔξίμι olim legebatur IV. 64. a. ubi verum erat *ἰκνίμι*.

Ἐξικνίσθαι, Pervenire, Pertingere. ὅσον δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξικνίσθαι ἀναψ, I. 171. a. ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικνίσθαι, II. 34. a. ὅσον ἡμῖς ἱστορόντες ἐπὶ μακρότατον οἶοί τε ἐγνόμεθα ἐξικνίσθαι, IV. 192. extr. et IV. 16. extr. (conf. vocab. Μακρός.) οὐκ οἶός τε γινόμενος ἐξικνίσθαι πρὸς τὸν προκείμενον αἰθλον, Proposito certamini impares, IV. 10. m. πολλῷ μᾶλλον ἐξικνίεται habent codd. nonnulli III. 108. f. ubi alii ἐπικνίεται, ἐξικνίεται nos cum aliis. ὁχοτὸν μήκει ἐξικνύμενον ἐς τὴν ἀνδρῶν, sic III. 9. f. habent edit. vett. cum mssis, et restituendum ibi auctori verbum ἐξικνύμενον

haud dubie videtur, pro quo temere investam επικνεύμενον in ed. Wess. et seqq. nescio an ex Gronovii editione, quam mihi haec scribenti non amplius consulere licet.

Ἐξάσθαι τὸν Δία, Placare Jovem, VII. 141. m. in Orac.

Ἐξισῶσθαι, Exaequari, Aequalem esse. τὸν Νῆilon δοῦν - - ἔξισῶσθαι τῷ Ἰστροῦ, II. 34. f. ὅπως ἀν' ἐξισωδῆ τῷ Ἑλληνικῷ τὸ Περσικόν, VIII. 13. f. VII. 186. b. ἔξισῶτο τοῖσι ἄλλοις τὸ ἔργον, VII. 23. f.

Ἐξιστορίειν τί τινα, Exquirere, Sciscitari aliquid ab aliquo. τοῦτους οἱ Ἕλληνες ἐξιστορήσαντες τὰ ἰβούλονται πυθίσθαι, VII. 196. b. Conf. simplex Ἰστορίειν.

Ἐξίτηλος, ου, ό, ή, (ἀπὸ τοῦ ἐξέναι, exire, finire, evanescere.) idem quod ἀφανής, Evanescentis, Evandus, Non amplius comparens, Deletus. μὴ τὰ γινόμενα - - τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γίνηται, Ne res gestae Evanescant, Ex hominum memoria Deleantur, Proem. lib. I. ἡμῖν ἐστὶ οὐ περιόπτειν, γένος τὸ Εὐρυσθένης γένεσθαι ἐξίτηλον, Non pati debemus Exire, Interire, genus Eurysthenei, V. 39. m.

Ἐξογκοῦσθαι, Tumere, Inturgescere. πάντα ἐξόγκωτο, (αἰ. ἐξόγκωτο) Turgida, Tumida (in illo) erant omnia; sive Turgidus omni ex parte, quantus quantus, erat, VI. 125. f.

Metaphorice, Intumescere, Inflari, Superbire. Ἑλλήνων ἴσοι εἴσιν τι αὐτοῖσι ἴσαν καὶ πάτρῃ ἐξογκωμένοι, VI. 126. f.

Ἐξόδη, ης, ή, Expeditio bellica. ἐν

τῇσι ἐξόδησι, VI. 56. b. Not. Perperam ibi olim ἐν τοῖσι ἐξόδοις, tamquam a sing. τὸ ἐξόδιον.

Ἐξόδος, ου, ή, Egressio. 1) Pompa, Multitudo hominum ordine exeuntium et progredientium. Sic III. 14. m. οἱ τὸ ποιεῖμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκαστῇ ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον, ubi paulo ante ἰδὼν παραξελθόντας. 2) Sigillatim, Egressio copiarum, Expeditio militaris. οὐκ ἰδικαίειν λείπισθαι τῆς ἐξόδου, IX. 19. a. ἔξοδοι κοινὰ ἐγένοντο Πελοποννησίαις, IX. 26. a. κοινῇς ἐξόδου γινομένης, ibid. m. f.

Ἐξοκέλλειν, ubi de Navi agitur, Impingi, Compelli ad littus, Incurrere. ή ναὺς ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἰσβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, VII. 182. a. ubi mox ἐπώκειλαν τὴν νῆα.

Ἐξοπλίζειν, i. q. ὀπλίζειν, Armare, Ad arma vocare, Jubere arma capere. ἐξοπλίσας τοὺς ἐπιβάτας, VII. 100. f. pro quo est simplex ὀπλίσας VI. 12. a. Commode Hesychius: Ἐξοπλίσας ὀπλίσασθαι κελεύσας.

Ἐξοπτᾶν, Coquere, Excoquere, Penitus elixare. εἰ ἐξοπτῆσις τὴν κάμινον idem valet ac εἰ ἐξοπτῆσις τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ, IV. 163. f. et per metaphoram significat, Ne irae indulgens nimis saevam vindictam ab inimicis capias, cap. 164. m. f.

Ἐξορκίαι, Ἐξορκῶν τινα, Obsecrare aliquem et jurejurando eum adstringere ad praestandum nobis id quod ab eo petimus. ἐξορκῶ μιν ή μιν οἱ ἀντυπουργῆσαι ἐκείνῃ τούτο τὸ ἀν' αὐτῆς δεσθῇ, III. 133. b. (ubi perperam olim

ἐξορκῶν.) Similiter, τοῦτον ἐξορκῶ
ἢ μὲν οἱ δικηνοῦσιν ὃ τι ἂν δικῶν
ἐπὶ τε δι' ἐξόρκωσις etc. IV. 154. f.
ἐξορκῶν (αὐτοὺς) τὸ Στυγὸς ὕδαρ,
Jurejurando per Stygem illos
adstringere, VI. 74. f. ubi alii
vulgo ἐξορκῶν participium prae-
ferunt.

Ἐξόρκωσις, ιος, ῆ, Jurisjurandi
religio, quo aliquem adstrin-
gimus, vel, quo quis adstri-
ctus est. ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρ-
κωσιν, IV. 154. f.

Ἐξορκῶσθαι vel Ἐξορκιῶσθαι, Ex
(castris) proficisci, Discedere,
Abire. ὡς ἂν μὴ ἰδοίαιτο οἱ Πέρσαι
ἐξορκιωμένους, IX. 51. m. f.

Ἐξορύσσειν, Effodere oculos. ἐξ-
ρυξε αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμούς, VIII.
116. f. τὸν ἐξορυσσόμενον χοῦν.
VII. 23. a.

Ἐξοστρακίζειν, Ostracismo ejicere
e civitate. ἐξοστρακισμένος ὑπὸ
τοῦ δήμου, VIII. 79. a.

Ἐξυβρίζειν, Insollescere, Insolent-
er se gerere, IV. 146. a.

Ἐξυφαίνειν, Texere, Pertexere. ἐξ-
υφάνατα Ὠᾶρος, IX. 109. a. II.
122. m.

Ἐξω, 1) Adverb. Extrinsecus,
Extrorsum. ἔξω μὲν - ἔσω δὲ,
V. 33. m.

2) Praepositio, Extra; cum
Accusativo casu jungitur, ubi
agitur de Motu ad locum: ἐκ-
πλώσαντες ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον,
V. 103. b. ὁ δὲ ναυτικὸς ἔξω τὸν
Ἑλλήσποντον πλέων, VII. 58. a.
Aliàs cum Genitivo: ἔξω Ἡρα-
κλείων στελίων, IV. 8. m. N.
ἢ ἔξω στελίων θάλασσα, I. 202.
f. Tum et Ἐξω cum Genit. signi-
ficat Praeter, Excepto. Sic ἔξω
τοῦ Σκυθικοῦ (ἔθνος) I. 46. a.

idem valet ac πᾶμὲ τοῦ Σκυθικοῦ
ibid. ἔξω σὺ, Exceprio te, Prae-
ter te, VII. 29. m.

Ἐξώλης, ιος, ὅ, ῆ, Funditus per-
ditus. ἐξώλης γίνονται, Interac-
tione delentur, VII. 9. m.

Ἐξώστης, ου, ὅ, propriae Expulsor.
Adjective κουργῶν II. 113. a.
ἐξώσται ἄνθρωποι ἐμβάλλουσιν αὐτοὺς
ἐς τὸ Αἰγύπτιον πύλινος.

Ἐὼν, τὸ, vide Εἶναι, num. 4.

Ἐὼς, ἐν, ἰὼν, Suus, Hinc Acc.
sing. foem. ἂν γυναῖκα, pro ἰὼν,
I. 205. f.

Ἐπαγγέλλειν, Edicere, Denuncia-
re mittendas auxiliares copias.
ἔσαν ἐτοιμοὶ ἐπαγγέλλαντι, I. 70.
a. ἐπαγγέλλον αὐτῷ ὡς περὶ (ὁ
Κροῖτος), III. 36. f. ubi alii qui-
dem ἐπαγγέλλοντο. Vide Var.
Lect.

Med. Ἐπαγγέλλεσθαι, 1) Edi-
cere, praesertim missio Prae-
cone vel Nuncio, VII. 1. m.
VIII. 30. a. et m. coll. cap. 29.
a. Sed et ἐπαγγέλλεται ipse Nan-
cius: ταῦτα ἐπαγγελαμένως (nem-
πε τοῦ κήρυκος) VIII. 25. a. Sic
ἐπαγγέλλασθε (αὐτοῖς) ταῦτα, VI.
9. m. ubi quidem etiam intel-
ligere possis Pollicemini illis.
Subinde haud incommode reddi-
tur Postulare. ἐπαγγέλλομενοι
ἐκδιδόναι τοὺς αἰτίους, IV. 200. a.
ὁ μὲν ταῦτα τοῖσι Σαρμάσι ἐπαγ-
γέλλετο, (al. ἐπαγγέλλετο), III.
142. f. ταῦτα Σκυθίων ἐπαγγέλ-
ομένων, IV. 119. a. ἐπαγγέλ-
οντο ἐς τὴν Χίον τοῖσι Πάβοι,
ὅπως ἂν ὀπίσω ἀπέλθουν, V.
98. f. Suidas: Ἐπαγγέλλεται
παρακαλεῖ, αἰχοῖ, παρ' Ἡροδότῃ.
2) Promittere, Polliceri. δίκας
ἐπαγγέλλοντο βουλόμενοι δίδόναι,

VI. 139. m. οὐδὲν ἱπαγγελλάμε-
τος μεταίτω, Nihil nec polli-
ceri nec postulare, VII. 150.
f. N.

Ἐπάγων, Ducere contra aliquem.
εἰ μὴ δώσουσι τὸ αἰτιόμενον, ἱπάξαι
(αὐτοῖς εἶνε ἱπ' αὐτοῦς) τὴν στρα-
τὴν τῶν Ἑλλήνων, VIII. 112. a.
παλλὰ μᾶλλον ἱπῆγον τὸν Πέρσιν,
IX. 1. b. interprete Aem. Porto,
cujus etiam nos sententiam in
nostrā versione expressimus,
Multo magis Persam (adver-
sus Graecos) Instigabant. Pro-
prios fortasse ad auctoris men-
tem Valla accesserat, totum lo-
cum sic reddens, Quos adeo non
poenitebat eorum quae hacte-
nus egerant, ut etiam multo
studiosius Persam Inducerent:
paulo commodius redderes, Ut
potius Ducerent Persam, Viam
ei monstrarent quā adversus
Athenas pergeret: certe In-
stigatione aut Invitatione opus
non habebat Mardonius, qui, ut
paulo ante ait Scriptor, ἤγει τὴν
στρατὴν σπουδῇ ἱπὶ τὰς Ἀθήνας.
Pro eodem usu hujus verbi duo
alia testimonia ex Herod. VI.
citavit Henr. Stephanus: δύναιμι
τι ἡθροῖζι καὶ παρσιεύαζι ὡς δὴ
πάλιν ἱπάξων Πέρσαις: et ἱπάξιν
τοῖς βαρβάροις. quae quidem non
Herodoti, sed Herodiani verba
sunt, lib. VI. cap. 5. et 6. Conf.
Ἐπακτος.

Praeter necessitatem ἱπάγωνται
corrigendum censuerat Valcke-
nar. III. 70. m. ubi εἰσάγεται
puto scripserat Herodotus. Vi-
tiose vero olim ἱπαγμένους editum
erat I. 199. f. pro ἱπαμμένους,
quod vide in Ἐπάπτειν.

Ἐπάγωνται, ις, ἢ, τοῦ στρατοῦ, Con-
tractio exercitus contra Grae-
cos ducendi, αἰφῆς τοῦ στρατοῦ
αὐτῶ ἱπάγωνται ποιεῖται, VII. 19.
f. Conf. Ἀγρις.

Ἐπαγνίειν, i. q. ἱπάγειν, Addu-
cere. ἱπαγνίειν σφι (ταῖς παι-
δίσι) αἶψας, II. 2. m.

Ἐπαγλαίζειν, Celebrare. μηδὲνα
πρωτὴν γινέσθαι ὅς τις Κομαίους
ἱπαγλαῖσι, Vit. Hom. 15. a.

Ἐπαγωγός, ἢ, ὄν, Adliciendi vel
Persuadendi vim habens. ἢ μὲν
δὴ τὰ ἱπαγωγότατα ἔλγει πρὸς αὐ-
τόν, III. 53. m. f.

Ἐπαίδειν, (jon. pro ἱπάδειν) Incan-
tare, Accinere. μάγος ἀνὴρ πα-
ροιστῶς ἱπαίδει θιογονίην, I. 132. f.

Ἐπαίρειν, (jon. i. q. ἱπαίρειν) Inci-
tare. πολλά μιν τὰ ἱπαίροντα
καὶ ἱποτρύνοντα ἦν, I. 204. b. Sic
ὁ θιὸς ἱπαίρας ἱμὶ στρατεύεσθαι,
I. 87. f. ubi quidem ἱπῆρας da-
bant olim alii plerique. Conf.
Ἐπαίρειν.

Ἐπαῖν, i. q. αἰσθάνεσθαι, Sentire,
Percipere, Animadvertere. θιά
ἔταμοι τε καὶ σαρκώδεις καὶ ἱπαῖον-
τες σιδηρῶν, Sentientes ictum
ferri, III. 29. a. ὁ δὲ, ὡς ἐκήλσε,
ὕχι σιγῇ, Quod ubi ille Anim-
advertit, IX. 93. m. Sic Schol.
Apollon. Rhod. II. 195. ἐκήλσιν,
ἀντὶ τοῦ ἡσθετο. Conf. Ἐπαῖστος.
Ἐπαίνειν. ἱπαίναι, per syncopeν
pro ἱπαίνισαι, Laudaris, III. 34.
a. ubi vide Var. Lect.

Ἐπαίρειν, 1) Incitare, Excitare,
Inducere aliquem ad aliquid
faciendam. Hinc vulgo ἱπῆρας
ἱμὶ στρατεύεσθαι, I. 87. f. ubi
nos ἱπαίρας praetulimus. Passi-
vum: ἱπαρδίττις κισθῆλαισι μαν-
τηῖσι, Ementitis oraculis in-

ducti, V. 91. m. Ἀθηναῖοι τοῦτοις ἐπαίστην, Inducti, Specti, VI. 192. f. 2) Ἐπαίσθαι, Efferrī, Inflari, Exultare. ἐπήρουντο τῷ πειποισμένῳ, IV. 130. extr. ἐπαρθεῖς ψυχρῇ νίκῃ, Elatus frigidā victoriā, IX. 49. a. 3) ἐπάρας (sive ἐπάρας) ἀπειματῖσι, Sublato femore crepitum ventris emisit, II. 162. m. N.

Ἐπαίστος, ου, ό, ή, Compertus, Cognitus, i. q. Φανερός, interprete Glossatore. ἐπὶ δὲ ἐπαίστος ἐγένετο, nempe ἀπιστὰς τοὺς Αἰγυπτίους, III. 15. f. Κλειμένηα ἐπαίστον γινόμενον κακοτεχνησάντα, VI. 74. ἐπαίστος ἐγένετο προδίδου, VIII. 128. m. ὡς ἐπαίστοι ἐγένοντο, nempe ἀπικόμενοι ἐς Σάρδεις, Postquam compertum est venisse illos Sardes etc. VII. 146. a.

Ἐπαισχύνεσθαι, Pudore adfici. ἐπαισχυνόμενους τῇ ἀπιστοῖ τῆς μάχης, IX. 85. f.

Ἐπαιτιάσθαι, Accusare, Culpare. Cum accus. Personae: ἐπαιτιώμενος τοὺς τὰῦτα ποιήσαντας, VI. 30. f. Cum accusativo Criminis: μέζονα ἐπαιτιώμενος (τούτων), Graviora horum crimina accusans, Graviora crimina eis imputans, I. 26. f.

Ἐπακούειν, i. q. ἀκούειν, 1) Audire, Exaudire. ὅσοι ὑμῶν τυγχάνουσιν ἐπακούοντες, Quotquot estis qui me auditis, IX. 98. m. πάντων πρὸς σεῦ βουλευμάτων ἐπακούειν ἀξιεῦμαι, V. 106. m. 2) Dicto audientem esse, Obtemperare: ἐπακούσας τῷ πρώτῳ κλιτύσματι, IV. 141. a.

Ἐπακτος, ου, ό, ή, Adscititius,

Adscitus, Adhibitus, vel Introductus, adversus aliquem, ex notione verbi Ἐπάγειν, quam paulo ante exposuimus. τῇ Ἑλλάδι πνίη μὲν αἰεὶ κατὰ σύντροφός ἐστι, αἰετὴ δὲ ἑπακτός ἐστι, ἀπὸ τι σοφίης καταργουμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ, τῇ διαχρησμένη ἢ Ἑλλὰς τὴν τι πνίην ἀπαμύνηται καὶ τὴν δεσποσύνην, VII. 102. ὑβὶ quum sic, uti nos edidimus, ἑπακτός ἐστι, προπαροξυτόνως scriptum hoc vocabulum in ed. Steph legere-tur; monuerat Aem. Portus: „Apud Herodotum ἑπακτος, „pro ἑπακτός, vitiose legi vi-„detur: ἑπακτός vero, pro ἑπακ-„τῇ, Attice et Jonice dictum:“ et ἑπακτός ἐστι acutā voce, quod ed. Ald. cum mstis nonnullis praefererat, corrigere non dubitavit Reizius, suffragantibus recentioribus Editoribus; miratur-que Vir doctus in novā Thesauri Stephaniani editione T. I. col. 914. corruptam lectionem ἑπακ-τος, pro ἑπακτός, in nostrā Herodoti editione esse repetitam. Ego vero velim doceri, quonam tandem adeo certo documento constet, corruptam hanc esse scripturam: quasi non reperirentur bene multa Adjectiva verba- lia in τος desinentia, quae perinde et προπαροξυτόνως et ὀξυτόνως efferrī possint, prouti vim Praepositionis aut Particulae, cum quā compositum verbum est, magis minusve significanter expres- sam volumus. Apud Suidam quidem et Hesychium vocabulum, de quo agimus, nonnisi ὀξυτόνως scriptum video; sed in Glossis a Labbeo collectis, bis ἑπακτος,

Adhibitus, antepenacutē scriptum reperias. Equidem, quā ratione adductus eandem prae-tulerim scripturam, in Var. Lect. exposui. (Conf. Var. Lect. ad III. 127, 19. et ad IV. 195, 3.) scilicet, acutā si voce uti voluisset Herodotus, in foeminino genere non ἑπακτός, sed ἑπακτὴ scripturum illum fuisse, mihi persuaseram. Illud mirum potest videri, quod in eadem novā Editione Thesauri vocabulum Ἑπακτός, ὁ, ἡ, tamquam haud dubie Communis generis inducatur, quum tamen primum statim, quod adfertur, testimonium sic sonet, ἡμεῖς γὰρ τὴν ζῶν ἔχομεν οὐ παρ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ἑπακτὴν. Sic vero etiam apud Euripidem Phoen. 345. (Musgr. 356.) in ἑπακτὰν ἄπαν libri omnes consentiunt, nec ulla adfertur varietas: in unā editione Porsoni, certe in Lipsiensi illius editionis exemplo temere ἑπακτὸν excusum reperio. Intercalares dies, qui ab aliis ἑπακτοὶ ἡμέραι apud Budaeum et Henr. Steph. vocantur, aliis sunt ἑπακτοὶ (non ἑπακτοὶ) ἡμέραι apud Schneiderum in Lexico critico. Quod vero in Euripidis Hippol. 318. (Musgr. 320.) vulgo legitur, μῶν ἐξ ἑπακτοῦ πημονῆς, videtur ibi utique ἑπακτοῦ, ab ἑπακτός, non ἑπακτοῦ scriptum oportuisse: sic certe, ἑπακτοῦ, in scholiis penacutē scribitur, et continuo adjicitur, ἑπακτὴ γὰρ πημονή etc. Denique, quod ex Plotino Suidas adfert scribens, Ἑπακτὸν τῇ ψυχῇ Φοῖ Πλωγίνος τὴν ἀρετὴν, non ibi in Foeminino, sed in Neutro genere, ex per-

vulgato Graecorum usu, positum vocab. ἑπακτὸν intelligi par est. Ut ad Herodotum redeam, ἑπακτός hoc loco, de quo quaerimus, non nude τῷ συμφύτῳ opponi videtur, quemadmodum Innato opponitur Adventitium; sed, tono praesertim Praepositioni imposito, simul significari videtur, ἐπὶ τὴν πένιν, Adversus paupertatem adscitam, Adhibitam, veluti Auxilio vocatam esse virtutem; quod ipsum mox etiam disertis verbis declaratur, τῇ διαχρεωμένῃ ἢ Ἑλλάς, τὴν τε πένιν ἀπαμύνεται καὶ τὴν δισποσύνην.

Ἐπαλλαγὴ, ἥς, ἡ, Permutatio. γάμων ἑπαλλαγὴν ἐποίησαν, Mutua junxerunt matrimonia, I. 74. f. pro quo alibi ait ἐπγαμίας ποιησάμενοι, II. 147. m.

[Ἐπάλλεσθαι, (jonice pro ἐφάλλεσθαι.) Huc nonnulli referunt ἐπάλλοντο, IX. 120. a. sed vide infra Πάλλεσθαι, et Not. ad loc. cit.]

Ἐπάλξεις (αἱ) τοῦ τείχεος, Pinnae, Lorica muri. καὶ ἤδη ἐπάλξεις ἐλάμβανε, Jamque loricā instruebatur murus, IX. 7. a.

Ἐπαμᾶν γῆν, Adcumulare, Adgerere humum. φυλλάδα ἐπιβαλὼν, καὶ γῆν ἐπαμυσάμενος, VIII. 24. m.

Ἐπαμύνος vide in Ἐπάπτειν.

Ἐπαμύνειν (τινί), Opem ferre, Propugnare. ὤρματο βοηθεῖν καὶ τὰ μάλιστα ἐπαμύνειν (αὐτοῖς), IX. 61. a.

Ἐπαναβαίνειν, Conscondere equum. ἡμῶν ἑπαναβεβηκότων, III. 85. a.

Ἐπαναβάλλεσθαι, In aliud tempus differre. τρία γὰρ ἔτι

ἐπαναβάλετο τὴν Σαρδίαν ἄλωσιν, I. 91. a. m. Conf. Ἀναβαλλ.

Ἐπαναβλῆδεν, Superne injiciendo. ἐπὶ τούτοις (τοῖς κιδῶτι) εἰρήνια εἴματα λευκά ἐπαναβλῆδεν Φορβουσι, II. 81. a.

Ἐπανάγειν, i. q. Ἐπάνω ἄγειν, Sursum ducere, Excitare. ὀπίσθια κατιόντα ἀνδράσιν φιλεῖ ἐπανάγειν τὸν θυμὸν, Excitare iram, VII. 160. a.

τοὺς ἀν λάβουσι Ἑλλήνων ἐπαναχθίντας, IV. 103. a. interpretantur Delatos illuc: sed verborum ut hunc significatum, unice utique peraptum huius loco, admittat verbum ἀνάγεισθαι: quare suspicor ἀπινεχθίντας scripsisse Herodotum, quod vide supra in Ἀποφίρειν.

Ἐπανάγκης, Adverb. i. q. κατ' ἀνάγκην, Necessario. πρότερον ἐπανάγκης κομῶντες, I. 82. f.

Ἐπαναλογεῖν, sive Ἐπανηλογεῖν, Particulatim commemorare, Inde a principio exponere; si modo vera fuerit scriptura, Κροῖσος δὲ οἱ ἐπανηλόγησε πᾶσαν τὴν ἰωντοῦ διάνοιαν, I. 90. m. ubi ex Polluce ἐκαλλιλόγησε corrigunt Viri docti. Vide ibi Not.

Ἐπαναμένειν, Diutius expectare. ἐπανέμειναν διατρίβοντες, VIII. 141. m.

Ἐπαναπλέειν, et formā magis jonicā, Ἐπαναπλώειν, 1) Contra aliquem enavigare. ἐπανέπλωον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, VIII. 9. f. 2) Sursum enatare, Emergere, Exundare. ὥστε κατιόντες τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ἐπαναπλώειν ὑμῖν ἔπεια κακά, I. 212. m. cum Var. Lect. Conf. Ἐπιπλώειν.

Ἐπαναπέλλειν, idem fere quod ἀνα-

πέλλειν. Sic ἡλεῖν ἐπαναπέλλοντες, Oriente Sole, III. 84. f. pro quo cap. 85. a. ponitur ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι. Per syncopeν utro dicitur ἡλιος ἐπαντίδαι pro ἐπανατίδαι, II. 142. f.

Ἐπαντίρωσθαι, Iterum interrogare, Denuo sciscitari. οὐ συλλαβὴν τό μὴδὲν, οὐδ' ἐπαντιρώμενος, I. 91. m. Conf. Ἐπιρώσθαι.

Ἐπανίρχεσθαι apud Nostrum non solum Redire significat, sed et simpliciter Transire. δοκέει ἡνδιῶτιν γεωμετρίῃ εὐρεθῆναι ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπανιδεῖν, Videtur mihi Geometria, in Aegypto inventa, inde in Graeciam Transiisse, II. 109. f.

Ἐπανθίσιν, Efflorescere superne. ἰδὼν τοῖς οὖρεσι ἄλμην ἐπανθίσουσιν, II. 12. a.

Ἐπανίναί (ab εἰμι) Redire. ἐπάνιμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, VII. 138. a. pro quo simplex verbum ἀνιμι ponit. I. 140. f.

Ἐπανίστασθαι et Ἐπαναστῆναι τοι, Contra aliquem insurgere. Καμβύση τῷ Κύρου ἐπανιστίαται ἄνδρες Μάγοι, III. 61. a. οἱ Μάγοι εἰσὶ τοι ἐπανιστεύεις, III. 63. f. εἰ οἱ τεθνηώτες ἀνιστεύει, προσδύκεό τοι καὶ Ἀστυάγεια ἐπαναστήσισθαι, III. 62. f. οἱ Σκύθαι ἐπανιστίατο τῷ Σκύλῃ, IV. 80. a. cum Var. Lect. αἰτίν οἱ ἐπανιστίατο, nisi potius ἐπανίστατο legendum, IV. 166. f. ubi olim ἐπανιστίατο, quod est pluralis numeri.

Ἐπαντίλλειν, vide in Ἐπαναπέλλειν. Ἐπάξις, scil. μνήμης, Memoratu dignus. τοῖς ἄλλοις τε ἐπάξια ἴσθι νόμματα καὶ etc. II. 79. a. οὗτοι γὰρ ἔθνης ἐκάστου ἐπάξιαι ἴσταν οἱ

ἡγάμενος, VII. 96. m. ubi perperam olim ἀπάξει.

Ἐπαυδή, ᾗ, ἡ, Incantatio. ἱπαιδεύει θεογονίην, οἷον δὴ ἐκείνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπικίδην, I. 132. f.

Ἐπαπειλέειν et Ἐπαπειλέσθαι, Interminari, Minitari. οὐκ ἐφύσταντο τὰς ἀπειλάς, τὰς ἐπιπείλησαν (alii rectius fortasse Ἐπιπείλησαντο) τοῖσι Ἴωσι, VI. 32. a.

Ἐπάπτειν, (jon. pro ἐφάπτειν) Adligare, Suspendere. Peculiariter vero apud Herodotum εἶδος ἐπαμμένος (jon. pro ἐφημμένος) dicitur Formā praeditus, Formosus. ὅσαι εἰδὸς τε ἐπαμμέναι εἰσι καὶ μεγάδες, I. 199. m. f. (ubi vitiose olim ἐπαγμέναι, et πεπαμέναι legendum suspicatus erat Wess.) παῖδας εἶδος ἐπαμμένους, VIII. 105. a. Confer Συνεπάπτεσθαι.

Ἐπαῖσθαι, Imprecari. Πέρσῃσι πολλὰ ἐπαρησάμενος, εἰ μὴ ἀνακτιπαιέσσο τὴν ἀρχήν, III. 75. f. Conf. Ἐπαγλαΐζειν.

Ἐπαγρύπος, ου, ό, ἡ, Argento tectus, Argento obductus. κλίνας ἐπαγρύπους, καὶ ἐπαγρύπους, IX. 80. a. I. 50. a.

Ἐπαριστερά aut Ἐπαρίστημα (quasi legitimum Adverbium hoc esset ab adjectivo quodam ἐπαριστερός vel ἐπαρίστερος derivatum) una voce scribunt partim edd. partim misti nonnulli II. 36. f. 93. m. et IV. 191. a. pro ἐπ' αἰριστερά scil. μέγῃ, Ad sinistram, A sinistra. Vide Var. Leat. ad singulos istos locos, et conf. verba quae II. 36. f. praecedunt, ubi diserte ait scriptor ἀπὸ τῶν διῶν ἐπὶ τὰ αἰριστερά.

Ἐπαρμένῃ τῇ, Opem ferre alicui.

καίοντῃ τῷ Κρείτῳ ἐπάρμεσι (ὁ θεός), I. 91. m. Substantivum nomen Ἐπάρμεσις habet ms. Arch. VII. 158. a. pro ἐπαρμήσις.

Ἐπασκίειν, Exercere, Colere artem. τοῦτοις ἐξῆστι τέχνην ἐπασκῆσαι οὐδὲ μὴν, ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκίουσιν μοῦνα, II. 166. b. πεντάμελλον ἐπασκῆσαι, -- μουνομαχίην ἐπασκίειν, VI. 92. f. ἀρετὴν ἐπασκίειν ἐς τὸ κοινόν, III. 82. a. m. μνήμην ἀνδράσιν ἐπασκίειν μέλιστα, Omnium hominum maxime exercent memoriam, i. e. Operam dant conservandarum rerum gestarum memoriae, II. 77. a.

Ἐπαύρεσθαι, (jon. i. q. ἀπολαύειν) Fructum capere. Tristem in partem accipitur VII. 180. f. τάχα δ' ἂν τι καὶ τοῦ ὀνόματος ἐπαύρωτο. vide Not.

Ἐπαύρεσις, ιος, ἡ, Fruitio, Commodum quo quis fruitur, Commoditas, Fructus quem percipimus. ἀπ' ὅν ὑμῖν μεγάλαι ὠφελίαι τε καὶ ἐπαύρεσις γεγόναισι, VII. 158. a. ubi alii Ἐπαυρήσις.

Ἐπαφρόδιτος, ου, ό, ἡ, Venustus, Elegans, Gratiarum plenus. κάρτα ἐπαφρόδιτος γινομένη (ἡ Ποδῶπις), II. 135. a. Φιλίους ἐν τῇ Ναυκρατί ἐπαφρόδιτοι γίνεσθαι αἰταῖραι, ibid. f.

Ἐπιάν, Conjunctio vel Adverbium Temporis, 1) cum Aoristo notatione Praeteriti, Postquam. ἐπιάν αὐτὸς σημήνη, Postquam ipse signum dederit, vel dedisset, I. 21. f. ἐπιάν ἀπίκωνται, Postquam pervenerunt, I. 134. m. f. et ibid. f. ἐπιάν μεχθῆ, I. 199. f. ἐπιάν ὁ ποταμὸς ἄρση

ταῖς ἀρούρας, II. 14. f. ἐπὶ αὐτὸν ἀπο-
τύνθωνται, II. 40. f. ἐπὶ αὐτὸν δὲ ταῦτα
ποιήσῃσι, II. 87. f. Plura nil ad-
tinet adponere.

2) ἐπὶ cum Praesente, vel
cum Aoristo notione Praesentis,
Quum, Quando. τότε ἐπὶ αὐτὴν τὴν
ὄψιν ἄγῃσι τῷ θεῷ τούτῳ, I.
183. m. ἐπὶ αὐτὸν θορυβήσονται, III.
109. a. ἐπὶ αὐτὸν οἱ βαρβαροὶ ἀπώσονται
τὰ τοξόματα, τὸν ἥλιον ἀποκρύ-
πτουσι, VII. 226. m. ἐπὶ αὐτὸν τοῦτο
γίνηται, Id quando accidit, I.
182. f. Uterque usus in eadem
phrasi occurrit: τὰ τόξα οἱ κ-
κτλημένοι, ἐπὶ αὐτὸν μὲν δίδονται χρᾶ-
σθαι, ἐντανύουσι ἐπὶ αὐτὸν δὲ χρή-
σονται, ἐκλύουσι, II. 173. m.

3) Subinde particulā ἐπὶ αὐτὸν uti-
tur Noster ubi eam non exspe-
ctasset, sed ubi verbum quod in
protasi est cum altero, quod in
apodosi, commodius per copula-
tivam particulam conjungendum
videri poterat. ἐπὶ αὐτὸν τοὺς βραχί-
ονας ἐπιτάμνονται, τὸ αἷμα ἀναλεί-
χουσι ἀλλήλων, I. 74. f. ubi satis
erat τοὺς βραχίονας ἐπιτάμνονται
καὶ etc. Brachia sibi incidunt
et sanguinem mutuo lingunt.
ἐπὶ αὐτὸν ἐν τοῖσι Ἀρμενίοισι - - ποιή-
σονται, περιτίνουσι τούτοις etc.
I. 194. a. ubi simpliciter didere
poterat ποιοῦσι καὶ περιτίνουσι etc.
ἐπὶ αὐτὸν τοὺς κλυστῆρας πλήσονται
etc. II. 87. a.

Ἐπειγόμεναι, Excitare, Denuo con-
citare. ἐπηγάθη (ἡ Τάλθυβίου
μῆνις), Recruduit Talthybii ira,
VII. 137. a.

Ἐπίδρη, ης, ἡ, (jon. pro ἐφίδρη)
Obsidio, Mora hostis circa ur-
bem. ὥστε ἐπίδρης μὴ εἶναι ἔργον
τῷ στρατῷ, I. 75. f. (oonf.

Ἐδρη.) οὕτως γὰρ ἐπὶ αὐτὸν ἐπὶ αὐτὸν
ποιήσασθαι, V. 65. a.

Ἐπὶ, ut apud alios auctores, sis
apud Nostrum, in Narratione
significat Postquam; in Dispu-
tatione Quoniam, Quandoqui-
dem. Sic in illā ἡσίου, VIII. 111.
m. ἐπὶ Ἀνδρίους γὰρ εἶναι γαστήρας,
videtur ἐπὶ reddendum Cacte-
rum, Verum, Sed, ut apud
Thucyd. I. 12. a. Frequenter ve-
ro Ἐπὶ in oratione obliquā cum
Infinitivo construitur. ἐπὶ ὧν τοὺς
νηνίας - - εἶναι τὰ πρῶτα etc. II.
32. m. ubi vide Not. ἐπὶ οἱ γ-
νομένους τοὺς παῖδας ἀνδρωθήναι,
IV. 10. a. Similiter V. 84. m.
VII. 150. f. VIII. 135. a. m.
Conf. infra Ἐπὶ τε.

Pro ἐπὶ δὲ, quod vitiose olim
VII. 219. a. legebatur, ἔπειτα
posui cum Schaefero: rectius
verò fuerit ἐπὶ δὲ, (i. e. ἐπὶ τού-
τῳ, Post hunc,) quod Valek.
suaserat. Vide ibi Not. et conf.
VIII. 67. f.

Ἐπιγίσθαι, Properare. ἐς καμὸν
ἐπύγισθαι, IV. 139. m. δρόμῳ
ἐπιγυόμενος, VI. 112. m. VIII.
37. m. ἢ μὴ ἐπιγυθῆς ναυμαχίῳ
ποιούμενος, VIII. 68, 2. a.

Ἐπιτάσσειν, Conjicere, Conje-
cturam facere. ὡς δὲ ἐπιτάσσει
(olim alii ἀπιτάσσει,) ἐς πᾶσι
μυριάδας συλλεγῆναι ἐπιτάσσει, IX.
32. f.

Ἐπὶ αὐτῷ, (ab Εἰμι, Sum) 1) In-
super, Praeter ceteros esse vel
adesse. πενήκοντα μυριάδες καὶ
μία, χιλιάδες τε ἔπειτα ἐπὶ ταύτη-
σι ἑπτά, VII. 184. m. Similiter
VII. 186. f.

2) Praeesse, Praefectum esse.
καὶ ἐφ' ἐπὶ τῇ στρατηγῇ Κλεόμωρον,

VIII. 71. a. m. ἐπῆσαν ἐκαστοῖσι ἐπιχωρίοι ἡγιμόνεις, VII. 96. a. ἐπιστὶ σφι δασυέσσης, τόμος, VII. 104. m. f.

3) In vel super aliquâ re esse. ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπιόντων συχνῶν Πιρσίων, VIII. 118. m. Ἄλυσ ποταμός, ἐπ' ᾧ πύλαι ἔπι- σι, Halys fluvijs, Super quo (vel Super quem) porta est, V. 52. a. ἐν τῇ αἰμασίῃ ἐπῆσαν, In maceria Inerant portulae, I. 180. f. τὸ παλαιὸν πύλαι ἐπῆσαν (ἐν τῷ τείχεϊ) Inerat olim porta in muro, VII. 176. m. Eodem referri possunt locutiones quaedam, in quibus Ἐπιῖναι pro simplici verbo εἶναι positum videri poterat. τῶν ἄλλων πλοίων διαφθιρομένων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός, Non erat (vel, Non inerat) numerus, VII. 191. a. sive, quod Iniri non potuerit numerus, sive quod Initus non fuerit, quam in sententiam IX. 32. f. ait, οἷδε οὐδεὶς ἀριθμὸν, οὐ γὰρ ἂν ἡριθμήθησαν. Quare οὐκ ἐπῆν ἀριθμός reddi fortasse debebat, Non exstabat (Non constabat) numerus. Similiter, Ταραντίνων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός, VII. 170. f. In oraculo quod legitur VI. 86, 3. habes οὐδ' ἔπι (pro ἔπισι aut εἰσι αὐτῶ) χεῖρες, οὐδὲ πόδες, Non sunt ei manus nec pedes.

Ἐπιῖναι, Adire, vide Ἐπῖναι ab εἶμι, Eo.

Ἐπιῖναι, (jon. pro ἐφῖναι) ab Ἐφίημι, vide infra in Ἐπῖναι.

Ἐπιένυσθαι, (jon. pro ἐφένυσθαι) i. q. ἐνδύεσθαι vel ἐπινδύεσθαι, Induere, Superne induere. ἐκ τῶν ἀποδερμάτων χλαίνας ἐπένυ-

σθαι ποισῦσι, Ex detractis pel- libus laenas, quas Induunt, conficiunt, IV. 64. m. f.

Ἐπιρίεσθαι, i. q. ἐπιρίεσθαι, (jon. pro ἐπιρωτᾶν et ἐρωτᾶν) Interrogare, Sciscitari. Hinc Particip. ἐπιριόμενος, III. 64. f. (ubi quidem plures codd. ἐπιριόμενος præferunt:) et Futur: ἐπιρησομένους I. 67. m. ubi olim ἐπιρησομένους. Conf. Ἐπίρεσθαι.

Ἐπίρεσθαι, i. q. præcedens, et magis frequentatum. τὸν θῖόν ἐπίρεσθαι, I. 19. f. ἤμερος ἐπίρεσθαι μοι ἐπῆλθε, I. 30. m. Eundem Infinit. habes I. 86. m. 90. a. 91. m. IV. 9. a. Imperf. ἐπύριτο ὃ τι σιτίεται ὁ βασιλεὺς, III. 22. m. VII. 101. a. VIII. 88. m. ὃ δὲ μιν ἐπύριτο, III. 130. m. Subjunct. πρὶν ἂν ἐπύριται, I. 97. f. Particip. præes. ἐπιριόμενοι IX. 11. f. Particip. fut. ἔπιρπον εἰς Δαλφούς ἐπιρησομένους, IV. 161. a. VII. 148. a. tamquam ab Ἐπιρίεσθαι, quod vide.

Ἐπιριέσθαι, (jon. i. q. ἐπιρίεσθαι) Super se attrahere. ἐπιριώταμνος τὴν λεοντῆν, Adducens super se pellem leoninam, Tegena se pelle leoninâ, IV. 8. f.

Ἐπιρωτᾶν et Ἐπιρωτίειν, i. q. ἐπιρίεσθαι et ἐρωτᾶν, Interrogare. ἐνιτέλλετο ὁ Κροῖστος ἐπιρωτᾶν τὰ χρηστήρια, I. 53. a. ἐπιρωτᾶς (μι) ἀνθρωπείων πρηγμάτων ἀτίρι, I. 32. a. καὶ νῦν ὑμέας ἐπιρωτᾶ, I. 53. m. Imperf. sing. ἐπιρωτά λέγων ταῦτα, I. 11. f. ubi quidem ἐπιρωτά habent alii, ut passim alibi. ἐπιρωτά δὲ ταῦτα, I. 55. a. ταῦτα ἐπιρωτά, I. 30. f. V. 124. extr. Plural. εἰ μὲν ταῦτα ἐπιρωτίειν, I. 47. m. I. 53.

m. f. ubi alii ἐπηρώτων, alii ἐπιρώτων praeferunt. ἐπὶ τι ἐπιρώτων τοὺς προφύτας, IX. 93. f. ubi nonnulli ἐπιρώτων, unus codex ἐπηρώτων. Particip. ἐπιρωτῆστας, I. 47. a. ἐπιρωτῶν ἐκάστας (νίκας), Sciscitans de Singulis navibus, VII. 100. m.

Ἐπιρώτημα, τὸ, Interrogatio, Quæstio proposita. ὃ δὲ ἀλγύσας τῷ ἐπιρωτήματι, VI. 67. m.

Ἐπιρώτησις, ιος, ῆ, Interrogatio, Ipsa interrogandi actio. τὴν ἐπιρώτησιν ταύτην ἄξιον μυρίας κακότητος, VI. 67. f. μετὰ τὴν ἐπιρώτησιν τῶν χρησμάτων, IX. 44. a.

Ἐπιτα, vide in Ἐπισιν.

Ἐπὶ τι, i. q. nudum ἐπὶ, Postquam, redundante et prorsus abundante rei particulâ, monente Gregor. Dialect. jon. §. 26. et ibi Koen. ἐπὶ τι δὲ ἐς τὴν Κύπρον ἀπύκοντο, I. 166. a. Sic I. 165. a. 196. f. 200. m. 202. a. et alibi frequentissime. In oratione obliquâ constructur cum Infinitivo. ἐπὶ τι δὲ οὐκ ἀνύσαι τὸ κακὸν, οὕτω δὲ etc. I. 94. f. Conf. Ἐπὶ.

Sed vitiose olim ἐπὶ τι legebatur I. 146. f. et II. 52. a. ubi cum Reizio ἔπισιν correximus, quod Nostro idem sonat ac ἔπιτα, Postea. Vide Var. Lect. ad I. 146, 20. et ad II. 52, 7. (nisi forsân ἔπισιν, unâ voce antepenultima, scriptum olim his in locis fuerat, quod idem ac ἔπισιν et ἔπιτα valuisset.) Vicissim, pro vulgato ἔπιτα IX. 93. f. corrigendum ἐπὶ τι censui. Vide Var. lect. et Not. ad IX. 93, 22.

Ἐπισιν (et Ἐπισι) pro Ἐπιτα usurpasse Herodotum monuit Aelius

Dionysius apud Eustathium, eujus verba supra sub voc. Εἰτε adposuimus. Sed nusquam (quod quidem vel adnotaverim, vel nunc meminerim) servata a librariis nostris ista vocabuli forma est, sed constanter vel in ἔπιτα vel in ἐπὶ τι mutata. Et ἔπιτα quidem subinde (veluti III. 72. f. IX. 33. m. f.) tenuere Editores omnes; alibi (ut IX. 98. f.) mutarunt Schæf. et Borh. cum Reiz. Eis autem locis, ubi pro ἔπιτα vulgo ἐπὶ τι scribebatur, (I. 146. f. et II. 52. a.) quam scripturam etiam codex Arch. IX. 98. f. tenuit; his igitur in locis, ut paulo ante sub voc. ἐπὶ τι monui, videtur ἔπισι antepenacutè scriptum oportuisse, et hæc ibi vera fuerit scriptura, quam eandem ipsam noster cod. F. II. 52. servavit. Quemadmodum promiscue ἔμπερσιν et ἔμπερσι, ὀπισθεν et ὀπισσι, usurpat Herodotus, sic nil vetat quo minus et ἔπισιν et ἔπισι perinde ab eodem usurpatum fuisse credamus. Pro ἔπισιν, quod VII. 219. a. posuimus, vide quæ supra sub voc. Ἐπὶ monuimus.

Ἐπίκυνα, Ultra. Θάλασσα ἴσιν τὰ ἐπίκυνα Εὐρώπης (scilicet μέση), III. 116. f.

Ἐπιλαύνειν, 1) Ducere exercitum contra. ἐπὶ ἤλασε τὴν στρατὴν (τῷ τειχεῖ), I. 164. a. ἐπιλάσας (τὴν δύναμιν) ἐπὶ Βαβυλῶνα, III. 151. a. ἐπιλαύνων (nempe τὴν στρατὴν τῇ Μιλήτῳ) ἐπολιόκει τὴν Μιλήτον, I. 17. a. 2) Neutraliter, Adverbi. τρεῖς νῆες ἐπίλασαν (i. q. οἱ βαρβαροὶ ἐπίλασαν τρεῖς νῆας) περὶ

τὸ ἔργον, VII. 183. a. 3) Rursus Actiōe, ἐπιλαύνειν τινὶ ὄρκον, Jurjurando aliquem Adstringere. σφίσι αὐτῆς ὄρκους ἐπὶ ἡλᾶσαν, I. 146. f. ἐπὶ τούτοις ὄρκους ἐπῆλκσαν, nempe ἀλλήλοις, VI. 62. m.

Ἐπύλκιν, Post se trahere vel ducere. ἐκ τοῦ βραχύνος ἐπύλκονσα τὸν ἴππον, V. 12. m. et f. ἐπύλκιν τὰς μακρὰς οὐράς, III. 13. a. ubi de ovibus Arabiae.

Ἐπύλκισθαι, Morari in itinere, Segnius sequi. τοὺς ὑπολειπόμενους καὶ ἐπιλοκόμενους ἐφόκουν, IV. 203. f. ἐπιλοκόμενους κιν (sic scribo pro vulgato οὐκ) ὁμοῦ ἀμφοτέρους, Morantes, Segnius sequentes subinde (vel passim) simul ambo, III. 105. m. f.

Ἐπίρχεισθαι, proprie Adversus (aliquem) egredi, Persequi. (conf.

Ἐπιζῆναι) Inde translata notione ἐπιζητεῖν in Vit. Hom. cap. 1. a. vulgo interpretantur Referre, nempe, quod latine etiam dicitur, Oratione persequi (conf. Thucyd. III. 67.) Sed, quod ait ibi Pseudo-Herodotus, ζητήσας ἐπιζητεῖν (scil. περὶ Ὀμήρου γενέσεως καὶ βιοτῆς) εἰς τὸ ἀτρεκέστατον, id videtur ille in eam dixisse sententiam in quam Thucydides I. 22. ait, ὅσον δυνατόν ἀκριβεῖα περὶ ἐκείνου ἐπιζητῶν, ubi ἐπιζητῶν recte Scholiastes interpretatur ἱρυνῶν, Pervestigans, nempe Veritatem persecutus.

Ἐπιξῆς, (jon. pro ἐπιξῆς) τρεῖς ἡμέρας ἐπιξῆς, Per tres continuos dies, II. 77. a. ἐπιξῆς ἔζοντο, Ordine sedebant, V. 18. f. VIII. 67. f. θύρε; ἐπιξῆς, VII. 36. f.

Ἐπιζῆναι, ab ἐπιζέμι, 1) Egredi contra aliquem. πολλῶ μᾶλλον ἐπιζήσαν ἐς τὸ εὐρύτερον, VII. 223. m. 2) Hinc Persequi, Ulicisci. θείοις συμμαχοῖσι πίσυνοί μιν ἐπιζέμιν ἀμυνόμενοι, VIII. 143. m. f. ubi Praesens notione Futuri.

Ἐπέκιν, i. q. Ἐπισθαι, Sequi ducentem. θιός τι οὕτω ἄγει, καὶ ἡμῖν πολλὰ ἐπέκουσι συμφίρεται ἐς τὸ ἄμεινον, VII. 8, 1. m. Conf. Ἐπισπίσθαι.

Ἐπίρχεισθαι, 1) Venire super aliquid; itaque, ubi de Fluvio agitur exundante, Inundare, Tegere terram. ἐπίρχεται ὁ Νεῖλος, ἐπὶ τὴν πληθύν, τὸ Δέλτα, II. 19. a. (Similiter τὴν Αἴγυπτον ἐπὶ τὴν, II. 18. f.) 2) Supervenire, Advenire. ἐπὴν τάχιστα νῦξ ἐπύλθη, Simul ac adfuerit (ingruerit) nox, IV. 134. m. f. N. ubi nude ἔλθῃ olim νῦξ ἐπιλθοῦσα, VI. 2. a. VIII. 11. m. f. στρατοπεδουμένοις ἐπὶ ἡλθε ὁ ναυτικός στρατός, VI. 95. a. ubi μοχ παρεγένοντο, eadem notione. Ἀθηναίοις ἐπὶ ἡλθεν βοηθήοντες Πλαταιείς, VI. 108. a. 3) Adire. ἐπιλθὼν ἐπὶ τὸν δῆμον, Adiens populum, In concionem populi progressus, V. 97. a. ἐπιλθόντες ἐπὶ τοὺς Ἐφόρους, IX. 7. a. ἐπὶ ἡλθεν ἐπὶ τοὺς Ἐφόρους, IX. 11. a. Sic ἐπιλθεῖν ἐπὶ τὸ βουλευτήριον, VII. 148. ubi olim ἐπιλθεῖν. 4) Accidere, Incessere. καὶ οἱ ταῦτα δάπαντι ἐπὶ ἡλθε πταρεῖν, VI. 107. m. ἕμερος ἐπείρεσθαι μοι ἐπὶ ἡλθε, I. 30. m. ubi olim με, ne id quidem male; nam citra controversiam cum Accusativo constructum idem verbum

habes II. 141. m. ὀλοφύμενον
 ὃ ἄρα μιν ἐπιλθεῖν ὕπνον, Lamen-
 tanti ei obrepssisse somnum.
 Quare etiam VII. 46. a. m. ferri
 potuisset vulgatum olim ἐπῆλθε
 με κατοικτεῖραι, nisi ibi ἐπῆλθε
 postulasset potiorum omnium li-
 brorum consensus.

Ἐπειρωτῶν, vide Ἐπειρωτῶν. In Im-
 perf. passim olim ἐπρωῖτα ede-
 batur, ubi jonicam formam ἐπει-
 ρώτα alii libri dederunt. Sic et
 Ἐπειρωτήματι olim legebatur VI.
 67. m. pro Ἐπειρωτήματι.

Ἐπισθαι, Sequi ducem. ἦν οἱ ἔπων-
 ται, VI. 132. b. ἐπομένους βα-
 σιλῆϊ, VIII. 66. m. ἅμα τῷ ναυ-
 τικῷ ἔψεται καὶ ὁ πικρὸς στρα-
 τός, VIII. 60. 1. οὐκ ἔφασαν
 Ἀθηναῖοις ἔψοθαι ἡγεμόνοισι,
 VIII. 2. f.

[Ἐπισπασθαι, vide Ἐπισπασθαι.]

Ἐπιστραμμένα, vide Ἐπιστρίφειν.

Ἐπισφύρεσθαι, Incidere, Propo-
 ni. ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπισφερομένῳ πρήγ-
 ματι, Super quaque re quae
 incidit, quaque re proposita,
 VII. 50. 1.

Ἐπίτιος et Ἐπίτιος, ου, ὁ, ἡ, An-
 nuus. τὴν βύβλον τὴν ἐπίτιον γι-
 νομένην, Papyrus quae quo-
 tannis nascitur, II. 92. m. f.
 φόρων πρόσδοτον τὴν ἐπίτιον, An-
 nua tributa, III. 89. m. θυ-
 σίγῃ ἐπιτείγῃσι ἰλάσκονται τὸν Πά-
 να, VI. 105. f. τροφὴν ἔξιν τὸν
 ἐπίτιον καρπὸν, VIII. 108. f.

Ἐπιυρίσκειν, Reperire, Deprehen-
 dere. φοβούμενος μὴ οὕτω ἐπιυρι-
 θῇ πρήσων, IX. 109. f.

Ἐπίχην variis modis usurpatur
 apud Nostrum, significatque
 1) Occupare locum aliquem vel
 spatium quoddam, Obtinere,

Sub se (in sua potestate) ha-
 bere. τὴν ἀμπελον ἐπισχεῖν τὴν
 Ἀσίην πᾶσαν, I. 108. a. τῆς
 ἰλαίης τοὺς κλάδους γῆν πᾶσαν ἐπι-
 σχεῖν, VII. 19. a. οἱ Σκύθαι τὴν
 Ἀσίην πᾶσαν ἐπίσχον, I. 104. f.
 ὀκόσα ἐπίσχον, πάντα ἐπίφλεγον
 καὶ ἔκειρον, VIII. 32. f. ὅσα ἐπίσχον
 τῆς Φωκίδος, πάντα ἐυναμώμεον,
 VIII. 35. a. Sed et Negotium
 quoddam dicitur ἐπίχην τινὰ,
 Occupare aliquem. Sic ἡ ὀπώ-
 ρη (Collectio fructuum) ἐπ'
 ὀκτῶ μῆνας Κυρηναίους ἐπέχει, per
 octo menses Occupat Cyre-
 naeos, IV. 99. f. Denique Res
 quaeprimam dicitur ἐπίχην, verbo
 absolute posito, sicuti latine di-
 cimus Haec res Obtinet, Locum
 habet. Sic ἦν μὴ λαμπρὸς αἴματος
 ἐπίχη, II. 96. m. interpretatus
 sum Nisi secundus idemque
 validus Obtineat ventus: nam
 quod ἐπίχη ibi vulgo Ingruat
 vertunt, quod Schneiderus in-
 telligit tamquam qui Propellat
 navem, id vereor ne ibi non
 fuerit in mente Scriptoris.

2) ἐπίχην, In oculis vel in
 animo habere, Tendere ali-
 quo aut adversus aliquem, et
 similia. ἐπιῖχε ἐπὶ Λακεδαιμονίους
 τε καὶ Τεγεάτας μούρους, Ἀθη-
 ναίους γὰρ ὑπὸ τῶν ὀχθῶν οὐ κα-
 τεώρα, Lacedaemonios et Tegea-
 tas solos In oculis habuit,
 Adversus hos solos Tetendit,
 Sese direxit; Athenienses, ob-
 stantibus clivis, non conspe-
 xerat, IX. 59. (olim 58.) m.
 In re Tacticā, ἐπίχην τινὰ sonat,
 Contra aliquem in acie loca-
 tum esse, Rectā sibi opposi-
 tum illum habere. Sic IX. 31.

a. Μαρδόνιος κατὰ μὲν Λακεδαιμονίους, Persas locavit ex adverso Lacedaemoniorum; sed quoniam Persarum longe major erat numerus quam Lacedaemoniorum, Persae etiam ἐπιῖχον τοὺς Τεγεάτας, Tegeatis oppositi stabant. Similiter mox ibidem, Medi, qui proximi Persis erant locati, ἐπίσχον Κορινθίους, ex adverso Corinthios habebant: et Bactrii, Medis proximi, ἐπίσχον Ἐπιδαυρίους, adversus Epidaurios directi stabant, et cet.

Ad Mentem sive Animum relatum verbum Ἐπίχειν significat In animo habere, Cogitare, Sibi proponere. τῷ (ἐσπικῶ) ἐπιῖχει ἠλλάμψεσθαι ὁ Ἀνδρῆς, I. 80. f. N. ἐπ' οὗς ἐπιῖχει στρατηλατίειν αὐτός, I. 153. m. ἐπὶ ταύτην πρώτην ἐπιῖχον στρατεύεσθαι οἱ Πέρσαι, VI. 96. a. N.

Lib. VI. 49. m. idem verbum habent prohi quidam codices et editiones nonnullae: Ἀθηναῖοι δοκίοντες ἐπὶ σφίσι ἐπίσχοντας τοὺς Αἰγυπτίους δίδωκεναι (γῆν τε καὶ ὕδωρ Δαρειῶ), Putantes hostili in ipsos Animo dedisse Aeginetas terram et aquam Dario; Rati adversus se Tendere illud Aeginetarum factum: ubi nos quidem cum aliis simplex verbum, ἐπὶ σφίσι ἔχοντας, eandem in sententiam praeulimus.

3) Ἐπίχειν, scil. ἑαυτὸν, Continere, Retinere sese. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν (scil. χρῆ) μὴ καλέειν κω ὄλβιον, I. 32. f. οὐκ ἐπισχῆσω (ἀποδέξασθαι τὴν ἡμὴν γνώμην), Non retinebor

Lex. Herod. P. I.

metu quin meam edam sententiam, VII. 139. a. λίγειν μὴ ἐκίλευε τὰ βούλεται, μὴδὲ ἐπισχίειν τοῦ παιδίου ἔπεικα, V. 51. a. m. Sic Continere se ab abeundo vel a progrediendo, Inhibere suum iter, adeoque Subsistere, Morari, Manere. ἐπισχὼν ὀλίγον χρόνον, Breve tempus moratus, I. 132. f. ἐπισχόντες ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ μέχρι μέσου ἡμέρας, τὸ ἀπὸ τούτου ἔπλυνον etc. VIII. 23. f. ἐπισχόντες ἡμέρας τρεῖς, ἔπλυνον δι' Εὐρίπου, VIII. 66. a. ἐπισχόντες ὀλίγας ἡμέρας, ἐξέλαυνον ἐς Βοιωτούς, VIII. 113. a. ταῦτα εἴπως τε καὶ ἐπισχὼν χρόνον, - ἀπαλλάσσετο ὁπίσω, IX. 49. a. Similiter Retinere se ab agendo, a negotio quodam suscipiendo; Abstineret et in aliud tempus Differre. εἰ μὲν νῦν δοκίμῃ, αὐτίκα περὶ ῥώμεθα τῆς Πελοποννήσου· εἰ δὲ καὶ δοκίμῃ ἐπισχίειν, παρέχει ποιεῖν ταῦτα, VIII. 100. m. ἐπισχόντας ἀπὸ τοῦ Αἰγυπτίων ἀδικίου τριήκοντα ἔτια, τῷ ἐπὶ καὶ τριηκοστῷ - ἄρχεσθαι τοῦ πολέμου, V. 89. m. (ubi verba ἀπὸ τοῦ Αἰγιν. ἀδικίου non, ut olim acceperant Interpretes, ad ἐπισχόντες referuntur, sed intelliguntur τριήκοντα ἔτια ἀπὸ τοῦ Αἰγυπτίων ἀδικίου. Conf. supra voc. Ἀδικιον.) Denique, sicut Ἐπίχειν Philosophi dicunt, Sustinere, Retinere assensionem. sic etiam Nostro Ἐπισχέειν (hac verbi forma) est Retinere, Inhibere suum iudicium et in commodum tempus Differre, Cavere ne temere pronunciemus. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχίειν nem-

Q

πε χρη), μηδὲ καλέειν καὶ ὄλδιον, I. 32. m. f.

Ἐπηβαῖν, (jon. pro Ἐπηβαῖν) Ad pubertatem pervenire. ἰς ὃ Ἐπηβασαν οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, VI. 83. a. ubi perperam olim ἐπέβησαν.

Ἐπηβόλας, ου, ὁ, ἡ, Adsecutus, Adeptus, Compos. τρυτίων ἐπὶ βόλος γινόμενος, Haec si nactus fuisset, IX. 94. m. τρυτίων τῶν θείων ἐπὶ βόλους ἰόντας, Hosce quum Nacti essent (quum possideant) deos, VIII. 111. f.

Ἐπυγορεύειν τί τινι (i. q. κατηγορεῖν τι τινός) Accusare aliquem de re quâpiam, Conqueri aliquid de aliquo. ὃ τι οἱ ἐπυγορεύων, Quid de illo (de Delphico deo) conquerens, Cujus culpa illum accusans, I. 90. m. quam in eandem sententiam mox cap. 91. m. ait οὐκ ἐρδῶς Κροῖσος (τὸν θεόν) μέμψεται.

Ἐπήκοος, ου, ὁ, ἡ, Qui audit, Auditor. ὅσαι τῶν βουλευτέων ἐν ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι ἐγένοντο, Vit. Hom. 13. a.

Ἐπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, Advena. Αἰβυες μὲν καὶ Αἰθίοπες, αὐτόχθονες (ἰῆσι) - Φοίνικες δὲ καὶ Ἕλληνες, ἐπὶ ἡλυδὲς, IV. 197. f. ἐπὶ ἡλυδὲς ἰόντες, ἐγένοντο Ἀθηναίων βασιλῆες, V. 65. m. f. Neutrum plurali numero: τὰ λοιπὰ ἔθνη - ἐπὶ ἡλυδὰ ἰεσι, VIII. 73. a. m. (Oppos. αὐτόχθονα.)

Ἐπὴν, i. q. ἰσχυρὰ. ἐπὴν τάχιστα νύξ ἐπέλθῃ, Simulac aderit nox, IV. 134. m. f.

Ἐπηραιεῖν, Minitari. τάδε σφὶ μέγατι ἐπηραιεζόντες, VI. 9. f. Not.

[Ἐσπρωτῖν tamquam verbum Herodoteum adfertur ab Aem. Por-

to, quoniam non modo Imperf. ἐσπρωτῖν frequenter olim in editis, praeceuntibus nonnullis mssis, legebatur, verum etiam Praes. particip. ἐσπρωτῖντας, I. 47. a. pro eo quod verum erat ἐσπρωτῖντας. Vide supra, Ἐσπρωτῖν et Ἐσπρωτῖν.

Ἐπὶ, pro ἔπεισι, VI. 86. 3. in Oraculo. Vide in Ἐπεῖναι ab ἡμῖν, Sum, num. 3.

Ἐπὶ Praepositio, de cujus usu apud Nostrum haec notemus:

I. Ἐπὶ, cum Genitivo, significat.

1) Super vel In cum Ablat. ut παρῆσαν ἐπὶ τῶν ἵππων, III. 86. a. ἔλεγον ὡς ἀνδρωπος ἦκει ἐπ' ἵππου, IX. 44. f. Quo referri etiam possunt locutiones hujusmodi: ἐπ' οὐ ἐτάχθημεν, Super quâ re constituti sumus, Cui negotio praepositi sumus, V. 109. f. (ubi alii quidem ἔπον, pro ἐπ' οὐ: Similiter vero apud Polyb. habes ὁ τετραγμένος ἐπὶ τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως, et id genus alia apud eundem et apud alios.) αἱ νῆες ὤρμιον ἐπὶ ἀγκυρίων, quasi dicas Naves in statione stabant Super ancoris, quod latine rectius dicimus In ancoris, VII. 188. a. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, Super acie (In acie) novaculae stant res nostrae, VI. 11. a. ἐπὶ τῆς γωνίας, In angulo, I. 51. a. m.

2) Ubi de Motu ad locum agitur, Ἐπὶ cum Genitivo Aem. Portus et vulgo alii perhibent idem valere ac ἐς vel ἐς. Videtur tamen nonnihil differre: scilicet quicumque dicitur Profectus esse, ἐς χώραν τινὰ, is intelligitur In illam regionem pervenisse;

sed ἐπὶ χώρης τινὲς profectus esse etiam is dicitur Qui in Regionem, de qua agitur, Tetendit quidem, Qui eam petiit, Qui iter suum eo direxit, nec tamen eo pervenit. Itaque ἐπὶ cum Genitivo, ubi de Motu ad locum agitur, subinde potius Versus, quam In, vel Ad, significat. ἐπὶ Αἰγύπτου, Aegyptum versus, vel In Aegyptum, I. 1. f. II. 73. f. 75. f. ἔπλεον ἐπὶ Χίου, I. 164. f. πλείοντις ἐπὶ Θρηάκης, I. 168. m. τὸ μὲν ἡμῖν τοῦ ὕδατος ἐπὶ Αἰγύπτου ῥεῖν, (versus Aegyptum fluere) τὸ δ' ἕτερον ἡμῖν ἐπὶ Αἰθιοπίας, II. 28. m. εἰχίτο Φεύγων ἐπὶ Λιβύης, Libyam versus iter intendens, II. 119. f. ἀπειλαύνων ἐπ' οἴκου, Domum abire, II. 121, 4. f. ἰόντι ἐπὶ Κυζίκου, IV. 14. m. ἔπλετο πρόφασιν ἐπ' Ἑλλησπόντου, V. 33. a. ἀπαλλάσσοντο ὡς εἶχον ἰδυῖς ἐπὶ Θεσσαλίας, E vestigio rectā versus Thessaliam abierunt, V. 64. f. τὰ τεῖχρα τὰ ἐπὶ Θρηάκης, Castella Thraciam spectantia, VI. 33. a. ἔπλεον εἰς τὸν κόλπον τὸν ἐπὶ Παργατίων φέροντα, VII. 193. a. ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξαναστάντις ἐτράποντο ἐπ' Ἀθηνίων, V. 57. f. VI. 34. f. Promiscue cum Genit. et cum Accus. construitur IX. 47. f. ubi alter ἦγι ἐπὶ τὸ ἀξίον κέραις, alter ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου. Conf. mox num. 3. extr.

3) Ubi de Situ agitur, praepositio ἐπὶ cum Genit. nonnumquam constructa reperitur significans Ad, Apud, Juxta. Sic IV. 87. a. olim legebatur στήλας ἴσται δύο ἐπ' αὐτοῦ, nempe τοῦ Βοιωτοῦ, ubi nos quidem cum

Wess. ἐπ' αὐτῷ posuimus, (conf. Ἐπὶ cum Dativ. num. 2.) Schaeff. vero veterem revocavit lectionem, quod et a me velim factum: nam quod in Notā L. c. scripsi, apud prosaicum scriptorem ἐπὶ cum genit. istā notione haud facile reperiri, non memineram tunc simillimorum exemplorum, quae ex Polybio a me ipso collecta erant in Lexico Polyb. p. 242. num. 4. Accedit aliud quod apud eundem Herodotum legitur, VII. 115. 8. κόλποι τὸν ἐπὶ Ποσειδηίου ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς ἔχων, Sinum qui est ad Neptuni templum, a sinistra habens. αἱ ἐπὶ Λήμιου ἐπικαίμιναι νῆσοι, Insulae prope Lemnum (sive, versus Lemnum, coll. num. 2.) sitae, VII. 6. m. f.

4) Designat Tempus vel Aetatem, quā gesta est res de quā agitur. τὰ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, (Quae Meā aetate, Meā memoria, magna fuerunt) πρότερον ἦν σμικρά, I. 55. f. ἐγένετο ἐπ' ἐμεῦ τοῦτο τὸ τέρας, II. 46. f. ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζῆς, I. 38. f. ἐπὶ τούτου τυραννεύοντος, Hoc regnante, I. 15. ἐπὶ Δευκαλίωνος βασιλῆος, I. 56. f. ἐπὶ Δάφρου, ibid. ἐπὶ Λέοντος βασιλεύοντος, I. 65. a. ἐπὶ Ἄττος βασιλέος sive βασιλῆος, I. 94. a. ἐπὶ Ἀττυάγειος, I. 130. m. ἐπὶ τούτου, II. 4. f. ἐπὶ τούτων ἀρχόντων, IV. 5. m.

Etiam aliā ratione ἐπὶ cum Genit. in designando Tempore usurpatur. εἰλε μὲν Δάφραν, εἰλε Ἄβυδον, Περκάστην, Λάμψακον, Παισόν ταύτας μὲν ἐπ' ἡμῖν ἐκείνης αἰῆς, V. 117. ubi ταύτας

Q *

valet τούτων ἑκάστας, Harum singulas singulis cepit diebus.

5) ἐπ' ἑωυτοῦ, ἐπ' ἑωυτῆς, ἐπ' ἑωυτῶν, Separatim, Seorsim ab aliis, Privatim, et similia. Infantes voluit Psammitichus ἐν στήγῃ ἐρήμῃ ἐπ' ἑωυτῶν κλισθαι, in solitaria casa Seorsim jacere, II. 2. m. οἰκόντας τῆς Φρυγίης χώρον τε καὶ κώμην ἐπ' ἑωυτῶν, V. 98. a. οἰκίωμεν ἐπ' ἡμέων αὐτῶν, IV. 114. f. ubi paulo ante, in eandem sententiam ajebant, ἡμεῖς οὐκ ἂν δυναίμεθα οἰκῆν μετὰ τῶν ὑμετέρων γυναικῶν. Similiter, ἐκλίσυτέ σφας ἐπ' ἑωυτῶν ἵζεσθαι, IX. 17. m. N. τοῦ Παρηγοῦ ἡ κορυφή κατὰ Νίωνα πόλιν κειμένη ἐπ' ἑωυτῆς, VIII. 32. a. quibus in verbis nihil videtur mutandum. Caspium mare est ἐπ' ἑωυτῆς, Per se, Separatum a reliquo mari, I. 202. f. 203. a. εἶχον οὗτοι ἐπ' ἑωυτῶν μάντιν, Peculiarem, Suum sibi proprium haruspiciem habuerunt, IX. 38. a. Χῖσι καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὸ αὐτὸ διαλίσσονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἑωυτῶν, Peculiari, Sibi propria, Diversa ab aliis Dialecto utuntur Samii, I. 142. f.

Eodem pertinet locutio familiaris Nostri, Ἐπὶ ἑωυτοῦ βάλλεσθαι, Secum solo, Seorsim, Re non communicatā cum aliis, consilium capere. Vide supra in Βάλλειν, num. 3. Sed προσκειμένος ἐπὶ στωτοῦ, VII. 10, 4. nude significat Tecum ipse delibera.

6) Porro frequentatur Ἐπὶ cum Genit. ubi significatur Unde (ὅθεν, vel ἐκ' οὗ, ut ait Noster

IV. 45. a.) alicui sive rei sive personae Nomen aliquod aut Cognomen fuerit impositum.

ἢ Λιβύη ἐπὶ Λιβύης λέγεται ἔχειν τὸ οἶνομα, γυναικὸς αὐτόχθονος· ἢ δὲ Ἀσίη ἐπὶ τῆς Προμηθεῖας γυναικὸς τὴν ἑπωνυμίην. — Λυβὶ Φάμενοι ἐπὶ Ἀσίῳ κεκλησθαι τὴν Ἀσίην, IV. 45. m. ὁ ἄργυρος δὲ ὁ Γύγης ἀνέθηκε, καλεῖται Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος, ἑπωνυμίη, I. 14. f. ἐπὶ τούτου (τοῦ Τυρσηνοῦ) τὴν ἑπωνυμίην ποιευμένους ὀνομασθῆναι Τυρσηνοὺς, I. 94. f. Πιλειάδες μοι δοκοῦσι κληθῆναι ἐπὶ τοῦδε, διότι etc. II. 57. a. εἰματα μέλανα φορέουσι, ἐπ' ὧν καὶ τὰς ἑπωνυμίας ἔχουσι, IV. 107. ἐπὶ τοῦ ἔπρος τούτου ὄνομα τῷ νηπίσκῳ ἐγένετο, IV. 148. f. ἐπὶ τούτου τοῦ οὐρεος (τοῦ Ἀτλαντος) οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἑπώνυμοι ἐγένοντο, καλεῖνται γὰρ Ἀτλαντες, IV. 184. f. Νισαῖοι καλεῖνται ἑπῶν ἐπὶ τοῦδε, VII. 40. m. ἐκαλεῖντο Ἀθῆνατοι ἐπὶ τοῦδε, VII. 83. a. ἐπὶ τούτου τῷ χώρῳ ὄνομα γέγονε Ἀθήναι, VII. 193. f.

Quemadmodum vero particula ὅθεν, quam in eandem sententiam ac ἐκ' ὅτου usurpatam IV. 45. a. vidimus, proprie idem valet ac ἀπ' οὗ vel ἀπ' ὅτου, sic ubi de Origine aut Occasione Nominis vel Cognominis impositi agitur, subinde loco praepositionis ἐπὶ etiam ἀπὸ apud eandem Nostrum reperitur. ἀπὸ γένους Λυδοῦ, ἀπ' ὅτου ὁ δῆμος Λυδῶν ἐκλήθη, I. 7. m. nullā librorum variatione nisi quod ἀπ' ἑς, pro ἀπ' ὅτου, scribunt nonnulli. Sic Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδε σφί τὴν ἑπωνυμίην ἐποιήσαντο, II. 42. m. f. con-

sentientibus libris. Ubi nunc ἐπὶ τοῦ Θάτου τούτου τὸ οὖνομα ἔσχε legitur, VI. 47. a. ibidem olim ἀπὸ τοῦ Θ. edebatur praeuntibus pluribus mssis. Denique IV. 45. (ubi plus series repetitur hæc, de quâ agimas, formula) postquam inter ἐπὶ et ἀπὸ fluctuarunt scripti libri, ad extremum in ἀπὸ τευ (aut, quod eodem redit, ἀπ' ὅτευ) καὶ τὴν ἐν Σάρδεσι Φυλὴν etc. consentiunt, uno Arch. excepto, qui hic ἐπ' ὅτευ praeferit, quum antea constanter ἀπὸ exhibuisset; deinde vero si μὴ ἀπὸ τῆς Τυρίης etc. communi consensu praeferunt omnes.

7.) Pro eo, quod magno librorum consensu V. 89. a. legitur, ἐπ' Αἰγινήτας στρατεύεσθαι, Contra Aeginetas suscipere expeditionem, codices Arch. et Vind. ἐπ' Αἰγίνης praeferunt; quam scripturam „satis commode“ habere iudicavit Wess. et in contextum recipere non dubitavit Schaeff. Ego vero, ἐπ' Αἰγίνην aut ἐπ' Αἰγίνῃ facile probaturus, ἐπὶ cum genit. istâ notione constructam nusquam nec apud nostrum, nec apud alium scriptorem, memini reperire.

II. Ἐπὶ cum Dativo casu constructa apud Nostrum hosce significatus habet notabiliores:

1) In loco, vel Super. κληρούχους ἐπὶ τῇ χώρῃ λίσπουσι, V. 77. m. ἥως τε διέβαινε, καὶ ἐγίνοντο ἐπὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ τοῦ οὐρίου, VII. 217. a.

2) Ad, Apud, Juxta. ἀποθνήσκοντα ἔθαπεν ἐπὶ τῇσι θύρῃσι, Ad fores, Prope fores, III. 16. f. ubi quidem ἐν θύρῃσι habent

nonnulli. Θερμίσκῳ τὴν ἐπὶ Θερμώδοντι ποταμῷ, Ad Thermodontem fluvium, IV. 86. m. (Alibi ὑπὲρ ποταμοῦ ait, puto de urbe quam fluvius mediam perfluit, Μαγνησίῃ ἢ ὑπὲρ Μαιανδρου ποταμοῦ, III. 122. a.) στηλας ἔστησι δύο ἐπ' αὐτῷ, scil. τῷ Βοσπόρῳ, Ad Bosporum, in ipsâ orâ illius, IV. 87. a. ubi quidem teneri ἐπ' αὐτοῦ in eandem sententiam potuerat, ut supra monui sub Ἐπὶ cum Genit. num. 3. Ubi de Sinope urbe loquitur Noster, ait Σινώπην τὴν ἐν (non ἐπὶ) Εὐξείνῳ πόντῳ, I. 76. a. et II. 34. b. scilicet, quoniam in peninsula condita est quae in Euxinum pontum excurrit, ut docet ipse IV. 12. ἔστι ἐπ' αὐτῇ (τῇ Λακωνικῇ) νῆσος ἐπικειμένη, VII. 235. a. vertunt, Adjacet illi insula: rectius tamen dixeris fortasse, Ex adverso illius sita est, Opposita illi est insula. Sic Ἰδρίην τὴν ἐπὶ Πελοποννήσῳ, III. 59. a.

3) Contra, Adversus. μαθὼν τὰ ποιεύμενα ἐπ' ἑωυτῷ, I. 61. m. πᾶν (κακὸν) ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένῃ, IV. 154. m. τὸ πᾶν μηχανήσασθαι ἐπ' Αἰγινήτῃσι, VI. 88. a. ἐπὶ σφίσι ἔχοντας, Adversus se tendentes, VI. 49. m. συνιστάς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, VI. 74. a. πάντων Πελοποννησίων συνομοσάιτων ἐπὶ σοί, VII. 235. f. θυομένῳ ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, Sacra facienti adversus Persam, IX. 10. f. (quo sensu alibi cum Accus. V. 44. f.) Huc Aem. Portus refert etiam illam locutionem, ὅς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι ἔγχευε ἄλλην γυναῖκα, IV. 154. a. quasi ibi ἐπὶ θυγατρὶ idem va-

leret ac ἐπὶ κακῷ θύγατρός. Pari-
que ratione Rœnesius simillima
Euripidis verba (*Alcest.* 372 seq.)
μη γαμῖν ἄλλην ποτὶ γυναῖκα ἐφ'
ὑμῖν, interpretatus est, Nullam
aliam ducturum umquam
uxorem In vestrum damnum.
Percommode vero apud Nostrum
loc. cit. teneri poterant Vallae
latina: Amissâ uxore, induxit
filiae novercam: ac fortasse
utroque loco, quum agatur de
Mortuâ matre, praepositio ἐπὶ
similiter intelligi debet ac in
illâ formulâ ἐπὶ παισὶν τελευτᾷ.
Immo vero, quoniam (ut post
Hemsterh. ad Dial. Mort. VII.
1. Hermannus docuit ad Vi-
ger. Adnot. 3, 97.) etiam dici
aliquis potest ζῆν ἐπὶ παισὶν,
nempe Vivere liberos habentem,
Φεύγειν ἐπὶ τέκνοις, Exsulere
relictis liberis: sententiam
Herodoti l. c. haud male expresse-
sisse videbor, sic vertendo, Is
quum filiam haberet matre
orbam, aliam duxit uxorem.

4) Post, tam quoad Tempus,
quam quoad Locum. Sic ἐπὶ τού-
τοις, Post haec, et Post hos,
A tergo horum. Nonnumquam
etiam, nullo respectu habito vel
Temporis vel Loci. (perinde ac
πρὸς cum Dativo) Praeter red-
ditur. Sic l. 45. a. ἐπ' ἐκείνῃ τῇ
συμφορῇ Aem. Portus Praeter
illam calamitatem interpreta-
tur; at ibi pariter proprius signi-
ficatus Post locum habet. ἐπ' ἐξ-
εργασμένοις, Re peractâ, IV.
164. m. Not. VIII. 94. f. IX.
77. a. αὕτη Βιαντος γνώμη ἐπὶ
διεφθαρμένοις Ἴωσι: dupliciter in-
telligi potest, sive Haec fuit

Biantis sententia postquam
perditae res Jonum fuere,
sive Haec fuit Biantis senten-
tia De Jonibus, (super Joni-
bus,) postquam perditae illo-
rum res erant, l. 170. m. f.

5) Ob, Propter. ἐπὶ μὴ αἰτίῃ
l. 157. a. idem valet ac μὴ;
αἰτίας ἔτεκα ibid. paulo ante. Sic
etiam ubi in latino sermone Ablat-
ivum casum ponimus absque prae-
positione; ut, ἐκπαλγέντες ἐπὶ τῷ
γινεμένῳ, Perculsi hoc facto,
IV. 4. a. ἐπ' ᾧ σὺ ἀπολομένη μά-
λιστα τὴν ψυχὴν ἀλγῆσεις, III.
40. f. et 41. a.

6) De, Super, Quod ad hoc
vel illud spectat. ἐχρηστοτηρίαζοντο
ἐπὶ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ, De Arca-
dum terrâ consuluerunt ora-
culum, l. 66. m. τοῦ οὐκ ἔσαν
ποιεῦμαι ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι (In
tali re, Ubi de re hujusmodi
agitur) ἐκχορεύειν τοῦνομα, II.
170. a. τῶντὸ ἐποίησε τὸ καὶ ἐπὶ
τῇ θυγατρὶ, Idem fecit quod
etiam Quoad filiam (Intuitu
filiae, Ubi de filiâ agebatur;
rectius latine, quod et in filiâ)
fecerat, III. 14. m.

7) Pro ἐπὶ τούτῳ δὲ aut ἐπὶ
τούτοις, ubi ἐπὶ sonat Post, Prae-
ter, aut etiam Super, ellipti-
cam formulam ἐπὶ δὲ amat No-
ster. ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα Αἰ-
γινῆται· ἐπὶ δὲ, (scil. τούτοις,
Post hos) Ἀθηναῖσι, VIII. 93. a.
πλείστον ἔθνος Πέρσας αἰρέτο· ἐπὶ
δὲ, Μήδους, VIII. 113. f. ἔζοντο,
πρῶτος μὲν ὁ Σιδόνιος· βασιλεύ-
μετὰ δὲ ὁ Τύριος· ἐπὶ δὲ, ὧλλαι,
VIII. 67. f. αἱ μὲν καὶ πρῶτος
(ἀγῶν), -- ἐπὶ δὲ, -- μετὰ δὲ,
-- ἐπὶ δὲ, IX. 35. m. Hinc VII.

219. a. ubi, loco vitiosæ scripturæ ἐπὶ δὲ nos cum Schæf. ἐπι-
 τιν posuimus, haud dubio ἐπὶ δὲ
 (Deinde vero) erat corrigend-
 dum. Eadem formula ἐπὶ δὲ VII.
 92. a. non Postea aut Deinde,
 nec Super, sed Præterea, In-
 super, sonat. At VII. 75. a.
 ἐπὶ δὲ, (scil. ἐπὶ τοῖς κιθῶσι,
 Super tunicis) ξιμᾶς περιβιβλη-
 μένοις περικλάς. Rursus, ἐπὶ δὲ,
 (scil. ἐπὶ τοῖς καλαμίνους οἰστοῖς)
 σιδηρον ἦν, Super telis arundi-
 neis ferrum erat; i. e. tela arun-
 dineæ ferro erant præfixa,
 VII. 65. ἐπὶ δὲ, (scil. ἐπὶ τοῖς
 τόξοις) καλαμίνους οἰστὸς εἶχον,
 Arcubus imponenda habebant
 tela arundinea, VI. 69. a. Et
 mox ibidem, ἐπὶ δὲ (scil. ἐπὶ
 ταῖς αἰχμαῖς) κίρας δορκάδος ἐπὶ
 ὄξυ, Lancea cornu dorcadis
 acuto erat præfixa.

8) Ἐπὶ τούτῳ, Hac condi-
 tione, Hac lege. ἐπὶ τούτῳ ὑπι-
 ξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, ἐπ' ᾧ τε
 (jon. pro ἐφ' ᾧ) ὑπ' οὐδενὸς ὑμῶν
 ἄρξομαι, Hac conditione -- ut,
 III. 83. m. et mox, συνχωρεῖν οἱ
 εἴ ἐπὶ τούτοις, ibid. f. ἐπὶ λόγῳ
 τοῖσδε ταῖς ὑπὸς χομαι, ἐπ' ᾧ ἡγε-
 μῶν τῶν Ἑλλήνων ἔσομαι, VII.
 158. f. ἡ διαλλαγή σφίσι γίνετο
 ἐπ' ᾧ τε ξένους ἀλλήλοισι εἶναι,
 I. 22. f. ἐπὶ τοῖσδε καταλλάξαν-
 τες, ἐπ' ᾧ τε Ἰπποκράτης Καμαρίναν
 Συρηκουσίους παραδοῦναι, VII.
 154. f. ἴαδε δέκεσθαι τοὺς Μινύας
 ἐπ' οἷσι θέλουσι αὐτοῖς, IV. 145. f.
 ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖς εἶναι
 τοῖς καὶ Κροίσῳ ἦσαν ὑπήκοοι,
 Volenteseisdem conditionibus
 imperio illius esse subjecti,
 quibus Croeso paruerant, I.

141. a. πρὸς τούτους ὄρμιον Κύρος
 ἐποίησατο ἐπ' οἷσι περ ὁ Λυδός,
 I. 141. f. ὁμολογήσαντες ἐπὶ τεύ-
 τοις Πισιστρᾶτου, I. 60. a. et
 ibid. paulo ante, εἰ βούλοιντο οἱ
 τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ
 τυραννίδι, Hac conditione ut
 regno potiretur. ἐπ' οὐδενί,
 Nulla conditione, Nullo pa-
 cto, III. 38. m. f.

9) Rursus Ἐπὶ τούτῳ, In hoc,
 vel Ad hoc, id est, Hoc consi-
 lio, Hunc in finem, Hujus
 rei efficiendæ causâ. ἐπὶ κακῷ
 ἀνθρώπου σιδηρὸς ἀνεύρηται, In
 perniciem hominis inventum
 est ferrum, I. 68. m. οὐκ ἐπὶ
 τούτῳ πλείοντες, Quum non hoc
 consilio navigassent, I. 59. a.
 (ubi alii quidem ἐπὶ τούτῳ, nempe
 ex scholio.) ἐπ' ᾧ ἰστάλη ἐποίησε,
 V. 45. a. ὑβὶ vide Var. Lect.
 ἐπὶ λύμῃ, Contumeliæ causâ,
 II. 121, 4. f. Not. III. 114. a.
 ἔδυσαν, (αὐτὸν) ἐπὶ θανάτῳ,
 Vinxerunt illum ad suppli-
 cium, i. e. Supplicio destina-
 tum, capitali poenâ adficien-
 dum, IX. 37. a. μηχανῶνται ἐπὶ
 τῇ κατόδῳ (αὐτοῦ) πρῆγμα εὐη-
 δίστατον, Ad illius reditum,
 Hoc consilio ut ei reditum
 patefacerent, I. 60. a. m. παῖ-
 δας εἰς Σάρδεις ἐξέπεμψε, Pueros
 Sardes misit ad castrationem,
 Castrationis causâ, Castran-
 dos, III. 48. m. et mox ibidem,
 πυθέμενοι οἱ Σάμιοι τὸν λόγον,
 ἐπ' οἷσι ἀγολατο εἰς Σάρδεις, Post-
 quam Samii cognoverunt Quâ
 causâ (Quo consilio, Quem
 in finem) illi Sardes duceren-
 tur. Huc referri posset formula
 παραλαβὼν ἐπὶ ξενίῃ, καλεῖται ἐπὶ

ξενίῃ, si ita scripisset Herodotus ut olim IV. 154. editum erat: at ἐπὶ ξένια (in Accus. plurali) scripsisse auctorem ostendimus in Var. Lect. ad IV. 154, 19. et V. 18, 5.

10) ἐπ' ἰμοί, ἐπὶ σοὶ ἔστι, Penes me, Penes te. ἐπ' ἡμῖν ἔστι νῆδραποδίσθαι ὑμῶν, VIII. 29. b.

III. Ἐπὶ cum Accusativo casu

1) Vulgatissimo usu significat Ad, In, Super cum Accusativ. Quo de usu pauca quaedam paulo rariora hic notasse sufficiat. ἦγον αὐτὸν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων καταστάς δι' ἐπ' αὐτὰ, Coram senatu constitutus, III. 156. m. στάς ἐπὶ τὸ συνίδριον, Stans ad introitum concilii, VIII. 79. a. ἐπὶ συμφορὴν ἐπέσις VII. 88. a. idem valet ac ἐς συμφορὴν, In calamitatem incidit. ἐπὶ τὰ κέρανα λόφους ἐπιδίδωσαι, Adligare (Imponere) galeis cristas, I. 171. m. De formulā παραλαβεῖν vel καλεῖν ἐπὶ ξένια paulo ante dictum est. πίμπειν ἐπὶ ὕδαρ, Ad petendam (adferendam) aquam mittere, V. 12. m. εὐτ' ἐπὶ τὸ κῶας ἔπλεον, Ad petendum vellus, VII. 193. b. Sic in Vit. Hom. 17. m. loco vulgati ἐπὶ ξύλον πλεῖν utique ἐπὶ ξύλον scriptum oportebat, quemadmodum ibid. cap. 6. a. recte καταπεπλευκώς ἐπὶ σῖτον legitur. ἦγε τοὺς Σπαρτιάτας ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέραν, Duxit in dextrum cornu, IX. 47. f. de Motu in vel ad locum. Sed ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερὰ Situm indicant, quā notione etiam latino sermone perinde et Ad dextram, et A dextrā dicimus. Vide supra in Ἀριστερὸς et Δεξιός.

Sic ἐπὶ τὰ ἔγγρα V. 74. m. f. non In alteram partem significat, sed In alterā parte, Ab alterā parte. Porro, ubi de Mensurā agitur tabularum aurearum, quas Croesus Delphico deo dedicavit, ἐπὶ μακρότερα (scil. μίρη) significat directionem In longiorem partem, In longitudinem; ἐπὶ τὰ βραχύτερα, In breviorē partem, nempe In latitudinem; ὕψος vero Crassities intelligitur, L. 50. a. m. ibique Not. ἐπ' ἀμφοτέρα νοέον, In utramque partem cogitans, Re in utramque partem deliberatā, VIII. 22. f. ἐπὶ μάλλον et ἐπὶ πλείον vide in Μᾶλλον et Πλείον.

2) Contra, Adversus aliquem ire. στρατιύεσθαι ἐπὶ Ἀνδούς, I. 71. f. στρατιύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας, I. 77. f. ἱλάσκει ἐπὶ Σάρδεις, ibid. ἰσρατιύεσθαι ἐπὶ Πέρσας, I. 90. m. 102. a. et m. 156. f. ἐπὶ Ἰωνας ἄλλον πίμπειν στρατηγόν, I. 155. f. πυθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν ἐπ' ἰωνγὸν ἰόντα, I. 157. a. Et sic frequenter alibi.

3) Ἐπὶ χρόνον, Per aliquod tempus, Aliquamdiu, IX. 22. a. ἐπὶ ἑξ ἡμέρας, Per, Intra sex dies, VI. 101. f. εὐδαιμόνησαν ἐπ' ἔγγρα πέντε, III. 59. a. ἐπὶ Δαρείου -- ἐγένετο πλέω κατὰ τῇ Ἑλλάδι ἢ ἐπὶ εἰκοσὶ ἄλλας γενεάς τὰς πρὸ Δαρείου γενομένας, Per viginti alias generationes, VI. 98. m. ὁ μέγα πλούσιος οὐκ ὀλιβριστερός ἔστι τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος, Cui victus suppetit In diem, I. 32. m. Sed II. 181. m. pro eo quod consentientibus libris editum erat ἐπ' ἐκαίην τὴν νύκτα,

cum Schaefero ὡς ἐμίνην τ. ὑκτα
emendandum putavi.

4) Nominibus numeralibus
Ἐπὶ adjici videtur ut aliās Eis,
et in latino sermone Ad. Baby-
lonica terra ita frugum cerea-
lium ferax est ut reddat ἐπὶ
διακόσια, Ad ducena, nonnum-
quam etiam ἐπὶ τριακόσια, Ad
ter centena, I. 193. f. Pro ἐπὶ
κοινά, quod olim I. 216. a. ede-
batur. rectius nunc ἐπικοίνα legi-
tur. Pro ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, quod
libri omnes praeferunt, IX. 95. a.
ex doctorum virorum conjecturā
ἐπιὼν τὴν Ἑλλάδα posuimus: vi-
dendum vero ne in eandem sen-
tentiam teneri potuerit, debue-
ritque adeo, librorum scriptura;
ut nempe ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα valeat
Passim per Graeciam.

IV. Ἐπὶ cum Adverbio μάλ-
λον vide sub vocab. Μᾶλλον,
num. 6. De formulā ἐπὶ πλέον
vide Not. ad VII. 42. a.

Ἐπιβαίνειν, 1) Intrare, cum Ac-
cusat. τῶν ἀν' ἐπιβίωμεν γῆν,
Quorumcumque Intrabimus
fines, VII. 50. f. Cum Genitivo
constructum significat Intrare
hostili consilio, Invadere. ἀπη-
γόρευον μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων
οὐρῶν, IV. 125. m. ubi continuo
dein, ἢ πειρήσονται ἐμβαλόντες
eādem sententiā. 2) Conscen-
dere, navem, murum: ἐπὶ νηὸς
φονίστης ἐπιβάς, VIII. 118. a.
ἐπιβῆναι ἐπὶ τὴν νῆα, VIII. 120. f.
(pro quo est ἐμβαίνειν εἰς τὰς νῆας,
VIII. 83. f.) Post pertinacem
oppugnationem postremo ἐπίβη-
σαν Ἀθηναῖοι τοῦ τείχους, In mu-
rum adscenderunt, In mu-
rum evaserunt, IX. 70. a. m.

3) ἐπ' ἡλίκτῳ βαβαῦα, Vit.
Hom. cap. 33. Vide infra in
Ἡλιακτρον.

Perperam olim ἐπίβησαν ede-
batur VI. 83. a. pro ἐπίβησαν.
Ἐπιβάλλειν, 1) Insuper (aut Post)
conjicere. ἰωυτὸν ἐπίβαλε εἰς τὸ
πῦρ, Se ipse post illos (aut Su-
per illorum cadavera) in ignem
conjecit, VII. 107. f. ubi alii
quidem vulgo ἐτίβαλε. 2) Im-
ponere tributum, poenam et si-
mililia. ἔπρησσαν παρ' ἐκάστων τὸ
ἐκάστοις ἐπίβαλον, I. 106. a. ubi
vide Var. Lect. et Not. Φυγὴν
ἐπιβαλὼν ἰωυτῷ ἐν Ακκεδαίμενος,
VII. 3. a. ἐπιβάλλει τὸν δακτύ-
λιον, Inprimit annulum, II.
38. f. 3) Pro eo quod alii di-
cunt τοῦτό μοι ἐπιβάλλει aut ἐμοὶ
ἐπιβάλλει ποιεῖν τοῦτο, Hoc mihi
incumbit, Ad me pertinet fa-
cere hoc, (conf. Lexic. Polyb.
voc. Ἐπιβάλλειν num. 6.) Noster
usurpat ἐπιβάλλει ἐμὲ ποιεῖν τοῦ-
το. Sic, τοὺς Διελφοὺς ἐπίβαλλε
τιταρτημόριον τοῦ μισθώματος πα-
ρατχιῖν, II. 180. m. ubi verbum
ἐπίβαλλε non tamquam regens
Accusativum casum, sed tam-
quam absolute positum intelligi
debebit; nisi omnino suspicari
liceat, τοῖς Διελφοῖς scripsisse au-
ctorem. Alibi certe eādem notio-
ne usurpatum hoc verbum, haud
secus atque alii scriptores, cum
Dativo casu construit Noster:
μόριον ὅσον αὐτοῖσι ἐπίβαλλε, VII.
23. m. f.

Hinc τὸ ἐπιβάλλον, scil. μέρος,
Rata pars, Portio quae alicui
obvenit vel quae ad aliquem
pertinet. ἀπολαχόντες τῶν κτη-
μάτων τὸ ἐπιβάλλον, IV. 115. a.

pro quo paulo ante agebat ἀπολαχόντις τῶν πτημάτων τὸ μέρος, scilicet τὸ ἐπιβάλλον μέρος.

Ἐπιβασις, ιος, ῆ, Adgressio, Invasio, Actio quae alicui coram iudice intenditur; quā notione Hyperides orator τὴν δίκην, teste Polluce II. 200. ἐπιβασίαν dixit. Sic vulgo verba illa Herodoti VI. 61. a. διὰ πρῆγμα τοιοῦνδε ἐπιβατὶν ἐς αὐτὸν ποιούμενος, praecunte Laur. Valla interpretantur, Ob hanc rem intendens in eum actionem. Equidem ἐπιβασιν hoc loco Aditum, id est Ansam et Occasionem intellegebam, quā quis utitur adversus aliquem. Rectius vero etiam fortasse Fundum sive Fundamentum interpretaberis cui aliquis Insistit, id est, Argumentum quo quis Nititur: quā notione paulo post (VI. 65. f.) eādem in re verbo ἐπιβητιῶν utitur Noster, τοῦτου ἐπιβητιῶν τοῦ ῥήματος, Huic verbo Insistens, Hoc verbo (tamquam fundamento et argumento) nixus. Similiterque Aprianus, frequens Herodotei sermonis imitator, ipso vocabulo Ἐπιβασις usus est lib. I. de Bell. Civ. c. 37. ubi ait, οἱ ἵππεῖς ἐπιβασιν ἐς συκοφαντίαν τῶν ἐχθρῶν τὸ πολέμια αὐτοῦ τιθέμενοι, Equites Romani instituto Druasi tribuni pl. tamquam Argumento et Fundamento usi ad calumniandos suos inimicos. De vario usu hujus vocabuli, praeter ea quae ab H. Steph. adnotata sunt, consuli potest Lexicon nostrum Polybianum et Concordantiae graecae Vet. Test. e

quibus (quod obiter moneo) discimus, Hesychianam glossam Πρὸς ἐπιβασιν spectare ad librum Sapient. XV. 15.

Ἐπιβατεύειν, 1) Insistere. Vide sub vocab. Ἐπιβασις. 2) ἐπιβατεύειν τοῦ οὐνόματος τινός, Nomen alicujus Invadere, id est, Usurpare, Falso sibi vindicare. ἐπιβατεύειν τοῦ Σμῆρδος οὐνόματος, III. 63. f. et vocab. οὐνόματος subintellecto, ἐπιβατεύων τῷ ὀμνύμενῳ Σμῆρδος τοῦ Κύρου, III. 67. a. Rursus, ἐπιβατεύων τοῦ Εὐηνίου οὐνόματος de eo qui Euenii nomen ita usurpavit, ut se filium Euenii falso praedicaverit, IX. 95. 3) i. q. ἐπιβάτην εἶναι, Nave vehi. ἐπιβάτην ἐπὶ τουτῶν τῶν νηῶν, VII. 96. a. 184. a.

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, Vector, praesertim Qui navi vehitur, Miles classarius. οἱ τῆς Ἀργεῶς ἐπιβάται, Argonautae, IV. 145. a. ὅκως τοῦς ἐπιβάτας ὀπλίται, VI. 12. a. (ubi ἐπιβάται discrete distinguuntur ἀ ναύταις) VII. 100. f. τῶν ἐπιβατιῶν τὸν καλλιστευόντα, VII. 180. χωρὶς τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιβατιῶν, VII. 184. a. VIII. 118. m. IX. 32. m.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Qui equo vehitur. ἐπιβήτορις ἵππων, Vit. Hom. 14. a. m. in carmine. Sic Odyss. σ'. 262.

Ἐπιβοᾶν et Ἐπιβοᾶσθαι, Adclamare, Inclamare. εἰ δὲ μὴ ἐπιβῶσονται, (contractione jonicā, pro ἐπιβήσονται) V. 1. m. ubi de Clamore bellico. Aliibi, Altā voce implorare, Auxilio vocare. Κροῖσεν ἐπιβῶσασθαι, (i. q. ἐπιβήσασθαι) τὸν Ἀπόλλωνα ἐπι-

- καλιόμενον, I. 87. a. τὴν ἄλλην στρατιὴν ἐπιβώσαντο, IX. 23. a.
- Ἐπιβοηθεῖν, Auxilio venire. κλιύοντάς σφι ἐπιβοηθεῖν, VII. 207. f. ἡ ἄλλη στρατιὴ ἐπιβοηθεῖ, III. 146. f. Et facta contractione, Λοκοῖ σφι ἐπιβώθητον, VIII. 1. f. 14. a. ἐπιβώθησαν, VIII. 45.
- Ἐπιβουλεύειν, seq. Infinit. Agitare consilium. τοὺς δὲ ἐπιβουλεύειν, τὸν Ἀρίωνα ἐμβαλόντας ἔχειν τὰ χρήματα, I. 24. a. ἐπιβουλεύοντάς ἐπιχειρήσιν (σφίσι), VI. 137. f. Cum Dativo rei, Meditari, Moliri. πυνθάνομαι ἐπιβουλεύειν ἐπὶ πρήγμασι μεγάλοι, III. 122. m. ubi in bonam partem, Magnas res moliri. Cum Dativo pers. et Accus. rei : ἐμοὶ Καμβύσης ἐπιβουλεύει θάνατον, III. 122. m. f. ἐπιβούλευον θάνατον Στράττι· ἐπιβουλεύοντες δὲ ὡς Φανερὸι ἔγινοντο, VIII. 132. a.
- Ἐπίγυμος, ου, ὅ, ἡ, Nubilis, Nuptiis maturus, sive Nuptiarum cupidus. ἔτσι ἔσκειν ἐπίγυμοι, I. 196. m. De virginibus loquens ibid. a. παρθένοι γάμων ὥραϊσι dixerat.
- Ἐπιγίγνεσθαι, 1) Post nasci, Post venire. οἱ ἐπιγινόμενοι τούτῳ σοφισταί, II. 49. a. τῶν ἐπιγινόμενων ἔνεκα ἀνδρῶν, Posterorum causâ, IX. 85. f. 2) Supervenire, Ingruere, Accidere. νῆξ ἐπιγίγνετο, VIII. 70. a. πλώουσι αὐτοῖσι χιμῶν τι καὶ ἔδαρ ἐπιγίγνετο, Navigantibus tempestas et imber incidit, VIII. 13. m. ἐπιγίγνεταί σφι τίς, VIII. 37. m.
- [Ἐπιγράφειν. Perperam olim ἐπιγραφόντων editum erat, pro ἐπιγράφοντων, II. 121, 1. a.]
- Ἐπίγυρος, ου, -ὅ, ἡ, Incurvus, Aduncus. πρόσωπον ἐπίγυρον, II. 76. a. de rostro Ibidis avis.
- Ἐπιδαφιλνέσθαι, Liberaliter offerre, Concedere, Exhibere. τὰς ἰωντῶν μητίρας καὶ ἀδελφιάς ἐπιδαφιλνόμεθα, V. 20. m. f. ubi pro eo, quod pluribus verbis in Versione latinâ posui, velim Vallae tenuissem interpretationem, Nostras ipsorum matres et sorores liberaliter vobis exhibemus : nam potest quidem praepositio ἐπὶ vim adverbii Insuper adjicere ; sed, plerumque etiam absque accessoriâ illâ notione usurpari hoc verbum, satis declarant exempla ab Hemsterhusio, a Wess. ad Herodoti locum laudato, congesta. Similiter verbum ἐπιδιδόναι non semper significat Insuper dare, sed frequentius etiam simpliciter, Dare, Tradere, Donare.
- Ἐπιδείν, Superne Adligare, Imponere, Superne adfigere. ἐπὶ τὰ κρέντα λόφους ἐπιδείσθαι, I. 171. a. m.
- Ἐπιδείν, Carere, Indigere. τετρακοσίας μυριάδας, ἐπιδιούσας ἑπτά χιλιάδων, Quadringentae myriades, quibus desunt septem millia, VII. 28. f.
- Ἐπιδεικνύναι, i. q. simpl. δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. Sic VI. 61. f. ἐπιδεικνύναι et ἐπιδείξει ait, pro quibus paulo ante, et paulo post, simplex δείξει posuit. (Ibi Schaeferus jonicas formas ἐπιδείξει et δείξει Herodoto tribuit, quas alibi frequentat Noster, sed h. l. veteres libri omnes ignorant.) Jovem, ajunt Aegyptii, quum Hercules petiisset

ut ei se conspiciendum daret, praetento arietis capite ὅς ἐω-
τὸν ἐπιδέξαι, Se illi ostendisse,
II. 42. m. πᾶσαν ἐπιδέξας τὴν
Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσῃσι, III. 135. a.
ubi paulo ante (cap. 134. f.) in
eamdem sententiam διξεν ἕκαστα
τῆς Ἑλλάδος dixerat.

Etiam in Medio notione Tran-
sitivā positum reperitur. ἐκίλει
τοὺς δορυφόρους ἐπιδείκνυσθαι (αὐ-
τοῖσι) πάντα τε τὸν περὶ στρατὸν
καὶ τὴν ἵππον, VII. 146. f.

Notione sequioribus scriptori-
bus usitatā verbo Ἐπιδείκνυσθαι
usus est auctor Vitae Homeri
cap. 12. a. τὰ ἔπica τὰ πεποιη-
μένα αὐτῷ ἐπιδείκνυτο, Carmina
sua Ostentabat, id est, Coram
auditoribus recitabat aut ca-
nebat, specimen artis suae
editurus. Conf. Ἐπιδείξις.

ἐπιδείκνυτο βώμης ὅσον εἶχον μί-
γιστον ed. Schaeff. cum mss. non-
nullis VII. 225. m. f. ubi nos
cum aliis ἀπιδείκνυτο tenuimus.

Ἐπιδείξις, vide Ἐπιδείξις.

[Ἐπιδείξις, Dexter, tamquam voca-
bulum Herodoto usitatum profert
Aem. Portus, provocans ad „τὰ
ἐπιδείξια, subintell. χωρία, Loca
„ad dextram, VI. 33. a.“ —
At ibi divisus vocibus ἐπὶ διξία
scriptum oportuit. Etiam Wesse-
lingius quidem, II. 93. m. (ubi
conf. Var. Lect. et Not.) et IV.
191. a. unā voce, sed eā acutā,
ἐπιδείξια ediderat; at idem Vir
doctus, ubi ad VI. 33. pervenit,
rectius divisus vocibus ἐπὶ διξία
scribi intellexit. Vide Var. Lect.
et Not. ad VI. 33, 2. et redi
ad voc. Δειξίος supra, suo loco.]

Ἐπιδεύης, (jon. i. q. Ἐπιδεύς) Indi-

gus, Inops. τῶν πάντων ἐπιδεύς;
ἰόντας, IV. 130. a. ubi alii olim
ἐπιδείεις.

Ἐπιδείξις, ιος, ἡ (jonice i. q. Ἐπιδεί-
ξις) proprie Demonstratio, vel
Ostentatio. Non nisi semel,
quod notaverim aut meminerim,
vocab. hoc apud Nostrum occur-
rit, II. 46. extr. τοῦτο ἐς ἐπιδείξιν
(alii olim ἐπιδείξιν) ἀνδρῶν
ἀπίκνυτο, haud satis liquidā scri-
ptoris sententiā. Nos interpre-
tati sumus, Eaque res in om-
nium hominum notitiam per-
venit. Vide Adnot. ad L. c.
Praeiverat nobis Aem. Portus,
graeca Herodoti verba his lati-
nis reddens: „Hoc in homi-
nis demonstracionem venit,
„id est, Hominibus innotuit,
„ita ut omnes hoc indicarent
„ac demonstrarent.“

Notione sequiori aetate pervul-
gatā occurrit vocab. Ἐπιδείξις
in Vita Hom. 10. m. τῶν ἐπὶ
τὴν ἐπιδείξιν ἰποῖτο. Conf. supra
sub verb. Ἐπιδείκνυσθαι adro-
pita.

Ἐπιδηλος, ου, ὅ, ἡ, Manifestus,
Notus, Cognitus. θίλων μὴ ἐπί-
δηλος εἶναι τοῖσι Ἕλλησι, Nolens
Graecis manifestus esse; id est,
Nolens consilium suum co-
gnosci a Graecis, VIII. 97. a.

Ἐπιδήμιος, aut Ἐπιδήμιος, ου, ὅ, ἡ,
In urbe vel regione aliqua ha-
bitans, Inquilinus. τοῖσι δ' ἄν
ἔωσι (in oppidis Aegypti) ἐπι-
δήμιοι ἔμποροι, II. 39. m. ubi ἐπι-
δήμιοι ex probatis mssis adseivi-
mus, alii vulgo ἐπιδήμιοι.

Ἐπιδιβαίνειν, Post alium transire.
διαβάντων τούτων τὸν Τάναϊν, οἱ
Πέρσαι ἐπιδιβαίνοντες ἰδίωκαν, IV.

122. f. ἔφθη ἐς Ζάκυνθον διαβαίς
ἐπιδιαβάντες δι' οἱ Λακεδαιμόνιοι,
VI. 70. a. N.

Ἐπιδιαγνώσκειν, Recognoscere. τὰ
δ' ἂν ἠέφοντις προβουλευσονται,
μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγνώσκουσι, I.
133. extr.

Ἐπιδιαιρεῖσθαι, Inter se dividere.
ἐπιδιελόμενοι τὰς πόλεις ἐπόρθεον,
V. 116. extr.

Ἐπιδιδόναι, notione intransitivā,
Pergere, Progredi, Augescere.
ἂν οὕτω ἡ χώρα κατὰ λόγον ἐπιδι-
δοῖ ἐς ὕψος, II. 13. m.

Ἐπιδίξασθαι, non Ἐπιδίξασθαι, Qua-
rere, Inquirere, Anquirere.
ἐπιδίξεται τὸ ἠδευτεν ἡμῖν ὁ λόγος
τὸν Κύρον, ὅστις ἰὼν τὴν Κροίσου
ἀρχὴν κατείδε, I. 95. a. ubi per-
peram olim ἐπιδίξεται edd. τί δ'
ἂν ἐπιδιξήμενος ποίοιμι ταῦτα;
V. 106. m. Conf. Δίξασθαι.

Ἐπιδόκειν, i. q. simpl. δόκειν, Per-
sequi. VI. 104. a. VIII. 93. a.

Ἐπίδοξος, i. q. προσδόκιμος, dicitur
de Re quae exspectari potest
et debet, de eo Quod futurum
videtur; item de Personā cui
aliquid eventurum esse pro-
babile est. ταῦδε τοι ἐξ αὐτῶν
ἐπίδοξα (scil. ἱστοί) γινέσθαι, I.
89. m. πολλοὶ ἐπίδοξοι τῶντὸ τοῦτο
πίσισθαι ἰστέ, Probabile est
multis hoc idem esse eventu-
rum, VI. 12. m. λογισαμένους
ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ
ἐπίδοξα καταλαμβάνειν, IV. 11. f.
N. ubi utique καταλαμβάνειν scri-
psisse videtur Herodotus, scilicet
ὅσα κακὰ ἐπίδοξα ἰστέ καταλαμ-
βάνειν αὐτούς.

Ἐπιδραμέιν, Ἐπιτρέχειν, 1) cum
Accusat. Hostiliter incursare.
ταῖς κόμας πάσας ἐπιδραμον, VIII.

23. extr. τὴν χώραν πᾶσαν ἐπέ-
δραμον, VIII. 32. b. ἐπιδραμε πι-
δλον πᾶν tamquam ex lib. I. cita-
vit H. Steph. Conf. Lexic. Polyb.
voc. Ἐπιτρέχειν. 2) Cum Dativo,
Adcurrere, et metaphorice, In-
hiare, Cupide arripere. οὕτι
ἐπιδραμῶν, πάντα τὰ διδόμενα ἰδί-
κετο, III. 135. f. N. ubi construc-
tio verborum in hunc modum
intelligenda, ἰδέκετο πάντα τὰ
διδόμενα, οὗ τι ἐπιδραμῶν αὐτοῖς.

Ἐπιεικὴς, ἴος, ὁ, ἡ, de Homine,
Probabilis, Satis idoneus. παῖς,
τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικὴς, ἄφρωνος δέ,
I. 85. a. ubi Valla, Habilis ad
caetera; nos, Caetera quidem
non ineptus. De Re, τὸ μέτριον
καὶ καλῶς ἔχον Jonas Ἐπιεικίστα-
τον dicere, ait Gregorius Dial.
jon. §. 116. cui praeivere Glos-
sae Herodoteae ex libro II. ἡ δὲ
τρίτη τῶν ὁδῶν, ait Noster II.
22. a. (Tertia illarum viarum,
quibus rationem reddere volunt
augmenti annui Nili) πολλὸν
ἐπιεικιστάτη ἰοῦσα, μάλιστα ἔψευ-
σται: Ubi Valla: Ut multo mo-
destissima, ita longe falsissima
est; nos, Quum maxime spe-
ciosa sit, plurimum a vero ab-
errat. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιει-
κίστιρα προτιθέασιν, Multi praepo-
nunt justioribus aequiora
lenioraque; Aequum et bonum
summo juri praeferunt. Usus
hujus vocabuli complura ex variis
auctoribus exempla collegit Καρ.
ad Gregor. I. c.

Ἐπιεικίως, Modice, Sic satis. ἡ
ρίζα τοῦ λωτοῦ ἐγγλύσσει ἐπιεικίως,
Modice dulcis est, II. 92. m.

Ἐπίναι, (ab ἑμῖ, Εὐ.) 1) Contra
aliquem ire. οἱ Πέρσαι, ὡς εἶδον

ἐπιφανίσαν τῶν Σμυθίων τὴν ἵππον, ἐπήσαν (scil. ἐπ' αὐτὴν) etc. IV. 122. m. ubi mox ἰδίωκαν eadem in re. δεινῶν ἐπιόντων τοῖσι Ἑλλήσι, Periculo imminente Græcia, VII. 145. f. δεινοῦ ἐπιόντος οὐδενός, VII. 164. a. τὸν βάρβαρον τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 157. a. N. 177. m. ὄροντες δρόμῳ ἐπιόντας, VI. 112. a. Ἰσθμῷ τε καὶ οὐλίῳ ἐπύσαν, IX. 59. f. 2) Advenire. ἐπιεῦσι τοῖσι πρεσβυτέροις ἐξ ἰδῆς ὑπανιστάταις οἱ νεώτεροι, II. 80. Hinc ἄμ' ἡμέρῃ τῇ ἐπιούσῃ, Proximo die (Postridie) primâ luce, IX. 42. f. 3) Obire, Percurrere, Passim ire per regionem. ἰσίνοντο ἐπιόντες χώρους τῆς Ἀττικῆς, (id est, ἐκίνοντο τοὺς χώρους, ἐπιόντες αὐτοὺς) V. 74. f. Hac notione ex Reiskii conjecturâ IX. 95. corræxi ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, pro eo quod erat ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, quod quidem ipsum fortasse, eandem in sententiam, teneri debuerat, ut supra sub Praepos. ἐπὶ cum Accus. num. 4. monui.

Ἐπίνειαι, (jon. pro Ἐφίνας) ab ἱημι, 1) Immittere, Mittere contra. ὕδαρ θερμὸν ἐπῆκαν ἐπὶ τὴν ἵσθον, VII. 176. f. ἐπῆκαν τῷ στρατοπέδῳ τὴν ἵππον, V. 63. f. ἐπῆκε τὴν ἵππον ἐπὶ τοὺς Ἑλλήνας, IX. 49. a. 2) Permittere, Concedere, Sinere. οὐδ', ἢν ὁ Λαίῳ ἐπὶ τοι ἄρχῃν, ἡμῖς ἐπῆσομεν, VII. 161. m. f. οὐδὲν ἐπιέντες olim edd. VII. 162. a. pro quo rectius nunc ὑπέντες. εἴ τις ἐπὶ τῇ σφί ἐπίλπειν τὰς μακρὰς οὐράς, III. 113. a. 3) Admittere marem feminae. ἐπιμίει τοὺς ὄνους ταῖς ἵππους, IV. 30. f. Pro quo

est locutio plenior, sed diversa verborum constructio III. 85. f. ubi Oebares ἐπῆκε (nempe τῷ τοῦ Δαρίου ἵππῳ) ὀχλῦσαι τὴν ἵππον.

Ἐπίνυσθαι, Indui. χαλκὸν ἐπιέσται, sive ἐπίεσται, Induta est aes; Operculo aeneo tecta est; I. 47. extr. in Oraculo. Vide Var. Lect. et Not.

Ἐπιζῖν, Effervescere. ἀκνέουσάν μοι τῆς Ἀγραβαίου γνώμης παραινίκα μὲν ἢ νότης ἐπίζεσε, VII. 13. m.

Ἐπιζυγνύναι, Praecingere, Inter se jungere. (vide Lexic. Polyb. h. v.) Sectos arborum stipites intentis super Hellesponto rudentibus continuâ serie impositos ἐνθαῦτα αὐτὰς ἐπιζυγνυν, VII. 36. f. ubi Valla, Desuper innexuerunt; Wess. cum Gron. Superjunxerunt; nos, Arcte inter se constrinxerunt.

Ἐπιζῶν, In vitâ manere, Superesse. εἰ ἐπιζῶσι καὶ μὴ ἀπιδῶσι, I. 120. a.

Ἐπιζωννύναι, Praecingere, Succingere. Mulieres Aegyptiae in luctu discurrunt per urbem plangentes pectora ἐπιζωσμένοι. Succinctae; atque etiam viri plangunt pectora ἐπιζωσμένοι, Succincti, II. 28. b. N.

Ἐπιθαλάσσιος, Maritimus, Ad mare situs. τῶν ἐπιθαλασίων ἀρχὴ πάντων, Universæ praestorae maritimae, V. 30. f.

Ἐπιθίειν (τινὶ vel ἐπὶ τινι), Irruere. καὶ μὲν ἐπιθίοντα ὄρν, IX. 107. m.

Ἐπιθισπίζω τῷ τρίποδι, i. q. θισπίζω ἐπὶ τῷ τρίπ. Ex tripode oracula reddere, IV. 179. m. f.

Ἐπίθημα, αὐτός, τὸ, Operculum. χάλκινον ἐπίθημα ἐπιθήεις, I. 48. f. Ἐπιθυμητής, οὗ, ὁ, Cupidus, Stupidus. νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητής ἐών, VII. 6. a.

Ἐπιθυμία, ης, ἡ, Desiderium. ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, I. 32. m. Et paulo post ibid. ἐπιθυμίην ἐνέικαι, Patienter ferre desiderium.

[Ἐπιθωμάζιν. Pro ἀπιθώμαζι, III. 148. m. plures eodd. ἐπιθώμαζι αὐτὲ ἐπιθώμαζι praeferunt.]

Ἐπικαλέειν, 1) i. q. simpl. καλεῖν, Nominare. ἐπικληθήσαν Κερροπίδαι, VIII. 44. f. ubi eadem notione praecedit verbum οὐνομαζόμενοι, et sequitur ἐκλήθησαν.

2) Ἐπικαλέειν et Ἐπικαλέεσθαι, Ad se vocare, Invitare. αὐτῶν τῶν χρημάτων ἐπικαλιόμενον, I. 187. m. ἐπικαλέοντο (αὐτούς) οἱ Κυρηναῖοι, Invitarunt eos Cyrenaei ad coloniam in Libyam deducendam, IV. 159. m. Hinc Auxilio vocare. ἐπικαλέεσθαι τοὺς Δακίδας συμμαχούς, VIII. 64. f. et mox ibidem, ἐκ Σαλαμίως Αἰάντα τε καὶ Τηλεμῶνα ἔπικαλέοντο. Rursum, αὐτοὶ σφίας ἐπικαλέσαντο οἱ Ἕλληνες, VII. 203. a. Similiter V. 63. m. 80. b. Sed et Invitare ad pugnam, Inclamare, Provocare, V. 1. a.

3) Ἐπικαλέειν et Ἐπικαλέεσθαι, Invocare, Implorare deum. ἐπικαλέσαντες τὸν θεόν, II. 39. a. ἐπικαλέει τὸν Διόνυσον, III. 8. m. θεοὺς ἐπικαλέων, III. 65. m. V. 93. a. ἐπικαλέεσθαι τὸν θεόν, I. 87. a. ἐπικαλέεσθαι τὴν θεόν, V. 61. f. ταῦτα ἔτι τοῦτον ἐπικαλεμένου, Dum ille adhuc deam ita invocatur; hæc q. dea precatur, V. 62. a. τίνα τοῦτον ἐπι-

καλέοντο, Quis esset quem ille invocaret, I. 86. m. ἐπικαλέω τοι τὴν θεόν, I. 199. m. ubi Val-la, Ego tibi deam imploro; nos, Deam, ut tibi adsit, precor. Sed vide ne sententia hæc sit, Per deam te obtestor; Deæ nomine te compello et invitatum velim. Similiter, sed accedente notione Imprecationis et Comminationis, θεοὺς τοὺς βλαπτικούς ἐπικαλέων ὑμῖν, III. 65. m. Et ἐπιμαρτυρόμεθα ἐπικαλούμενοι ὑμῖν τοὺς θεοὺς, μὴ κατισχύνατε.

4) Ἐπικαλέειν, i. q. ἐγκαλεῖν, Accusare, Postulare, Crimini dare. Hinc in Passivo, τὰ ἐπικαλούμενα χρήματα, Pecuniae quarum caussa (utpote furto ablatarum) aliquis accusatur; Pecuniae et res pretiosae quae repetuntur, II. 118. f.

Confer Ἐπίκλιτος.

Ἐπικαμπή, ἧς, ἡ, Incurvatio, Inflexio. αἱ ἐπικαμπαί, Inflexiones muri, I. 180. m. N. Conf. Κεμπή.

Ἐπικάρσιος, ἰν, ἰον, Obliquus, Transversus. τὰς ἐπικαρσίας ὁδοὺς, I. 180. f. τῆς Σκυδικῆς τὰ ἐπικάρσια, IV. 101. f. Cum Genitivo. τριήρας, τοῦ μὲν Πόντου (nisi πόρου legendum) ἐπικαρσίας, τοῦ δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ ῥέον, VII. 36. a. N.

Ἐπικαταβαίνειν, Descendere adversus hostem. ἰδοὺ σφι ἐπικαταβῆναι εἰς Πλαταιάς, IX. 25. a. m.

Ἐπικατακλύζειν, Inundare. ἐπικατακλύειν τὴν Ἀσίην πᾶσαν, I. 107. a.

Ἐπικατακοιμᾶσθαι vel Ἐπικατακοιμίσθαι, Incubare, Dormire su-

per. ἐπὶ τῶν προγόνων Φοιτῶντες τὰ σήματα καὶ κατινυξάμενοι ἐπικατακοιμούνται, (sive, ἐπικατακοιμούνται,) IV. 172. f.

Ἐπικαταλαμβάνειν, Antevertere, Occupare, Opprimere. Olim I. 79. a. sic edebatur, ἐλαύνειν ὡς δύναιτο τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδεις. ὅπως. πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλυσθῆναι τὴν τῶν Λυδῶν δύναμιν, αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, id est, Quam celerrime posset exercitum adversus Sardes duceret; ut, priusquam iterum contraherentur, Lydorum copiae, ipse hostem occuparet, ut Valla reddidit; sive, ipse occuparet capere Sardes; et opprimere hostem. Ibi tria verba, ὅπως et αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, quae a Gronovio et posterioribus Editoribus ex codicum nonnullorum praescripto abjecta sunt, restituenda auctori equidem putem. Similem verbi ἐπικαταλαμβάν. usum ex Platone, Theophrasto et Xenophonte post Guil. Budæum adnotavit H. Stephanus Thes. T. II. col. 574. h.

Ἐπικατασφάζειν, Mactare, Jugulare aliquem super cadavere aut super busto alterius. ἐπικατασφάζει μιν κελύων τῷ νεκρῷ, I. 45. a. ἐὼντὸν ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ, ibid. f.

Ἐπικαταψεύδεται, Mendacium aliquod adjicere dictis. οὐδὲν ἐπικατεψεύσμενος, III. 63. m. f.

Ἐπικάυτος, Adustus, Praeustus. ἀκοντίοις ἐχρέοντο ἐπικάυτος, VII. 74. m. N. et 71. a. Praedstis sudibus ait Virgil. Aen. VII. 524. Obustis, XI. 894.

Ἐπικίεσθαι, 1) Situm esse ver-

sus (prope, contra, adversus) locum aliquem. αἱ ἐπὶ Λημνου ἐπικείμεναι νῆτοι, VII. 6. m. f. 2) Incumbere, Urgere, Instare, Premere; sive Hortando ut πάγχυ ἐπικείμενος ἐνῆγε, V. 104. m. (conf. Ἐνάγειν.) sive Hostiliter imminendo, persequendo aut adgrediendo. ἐπικειμένων αὐτῶν Βοιωτοῖσι, V. 81. b. ποιήσας ταῦτα ἰδίως Ἀθηναῖοι ἐπικίετο, VI. 49. m. πεισόντι αὐτῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἰδίως ἐπικίετο, Impetum in eum fecerunt, IX. 22. a. VIII. 84. a.

Ἐπικέρδιον, ου, τὸ, i. q. τὸ κέρδος, Lucrum, Quaestus. τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξελόντες, IV. 153. m. f. ubi olim ἐπικερδίων, quod ad τὸ ἐπικέρδις (Neutr. adjectivi ἐπικέρδης) retulit Aem. Portus.

Ἐπικερτομένην, Mordacibus verbis insectari. βάσας τὸν Θεμιστοκλῆα ἐπικερτόμησε, VIII. 92. m. f. ubi delendum incisum quod post Θεμιστοκλῆα ex superioribus editionibus in nostram irrepsit.

Ἐπικηρυκίζεσθαι, Miaso praecone de pace aut induciis agere cum hoste, Per caduceatorem edicere. ἐπικηρυκίζετο Πεισιστράτω εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι, I. 60. a. ταῦτα ἐπικηρυκίζετο τοῖσι Δηλίοις, VI. 97. f. ἐπικηρυκίζοντο πρὸς Παισανίην οἱ Θηβαῖοι, IX. 87. f.

Ἐπικηρύσσειν τινι (vel, ἐπὶ τινι) ἀργύριον, Caput alicujus proposita pecunia proscribere; Per praeconis vocem pretium ei polliceri, qui proscriptum aliquem sive vivum sive mor-

tuum nobis tradidisset. αἱ Πυλαγόροι ἐπεκίρουν ἀργύρον ἐπὶ Ἐπικλήτῃ τῷ Τρηχινίῳ, VII. 214. m. καὶ οἱ Φυγόντι ὑπὸ τῶν Πυλαγόρων ἀργύρον ἐπεκίρουν, VII. 213. m.

Ἐπικινδύναι, Insuperare. κακοῖς δ' ἐπικινδύναι θυμόν, VII. 140. extr. in Orac. Vide Not. et conf. Iliad. β'. 850. et ἡ. 451 et 458.

Ἐπικίνδυνος, ου, ὅ, ἡ, Periculosus. ἐπικίνδυνον ἢ μὴ λαμβάνειν, Periculum erat ne deprehenderetur, VII. 239. m.

Ἐπιμυρῖναι, Miscere. ἐπικίρνεται ὁ κρατὴρ, Miscetur in cratere vinum, Repletur crater, I. 51. m.

Ἐπικλήτης, ου, ὅ, ἡ, 1) Advocatus in conciliū, Convocatus. σύλλογον ἐπικλήτον Περσίων τῶν ἀρίστων ἐποίητο, VII. 8. a. N. Hinc substantive, οἱ ἐπικλήται, Qui in concilio vocari solent, Concilii participes. ἐβουλεύετο ἅμα Περσίων τοῖσι ἐπικλήταισι, VIII. 101. a. ἐργάσαντο δὲ τῶν ἐπικλήτων, IX. 42. a. ubi vide proxime praecedentia. 2) Invocatus, Auxilio vocatus, i. q. σύμμαχος, ut ait Hesychius; Auxiliaris. V. 75. f. Conf. Ἐπιμαλίσθαι,

Ἐπιπίσθαι, (jon. pro Ἐπιπνίσθαι) 1) Pervenire ad, Attingere. ἐς τὰ ἄλλα λόγων ἐπίπνιστο ἀληθέστατα, Sermonem tuo verum acu tetigisti, VII. 9. a. 2) Perstringere, Percutere. τὸν Ἑλλήσποντον ἐπέπνιστο Τρηχισίας ἐπικνίσθαι μάστιγι πλοῦτος, VII. 35. a. N. πολλῶ μᾶλλον ἐπικνίσται καταγάφων legebatur olim III. 108. f. ubi nunc ἐπικνίσται. Vide Var. Lect. et Not. et confer ἐπικνίσθαι.

Lex. Herod. P. I.

Ἐπίκοινα. Adverb. i. q. ἐπίκοινως, (ab Adject. ἐπίκοινος) In commune, Promiscue. χρηστήριον τὸ ἐπίκοινα ἔχρησι ἡ Πυθίη τοῦτοις τε καὶ Μιλησίοις, VI. 77. m. ταῖσι γυναιξὶ ἐπίκοινα χρέωνται οἱ Μασσαγίται, I. 216. a. ubi olim quidem ἐπὶ κοινὰ edd. Conf. mox Ἐπίκοινος.

Ἐπίκοινος, ου, ὅ, ἡ, Communis, Ad plures in commune pertinens, Promiscuus. Ἀργείοις καὶ Μιλησίοις ἐχρήσθη ἐπίκοινον χρηστήριον, VI. 19. a. ἐπίκοινον τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιῶνται, IV. 104. a. 172. a. m. 180. f. Conf. Ἐπίκοινα.

Ἐπικουρίειν, Auxilio venire. ὁ δὲ περὶ αὐτὸν ἐπικουροί, IV. 128. f.

Ἐπικουρίη, ης, ἡ, Auxilium, Auxiliaries. ἐπαυαλόντο ἐκ Θεσσαλίας ἐπικουρίων, V. 63. m. 80. f. VI. 100. a. ἐπικουρίη ψυχρὴ, VI. 108. a. m.

Ἐπικουρος, ου, ὅ, Auxiliator. οἱ ἐπικουροί, Auxiliares, II. 152. m. et f. III. 91. f. 145. f. 146. m. et f. Etiam Satellites intelliguntur ἐπικουροί, ut I. 64. a. VI. 39. f.

Ἐπικουφίζειν, Levare. τὴν νῆα ἐπικουφισθεῖσαν οὕτω ἀπεσώθῃναι, VIII. 118. f.

Ἐπικρατεῖν, 1) Vincere, Victoriā reportare, Superare. ἐπικρατεῖν ἢ ἀπώλλυσθαι, Vincere aut mori, VII. 104. f. ἐπικρατῆσι τῇ στάσει Μίνως, Suā factione vicit; vel Superior discessit e lite, II. 1. f. ὁ Νεῖλος πλεῖστὶ ἐπικρατεῖ, scil. τοῦ Ἰετρου, Aquae copiam vincit (superior est) Nilus, IV. 50. a. ubi nunc quidem ex aliis codicibus ἀποπνείζει editur, sed nec spernendum

R

istud. Simillimum certe exemplum, ὃ Πέρσαι ἐπικράτησαν ἀλ. η. 911 ex p. 187. ed. pr. H. Steph. citavit Portus; at ibi quidem verba hæc non leguntur, et vera illorum sedes adhuc me praeteriit. πολλὸν ἐπικράτειον, sc. ἐκίτων, VI. 138. m. τῇ μάχῃ ὡς ἐπικράτησαν, V. 116. b. τοῦνομα Ὅμηρος ἐπικράτησι τῷ Μελισσηνῇ, Vit. Hom. 13. Frequenter construitur cum Genitivo ejus quem vincimus. ἐπικρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν, VIII. 94. m. ἐπικρατῆσαι μάχῃ τῶν Πελῶν, VII. 155. m. τῷ τρόπῳ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπικρατῆσομεν, VII. 254. f. τοῦ σκύλακας ἐπικρατῆσαι τοῦ σκύμνου, III. 32. a. ἢ ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ, Si apud regem (i. e. judicio regis, lite a rege judicatā) illum vicit, IV. 66. m. f. οὐ δύνασθαι εἶναι τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι, Non amplius potuisse illos vim ighis superare, I. 86. extr.

2) Potiri, In potestatem suam redigere. ἐπικρατήσας τῶν πρηγμαίων, Potitus rerum, IV. 164. a. καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν ἐπιηρήθη· οὐ δυνάμενος δὲ ἐπικρατῆσαι, nempe αὐτῆς, V. 71. m. ἐπὶ τῶν νεῶν ἐπικρατήσαν, VI. 115. a.

5) Obtinere (Tenere) imperium, In potestate habere. τῆς θαλάσσης· οἱ Μιλήσιοι ἐπικρατειόν, Maris imperium tenebant, I. 17. f. Sic, βασιλεὺς ἐπικρατήτορος τῆς θαλάσσης, VII. 139. m. f. πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσῃ τῆς θαλάσσης, V. 36. m. ἐπικράτει γὰρ ταύτης, Nam hæc (insula) imperio il-

lius erat subjecta, III. 62. f. Sic τῶν ἐπικράτες, II. 1. f. idem valet ac τῶν ἡρχῇ ibid. ἐπικρατίει τῶν Περσῶν ἔσθαι χρόνον ὅμῃ δ' εἰδὸς παριδίδου, IV. 119. m. f. Ἐπικταῶσθαι, sive Ἐπικτίεσθαι, Insuper acquirere, Adsciscere. πατρίοις χρωμένοι νόμοις, ἀλλὰ οὐδὲνα ἐπικτιώνται, II. 79. a. Ἐπικτήτης, ου, ὁ, ἡ, , Adquisitus. Delta Aegyptiorum ἐστὶ Αἰγυπτίοις ἐπικτήτης γῆ καὶ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ, II. 5. a. 10. a. τὴν ἀπ' Αἰγύπτου ἐπικτήτην (γυναῖκα) ἐτιμῇ ἔχει, Uxorem ex Aegypto adquisitionem, Insuper ductam, Adventitiam, III. 3. m.

Ἐπικυβεσθαι, Superfoctare. ἐπικυβεσθαι μούνον πάντων θνητῶν ὁ λαγός, III. 108. m. N.

Ἐπικυρεῖν, i. q. κυρεῖν, Nancisci. καθαροῖον ἰδέσθαι ἐπικυρεῖσθαι, olim edd. I. 35. a. ubi nunc simpl. κυρεῖσθαι, sed neutiquam aspernandum compositum.

Ἐπιλαμβάνειν, 1) Prehendere, Corripere, Invadere. ἐπιλαβὼν λοιμὸς τὸν στρατὸν καὶ δυσεντήρη, VIII. 116. m. (quā notione quidem alibi verbum ἐπιλαβεῖν frequentat Noster: vide VI. 27. a. et ibi Not.) 2) Cohibere, Retinere. ἐπιλαβόντις τὸ πλύσμα τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, II. 87. m.

Med. Ἐπιλαμβάνεσθαι, cum Genitivo, 1) Insuper nancisci, et simpliciter Nancisci. προστάτω ἐπιλαβόμενοι, I. 127. a. V. 23. m. f. προφάσις ἐπιλαβεσθαι Occasionem (Speciosam causam) nancisci, III. 36. f. et VI. 13. m. f. ubi etiam reddi potest Arripere occasionem, sicut VI. 49. f. ubi ἄσμενοι προφά-

ους ἐπιλαμβάνοντο. 2) *Manu prehendere et firmiter tenere, ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νηός*, VI. 114. *Quando simpliciter Prehendere vel Arripere significat, construitur etiam cum Accusativo: τὰ δόρατα (τῶν πολεμίων) ἐπιλαμβάνόμενοι κατίνων*, IX. 62. m.

3) *Manum injicere, Adgredi, Invadere, Adoriri. ἐπιλαμβάνοντο τῶν νηῶν*, VI. 113. extr. (*Conf. Συνεπιλαμβάνεσθαι.*) 4) *Corripere verbis, Invehi in aliquem. Sic olim quidem edebatur, χαλεπῶς ἐπιλαμβάνοντο ἡ μήτηρ τοῦ παιδός*, II. 121, 4. a. *ubi nunc simpl. ἐλαμβάνοντο ex mastis adscitum, sed istud denovo revocavit Schaeff.*

Ἐπιδάμπειν, *Illucescere, Adparere. ὡς σφί ἡμίρη ἐπιδάμψει*, VIII. 14. a. *ἶσρος ἐπιδάμψαντος, Adpetente vere, Primo vere*, VIII. 130. a. *Conf. Ὑποδάμπειν. Ἐπιδάμψτος, ου, ὁ, ἡ (jon. pro ἐπιδάμψτος) Deprehensus. ὡ ἐπιδάμψτος ἀφάσσοσθαι ἴσται, Si Deprehensa fuerit palpsans illum*, III. 69. m. *ubi perperam olim ἐπιδάμψτος. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐπιλανθάνεσθαι, *Oblivisci. τουτίων μὲν τῶν ἐντολέων μεμνημένος ἐπιλανθάνετο*, III. 147. b. *Conf. Ἐπιλήθισθαι.*

Ἐπιλαίπειν, *Lævigare, Lenire. Metaph. τοσαῦτα ἐπιλήνας τὴν Εἰρήνῃ γνώμην, Lenivit, Molivit Xerxis sententiam*, VII. 9, 3. extr. *Conf. Λαίπειν.*

Ἐπιλέγειν, 1) *Dictis adjicere. λόγον τοῖς ἐπιλέγοντις, Narrationem vel Rationem hancadji-*

cientes, II. 156. m. VII. 147. a. VIII. 49. m. f. *Sic τοιαῦτα ἐπιλέγοντις ποιῶσι ἐμοί γε οὐκ ἀρεστά*, II. 64. f. *Simul vel Deinde dicere: κεφαλὰς ταύτας παραφέρει, καὶ ἐπιλέγει ὡς etc.* IV. 65. f. *παίζουσι -- ἐπιλέγοντις etc.* V. 4. f. 2) *Seligere. ἐπιλέξας τῶν ἀστῶν τοὺς etc.* III. 44. f.

Medium Ἐπιλέγεσθαι, 1) Deligere, Seligere sibi. ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων (scil. ὅσους ἐβούλετο, aut simile quid,) ἐξήγαγε, Selectos Babylonios eduxit, III. 157. m.

2) *Legere, Perlegere epistolam, librum; quod vulgo ἀναγινώσκειν. λαβὼν τὸ βιβλίον (vel τὰ γράμματα) ἐπιλέγειτο*, I. 124. a. 125. a. II. 125 m. III. 41. a. 43. a. 128. m. V. 14. b. VII. 239. extr. VIII. 22. a. 128. f. 136. a.

3) *Secum cogitare, Reputare, Perpendere; quod aliàs ἀναλογίζεσθαι. Ταῦτα ἐπιλεγόμενω Κροίσῳ*, I. 78. a. II. 120. a. VI. 9. a. m. 86, 1. f. *ἄλλα τι πολλὰ ἐπιλεγόμενος*, VII. 47. f. *πᾶν ἐπιλεγόμενος ἀπίστωσαι χρεῖμα, Reputans quidlibet accidere sibi posse*, VII. 49. f. *τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα, Nil curare quid agant hostes*, VII. 236. f. *ἐπ' ἀμφοτέρω ἐπιλεγόμενοι παρεσκευάσασθαι*, IX. 97. f. *μήτε πᾶν ἐμοίως ἐπιλέγειο*, VII. 50, 1. a. et f. *ἐπιλεξάμενον ὡς οὐδὲν εἶη etc.* I. 86. f. V. 30. m. *οὐδαμᾶ ἐπιλεξάμενος μήποτε τίς μοι ἱπανασταίῃ*, III. 65. m. *ubi Metuendi notionem includit hoc verbum, sicut VII. 149. a. et passim alibi, vide Not. ad VII. 149. ταῦτα τῶν*

στρατηγῶν ἐπιλεγομένων, Haec dum Inter se disseruerunt duces, VIII. 51. a. In Vita Hom. c. 2. ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην, Commemorans reddunt, sed et ibi commode Reputans intelligi potest. Conf. Ἐπιλογίζεσθαι.

Ἐπιλείπειν, idem fere ac ἀπολείπειν, Relinquere, Deserere, Destituere, Deficere. Cum Accusat. τοῦ θύρτος, τῶν ὄμβρων ἐπιλείποντων αὐτούς, scil. τοὺς ποταμούς, Aestate quum imbres Destituunt (Deficiunt) fluvios; quum cessant imbres augere illos, II. 25. f. κοῖον δὲ πινόμενόν μιν (nempe τὸν Ξέρξια) ὕδωρ οὐκ ἐπίλειπε, VII. 21. m. N. Σαράμανδρος -- ἐπίλειπε τὸ μέθρον non (uti olim in Not. ad h. l. et ad II. 19. m. praeceuntibus aliis censueram) intelligendum κατὰ τὸ μέθρον, sed ἐπίλειπε τὸ μέθρον, Deseruit, Destituit fluxum vel cursum suum, sive rectius Alveum suum, (nam μέθρον manifeste Alveum dixit Noster VII. 127. m. et IX. 51. a.) id est Desiit fluere, et aquam bibendam praebere exercitui. Ibi alii olim ἀπέλειπε, unus codex ἐπέλειπε. Confer Vesselingii Notam, in qua perperam VII. 125. citatur, quum VII. 127. debuisset.

Alibi absolute ponitur; sed ita ut, originem formulae si spectes, subintellectus olim fuisse videatur Accusativus. Sic, Μέλανα ποταμόν, οὐκ ἀντισχόντα τότε τῇ στρατιῇ τὸ μέθρον, ἀλλ' ἐπιλείποντα, nempe τὸ μέθρον, VII. 58. f. Similiter VII. 127. f. ταῦτα πάντα πολύγωνα πεποίηκε ἡ

σοφὴ τοῦ θείου προνοίᾳ, ἥτις μὴ ἐπέλειπε (scil. τοὺς ἀνδρώπους) κατεσθιόμενα, III. 108. a. ubi nonnulli quidem ἐπέλειπται, perperam.

Ἐπιδέσθαι, Oblivisci. ἀνὴρ, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὐνομα ἐκὼν ἐπιδέσθαι, Vir cujus nomen sciens volens obliviscor, IV. 43. f. id est, Mentionem ejus facere (Edere illud) nolo, quemadmodum μέμνημαι proprie Memini, dein Mentionem facio significat: alii quidem ibi ἐπιδέσσομαι. praeferunt. In eadem, quae hic obtinet, sententiam alibi ait, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὐνομα, οὐκ ἐπιμνήσομαι, I. 51. m. f. Imperf. τούτων ἐκὼν ἐπιδέσθε, Horum (quae rogatus fuerat) ultro oblitus est; Nul- lam eorum fecit mentionem, III. 75. a. Praet. Med. ὑπαμίναντο, τὰ πρῶτα ἐπιλεληθέναι, (Oblitos se esse priora) τὰ δ' ὕστερα οὐ συνίναί, III. 46. m. ubi alii ἐπιλελήσθαι, sed vide Not. Conf. Ἐπιλανθάνεσθαι.

Ἐπιλογίζεσθαι, Secum reputare. ἐπιλογισθέντες ὅτι ἐτό. VII. 177. a. Conf. Ἐπιλέγεσθαι.

Ἐπίλοιπος, ὁ, ἡ, Reliquus. τὰ ἐπίλοιπα τοῦ λόγου, IV. 154. a. τὰς ἐπιλοίπους τῶν πολλῶν, VI. 33. m. f. μῆνας ἐπὶ τὰ τοὺς ἐπιλοίπους τῆς πληρώσεως, III. 67. a. N. Conf. Πλήρωσις.

Ἐπιλυπίειν, Insuper incommodare, Molestiam creare. ἄλλα γὰρ μᾶλλον σφικας ἐπέλυπτε, IX. 50. a. ubi olim simpl. ἐλύπε.

Ἐπίμαχος, ὁ, ἡ, Qui oppugnari et expugnari potest. τῇ ἢ ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλεως, Quā parte expugnabilis erat

argh, I. 84. m. f. (ubi opponitur τὸ ἄμαχον.) τῇ μάλιστα ἴσκει ἐπίμαχον τοῦ τέχους, VI. 133. f. ἢ τὸ ἐπιμαχώτατον ἦν τοῦ χωρίου παντός, IX. 21. a. ubi non de muro aut munimento agitur, sed de tractu terrae acclivi et quidem de Ea parte illius tractus, quae impressioni equitatus hostis maxime patebat, in quam equites hostium facillime impressionem facere poterant.

Ἐπιμέλεια, ης, ἡ, Cura. διότι ἰων τοῦ οὐδεμὴν ἐπιμέλειαν ποιῶνται, VI. 105. f. τῶν παιδῶν ἐπιμέλειαν ποιῶνται, Vit. Hom. 24. m. οὐκ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν Ὀμηρον, Vit. Hom. 56. m. ἐπιμελὴς προσηγομένης, Vit. Hom. 5. a. πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμελίῃν ἔχυν (αὐτοῦ), ibid. 7. m.

Ἐπιμελὴς, ἰος, τὸ, Quod alicui curae est; Quod animum alicujus advertit. Κύρῳ ἐπιμελὴς γίνετο τὰ Κροῖσος εἶπαι, I. 89. a. ἐπιμελὴς μοι ἦν, (nempe ὄρᾳ τὸν χρῶν etc.) II. 150. a. ἀλλὰ οἱ τοῦτ' ἦν ἐπιμελὴς, III. 40. a. ὡς δὲ παρεξήτε ἡ γυνή, ἐπιμελὴς τῷ Δαρείῳ γίνετο, nempe τοῦτο. Et ποx, ἐπιμελὴς δὲ ὡς οἱ γίνετο, V. 12. m. VII. 37. m. f.

Ἐπιμέμφοσθαι τι, Conqueri de aliquā re. ὥστε σι μὴδὲν ἐπιμέμφοσθαι, I. 116. m. ἐπιμέμφοσθαι ὅσα ὑμῖν Μίνως ἔπεισε δακρύματα, VII. 169. m. ἐπιμεμφ. τινὶ τι vel ἀντὶ τίνος, Crimini dare alicui aliquid; Infensum esse, Succensere alicui ob aliquid. τὰ Κροῖσος ἐπιμεμφόμενος τῷ Κύρῳ, I. 75. a. ἴσως τι ἐπιμεμφόμενοι Ἀθηναίων τῷ δήμῳ, VI. 124. a. ἀντὶ

τούτων Αἰγύπτιοι -- ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίῃ ἀπίστησαν ἀπ' αὐτοῦ, IV. 159. f. ubi quidem ambigi potest utrum juncta intelligi debeant verba ἀντὶ τούτων ἐπιμεμφόμενοι; an ista ἀντὶ τούτων ἀπίστησαν, ἐπιμεμφόμενοι (scil. αὐτὰ) Ἀπρίῃ. Conf. Μίμφοσθαι.

Ἐπιμήκης, ἰος, ὁ, ἡ, Praelongus. ἀγκύρας κατῆκαν ἐπιμήκεις, sic bene noster cod. Flor. VII. 36. d. ubi alii vulgo (quod sciam) omnes περιμήκεις.

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ, ἡ, Menstruus. τὰ Ἐπιμήνια, Menstrua sacrificia, quae ἐμνήνια ἱερὰ dicit Sophocl. Elect. 281. Et apud Tragicum quidem Victimae caesae intelliguntur: apud Herodotum vero, quum VIII. 41. m. ait ὡς ἐόντι (serpenti qui Minervae templum in Acropoli Athenarum habitare putabatur) ἐπιμήνια ἐπιτελοῦσι προτιθίντες, Menstrua ista sacrificia, sive Oblationes menstruae, non victimae sunt, sed placentae melle conditae, quibus vesci serpens ille putabatur. Vide Not. ad h. l. Similiter apud Polybium XXXI. 20, 13. et 22, 12. sunt Menstrua cibaria, sed illa quidem militibus distribuenda. Conf. quae ad Polyb. XXXI. 20. olim notavimus.

Ἐπιμήχανος, ὁ, ἡ, Qui machinatur, Molitur. κακῶν ἐπιμήχανι ἔργων, VI. 19. m. in Orac.

Ἐπιμνήσκουθαι, Mentionem facere, Commemorare. Cum Genitivo: ἐπιμνήσσομαι ἀμφοτέρων, I. 5. extr. τούτων ἐπιμνήσκομαι, I. 177. extr. τοῦ καὶ πρότερον ἐπιμνήσθην, I. 85. a. τοῦ εἶναι του-

τῶν ἐπιμνησθῆναι, VIII. 55. a. Cum praepositione πρὶ et Genitivo: τῶν (πυραμίδων) τοῦ μεγάλου πί-
μι ἐπιμνησθῆναι, II. 101. f. Simul cum Accusat. et Genitivo sive ex-
presso sive subintellecto: τὰ δ' ἂν ἐπιμνησθῶ αὐτίων, II. 3. extr.
τοσαῦτα ἐπιμνησθῆναι, sail. περὶ αὐτοῦ, L. 14. extr. τῆς τε μάχης -- πολλὰ ἐπιμνησθέντες καὶ τὴν Ἀῆνου ἄλωσιν, VI. 136. m. Not.
Ἐπιμύξην, ης, ἡ, Mutuum commercium. ἰούσης (αὐτοῖσι) ἐπιμύξης πρὸς τοὺς Τρῳήτας, I. 68. a.
Ἐπιμίσγεσθαι τι, Commmercium aliquod cum aliquo habere. Κόλχοι ἐπιμισγόμενοι Αἰγύπτῳ, -- Φοινίκῳ ὅσοι τῇ Ἑλλάδι ἐπιμίσγονται, II. 104. f. μὴ ἐπιμίσγεσθαι τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ, II. 151. extr. ἐπιμισγόμενοι οἱ Μῆδοι, I. 185. extr.

Ἐπιμύσσειν, vide Ἐπιμνησθῆναι.
Ἐπιπίειν, Adcumulare, Denuo Superne imponere. ἴτιος ἱκάστου αἰμάξας ἱκαστὸν ἐπιπίουσι Φρυγῶν, IV. 62. a. ubi paulo ante dixerat Φρυγῶν Φάκιον συνενέ-
αται.

Ἐπίπειον, ου, τὸ, Navale, Portus. τοῦτο γὰρ (τὸ Φάληρον) ἦν ἐπίπειον τότε τῶν Ἀθηναίων, VI. 116. f.

Ἐπινίμεισθαι, Depasci, Depascendo absumere. τὸ πῦρ ἐπινέμετο τὸ ἄττυ ἅπαν, V. 101. a.

Ἐπινίφειλας, Nubibus obductus. τὰ ἐπινίφειλα, Coelum nubibus obductum. οὔτε ἐπινίφειλων ἐόντων, VII. 37. m. N.

Ἐπινοεῖν, 1) Excogitare. ἐπινοήσας τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν, I. 48. f. 2) Inducere in animum, In animo habere, Destinare. πάντα ὅσα ἐπινείω ποιήσειν, III. 134.

m. ἐπιδὼν ἐπινέειν ποιήσασθαι, V. 65. a. ἐπινείω πρῆγματα μεγάλα κατεργάσασθαι, V. 24. a. τῇ ποιήσει ἐπινέει ἐπιδήσασθαι, VII. Hom. 6. m. f. ἐπινέησεν δὲ τῆς, V. 50. m. non significat, ut Portus reddidit, Sic sentio, Hoc animo voluto, Hoc in animo habeo; sed e praecedentibus verbis repetendum est ἐπινείω τῇδε κατὰξινυμᾶς, In Hunc modum, Hac ratione in patriam vos reducere cogito.

Passivum ἐπινοῶσθαι eadem notione usurpatur atque activum num. 2. Πολυκράτης πρῶτός ἐστι Ἑλλήνων δὲ θαλασσοκρατίην ἐπινέ-
ησεν, III. 122. a. αὐτοῦ ταῦτα ἐπινοῶσθαι, VI. 115. f. ubi quod codices nonnulli, probi quidem alioquin, αὐτοῖσι praeferunt, quasi passivè notione accipien-
dum verbum esset, id ex correctione parum necessarià aliojus librarii natum videtur.

Ἐπιονκίζειν τὰς βασιλῆας ἱστίας, Lares regios pejerare, Per regios Lares jurando pejerare, IV. 68. m.

Ἐπιούσα ἡμέρη, vide in Ἐπίπαι.

Ἐπίπαν (proprie, ἐπὶ πᾶν) In universum, Omnino. τὸ ἐπίπαν οὐδᾶποτε τάλαντα, Univer-
sa summa (In universum) octuaginta talenta, VI. 46. m. f. ὡς τὸ ἐπίπαν, Ut plurimum, Plerumque, IV. 68. a. VII. 50, 1. f. 157. extr. VIII. 60, 3. f. Alii ubique τὰ ἐπίπαν conjunctim pingunt.

Ἐπιπάσσειν, Inspargere. ἐπὶ γάλα ἐπιπάσσειντες, Lacti inspergentes (nempe, cicadas sole siccatae et in pulverem comminutae), IV. 172. a.

[Ἐπιπυῤῥᾶσαι, ν. Παῤῥᾶσαι num. 1.]

Ἐπιπίπτειν, Invadere, Irruere. καυῆσι (τῆσι πόλεσι) ἐπιπίπτοντες, V. 115. f. idem quod ἐσπίπτοντες ἐς αὐτάς, ibid. paulo ante. ἀφουλάκτρῃ αὐτῷ ἐπίπτεον, IX. 116. extr. τοῖσι βαρβάροις ὁ βορῆς ἐπίπτει, VII. 189. f. ἐπίπτεον φερόμενοι ἐς τοὺς Ἕλληνας, VII. 210. m.

Ἐπιπλεῖν et Ἐπίπλωσθαι, ταῖς Supellectilia, Bona mobilia. ὅσα εἴη ἢ χρηστὰ ἐπίπλωσθαι, I. 94. f. τὰ ἐπιπλεῖ ἀπυδόντων τῶν Ἰώνων, I. 150. b. ἐσθίμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἔπιπλεα πάντα, I. 164. f. III. 135. m. VI. 23. f. VII. 119. f. Vide Suidam, Glossas ex Herod. I. 150. et Koen. ad Gregor. δ. cxi.

Ἐπιπλεῖν, (i. q. ἐμπλεῖν, quod vide suo loco.) Navigare in navi quādam. Sic quidem pro ἐνέπλεον, VII. 184. extr. haud male ἐπίπλεον praefert noster cod. Flor. Similiter οἱ ἐπιπλέοντες, VII. 98. a. dicuntur qui ἐπιβατεύοντες, VII. 96. a. Conf. Ἐμπλεῖν.

Ἐπίπλεος, ἐν, ιον, Plenas, Repletas. λευκῶν ἐπίπλεος κρεῶν ἐφθῶν, III. 18. a. τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶς πάντων παραδίττης, VI. 139. m. τράπεζαι ἐπίπλεαι μηλείων κρεῶν, I. 119. m. (ubi quod ex superioribus editionibus in nostram quoque irrepsit, ἐπιπλέαι penacutē scriptum. id tam eod. nostrorum praescripto, quam Grammaticorum de Accentu in declinatione Adjectivorum decretis, adversatur.) πιδία ἐπίπλεα ἀνδρώπων, VII. 45. f.

Ἐπιπλήσσει τι τινί, (i. q. μίμψε-

σθαι) Reprehendere aliquid in aliquo. τὰ τῷ πύλας ἐπιπλήσσω, αὐτὸς οὐ ποιήσω, III. 142. a. m. VII. 136. f.

Ἐπίπλωσθαι, ταῖς, vide Ἐπιπλεῖν.

Ἐπίπλωος, ὁ, Omentum. τὸν ἐπιπλῶνα καὶ τὸν ἐπίπλεον συνδις ὁμοῦ, II. 47. f.

Ἐπιπλώων, Navibus advehi, Enavigare contra. λέγουσι ὡς - - Σάμιοι ἀπειλώατο αὐτόν, νηυσὶ μακρῇσι ἐπιπλώσαντες, I. 70. m. V. 81. b. ἐπὶ ἐπίπλωσθαι οἱ Φοῖβης, οἱ Ἴωνες ἀντανῆγον τῆς νείας, IV. 14. a. ὡς οὐδὲς εἴη ἐπίπλωσθαι VIII. 9. b. ὀρίοντες οἱ στρατηγὸς ἐπιπλέοντες (scil. σφίσι vel ἐπὶ σφίσι) νηυσὶ ὁλῶγῃσι, Duces conspicati illos adversus se navigantes paucis navibus, VIII. 10. a. Aliā notione alibi positum verbum ἐπιπλεῖν paulo ante vidimus. Conf. Ἐπαναπλεῖν.

Ἐπιπλέειν, Adfluere, Ad aliquem locum confluere. Metaphorice, ἐπιπλέοντων τῶν Ἑλλήνων καὶ γινόμενων πλείωνων, IX. 38. a. Et iterum, ἐπιπλέουσι οἱ Ἕλληνες καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, ibid. b.

Ἐπιπρωτεύειν, Corroborare, Vires et animum addere. αὐταὶ (αἱ νῆες) δὴ σφίσι ἐπιπρωτεύαν ἀπικόμεναι, VIII. 14. m.

Ἐπίσημον, τὸ, τῆς νηὸς, Insigne navis, VIII. 88.

Ἐπίσημος, ὁ, ἡ, 1) Insignis, Illustris. Ἑλλήνων τινὲς, ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην, II. 20. a. 2) Signatus. ἔχιν χερσὲν πολλὸν μὲν ἐπίσημον, πολλὸν δὲ καὶ ἄσημον, IX. 41. m. 3) Inscriptus, Inscriptioe instructus. ἀναθήματα οὐκ ἐπίσημα, Donaria nullo titulo signata,

Nullam inscriptionem prae se ferentia, I. 51. f.

Ἐπίσης, vide in Ἴσος.

Ἐπισιτίζομαι, Frumentum, Com-
meatum advehere, Rei frumen-
tariae prospicere. ἐκ ταύτης (τῆς
κώμης) ἐπισιτιύσθαι ἐλογίζοντο οἱ
Ἕλληνες, VII. 176. extr. ἀπο-
σιμαθίντες ἐς Πιλοπόννησον ὡς ἐπι-
σιτιεύμενοι, IX. 50. f. quod ait,
ἐπὶ τὰ σιτία οἰχόμενοι, IX. 51.
extr.

Ἐπισκευή, ἥ, ἡ, Reparatio, Re-
fectio aedificii. ἐς ἐπισκευὴν τού-
των τῶν ἱρῶν ἰδίδου οὐδέν, II. 174.
f. λίθους ἐς ἐπισκευὴν ἐκόμισε,
II. 175. a.

Ἐπισκήπτειν τι τινί, vel Ἐπισκέπτειν
τινὶ seq. Infin. Injungere, Man-
dare alicui aliquid. ὑμῖν τὰδε
ἐπισκέπτω, - - μὴ περιιδεῖν etc.
III. 65. m. ἐπισκέπτοντος ἐμεῦ
(ὑμῖν) τὸν Δωριός φόρον ἐκπρή-
ξομαι, VII. 158. a. ubi vulgo
redditur: Quum Obtestarer vos;
nec id male, sed proprie hoc ait,
quum Incumberem apud vos,
Instarem, Mandatum vobis da-
rem atque urgerem. Nonnihil
diversa verborum structura obti-
net, III. 75. m. μέμνησθε τὰ
ἐπισκέψαι Πέρσῃσι - - μὴ σιμαμή-
νοισι ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν, ubi
praegnans (quod vocant) verbum
est ἐπισκέπτειν, et praeter no-
tionem Injungendi Persis ut
operam darent quo recuperarent
imperium, includit notionem
Comminandi eisdem et Impre-
candi Deorum iram, si id non
curarent: (conf. cap. 65. m. et
vide supra Ἐπικαλεῖν num. 3.)
quo spectat Glossa apud Hes-
ychium, Ἐπισκέπτω· ἐπαρῶμαι.

Potest vero etiam eidem loco con-
venire videri notio Objurgandi,
Reprehendendi, quam et Suidas
et Hesychius adnotarunt scri-
bentes: Ἐπισκήπτει, δοτικῇ· ἐπι-
τιμῇ: et Ἐπισκηπτίτω· ἐπιμαμα-
φίεθω.

2) Controversus est locus IV.
33. f. ubi quum consentientibus
libris sic vulgo editum legeretur,
τοὺς πλησιόχους ἐπισκήπτειν, κε-
λεύοντας προτίμπειν σφίκα, equi-
dem cum Schaeß. τοῖς πλησιόχ-
οις edidi; quod factum nollem.
Delendum erat comma, inter ἐπι-
σκήπτειν et κελύοντας importune
interjectum; nam accusativus τοὺς
πλησιόχους a verbo κελύοντας
regitur; et ἐπισκήπτειν κελύοντας
significat Incumbere, Instare
jubendo vel mandando, id est,
Instanter, Operose jubent man-
dantque.

3) Ἐπισκέπτειν neutraliter,
(sicut ἐπισκήπτειν et κατσκοπεῖν)
Incidere, Incumbere, Irruere,
Invadere. Hac quidem notione
olim VII. 10, 5. a. vulgo lege-
batur ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα καὶ
ἐπισκέπτει τὰ βίβλα. Similiter
τὸν λοιμὸν ἐπισκέψαντα ἐς τὴν
ἄσπασαν Procopius dixit in verbis
a Suida adpositis. Sed apud No-
strum loco cit. alii codices ἀπο-
σκήπτει dederunt, activā notione,
scil. ὁ θεός, quod vocabulum ibi-
dem et paulo ante praecedit, et
paulo post repetitur.
Ἐπισκιάζειν, Obumbrare, Umbrā
tegere, et simpliciter, Tegere.
τῇ μὲν (πύργῳ) - - τὴν Εὐρώ-
πην ἐπισκιάζειν, I. 209. a. et f.
Conf. Σκιάζειν.
Ἐπίσκοπος, pro ἐπισκόπος, id est,

ὅτως ὡς τοῦ τοῦ σκοποῦ, quod aliās ὡς τοῦ, Dextre, Solerter, Ita ut scopum serias. τίνα εἶδες ἤδη οὕτως ἐπισκοπεῖν το- ξοῦντα; III. 35. m.

Ἐπισκυθεῖν, Scythico more in- fundere vinum, VI. 84. f. N.

Ἐπισκῆν, Attrahere. ἐπισπᾶσθαι, Ad se trahere, Sibi comparare.

ὡς τι ἐπισπᾶσθαι κέρδος, III. 72. f. Perperam vero olim ἐπι- σπᾶσθαι edebatur III. 14. f. III. 31. a. et f. et alibi passim, pro ἐπισπᾶσθαι, quod vide in Ἐπι- σπᾶσθαι.)

Ἐπισπαστήρ, ἦρος, ὁ, Marculus, Annulus quo attrahitur ja- nuā. ἐπιλαμβάνομενος τῶν ἐπι- σπαστήρων — χεῖρες ἐμπεφυκυῖαι τοῖς ἐπισπαστήρσι, VI. 91. f.

Ἐπίσπασσις, ιος, ἡ, Libatio, Effu- sio, Infusio. κατὰ τὴν ἐπίσπασ- σιν τοῦ οἴνου, (in sacrificiis,) II. 39. f.

Ἐπισπένδειν, Effundere, Infunde- re, Libare. ἐπὶ τοῦ βωμοῦ οἶνον κατὰ τοῦ ἱεροῦ ἐπισπένδαντες, II. 39. a. οὕτε καταξάμενος, οὐτ' ἐπισπένδας, IV. 60. f. ἐπὶ οἶνον ἐπισπένδωσι κατὰ τῶν κεφαλίων, IV. 62. m. f.

Ἐπισπένδειν, (Aor. 2. Conf. Ἐπί- πυν-) 1) Sequi, Comitari. ἐπεταῦχε Κρόϊος ἐπισπόμενος Καμ- βύση ἐπ' Αἰγύπτον, III. 14. f. ubi olim perperam ἐπισπώμ. edd. Sic et III. 31. a. et f. 132. f. VI. 85. f. Νίλει τῇ Κόδρῳ ἐπισπό- μενος ἐπὶ Μιλήτῳ κτιστύν, IX. 97. a. εἰ μὴ οἱ (ἡ) τύχη ἐπίσποι- το, Nisi ei fortuna adfuerit, I. 32. m. εἰ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιτο, VII. 10, 4. f.

2) Insequi hostiliter, Per-

sequi. τοῦτοις ἐπισπόμενοι Θού- γουσι, I. 103. f. Ἰφίγον ὀπίσω· οἱ δὲ, ἐπισπόμενοι ἔκτεινον, III. 54. f. τὴν μὲν Τροϊζινήν (ἡ) αἰρέουσι ἐπισπόμενοι οἱ Βάρβαροι, VII. 180. a. ἐξ ἑναντίας ἐπισπό- μενοι, Ex adverso ingruentes, et invadentes, VII. 225. f. VIII. 7. m.

Ἐπιστάναι, (jon. pro ἰφιστάναι)

1) Constituerē supra, Praefi- cere. Hinc οἱ ἐπιστιῶντες, Prae- fecti, Praepositi, II. 148. m. τὸν ἐπιστιῶτα τῆς διαρχος, VII. 117. a. Sic τοὺς ἐπὶ τούτων ἐπι- στιῶτας codd. et edd. nonnulli IV. 84. b. ubi nos cum aliis duo verba ἐπὶ τούτων abieciimus, ut ἐπιστιῶντες ibi nil aliud nisi Ad- stantes significet. Vide Var. Leet. et Not. τὸ ἐπιστάμενον τοῦ γά- λατος, Id quod in lacte Su- perne stat, Supernatat, IV. 2. f. Perperam vero olim, I. 196. m. editum erat τῷ τὸ ἱλά- χιστον ἐπισταμένῳ, ubi verum erat ὑπισταμένῳ.

2) Statuere vel Constituere ad, juxta, vel adversus. ἐπι- στήσαντες κύκλῳ τὸ σῆμα (id est, περὶ τὸ σῆμα κύκλῳ) ἱππίας τοι- ούτους, IV. 72. f. N. Hinc ἐπί- στην, Accessi, Sto apud vel ante. ἐπὶ τε ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλει ἐπί- στησαν, IV. 203. a. Et οἱ ἐπι- στιῶντες, Adstantes, In propin- quo stantes, I. 59. a. IV. 84. b. N.

3) Ἐπιστάναι τινὶ ἀγῶνα, i. q. ιστάναι vel ἱνιστάναι ἀγῶνα ἐπὶ τινι, In memoriam et honorem alicujus Instituire (Celebrare) ludos. ἐναγίζουσι σφί μεγάλως, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἱππικόν

ἐπιστάσει, I. 167. m. καὶ εἰ τελευ-
τήσαντι θύουσιν, - - καὶ ἀγῶνα
ἱππικὸν τε καὶ γυμνικὸν ἐπιστάσει,
VI. 38. a.

Ἐπίστασθαι, 1) ut apud alios, sic
et apud Nostrum, Scire, Nosse,
significat. Sic ἀκριβῶς ἐπίστα-
σθαι τὴν τέχνην, III. 130. a. πᾶντα ἡπίστατο τὰ ἐν τῷ ἱρῷ ἅμει-
νον ἢ etc. VIII. 35. b. Et abs-
que augm. ἐπίστατο, VIII. 136.
a. m. ubi tamen ἡπίστατο prae-
ferunt alii. τὸ δὲ μὴ ἐπιστάσθαι,
(jon. pro ἐπίστανται) τοῦτο Φράσω,
III. 103. a. ἔνθεν ἐγένετο ἱκαστος
-- οὐκ ἡπιστάτο, (jon. pro ἡπί-
σταντο) II. 53. a. ἵνα Πέρσαι ἐπι-
στάνται seq. Accus. cum Infini-
tit. III. 134. a. m. ἐπίστασθαι δὲ,
(i. q. ἐπίστασο, Scito,) - - ἔστι
οὐδὲν ἄλλο ἔστας etc. VII. 209. m.
ubi dicere potuerat, ὅτι vel ὡς
ἔστι οὐδὲν etc. sed majorem vim
habet oratio omissa conjunctione.

Construitur verbum Ἐπίστα-
σθαι etiam cum nuda Infinitivo
absque Accusativo: οὐκ ἐπιστα-
μένους λογίζεσθαι, II. 16. a. οὐτε
ἀμύνεσθαι ἐπιστάταις, Repugna-
re, resistere hosti, nesciunt,
IV. 174. Peculiaris vis huic verbo
in hujusmodi formulâ: ἐπίστασο
εἶναι μὴ ταιούτος, Scito constan-
ter esso talis, id est Cura ut
constanter talem te praestes,
VII. 29. f. Cujus loci ope alium
difficilem et controversum locum,
III. 15. a. perspecte ac felicissi-
me, ut quidem nunc sentio, ex-
pediuit eruditus et eximiae spei
juvenis Werferus, cujus praema-
turam mortem nondum dedolui:
εἰ ἡπιστήθη μὴ πολυπραγμονεῖν,
Si scivisset novae res non mo-

liri; Si satis prudens fuisset,
Si potuisset sese a novarum re-
rum molitione retinere. Conf.
Var. Lect. et Not. ad L. c. Simi-
liter quâdam ratione dictum est
id quod de Socrate loquens Xe-
nophon refert Memorab. III.
9, 4. ubi postquam dixit, τὸν
τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ γυγνώσκοντα
χρῆσθαι αὐταῖς - - ἔκρινεν, Socra-
tes judicabat, qui honesta et
bona cognita haberet, eum-
dem his etiam uti, id est,
eundem hoc etiam in univer-
sâ vitae actione sequi, haec
adjiecit: καὶ τὸν τὰ αἰσχροῖς εὐδὲν
εὐλαβεῖσθαι σοφόν τε καὶ σώφρονα
ἔκρινεν, et Sapientem Virtutis-
que cultorem judicabat hunc
qui fugere nescet turpia:
quo loco (sicuti passim in aliis
ejusdem utilissimi libri locis) ge-
nuina Philosophi sententia, tam
perspicue quam acute enunciatâ,
doctissimos fefellit interpretes.

2) Frequenter vero Ἐπίστα-
σθαι apud Nostrum nil aliud nisi
Putare, Existimare, significat.
Et semel quidem adjicitur nomen
δέξῃ. τὴν Σόλων ἐπιστάτο δέξῃ
καὶ Ἡρακλείας στήλας ἴσον ἀπέχρησιν,
VIII. 152. f. Alibi nudum ver-
bum ponitur: ἐπιστάμιναι αὐτὸν
τότε τελευτῆσαι, I. 122. a. ἐπι-
στασθαι γὰρ ὡς θευκόλων εἶη παῖς,
I. 122. m. ἐπιστάμενος ὅτι οὐκ
ἀναικίσει μιν, I. 156. a. ἡπιστάτω,
cum Acc. et Inf. Existimavit,
III. 140. a. ἡπιστάτο, (pro ἡπί-
σταντο,) Putabant, III. 66. m.
et f. VIII. 5. f. 25. a. 80. m. f.
Cum Participio: εὐ ἐπίστατο αὐ-
τὸς σχίσων τὴν βασιλίην, Certo
sibi persuaserat, V. 42. a.

Ἐπιστέλλειν, Mandatum dare, sive scripto, sive ore. Nunciis a Scythiis ad Darium eum donis quibusdam ambiguis missis, ait, οὐδὲν εἰ ἐπιστάλλεται ἄλλο ἢ δόντα (αὐτῶ) τὴν τωχίστην ἀπαλλάσσεισθαι, IV. 131. a. καὶ μοι ἐκ βασιλῆος ὧδε ἐπιστάλται ait dux exercitus Persiei, VI. 97. m. ἐπιστάλταν, VII. 139. f. non tam reddi debebat Miserunt, quam Nunciarunt, scil. ea quae in tabellâ scripta erant.

Ἐπίστην, ου, τὸ, Familia, Ejusdem feci socii. ἀγλαστὶς ἐπαπόσια ἐπίστηα Ἀθηναίων, V. 72. a. 73. a.

Ἐπίστιος, ου, ὅ, ἡ, (jon. pro ἐπίστιος,) Ad focum et lares alicujus confugiens, Supplex. ἐπίστιος ἐμοὶ ἑγὼ, I. 35. m. Ζεὺς Ἐπίστιος, Jupiter Larium praeses, Foci et aedium praeses, Familiae custos, I. 44. b.

Ἐπιστολή, ἡς, ἡ, Mandatum. (Conf. Ἐπιστέλλειν.) τῆς ἐπιστολῆς μνησκύνει αὐτήν, IV. 10. m. ubi perpetuam ἐπιστολῆς olim edd. conf. Not. ἔλεγε ταῦτα ἐξ ἐπιστολῆς τῆς Δημοκράτου, VI. 50. m. f.

Ἐπιστρατίους, ιος, ἡ, Expeditio militaris adversus aliquem suscepta, III. 4. a.

Ἐπιστρατήν, ης, ἡ, i. q. praeced. IX. 3. f.

Ἐπιστρέφεισθαι, Sese convertere. ἥτε ἐπιστρεφόμενος, ὡς δὴ ἀληθῶς αὐτόμολος, III. 156. a. intelligunt Subinde sese convertens et retrospectans; Huc illuc sese convertens. ἐπιστρέφεται Hesych. et Suidas interpretantur φροντίδα ποιεῖσθαι.

Ἐπιστραμμένα, nempe ἔπη,

VIII. 62. a. intelliguntur, Asperiora, Concitatiora verba. Conf. Not. ad VII. 160. a. Πείσσις εὐπαισθησία (in Atticis) Nervosa, Efficacia, intelligere: quâ ratione apud Hesych. in ἐπιστρεφάδην pro synonymis ponuntur ἐπιστραμμένως et ἐνεργῶς.

Ἐπιστρεφίως quo sensu maxime dixerit Noster ambigi potest quum I. 30. m. ait, ἀποδυναμύσας Κροῖστος τὸ λυχθῆν, ἤπειτο ἐπιστρεφίως. Glossator, et eum eo Suidas, Gregorius, et Zonaras ἐπιστρεφίως interpretantur ἀπατητικῶς ἢ ἐπιμολῶς, quorum significatum prior certe alienus est ab hoc loco. Diligenter, Accurate, Solicite, Aem. Portus interpretatus est; simpliciter Valla, Instat interrogare, posuerat. Equidem in eandem sententiam atque ἐπιστραμμένα illa, de quibus paulo ante, accepi. Concitate quacunque voce, et concitato animi adfectu qui etiam corporis motu sese prodebat. Referrî huc potest interpretatio quae cognato vocabulo Homericò ἐπιστρεφάδην apud Hesychium subjicitur: ἐπιστρεφάδην ἐπιστρεφόμενως, ἰσχυρῶς, ἢ μετὰ ἐπιστρεφῆς τοῦ σώματος, εἶν ἐπιστραμμένως καὶ ἐνεργῶς.

Ἐπισχέειν, vide in Ἐπίσχην num. 3.

Ἐπιτάμνιν, (jon. i. q. ἐπιτέμνιν) Incidere. τὸ ἔσω τῶν χειρῶν ἐπιτάμνει, III. 8. a. ἐπὶ τὸν τοῦ βραχίονος ἐπιτάμνεται, I. 74. f. ἐπιταμόντις μαχαίρῃ σκισφὸν τοῦ σώματος, IV. 70. m.

Ἐπίταξις, ιος, ἡ, Impositio tributi. διὰ ταύτην τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου,

III. 89. m. f. αὐται (αἱ) Φόρων
ἐπιτάξεις, III. 97. a.

Ἐπιταράσσειν, Insuper turbare,
Insuper terrere. ὡς - - αὐτὸν ἡ
ὄψις τοῦ ἰνυπίου ἐπιτάρασσει, II.
139. f.

Ἐπιτάραμος, ου, ὁ, aliàs Auxilia-
tor, sed apud Nostrum Victor,
I. 67. m. f. in Orae. Vide ibi
Not.

Ἐπιτάσσειν, 1) Jubere, Imperare.
ἐπιτάσσειν εἰμι ποιεῖν - - τὰ ἀν ἐπι-
τάσσειν σύ, V. 111. m. τὰ ἐπι-
τασσόμενα ἐπιτέλειον, Imperata
fecerunt, I. 115. f. 169. m.
ταῦτα αὐτοῖσι ἐπιτάξον, I. 155. f.
ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν ἐπιτελείν, I.
109. a. ἐπιτάξει τοῖσι περὶ κούροις
γυναικάς ἐς Βαβυλῶνα κατεστάναι,
ὅσας δὴ ἐκάστοις ἐπιτάσσειν, III.
159. f. ἀγγέλους ἐπιτάσσοντας τοῖσι
μὲν περὶ στρατὸν - - παρέχιν,
IV. 83. a. V. 57. extr. VII. 1.
m. VIII. 115. f. ὁ στρατὸς ὁ
ἐπιταχθεὶς ἐκάστοις, VI. 95. a.

2) Post alios locare. ὁπισθε
τοῦ περὶ ἐπιτάξει τὴν πᾶσαν ἑ-
πον, I. 80. m.

Ἐπιτείνω, Intendere, Imponere.
Imperf. frequentativum, ἐπιτεί-
νωμι ἐπὶ τὴν γέφυραν - - ξύλα
τετράγωνα, I. 186. m. f.

Ἐπιτελεῖν, 1) Facere, Perficere,
Exsequi, Peragere. (Conf. Ἐπι-
τελής.) ἐπιτελέσας ὁ Κροῖσος ταῦτα,
I. 51. a. ἐπιτελεῖν τὰ Κροῖσος
ὑπεθήκατο, τὰ ἐπιτασσόμενα, ταῖς
ἐντολάς, I. 90. a. 115. f. 157. m.
169. m. θυσίας ἐπιτελέουσι, Sacra
faciunt, Sacrificia peragunt,
II. 63. a. θυσίας αὐτῇ καὶ ὀρεαῖς
ἐπιτελέουσι, IV. 186. b. (ubi non-
nulli quidem ἐπιτελεῖν εὐχω-
λας ἐπιτελούντες, Suscepta vota

exsequentes, II. 63. a. m. πάν-
τα ἐπιτελούντα τὰ ὑπεθήκατο τῇ
πατρὶ, III. 69. f. 138. m. f.
κατὰ τὰ πάτρια ἐπιτελούνσι, scil.
ταῖς τέχαις, Patrio more Exer-
cent artes, Peragunt negotia,
VI. 60. b. ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν
ὄψιν τῆς θυγατρὸς, Universam
filiae suae visionem Explevit,
Ad exitum perduxit, III. 125. f.

2) Ἐπιτελεῖν, i. q. aliàs ἀπο-
τελεῖν, Pendere, Persolvere.
ἀποφορὴν ἐπιτελεῖν κατ' ἐναυτέν,
II. 109. a. ubi ἀποτελεῖν non-
nulli, ex scholio. πινθήκοντα τά-
λαντα βασιλεῖ τὸν ἐπίτιμον Φόρον
ἐπιτελεῖσι, V. 49. m. Ἀθηναῖοι
ἐπιτελεῖν τὰ συνέδριον, V. 82.
extr. 84. a. Serpenti, qui tem-
plum Minervae Athenis habitare
putabatur, ἐπιμήνια ἐπιτελέουσι,
προσιδίντες, non, Menstrua sa-
cra faciunt; sed Menstrua
(Menstruam pensionem) per-
solvunt, VIII. 41. m. f. (Vide
supra, Ἐπιμήνια.) ἡ δίκη τοῦ Φό-
ρου τοῦ Λεωνίδου τοῖσι Σπαρτιέτησι
ἐκ Μαρδονίου ἐπιτελέετο, IX. 64. a.

Ἐπιτελής, ἴος, ὁ, ἡ, Perfectus, Ab-
solutus, Ad finem perductus.
ἢ μὴ ταῦτα ἐπιτελέα ποιήσῃ, (i. q.
ἐπιτελήσῃ:) Nisi haec effecta
dederit, I. 119. f. IV. 4. a.
15. f. V. 107. VII. 30. a. ταῦτα
δὲ ἐπιτελέα ἐγένετο, I. 124. a.
ταῦτά οἱ ἐπιτελέα ἐγένετο, Haec
ille perfecit, III. 16. a. ταῦτά
οἱ ποιεῖν ἐπιτελέα, Haec illi
effecta praestare, III. 141.

Ἐπίτεξ, ἴος, ἡ, (i. q. ἐπίτεκος,)
Parturiens, Partui proxima
mulier. γυνὴ ἐπίτεξ εὐδου πᾶσαν
ἡμέρην, I. 111. a. N. μετεπίμ-
ψατο τὴν θυγατέρα, ἐπίτιμα

εἶδεν, I. 108. m. ubi conf. Var. Lect.

Ἐπιτήδεος, ἐν, ἰον, (jon. pro ἐπιτήδαιος) Aplus, Commodus, Opportunus, Idoneus. τῆς γῆς εἰσέως ἐπιτηδῆς, IV. 47. a. Μαρδονίῳ οὐκ ἐπιτηδεῖα ἐγένετο τὰ ἱερά, IX. 37. a. quibus opponuntur καλὰ ἱερά, IX. 36. f. (παιδα) εἶντα ἐπιτηδῶν τῷ πατρί, Commodum patri filium, i. e. animo ejus sese adcommodantem, III. 52. a. m.

Compar. χώρος ἐπιτηδωτέρος ἑντραποικιδεύσθαι, IX. 2. a. Superlat. νομάς ἐπιτηδωτάτας νέμοντα, I. 110. a. ἐνηβητήμα ἐπιτηδεώτατα, II. 133. f. ἐπιτηδωτάτος ἐς τοῦτε, I. 115. f. ἰουτῷ ἐπιτηδεωτάτους ἐς πίστιν, III. 70. a. τῶν θρακόντων τοὺς ἐπιτηδεωτάτους, IV. 72. a. ἐπιτηδωτάτον χωρίον ἐνιπνεῦσαι, VI. 102. Similiter seq. Infim. III. 134. f. et alibi. Item cum adjectivo in Neutro gen. ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτηδῶν οἰκίειν, Hic vobis commodum fuerit habitare, IV. 158. f. ἵνα δοκίμῃ ἐπιτηδωτάτον ἡμῶς εἶναι ἰστάναι, Ibi stare ubi (vobis) commodissimum esse videtur, IX. 27. f. Mitto plura cumulare.

Ἐπιτηδῆς, Adverb. Consulto, Deliberato, De industria. III. 130. m. VII. 44. a. 168. m. VIII. 141. f.

Ἐπιτηδεύειν, Instituire, Commisnisci: τοιαῦτα ἐπιτηδεύσας, Talia commentus, VI. 125. m. N. τοιαῦτα ἐπιτηδεύων, Hisce utens institutis, II. 129. m. ὑπαδαίης παντοδαπῆς ἐπιτηδεύουσι, Omni voluptatum generi operam Indulgent. ὁρπᾶς (αὐτῇ) ἐπιτη-

δεύουσι praeferunt codd. nonnulli IV. 186. b. ubi ἐπιτιλέουσι vulgo. ἐς τὸν (λιμῶνα) τὰς νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ κρία τοὺς ἐν τίλει εἶντας, In hoc prato principes civium Ex instituto (Callido quodam instituto) noctu carnes deponunt, III. 18. a. Passivum: τὸ δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐπιτηδεύθη, Partim vero, atque etiam magis, ex instituto (data opera) factum erat opus, I. 98. m. ubi nempe praeceperat, τὸ μὲν κουτι καὶ τὸ χωρίον (ipsa loci natura) συμμαχίει.

Ἐπιτηδῆς, 1) Studiose, Diligenter, Accurate. χρηρὴ δὴ, τὸ γε ἰμὸν, ὑπηρετίσθαι ἐπιτηδῆς, I. 108. f. τὰ ἀπ' ἡμῶν ἐς ὑμῶς ἐπιτηδῆς ὑπηρετῆται, IV. 139. f. 2) Idonee, Commode, Recte. οὐ γὰρ ἐποίησατε ἐπιτηδῆς, Non commode fecistis, IX. 7. f. Leniter dictum, pro Male fecistis.

Ἐπιτήκειν, Liquefactum superfundere. ὁπίσω ἐπότηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα, VII. 239. m.

Ἐπιτιθέναι, 1) Imponere, Superne imponere, Superstruere. στήλην λίθου ἐπὶ θηκαν, VII. 183. a. 2) Imponere, Irrogare mulctam; si modo vera est, ut est probabilis Pavii emendatio, νῦν ὦν ἀποινα μοι ταδε ἰδὲλω ἐπιθεῖναι, Nunc igitur hanc mihi irrogare volo mulctam, IX. 120. a. m. N. ubi vulgo ἀποινα εἰ, quod quā ratione ferri possit non video. 3) Perferendam dare epistolam, Mittere. γράφει ἐς βιβλίον πάντα -- γράψας δὲ, ἐς Αἰγυπτὸν ἐπὶ θηκει, III. 42. extr. N. ταῦτα Ἀλκαῖος ἐν μίλει ποιήσας, ἐπιτιθεῖ ἐς Μυρλήνην, V. 95. m. N.

Med. Ἐπιτίθειναι, Ἐπιτίθεσθαι,

1) Injungere alicui aliquid, Imperare, Jubere. Φῶς Ἀστυάγῃς εἶπαι τὸν ταῦτα ἐπιτίμενόν μοι, I. 111. a. m. Σμείδῳ τὸν Κόρου εἶπαι τὸν ταῦτα ἐπιτίμενον εἶπαι πρὸς ὑμίας, III. 63. m.

2) Manum imponere, Adgredi; et id quidem, (1) Hostiliter. ἐπιτίθηκαςτο Ἐφείσιους, I. 26. a. Praesertim, De improvise, Ex insidiis adgredi aliquem.

Ἀθηναίοισι ἀπὸ ὧσι ἐπιτίθηκαςτο ἐπιτίμενοι δὲ, ἐσώθησαν τῇ μάχῃ, VI. 108. f. λόντας ἐπιτίθηκαςτο τῇσι καμήλοισι, VII. 125. a. ἐπιθήσεισθαι γὰρ οἱ πάντα τινὰ οἶστο, IX. 89. a. νυκτὸς ἐπιτίθηκαςτο τοῖσι Θεσσαλοῖσι, VIII. 27. m. ubi

Accusativus τοὺς ἀρίστους non a verbo ἐπιτίθηκαςτο regitur, (quemadmodum Schneiderus accepit, interpretans Jussit illos adgredi Thessalos,) sed unice a verbo γυλώσας pendet. (2) Adgredi rem, Operam dare arti, Instituire, et similia. ναυτιλῆσι μακρῇσι ἐπιτίθεσθαι, Longinquis navigationibus dedisse operam, I. 1. a. τῇ ποιήσει τότε ἐπεινού ἐπιθήσεισθαι, Vit. Hom. 6. m. f.

μηδὲ, οἰδεύοντων τῶν πρηγμάτων, ἐπιτίθεισθαι, nempe τοῖς δεδογμένοις, Adgredi rem, Exsequi decreta, III. 76. m. f. quam in

sententiam mox ibidem τὰ δεδογμένα ποιεῖν ait. δικαιοσύνην ἐπιτίθειναι ἥσκει, I. 96. a. idem valet ac ἐπιδεῖναι τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἥσκει αὐτήν. Similiter VI. 60. b. οὐ

ἐπιτιθέμενοι ἄλλοι σφίας παρακλήνουςι, id est, οὐκ ἄλλο ἐπιτίθενται (τῇ τέχνῃ ταύτῃ) καὶ σφίας παρακλήνουςι, Non (arti huic)

operam dant alii, et illos excludunt. Ibi ἐπιτίθειναι Valla Insidiantes reddiderat, quae interpretatio speciem quiddam habebat, nec tamen hujus erat loci: prorsus inepte vero Gronovius. Impositi, quod mireris a Wess. conservatum. Sed nunc maxime animadverto typographi erratum, qui in Graecis nostrae editionis temere ἐπιτίθειναι posuit, quum ἐπιτιτίθειναι debuisset, quod libri etiam omnes tuerentur.

Ἐπιτιμᾶν, et formā Jonibus propriā Ἐπιτιμῆιν, 1) Poenam irrogare, Ad poenam condemnare. ἀνισκολόπισσι (αὐτὸν), τὴν ἀρχαίην δίκην (αὐτῷ) ἐπιτιμῶν, IV. 43. f. Sic ἐπιτιμᾶ, τιμωρεῖται interpretatur Hesychius. 2) Honore prosequi mortuum. εἶχε πατ' εἰκους, τὸν ἀδελφεὸν δηλαδὴ ἐπιτιμῶν, VI. 39. m. N.

Reprehendendi vel Objurgandi notione nusquam hoc verbum, quod meminere, usurpavit Herodotus: significatu vero Augendi pretium non ἐπιτιμᾶν, sed ἀντιτιμᾶν, usurpat.

Ἐπιτίμιον, ὃν, τὸ, Multa, Poena, Merces. τοῖσι παρακτωμένοις ξινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι, IV. 80. extr.

[Ἐπιτολή, Mandatum interpretatur Portus, quasi idem esset ac ἐντολή. Sed mendose olim ἐπιτολῆς edd. IV. 9. m. pro ἐπιτολῆς.]

Ἐπιτρέπειν, (jon. pro Ἐπιτρέπειν) Permittere. σοὶ σκηπτρα τὰ ἐμὰ ἐπιτρέπω, VII. 52. extr. τὰ πρήγματα ἐπιτρέπει Βισάλτῃ, VI. 26. a. Μεγάβυζος ὀλιγαρχίῃ ἐκέλευε ἐπιτρέπειν, nempe τὰ πρήγματα, III. 81. a. ταῦτοις τὴν πόλιν

ἐπιτρέψαι, IV. 202. extr. *Communis forma verbi superest* I. 64. π. καὶ ταύτην ἐπιτρέψαι Λυγδάμῃ; et III. 130. π. ὡς εἰ ἐπιτρέψαι, scil. ἰαυτὸν, Postquam ei se permisit, vel rem (τὸ πρῶγμα) ei commisit. Sic τῷ σὺ Μίλητον ἐπιτρέψας V. 106. α. ἐπιτρέψας αὐτὴν Ἰέρωνι, VII. 156. α. Item in *Praes. temp.* τῷ ἀδελφῷ ἐπιτρέπτειν (τὴν ἀρχήν), II. 120. f.

Passivum: παρὰ τούτων Ἡρακλίδαι ἐπιτραφέντις ἔσχον τὴν ἀρχήν, id est, ἔσχον τὴν ἀρχήν, ἐπιτραφέντις αὐτὴν παρὰ τούτων, Ab his commissum (vel permissum) sibi (fidei suae) regnum tenere Heraclidae, I. 7. f. (Conf. Ἐπιτροπαῖος). ἐπιτραφέντις ex *Wesselingii* conject. edidit Borh. II. 121, 1. α. pro eo quod verum erat, ἐπιτραφέντων, quod vide in Ἐπιτρέφειν.

Medium. Imperf. οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπιτρέποντο, scil. τὰς ἰαυτῶν δικάς, Nulli alii iudicium caussarum suarum permittebant, I. 96. extr. τούτῳ δαιτητῇ ἐπιτρέποντο, Hujus arbitrio permiserunt suas controversias, V. 95. f. *Futurum*: τὰ τι ἄλλα ἐπιτρέφονται ἡμεῖς, καὶ τῶν πυλέων τὰς βαλκανάγρας, III. 155. f. *Infip. Praes.* ἐπιτρέπεται (αὐτῷ) ἐγὼ μοι ἔσται τῶν ἰδίῳ σφίῳ, III. 157. α.

Ἐπιτρεπτικός, et Plural. Ἐπιτρεπτικά pro Sing. Permittendum; Concedendum. ἐκίνοισι ταῦτα ποιῆσαι οὐκ ἐπιτρεπτικὴ ἐστὶ, IX. 58. f. Ἐπιτρέφειν, idem fere quod simplex τρέφειν, Alere, Nutrire, Sustentare. Lacedaemonii Atheniensibus polliciti sunt, velle se illo-

rum γυναῖκας τε καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα ἐπιτρέψαι, VIII. 142. f. et 144. f.

Passivum, Ἐπιτρέφασθαι, Succrescere, Adolescere. Κῆρον ὀρέων ἐπιτρεφόμενον, I. 123. α. ἐκ τουτέων -- ἐπετρέφθη νιότης, οἱ ἐπεὶ τε ἱμαδὸν τὴν σφετέρην γένισιν, etc. IV. 3. α. ubi olim simpl. ἐτρέφθη, edd. οὐδένα τῶν ὑστερον ἐπιτραφέντων βασιλέων, i. q. ἐπιγενομένων, Nullum ex regibus post natis et educatis. Nullum ex succedentibus regibus, II. 121, 1. α. N.

Ἐπιτρέχυν, Incursare. Vide Ἐπιδραμείν.

Ἐπιτρίβειν, Atterere, Perdere. ὁ ἥλιος καίων ἐπιτρίβει τοὺς τι ἀνθρώπους καὶ τὴν χώραν, IV. 184. α. π.

Ἐπιτροπαῖς, η, ον, Fidei alicujus commissus. ἐπιτροπαίῃ παρὰ Πολυκράτειος λαβὼν τὴν ἀρχήν, III. 142. α. ἐόντων ἔτι τῶν παίδων τούτων νηπίων, ἐπιτροπαίῃ ἐχεῖ ὁ Θήρας τὴν βασιλείαν, IV. 147. α. Conf. Ἐπιτρέπασθαι *Passiv.*

Ἐπιτροπεύειν, Esse ἐπιτροπος, id est, Tutorem esse alicujus; Fidei suae commissum aliquid habere; Praefectum esse provinciae; Administrare; Gubernare. Λυκούργον ἐπιτροπεύσαντα Λαυωβώτῳ, I. 65. f. ὡς γὰρ ἐπιτρέπεται τάχιστα, ibid. paulo post. προβαίνει γὰρ τὸ ἔθνος (τῶν Περσίων) ἄρχον τε καὶ ἐπιτροπεύον, I. 134. extr. N. quae verba H. Steph. sic interpretatus est, Late enim progrediebatur illa gens imperans et Praefecturas obtinens; sed videtur verbum ἐπιτροπεύον non tam illas provincias spectare,

in quas absolutum imperium per Praefectos exercebant Persae, quam eas regiones, in quas quasi Tutelam quamdam exercebant, quarum reges aut incolae non vere nominatum Tributum pendebant regi Persarum, sed Dona ferebant. τὸν Βαβυλῶνος ὑστερον ἐπιτροπεύοντα, Qui postero tempore Babylonii (sive Babyloniae) fuit Praefectus, VII. 62. extr. χρηστῶς τὴν σιων τοῦ πατρίδα ἐπιτροπέυσας, Qui patriam tuam bene administravisti, III. 36. a. m. τὴν πόλιν παραδίδοι Κριταβοῦλφ ἐπιτροπεύειν. VIII. 127.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ, Tutor pueri; Administrator, Procurator, Praefectus provinciae vel civitatis. ἐγὼ ἤκουσα Τίμνῃ, τοῦ Ἀριαπιθίως ἐπιτρόπου, Audivi ex Timna tutore Ariapithis, IV. 76. f. ἄνδρα πιστότατον, καὶ πάντων ἐπιτροποι τῶν ἰωυτοῦ, Administratorem omnium rerum suarum; Cujus fidei res suas omnes committebat, I. 108. m. ἐκάλεσε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μίμφιος, Administratores, Praesides urbis (qui natione Aegyptii, non Persae erant) vocavit, III. 27. a. ἐπιτροπος Μιλήτου, Praefectus Mileti, Histiaei nomine Administrans civitatem, V. 30. a. οἰκίτης ἑὼν Ἀναξίλειω, ἐπιτροπος Ῥηγίου καταλείπειτο, VII. 170. f.

Ἐπιτυχάνειν, cum Dativo, Incidere in aliquem, vel in aliquid. ὀρέσσω ἐπιτυχὸν σοφῷ ἑπταπηχί, I. 68. d. m. Absolute, aut cum Participio. λέγουσα ἐπιτυχάνει τὰ περ αὐτὸς ἰδοίε, Opportune id

ipsum dixit quod ille facere cogitabat, VIII. 103. a. νῦν συμβούλευσον, ὁπότῃρα ποῖαν ἐπιτυχὴν εὖ βουλευσάμενος, Nunc mihi suade, utrum horum faciendo rectius feliciusque rebus meis consuluerō, VIII. 101. f. Particip. ὁ ἐπιτυχών, idem qui aliās ὁτυχὼν dicitur. παιδία δύο νεογνά ἀνδρώπων τῶν ἐπιτυχόντων, Duo infantes recens nati hominum humilis sortis, II. 2. a.

Ἐπιφαίνεται, Adparere. τὸ ἐπιφαίνόμενόν τοι ἐν τῷ ὕπνῳ, VII. 16. 3. m. ἀξιώσῃ ἐπιφανῆναι, ibid. πολιορκήσονται ἐν νήσῳ, ἵνα τιμωρήν οὐδεμίαν ἐπιφανήσεται, VIII. 49. f.

Ἐπιφανής, Illustris, Clarus, Nobilis. ἐπτά Περγίων παιδῶν ἰόντων ἐπιφανέων ἀνδρῶν, VII. 114. f. οὐ τῶν ἐπιφανέων ἑὼν ἀνδρῶν, VIII. 125. a.

Ἐπιφέρειν πόλεμον, Inferre bellum. πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπιφέρειν, V. 81. b. ἐπιφέρειν αἰτίην, Crimen alicui inferre, Objicere crimen, Accusare, Dampare. ἐκ λόγου πλαστοῦ ἐπενείκαντες οἱ αἰτίην, I. 68. f. τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες, I. 139. b. αἰτίην οἱ ἄλλην ἐπενείκας, IV. 166. f. ἄλλοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, - τοῖσι δὲ αὐτίων καὶ φαῦλα (levia crimina, leves culpas) ἐπιφέρων, I. 26. f. Similiter μαωρίην, μανίην ἐπιφέρειν τινί, Stultitiæ aliquem Dampare. τοῖσι (ἀγᾶλματα) ποιεῖσι μαωρίην ἐπιφέρουσι, I. 131. a. μανίην τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπιφέρειν ὀρίοντες αὐτοὺς etc. VI. 112. a. πάγχυ σφί μαωρίην ἐπενείκοντες, VIII. 10. a.

μαχλοσύνην ἐπενείκασά οἱ, IV. 154. m.

Passiv. Ἐπιφέρεισθαι, Cum impetu ferri, Invehi in aliquem. ταῦτα λέγοντος Θεμιστοκλέους, αὐτὶς Ἀδείμαντος ἐπιφέρειτο, nempe εἰς αὐτόν, VIII. 61. a. τὰ ἐπιφερόμενα, Imminentia, Eventura. καὶ μοι πάντα προδεικνύουσι (οἱ θεοὶ) τὰ ἐπιφερόμενα, I. 209. m. f.

Ἐπιφημίζεσθαι, Male ominari, Ominosa verba proloqui. καὶ ἰόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πεινηκόντορον ἐπιφημίζετο, III. 124. m. N. Ἐπιφθονέειν apud Nostrum non tam est Invidere, quam Odisse, Odio prosequi. τὰ πρέπει μᾶλλον βαββάροις ποιεῖν ἢ Ἕλλησι, καὶ ἐκείνοισι δὲ ἐπιφθονόμεν, IX. 79. m. Conf. Ἐπίφθορος.

Ἐπίφθορος, ου, ὁ, ἡ, Odiosus. αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται, IV. 205. b. (conf. τὸ Θεῖον.) γνώμην ἀποδέξασθαι ἐπίφθορον πρὸς τῶν πλεόνων ἀνθρώπων, VII. 139. a.

Ἐπιφλέγειν, Incendere, Cremare. πάντα ἐπίφλεγον καὶ ἐκείρον, VIII. 32. f.

Ἐπιφωιτᾶν, 1) Ventitare, Advenire, Iterate venire, VII. 15. m. et 16, 2. et 3. ubi de Spectro agitur. 2) Post alios advenire, Paulatim supervenire. οἱ ἐπιφωιτῶντες τε καὶ οἱ ἀρχὴν ἐλθόντες, IX. 28. a. πλεῦνος αἰεὶ γινομένου τοῦ ἐπιφωιτόντος, I. 97. a.

Ἐπιφορέειν, i. q. ἐπιφέρειν, Inferre, Superne adgerere. χερῶν ἐπιφορήσαντες, καὶ ὁμοιωτάντες (τὸν χῶρον) τῷ ἄλλῳ χώρῳ, VIII. 28. b.

Ἐπιφορήματα, τὰ, proprie Post illata; nempe Cibi qui post le-

Lex. Herod. P. I.

gitimam coenam inferuntur mensae, Secundae mensae, Bellaria, Cupediae. εἰσοῖσι ὀλίγοισι χερῶνται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι, I. 133. a. Confer Athenaeum, in Var. Lect. citatum.

Ἐπιφράζειν, Insuper dicere, Insuper (vel Post haec) declarare. διτῷ με πρὸς τούτοις ἐπιφράσαι, ἵνα ἐκ τῆς τάφρου ἡ γῆ ἀναισιμώδη, I. 179. a.

Ἐπιφράζεσθαι, verbo Medio, Intelligere, Excogitare, Comminisci. τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν τε καὶ ἐπιφράσασθαι, I. 48. f. ὅπως δὲ οὗτοι Μήδων ἀποικοὶ γέγονασιν, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι, V. 9. f. ἐπιφράζεται τοιάδε, Talia comminiscitur, Tale inivit consilium, VI. 61. m. ἄλλα τε ἐπιφραζόμενοι, καὶ etc. Quum alia excogitabant, Alias inierunt rationes, tum etc. VI. 133. f. ubi eadem notione paulo ante dixerat διανοεῦντο, et ἐμψαχωνῶντο.

Ἐπιφράζεσθαι, verbo Passivo, Secum rem reputare, Secum perpendere. τὰ μὲν ἰδρύματα ἀνὴρ χαλκὸς ἀνέυρε, ὧδε ἐπιφρασθεῖς, IV. 200. m. f. γυνὴ ὑπέδρετο, ἐπιφρασεθεῖσα αὐτῇ, Mulier hoc docuit re secum ipsa deliberatā; Suo ipsius ex ingenio, VII. 239. f.

[Ἐπιφράσσειν, Obstruere. Huc Schulz. in Indice Graecitatis Herod. refert ἐπίφρακτο ex VII. 142. a. quod quidem est Plusquamperf. verbi simplicis φράσσειν.]

Ἐπίχαλκος, ου, ὁ, ἡ, proprie Aere tectus, Aere obductus; sicut ἐπίχρυσος est Inauratus. Sed,

S

ubi Herodotus narrat cuniculos, ab hostibus actos, exploratos fuisse ἐπιχάλασθαι ἀσπίδι, IV. 100. m. f. non intelligi potest Aere obductum scutum, sed Aeneum scutum, sive potius Aenea lamina obducendo scuto inserviens. χαλκώματα δευτέρω-
τατα ταῖς κατασκευαῖς eo consilio adhibere solitas esse ait Polyb. lib. XXII. cap. 11. nostrae editionis.

Ἐπιχειρεῖν, Adgredi, Invadere. ἀρώγοιτι τοῖς τοῖσι ἐπιχειρήσει ὁ Κροῖσος, I. 26. b. ἐπιχειρήσει τοῖσι βασιλεῦσι, III. 61. m. τυραννίδι ἐπιχειρήσει, V. 46. f. ubi Accusativum τυραννίδα, quem unus cod. Arch. offerebat, probarunt docti nonnulli viri, simili structurâ usum esse Nostrum rati V. 1. a. τοὺς δὲ ἐπιχειρεῖν; at ibi τοὺς non ab ἐπιχειρεῖν regitur, ad verbum hoc autem subintelligitur Dativus αὐτοῖς. Vide Not. ad V. 46. f.

Ἐπιχειρήσεις, ιος, ἡ, Adgressio, Invasio. ὑπνωμένῳ ἡ ἐπιχειρήσεις ἔσται, Somno sopitum adgrediemur, I. 11. f. ubi paulo ante, ἡ ὄρεμ' ἔσται, eadem notione. τὴν ἐπιχειρήσιν ταύτην μὴ εὖτω συντάχονε ἀβούλως, III. 71. m. Etiam Consilium et Molitio adgressionis, Insidiae quae alicui struuntur, Conjunctio. ἐξενέκαντος τὴν ἐπιχειρήσιν ἐνὸς τῶν μετεχόντων, VII. 132. m.

Ἐπίχολος, Biliosus, Bilem, Fel generans. ποῖν ἐπιχολωτάτη, Herba bilem maxime generans, Fel pecorum eâ vescentium maxime augens, IV. 58. ubi nonnulli quidem ἐπιχολωτάτη. Vide quae ibi a Wess. et a nobis

notata sunt. Contrarium ejus, quod ex nostrae et Wesselingii interpretatione Herodotus ait, ex aliis audivisse aut apud alios auctores legisse videtur Theophrastus, (Hist. Plant. IX. 18. cui consentanea Plinius refert, Hist. Nat. XXVII. VI. 28. et lib. XI. sect. 75. atque Aelianus, Hist. Anim. XI. 29. ita componendum Aem. Portus statuit, ut ποῖν ἐπιχολωτάτη apud Nostrum non intelligatur Herba fel maxime generans aut Fel maxime augens, sed Amarissima herba, atque ut insequentibus verbis id ipsum significasse Herodotus censeatur, quod Theophrastus; nempe, aptas victimas sine felle reperiri. At interpretationi nostrae quum alia favent, tum idem ipse quoque Aelianus, Hist. Anim. XVI. 26. scribens, Ταῦτα δὲ ἄρα (nempe, τὸ τῆς χολῆς ὑποπίμπλασθαι) ἔτι καὶ μᾶλλον φιλεῖ παρακολουθεῖν τοῖς Σκυδικοῖς προβατοῖς.

Ἐπιχρᾶσθαι τινι, Familiariter uti aliquo. αἱ ἐπιχρεώμεναι (αὐτῇ) μάλιστα γυναῖκες, Mulieres quae sunt ei maxime Familiares, III. 99. m. f.

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, Auro obductus, Inauratus. ἄγαλμα ἐπίχρυσον Ἀθηναίης, II. 182. a. κλίνας ἐπίχρυσους καὶ ἐπαργύρους, I. 50. a. IX. 80. a. Eadem κλίνας χρύσαι καὶ ἀργύραι dicuntur IX. 82. m. Conf. Καταχρυσοῦν.

[Ἐπίχολος, vide in Ἐπίχολος.]

Ἐπιχώριος, ου, Substant. Indigena. οἱ ἐπιχώριοι, IX. 51. a. m. Adjectiv. γυναῖκα ἐπιχωρίαν, I. 199. a. ἰρὸν ἐπιχωρίης θεοῦ, V. 102. a.

πάντα ἐπιχώρια, Galeæ vernaculæ, VII. 91. a. et similiter passim. Ἑπληθίζειν τοῖς, VIII. 64. a. ex Wesselingii interpretatione in Notâ ad h. l. Suffragia rogare super sententiâ ab aliquo propositâ; sed vide ne sit potius, Rogare aliquem suffragium. Sic quidem ἐπιπληθίζειν τῇ ἐκκλησίᾳ, τῷ δήμῳ, dicebant Graeci. Conf. Hemsterhusium ab eodem Wess. l. c. laudatum.

Ἐποδιάζειν, (commun. ἐφοδιάζειν) Viaticum dare. τούτους λυσάμενοι ἀποπέμπουσι ἐποδιάσαντες εἰς τὰς Ἀθήνας, IX. 99. m.

Ἐπόδιον, τὸ (commun. ἐφόδιον) Viaticum. Κυρηναίων δεηθέντες ἐπόδιόν σφι δοῦναι, IV. 203. m. f. ἐπόδια λαβών, VI. 70. a.

Ἐποκέλλειν τὴν νέα, Navem in brevia (vel ad littus) ejicere. ὡς τάχιστα ἐπώκειλαν τὴν νέα, VII. 182. a. ubi paulo ante, ἐξοκέλλαι εἰς τὰς ἐσβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, eadem notione. νίας αὐτοῦ ταύτη ἐποκέλλαντες, VI. 16. a.

Ἐποκινῶμαι, absolute positum, Jurandum interponere. πρὸς τοῦτον εἶπαι ἐποκινῶν, VIII. 5. m. Cum Accus. et Dat. ἤλιον ἐποκινῶμί τοι, Per solem tibi juro, l. 212. f.

Ἐπονομάζειν τὸ οὐνοῦά τινος, Nomen alicujus invocare, Nominatim aliquem (deum vel heroem) invocare. γυναικας ἐπονομαζούσας τὰ ἐννόματα (αὐτῶν) ἐν ὕμνῳ, IV. 35. m. τοῦτω θύουσιν ὡς ἥρωϊ, ἐπονομάζοντες τὸ οὐνομα, VII. 117. f.

Ἐποποιή, ἡ, Poema epicum, (de Homericâ Iliade) II. 16. a.

Ἐποποιός, οὗ, ὁ, Poëta epicus. εἰ

χρή τι τοῖσι ἐκποιούσι χρωόμενον λέγειν, II. 120. m.

Ἐπορᾶν, (commun. ἰφορᾶν) Conspicere, Inspicere, Inspectare. ἐπορᾶμιν ἐξιόντα, Exeuntem (commun. de) conspicata est, I. 48. a. ἐκαστα ἀναπτύσσων ἐπώρα τῶν συγγραμμάτων, Inspexit, Perlustravit, Perlegit literas, I. 48. a. ἐπορᾶν ἐκκείμενον διατίταγμαί ἐγώ, Meis oculis inspicere expositum jussus sum, I. 110. f. σὲ οἱ Διοὶ ἐπορέωσι, Te dii Benevole respiciunt, Tui curam habent, I. 124. a. τὰ πρήγματα ἐπορᾶν τι καὶ διέπειν, III. 53. a.

Ἐπορέγεσθαι, Plura cupere. ὁ δὲ ἐνθαῦτα ἐπορέγιστο, ὀρίων etc. Major cupido eum incessit, IX. 34. m. f.

Ἐπορμέειν, Cum navibus in statione stare contra hostem. Φάμενος μόγις ἐκπλῶσαι λαδῶν τοὺς ἐπορμέοντας, VIII. 81. a.

Ἐπος, εἰς, τὸ, Dictum, Verbum. τούτου τοῦ ἔπος (de Pythiae vaticinio agitur) λόγον οὐδὲνα ἐποιεῦντο, I. 13. f. Sic VII. 143. a. Sed et, ubi de uno vocabulo agitur, αἶτ, δύναται τοῦτο τὸ ἔπος (nempe Aethiopicum vocab. Asmach) κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν etc. II. 30. a. προῖσχομένους ἔπια, ὥς εἰ καταχρᾶ etc. I. 164. a. ubi malles ἔπια τὰδε, sicut III. 137. a. sed priori loco, ubi sequitur obliqua oratio, nil opus erat adjecto pronomine; significat autem scriptor, non solum vi et armis, sed et verbis cum oppidanis egisse Harpagum.

Ἐποτρύνειν, Incitare, Urgere, Impense hortari. θεοῦ σφι (sive rectius σφι) ἐποτρύναντος, VII. 170. a. cum Var. Lect. et Not.

Ἑποψις, ις, ἡ, *Conspectus, Prospectus*. ἐπ' ὅσον ἑποψις τοῦ ἱεροῦ εἶχε, *Quousque prospectus templi Pertinebat*, I. 64. m. f.

Ἑπτάμηνος, ου, ὁ, ἡ, *Septem mensium*. τίκτουσι γυναῖκες καὶ ἑπτάμηνα (scil. παῖδια), - - ἐγὼ δέ σι ἑπτάμηνον ἔτεκον, VI. 69. m. f.

Ἑπιδροσ, ου, ὁ, ἡ, *Aquam habens, Irriguus*. γῆ ἑπιδροσ πίδαξι, IV. 198. m.

Ἑπωνυμία, ης, ἡ, *interdum videri potest nil aliud significare, nisi simplex οὐνομα, Nomen; veluti* II. 4. m. *δυώδεκα θεῶν ἑπωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους νομίσαι. Sic* IV. 45. m. *ἔχειν τὸ οὐνομα et ἔχειν τὴν ἑπωνυμίην eadem notione promiscue dicuntur. Sed alibi Cognomen indicat, et a Namine distinguitur, ut* II. 52. a. *ἑπωνυμίην οὐδ' οὐνομα ἰποιῦντο οὐδενὶ αὐτίων, II. 52. a. Nempe proprie significat Nomen ab alterius cujusdam rei vel personae nomine ductum derivatumque. Sic Hercules Thasius τὴν ἑπωνυμίην εἶχε a Thaso insulā, II. 44. m. et Hercules Ὀλύμπιος ἑπωνυμίην, ab Olympo, quippe antiquus deus; ibid. f. Sic Aurum quod Gyges in Delphico templo dedicavit, vocabatur a Delphensibus Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθίντος ἑπωνυμίην, Nomine (vel Cognomine) derivato ab eo qui illud dedicavit, I. 84. f. (conf. ἐπὶ cum Genit. num. 5.) ἡ Ἀσίη ἐπὶ (alii ἀπὸ) τῆς Προμηθέος γυναικὸς ἔχει τὴν ἑπωνυμίην, IV. 45. m. (cf. Var. Lect.) εἴματα μέλινα φορέουσι, ἐπ' ὧν τὰς ἑπωνυμίας ἔχουσι, IV. 107. τῇ νήσῳ ἐπὶ τοῦ*

οἰκιστίῳ Θήρᾳ ἡ ἑπωνυμία ἐγένετο, IV. 148. f. ἐπ' οὗ (ποταμοῦ) ὁ κόλπος οὗτος τὴν ἑπωνυμίην ἔχει, VII. 58. f. ἐπὶ Λυδοῦ ἔσχον τὴν ἑπωνυμίην, μεταβαλόντες τὸ οὐνομα, VII. 74. a. ἐπ' ἧς καὶ ὁ χῶρος οὗτος τὴν ἑπωνυμίην ἔχει, VII. 178. f.

Alibi in simillimā phrasi positionem ἀπὸ tenent libri omnes, sicut plures IV. 45. m. *Sic τὸ οὐνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδε σφὶ τὴν ἑπωνυμίην ἰποίησαντο, II. 42. m. f. ἀπὸ τῆς τιμῆς τὴν ἔσχε, τὴν ἑπωνυμίην ποιεῦμενος, IV. 155. m. ἀπὸ τῆς κυψίλης ἑπωνυμίην Κύψελος αὐνομα (κύτῳ) ἐτέθη, V. 92, 5. a. ἀπ' ἧς καὶ ὁ κόλπος οὗτος τὴν ἑπωνυμίην ἔχει, VII. 121. a. Quo etiam istud pertinet, ὅθιν (id est, ἀφ' οὗ, sive jonico sermone ἀπὸ τευ) ἔθιντο τὰς ἑπωνυμίας, IV. 45. a. m.*

Hasce praeterea formulas notemus. Ἀριστίῳ ἑπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα ἰστάναι, Statuam ponere quae ab Aristea nomen habeat, Quae Aristeeas (vel Aristeeae statuā) nominetur, IV. 15. a. m. σύμπρσι (συνύθησι) εἶναι οὐνομα Σκολότους, τοῦ βασιλέως ἑπωνυμίην, Universos Scythas communi nomine Scolotos vocari, nomine de regis nomine ducto, Denominatione a regis nomine petita, IV. 6. extr. Sic οὐνόματα τριφάσια, ἑπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν, (Europa, Asia, Libya.) IV. 45. a. οὕτω κατὰ τοῦ Λύκου τὴν ἑπωνυμίην Λύκοι ἀναχρόνον ἐκλήθησαν, I. 173. m. Ἑπωνύμιος, i. q. ἑπώνυμος, Qui ab aliquo (sive a personā, sive a re quādam) nomen invenit; Qui alicujus nomen gerit. ἱερὸν

Ξείνης Ἑλένης ἑπώνυμιον, i. q. ἱρὸν
τὸ καλεῖται Ξείνης Ἀφροδίτης, II.
112. m. ubi alii quidem ἑπώνυμον
praeferunt; sed vide quae ad h.
l. notavimus.

Ἐπώνυμος, ὁ, ἡ, vide vocab. pro-
zime praecedens. ἐπὶ τούτου τοῦ
ὄντος (τοῦ Ἀτλαντος) οἱ ἄνθρωποι
οὗτοι ἑπώνυμοι ἐγένοντο· καλεῖνται
γὰρ δὴ Ἀτλαντες, IV. 184. f.
τούς (Πελοποννησίους) Πέλοψ ὁ Φρύξ
κατιστρέψατο, - - καὶ ἐς τόδε αὐ-
τοῖ τε ἄνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτίων
ἑπώνυμοι τοῦ καταστρεφασμένου κα-
λεῖνται, VII. 11. extr.

Ἐρᾶν, cum Genit. Amare, Amo-
re alicujus captum esse. Im-
perf. Ξέρξης ἔρα τῆς Μασίστιω
γυναικός, IX. 108. a. Sed eodem
cap. sub fin. scribitur ἥρα τε καὶ
ἐνύγχανε τῆς γυναικός.

Ἐρᾶσθαι, Cupere, Adfecta-
re. Δηϊόκης ἐρασθεὶς τυραννίδος,
I. 96. a.

Ἐραστής, οὗ, ὁ, Amator, Studiosus.
πολλοὶ τῆς τυραννίδος ἐρασταὶ εἰσι,
III. 53. m. ubi perperam olim
ἐρασταὶ edd. nonnulli.

Ἐργάζεσθαι, (verb. Med.) Facere,
Agere. ὁ πολὺς ὁμιλος τί ταῦτα
ἐργάζεται, Quid est quod hic
facit haec tanta hominum
multitudo? I. 88. m. f. Labo-
rare, Opus facere. παντὸς ἄν-
δρός ἐργαζομένου, ἦνετο τὸ ἔργον,
VIII. 71. f. ἐργάζεσθαι ἰωυτῶ
αἰάλει πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, II.
124. a. ἐργάζεσθαι χρήματα, Pa-
rare sibi pecunias. ἐργασάμε-
νος χρήματα μεγάλα, I. 24. m.
Cum dupl. Accusat. διεξιόντα (τὸν
ἥλιον) - - ἔλπομαι ποιεῖν αὖ τὸν
Ἰστρον τὰ περ νῦν ἐργάζεται τὸν
Νεῖλον, II. 26. extr. Similiter

πλεῖν ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσ-
ται, VIII. 79. f. ubi olim qui-
dem perperam τῇ πατρίδι edd.

Passivum: 1) Activā notione.
οὐ τις ἀλλοτρίων τοῦτο ἔργασται,
Patravit haec, III. 155. a. ἔργον
παράβολον ἔργασμαι, IX. 45. f.
2) Passivā notione. μὴ κατα-
σχύνειν τὰ πρόσθεν ἐργασμένα,
Ante acta, Res antehac ge-
stas, VII. 53. a. m.

Ἐργαλήϊον, τό, (comm. ἐργαλεῖον)
Instrumentum quo quis ad
opus faciendum, vel ad exer-
cendam artem, utitur. ἔχων
οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην (ar-
tem medicam et chirurgicam)
ἵστί ἐργαλήϊα, III. 131. m.

Ἐργασίη, ης, ἡ, Opificium, Opera,
Labor. ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ἔτρι-
ψε τὸ παιδίον καὶ ἰωυτῇ, Vit.
Hom. 3. b. Sed apud Herodot. II.
135. a. ubi Rhodopis meretrix
dicitur κατ' ἐργασίην in Aegy-
ptum venisse, non manuum
opificium, aut honestae cu-
jusdam artis exercitium intel-
ligitur, sed ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος
ἐργασία, Turpis quaestus arte
meretriciā quaesitus; quam ar-
tem illa statim quidem, prius-
quam in libertatem vindicata est,
non suo nomine, sed nomine Sa-
mii lenonis exercuit, qui illam in
Aegyptum secum adduxerat.

[Ἐρασταὶ temere olim editum erat
pro ἐρασταί, quod tenent scripti
libri omnes; et sic recte editur
inde ab edit. sec. Henr. Steph.]

Ἐργάτης, ου vel εω, ὁ, Operarius.
γῆς ἐργάτης, Agricola, IV. 109.
a. V. 6. f.

Ἐργατικὸς, ἡ, ὄν, Efficax, Vali-
dus, Magnam vim habens. το-

σοῦτος ποταμός· καὶ οὕτω ἐργατικός, II. 11. extr.

Ἐργάτις, ἰδος, ἡ, foem. pertinens ad masc. ὁ ἐργάτης. Hinc γυναῖκες οὕτω ἐργάτιδες, Mulieres ita industriae, Operi faciendo ita intentae, V. 13. f.

Ἐργεῖν, et Ἐέργειν, (jon. i. q. εἶργειν) Arcere, Prohibere, Excludere ab una parte, et Includere alià parte. (Sed Includendi notione spiritu aspero notatur, et Ἐργεῖν, sicut commune εἴργειν, pronunciat.) σιτίων δὲ τοὺς παῖδας ἐργόντων Κορινθίων, Quum Corinthii pueros illos excluderent alimentis, Alimenta eis negarent, III. 48. m. τοὺς μὴ νύξ εἶργει μὴ οὐ καταλύσαι τὸν δρόμον, Quos nox non prohibet, (Retinet, Impedit) quo minus etc. VIII. 98. m. ubi alii quidem ἔργει. Vide Var. Lect. αὐτοὺς ἔρξει, ὡς κατασκόπους διδόν, Detinuit, Inclusit, In custodià retinuit; (quo refertur quod paulo post ait, ἔλυσεν τοὺς Πέρσας) III. 136. f. ubi alii quidem εἶρξει.

Ἐργεσθαι apud Nostrum non tam Passivà notione ponitur, quam Reciproca, quasi Arcere sese, Retinere sese, id est, Abstinere. Sic ἔργετο ἐκὼν τῆς Κυρηναίων πόλεως, IV. 164. m. Not. Εἰρένης, ὡς κατὰ τὸ ἄλσος γένετο, αὐτός τε ἔργετο αὐτοῦ, καὶ τῇ στρατιῇ πάσῃ παρήγγειλε, nempe ἔργεσθαι αὐτοῦ, VII. 197. f. Sic βουλόμενοι θηλείων βοῶν μὴ ἔργεσθαι, II. 18. m. latine non tam reddi debuit Cupiverunt non prohiberi, quam Abstinere no-

luerunt esu boum foeminarum. Et πολλῶν ἐπιτάξαντες ἔργεσθαι, V. 57. extr. perinde reddi potest, Imposita conditione ut pluribus juribus Excluderentur, aut, ut pluribus commodis (quibus fruebantur veteres cives) Abstinerent. Εἰρξαι ἐργόμενος τῶν ἄλλων, IX. 108. a. (al. cap. 107.) passive intelligunt interpretes omnes, Caeteris prohibitus; Caeteris viis, quibus spe sua potiretur, exclusus. Sed nil impedit, quo minus etiam hic intelligamus Ab tinens, Valedicens caeteris viis; nempe, nec vi uti, nec porro frustra sollicitare mulierem volens.

Conf. Ἀπείργειν, Ἐξείργειν, Κετέργειν.

Ἔργειν, Facere: unde Fut. ἔρξω, Praet. Med. ἔοργα, et Substantiva ἔργον et ἔργμα. ὅσα ἔρξαν ἡ ἔπαθον, V. 65. f. ἡμέας οἷα ἔρξαν, Qualia nobis fecerunt; Qualia in nos commiserunt; Quo pacto nobiscum egerunt, VII. 8, 2. f. λήθην ποιούμενος τὰ μὴ εἴργει, Oblitus quae adversus illum patraverat, I. 127. b. In Praes. tempore, pro ἔργειν, in usu est Ἐρδεῖν vel ἐρδεῖν, quod vide. (Aoristum ἔρξα alii quidem cum Aem. Porto a Praes. Πίσω formatum statuunt hoc modo, Fut. ἔρξω. Aor. ἔρρεξα, et per syncopen ἔρξα. Conf. Ἐρδεῖν.

Ἔργμα, τοσ, τὸ, Factum, Facinus. ἔργμασιν ἐν πολέμου, V. 77. f. in Inscriptione metricà. Conf. Wess. ad III. 97, 9.

Ἔργον, ου, τὸ, Opus, Factum, Res ipsa effecta. ἔργα ἀποδείκνυσθαι, vide in Ἀποδεικνύειν, num. 6, 2.

ἐκλαμβάνειν ἔργα, I. 95. a. N. Vide Ἐκλαμβάνειν. Τὰυτὰ εἶπε καὶ ἅμα ἔπος τι καὶ ἔργον ἔφασι, III. 135. a. N. ταῦτά τι ἅμα ἠγόρευε, καὶ τὸ ἔργον προσῆγε, Effectam dedit rem, IX. 92. a. N.

τούτου μὴ ἐστὶ ἔργον non tam significat Hac re nil opus est, Non necesse est hoc facere; quam potius, Hujus rei nullus usus est, Non est ex usu, Nil adtinet, Inutile est hoc facere. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπιχειροῦσι, ὥστε ἐπιδεῖν μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ, I. 17. f. Nempe ἢ ἐπιδεῖν, Obsidere urbem utile est hosti, quo oppidanos commeatu intercludat. At Milesiis commeatus importari affatim poterat mari; quare inutile erat urbem illorum obsidere: nam de nudā Obsidione, non de Oppugnatione hic agitur.

τὰ ἔργα sunt Opera rustica, Agri culti, Arva. οὐδὲ χρῆμα μέγα τὰ τῶν Μουσῶν ἔργα διαφθεῖσκει, I. 36. a. et m.

Ἑρδεῖν, sive formā Jonibus magis propriā Ἑρδεῖν, idem quod inusitatum in Praesente tempore ἔργον, Facere, Patrare. ἀρεστόν εἶναι πᾶν τὸ ἂν βασιλεὺς ἔρδῃ, I. 119. f. ubi quidem nonnisi unus (quem noverim) codex Lenem spiritum tenet, ἔρδοι scribens. ἀθέμιτα (vel ἀθέμιστα) ἔρδου, VIII. 143. f. ubi ἔρδου praefert noster cod. Flor. quod in Jonico scriptore verum videtur. Imperf. ἔρδον (ἔρδον codd. F. et Pa.) ὅσον ἰδυνάτο, IX. 103. f. Imperf. frequentativum, ἀθέμιστα ἔρδου, VII. 33. f. ubi Lenem spiritum cum editis omnibus libris prae-

ferunt scripti longe plerique. Alibi vero Asperum spiritum, Atticorum ex more, pertinaciter tenent edd. et mss. Διὶ θυοῖας ἔρδου, I. 131. m. ἀνήκιστον πάθος ἔρδου, I. 137. a. τὰ ἔμπροσθεν τούτων ἔρδουσι, II. 121. a. οἱ δὲ, ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν, ἔρδου ἂν τοῦτο, III. 38. m. f. τὰ ἔρδοι πολλά καὶ ἀτάσθαλα, III. 80. m. θυοῖα ἔρδομένη ὧδε, IV. 60. a. Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδου Αἰγινήτας κακῶς, VI. 88. m. Etiam cum duplici Accus. ut μηδὲνα ἔρδου ἀνήκιστον πάθος, Nemini irreparabile malum inferre, I. 137. a. quo loco recte Schaef. ex ms. Arch. ante τῶν ἄλλων Περσίων pronomen τινὰ inseruit, quod in nostrā etiam editione adjectum velim. ἔρδον ὅσον ἰδυνάτο, Fecerunt quantum potuerunt, IX. 103. b. ἔρδουσας τὰ ἱερὰ IV. 33. f. pro vulgato ἔχουσας aut θυοῖας legendum suspicati sunt docti nonnulli viri.

Ἑρδεῖν, Dicturum esse. Ἑρδεῖν, Dicam. vide supra in Εἰρεῖν.

Ἑρδεῖζιν, Irritare. Σκῶσαι ἱερδοθέντες ὑπὸ Δαρείου, Irritati invasione Darii, VI. 40. m.

Ἑρδεῖν, Fulcire. Ἑρδεῖσθαι, Niti. τοῖσι γούνασι ἐρηρυσμένους, IV. 152. f. cum reduplicatione, pro ἥρευσμ.

Ἑρδεῖν, Demoliri, Diruere. προμαχεῶνα εἶνα τοῦ τείχεος ἐρδεῖν, I. 164. a. ἐπίβησαν τοῦ τείχεος, καὶ ἤρπον (αὐτὸ), IX. 70. m. Conf. Κατερδεῖν.

[Ἑρεσθαι, Interrogare. Vide Εἰρεσθαι.]

[Ἑρευνέσθαι. Vide Ἐξερευνέσθαι.]

Ἑρευθίδανον, ου, τὸ, Rubia tincta

ria. αἰγίας περιβάλλονται περρι-
 μένας ἱερυθιδάων, IV. 189. m. f.
 Ἑρημος, sive rectius Ἑρήμος, ου, ὁ
 et ἡ, Desertus. De Accentu vide
 Var. Lect. ad I. 117, 18. et II.
 31, 7. et IV. 17, 11. (Similiter
 Ἑρῶμος, Ὀμοῖα et Ὀμοῖος.) Cir-
 cumflexum in penultimā tenuere
 libri omnes edd. et scripti VIII.
 51. m. et IX. 3. f. ubi ἑρήμον τὸ
 ἄστυ, et IX. 58. a. ubi ἰδὲ τὸν
 χώρον ἑρήμον, et ταῖς ὀρίοντες ἑρή-
 μω. Nos ubique eandem secuti
 sumus scripturam. ἑρήμον οὖρος,
 I. 117. f. περὶ τῶν ἑρήμων τῆς
 Λιβύης. II. 32. a.

Foem. ἑρήμος γὰρ ἴσθι ἡ χώρα
 αὐτῇ, II. 31. f. V. 9. a. στίλ-
 λονται ἐς τὴν ἑρήμον, III. 102. f.
 τὴν Ζάγκλην, ἰοῦσαν ἑρήμον ἀνδρῶν,
 VI. 23. a. m. ubi quidem ἑρήμην
 olim edd. sed nullo adstipulante
 vetere codice qui quidem nobis
 innotuerit. ἡ Ἀττικὴ χώρα, ἰοῦσα
 ἑρήμος Ἀθηναίων edd. et scripti
 omnes VIII. 65. a. ἡ ἑσθῆς ἑρή-
 μος ἰοῦσα ὅπλων, IX. 65. f. Mira
 videri potest structura IV. 17. f.
 Νευρῶν τὸ πρὸς βορῇν ἄνεμον,
 ἑρήμος ἀνθρώπων, nempe χώρα
 ἑρήμος intelligitur. Vide ibi Var.
 Lect. et Not.

Ἑρημοῦσθαι, Deseri, Destitui,
 Relinqui ab aliis ut solus ma-
 neas, Desolari. εἰ ὄνοι, ἑρημο-
 θίντες τοῦ οὐμίλου, A reliquo
 coetu soli relictī, IV. 135. m.
 Θεσσαλοὶ ἑρημοθίντες συμμαχῶν,
 VII. 174. m. Μίλητος Μιλησίων
 ἑρήμωτο, VI. 22. a. ἐς τὴν Κρή-
 την ἑρημοθίσαν λόγουσι ἰσοικί-
 σθαι ἄλλους ἀνθρώπους, VII.
 171. a.

Ἑρίζειν τινί, Contendere cum ali-

quo de principatu vel de pri-
 mis partibus. τούτῳ γὰρ οὐκ
 οἶά τί ἴσθι ἱρίσαι ἄλλον, IV. 152.
 m. f.

Ἑρικυδής, Perillustris. μέγα ἄστυ
 ἑρικυδής, VII. 220. m. in Orac.

Ἑριον, τὸ, Lana, vide Ἐῖρον. In
 Vit. Hom. cap. 4. a. servatur
 communis forma vocabuli: ἑριου-
 γῆσαι ἔρινα.

Ἑρις, ἰδος, ἡ, Contentio. Ἀργείων
 αἱ γυναῖκες, κατ' ἔριν τῶν Ἀθη-
 ναίων, πειρώντας ἰφύριον μίζοντας,
 Ex contentione (Ob conten-
 tionem) cum Atheniensibus,
 V. 88. f. ἔριν εἶχον ἀμφὶ τε μου-
 σικῇ καὶ τῷ λεγομένῳ ἐς τὸ μίσσην,
 Certamen instituebant, Inter
 se contendebant, VI. 129. a.

Ἑρμῖος Ζεύς, Jupiter aedium cu-
 stos, proprie Custos muri qui
 aedes circumdat, VI. 68. a.
 Conf. Eustath. ad Odys. χ'.
 335.

Ἑρκος, εἰς, τὸ, 1) Septum, Mu-
 rus, Munitio: τὸ ἕρκος ὑπερθε-
 ρεῖν, VI. 134. m. N. pro quo
 τὴν αἵμασιν ait ibid. f. συνεθέ-
 ρησαν τὰ γύρῃ ἕρκος εἶναι σφι,
 IX. 99. extr. 2) Rete, Laqueus.
 ἐν ἕρκεσι ἐμπαλασσόμενοι διαφθεί-
 ρονται, VII. 85. f. ubi alii olim
 ἐν ἄρκυσι. Vide Not.

Ἑρκή, ἥς, ἡ, Carcer, IV. 146.
 a. et m. 148. a.

Ἑρμα, αἶρος, τὸ, Saxum, Petra,
 Scopulus sub maris superfi-
 cie latens, VII. 183. N. λίθος
 μέγιστος, Suid. ἡ ἐν θαλάσῃ πί-
 τρα Dionys. apud Eustath. ad
 Iliad. ξ'. p. 964, 28. ed. Bas.
 (p. 976. ed. Rom.) Conf. Hesych.
 et ibi notata.

Ἑρμηνεύς, εἰς, ὁ, Interpres. οἱ

ἑρμηνείας, II. 125. f. 154. a. III. 140. m. δι' ἑπτὰ ἑρμηνιών διαπερήσονται, IV. 24. f.

Ἑρξείης, sive rectius Ἑρξίης. δύναται κατὰ ἑλλάδα γλῶσσαι Δαρῖος, ἑρξίης. Graeco sermone nomen Persicum Darius valet ἑρξίης, VI. 98. f. *Intelligitur autem vulgo ἑρξίης vel ἑρξίης, praeunte Valla Coërcitor, nempe quatenus verbum ἔργειν, a quo derivatur hoc nomen, Arcere et Coërcere significat. Auctor vero Etymologi M. ait: Ἑρξίας, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸ ῥέζω, ῥίξω, ῥεξίας ὑπερβιβασμῷ ἑρξίας ὁ πρακτικός. Ἑρῶμενίστερος, Validior, Acrior. (ab ἑρῶμενος, particip. pass. verbi ῥώννυμι.) τειχομαχίῃ ἑρῶμενίστέρη, IX. 70. a.*

Ἑρσν, ενος, ὁ, (comm. ἄρσν vel ἄρρην) Mas, Masculus. ἄπαις ἔρσενος γόνου, I. 109. m. f. ἄπαις ἔρσενος γόνου, III. 66. a. ἑκαστος τῶν ἑρσένων τούτων, nempe ἱππῶν, I. 192. f. Φοίνικες ἔρσενες, Palmae arbores masculae, I. 193. f. οὔτε ἔρσενος θεοῦ, οὔτε θηλής, II. 35. f. τοὺς βοῦς τοὺς ἔρσενας, II. 38. a. 41. a. 46. m. f. τοὺς αἶγας τοὺς ἔρσενας, II. 46. m. καὶ ἔρσενες καὶ θήλειαι, II. 65. a. m. 93. a. III. 102. f. 105. m. VII. 56. f.

[Ἑρύνειν, vide Εἰρύειν.]

Ἑρυθρός κῆρυξ, Rubens praeco, III. 57. extr. in Orac. Conf. cap. 58. a.

Ἑρύκειν τοὺς ἐπιόντας, Inhibere, Prohibere invadentes, IV. 125. f. V. 15. a. ἐρυκόμενοι ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ, Prohibiti ab Asopo; Quum ab Asopo fluvio, ne ex illo aquam petere possent, arce-rentur, IX. 49. f.

Ἑρυμα, ατος, τὸ, Munimentum. τὸ ἔρυμα τοῦ τείχεος ἐφυλάσσοτο, VII. 223. m.

Ἑρχεσθαι, Venire, Ire. ἦλθι αὐτοῖς ἀγγελίη, I. 83. IX. 14. a. et 15. a. cum Var. Lect. et Not., εἰς ἀσθινὲς ἔρχεται, I. 120. m. (vide supra in Ἀσθινής.) ἔλθειν τινι εἰς ὄψιν, In conspectum aliquus venire, III. 42. a. ἔλθειν τινι εἰς μάχην, Ad manus venire, In Aciem cum aliquo descendere, VII, 9. 3. οὐκ ἦλθον εἰς τούτου λόγον ὥστε etc. Non eo progressi sunt ut etc. VII. 9, 2. f. Sed ἔλθειν τινι εἰς λόγους, In colloquium cum aliquo venire, I. 86. m. IV. 126. f. διὰ μάχης ἔλθειν, Praelio discernere, VI. 9. f. conf. Not. ad VIII. 77. f.

2) ἔρχεσθαι παρὰ τινα honeste dicitur de Congressu venereo. παρὰ τοῦ πτωτοῦ ξένου τὴν γυναῖκα ἦλθες, II. 115. m. ubi vide Not. Sic et de muliere: κύλυσαν ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς οὕτω ἔλθειν παρὰ Ἀρίστων, VI. 68. m. et mox ibid. Φασὶ σε ἔλθειν παρὰ τὸν ὀνοφορβόν.

3) ἔρχεσθαι cum Accusat. absque praepositione, idem valet ac διέρχεσθαι, Transire. ὁ ἥλιος ἔρχεται τῆς Λιβύης τὰ ἄνω, II. 24. m. Similiter ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, II. 25. a. ubi ἰὼν idem valet ac διεξιὼν, quod ibidem paulo ante legitur.

4) ἔρχομαι ἐρίων, Adgredior dicere, Ditam, I. 5. m. II. 40. a. 99. a. III. 80. f. Sic ἔρχομαι λέξων, II. 11. m. VII. 102. a. m. (Similiter ἦτα λέξων, Adgressus eram dicere, IV. 82. f.) ἔρχο-

μαὶ Θράσων, III. 6. a. VI. 109. a. ἔρχομαι σημαίνων, IV. 99. a. ἔρχομαι περὶ Αἰγύπτου μηχανίων τὸν λόγον, II. 35. a.

Ἐως, ὡς, ὁ, Cupido, Desiderium. ἔρωτα σχῶν τῆς Ἑλλάδος τύραννος γενέσθαι, V. 32. f.

[Ἐρωτᾶν, vide Εἰρωτίων.]

Ἐς, praepositio regens Accusativum; Ionica forma, quā constanter utitur Herodotus pro communi Εἰς. Adhibetur autem haec praepositio ubi agitur

1) de Motu In vel Ad Locum; qui est usus frequentissimus, quālibet in paginā obvius. Quo ex usu interpretanda sunt etiam illae locutiones, in quibus ἔς pro ἐν, praepositione In loco significante, posita videri poterat: quo de genere, post Hemsterh. ad Aristoph. Plutum p. 456. perspette Schulzius ad Herodot. VIII. 60, 1. et 71. m. monuit. Conf. quae nos ad VIII. 60, 1. adscripsimus, ubi ἔς, quod vice ἐν ᾧ ναυμαχεῖν positum Wesselingius iudicavit, valere diximus ἔς ὃ ἵνα ναυμαχῆτοντας, Quo nos conferre ad praelium ibi faciendum; sed fortasse formula ἔς ὃ aliā ratione fuerit ibi accipienda, de quā infra sub num. 5. dicetur. At VIII. 71. m. ubi ait scriptor συνδραμόντες ἐκ τῶν πολιῶν, ἔς τὸν ἱσθμὸν ἔζοντο, non idem valet ἔς τὸν ἱσθμὸν ἔζοντο, ac id quod mox subiicitur, ἰζόμενοι ἐν τῷ ἱσθμῷ: istud significat Sessum ibant, Conferebant se in Isthmum, ibi consessuri, stationem ibi capturi; hoc significat, Quum jam in Isthmo sederent, Stationem

aut castra ibi haberent. Sic ἰζομένην ἐς ἱρόν, quasi diceret Collocantem sese, Conferentem se in templum, ibi sessuram et moraturam, I. 199. a. ἔζω ἐς τὰ πρόθυρα τοῦ βασιλῆος, III. 140. a. Eadem ratio est cunctorum fere locorum ab Aem. Porto congestorum, ubi ἔς cum Accus. pro ἐν cum Dativo poni ille statuit. Θρόνος ἔς τὸν κρεῖζον vel ἔζων, (scil. ἰωντὸν) ἰδίκαζε, I. 14. m. et V. 25. m. f. εἰ ἔζω ἐς τὸν ἱμὸν θρόνον, VII. 15. f. ἔς τὸν θρόνον ἔζισθαι, VII. 16. a. Similiter dicit τὸν ἄνδρα στάντα (qui se constituit; vel a populo constitutus est) ἔς ταύτην τὴν ἀρχήν, III. 80. a. m. ὁ μὲν (nempe ὁ κῆρυξ) δὴ ἀπόστολος ἐς Μίλητον ἦν I. 21. a. non valet ἐν Μίλητι ἦν, in urbe Mileto erat; sed, Miletum missus erat, Miletum legatus proficiscebatur, sicut V. 38. f. αὐτὸς ἐς Λακεδαιμόνα ἀπόστολος ἔγινετο, Ipse Lacedaemonem suscepit legationem, profectus est. παιδίᾳ δύο διδοῖ ποιμένα τρίφειν ἐς τὰ ποιμνία τροφὴν τινα τοιήδε, II. 2. a. m. ubi non juncta intelligi debent verba τρίφειν ἐς τὰ ποιμνία, pro ἐν τοῖς ποιμνίοις, sed διδοῖ ποιμένι ἐς τὰ ποιμνία, τρίφειν τροφὴν τοιήδε, Tradidit pastori ad greges, id est, quos ille secum duceret ad greges, ibique aleret. Satis vero per se perspicua ratio harum locutionum, τὰ ὅστις ἀπάγουσι καὶ θάπτουσι ἐς ἕνα χῶρον, II. 41. f. τὴν μὲν ἐς Λιβύην, τὴν δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπιδόντο, II. 56. m. τὰς πίδας ἀνεκρέμασαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν, V. 77.

π. κατακρύπτειν ἐς κρύβαν, V. 92, 4. κατιστάναι τυραννίδας ἐς τὰς πόλεις, V. 92, 7. f. τιταγμένα ἐς τὸ πιζόν, VII. 81. a. quibus in locis omnibus nil opus est ut cum Porto ἐς pro ἐν poni statuamus, quamvis latinus sermo in talibus sententiis praepositionem In cum Ablativo potius constructam, quam cum Accusativo, amet.

Porro, quemadmodum ἐν πόλει non semper In urbe significat, sed subinde etiam Apud urbem, sic ἐς πόλιν interdum non In urbem significat, sed nonnumquam Ad, Prope urbem. Sic, ἰπὶ ἀπίκοντο ἐς Μώμεμφιν πόλιν, συνέβαλον, II. 169. a. ἐπὶ τε ἀπίκατο ἐς Βόρκην, ἐπολιόρκουν τὴν πόλιν, IV. 200. a.

Denique satis notum est, ad praepositionem Ἐς subintelligendum subinde esse Accusativum δόμον, οἶκον, ἱερὸν, aut aliquem talem. Sic in istis: Φέρων ἐς σιωτοῦ, I. 108. f. ἰλθὼν ἐς τοῦ Ἀρπάγου, I. 113. m. ἵναι ἐς Ἀστυάγους, I. 119. a. κατενόμισσε (αὐτὸν) ἐς Ἀμφιάρεω, VIII. 134. m. ἐς τοῦ Ἀμφιάρεω ἀνέθηκε, I. 92. m. Et probi eodd. dant ἐς Δήμητρος, II. 122. f. ubi vulgo ἐς ἱερὸν Δήμητρος.

Tropice dicta sunt talia, quae ἐς τί ὑμῶν ταῦτα φαίνεται φέρειν; I. 120. a. m. et, τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα τελίως ἐς ἀσθινὺς ἔρχεται, ibid. m. et ἀποσκήψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φλαῦρον, ibid. f. αἱ Πολυκράτιος εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν, III. 125. f.

2) Rarius Ἐς adhibetur ubi de Personis agitur, Ad quas quis

mittitur aut se confert. Ἰπὶμπε διορόπους ἐς τοὺς ἐξηγητίας, I. 78. a. Ἰπὶμπε ἀγγίλους ἐς τὰς συμμαχίας, id est, ἐς τοὺς συμμαχοὺς, I. 81. a. ἀποπλεύσεται ἐς τοὺς συγγενίας, IV. 147. m. ἐτράπετο ἐς τοὺς Παρωράτας, IV. 148. f. ἀπύκτο ἐς τοὺς Ἕλληνας, Pervenit ad Graecos, VIII. 8. m. Sed εἴπε ἐς πάντας τὰδε significat Coram omnibus haec dixit; nempe, Ita haec dixit, ut verba ejus Ad omnium aures pervenirent, VIII. 26. f.

3) Frequenter Ἐς ponitur ubi de Tempore agitur. ἔτι καὶ ἐς τῷδε, Ad hoc usque tempus etiam, VII. 123. m. f. καὶ ἔτι ἐς ἐμὲ, Ad meam etiam usque aetatem, I. 92. a. 93. a. m. III. 97. f. (ubi olim ἐς ἐμὲν vitiose.) V. 45. f. et alibi. ἐς τοῦτο - - ἐς δ', Eo usque - - donec, VII. 181. a. Et nude Ἐς δ', (subinde ἐσὶ δὲ unā voce in libris nonnullis) Donec, Usque dum, I. 93. m. 191. f. II. 115. f. 118. f. 158. f. VIII. 58. f. Eadem formula latine reddi nonnumquam commode potest Ad extremum, Postremo, ut I. 98. a. 101. m. f. 196. m. 202. m. IV. 201. a. m. Alium usum formulae Ἐς δ' infra notamus sub num. 5.

Sicuti pro ἐς ᾧ communi Graecorum sermone ἕως οὗ dicitur, quae ipsa formula apud Nostrum quoque II. 144. m. occurrit; sic alibi passim pro ἐς δ' apud eundem Nostrum Ἐς οὗ scriptum reperitur, et saepius quidem consentientibus libris, ut ἐς οὗ δὲ Λίχης ἀνιῶρε, I. 67. f. (ubi

quidem inuitis libris omnibus is τὸ edidere Schaeff. et Borh. Conf. Not. ad h. l. et Koen ad Gregor. Dial. jon. §. 63.) is οὐ ἀποδά-
νωσι, III. 31. a. m. Alibi va-
riant libri, et pro is οὐ nonnulli
is δ vel ἐπὶ praeferunt, ut IV.
166. et 166. et 181. f. ubi vide
Var. Lect. V. 51. m. et 56. m.
Est etiam ubi pro is οὐ vel is δ
nonnulli is τ' exhibent, ut εἰς τ'
ἐσιβαλον, IV. 12. f. quod cum
videri posset εἰς τε ἐσιβαλον valere,
Koenius l. c. sub illā scripturā
latere is τὸ ἐσιβ. statuit. Deni-
que hanc ipsam formulam Ἐς
τὸ, pro is δ, nos ipsi quoque
cum Wess. tenuimus, II. 157.
ubi vide Var. Lect.

Ἐς τὸ παρὶν, -- is χρόνον, In
praesens, -- In posterum, VII.
29. extr. IX. 7. m. is ὑστερον,
V. 74. f. pro quo unā voce ἐν-
στερον scribitur V. 41. a. is πέμ-
πτον μῆνα συλλέγειν, Ad quin-
tum mensem, Quinto post
mense, I. 77. f. is τέλος, Ad
extremum, Postremo. is τέλος
κακῶς ἐτιμύνηται, III. 40. f. N.
is τὸ δῖον, Ad (In) tempus op-
portunum, Tempore opportu-
no, II. 173. f. Sic et is καιρὸν,
IV. 139. m. Denique notemus
constructionem hujusmodi, ἡ βα-
σιλεὺς αἰεσίς is τῆς ὑστεραίῃς τὴν
Μαρδονίου ἐπιστρατιήν δικάμηνος
ἦν, IX. 3. extr. Conf. Ἰστυραῖος.

4) Usurpatur porro praeposi-
tio Ἐς ubi agitur de Re, in quā
Incrementum aliquod aut Decre-
mentum, Plus aut Minus, habet
locum, indicaturque Terminus
vel Gradus, Ad quem illa per-
venit. Et in hoc genere saepius

quidem adjicitur verbum ἀνήκον,
velut ἀνήκον is τοσούτο, is τὰ
πρῶτα, is τὰ μέγιστα etc. cujus
generis plura exempla supra,
sub voce Ἀνήκον, conguessimus:
verum etiam absque hoc verbo
eidem usui praepositionis Ἐς
locus est. ὀφθαλμῶντες is τὸ
ἴσχατον, (nempe is τὰ μέγιστα
τῆς ὀφθαλμίας ἀνήκοντες,) Ad
extremum usque gradum, VH.
229. a. ubi is τὸ μέγιστον dabant
alii. τιμωρεῖν is τὰ μέγιστα, VIII.
144. m. τοῦτο τὸ ἶρον φυλάσσει
is τὰ μέγιστα, IV. 7. a. εἶναι
Θρακυβούλῳ ξῖνον is τὰ μάλιστα,
Hospitio et amicitia quam
maxime conjunctum, I. 20. a.
Μίλητος νοσήσασα is τὰ μάλιστα
στάσι, V. 28. b. τιμωρησίον is τὸ
δυνατώτατον, VII. 168. a. is τοῦτο
τὸ οὖρον ὑπὸ Περσίων ἀρχεται,
Usque ad hunc montem por-
rigitur Persarum imperium,
III. 97. m. f. ταῦτα is τοσούτο
(In tantum, hactenus,) παρ-
γύμνου, VIII. 19. m. ταῦτα μὲν
νυν is τοσούτο ἐγένετο, VIII. 125.
extr. IX. 18. extr. VIII. 107. a.
is τρεῖς, Ad ter, non minus
quam ter, I. 86. m. V. 105. f.
(conf. Hermann. ad Viger. Not.
580.) Eodem referendum videtur
istud, is τοιαῦτα εἰπόντι, VIII.
77. f. Usque ad talia (id est,
Haec ipsa talia, Haec adeo
talialia, nempe, ita praecisa et
perspicua) dicenti. Referri huc
potest formula is ἀριθμὸν εἶπαι,
VII. 60. a. ubi vide Not.

5) de Objecto, quod in scholis
dicitur, id est, de Re vel Personā,
Circa quam, Cujus intuitu
aut Cujus causā (Adversus

quam vel Pro quâ) aliquid dicitur aut agitur. οὐδὲν μᾶλλον ἐς ἑαυτὸν λέγων, ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, I. 86. m. f. quemadmodum latine dicimus, In aliquem aliquid dicere. Sic Φέρειν et ἔχιν ἐς τὸ αὐτὸ ἐς τὴν, Aliquo spectare, Pertinere: quarum formularum exempla vide in Ἐχιν et Φέρειν, et in Not. ad III. 133, g. ἡ γνώμη ἀποδεχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν, IV. 98. a. πρῆγμα ἐς αὐτὸν γινόμενον; Res quae Circa illum (Quod ad illum adtinet, Ad illum spectans) accidit; nempe Aliquid quod ille partim fecit, partim passus est, I. 114. a. τὸ πᾶν ἐς αὐτὸν ἐπιποιήκει, Omnia In illum (id est, Pro illo, Illius causâ, nempe Ad illum vitio corporis levandum) fecerat, I. 85. a. τῷ πεποιμένῳ ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἔκαμνον, Facinus In (Adversus) hunc puerum admissum doli, I. 118. m. ἡ ἔχθρη ἢ ἐς τὸν Δημάρετον, VI. 65. m. τιμωρίην ἰσομήνῃ ἐς Ἀστυάγια, I. 123. a. τά τοι (nempe τὸ φίλον εἶναι καὶ συνετὸν καὶ εὖνοον) ἔχω μαρτυρεῖν ἐς πρῆγματα τὰ ἐμὰ, Adversus res meas, Quod ad res meas adtinet, V. 24. f. ἐς ἀριθμὸν οὐκ ἔχω εἶπαι τὸ ἀτρεκές, Quod ad numerum spectat, non possum accurate dicere, VII. 60. a. Not. ἤκουον εὖ ἐς δικαιοσύνην, Vita Hom. 7. m. pro quo δικαιοσύνης πέρι dicit Noster VI. 85. m.

Eodem referendus est usus, qui subinde obtinet, formulae Ἐς δ, diversus ab illo usu quem supra (num. 2.) observavimus.

Scilicet, sicut ἐς τοιαῦτα πρῆγματα ἐμβλέψας VIII. 77. a. significat Res tales respiciens, intuens; sic etiam nuda formula Ἐς δ, ellipticâ quâdam ratione, significat Quo respectu, Quo intuitu, et (quae notio cum hac conjuncta est) Quâ causâ, Quapropter. ἐς δ (scil. ἐμβλέψας) μετῆκε αὐτόν, Quo respiciens, id est, Quapropter, Quocirca, seposuit hanc famam nec illâ usus est, II. 116. a. N. ἐς δ ἔλαβε τὴν δίκην, Quo respectu, Quapropter, poena ei inflicta est, I. 115. f. Eodem pertinere videtur locus, quem supra (n. 1.) adtigimus, ἐς δ ἥμισα ἡμῖν σύμφορόν ἐστι, VIII. 60, 1. m. ubi, verum si quaeris, non ad ἐς δ intelligi debet ναυμαχεῖν aut ναυμαχῆσοντας, sed ad ἥμισα σύμφορόν ἐστι ex superiori oratione intelligitur τὸ ἀναξιώσαι τὰς νῆας πρὸς τὸν Ἰσθμόν, et ἐς δ significat Quo respectu, Quâ causâ, Quapropter. Scilicet duas causas adfert Themistocles; cur non expediat Graecis ut ad Isthmum promoveantur naves; altera causa est, quoniam, si id fieret, praelium faciendum esset in aperto mari; altera, (τοῦτο δὲ) quia sic perderentur Salamis, Megara et Aegina.

6) Ubi agitur de usu cui aliquid inservit, aut de Fructu quem ex eo, quod instituimus, capere cupimus. πάντα τοῖσι χεῖρονται ἐς πόλεμον οἱ ἄνθρωποι, I. 34. f. ἡ Ἀθυλλὰ πόλις ἐς ὑποδήματα δίδοται τοῦ βασιλεύοντος τῇ γυναικί, Datur reginae In

(Ad) calceamenta, id est, Ex cujus redditibus illa sibi calceamenta comparet. II. 98. a. κατ'στρέψατο αὐτοὺς εἰς φόρον ἀπαγωγὴν, subegit illos In hoc (Ad hoc) ut tributum ipsi penderent; nempe, non ut etiam alià ratione imperio illius parerent, I. 6. m. 27. a. II. 182. extr. N.

7) Omittitur Ἑς praepositio ubi de Divisione vel Distributione In partes agitur. τρεῖς μοίρας (non, εἰς τρεῖς μοίρας) ἰδατάτο τὸν στρατόν, VII. 121. m. ubi vide Var. Lect. et Not. Sic θυώδεα (pro olim vulgato εἰς θυωδ.) μοίρας δα-σάμενοι Αἰγυπτὸν πᾶσαν veteres libri dederunt II. 147. m. et σθείας αὐτοὺς ἕξ μοίρας διέδλον, IV. 148. f. Ἑσαγγελιεύς, ὥς, ὁ, Internuncius, Qui cupientes regem adire intro nuntiunt. παρίνας εἰς τὰ βασιλῆα ἀνιευσαγγιλίος, III. 84. a. pro quo est ὅντι ἀγγίλου, III. 118. m. Ἑσαγγίλλειν τινα, Aliquem intro nunciare, Adventum alicujus significare regi, III. 118. a. Ἑσάγειν, Introducere, Ducere ad aliquem, vel in aliquem locum. εἰς ἐν χωρίον ἐσάγεσκον αἰλιάς, I. 196. a. τὸν ποταμὸν διώρυχί ἐσαγαγὼν εἰς τὴν λίμνην, I. 191. m. ἄλλην πρὸς ταύτη ἐσάγαγε γυναῖκα, Aliam praeter hanc Duc uxorem, V. 40. f. Passiv. τὰ περὶ τὸν Διόνυσον - - νιωστὶ ἐσαγμένα, Nuper Introducta, In- vecta, II. 49. f.

Medium: ἄλλην ἐσαγαγέσθαι γυναῖκα, V. 39. f. τὴν τρίτην ἐσηγάγετο γυναῖκα, VI. 63. a. Ὅτ' αὐ- νης ἐσάχεται Ἰσταφέρνης, III. 70. m. ubi in lat. vers. pro eo quod nos posuimus, Proposuit, rago-

oatam velim Vallae aliorumque interpretationem, Adscrivit sibi; valet enim h. l. graecum verbum idem atque paulo ante positum προσιταγίσασθαι, nec opus est ut in hanc sententiam ἐπ'ἀγεται corrigatur, quod Valckenario placuit. Illud singulare est, quod h. l. libri omnes quod sciam, in εἰσαγ. consentiant. quum alibi constanter εἰς pro εἰς usurpet Noster. εἶτα καὶ ποτὰ τὸ τεῖχος ἐσέχοντο, idem quod ἄχοντο (vel ἐσέχοντο) εἰς τὸ τεῖχος, Intra murum comportarunt, Invexerunt, V. 34. a. nisi verba τὸ τεῖχος, καὶ τὸ τεῖχος, vel τεῖχος, in quibus variant libri, aut prorsus temere huc intrusa aut ex nescio quā aliā scripturā corrupta sunt. Vide Var. Lect. et Not. et conf. Προσιάγειν. .

[Ἑσαίειν. ἐσαίοντες pro ἐπαίοντες citatur ex ms. Arch. III. 29. a.]

Ἑσακοντίζειν, Jacula in aliquem conjicere. περιστάντες τὸ θηρίον ἐσπκόντιζον, I. 43. m. ἐσινόντο τὴν στρατιήν, ἐσακοντίζοντες τι (i. e. ἀκοντίζοντες εἰς αὐτήν) καὶ τοξινόντες, IX. 49. a. m. Conf. Ἀκοντίζειν.

Ἑσακούειν τι, Audire aliquem, nempe Obtemperare, Morem ei gerere. ὥς οἱ ὁ Κῦρος οὐκ ἐσέκουσε, I. 214. a. ὥς οἱ οὐδὲ ὅττω ἐσέκουεν, VI. 86. extr. Et omisso Dativo: ἦν περὶ ἐβίλητε ἐσακούειν, IV. 133. a. ἀλλ' ἐσακούεσθε, IX. 9. f. Cum Accus. rei: ὥστε καὶ ταῦτα ἐσακούειν, scil. ἡμῖν, Ut in hoc etiam nobis morem gesturi (gratum nobis facturi, preces nostras exauditori) sitis, IX. 60. extr.

Ἑσάπαξ, Semel. ὠρίσται (αὐτὸν) χρυσῷ, τὸν δὲ δύνηται. τῷ ἰαντοῦ σώματι ἱξενείκασθαι ἑσάπαξ, VI. 125. m.

Ἑσπικνίσθαι, cum Dativo, Per-venire in regionem. τῇ τε ἄλλῃ χώρῃ ἑσπικνίσθαι, I. 1. a.

Ἑσαράσσειν, Cum impetu propellere in aliquem locum. ἑσαράξαν-τίς σφίνας εἰς τὰς νῆας, Quum illos in naves compulissent, V. 116. b. ἑσαράξαντες τὴν ἵππον, nempe εἰς τὸ πιζόν, Postquam equitatum repulerunt usque ad peditatum, IV. 128. f.

Ἑσβαίνειν, vide in Ἑμβαίνειν.

Ἑσβάλλειν, 1) transitive cum Accus. Injicere, Immittere; praesertim. Immittere exercitum in regionem aliquam hostili animo, Invadere, Irrumpere. ἐσί-βαλε εἰς τὴν Μιλησίην τὴν στρατιήν, I. 17. a. 18. a. εἰς Ἐλευσίνα ἄγων τοὺς Πελοποννησίους ἐσίβαλε, V. 76. f. ubi τοὺς Πελοπ. perinde et ad ἄγων et ad ἐσίβαλε referri potest.

2) Eadem notione ἑσβάλλειν plerumque absque Accusativo, veluti Intransitive, ponitur. εἰς Κλαζομένας ἐσίβαλε, I. 16. b. εἰς Μίλητον, I. 15. m. Sic I. 17. f. et passim alibi, ubi subintelligi Accusativus τὴν στρατιήν potest. Subinde vero etiam subintelligendo Accusativo nullus est locus, ut στόλῳ μεγάλῳ ἐσίβαλε εἰς τὴν Ἐλευσίνα, V. 74. m. ἰδόντες στρατὸν εἰς τὴν χώραν ἑσβιβλῆκότα. VI. 16. f. τοῖσι ἑσβαλοῦσι εἰς τὴν Ἀττικὴν, V. 64. a. ἑσβαλόντες πανστρατιῇ, VIII. 27. a. ἑσβαλεῦσαν εἰς τὴν χώραν ἵππον, VIII. 28. a. (Conf. Συνισβάλλειν). Est ubi diserte adjicitur, Hostili animo

Belli inferendi caussa, fieri τὴν ἑσβολήν: sic ait ἐπὶ πολέμῳ ἑσβαλόντες (εἰς τὴν Ἀττικὴν), V. 76. a. Nam subinde ἑσβάλλειν dicitur is qui Nullo hostili animo Ingreditur regionem. Sic VI. 16. a. ἐσίβαλον εἰς τὴν Ἑθεσίην, Ingressi sunt (non Hostili consilio invaserunt) fines Ephesiorum. Sic Xerxes e Perside Sardes iter faciens, ἐκ Φρυγίης ἐσίβαλε εἰς τὴν Λυδίην, VII. 31. a.

3) Fluvius dicitur ἑσβάλλειν τὸ ρέεθρον, Undam suam Immittere, Infundere, in alium fluvium. ἑσβάλλει οὗτος εἰς τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν τὸ ρέεθρον, I. 179. f. Et subintellecto, certe omisso isto Accusativo: ἑσβάλλουσι εἰς τὸν Ἰστρον, IV. 48. f. et 49. a. (idem quod συμμίσγονται et ἐσθιδούσι, ibid.) Rursus ἑσβάλλει εἰς πιδίον - - καὶ εἰς ποταμὸν Βρόγγον, ὃ δὲ Βρόγγος εἰς τὸν Ἰστρον, IV. 49. m. εἰς Τάναϊν ἄλλος ποταμὸς ἑσβάλλει, IV. 57.

4) Verbum Medium notione activā legitur VI. 95. m. ἑσβαλό-μενοι τοὺς ἵππους (Postquam equos Imposuerunt) εἰς ταύτας, nempe εἰς τὰς ἵππαγωγούς νῆας.

Ἑσβιάζειν, Imponere; proprie, Intrare (vel Adscendere) facere. ταύτην τὴν γυναῖκα εἰς ἄρμα ἑσβιβάσαντες, I. 60. f. τὸν πιζόν στρατὸν ἑσβιβάσαντες εἰς τὰς νῆας, VI. 95. m.

Ἑσβολή, ἥς, ἡ, 1) Invasio, Incur-sio, VI. 92. a. m. Conf. ἑσβάλ-λειν.) Sic διὰ τὴν εἰς Σάρδεις ἑσβο-λήν, VII. 1. a.

2) Introitus, praesertim Fauces per quas ex unā regione

in aliam Introitus patet. ἰσβολὴ ἐξ οὐρέων στεινῶν εἰς τὸ πιδίον, II. 75. m. δεῖ φυλάσσεσθαι τὴν ἰσβολὴν τὴν Ὀλυμπικὴν, VII. 172. m. 173. a. τὴν ἰσβολὴν ἥπερ ἐκ τῆς Μακεδονίης εἰς Θεσσαλίην φέρει, ibid. καὶ ἄλλην ἰούσαν ἰσβολὴν εἰς Θεσσαλούς, VII. 173. f. Sic ἡ ἐν Θεμοπύλῃσι ἰσβολή, VII. 175. a. et f. 207. a. VIII. 15. f. et passim alibi; item in plurali, κατὰ ταύτας τὰς ἰσβολάς, VII. 176. m.

Ἑσθίεσθαι, (jon. pro ἰσδίχεσθαι) Recipere. μηδαμῶς ἰσδίχεσθαι εἰς τὸ ἱρόν, Nullos recipere in templi communionem, I. 144. a. 145. a.

Ἑσθιδόναι, de Fluvio, i. q. ἰσβάλλειν, Influere. Sic οὗτοι (οἱ ποταμοὶ) ἰσθιδούσι εἰς αὐτὸν dant probi codd. IV. 49. f. idque receptum malim locovulgati ἐκθιδούσι, quod ex scholio invectum videtur. Sic quidem mox cap. 50. a. exhibent libri omnes εἰς τοῦτον οὐδὲ ποταμός οὐδὲ κρήνη οὐδεμίη ἰσθιδούσα: et ibid. paulo post, ἡ χιὼν τηκομένη ἰσθιδού εἰς τὸν Ἰστρον.

Ἑσθύνειν vel Ἑσθύναι, Irrepere, Subire, Intrare. ἰσθύντα, scil. εἰς τὸν θησαυρὸν τοῦ βασιλῆος, II. 121, 2. f. ubi paulo ante ait ἰσθύντος τοῦ ἑτέρου. Metaphorice, δεινόν τι ἰσθύνει σφίσι, Obrepat eis (Incessit eos) metus, VI. 138. m. N.

Medium, eadem notione. ἡ ἀνδρώπου ψυχὴ, τοῦ σώματος καταφθίνοντος, εἰς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἰσθύνεται, Intrat, Irrepat, Subit, in aliud corpus quod eo ipso tempore nasci-

tur, II. 123. m. Conf. Ἑσθύναι et Ἑστίρχεσθαι.

Ἑσθιγγύναι, i. q. εἰστίγγειν, Includere. ἰσθιγγύναι τὸν νεκρόν, Includere cadaver in capsâ lignea, II. 86. f.

Ἑστίρχεσθαι, metaphoricè, de eo quod subit animum vel memoriam nostram. Cum Dativo: Κροίσῳ ἰσθιδεῖν τὸ τοῦ Σόλωνος, I. 86. m. αὐτῷ Καμβύσῃ ἰσθιδεῖν οἰκτὸν τινα, III. 14. f. Item cum Accusat. τὸν δὲ ἰσθῆλθε (Subiit illius mentem cogitatio) θεῖον εἶναι τὸ πρῆγμα, III. 42. f. τὸν Κροίσον γέλως ἰσθῆλθε, VI. 125. f. ἰσθῆλθέ με κατοικτεῖραι, VII. 46. a. m. ubi olim ἐπῆλθε. (vide Not.) τὸν δὲ ἰσθῆλθε ὡς εἶη τέρας, VIII. 137. m. Conf. Ἑπέρχεσθαι, Ἑσθύνειν, et Ἑσθίναι.

Ἑστίχιν, idem quod ἔχιν εἰς, quatenus ἔχιν significat Tendere, Vergere aliquo. κέλευρος θαλάσσης, ἐστίχων (nempe εἰς τὴν Ἀραβίην χώρην) ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης, Sinus maris ex Erythraeo mari in Arabiam Tendens, Pertinens, Porrectus, Intrans, II. 11. a. N. et mox ibidem, τὸν μὲν ἐκ τῆς βορρῆς θαλάσσης κέλευρον ἐστίχοντα ἐπὶ Αἰθιοπίας, τὸν δὲ ἐκ τῆς νοτίης φέροντα ἐπὶ Συρίας. Vide ibi Var. Lect. ἐστίχει (ἡ διώρυξ) εἰς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, Fossa (ex Nilo ducta) tendit et pertinet ad Erythraeum mare, II. 158. a. ubi paulo ante Eadem fossa εἰς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φέρονσα dicebatur. ἡ διώρυξ ἐστίχει εἰς ἄλλον ποταμόν ἐκ τοῦ Εὐφράτη, εἰς τὸν Τίγριν, Fossa ex Euphrate usque ad Tigridem pertinet, in

Tigrim intrat, influit, I. 193. a. ἦν κατὰ τὴν καπνοδόχην εἰς τὸν οἶκον ἐπέχων ὁ ἥλιος, Solis lumen per caminum Intravit, Incidit in domum, VIII. 137. m. f. θάλαμος ἐπέχων εἰς τὸν ἀνδρεῶνα, Cubiculum pertinens ad (ferens in) conclave viro- rum; contiguum ei ita, ut ex uno in alterum introitus pateret, III. 78. m.

Ἑσθίειν, Per clysterem intro- mittere, ingerere. κατὰ τὴν ἔδρην ἐσθῆσαντες τὸ ἀπὸ κίδρου ἀλειφθῆναι, Postquam per anum ingesserunt oleum cedrinum, II. 87. a. ubi confer quae praecedunt et quae mox sequuntur.

Ἑσθίειν, inusitatum verbum; unde Particip. pass. Ἑσθημένος, Vestitus, Indutus. παρῆγεν (αὐτὸν) ῥάκεισι ἐσθημένον, III. 129. extr. ἄνδρας ταύτην (ἐσθῆτα) ἐσθημένους, VI. 112. f.

Ἑσθῆς, ἦτος, ἡ, Vestis, Vestimentum, collective Vestes. κοσμήσας (τὴν παιδα) ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ, III. 1. m. IV. 203. f. πλείστον σφικας ἐδηλέετο ἡ ἐσθῆς, IX. 63. f. τὰ (jon. pro αὐτῇ) ἐσθῆτος ἐχόμενα εἶχον, III. 66. a. Conf. Indicem Rer. voce Vestes.

Ἑσθῆναι, a praes. ἔσθιμι, Ingredi, Intrare. ἐπὶ δεξιᾷ ἐσιόντι, I. 51. a. ἐσιέναι ἤθιλε, III. 118. m. Metaphorice, Inire Magistratum. Sic ὁ ἐσιών, scil. τὴν ἀρχὴν vel τὴν βασιλείαν, VI. 59. Item de eo quod Subit animum alius. τὸν Ἀστυάγεια ἐσθῆ ἀνάγνωσις αὐτοῦ, I. 116. a. N.

Ἑσθῆναι, a praes. ἐσθῆμι, Intro- mittere. ἐσθῆκε τοὺς Πέρσας εἰς τὸ πύχος, III. 158. m. εἰς τὴν (λίμ-
Lex. Herod. P. I.

νη) ποταμοὶ δύο ἐσθῆσι τὸ ὕδωρ, VII. 109. m. τὴν κιδρίην ἐσθῆκαν (εἰς τὴν κοιλίην), II. 87. m.

Ἑσθῆσθαι, Intro pervenire, Penetrare. ἐσθῆνεται καταγνάφω, III. 108. f. Conf. Ἑπικνέσθαι.

Ἑσπίσθαι, Advolare, Pervolare. Φήμη ἐσπίσματο εἰς τὸ στρατό- πεδον ἅπαν, IX. 100. a. ἡ κληδὼν αὐτῇ σφί ἐσπίσματο, IX. 101. f.

Ἑσκαταβαίνειν, Intro descende- re. ὅς ἐμὸν δόμον ἐσκαταβαίνει, V. 92, 5. m. in Orac.

Ἑσκε, jon. pro ἦν, vide in Εἶναι, Esse.

Ἑσκύπτειν, vide supra in Ἑγκύπτειν.

Ἑσόδος, ου, ἡ, Aditus, Introitus. ἀγχοῦ τῆς ἐσόδου, I. 9. f. ἐσθᾶσι τοῦ ἱεροῦ ἐν τῇ ἐσόδῳ, II. 63. a. οἴκημα οὐδὲ ἔσοδον οὐδὲ ἐκδυσιν οὐδεμίαν ἔχον, II. 121, 3. a. et sic saepius. Item Facultas intraudi. ἔσοδον (αὐτοῖς) εἶναι παρὰ βασιλῆα, III. 118. a.

Ἑσοικεῖν, Habitatum immigra- re. ἐσοικεῖν (nempe τὴν Ναυκρα- τιν vel εἰς τὴν Ναυκρ.) pro vulgato simplici οἰκεῖν, commode exhi- bet cod. Pass. II. 178. a.

Ἑσοικίζειν, In coloniam deduce- re. εἰς τὴν Κρήτην λέγουσι ἐσοικί- ζεσθαι ἄλλους τε ἀνθρώπους καὶ Ἕλληνας, VII. 171. a.

Ἑσόπτισθαι, Conspicere. μὴ ἐσό- ψεται ἰόντα διὰ θυρῶν dant probi nonnulli codices I. 9. extr. pro vulgato μὴ σε ὄψεται etc.

Ἑσοπτος, Conspiciuus. τὸ ἱρὸν ἔσο- πτόν ἐστι, II. 138. m. idem quod paulo ante dicebat κατορθῆται πάν- τεσθιν.

Ἑσορᾶν vel Ἑσορῆν, Inspicere. ἐσο- ρίωντες εἰς τὴν μαντικὴν, Inspi-
T

cientes divinationem, i. e. divinatorias sortes, IV. 68. m. f. pro vulgato *ἰώριον vel ἰώρων*, V. 91. a. codex noster Flor. *ἰωρίων praefert.*

Ἑσπλίῳ, Intro navigare. τὰ ἐπ' ἀριστέρᾳ (scil. ἰόντα) ἑσπλίοντι τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 33. a.

[Ἑσσαν vide in Ἑσσαν]

Ἑσσοῦν, (i. q. comm. ἡσσᾶν vel ἡττᾶν) Vincere, Superare; proprie, Inferiorem reddere, non nisi in Passivo occurrit apud Nostrum. ἑσσοῦσθαι, II. 122. a. ἑσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, III. 106. m. ubi vide Var. Lect. ἑσσοῦμένος, V. 66. m. V. 70. a. ubi ὁρῶντες οἱ ἕτεροι ἑσσωμένους τοὺς σφετέρους, I. 82. a. m. ubi perperam ἑσσωμ. olim edd. τῷ πολέμῳ ἑσσοῦντο, I. 67. a. ubi olim ἑσσωντο edd. contra plerumque vett. librorum fidem. Particip. praet. pass. περὶ τῶν ἑσσωμένων, VII. 9. 2. a. ἑσσωμένοι ἦσαν τῷ θυμῷ, Fracti animis erant, VIII. 130. f. Aorist. ἑσσωθῆ et ἑσσωθήσαν, II. 169. a. III. 45. m. 83. a. et frequenter alibi. Similiter ἑσσωθῆναι et ἑσσωθίντες non minus frequenter, veluti ἑσσωθίντες τῇ μάχῃ, Praelio superati, V. 46. a. VI. 9. f. 108. f. ἑσσωθίντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κύρου, Prudentiā superati a Cyro, IX. 122. extr. Subjunct. οὐ γὰρ ἔδισα μὴ ἑσσωθίωμεν ὑπὸ Σκυθίων μάχῃ, IV. 97. m.

Ἑσσαν, (i. q. comm. ἡσσαν, vel ἡττων) Inferior. ἑσσονες εἶναι τῇ ναυμαχίῃ, Impares esse committendo praelio navali, V. 86. a. (οἱ Μῆδοι) ῥώμῃ ἑσσονες

ἦσαν τῶν Περσίων, VIII. 113. f. λήματι καὶ ῥώμῃ οὐκ ἑσσονες, IX. 62. m. f.

Sed communem vocabuli formam ἡσσαν tenent veteres libri omnes IX. 111. f. ubi ἀνὴρ ἐμὲ οὐδὲν ἡσσαν, pro quo quidem ἡσσαν posuerunt Schaeff. et Borh.

Adverbium vero Ἑσσαν constanter sic per scriptum reperitur apud Nostrum, I. 170. a. et f. II. 6. m. III. 9. a. m. Unus Schaeff. suā auctoritate Ἑσσαν edidit.

Ἑς τι, Donec, Usque dum. τῷ δι μενόμεν ἕς τ' ἂν καὶ τελευτήσωμεν, VII. 141. m. ἕς τ' ἂν διαπολεμήσωμεν, VII. 158. f. Sed, pro ἕς τ' ἐσέβαλεν, quod libri nonnulli IV. 12. f. praeferunt, alii rectius ἕς ὃ aut ἕς οὗ dederunt.

Ἑστιᾶν, Convivio excipere. Sic ut jonicas formas ἰστῖν, pro comm. ἰστία, et ἰστιητόριον, et ἐπίστριος, usurpat Herodotus, sic et pro Ἑστιᾶν expectari ἰστιᾶν poterat. Quare pro vulgato ἰστία (tert. pers. imperf.) VII. 135. a. rectius fortasse factum fuerat, si cum Schaeffero ἰστρία recepissem, quod probi nonnulli codices (probante etiam Weselingio) offerebant. Sic vero etiam pro ἰστιᾶσθαι (praet. infinit. pass.) V. 20. m. recipi ἰστιᾶσθαι debuerat, quod ibi in eorundem codicum scripturā ἡστιᾶσθαι latere videtur. Erat vero etiam ἰστῖν (nomen substant.) olim editum VI. 86, 4. pro ἰστῖν, quod meliores quique codd. dederunt. Ἑστοξέειν, Sagittas ex arcubus

immittere in hostem. ἱσ-
κοντίζοντες καὶ ἱσσοῦντες ed.
Schaeff. et Borh. ex codd. Arch.
et Vind. IX. 49. a. ubi ἱς ex
scholio adjectum nobis videbatur,
tenuimusque cum aliis simplex
τοξέοντες.

Ἐσύτερον, vel Ἐς ὕστερον, V.
41. a. non valet In Posterum,
sed i. q. nudum ὕστερον, Poste-
riori loco; nam opponuntur ibi
ἡ ἐσύτερον ἐπελθῶσα γυνή et ἡ
πρότερη γυνή.

Ἐσφέρειν, Inferre, Introferre. τὰς
ἀγγελίας ἐσφέρειν, I. 114. a. N.
III. 77. m. τὰ ἄλλα ἐς τὸ αὐτὸ ἐτή-
νικαν τοῖσι Ἕλλησι, Reliqua in
eumdem locum, quo Graeci
contulerunt, IX. 70. m. f. Me-
taphor. ταύτην τὴν γνώμην ἐσέφε-
ρε, Hanc sententiam in me-
dium contulit, Proposuit,
Dixit, III. 80. f. 81. f.

Passiv. ἐσπειχθέντες σιδηρίου,
Quum illatum fuisset instau-
mentum aliquod ferreum,
IX. 37. a. m. σιτὸν σφι ἐσπειχ-
θαι πολλόν, IX. 41. a. m.

Ἐσχατὴ, ἥς, ἡ, Extremitas. αἱ
ἐσχατιαί, Extrema finium. Ex-
tremi fines. αἱ ἐσχατιαί τῆς οἰ-
κουμένης, III. 106. a.

Ἐσχατος, Extremus. ἐσχατὴ τῶν
οἰκουμένων, III. 106. a. διεκάρτι-
ται ἐς τὸ ἔσχατον, Ad extremum
usque duravit, VII. 107. m.
ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀπιγμένοι,
VIII. 52. m. τὸν λαὸν τετρεῦσθαι
ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, I. 22. m. ἐξ
ἐσχατῶν ἐς ἔσχατα, Ab unâ Ex-
tremitate ad alteram, VII.
100. a.

Ἐσχεῖν, Infundere. Perperam ed.

Gron. cum pluribus mssis κέλ-
πον ἐσχεῖντα ἐπὶ Αἰθιοπίας, II.
11. m. (quasi intransitive aut
reciprocce accipi posset hoc ver-
bum) ubi verum erat ἐσχεῖντα.

Passiv. Effuse, (Catervatim)
Intrare, Irruere. ἐσχεῖντο οἱ
Ἕλληνες ἐς τὸ τίχχος, IX. 70. m.
Ἐσω, Adverb. Intro. ἦϊα ἔσω, I.
111. m. ἄνδρας παρήγε ἔσω, V.
20. m. τὸν Κύρον ἦγον ἔσω, I.
116. m. ubi olim quidem ἔσω
edd. cum nonnullis mssis. Sed
ἔσω tenent omnes VI. 36. f. ἀπὸ
τοῦ Ἰσθμοῦ τούτου ἔσω, Ab hoc
Isthmo introrsum.

Comparat. Ἐσωτέρω, Inte-
rius, Magis introrsum, Ul-
terius in interiora. ὅσω πρόβαινε
ἐσωτέρω τῆς Ἑλλάδος, VIII. 66. f.
[Ἐράζειν pro composito verbo ἐξετά-
ζειν V. 62. f. scriptum reperisse
Glossatorem San-Germanensem
monuit Wesseling. in Nota ad
hunc locum.]

Ἐταιρήν, ης, ἡ, (comm. ἱταιρεία)
Sodalitas. προσποιησάμενος ἑται-
ρήν τῶν ἡλικιωτῶν, V. 71. a.
Ἐταιρήσις, Sodalitius, Sodalitatis
jura tutans. Δία ἐκάλεε Ἐται-
ρήν, I. 44. m.

Ἐταρος, ου, ὅς, (jon. pro ἑταῖρος) So-
dalis, Familiaris. ἐξαγγελλόμε-
νος τὸ ἱωυτοῦ πάθος ἀνδρὶ ἑταίρῳ,
sic quidem edd. omnes V. 95. m.
sed probatissimi mssati libri, Arch.
Vind. Pass. et F. ἑταίρῳ praefer-
runt, quod verum videtur, quum
altera forma nusquam alibi,
quod sciam, in solutâ oratione
reperiatur.

Ἐπεραλκίως ἀγωνίζεσθαι, Utrim-
que fortiter pugnare, Anci-
piti marte pugnare. ἐν τῇ ναυ-

μαχίῃ ἑτεραλκίως ἀγωνιζομένους, VIII. 11. m.

Ἑτεραλκῆς μάχη, Anceps pugna, Praelium in quo aequo Marte pugnatur. ὡς εἶδον κατ' ἀρχαίς ἑτεραλκία τὴν μάχην, IX. 103. b.

Ἑτεροῖος, Diversus, Diversi generis, Diversae naturae, I. 99. extr. II. 35. a. τρώπῳ οὐ τῷ αὐτῷ, ἀλλ' ἑτεροίῳ, IV. 62. m.

Ἑτεροιοῦν, Immutare, Mutare naturam rei alicujus. Passiv. οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἑτεροιοῦναι, II. 142. f. ἑνθεῦτεν ἤδη ἑτεροιοῦτο τὸ νῆκος, Tunc vero mutata est certaminis ratio, VII. 225. a. m. ἑνθεῦτεν ἤδη ἑτεροιοῦτο τὸ πρῆγμα, IX. 102. m.

Ἑτερος, η, ον, 1) *absque Articulo*, i. q. ἄλλος, Alius. τάξας ἐτέρους, I. 91. a. ἑτεραι πρὸς ταύτησι, VII. 21. a. ἑτερα πεπόνθαμεν οἰκτρότερα τούτου, VII. 46. m. et sic saepius alibi. Eodem pertinet formula Ἑτερος τοιοῦτος, Alius ejusdem generis, Similis, Prorsus similis. τοιοῦτος ἑτέρος ἐστὶ, III. 47. f. ἄνθρωπος καὶ σὺ εἷς, καὶ ἐτέρων τοιῶνδε ἄρχης, Homo es, et hominibus (Tui similibus) imperas, I. 207. a. ἐστὶ δὲ ἕτερον τοιοῦτον, Est hoc ejusdem generis, Eadem hujus ratio est, II. 5. m. Interdum latine reddi possit Idem. αὐτοὶ τε θαρσόμεναι, καὶ σοὶ ἑτερα τοιαῦτα παρακαλενόμεθα, Te ut idem facias (ut similiter facias) hortamur, I. 120. f. ἐποίησεν καὶ ὁ Κῦρος ἑτερα τοιαῦτα, I. 191. a. m. ἐν Νίνῳ πέλι γενόμενον ἕτερον τοιοῦτο, (sive τοιοῦτον) II. 150. a. m. cum Var. Lect. ἑτερα τοιαῦτα ποιεῖν, Paria face-

re, Idem facere, III. 79. m. Similiter ἕτερον τοσόνδε non est quod latine Alterum tantum (i. e. duplum) dicimus, sed Aliud tantum, i. e. Tantundem, II. 149. m.

2) ὁ ἕτερος, cum Articulo, Alter. Amat autem in hoc vocabulo Contractionem scriptor noster: τῶν οὐτερος μὲν διέφθαρτο, -- ὁ δὲ ἕτερος etc. I. 34. a. ἢν δὲ ἡ οὐτερος ὑποδείστερος, I. 134. a. τῶν μάγων οὐτερος, III. 78. m. τοῦτερον τῶν ἐτέρων, I. 32. a. m. Quod vero olim IV. 11. a. edebatur ἄτιρος λόγος pro ἄλλος λόγος, id non agnoscunt optimi quique libri. Ἑτέρωθι, non solum Alio loco significat, ut τουτίων μὲν ἐτέρωθι ἐστὶ λόγος, IX. 58. f. sed et Alio tempore. τότε μὲν -- ἐτέρωθι δὲ, III. 35. f.

Ἑτησίαι, οἱ, Etesiae. εἰ ἐτησίαι αἵτιοι ἦσαν, II. 20. m. τοῖσι ἐτησίῃσι, ibid. τοὺς ἐτησίας ἀνέμους, II. 20. a. ἐτησίων ἀνέμων κατιστηκότων, VI. 140. a. VII. 168. f.

Ἑτι, Adhuc. Sic frequenter ἐτι καὶ νῦν, Adhuc etiam nunc. Sed IX. 102. a. est ἐτι καὶ δὴ, ubi loco trium harum particulam unam ἤδη, Jam, expectasses. Vide quae ibi in Var. Lect. adnotavi. ἐτι subinde cum ἐπὶ permiscetur, cum passim alibi tum VI. 97. m. ubi vide Var. Lect.

Ἑτοιμάζειν, Parare, Praeparare. τὰς νείας προεῖπε ἑτοιμάζειν, VI. 95. m. ἐτοιμασάμενος τὰ περὶ τοὺς νεκροὺς, VIII. 24. a. Quasi impersonaliter legebatur ἑτοιμάζετο μάλιστα ἐς τὸν Ἄθων, VII. 22. a. ubi nos ex conject. τὰ ἐς τὸν Ἄθων posuimus.

Ἑτοῖμος (hoc accentu, ex vetere Attico et Ionico more, non Ἑτοιμος, scribunt longe plerisque in locis Edd. omnes. consentientibus optimis quibusque Mssis; quare etiam paucis in locis primae Musae, ubi sequioris aetatis scripturam secuti erant librarii et plerique Editores, veterem restituimus scripturam. Vide Var. Lect. I. 10. a. et Koen ad Gregor. Dial. Attic. §. 3. et conf. Ἑρημος, Ὁμοῖα et Ὁμοῖος.) Paratus. Construitur cum Infinitivo verbi. ποιεῖν ἑτοῖμος ταῦτα, I. 42. f. 113. m. V. 91. a. VI. 5. extr. IX. 46. extr. Alibi cum Dativo Personae: ἔσαν ἑτοῖμοι ἐπαγγεῖλαντι, I. 70. a. aut cum Praepos. ἐς et Accus. rei: ἑτοῖμοι ἔσαν ἐς ἄλλην ναυμαχίην, VIII. 96. a. Alibi Absolute ponitur: τῶν οἰκετιῶν τοὺς μάλιστα πιστοὺς ἰόντας, ἑτοῖμους ποιησάμεν, (nempe ἰωνῆ), Jussis famulis Praesto (In parato, Ad manus) esse, I. 11. a. Ἀργείους ἑτοῖμους ποιεσθαι, Argivos rogare vel jubere, ut (ipsis) praesto sint, V. 86. f. τὰ κρέα εἶχε ἑτοῖμα, In parato (Ad manus) habebat carnes, I. 190. a. m. Tristem in sortem Polycrates τῶν πολυητίων τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας εἶχε ἑτοῖμους, III. 44. f.

Foemininum ἑτοῖμος et ἑτοῖμη. διηκόσιαί τοι (ἡμεῖς) ἔσονται ἑτοῖμοι, V. 31. f. τὰς λάρνακας εἶχε ἑτοῖμας, III. 123. f.

Ἔτος, εἰς, τὸ, Annus. δευτέρῳ ἔτει τούτων, Altero ab his rebus (Post has res) anno, VI. 46. a. Sed VI. 40. a. τρίτῳ ἔτει τούτων idem valet ac τρίτῳ ἔτει πρότερον.

Conf. c. 40. extr. et vide Notata ad l. c.

Εὖ, Adverb. Bene. εὖ ἤκειν, vide in Ἕκειν. ἄνδρες φύσει γεγονότες εὖ, VII. 134. f. Porto et aliis sunt Eximio ingenio, Praeclarà indole viri; Larchero et Vallae, Nihili loco nati. προηγόρευε εὖ ἔχοντα ἐκ πάντων, VIII. 83. a. (quo de loco conf. Ἐκ, num. 5.) εὖ in fine orationis: νόμους μὴ λυεῖν ἔχοντας εὖ, III. 82. extr. Sic ταφθῆναι - ὑπὸ τῶν Σαμίων εὖ olim edd. III. 55. extr. ubi nos cum aliis particulam hanc abieciimus, quae tamen tueri locum suum potuerat. Sic sane habemus εὖ θάψαι VI. 30. extr. ubi εὖ non ad περιστέλλοντας, sed ad θάψαι videtur referendum, quod Tzetzes apud Valck. interpretatus est ἐντίμως καταθάψαι, i. e. Honorifice sepelire.

Εὖ, et enclitice εὖ. pro εἰο, οὖ, Sui. δέισας μὴ εὖ ἐκπιεῖντο Δαρείος, III. 135. f.

Εὐαῖς πνύμα, Commode spirans (Secundus) ventus. εὐαῖ πνευματι χρησάμενος, II. 117. a. N. Εὐαίρετος, Captu facilis. χάριν εἶχον εὐαίρετον καὶ ταχυάλωτον, VII. 130. m.

Εὐαπήγητος, Narratu (Explicatu, Dictu) facilis. κράνεα πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον καὶ οὐκ εὐαπήγητον, VII. 63. a.

Εὐβουλος, Consilii plenus, Prudens. ἐφάνη σοφός τε καὶ εὐβουλος, VIII. 110. a.

Εὐγνωμοσύνη, ἡ, Lenitas, Clementia. σοφὴν αὐτοὺς, οὐκ εὐγνωμοσύνη, προσηγέγτο, olim edd. II. 172. a. ubi nunc ἀγνωμοσύνη.

- Priorem scripturam unice veram censuit Valck.
- Εὐδαιμονίη, ἡ, Ope, Opulentia. Florens status reipublicae. ἡ Νάξος τῶν νήσων εὐδαιμονίη προΐφειρε, V. 28. a.
- Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Dives, Opulentus. ταφαὶ τοῖσι εὐδαίμοσι αὐτῶν εἰσὶ αἶδι, V. 8. a. νήσω μεγάλῃ καὶ εὐδαίμονι, V. 31. m. αἱ Ἀθῆναι μεγάλαι τε καὶ εὐδαίμονες, VIII. 111. m.
- Εὐδειν, i. q. καθιυδειν, Dormire. εὐδων ἐν τῶν Μασσαγετ. τῇ χώρῃ, I. 209. a. et f.
- Εὐδοκίμειν, In existimatione (In honore) esse, Bonam famam (Gloriam) sibi parare. ἐς πολέμους φοιτούντας εὐδοκίμειν, I. 37. m. εὐδοκίμησας ἐν τῇ πρὸς Μεγαρίας στρατηγίῃ, I. 59. m. f. τῶν μαντιῶν τοὺς εὐδοκίμειντας μάλιστα, IV. 68. a. ἀνδρὶ εὐδοκίμειντι διὰ πάντων, V. 63. f. εὐδοκίμειν παρὰ Ἀθηναίοισι, VI. 132. a. VIII. 87. a. ἀπὸ τουτέων μάλιστα εὐδοκίμῃσαι παρὰ Ξέρξῃ, VIII. 88. a.
- Εὐδοξος, Probatus. νίας εὐδοξοτάτας παρίχετο, VII. 99. f. ubi olim ἐνδοξοτάτας.
- Εὐειδής, Formosus. θυγάτηρ μεγάλη τε καὶ εὐειδής, III. 1. m. N.
- Εὐεπής, Bonus dictu, vel Bene dictus. εὐεπὴς λόγος, Sermo bene sonans et auditu gratus. οὐδὲνα λόγον εὐεπία λίγεις Λακεδαιμονίεσι, V. 50. f. ubi εὐπετία ed. Wess. ex conject. Vide Var. Lect. et Not.
- Εὐεργεσίη, ἡ, Beneficium, vide in Ἐκτίνειν.
- Εὐεργέτης, ἰω, ὁ, Benefactor, Beneficentus. Cum Dativo : ἀνδρὸς

- μεγάλως ἰωτῶ τε καὶ Πέρσῃσι εὐεργίτω, VI. 30. extr. Cum Genit. εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη, VIII. 85. f. N.
- Εὐεργός, ἡ, ὄν, Tractatu (Elaboratu) facilis. ἡ ὕελός σφι πολλὴ καὶ εὐεργος ὀρύσσεται, III. 24. m.
- Εὐεστὼ, ὅος, ἡ, Felicitas, Prospererum status. ἐν τῇ παρελθούσῃ εὐεστοῖ, I. 85. a. ubi olim εὐθηνία. Vide Var. Lect. et Not.
- Εὐζωνος, ὁ, ἡ, Bene cinctus, Expeditus. εὐζώνῃ ἀνδρὶ πίντε ἡμέραι ἀναισιμούνται, I. 72. extr. τριήκοντα ἡμερέων εὐζώνῃ ὁδός, I. 104. a.
- Εὐηθείη, vide Εὐηθία.
- Εὐήθης, Stolidus. μηχανῶνται πρῆγμα εὐηθέστατον, I. 60. a. m.
- Εὐηθία, ης, ἡ, Stoliditas, Stultitia. ἔθνος εὐηθὴς ἡλιθίου ἀπηλλαγμένον, I. 60. a. m. οὐ γὰρ ἐς τοσοῦτο εὐηθείης (rectius fors. εὐηθίης) ἀνήκει, VII. 16, 3. m. Sed δι' εὐηθίην, III. 140. a. non tam intelligitur propter Stultitiam, quam propter nimiam Animi bonitatem; quod gallice diceret Par sa bonhonnie.
- Εὐθνήειν, Prosperitate frui, In florente rerum statu esse. εὐθνήειν πᾶσαν Αἴγυπτον, II. 91. m. εὐθνήειν μεγάλως, II. 124. a.
- Passiv. Εὐθνήσθαι, Opibus et prosperitate augeri. ἀνά τι ἔδραμον αὐτίκα (οἱ Λακεδαιμόνιοι) καὶ εὐθνήθησαν, I. 66. a.
- Εὐθνήσι, ἡ, Prosperitas. Pro εὐεστοῖ, quod vide supra, olim εὐθηνία edebatur I. 85. a. Ex Herodoti more εὐθνήν saltem fuerat scribendum.
- [Εὐθύ Βειωτῶν perperam praeferebant

complures libri VIII. 38. a. pro
19ύ.]

Εὐκομιδής, i. q. εὐκόμιστος, docente
Hesychio, Bene curatus. νομάς
καλλίστας καὶ εὐκομιδιστάτας, IV.
53. a. ubi olim εὐνομιδιστάτας.

Εὐκρινής, ὁ, ἡ, Recte explicatus,
Ordine dispositus. παραρτί-
σθαι πάντα καὶ εὐκρινέα ποιέσθαι,
IX. 42. f.

Εὐλαί, ἰων, αἱ, Vermes. ἵνα μὴ
καίμενος (ὁ νέκυς) ὑπὸ εὐλίων κα-
ταβρωθῇ, III. 16. m. ἀπίθανοι
κακῶς, ζῶσα γὰρ εὐλίων ἐξίξισι,
IV. 205. m.

Εὐμμερὴν et Εὐμαρίη, ἡ, (jon. pro
comm. εὐμάρεια) proprie Facili-
tas; sed et per euphemismum,
(fere ut Aisances Gallorum ser-
mone) Exoneratio alvi. εὐμμε-
ρὴν (olim εὐμαρίην) χρέωνται, Ven-
trem exonerant, II. 35. m. f.
ἐς εὐμαρίην (sic nunc omnes) ἀπο-
σκιδνάμεναι, IV. 113. a. Conf.
Gregor. Dialect. jon. §. 119. et
ibi Not. Cur vero in hoc vocab.
et aliis nonnullis vocalis fina-
lis α, licet vulgo brevis, ta-
men in η potuerit jonico more
mutari, rationem docet Eusta-
thius eo loco, quem supra ad
vocab. Ἀληθινή et Ἀληθείη lau-
davimus.

Εὐμένεια, ἡ, Benevolentia, Indul-
gentia; si modo vera est scri-
ptura: καὶ τοσαῦτα ἡμῖν εἰποῦσι
καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν
ἡρώων εὐμένεια εἴη, II. 45. extr.
ubi, quod εὐμενεία praeferunt duo
veteres codices, id in εὐμενείη mu-
larunt recentiores Editores: ego
vero tenendam ipsam illam scri-
pturam Εὐμένεια arbitror. Nempe
neutrum plurale εὐμενεία (ταῖ) idem

valet ac ἡ εὐμένεια, quemadmo-
dum, verbi gratia, ἄρθμια (ταῖ)
idem valet ac ὁ ἄρθμος, Con-
cordia, Pax, et Φιλία (ταῖ) idem
quod ἡ Φιλία, Amicitia, Socie-
tas, et id genus alia. Similiter
Homericum ἦρα, in formulā ἦρα
Φέριν, pro χάριν Φέριν, nolim
pro accusativo singulari haberi,
sed pro Accus. plur. neutrius
generis, idem valente ac ἱεράτα,
ἀρχότα, ἄρμια, ἡρμοσμένα.

Εὐμενής, vide voc. proxime praeced.

Εὐνοία, ης, ἡ, Benevolentia. εὐνοίη
ταῦτα ἐποίησε, VII. 239. a. m.

Εὐνομέσθαι, Bonis institutis et
legibus instrui. οὕτω εὐνομήθη-
σαν, I. 66. a. οὕτω ἡ χώρα εὐνο-
μήσεται, (fut. med. jonice loco
passivi) I. 97. f.

[Εὐνομιδής, vide Εὐκομιδής.]

Εὐνομία, ἡ, Is status reipubl. quo
valent Bonae leges et bona in-
stituta. μετέβαλον ὧδε ἐς εὐνομίην,
I. 65. a. m. εἵναι ἐν Αἰγύπτῳ πα-
σαν εὐνομίην, II. 124. a.

Εὐνοος, Benevolus, Bené animat-
us. ἀνὴρ φίλος καὶ εὐνοος, V.
24. f. οὐκ ἦν εὐνοος Λακεδαιμονίαι-
σι, VII. 239. a. Genitiv. εὐνου,
rectius εὐνόου, VI. . . Comparativ.
Εὐνοώτερος, quasi a positivo
εὐνοής. τοῖσι ἐμοῖσι πρῆγμασι εὐ-
δένα εἶναι εὐνοώτερον, V. 24. a.

Εὐδοῦν, Prosperum iter prae-
stare. Passiv. Εὐδοῦσθαι, Pro-
sperum successum habere. ὡς
Κλειομένει εὐωδώθη τὸ πρῆγμα,
VI. 73. a. N.

Εὐπαθεῖν, Voluptatibus indul-
gere. πίνειν καὶ εὐπαθεῖν, II.
133. f. 174. a.

Εὐπαθείη vel Εὐπαθείη, ης, ἡ, Vo-

luptas, Voluptatum sectatio. εὐπαθείας παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι. I. 135. m. χορεύειν καὶ ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι, I. 191. f. ἔσαν ἐν θυσίῃσι τε καὶ εὐπαθείῃσι, VIII. 99. a. m.

Εὐπαις, δος, ὁ, ἡ, Felix liberis, Bonos habens liberos, I. 32. m. f.

Εὐπετεία, ης, ἡ, Facilitas. γυναικῶν τούτων πολλή ἐστι ὑμῖν εὐπετεία, Harum mulierum facilis admodum vobis usus, Libera vobis potestas est. V. 20. a.

Εὐπετίως, Facile, Absque difficultate. εὐπετίως διαβήσεσθαι, I. 189. m. εὐπετίως χειροῦται, II. 70. f. cui opponitur σὺν πόνῳ ibid. Sic οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετίως, III. 69. f. ἀμυχρητὶ καὶ εὐπετίως παρέλαβε τὰς πόλεις, II. 102. f. Sic II. 150. m. III. 12. m. V. 31. m. etc.

Sed ut Latinorum Facile, sic et graecum adverbium Εὐπετίως, nonnumquam ita ponitur ut interpretari possis Fere, vel Admodum. τὰ φύλλα τῶν πυρῶν τὸ πλάτος γίνεται τεσσάρων εὐπετίως δακτύλων, I. 193. m. ἐξακοσίους ἀμφορέας εὐπετίως χωρεῖ τὸ χαλκῆϊον, IV. 81. m.

Perperam olim εὐπετίως edd. pro δυσπετίως, III. 107. m.

Εὐπετής, ὁ, ἡ, Facilis. ἐόντας εὐπετίας χειρωθῆναι, III. 145. f. νῆσον ἰοῦσαν εὐπετία χειρωθῆναι, III. 120. f. V. 32. m. f. λόγον εὐπετία edidit *Wess.* pro εὐετία, V. 50. f.

Comparat. Εὐπετίστικος, Facilior. πολλοὺς εὐπετίστικόν ἐστι διαβάλλειν ἢ εἶνα, V. 97. m.

Εὐπλοίην, Felici navigatione uti.

ἐπεὶ δὲ ἀπίκοντι εὐπλοήσαντες, *Vita* Hom. 18. a.

[Εὐποροί. *Perperam olim προσφίεσθαι εὐποροί, pro ἄποροι, IX. 49. m.]*

Εὐπρεπής, Decorus. Comparativus notione positivi: λόγος ἐμοὶ σὺν εὐπρεπέστερος λέγεσθαι, II. 47. m. f. Similiter οὐ μοι ᾗδιόν ἐστι λέγειν, II. 46. m. ubi vide Not. Εὐπρηξία, ἡ, (comp. εὐπραξία) Felicitas, Res bene gesta. ἀπίπιμψε ἄγγελον ἄγγελέοντα τὴν παριούσαν σφι εὐπρηξίην, VIII. 54. a.

Εὐπρόσωπος, Speciosus. ὑπεκρίντο μὲν οὕτω εὐπρόσωπα, VII. 168. a. N.

Εὐρημα, τὸ, 1) Res reperta, praesertim inopinato reperta. εὐρήμασι μίγα πλεῖστος ἐγένετο, VII. 190. f. 2) Quaelibet insperata felicitas, Inopinatus successus. μετὰ τοῦτο τὸ εὐρημα, postquam victoriam et regnum adeptus est, VII. 155. m. εὐρημα εὐρήκαμεν ἡμῖας τε αὐτοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα, Insperatum lucrum invenimus, nempe nos ipsos et Graeciam servavimus, VIII. 109. a. m.

Εὐρίσκειν, 1) Reperire quaerendo vel inquirendo. Φροντίζων δὲ εὐρισκέ τι ταῦτα καιριώτατα εἶναι, καὶ ἐποίησεν δὴ ταῦτα, Sic cum Schaefero, praeecuntibus mssis nonnullis, repositum malim I. 125. a. ubi cum *Wess.* εὐρίσκειται tenui, quod ex Med. vulgatum erat. Vide Var. Lect. αἱ Πέρσαι διὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσην εὐρίσκουσι σφίσι ἰοῦσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας, I. 5. a.

2) Medium Εὐρίσκεσθαι, In-

venire sibi, id est, Parare sibi, Consequi. εὐρήσεται τιμωρίην, Auxilia sibi inventurus, Consecuturus est, III. 148. m. f. τινὰ ἀλεωρήν εὐρήσονται, Aliquod levamentum sibi parabunt, IX. 6. extr. N. Gallice diceres, Ils sauront trouver quelque soulagement. τότε εὐρόμιθα τοῦτο, IX. 26. a. ἐκ τούτου τοῦ ἔργου εὐρόμιθα γέρεα μεγάλα, IX. 26. m. Sic εὐρίσκεισθαι τι παρά τινος, Impetrare aliquid ab aliquo. εὐρόντο παρά Πausανίω ἰστάνας παρά σφι -- τοὺς πρριόντας τρεμησίους, IX. 28. m.

3) Simili ratione etiam Activum Εὐρίσκειν subinde significat Parare, non tam sibi, quam aliis; Suppeditare. Sic εὐροῦσα πολλὸν χρυσίον, I. 196. a. non est, Quae multam auri Sibi paravit, Lucrata est; nam aurum illud alium in usum vertebatur, qui ibid. paulo post exponitur: sed, Quae multo auro vendebatur, Cujus venditio multum auri Suppeditabat, Inferebat, Cujus e venditione multum auri redibat. Similiter apud Polybium, libro XXXI. 7, 12. nostrae editionis, τοῦ ἑλληνικοῦ κατὰ τοὺς ἀνώτερον χρόνους εὐρίσκοντος ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, Quum ex portoriis rediissent olim centum myriades drachmarum.

Εὐρύνειν, Dilatare, Latum facere. εὐρύνειν τὸ μέσον, Latum in medio spatium relinquere, IV. 52. f. Εὐρύς, Latus. Foem. εὐρέα. Sic τὰ φρεσὶ βλάττει καὶ εὐρέα, I. 178. f. ubi alii quidem εὐρεῖα, unus εὐρέη. Conf. Βαθύς.

Εὐρύχωρος, ὁ, ἡ, Choris aptus, sive potius Spatioseus, pro εὐρύχωρος, metri caussa. Σπάρτης οἰκίτορις εὐρυχόρειο, VII. 220. m. in Orac.

Εὐρυχωρή, ἡ, Latus et amplus locus, Spatium. ἐν τῇ λοιπῇ εὐρυχωρίᾳ τῆς θήκης, IV. 71. m. f. Etiam ubi de mari agitur. ἐν εὐρυχωρίᾳ (In aperto) ναυμαχεῖν, VIII. 60. 2, ubi opp. ἐν στενῇ.

Εὐρωπιὺς, non (ut Portus censuit) i. q. Εὐρωπαϊός, Europaeus; sed Europensis; Civis Europi, opipidi Cariae. ἄνδρα Εὐρωπαϊά γένος, VIII. 133. a. N. 135. a. et f. Quibus ex locis supplendum est Index noster Rerum et Personarum ab Herodoto memoratarum, ubi p. 222. inserenda haec: „Europus, Cariae opipidum, cujus civis Εὐρωπιὺς, „Europensis, VIII. 133. Not. et 135.

Εὐστομα κείσθω μοι, jonica formula, pro σιωπηρίον ἐστὶ μοι, Silere debeo, Continenda mihi lingua est, Silebo. περὶ μὲν τούτων, εἶδοτι μοι ἐπὶ πλέον, -- εὐστομα κείσθω, II. 171. a. N. et mox ibid. καὶ ταύτης εἶδοτι μοι πάλιν εὐστομα κείσθω. Statuunt vulgo Grammatici, Adverbium esse εὐστομα. idem valens ac εὐστόμως. Et in illo Sophocleo quidem (Philoct. vs. 202.) εὐστομ' ἔχει παῖ, possit εὐστομα ἔχει idem valere ac εὐστόμως ἔχει, sed possis perinde in hunc modum dictum accipere εὐ ἔχει (κατὰ) στόμα, Recte te habe quod ad os attinet, id est, Contine linguam, Sile. Sed Herodoteae formulae ratio intelligi prorsus nulla

potest, nisi, voce εὐστομα in duas divisâ, primitivam verborum structuram talem statuas, *περὶ τούτων* (τὸ) στόμα μοι εὐ κείσθω, i. q. εὐ ἐχέτω, De his rebus (Super his rebus) lingua mea recte se habeat, scilicet, Sese contineat, Non plura dicat quam fas est. Subierat quidem animum olim cogitatio etiam hujusmodi, in Herodoteâ formulâ Adjectivum plurale εὐστομα notatione Substantivi ἡ εὐστομία esse accipiendum: sed, ut taceam minus commodum sic fore verbo κείσθω locum, rationi isti Sophocleum εὐστομ' ἔχει adversatur.

Εὐθύμβλητος, Facili conjecturâ assequendus, intelligendus, τέρας εὐθύμβλητον, Prodigium quod quo valeat facile intelligi potest, VII. 57. a.

Εὐτε, (jon. i. q. ὥς, ὅτε vel ἐπειδὴ) Quum, Quando. ἤκουσας καὶ πρότερον, εὐτε ὁρμῶμαι (imperf. pro ὠρμῶμαι) ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 209. a. εὐτ' ἂν γίνηται καταφθίης ὁ ἥλιος, Quando sol ad occasum vergit, II. 63. a. εὐτ' ἂν μέλλῃ μέγαλα κακὰ ἔσθαι, Quando magna mala imminet, VI. 27. a.

Εὐτελής, ἡ, (comm. εὐτέλεια, quod veteres Attici εὐτελεία pronuntiaverunt, ultimâ productâ; cf. Eustath. ad Odys. ἡ. 297.) Vilitas pretii, Facilitas parvo sumtu sibi comparandi res necessarias. πρὸς εὐτελεῖν τῶν σιτίων τὰδε σφί ἐξεύρηται, II. 92. a. ubi olim Εὐτελείην edd.

Εὐτελής, Vilis, Pretii vilis. Comp. et Superl. εὐτελέστερος, εὐτελέστατος, II. 86. a.

Εὐτυχος, ὁ, ἡ, Bene confectus, Bene fabricatus, Recte paratus. εὐτυχτὰ δὲ ποιησάμενος (τὰ κρία), ἔχει ἱστοίαν, I. 119. a. m. καλῶς παρισκιάσμενος, interprete Suida.

Εὐτυχίην, Secundâ fortunâ uti. Construitur cum Accus. subintellectâ κατὰ praepositione. τοὺς ἄλλους πολέμους εὐτυχεύοντες, I. 65. a. τὸ μὲν τι εὐτυχεῖν τῶν πρηγμάτων, III. 40. m. et mox ibid. εὐτυχεῖν τὰ πάντα. Rursus, εὐτυχιῶν τὰ πάντα, III. 43. m.

Εὐτυχίως, comm. εὐτυχῶς. Prospe-re. πάντα οἱ ἐχθροὶ εὐτυχίως, III. 39. m.

Εὐῦδρος, ὁ, ἡ, Aquâ abundans, Aquâ bene instructus. γῆ πικνῶδης τε καὶ εὐῦδρος, IV. 47. a. ubi alii quidem ἔνυδρος. Comparat. χῦρος εὐῦδρότερος, Locus aquâ magis abundans, Ad aquandum magis idoneus, IX. 25. m.

Εὐφραίνεσθαι, Laetari. Futur. εὐφρανῆαι, syncope pro εὐφρανέσθαι, Laetaberis, IV. 9. f.

Εὐφρήτης, ἡ, ὁ, jonico idiomate, Euphrates fluvius.

Εὐφρόνη, ἡ, i. q. νύξ, Nox. μετὰ δὲ εὐφρόνῃ τε ἐγένετο καὶ etc. VII. 12. a. ἐν ἑπτὰ ἡμέρησι καὶ ἐν ἑπτὰ εὐφρόνησι, VII. 56. a. ταύτης μὲν τῆς εὐφρόνης εὐτω, VII. 188. m. ὥς δὲ εὐφρόνῃ ἐγεγόνει, VIII. 12. a. 14. f. IX. 39. a. τρίτῃ εὐφρόνῃ, IX. 57. m.

Εὐχαρίστως τελευτᾶν τὸν βίον, Placide finire vitam, I. 33. extr.

Εὐχισθαι, cum Accusat. aut cum Infinitivo, Optare, Deos precari ut etc. νησιώτας τί δευαίης εὐχισθαι ἄλλο, ἡ - - λαβεῖν Δουεὺς etc. I. 27. m. εὐχισθαι

ἀνέμοισι, Vota facere ventis, Precibus votisque placare ventos, VII. 178. a. εὐξάμενοι πᾶσι τοῖσι θεοῖσι, VIII. 64. b.

Verbum Εὐχεμαι per ellipsin subintellectum in precandi formulis. ὦ Ζεῦ. ἐκγενέσθαι μοι Ἀθηναίους τίσασθαι, V. 105. f. N. ubi olim quidem ἐκγενέσθω.

[Εὐχυλος. Vocab. hoc restituendum forsitan esse Herodoto suspicatus erat Valck. in Not. ad IV. 58.]

Εὐχολή, ἡ, (jon. i. q. εὐχή) Votum. εὐχολᾶς ἐπιτελούντες, sive (ut codd. nonnulli praeferunt) ἀποτελούντες, Vota solventes, II. 63. a.

Εὐχολιμαῖος, ὁ, ἡ, Qui votum suscepit, II. 63. f.

Εὐώνυμος, ὁ, ἡ, Sinister, Laevus. ἐξ εὐωνύμου χειρὸς, VII. 109. extr.

Εὐωχέειν, Lauto epulo excipere. τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λαιμῶνα εὐώχει, I. 126. m. εὐώχει τοὺς μνηστῆρας, VI. 129. a. Sic IV. 73. a. 95. m. Passiv. Epulari. εὐωχήθησαν, I. 31. f.

Ἐφιδρος, ὁ, ἡ, Adsidens, In insidiis aut in subsidiis sedens, Eventum aucupans, Futurus successor. Glossator et secundum illum Gregorius Dial. jon. §. 153. interpretantur per ἐπικληρες, i. e. Haeres. Nempe Ἐφιδρος βασιλεὺς apud Nostrum V. 41. a. est Futurus successor regis, Haeres regni, Designatus rex. Licet ἐπίδρην, non ἐφίδρην, dicat Herodotus, in hoc tamen vocabulo aspiratam litteram φ tenent libri omnes.

[Ἐφιδρᾶν, vide Ἐπιδρᾶν.]

Ἐφδός, ἡ, ἐν, Elixus. τοὺς ἰχθῦς

ὁπτοὺς καὶ ἰεθροὺς σπένονται, II. 77. f. Conf. Ἐψιν.

[Ἐφόδια, vide Ἐπόδια.]

Ἐχυν, 1) Habere, Tenere. Formulas hujusmodi, ἐν χειρὶ ἔχουν, ἐν νόῳ, ἐν βουλῇ, ἐν φυλακῇ, ἐν ἀτιμῇ, ἐν ἀλογίῃ, ἐν στόματι, etcet: vide sub Vocabulis verbo adjunctis. Sic et ἔχουν προθυμίην, ὄπιν, χόλον, ἔρωτα, ἔγκλον, αἰτίην ἔχουν, et αἰτίην ἔχει μιν, ἡ φάτις μιν ἔχει, et sim. vide sub Substantivis verbo adjunctis. Eodem pertinet ἵνα σε λόγος ἔχη πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθός, VII. 5. m. f. οἱ ἔχοντες τι, Habentes, Possidentes aliquid, sunt Locupletes, VI. 22. a. ubi etiam abesse τι posset, si per veteres libros liceret. ἔσχε τὴν χώραν, Habuit, Tenuit illam regionem, Potitus est illa terra, VI. 36. m. Sic Μιλήτων ἀλούσης, αὐτίκα Καρίην ἔσχον οἱ Πέρσαι, VI. 25. f. Sic, ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν, I. 59. f. ἔσχε Μινῶν, V. 46. m. Similiter ἔσχε τὴν βασιλίην, V. 39. a. et εὖ ἐπίστατο σχήσων τὴν βασιλ. V. 42. a. μνήμην ἔχουν τινός, proprie Memoriam habere aliqujus; sed, sicut verbum μεμνήσθαι et latinum Meminisse, sic eadem locutio valet etiam idem ac μνήμην ποιῆσθαι, Mentionem facere, IV. 79. a. 81. a. VI. 122. a. Subinde nude ponitur verbum Ἐχυν, Habere, pro Habere in matrimonio, Uxoris loco habere. Sic ἔσχε ἄλλην ἀδελφεὴν, Aliam sororem sibi matrimonio junxit, III. 31. extr. Sic Proteus, Paridi rapinam. Helenae exprobrans, II. 115. m. f. αἶτ, εἶχαι ἔχων (αὐτήν)

ἐκλείψας, *ubi quidem οἷμαι ἔχων αὐτήν*, Abiisti habens illam, *potest intelligi Abduxisti eam; sed propria vis verbo ἔχων h. l. inesse videtur*: Rapuisti eam et abiisti Habens illam uxoris loco. Sic certe *Valckenarius recte illud etiam mulieris Coae*, βῆ με λαβὼν ἔχε ὁ Πίεσης, IX. 76. m. f. *accipiendum esse docuit. (Quo loco notandum, quod Imperfectum ἔχε, absque Augmento formatum, reperitur similiter etiam passim alibi, veluti ἔχον τὰς νίας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου*, VI. 95. m. f. *πολλῶ πλέον ἔχον τῶν Λακιδαιμονίων*, IX. 70. a. *quamquam frequentius ἔχον et εἶχε cum Augmento usurpat Scriptor noster. Imperfectum frequentativum vel continuativum ἔχεσκει habes* VI. 12. a. *τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρης τὰς νίας ἔχεσκει ἐπ' ἀγκυρίων.*) *Mulier vero quum ἔχουσα dicitur, veluti* V. 41. a. *ἔχουσαν δὲ αὐτὴν ἀληθέϊ λόγῳ πυθόμενοι, intelligitur Gravidā, quae plenā formulā ἔχουσα in γαστρί*, III. 32. extr.

2) ἔχω cum Participio Aoristi primi non mera periphrasis est Aoristi primi Indicativi, sed significat Actionem continuatam, sive Actionem praeteritam quidem, sed cujus Effectus etiam nunc durat. *ἀνδρὶ ἀλαζόνι ἐπιτρέψαντις ἡμέας αὐτοὺς ἔχομεν*, VI. 12. m. non nude idem ac *ἐπιτρέψαμεν ἡμέας* valet ut *Valck.* in Not. ad h. l. statuit, sed valet *ἐπιτρέψαμεν ἡμᾶς* καὶ ἔτι καὶ νῦν *ἐπιτρέπομεν*, Permisimus atque etiam nunc permittimus. *ἀμφεπύρω με τον-*

τίων ἀποκαλίσας ἔχεις, I. 37. m. non solum *vallet Exclussisti, sed Exclussum tenes. (vide ibi Not.)* Sic τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις, I. 27. f. *valet οὖς ἐδούλωσας καὶ ἔτι νῦν δούλους vel δεδουλωμένους ἔχεις*, Quos tu in servitutem reductos tenes. Sic τὰ πάντα διατάξας εἶχε, I. 120. m. *Omnia ordinata habuit. Similiter πάντα ὑπ' ἰωντῶ εἶχε καταστρεφάμενος*, I. 28. a. *τὸν Ἀστυάγεια καταστρεφάμενος εἶχε*, I. 75. a. *ἔχων αὐτὴν (τὴν χεῖρα) κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι*, III. 87. m. N. *ποιπτάμενος ἐπ' αὐτῇ τούτῳ εἶχε*, Fieri curaverat et ad hunc ipsum usum parata habuit, VI. 126. extr. Sic vero etiam cum Participio secundi Aoristi. τὰς Θυῖδας ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακιδαιμόνιοι, I. 82. a. *Quo et referendum illud videtur, ὅτι κόσμῳ θήτες τὰ πάντα ἔχον*, II. 52. a. *Quod omnes res ordine disposuissent, et ita dispositas tenerent et conservarent.*

3) Ut latinum verbum *Tenere*, similiter, ac multo etiam magis, graecum verbum ἔχειν variis atque variis modis variāque notione usurpatur. ἔχεις, Tenes, i. e. Nosti, Compertum habes. σὺ ἔχεις αὐτίκῃ τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων, VII. 234. f. *Eodem pertinet ἔχειν τὴν τέχνην*, III. 130. a. m. *idem valens atque ἐπίστασθαι, quod ibidem proxime praecedit: nisi φλυῶρως ἔχειν τὴν τέχνην ita dictum intelligas quasi φλυῶρον εἶναι κατὰ τὴν τέχνην. Aliae sunt formulae huc spectantes, quas obiter paulo ante attigi, αἰτὴν μὲν ἔχει, Tenet,*

Premittit eum culpa; φάτις μιν ἔχει, Tenet eum (id est, Fertur de eo) fama. Rursus aliae huiusmodi. qualis τὸν δι δεινὸν τι ἔσχει, Hunc indignatio Tenuit, Corripuit, I. 61. a. m. quā notione frequenter Passivum praesertim verbum apud Nostrum occurrit. ὀργῇ ἐχόμενος, Irā correptus, I. 141. m. Sic θυμῷ ἐχόμενος, III. 50. m. N. (ubi duae diversae lectiones, περιθύμως ἔχων, et θυμῷ ἐχόμενος, temere in unam confusae videntur.) ἀγρυπνήσας εἴχιστο, Premebatur, Laborabat insomnia, III. 129. m. f. συμφορῇ ἐχόμενος, Calamitate pressus, nempe Culpā cædis commissae obstrictus, I. 35. a. pro quo est συμφορῇ περιπληγμένος, I. 41. a. ἐν ἀπερίῃ εἴχιστο, vide in Ἀπορίῃ. ὑπ' ἀνάγκαις ἐχόμενοι, Necessitate pressi, coacti, VII. 233. a. et m. IX. 15. m. ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἐχόμενος, Hac calamitate circumventus, IX. 37. a. Verum etiam in bonam partem εὐεργεσίας dicuntur ἔχειν τινα, Obstrictum tenere illum qui beneficia accepit. καὶ γὰρ τινες αὐτοὺς εὐεργεσίας εἶχον ἐκ Κρόσσου πρότερον γεγонуίαι, I. 69. f. Item bonam in partem dictum est illud, ἵνα λόγος σε ἔχῃ πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθός, Ut bona te fama sequatur et quasi circumdet, VII. 5. m.

4) Alibi Ἔχειν notione τοῦ ἐπέχειν et κωλύειν, Inhibendi, Prohibendi usurpatur. Ἀριστόδικος -- ἔσχει μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαεὺς, Inhibuit Cymaeos ne id facerent, I. 158. b. τὸ μὴ

ληλατῆσθαι σφίσι τὴν πόλιν ἔσχει τόδε, V. 101. a. ἡ Πυθίη -- ἔσχει βουλομένους τιμωρεῖν τοῖσι Ἕλλησι, VII. 171. extr. εἰ δὲ μὴ νύξ ἐπελθοῦσα ἔσχει, nempe αὐτοὺς, III. 79. f. σχήσεις τὸν Σπαρτιάτην μὴ ἐξίνααι, IX. 12. m. Eodem pertinet illud, ἔξεις ἀπόνως ἀπαντα τὰ κίμων βουλευμάτων, IX. 2. f. ubi recte Valla, Nullo negotio Occupabis omnia illorum consilia; et gallicus interpres, Vous déconcerterez sans peine leurs meilleurs projets. Huc videtur referri posse εἴχε σιγῇ, scil. τὸ πρῆγμα, Silentio pressit rem, IX. 93. m. Inde verbum Medium Ἔχισθαι, cum Genitivo constructum, significat Sese retinere vel continere, Abstinere. οἱ Αἰγυπῆται ἔσχοντο τῆς ἀγωγῆς, Ab illo abducendo Abstinebant, VI. 85. f. ἔσχοντο τῆς τιμωρίας, VII. 169. extr. κακολογίας πέρι -- ἔχισθαι τινα (nempe αὐτῆς) κελεύω, Ad maledicentiam quod adtinet, -- abstinere ab eā quemlibet jubeo, IX. 137. extr. Reperitur etiam Activum ἔχειν cum Pronomine reciproco, Continere sese. κατ' οἴκους ἐωυτοὺς οἱ Μάγοι ἔχουσι, III. 79. extr. Et subintellecto pronomine, εἴχε (scil. ἐωυτὸν) κατ' οἴκους, VI. 39. m. Rursus vero Medium verbum ἔσχοντο dubitari potest quānam potissimum notione usurpaverit Noster, ubi de piorum fratrum Argivorum pari loquens ait, κατακοιμηθέντις ἐν τῷ ἱρῷ οὐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο, I. 31. f. Illud quidem satis perspicuum esse videtur, voluisse Scriptorem lenibus

verbis Placidum vitae exitum significare.

5) ἔχειν cum Adverbio, Sese ita habere, Esse talem. Pervulgatus usus; cujus de multis exemplis pauca quaedam delibasse sufficiat. πολλά τε καὶ εὐ ἔχοντα, Multa praeclara, IX. 27. m. f. ὡς οὐδὲν εἶη τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀσφαλείως ἔχον, Nihil esse in rebus humanis quod stabile et constans sit, I. 86. f. ἀναγκαίως ἡμῖν ἔχει δηλῶται πρὸς ὑμᾶς, Necesse est ut exponamus vobis, IX. 27. a. ἀτρέμα vel ἀτρέμας ἔχειν, et ἀτρ. ἔχειν ἑαυτὸν vide supra in Ἀρ. (Sed ad σιγή εἶχε, IX. 93. m. non intelligitur ἑαυτὸν, sed τὸ γινόμενον, Silentio pressit, Clam habuit rem, καὶ ἔφραξ οὐδενί, nec cuiquam edixit.) οὕτω ἔχει τοι, scil. τὸ πρῶγμα, Ita tibi se res habet, VII. 161. m. N. ὡς ὧν ἔχόντων, (nempe τῶν πραγμάτων) ὥδε, et νῦν δὲ, ὡς οὕτω ἔχόντων. Quae cum ita sint, Rebus ita se habentibus, I. 126. f. VIII. 144. f. ὡς εἶχε, Ita ut ille erat, Qualis erat, id est, Absque ullo alio adparatu et absque ullā aliā deliberatione, Rectā, E vestigio, I. 61. a. m. 114. f. Sic ἀπαλλάσσοντο, ὡς εἶχον, ἰδυῖς ἐπὶ Θισσαλῆς, V. 64. f. ἡμεῖς μὲν, ὡς ἔχομεν, κομμεύμεθα ἐς Σίριν τὴν ἐν Ἰταλίᾳ, VIII. 62. m. ὁ δὲ ἰδιώτης, ὡς εἶχε, ἔπλασε ἐς Φοινίκην, VI. 17. m. Subinde cum ὡς εἶχε jungitur Genitivus nominis substantivi, subintellectā περὶ praepositione: ὡς ποδῶν (sc. πέρι) εἶχον, Ut erant (Quales erant) quoad pedes, i. e.

Quantum pedibus valebant, VI. 116. a. N. ὡς ποδῶν ἔκαστος εἶχον, IX. 59. b. Similiter ὡς τάχεις εἶχε ἕκαστος, VIII. 107. m. Sed καταρήσομεν οὕτω ἕως ἀνέχωμεν, VIII. 144. f. nil aliud significat, nisi Durabimus in eo quo sumus statu, nempe quamvis miser ille sit.

6) Etiam ubi nullum adest adverbium, verbum ἔχειν subinde notione adeo generali et indefinitā positum reperitur, ut fere idem atque εἶναι valeat, et latine per verba Esse, Exstare, Sese habere, Locum habere, Obtinere, aut alio quocumque verbo, ad rem de quā agitur accommodato, reddi possit. οἱ Φόροι κατὰ χώραν διατελοῦσι ἔχοντες -- ὡς ἐτάχθησαν ἐξ Ἀργαφέρους, Tributa perseverant eodem loco et statu esse, -- sicut ab Artapherne erant imposita, VI. 42. f. et continuo deinde, ἐτάχθησαν δὲ σχεδὸν κατὰ τὰ αὐτὰ τὰ καὶ πρότερον εἶχον, Imposita autem ab illo erant fere eadem ratione quā prius fuerant. ὕβρισμα καὶ ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γινόμενον, III. 48. a. ubi non, ut in exemplis infra sub num. 8. relatis, cohaerent verba ἐς τούτους εἶχε, sed structura sic concipienda, εἶχε ὕβρισμα γινόμενον καὶ ἐς τούτους ἐκ Σαμίων. EXSTABAT injuria etiam in hos a Samiis admissa. αἰτίη εἶχε ἐν Ἀθηναίοις, Fama fuit, (Inculpatio obtinuit) inter Athenienses, VI. 115. b. ἀγῶνα γυμνικὸν διὰ πάσης ἀγωνίας ἔχοντα, Ludos gymnicos qui per omnia certaminum gene-

ra obtinent, locum habent, id est, celebrantur, II. 91. m. βιβλία πολλά καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πηγμάτων, Libelli qui de multis rebus erant, id est, in quibus de multis rebus agebatur, III. 128. a. ταῦτα ἐν ἵπποις ἑξαμέτροις ἔχοντα, Haec versibus hexametris comprehensa, VII. 226. m.

Similiter in Passivo sive Medio, ἐπὶ ξυροῦ ἀμυῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, VI. 11. a. ubi ἔχεται idem valet ac ἔττι, nisi forte ἔχεται ἡμῖν valere ἡμῖς ἔχομεν statuas, quod ad sententiam quidem perinde est.

7) Ἔχω cum infinitivo, Possum; sive potius. Οὐκ ἔχω, Non possum: constanter in hac notione negativa particula adjecta verbo est. οὐκ ἔχω εἶπαι, I. 49. m. 57. a. οὐκ εἶχον συμβαλίσθαι τὸ πρήγμα, IV. 111. a. οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι, V. 9. f. οὐκ ἔχουσι τοῦτο διασημῆναι ἀτρεκέως, V. 86. a. οὐκ ἔχουσιν διαφύγειν, VIII. 87. a. οὐκ εἶχε τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶσαι, V. 35. a. ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε δηλῶσαι τὴν ἰωυτοῦ ἰνῶμην, I. 123. m. ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε σημῆναι, V. 35. m. VII. 239. m. Translationis ratio ab Habendi notione ad notionem τοῦ Posse facile patet, et praesertim manifesta fit ex locutionibus hujusmodi: εἶχον εὐδὲν σίνεσθαι, Nihil habuerunt quod vastarent, i. e. Nihil potuerunt vastare, IV. 123. a. Et ἄλλο οὐκ ἔχειν ὅτιω ζημιώσωσι τὰς γυναῖκας, Aliud non habuisse quo punirent mulieres, i. e. Nullā aliā ratione po-

tuisse eas punire, VIII. 87. m. f. Formulae ὡς εἶχον, quam eodem retulit Portus, alia ratio est, quam paulo ante exposuimus.

8) Ut apud Homerum ἔχειν τοὺς ἵππους est Dirigere equos et versus scopum quempiam Agitare; sic apud Nostrum Ἔχειν τὰς νῆας est Dirigere naves versus locum aliquem, Adpellere naves. οὐκ ἔχον τὰς νῆας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 95. m. f. ἔσχι τὰς νῆας ἐς Καύκασα, V. 33. a. σχιῖν (τὰς νῆας) πρὸς Σαλαμῖνα, VIII. 40. a. et f. Ac melonymice ipsae etiam Naves ἔχειν dicuntur; quā notione vulgo προσίττειν et κατίσχειν usurpantur. Αἰγυναῖαι νῆες ἔσχον ἐς τὴν Ἀργολίδα χεῖρην, VI. 92. a. quemadmodum etiam latine Naves adpulerunt dicimus, pro adpulsæ sunt. Cui intransitivo verbi usui adfinis ille est, latissime patens, quo Res quaecumque dicitur Ἔχειν ἐς τὴν vel ἐς τινὰ, aut ἐπὶ τῇ, id est, Dirigi, Tendere, Pertinere, Referrī, Spectare ad aliquid vel ad aliquem. τὰς ὁδοὺς τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐχούσας, I. 180. f. (ubi olim quidem ἀγούσας, ex scholio aut ex primi Editoris ingenio. quum paulo post ibidem θέρουσαι καὶ αὐταὶ ἐς τὸν ποταμὸν dixerit ipse Herodotus. conf. I. 120. a. m.) τὰς ἐς τὸν ποταμὸν πυλίδας ἐχούσας, I. 191. m. τὴν διώρυγαν τὴν ἐκ τοῦ Νείλου ἔχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, sic bene ed. Gron. et seqq. IV. 42. m. ubi nos quidem lectionem olim editam διέχουσαν reposuimus, quam in simili loco VII. 122. a. libri

tenent omnes. ἡ εἰρήνη τῶν ὁδῶν πρὸς ἰσπέρην ἔχει, II. 17. *m.* ubi paulo ante πρὸς ἡῶν τρέπεται ait eodem sensu. ἀνάβασις ἐς αὐτοὺς ἔξωθεν κύκλῳ περὶ πάντας τοὺς πύργους ἔχοντα πεποιήται, I. 181. *m.* διέξοδοι ὁδῶν ἔχουσι πάντα τρόπον, *Viae*, per quas transitus patet, Tendunt, Pertinent, Ductae sunt in omnes directiones, I. 199. *m.* τὰ ἐς Ἑριόδον καὶ Ὅμηρον ἔχοντα, Ad Hesiodum et Homerum spectantia, II. 53. *f.* ταῦτα ἐς τὴν ἀπόστασιν ἔχοντα εἶπε, VI. 2. *a.* τὸ ἐς Ἀργείους ἔχον (χρηστήριον), VI. 19. *a.* ubi ἔχον idem valet ac φέρον ibidem paulo ante. ἐς Ἀθηναίους εἶχε τὸ ἔπος εἰρημένον, VII. 143. *a.* Sic χρηστὸς ἐς Πέρσας ἔχων, IX. 43. *a.* est λόγιον περὶ Περσέων, IX. 42. *a.* τὰ ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα, Ad multitudinem spectantia, III. 82. *a.* Sic ἐς Πολυκράτα, III. 126. *m.* et τὰ ἐς πόλεμον ἔχοντα, IV. 64. *a.* (conf. φέρειν. num. 5.) Eodem referri possunt formulae hujusmodi: ἔχθρης παλαιῆς ἐχούσης ἐς Ἀθηναίους, V. 81. *m.* ὑμῶν τὴν προνοίην τὴν ἐς ἡμᾶς ἔχουσαν, VIII. 144. *m. f.* nisi malueris ad illud genus referre de quo supra (num. 6.) dictum est.

9) Participium ἔχων, verbo junctum notionem activam habenti, Continuatam actionem significat. ἔχοντας ἑαυτοὺς σφί, Continenter sese esse secutos, sibi instituisse, VIII. 38. *f.* ubi vide *Var. Lect.* et *Not.* Alia ratio est eaque in vulgus nota: ubi ἔχων Accusativum casum regit, ut in illâ, ἥτις ἔχων ταῦτα

(βιβλίῳ) ἐς τὰς Σάρδεις, Hos libellos Habens (*id est*, Cum his) ivit Sardes; Hos pertulit Sardes, III. 128. *a. m.* ὃς ἀνέχων ἦκη - στρατὸν, Qui advenerit habens, *id est*, Qui adduxerit, VII. 8, 4. Quo etiam referri istud posset, οἷμαι ἔχων (αὐτὴν) ἰκκίψας, Abduxisti raptam, II. 115. *m. f.* nisi ibi verbum ἔχων propriam quandam vim videretur habere, de quâ supra (sub num. 1.) dictum est.

10) Passivum vel Medium ἔχσθαι, cum Genitivo constructum, praeter illam notionem quam supra (num. 4.) notavimus, habet etiam aliam isti prorsus contrariam; significat enim etiam Adhaerere, Adplicare se ad aliquid aut ad aliquem, Conjunctum, Proximum esse alteri, quasi Manu ab illo teneri, aut Ab illo pendere. Quo pertinent tria exemplorum genera. Primum hujusmodi: ἔργου ἔχσθαι, Adplicare se ad opus, Capessere opus, Manum admovere operi, II. 121, 1. *f.* τοιοῦτου λόγου εἶχετο, Talem exorsus est sermonem, VII. 5. *a.* τῶν αὐτῶν λόγων ἐχόμενοι τῶν καὶ εἰ Ἀλευάδαι, Ad eosdem sermones sese adplicantes, Eosdem sermones, easdem rationes, arripientes et eis insistentes, VII. 6. *a. m.* τῆς αὐτῆς ἐχομένου προφάσιος, Eandem causam arripiciens et praetexens, Eadem ratione utens atque nitens, quâ uti potuerit alter, si voluisset, VII. 229. *f.* Alterum exemplorum genus, in re Geographicâ et in Tacticâ maxime frequenta-

ἐκ τούτων ἔχονται Γίλιγάμμαι, Proximi his, Finitimi horum sunt, Hos attingunt Giligam-mae, IV. 169. a. et similiter cap. 170. a. 171. a. 178. a. 180. a. 191. a. Σία Φρυγῶν ἔχον-ται Καππαδόκαι, - - τούτοις δὲ πρόσθεν (εἰσι) Κίλυες, V. 49. m. Et prorsus pro synonymis usurpantur οἱ ἀγχιετα οἰκόντες, οἱ ὅμοιοι, et οἱ ἐχόμενοι (nempe τού-των), I. 134. f. Similiter ubi de Regione agitur: ἔχεται τούτων γῆ ἡδε Κισίη, V. 49. f. In descri-ptione Aciei instructae: ἔχον-το τούτων (His proximi stabant) Περσῆς, VI. 8. m. et sic mox ibidem saepius. In acie Plataen-si, τούτων ἐχόμενοι ἴσταντο Ἀρ-κάδες, et sic porro, IX. 28. m. Περσῶν ἐχομένους ἔταξε Μῆδους, IX. 31. a. b. et cet. Tertium ge-nus illud est, quo Ἐχόμενον τινὸς dicitur Quidquid illi adfine est, aut Ad idem genus pertinet. τὰ τῶν οὐριεῶν ἐχόμενα, Quae sunt de genere insomniorum, Insomnia et quae his sunt si-milia, I. 120. m. N. τὰ εἰρημέ-να καρπῶν ἐχόμενα, Ea quædixi frugum genera, I. 190. m. ὅσα ἢ ἐρνιδῶν ἢ ἐχθρῶν ἐστὶ σφι ἐχό-μενα, II. 77. f. πάντα τὰ εἰχον-σιτίων ἐχόμενα, III. 25. m. πάν-τες, τὰ ἐσθῆτος ἐχόμενα εἰχον, ταῦτα κατηρείκοντο, III. 66. a. τοῖς οὔτε χρυσοῦ ἐχομένον ἐστὶ οὐ-δὲν, οὔτε ἀργυρίου, V. 49. f. τὰ ἐς πόλεμον ἀγχιετα οἰκετίων ἐχό-μενα, Quidquid ad bellum faciendum inutile de genere τῶν οἰκετίων, id est, Ad domum et familiam vestram pertinens, VIII. 142. m. f. Conf. Οἰκίτης.

Lex. Herod. P. I.

Ἐχθρῆ, ης, ἡ, Inimicitia, Odium. V. 81. m. 82. a. καταλλάσσεισθαι τὰς ἔχθρας, VII. 145. a.

Ἐχθρὸς, οὔ, ὁ, passim non modo Inimicus, sed et i. q. πολέμιος, Hostis publicus.

Ἐψιν, fut. ἐψήσιν, Coquere, Elixare. ἔψουσι (τὰ κρέα), Eli-xant carnes. IV. 61. a. m. τούς τέονους ἔψοντες τῶν κλινέων ἐστίοντο, IX. 118. a. χελώνης ἐψομί-νης, I. 47. m. ὁμοῦ ἔψει ἐν λίβη-τι, I. 48. f. τὰ μὲν ὥπτησε, τὰ δὲ ἔψησε, I. 119. a. m. ἐψήσαντες τὰ κρέα κατυωχέονται, I. 216. m. Conf. Ἐφθός, Ἀπίψιν, et Ἐξί-ψιν.

Ἐψησις, ιος, ἡ, Coctio, Elixatio. ὧδε σφι ἐς τὴν ἔψησιν τῶν κρεῶν ἐξεύρηται, IV. 61. a.

Ἐωθίναί, (jon. pro comm. ἐωθίναί,) Consuetum, Solitum case, Consuesse. σφι μόνουσι ἔωθε ὁ Περσὺς ἐπιφαίνεσθαι, II. 91. m. II. 68. f. cum Var. Lect. ὡς καὶ ἄλλοτε ἐωθαμεν ποιεῖν, IV. 134. m. f. τιμᾶν ἐωθασί Πέρσαι, III. 15. a. VII. 9, 2. a. ἐωθασί ποι-εῖν, IV. 187. a. Plusquamperf. ἐωθια (pro comm. ἐωθίαν) Con-sueveram, Solitus eram, IV. 127. a. ἐωθι, III. 33. a. IV. 134. a. VI. 107. m. f. ἐωθισαν, I. 74. f. III. 31. a. V. 67. m. f. Particip. ἐωθώς, I. 111. a. ἐω-θότα στρατηγίην μιν, I. 34. f. Neutr. plur. οὐκ ἐωθότα ἐπινοεῖς ποιήσιν, Insolita facere cogi-tavit, III. 31. a. ἐκτὸς τῶν ἐωθό-των νεημάτων, III. 80. a. m.

Ἐωθινόν, Hora matutina; et Ad-verbialiter, Tempore matuti-no, III. 104. a.

Ἐως, ἡ, Aurora, et Plaga orien-

V

talīs. Raro quidem hac nominis formā utitur Herodotus, cuius loco alteram, Ἡώς, frequentat. Tenent tamen τὸ πρὸς τὴν ἱω IV. 40. f. libri omnes.

Ἔως, Adverb. 1) Donec, Usque dum. Ἔως οὐ ἀπίδεξαν ἀπάσας, II. 143. m. ubi formulam Ἔως οὐ ex interpretatione alicujus Grammatici invecam esse suspiciebatur Koen ad Gregor. Dial. jon. §. 63. quoniam pro illā aliās ἱς δ frequentat Herodotus. 2) i. q. τῶς, Aliquamdiu. Ἔως μὲν -- τίλος δ, VIII. 74. m. Confer omnino quae monuimus in Var. Lect. I. 86. m.

Ἐαυτοῦ, ἱωτῶ, etc. 1) Sic constanter Herodotus pro Ἐαυτοῦ, ἱωτῶ etc. Semel I. 86. m. pro ἱωτῶ per tmesin αὐτῶ - - ei positum fuisse censuit Wess. quod nobis secus esse visum erat: vide Var. Lect. et Not. ad I. 86, 29. Vulgo, praeunte Aldinā, ἱωτῶ, ἱωτῶ etc. edebatur punctis diacriticis vocali v impositis, quae puncta in hac voce, sicut in Φωμᾶδῶν aliisque similibus, merito ignorant scripti libri: vide Var. Lect. I. 1, 14. et consule Viros doctos quos in Var. Lect. ad Prooem. libri I. lin. 3. laudavi.

2) Sicut apud alios scriptores ἱαυτοῦ interdum est pronomen Primae personae, sic et ἱωτοῦ apud Nostrum: τὰδὲ λέγειν Θαιν τις ἄν με ἱωτοῦ εἴποιεν, IV. 97. m. f. ubi vide Var. Lect. et Not. et confer III. 52, 16. ibique Var. Lect. et Not. Similiter VII. 28. a. probatus alioqui codex τὴν ἱωτοῦ εὐείην praefert, ubi vulgo

ἱμωτοῦ. Alibi in Secundā personā positum intelligitur, ut μηδὲ - - σοὶ ἱωτῶ περιπίσσει, I. 108. m. f. et mox ibid. Θέρον ἱς ἱωτοῦ ex probā multorum librorum scripturā pro vulgato ἱς στωτοῦ: quemadmodum etiam III. 36. a. probati codd. dant εὐκτινίς ἄνδρας, ἱωτῶ πολλήτας, et paulo post ibid. τὴν ἱωτῶ πατρίδα, et τῆς ἱωτοῦ πατρίδος, pro vulgato στωτοῦ. Similiter etiam in Plurali, παρὰ σφλεῖ αὐτοῖσι, Apud vos ipsos, V. 92. 1. m.

3) Sed maxime Tertiā personae est, ut τὸ ἱωτοῦ ἱποιεῖ, VI. 94. a. παρ' ἱωτοῦ δίδους, VIII. 5. a. cujus usus ubique in Musis exstant exempla. Perperam vero olim I. 85. a. τὸ πᾶν ἱς ἱωτῶν (pro ἱς αὐτὸν) ἱπποειήκει editum erat, quod interpretabantur, Pro viribus omnia, quae potuit, fecerat. Porro, sicuti Plurales ἱωτῶν, ἱωτοῖς, ἱωτούς, saepe pro ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους ponuntur, similiter et jonicam pronominis formam Herodotus usurpat. ἀποθανόντες ὑπ' ἱωτῶν, i. q. ὑπ' ἀλλήλων, IV. 11. f. ἱωτοῖσι (i. e. ἀλλήλοις) λόγους ἰδίδεσαν, Sermones inter se contulerunt, VI. 138. m. Vulgo libri omnes, εἰς ἀλλήλους διαφόροι ἰόντες ἱωτοῖσι, III. 49. m. ubi vocem ἀλλήλους, quippe ex interpretatione vocabuli ἱωτοῖσι imperite intrusam, ejiciendam putavi.

4) Notandum loquendi genus, Nostro familiare, quo αὐτοῖς ἱωτοῦ jungitur cum Comparativo aliquo aut Superlativo: ejus ge-

peris exempla aliquot jam supra, sub voce αὐτός num. 4. adposuimus. Eodem pertinent haec: τῇ δὲ αὐτῷ ἰωντοῦ ἰσὶ μακρότατον (τὸ ὄρος), II. 8. m. ἡ Μίλτος αὐτῇ ἰωντῆς μέλιστα τότε ἀκμάσασα, V. 29. m. ἐγένετο ταύτην τὴν

ἡμέραν μακρῷ αἰμάνοντες αὐτοὶ ἰωντῶν ἡ πρὸς Εὐβοίῃ, VIII. 86. b. ubi vide Not. His adfinia est formula ista, διπλήσιος ἐγένετο αὐτὸς ἰωντοῦ, Duplo maior fiebat quam per se futurus erat, VIII. 137. m.

Z.

Ζάπλουτος, ἰ, ἡ, Valde dives. πολλὰ μὲν γὰρ ζάπλουτοι ἀνδρῶπων, I. 32. m. ubi paulo post, ὁ μὲν δὲ μέγα πλούσιος, eadem notione.

Ζυγίμης, Libycum nomen, quo Murium genus quoddam insignitur, IV. 192. f.

Ζέιν, Effervescere, Aestuari. τῆς θαλάσσης ζίσσης, VII. 188. a. m. Conf. Ἐκζέιν.

Ζυαί, αἰ, Frumenti genus, Spelta. ἀπὸ ὀλυρίων ποιεῖνται σιτία, τὰς ζυαῖς μιγίζεσθαι καλεῖνται, II. 36. m.

Ζυγὴ, ἡς, ἡ, (comm. Ζυγὰ,) Indumentum vel Pallii genus quoddam. Ἀράβιοι Ζυγὰς ὑπεζωμένοι ἴσαν, VII. 69. a. N. Θρήνης περὶ τὸ σῶμα καθῶνας ἔχοντες. ἐπὶ δὲ Ζυγὰς ἐπιβεβλημένοι πικύλας, VII. 75. a.

Ζυγὴν, ης, ἡ, Jugum. ὑποδύντες ὑπὸ τὴν ζυγὴν, Subeuntes jugum, I. 31. a. m.

Ζυγύναι, Jungere. ζυζάμενος καμήλους τρεῖς, III. 102. f. ἵππους ζυγνυμένους ὑπ' ἄρματα, V. 9. m. ζυγύναι γέφυραν, Jungere pontem. IV. 88. extr. et 97. m. Sic γέφυραν ζυζας ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου, IV. 118. τὰς δὲ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἐζύνυσαν, VII. 36. a. (ubi ad τὰς δὲ manifeste γεφύρας intelligitur, quemadmodum cap. 34. a. ad τὴν μὲν

et τὴν δ' ἰστέραν substantivum γέφυραν intelligitur, e praecedente verbo ἐγεφύρειν facile supplendum.) Similiter in Passivo: ἐζύνετο ἡ γέφυρα, IV. 85. a. et m. f. Sed et ζυγύναι ποταμὸν dicit Noster, Ponte jungere fluvium. τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ζυζαντας γεφύρωσαι, VII. 24. extr. Sic τὸν Ἑλλήσποντον ἐζύνυσαν, VII. 33. a. ζυζας τὸν Ἑλλήσπ. VII. 157. a. Item in Medio: τοῖσι δὲ ἐπιτάξαντες ζύνυνσθαι τὸν Βόσπορον, IV. 83. a. ubi tamen multo commodius (praeunte quidem non nisi uno codice Arch.) ζυγύναι, edidit Schaefer. Passivum habes VII. 34. b. ἐζυνύμιον τοῦ πόρου. Compositum καταζυγύναι, vide suo loco.

Ζυγός, ιος, τὸ, 1) Par, ut dicimus Par boum; sed et de rebus quibuscumque quae Binae haberi solent. Sic πιδίων ζυγός, Par compedum, VII. 35. a. πιδίων χρυσίων δύο ζύγια, Duo paria, III. 130. m. 2) Bigae. ζύγι κομίζεσθαι, (i. q. ἀμαξὴ κομίζε.) Bigis vehi, I. 31. a. ἤλασε ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεύγος, I. 59. m.

Ζεύξ, ιος, ἡ, Jungendi ratio vel actio. οἱ Ἴνδοι ζεύξι (rectius fuerit ζεύξι) τοιαύτη χραιώμενοι, III. 104. a. ubi de Ratione jungen-

di tres camelos. τῶν ἱππευόντων
 τῇ ζυῖι (contracte, ex ζυῖι)
 τοῦ Ἑλλεσπόντου, Eorum qui
 jungendo Hellesponto (pouti
 super Hellesponto construendo)
 fuerant praepositi, VII. 35.
 f. ζῶα γραψάμενος πᾶσαν τὴν ζυῖ-
 ξιν τοῦ Βοσπόρου, IV. 88. a.
 Ζεύς, 1) Jupiter. τῷ Διὶ πλούτου
 πέρι ἱρίζετι, proverbialiter dic-
 tum, V. 49. f. 2) Coelum.
 ὕδατος οὐδὲ μὴ ἄλλη ἀποστρεφῆ,
 ὅτι μὴ ἐκ Διός, II. 13. extr. N.
 Ζίφυρος. ὑπολαβὼν ἄνεμος ζίφυρος,
 VIII. 96. a.
 Ζημιῶν, Mulctare, Punire. ἄξιον
 εἶχσαν ἵναλ σφειας ζημιῶσαι, (i. q.
 ζημιωθῆναι, nempe τινὰ ζημιῶσαι
 σφειας,) IX. 77. a. N. (conf. Aug.
 Matthiae Gramm. Graec. §. 532.
 Not. 2.) Cum Accus. pers. et Dat.
 rei: οὐκ ἔχιν ὅτιψ ζημιώτωσι τὰς
 γυναῖκας, V. 87. m. f. ubi vide
 Var. Lect. τὴν θάλασσαν ἐντίλ-
 λειτο τούτοις ζημιῶν. VII. 35. f.
 τοῦ δήμου ζημιώσαντος (nempe αὐ-
 τόν) πεντήκοντα ταλάντοις, VI.
 136. f. sed ibi τάλαντα in Accu-
 sat. dedit cod. Arch. quod for-
 tasse, ut ab ipso scriptore pro-
 fectum, adoptare cum Schaefero
 debueram. Similiter quidem VII.
 39. f. ait, τοῦ ἐνός (παιδός) τὴν
 ψυχὴν ζημιώται: ubi Fut. Med. ζη-
 μιώται jonico more pro pass.
 ζημιωθήσῃ positum esse monuit
 Wess. Verbi activi exemplum cum
 duplici accusativo constructi Sui-
 das adnotavit: πῶς μὴ τὰ μέγιστα
 ζημιώσω τοὺς παρόντας.
 Ζῆν, Vivere. τὸ ζῆν ἀπὸ πολέμου
 καὶ λιπότητος, V. 6. f. τῷ δινδρίφῃ
 ἀπὸ τοῦ ζῶσι, IV. 23. ζῶσι ἀπὸ
 λήθης τε καὶ πολέμου, IV. 103.

extr. Accus. plur. Participii ζῶν-
 τας olim legebatur II. 69. f.
 ubi nos e nostro cod. F. ζῶντας
 edidimus. Conf. Ζών.

Ζῆτιν, Desiderare, Requirere. τὴν
 ἐτήρην τῶν ἡμερίων παλίζω πᾶσαι,
 ἵνα δὴ μὴ ζητίουν σιτία, I. 94. m.
 Conf. Δίξιν, Δίξιιν, Δίξισθαι.

Ζήτησας, ιος, ῆ, Perquisitio. ζήτ-
 σιν ἐποίητο τῶν νεῶν, VI. 118. a. N.

Ζών, ης, ῆ, (jon. pro comm. Ζωή,
 vel βίος) Vita. Semel olim com-
 munitis vocabuli forma legebatur,
 ἐπὶ τῆς ἡμῆς ζωῆς, I. 38. f. sed
 et ibi ζῆς dedere nostri codices,
 quā formā constanter usus est
 Herodotus. Sic εὐρον τῆς ζῆς, I.
 32. a. τὸν πάντα χρόνον τῆς ζῆς,
 I. 85. extr. VI. 52. extr. τὴν
 πᾶσαν διαίταν τῆς ζῆς μετέβα-
 λον, I. 157. f. ἄπαξ ἐν τῇ ζῆι,
 I. 199. a. τῷ ποιουμένῳ ἀπὸ τοῦ-
 των τὴν ζῆν, II. 36. a. VIII.
 105. f. τὴν ζῆν κατιστήσατο ἀπ'
 ἔργων ἀνοσιωτάτων, VIII. 105.
 a. (confer βίος.) τρόπῳ ζῆς τοι-
 ῶδε διαχρῆνται, II. 77. a. ἡ ζῆ
 πᾶσα ἡμερὴς ἐπὶ ἀλλήλοισι, II.
 105. ἵσταται ἐπὶ τῆς ἰωυτοῦ ζῆς
 (dum vivit) εἰκόνα ἰωυτοῦ, I.
 143. a. ἀποθαίνοντα δικαίην ζῆν,
 II. 177. f. οὐδῶκοντα ἔτια, ζῆς
 πλήρωμα, III. 22. f. τῆς ζῆς καὶ
 διαίτης πέρι, III. 23. a. ζῆν ἔξωσεν
 τὴν αὐτὴν ἐκείνησι, IV. 112. extr.
 μηκίτι πλεῦνα χρόνον ζῆν τοιήδε
 ἔχωμεν, IV. 114. a. m. τὴν ζῆν
 καταπλέειν, Vitam finire, IV.
 205. a. τὸ λοιπὸν τῆς ζῆς, VI.
 117. f. παρὰ τὴν ζῆν, In vitae
 cursu, VII. 46. m. μοχθηρῆς ἐού-
 σης τῆς ζῆς, VII. 46. f. τὴν ζῆν
 καταστήσασθαι ἀπ' ἔργων ἀνοσίμων,
 et τὴν ζῆν ποιῆσθαι ἐκ, VIII.

105. a. et m. f. idem valent ac τὸν βίον κησασθαι ἀπὸ, VIII. 106. m.

Ζορκάδες, i. q. δορκάδες, IV. 192. a. ubi vide Var. Lect. et conf. Δορκάς.

Ζυγός, οὗ, ὁ, Jugum. ἔξουσιν δούλων ζυγόν, VII. 8, 3. f. ζυγὸν βύβλινον, Jugum byblinum mari impositum, dixit Bacis in Orac. VIII. 20. m. significans Pontem Hellesponto impositum.

Ζωγράφειν, et Ζωγράφειν, vide infra in Ζῶον.

Ζωάριος, ου, ὁ, ἡ, Vivus captus et in vitā servatus. δῶρα λαμβάνονται ζωάρια Κροίτου, Praemia accepturi sunt pro Croeso in vitā servato, III. 36. m. f. Conf. Ζωγρεῖν num. 2.

Ζωγρεῖν, 1) Vivum capere. Κροῖτον ἐζώγρησαν, I. 86. a. πολλῶν πλεῦνας ἐζώγρησαν, I. 211. f. V. 77. a. et m. ὅσους ζωγρήσωσι, IV. 62. m. ὅσας ἡδυνήσατο ζωγρήσαι, IV. 110. m. ζωγρήσαντας, VII. 210. a. ὅσοι ἐζωγρήθησαν, I. 66. f. ἐζωγρήθη, I. 128. f. VI. 29. a. 30. a. ζωγρηθεῖς, I. 83. f. ἅμα τοῖσι ἐζωγρημένοισι, V. 77. m. 2) Captum in vitā servare, Vitā donare. εἶλε αὐτὸν Προκλῆα, καὶ ἐζώγρησε, III. 52. extr. Hinc δῶρα ζωάρια, de quibus supra.

Ζωγρῆ, ης, ἡ, (jon. pro comm. ζωγρία vel ζωγρεία, vide Suid. et Lexicon nostrum Polybian. hac voce), Vivum capere. Ἰστιάϊον ζωγρῆ ἔλαβε, VI. 28. f. καὶ μιν λοχήσαντες αἰρέουσι ζωγρῆ, VI. 37. a.

Ζῶδιον, ου, τὸ, Diminut. τοῦ ζῶον,

non solum Animalculum, sed et Imaguncula, Picta, sculpta vel incisa figura, Sigillum. ποιησάμενοι κρητῆρα χάλκεον, ζῶδιον τε ἔξωθεν πλῆσαντες περὶ τὸ χεῖλος, I. 70. a. N. conf. Ζῶον. Ζῶειν, (i. q. comm. ζῆν) Vivere. ἄμεινον ἀνδράπων τιθνάναι μάλλον ἢ ζῶειν, I. 31. m. τοσαῦτα ἔτια ζῶειν, III. 22. f. ζῶουσι ἀπὸ πυρέων, II. 36. a. ἀπ' ὕλης ἀγρίης, I. 203. m. ἀπὸ θήρης, IV. 22. a. (conf. Ζόν.) τὸν καρπὸν τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζῶουσι, IV. 177. ἔτια ὀλίγα ζῶουσι, III. 22. f. ζῶον ἔξωον τὴν αὐτήν, IV. 112. f. ἄν τις μοι αὐτὸν ζῶοντα ἀγάγοι, III. 127. f. ζῶοντας κατώρυξι, III. 35. extr. VII. 114. m. τοῖσι περὶ οὖσι καὶ ζῶουσι, III. 80. m.

[Ζωή, vide Ζόν.]

Ζῶν, ης, ἡ, Cingulum. τῆς ἰωνοῦ τοῦ γυναικὸς τὰς ζῶνας in templo Delphico dedicavit Croesus, I. 51. extr.

Ζῶον, (in codd. nonnullis Ζῶων, id est, Ζῶον, vide Var. Lect. I. 203, 11. et IV. 88, 4.) ου, τὸ, Animal, Animans, Natura vivens, vitā praedita. Sed Ζῶα, plurali numero, dicit Herodotus Imagines sive Figuras cujuscumque generis (animalium, hominum, florum, fructuum, etc.) pictas, vesti intextas, sculptas, lapidi incisas aut in metallo caelatas. (conf. Ζῶδιον, et Not. ad I. 70, 5. et 203, 11.) ζῶα ἰωνοῖσι εἰς τὴν ἰσθμῖα ἐγγράφειν τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγκαταγγραῖσθαι τῷ ἄλλῳ ἱερῷ, κατὰ πρὶν ἐμφανθέντα ἀρχήν, I. 203. f. ζῶα ἐν λίθοις ἐγγλύφαι, II. 4. m. ζῶα ἐγγυλυμμένα (in

λίθῳ) II. 124. f. et 148. extr. sunt τύποι ἐγγεγλυμμένοι, II. 136. a. 148. f. et 153. a. τύπον ποιησάμενος λίθινον ἔσται ζῶν δι' οἱ ἐνῆν, ἀνὴρ ἰππιεύς, III. 88. f. ζῶνιν ἐνυφασμένῳ (τῷ θώρηκι) συγχῶν, III. 47. m. f.

Hinc Ζῶα γράφειν, sive unā voce Ζωαγράφειν, et contracte ζωγράφειν, Pingere, Ad vivum pingere; et in verbo Medio, Pingenda curare. ζῶα γραψάμενος (olim ζωαγραφάμενος, nec ita male,) πᾶσαν τὴν ζυῖξιν τοῦ Βοσπόρου, καὶ βασιλεία τε Δαρπίον ἐν προεδρίῃ κατήμεινεν, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα, ταῦτα γραψάμενος ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἡραῖον, IV. 88. a.

Ζωός, ἡ, ὄν, Vivus. ὅνος ζωός, I. 194. f. ubi perperam ζῶς olim

edd. τὸν βασιλῆα ζῶν καταβῆναι ἐς τὸν αἶδην, II. 122. a. ubi ζῶν (i. e. ζῶν) cod. F. ἔτι ζῶς ἐὼν, VII. 113. a. δέλφαινα ζῶν, II. 70. m. βοῦς ζῶν, II. 132. m. ὅς ἄν μιν ζῶν (τὴν γυναῖκα) ἔλθ, VIII. 93. f. quem locum spectavit Gregor. Dial. jon. §. 67.

Ζωρός, scil. cines, Merum. Hinc ζωρότερον πίνειν, Meracius bibere, VI. 84. f.

[Ζῶς, vide Ζωός.]

Ζωστήρ, ἡρος, ὁ, Cingulum. τῷ ζωστῆρι τῷδε ζωννόμενον, IV. 9. f. 10. a. ὅσα περὶ ζωστῆρας, χρυσῷ κοσμήονται, I. 215. f. ἐκ τοῦ ζωστήρος τοῦ θώρηκος ἐφόρει διδαιμένην ἄγκυραν, IX. 74. a. Est etiam loci nomen Ζωστήρ in ora Atticā, de quo consuli Stephanus Byz. potest.

H.

*Ἡ particula, 1) Quam. Non solum post Comparativum habet, sed et post Superlativum, ut II. 35. a. ubi vide notata. Abundat post comparativum in ipsis verbis, καὶ ἱέρον (ποταμῷ πηγῇ) οὐκ ἐλάσσονος ἢ Μαιάνδρου, VII. 26. f. Not. conf. Aug. Matthiae Gramm. Graec. §. 450. not. 2. Abesse utique ἡ particula potuerat, neque eam adpositurus fuisse videtur Herodotus, nisi praecedens Comparativus, a quo pendebat Genitivus Μαιάνδρου, ipse quoque in Genitivo casu (qui a subintellecto nomine πηγῇ regebatur) positus fuisset. Quod si praecessisset Nominativus ἱερός οὐκ ἐλάσσων, nudum Genitivum Μαιάνδρου adpositurus

fuerat Scriptor. In illā locutione, παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ ὡς αὐτὸς κατιδόναι, I. 79. b. particula ἡ ad sententiam magis praecedentium verborum, quam ad ipsa verba refertur: nempe κατὰ δόξαν etc. idem valet ac si dixisset ἄλλως vel ἐναντίως ἔσχε: Latine diceret, Contra quam ipse existimaverat.

2) Vel, Aut. ἡ τις ἢ οὐδείς, proverbialiter dictum, Αὐτ' ἓν, aut nullus, id est, Vix unus, III. 140. a. m. Post οὐδὲν μᾶλλον ponitur ἡ οὐ καὶ pro simpliciter ἡ particulā, V. 94. f. et alibi. Vide infra in Μᾶλλον.

ἡ περὶ vide in Περ. Ἡ, Profecto. ἡ καὶ μὲν εἰμώξων, VII. 159. a. ἡ μὲν (jon. pro ἡ

μην) in jurandi formulis, vide in Μίν. Ἡ κὺν vide infra, post Ἡκιστα.

Ἡα, Eram, vide Εἶναι, Esse.

Ἡβηδόν, proprie inde a pubertate. ἐνδύντες τὰ ὅπλα πάντες ἡβηδόν, Inducentes arma cuncti, Senes juvenesque, I. 172. f. Μιλήσιοι πάντες ἡβηδόν ἀπικύβησαντο ταῖς κισθαλαῖς, VI. 21. α.

Ἡγίεσθαι, 1) cum Dativo, Praeire, Monstrare viam. οὗτοι αὐτῷ τὴν ὁδὸν ἡγίοιστο εἰς Σφουδαλίας, IX. 15. α. 2) cum Genitivo, Praeesse, Imperium tenere. ἡγίομενοι πάσης τῆς συμμαχίας, VII. 148. f. et VII. 161. α. ubi mox στρατηγὸν eadem notione. 3) Judicare, Existimare. εἰ μὴ περὶ πολλοῦ ἡγώμην, II. 115. m. Hoc significatu praesertim Praeteritum Perf. usurpatur notione Praesentis. ὑμῖς ἤγχαμαι ἄνδρας Μῆδων εἶναι οὐ φαυλοτέρους, I. 126. f. ἐπιυδὴ περὶ πολλοῦ ἤγχαμαι, II. 115. f. (ubi ἄγχαμαι praefert cod. F. conf. Var. Lect. II. 40, 3.) τὸ πολλὸν ἡγίαται (jon. i. q. ἤγνηται) ἰσχυρὸν εἶναι, In multitudine inesse robur Existimant, I. 136. α. τὴν μεγίστην δαίμονα ἤγνηται, II. 40. α. κάρτα ἤγνηται αὐτοὺς εἶναι ἰεοὺς, II. 69. α. τὰς (ἐνύδριας) ἰράς ἤγνηται εἶναι, II. 72.

Pro ἡγίομενον ἐπὶ θάνατον, quod III. 24. m. plures codices, probati alioqui, dederunt, ubi de homine agitur qui Ducebatur ad supplicium, nos ex aliis codd. ὀγίομενον auctori restituimus. Vide Var. Lect. et Not. ad III. 24, 22.

Ἡγμενών, i. q. ἡγῆσθαι, quate-

nus Praeesse, Imperium tenere significat. ἡγμεόνισι (Ἀρμισσίῃ) Ἀλικαρνησσίῳ τε καὶ Κῶν etc. VII. 99. m. et mox ibid. τῶν πολλῶν ἡγμενεύειν, Imperare civitatibus. τοῦ κατὰ θάλασσαν (i. e. τοῦ ναυτικοῦ στρατεύ) ἡγμενεύειν, VII. 160. f. ubi paulo ante εἰ τοῦ περὶ ἡγίοισθε, eadem notione. τοῦ κίρκος τοῦ ἱγίου ἡγμενεύειν, IX. 26. m. f.

Ἡγμονίη, κς, ἡ, Imperium, Regnum. Inter Darii filius στάσις ἐγένετο μεγάλη περὶ τῆς ἡγμονίης, de Imperio; uter patri in regnum succederet, VII. 2. α. Ducatus copiarum, Honos et munus ejus qui exercitui cum imperio praest. ὑμεῖς οὕτω περιέχεσθε τῆς ἡγμονίης, VII. 160. m. Ἡγμών, ὄνος, ὁ, Viae dux. λαβὼν ἡγμόνας ἐκ τῆς Θρηάκης, V. 14. f. N. VIII. 35. α. ἐγένοντο ἡγμόνες τῷ Βαρβαρῷ τῆς ὁδοῦ, VIII. 31. α. Alibi Dux bellicus, Praetor, Imperator. στρατηγός καὶ ἡγμών τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν Βάρβαρον, VII. 158. f. 161. α. ποιέσθαι (αὐτὸν) ἡγμόνα τῶν πολέμων, IX. 33. f.

Ἡδία, (jon. pro ἡδιν) vide in Βιδί- ναι. [Temere olim ἡδη edd. pro ἴδοι. vide Var. Lect. V. 92, 6. lin. 104.]

Ἡδίσθαι, Delectari, Laetari. ἡδομένοισι ἡμῖν οἱ λόγοι γενέσθαι, IX. 46. f. ἡσθη ταῦτα ἀκούσας, III. 34. f. N. ἡσθη τῇ συμβουλῇ, VIII. 103. α. ὁ δὲ ἡσθεῖς, IX. 109. α. Praet. Med. ἴαδα vide in Ἀδῖν.

Ἡδῆ, Jam; particula non solum Temporis aliquod momentum designans, (ut ἡδη τανικαῦτα, Jam

tunc, II. 51. m.) *sed variis etiam aliis modis usurpata a Nostro; et quidem 1) ubi de Loco agitur. ἀπὸ Σαβωνίδος λίμνης - - ἀπὸ ταύτης ἦδη Αἴγυπτος*, Ab hoc lacu Jam est (Jam incipit) Aegyptus, III. 5. f. *ex δὲ τοῦ στεινοῦ, ἦδη τὸ Ἀρτεμίσιον δίκασται αἰγιαλὸς*, VII. 176. a.

2) *Adhibetur ἦδη in Demonstratione vel Argumentatione; ubi pronunciatum aliquod tamquam liquido jam Demonstratum, exploratum aut concessum ponimus, unde ad reliquam demonstrationem progredimur. Huc referendus locus II. 15. m. ἦδη γὰρ σφι τὸ Δίλτα etc. ubi ἦδη γὰρ valet, Primum enim, Statim enim, Ut ab hoc incipiam, neque necesse est ut ἦτοι pro ἦδη cum Viro docto corrigas. Similiter ἦδη ὦν; Jam igitur, Primum igitur, II. 144. a.*

3) *Interdum nihil aliud significare videtur ἦδη, nisi latinum Etiam. καίτοι τινὰ ἦδη ἤκουσα λόγον ἄλλον, Quamquam etiam alium audivi sermonem, IV. 77. a. ἦδη δὲ ἤκουσα, Audivi vero etiam qui dicerent, VII. 35. a. 55. f. Similiter II. 175. f. ἦδη δὲ τινες λέγουσι, Sunt vero etiam qui dicant; sed ibi quidem, praesertim ex codicum nonnullorum scripturâ, probabile fit, οἱ δὲ τινες vel οἱ δὲ δὲ τινες scripsisse auctorem.*

4) *Subinde particula ἦδη videtur majorem quamdam Vim addere orationi, adeoque respondere latinae particulae Etiam cum emphasi quâdam pronuntiationis. Sic τὸν (λαβύρινθον) ἰγὰ ἦδη*

ἶδον λόγου μέζω, II. 148. a. Labyrinthum ego vidi famâ etiam majorem; quasi dixisset οὐ μόνον ἀξιόλογον, ἀλλὰ καὶ λόγου μέζω. Similiter, ὡς πάντων ἀνδρῶν ἦδη μάλιστα ἀπ' ἔργων αἰνοσιωτάτων τὸν βίον κτησάμενε, VIII. 106. m. Tu qui maxime etiam omnium hominum etc. Quasi dixisset, qui non solum ex iniquissimo negotio quaestum facis, verum id etiam magis, quam quisquam mortalium umquam fecit.

5) *Quod IV. 45. a. m. olim legebatur ἦδη γὰρ Λιβύη, id non ferendum putavi, sed in ἡ δὲ γὰρ Λιβύη mutandum praecunte etiam ex parte codicis msto.*

Ἡδονῇ, ἥς, ἡ, Voluptas, Gratum. πάντα ποιήσουσι τὰ Σκυθῆσι ἐστὶ ἐν ἡδονῇ, Quae grata essent Scythis, IV. 159. m. εἰ οἱ πάντως ἐν ἡδονῇ ἐστὶ γένεσθαι στρατηλασίην, Si utique ei placet et cordi est, VII. 15. f. εἰ ὑμῖν ἡδονῇ (sc. ἐστὶ) τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγμονεύειν, VII. 160. f. τοῖσι ἰσχυροῖσι ἡδονὴν εἰ μέλλουσι ἀκούσασθαι τοῦ ἀρίστου αἰδοῦ, Cupido eos incessit audiendi etc. I. 24. m. nempe Subiit eos cogitatio voluptatis quam percepturi essent si audirent. ἡδονῇ ἰδέσθαι οὐδὲν τούτου μάλλον ἐστὶ ἀξιωπήγητον, Adspectu nullum hoc est jucundius, II. 137. f. N. κόττερα ἀληθινή χρησσομαι πρὸς σε ἢ ἡδονῇ, VII. 101. f. Ἡδὺς, εἶα, ὦ, Gratus, Jucundus. νῦν μοι σε ἡδύ τι ἐστὶ ἐπιείρασθαι τὰ θίλω, Nunc placet mihi, Volupe mihi est, Cupido me incessit, VII. 101. a. Compa-

rat. notione Positivi. οὐ μοι ἥδον
ἔστι λέγειν, Non libet mihi di-
cere. II. 46. m. (Sic οὐ γὰρ
ἄμεινον, pro ἀγαθόν.) Alibi ait,
οὐ πρόθυμός εἰμι λέγειν.

Ἡέλιος, ου, ὁ, (jon. pro ἥλιος) Sic
πρὸς ἥλιον ἀνατίλλοντα et πρὸς
ἥλιον ἀνίσχοντα duo probati vett.
libri dederunt IV. 40. Sed alibi
constanter communem formam
ἥλιος tenent omnes. Complura
loca vide in Indice Rerum, voc.
Sol.

Ἡῆρ, ἥρως, ὁ, (jon. pro αἷρ) Aἷρ.
τύπτοντες δούρασι τὸν ἥρα, I. 172.
f. πτερῶν Σκυθῶν λέγουσι ἀνά-
πλεον εἶναι τὸν ἥρα, IV. 31. a.

[Ἡθίειν, vide Διηθίειν et Ἑσθίειν.]

Ἡθος, ιος, τὸ, et praesertim plural.
τὰ Ἡθια, 1) Mores. πάντα ἔμ-
παλιν τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις
δοτήσαντο ἥθια. τε καὶ νόμους, II.
35. a. m. ἥθια βαδύτερα, IV.
95. a. m. N. ἀγριώτατα, IV.
106. a. ὁμοιότροπα, VIII. 144. m.

2) Sedes ubi quis habitare
consuevit. Κιμῆριοι ἐξ ἠθίων ὑπὸ
Σκυθῶν ἐξαναστάντες, Sedibus
suis pulsi, I. 15. ἀπήλαυνε ἐς
ἥθια τὰ Περσῶν, I. 157. a. ἐκο-
μίζετο ἐς ἥθια τῶν Σκυθῶν, IV.
76. a. ἐξήλαυνε ἐς ἥθια τὰ ἰων-
τοῦ, IV. 80. a. Similiter V.
14. a. 15. f. VII. 75. f. 125. a.
VIII. 100. f. Solem agebant
Aegyptii quater olim ἐξ ἠθίων
(id est, ἐξω ἠθίων) Extra con-
suetam sedem esse ortum, II.
142. m. f. ubi vide Var. Lect.
et Not.

Ἡθιος, ου, ὁ, Adolescens. Ἰστα-
σαν χοροὺς παρθίνων τε καὶ ἠθίων,
III. 48. m. f.

Ἡῖος, ὄνος, ἡ, (i. q. αἰκτῇ et αἰγιαλός)

Littus. ἐπὶ τὴν ἠδὲν τὴν καλο-
μένην Καλιαδα, VIII. 96. a. m.

Ἡκειν, non solum Venire; sed et
notione Praeteriti, Venisse. ἀγ-
γίλλαν ἦκειν τὸν βάρβαρον ἐς τὴν
Ἀττικὴν, καὶ παῖσαν αὐτὴν πυρπο-
λίσθαι, VIII. 50. a. Sic, ubi
ait ἐμοὶ ἀγγίλλῃ ἦκει, VIII. 140,
1. a. praeteriti notionem habet
ἦκει, Adlatus mihi est nun-
cius: vide ibi Var. Lect. Simili
ratione Imperfectum ἦκει habet
significatum Plusquamperfecti:
ἦκει ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ πάντα
ἐδικίου, Venerat Athenas, et
omnia vastabat, VIII. 50. b.
Sic ἦκων, VI. 104. a. significat
Qui veherat; et τοῖσι ἦκουσι, VI.
100. m. f. his qui advenerant.
Conf. Aug. Matthiae Gramm.
Gr. §. 504. Futur. ἤξω. οὐκ ἤξω
παρὰ σί γι, VII. 157. f.

Εὖ ἦκειν idem valet ac εὖ ἔχιν,
Recte se habere, Prospero re-
rum cursu uti. τῆς πόλεως εὖ
ἤκουσας, Florente civitatis sta-
tu, I. 30. m. f. qui locus non
debebat sollicitari. (Vide Var.
Lect. et Not.) Et adjecto Geni-
tivo: τοῦ βίου (nempe ἱνικα) εὖ
ἦκοντι, Quum bene se haberet
quod ad victum adtinet, i. e.
Quum ei res familiaris satis
lauta fuisset, I. 31. f. ἀνδρες
χρημάτων εὖ ἦκοντες, V. 62. f.
θιῶν χρηστῶν ἦκοισιν εὖ, Diis pro-
pitiis largiter uterentur, VIII.
111. m. Dicuntur etiam ἰωντῶν
εὖ ἦκοντες, Prospero rerum sua-
rum statu utentes, I. 102. m.
ubi adjectum pronomen ἰωντῶν
eo refertur, quod, quamquam
imperium in externas nationes ami-
sissent, tamen Intra fines suos,

salis florenti rerum statu essent nisi. Porro sicut εὖ ἔχειν signi-
fioat Bene se habere, sic ὁμοίως
ἦκειν, Similiter, Eadem ratio-
ne, sese habere. χώρην ὠρίων
ἦκουσαν οὐκ ὁμοίως, Regionem
non eadem (*nempe*, non ita
felici *ut alii*) coeli tempe-
rie utentem, I. 149. extr. N.
coll. cap. 142. a. Denique etiam
absque Adverbio, nullo librorum
dissensu, dictum reperitur, εὖ
δὲ δυνάμιος ἦκεις μεγάλης, Tu
vero ad ingentem pervenisti
potentiam, Ingenti uteris po-
tentia, VII. 157. m. N.

Ἡμιστά, Minime. *Ad formulam*
οὐκ ἦμιστά adjicit Herodotus
ἀλλὰ μάλιστα, IV. 170. b. *quam*
adpendicem sequiori aetate scri-
ptores omittunt.

Ἡ κου, (jon. pro ἡ που) Profecto.
ἡ κου - - κάττω ἀν' ἰθαυμάχους,
I. 68. a. et ibi Var. Lect. ἡ
κου γὰρ praeter necessitatem cor-
rigi voluit Valck. I. 11. f. ubi
commode κοῦ γὰρ praeferunt libri
omnes.

Ἡλακάτη, ης, ἡ, Colus. ἐξέπιμψε
δῶρον, ἄτρακτον χρύσειον καὶ ἡλα-
κάτην, IV. 162. f.

Ἡλεκτρον, ου, τὸ, Electrum, Suc-
cinum. ἀπ' ὅτεν (Ἡριδανού) τὸ
ἡλεκτρον Φοιτᾶν λόγος ἐστὶ, III.
115. m. ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβαυία,
Vit. Hom. c. 33. Gesnero, quem
sequuntur Wess. et Larcher, est
Insidens sellae electro distin-
ctae. Videndum vero, ne ibi
structura verborum in hunc mo-
dum sit concipienda, ὑφαίνοι ἐπι-
βεβαυία ἰστέον ἡλέκτρῳ, ut ἐπι-
βαίνειν ἰστέον perinde dicatur ac
alibi ἰστέον ἐπὶ οἰχισθῆναι, sitque sen-

tentia haec, Texat percurrens
telam electro, *nempe* radioqui
sit ex electro fabricatus.

Ἡλικίη, ης, ἡ, Aetas. παῖδες ἐν
ἡλικίῃ. Filii adulti, Vit. Hom.
24. m. N. τὰ πάντα τῇ ἡλικίῃ,
εἰκιν, Aetati (Juvenili ardori)
cunctis in rebus (omnibus mo-
dis) indulgere, VII. 18. a. m.
μὴ πάντα ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ἐπιτρε-
πει, III. 36. a. ταῦτα ἡλικίῃ ἀν-
εῖη κατὰ Λαίῳ, Haec scripta et
facta fuerint aetate Laii, V.
59. f. ἡλικίῃν κατὰ Οἰδίποιν,
Oedipi aetate, V. 60. f.

Ἡλιος, ου, ὁ, Sol. (conf. Ἡλίως.)
πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα et πρὸς ἥλιον
ἀνατολὰς, III. 98. a. IV. 116. a.
οἱ ἀπ' ἥλιον Αἰθίοπες VII. 70. a.
iidem sunt qui ibid. paulo ante
εἰ ἀπὸ ἥλιου ἀνατολάν, Orien-
tales Aethiopes. ἀνέμουν τὴν
ἥλιον, ἐπανάτελλε ὁ ἥλιος, εὐχρη
πρὸς τὸν ἥλιον, VII. 54. a. πρὸ
δύντος ἥλιου, V. 50. b. (conf.
Δυσμή.) ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ἰδρην, VII. 39. m. N.
de defectu Solis centrali.

[Ἡλυσίς, quam vocem Glossa ex
lib. II. et Gregorius §. 128. He-
rodoto tribuunt, inest in Ἐξάλυ-
σις et Περιήλυσις.]

[Ἡμερτίειν, quod iidem Grammatici
tamquam Herodoteum verbum
citant, inest in Περιημερτίειν.]

Ἡμέρη, ης, ἡ, Dies, Lux. αἱ ἡμέ-
ρη διαφωσκούση, III. 86. a. δι'
ἡμέρης, Per totum diem, I. 97.
a. m. II. 173. m. VI. 12. a. m.
N. VII. 210. extr. ταύτης ἐπ'
ἡμέρης ἐκάστης αἵρει, Haec (oppida)
singula singulis cepit diebus,
V. 117. m. τριῶν ἡμερῶν, (supple
ἑνὸς) Intra tres dies, II. 115. f.

- μετ' ἡμέρην, Interdiu. οὐ νυκτός
ἀλλὰ μετ' ἡμέρην, II. 150. f. IV.
146. m. ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, Quo-
tidie, VII. 198. a. Et πᾶσαν
ἡμέρην, absque ἀνὰ, De die
in diem, Proximo quoque
die. ἐπίτεξ ἰούσαν πᾶσαν ἡμέρην,
I. 111. a. προσδύκοι πᾶσάν νύκτι
ἡμέρην, VII. 203. a. m.
- Ἡμερήσιος, ἡ, ἰον, Unius diei. ἡ
ὁδὸς ἡ ἡμερησίη, IV. 101. f. κατὰ
ἡμερησίην ὁδὸν ἐκαστην, VIII. 98. a.
- Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, Cursor diur-
nus, Tabellarius qui per to-
tum diem cursu iter facit.
κῆρυκα, Ἀθηναίων ἀνδρα, ἄλλως
τε ἡμεροδρόμον καὶ τοῦτο μελιτῶν-
τα, VI. 105. a. τῶν ἡμεροδρόμων
ἀνευρόντες τὸν ἀριστον, IX. 12. a.
- Ἡμερόειν, ἡμερεύειν, Domare, Subi-
gere. Praesertim in Medio usur-
patur, non solum ubi aliquis Suo
imperio subijcere dicitur, ut
τοὺς αἰεὶ ἐμποδῶν γινομένους ἡμι-
ρεύται πάντας, IV. 118. f. sed
et ubi quis Alterius (nempe uti-
que Regis sui) imperio subji-
cit aliquos. Sic πᾶν ἔθνος ἡμερεύ-
μενος βασιλεῖ, V. 2. f.
- Ἡμερολογεῖν, Supputare dies. ἀπὸ
ταύτης (τῆς ἡμέρης) ἡμερολογούσας
τὸν λοιπὸν χρόνον, I. 47. a.
- Ἡμερος, Mitis, Mansuetus. ἡμι-
ρον δένδρεον (vel δένδρος), Culta
arbor, cui opponitur ἄγρον,
VIII. 115. m. IV. 21.
- Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, Speculator
diurnus, VII. 182. extr. 192.
a. 219. a.
- Ἡμέτερος, Noster. Singularis lo-
quendi formula, ἐν ἡμετέρῳ, pro
ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ vel παρ' ἡμῖν,
Nostrā in domo, Apud nos.
μένων ἐν ἡμετέρῳ, I. 35. f. ubi

- perperam olim ἐν ἡμετέροις: vide
Var. Lect. et Not. δώσω δῶρα
τοῖς τιμωτάτοις νομίζεται εἶναι ἐν ἡμέ-
τερου, VII. 8, 4.
- Ἡμεργος, ὁ, ἡ, ὄν, Imperfectus;
quasi diceret Semiperfectus.
τείχεα ἐκείνα ἡμέργος μετήκει, IV.
124. f.
- Ἡμιόλιος, ἡ, ἰον, Dimidio major.
τὰς περιόνας ἡμιολίας ποιεῖσθαι τοῦ
τότε κατεστηῶτος μέτρου, V. 88. a.
- Ἡμιόνιος ἄμαξα, Plastrum mu-
lis junctum. πολλὰ ἄμαξαι τε-
τρακύκλοι ἡμιόνιοι, I. 188. f.
- Ἡμίονος, ου, ὁ et ἡ, Mulus. ἡμιό-
νοι καὶ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται τὸν χει-
μῶνα τοῦτον, IV. 28. f. τότε αἰ-
ρήσεται ἡμίαις, ἐπειὶν ἡμίονοι τέκωσι,
III. 151. f. τῶν οἱ σιτοφόρων ἡμιό-
νων μὴ ἔτκει, III. 153. a. ἡμίονος
ἔτκει ἡμίονον διὰ ἔχουσαν αἰδοῖα,
VII. 57. f.
- ἡμίονος βασιλεὺς, I. 55. b. in
orac. intelligitur Rex e duabus
diversis gentibus ortus, nempe
Cyrus patre Persa, matre vero
Meda, I. 91. m. f.
- Ἡμιπλήθρον, ου, τὸ, Dimidiatum
jugerum, Semijugerum, Quin-
quaginta pedes. ἡ ἔσοδος ἴσκι,
τῇ στενωπῇ, ἡμιπλήθρον, VII.
176. a.
- Ἡμιπλήθειον, ου, τὸ, Dimidiatus
later, Tabula formam habens
dimidiati quadrati, scilicet cu-
jus latitudo est dimidiata lon-
gitudinis, I. 50. m. N.
- Ἡμισυς, ἡ, ὅ, Dimidius. τοὺς
ἡμίσις ἀποστέλλειν τοῦ στρατοῦ,
Dimidiam copiarum partem
mittere, IX. 51. f. ὅπ' ἀξιό-
χρως καὶ ἀποθανεῖν ἡμίσις συμ-
φορῇ, V. 111. f. τῶν νήσων τὰς
ἡμίσις, II. 10. extr. τῶν ἀπεί-

δων τὰς ἡμισίας, VIII. 27. f. ubi quidem ἡμισίας penacutē efferunt edd. et in communi sermone rectum foret ἡμισύας (penacutē) in accus. plur. foem. sed in jonico scriptore verum videtur ἡμισίας antepenacutē, sicut II. 10. extr. edebatur, quem accensum etiam VIII. 27. libri nostri nostri praeferunt. Conf. Ὑπερήμισυς.

Ἡμιστάλαντον, ου, τὸ, Semitalentum. τρία ἡμιστάλαντα, quae I. 15. m. vulgo legebantur, sunt Unum talentum cum dimidio: sed corrigi utique debuit τρίτον ἡμιστάλαντον. Tertium semitalentum. id est, Duo talenta cum dimidio. vide Notam. Sic ἑβδόμενον ἡμιστάλαντον, Sex talenta cum dimidio, I. 50. extr. ἑννατόν ἡμιστάλαντον, Octo talenta cum dimidio, I. 51. a. Conf. Σπιδαμή.

Ἡμιστομος, ου, ὁ, ἡ, Dimidiatus, quasi dicas Semisectus. Hinc τὸ Ἡμιστομον, (ubi intelligi potest μέρος) Dimidiata pars, Dimidia pars resecta. ὀρίοντες τὸ ἡμιστομον τοῦ ποδός, IX. 37. m. μέσσην διαταμίῃν διαταμόντας δὲ, τὰ ἡμιστομα διαδίωμι etc. VII. 39. f.

Ἡμος, Quando, Quo tempore. βρονταὶ ἡμος τῇ ἄλλῃ γίνεται, τὴν νικητὰ etc. IV. 28. m. f. Conf. Ἄλλη.

Ἡν, i. q. ἰάν, Si, constanter cum Coniunctivo construitur. Nam, quod III. 15. a. ἡν δὲ καὶ ἡπιστήθη dant editiones nonnullae, id temere et invidis vett. libris factum, qui ei δὲ praeferunt: et pro eo quod in editionem Wess.

itidem temere irrepserat, ἡ ἀπὸ λισθεῖ, III. 137. m. recte vett. libri omnes Coniunctivum dedere. Et sic constanter alibi. Semel in vitiosum ἡν γὰρ μὴ ἔστι, III. 69. a. consentiunt veteres libri, quod sciam, omnes; ubi quidem haud cunctanter ei δὲ fuit corrigendum. Semel cum Optativo constructa ἡν particula legebatur, ἡν δὲ μὴ εἴη ἄξιος, IV. 196. m. f. ubi scite Werferus ἐν corrigebat: nos verbum, quod ignorant plures veteres libri, prorsus abiecit.

Elliptice ἡν ἄρα ponitur IV. 64. f. ubi partim ex praecedentibus verbis, partim ex sequentibus, intelligendum ἡν ἄρα ἡ λευκοῦ ἀνδρώπῳ.

Ἡνοχιῖν, Aurigari, Agere curum. τοῖσι αἱ γυναῖκες ἡνοχιῶσι τὰ ἄρματα ἐς τὸν πόλεμον, IV. 193.

Ἡῶς, η, ου, i. q. ἡῶς, Orientalis. τὰ πρὸς θαλάσσης ἡῶς νέμεται, IV. 100. a. φεύγοντες πρὸς τοὺς ἡῶς τῶν λιβύων, IV. 160. m.

Ἡπειρος, ου, ἡ, Continens, Terra; praesertim quatenus opponitur Insulae, Peninsulae, aut Mari. Sic Fluvius Achelous, in mare se exonerans, Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισίας ἤδη ἡπειρον πεποιήμε, II. 10. extr. τῇ γὰρ ἡ Κυδὴν χώραν ἐς τὴν ἡπειρον τελευτᾷ, I. 174. m. ἔπλεον παρὰ τὴν ἡπειρον, VII. 193. a. κατὰ τε τὴν ἡπειρον καὶ τῇσι νηυσὶ ἀπικείμενοι, VIII. 66. a. m. Sed et ἡπειρον Terram dicit Herodotus, ubi nulla maris aut insularum cogitatio animum subit. Sic, de universa Asia

loquens, ait ἰόντων αὐτοτόμων πάντων ἀνά τὴν ἡπειρον, I. 96. a. *Similiter*, *quum apud eumdem* *Nostrum* Darius Hystaspis Περσίων τε καὶ πάσης τῆς ἡπείρου βασιλεὺς vocatur, IV. 91. ista πάντα ἡ ἡπειρος haud dubie *Universa Terra* intelligitur. *Quin et Terram*, quatenus colitur et fruges fert, ἡπειρον dixisse Herodotus videtur, VI. 46. m. et f. ubi *Reditus* qui Thasiis ἐκ τῆς ἡπείρου vel ἀπὸ τῆς ἡπείρου rediisse narrantur, haud absurde Pavius intellexisse videtur hos, qui *Ex agris*, tam ipsius insulae quam oppositae continentis percipiiebantur.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, Continentis incolae. νομίζουσι ἰωνοὺς εἶναι αὐτόχθονας ἡπειρώτας, I. 171. f. πολλοὶ μὲν ἡπειρωτίων, - - πάντες δὲ νησιῶται, VI. 49. a.

Foem. ἡ ἡπειρώτις. αἱ ἡπειρώτιδες Αἰολίδες πόλεις, I. 151. a. τὰς ἡπειρώτιδας πόλεις, VII. 109. m. f.

Ἠπιος, η, ου, Lenis, Mitis. ἡπια (scil. Φάρμακα) μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων, III. 130. m. (ubi *perperam olim ἡπιήμικτα.*) ταῦτα ἡπιώτερα ἢ τῶν προτέρων, VII. 142. a.

Ἠραϊον, et Ἠραϊόν, ου, τὸ, 1) *Junonis templum*, I. 70. f. et IV. 19. m. *cum Var. Lect.* VI. 81. a. 82. m. IX. 52. b. 61. f. et *ubique Var. Lect.* 2) Ἠραϊον (vel Ἠραϊόν) πόλις, *Heræum oppidum* Thraciae, IV. 90. b.

Ἠρακλῆς, Hercules. Gen. Ἠρακλῆς, per syncop. ex Ἠρακλείος, Dat. Ἠρακλίῃ, ex Ἠρακλείῃ, Accus. Ἠρακλία, II. 42. seq. etc.

Ἠρακλῆϊαι στήλαι, *Columnae Herculeae*, Gen. Ἠρακλῆϊων στήλαιον, II. 33. m. IV. 8. m. 48. m. *Duobus posterioribus locis* Ἠρακλῆων scribitur in cod. F. ne sia quidem male. Accus. Ἠρακλῆϊας στήλας, Ἠρακλῆας F., IV. 43. m. 155. a.

Ἠρώϊον, ου, τὸ, quod vulgo Ἠρώϊον, *Heroum, Aedes vel Aedicula* heroi consecrata. ἐπὶ τοῦ γάφου αὐτοῦ Ἠρώϊον ἰδρυσάμενοι, V. 47. extr. Ἠρώϊον Ἀδρήστου, V. 67. a.

Ἠρως, ὁ, Heros. τιμὰς ὑπὸ Τηϊῶν ὡς ἦρως ἔχει, I. 168. extr. Ἀστράβακος ὁ ἦρως, VI. 69. m. Genit. τοῦ ἦρως, ibid. τούτῳ θύουσι ὡς ἦρωϊ, VII. 117. f. V. 114. f. τῷ μὲν Ὀλυμπίῳ Ἠρακλεῖ θύουσι, τῷ δὲ ἐτέρῳ ὡς ἦρωϊ ἐναγίζουσι, V. 44. extr. τὸν Κύριον, ἦρων ἰόντα, I. 167. f. νομίζουσι Αἰγύπτῳ τοῖς ἦρωσι οὐδέν, II. 50. extr. χορὰς οἱ μάγοι τοῖσι ἦρωσι ἐχίαντο, VII. 43. m.

Ἠσθαι, Sedere, Collocatum, Statutum esse. vide supra in Ἔιν.

Ἠσσαν et Ἠσσαν, vide supra in Ἔσσαν.

Ἠσυχία, ης, ἡ, Quies, Silentium, Otium. ἐκ πολλῆς ἡσυχίης, *Post longum silentium*, I. 80. a. m. ἐπεί τε ἡσυχίᾳ τῶν ἀνδρῶν ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, I. 45. f. ἡσυχίην ἄγειν, 1) Tacere. οἱ μὲν ἄλλοι ἡσυχίην ἦγον, Κορίνθιος δὲ ἔλεξε τάδε, V. 92. a. 2) Quies tem agere, *Tranquillum, Otiosum esse*, *Nihil novi moliri*. καὶ σφι οὐκέτι ἀπέχρα ἡσυχίην ἄγειν, I. 66. a. Sic ἡσυχίην ἄγειν, VII. 150. extr. idem est quod ibid. paulo ante ἡσυχίην ἔχοντες καθῆσθαι, *Domi sedere*,

neque arma capere aut in bellum proficisci. Similiter ἐξέρκει ἡμῖν ἡσυχίην ἄγειν VII. 161. m. Et εἰ ἡμῖς ἡσυχίην ἄξομεν, VII. 11. m. ubi olim ἔχομεν. 3) Quietem habere, Tranquillitate frui, Belli malis et metu vacare. Μιλήσιοι, Κύρῳ ὄρκιον ποιησάμενοι, ἡσυχίην ἄγον, (jon. pro. ἦγον) I. 169. b. pro quo supra dixerat, ἦσαν ἐν ἐκείνῃ τοῦ φόβου, I. 143. a.

ἡσυχίην-ἔχιν, Quietem agere, Nihil movere. τίως μὲν ἡσυχίην ἔχιν, ἐπὶ δὲ - - κατάρχοντο, πάντας σφίς καταφονεῦσαι, II. 45. a. m. Sic παρ' ὑμῖν αὐτοῖσι ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι, VII. 150. m. (conf. supra, ἡσυχίην ἄγειν, num. 2.) ἐν ἡσυχίᾳ ἔχιν τι, Tacere aliquid, Silentio premere. εἶχον ἐν ἡσυχίᾳ, scil. τὸ γινόμενον χρηστήριον, V. 92, 3. a. τίως μὲν εἶχον ἐν ἡσυχίᾳ σφίς αὐτούς, Adhuc tenuerunt silentium, V. 93. m. ubi mox dein, ἅπας τις Φωνὴν ῥήξας.

Ἠσυχίος, η, ον, Tranquillus, Non turbulentus aut novarum re-

rum studiosus. αἰκίης μὲν εἶντα ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσυχίου, I. 107. f.

Ἠσυχος, ὁ, Quietus, Silens, Non hiscens. ἐχ' ἡσυχος, VIII. 65. f. idem quod ibid. paulo ante, εἶγα τι καὶ μηδὲν ἄλλῃ τὸν λόγον τοῦτον εἴπῃς.

Ἠχίειν, Sonum edere, Resonare. ἦχισκε ὁ χαλκός τῆς ἀσπίδος, IV. 200. f.

Ἠχώ, ἡ, Echo. πᾶσαν Βοιωτίνην κατεῖχε ἡχώ, IX. 24. f.

Ἠώς, η, ον, Orientalis. Πέρσης ἀνὴρ ἐπάγων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὸν ἥϊον (sive ἡώϊον scriptum oportuit) στρατὸν ἐκ τῆς Ἀσίας, VII. 157. a.

Ἠώς, ἡ, 1) Aurora. ἥώς τι διάφαινε καὶ οἱ etc. VIII. 83. a. N. ἐξ ἡούς ἀρξάμενοι μέχρι δέλης ὀψίης, VII. 167. a.

2) Oriens, Orientalis coeli vel terrae plaga. τῆς οδοῦ ἀπὸ ἡούς πρὸς ἰσπρίην, II. 8. m. τὰ δὲ πρὸς τὴν ἡώ, ibid. πρὸς ἡώ τι καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐπομένῃ τὴν ὁδόν, VII. 53. a.

Θαλαμῆ, ης, ἡ, Foramen navis per quod infimi remi exstant. τοῦτον δῆσαι, διὰ θαλαμῆς διελόντας τῆς νεὸς, V. 33. m.

Θάλαμος, ου, ὁ, 1) Cubiculum. εἴπητο ἐς τὸν θάλαμον τῇ γυναικί, I. 12. m. ubi θάλαμος est idem conclave, quod οἶκημα ἐν τῷ κοιμώμεθα, I. 9. m. ἢ θάλαμος ἐσίχων ἐς τὸν ἀνδρῶνα, ἐς τοῦτον καταφύγει, III. 78. m. 2) οἱ θάλαμοι, I. 34. f. sunt Interio-

ra aedium conclavia, sive Interior pars aedium, ubi sunt conclavia mulierum et virginum: ἀκόντια καὶ δοράτια ἐκ τῶν ἀνδρῶνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλάμους. Conf. Hesych. voc. θάλαμος, et ibi Interpp.

Θάλασσα, ης, ἡ, Mare. ἥδε ἡ θάλασσα, Mare Mediterraneum. ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς ἀπικομένους ἐπὶ τῇδε τὴν θαλάσσαν, I. 1. a. οἱ δὲ κομίζονται ἀπὸ τῆσδε τῆς θα-

λάσσης, ἐς Βαβυλῶνα καταπλέον-
τες, ἐς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, I.
185. m. (*ubi sit, ut hic scripsi,*
distinguenda verba esse monuit
Vir doctus in Actis Erud. Paris.
1817. p. 48.) Adde IV. 39. b.
41. a. In Erechthei templo Athe-
nis inesse dicebatur ἑλαιή τε καὶ
θάλασσα, VIII. 56. a. N. nempe
Puteus, cujus Aqua salsa erat,
veluti marina.

Θελασσοκρατίειν, Maris imperium
obtinere, III. 122. a. m.

Θελασσοκράτωρ, ὅρος, ὁ, Maris im-
perium tenens. Αἰγινηται - -
Θελασσοκράτορες ἰόντες, V. 83. m.

Θελίη, ης, ἡ, Epulae, Lautitia.
εἰμυα ἰφθίρειν τὰ κάλλιστα, καὶ
ἦσαν ἐν Θελίῃσι, III. 27. a.

Θελλός, οὔ, ὁ, Ramus viridis. ἰσσι-
Θελλῶσαι ἑλπίς Θελλῶ, VII.
19. a.

Θαμματαῖδας, Scythicum nomen
Neptuni, IV. 59. f.

Θάνατος, ου, ὁ, Mors. τῇ ἐπὶ θά-
νάτῳ ἔξουον ποιούμενοι, Ad mor-
tem exeuntes, VII. 223. a. m.
(*Alibi intelligitur Ad suppli-
cium, hic Ad voluntariam
mortem pro patriâ obeundam.*)
De Supplicio agitur in hujus-
modi locis: τὸν παῖδα ἀγόμενον
ἐπὶ θάνατον, III. 14. m. συλλα-
βὰν σθίας ἔδωκε τὴν ἐπὶ θανάτῳ,
scil. δέσιν, Captos in vincula
conjecit supplicio destinatos,
ad supplicium ducendos, III.
119. a. m. (Conf. Not. ad I.
109. a.) Sic IX. 37. a. et τοὺς
μὲν ἄλλους κατέδωκε τὴν ἐπὶ θά-
νάτῳ, V. 72. f. ubi mox dein
οὔτοι μὲν νυν διδόμενοι ἐνταύτησαν.
De Morte naturali agitur I.
109. a. τὸ παῖδιον κτενοσχημένον

τὴν ἐπὶ θανάτῳ, scil. κίσησεν vel
σκηνήν, Puerulum ornatum eo
cultu quo Mortis causâ or-
nari infantes solent; nempe,
Ornatus erat infans, χρυσὸν τε
καὶ ἰσθῆτι ποικίλῃ, ut ait cap.
111. m. Vide Notata ad I.
109. a.

Θανατοῦν, Morte adficere. τὸν
ἔφερε θανατώσων παῖδα, Quem
puerum adtulerat morte a se
adficiendum, I. 113. a.

Θάπτειν, Sepelire. εὖ θάψαι, Ho-
norifice sepelire. VI. 30. f.
(conf. Εὖ) Similiter ταφῆναι - -
ὑπὸ Σαμίων εὖ haud ita male
olim edd. III. 55. extr. ubi ta-
men θαφθῆναι fortasse praesta-
bat, quod quidem h. l. asper-
nantur veteres libri. Sed recte
θαφθῆναι habes II. 81. f. (conf.
Not. ad I. 130, 8) et θαφθῆσαι
δὲ σφισι αὐτοῦ ταύτῃ, VII. 228.
a. τιθάφεται, Sepulti sunt, VI.
103. m. f.

Θαρσίειν, veterum Atticorum more,
non θαρβῆναι aut θαρβῆναι, dicit Ho-
rodotus, Confidere. (conf.
Gregor. Dial. attic. §. 82. et
ibi Koen.) Θαρσίοντα ἐκάλει λέ-
γειν, I. 88. m. Θαρσίοντες ἦδη, V.
49. f. πάντα Θαρσίοντα, Cuncta
fidenter adgredientem, VII.
50, 1. a. Θαρσίετε, IX. 18. f.
γύναι Θάρσει, IX. 76. f. ὥστε
Θαρσῆσαι τὴν στρατιήν, IX. 100.
f. τιθαρσῆκατες τοῖσι ὄρνισι olim
edebatur III. 76. extr. et ἰθαρσῆσαν
IX. 25. a. ubi meliores libri τι-
θαρσῆκατες et ἰθαρσῆσαν dederunt.

Θαῦμα, vide Θῶμα et Θῶνυα.

Θάφειν, inusitatum, vide Τεθῆ-
πέναι.

Θεᾶσθαι, Spectare, Contempla-

τι. fut. θήσομαι, (jon. pro θείσθαι.) ποίει ὅπως ἐκείνην θήσεται γυμνὴν, I. 8. m. θησάμενος τὸ τίρας, I. 59. a. τὰ ὀνομαστότατα θησάμενοι, III. 136. m. θήσασθαι, VII. 53. m. VIII. 116. b.

Perperam olim θειύμενος edebatur VII. 146. f. pro θηύμενος α. Θηίσθαι, quod vide.

Θείν, Currere. περὶ τοῦ παντός ἤδη δρόμον θίοντες, De summa rerum jam periclitantes, VIII. 74. a. N. θείν περὶ ὑμῶν αὐτῶν, de vestra ipsorum salute periclitari, VIII. 140, 1. f. Conf. Τρίχειν, et Ἐπιθίειν.

Θιούσης τῆς ὥρης praeferunt plures libri, probati alioquin, IX. 52. a. pro ἰούσης.

Θείν, ης, ἡ, Spectatio, Contemplatio. θείης ἄξιος (quod alibi ἀπὸ voce ἀξιοθίτης) Spectatu dignus, I. 25. b. IX. 25. a. Θειλάτος, ὁ, ἡ, Divinitus adductus, Divinitus immissus. φθορὴ θειλάτος, VII. 18. m.

Θειτής, οὔ, ὁ, (jon. pro comm. θεατής) Spectator. τῆς χώρας θεπταί, III. 139. a. m.

Θείτρον, ου, τὸ, Theatrum, et per metonym. Spectatores. ἐς δάκρυα ἔπισει τὸ θείτρον, VI. 21. f.

Θεῖον, ου, τὸ, Divinum numen. τοῦ θεῖου ἡ προνοία, III. 108. a. ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἰὸν φθονερόν τι καὶ ταραχώδης, I. 32. a. N. Quae ubi dicentem Solonem facit Herodotus, τὸ θεῖον non videtur Divinum numen dicere, sed τὸ θεῖον πᾶν Omnia quae a fortunā pendent; haec omnia ait esse Inconstantia (ταραχώδης) et quasi invidiae Fortunae obnoxia. Tum vero ubi

III. 40. a. scribentem Ahasin facit, τὸ θεῖον ἐπισταμένη ὡς ἔστι φθονερόν, potest quidem hoc eadem, quam dixi, ratione intelligi; sed, quoniam alibi ait ὁ θεός, γλυκὺν γεύσας τὸν αἶνα, φθονερός εὐρίσκεται ἰών, passis (colato VII. 10, 5) etiam τὸ θεῖον III. 40. cum Valck. in Not. ad h. l. intelligere Deum ultorem, et φθόνον Vindictam divinam. Conf. Ἐπιφθονος.

Θείος, η, εν, Divinus. ἔμαθε ὡς θεῖον εἶη τὸ πρήγμα, Divinitus accidisse rem, VI. 69. m. Item simpliciter Mirus. θεῖα πρήγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελεύρους, II. 66. m. Compar. Neutr. pro Adverbio, μᾶλλον τι καὶ θεοτίον τοῦ οἰκότος, Amplius et magis divinitus quam alioquin consentaneum erat, I. 174. m. Et ipsum Adverbium, Θεοτίως, Magis divinitus. τῶν θεοτίως δοκῇ τοῖσι Πίεσσι περιμεῖναι, I. 122. f. Superlat. Neutr. pro Adverb. τοῦτο μὲν ἐν τοῖσι θεοτίωτατον (nempe ἐν τοῖσι θεοτίωτατον γινομένους) φαίνεται γένεσθαι, VII. 137. a. Conf. Θεῖον.

Θέλειν, Velle, vide in Ἐθέλειν.

Θέμις, ἡ, Themis, Dea justitiae. Genit. Θέμιος, II. 50. m. ubi nonnulli quidem codd. Θέμιδος praeferunt: sed istud verum est, certe Herodoteum, quemadmodum et Ἰσῖος, non Ἰσίδος, usurpat Noster, et similia alia.

Θεμιτός, Licitus. οὐ θεμιτὸν Δαρμεῦσι παρίναι, Non fas est, V. 72. m. Conf. Ἀθέμιτος.

Θεοβλαβής, ἴος, ὁ, ἡ, i. q. ὑπὸ τοῦ θεοῦ βλαβείς τὴν φρίνα, Cui deus mentem eripuit. ὥς τε θεοβλα-

Βῆς, I. 127. m. διαβλαβῆς γινόμενες, VIII. 137. f.

Θεογονίη, ης, ἡ, Theogonia. οὗτοι (Ἡσίοδος καὶ Ὀμηρος) εἰσι οἱ ποιήσαντες Θεογονίην Ἑλλῆσι, II. 53. m. N. Apud Persas Cantus quidam, vel Incantatio religiosa. μάγος ἀνὴρ ἱκαίδις Θεογονίην, I. 132. f.

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, Oraculum editum, Oraculi responsum. ἐκ Θεοπροπίου, Oraculi jussu, I. 7. f. 165. a. VII. 117. f. IX. 93. a. κατὰ τὸ Θεοπρόπιον, I. 68. m. ἀκηκοότες τὸ Θεοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γινόμενον, I. 69. m. συλλαβὼν τὸ Θεοπρ. III. 64. f. αἰνευχθῆντα τὰ Θεοπρόπια, I. 54. a. Conf. Λόγιον et Χρησμός.

Θεοπρόπος, ου, ὁ, nusquam apud Nostrum Vates aut Propheta intelligitur; Consultor oraculi, Homo ad consulendum oraculum missus. πῖμψαντες ἐς Δελφούς Θεοπρόπους, I. 67. a. 174. f. VII. 140. a. 141. a. διέπμψε παρὰ τὰ χρηστήρια τοὺς Θεοπρόπους, I. 49. b. ἐρατῶσι ταῦτα τοῖσι Θεοπρόποισι λέγει ἡ Πυθίη, I. 67. m. ἐπέμψε Θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητὰς Τελμυσσίων, etc. I. 78. a. πῖμψαντες ἐς τοὺς Βραγχίδας Θεοπρόπους, I. 158. a. et ἐπιερησόμενοι ἦσαν ἄλλοι Θεοπρόποι, ibid. f. ἐς θεὸν ἐπιεπον, - ἀπελθόντων δὲ τῶν Θεοπρόπων, V. 79. a. Quos Pythios nominabant Lacedaemonii, hi erant θεοπρόποι ἐς Δελφούς, nempe πῖμψόμενοι, VI. 57. m. 135. m.

Θεός, οὐ, ὁ, 1) Deus. ἐς ταύτην (τὴν οἰκίην) ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος, I. 79. a. θεοὶ nominati sunt ἀπὸ τοῦ κόσμου

θεῖναι τὰ πάντα, II. 52. a. ἔχοντες πρὶ ἑαυτοῦς δύο θεοὺς μεγάλους Παιδῶ τε καὶ Ἀναγκαινῶν, VIII. 111. m. et mox θεοὺς δύο ἀχρηστοὺς, ibid. σὺν θεῷ ἱκαῖνον (τοῦτο) ἱκαῖν, Non sine Deī numine illum hoc dixisse, I. 153. f. 2) Sol. Sic de Sole loquens Herodotus ait οὗτος ὁ θεός, II. 24. b. 3) Coelum. Sic Pluviam Noster dicit ὕδωρ ἐκ τοῦ Διός, II. 13. extr.

ἡ Θεός, Dea. Sic I. 105. f. ubi olim quidem ὁ θεὸς edd. et plerique mss: sed ibid. m. in ταύτης τῆς θεοῦ consentiunt omnes. Sic ἡ θεὸς αὐτῇ, IX. 65. f. τῇ αὐθιγενεῖ θεῷ, IV. 180. a. ἐλίσσεται τὴν θεὸν, VI. 61. m. 91. a. IX. 61. f. οὔτε ἔρσητος θεοῦ οὔτε θηλής, II. 35. f.

Θεοφάνια, τὰ, Dies festi apud Delphos, iidem fortasse qui apud alios auctores θεξίνια nominantur. Aemilio Porto visus est vocari ab Herodoto Dies festus ac solemnis, quo deorum simulacra tam in ipsis templis, quam extra, in supplicationibus, populo ostendebantur. χρητὴρ ἀργύριος χωρίων ἀμφορίας ἐξακοσίου ἐπικίμενται ὑπὸ Δελφῶν Θεοφανίοις, I. 51. a. m. ubi olim quidem Θεοφανίης edd.

Θεραπύειν τινα, Colere, Honore prosequi. ἦν αὐτὸν μετρίως θωυμάζης, ἄχθεται ἔτι οὐκ ἄρτα θεραπύεται, III. 80. m. f.

Θεραπήη, ης, ἡ, (pro comm. θεραπεία) i. q. οἱ θεράποντες, Famulitium, Famuli, Famulorum aut Servorum, sive Famularum aut Ancillarum turba. θεραπήη δὲ σφι (de mulieribus agi-

- tur *Babylonici*) ὁπισθεῖ ἵπται
 πολλή, I. 199. a. καὶ αὐτοὶ καὶ
 ἡ *Θεραπνὴ* αὐτῶν, V. 21. a. τὰ
 ὑποζύγια καὶ ἡ *Θεραπνὴ*, VII. 55.
 a. 83. f. 184. f.
- Θεράπων, οντες, ὁ, *Famulus*. οἱ θε-
 ράποντες αὐτοῦ, III. 148. a. προς-
 τάξει ἐν τῶν *Θεραπόντων*, V.
 105. f.
- Θερεῖν, ης, ἡ, scil. ὥρη, (i. q. τὸ θε-
 ρος) *Aestas*, *Tempus aestivum*.
 τὴν *Θηρεῖν* πᾶσαν αὐτοῦ ταύτῃ δι-
 τρυψαν, I. 189. extr.
- Θέσιμια, τὰ, *Leges*, *Instituta*. οὗ-
 τε θέσιμια μεταλλάξας, I. 59. f.
- Θεσμοφόρος Δημήτηρ, *Legifera Ce-
 res*. VI. 134. f.
- Θεσπίσιος, η, ον, *Divinus*, *Miri-
 ficus*. ἀπόζει *Θεσπίσιον* ὡς ἡδύ,
 III. 115. a.
- Θεσπίζειν, *Oracula reddere*, *Va-
 ticinari*. ἄσφα ἂν ἕκαστα τῶν
 χρηστηρίων *Θεσπίσῃ*, I. 47. a. m.
 ταῦτα *Θεσπισίας* τῆς *Πυθίης*, I.
 48. a. IV. 155. a. m. et f. τὰ
Θεσπίειν ἱμελλεῖ (ὁ Ἀπόλλων) VIII.
 135. m. *Scytharum vates*, ἐπὶ
 μίαν ἐκάστην ῥάβδον τιθέντες, *Θε-
 σπίζουσι*, IV. 61. a. Conf. Ἐπι-
Θεσπίζειν.
- Θέσισμα, τὸ, *Oraculum*, *Oraculi
 responsum*. ἐπειὶ σφαις ὁ θεὸς
 κελεύῃ διὰ *Θεσπισμάτων*, II. 29. f.
- Θεωρεῖν, *Spectare*, *Contemplari*.
Θεωροῦντι τὰ Ὀλύμπια, I. 59. a.
 VIII. 26. m.
- Θεωρεῖν, ης, ἡ, *Spectatio*, *Con-
 templatio*. *Solon peregrinatus
 est κατὰ Θεωρίης πρὸ Θεσσι*, I. 29.
 m. γῆν πολλὰν *Θεωρίης εἵνεκα* ἐπι-
 λήλυδας, I. 30. m.
- Θεωρίς, ἴδος, ἡ, *Navis* (quinque-
 remis) *sacra*, ab *Atheniensibus*
Delum mitti solita. τὴν *Θεωρίδα*
- ἡνὰ εἶλον, πλῆρα ἀνδρῶν τῶν πρῶ-
 των Ἀθηναίων, VI. 87. f.
- Θῆβαι, αἱ, *intelligitur universa
 Thebais Aegyptiaca* III. 15. f.
ubi ait auctor, τὸ πάλαι αἱ Θῆ-
 βαι Αἴγυπτος ἐκαλεῖτο. *Alibi tamen
 est ἡ Θηβαῖς*, ἴδος, ut II. 28. a. m.
- Θῆσθαι, i. q. *θεᾶσθαι*, *Spectare*,
Conspicari, *Intueri*. τιθεῖται
 τὰ ἱμάτια *ἐνθεῖτο* ὁ Τύχης, I. 10.
 m. *ubi perperam olim ἐνθεῖτο edd.*
ἐνθεῖτο malebam, ut edidit Schæf.
sed in ἐνθεῖτο fuit adquiesscend-
um, quod et IV. 85. a. meliores
libri dederunt, et VII. 56. a.
tenuere omnes. ἐνθεῖτο, con-
tract. ex ἐνθίοντο, Contempla-
bantur, III. 136. m. *Θηεύμενι*,
 VII. 146. f. *ubi male olim Θειύ-*
μενοι edd. ἐνθίσαντο, III. 23. f.
 24. a. (Eodem c. 23. f. *praecedit*
Θησάμενοι, eadem notione, a
thematē θεᾶσθαι. Sed Θησάμει-
νον, I. 11. m. 30. a. et IV. 87.
 a. *ubi etiam ἐνθίσαστο.*
- Θηκαῖος, η, ον, *Sepulchralis*. οἶκ-
 μα *Θηκαῖον*, *Camera sepulchra-*
lis, II. 86. extr. *ubi vulgatum*
Θηκαῖω praeter rationem solici-
tatur a Viris doctis; maxime
vero Creuzerum mireris, scriptu-
rae manifesto vitiosae et ab h. l.
prorsus alienae (Θηβαῖω) patro-
cinium suscipientem, in Com-
mentat. Herodoteis p. 67. et seqq.
De frequente literarum β et π
permutatione, quae libroriorum
vel inscitiae vel incuriae debetur,
cum passim alibi a nobis dispu-
tatum est, tum ad Polyb. I. 37.
 9. et ad *Athen. p. 129. 2.*
- Θῆκη, ης, ἡ, 1) i. q. *τάφος*, *Se-*
pulcrum. *Quod I. 187. f. dici-*
tur, cὺκ ἂν νεκρῶν θῆκας ἀνέωρας,

refertur ad id quod ibid. paulo ante legitur, ἀνοίξας δὲ τὸν τάφον. Nec vero Θήκη intelligitur Fossa uni solum recipiendo cadaveri destinata, nec Loculus aut Arca quā includitur cadaver, sed Locus paulo spatiosior, Conclave aut Camera sepulcralis, Conditorium, plurium cadaverum capax, quod duobus etiam verbis οἶκμα Θηκαῖον dictum modo vidimus. Memoratur quidem Θήκη etiam ubi de unius tantum hominis sepulcro agitur, veluti loco supra citato, I. 187. f. et I. 67. m. (ubi Θήκη τοῦ Ὀπίσσω latine Sepulcrum potius, quam Loculus, debuerat reddi. Loculus, ἡ σωρός, infra memoratur, cap. 68. a. m.) Sic ἡ θήκη τῆς Ὠπιδίος τε καὶ Ἀργυρῆς, IV. 35. f. Sed Spatiosius praesertim conditorium τὴν Θήκην ab Herodoto dici manifestum fit ex III. 16. f. ubi aliud cadaver repositum memoratur, ἐπὶ τῆς θύρῃς ἐντὸς τῆς ἰωντοῦ Θήκης, aliud vero ἐν μυρῶ τῆς Θήκης. Quin et IV. 71. m. f. memoratur ἡ ἐνρυχωρίη τῆς Θήκης Et creditor cui aes alienum non reddebat debitor dicitur potitus esse αἰπάσης τῆς τοῦ λαμβάνοντος Θήκης, II. 136. m. Similiter Camerae sepulcrales intelliguntur ἱραὶ Θῆκαι, II. 67. a. 69. f. et illarum quarum mentio fit II. 148. m.

2) Est etiam Θήκη Repositorium, Vas cui aliquid imponitur, Patera aut Lanx. Hac notione accipiendum esse hoc vocab. in illis verbis τοῦ χρυσοῦ σὺν Θήκῃ ἰδωμένοιο δαψιλῆϊ δωρεῇ, III. 130. f. perspete docuit Valck. cum cujus monitis con-

ferre juvabit quae a nobis ad eundem locum adnotata sunt. Eadem in Adnotatione censueram, Θήκας eas quae ab eodem Nostro IX. 83. a. memorantur, pariter Pateras esse intelligendas, nempe Θήκας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, i. q. χρυσίας καὶ ἀργυρίας, (nempe ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, conf. supra voc. Ἐκ, num. 2.) Pateras vel Lances aureas et argenteas. Deinde vero, ut ad ipsam huius loci tractationem accessi, turbatus adjectis verbis καὶ τῶν ἄλλων χρημάτων, mutatā sententiā Arculas auro et argento et aliis pretiosis rebus repletas interpretatus sum. At praepositus nomini articulus ostendit, diversam esse huius genitivi rationem: est nimirum partitivus, quem vocamus, genitivus, intelligiturque καὶ μέρος sive καὶ τινὰ τῶν ἄλλων χρημάτων. Quare latinam ibi versionem in hunc modum reficere velim, Invenerunt pateras aureas et argenteas aliarumque rerum pretiosarum nonnullas.

Θηλυδρίης, ου vel ιω, ὁ, (jon. pro Θηλυδρίας) Effoeminatus. Θηλυδρίης καὶ μαλακώτερος ἀνὴρ, VII. 153. f.

Θῆλυς, Θήλεια, (jon. pro Θήλεια) Θῆλυ, Foemineus. ἄπαις Θήλεος γόνου, III. 66. m. ὁ ἔρτην, -- ἡ Θήλεια, III. 109. a. et m. ἡ Θήλεια ἵππος, Equus, III. 86. m. Θηλέης θεοῦ, II. 35. f. Θήλειαν (κάμην), III. 102. f. Θήλειαν (rectius Θήλειαν) νοῦσον, I. 105. f. Ν. τῇ Θηλή, III. 85. f. τῶν Θηλέων, II. 46. m. IV. 2. a. τὰς Θηλέας, IV. 105. f. Θῆλυ τέκνον,

X*

Vit. Hom. 1. b. τὰ θήλια τέκνα,
I. 94. a.

Θήρ, ἐς, ὁ, Fera. ἐν ἄγρῃ θηρῶν,
In venatu ferarum, III. 129. a.

Θηρᾶν, Venari. θηρῶν, loco modo
citato, III. 129. a. pro par-
ticipio hujus verbi acceperam;
sed rectius Valla Ferarum in-
terpretatus est. θηρᾶσθαι, verbo
Medio, notione ad alias res
translatâ, Sectari, Studere,
Operam dare. ἐμίτοισι θηρώμενοι
τὴν ὑγίην καὶ κλύσμασι, II. 77. a.

Θηρευτής, οὗ, ὁ, Venator. δίκτυα
δοῦς, ἄτε θηρευτῇ, I. 123. f.

Θηριώδης, Ferus, Feris frequens.
ἡ θηριώδης Λιβύη, IV. 181. a.
ἐν τῇ θηριώδει, IV. 174. οὐρεα
θηριώδεστατα, I. 110. a. ἐνθα
θηριώδεστατον εἶη τῶν οὐρέων, I.
111. m. f. Eadem notione Mare
circa Athon montem fuisse me-
moratur θηριώδεστάτη, Belluis
admodum frequens, VI. 44.
m. f. quare multi in illo mari
homines ὑπὸ τῶν θηρίων διεθθεί-
ροντο ἀρπαζόμενοι.

Θής, θητός, θηγί, θήτα, ὁ, ἡ,
Mercenarius (Eustath. Θῆτες, οἱ
ἐλεύθεροι μὲν ὄντες, μισθοῦ δὲ ὑπουρ-
γούντες.) ὁ ἄρτος τοῦ παιδὸς, τοῦ
θηγός, VIII. 137. m. et mox ibi-
dem, καλίσας τοὺς θήτας.

Θησαυρίζειν, Reponere. ἐν ἀσφα-
λήῃ τὰ χεῖματα θησαυρίζειν,
II. 121, 1. a. et θησαυρίσαι τὰ
χεῖματα ἐν τῷ οἰκῆματι, ibid. m.
τὸν νεκρὸν θησαυρίζουσι ἐν οἰκῆματι
θηκαίῳ, II. 86. f.

Θησαυρός, οὗ, ὁ, Thesaurus. Scil.
1) Aerarium, Camera in quâ
adservantur pecuniae regiae
aut publicae. ἤτε ἐς τὸν θησαυ-
ρὸν, ἐς τὸν οἱ καταγίοντο, VI.

125. m. f. περιῆγον αὐτὸν κατὰ
τοὺς θησαυροὺς, I. 30. a. χεῖματα
φυλασσόμενα ἐν θησαυροῖσι κατε-
γαίισι, II. 150. m. 2) Aedicula
sive camera ad templum aliquod,
praesertim Delphicum, pertinens,
in quâ conservantur Donaria
Deo dedicata. Sic θησαυρὸς Κο-
ρινθίων, Κλαζμενίων etc. I. 14.
a. m. 51. a. et m. IV. 162. m. N.
Σιφνίων θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνα-
κείται, III. 57. m. 3) Arca
pecunias aut alias res pretio-
sas continens. θησαυροὺς τῶας
χεῖμάτων εὐρον, IX. 106. a. θη-
σαυροὺς τε τῶν Περσέων εὐρεῖ, ἄλλα
τε χρύσεια ἄφρατα χεῖματα περι-
βάλλετο, VII. 190. f.

Θητεύειν, Mercede opus facere,
Pro mercede servire. ἐθήτηον
ἐπὶ μισθῷ παρὰ τῷ βασιλεῖ, VIII.
137. a. Conf. Θής.

Θιάσος, ου, ὁ, Bacchantium cho-
rus. ἐπὶ δὲ παρήτε σὺν τῷ θιάσῳ,
IV. 79. f.

Θῖνες ψάμμου, Acervi, Tumuli
arenae. νέτον ἐξίσιον, φορίοντα
θῖνας τῆς ψάμμου, καταχωσαί
σθειας, III. 26. f.

Θνήσκειν, Mori. In Particip. Prat.
variant libri, τεθνηκώς, τεθνηώς
et τεθνώας, quod fortasse ab
Auctoris manu, IV. 14. a. m.
Sic quidem omnes ibid. sub finem
capitis, οὔτε τεθνηῶτα οὔτε ζῶντα
φαίνεσθαι.

Θνητὸν, οὗ, τὸ, ἰ. q. ζῶον, Ani-
mal. πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν θνη-
τῶν, τοῦτο (de Crocodilo agitur)
ἐξ ἱλαχίστου μέγιστον γίνεται, II.
68. a. ubi paulo post ait τοῦτο
μοῦνον θηρίον. Equus, πάντων τῶν
θητῶν τὸ τάχιστον, I. 216. extr.
Θουᾶν, vide Θουίζειν.

Θοίνη, ης, ἡ, Epulae. εἰ ἡσθεῖν τῇ
 θοίνῃ, I. 119. m. f. τῆς θοίνης
 ποιηθείσης ἦν πολλόν τὸ μέσον,
 IX. 82. m.

Θοινίζειν, Epulis excipere aliquem.
 τὸ δεῖπνον, τὸ μὴ καὶ σαρξὶ
 τοῦ παιδὸς ἐθόλινσι, I. 129. a. ubi
 alii quidem ἐθόλινσι, rectius for-
 tasse, a Praes. Θοινάω, Θοινᾶν,
 unde θοινᾶσθαι, Epulari.

Θολερὸς, ἡ, ὃν, Turbidus fluvius,
 I. 53. a. m.

[Θορέειν, Salire, superest in Com-
 positis Καταθορέειν et Ὑπερθορέειν,
 quae vide.]

Θορὴ, ης, ἡ, Semen genitale. τοι-
 αύτην Αἰθίοπις ἀπένται θορὴν, III.
 101. b. ubi paulo ante, de eadem
 re, ἡ γονὴ τὴν ἀπένται ἐς τὰς
 γυναῖκας. Conf. Θορός.

Θορνύσθαι, Coire, de coitu maris
 cum foeminâ. Aem. Portus inter-
 pretabatur Libidine agitâri,
 Coitum appetere; quasi idem
 sonaret ac πρὸς τὴν θορὴν (vel
 θορᾶν) ὀρνύσθαι. Quem secutus
 equidem, verba ista ἱππῶν θορνύ-
 σται, III. 109. a. his latinis red-
 didi, Quando ad coitum libi-
 dine concitantur: quod factum
 nollem. Similiter quidem etiam
 Valla: Quum libidine agitan-
 tur et coeunt. At satis erat,
 Quum (vel Quando) coeunt.
 Nec enim de verbo ὀρνύσθαι aut
 ὀρνύσθαι hic videtur cogitandum:
 sed θορνύσθαι sive θορνύσθαι a
 breviori verbo θορεῖν derivatum
 est, et eundem fere significatum
 habet. Itaque, ut θορεῖν apud
 Hesychium exponitur per πηδῆ-
 σαι, ὀρμησαι, ὀχεῦσαι, sic ὀρνύ-
 σθαι apud eundem valet γενᾶν,
 μίγνυθαι, ὀχεύεσθαι.

Θορός, οὔ, ὁ, i. q. ἡ θορὴ, Semen
 genitale. οἱ ἔρπεντες ἀπορραινόντες
 τοῦ θοροῦ, scil. μέρος, II. 93. a.

Θορυβέσθαι, Tumultuari, In ma-
 gno motu esse. ὅπως τοὺς Πέρσας
 ἴδοιεν τεθορυβημένους, IV. 130. a.

Θόρυβος, ου, ὁ, Tumultus, Major
 motus. εἴρετο ὁ Δαρειὸς τῶν ἀντι-
 πολεμίων τὸν θόρυβον, Quaesivit
 quisnam esset iste hostium
 tumultus, IV. 134. a.

Θράσος, ιος, τὸ, Audacia. οὐκ ἐς
 τοῦτο θράσος ἀνῆκει τὰ Ἑλληνικά
 πρῆγματα, VII. 9, 3.

Θρασύς, εἴα vel ἱα, ὁ, Audax,
 meliorem in partem. εἰ βουλευό-
 μενος μὲν ἀβῶδαι, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ
 θρασύς εἴη, VII. 49. extr.

Θραύειν, Frangere, Perfringere.
 θραυομένης τῆς πέτρης, I. 174. f.

Θρησκίη et Θρησκία, ης, ἡ, Cul-
 tus deorum, Caerimonia reli-
 giosa. ἀχθόμενοι τῇ περὶ τὰ ἱερὰ
 θρησκίῃ (τῶν Αἰγυπτίων), Aegre
 ferentes instituta sacra Aegy-
 ptiorum quae ad victimas
 spectant, (nempe, nolentes abs-
 tinere ab immolando com-
 edendisque vaccis) II. 18. m.
 ἄλλας τε θρησκίας ἐπιτελοῦσι μυ-
 ρίας, II. 37. m.

Θρησκύνειν, Instituto religioso uti.
 τὸ μὴ μίσγεσθαι γυναῖξιν ἐν ἱοῖσι
 - - οὗτοι εἰσι οἱ πρῶτοι θρησκύ-
 σαντες, II. 64. m.

Θρίδαξ, ακος, ἡ, Lactuca, III. 32. f.

Θρόμβος, ου, ὁ, Grumus. Vide
 Ἀσφαλτος.

Θυγατριδός, σου, ὁ, Ex filiâ nepos.
 V. 67. f. 69. a.

Θύειν, primitus quidem i. q. θυμᾶν,
 Odores accendere in dei hono-
 rem; deinde vero generatim Sa-
 cra facere, Offerre deo, Sacri.

ficare; sigillatim Mactare victimam, tam Comedendi caussâ quam Sacrificandi. Sic senio confectos θύουσι Massagetae comedendi et epulandi caussâ, I. 216. m. N. et morbo mortuum senem miserantur ὅτι οὐκ ἔκτετο ἰς τὸ τυθῆναι, Quod eo non pervenit ut mactaretur. αἷλας θύουσι, -- ὅις θύουσι, Mactant capras, -- mactant oves, maxime Comedendi caussâ, sed et Sacrificandi, II. 42. a. θύειν τὰ ἱρά, Mactare, Immolare victimas, Sacra facere, I. 59. a. Croesus κτήνια τρισχίλια ἔδυσε, I. 50. a. θύσας βοῦς ἑκατόν, VI. 129. a. ἐπικαλεῖται τὸν θεὸν τῷ ἄνθρῳ, IV. 60. a. ποταμὸς τῷ θύουσι Σωτήρι, Fluvius cui sacra faciunt tamquam Servatori, VIII. 138. a. ubi σωτήρια, quod olim edebatur, ex ingenio primi editoris natum videtur.

Θύειν cum Dativo casu etiam aliâ ratione dicitur, nempe cum Dativo Rei quae Deo pro sacrificio offertur. Sic certe, si modo vera scriptura, θύειν τούτῳ ὃ τι ἔχει ἕκαστος, Sacrificare, Deo offerre, quidquid quisque haberet, I. 50. a. ubi noster quidem cod. F. τούτῳ praefert, non τούτῳ. Similiter vero cod. Arch. I. 216. f. exhibet, ἥλιον σέβεται, τῷ θύουσι ἱπποῖσι, (cum duplici Dativo,) ubi alii vulgo ἱππους.

Θύεισθαι (verbo Medio) dicitur is qui Sacra facit hoc consilio ut e victimarum extis auspici-um capiat, aut Qui imminente periculo deos sacrificiis placare nititur. ἰθύετο καὶ ἑκαλ-

λίετο, VII. 167. m. ἐγίνετο θυμίνουσι τὰ σφάγια χρηστὰ, IX. 62. a. ἐθύοντό τε καὶ ἐπικαλεῖντο τὸν τε Βορήν καὶ τὴν Ὠρειδίην, VII. 189. m. ἐθύοντο, -- Τισαμένος ἦν ὁ θυόμενος, οὗτος γὰρ εἶπετο τῷ στρατεύματι μάντις, IX. 33. a. θυομένην οἱ ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, Dum sacra faciebat adversus Persas, IX. 10. f. N. ἐπεὶ τε οἱ τὰ ἱρά οὐ προσχώρει χρηστὰ θυομένην ἐπὶ Κρότωνι, V. 44. f.

Θύλακος, ου, ὁ, Saccus. ἔφασται, τὸν θύλακον ἀλφίτων δέσθαι, III. 46. b. Diminutivum, τὸ θυλάκιον, III. 105. m.

[Θρώσκειν habes in Compositis Ἀναθρώσκειν et Ἀποθρ. quae vide.]

Θυμαλγής, ὁ, ἡ, Animum dolore adficiens. λέγων θυμαλγία ἔπιχ, I. 129. a.

Θυμᾶν, Accendere odores, Adolere. τὴν στύρακα θυμιῶντες, Accendentes styracem, ἐκῆς fumo abigunt serpentes, III. 107. m. τὸ σπέρμα τῆς καϊνάβιος θυμιῇται καὶ ἀτμίδα παρέρχεται τοσαύτην etc. IV. 75. a. λιβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐθυμίησε, VI. 97. f. ἰθυμίσαν θυμῆματα, VIII. 99. a. θυμιῶσι μάλιστα τοῦτο (τὸ λιβανόν) Ἀράβιοι, III. 112. f.

Θυμήμα, τος, τὸ, Suffimentum, Odores. περὶ θυμήμα κατατιζόμενον ἴζει, Accensis odoribus, Incenso suffimento adsidet, I. 198. m. νηδὺν -- πλὴν κυπρίνου κεκομμένου καὶ θυμῆματος καὶ σελίνου σπέρματος καὶ ἀνήσου, IV. 71. a. (ubi de Scytharum institutis.) τὴν κοιλίην διηθείουσι θυμῆ-

μασι τετριμμένους, II. 86. m. θυμιάματα παρ' αὐτῇ (τῇ βοί) παντοῖα καταγίζουσι, II. 130. a. VII. 54. a. ἰθυμίων θυμιάματα, VIII. 99. a. *Fluctuant libri inter θυμιαμάτων et θυωμάτων*, II. 86. m. paulo post verba modo citata, et III. 113. a. *Conf. Θύωμα.*

Θυμιατήριον, ου, τό, Thuribulum. IV. 162. m.

Θυμός, οὔ, ὁ, 1) Animus. ἰς θυμόν (τοῦτο) ἰβάλλιτο, Animo rem mandavit, I. 84. f. θυμόν ἔχει ἀγαθόν, Bonum animum habet, I. 120. m. III. 85. a. τὰ, θυμῷ βουλόμενοι, αὐτοὶ ἂν ἔχωσι, Quæ, si animo volente fueritis, (si serio volueritis,) omnia ipsi habere poteritis, V. 49. m. N. Hinc 2) Cupido, Desiderium. ὠπείσθαι τῶν φορτίων τῶν σφι ἦν θυμός μάλιστα, I. 1. f. ἡ σφι θυμός ἐγένετο διήσασθαι τὸν πόλεμον, VIII. 116. m. 3) Ira. ὀνείδεια κατιόντα ἀνδρῶν φιλίην ἐπανάγειν τὸν θυμόν, Iram solent suscitare, VII. 160. a. περὶ (sive πέρι) θυμῷ ἐχόμενος, Irà superatus, Irà supra modum incensus, III. 50. f. cum Var. Lect. et Not.

Θυμῶσθαι, Irasci. τὸν δὲ θυμῶσθαι, III. 34. m. ἰς τοὺς κρέσσοντας τιθυμῶσθαι, III. 52. m. f.

Θύνος, ου, ὁ, i. q. θύνος, Thynus piscis, I. 62. extr. et ibi Var. Lect.

Θύρη, ης, ἡ, 1) Janua. θύρη καταπακτή, Janua plicatilis, V. 16. m. τὴν θύρην ἀνγκλίειν, ibid. f. προσδεῖναι τὰς θύρας, Fores claudere, III. 78. m. N. 2) Tabula oblonga, januæ formam habens.

ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, II. 96. m. N. Similiter θύραι sunt. Tabulae vel Asseres VIII. 31. m. ubi ἰφράξαντο τὴν ἀκρόπολιν θύρῃσι τε καὶ ξύλοις. Vicissim Poëta passim τανίδας dicens, Januam significat. Vide Dammii Lexic. Etym. p. 2225 seq. et Eustath. ad Odyss. χ'. p. 780. l. 18. seqq. *Conf. infra Θύρωμα.*

Θύρωμα, ατος, τό, i. q. ἡ θύρα. διὰ θυρώματα, Janua bivalvis, sive Tabulatum aut Conclave duplici januâ clausum, II. 169. f. N.

Θυρωρός, οὔ, ὁ, Janitor, I. 120. a.

Θύσανος, ου, ὁ, Fimbria. οἱ θύσανοι οἱ ἐκ τῶν αἰγίδων οὐκ ὀφείεσσι, ἀλλὰ ἰμάντινοι, IV. 189. a.

Θυσανωτός, ἡ, ὁ, Fimbriatus. κιδῶνας θυσανωτοὺς, II. 81. a. αἰγίας περιβάλλονται θυσανωτάς, IV. 189. m.

Θυσίη, ης, ἡ, Sacrificium, praesertim publicum et solenne. Sic I. 50. a. II. 60. 61. 62. et alibi. Sic θυσίαι καὶ ἱερά, Sacrificia et sacra solennia, II. 63. a. ἔσαν ἐν θυσίῃσι καὶ εὐπαθείῃσι, Sacrificiis et epulis celebrandis operam dabant, VIII. 99. a. N. θυσίῃσι ἐπιτίθῃσι ἱλάσκονται (τὸν Πᾶνα) VI. 105. f. (*Conf. Δημοσιλῆς.*) Est etiam ἡ θυσίη, Sacrorum faciendorum ratio, sive potius Ratio mactandi victimas, IV. 60. a.

Θύσιμος, Ad sacrificandum idoneus. κτήνια θύσιμα, Pecudes quas immolare fas est, Lectæ victimae, I. 50. a. ἔθυσον δὲ πάντα etc. scil. πάντα τὰ θύσιμα, II. 52. a. N.

Θύωμα, ατος, τό, Aroma, Suavi-

mentum, Odores. πιμπλάσι -- λιβανωτοῦ καὶ σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, II. 40. f. τὴν νηδὺν σμύρνης καὶ κασίης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, πλὴν λιβανωτοῦ, πλῆτταντες, II. 86. m. ubi olim θυμημάτων edd. τοσαῦτα μὲν θυωμάτων περὶ εἰρήθῳ, III. 113. a. ubi item θυμημάτων olim edd.

Θωκέειν, Sedere. ἐν θρόνῳ σεμνῶ σεμνόν θωκέειν, II. 173. a. m.

Θώκος, ου, ὁ, Consessus. καὶ τις οἱ -- ἐν θώκῳ κατημίνῳ μετὰ τῶν ἐφόρων, VI. 65. a. N. Sed etiam (et quidem primitivā notione) Sella, sive potius Sedile, Subsellium, in quo pluribus locus est. κατημίνῳ ἐν θώκῳ, ἐλθόντες οἱ παριζόντο, IX. 94. a. θῶκοι ἀμπαυστήριοι, Sedilia in quibus requiescere possis, I. 181. m. f. Hesychius: Θώκος· καθίδρα, θρένος, σύλλογος.

Θῶμα, ατος, τὸ, i. q. θῶμμα et comm. θαῦμα, Miraculum, Res mira. μέγιστον θῶμα ἱρῶ τοῖσι μὴ ἀποδεχομένοις etc. V. 43. m. ubi alii θῶμμα, alii θαῦμα, vulgo θῶῦμα edd. θῶμά μοι καὶ τοῦτο γίγνοι, VII. 153. f. ubi quidem iterum θῶῦμα vulgo edebatur contra librorum praescriptum. ἐν θῶματι ἔγνοντο dedere codd. Arch. et F. VII. 218. a. ἐν θῶματι ἔσκον cod. F. IV. 129. f. et θῶμα μέγιστον ἱρῶ, ibid. a. Conf. Θῶμμα.

Θωμάζειν, vide Θωμάζειν.

Θώμωξ, ἡγος, ὁ, Funis, Funiculus. εἰς θῶνον περὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσαι θώμωξ, I. 199. a. N.

[Θωπία, Assentatio, vide in Θώψ.]

Θωρηκοφόρος, ὁ, ἡ, Thoracē armatus, VII. 89. f. 92. a. VIII. 113. m.

Θώρηξ, ηκος, ὁ, comm. θώραξ, Thorax, Lorica. ἐνθὺς θώρηκα εἶχε χρύσειον λεπιδωτόν, κατ' ἐπὶ δὲ τοῦ θώρηκος καθῶνα φοινίκιον ἐνδιδύκει, IX. 22. m. ἐκ τοῦ ζυστήρος τοῦ θώρηκος ἐφόρος χαλκὴν αἰλῆσι δεδεμένην ἀγκυραν, IX. 74. a. θώρηξ λίθος, ζῶων ἐνυφασσίων συχνῶν etc. memoratur III. 47. m. et f.

Θώρηξ etiam de Munimento et Muro urbis dicitur. τοῦτο μὲν δὴ τὸ τεῖχος θώρηξ ἔστι, ἕτερον δὲ ἔσθθιν τεῖχος περιθεῖ -- σταινότερον. I. 181. a. Qui locus, minus commode in latinā nostrā versione expressus, sic reddendus erat: Ille igitur, quem dixi, murus munimentum urbis est, (nempe munimentum exterius, quod urbem adversus molimina extrinsecus ab hoste suscepta tuetur,) intra urbem vero (sive, et intra urbem, nam δὲ particula hic non habet utique vim adversativam) alius circumcurrit (circumductus est) murus -- minorem habens latitudinem. Videri poterat turbatus non nihil ordo rationis, et verba ista parum commodo loco inserta poterant videri, sed curatius si spectes, rite omnia succedere videbis. Scilicet cap. 179. describebatur major ille et stupendae mensurae murus, extrinsecus circa urbem circumductus; dein cap. 180. describitur minor murus (αἰμασιῇ) intra urbem ripam utramque praelexens fluvii qui mediam urbem perfluit, cam-

que in duas regiones dividit. Nunc cap. 181. priusquam exponat quid in utrâque harum regionum maxime memorabile insit, veluti in transitu, suo more, brevibus verbis ea repetit quae duobus superioribus capitibus uberius exposuerat. Herodotus igitur totum illum majorem murum Θῶμα vocat, haud sane incommode; quippe qui urbem, veluti lorica hominem, protegat ac tueatur. Apud Cassium vero Dionem, in descriptione urbis Byzantiorum, (lib. LXXIV. cap. 10.) Θῶμαξ dicitur pars quaedam muri, nec id quidem absurde. Scilicet Murus urbis, qui in insignem quamdam latitudinem patere dicitur non totus esse lapideus intelligitur; sed adgestus agger, qui extrinsecus muro lapideo vestitus et munitus est, pars muri esse censetur; ejus respectu altera pars, ex lapidum (sive nativorum sive coctilium) compage exstructa, rite Θῶμαξ τοῦ τείχους vocatur.

Θῶς, ὡς, ὅ, Bestia Libyca, de genere vulpino. κρηὶ ἄγριοι, καὶ δίκτυς, καὶ Θῶς καὶ πάνθηρες, IV. 192. a.

Θῶμα, ατος, τὸ, pro quo subinde Θῶμα, (quod vide) i. q. comm. θαῦμα. Vulgo θαῦμα edebatur, sicut et θαῦμάζω, et alia hujusmodi, cum punctis diaereticis, quae ignorant libri veteres. Vide Var. Lect. in Proam. lib. I. lin. 3. tum lib. I. cap. 68, 5. et 8. II. 148, 28. III. 113, 1. et 3. et passim alibi. 1) Miraculum, Res mira, admiranda. τῷ λεγούσι θαῦμα (θαῦμα ms. F.) μέγι-

στον παρασθῆναι, I. 23. a. θαῦματα Λυδία οὐ μάλα ἔχει, I. 93. a. θαῦμα (vel θαῦμα μυρίον (μίζον, μέγιστον) παρέχεται, II. 148. m. f. 149. a. 155. f. θαῦμα μέγα εἶδον (sive ἶδον), III. 12. a. θαῦμα γὰρ καὶ τοῦτο κάρτα ἴσθι, VIII. 37. m. Et cum Dativo personae: τὸδε θαῦμά μοι μέγιστον γενέσθαι λέγεται ὑπὸ Θηβαίων, Hoc, quod maxime mirum mihi videtur, accidisse narant Thebaní, VIII. 135. a. θαῦμα ποιούμενος τὴν ἐργασίην etc. Pro miraculo (vel re mirá) habens, Miratus, I. 68. a. Sic θαῦμα (vel θαῦμα) ποιούμενος τὴν τοῦ Εὐρύβ. ἀβουλίην, VIII. 74. m. Et Ἀρταβάζου θαῦμα (s. θαῦμα) ἐποιούμην τὸ καταβῶδῃται, IX. 58. m. ubi naturalis series orationis sic concipienda, θαῦμα ἐποιούμην τὸ ἀβῶδῃσαι τοῦ Ἀρταβάζου. Reperitur quidem formula θαῦμα ποιῆσθαι etiam cum Genitivo casu constructa; sed nimirum cum Genitivo participii: τῆς (Ἀρτιμισίης) μάλιστα θαῦμα ποιούμαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσαμένης, VII. 99. a. Videri poterat eadem formula etiam cum praepos. περὶ alicubi constructa: θαῦμα ποιουμένων τῶν κατασκόπων περὶ τῶν ἐτίων, III. 23. a. sed ibi haud dubie intelligendum θαῦμα ποιουμένων τὸ περὶ τῶν ἐτίων λεχθέν.

2) Miratio, Admiratio, Obstupescere. ἐν θαῦματι ἦν ὀρίων τὸ ποιούμενον, I. 68. a. Sic ἐν θαῦματι (vel θαῦματι) ἔσαν, IV. 111. a. ἐν θαῦμα. ἔσκον, IV. 129. f. ἐν θαῦμα. γενέσθαι, III. 3. f. VII. 218. a. m. ἐν θαῦμα. ἔχισθαι

ἀκούοντας, VIII. 135. m. f. ἰν
 θάυματι μεγάλην ἐπέχετο, VII.
 128. f. Et cum Genitivo rei:
 τοὺς δὲ ἐν θάματι μεγάλην ἐπέχε-
 σθαι τῆς τόλμης, IX. 37. m.

*Auctor Vitae Homeri fre-
 quentat formulam ἐν θάματι
 ἔχειν τινά, Mirari, Admiratio-
 ne prosequi, cap. 12. b. 29. f.
 34. f.*

Θαυμάζειν, et Θαμάζειν, (comm.
 θαυμάζειν) Mirari, Admirari.
*Vulgo in editis libris diphthon-
 gus ων impositis punctis diaere-
 ticiis dirimitur, quae ignorant
 mssti. (vide supra in Θάμα.)*
 θαυμάζω εἰ μοι ἀπιστᾷσι, I. 155.
 a. m. (conf. Εἰ, num. III.) θα-
 μάζω (sive θαυμ.) τὸ αἰτίον ὃ
 τί ποτ' ἦν, VII. 126. b. κάρτα
 ἀν' ἐθώμαξίς, I. 68. a. θαμάσας
 τὸν λόγον, IX. 16. m. cum Var.
*Lect. Sic ἐθώμαξι ὀρίων τὸ ποιού-
 μενον, IX. 53. m. ἦν αὐτὸν μετρίως
 θαυμάζης, ἀχθεται ὅτι οὐ κάρτα
 θεραπεύεται, III. 80. m. f. (ubi θαυ-*

*μάζην est Colere, Observantia
 prosequi, ut apud Thucyd. I.
 38.) Conf. Ἀποθαυμάζειν.*

Θαυμάσιος, et Θαμάσιος, π, σν. Mi-
 rus. Mirabilis. ἐκύθοντο δὲ τρι-
 πῳ θαμασίῳ, al. θαυμασίῳ, VII.
 239. a. πλείστα θαυμάσια ἔχῃ
 ἡ Αἴγυπτος, II. 35. a. Comparat.
 ἢ ἐτίρη (ὁδοῦ) θαυμασιωτέρῃ, II.
 21. a.

Θαυμαστής, οὗ, ὁ, Admirator.
 καὶ αὐτοῦ θαυμασταὶ κατιστή-
 κισαν, Vit. Hom. 3. m. 12. a.
 25. m. In Musis nusquam occur-
 rit hoc vocab.

Θαυμαστός, ἡ, ὄν, Mirabilis, Ad-
 mirandus. ἔργα μεγάλα τε καὶ
 θαυμαστά, lib. 1. in prooem.
 καρπὸν θαυμαστὸν φύειν, IX. 122. f.

Θάψ, ὡπός, ὁ, Adsentator. ἦν δι-
 ραπειὴ τις (αὐτὸν) κάρτα, ἀχθι-
 ται ἅτε θαπί, III. 80. f. ubi
 olim ἅτε θαπίειν ἠγούμενος add.
 sed verbum ἠγούμενος, ex primi
 Editoris ingenio adjectum, nul-
 lus vetus codex agnoscit.

I.

Ἰακχάζειν, Jacchum s. Bacchum
 invocare, Canticum illud can-
 nere quod Jacchum nominant.
 τὴν Φωνὴν, τῆς ἀκούεις, ἐν ταύτῃ
 τῇ ὀργῇ ἰακχάζουσι, VIII. 65.
 m. N.

Ἰακχος, Canticum cui nomen
 Jacchus. καὶ οἱ φαίνεσθαι τὴν
 Φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἰακχον,
 VIII. 65. a. N. Conf. Hesych.
 h. v.

Ἰᾶσθαι, Sanare, Mederi. σμύρῃσι
 ἰώμινοι τὰ ἔλκεα, VII. 181. m. f.
 μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ, Noli
 malum malo sanare, III. 53.

m. N. ὥς μιν ἰώμενος ὑγιᾶ ἀπί-
 δεξ, III. 134. a. Confer supra
 Ἀνιάσθαι et Not. ad VII. 236.
 extr.

Ἰβίς, ιός, ἡ, Ibis avis. II. 65. f.
 75. extr. et 76. Accus. plur.
 τὰς ἰβίς, II. 67. m.

Ἰδέη, πς, ἡ, Species, Genus. Φρίαρ
 τὸ παρέχεται τριφασίως ἰδέας, Pu-
 teus qui exhibet tria diversa
 rerum genera, VI. 119. m.
 φύσιν παρέχονται (οἱ ποτάμιοι
 ἴπποι) ἰδέης τωήδε, Haec eorum
 natura et species est, II. 71.
 φύλλα τοιῷδε ἰδέης, Folia talis

generis, Naturae talis, I. 203. m. ubi non agitur de Specie exteriore foliorum, sed de illorum interiore vi ac Naturā. ἰφρόνιον διφασίας ἰδέας, Duo genera consiliorum agitabant, In duas divisi erant Sententias, VI. 100. a.

Ἰδῆ, ης, ἡ, Sylva. χώρα ὑψηλή τε καὶ ἰδῆσι συνηρεφής, I. 110. m. χώρα πᾶσα δασὴν ἰδῆσι παντοίῃσι, IV. 109. m. f. (Similiter γῆν πᾶσαν δασὴν ὕλη παντοίῃ, IV. 21. extr.) ἐν δὲ τῇ ἰδῇ πλειστέρα (in densissima sylva) ἐστὶ λίμνη, IV. 109. f. λόφος δασὺς ἰδῆσι, IV. 175. f. ἰδῆ ναυπηγήσιμός ἐστι ἄσθεος, V. 23. m. οὐρα ὑψηλὰ ἰδῆσι τε παντοίῃσι συνηρεφία, VII. 111. m.

Ἰδιοβουλεύειν, Suum (privatum, proprium) consilium sequi, VII. 8. extr.

Ἰδιος, Proprius, Separatus, Diver-
sus ab aliis. ἴδιος ἴδιον καὶ οὐδε-
μῶς Σκυδικόν, IV. 18. f. ἴδιος
πολλὸν καὶ ἴδιον, IV. 22. a. ἴδιον
κέρδεα, Privatus quaestus, VI.
100. m. παραδῶσιν τὴν ἰδίην
ἐλευθερίην, Suam tradituros li-
bertatem VII. 147. a. m. τὰ τε
ἱερά καὶ τὰ ἴδια (Privata, Profana)
ἐν ὁμοίῳ ἐποιεῖτο, VIII. 109. m. N.

Ἰδιώτης, ου, ὁ, Privatus homo.
οὐδὲ ἰδιωτῶν ἀνδρῶν ἀξίους ἡμῶς
ἐποίησας, I. 32. a. ἰδιώτας ἀνδρας,
I. 70. f. ἔτι ἰδιώτῃ ἐόντι Δαρείῳ,
Quum adhuc privatus (non-
dum rex) esset, VII. 3. m.

Ἰδιωτικός, η, ος, Ad hominem
privatum pertinens; cui aliis
opponitur δημόσιος, Publicus;
sed apud Nostrum I. 21. b.
distinguitur Id quod Regis est,
et Id quod privatorum homi-

nium: ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄσπεϊ εἶρος
καὶ ἰωντοῦ καὶ ἰδιωτικός.

Ἰδμεν, Novimus, vide supra in
Εἰδέναι.

Ἰδρύνειν et Ἰδρύνειν, Locare, Collo-
care, Statuere. Ἰδρυσὶ τὴν στρα-
τὴν ἐπὶ ποταμῷ, Collocavit exer-
citus, Castra posuit, IV. 124.
a. Ἰδρυται (Situ est) ἡ πόλις αὐ-
τῇ ἐν μέσῳ τῷ Δέλτα, II. 59. m.
τὸν λόχον περὶ ποταμὸν ἰδρυνένον,
IX. 57. a. m. ἰδρυνέντι τῷ στρα-
τοπιδῷ ταύτῃ, IV. 203. m. (ubi
ἰδρυνέντι commode cod. Pass.
conf. loca m.c.x citanda, I. 172.
m. II. 42. a. et 44. m. cum
Var. Lect. Similiter ἰδρυνήσαν
apud jonicum Poëtam, Iliad. γ'.
78. ἢ. 56.) τὰ δύο ἔθνη ἰδρυται
(i. q. οἰκεῖν) τῇ καὶ τὸ πάλαι
οἰκον, VIII. 73. a.

Frequenter usurpatur hoc ver-
bum ubi de Templo agitur. ἰδρύ-
σαντο Πανὸς ἱρὸν, Posuerunt, Sta-
tuerunt Panis templum, VI.
105. f. τὸ ἱρὸν τὸ λέγεται τὰς
τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας ἰδρύσασθαι,
II. 182. f. ubi alii quidem ἰδρύ-
σθαι aut ἰδρυσθαι, sed praestat
istud. (vide Var. Lect. et Not.)
ἰδρυνθέντων σφί ἱρῶν ξινηκῶν, I.
172. m. ἐξ οὗ σφί τὸ ἱρὸν ἰδρυ-
ται, II. 44. a. et τὸ ἱρὸν τοῦ θεοῦ
ἰδρυνθῆναι, ibid. m. et ἱρὸν Ἑρα-
κλῆος ὑπὸ Φοινίκων ἰδρυνμένον, ibid.
ὅσοι Διὸς Θηβιαίος ἰδρυνται ἱρὸν,
II. 42. a. N. ubi ἰδρυνται idem va-
let ac ἰδρυσάμενοι ἔκτιστο, (Tem-
plum erectum habent) quod
habet II. 44. f.

Ἰέναι, Ire. εἰς Σκύθας ἰέναι, III. 134.
m. f. ἄσπον ἰέναι, vide Ἄσπον.
Construitur cum Accus. subintel-
lectā διὰ praepositione: ὁ ἥλιος

ἰὼν τὸ μέτρον τοῦ οὐρανοῦ, IV. 25. a. ubi ἰὼν idem valet ac διεξιὼν, quod paulo ante legitur. Sic in Praet. ἦν ταῦτα τῆς Εὐρώπης, II. 26. f. (conf. Ἐρχισθαι.) ἦν λέγων, Adgressus sum dicere, IV. 82. extr. ἦν ταύτην αἰνέων διὰ παντός, I. 122. m. f. ubi sollicitari verbum ἦν fortasse non debebat: Ibat illam laudans, id est, Passim, Quacumque iret, laudabat eam constanter. Plusquamperf. notione Perfecti vel Imperfecti: ἦσαν μὲν ταῦτα, quae videtur verissima apud Nostrum scribendi ratio, quam tenent libri omnes, I. 43. a. excepto uno Arch. qui ἦσαν praefert. πανστρατιῇ ἦσαν ἐπὶ τοὺς κατιόντας, I. 62. m. ubi ἦσαν alii. ἦσαν ἐκ Αἰγύπτου, I. 105. a. (al. ἦσαν aut ἦσαν.) Sic IV. 140. f. ubi temere et pessime ἦσαν olim edebatur. ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἦσαν, II. 163. m. N. ἦσαν Ald. et F. ἦσαν equidem malebam. ἦσαν ἐπὶ τὰ βασιλῆα, III. 76. a. et f. ubi ἦσαν edd. ante Wess. ἐπὶ τὴν Λυκίδιον οἰκίην ἦσαν, IX. 5. f. ubi alii ἦσαν, et ἦσαν ed. Wess. cum aliis. Compositum ἀπ᾽ ἦσαν habes VIII. 137. a. προῆσαν, VIII. 130. b. nec tamen sine varietate.

Med. ἴσθαι, i. q. ἰέναι, Ire. ἴται κατὰ τὴν Φωνήν, II. 70. m. ἴτο πρὸς Πανσάνην, Adiit Pausaniam, IX. 78. a. (ubi quidem ἴστο, nempe ex glossa, praeferrunt codd. nonnulli. Hesychius: ἴται· βυδίζω, πορεύεται. Simul significari Studium quoddam aut Festinationem euntis, docuit idem Grammaticus et alii

ut Scholiastes Iliad. B. 154.) δρόμῳ ἴντο ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, VI. 112. a. ὅπως τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἴσθαι, VI. 134. f. Conf. Ἰπείσθαι et Κατίσθαι. Ἰέναι, Mittere, Emittere. Φωνήν ἰέναι, Edere vocem, II. 2. m. μᾶλλον πολλῶ ἴσαν τῆς Φωνῆς, IV. 135. f. N. (ubi quidem ἴσαν codd. nonnulli, sicut et ἰέναι, II. 2. m.) Ἑλλάδα γλῶσσαν ἴντα, IX. 16. a. ubi quidem similiter ἴντα ms. F. Conf. Ἀπάναι jon. pro Ἀφέναι.

Vitiose olim VII. 16. f. edebatur ἀλλ' ἥδη ἴημι. ubi ex librorum vestigiis ἀλλ' ἥδη δὲ ἰμὶ aut ἀλλ' εἰ δὲ ἰμὶ erui debebat. Ἰερίη, ης, ἡ, Sacerdos foemina. Sic quidem ἡ ἱερίη τῆς Ἀθηναίης, I. 175. a. Sed, quemadmodum jonico more ἱρὸς et ἱρὴς, non ἱρὸς ἱερεὺς usurpat Noster, similiter apud eundem rectius alibi ἡ Ἰερίη, Ἰερίη aut Ἰρηίη scribitur. Sic ἡ ἱερίη τῆς Ἀθηναίης, VIII. 104. f. ubi ἱρή cod. Arch. ne sic quidem male. ἡ ἱερίη ἐκαταστάσα V. 72. m. edd. et mssii, ubi in nostrâ et in aliis superioribus editionibus forma vocabuli ex ed. Reiz. propagata ἱρηίη legitur, quam hoc quidem loco nullus vetus codex praeivit, sed consentientibus libris sunt αἱ Δωδωνίδες ἱρηίαι, II. 53. f. iterumque Δωδωναίων αἱ ἱρηίαι, II. 55. f. (tamquam a sing. ἡ ἱρηία, non ἱρηίη.) et δύο γυναῖκες ἱρηίας habes II. 54. a. (ubi quidem ἱρὴς mauerat Valck.) Unus codex noster, in ἱρηίη quidem V. 72. m. cum aliis consentiens, ἱερίη scribit VIII. 104. f. sicut I. 175. a.

et ἱερμαί Π. 53. f. et 55. f. similiterque ἱερμαί Π. 54. a.

Ἱερὸς vide Ἱέρως. Soloece dictum Ἀρτίμωδος ἱερὸν ἀκτὴν legitur in Bacidis oraculo, VIII. 77. a. ubi vide Var. Lect.

Ἱερωσύνη et Ἱερωσύνη, ης, ἡ, Sacerdotium. ἱερωσύνην (vel ἱρωσ.) αἰερεῦμαι ἱμοί, III. 142. m. f. cum Var. Lect.

Ἱεροθαί vide in Ἱίναι.

Ἱζῖν, Sedere. Ut passim apud Homerum, sic et apud Nostrum V. 25. m. f. τὸν θρόνον ἐς τὸν Ἱζῶν ἰδίκαζι: quem locum citans Priscianus προκατίζων quidem scripsit, sed nimirum ex interpretatione, quippe hoc usitatius. Paulo post apud eundem Nostrum habes ἐν τῷ κατίζων θρόνῳ δικάζειν. (conf. Παρίζειν.) Similiter, πρῶτους ἐπὶ τὸ δεῖπνον Ἱζῖν τοὺς βασιλῆας, VI. 57. a.

Sed praesertim Passivum vel Medium Ἱζισθαι usurpatur hac notione, Sedere, Considerare, Sedem capere. γυναῖκα Ἱζομένην ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης, I. 199. a. (ubi Ἱζομ. cod. F. quod in Var. Lect. adnotare neglexi.) αἱ γυναῖκες ἀντίαι Ἱζοντο τοῖσι Πέρσῃσι, V. 18. m. f. Ἱζόμενοι (nonnulli Ἱζομ.) ἐν τῷ Τηϋγάτῳ, IV. 145. a. N. Ἱζοντο αὐτῖς ἐς τὸ Τηόγιστον, IV. 46. extr. κατ' ἡσυχίην Ἱζομένους, IX. 41. m. Frequenter de Exercitu Locum castris capiente, οἱ Πέρσαι Ἱζοντο πύλας τῶν Αἰγυπτίων, III. 11. a. ἐς τὸν Ἱσθμόν Ἱζοντο, et paulo post Ἱζόμενοι ἐν τῷ Ἱσθμῷ, VIII. 71. m. αὐτοῦ (nempe ἐν χώρῳ ἐπιτηδεωτέῳ ἐστρατοπεδεύεσθαι) Ἱζόμενον, IX. 2. a. ἐπ' ἐωυτῶν ἐν τῷ πεδίῳ Ἱζ-

οθαί, IX. 17. m. Ἱζόμεθα ἀντίοι τοῖσι κατιοῦσι, IX. 26. a. Ἱζόμενοι ἐπὶ τὸν ὄχθον, IV. 203. m. VIII. 52. a.

Ἱή, ἥς, ἡ, Vox. πολύνυκτον Ἱήν ἀκούειν, I. 85. m. in Orac. Perperam ibi olim Ἱην edd.

Ἱημα, ατος, τὸ, Medicamentum. ἡπια Ἱηματα μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων, III. 130. m.

Ἱήτης, ὁ, Incola insulae e Cycladibus cui nomen Jos, ἐλιγτιὸν ἐπίγραφαν Ἱήται, Vit. Hom. 36. m.

Ἱητρική, ἡ, scil. τέχνη, Ars medica, II. 84. a. III. 129. a. coll. ibid. f. et 130. a.

Ἱητρός, οὔ, ὁ, (comm. ἱατρός) Medicus. II. 84. III. 131. a. et f.

Ἱθαγενής, ὁ, ἡ, i. q. αὐθιγενής vel αὐθιγενής et γνήσιος, Genuinus, Nativus, Naturā et primā origine talis. (conf. Gregor. Dial. jon. §. 161. et ibi interpp.) οὐκ Ἱθαγενία στόματα (τοῦ Νείλου), ἀλλ' ὄρυκτά, II. 17. extr. ἰόντες Αἰγυπτίῳ Ἱθαγενεῖς, VI. 53. f.

Ἱδίως, i. q. ὑδίως, Rectā, Statim, Protinus. II. 121, 2. m. IV. 68. f. V. 41. f. V. 92, 2. m. et 92, 7. m. VI. 10. f. 49. m.

Ἱδύ, Adverb. cum Genit. Rectā versus: nempe per ellipsin praepositionis ἐπὶ, ut ex V. 64. f. intelligitur (conf. Εὐθύς, Adverb.) ἐλῆς Ἱδύ τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος, I. 207. m. ubi teneri olim vulgatum ὑδύς potuerat, quod V. 64. f. libri omnes agnoscunt. Sed alibi in Ἱδύ consentiunt libri: ὑπάγειν σθείας Ἱδύ τῶν χωρίων τῶν etc. Rectā versus fines eorum qui etc. IV. 120. f. ἐδίωκον τοὺς Πέρσας Ἱδύ τοῦ Ἰστροῦ, IV. 136.

a. ἔχον τὰς νείας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 95. m. f. ἰθὺ Βοιωτῶν Ἰφειγον, VIII. 38. m. ἐγράπαντο ἰθὺ τοῦ ἱεροῦ, IX. 69. a. m.

Ἰθύειν, Recta ire, Iter suum dirigere. πρὸς τὴν μίην τῶν μοιρίων Ἰθύσαν, IV. 122. m. Cum Infinitivo constructum significat Instituire, Parare, Impetum capere (Impetu ferri) ad aliquid faciendum. ἔκον ἰθύσει στρατεύεσθαι, Quocumque instituisset exercitum ducere, Quocumque expeditionem suscepisset, I. 204. f. III. 39. m. ὡρᾷτε Δαρειὼν ἰθύοντα στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἀνδρας, VII. 8, 2. a. Quo pertinet Hesychii glossa:

Ἰθύει· βούλεται, ἰφορμαῖ, φέρεται. Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, Praelium recta et aperto Marte initum, Justum praelium. οὐκ οἶοί τί εἰσι τὸν Δαρείου στρατὸν ἰθυμαχίη διώσασθαι, IV. 102. a. ἰθυμαχίην μὲν οὐ ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ ἱμφανίος, IV. 120. a.

Ἰθύειν, i. q. ἐθύειν, nempe 1) Dirigere. ἰθύνεται (ἡ νηὺς) ὑπὸ δύο πλεκτηρῶν, Regitur navis duobus remis, I. 194. m. 2) Punire, Mulctare. Hinc Passiv. ἰθύνεται θανάτῳ, Morte mulctari, Capitali supplicio affici, II. 177. f.

Ἰθύς Adverb. i. q. ἰθὺ, Recta. ἀπαλλάσσοντο, ὡς εἶχον, ἰθύς ἐπὶ Θεσσαλίας, V. 64. b. absque varietate. Sic I. 207, m. olim commode edebatur ἰλᾶς ἰθύς τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος, ubi nos quidem praeunte nostro cod. F. ἰθὺ posuimus. ἰθὺ Λιβύης posuerunt nuperi editores II. 119. f. ubi ἰθὺ ἐπὶ Λιβύης habet Plutarch. tam-

quam ex Herodoto, sed libri Herodotei solum ἐπὶ Λιβύης.

Ἰθύς, Adject. εἶα vel ἐκ, ὦ, i. q. ὀρθός, Rectus. ἰθύς τε καὶ δίκαιος ἀνὴρ, Rectus (Simplex, Probus) et justus vir, I. 96. m. f. (mor ibid. κατὰ τὸ ὀρθὸν διακρίζων) τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον, Recte et aperte, id quod verum erat, dixit, I. 118. a.

κατ' ἰθὺ, Recta ex adverso. ὥσπερ κατ' ἰθὺ ἰόντων, Sicut dum ex adverso steterant, IX. 51. m. ubi olim unā voce κατ' ἰθὺ, sed κατ' ἰθὺ (sic) ms. F.

Foem. ἡ ἰθία τῶν ἐδῶν, II. 17. m. ubi quidem (quod in Var. Lect., adnotari debuerat) ἰθία mss. Pa. et F. nempe F. in orā, quia ibi in contextu desunt nonnulla (conf. Βαθύς fām.) Similiter vero diphthongum in penultima alibi tenent libri omnes. ἰθίαν (scil. ἐδὼν, Recta viā) ἔπλεον ἐς τὸν κόλπον, VII. 193. a. ubi corrigendum in nostrā edit. erratum typothetae, qui ἰθίαν posuit pro ἰθίαν, quod superiores edd. omnes cum mssis dabant. ἐκ τῆς ἰθίης, scil. ἐδοῦ, sive γραμμῆς subintelligere malueris, sive cum Musgravio ad Sophocl. Antig. vs. 1006. foemininum pro Neutro ἐκ τοῦ ἰθίος positum statuas) Recta viā, Sine ambagibus, Ex professo, Ex aperto. ἀπίστησαν ἐκ τῆς ἰθίης, II. 161. extr. ubi pro eo quod in vers. lat. posui, e vestigio, repositum palam vel ex aperto velim. Sic ἐκ μὲν τῆς ἰθίης στρατὸν ἐκ' αὐτὸν οὐκ ἰδύκει πέμπειν, III. 127. a. nempe σοφίῃ καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ἐμίλῳ voluerat agere, ut paulo

post ibi ait scriptor. Sic rursus, κατιστήναι ἐκ τῆς ἰθείης Λακεδαιμονίοις πολέμου, IX. 37. f. Sed videndum ne ad formulam ἐκ τῆς ἰθείης ex ipsius Herodoti praescripto intelligi τέχνης debeat. Nam quod IX. 57. a. ait, ἰθείη τέχνη ἀπελασθῆναι αὐτὸν, haud dubie idem valet ac ἐκ τῆς ἰθείης, Palam, Manifeste, Prorsus, proprie Recta hoc agentes. Vide quae ad ipsum locum adnotavimus.

Ἰθύτριξ, ἰθος, ὁ, ἡ, Rectos habens capillos, (non crispis) VII. 70. a.

Ἰκανός, ἡ, ὁ, ἐν, Sufficiens. ἀνὴρ γνώμην ἱκανός, Prudentia (Consilio) praestans, III. 4. a. ἱκανῶν τῶν πρηγμάτων corrigit Vir doctus pro vulgato βούλων τῶν πρ. VIII. 102. m.

Ἰκανῶς. Ubi vulgo legitur ἱκαναχῶμεν εὐδατέροις δυνατῶς ἔχει, VII. 11. m. ibi ἱκανῶς pro δυνατῶς offerunt fod. Arch. et Vind. speciose sane: nam δυνατῶς potius, quam ἱκανῶς, ex scholio adscitum videri debet: Hesychius: Ἰκανῶς. δυνατῶς.

Ἰκίλος, ἡ, ὁ, ἡ, ἰ. q. ὁμοῖος, Similis. χειμάρρῳ ποταμῷ ἱκίλος, III. 81. m.

Ἰκετινύειν, ἰ. q. ἱκέτην εἶναι vel παρεῖναι. Sic ὅσον χρόνον ἱκέτευον οἱ παῖδες, Quamdiu aderant supplices pueri, III. 48. m. ubi ἱκετινύοντο codd. Arch. et Vind. quod verum videtur. οἱ ἱκετινύω, Supplex te oro, VI. 68. a. Conf. Κατισκετινύειν.

Ἰκετήρη, ἡ, ἡ, Oleae ramus quo utuntur Supplices. λαβὼν ἱκετήρη, V. 51. a. Sic et VII. 141. a. ubi quidem ἱκετηρίας nonnulli

libri, commodè, quoniam de pluribus agitur, et paulo post ibid. ἱκετηρίας τάσδε ἤκαμιν φέροντες.

Ἰκέτης, ὁ, ὁ, Supplex. χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἱκέτης, nempe ἱκετηρίας λαμβάνοντας, VII. 141. a. Cum Genit. ἱκέται ἰζόμενοι τοῦ θειῶ, II. 113. m. f. τί τοῦ; ἱκέτης μου ἐκ τοῦ τοῦ κραιβίς, I. 159. m. f.

Ἰκέτις, ἡ, Supplex mulier. Ἀρμένιδος ἱκέτις ἔζητο, IV. 165. f. ἡγεμί με τὴν ἱκέτιν, IX. 76. m.

Ἰκμάς, ἄθος, ἡ, Humor. ἀνίς ἐκ τοῦ σώματος ἱκμάδα, III. 125. f.

Ἰκνέσθαι, non solum Venire, Pervenire, significat; (quà quidem notione compositum verbum ἀπικνέσθαι magis, quam simplex frequentat Herodotus; nam, quod olim II. 29. a. edebatur, ἔξεται, id vitiosum erat:) sed ἱκνέται idem etiam valet ac κατήκει, προσήκει, δίκαιόν ἐστι, Pertinet (ad me), Aequum est. Construitur partim cum ἐς praepositione: δικάζειν ἐς τὸν ἱκνέται ἔχειν αὐτὴν, Judicare ad quem pertineat illam habere (i. e. cui illam in matrimonium dare æquum sit,) VI. 57. f. Partim absque praepositione; ut IX. 26. f. ubi, τοῦ ἑτέρου (κίρεος) θαμὴν ἡμίας ἱκνέσθαι ἡγεμονεύειν, idem valet ac id quod paulo post ibidem subjicitur, ἡμίας δίκαιον (ἐστὶ) ἔχειν τὸ ἔτιρον. Nec opus erat ut ibi contra librorum consensum ἐς ἡμίας ἱκνέσθαι scribendum judicarent viri docti. Ignorant etiam praepositionem libri omnes II. 56. a. ubi νόμος (ἐστὶ) ἅμα κηδεῖ κικάρθαι τὰς κεφαλὰς τοὺς μάλιστα ἱκνέται, nempe τὸ κῆδος,

Ad quos maxime pertinet (Quos maxime adtingit) luctus.

Hinc Particip. Ἰκνεύμενος vel Ἰκνεύμενος, Conveniens, Justus. Sic ὁμιλίοντα (σφίσι) μάλλον τοῦ Ἰκνευμένου, Quum magis familiariter cum illis conversaretur quam Conveniebat, Par erat, VI. 84. m. f. ἐν χρόνῳ Ἰκνευμένῳ, VI. 86, 1. m. latine reddunt Procedente vel Insequente tempore: quae interpretatio, per se, commodissima poterat videri: sed, subtilius si spectes, aliud quid significari intelliges, scilicet Justo, Conveniente, Opportuno, Suo tempore; nempe, quo potissimum justitiae suae specimen edere homo ille debuit. Similiter apud Hippocratem ἐν τῷ Ἰκνευμένῳ χρόνῳ significare Debito, Congruo, Conveniente tempore, docuit Foësius in Oecon. Hippocr. ad quam Portus provocavit.

Ἰκνευμένως, i. q. προσηκόντως, καθήκοντως, interprete Gregorio et Suida cum Glossatore ex lib. VI. 65. f. ubi οὐκ Ἰκνευμένως βασιλεύοντα Σπάρτης, Non legitime regnantem Spartaë, Qui non debuerat rex esse Spartaë, Ad quem regnum Spartaë non pertineret.

Ἰκρίον, ου, τὸ, Tabula, Tabulatum. ἰκρία ἐπὶ σταυροῖς ὑψηλὰ ἔξυγμένα ἴσθηται, V. 16. a. et eodem cap. saepius. ἰζόμενος ἐπὶ τῷ ἰκρίῳ pro ἐπὶ τῷ ἰρῷ legendum suspicatus erat Valck. IV. 85. a. intelligens Tabulatum vel Pontem navis.

Ἰκτῖνος, ου, ὁ, Milvus avis, II. 22. f.

Ἰλαδὸν, vide Εἰλαδόν.

Ἰλαδκισθαι, Propitium sibi reddere, Placare. Θυσίῃσι μεγάλῃσι τὸν θεὸν ἱλάσκετο, I. 50. a. et V. 47. f. ubi non de deo, sed de heroë agitur. Rursus, τίνα αἱ θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεστίων γενόλατο, I. 67. a. (Conf. Λαμπράς.) Θυσίῃσι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι (τὸν ἱρὸν χρυσόν) μετίρχονται, IV. 7. a. N. puto, Deos placant orantes ut illud sacrum aurum salvum conservent. Πάριοι Θιμιστοκλῆα χρέμασι ἱλασάμενοι διέφυγον τὸ στράτευμα, VIII. 112. f.

Ἰλιάς ἐλάσσων, Ilias minor, Vit. Hom. 16. a.

Ἰμάντινος, E loris confectus. θύσανοι ἰμάντινοι, IV. 189. a.

Ἰμάς, άντος, ὁ, Lorum. ἀπάψας ἄμματα ἐν ἰμάντι, IV. 98. a. ἰμάντας ἐξ αὐτοῦ (τοῦ δέρματος ἀνθρωπίνου) ἔταμε, V. 25. m.

Ἰμάτιον, ου, τὸ, Pannus. τοῦτο, ἐπὶ αὐτὸν γίνηται πίπον, σακκίονσι ἰματίοισι, IV. 23. m. De Pallio aut omnino de Vestimento usurpatum in Musis hoc vocabulum nec enotavi, nec usquam reperire memini. εἶμα, ἱσθήτα, χλανίδα, χιτῶνα frequentat Noster.

Ἰμείρισθαι, Cupere, Adpetere. ἰμείριτο χρημάτων μεγάλως, III. 123. a. ἰμείριτο θεήσασθαι τοὺς Μῆδους, VI. 120. m. ἰμείρη τῶν νεῶν ἄμυλλαν γενόμενῃ ἰδίσθαι, VII. 44. f.

Ἰμερος, Cupido, Desiderium. ἰμερος ἐπείρισθαι μοι ἐπῆλθε, I. 30. m. ἱστρατεύετο - γῆς ἰμέρῳ, προσκλήσασθαι (γῆν) βουλόμενος, I. 73. a. οἶκας πειῆσαι τῶν πάλας ἱμερον εἶχον, V. 106. f. ἱμερον ἔχων θηήσασθαι Πέργαμον, VII. 43. f.

ἀλλὰ οἱ δεινός τις ἐνέστακτο ἥμερος
ταῖς Ἀθήναις διύττερα ἔλκειν, IX.
3. a.

Ἰνα *frequentē apud Nostrum est*
Adverbium loci, Ubi, Quo loco,
Quā parte significans. οἰκοδο-
μεύσει οἰκία ἵνα αὐτός ἔφρασι τῆς
χώρης, I. 98. a. ἔμαθε ἵνα ἦν
κακοῦ, Ubi calamitatis (i. e.
Quantā in calamitate) esset,
I. 213. m. ἵνα πυθάνοιτο εἶναι
γῆς etc. II. 133. f. N. ἐπιτόσσων
τῇσι πόλυσιν ἵνα (Ubi, Quibus
in Urbibus) ἱπαστοτε γίνοιτο,
VIII. 115. f. ἵνα δοκίμῃ (nempe
δοκίμῃ ὑμῖν, perperam olim δοκίμῃ
ed.) ἐπιτηδεύωτον ἡμίας εἶναι
ἐστάναι, Quā parte vobis com-
modissimum videtur ut nos
stemus, IX. 27. f.

Alibi, nempe in illis verbis:
ἵνα ἡ γῆ ἀναισιμώδῃ, I. 179. a.
(*conf. supra v. Ἐπιφράζειν*) *vocu-*
lam ἵνα Aem. Portus valere ait
πῶς, ὅπως, Quomodo vel (quod
nos etiam cum Valla adoptavi-
mus) Quem in usum. Ac po-
terat utique, quemadmodum ποῦ,
ὅπου, et alia adverbia In loco
significantia haud raro pro eis
ponuntur quae In locum signi-
ficant, sic et ἵνα accipi pro ποῖ,
Quem In locum, Quam in
partem, adeoque Quem in
usum. Sed nihil impedit, quo-
minus cum Henr. Stephano, (in
Notā marginali) quem et Gro-
nov. et Wess. secuti sunt, con-
suetum significatum, Ubi, quo
loco, teneamus.

Ἰναφέρνης et Ἰναφρήνης idem, III.
70. m. cum Var. Lect. et Not.

Ἰόνιος πόρτος, et Ἰόνιος κόλπος, non
Ἰώνιος, VI. 127. a. VII. 20. f.

Lex. Herod. P. I.

et IX. 92. f. cum Var. Lect. et
Not.

Ἰπνός, οὗ, ὁ, Caminus, Furnus.
ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἱπνὸν Περιάνδρος
τοὺς ἄρτους ἐτίβαλε, V. 92, 7. m.
Ἰπνοί, Furni, Locus sic nomina-
tus. τὰς μὲν (νέας ὁ χειμῶν) ἐξί-
φερε πρὸς Ἰπνοὺς καλεομένους τοὺς
ἐν Πηλῳ, VII. 188. f. N.

[Ἰπουῖν, vide Ἀσιπουῖν.]

Ἰππαγωγαὶ νέες, Ἰππαγωγαὶ πλοῖα,
Navigia transvehendis equis,
VI. 95. a. m. 48. f. VII. 97. f.
Ἰππαζέσθαι, Equitare, Equo vehi.
ἐπὶ τούτων (τῶν ἵππων) ἱππαζόμε-
ναι ἐληίζοντο, IV. 110. extr.
ἀκοντίζομεν καὶ ἱππαζόμεθα, IV.
114. m. f. *Conf. Κατιπκαῖ.*

Ἰππαρχεῖν, Equitatu praesse.
τῶν ἱππάρχων Ἀσποδάωρος, IX.
69. f. τὴν ἵππον τῆς ἱππάρχου
Μασίστιος, IX. 20. a.

Ἰππὰς, ἄδης, Adjectivum foeminini
generis, idem valens ac ἱππική,
Equestris. ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμή-
λους ἀνέβησε ἱππὰδα στολὴν ἐν-
σταλμένους, I. 80. a. m.

Ἰππασίμος, ἱμν, ἱμον, quasi latine
dicas Equitabilis, Equitatu
opportunos. ἱππασίμον ποιήσαν-
τες τοῦτον τὸν χώρον, V. 63. f.
(ubi ἱππεύσιμον ms. Arch.) Αἶ-
γυκτον τὸ πρὶν εἶδεν ἱππασίμην
καὶ ἀμαξισμένην, II. 108. m.
(ubi opponitur ἀνιππος γίγναι.)
Sic ἱππασίμην ἡ χώρα, IX. 13.
m. f.

Ἰππιεύς, Equitare, Equo vehi.
I. 136. m. ἱππιεῖ ταῦτα τὰ ἔθ-
νη, Hi populi equis vehun-
tur, VII. 84. a. Et iterum,
ταῦτα τὰ ἔθνη μούνα ἱππιεύς,
VII. 87. a.

ἱππιεύσθαι, i. q. ἱππιεῖν et

Υ

ἱππάζεσθαι. ἔσαν ἱππιεύεσθαι ἀγα-
θοί, I. 79. extr. ubi quidem for-
tasse intelligitur Equo militare,
Ex equis pugnare.

Ἱπποβότης, ου, ὁ, Equos alens,
i. e. Opulentus homo. ἐπὶ τῶν
ἱπποβοτῶν τῇ χώρῃ. . . οἱ δὲ ἱππο-
βόται ἱκαλέοντο οἱ παχίαι, V. 77.
m. N. ubi alii ἱπποβυτίων et ἱππο-
βάται, perperam. τοὺς κληρουχίον-
τας τῶν ἱπποβοτῶν τὴν χώραν, VI.
100. a. ubi vitiose olim ἱπποβη-
τίων.

Ἱπποδρόμος, ου, ὁ, (penacutē, ut
ὁ ἡμεροδρόμος,) Eques cursor,
Cursor equestris; gallice dice-
res Soldat de la cavalerie le-
gère. δισχιλίους ἱπποδρόμους ψι-
λούς, VII. 158. f. Conf. Schae-
ferum ad Gregor. p. 31. et 870.
Aliud est ἱππόδρομος; antepen-
acutē scriptum.

Ἱπποκόμος, ου, ὁ, Equorum custos
et curator, Equiso. III. 85.

Ἱππος, ου, ὁ, Equus. Nonnum-
quam οἱ ἵπποι ponuntur pro οἱ
ἱππῆες, Equitatus. ἤλαντον ἐπ'
αὐτοὺς τοὺς ἵππους, τῶν ἱππάρχων
Ἀσωπῶδ. IX. 69. f. Alia vide
in Indice Rerum et Personarum,
voc. Equus.

Ἱππος, ου, ἡ, 1) Equa. ἡ θήλια
ἵππος, III. 86. m. ἵππος ἔτι καὶ
λαγόν, VII. 57. a. τὰς ἵππους
τὰς ἀπὸ τοῦ ἄρματος, IV. 8. f.
ἵππους πλανώμενας, IV. 9. a.
ἀντιλόμενοι τῇσι αὐτῇσι ἵπποισι ἄλ-
λην ὀλυμπιάδα, VI. 103. m. ubi
olim τοῖσι αὐταῖσι edd. contra me-
liorum librorum consensum.

2) Equitatus. καταβρώδης κατὰ
τὴν ἵππον, I. 80. a. et mox iterum
τὴν Κροίσου ἵππον, et ὅπισθε τοῦ
πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον,

ibid. (Eadem notione alibi τὴν
ἱππικὸν dicitur, veluti eodem
cap. 80. m. f.) Dicitur vero
χιλίη ἵππος, i. e. Mille equites.
V. 63. m. Similiterque ἵππος
δισχιλίη, VII. 158. f. et ὀκτα-
μισχιλίη, VII. 85. a. et μυρία,
Decies mille equites, I. 27.
a. m. VII. 41. f. Conf. Κάμαλα.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, i. q. ἡ ἵππος,
Equitatus. VII. 141. f. in Orac.

Ἱππότης, ου, ὁ, i. q. ἱππεύς, Eques.
ὡς ἐκήλασαν οἱ ἱππόται, IX. 49. a.
οἱ τῶν Θηβαίων ἱππόται, IX. 69.
m. f.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, Eques sagit-
tarius. ἱπποτοξόται ἰόντες, IX.
49. m. f. iidem qui ibid. paulo
ante ἱππόται nominantur.

Ἱπποφόρβιον, τὸ, proprie Pascuum
equorum, tum per metonym.
Grex equorum. ἐντυχοῦσαι πρὸς
τῷ ἱπποφορβίῳ, τοῦτο διήρπασται,
IV. 110. f.

Ἱρᾶ vide infra, sub Ἱρὸν et Ἱρίε.

Ἱρᾶσθαι, Sacerdotem esse, Sacer-
dotium exercere. ἱρᾶται γυνὴ οὐ-
δεμίη οὐδὲ ἕρσενος θεοῦ οὐδὲ θελήει,
II. 35. f. ἱρᾶται οὐκ εἰς ἐκάστου
τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολλοί, II. 37. f.

Ἱρεῖη et Ἱρηῖη vide supra in Ἱερίῳ.

Ἱρεὺς, ἑός, ὁ, sic constanter apud
Nostrum jonice pro ἱερεὺς, Sa-
cerdos. In foeminino Ἱρεῖη va-
riant libri. Perperam vero olim
ἱρίας et ἱρίεις legebatur IX. 85. a.
pro ἱρίνας et ἱρίνης.

Ἱρήιον, ου, τὸ, (comm. ἱερίον) Ho-
stia, Victima. διαμιστύλας κατὰ
μέγεα τὸ ἱρήιον, I. 132. m. οἶνον
κατὰ τοῦ ἱρήιον ἐπισπείσαντες, II.
39. a. et sic alibi. Etiam Cro-
codilis sacris ἱρήια offerebant
Aegyptii: εἰς τὰ ἀποτακτὰ δίδοντες

(αὐτοῖς) καὶ ἱερίᾳ, II. 69. f. ubi quidem non de Sacrificio cogitandum, sed intelliguntur Animalia quorum carne illi pascebantur.

Ἰρην, (sive Εἰρην) ἴνος, ὁ, Adolescens, Juvenis, Lacedaemoniorum sermone, IX. 85. a. cum Var. Lect. et Not. Conf. Glossas ex lib. IX.

Ἰρηξ, ἴκος, ὁ, Accipiter. ὃς ἀν ἱβιν ἢ ἱρηκα ἀποκτείνει, II. 65. f. 67. m.

Ἰερὸν, εὖ, τὸ, (jon. pro ἱερὸν) 1) Templum; proprie, Sacrum, nempe hac notione ut intelligatur Locus quilibet Deo consecratus, sive sit Sola aedes sacra, (ὁ ναός, jon. νηός) sive Aedes cum areā circum jacente et muro aut septo quocumque circumdata, quā in areā, praeter ipsam aedem deo sacratam, possint esse varia aedificia usui sacerdotum aut ministrorum et custodum aedis, aut eorum qui sacra faciunt, destinata; sive denique sit Lucus (ἄλσος) aut Ager deo cuidam (τίμινος) consecratus, in quo fortasse ne insit quidem notabilis quaedam aedes eidem deo sacrata. Totus ille Lucus, in quo Argivi a Spartanis, duce Cleomene, erant circumsessi, (lib. VI. c. 78 - 80.) perinde et promiscue τὸ ἄλσος et τὸ τίμινος et τὸ ἱερὸν nominatur. Eodem libro c. 19. f. ait ἱερὸν τὸ ἐν Διδύμοις, ὁ νηός τε καὶ τὸ χρηστήριον, συλαθίντα ἐκπίμπρατο. ubi vide Notata. Libro II. c. 158. memorat Scriptor noster Templum Latonae, (Λητοῦς ἱερὸν, ibid. a.)

in quo inerat, primum ὁ νηός τῆς Λητοῦς ἐν τῷ τὸ χρηστήριον, grande et magnificum aedificium; tum in eodem alius Λητοῦς νηός, (ibid. f.) ex uno lapide confectus. Jam, porro, Donaria illa, quae in Templis (ἐν τοῖς ἱεροῖς) dedicata passim apud Nostrum memorantur, non censi debent omnia in ipsā aede deo sacratā (ἐν τῷ νηῷ) fuisse deposita: sed major illorum pars sive in Areā quae τὸν ναὸν circumdabat, sive in Aedificiis quibusdam circa τὸν ναὸν exstructis, certis in Conclavibus aut Cellis, qui θησαυροὶ vocabantur, reposita erant. Ubi scribit Noster εἰ ἄλλοι σχεδὸν πάντες ἀθροῦσαι, πλὴν Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων, μέλονται (γυναιξί) ἐν ἱεροῖς, II. 64. m. non hoc dicit, puto; in ipsā aede deo sacratā cum mulieribus coire homines, sed id fieri intelligit in aedificiis illis in areā templi exstructis, in quibus partim habitabant templorum ministri, partim exercebantur pernoctabantque hospites qui celebrandorum sacrorum causā remotioribus e locis advenissent. (conf. Not. ad l. c.) Quin et duo illi juvenes, qui ἐν αἰτῷ τῷ ἱερῷ cubitum ivisse memorantur I. 31. f. non in ipsā Junonis aede, sed in aliquo tali aedificio aut in porticu quādam, quae circa aedem erat, aut in areā sub dio, decubuisse putandi sunt. Conf. Μέγαρον, Ἄδυρον, et Νηός.

Variorum deorum dearumve Tempia Nostro memorata vide in Indice Rer. et Pers. voc. Templum. In his ἱερὰν ξείνης Ἀφροδίτης,

II. 112. f. τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Ἐλευσίνι ἀνακτόριον vel Ἀνάκτορον, IX. 65. f. et cet. Ἰδρύειν vel Ἰδρύειν ἱρὸν vide supra sub hoc verbo.

2) Plural. τὰ ἱρὰ non solum intelliguntur Tempia sive Loca deo consecrata, sed et Sacra quaelibet, Res sacrae, (vide mox sub Ἰρὸς,) Sacrificia, et sigillatim Hostiae s. Victimae, quae proprie ἱρήια dicuntur. ἰνέ-
πρησαν καὶ τὰ ἱρὰ καὶ τὴν πόλιν, Et templa et urbem cremarunt, VI. 96. f. ἰδρυσθέντα ἱρὰ ξυνικὰ, I. 172. m. poteras cum Porto et aliis intelligere Sacra constituta peregrina; sed, quoniam verbo ἰδρύειν vel ἰδρύειν in Templis statuendis propria veluti sedes est, ἱρὰ ξυνικὰ rectius ibi Tempia peregrinorum deorum interpretaberis. ἱρὰ ἐνδιδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν, Sacra, nescio quae, stramini triticeo illigata, et ex Hyperboreis Delum delata, memorantur IV. 33. a. et f. ubi quidem de cruentis sacrificiis non agitur. Sed θύσαι τὰ ἱρὰ, I. 59. a. VIII. 54. m. est Victimam mactare, Hostias immolare. (conf. Θύειν.) Et ἡ ἐξαιρέσις τῶν ἱρῶν (Exenteratio caesarum hostiarum) ἄλλη σφίπερ ἄλλον ἱρὸν κατέσκηκε, II. 40. a. Itaque in extispicio dicuntur vel καλὰ et χρηστὰ vel οὐκ ἐπιγήμενα fuisse τὰ ἱρὰ, V. 44. extr. IX. 36. et 37. a. (Conf. Καλλιεργεῖν.) quibus in formulis τὰ ἱρὰ dicuntur quae alibi τὰ σφάγια, ut IX. 45. a. m. 61. m. etc. Cui usui consentaneum mihi visum erat, ut τῶν ἱρῶν ἡ μαντική, quam ab Aegyptiis ad Graecos

pervenisse ait Noster, II. 57. extr. non Divinatio in Templis, sed Divinatio per Victimam, per Extispicium, intelligeretur. Vide Notata ad l. c. et conf. Cicero. de Divin. II. 12. Sic idem Noster μάντιν aliquem commemorat ἵπαντα ἐκ τῶν ἱρῶν τὰ μιλύοντα ἐμβαίνειν, VII. 221. m.

3) Ubi in rebus Scytharum ait Herodotus, θυσίῃ ἢ αὐτῇ πᾶσι κατεστῆκε περὶ πάντα τὰ ἱρὰ ὁμοίως, IV. 60. a. ibi τὰ ἱρὰ latine vulgo templa reddunt, quod hactenus fieri poterat, ut non quidem καὶ, sed omnino loca sacris faciendis destinata intelligerentur. Wesselingius res sacras sacrorumque ritus intelligebat: equidem in omnibus sacrificiis, quod hactenus verum est; si θυσίῃ ibi non generatim Sacrorum faciendorum, sed Mactandarum victimarum rationem intelligas. Sed, quemadmodum θύειν ἱρὰ est Mactare victimas, sic et hic ἱρὰ, subtilius si spectes, eadem fuerint quae mox ἱρήια, et πάντα τὰ ἱρὰ fuerint Omnia victimarum genera; nempe, sive bos sit, sive equus, sive ovis; nam, ut cap. extr. ait Scriptor, θύουσι καὶ τὰλλα πρόβατα, καὶ ἵππους μάλιστα.

4) Libro II. c. 63. a. videri poterant duo haec invicem opponi, θυσίας μούνας ἐπιτελεῖν, et θυσίας καὶ ἱρὰ ποιῆσαι. At ibi, verum si quaeris, non differunt θυσίαι μούναι et θυσίαι καὶ ἱρὰ, sed a ταῖς θυσίαις καὶ τοῖς ἱρῶς distinguitur ludicrum illud et subinde etiam cruentum

certamen circa dei simulacrum, quod continuo deinceps describitur. Quare ibi latina nostra versio commodius in hunc modum refingetur: Heliopolin et in Buto oppidum qui conveniunt, solum sacrificiorum solennia celebrant: at in Pappremi oppido non solum, ut alibi, sacrificia celebrant victimasque mactant; verum etiam etc.

Ἱεργίαι, Caeremoniae religiosae, V. 83. extr. ἄρρητοι ἱεργίαι, Arcana sacra, ibid. Utrobique quidem alii ἱεργίαι, alii ἱεργυ. **Ἱερός**, ἡ, ὄν, (comm. ἱερός) Sacer. τὰ τε ἱερά καὶ τὰ ἴδια (Sacra et profana) ἵν' ὁμοίῳ ἱπώετο, VIII. 109. m. Construitur cum Genit. ejus dei vel deae, cui aliquid Sacrum vel Consecratum habetur. οὗρος ἱερόν Μητρός Δινδυμένης, Mons Matri Dindymenæ sacer, I. 80. a. αἱ βούες ἱεραί εἰσι τῆς Ἱεῖας, II. 41. a. ταῖς ἱβίς, ἰούσας ἱεῖας, (nempe ἱεῖας Ἑρμῶ) εἰς Ἑρμῶ πόλιν θάπτουσι, II. 67. f. ἱεούς τούτους (τούς ἰχθύς) τοῦ Νείλου φασὶν εἶναι, II. 72. f. τοῦ Διὸς φασὶ εἶναι ἱεούς, II. 75. a. Διὸς Στρατίου ἱερόν μέγα τε καὶ ἅγιον ἄλσος, V. 119. m. (Et subintellecto vocab. ἱεῖς, VI. 80. m. ἐπείρετο τίνος εἴη θεῶν τὸ ἄλσος. Sic ἡμέρη ἐκάστη θεῶν ὅτεν ἱστὶ, (nempe ἱεῖς.) ἄρμα Διὸς ἱερόν, VII. 40. m. f. τὸ ἱερόν ἄρμα τοῦ Διὸς, VIII. 115. f. Cum Dativo Personae ejus quae aliquid sacrum habet et tamquam Sacrum colit. εἰσὶ σφί ἱεροὶ (οἱ κριοὶ), Arietes apud eos sacri habentur, II. 42. f.

νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν ὁ Καμβύσης, τὴν ἱήν (Morbum sacrum) οὐνομάζουσι τινες, III. 33. f.

Ἱεργίαι, vide Ἱεργίαι.

Ἱεροφάντης, ου, ὁ, Hierophanta, Sacrorum interpres et templi antistes. ἱεροφάντης τῶν χερσονήσων, VII. 153. a. et m.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, Sacerdotium. τῷ βασιλεῖ τιμῆα ἐξελὼν καὶ ἱερωσύνας, IV. 161. f. ἱερωσύνας δύο, Διὸς τε Λακιδαίμονος καὶ Διὸς οὐρανίου, VI. 56. a.

Ἱσχρορίη, ης, ἡ, Aequa loquendi potestas, Aequabilitas juris, ἡ ἱσχρορίη ἐστὶ χρεῖμα σπουδαῖον, V. 78. a.

Ἱσθμῖ. Quae ad hoc thema vulgo referri solent, ea vide supra in Εἰδήναι.

Ἰσθμός, οὔ, ὁ, vide Indic. Rerum voce Isthmus, et Ithome.

Ἱεῖς, ἡ, Aegyptia dea, Genit. jon.

Ἱεῖας, non Ἱεῖδος, II. 41. a. 156. f. Dativ. τῇ Ἱεῖ, contracte ex Ἱεῖν, II. 59. et alibi.

Ἱσοκρατής, ὁ, ἡ, ἴσος, Qui parem cum alio potestatem (Aequum cum alio jus) habet. ἱσοκρατεῖς ὁμοίως αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσι, IV. 26. f.

Ἱσοκρατία, ης, ἡ, Juris aequabilitas. ἱσοκρατίας καταλύοντες, τυραννίδας εἰς τὰς πόλεις κατὰγειν παρσκευάζεσθαι, V. 92, 1.

Ἱσονομία, (Juris aequabilitas) οὐνομα πάντων κάλλιστον, III. 80. f.

Ἱσοπαλῆς, ἴσος, ὁ, ἡ, Par in pugná, Aeque marte pugnans. μαχομένων σφίλων καὶ γινομένων ἱσοπαλέων, I. 82. m. V. 49. f.

Ἱερόπιδος, ὁ, ἡ, Aeque planus,

Parem superficiem praeferens. χοῦν γῆς ἐπιφόρησι, ποταμὸν τῇ ἄλλῃ γῇ ἰσοπέδον, IV. 201. a. m. Ἰσοῦρος, εὐα ὁ, ἢ, Paris ponderis, Par viribus. τὸ γένος τὸ Ἀττικὸν ἰὸν ἰσοῦρον τῷ ἰωυτῶν, scil. τῷ Λακκεδαίμονιων γένει, V. 91. a. Ἰσος et Ἰσος, Par, Aequalis, Aequus. νῆσος ἰση (Pari magnitudine) τῇ τῶν Κυρηναίων πόλει, IV. 156. f. ὥστε καὶ ὁμοίαν καὶ ἴσων ἰόντων, VI. 52. m. ὕψος ἴσον, Altitudo par vel aequalis, nempe latitudini, II. 124. f. Sed ibi aut ab Herodoto aut a librariis erratum est, nisi forsitan ἴσον ibidem valet Pro ratione, Pro portione.

ταῦτα μὲν ἴσα σφι πρὸς ἴσα γενέσθαι, Haec ita ab illis gesta esse ut Par pari fuerit repensum, I. 2. a.

τῶν θεῶν τὰ ἴσα (vel ἴσα) νεμόντων, Si modo dii aequa nobis tribuerint, VI. 11. f. 109. f.

ἴσον, neutrum adverbialiter sumtum, Aequae. ἴσον ἀπέχουσιν, Aequae abesse, Pari intervallo abesse, VIII. 132. f. ἐξ ἴσου, Ex aequo, VII. 135. f. et alibi.

ἐπὶ ἴσης, (scil. μόλης vel τύχης) et uno vocabulo Ἐπίσης, Aequali, Pari ratione. ἐπ' ἴσης διαφέρειν τὸν πόλεμον, Pari fortunā, Aequo Marte, bellum gerere, I. 74. a. τοῦτο μὲν νυν ἐπίσης ἔχει, Hoc quidem Perinde est, VII. 50, 1. συμμάχους ἐπ' ἴσῃ τε καὶ ὁμοίᾳ ποιήσασθαι, Aequā conditione socios sibi adjungere, IX. 7, 1.

Ἰσταν, i. q. ἰσταναι. Hinc ἰσταν, Statuit, Erigit caput hosti praecisum et palo infixum, IV. 103.

f. Et Imperf. στήλας ἵστα κατα τὰς χώρας, II. 106. a.

Ἰσταναι, 1) Ponere, Statuere. ἰσταναι ἀνδριάντα, II. 110. m. et f. Not. 2) Instituire. ἵστασαν χοροὺς, III. 48. f. ubi paulo ante ἐποίησαντο ὄρθην, in eadem re. εὗξατο τῇ Μαρτίᾳ παννυχίδα στήσιν, IV. 76. a. 3) Adpendere, Ponderare. ἰσταναι σταδμῶ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας, II. 65. m. f.

Praet. perf. et plusquamperfectivum notione passivā vel reciproca. ἐν τῷ ἱρῷ ἔστηκε λίθος, Positus est, Stat lapideus, Statuam habet lapideam. αὐτοὶ ἕστασαν, (per syncopen pro ἰστανέσθαι) Stabant ex adverso, IX. 18. a. Sic τὴν πέριξ σφίγγας ἕστασαν, IV. 79. a. Similiter Infinit. ἰσταναι, (pro ἰστηναι vel ἰσταναι) Stare, IV. 97. m. IX. 28. a. m. Et pro ἰσταναι est ἰστανέσθαι, I. 17. m. cum Var. Lect. et Not. Participium: καὶ ὁρθοῦ ἰσσιῶτος τοῦ κτήνους, καὶ ὑπτίου, II. 38. a.

Passivum. ἵππος ἵσταται ὀρθός, Stat erectus, IX. 22. a. τὸν ὑπὸ Δαρτείου σταθέντα (Constitutum) ὑπαρχόν, VII. 105. f. σταθέντα ἐς μίσην εἰράτη, III. 130. a. ἀγορῇ οὐκ ἵσταται σφι, Non instituitur ab illis (vel. apud illos) concio populi, VI. 58. f. ἰσταμένον (id est, ἀρχομένον) τοῦ μηνός εἰνάτη, Ineuntis (Incepti) mensis dies nonus, VI. 106. f.

Medium, ἵστασαντο ἥδια καὶ νόμους, Instituerunt mores et leges, Moribus et institutis utuntur, II. 35. a. m. πεντηκοντίους σθησάμενοι, ἐλόχησαν etc. Opportuno loco naves insidiis

Locarunt, VI. 138. *a. ubi quidem κεισάμενοι praeferunt alii. τῇ στήσονται τὸν πόλεμον, Quo loco Instituturi (Incepturi) sint bellum, sive rectius, Quamnam sedem bello sint delecturi*, VII. 236. *f. et* 175. *a. Sic ἀβουλότατα πολέμους ἴστασθαι*, VII. 9, 2. *a. ubi vide quae mox subjiciuntur.*

Ἰστίαῦν, vide **Ἑστίαῦν**.

Ἰστίνη, *ης, ῆς*, (passim *ιστήν*, leni spiritu, scribitur in cod. F. Vide *Var. Lect.* IV. 68, 5. et 127, 16.) *jon. i. q. ἰστία. 1) Vestae dea, quam τῶν Σκυθῶν βασιλείαν nominat rex Scytharum*, IV. 127. *f. 2) Domus, Aedes quas quis habitat. διξὰς ἰστίας οἶκει*, V. 40. *f. ἰστίνη οὐδεμὴν νομιζομένη Γλαύκου*, VI. 86, 4. 3) *Familia. ὀγδώκοντα ἰστίαί ἔτυχον ἐκδημέουσαι*, I. 177. *m. 4) τὰς βασιλικὰς ἰστίας ὀμνύναι aut ἐπιρκῆσαι*, Per regios Lares jurare, aut pejerare, IV. 68. *a. et m. cum Not.*

Ἰστιητόριον, *ου, τὸ, i. q. ἰστιητόριον, Coenaculum*, IV. 35. *extr.*

Ἰστορεῖν, Inquirere, Percunctari, Sciscitari, Quaerere, Interrogare. *ιστορέων εὗρισκε*, I. 56. *a. εἴτε ἰστοριούσῃ, εἴτε καὶ οὐ, Φράζει τῇ μητρί*, I. 61. *a. m. ἰστόρειον ὅτι περὶ τρόπῳ περιγίνοιο*, I. 122. *a. ἐπ' ὅσον μακρότατον ἰστοριούντα ἦν ἐξικισθαι*, II. 34. *a. IV. 192. extr. ἰστοροῦντι λόγον οὐδένα ἰδίδου*, III. 50. *f. ἐλπαρέει τε ἰστορέων*, III. 51. *a. m.*

Eadem notione construitur cum Accusativo Personae. ἰστορέων αὐτοὺς ἦν τινα δύναμιν ἔχει ὁ Νεῖδος, II. 19. *f. οἱ σφίεας ἰστέ-*

ρον ὃ τι θίλοντες ἤκουεν καὶ ἅμα ἰστοροῦντες τούτους etc. III. 77. *m. προσελθὼν μιν ἰστορεῖν ὅς τις ἦν, Vit. Hom. 22. m. Videri etiam poterat (sicut compositum verbum ἐξιστορεῖν VII. 195. b.) cum Accusativo Rei construi: ἔλεγον δὲ μοι οἱ ἱεῖς ἰστοροῦντι τὰ περὶ Ἑλένην, γινίσθαι (scil. αὐτὰ) ὦδε*, II. 115. *a. sed rectius ibi, cum Schaefero, post ἰστοροῦντι incidetur oratio, non post Ἑλένην, ut graeca ista his latinis, verbum de verbo, respondeant: Sciscitanti mihi dixerunt sacerdotes, res Helenae sic se habere.*

Semel apud Nostrum, nec tamen satis liquido, verbum ἰστορεῖν metonymicè notione (quemadmodum frequenter πυνθάνεσθαι) pro Cognoscere, Comperire, Accipere, Discere, usurpatum poterat videri: nempe si ἀκοῇ ἰστορέων, II. 29. *a. inter preteris Auditū accipiens; quam in partem Aem. Portus, Rumore famâque sciens, cognoscens, discens, interpretatus est. At videndum, ne ibi vocab. ἀκοῇ a praecedente verbo ἐπυθόμην pendeat, nempe ἰστορέων ἐπυθόμην ἀκοῇ, Auditū (famâ) accepi percunctando.*

Ἰστορίη, *ης, ῆς*, 1) Sciscitatio, Inquisitio, Exploratio. *ἰστορίῃσι φάμενοι εἰδέναι (ταῦτα) παρ' αὐτοῦ Μνίστω*, Dicentes se haec sciscitando cognovisse ex ipso Menelao, II. 118. *a. Et paulo post, τούτων τὰ μὲν ἰστορήσει ἔφασαν ἐπίστασθαι, τὰ δὲ, παρ' ἰωντοῖσι γενόμενα, ἀτρεκέως ἐπίσταμένοι λέγειν*, II. 119. *f. Conf. Ἰστορεῖν.*

2) Metonymice, Ea quae sciscitando vel inquirendo cognovimus. μέχρι μὲν τούτου ὄψις τε ἡ ἐμὴ, καὶ γνώμη, καὶ ἱστορίη ταῦτα λέγουσα ἐστὶ τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, Αἰγυπτίους ἔρχομαι λόγους ἱπίων, II. 99. a. ubi vocabulo ἱστορίη significantur Ea quae Herodotus sciscitando ex aliis, qui illa viderunt et comperta habuerunt, cognovit; quae distinguuntur partim ab his, Quae ipse vidit, (conf. II. 29. a. quo de loco paulo ante dictum est) partim a Suā de rebus quibusdam Opinione et Iudicio, partim denique a Prisca fama, sive Rerum olim gestarum narrationibus quales apud Aegyptios circumferebantur, quas Αἰγυπτίους λόγους dicit. Ἡροδότου ἱστορίας ἀπόδειξις in Praefat. lib. I. est Earum rerum, quae Herodotus vel sciscitando ab aliis vel proprio studio et observatione cognovit, expositio et explicatio. Adeoque formula ἱστορίας ἀπόδειξις apud Nostrum idem valet quod apud sequioris aevi scriptores nudum vocabulum ἱστορία vel ἱστορία.

3) Ad usum huius vocabuli apud sequioris maxime aevi scriptores pervulgatum proxime accedit quod legitur apud Nostrum VII. 96. a. τῶν ἐγώ, οὐ γὰρ ἀναγκαίη ἐξίργεμαι εἰς ἱστορίας λόγον, οὐ παραμύνημι. Id est: Quorum ego nomina edere, (nec enim necesse est ad Historiae rationem) supersedeo. Scilicet Historiae ratio non postulat, ut obscurorum hominum nomina, eorumque quorum nulla pra-

clare facta exstant, memoriae posterorum tradantur. Larcherus quidem h. l. ἱστορίαν, prorsus ut in Praef. libri primi, Inquisitionem, Investigationem, intelligebat: „n'étant pas obligé à faire la recherche de „leur nom:“ quam in sententiam sic scripturus fuerat auctor, οὐ γὰρ ἀναγκαίη ἐξίργεμαι (sive potius, ἐξίρχθην) ἱστορίαν εἶναι τὰ οὐνόματα. Nunc ad formulam ἀναγκαίη ἐξίργεμαι manifeste intelligitur infinitivus παραμυνησθαι, quemadmodum VII. 99. a. ait, τῶν μὲν νυν ἄλλων οὐ παραμύνημαι ταξικρχίων, ὡς οὐκ ἀναγκαζόμενος, nempe παραμυνησθαι αὐτῶν.

Ἰστω, Sciat, vide in Εἰδέναι.

Ἰσχειν, i. q. ἔχειν. 1) Habere, Tenere, In potestate habere. ἔσχι πᾶσαν τὴν Σάμον ἰσχωρ δὲ (αὐτήν) etc. III. 39. a. m.

2) Tenere, Sustinere opus. τὰς νεοσσάς, οὐ δυναμένας ἰσχεῖν τὰ τῶν ὑπερυγίων μέλια, καταβήγνυσθαι, III. 111. f.

3) Sistere, Cohibere, Retinere, Impedire ne quis progrediatur. ἰσχωρ βουλομένους εἰς τὸ πρόσω παρῆναι, III. 77. f. οὐ δυνατοὶ αὐτὴν (τὴν τῶν Λακεδαιμονίων νεότητα) ἰσχεῖν εἰς μὴ οὐκ ἐξέναι, IX. 12. m. κατὰ στεινόν, ὥστε καὶ ὀλίγους σφίς ἀνδρώπας ἰσχειν, IX. 13. f. Eodem pertinet quod in edd. nonnullis legitur, πολλαχῇ ἂν ἰσχωρ ἐμμενόν, Saepius me Continui, Cohibui, I. 42. m. ubi nos quidem cum aliis ἀνίσχωρ praetulimus. ἰσχι καὶ καταλάμβανε σιωντόν, III. 36. a.

4) Dirigere navem, Adpellere aliquo. Huc refert Portus verba ista, ἀνήχθησαν καὶ ἰσχοῦσιν ἐπ' αἰκτῆς, ex Vit. Hom. 19. extr. Alia huc spectantia vide in Ἐχειν, num. 8.

Ἰσχύια, τὰ, Ilia interpretatus sum cum aliis, VI. 75. m. Rectius Coxas dicturus eram.

Ἰσχνύνειν, Extenuare, Arefacere. ἐπειὰν τὸν νεκρὸν ἰσχνήσωσι κατὰ περ Αἰγύπτιοι, III. 24. a.

Ἰσχνόφωνος, ου, ὅ, ἡ, i. q. ἰσχνόφωνος, Qui est haesitante lingua, Obligatione linguae laborans. παῖς ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός, IV. 155. a. ibique Not.

Ἰσχυρός, ἡ, ὄν, Validus, Robustus, Firmus, Ingens, Gravis, Vehemens, et similia. σιτοδινή ἰσχυρή, Ingens, Gravis penuria rei frumentariae, I. 94. a. ἀνιὺ ἀναγκαιῆς ἰσχυρῆς συμβάσεις ἰσχυραὶ οὐκ ἐθίλουσι συμμίνειν, Absque valido necessitatis vinculo non solent firma manere pacta conventa, I. 74. f. αἱ λίπν ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται, Nimis graves ultiones etc. IV. 205. ἰσχυρὸς νόμος, Firma, Valida, Severa lex, VII. 102. a. γνώμη ἰσχυροτέρη καὶ ἀγνωμονιστίη, Acrior,

Fortior, Ferocior et Pertinacior sententia, IX. 41. f. μέματα ἰσχυρά, Validi torrentes, VIII. 12. f. τῆς χώρας ταύτης τὸ ἰσχυρότατον, Validissimus (Munitissimus) locus hujus regionis, I. 76. a.

τὸ πολλὸν ἡγιάται ἰσχυρὸν εἶναι, In hominum multitudine positum esse Robur et Potentiam existimant, I. 136. a. ἐπειρώατο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων, Vires suas invicem tentarunt, I. 76. f. κατὰ τὸ ἰσχυρὸν χαλεπὸν εἶναι περιγίνεσθαι, Vi et armis subigere Graeciam difficile esse, IX. 2. m.

Ἰτέη, ης, ἡ, Salix. I. 194. a.

Ἰτίνος, η, ου, Salignus. μαντεύουσι βάβδοισι ἰτίησι, IV. 67. a.

Ἰτυς, υος, ἡ, Labrum clypei ferreum. ἀσπίδας ἴτυς οὐκ ἔχουσας, VII. 89. a. N. ἀσπίδας κοίλας, τὰς ἴτυς μεγάλας ἔχουσας, ibid. f.

Ἰϋγῆ, ἥς, Clamor, Vociferatio. βαρβαρόφωνον ἰϋγῆν, IV. 43. f. in oras.

Ἰχθυοειδής, εὖς, ὅ, ἡ, Pesci similis, Pisciformis. λεπίδος σιδηρῆς ὅψιν ἰχθυοειδὲς, VII. 61. a.

Ἰχθυώδης, εὖς, ὅ, ἡ, Piscosus, Piscibus Abundans. λίμνη ἰχθυώδης, VII. 109. f.

LEXICON
HERODOTEUM.
P. II.

LEXICON
HERODOTEUM.
P. II.

ARGENTORATI

TYPIS LUDOVICI ECK.

LEXICON HERODOTEUM

QUO

ET STYLI HERODOTEI UNIVERSA RATIO
ENUCLEATE EXPLICATUR.

ET QUAM PLURIMI MUSARUM LOCI
EX PROFESSO ILLUSTRANTUR

PASSIM ETIAM

PARTIM GRAECA LECTIO PARTIM VERSIO LATINA
QUAS OFFERT ARGENTORATENSIS EDITIO
VEL VINDICATUR VEL EMENDATUR.

INSTRUXIT

IOHANNES SCHWEIGHAEUSER

ORDINIS REGII LEGION. HONOR. EQUES,

ACADEMIAE REGIAE INSCRIPT. ET HUM. LIT. SODALIS, GRAEC. LITERAR.

IN ACAD. ARGENT. ET IN SEMIN. PROT. PROF.

PARS POSTERIOR.

ARGENTORATI ET PARISIIS

APUD TREUTTEL ET WÜRTZ, BIBLIOPOLAS.

LONDINI

APUD TREUTTEL ET WÜRTZ, TREUTTEL FILIUM ET RICHTER.

VENEUNT ETIAM APUD R. PRIESTLEY, LONDINI;

IOH. PARKER, OXONII; ET DEIGHTON ET FILIOS, CANTABRIGIAE.

MDCCCXXIV.

LEXICI HERODOTEI

PARS POSTERIOR.

K.

K usurpat Herodotus, Jonum more, pro κ, in κοῦ, κατέ, κοῖος, κῆ, et similibus, pro ποῦ, πόλι, ποῖος, πῆ, etc. K pro χ poni in δεκομαι, et compositis, in κιδών, in παντακη, pro δεχομαι, χιτών, πανταχη.

Literam κ cum β imperite a librariis permutatam vide in vocab. Θηκαῖος, et conf. Not. ad I. 52, 5.

Κάδος, ου, ὁ, Cadus, Doliolum. *Cambyes regi Æthiopum dono misit Φαινικίου οἴνου κάδον*, III. 20. m.

Καθαίρειν, Purgare, Lustrare, Expiare, Κροῖσος μιν ἐκάθηρε, I. 35. a. τὸν αὐτὸς Φόνου ἐκάθηρε, I. 44. a. οὗτος ὁ καθαρθεὶς τὸν Φόνον, I. 43. a. τὴν νῆστον Δῆλον καθήρας, I. 64. m. *Notione primitiva*, Expurgare. τὴν νηδὺν ἀνασχισθεῖσαν καὶ καθαρθεῖσαν IV. 71. a.

Καθαυός, οὔ, ὁ, Expiatio, Piaculum, Sacrificium expiatorium, καθαυμόν τῆς χώρας ποιεῖσθαι τινα, Lustrandæ (Expian-dæ) terræ suæ causa immolare aliquem, VII. 197. f. N.

Καθαρός, ἡ, ὄν, Purus, varia notione. Sic Victima dicitur καθαρὰ τῶν προκειμένων σημείων, *Lex. Herod. Pars II.*

Pura respectu præscriptorum signorum, II. 38. m. Fluvius fluens καθαρὸς, Limpidus, *opponitur turbido*, IV. 53. a. m. Homo οὐ καθαρὸς χύρας ἔων, Piaculo contaminatus, I. 35. a. καθαρὸι ἄρτοι in sacrificio memorantur II. 40. f. Locus καθαρὸς, est Expeditus, Ubi nulum obstat impedimentum. Sic τὸ ἐν τῶν στομάτων τοῦ Ἀρά-ξω ῥέει διὰ καθαρῶν (scil. τόπων, Nullo obstante impedimento) εἰς τὴν Κασπίην θάλασσαν. I. 202. m. N. nempe, alia ejusdem amnis orificia in paludes et lacunas excurrunt. Similem in sententiam ait Noster, ὡς σὺ τὸ ἐμποδὼν ἐγγένοιε καθαρὸν, VII. 183. m. *proprie*, Cum id quod obsteterat tutæ navigationi, jam redditum esset expeditum. *Conf. Not. ad VII. 183, 8.* καθαρὸς στρατός est Expeditus exercitus, *nempe hac notione ut intelligatur* Cum ad iter faciendum tum ad pugnandum maxime idoneus et comparatus; *opponuntur quippe hæc duo*, ὁ καθαρὸς στρατός, et ὁ ἀχρήσιος, I. 211. a. *Similiterque* τὸ καθαρὸν τοῦ στρατοῦ IV. 135. m. *distinguitur ab eis qui ei ἀσθενεῖς τῆς στρατιᾶς ibid. paulo ante dicuntur.*

A

Καθάριστον, ου, τό, et Κάθαρις, ιος, ἡ, Lustratio, Expiatio. καθαρσίον ἰδίετο κυρῆσαι, I. 35. α. ἔστι παραπλησίη ἡ καθαρσις τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἕλλησι ibid.

Καθάριστος, ου, ὁ, Expiatorius, Expiator, Expiationis praeses. ἐκάλεσεν Δία Καθάριστον, I. 44. α.

Καθυΐδιν, Dormire. καθυΐδιν II. 95. f. neglecto jonismo, qui καθυΐδιν desiderabat.

Καθῆσθαι, vide Κατῆσθαι.

Καθώς, Sicut. κατὰ ταυτὰ καθώς, Eodem modo quo, IX. 82. α.

Καὶ 1) Ac, Atque, post adjectiva et adverbia Similitudinis: Πέρσαι (ἰσπεῖς) τὴν αὐτὴν ἰσκειασμένοι καὶ ὁ πῆζος αὐτέων, VII. 84. α. 86. α. Βουδῖνοι οὐ τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρεόνται καὶ Γελωνοί, IV. 109. α. Ἰωνικοὶ ἐκλήθη κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ etc. VII. 95. α. γνῶμῃσι ἰχρέοντο ὁμοίῃσι καὶ σὺ, VII. 50, 2. α. N. τουγίων ἐκαστον ὁμοίως καὶ τῶν πρότερον κατέλιξα, VII. 115. m. f. In istis omnibus dictionibus, ante καὶ oideri poterat subintellecta fuisse ὡς particula, quam etiam nunc adjectam praeferunt plures msssti et editi libri VII. 100. m. ἐπειρωτῶν ἐκάστας ὁμοίως ὡς καὶ τὸν πῆζον, ubi tamen ex praecedentis vocabuli terminatione temere repetitam voculam iudicarunt docti viri.

2) Ut alius, sic et Nostro, familiaris usus est καὶ particulae post πολλὰ pleonastice posita. Sic πολλὰ τε καὶ κακὰ πάσχειν ὑπ' αὐτοῦ IV. 167. f.

πολλὰ τε καὶ ἀνάγκη, V. 90. m. De alio usu ejusdem particulae monui in Not. ad V. 42, 15.

3) Notemus demique usum hujusmodi. πῖλας τε ὁ τόκος ἔστι, καὶ etc. Adest partus, et (nihil amplius sani superest) id est, Quando adest partus, tunc etc. III. 108 extr. νύξ τε ἰγίνετο, καὶ Δαρῖος ἰχρᾶτο τῇ γνῶμῃ ταύτῃ, Ut nox adfuit, IV. 135. α. παρέρχονται τε μέσαι νύκτες, καὶ ψύχεται τὸ ὕδωρ, IV. 181 extr. συγκομίσταί τε οὗτος ὁ καρπός, καὶ etc. Simul atque collectus est hic fructus, jam (maturescit alter), IV. 139. b.

Καίεν, Incendere: σβεννύναι τὸ καιομενον πῦρ. I. 86. f. καίεσθαι τὰ περιέσχατα, ibid. Conf. Ἀνακαίεν.

Καινοῦν, Novare, Novum quiddam moliri, II. 100. m. N.

Καίριος, ἡ, ον, Opportunus, Commodus. εὐρίσκει τε (sive εὐρίσκειται) ταῦτα καιριώτατα, I. 125. α. καιρὴν πληγῇ, Letale vulnus. καιρὴν ἰδοῦσι τετυφῆναι, III. 64. f. ubi ex praeced. verbo ἔπληξε supplendum vocab. πληγῇ.

Καιρός, οὔ, ο, Opportunum tempus. καιρός ἔστι seq. Infinit. Tempus urget, Necesse est ut hoc faciamus, VIII. 144. extr. ἐτίμῃ αὐτῷ γνῶμῃ εἰς καιρὸν η-ριστεύσατο, Opportuno, Commmodo tempore, VII 144. οὐκ ἂν εἰδίης εἰ τοι εἰς καιρὸν ἔσται ταῦτα τελευτήματα, Nescis an Opportune tibi (Tuum in commodum) haec sint exitura. I. 206. α.

Κακίζεν τινὰ, Ignavum adpellare aliquem, Ignaviae accusare. λισιδόρων τε καὶ κακίζων μιν, III. 145. m.

Κακοβίος, ου, ὁ, ἡ, Pauper, Misere vivens. IV. 95. a.

Κακοῖεν, *vide* Κακοῦν.

Κακόν, οὐ, τό, Malum, Calamitas, μὴ ἴω κακῶ τό κακόν ἴω, III. 53. f. (*conf.* ἰάσθαι.) ἐκ κακῶν μεγάλων πιφeyγες, Magnis malis defuncti, I. 65. a. οὐ πολλὸν χρόνον ἀνίστις κακῶν ἦν, καὶ ἤρχετο τό δεύτερον γίνεσθαι κακὰ, V. 28. a.

Κακόνόμος, ὁ, ἡ, Pravis legibus utens. κακονομῶνται πάντων Ἑλλήνων, I. 65. a.

Κακός, ἡ, ὄν, Ignavus in bello. εὐκακίστη γενομένη ἐν τῇσι ναυμαχίῃσι, VIII. 68, 1. a. εὐντι κακῶ τε καὶ ἀθύμῳ, VII. 11. a. *Comparat.* κακίων. οὐδαμῶς εἰσι κακίους ἀνδρῶν, VII. 104. m.

Κακοτεχνίειν εἰς τινὰ, Malis artibus uti adversus aliquem. VI. 74. a.

Κακότης, ητος, ἡ, 1) Pravitas, Malitia, Nequitia, εἰς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι, II. 124. a. (*conf.* ἰλᾶν.) εἰς τοῦτο ἐλθεῖν κακότητος, II. 126. a. κακότητος ἐγγινόμενης εἰς τὰ κοινὰ ἐχθεα μὲν οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι κακοῖσι, III. 82. m. οὐδεμιῇ κακότητι (Nulla malignitate) λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης, pugnae navali non interfuisse, VII. 168. f.

2) Malum, Calamitas. (τοῦτο) ἀρξεν Δακιδαιμονίοισι ἡ μυρίας κακότητος ἡ μυρίας εὐδαιμονίας, VI. 67. f. Sic τοῖσι Αἰγυπτίοις πᾶσαν εἶναι κακότητα II. 128. a. *idem* valet ac τὸν λιγνὸν τετρυμένον εἰς τὸ ἴσχατον κακοῦ, *cap.* 129. a.

ἀναλαμβάνειν τὴν προτέραν κακότητα, Calamitatem superiorem reparare, VIII. 109. a. m.

Κακοῦν, Male facere. οἱ κακοῦντες τὰ κοινὰ, Qui male faciunt rei publicae. III. 87. m. ἀνὰ χρόνον ἐκακώθησαν, Mala perpessi sunt, V. 27. m. ἐκκαώθησαν καὶ οἰκοφθορῆθησαν, I. 196. *ext.* μὴ σφι κακακωμένοις (Calamitate adflictis) ἐπιθίωται, VII. 191. a. ὁ ναυτικός στρατός κακωθείς, VIII. 68, 3. *Adde* VI. 26. f. *et* 27. f.

Κακῶς, Male. χεῖρ γὰρ Κανδαύλῃ γινέσθαι κακῶς, In fati erat ut Infortunatus esset Candaules, I. 8. a. m. ἔπι τι εἰδὲ οἱ κακῶς γενέσθαι, IV. 79. a. IX. 109. m. *Superlat.* ἀπολωλέναι κακίστα, Pessime perire, II. 181. m.

Καλάμη, ης, ἡ, *collective*, Stipula, Stramen. καλάμης πλήσυντες τὸ πλοῖον, I. 194. a. m. *et* τὴν καλάμην ἀπ' ὧν ἐκέρυξαν, *ibid.* m. f. ἰρὰ ἐνδεδιμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν, IV. 33. a. *et* m. οὐκ ἀνευ πυρῶν καλάμης, *ibid.* f.

Καλάμιος, Ex arundine confectus. πλοῖα καλάμινα, III. 98. f. οἰκίαι καλάμινοι, V. 101. a. οἷστους καλαμίλους εἶχον, VII. 61. a. *et* 65. a. *ubi et* τόξα καλάμινα.

Κάλαμος, ου, ὁ, Arundo. καλάμου ἐν γόνυ πλοῖον ἐκαστει ποιεῖται, Unumquodque navigium ex uno arundinis genu conficitur, III. 99. f. ὅσαι τῶν οἰκίῶν πλίνθιναι ἔσαν, καλάμου εἶχον τὰς ὀροφάς, V. 101.

α. τερσούς καλαίων διαστειβαζόντες, I. 179. a. m.

Καλέειν, Nominare. ἐκαλείοντο τὸ περ τε ἠνεικαντο οὐνομα καὶ νῦν ἔτι καλείονται ὑπὸ τῶν περιόικων, Eo nomine adpellabantur, quod et secum adtulerant et quo etiam nunc adpellantur a finitimis, I. 173. m. κελέαται, II. 164. a. jonice pro κέλῃνται. ἐφάτισαν -- Φοινικῆία κελῃσθαι, V. 58. f. vide φατίζειν. Καλινδίσσθαι, Volutari, Vagari. ἐν τῇσι στοῇσι ἐκαλινδίστο, III. 52. a.

Καλλιερῆειν vel Καλλιερῆσθαι dicuntur τὰ ἰρὰ eadem notione quā alibi (veluti IX. 36. et 37. a.) dicuntur καλὰ et ἐπιτηδία γίνεσθαι τὰ ἰρὰ, scilicet, quando Lætæ, Faustæ, Boni ominis sunt victimæ cæsæ; quando Litat (quod latine dicitur) victimæ. Sic, καλλιερῆσαντων τῶν ἰρῶν ἐπορεύοντο, IX. 19. a. m. (ubi vide Not.) Et mox ibidem, ποιήσαντες δὲ καὶ ἐνθαυτὰ ἰρὰ, ὡς σφι ἐκαλλιέρητο (nempe αὐτὰ), πρόσω ἐπορεύοντο. Frequenter vero omittitur nomen ἰρὰ, vel ex præcedentibus vel ex adjunctis subintelligendum. Sic Σπαρτιήτῃσι καλλιερῆται θυομένοισι οὐκ ἰδύνατο, VII. 134. a. ὡς οὐκ ἐκαλλιέρει τοῖσι Πέρσησι ὥστε μάχεσθαι, IX. 38. a. τοῖσι Ἑλλήσι ὡς ἐκαλλιέρησι, ἀνῆγον τὰς νῆας, IX. 96. a. Similiter accipiendum istud quod ait VI. 76. m. ἐσφαγιάζετο αὐτῶ, καὶ, οὐ γὰρ οὐδαμῶς ἐκαλλιέρει διαβαίνειν μιν, etc. nempe οὐκ ἐκαλλιέρει τὰ ἰρὰ vel τὰ σφαγία ὥστε διαβαίνειν μιν.

Sed, ut latine non solum Vicima vel Hostia dicitur litare sed et Is qui sacra facit; sic et (semel quidem) apud nostrum Ii qui sacra faciunt, καλλιερῆσθαι (Perlitare) dicuntur: ἐς τὸν (Στρυμόνα ποταμὸν) οἱ Μάγοι ἐκαλλιέρηοντο σφάζοντες ἵππους λευκοὺς, VII. 113. f. ubi delendum comma post ἐκαλλιερ. vulgō intersertum; non enim ἐκαλλιέρηοντο οἱ μάγοι ἐς τὸν ποταμὸν, sed ἐκαλλιέρηοντο σφάζοντες ἵππους λευκοὺς ἐς τὸν ποταμὸν, albos equos ita mactando ut sanguis illorum in fluvium influeret vel infunderetur.

Κάλλιστα, Pulcerrime. αἰθεται κάλλιστα, IV. 61. m.

Καλλιστεύειν, i. q. κάλλιστος et εὐειδέστατος εἶναι, Formosissimum esse, Formā præstare, I. 196. a. m. IV. 163. f. 180. a. m. VIII. 124. f. Construitur cum Genit: καλλιστεύσει παρὲς τῶν γυναικῶν, VI. 61. f. τῶν ἐπιβατείων τὸν καλλιστευόντα, VII. 180. a.

Καλλονή, ης, ἡ, i. q. τὸ κάλλος, Pulcritudo. παχυτῆς ἡ αὐτὴ καὶ καλλονή, VII. 36. m. καλλονῇ προφέρει seq. Genit. III. 106. f. Καλός, ἡ, ὅν, Pulcer, Bonus, καλὰ ἰρὰ sunt Lætæ, Boni ominis sacrificia (vide Καλλιερῆειν). Καλὸν ὦν γίνεται seq. Infinit. Honestum igitur, Recte factum fuerat, VII. 11. f. καλὰ μεγάλη, quorum ἀπαθείς sunt Massagetæ, intelliguntur Commoda vitæ, I, 207. f. κάλλιστος homo, VII. 180. b. non, ut Portus cum Valla, inter-

pretatus est, Fortissimus intelligitur, sed Pulcerrimus, Formosissimus. Comparat. καλλίων, Pulcrior III. 32. f. Neutrum κάλλιον τι γεγόναισι, Honestius, Præstantius aliquid fuerint; *sive rectius*, Honestiore quodam loco nati, I. 146. a. *scil. idem* quod γιναιέτατοι *ibid. m.*

Κάλος, ου, ὁ, *jon. pro κάλως*, Funis. κάλον καλῖναι II. 28. f. θύρη διδιδιμένη κάλῳ, II. 96. f. τῶν ιστίων τοὺς κάλους, II. 36. f. Καλύβη, ης, ἡ, Tugurium, V. 16. m.

Κάλυξ, υκος, ἡ, *in plantis*, Folliculus *vel* Capsula, semen *vel* fructum includens, II. 92. m. N. III. 100. a.

Καλύπτειν, ης, ἡ, Tegmen, Operculum. καλύπτρας τῶν Φαρμακίων ποιοῦνται, IV. 64. f.

Καλχηδόνιοι, *jonica forma*, scribitur apud Nostrum pro Χαλκηδόνιοι. *Vide Var. Lect. et Not.* IV. 144, 1 et 6.

Καμάρη, ης, ἡ, Camera; Tectum vehiculum; *sive rectius*, Arca vel Domuncula vehiculo imposita, in qua tectus sedet is qui vehitur. ἐπὶ ζευγίων ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι, I. 199. a. *Perperam olim* IV. 69. a. *edebatur* ἱππῶν ἀμαξῶν καμάρης φρυγῶν πλησῶσι, ubi nos cum alijs nuperis editoribus, optimorum codicum auctoritatem sequentes, vocab. καμάρης abjecimus. *Vide Not.*

Καματηρός, ἡ, ὁ, i. q. ἀσθενής, Debilis, Infirmus, Egrotus. τοὺς καματηροὺς τῶν ἀνδρῶν, IV.

135. a. *pro quo* *mox ibidem* τοὺς ἀσθενείας τῆς στρατιῆς.

Κάμηλος, ου, ἡ, Camelus, I. 80. a. *iterumque* *ibid. m.* III. 103. a. VII. 125. a. *et f.* τοὺς ἔρσιντας τῶν καμήλων, III. 105. m. Porro sicut ἡ ἵππος non solum Equum feminam, sed et Equitatum significat, sic et ἡ Κάμηλος significat Agmen camelorum, I. 80. m. ubi τῇ καμήλῳ ἐπισθαι τὸν πιεζόν στρατὸν ἐκείλει.

Κάμιнос, ου, ἡ, Caminus, Fornax, Furnus. ἢ τὴν κάμινον εὐρύς *etc.* IV. 164. b. (*conf. ἐξοπῆαν*) ὥπλησαν τὰς πλίνθους ἐν καμίνοισι, I. 179. a.

Κάμνιν, *metaph.* Dolere, Aegritudine adfici. τῷ πεποιθημένῳ ἔκαμνον μεγάλως, I. 118. m.

Κάμπη, ης, ἡ, Flexus. ὡς ὁ ποταμὸς βραδυτέρος εἶη, περὶ καμπᾶς πολλὰς ἀγνυμένος, I. 185. f. *Conf.* Ἐπικαμπή.

Κάμπειν, Flectere, Circumvehi, Circumnavigare. κάμπαντες Ἡρακλείας στηλας, Flexo itinere per Herculeas columnas, IV. 42. f. κάμπας τὸ ἀκρωτήριον, IV. 43. m. κάμπων τὴν ἀκρην, VII. 122. b. 193. a. Etiam Pedestris exercitus memoratur κάμπων τὸν κόλπον, Circa sinum maris flectens iter, VII. 58. f.

Κάνθαρος, ου, ὁ, Cantharus. ἐπὶ τῇ γλώσσῃ κάνθαρον habet Apis, III. 28. f.

Κάναβις, η, Cannabis. IV. 74. a. *Genit.* καννάβιος, IV. 74. f. *sed Accus.* καννάβιδα, *ibid.*

Καπηλεύειν, Minutam mercatutam exercere, I. 155. f.

Κάπηλος, ου, ὁ, Minutus mercator, Instutor, Propola, κάπηλοι καὶ χειρωνακτὶς καὶ ἀγοραῖος, II. 141. m. 164. a. I. 94. u. *Per contemptum* rex Darius ob avaritiam κάπηλος est nominatus, III. 89. f. N.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, Fumarium supra domum eminehs. IV. 103. f. ἥλος κατὰ τὴν καπνοδόκην ἐστὶν οἶκον ἐσέχων, VIII. 137. f.

Κάπριος, ὁ, ἡ, Apri formam habens. ὅτι καπρίους ἔχουσιν τὰς πρῶρας, Navium proræ aprorum formam referentes, III. 59. m. f.

Κάπριν, vide Ανακάπριν.

Καραδοκείν, Exspectare, intentâ potissimum curâ. καραδοκῆσοντα τὴν μάχην ἢ πείσεται, VII. 163. f. καραδοκῆοντες καὶ αὐτοὶ τὸν πόλεμον ἢ πείσεται, VII. 168. m.

Καρπός, οὔ, ὁ, Fructus. καρπῶν ἀτελεῖς, Vectigalium immunes fructuum nomine pendendorum, VI. 46. m. N. ἀμπέλινος καρπός, vide Ἀμπέλινος.

Κάρτα, (i. q. καρτεῖως, λίαν, σφόδρα) Valde, Admodum, Vehementer. (conf. Gregor. Dial. jon. §. 58. et ibi Koen et Bast.) Sic opponuntur μετρώς βραπτεύειν τινὰ, et κάρτα βραπτεύειν, III. 80. f. καὶ τὰ ἀνεκαθὲν λάμπροι, ἀπὸ δὲ (τοῦτου) -- καὶ κάρτα λαμπροί, VI. 125. a. θῶμα μὲν γὰρ καὶ τοῦτο κάρτα ἐστὶ, (i. e. κάρτα θαυμαστόν) VIII. 37. m. κάρτα ἦσθη Ξέρξης τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρtemisiῆς, VIII. 69. m. κάρτα ἐδέοντο ἀρτέων, Magnopere illis

opus habebant, VIII. 3. m. f. ὅσα κάρτα δέειμτος, VIII. 59. interpretatus sum Enixe flagitans; nescio an rectius alii, Quippe vehementer cupiens, scilicet perfici rem.

Frequenter non solum καὶ particula, sed simul etiam τὸ articulus praeponitur, atque ita augetur vis formulae, ut valeat quod latine dicimus Vel maxime, Quam maxime. τομῆ-μινος καὶ πρόσθεν εἶναι σοφίης, ἀπὸ δὲ ταύτης γνώμης καὶ τὸ κάρτα οὐνομα (nempe σοφὸν) ἔχων, I. 71. a. ἀπὸ τούτου ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, εἰς ὃ -- καὶ τὸ κάρτα ψύχει, III. 104. extr. ὕδαρ -- γίνεται χλιαρόν, -- ψυχρότερον μισαμβρὴν τί ἐστι, καὶ τὸ κάρτα γίνεται ψυχρόν, IV. 181. f. ἡμεῖς ταύτην τῇ στρατηλασίῃ καὶ τὸ κάρτα ἔχμεν μετὰ χεῖρας, VII. 16. 2. f.

Subinde videri poterat τὸ κάρτα idem fere sonare ac τὸ ἀληθές, τὸ ἀρετὴς, Verum, Certum, Id quod res est. Sic εἰς ὃ δὴ καὶ τὸ κάρτα ἐπυλοτο, I. 191. extr. interpretatus sum, Donec tandem verum resciverunt; et εἰδυῖαν μὲν καὶ τὸ κάρτα λέγειν ταῦτα, VI. 52. m. his latinis reddidi, Potuisse quidem illam utique verum dicere. Sed rectius utrobique formula τὸ κάρτα eadem notatione, quam paulo ante exposui, accipietur. Scilicet VI. 52. non cohaerent τὸ κάρτα λέγειν, sed καὶ τὸ κάρτα εἰδυῖα: scilicet, Quam maxime, Optime, Pulcerrime noverat mater, et dicere hoc (nempe,

uter gemellorum prior natus esset) potuerat. Et I. 191. Babylonii ad extremum Quam maxime (nempe, ipsum hostem praesentem videntes) cognoverunt captam esse urbem.

Henr. Stephanus Thes. Gr. Ling. T. II. p. 1593 et seq. ait: » Apud Herodotum » καρτα in responsione affirmativa, et ου καρτα in responsione negativa." — At equidem nec η καρτα nec ου καρτα apud Herodotum usquam legere me memini.

Καρτερός, η, όν, Acer, Vehemens, Validus. μάχη καρτερή, I. 76. f. ναυμαχία καρτερή, VIII. 12. f. ubi quidem κρατερή praefertur πομπή. προσβολής γινομένης καρτερός προς τό τείχος, VI. 101. m. τείχος καρτερόν, Validus murus, IX. 9. b.

τό καρτερόν, Fortitudo, Virtus bellica. δολώσας ικρατῆσας παιδός τοῦ ἐμοῦ, ἀλλ' ου μάχη κατά τό καρτερόν, Dolo vicisti, non vi et armis, I. 212. m. Sic, σθένει κατὰ τό καρτερόν ἀνασώσασθαι τήν ἀρχήν, III. 65. f.

Κάρτος, ιος, τό, i. q. τό κράτος. Sic τόν τό μεγιστον κάρτος ἔχοντα edebatur olim VIII. 2. m. quod teneri fortasse debebat; at alibi quidem communem vocabuli formam κράτος constanter tenent libri omnes.

Κάρφος, ιος, τό, Festuca, Palea, Tenue ligni frustulum. κάρφια dicit Noster Bacillos illos sive Convolutos tenues cortices, quos Cinamomum vel

Cinamum vulgo vocamus, III. 111. a.

Κασία, κ, η, Casia, odoratus frutex et aroma. Vide lib. III. cap. 110. tot. et II. 86. m. ubi memorantur εμύρη και κασία και τὰ ἄλλα θυώματα πλὴν λιβανου.

Κασσίτερος, ου, ό, Stannum, III. 115. m. et f.

Κάστωρ, ορος, ό, Fiber, Castor. ενυδρις και κάστορες και ἄλλα θηρία τετραγωνοπροσωπα, IV. 109.

Κατά, praepositio, constructa I. cum Genitivo, significat

1) Sub, Subter. ἀφανίζεσθαι κατά τῆς θαλάσσης, VII. 6. m. f. καταδουλείναι κατά τῆς θαλάσσης, VII. 235. a. m.

2) De, Desuper, Deorsum. ἐρίπσιον ἐντούς κατά τοῦ τείχους κάτω, VIII. 53. m. f. ἴον νικῶν κατά τοῦ τείχους κατακρεμάσαι, II. 121, 3. m. κατ' ἀκρῆς, vide in Ἀκρῇ.

3) κατά νῶτον, A tergo, I. 75. f. ubi ms. Vat. quidem κατά νῶτα praefert. Sed κατά νῶτον usurpavit etiam Thucyd. III. 108. Κατ' οἴκου, Domi ediderat Gronov. VI. 39. m. consentientibus quatuor probatis codicibus, ubi quidem Wess. κατ' οἶκους reposuit. Κατ' ἄλλων διακρίχται ed. Schæf. VIII. 98. f. ubi alii libri omnes κατ' ἄλλων praefertunt. οἶνον κατά τοῦ ἱππίου ἐπισκίσαντις II. 39. a. interpretatus sum Adversus victimam; H. Stephanus, supra hostiam; Gronovius, Circa hostiam.

II. Κατὰ praepos. frequen-

tissime cum Accusat. construitur, variâ atque variâ notione, ita quidem ut græca vocula plerumque latinis Circa aut Secundum maxime respondeat, sed ut passim commodius etiam aliis atque aliis modis latino sermone reddatur. Usurpatur autem

1) *in significando Tempore.* κατά τὸν αὐτὸν χρόνον, Circa idem tempus, Eodem tempore, III. 131. f. κατά τὸν κατά Κροῖσον χρόνον, I. 67. a. κατά τὸν πρότερον πόλεμον, ibid. κατ' ἀρχάς, Initio, III. 153. b. κατά Ἀμασιν βασιλεύοντα, ἀλλ' οὐ κατά τούτον, Regnante Amasi, non hoc regnante, II. 134. m. κατά τὴν Κυμβύσιω νοῦσον (Quo tempore agrotabat Cambyses) ἐγένετο ταῦτα, III. 120. a.

2) *In significando Loco.* ὡς κατά τοῦτο τὸ χωρίον ἐγένοντο, Postquam Ad (Circa, Prope) eum locum venerunt III. 86. a. κατά τούτῳ γίνεσθαι, Unâ esse, IV. 119. a. (ubi quidem intelligitur In eadem esse sententiâ.) αἱ ἔχιδναι κατά πᾶσαν τὴν γῆν εἰσί, III. 109. f. κατέσχον τὰς νείας κατά Ταμύνας, VI. 101. a. κατά χώραν, In loco, Suo loco. (vide-Χώρα.) εἶχε κατ' οἶκον, Domi se tenuit, VI. 39. m. N. ἐπεὶ ἀνὰ κατά τοῦτο γίνωμαι τοῦ λόγου, Quando ad illum locum (ad illam partem) narrationis meæ pervenero, VI. 19. a. Ἰέναι κατά τοὺς ἄλλους τοὺς προΐοντας, Ire ad alios, eundem versus locum; sive eadem viâ, qua alii præve-

runt, IX. 53. *Similiter*, ἀποστείλας κατ' αὐτὸν, Misit (cumchorum fidelissimum) eadem viâ qua ille iter direxerat, III. 4. m. καὶ κατ' αὐτὸν ἄλλοι ἀνέβαινον, Et vestigia hujus legentes adscendebant alii, I. 84. f. *Rectissime* forsân διεγίς, κατά τοὺς ἄλλους et κατ' αὐτὸν, in locis proxime citatis, proprie idem valere ac κατά πίδαας (Secundum vestigia) τῶν ἄλλων, et κατά πίδαας αὐτῶν, qua formulâ utitur Noster IX. 89. m. οὗτος κατά πίδαας ἐμὲν ἐλαύνων.

Περιήγον (αὐτὸν) κατὰ τοὺς θησαυροὺς, Circumduxerunt illum In thesauros; sive distributive accipere malueris, Per thesauros, qui nempe plures erant regi, I. 30. a. Sic κατοικημένοι κατά κώμας, Habitantes in vicis; sive: Passim per vicos distributi, I. 96. a. (conf. max num. 3.)

Subinde usurpatur κατὰ ubi agitur de uno Loco cum respectu ad alterum locum; ubi latine redditur Prope, vel Ex adverso, E regione. Sic, ἡ Περὶν κατὰ Σινώπην πόλιν περιμένη, I. 76. a. conf. II. 148. a. II. 152. a. cum Not. ὡς δὲ κατά τοὺς φυλάσσοντας ἦν II. 121. 4. a. παρήσαν κατά τοὺς πατέρας, III. 14. a. cum Var. Lect. et Not. Sic de his qui In acie stant ex adverso hostium; IX. 27. extr. IX. 31. a. et f. (ubi promiscue κατά τοὺς et ἐναντία τῶν.) IX. 46. a.

3) *In distributione.* ἀποπᾶ ἐστὶ δύο μνῆαι κατ' ἄνδρα, Vi-

ritim, Per (In) singulos vel Pro singulis viris, VI. 79. m. ἐκ τῶν ἄλλων συμμαχῶν ἐξελέγεται κατ' ὀλίγους, VIII. 113. m. f. N. ubi non idem valet κατ' ὀλίγους ac nudum ὀλίγους: nempe κατ' ὀλίγους h. l. valet ὀλίγους τινὰς ἐξ ἐκαστοῦ ἔθνους, Paucos de quoque populo, de quoque genere sociorum. τῶν ὧν ἀπορρίνουνται κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων, id est, ἀπορρίνουνται τινὰς τῶν κέγχρων τῶν ὧν κατ' ὀλίγους, Paulatim, Minutatim spargunt ovorum grana, Non multa simul, II. 93. a.

4) ubi agitur de eo quod Consentaneum, Aptum, Adcommodatum est ad alterum. κατὰ νόμον, secundum legem vel morem, I. 61. a. VI. 52. a. κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχαρίους, I. 35. a. ὡς οἱ κατὰ καιρὸν ην, Ut ei commodum erat, I. 30. a. m. κατὰ λόγον, Pro ratione, Ratione habitā, I. 134. m. Rursus κατὰ λόγον, Merito, VIII. 111. m. (sed κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον VII. 96. a. intelligunt Ob eandem rationem.) κατὰ τὸ χρηστήριον, Secundum oraculum, Ex oraculi praescripto, VII. 178. f. κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν, II. 26. a. Eodem referri possunt formulae hujus modi: κατὰ ποταμὸν πλεῖν vel πορεύεσθαι, I. 194. a. et m. IV. 44. m. quod idem valet ac κατὰ τὸν ῥέοντα τοῦ ποταμοῦ, II. 96. m. nempe Secundum cursum fluvii, Secundo flumine iter facere. Item κατ' οὐρον, Se-

cundo vento, Qua flat ventus, IV. 163. f. N.

5) Porro Κατὰ cum Accusat. ponitur ubi significatur Modus quo aliquid fit aut sese habet. κατὰ τοῦτο V. 33. m. cum aliis interpretatus eram Sic, vel Hoc modo; at ibi quidem rectius Propter hoc intelligitur, ut in Adnot. monuit. Sed κατὰ ταῦτα VI. 53. a. VI. 31. f. V. 4. a. et κατὰ τὸντὸ haud dubie valent Eodem modo. Similiter κατὰ τὰ, (jorace pro κατὰ ταῦτα ᾧ) et brevius etiam κατὰ (pro κατὰ ᾧ) valent Quemadmodum, proprie Secundum id quod. κατὰ τὰ ἥκουον, II. 99. a. N. κατὰ τὰ συνθήκατο, V. 112. b. cum Var. lect. conf. V. 11, extr. cum Var. lect. κατὰ ὑπὸ σιχτο πρῶτα, I. 208. a. consentientibus libris, nisi quod κατὰ praefert Arch. Sic iterum omnes κατὰ ἡμεῖς διαίρομεν II. 6. a. et κατὰ γὰρ ἐποίησι, II. 116. a. et κατὰ συνθήκατο, III, 86. a. (Confer infra, num. 9.)

Huic usui adfinis ille est, quo praepositio Κατὰ ponitur in conferenda una re cum alia, ut μέγαθος (τῷ δένδρῳ τούτῳ ἴσθι) κατὰ συνέην μάλαστα, Magnitudo hujus arboris fere eadem est quae fici, IV. 23. m. ποταμοὶ οὐ κατὰ Νεῖλον ἴοντες μεγάδια, II. 10. m. f. κατ' οὐδὲν, Quasi nihil, Fere nihil, II. 101. a. ubi vide Not. Nescio an eodem pertineant αἰὼς τρυφία κατὰ χόνδρους μεγάλους, IV. 181. a. quae verba H. Steph. in ora sui Herodoti his latinis

reddenda censuit, Frustra salis veluti grumi magni.

6) *Nominibus numeralibus praeposita vacula* Κατά Circiter significat. κατά εξακισία ἑτα, κατά εἰνακισία, κατά τα ὀκτακισία, II. 145. f. κατά πιντήκοντα ἐκτιμῶ, V. 79. m. κατὰ τριακισίας (ῥῆας), VI. 44. f. κατά πιντήκοντα, VI. 79. m. ἀπιδανόν τῶν βαρβάρων κατά ἑξακισχιλούς, VI. 117. a.

7) *Frequenter apud Nostrum* Κατά designat Objectum quod vulgo dicitur, id est Rem aut Personam de qua quaeritur, aut ad quam pertinet id de quo agitur: quo fit, ut Κατά idem valeat ac περί praepositio cum Genitivo aut cum Accusativo constructa. ἐπιμαρτυρῶν τὸν κήρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἀπίξιν, id est περί τῆς ἀπίξεως, Sciscitans de adventu, i. e. de causa cur advenisset, V. 121. 6. m. τὰ κατὰ ῤηγίνους VII. 171. a. sunt Ea quae de Rheginis (περὶ ῤηγίων) memoraverat auctor, τὰ μέλλοντα γινέσθαι καὶ κατὰ τὸν παῖδα, (i. q. περί τὸν παῖδα) I. 34. a. Sic οἶόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας (Quod ad viperas adtinet) ἠπιστάμενη γίνεσθαι, III. 108. a. κατὰ μὲν τὸν κρητῆρα οὕτως ἔσχει, I. 70. extr. ubi forsan τὰ κατὰ μάλλες; sed eodem modo αὖ κατὰ μὲν τὴν Κρέσπου ἀρχὴν - - ἔσχει οὕτω, I. 91. extr. κατὰ Κάρας οὕτω Κρήτις λέγουσι γινέσθαι, I. 171. m. f. τὰ μὲν δὲ κατὰ τὴν Κυρεν τελευτήν - - οὕτω μοι ὁ πιθανώτατος λόγος ἰσχύει, I. 214. f. κατὰ μὲν τὸν ἑρῶτα τὸν

Ξίξιν -- τὸσαῦτα ἐγίνετο, IX. 113. f.

8) *Frequenter item* Κατά τῷτο significat Hoc intuitu, Hoc respectu, Hoc consilio, et denique Propter hoc, ut idem fere ac διὰ τοῦτο valeat, sicut gallice dicimus „Par rapport à cela” pro „A cause de cela.” κατ’ ἄλλο μὲν οὐδὲν, Non aliam ob causam, I. 143. a. κατὰ τοῦτο μοι δοκίμῃ σπινῶσι τὸν γάμον, III. 137. f. κατὰ τοῦτο ἀσθενέες, V. 3. b. κατὰ τοῦτο διαφθαίρομετο, VI. 44. f. κατὰ τὴν Λύκου ἐπωνυμίην Λύκου ἐκλήθησαν, I. 173. m. non tam Propter cum Porro intelligendum, quam Juxta, vel Cum respectu ad Lyci nomen. Rursus vero, ἐμμένειν κατ’ ἄλλο μὲν οὐδὲν, (Nullam aliam ob causam,) κατὰ δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θισσαλῶν, VIII. 30. a. κατ’ ἄλλο μὲν οὐδὲν, Φοβέμενος δὲ, IX. 109. m. f. Adde VI. 51. f. 60. f. VII. 142. f. 166. b. IX. 37. f. et cetera. Notemus porro formulas hujusmodi: κατὰ τὴν τοῦτου προθυμίην τίθνηται. (i. q. τῆς τοῦτου προθυμίας ἕνεκα) το δὲ κατὰ θεοῦς τε καὶ ἐμὲ πέμψας, I. 124. a. m. οὐ κατὰ ταῦτα ἡμῖν, Se non Hujus rei gratia (Ad hoc, Hoc consilio) venisse, VII. 136. m. ἀποπλεῖν κατὰ βίον καὶ οὔης ζήτησιν, I. 94. f. κατὰ λήϊον ἐκπλεῖναι, II. 152. m.

9) *Ad usum illum, quem supra (num. 5.) observavimus, quo* Κατά indicat Modum quo aliquid fit, referendae sunt formulae hujusmodi, ubi κατὰ

Καταβαίνειν.

cum Substantivo, cui praeponitur, vim habet Adverbii, aut ubi graeca praepositio latinae Per respondet. Sic κατ' ἡσυχίαν, Per otium. I. 9. f. κατὰ τάχος, i. q. ταχέως, I. 124. extr. VII. 178. a. κατὰ συντυχίαν, Casu, Forte, IX. 21. a. 91. α. κατὰ δαίμονα, Forte, Fortunà, I. 111. α. κατὰ τὸ ἰσχυρόν, Per vim, Vi et armis. (oide sub Ἰσχυρὸς et conf. Καρτερός.) κατὰ τὸ ὀρθόν i. q. ὀρθῶς, VII. 143. m. f. et id genus alia.

10) τὸ κατ' ὑμίας, τὰδε πάντα ὑπὸ βαρβάρωνι νίμται, Quantum in vobis erat, hæc omnia a barbaris possidentur; i. e. Si per vos stetisset, hæc omnia in barbarorum forent potestate, VII. 158. m.

11) κατὰ praeupos. cum verbo composita, subinde a verbo suo separatur; ut, κατὰ μὲν ἔλυσαν αὐτοῦ τὴν γυναικα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα, IX. 5. f. Conf. Κατακαίειν et Καταλεγειν.

Καταβαίνειν, Descendere. καταβήσονται εἰς Ἰωνίαν, Descendam in Joniam, nempe Susis profectus e superiore Asia, V. 206. f. (Conf. Ἐσκαταβαίνειν.) Subinde vero non de Descensu proprie dicto usurpatur hoc verbum; sed, ubi agitur de homine qui verba facit, dicitur ille καταβαίνειν, In oratione Progredi, Pergere, Convertere se ad aliud quiddam proferendum. λέγων δὲ ταῦτα, κατίβαιμι αὐτὶς παρατινύμενος, His dictis, rursus ad preces se convertit, I. 90. m. ἀρχόμενος ἀπ'

Καταβιβάζειν. 11

ἀρχῆς - - κατίβαιμι εἰς λιτάς (Descendit ad supplices preces) καὶ συγγνώμην ἰωντῶν κελύων ἔχιν, I. 116. extr. ubi ad καὶ κελύων iterum intelligendum καὶ κατίβαιμι κελύων, nam et alibi cum participio construitur id verbum. Sic rursus κατίβαιμι λέγων, Perrexit dicere, Postremo dixit, I, 118. α. λόγους ἄλλους ἰποιῶντο, εἰς δὲ κατίβαιμον συλλυπνύμενοι τῷ πᾶσι, IX. 94. α.

Καταβάλλειν, 1) Dejicere, Evertere, Prosternere, oarūs τοῖς. καταβαλεῖν αὐτῶν αὐξανομένην τὴν δύναμιν οὐκ ἐδδ. I. 46. α. at ibi rectius καταλαβεῖν dedere meliores libri. τὰ οἰκήματα οὐ κατίβαλλι, I. 17. m. καταβάλλων τῶν θιῶν τὰ ἀγάλματα, VIII. 109. m. ἀμυνόμενοι κατίβαλλον πολλοὺς τῶν Λακεδαιμονίων, IX. 63. m. Metaphorice, ἐξάρας με ὑψοῦ, - - εἰς τὸ μηδὲν κατίβαλεις, In nihilum abjecisti, depressisti, IX. 79. α. καταβάλλειν τοὺς χρησμούς, Rejicere oracula, Vim illorum infringere, IX. 77. α.

2) καταβάλλειν φάτιν, Spargere rumorem, I. 122. f.

3) Ut apud alios Scriptores καταβάλλειν ἀργύριον significat Deponere, Solvere, Pendere pecuniam, sic Noster, II. 159. f. αὐτὴ ἡ λίμνη (Mæridis lacus) εἰς τὸ βασιλῆϊον καταβάλλει (Infert in regis ærarium) ἐπ' ἡμέρην ἑκάστην τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων.

Καταβάσις, ιος, η, Descensus de monte, VII. 223. α.

Καταβιβάζειν, Transmitti τὸν κατὰβαίνειν, Curare vel jubere ut

aliquis descendat, Deducere.

Cyrus καταβιβάσας τὸν Κροῖσον ἀπὸ τῆς πυρῆς, I. 87. m. τοὺς ἐκ τοῦ καταστρώματος καταβιβάσαι εἰς κοίλην νῆα, VIII. 119. m.

Καταβοῦν τινὸς, Vehementer accusare aliquem, ἀγγέλους καταβωσκομένους Λευτυχίδει περὶ τῶν εἰς. VI. 85. a.

Κατάγαιος, ου, ὁ, ἡ, 1) Subterraneus. κατάγαιον οἶκημα, IV. 95. f. 96. a. οἰκήματα ἔκπηται κατάγαια, III. 97. m. θησκυροὶ κατάγαιοι, II. 150. m.

2) Terrestris, Hinc στρουθοὶ κατάγαιοι, Struthiones, IV. 192. a. στρουθῶν κατάγαιον δοράς φορεῖουσι προβλήματα, VI. 175. m. Not.

Καταγεῖν, 1) Reducere, τὸν ἡ Ἀθηναίη κατάγει εἰς τὴν ἰαυτῆς ἀκροπολιν, I. 60. f. Sic In patriam reducere, V. 30. m. 31. a. VII. 153. b. τυραννίδας εἰς τὰς πόλεις κατάγειν, V. 92, 1. κατῆγον αὐτὸν VI. 75. a. *commodo redditur Domum revocarunt eum.* 2) κατάγειν νῆα, Adpellere navem ad litus, ὡς εἶδον νῆας πολλὰς καταχθίσας εἰς τὰς Ἀφείτας, VIII. 4. a.

Καταγεῖλαν, Deridere, Irridere, Ludibrio habere, Illudere, Cum Genitivo, κατεγέλασε τῶν Σικωνίων, V. 68. a. Sed apud Nostrum frequentius cum Dativo. τῷ γάλατι κατεγέλασε, III. 37. a. ἱροῖσι καὶ νομαίοις καταγεῖλαν, III. 38. a. Πέρσησι καταγεῖλαν, III. 155. a. ἡμῖν καταγελάτε, IV. 79. m. VII. 9. a. N.

Καταγελάστος, ου, ὁ, ἡ, Ridi-

culus, Risum debens. Πέρσας μὴ ποιήσης καταγελάστους γινέσθαι Ἑλλῆσι, VIII. 100. m.

[Καταγιάζειν. Vitiose olim καταγιαζόμενον legebatur, I. 202. a. m. pro καταγιζομ.]

Καταγίζυν, Incendere odores, etiam ubi non agitur de sacrificio. Sic ὁσφραινομένους καταγιζόμενον τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου (ἐπὶ τὸ πῦρ) μεθύσκεισθαι, I. 202. m.

Sed praesertim in sacris faciendis locus est huic verbo. καταγίζουσι (scil. αὐτὰ, nempe certas victimae partes) πυρὶ, II. 47. f. καταγίζουσι (nempe τὸ σῶμα τοῦ βοός) ἔλαιον ἀφθονον καταχέοντες· καί μιν δὲ τῶν ἱρῶν εἰς. II. 40. f. θυμῆματα παντοῖα καταγίζουσι, II. 130. a. VII. 54. a. Sic θυμῆμα καταγίζομενον, I. 198. καταγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια τάλαστα, I. 183. m. ἐπὶ πυρῆς μεγάλης σῶματα ὅλα καταγίζον, VII. 167. m. *Construitur cum Dativo ejus Deicujus in honorem incenduntur odores aut crematur victima.* Cyrus rogo imponi jussit Croesum, ἐν νόφ' ἔχων αἰσχροδίνια ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ἐπιφθόν, I. 86. a.

Καταγινέειν, i. q. κατάγειν. ἐξ ἱεροῦ -- τοὺς καταφυγόντας ἐκ τῆς μάχης καταγινέων, VI. 75. f. Revocans (sicut κατῆγον, VI. 75. a.) nempe, simulans se illis veniam dare domum redeundi; ἐξ ἐκάλει αὐτὸν auctor ubi de eadem re agitur, VI. 79. a.

Καταγινώσκειν, Judicare de ali-

quo, *vel contra aliquem*, *Superspectum habere*, *Culpare*. οὐκ ἐπιτηδία καταγνόντες κατ' ἐμῶν, VI. 97. *m.* Passiv. καταγνώσθεις πρὸς αὐτίων νεώτερα πρῆσσειν πρηγματα, VI. 2. *f.*

Καταγνάφειν, *i. q.* καταμύσσειν, καταξάνειν, *Perfodere*, *Dilacerare*. πολλῶ μᾶλλον καταγνάφω (τὰς μήτρας), III. 108. *f.* *ubi olim vulgo καταγράφων, paulo ante vero eadem notione ait ἀμύσσει τὰς μήτρας. Vide Var. Lect. et Not.*

Καταγνύναι, *Frangere*, *Diffringere*. *Praet. Med.* κατήγα, *jon. pro κατέγα. Hinc δόρυα κατεγνότα*, *Fractæ hastæ*, VII. 224. *a.*

[Καταγράφειν, *vid.* Καταγνάφειν.]

Καταγωγή, *ης, ῆ*, *Diversorium*, *ubi requiescere et pernoctare possunt iter facientes*. σταδμοὶ καταγωγίων πεντεκαίδεκα, *Mansiones diversoriorum quindecim*, V. 52. *m.* *dein vero in fine ejusd. cap. καταγωγαὶ μὲν νυν σταδμῶν τοσαῦται εἰσι. Porro καταγωγή dicitur etiam Locus quilibet (tectus, puta) ubi requiescere possis. Sic in medio adscensu turrium templi Jovis Beli est καταγωγή τε καὶ θῶκαι ἀμπανστηριοί*, I. 181. *m.*

Καταδαπαῖαν, *Prorsus absumere*, ταῦτα τὰ χρήματα καταδαπάνητό σφι, V. 34. *f.*

Καταδέειν, *Obligare*, *Vinculis constringere*, *In vincula conjicere*. κατ' ὧν ἔδησαν εἰνὸς αὐτῶν μίτρη τοὺς ὀφθαλμούς, *Obligarunt oculos*, II. 122. *m.* *et mox, τοῦτον καταδεδεμένον τοὺς ὀφθαλμούς, ibid. f. κατα-*

δέσας τὰς λάρνακας εἶχε ἰτοίμας, *Obligatas, Vinculis constrictas arcas in parato habuit*, III. 123. *f.* συνιλαβί σφιας καὶ κατέδησε, *Comprehensos in vincula conjecit*, III. 143. *m.* τοὺς ἄλλους κατέδησαν τὴν ἐπὶ θανάτῳ, *scil. δέσιν*, *Reliquos vinxerunt supplicio destinatos*, V. 72. *f.* *N. collatâ Notâ ad I. 109. a.*

Metaphorice, Arguere, Condemnare aliquem criminis admissi. ὅσοι μιν κατέδησαν Φῶρα εἶναι, II. 174. *f.* *cui apponitur, ὅσοι αὐτὸν ἀπέλυσαν μὴ Φῶρα εἶναι, ibid. paulo ante. Rursus, ἣν μὲν καταδέσωσι (αὐτὸν) ἱπποκῆσαι, IV. 68. m. N. et mox ibidem, ἣν δὲ ἀπολύσωσι.*

Καταδέειν, *Indigere, Carere, ut iγῶ καταδέω τούτου significet Hoc mihi deest. Quo spectant locutiones hujusmodi: ἡ εἰς Πίσαν ἐξ Ἀθηναίων ὁδὸς καταδεῖ (sive καταδέει) πεντεκαίδεκα σταδίων ὥς μὴ εἶναι πεντακοσίων καὶ χιλίων, II. 7. b. ἐνδεκα μυριάδες ἔσαν, μίης χιλιάδος καταδεῖν, IX. 30. a. ὥστε τρεῖς καὶ πενήντα μυριάδων, καταδεῖν τισίν, -- μηδὲ τρεῖς χιλιάδας περιγεῖν, IX. 70. *f.* πυραμίδα εἰκοσι πῶδων καταδεῖν, τριῶν πλείδων, II. 134. *a.* *Videri poterat etiam Impersonaliter positum, hoc verbum eadem notione, VIII. 82. f. δύο γὰρ τῶν κατέδει εἰς τὸν ἀριθμόν: sed ibi e superioribus verbis repetendus est Nominativus, τὸ ναυτικὸν κατέδει etc.**

Καταδικνύνειν, unde *Aor. pr.* καταδικαι, Monstrare, Ostendere, Docere. τὸν Ταρτησσὸν οὕτως εἰσι οἱ καταδίδξαντες, I. 163. a. ἐπὶ τὰ κρηνα λαφους ἐπιδείσθαι Κῆρις εἰσι οἱ καταδίδξαντες, I. 171. m. Νικῶ βασιλῆος πρῶτον καταδίδξαντος, scil. Λιβυην εἶναι περιήμυτον, IV. 42. a. *Passivum*: ἐκ τοσούτου κατεδίδακτο εἶδον οὐδὲν χρηστὴν, VII. 215. f.

Καταδήλος, ου, ὁ, ἡ, Manifestus, Compertus. ἐγένετο καταδήλος (ὁ μάγος) τρώῃ τωῖδε, III. 68. a. ἡ τὸν μάγον καταδήλον ἰποίησι III. 88. m. f.

Καταδιδόνειν vel Καταδιδόναι, De-fluere, Influmere, Sese exonerare. ἡ Προποντὶς καταδιδόει (i. q. aliis ἐκδιδόει) εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, IV. 85. f.

Καταδικάζειν, Condemnare. σιωποῦν καταδικάζεις θάνατον, I. 45. m.

Καταδικνύνειν, Existimare, Cogitare, Opinari. ἤκουε τοὺς ἐναντίους λόγους ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκει, I. 22. m. c. 79. m. f. VIII. 4. a. οὐ γὰρ ἂν ποτε κατεδόξα εἶδαι ἢν, Numquam ex-putare potuissim unde ille esset. I. 111. f. εἰ ἐστὶ τὸν καταδικνύνειν ἰγὼ, nempe εἶναι αὐτὸν, Si hic is est, quem ego puto illum esse, III. 69. a. πάντῃ σφίεας καταδόξας -- ταῦτα ποιεῖν, III. 27. a. m. πάντῃ σφίεας καταδόξαντες εἶναι κλῶπας, VI. 16. f. καταδόξας σφίεας ἐθελικακνύνειν, VIII. 69. f. IX. 57. a. *Reperitur cum Dativo constructum hoc verbum, loco Accusativi ut:*

τοῖσι κατεδέκειν νοχμὸν ἂν τι ποιῇν, Quos suspicabantur novum quidpiam molituros, IX. 99. f.

Καταδούπος, ου, ὁ. Sonitus corporis ex alto decidentis. *Hinc* ἡ Κατάδουποι, Cataractæ Nili, II. 17. a.

Καταδουλοῦν, In servitutem redigere VI. 109. a. m. et alibi. *Item in Medio, activa notione.* καταδουλούμενοι τὴν μητρίπολιν, VII. 51. m. VIII. 23. a.

Καταδραμῖν, vide Κατατρέχειν. Καταδρέπειν, Demetere, Destringere. τῶν δινδρίων τὰ φύλλα καταδρέποντες, VIII. 115. a. m.

Καταδύνειν et Καταδύνειν, 1) *Activa*, καταδύσαι, Demergere. τὴν γαυλοῦς καταδύσας, VI. 17. m. N. κατεδύσε τὴν νῆα, VIII. 87. f. et 88. m. et 90. a. m. ἀπὸ τῆς καταδύσεως νῆες, VIII. 90. m. *Hinc Passivum*: ἡ Ἀστὰς νῆς κατεδύνετο, VIII. 90. a.

2) *Notione intransitiva*, Subire, Submergi: καταδύναν εἰς ὕλην, Inter fruticeta se abscondens, IX. 37. m. κατὰ τῆς θαλάσσης καταδεδυμένην τὴν νῆσον, Mari submersam fuisse insulam, VII. 235. a. m.

Καταείδειν, Incantare. καταείδοντες τῷ αἵμῳ. Incantationibus placantes ventum, VII. 191. a. N.

Καταζυγνύναι, Adstringere, Constringere. εἰ ὑπ' ἀναγκῆς κατέζυγχε, VIII. 22. m.

Καταδέρειν, i. q. καταδρῶσαι, Desilire. (conf. Ὑπερβορ.) καταδέρντες ἀπὸ τῶν ἵππων, III. 86. f.

Καταδρώσκειν.

Καταδρώσκειν, Desilire, καταδρώσκοντα τὴν αἵμασιν, VI. 134. f.

Καταδύειν πρόβατα, Mactare pecudes (comedendi causa), VIII. 19. m. f.

Καταδύμιος, ἰη, ἰον, ἰ. q. θυμῆρης, κατὰ θυμὸν ἰών, Gratus, Acceptus, Animi sententiae et desiderio nostro respondens. εὐσεως ταύτης (τῆς γυναικός) οἱ καταδυμῆς, V. 39. a. m. Μαρδονίῳ τὰ σφάγια οὐ δύναται καταδυμῆμι γινέσθαι, IX. 45. m.

Καταδέεσθαι, Revereri, τὰ μὲν κατὰδεόμενος ἡμᾶς, τὰ δὲ καὶ δειμαίνων, III. 72. m. καταδεόμενοι οἱ φυλακὸς ἀνδρες τοὺς Περσῶν πρῶτους, III. 77. m.

Καταινέειν, Collaudare, Comprobare, Consentire, τοῦτον καταινέουσι βασιλεία σφίσι εἶναι, I. 98. a. καταινέσαντος ἐπὶ τοῦτοισι τοῦ παιδός, III. 53. f. ἡμεῖς οὐ καταινέσαμεν, ἀλλ' ἀπίπαιμιν, IX. 7, 1. m. τέλος δὲ καταίνεον, IX. 33. f. καταινέουσι καὶ ταῦτα, Etiam in hanc conditionem consenserunt, IX. 34. f. pro quo mox συνεχώρεον οἱ, cap. 35. a.

Καταίρειν, jon. pro Καθαίρειν, 1) ἰ. q. αἰρεῖιν, Capere, nempe Capere et abducere aut auferre, τὴν πέμπτην τῶν νέων κατεῖλον διώκοντες, VI. 41. a. ubi mox, καὶ τοῦτον αἶμα τῇ νηὶ ἔλκον. Hinc Passivum: εἰ τα χρήματα καταιρεῖται τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, V. 36. m. Et Medium: φθάνει τὰ τόξα κατελόμενος, Rapit, Capit sibi arcum, Prehendit arcum; III. 78. a. ubi

Καταίρειν. 15

mox, τῷ γὰρ τόξα ἀναλαβόντι, de eodem homine.

2) Tollere, Evertere imperium vel potentiam alicujus, Profligare, Debellare hostem, E medio tollere. καταίρειν Κύρον τε καὶ τὴν Περσῶν δύναμιν, I. 71. m. Κύρος τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε, I. 95. a. Αστυάγεια καταίρειν πυρρῶνται, I. 124. f. μὴ καταίρειν ἀλλήλους, II. 147. m. ἐπηγράψαν ἐν τοῖσι τὸν βαρβαρον κατελοῦσι, VIII. 82. m. Inde Passivum: ἡ Αστυάγεια ἡγεμονία καταιρεῖται, I. 46. a. τῆς Δαρείου δύναμεις καταιρεῖται, IV. 137. m. Ἀπρίω ὡδὲ καταιρημένου, II. 172. a. τὴν Εὐρυσθέος ὕβριν κατεῖλον, Eurysthei injurias sustulimus, Finem illarum fecimus, IX. 27. a. m.

3) Notabilis locus est, μεγάλη πηγήματα μεγάλοις κενόνοισι ἐδίλει καταίρεσθαι, VII. 50, 2. m. ubi ego quidem, recordatus vocab. πηγήματα frequententer apud Nostrum idem valere ac δύναμις, ἡγεμονία, ἀρχή, (veluti I. 46. a. et VII. 50, 2. a. proxime ante eum locum de quo quaerimus,) verbum καταίρειν eadem notione acceperam qua illud apud eundem Nostrum frequentatum paulo ante (sub num. 2.) vidimus, ut hoc dicat Herodotus, Magna imperia, Magnam potentiam, non nisi magnis cum periculis Everti posse. At alii, iidemque doctissimi viri, quos in Adnot. ad loc. cit. laudavi, sicut ἀγῶνα vel ἀγώνισμα καθαίρειν interdum significat Pera-

gere, Feliciter conficere certamen, *quam in sententiam etiam ipse Herodotus noster*, IX. 35. *a. composito verbo συγκαταίρειν utitur, sic μεγάλα πρήγματα καταίρειν hoc loco*, Peragere, Conficere res magnas, *intelligunt*.

Κατασιᾶσθαι, Accusare, Inculpate. ἀλλήλων ἄπτετο κατασιῶμενοι, V. 92, 3. *f.*

Κατακαίειν, Comburare, Cremare. κατακαίουσι τοὺς μάντιας, IV. 69. *b.* κατὰ μὲν ἑκαυσαν Δρύμον πόλιν, κατὰ δὲ Χαράδρην, VIII. 33. *a.* κλῖνας -- καὶ κδῶνας, νηήσας πυρὴν μεγάλην, κατέκαιε, I. 50. *m.* ἐπὶ τε κατεκαίετο ὁ ἐν Δελφοῖσι νηὸς, I. 50. *f.* τῶν ἐν Σαρδίσι κατακαυθέντων ἱρῶν, VI. 101. *f.* ζῶντα κατακαυθῆναι, I. 86. *a.* *m.* ἡ οἰκὴ κατεκαήθη, IV. 79. *a.* τὸν νηὸν κατακαίοντα, I. 51. *a.*

Κατακαλυψάμενος, Tegens faciem, Velata facie, (quod alias συγκαλυψάμενος), VI. 67. *f.*

Κατακῆσθαι, Decumbere. κατεκίετο, (jon. pro κατέκειντο) ὀφθαλμιώτες, VII. 229. *a.*

Κατακερτομέειν, Mordacibus verbis uti. κατέχαιρέ τε καὶ κατεκέρτομίμιν λέγων *etc.* I. 129. *a.* πολλὰ κατεκέρτομήσιν μιν, II. 135. *extr.*

Κατακηρύν, Cerā obducere, Cerā circumlinere. κατακηρώσαντες τὸν νέκυν Πέρσαι γῇ κρύπτουσι, I. 140. *a.* κατακεκρωμένον τὸ σῶμα, IV. 71. *a.*

Κατακλᾶν, Frangere. τὰ δόρατα κατέκλων, IX. 60. *m.* *f.*

Κατακλίνειν, Jubere recumbere. τοὺς Πέρσας κατακλίνας εἰς λειμῶνα, I. 126. *m.*

Κατάκλις, ιος, ἡ, (τοῦ γάμου), Nuptiarum celebratio, VI. 129. *a.* *N.*

Κατακοιμᾶν et Κατακοιμίζειν, 1) *Notione transitiva*, Sopire, Cubitum mittere, Curare ut aliquis cubet vel pernoctet. ξιῶν τινα κατεκοίμησε εἰς Ἀμφιαρεῶ, *non ipse pernoctavit, ut temere in latina nostra oratione scriptum est, sed Peregrino alicui persuasit ut is sui causa in Amphiarai ædem cubitum iret*, VIII. 134. *m.* *ubi alii quidem plerique κατεκοίμισι. Vide Var. et Not.*

2) *Notione intransitiva*, Dormire, Dormiendo transigere tempus, αὐτοῦ κατακοιμησάτος τὴν Φυλακὴν, Quum vigiliam dormiendo transegiisset, VIII. 134. *m.* et πάλιν ἄλλοτε τὴν Φυλακὴν κατακοιμήσαντα, *consentientibus utrobique ceteribus libris omnibus; ubi tamen κατακοιμισ. corrigunt docti ari, coll. Xenoph. Mem. Socr. II. 1, 30.*

Passiv. Κατακοιμᾶσθαι, Cubare, Cubitum ire, Dormire. κατακοιμηθέντες ἐν τῷ ἱρῷ, I. 31. *f.* ὃς ἂν ὑπαίθριον κατακοιμηθῇ, IV. 7. *m.* Sic ἐγχευθῆναι, VIII. 134. *extr.*

Κατακοντίζειν, Jaculis confodere.

Κατακοντιεῖ σφίεας, Telis conficiet illos, IX. 17. *m.*

Κατακόπτειν, 1) Cedere, Occidere. κριὸν κατακόψαντες καὶ ἀποδείραντες, II. 42. *f.* τῶν παιδῶν ἵνα κατακόψαι, I. 73. *f.* τοὺς καταφυγόντας κατεκρίβε, VI. 75. *f.* ὑπὸ Θρηίκων κατακοπείας κατ' ὄδον, IX. 89. *f.* 2) Minutatim concidere. *Hinc*

Κατακύνειν.

κατακύνεις, Misere concisus, Dilaniatus, sed etiam tunc sive, VIII. 92. a. 3) κατακύνειν χρήματα, Cudere nummos, III. 96 extr.

Κατακύνειν, idem fere quod ὑπακύνειν, Dicto audientem esse, Parere. Ἀράβιοι οὐδαμᾶ κατηκύνουσιν ἐπὶ δουλοσύνη Πέρσῃ, III. 88. a. Conf. Κατήκου.

Κατακρατύνειν, absolute, Vincere, Victoriam reportare. κατακρατύνεσθαι πολλόν, Ingenti reportata victoria; Postquam longe superior discesserit, VII. 168. m. ὁ Πηνειὸς τῷ ἐννόματι κατακρατύνειν ἀνώνυμους τοὺς ἄλλους (ποταμούς) εἶναι ποιεῖν, Penei nomen victoriam obtinet, (manet,) reliqui fluvii nomina sua amittunt, VII. 129. m.

Κατακρυφύνειν, In frusta concidere veluti carnes. εἰς τοῦτο ἀντιῆξι μαχόμενος εἰς ὃ κατεκρυφύνθη ἀπας, VII. 181. a. N.

Κατακρίνειν, Decernere adversus aliquem, Condecorare. Nullo aut incerto regimine, ὑπαγαγόντες μιν ὑπὸ δικαστήριον, κατεκρίναν, ὡς τὴν φυλακὴν κατακοιμήσαντα, τῆς ὀψιᾶς στερηθῆναι IX. 93. m. Cum Dativo, sicut καταγελᾶν, καταδεκνῖν, et id genus alia, quæ vulgo cum Genit. construuntur. κατακρυμνέων ἤδη οἱ τούτων, II. 133. f. τοῖσι κατακίρῃσι θάνατος, VII. 146. m.

Κατακρύβειν, Abscondere, i. q. κατακρύπτειν, si fides codici Med. et ex eadem familia alijs, in quibus V. 92, 4. m. scribitur τὸ παιδίον φέρουσα ἀπο-

Lex. Herod. Pars II.

Καταλαβείν. 17

κρύβει--εἰς κρυψίλην. Passim quidem Etymologus verbum κρύβω, idem ac κρύπτω valens, adnotavit.

Κατακυλίνειν, Deorsum volvere, κατακυλισθῆναι, Prolabi, Decidere, V. 16. m. f.

Καταλαβείν et Καταλαμβάνειν, Præter. καταλαμβάνειν. Aor. 2. κατέλαβον. Fut. καταλάμφομαι. Aor. pr. Pass. κατελάμφθην. Omisso vulgatissimo hujus verbi usu, quo καταλαμβάνειν τινὰ is dicitur Qui aliquem aliquo in loco Deprehendit, aut, Facientem quidpiam Offendit; notabimus usus nonnullos Herodoto præ cæteris familiares. Scilicet

1) τοῦτο καταλαμβάνει ἐμὲ, aut καταλαμβάνει ἐμὲ ποιεῖν aut πιάσχειν τοῦτο, significat. Hoc mihi accidit; Accidit mihi ut hoc faciam aut patiar. ὅσα καταλελάβηκε μιν, III. 42. extr. εἰ σφίεας αἰεὶ καταλάμψεται μὴ ἀποδέκασθαι, IV. 33. m. f. εἰ ἐμίας καταλελάβηκε ἀδυνάτον τι, IX. 60. f. εἰ μὴ κατελάμβανε τοὺς αἰελοῦρους τοιαῦτα, II. 66. a. et μοχ, βῆτα πρῆγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελοῦρους, ibid. m. τοῦ τὸν πατέρα κατέλαβε πρῆγμα τοιοῦτον, IX. 93. a. ἂν σφίεας καταλαμβάνῃ οἱ αἰετὲς (αὐτοὺς) κατέλαβε, Si eis accideret id quod nunc accidit, IX. 104. a. Sic ἐσήμαινε Μαρδονίῳ τὰ καταλαβόντα, Mardonio significavit ea Quæ acciderunt, IX. 49. a. πρὸς τὴν καταλαβούσαν (scil. αὐτοὺς) συμφορὴν, IV. 161. a. ὅσα φευγο-

B

τας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ ἰπιδόξα καταλαμβάνειν, IV. 11. f. N. (conf. Ἐπίδοξος.) τοῦτον κατέλαβε κίσθαι εἰς. IX. 105. τοῦτον κατέλαβε εὐτυχίῃ τῆς, III. 139. m. Ἰνταφέρεια κατέλαβε -- ἀποθανεῖν αὐτίκα, III. 118. a. Στησαγόρεια κατέλαβε ἀποθανεῖν ἄπαιδα, VI. 38. b. conf. IX. 75. f. σφέας κατέλαβε ἐκλιπὺν τὴν χώραν ὑπὸ ὀφίων, IV. 105. a. Sic, τὸν Κίμωνα κατέλαβε φυγεῖν, VI. 103. a. καταλαμβάνει εἰς -- τοῦτο εἰς ὑμᾶς ἐκθῆναι, III. 65. a. *præeunte H. Stephano (in ora sui Herodoti) interpretatus sum* Eo redactus sum ut id apud vos efferam; *Valla reddiderat Cogor efferre: fortasse satis fuerat, Incedit mihi in animum, qua notione aliis dicitur ἐπὶ ἡδὲ μοι: sed tamen major quædam vis inest isti formulæ καταλαμβάνει με, veluti si latine impersonaliter diceret* Invasit me, id est, Impetus invasit animum meum. *Commode Larcherus: » je » ne puis m'empêcher.*

2) *Frequenter item apud Nostrum*, Καταλαμβάνειν significat Inhibere, Continere, Cohibere, Coërcere. Sic καταλαβεῖν (*perperam olim καταβαλεῖν*) αὐξανομένην τὴν δύναμιν Κύρου, I. 46. a. ubi vide Not. δυναμένους οὐκ ἐπὶ καταλαβεῖν τὸ πῦρ, I. 87. a. (*pro quo est* του πυρὸς ἐπιπρατῆσαι, I. 86. f.) κατελαμβάνει τοὺς Αἰγυπτίους, II. 162. a. (*id est, κατέπαυε* λόγοισι, *ibid.*) ἴσχε καὶ καταλαμβάνει σιωπῶν, III. 36. a. τούτοις αὐτὸν κατελάνε, His

verbis cum inhibere conatus est, III. 52. f. καὶ σφέας Ἀλέξανδρος κατέλαβε, V. 21. m. *id est ἐπίσχε, interprete Suidæ; nempe, Continuit illos; Inhibuit illorum inquisitionem: quo pertinet quod mox ibidem subjicitur, ὁ τῶν Περσέων θάνατος οὕτω καταλαμφθῆς ἐστὶν ἦδη, Persarum cædes ita silentio compressa est. ἰρίζοντας Δαριῆος κατελάνε, III. 128. a. et καταλαμβάνειν τὰς διαφοράς, Inhibere, Componere lites, VII. 9. 2. m. N. οἱ Θηβαῖοι κατελάνε τὸν Μαρδόνιον, Inhibuerunt ulterius progredi volentem, IX. 2. a. N.*

3) ἀναγκαίῃ καταλαμβανόμενος, Necessitate adstrictus, II. 65. a. πίστι τι καταλαβέντες (αὐτοὺς) καὶ ὀρκίοισι, IX. 106. f. *et mox iterum* τούτους δὲ καταλαβόντες ὀρκίοισι, *ibid. quemadmodum etiam legendum videtur*, III. 74. a. *ubi vulgo simplex verbum* πίστι τι λαβόντες καὶ ὀρκίοισι.

4) Καταλαβίσθαι, Sibi sumere, Occupare, Capessere. τὰ δὲ ἄλλοι οὐ κατελάνε, τούτων μνήμην ποιήσομαι, Quæ alii sibi (*commemoranda*) non sumserunt, Quæ alii non occuparunt, Quæ ego commemorabo, VI. 55. extr. Μιλτιάδεια καταλαμφόμενον τὰ πρῆγματα ἀποστέλλουσι, Miltiadem ad Capessendum (*Suscipiendum*) imperium miserunt, VI. 39. a.

5) *Vitiose olim κατελάνε* νότος *legebatur, pro κατελάνετος, II. 8. m. et κατελάνε* pro κατελάνε, IX. 70. f.

Καταλαμπτός.

Καταλαμπτός, ου, ο, Inhibendus, Reprimendus, Coercendus, πρίν τι μίξον ἐξηγασσῶμαι μιν κακόν, καταλαμπτός ἐστὶ ἡμῖν θανάτῳ, III. 127. *ext.*

Καταλείπειν, Commemorare, praesertim ubi Plura sunt quae Ordine aut Explicare commemorantur; itaque subinde latinis verbis Recensere, Enarrare, Describere reddi potest. ἡ καταλεχθῆσα πᾶσα χώρα, IV. 28. α. καταλείπων τῶν Σκυθίων τὴν ἀπορίην, IV. 83. m. ἐποίησε τὰ καταλεχθέντα, Fecit ea quae commemoravi, IV. 95. m. f. τούτων οὐδὲν τῶν κατέλεξαμεν, IV. 114. m. f. τούτων τῶν καταλεχθέντων πεταμῶν, IV. 50. α. ἐθνίων, IV. 118. α. VII. 115. f. ὁ πρότερος αὐγίων καταλεχθῆς, V. 52. m. f. τῶν κατέλεξα πολλῶν ἡγεμονίων αὐτήν, VII. 99. f. cf. VI. 109. *ext.* VII. 115. f. τούτους τοὺς βασιλεῖς καταλαγομένους ὁρθῶς ὑπὸ Ἑλλήνων, Horum regum quorum series recte recensetur a Graecis, VI. 53. α. καταλέγουσι τοὺς ἄνω αἰὶ πατέρας, *ibid.* f. καταλέξει (i. q. γενηλογήσει) ἑωυτὸν μητρόδιν, A matre genus suum repetet, I. 173. f.

Medium: καταλεγόμενος τὴν ἑωυτοῦ παῖδα, Vit. Hom. c. 21. m.

Vitiose olim τὰδε καταλεγόμενα legebatur, VI. 53. α. pro quo oportebat κατὰ ταῦτα λεγόμενα.

Καταλείπειν, Molere, Comminuere. Locustas ad solem siccatas καταλείουσι, Comminuunt in pulverem, IV. 172. α.

Καταλλάσσειν. 19

Καταλείπειν, Relinquere. ὅπως ἔλθοι εἰς τὸ τεῖχος, τὴν στρατιὴν καταλείπειν (relinquere consueverat) ἐν τῷ προστείῳ, IV. 78. m. καταλειμμένος τοῦ ἄλλου στρατεύ, De reliquo exercitu ibi relictus custodiendae Joniae causā IX. 96. m. f.

Καταλείπειν, i. q. καταλιδεῖν, Lapidibus obruere, Lapidare. τούτους ἐξαγαγόντες κατέλειπταν, IV. 167. α. *el* ποῦ οἱ Φωκαεῖς καταλυσθέντες *ibid.* Rursus ἐξαγαγόντες κατέλειπταν, V. 38. α. περιστάντες Λυκίδια κατέλειπταν, IX. 5. m. *el* ποῦ κατὰ μὲν ἔλειψαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα, *ibid.* f. τὸν παῖδα ἐν ὀφθαλμοῖσι τοῦ πατρὸς κατέλειψαν, IX. 120. *ext.*

Καταλιμπάνειν, i. q. καταλείπειν, Relinquere. ἐπόντες ὅτι οὐ καταλιμπάνουσιν (αὐτὸν) ἢ ἐθελοὶ συμπλείν, Vit. Hom. 19. f.

Καταλίσκειν, Deprehendere reum, Convincere delicti. Suspectum verbum, quod olim legebatur, II. 174. m. f. Vide Ἀλίσκειν.

Καταλλάσσειν, Pacem conciliare inter Litigantes. Κορίνθιοι καταλλάξαντες, nempe τοὺς Θηβαίους καὶ τοὺς Πλαταιέας *vel* πρὸς τοὺς Πλαταιέας, VI. 108. m. f. sic Κορίνθιοι καταλλάξαντες (nempe, Hippocratem et Syracusios) VII. 154. f. κατήλλαξαν σφίας οἱ Παριοί, V. 29. α.

Καταλλάσσεισθαι, Reconciliare se cum alio, Dirimere suas lites. καταλλάσσεισθαι τὰς τε ἑχθρας καὶ τοὺς κατ' ἀλλήλους εἶοντας πολέμους, VII. 145. α.

Minus recte olim ἀλλὰ κα-

ταλλάσσει *legebatur* VIII. 140, 1. *f. pro* ἀλλὰ καταλύσασθι.

Καταλογεῖν, *vide* Κατηλογεῖν.

Καταλύειν, *Dissolvere. Mitio-rem in partem, idem valet ac* Dimittere. καταλύειν τὸν στόλον, *Solvere* (*Missam facere*) expeditionem, *Dimittere exercitum*, VII. 16, 2. *a. τῶν ἄλλων καταλυομένων στρατηγῶν, Dimissis reliquis ducibus*, VI. 43. *a. Sic* καταλύσας τὴν διδασκαλίαν *Dissoluto* (*Omisso*) *ludo literario*, *Vit. Hom.* 6. *f. Sed et tristio-rem in partem; ut idem valeat ac* Evertere, *Tollere*, *Delere*. ἐλπίσας καταλύσειν τὴν Κύρου βασιλίην, I. 54. *a. μεγάλην ἀρχὴν καταλύσαι*, I. 53. *f. 91. m. ἰσχυρατίας καταλυούτις, Tollentes juris æqualitatem et libertatem civitatum, Tollentes respublicas*, V. 92, 1. *a. Sic τὴν βουλὴν καταλύειν*, V. 72. *a. non nude significat* *Dimittere senatum, sed Tollere senatum, Munus abrogare senatoribus. Conf. Καταπαύειν.*

Construitur etiam hoc verbum cum Accusat. personae et Genit. rei. Hinc in Passivo obtinet formula hujusmodi, τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν, Exuti sunt imperium, Amiserunt imperium, I. 104. *f.*

Medium Καταλύσασθαι τινί, *i. q. καταλύειν τὴν ἔχθρην πρὸς τινα, Deponere bellum cum aliquo, Pacem cum aliquo componere. καταλύσονται τῷ Πέρσῃ*, IX. 11. *m. Et omisso dativo, sed subintellecto: ἀλλὰ*

καταλύσασθαι (*nempe τῷ βασιλεῖ*.) *παρέχει δὲ ὑμῖν καλλίστα καταλύσασθαι (αὐτῷ)*, VIII. 140, 1. *f.*

Sed et καταλυσάμενοι τὰς ἔχθρας, *Deponere mutuas inimicitias, In gratiam redire*, VII. 146. *a. Conf. προκαταλύειν.*

Καταλύσας *perperam olim legebatur* VI. 140. *d. pro* κατανύσας.

Καταμανθάνειν τὴν βασιλείας στρατήν, *Observe, Explorare exercitum regis*, VII. 146. *a.*

Καταμαργρίειν, *jon. pro* καταμαργαν *vel* καταμαργαίνειν, *Insanire. Φθῶν καταμαργρίων, Livore insaniens*, VIII. 125. *a. ubi olim καταμαργρίων. Vide Var. Lect. et Not.*

[Καταμαρπτέειν, *vide* Καταμαργεῖν.]

[Καταμαχεῖσθαι, *vulgo interpretantur* *Praelio vincere, Debellare, Vitiosa vero est codicis nostri F. scriptura, εὐτα ἀπῆται καταμαχεσόμενοι ἡμῖν περὶ τῆς ἐσόδου*, VII. 209. *m. pro* εὐτοὶ ἀπῆκαται *μαχεσόμενοι.*

Καταμεθύειν, *Inebriare. τούτους καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν*, I. 106. *m.*

Καταμετρίειν (σῖτον) τοῖσι ἐπικουροῖσι, *Metiri frumentum (Certum frumenti demensum praebere) auxiliariibus*, III. 91. *f. quo de loco vide omnino quae infra sub voc. Μυριάς notamus.*

[Καταμήκης, *vocab. vitio creatum, quod interpretantur* *Longus, Oblongus. Nempe καταμήκης ξύλα παχέα perperam olim le-*

Καταμηνύειν.

gebatur IV. 72. m. pro κατὰ τὰ μήκεια etc.

Καταμηνύειν, Indicare, Significare. ἐτήλη καταμηνύει διὰ ἡραμάτων τοὺς οὐρούς, VII. 30. *extr.*

Καταμαίνεσθαι, Luctu squalere, In luctu et squalore esse, VI. 58. a.

Καταμύσσειν, Fodicare, Consuiciare, Lacerare. μῶτον καὶ ῥίνα καταμύσσειται, IV. 71. m. *Conf.* Ἀμύσσειν.

Κατανάσσειν, Constipare. κατανάξαντις τὴν γῆν, VII. 36. f. N. (*Perperam a themate κατανάγειν repetit H. Steph.*) *Conf.* Συναΐσσειν.

Κατανίειν, Coacervare, Cumulatim adgerere et deponere. λαβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα κατανήσας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐθυμίσει, VI. 97. *extr.*

Κατανίμειν, Distribuire. τοὺς δῆμους κατένειμι εἰς τὰς δέκα φυλάς, V. 69. f.

Κατανύειν, Nutu concedere, Adnuere, Concedere. αἰκῶν κατανύει, IX. 111. a.

Καταντίον, Contra, E regione. *Cum Genitivo*: καταντίον αὐτοῦ, VI. 103. m. f. τὸ δ' ἐστὶ Χαλκίδος καταντίον, VI. 118. f. ἐπὶ τὸν καταντίον τῆς ἀεροπόλιος ὄχθον, VIII. 52. a. *Item cum Dativo*: Ἀβυδῶν καταντίον, VII. 33. a.

Κατανύειν, Perficere. κατανύσται τὸν προκείμενον δρόμον, VIII. 98. m. *Et, subintellecto accusativo* τῆς ὁδὸν Conficere, Absolvere viam, Pervenire. νηὶ κατανύσας εἰς Ἀἴμον, VI. 140. a. N. ubi olim καταλύσας.

Κατάπαυσις. 21

Καταπακτός, ἡ, ὄν, i. q. καταπλεκτός, Depactus. θύρην καταπακτὴν, V. 16. m. et f. *interpretatur Portus fere cum Valla*, Januam bene compactam et firmiter obseratam; *Gronovius* Depactam januam; nos *Plicatilem*, quod vereor ne non satis sit. *Videtur Herodotus* januam dicere non erectam, sed humi stratam, et ita compactam, ut, quando clausa erat, cum reliquo tabulato in eodem plano esset.

Καταπατεῖν, Conculcare, Pedibus conterere. καταπατηθῆναι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, VII. 173. m. f. κατεπατίοντο ὑπ' ἀλλήλων, VII. 123. f.

Καταπαύειν, Sedare, et idem fere ac καταλύνειν, Evertere, Finem facere, Delere. καταπαύσαντα τὴν ἐαυτοῦ μεγάλην ἀρχὴν, I. 86. a. καταπαύσαντα τὴν Κύρου δύναμιν, I. 90. f. καταπαύσας Τυβῶνα, II. 144. f. τοὺς τυράννους κατέπαυσε, V. 38. m. καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους, IV. 1. m. καταπαύσαι Δημάρετον τῆς βασιλείης, VI. 64. m.

Passiv. Ἀστυάγης οὕτω τῆς βασιλείης κατεπαύσθη, I. 130. a. Δευτυχίδης Δημάρετου καταπαυσθέντος διεδέξατο τὴν βασιλείην, VI. 71. a. ἡ πρόμαστις ἐπαύσθη τῆς τιμῆς, Abrogatum illi est munus, VI. 66. *extr.*

Κατάπαυσις, ιος, ἡ, Eversio, Finis impositus, Abrogatio imperii. τυράννων κατάπαυσις ἐγένετο, V. 38. m. κατὰ Δημάρετου τὴν κατάπαυσιν τῆς βασιλείης, VI. 67. a.

22 Καταπειρητήριον.

Καταπειρητήριον, ης, ἡ, Bolis, Plumbum exploratorium. κατὰ τὰς καταπειρητήριον, Π. 5. f. 28. f.

Κατάπειρ, jon. pro καθάπειρ, Quem-admodum, Π. 131. a. 144. a. 145. a. 148. f. *ei saepe alibi. κατάπειρ εἰ δῆμοι εἶναι*, Perinde ac si singuli populi essent, I. 170. f. *κατάπειρ ἐν Θήβῃσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον*, Prorsus eodem modo quo Thebis, I. 182. a.

Καταπιτᾶσθαι, Καταπίτῃσθαι et Κατίπτῃσθαι, Volando descendere. τὰς ὄρνιθας καταπιτωμένας, III. 111. f. *ubi alii καταπιτωμένας, alii vulgo καταπιτομένας.*

Καταπιπνύναι, Depangere. σκόλεπας περὶ τὸ ἔρκος κατέπηξαν, IX. 97. f. *στήλη καταπιπνυνία*, VII. 30. f. Conf. Καταπικτός.

Καταπλάσσειν, Illinere, Oblinere. *Cum duplici Accusat* τοῦτο, παχύ ἐόν καταπλάσσονται πᾶν τὸ σῶμα, Hac massa oblinunt totum corpus, IV. 75. f. *Cum Accus. et Dativo.* κατ' ὧν ἐπλάσσει τοὺς ὀφθαλμοὺς (τοῦ κρεοδείλου) πηλῷ, Π. 70. m. κατ' ὧν ἐπλάσαστο τὴν κεφαλὴν πηλῷ, Π. 85. a.

Καταπλαστὺς, ὅς, ἡ, Id quod illinitur, Cataplasma, IV. 75. f.

Καταπλέειν, 1) i. q. simplex πλέειν, Navigare aliquo. καταπλεύσαντες εἰς τὴν Φωκαίην, I. 165. a. εἴτε καταπλέωσι ἐπ' Ἑλλησπόντου, IX. 98. a.

2) καταπλέειν τὸν ποταμὸν videtur idem significare quod

Καταπλώειν.

alibi κατὰ ποταμὸν πλεῖν οὐ πορεύεσθαι. (vide supra, Κατὰ num, 4.) Sic εἰς Βαβυλῶνα καταπλεύσαντες τὸν Εὐφράτην πεταμέν, Secundo flumine Euphrate navigantes Babylonem; Euphrate fluvio Babylonem descendentes, I. 185. m. nam quod ibi vulgo legitur καταπλέωσι τις εἰς τὸν Εὐφράτην, id fenti nullo pacto potest, et haud dubie abjicienda vocula εἰς est, quae e praecedentis verbi terminatione temere irrepsit. Conf. Καταπλώειν.

Καταπλέκειν, 1) Implicare. μὴ καταπλέξαι Τιμόξεινον προδοσίῃ, Timoxenum non implicare proditionis crimine, Proditionis litem ei non intentare, VIII. 128. f. *ubi alii vulgo καταπλήξαι. Vide. Var. Lect. et Not.*

2) καταπλ. τὴν ζῶν. Complicare sive Pertexere, id est, Finire vitam (conf. Διαπλέκειν) οὐκ ἐν τὴν ζῶν κατέπλεξε, IV. 205. a. *idem quod ἀπέβαν κακῶς*, ibid. καταπλέξας τὴν ῥῆσιν, Postquam finem fecit dicendi, VIII. 83. b.

[Καταπλήσσειν, Meta percellere. Hinc καταπλήξαι olim VIII. 128. f. *sed perperam positum pro καταπλέξαι.*]

Καταπλουτίζειν, Ditare, Divitem reddere. Φας αὐτοὺς καταπλουτιῖν, VI. 132. m.

Καταπλώειν, i. q. καταπλέειν, Navigare aliquo. καταπλώσαντες μακρῇ νηὶ εἰς Αἶαν, I. 2. m. εἰς τοὺς Ἕλληνας καταπλώσας, VII. 194. f. ἀντιφῶ Σάμῳ μὴ καταπλώσαι, VIII. 132. f.

Item, nullā mentione factā loci quo quis navigat: ολκιάδι καταπλώσας πληρεῖ ἀνδρῶν, VII. 137. m.

Καταποντοῦν, Mari mergere, In mare dejicere. *εἰς τὴν θάλασσαν προσαγαγόντα καταποντῶσαι Σμύρδιν, III. 30. extr. ταύτην ἐκίλευ (αὐτὸν) καταποντῶσαι, IV. 154. m. f. μύδρον σιδήριον κατεποντῶσαι, I. 165. m.*

Καταπορνύειν, Prostituere. *τὰ θήλια τέκνα καταπορνύουσι, I. 94. a. 196. extr.*

Καταπρίειν, Serrā secare. *καρμυὺς ξύλων καταπρίσαντες, VII. 36. m. f.*

Καταπροδίδοναι, Prodere, Deserere. *εἰ οἱ μὲν καταπροδιδῶσι, (νεμπρὴ ἡμᾶς), οἱ δὲ μὴ θίλωσι τιμωρίην (ἡμῶν), VII. 157. m. f. καταπροδιδούς τοὺς Ἕλληνας, VIII. 94. m. καταπροδόντες τοὺς συμμαχοὺς, IX. 11. a. τας Τιτακὸς καταπροδιδοῖ Τυνδαρίδῃσι, IX. 73. f. ὑπ' Ἑλλήνων καταπροδιδόμενοι, IX. 7, 1. m.*

Καταπροΐξασθαι, Impune facere *aliquid*, Impune ferre. *Constructur cum Participio. τοὺς περιποιήσαντας (τὸν Κροῖσον) οὐ καταπροΐξασθαι, III. 36. extr. N. οὐ γὰρ, ἐμὲ γέ ὧδε λωβησάμενος, καταπροΐξεται, III. 156. f. οὕτω οὐ καταπροΐξονται ἀπρστάνης, V. 105. m. οὐ καταπροΐξαι ἀποτρέπων τὸ χρεὶν γνίσθαι, VII. 17. f.*

Καταπίσθαι (jon. pro καθάπτεισθαι) *verbum regens Genitivum, proprie significans Tangere, Attingere; deinde oero 1) Adgredi, Invadere aliquem. τῇ σιν μάλιστα κατάπισται οἱ ἔχ-*

θροί, Qua potissimum parte adgrediuntur te inimici, VI. 69. m. f. 2) Testari, Antestari, Testem invocare. θίων σε τῶν τε ἄλλων καταπτόμενος ἱμετέρῳ, καὶ τοῦ Ἑρκίου Διὸς τοῦδε, Deos omnes et hunc Jovem domus nostræ custodem testatus oro te, VI. 68. a. N. qui usus verbi derivatus videri potest a more Tangendi vel aram vel ipsam etiam imaginem ejus dei cujus fidem testamur. Sed et eidem verbo locus est ubi quis Hominis alicujus Testimonium invocat. ταῦτα ἔλγι, Δημαράτου τε καὶ ἄλλων μαρτυρῶν καταπτόμενος, Hæc dixit, Demaratum aliosque testes citans, VIII. 65. f.

Καταραιοῦν *vide in Καταρίειν num. 2.*

Καταράσθαι (sive jonico magis more Καταρίσθαι) *Imprecari. καθ' αλλή παλλὰ καταρσάμενος, II, 39. a. m. et mox ibid. m. καταρίονται τῇ κεφαλῇ sive καταρίωνται, ul est in cod. F. Rursus τῷ ἡλίῳ ὑπερβάλλοντι καταρῶνται, IV. 184. a. m. ubi equidem eundem ducem secutus καταρίωνται edidi.*

Καταράσσειν, Præcipitem agere, Præcipitem propellere. *τοὺς λοιποὺς κατήραξεν εἰς τὸν Κιθαίῳνα, IX. 69. extr. ubi olim κατήραξεν edd. Vide Not.*

Καταρρυεῖν, Inargentare, Argentum obducere. *καταρρυρωμένους ἔχων τοὺς προμαχέωνας. I. 98. extr.*

Καταρκίειν, *sequente Participio alterius verbi, Sufficere ad*

aliquid faciendum. *χωρὶς οὐ-
δεμίᾳ καταβήκει πάντα τωτῇ πα-
ριχουσα*, I. 32. f.

Καταβήγγυναι vel *Καταβήσσειν*,
Discerpere, Rumpere. *Medium*:
τοὺς αἰθῶνας κατέβηξαντο πάν-
τες, Disciderunt sibi tunicas,
VIII. 99. m. N. *Passivum*:
*χωρὶς μεταγγαίος καὶ κατεβήγγυ-
μένη*, Terra nigra et Confra-
cta, Rimis hians, Fragilis, II.
12. f.

Passivum: *καταβήγγυσθαι ἐπὶ
γῆν*, praeagnans verbum quod
vocant *Grammatici*, Rumpi et
in terram decidere, III. 111.
f. *καταβήγγυμένοι οἱ κρηνοὶ*,
Rupta et collapsa praecipitia
fossae, VII. 23. m. *χιμῶνα
(λέγεται) καταββαγῆναι*, Tempe-
statem ajunt irrupisse de caelo et
in terram incubuisse, I. 87. m.
Καταββύτος, ὁ, ἡ, Adlutus, Ad-
lutioni ortum debens terra.
τὸ Δίλτα ἰστί καταββύτον, II.
15. m.

Καταββώδειν, (jon. pro *κατοββώ-
δειν*) Pertimescere. *Cum Ac-
cusat.* *καταββώδηςας τὸν ὄνειρον*,
I. 34. m. *ubi olim quidem
κατοββώδ.* *Vide Not.* *καταββώ-
δηςας (sic libri omnes)* τὸ ἐξ
οὐρανοῦ φάσμα, VII. 38. a.
IX. 46. a. 58. m. f. *καταββώ-
δηκότις τοὺς Πέρσας*, IX. 8.
f. *Absolute*, *δρησμον βουλεύονται
καταββώδηκέτις*, Metu perculsi,
VIII. 75. f. *οὕτω καταββώδηκει*,
VIII. 103. m. *καταββώδηκε μὴ
πλεῖν συλλεχθῆντι*, IX. 45. m.

Καταρτᾶν, unde *Κατηρτιμένος*,
(si proba scriptura, quam su-
spectam habuit H. Stephanus
in *Thes. Gr. Ling.* et post eum

alij). Bene compositus, Bene
ordinatus. *Κῶς ἀντὶ τῆς χρηματικῆς
κατηρτιζόμενον μοναρχίᾳ*, III. 80.
a. *ubi Stephanus quidem l. c.*
*κατηρτισμένον scriptum oportu-
uisse suspicatus erat, sed vul-
gatum tuentur libri omnes*,
atque etiam Stobaeus, et is
quidem non modo prout a Ges-
nero est editus, verum etiam
in principe editione Veneta:
quod eo moneo quoniam a Ges-
nero saepius priscam scripturam
ex edita apud Herodotum scri-
ptura temere mutata observari.
Ista igitur si vera scriptura
est, fuerit etiam IX. 66. m.
(ubi nos cum alijs κατηρτισμέ-
νως edidimus) ex complurium co-
dicum pruescripto κατηρτιζόμενος
legendum, Bene composito or-
dine, id est, Apte ordinato
exercitu, Instructa acie pro-
gressus est, quo etiam perti-
net quod paulo post ait, οὕτω
δὲ οὐκίτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατα-
γίετο. Caeterum conf. quae ad
locum citatum adnolavimus.
Pro *καταρτήσω* vero quod V.
106. f. legebatur, commodè
καταρτίσω restituit Wess. Sed
fortasse perinde et *καταρτᾶν* et
καταρτίζειν eadem notione usur-
pavit Noster.

Καταρτίζειν, Resarcire scissa, Re-
stituere, Reconciliare; Con-
cinnare. *καὶ τὰ πάντα καταρτίσω
ἐς τὸ αὐτό*, Ista omnia in inte-
grum restituam, V. 106. f.
N. *ubi olim quidem καταρτήσω
edd.* Μίλητος νοσήσασα στάσι,
μέχρι οὐ μιν Πάριοι κατηρτίσω,
V. 28. f. N. *tam mox cap.*
29. a. κατήλλαξαν δὲ σφικας ὡς

οἱ Πάριοι, *et iterum* Πάριοι Μελσίους κατήρτισαν, *cap.* 29. *f.* *consentientibus libris omnibus.* *Conf.* Καταρτῆν *et* Καταρτιστῆρ.

Καταρτιστῆρ, ἥρος, ὁ, Conciliator, Moderator, Compositor litium. τούτους καταρτιστῆρας εἰδοντο Μιλήσιοι, *V.* 28. *f.* *ubi proxime deinde*, Κατήλλαξαν δὲ σφίας ὤδε. *Inde Pollux* I. 153. τούτους, αὐτ, (*nempe* τούς δι-αλλάκτας) καταρτιστῆρας Ἡρόδοτος καλεῖ. *Sic rursus Noster*, *IV.* 161. *m.* ἐκ Μαντινίης καταρτιστῆρα ἀγαγέσθαι *Conf.* Καταρτίζιν.

Κατάρχεσθαι, *cum Genit.* Auspicari sacra, Lustrali aqua aut vino conspergere victimas aliisque caeremoniis fungi quæ jugulationem victimæ solent antecedere. ἐπὶ αὐτοῦ (*scil.* Ἡρακλῆος, *quem* ἐξηγοντο ὡς θύοντες τῷ Διὶ) πρὸς τῷ βωμῷ κατάρχοντο, *II.* 45. *m.* *Apud Scythas qui sacra facit*, is victimam strangulat, οὐτε καταρξάμενος, (*perperam alii* κατερξάμενος,) οὐτ' ἐπισπείσας, *IV.* 60. *f.* *N.* θύουσι -- τρώπῳ τοιῷδε καταρξάμενοι, ἰσχυρῶ παύουσι τὴν κηφάλην, *IV.* 103. *a.* *ubi in plerisque codd. duæ diversæ scripturæ καταρξάμ. et κατερξάμ. in unam καταρῖξάμ. contractæ sunt.* *Usitata Græcis formula*, κατάρχεσθαι ἱερῶν, Auspicari sacra, *de qua vide Heyne Opuscula Vol. I. p. 326. et quem laudat Valchenar. ad Phoeniss. vers. 576.*

Κατασβῆσαι, Exstingui, Exstin-

ctum esse *IV.* 5. *f.* *N.* κατασβίννυμι, σβίννυμι, σβίω, σβῆμι, *fut.* σβίσω, Exstinguo; *Aor. sec.* ἔσβην, (*sicut* ἔβην, *a* *præss.* βῆμι) *notione intransitiva aut passiva.*

Κατασιτίεσθαι, Comedere. τὸν νοῦν τελευτήσαντα οὐ κατασιτίεσθαι, *I.* 216. *m.* *f.* *III.* 38. *m.*

Κατασκευάζιν, Instruere. τοὺς ὄνους κατασκευάζιν, Rursus instruere asinos et onera illorum recte componere, *II.* 121, 4. *m.*

ἱερὸν πλούσιον, θησαυροῖσι τε καὶ ἀναθήμασι πολλοῖσι κατασκευασμένον, *VIII.* 33. *f.* κατασκευῇ (*sive* *rectius*, σκηνῇ) χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ -- κατασκευασμένη, *IX.* 82. *a.*

Κατασκευῇ, ἥς, ἡ, Adparatus, Supellex. Xerxes fugiens reliquerat Mardonio τὴν κατασκευὴν τὴν ἰαυτοῦ, *IX.* 82. *a.* *sed quod ibi continuo subjicitur*, Πausanίην ὡν ὀρεόντα τὴν Μαρδονίου κατασκευὴν, *id* utique *ostiosum videtur*, *et* σκηνὴν (*non κατασκευὴν*) *ibi scriptum oportebat.* *Vide* Κατασκευάζιν.

Κατασκήπιν, Cum impetu deferri, Ingruere, Incumbere. ἦν (ὁ κοινοτὸς καὶ τὸ φεγγόμενον) κατασκήψῃ ἐς τὴν Πελοπόννησον, *VIII.* 65. *m.* τοῖσι Λακιδαιμονίοισι μῆνις κατίσκηψε Τालθύβλιον, *VII.* 134. *a.* ὅτι κατίσκηψε ἐς ἀγγέλους ἡ Τάλθυβλιον μῆνις, *VII.* 137. *a.* *m.*

Κατάσκοπος, ου, ὁ, Speculator, Explorator, *I.* 100. *f.* (*ubi junguntur* οἱ κατάσκοποι τε καὶ κατήκοοι) ἐπισκοπεῖσθαι γὰρ κατάσκοπος ἐποφόμενος, *I.* 112.

m. III. 19. a. 123. m. 134. f. 136. f. et sæpius alibi, præsertim ubi agitur de his Qui res hostium explorant.

Κατασπώντων, Irridere, Cavillis et mordacibus dictis insectari alicquem. κατίσπωντον Δαρείον καὶ τὴν στρατὴν αὐτοῦ, III. 151. m.

Κατασπῆν, Detrahéro, Deducere naves in mare. κατασπῆσαντες τὰς νῆας, ἐπλινον παρὰ τὴν ἡπειρον, VII. 193. a.

Κατασπουδάζειν, Rebus seriis intentum esse. εἰ ἐθέλοι (ἄνθρωπος) κατασπουδάζειν αἰτί, II. 173. f. οὐδαμῶς κατασπουδασμένος ἀνὴρ, II. 174. a.

Κατάστασις, ιος, 1) Status, Constitutio, Conditio. Κορινθίους ἢ πόλιος κατάστασις τοιήδε, V. 92. 2. a. οὕτω δὲ ἀνθρώπου κατάστασις, Hæc est hominis conditio, II. 173. f. ὅσα ἐν ἀνθρώπου φύσι καὶ καταστάσι ἐγγίνεται, VIII. 83. m.

2) Constitutus ordo, Constituta rerum gerendarum ratio. ἐχράτο δὲ καταστάσι (sic καταστάσι suo more scripserat Herodotus) πηγμαίων τοιήδε, II. 173. a.

3) Aditus datus alicui ad senatum vel ad populum; proprie, Quando quis introductus Stat coram senatu aut in concione populi, Audientia quæ alicui datur. οἱ δὲ σφι τῇ πρώτῃ καταστάσι ὑπεκρίναντο etc. III. 46. a. ubi paulo ante, καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, et mox, δεύτερα καταστάντες, ibid. συνέπιπτε ὥστε ὁμοῦ σφίον γίνεσθαι τὴν κατάστασιν, Acci-

dit ut utrique simul in senatum essent introducti, VIII. 141. m. τῇ προτιροῦν (ἡμέρῃ) τῆς ὑστάτης καταστασιος μελλούσης ἵσθαι, IX. 9. a.

Καταστράζω, Tegere, Obtegere. ἡψὶ καταστράζουσι (τὸν νεκρὸν), IV. 71. m.

Καταστῆγασμα, τὸ, Tegmen, Tegumentum, Tectum. Pleonastice dicit Herodotus καταστῆγασμα τῆς ὀροφῆς, II. 155. f. pro ὀροφῇ καταστῆγασμα, nempe τὸν μονόλιθον νηόν.

Κατάστεγος, ου, ὅ, ἡ, Tectus. Sed αὐλαὶ κατάστεγαι II. 148. a. m. videntur eadem esse quæ αὐλαὶ περιστυλαί ibid. f. nempe Aulæ tectis porticibus circumdatae. Vide Not. ad II. 148, 12.

Καταστρέβω, et Καταστραπύω, Prosternere. ἰσπισούλης δὲ, κατιστόρισαν αὐτίων ἱεραστῶν, IX. 69. f. ἐπὶ δὲ σφι πάντες κατιστρώοντο, VIII. 53. f. ubi processit τοὺς ἱκέτας ἐφόνευσαν, in re eadem. ὡς δὲ τοῖσι Ἕλλησι κατιστρώοντο οἱ βαρβαροὶ, IX. 76. a.

Καταστρέψασθαι, Sibi subdicere, Subigere, Evertere et in potestatem suam redigere, τοὺς μὲν κατιστρέψατο εἰς φόρου ἀπαγωγὴν, τοὺς δὲ, φίλους προσηύκατο, I. 6. m. II. 182. extr. III. 88. a. ταύτην (τὴν Νάξον) κατιστρέψατο πολέμῳ, I. 64. m. βουλόμενος καταστρέφειν τοὺς μὴ δόντας αὐτῷ γῆν καὶ ὕδαρ, VI. 94. m. ὡς ταύτην ἔσχον, κατιστρέφοντο καὶ τὴν ἄλλην Μακεδονίην, VIII. 138. extr. ἀπικόμενοι τοῦτω καταστρέψασθαι τοὺς ἐπικυρώτας,

Καταστροφῇ

I. 78. *m. f.* τοὺς μὴ τὰ σὰ Φρονιόντας ῥηιδίως, καταστρέφειν, IX. 2. *extr.* πρὶν Λυδούς καταστρέψασθαι, I. 71. *extr.* τοῦτον καταστρεψάμενος, I. 130. *extr.*

Passivum, notione passiva.

ὥς οἱ Λυδοὶ κατεστράφητο ὑπὸ Περσέων, I. 141. *a.* ἤδη σφι ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἡν κατεστραμμένη, I. 68. *extr.* Κύπριοι πρὸς κατεστραμμένοι, VI. 6. *f.* ἀποστάντες δέ, ἐπίσω κατεστράφησαν, (*alii*, κατεστράφησαν) I. 130. *m.*

Καταστροφῇ, ἥς, ἡ, Subactio, In polestatem redactio. οὐ καταστροφῇ ἐγένετο τῶν πόλεων, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἀρπαγῇ, I. 6. *f.* κατὰ Ἰωνίης τὴν πρώτην καταστροφῇ, I. 91. *extr.* ἀπεκίμπετο ἡ στρατιὴ ἐπὶ Διθύων καταστροφῇ, IV. 167. *f.* καταστροφῇ ἐνπεσὼς αὐτῶν ἐποίησατο, VI. 27. *extr.*

Καταστρωμα, ατος, τὸ, Tabulatum navis. VIII. 118. *m.* 119. *m.*

Καταστρωννύειν, *vide* Καταστορέειν. Καταστυρεῖν, Populari, Diripere, Vastare. ἐξαιρησάντες τὰς πόλεις ὅσας πρότερον οὐ κατέστυραν, VI. 33. *m.* κατὰ μὲν ἰσχυρὰν Φάληρον, κατὰ δὲ -- πολλοὺς δήμους, V. 81. *f.*

Κατασφάζειν, Jugulare, Interficere. ἐπὶ δὲ σφίσις ἴδε, κατέσφαξε, VIII. 127. *m.* ἰωντὸν ἐπικατασφάζει τῷ τυμβῷ, I. 45. *f.* *idem* *valet* ac ἰωντοὶ κατασφάζει ἐπὶ τῷ τυμβῷ.

Κατασχεῖν, *vide* Κατέχειν et Κατίσχειν.

Κατασώχειν, Conterere. κατασώχουσι περὶ λίθου τρηχύν κυπα-

Κατατήκειν. 27

ρίσσει καὶ κίδρου, Conterunt in aspero lapide circumagentes ligni cypressi et cedri frusta, IV. 75. *m. N.* et *mox* τὸ κατασώχόμενον τοῦτο, παχύν ἶόν, ibid.

Κατατίνειν, 1) *Activa notione*, Tendere, Intendere, Extendere. κατέτινον τὰ ὅπλα, Intenderunt rudentes, VII. 36. *m.* κατέτινε σχινοτυνίας ὑποδείξας διώρυχας, (*proprie dicendum erat* ὑπὲρ διώρυχας, κατατίνων αὐτὰς σχινοτυνίας, *sive commodius etiam*, κατέτινε σχαίνους, ὑποδείξας διώρυχας σχινοτυνίας) Tensis funibus monstravit (designavit) fossas duccendas, I. 189. *f.*

2) *Passiva sive Intransitiva notione*, Extendi, Porrigi, Pertinere ad aliquem locum. γὰρ κατατίνουσα ἐπὶ Ἀγγίτην, VII. 113. *b.* ubi *mox* τίνουσα εἰς τὸν Στρυμόνα, *eadem notione*. τῆς χωρὸς ποδίων ἐταῖος ταύτῃ κατατίνει, VIII. 31. *m.* παρήκε αὐτοῦ τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθρίων, παρὰ Ἰστιάς, κατέτινε δὲ εἰς τὴν Πλαταιίδα γῆν, *Castra illius, incipientia ab Erythris, et præter Hysias porrecta, pertinebant usque in fines Plataeensium*, IX. 15. *m.*

Κατατμήκειν, Secare. ἡ πόλις κατατμήκεται τὰς ὁδοὺς ἰθείας, *Urba secta est viis ad rectam lineam ductis; vias habet ad lineam sectas*, I. 180. *m.*

Κατατῆκειν, Emacerare, Colliquefacere, Consumere. *In cadaveribus ad condiendum præparandis*, ἡ κιδρὴ ἅμα ἰωντῇ

τὴν πηδὺν καὶ τὰ σπλάγγνα κατατετηκότεα ἱξάγει (ἐκ τῆς κοιλίας) τὰς δὲ σάρκας τὸ λίκτρον κατατίθει, II. 87. m.

Κατατιθέναι, Deponere, Propone. εἰς μέσον Πέρσῃ καταθῖναι τὰ πρήγματα, III. 80. a. εἰς μέσον Κῶνσι καταθίς τὴν ἀρχὴν, VII, 164. a. (*Pro quo est simplex verbum*, πάντα εἰς μέσον ἔθης τῷ δήμῳ, IV. 161. extr.) ἐκατὸν ταλάντα καταθῖναι (Deponere, Persolvere) τῷ θεῷ, IX. 120. m.

Medium. καταθίσθαι, Suum in usum aliquid deponere; Sibi in tuto ponere *aliquid*, *quod repetere, aut quo frui possis quando volueris. Hinc* καταθίσθαι κλέος, Certam sibi gloriam parare, Consequi gloriam, VII. 220. f. IX. 78. a. *Similiter*, χάριν *vel* χάριτα κατατίθσθαι (τινὶ *vel* εἰς τινά), Deponere sibi, Collocare beneficium *apud aliquem*, Gratiam *apud aliquem* inire. δοκίοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι, VI. 41. m.

Legebatur olim, nec male, παραθήκη (σφίας) κατατίθενται εἰς τοὺς ἰχθύστους, VI. 73. extr. *ubi alii quidem libri* παρατίθενται *dederunt. Vide Not.*

Κατατοξεύειν τινά, Sagittam in aliquem emittere, Sagittis configere. ἐλάμβανι τὸ τόξον, ὡς κατατοξεύσων αὐτόν, III. 36. m.

Κατατρωματίζειν, Vulneribus conficere. *Præter pass.* κατατρωματίζσθαι, vulneribus confectum esse, VII. 212. m.

Κατατρέχειν, Decurrere, Cursu descendere. ἀπὸ τῶν ἄκρων καταδραμόντες, VII. 192. a.

Καταφαίνεσθαι, perspicue adparere. ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι, Ut mihi fit manifestum; Ut mihi prorsus videtur, I. 58. a.

Καταφάρμασσειν τινά, Veneficiis uti adversus aliquem. ὦ γύναι, κατὰ μέ ἐφάρμαξας, II. 181. m.

Καταφίρης, εὖρος, ὅ, ἡ, *idem quod apud alios* καταφίρης, Declivis. εὐτε ἂν γίνηται καταφίρης ὁ ἥλιος, Quando versus occasum declinat sol, II. 63. a. N.

Καταφυγεῖν, Profugere, Confugere. εἰς τὸ (ἱερὸν) καταφυγὼν οἰκίτης ὅτεν ἀνθρώπων, Quod in templum si confugit servus hominis cujuscumque, II. 113. m. τοὺς καταφυγόντας ἐκ τῆς μάχης. VI. 75. f.

Καταφοιτεῖν, *jon. pro* καταφετᾶν, Descendendo frequentare. καταφοιτεῖοντες οἱ λέοντες τὰς νύκτας, καὶ λίκοντες τὰ σφέτερα ἦθια, Leones, relictis suis sedibus, noctu Descendere soliti, VII. 125. a.

Καταφονεῖν, Trucidare, Contrucidare. τούτων μὲν τοὺς πλείους κατεφόνευσαν I. 106. m. Sic I. 165. f. III. 157. m. *et f.* πάντας σφίας καταφονεῦσαι, II. 45. m.

Καταφορέειν, Deferre, Devehere. χρυσὸς καταφερέμενος ὑπὸ ποταμῶν, III. 106. m. f. Pactolus fluvijs, ψῆγμα χρυσοῦ καταφορέων ἐκ τοῦ Τρωῶλου, V. 101. m.

Καταφράζεισθαι, Observare, Animadvertere. καὶ τις καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιῶντα, IV. 76. m. *Vide verbum simplex.*

Καταφρονέειν *apud Nostrum*, *jonico more*, *idem fere ac sim-*

Καταφυγάνειν.

plex φρονεῖν *significat*, Cogitare, Existimare. καταφρονήσαντες Ἀρκάδας κρίσεις εἶναι, Existimantes Arcadibus se praestantiores esse, I. 66. a. N. καταφρονήσαντες ταῦτα, Haec cogitantes, VIII. 10. m. N. Etiam Cogitare de re quadam, Animo volvere. καταφρονήσας τὴν τυραννίδα. Cogitans de regno occupando, I. 59. m. N.

Καταφυγάνειν, i. q. καταφεύγειν, Confugere, Fugā se recipere. οὗτοι δέ, ὡς εἰδωκότο, καταφυγάνουσι εἰς Μυκάλην, VI. 16. a.

Καταχαίρειν (τινί), Malo alterius gaudere. ἐόντι αἰχμαλώτῳ προστάς ὁ Ἀρπαγὸς κατέχει τε καὶ κατεκέρτομι, I. 129. a. εἴτε εὐνοίῃ ταῦτα ἐποίησε, εἴτε καὶ καταχίρων, VII. 239. m.

Καταχεῖν, Colliquescere, Confilere. καταχεάμενος χρυσὸν ἀπλῆτον, I. 50. a. m. Conf. Καταχεῖν.

Καταχθόμενος τῷ ἔργῳ, (τὸ ἔργον ms. F.) Indolenscens operis molestiam, Sub operis onere Ingemiscens, II. 175. f. ubi quidem καὶ αχθόμενος ex uno cod. Arch. edidit Wess.

Καταχορδεύειν, Laminare, Secundum longitudinem minutatim dissecare. τὴν γαστέρα καταχορδεύων, VI. 75. f. N. ubi paulo ante, ἐπιτάμνων κατὰ μήκος τὰς σάρκας, de eodem facto furiosi hominis.

Καταχύν, Obruerere, Tegere, proprie injecta humo, sed et sabulo, telis, aut alijs rebus. ἐπὶ τε ἐγίνοντο ἐν τῇ ψάμμῳ,

Καταχύν. 29

πνέσας ὁ νότος κατέχουσι σφίας, IV. 173. b. ἐν τούτῳ σφίας τῷ χώρῳ -- κατέχουσαν οἱ βάρβαροι βάλλοντες, Telis obruerunt, VII. 225. f.

Καταχρᾶν, i. q. ἀποχρᾶν, Dare vel Facere id quod satis est, Sufficere. ἀπὸ λόφου, ἡ λοφὴ κατέχρα (αὐτοῖς), Loco crista ipsa juba illis sufficebat, Juba praestabat illis usum crista, VII. 70. f. ὡς οἱ καταχρᾶ εἰ βούλονται Φωκαίεις etc. I. 164. a. οὐδὲ οἱ καταχρήσει, ἡμίας καταστρεψάμενῳ, υμῶν ἀπείχεσθαι, IV. 118. m. id est, οὐδέ οἱ καταχρήσει καταστρεψάσθαι ἡμίας, καὶ etc.

Medium, Καταχρησασθαι, Interficere. καταχρησασθαι ἰωντὸν, I. 82. extr. τὸν παῖδα κατεχρήσαο, Interfecisti puerum, I. 117. a. ἐπὶ ἑμῖλλον σφίας καταχρήσασθαι, IV. 146. m. καταχρήσονται τὴν ὑποζάφορον, VI. 135. m. Passivum, Καταχρησθῆναι, Interfici, Supplicio adfici, IX. 120. f.

Καταχρυσούν, Inaurare. καταχρυσώσαντα αὐτὴν (τὴν βουνὴν ξυλὴν) I. 129. f. νομισμα μαλύβδον καταχρυσώσαντα, III. 57. b. τὴν κεφαλὴν (τοῦ τιθιῶτος) καταχρυσούσι, IV. 26. m. (ubi olim ἀποχρυσ.) καταχρυσωμένους ἔχων τοὺς προμαχίῳνας, I. 98. extr. ἐν νηῷ μικρῷ ξυλῶν κατακεχρυσωμένῳ, II. 63. m. Conf. Ἐπίχρυσος.

Καταχύν, Profundere, Effundere. κατὰ δ' ἀφροτάτοις ἐροφῶσι αἷμα μέλαν κίχεται, De summis tectis niger sanguis Defluit, VII. 140. f. in Orac.

ὁ χώρος ἐν τῷ αἰ ἄκανθαι (τῶν ὀφίων) κατακεχύχται, *Locus ubi spinæ serpentum Effusæ (Ingenti multitudine passim coacervatæ jacent, II. 75. a. ubi pro κατακεχύχταις αἱ κατακεχύχταις præferunt, quæ verbi formatio, a nobis licet in Adnot. ad loc. cit. improbat, simili exemplo ἱσταλάδα VII. 89. extr. poterit defendi, quo in verbo non magis, quam in κατακεχύχταις, litera δ in locum literæ σ successit.*

Καταψῆν, *Contrectare, Demulcere.* τὴν δὲ καταψῆσαν τοῦ παιδίου τὴν κεφαλὴν, VI. 61. f. θάλπουσαν *interpretantur veteres Grammatici. Vide Gregor. Dialect. jon. §. 158. et ibi a Viris doctis adnotata.*

Καταψευστός, ἡ, ὄν, *Fictus, Fabulosus. Hinc Compositum Ἀνατάψευτος, IV. 191. extr. N.*

Κατεγγίειν, *Infundere.* τὸν φέρον -- εἰς πύλους κираμίους τήξας κατεγγίει. III. 96.

Κατικαζῖν, *Conjectare, Existimare, Susplicari.* ταῦτα οἱ βάρβαροι κατικαζόν. Sic judicabant barbari, VI. 112. m. καὶ πρὶν κατικαζούσα (*Suspicata, Conjecturâ adsecuta*) τὰ γινόμενα, IX. 109. m. f.

Κατιλίειν, *proprie* Convolvare, Conglobare; *inde* Catervatim compellere aliquo, *et ibi* Includere. κατιληθέντες εἰς τὸ τιγχοῦς, I. 80. extr. εἰς τὸ ἄστν, I. 176. a. εἰς Μίμφον, III. 13. a. εἰς τὴν ἀνρόπολιν, III. 146. extr. εἰς τὰ ἀκρὰ τῆς Μυκάλης, IX. 107. a. κατιληθήσαν εἰς Διὸς ἱερὸν μέγα, V. 119. m. et

mox ibidem, κατιληθέντες ἐν θαῦτα, Ibi conclusi, conglobati. κατιληθήσαν εἰς τὸν Πάρησσον, In Parnassum compulsi, Ad Parnassum conclusi, VIII. 27. m. Similiter ἐν ὀλίγῳ χώρῳ πολλὰι κυριαδες κατιλημμεναι ἀνθρώπων, IX. 70. m. f. N. ubi perperam olim κατιλημμένοι edd. et mssst. Sic et IX. 31. f. περὶ τὸν Πάρησσον κατιλημμένοι probati libri dederunt, ubi quidem vulgatum olim κατιλημμένοι προευντίβους duobus codd. Paris. defendit Gailius in Philol. T. IV. p. 354. sq.

Κατιλίσσιν, *Involvere, Circumvolvere.* τὰς κνήμας ῥάκσι φασκίεσι κατιλίχατο, Crura circumvoluta habebant, VII. 76. a. (*conf. simpl. Εἰλίσσιν.*) Similiter, *Obligare vulnera.* τὰ ἔλκυσιν σινδένος βυσσίνης τελαμῶσι κατιλίσσοντες, VII. 181. m. f. ubi temere κατιλίσσοντες editiones nonnullae.

Κατιλύειν, *Obvolvare, Contegere, Obtegere.* ἕρως πέτρῳ ψάμμῳ κατιλυμένον, II. 8. m. ubi alii quidem olim κατιλημμένον male.

Κατιπιῖν (τί τινι), *Denunciare, Renunciare alicui aliquid, I. 20. b. Sed jonico magis more Κατιπίαι, Denunciandi, Accusandi notione, II. 89. extr. ubi alii quidem κατιπιῖν.*

Κατιργγύνειν et Κατιργγύναι, *Compellere, praesertim in angustum locum ubi quis includatur. κατιργγύνει (τοὺς βούς) εἰς μέσα τὰ φρύγανα, IV. 69. a. (Conf. Ἀπολλύναι.)*

Καταρύνειν.

Καταρύνειν, i. q. καταρύνειν, Detrahere, In littus Pertrahere ex mari. καταρύναντες ἐς τὴν Σαλαμίνα τῶν ναυηγίων ὅσα ἐτύγχανε ταύτῃ ἵοντα, VIII. 96. a.

Καταλίσσιν, vide Καταλίσσιν.

Καταλύνειν τὰς νῆας. Deducere naves in mare. τῶν πᾶν κατελκυσθεῖσιν ἐς τὴν θάλασσαν, VII. 100. m.

Καταπίζειν, i. q. simplex, Existimare, Sperare. καταπίζει ἐνπιτίως τῆς θαλάσσης κρατήσιν, VIII. 136. f.

Καταπίγειν, Urgere. οὐδένος κακατεπίγοντος ἡμῖν, VIII. 126. m.

Κατεργάζεσθαι, 1) Facere, Perficere, Conficere, Peragere, πρῆγμα-τα μεγάλα κατεργάσασθαι, V. 24. a. m. οἱ σοὶ δοῦλοι τὸ ἔργον κατεργάσαντο, VIII. 102. m. Inde Passivum: τὰ δὲ οἱ κατεργάστο, I. 123. a. m. et paulo post, κατεργασμένου δὲ οἱ τούτου, ibid. κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων, I. 140. m. f. τοῖσι δ' ἂν μὴ κατεργασμένον ἢ τοῦτο, IV. 66. a. ἔργα ἡμῖν κατεργασμένα, VII. 26. extr. ἀρετὴ ἀπὸ σοφίης κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ, VII. 102. a. τούτων τῶν τὸ πᾶν σφί ἦδη δαμόντων κατεργάσθαι, VIII. 100. a. m. Aor. pr. Pass. οὐκ ἰδύνατό οἱ κατεργασθῆναι, nempe τὸ πρῆγμα ὃ ἰβούλιτο, IX. 108. a.

2) Notemus peculiare nonnullos verbi hujus usus. Nempe, sicut latino verbo Conficere, sic et graeco Κατεργάζεσθαι ea subinde vis inest, ut potissimum spectetur Finis rei

Κατεργάζεσθαι. 31

impositus. ὡς δὲ οὗτοι γε ἐνπιτίως κατεργασόμενοι, scil. τὸ πρῆγμα vel τὸ πᾶν, Quippe saltem hos facile Confecturos rem, Finem rei imposituros, VII. 211. a. ὑπιδέκετο ἑωυτοῦ κατεργάσασθαι, Pollicebatur se sui (vitae suae) finem facturum, Se ipsum interfecturum, I. 24. m. (quod aliis διεργάζεσθαι.) κατεργάσασθαι τὴν ἑλλάδα VIII. 100. a. non significat quod Valcken. Not. ad VI. 102, 2. ait, Vastare Græciam, sed Græciæ (id est, potentiae et libertati, rebus Græcorum) finem imponere, Debellare Græciam et prorsus Subigere. Sic κατεργασάμενοι τὴν (Περσίων) ἡγεμονίην, III. 65. f. possit fortasse intelligi Finem fecerunt imperio Persarum, sed et commode, ut nos reddimus, intelligi potuit Sibi pararunt; quemadmodum apud Xenophontem Socrates ait, Memorab. III. 6. extr. πειρῶ κατεργάσασθαι τὸ εἶδεναι ἃ βούλει πράττειν: quo etiam pertinet quod apud Nostrum loc. cit. verbum κατεργασάμενοι respondet praecedenti κτησάμενοι.

In verbis istis, χρόνῳ δὲ κατεργάσατο καὶ ἀνέπιπσι Ξέρξης, ὥστε ποιῆεν ταῦτα, VII. 6. a. cum aliis intellexeram κατεργάσατε ἃ ἰβούλιτο. Confecit id quod voluerat. Sed rectius intelliges κατεργάσατο τὸν Ξέρξην καὶ ἀνέπιπσι αὐτὸν, Vicit, Expugnavit Xerxem, (quemadmodum dicimus Expugnare aliquem precibus) et per-

sua sit ei. *Similiter apud Xenoph. Mem. II. 3, 16. κατιργασαι τοὺς ἀνδράποους idem valet ac ἰλαίς, quod ibi paulo ante legitur. Eodem pertinet quod apud Nostrum est, ὡς δὲ οἱ προσπίμποντι οὐκ ἰδύνατο κατιργασθῆναι, IX. 108. a. ubi non intelligitur τὸ χρέμα, sed ἡ γυνή οὐκ ἰδύνατο οἱ κατιργασθῆναι, Mulier non potuit ab illo (solicitationibus ac promissis illius) Expugnari, Vincī, Permovei, Persuaderi. Σαρδῶν νῆσον κατιργάσασθαι, Sardiniam insulam Subigere; In (regis) potestatem redigere, VI. 2. m.*

Κατίργυν, jon. pro κατίργυν, Propellere, Compellere, Coërcere, τοὺς περιγενομένους εἰς τὰς νῆας κατίρξαν, In naves Compulerunt, et ibi coërcuerunt, Excensione prohibuerunt, V. 63. f. N. κατίργοντες πολλὸν τοὺς Ἀθηναίους, In angustias cogentes, Arcte prementes, VI. 102. a. N.

Κατιρέμιν, Discindere, Discerpere. τὰ τε ἐσθῆτος ἰχόμιναι εἶχον, τὰῦτα κατιρέμινοντο, III. 66. a. conf. Καταβήγγινειν.

Κατιρεῖν, i. q. κατισπεῖν, 1) Deferre nomen alicujus, Accusare. ἀλλὰ σφίς αὐτὸς ἐγὼ κατιρεῖω πρὸς τὸν Μάγον, III. 71. extr. 2) Declarare, Ingenue profiteri. πᾶν εἰς σὶ κατιρησεται (ὕπ' ἐμοῦ) θωληθές, VI. 69. a.

Κατιρέμπιν, Diruere, Destruere. κατὰ γὰρ μιν (τὴν πόλιν) ἐρείπει πῦρ τε καὶ οὖτος Ἀρης, VII. 140. m. in Orac.

Κατιρέμιν, vide Κατιρεῖν.

Κατίρχεσθαι. 1) Rodire in patriam, praesertim, post exilium. εἴ πως κατίλδωσιν εἰς τὴν ἐαυτοῦ, V. 30. a. m. (conf. κατιέναι, a καίμην.) 2) κατίρχεται ὁ Νείλος, Descendit, Desinit Nilus in agros; nempe, postquam auctus exsuperavit suas ripas, I. 19. a. m.

Κατιύχεσθαι, Procarī, in bonam partem. πᾶσι τοῖσι Πέρσῃσι κατιύχεται εὐ γίνεσθαι καὶ τῷ βασιλεῖ, I. 132. m. Absolute, κατιυξάμενοι, Deos precati, II. 40. a. et IV. 172. f.

Κατιυξασθαι et κατάρξασθαι subinde a librariis confusa vide supra voce Κατάρχεσθαι.

Κατινωχέσθαι, Laute epulari. ἐπλήσαντες τὰ κρέα κατινωχέσθαι, I. 216. m.

Κατίχην, 1) Potiri. ἵνα κατασχή τὰ ἐν Σάμῳ πρήγματα, III. 143. f. τὰ χρέματα Σάμιος ἀνὴρ κατίσχει, IV. 43. extr. μέλλων τὴν ἀκροπόλιν κατασχήσειν, V. 72. m. κατασχόντες ταῦτα τὰ χωρία, Locis hisce Potiti; Occupatis hisce locis, VI. 101. a. cum Var. Lect. et Not. Tum in Medio: κατασχέσθαι τὰ χρέματα, Sibi retinere, Intervertere pecunias, VII. 164. f.

2) κατίχην τινὰ videtur significare Detinere, Morari aliquem, in illis verbis κατίχων πολλὸν τοὺς ἄλλους, VI. 129. a. Certe Passivum, ἰνδαντα κατιχόμενοι haud dubie valet, Ibi morati, Detenti, Retenti. VIII. 117. a.

3) τούτο κατέχει αὐτὸν (in *Præes. tempore*) *idem valet ac* τούτῳ κατέλαβε *vel* κατέληψε αὐτόν, Hoc illum tenet, Hoc illi accidit. Κροῖσος ἐπειθάντο τοιοῦτα κατέχοντα τοὺς Ἀθηναίους, I. 65. α. ταῦτα πρότερον ἐγγένοι τῶν τότε μιν κατέχοντων, VI. 40. *extr.* καταλάμβανε δὲ μιν ἄλλα τῶν κατέχοντων πηγμαίων χαλεπωτέρα, VI. 40. α.

4) Κατέχειν *vel* κατέσχειν τὴν νῆα, *et nuda* κατέσχειν, αὐτὴν κατέσχεῖν, Dirigere navem, Adpellere, *vide infra* in Κατέσχειν.

Κατηγείσθαι, (*jon. pro* καθηγείσθαι,) *Præire*, Ducere, Viam monstrare, Primum instituere aliquid, *et* *Præeundo* docere. *Construitur cum Dativo personæ*: ἡ Τιμὴ Μιλτιάδῃ κατηγήσατο, Timo Miltiadi viam monstravit; Docuit eum quid esset faciendum, VI. 135. α. *m. coll. cap.* 134. α. *m.* κατηγέοντο οἱ Σκύθαι τοῖσι Πέρσῃσι εἰς τοὺς χώρους, εἰς τὴν σφετέρην, *Præiverunt* Persis *et* quasi duxerunt illos, IV. 125. α. *m.* *et cap. extr.* εἰς τοῦτό σφι τὸ χωρὶν κατηγήσατο Ἰππίης, In hunc campum Duxit illos Hippias, VI. 102. f. 107. α. κατηγήσατο σφι ἐπὶ τῆς Ἀφιδνας, Monstrasse illis viam quæ Aphidnas fert, Viam illis prævisse ad Aphidnas oppidum, IX. 73. *m.*

Alibi absolute ponitur, nempe subintellecto Dativo personæ. διέξα; (*scil.* αὐτοῖς) ἐκαστα καὶ κατηγασθαι, Cuncta monstra-

Lex. Herod. Pars II.

re et Viam ducem esse, III. 134. f. οἱ κατηγόμενοι (*nempe* αὐτῶ), Viam duces, VII. 130. α. οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο, Non amplius eodem ordine *Præivit*, IX. 66. f. οἱ Θηβαῖοι αἰεὶ κατηγέοντο μέχρι μάχης, IX. 40. f.

Κατηγείσθαι *cum Dativo personæ et Accusat. rei*: ἄλλης κατηγόμεναι σφι ὁδοῦ; Ducentes illos per alias vias, IX. 104. f. τὸ ἔργον σφι κατηγήσατο Πάμμων, Scopulum illis Indicavit Pammon; Viam illis monstravit quæ vel accederent ad scopulum, vel illum tuto præternavigarent, VII. 183. β. τὴν ἀτραπὸν ταύτην οἱ Μελίε; Θεσσαλοῖσι κατηγήσαντο (*Præe- verant*, *Præeundo* monstra- verant) ἐπὶ Φωκίας, VII. 215. *m.*

Cum Accusat. rei, omisso Dativo personæ, significat, Primum instituere aliquid: *et* *Præeundo* docere alios: ἡ αὐτὴ γυνή -- χρηστήριον κατηγήσατο. Primum instituit oraculum, II. 56. f. τὸν Φαλλὸν τὸν Διονίσῳ πεμπόμενον Μελάμπους ἐστὶ ὁ κατηγησάμενος, καὶ ἀπὸ τοῦτου μαθόντες πλοῦσι -- οἱ Ἕλληνες, Phallum in pompâ Bacchi circumferre Primus instituit (*Docuit*) Melampus, *et* ab illo didicerunt Græci, II. 49. α. *m.* *Ilidem paulo ante dixerat*, Ἕλλησι Μελάμπους ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμενος -- τὴν πομπὴν τοῦ Φαλλοῦ *Ed tem vero no- tione etiam cum Participio construitur*: οὐκ αὐτὸς κατηγή-

C

σονται νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν τιθεῖς,
VII. 8, 1. a.

Κατηγομένων, ὁός, ὁ *et* ἡ, Qui
praestit, (Dux viae.) οἱ κατηγι-
μόνες τῆς ὁδοῦ, VII. 128. f.
197. a. Φανῆναι οἱ τῶν κακῶν
ἡγεμόνα, *Hanc mulierem ad-*
paruisse ei (a diis ei missam
esse) Ducem malorum, Quae
ei viam monstraret quā se
perditum iturus esset, VI.
135. f.

Κατηγορεῖν, 1) Declarare, In-
dicare, Arguere. αὐτὸ κατη-
γορεῖ τὸ οὐνομα ὡς ἴσται Ἑλλη-
νικόν, Ipsum nomen declarat
se esse Græcum, III. 115. m.
2) κατηγορεῖν τινός, Accusare
aliquem; *et pleniore dictione*,
κατηγορεῖν τὶ τινός πρὸς τινά,
proprie Denuntiare apud ali-
quem factum alicujus, *id est*,
Accusare aliquem apud alium.
κατηγορεῖν τοῦ Ἀλιεῖ ἀνδρὸς, *et*
μοχ, κατηγορεῖν δὲ ταῦτα
(scil. αὐτοῦ) πρὸς τοὺς ἱεῖας,
II. 113. f. παρεόντων τῶν συμ-
μάχων κατηγορεῖν, Præsentes
accusare socios, VIII. 60. a.
Videtur vero etiam κατηγορεῖν
τινὶ, *pro* τινός, *usurpasse* He-
rodotus: *nam pro eo quod*
vulgo legitur οὐ παριόντος κατη-
γορεῖν, Absentem accusans,
VII. 10, 7. m. *susplicari licet ve-*
ram esse scripturam, quam
probatu praeferunt codices, οὐ
παριόντι κατηγορεῖν. *vide Var.*
Lect. et Notas.

Passivum: σφίων μεγάλως
κατηγορήτο μηδίζειν, Vehemen-
ter acousabantur favere Mediis
VII. 205. f.

Κατήγορος, ου, ὁ, Accusator,

Delator. συνήνεκε μηδέν κατη-
γορον γνίσθαι, VIII. 88. f.
οὐκ ἄλλος ἐμεῦ κατήγορος ἴσται
III. 71. f.

Κατήκειν, 1) Pertingere, Perti-
nere, *usque ad mare, ad flu-*
vium, etc. κατήκοις ἐπὶ θα-
λάσσαν, IV. 171. V. 49. m.
κατήκουσι ἐπὶ ποταμόν, IV
178. a. ὄρος μέγα εἰς θαλάσσαν
κατήκει, VII. 22. m. ἐξέλκεται
εἰς θαλάτταν κατήκουσα, VII
130. a.

2) Τὰ κατήκουσα πράγματα
sunt Res quæ ad nos perve-
nerunt, quæ nos attingunt;
et notione magis generali: Res
quæ acciderunt; Res præsentes,
Præsens rerum status.
Λέγοντες περὶ τῶν κατηκόντων,
I. 97. m. τὰ κατηκόντα ἴσται
τοιαῦτα, V. 49. a. ἐπὶ τοῖς
κατήκουσι πράγμασι ταῦτα ποι-
εῖα σφί ἴσται ἔλεγε, VIII. 19.
m. 40. m. 102. a.

Κατήκοος, ου, ὁ. 1) Auscultator.
κατάσκοποι καὶ κατήκοοι, I.
100. extr. N. 2) *idem quod*
ὑπήκοος, Subditus, Imperio
alicujus subjectus, Dicto au-
diens. *Cum Genit.*: ἴσται οὕτω
Μήδων κατήκοοι, I. 72. a. Περ-
σίων, I. 143. a. V. 10. extr.
ιόντες Μίνω κατήκοι, I. 171.
a. *Cum Dativo*: Κρείσσει ἤσται
κατήκοοι, I. 141. a. καὶ οἱ ἥσται
πάντες κατήκοοι, III. 88. a.
Absque regimine: οὐ βουλομένην
τῶν πολητῶν κατηκοῶν ἔστι εἶναι,
VII. 155. a. m. *ubi quidem*
subintelligi poterit dativus αὐ-
τοῖς, *aut genitivus* αὐτῶν,
Parere illis. *Conf.* Κατακύν-
ειν.

Κατηλογίαι, i. q. ἀλογίαι, Con-
temnere, Spernere, Nullam
rationem alicujus habere. κα-
τηλόγησι τούτου τοῦ χωρίου, Nul-
lam rationem hujus loci ha-
buerat, I. 84. f. N. τὸν νόμον
κατηλόγησι, Sprevit legem, I.
144. m. f. Haec ad thema
Καταλογίαι refert Schneiderus;
cui ultro adsentirer, nisi III.
121. m. communi librorum
consensu legeretur αὐτὸν κατη-
λογίοντα τὰ Ὁροίτω πρὶν-
ματα.

Κατήρης, ὁ, ἡ, Bene instructus,
rebus necessariis instructus;
praesertim de Navi remigio et
rebus omnibus ad navigan-
dum instructa. εἶχε πλοῖον κα-
τήρης ἐτοῖμον, VIII. 21. a. Conf.
οἶρος doctos ad Hesych. voc.
Κατήρη.

Κατήσθαι, (jon. pro καθῆσθαι,)
Sedere. κατήμιμος ὑπὸ τῷ οὐρεῖ,
In imo monte sedens, VIII.
90. f. κατήμιμος ἐν τῇ τάξει,
Sedens suo in ordine, IX.
72. m. N. ἐν Δελφοῖσι κατήμι-
μοι, Delphis sedentes, Dum
Delphis sedem habebant, V.
63. a. Praesertim de his qui
Otiosi sedent. ἔχων δύναμιν
τοσαύτην κάθῃσαι, Tantis in-
structus viribus Sedes otiosus,
III. 134. a. ἐν τούτῳ τῷ χρό-
νῳ κατήμιμος, Quietus manens,
non se movens, IX. 56. a.
Κρῆσις ἐπὶ δύο ἔτια ἐν πίνθει
μεγάλῃ κατήστο, Ingenti in
luctu Desidebat; nempe, nec
ullas res gerendas suscepit,
I, 45. extr. (alijs I. 46. a.
et ibi quidem vulgo καθῆστο
legebatur. Vide quae in Var.

*Lect. monita sunt.) Huc per-
tinet dictio ista, ἐκ τοῦ μέσου
κατήσθαι, E medio aliorum
secedere et seorsim sedem ca-
pere; Ab alijs sese separare,
nec illorum rebus sese im-
miscere, Neutarum esse par-
tium, III. 83. f. cum Var.
Lect. et Not. IV. 118. a. VIII.
73. extr.*

*Sed et is κατήσθαι dicitur,
qui Occupatur in arte sellu-
lariâ. Sic de his qui in Arte
condiendi cadavera occupan-
tur, εἰσι δὲ οἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ
κατίεται καὶ τέχνην ἔχουσι ταύ-
την, II. 86. a. N. ubi κατίεται
(jon. pro κάθῃται) lutine Con-
stituti sunt reddiderat Valla,
quod et noster typhetha po-
nere debuit, qui verbum con-
stituti temere omisit, sed po-
terat κατίεται etiam simplici-
ter Sedent reddi. Conf. mox
Κατίζιν.*

Κατιδίδειν, 1) Conspicere. τοὺς
ἴσω - - οὐκ οἶα τι κατιδίδειν,
VII. 208. π. 2) Inspicere.
ἐρητάντα τὰς τρίχας κατιδίδειν
ἐς τὴν κεφαλὴν V. 35. f.

Κατιέναι, a Praesente Κάτιμι,
1) Descendere. ὀνειδία κατιόντα
ἀνδρῶν Φιλίτι ἐπανάγει τὸν θυ-
μόν, Contumeliosa verba, quæ
in aliquem conjiciuntur et in
pectus ejus Descendunt, so-
lent iram hominis excitare,
VII. 160. a. 2) Redire in pa-
triam de exilio. περιώμιστοι κα-
τιέναι καὶ ἐλευθερεῖν τὰς Ἀθή-
νας, V. 62. m. ὑπὸ τῶν κατι-
όντων Σαμίων, III. 45. f. Ἡρα-
κλῆδαι κατιόντες ἐς Πελοποιήσον,
IX. 26. a.

Κατιέναι, *a Praes.* Κατίημι, Demitto. κάλιν κατείναι, Demisisse funem, II. 23. *f.* κατείν (Demittit) σχοίνῳ σπυρίδα, V. 16. *m. f.* ἀγκύρας κατήκην πεμυήκας, VII. 36. *a.* Passivum: κατιεμένην καταπιεστήτην. II. 28. *extr.*

Κατίεσθαι, *a Praes.* κατίεμαι. *Idem fere ac simplex* ἵεσθαι, *quod vide supra*, Ire, Tendere, Grassari. ἡ στρατηλασίη - - κατίετο εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, VII. 138. *a.*

Κατίζειν, 1) *Notione transitivā*, Collocare, Constituire, Juberē aliquem sedere. κατίσει (i. q. ἐκάτισε) αὐτὸν ἐγγὺς ἰωντοῦ, I. 88. *a. N.* (ubi nonnulli quidem κατίσει αὐτὸν κατίσει). κατίσειν Φυλάκους, Adpone custodes, I. 89. *m.* ἐπιτετα ἄλλους κατίσει, III. 155. *m. f.* τὴν θυγατέρα ἰωντοῦ κατίσει ἐπ' αἰκήματος, Jussisse eum filiam suam Sedere in lupanari, II. 121, 5. *a.* 126. *a. Conf.* *Not. ad* III. 86. *a.*

2) *Intransitive vel Reciproce*, Sese collocare, Sedere. οὔτε κατίζειν ἔτι ἤδητε ἔιδεσθαι πρότερον προκατίζειν ἐδικάζει, I. 97. *a.* ἐν ποίσει κατίζοντες ἀμπαύσκη, I. 121. *m. f.* ἐν τῷ κατίζων θρόνῳ, δικάζει, V. 25. *extr.*

[Κατίειν und voce scriptum olim IX. 51. *m.* ubi nunc κατ' ἰδύ, recta ex adverso.]

Κατικαίειν, *idem fere quod simplex* κατείναι, Suppliciter orare, In modum supplicis adire aliquem. *Constr.* τὰν Da-

tivo. ἀπικυμένη τῇ μητρὶ κατικαίειν, VI. 68. *a.*

Κατισπάζεσθαι, Perequitare, Equis incursare regionem. ἡ ἱππος προελθούσα κατισπάζατο χώραν τὴν Μεγαρίδα, IX. 14.

Κατιροῦν, Consecrare, Dedicare. τὴν εἰσὶν αὐτοῦ κατιρώσας, Bona ejus dūs dicavit, I. 92. *f.* εἰκημα ἐν κατιρώσας, Unam ædem regi consecrare, dedicare, I. 164. *a. m. N.*

Κατιστάναι, *jon. pro καθιστάναι*, Constituire, Instituire, Sistere. *Inde in Passivo, et in Praeteritis activae formae passivam aut reciprocam notionem habentibus*, Constitui, Institui, Existere, Fieri; aut Constitutum, Institutum esse, Stare, Esse.

1) *Activum m.* κατέστησε τύραννον εἶναι παῖδα τὸν ἰωντοῦ, Tyrannum constituit filium suum, V. 94. *a. m.* καταστήσας ἀδελφεὸν ἰωντοῦ ὑπαρχον εἶναι Σααρίων, V. 25. *a.* ὑπαρχον ἐν τῷ Δορίσκῳ καταστήσας Μασκεμν, VII. 105. *m.* τοῖσι ἄλλοισι δίζησθαι κατιστάναι τυράντους, V. 92, 1. *m. f.*

2) *Aor. 2.* καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, Constituti, Stantes, coram magistratibus, Ad illos introducti, III. 46. *a. et m.* ἡγόν μιν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων. κατὰστας δὲ ἐπ' αὐτὰ etc. III. 156. *m.* καταστάντων σφί ἐν τῶν πρηγμάτων, Rebus eorum bene Stantibus, bene Constitutis, VII. 132. *f.* ἐν ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὸ ἀμεινον κατέστη (scilicet τὰ πρηγματα), VII. 158. *m.* τίς σε

ἀνέγνωσι πολέμιον ἐμοὶ καταστή-
ναι, Quis tibi persuasit, ut
hostis mihi Fieres, I. 87. m.
κατιστῆναι ὁ θόρυβος, Compositus,
Inhibitus, Sedatus est tumultus,
III. 80. a.

3) Praet. perf. καὶ σφι μνη-
στῆναι Διὸς κατιστῆναι, Consti-
tutum est illis (vel, ab illis)
oraculum Jovis; sive brevius,
Est illis, Exstat apud illos,
Jovis oraculum, II. 29. f.
ubi quidem κατιστῆναι praefert
codex noster F. quod fortasse
ab Herodoti manu est, qui
in hoc verbo (ut mox videbi-
mus) utitur Plusquamperfecto
tempore ubi Perfectum maluis-
ses. Sed subinde etiam con-
sistentibus libris omnibus re-
peritur tertiu certe persona
pluralis Praeteriti perfecti,
nempe κατιστάσι, jon. pro κα-
θιστάσι, quod ipsum pro καθι-
στήκασι ponitur, Sic νόμοι τοῖσι
Βαβυλωνίοις οὗτοι κατιστάσι,
Hæc leges constitutæ sunt Ba-
byloniis; Hæc apud illos In-
stituta obtinent, I. 200. a.
ἄγραι τῶν προκοδίων πολλὰ
κατιστάσι, Venandi crocodi-
los plura instituta sunt ge-
nera, plura genera sunt, II.
70. a. οἱ μὲν ὀφθαλμῶν ἱπποὶ
κατιστάσι, εἰ δὲ κεφαλῆς etc.
Alii oculorum constituti sunt
medici, alii capitis, sive bre-
vius, Alii sunt oculorum me-
dici, etc. II. 84. f. ἐν δέματι
μεγάλῃ κατιστεῶτες, (jon. pro
καθιστεῶτες et καθιστηκότες)
Magno in timore constituti,
Magno in timore versantes,
VIII. 36. τὸν νῦν κατιστηῶτα

κόσμον Σπαρτιήτραι, Ordinem
rerum qui nunc apud Spar-
tanos obtinet, I. 65. m. f.
Quos Trecentos viros τὸς κα-
τιστεῶτας selegisse sibi narra-
tur Leonidas, sunt Cives tre-
ceni, ex Lacedæmoniorum le-
ge ad hoc Constituti ut regem
in bellum proficiscentem,
tamquam corporis custodes,
comitentur, Constitutus ille
et legitimus virorum numerus
VII. 205. m. τὰ κατιστεῶτα,
I. 59. extr. sunt Leges et In-
stituta quæ in civitate va-
lent.

4) Plusquamperf. Θρουρή ἐν
αὐτῷ (τῷ τείχεϊ) κατιστήκει
ὑπὸ Δαρείου, Præsidium in
castello Constitutum (Imposi-
tum, Locatum) erat a Dario,
VII. 59. a. τοῖσι μὲν δὲ κατε-
στήκει πολιορκίῃ, Contra hos
igitur Instituta erat obsidio,
Hi igitur obsidebantur, I. 31.
a. Sic κατιστήκει σφι τεύχεμα-
χίῃ ἐβῶμενιστέῃ, IX. 70. a.
ὅς οἱ πρὶν ἢ βασιλεῦσαι ἀντιστασίω-
της κατιστήκει, Qui, prius-
quam ille regnum suscepit,
adversarius ejus Fuerat, I.
92. m. f. Similiter κατιστήκει ἐκ
τῆς ἰδέης Λακεδαιμονίῃσι πο-
λέμιος, IX. 37. f. εἶδεν, Νίνου
ἀναστάτου γενομένου, τὰ βασι-
λεῖα κατιστήκει, Quæ post Nini
eversionem regia sedes Consti-
tuta (Translata) erat, I. 178. a.
Sed alibi idem Plusquamper-
fectum, in latino quidem ser-
mone rectius per Perfectum
præteritum aut per Præsens
redditur. Sic, ὅδε σφι νόμος κατε-
στήκει, Hæc lex illis consti-

tuta est, Hoc institutum apud illos obtinet, I. 197. *a. non: constituta erat, aut obtinebat; nam sequentia omnia verba, quibus id institutum exponitur, in Praesente tempore ponuntur. Pariter I. 132. a. ubi nos, codices nonnullos secuti, κατίστημι edidimus, ex aliis olim κατιστήμι editum erat, neo ita male fortasse, coll. Var. Lect. ad locum supra citatum, II. 29. f. Tertia plur. Plusq. κατίστασαν, jon. pro κατιστήμισαν, Constituti erant, κατίστασαν ἴτι πρότερον ὑπαρχοι, VII. 106. m. ἐν δέματι μεγάλῃ κατίστασαν, VII. 138. b.*

5) *Passivum, Praesens, ἐς ταῦτα κατίσταιται, In idem (quod ante fuerat) Constituitur, In pristinum habitum Restituitur, IV. 105. f. ἐπὶ ὑμῖν ὁ λόγος οὕτω προσάντης κατίσταιται, Quoniam hæc conditio ita ardua Fit (Est, Accidit) vobis, VII. 160. m. f. ταῦτα μέτρα κατίσταιται, Eadem ratio Est, Esse solet. IV. 198. f. Praet. Imperf. ἐς Φόβον κατιστήσαστο, (pro καδίσταντο) In timorem Conjiciebantur, VIII. 12. m. Praet. Perf. νόμοι αὐτοῖσι ὥδε κατιστήσασται, (jon. pro καδίστανται) Leges illis sic Constitutæ sunt; His illi Instituti utuntur, I. 196. a. ubi nec male κατιστήσασι præfert noster cod. F. eadem notione.*

6) *Medium, αὐτοὶ πρῶτοι τυράννον καταστησάμενοι παρὰ σφίσι αὐτοῖσι, (jon. pro παρὰ ὑμῖν αὐτοῖσι) Postquam vos*

primum apud vos ipsos Constitueritis vobis tyrannum, V. 92. 1. m. ἐς τὴν ζῶν κατιστήσαστο αὐτῶν ἀποσιωπάτων, Qui vitam suam Instituit (i. e. victum sibi quæsit; vitam sustentabat) ex opere iniquissimo, VIII. 105. a. (conf. Ζῶν.) ὡς τρόπον καταστησάμενοι (Quo pacto Sese et res suas Constituentes; Quamnam rationem Constituendæ suæ reipublicæ ineuntes) κάλλιστα ἀν' οἰκίωσιν, IV. 161. a.

Κατίσχειν, 1) *Active, κατίσχειν et κατασχεῖν τὰς ἡσας vel νέας, et nude κατίσχειν, κατασχεῖν, subintellecto accusativo, Dirigere, Adpellere naves, et simpliciter, Adpellere. (Conf. Ἐχειν num. 8.) ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς ἡσας, VIII. 40. a. οἱ ἄλλοι κατίσχον (scil. τὰς ἡσας) ἐς Σαλαμῖνα, VIII. 41. a. ἐς τοῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχεόντες τὰς νέας ἀνέψυχον, VII. 59. f. ὁ ναυτικός στρατός κατίσχει τῆς Μαγνησίας χωρὸς ἐς τὸν αἰγιαλόν, VII. 188. a. κατασχεόντες τὰς νέας τῆς Ἐρετρικῆς χωρὸς κατα Ταμύνας, VI. 101. a. Sed, quod ibidem mox subjicitur, κατασχεόντες δὲ ταῦτα τὰ χωρία, id aliam habet rationem, de quâ supra dictum est sub voc. Κατίσχειν, num. 1.*

2) *Intransitivâ notione. Deferri, Delabi de coelo. λέγουσι σίλας ἐπὶ τὴν βουνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν, καὶ μὴ ἐκ τούτου τίττειν τὸν Ἀπιν, III. 28. m. N. Κάτοδος, ου, ἡ, (jon. pro καδόδος) Reditus de exilio in patriam, I. 60. a. m. 61. f. V. 62. m.*

Κατοικεῖν, i. q. οἰκεῖν, Habitare, κατοικεῖσι πολὺν Ζάγκλην, VII. 164. a. m.

Eddem notione legebatur vulgo Praes. Pass. ἐν τοῖσι ἀνδρῶσι κατοικεῖσθαι λέγουσι, In quibus ajunt habitare homines, I. 202. m. f. ubi nos, alios libros secuti, κατοικεῖσθαι reposuimus, quoniam constanter, aliis Praeterito pass. eā notione utitur scriptor; qui, si vel maxime Praesentis temporis formam adhibere hic voluisset, κατοικεῖσθαι, non κατοικεῖσθαι, fuerat scripturus. ἀπωκίμενοι εἰς τούτον τὸν χώρον, ἐν τῷ νῦν κατοικηται, οἰκισαν τούτον, IV. 116. m. Γερύμενα οἰκεῖν, ἔξω τοῦ Πόντου κατοικημένον, Εὐρύθειαν ᾗσον, IV. 8. a. αὐται μὲν (αἱ πόλεις) ἐν τῇ Καρίῃ οἰκηται, Hæ civitates in Cariâ habitant, Sedes suas Habent, Sitate sunt, I. 142. a.

Κατοικεῖν τινα, Sedes adsignare alicui, τούτους κατοικεῖσι εἰς Μίμφον, I. 154. f. Et mox ibidem, οὕτω ἐν Αἰγύπτῳ κατοικεῖσθαι.

Κατοικτεῖν, Misereri alicujus, Miserari aliquem. κατοικτεῖρας Φερετίμην, IV. 167. a.

Κατοικτίζεσθαι, Lamentari, Misericordiam hominum implorare. κατοικτίζετο, Φας ὑπὸ Δαρίου πεποθεῖναι, III. 156. m.

Κατομνεσθαι, Jurare contra aliquem. κατομνυτο Δημαρίτου, VI. 65. m. ἐγὼ δὲ κατομνύμην, Φαμένη αὐτὸν οὐ καλῶς ποιεῖν, VI. 69. a. m.

Κατόνεσθαι, Vituperare, Spere. κατόνετο (aliū alim κα-

τόνετο) τὸν Ἀμασιν Αἰγύπτιοι, καὶ ἐν οὐδεμὴ μοίῃ μεγάλῃ ἔγρον, II. 172. a. Conf. ὄνεσθαι.

Κατονεσθῆναι, i. q. κατόνεσθαι. μὴ με κατονεσθῆς πρὸς τὰς λιδίνας πυραμίδας, II. 136. f.

Κατόπτεσθαι, Speculari, Explorare. ὁψομένους τε τὴν - - - καὶ πρὸς τὰν τὰ ἄλλα κατοψομένους, III. 17. f.

Κατόπτης, ου, ο, Speculator, Explorator, ἀποστίλλειν κατόπτας, III. 17. f. ἦντι κατόπται τῆς ἐμῆς ἀρχῆς, III. 21. m. quī κατασκοποὶ dicuntur. cap. 19. a.

Κατορᾶν, 1) Conspicere. κατορᾶ πᾶν μὲν οὐ τὸ στρατόπειδον· τὸ γὰρ ἔσω - - οὐκ αἰά τε ἦν κατιδεσθαι, VII. 208. m. Ἀθηνάιους γὰρ ὑπὸ τῶν ὀχθῶν οὐ κατορᾶ, IX. 59. m. 2) Inspicere. κατορᾶ δὲ καὶ τὰς τρήχας εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πεφυκυίας, II. 38. m.

[Κατορῳδέειν, οἰδε Καταρῳδέειν.]

Κατορυσσιν, Defodere. εἴ τι σφία (τὰ χρήματα) κατὰ γῆς κατορυσσοῦσι, VIII. 36. a. Περίων δωδεκα ζῶντας ἐπὶ κεφαλῇν κατωρυσσεῖ, III. 35. extr. VII. 114. extr.

Κατορχεῖσθαι, Insultare. κατωρχέοντο καὶ κατέσκοπον Δαρίον, III. 151. m.

Κατότι, pro καθ' ὅτι, Quatenus, Eo quod, Quoniam, VII. 2. m. f.

Κατοχή, ἥς, ἡ, Detentio, Retentio. συμφορὴν ποιούμενος μεγάλην τὴν ἐαυτοῦ κατοχὴν τὴν ἐν Σούσιαι, V. 35. f.

Κατύπειθε, Super, Supra. τὴν κατύπειθε ἰδοι, Superioreqviam, I. 104. m. ἡ χωρὴ ἡ κατύπειθε, IV. 8. a. τοῖσι κατύ-

περθε Ἀσσυρίων οἰκημένοισι, Supra Assyrios habitantibus, I. 194. a. τὰ κατυπέρθε τῆς λίμνης, II. 5. a. τὰ κατυπέρθε θηριώδης ἐστὶ ἡ Λιβύη· τὰ δὲ κατυπέρθε τῆς θηριώδους ψάμμος ἐστὶ, II. 32. m. τὰ κατυπέρθε τῆς χώρας, Quae sunt supra illam regionem. IV. 7. m. f. κορμούς ξύλων ἐπιτίθισαν κατυπέρθε τῶν ὅπλων τοῦ τόνου, Super intentos rudentes imposuerunt etc. VI. 36. f. κατυπέρθε τῷ πολέμῳ γενέσθαι Τυγριέων, Bello superiorem esse Tegeatis, I. 57. a. m. τῶν ἐχθρῶν κατυπέρθε γενέσθαι, VIII. 60, 3. m. βουλέμενος μᾶλλον τὰ ὑμέτερα κατυπέρθε γίνεσθαι ἢ τὰ τῶν Ἑλλ. πρῆγματα, VIII. 75. m. 136. f.

Κατυπέρτερος, η, ον, Superior. κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγεγόνεσαν, I. 67. a. πολλὰ κατυπέρτ, I. 68. extr. ἰόντας τῷ πολέμῳ κατυπέρτεροι Τυγριέων, I. 65. a. ὡς εἶδον κατυπέρτεροι τῶν Περσέων τὰ πρῆγματα, VII. 233. a.

Hinc Superlat. Κατυπέρτατος, Supremus, Altissimus. ἐν τῇ κατυπεργάτῃ τῆς γῆς, IV. 199. h.

Κατυπνοῦν et Κατυπνοῦσθαι, Obdormire. κατυπνώσαι, IV. 8. f. κατυπνώσι, VII. 12. f. ἐν κοίτῃ τῇ σὴ κατυπνώσαι, VII. 16. extr. εἰ ἐν κοίτῃ τῇ ἐμῇ κατυπνώσειας, VII. 15. extr. τὸ ὄνειρον τῷ Ξέρξῃ κατυπνωμένῳ ἐπιστάν, VII. 14, a. 17. m.

Κάτω, Infra, Deorsum. ἐστὶ ἄλλος κάτω νῆος, Est alia caedes Infra, Inferne, I. 183. a. τῆς

Ἰωνίης τὰ κάτω, Inferiora Jonia, I. 143. a. (Conf. Ἄνω, num. 3. et Not. ad IV. 18, 2.) ὀφθαλμοὺν ἰαυτοὺς κατὰ (sic ἀπὸ) τοῦ τάχεις κάτω, Deorsum sese conjecerunt, VIII. 53. a.

Superlat. Κατώτατα, Neutr. plur. pro Adverbio κατωτάτω, In imo, οἱ κατώτατα ἐστὶν οὗτοι, VIII. 23. a.

Κατωμοσίη, ης, ἡ, Jusjurandum quod contra aliquem interponitur. μετὰ δὲ τὴν κατωμοσίην· εἰδόμεν αὐτόν, VI. 63. m. conf. Κατομνύναι.

Καύκασις, ις, ὁ, (non solum τὸ Καυκάσιον ὄρος, ut I. 104. aut ὁ Καύκασος, ut I. 203. et 204. IV. 12.) Caucasus mons. τὰ πρὸς βορῇν ἀνιμὸν τοῦ Καυκάσους, III. 97. m. f. Not.

Καύσις, ις, ἡ, Crematio. τῶν ἱρῶν ἡ καύσις, II. 40. a.

Καυχᾶσθαι, Gloriarī. εὐεργετήσι βασιλῆα οὐ καυχῆσαι υπερβαλέσθαι, VII. 39. m.

Κέγχρος, ου, ὁ, 1) Milium. σπέρμα ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος, Semen magnitudine milii, III. 100. a. coll. cap. 97. a. m. et ibi Not. σπείρουσι καὶ φακούς καὶ κέγχρους, IV. 17. m. f. ἐκ κέγχρου καὶ σπέρματος etc. I. 193. m. vide infra in Ὅσον τι. 2) Granum quodlibet. Inde Ova piscium, quae Granorum formam et magnitudinem habent, κέγχρους vocat Noster II. 93. a. m. N.

Κεδρίη, ης, ἡ, i. q. τὸ ἀπὸ κέδρου ἄλειψας, Cedria, Oleum cedrinum. ἐξαιῖσι ἐκ τῆς καδρίας τὴν κεδρίην, II. 87. m.

Κέδρος.

Κέδρος, ου, ἡ, Cedrus, arbor odorata. ἐπὶ αὐτὸν τοὺς κλυστῆρας πλήθωνται τοῦ ἀπὸ κέδρου ἀλείφατος ὑπομένου, II. 87. a. ubi *oluisse olim* ἀπὸ τοῦ κέδρου. (conf. Κεδρήν.) τῆς κυπαρίσσου καὶ κέδρου καὶ λαβάνου ξύλον, IV. 75. m.

Κεῖσθαι, (commune κεῖσθαι) 1) Jacere. τῇ ἂν πύσῃ, κείται, IV. 62. extr. Sic de Mortuis: ἐπισησμένους τὸν χώρον ἐν τῷ κείστο Ὀρίστῃς, I. 67. m. ἐν τῇ ἑωυτῶν κείσθαι ἀποθανόντας, IV. 11. m. f. IX. 105. f. (ubi *quidem* κεῖσθαι, non κείσθαι, praeter morem Herodoti.) 2) Positum esse. ἐν τῷ νηὶ κλίνη κείται, I. 181. f. ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ κείται χαλκήϊον, IV. 81. a. m. Et, Situm esse, ubi de Oppido aut de Regione agitur. πόλις κείται ἐν πεδίῳ μεγάλῳ, I. 178. a. m. ἡ Ἀττικὴ πρὸς νότον κείται τῆς Δήμου, VI. 139. extr. Item, de Statu rerum; si, ut probabilis, ita vera est Wesselingii conjectura, ἐν κυμίωνων τῶν πρηγμαίων, VIII. 102. m. 3) idem quod προκείσθαι, Propositum esse. αἰθλον κείμενον, Propositum certaminis praemium, VIII. 26. m. (ubi *olim*, προκείμενον.) αἰθλον ἔκειτο μυρία δραχμαί, VIII. 93. m. 4) Impositum esse, ubi agitur de Nomine alicujus. ἐκάστῳ αὐτίων ὄνομα οὐδὲν κείται, IV. 184. a. τῷ ὄνομα κείται (sic vulgo h. l. pro κείται) Δύραξ. VII. 198. f. 5) De formulā εὐστομα κείτω supra in voc. Εὐστομα dictum est.

Κεῖρειν.

41

Κεῖρειν, jon. pro. ἐκείρειν, Inde, Illic. ἀπὸ τῆς κείρειν οδοῦ, I. 122. m.

Κεῖρει, ἰ. q. ἐκεί, Ibi. καὶ κείρει συγκυβεῖν τῇ Δημητρὶ, II. 122. a. ubi *alii quidem* κακείρει.

Κεῖνος, οὐ, ἡ, ἐν, jon. pro. κενός, Vacuus, Inanis. νηστήσαντας κεινῇσι χερσὶ, I. 73. m. et ibi Var. Lect. et Not. κωδὴν κεινὴν (ἰ. q. vulgo κεινῶνα) II. 40. a. ubi conf. Var. Lect. ἀπικέατο, οἱ μὲν, κεινοὶ, οἱ δὲ φέροντες etc. VII. 132. ubi in *oe-ram scripturam libri veteres omnes consentiunt*. κεινῇσι πόλισι ἐπισπένοντες, V. 15. m. χρωματὰ, κεινὰ, Cenotaphia, IX. 85. f. ubi *perperam olim* κωνὰ edd. ἀμφορέας κεινοὺς, VIII. 28. a. ubi *plures probati libri* κεινοὺς, ne sic quidem male. vide Var. Lect. et Not.

Κεῖνος, ἰ. q. ἐκείνος, Ille. κείνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί, I. 209. f. οἱ μὲτ' αὐτὸν κείνον ἔσαν δοκιμώτατοι, V. 17. a. ἐπικαλέσται θεοὺς κείνῳ, V. 93. a. τί κείνοι ἐθέλοντες, V. 13. m. ἱρωτάτας κείνας νομίζοντες εἶναι, V. 82. m. κείνα πάντα, V. 106. f. Κεῖνος, ἰ. q. ἐκείνος, ἐκείνῳ τρόπῳ, Isto modo. κείνος γὰρ ἀλλοτριούται ἀρχὴ ἡ σὴ, εἰς τοὺς παῖδας τοῦτον περιόουσα, I. 120. m.

Κεῖρειν, 1) Tondere. σφίρας αὐτοῦς κείροντες, καὶ τοὺς ἵππους, nempe in Luctu, IX. 24. a. Hinc in Passivo, ἅμα κείρει κικέρθαι τὰς κεφαλὰς, II. 36. a. λόφους κείρονται, (Tondent caput ita ut in medio emineat crista) τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὐξίσθαι, τὰ δὲ ἔσθιν

καὶ ἴδεν κείρντες ἐν χροί, IV. 175. b.

2) *Cedere arbores, Vastare agros, Populari.* ἔκειρε τὸ οὖρος, ἵνα ταύτη διζήη ἀπασα ἡ στρατιή, *Arbores et dumeta Excidens*, quibus obsitus mons erat, viam patefecit exercitui, VII. 131. τοὺτους ἐπολιόρυσεν καὶ τὴν γῆν σφίον ἔκειρον, *Vastarunt illum agrum*, VI. 99. f. ἐς Ἐλευσίνα ἐσβαλὼν, ἔκειρε τὸ τίμνον τῶν θιῶν, *Lutum Excidit deabus sacrum, ut nos cum Larchero reddidimus; sive rectius, Populatus erat fanum, Vallā interprete*, VI. 75. f. N. πάντα ἐπίφλεγον καὶ ἔκειρον, VIII. 32. extr. ἡ Ἀττικὴ ἐκείρετο ὑπὸ τοῦ πεζοῦ, VIII. 65. a. τῶν Θηβαίων ἔκτειρε τοὺς χώρους, IX. 15. a.

Κελεύειν, non solum Jubere, sed et Hortari. πολλὰ κελεύων, *Saepe me hortatus*, VI. 36. a, N. *Et ibid. paulo post, ἐν τῷ πατρὶ τῷ ἱμῷ συμβούλευσας, κελεύων αὐτὸν etc.* Suadens illi ut etc.

Κέλευμα et Κέλυσμα, Inclamatio hortatoria, Jussum, Jussus. ἐπακούσας τῷ πρώτῳ κελεύματι, IV. 141. m. N. *ubi κελύματι dant prohi nonnulli codd.* οὐ τῷ πρώτῳ κελεύματι παυδομένης, VII. 16. a. *ubi iterum alii κελύματι.*

Κελυσμοσύνη, i. q. κέλυσμα. ἐκ τούτου κελυσμοσύνης, *Ex hujus Jussu*, I. 157. m.

Κέλως, πτος, ὅ, 1) Equus sellarius, Equus ad equitandum idoneus. ἤλαυνον δὲ κέλως (fors. καὶ κέλως) καὶ ἄρμα-

τα, VII. 86. m. 2) *Celox, Parvum navigium velociter navigans.* περιπίπτειν σφε κέλως, VIII. 94. a. *et mox ibidem, τοὺς ἀπὸ τοῦ κέλως.*

Κενός, i. q. κινός et κινός, Vacuus. ἀμφορίας κενούς *olim, nec ita male, edebatur consentientibus plerisque mssis* VIII. 28. m. *ubi κενούς ex Arch. et Vind. recepit Wess. Vide Var. Lect.*

Κεντούν, i. q. κεντιῶν, Pungere, Stimulis pungere. τὸν Ἀμάσας νίκων ἐκέλευε κεντούν, III. 16. a.

Κέντρον, ου, τὸ, Stimulus. μάστιγες καὶ κέντρα, *Fortunae instrumenta.* III. 130. a.

Κεραΐζειν, proprie Cornibus petere; inde, Veluti infestis cornibus incursare et Propellere oel Dejicere; Invadere et Ledere aut Perdere quolibet modo; Vastare, Diripere, Exspoliare. οἱ λιόντες τὰς καμήλους ἐκεραΐζον μούνας, *Invadebant*, VII. 125. m. *ubi mox τῇσι καμήλοις ἐπιστίζεσθαι, in re eadem. τί τοὺς ἐκέτας μου ἐκ τοῦ τοῦ κεραΐζεις, Invadis supplices meos et ex hoc templo Expellis*, I. 159. m. f. *Nempe ille ἐξάλειψε τοὺς στρωδούς, ut est paulo ante. τὸ τῷ Λυδῶν ἄστυ κεραΐζοντας, Lydorum urbem diripientes, exspoliantes*, I. 88. a. *ubi paulo post, οὗτος ὁ ὄμιλος πόλιν τὴν σὴν διαρπάξει καὶ χρήματα τὰ σὰ διαφείει. Similiter, τὰ οἰκία τοῦ ξείνου κεραΐσας ἦεναι* II. 115. f. *Ἐλ τοὺς γὰρ κλέπτας οὐκ ἀνέναι κεραΐζεσθαι τὰ χρήματα*, II. 121, 2. a. m. *In Pugná navali Navem hostilem κεραΐζειν dicitur is qui*

Κεραμήϊα.

illam Rostro percutiens perdit. Ἀθηναῖοι ἐκεραΐζον τὰς ἀντισταμένας τῶν ἡτῶν, VIII. 91. *m.* τὸ πλῆθος τῶν ἡτῶν ἐκεραΐζετο, ὑπ' Ἀθηναίων διαφθιμένοι, VIII. 86. *a.*

Κεραμήϊα, τὰ, Fictilia vasa, *Vil. Hom.* 32. *m.*

Κεράμιος, *η, ον*, Fictilis, Figlinus, *εἰς πίθους κεραμίους (olim κεραμίους edd.) κατγχιῖν*, III. 96. *f.* κύλιξ κεραμίνη, IV. 78. *a.*

Κεράμιον, τὸ, Vasculum figlinum; *praesertim*, Doliolum. *ἐν κεράμιον ὀληρόν*, III. 6. *a.*

Κέραμος, *ου, ὁ*, Vas figlinum, V. 88. *m.* *πειραίρει* τὸν κέραμον, Aufert, frangit Testam, Vas in quo fustum inest aurum aut argentum, III. 96. *f.* Collective Figlina vasa; *praesertim*, Dolia. κέραμος ἐσαγεται πλήρης οἴνου δις τοῦ ἔτους, III. 6. *a.* et *ibid.* paulo post, πάντα τὸν κέραμον, et ὁ ἐπιφορτίων κέραμος.

Κέραος, *ῆ, ὄν*, Cornutus. ἄρνος κέραοι, IV. 29. *ex Odyssed.*

Κέρας, τὸ, *genit. κέριος, jon. pro κέραος et κέρατος*, Cornu animalis cornuti. *περὶ τὰ κέρια*, II. 88. *m. f.* οὐ φύειν κέρια, IV. 29. *a.* κέρια προσῆν βοὸς χαλκία, VII. 76. κέρια ὑπερμεγάρια, VII. 126. *a.* κέρια κεκυφότα *εἰς τὸ ἔμπροσθεν*, IV. 183. *m.* *ubi mox etiam Genitiuus*, τῶν κερῶν. 2) Cornu in acie instructa, Ala. τοῦ δεξιῦ κέριος ἤγρετο, V. 111. *a.* τοῦ κέριος τοῦ ἑτέρου ἠγρομύνειν αὐτ' ἀρχιν, IX. 26. *m. f.* ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ κέρεϊ, IX. 102. *a.* 3) Quid sit? Ἐπὶ κέρας ἀνάγειν τὰς

Κέρτομος. 43

ῆας, VI. 12. *a.* et 14. *a.* (pro quo alii scriptores ἐπὶ κέρως dicunt) declaratur in *Not. ad VI. 12. a.*

Κεραυνός, *οὔ, ὁ*, Fulmen. *ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κεραυνοὶ αὐτοῖσι ἐνέπιπτον*, VIII. 37. *f. Conf.* Βέλος. Κεραυνῶν, Fulmine percutere. τὰ ὑπερέχοντα ζῶα κεραυνῶι ὁ θεός, VII. 10, 5.

Κερδαίνειν, *fut. κερδαίειν et κερδήσιν vel κερδήσειν*, Lucrari, Quæstum facere *Constr. cum Accus. μέγιστα* -- *ἐκ Φορτίων ἐκέρδησαν*, IV. 152. *m.* *ἐπιδίειν τι μέλλωσι κερδήσειν*, -- *εἰ δὲ μηδὲν κερδήσειν*, III. 72. *f.* Cum Dativo vel Ablat. Μεγαροῖσι κερδαίνομεν πειρησῶσι, Lucrabimur servata Megara, Lucrum ex hoc capiemus quod Megara fuerint conservata VIII. 60, 3.

Κερδαλῖος, Lucrosus, Utilis. κερδαλιώτερόν ἐστι (ἡμῶν) ὁμολογίην τῷ Πέρσῃ, IX. 7, 1. *f.*

Κέρδος, *ιος, τὸ*, Lucrum, Quæstus. ἵνα τι ἐπισπάσωνται κέρδος, III. 72. *f.* ἰδίῃ περιβαλλομένος ἰωντῷ κέρδι, III. 71. *m. f.* *ἐν κέρδι ἵπποισιντο περιποιῆσαι τὰ σφέτερά, Lucro sibi duxerunt conservasse res suas*, VI. 13. *f.*

Κέρκυρος, *ου, ὁ*, Cercurus, *leucorum Navium genus*. πανθηκόντιροι καὶ κέρκυροι καὶ ἰσπαγωγὰ πλοῖα, VII. 97. *f.*

Κέρτομος, *ου, ὁ, η*, (nisi rectius Κερτομός) Mordax, Cavillatorius, Mordacia dicta projiciens. θυσίῃσι τί σφρα (τὰ ἀγάλματα) καὶ χοροῖσι κερτομοῖσι ἱλάσκοντο, V. 83. *m. f.* *ubi*

paulo post, κακῶς δὲ ἠγόρευεν
οἱ χοροὶ etc.

Κευθμων, ὠνος, ἰ, Latibulum,
Latebræ. κευθμων Κιθαιρωνος,
IV. 141, m. in Orac.

Κεφαλαίωμα, τὸ, Summa col-
lecta, Universus numerus.
πάντε μυριάδων (sicte rectius, μυ-
ριάδες) τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναι-
κῶν συνηλθε, III. 159. f. ibi-
que Var. Lect. et Not.

Κεφαλή, ἡ, Caput. Formulas
τὴν κεφαλὴν κοπτισθαι, πλῆσ-
σασθαι, τυπτισθαι, vide in ad-
junctis Verbis. ἐμὴ κεφαλῇ ἀνα-
μάξας φέρω, Meo capite pœ-
nam luo, I. 155. m. N. οὐ-
δὲνός ἐμψυχου κεφαλῆς γινώσκειται,
II. 39. extr. nempe et Olerum
nominantur κεφαλαί, quibus
oescuntur omnes.

Κῆ vel Κῃ, (jon. pro πῇ) Quà
viâ; Quorsum, Quà ratione.
σκοπεῖν κῆ παντός χρημάτων τὴν
τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται, I. 32.
extr. ἐκαραδόνειον τὸν πόλεμον
κῆ ἀποβήσεται, VIII. 67. a.

Κῃ, enclitica particula, 1) Ali-
quà ratione, Quodammodo,
Fere. ταῦτα μὲν νυν οὕτω κῃ (i.
q. οὕτω πως) ἐγένετο, V. 22. f.
ταῦτα κῃ λεγόντων, Hæc fere
dicentibus illis, V. 40. f. Ed-
dem notione, per pleonastum,
cum particula μάλιστα jungi-
tur. χώρος κατὰ Βουτῶν μάλι-
στα κῃ καίμενος, II. 75. a. στα-
δίους μάλιστα κῃ τοῦτους εἰς ὀγ-
δώνοντα, VIII. 8. m. f. Simi-
liter, IV. 86. a. et VIII. 31.
m. Rursum, ἀνδρῶν μάλιστα κῃ
μυρίων, VIII. 65. a. N.

2) Videri poterat subinde
idem significare ac πῶν, Alicu-

bi. (Conf. Ὅκη, num. 2.) οὐ
κῃ (αὐτὸ οὐ κῃ) πρὸς ὧ σκοπεῖν
ἔχοντες, Haud procul alicubi
speculantes, V. 13. a. Sic,
οὐκ εἶνα κῃ αὐτὸν δεῖ εἶναι τοῖ
λμμένα. Nequaquam unum so-
lum alicubi habere oportet
talem portum, ex lectione
cod. Arch. VII. 49, 1. m. f.
Sed hoc quidem loco κῃ pleri-
que codices ignorant, ac vide-
tur illa ocula temere irrepsisse.
Priore vero loco possis intelli-
gere, Haud a d m o d u m pro-
cul: quod vero ibi οὐκί con-
tra plerorumque librorum fi-
dem recepit Wess. id quidem
mihi se adprobare non po-
tuit.

Κηδισθαι, Solicitum esse, Cu-
ram gerere. Cum Genit. ἐμὲν
διοὶ κηδόνται, I. 209. m. ubi
κηδέεται habent codd. nonnul-
li, quâ de script. vide quæ in
Var. Lect. monui. καὶ αὐτὸς
καὶ τῶν ἀν κηδόμεαι, Qui mihi
cura sunt, III. 40. a. m. ἢ
μὴ μιν γὰρ κηδομένη συναπάσης
τῆς Ἑλλάδος, Nisi vehementer
essem sollicitus de universâ
Græciâ, IX. 45. a. ὡς δὲ κη-
δόμενος αὐτοῦ, VII. 17. m. VIII.
118. m. Item cum μὴ parti-
culâ; μὴ ἀπόλωνται κηδόμενος,
Curans ne perirent, VII.
220. a.

Κηδεύειν, Lugere, Justa pemol-
vere mortuo. Hinc Ἀποκηδεύ-
ειν, IX. 31. a. quod vide suo
loco.

Κῆδος, ιος, τὸ, 1) Adfinitas VII.
189. a. m. 2) Luctus, Exae-
quiae. ἅμα κηδεῖ, Simul atque
incidit Luctus, Simul aliquis

de familiā mortuus est, II. 36. a.

Κηλωνήϊον, τὸ, *et* Κηλωνήϊον, (*jon. pro Κηλώνειον aut Κηλωνιον*) Tolleno, Machina quā e fluvio aut e puteo hauritur aqua *ad irriganda arva*. ὁ σίτος, χερσὶ γε καὶ κηλωνήϊοις ἀρδόμενος, I. 193. a. *cum Var. Lect. et Not.* ἀντρίεται κηλωνήϊω, VI. 119. m. *ubi in Var. Lect. adnotari debuerat κηλωνήϊω per ω longum exhibere codicem F. et hoc ipsum superesse in vitiōsā scripturā κοινωνήϊω codicis Pl.*

Κήρυγμα, τὸ, Præconium. κήρυγμα ἐποιήσαντο, *sequente Infinitivo*, VIII. 41. a.

Κηρυκία, ἡ, Munus præconis, Legatio. τοῖσι (Ταλθυβίου ἀπογονοῖσι) αἱ κηρυκίαι ἐκ Σπάρτης πᾶσαι γέρας δέδονται, VII. 134. a.

Κηρυκίον, τὸ, Caduceus, IX. 100. a.

Κήρυξ, υἱος, ὁ, Præco, Legatus. *Sic idem homo et κηρυξ et ἀπίστολος promiscue vocatur* I. 21. a. κήρυκα ἐρυθρὸν, Legatum *vel* Præconem rubrum Pythia in orac. dixit Navem minio tinctam, III. 57. f. *et* 58. m. (*Mendosa scriptura κήρυξ, pro κήρυξ*, IV. 127. extr. *temere ex ed. Wess. et Reiz. in nostram migravit.*)

Κηρυσειν, Præconari. χρήματα αὐτοῦ κηρυσσόμενα ὑπὲρ τοῦ δήμου, Bona illius per publicum præconem (venundata) VI. 121. f.

Κιθῶν, ὠϊος, ὁ, (*jon. pro χιτῶν*) 1) Tunica. ἅμα κιθῶνι ἐκδυο-

μένω συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή, I. 8. f. Jonicæ mulieres λίνιον κιθῶνα gestabant; V. 88. f. Babylonii χρίονται κιθῶνι πρὸς ἀνέμους λινέω· καὶ ἐπὶ τοῦτον ἄλλον εἰρίνεον κιθῶνα ἐπεκδύνει, I. 105. a. Aegyptii ἐκδιδύκασιν κιθῶνας λινέους περὶ τὰ σκέλια θυσανωτοῦς, II. 81. a. εἰρίνεους κιθῶνας gestabant Cilices, VII. 91. a. κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι ἵμασι, I. 155. f. τοὺς κιθῶνας κατεβήξαντο πάντες, VIII. 99. m. ἐνδύς κιθῶνα μέγαν, καὶ κόλπον πολλὸν καταλιπόμενος τοῦ κιθῶνος, VI. 125. m.

2) Κιθῶν, ἰ. q. θώρηξ, Lorica, Thorax. θίου· ἐπομνυμι, μὴ μὲν πρότερον ἐκδυσάσθαι τὸν ἔχων κιθῶνα καταβήσομαι ἐς Ἰωνίην, πρὶν ἂν *etc.* V. 106. f. *ubi τὸν κιθῶνα rectius utique Loricam, quam Tunicam intelliges.* κιθῶνες χειριδωτοὶ λεπίδος σιδηρεῖς, ὅτιν ἰχθυοειδῆς sunt Loricæ manicatæ squamatæ, VII. 61. a. *N. quas easdem poterat etiam θώρηκας λεπιδωτοὺς vocare sicut* IX. 22. m. *ubi κιθῶνα Φοινίκιον Tunicam puniceam dicit, loricae superindutam. (conf. Λεπίς.) Quosnam τειχιῶν κιθῶνας dicat Noster* VII. 139. a. *infra sub voc. Τειχος videbimus.*

Haud immerito suspectum est vocab. κιθῶνας, quod VII. 90. m. *vulgo legitur, ubi κίταριος corrigunt viri docti. Vide Κίταρις.*

Κίαι, Aegyptiacum nomen olei cujusdam, II. 94. a. *N.*

Κίλιξ, ιος, ὁ, Cilix. Foem. Κίλισσα. ἐπίπτοντες ἐν Κίλισσῃ, Impetum fecerunt in naves Cilicienses, VIII. 14. f.

Κιλλύρια et Κιλλικύριοι, vide Κιλλύριοι.

Κινδυνεύειν, 1) Periclitari; In Periculo esse. Constr. cum Infinit. τὸν ναυτικὸν στρατὸν κινδυνύσει ἀποβαλεῖν, VIII. 65. m. ἀπολίσσεται κινδυνύσει, VIII. 97. a. Cum περι praepos. περι ἐκείνης (τῆς Πελοπον.) κινδυνεύειν, VIII. 74. f. Cum Dativo. ἐπὶ αὐτῇ μέλλουσι κινδυνεύειν τῇ ψυχῇ, VII. 209. m.

2) i. q. δοκίειν, Videri. κινδυνεύουσι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι γόητες εἶναι, IV. 105. f.

Κίνδυνος, ου, ὁ, Periculum. κινδυνὸν ἀναλαβεῖσθαι, τὸν ἄν ὁ πατήρ ὑποδύνειν κινδύνῃ, Periculum suscipere, subire, III. 69. a. κινδύνους ἀναβηπτέοντες, Periculorum aleam jacentes, VII. 50. m. f.

Κινεῖν, Movere. πᾶν χρῆμα ἐκίει, διαβάλλων etc. καὶ ποιεῖν ἅπαντα ὅπως etc. V. 96. a. μὴ κινεῖν (Loco non movere) τὸν ἀνδριάντα, I. 183. f. κινήσοντά τι τῶν ἀκινήτων, Moturum (Novaturum) aliquid quod moveri non debebat, VI. 134. f. νόμαια κινεῖ (sive potius κινεῖ) πάτρια, Mutat instituta patria, III. 80. f.

Κιννάμωμον, Cinnamomum aromaticum, III. 111.

Κιρῆν, Miscere. κιρᾷ κρητῆρα οἶνου, IV. 66. a.

Κίταρις, ιος, ἡ, Capitis tegumentum aliquod apud Persas, et si oara virorum doctorum con-

jectura, apud Cyprios etiam. Nempe apud Pollucem X. 171. legitur, Ἡρόδοτος δὲ καὶ κίταρα ἱερὰ. atqui nusquam in Musis hodie id vocab. comparet, sed suspicari cum Pavio et Larchero licet, κίταρας scripsisse Herodotum, VII. 90. m. ubi hodie κιδῶνας legitur. Vide Var. Lect. et Not.

Κίων, ους, ἡ, (jon. pro ὁ κίων) Columna. τῶν κίωνων αἱ πολλαί, I. 92. a. Reperitur tamen hoc nomen apud eundem Nostrum in Masculino etiam genere: τοῦτο (τὸ ἕρος) τὸν κίονα τοῦ οὐρανοῦ λέγουσι, IV. 184. f. nisi ibi rectius olim editi et nonnulli mss. libri Articulum omitunt, quem quidem longe plurimi et probatissimi codd. praefecerunt. Vide Var. Lect. et Not.

Κλαίειν λέγω, nempe εἰ vel εἰ, Plorare te jubeo, Abi in malam rem, IV. 127. f. N.

Κληδών, vide Κληδών.

Κλεινός, ἡ, ὅν, Illustris. μνημα τοῦ κλεινοῦ Μεγαρίστια, VII. 228. f. in Epigr. βασιλεὺς κλεινοῦ Κορίνθου, V. 92, 5. in Orac.

Κλέος, εἶος, τὸ, Gloria. μέντι κλέος μέγα ἐλείπετο, VII. 220. a. m. καταθέσθαι κλέος, VII. 220. f. IX. 78. a.

Κλέπτειν, Furari. Imperf. κλέπτει ἄν, Furabatur subinde, II. 174. a. Passiv. κλεφθέντων τῶν ἀγαθμάτων, V. 84. a. Sed odlet etiam Κλέπτεσθαι idem fere ac κλέπτειν τὴν ὁδόν, Carpere viam. τὸ πρὸς αἰεὶ κλεπτόμενος, VII. 49, 2. ubi West. in Not. intelligit, Ulterius

semper furtim profectus, nos: Imprudens semper abreptus; nempe adjicitur ibi, nam felicitatis nulla hominibus satietas est.

Κληδών, et Κληδών, όνος, ή, (a oerbis κλίσω et κληζώ, conf. Eustath. ad Odyss. ε'. 116. et Damm. Lexic. Etym. p. 1191.) idem atque ή Θήμη, nempe Fama quædam mirabilis, Dictum ominosum sive in bonam partem sive in malam. ό μίν τῇ κληδώνι ουδέν χρεώμενος, V. 72. f. ubi paulo ante dixerat, ήπι-τελίστε τῇ Κλομίνει ή Θήμη. Rursus, quod IX. 101. f. ait ή κληδών αύτη σφι ισίπτατο, refertur ad id quod cap. 100. a. dixerat, Θήμη σφι ισίπτατο, et ή Θήμη δηλδή σφι, rursusque ή Θήμη ελδούσα, cap. 101. a. m. Memoratur etiam aliquis Quæsiuisse nomen alterius κληδόνος ίώνιν, Ominis causâ, nempe, ut ex responso caperet omen, IX. 91. a.

Κληίον, (jon. pro κληίον,) Claudere. Vide Αποκλήϊον et Έγκληίον.

Κληίζιον, idem ac κληίον. Vide Αποκληίζιον, Έκκληίζιον, Συγκληίζιον.

Κληίς, ίδος, ή, Clavis. Hinc Κληίδες της Κυπρου, Claves Cypri, nomen Promontoriū cujusdam, V. 108. extr. N. Conf. ibi Larch.

Κλῆρος, ου, ό, 1) Sors. ένα - - κληρω λαχόντα, III. 83. a. 2) Prædium, Ager quem quis possidet. Φθίρων τών Συρίων τούς κληρους, I. 75. a. Quos αγρους dicit scriptor, IX. 94.

m. eosdem continuo deinde καλίστους κληρους vocat.

Κληροῦν, Sortiri, Sortem Ducere. κληροῦσαι ἐπὶ μοῦῃ et ἐπὶ ἐξέδῳ ἐκ τῆς χάρις, I. 94. m. f. (conf. Παλλισθαι.)

Κληρουχος, ου, ό, Colonus, cui ager Sorte obtigit. τετρακισχιλίους κληρουχους, V. 77. a. m. Hinc Κληρουχίον, Colonom esse. τούς τετρακισχιλίους κληρουχίοντας, VI. 100. a.

Κλίβανος, ου, ό, Clibanus, Furnus, Olla, aut tale quoddam Vas culinarium. ἐν κλιβάνῳ πρίζαντες, II. 92. f. quo de loco vide quæ ad verbum Πνίγειν notamus.

Κλίνειν, Inclinare, Reponere, Collocare in Lectulo vel Assignare sedem in Lectulo. ου χωρίς εκατίρους κλῖναι, Hospitem non Collocasse (Adcumbere epulis jussisse) utrosque seorsim, IX. 16. a. ubi quidem alii κλῖναι intransitive accipiunt, Discubuisse, quâ notatione videtur κλιδῆναι aut κλινδῆναι scriptum oportuisse. Vide Not.

Formulam ό ἥλιος vel ή ἡμέρη κλῖνι ex Herodot. III. 104. citat Schneider in Lexic. Crit. At ibi est αποκλιναμένης μεταμβρίης, sicut αποκλινομένης της ημέρης, IV. 181. f. Haud incommode vero από κλιναμένης μεταμβρίης ex Reiskü conject. edidit Borh. III. 114, 2. pro vulgato αποκλιναμένης, ubi nos ex aliis libris αποκλινομένης recepimus.

Κλῖνη, κς, ή, Lectulus præsertim in quo ad mensam adcum-

- bunt conivna. Πέρσην τε καὶ Θηβαῖον ἐν κλίνῃ ἐκάστη κλίνει, IX. 16. a. κλίνει ἐπὶ χρύσει καὶ ἐπ' ἀργύρῳ, I. 50. a. IX. 80. a. *Eadem* κλίνει χρύσει καὶ ἀργύρῳ, IX. 82. m.
- Κλισιάδες, αἱ, Porta, Valva. μεγάλαι κλισιάδες ἀναπιπτεύσονται εἰς τὴν Πελοπόννησον τῷ Πέρσῃ, IX. 9. f. 56.
- Κλύσμα, τὸ, Lavacrum quo eluitur alvus, II. 87. m.
- Κλυστήρ, ἥρος, ὁ, Clyster, Instrumentum quo fit alvi elutio. ἐπὶ αὐτὸν τοὺς κλυστήρας πλησύνονται τοῦ ἀπὸ κένδρου ἀλείφατος, II. 87. a.
- Κλώθειν, Nere. κλώθουσαν λῖνον, Nentem linum mulierem, V. 12. m. N.
- Κλώψ, κλώψ, ὁ, i. q. κλέπτης, Fur. κλώπες κακούργοι, I. 41. f. τὰ χρήματα ἐπένευσαν κλώπες ἐκφορῆσαι, II. 150. m. παγχυσθεῖας καταδόξαντες εἶναι κλώπας, VI. 18. f.
- Κναῖν, Radere, Eradere, VII. 139. f. *idem quod* ἐκναῖν, *ibid.* paulo ante.
- Κναφεὺς, ἐός, ὁ, Fullo. IV. 14. a.
- Κναφήιον, (jon. pro κναφεῖον vel γναφεῖον) Fullonis officina, IV. 14. a. et m.
- Κνάφος, ου, ὁ, i. q. γνάφος, Carduus fullonius; et Tormenti genus quoddam. τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κνάφου ἐλκων διεσθίει, I. 92. f. cum Var. Lect. et Not.
- Κνήμη, ἡ, Crus, Tibia. παρῆσαξε παρά τὰς κνήμας τοῦ χερσεῦ ὅσων ἐχώρεον οἱ κόδορροι, VI. 125. m.
- Κνημιόφορος, ου, ὁ, Ocreis instructus, VII. 92. a.
- Κνίζειν, *Urticae in modum* Pangere, Urere, Mordere; *ubi agitur de Amore, Indignatione, Invidia, et similibus animi adfectionibus.* ταύτης ἐκνίζει αὐτὸν ὁ ἔρως, VI. 62. a. N. Εἰρέεα ἐκνίζει ἡ Ἀρταβάνου γνώμη, VII. 12. a. τὰ σμαρά εὐδὲν μιν (nempe, τὸν θεόν) κνίζει, VII. 10, 5. m. N.
- Κνύζημα, τος, τὸ, Vagitus, Ejulatus infantum. τὰ παιδία, ἀπαλλαχθέντα τῶν ἀσέμων κυνημάτων, II. 2. m.
- Κογχύλιον, τὸ, Concha. κογχύλια φαινόμενα ἐπὶ τοῖσι οὖροις II. 12. a.
- Κόδορρος, ου, ὁ, (sive Κόδορος, ex codicum nonnullorum scriptura), Cothurnus, Ocrea, VI. 125. m. N. (Conf. Κνήμη,) κόδορρους ὑποδίσσθαι, I. 155. f.
- Κοίη, pro comm. ποία; subintellecto substantivo μερίδι, ὅδῳ, αἰτία, aut alio quocumque, fit Adverbium interrogativum. Quanam parte? Quali modo? Quali tandem ratione? Quā de causā? κοίη κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιότατον; Quā tandem ratione, Quatenas, Quali respectu, Quidnam igitur spectans, judicas Tellum esse beatissimum? Conf. Κόδορ.
- Κοιλάνειν, Excavare: τῆς σμύρης ὡς πλάσσειν, - καλῶντα τὸ ὦν, II. 73. m. *ubi paulo post Compositum ἐγκοιλῆτας.*
- Κοιλίη, ης, ἡ, Cavitas ventris, Venter. ἐξ ὧν εἶλον τὴν κοιλίην παῖσιν, II. 86. m. N. 92. extr. IV. 72. a. ἐξεῖσι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν κεδρίην, II. 87. m.

Καῖλος, η, ον, Causus. ξύλινα ἀγ-
γῆϊα καίλα, IV. 2. m. *Hinc*
ἢ Καίλω, Causum, nomen Loci
prope Athenas; et ἡ διὰ Κοίλης
ὁδός, memorata Nostro VI.
103. m. ubi vide Not.

Κοιμέεν, (jon. i. q. κοιμᾶν) *Hinc*
κοιμέονται, Cubant, Quietem
capiant, II. 95. a.

Κοινῇ, Publice, Communi no-
mine, Omnium nomine. ἱρῶ-
ταιον τὸν θῖον κοινῇ, VIII. 122.

Κοινολογεῖσθαι, Sermones confer-
re. κοινολογησάμενος τοῖσι Σα-
μάρσι, VI. 23. f.

Κοινός, η, ον, Communis. κοι-
νόν τι πρῶγμα συμμῆξαι τινί, De
re communi cum aliquo con-
ferre, VIII. 58. a. *Conf.* Ἐ-
πίκοινα, εἰς Ἐπίκοινος.

τὸ Κοινόν, Commune civitatis,
Respublica. ἡμῶς ἀπεμψε τὸ
κοινόν τῶν Ἰωνῶν, V. 109. m. τὸ
κοινόν τῶν Σαμίων, VI. 14. m.
ταῦτα τοῖσι βασιλεῦσι δίδονται
ἐκ τοῦ (i. q. ὑπὸ τοῦ) κοινου τῶν
Σπαρτιατίων, Hæc sunt privi-
legia regibus tributa a Com-
muni (a Civitate) Spartanorum,
Reipublicæ nomine, VI. 58.
a. τῶν ἀστῶν αἰρέτους ἄνδρας
τρεῖς ἀπὸ τοῦ κοινου, Tres vi-
ros o civium numero Pu-
blice (Publico nomine) de-
lectos, VIII. 135. m. *Est vero*
etiam τὸ Κοινόν, **Ærarium publi-**
cum. γινόμενων χρημάτων μεγά-
λον ἐν τῷ κοινῷ, VII. 144. a.
N.

Τὰ Κοινὰ, Magistratus qui
Publico nomine civitati præ-
est; sive, Senatus populus-
que. ἡ γὰρ μὴ ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν
Βαβυλωνίων καταστάς δι' ἐπ'

Lex. Herod. Pars II.

αὐτὰ, κατοικτίζετο Φᾶς etc. I.
156. m. N. ubi Portus qui-
dem τὰ κοινὰ δώματα vel οἰκή-
ματα intellexerat. *Ut formula*,
τὰ πρῶτα, non solum de Re-
bus, sed et de Personis usur-
patur, sic etiam τὰ κοινὰ,
nec opus est ut in talibus uti-
que Substantivum anxie quæ-
ramus, quod cum Adjectivo
subintellectum cogitari debeat.

Κοῖος, η, ον, (jon. pro κοῖος)
Qualis; subinde etiam idem
fere ac τίς, Quis? κοῖη χειρὶ;
Quali (Quàm tandem) ho-
minum manu? IV. 155. f.
Κοῖόν μὲ τινα νομίζουσι εἶναι;
III. 34. a. κατὰ κοῖόν τι; Quà
de causâ? Quà re inductus?
εἶρετο κατὰ κοῖόν τι δοκεῖσι Ἰωνᾶς
ἀπιστάναι, VI. 1. a. κοῖον δὲ
πινόμενον μιν ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε;
Quænam aqua etc. VII. 21.
a. κοῖα ταῦτα λέγεις, Quænam
sunt hæc quæ tu dicis? VII.
48. m. *Conf. supra* Κοίη.

Κοῖτη, ης, ἡ, latine vulgo reddi-
tur Cubiculum, Cubile, Lec-
tus; sed apud Nostrum vide-
tur potius esse ipsa Actio cu-
bitum eundi, Cubitum ire.
ἐπεὶ ἐδόκει ὥρῃ τῆς κοίτης εἶναι,
I. 10. a. σχεδὸν ἤδη τῆς κοίτης
ὥρῃ προσέρχεται, V. 20. a.
(*conf. mox* Κοῖτος). προσέφερε
ἐν τῇ κοίτῃ (Dum cubitum
eunt) Δαρείῳ λόγον τοιοῦτον, III.
134. a. *Similiter* τὴν κοίτην ποι-
εῖσθαι, Cubitum ire, Cubare,
Quietem capere, Noctem trans-
igere, dixit auctor Vitæ
Hom. c. 31. extr.

Κοῖτος, ου, ὁ, i. q. ἡ κοῖτη, quod
vide. (*conf. Hesych. voc. Κοῖ-*

τος.) Sic pro eo quod in Vita Hom. c. 31. extr. est τὴν κοιτὴν ποιῆσθαι, Noster VII. 17. a. αὐτὸν κοιτὸν ποιῆσθαι, Cubitum ire, Somnum capere, Vicissim pro eo quod Noster τῆς κούτης ὤρην usurpat, auctor Vitae Homeri c. 22. extr. ὤρην κούτου δίδει. ἐς κούτον apud Noster, I. 9. m. vulgo In cubiculum intelligunt; quem significatum spectarunt etiam illi qui κοιτῶνα pro κούτῳ scripsere: sed videtur παρίσται ἐς κούτον idem ac ἐς κούτην valere, Cubitum veniet, Cubandi causā adierit. Si Cubiculum significasset Herodotus, adjecturus puto fuerat Articulum, ἐς τὸν κούτον. Vide Var. Lect. et Not.

Κοιτῶν, ὤνος, ὁ, Cubiculum. Vide Κούτος et Var. Lect. ad I. 9. 10.

Κόκκος, ου, ὁ, Granum pomi. ὅσοι ἐν τῇ βότῃ κέκκοι, Quot sunt grana in malo punico, IV. 143. f.

Κολάπτειν, vide Ἐγκολάπτειν.

Κόλλα, ης, ἡ, (comm. κόλλα) Gluten. τῷ κοίμῳ ἀντὶ κόλλης τὰ πολλὰ χρίωνται, II. 86. f.

Κόλλησις, ιας, ἡ, Glutinatío, Ferruminatío. σιδήρου κόλλησιν ἐξεύρι, I. 25. extr. N.

Κόλλητος, ἡ, ὁν, Glutínatus, Ferruminatus, Coelatus. ὁ πομπητῆριδον σιδήρεον κόλλητον, I. 25. extr. N.

Κόλος, η, ου, i. q. Κολοβός, Mutilus, Truncus, Aliquā corporis parte mutilatus. τὸ γίνεσθαι τῶν βωῶν τὸ κόλον, nempe

Cornubus carentes boves, IV. 29. a.

Hinc II. 46. m. f. pro vulgato οἱ αἰπολοι (quod codices quidem omnes communi tenent consensu) ex iam probabili quam sagaci et eruditā conjecturā οἱ κῶλοι correxit Schoeferus, nempe οἱ κῶλοι τῶν ἐρίων αἰγῶν. Vide Not.

Κολοσσός, οῦ, ὁ, Statua, praesertim majoris molis; Colossus. εἰκόνης παλλακίῳ -- ξύλινῃ κολοσσῷ εἰκόσι, II. 130. extr. 131. a. et f. δεικνύντας κολοσσούς etc. Monstrantes statuas ligneas, numero trecentas quadraginta et unam, quae erant effigies totidem sacerdotum, II. 143. a. coll. cap. 142. a. κολοσσός λίθινος καθήμενος ἐν θρόνῳ super utraq. pyramide in Moeridis lacu, II. 149. m. κολοσσῶι μεγάλοι, II. 175. a. ὑπτις κείμενος κολοσσός, τοῦ πόδης πέντε καὶ ἑβδουμήκοντα εἰσι τὸ μένος, II. 176. a. δύο κολοσσῶι, Αἰθιοπικοῦ λίθου, εἰκόσι ποδῶν τὸ μέγας, II. 176. m. τρεῖς χάλκινῃ κολοσσῶι ἐπικατέχεις, τοῖσι γούνασι ἐμπρεσμένῃ, II. 152. f.

Κολοῦειν, Mutilare, Truncare. φιλεῖ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα κολοῦειν, VII. 10, 5. N.

Κόλπος, ου, ὁ, non solum Sinus maris; sed et Sinus vestis, κέλεπον παλὺν καταλαμπόμενος τοῦ κούτωνος, VI. 125. m. N.

Κολωνός, οῦ, ὁ, Tumulus, IV. 181. a. VI. 134. m. VII. 44. a. 225. m. IX. 120. f. Etiam Tumulus manu factus, Acervus ingens. ἰνδαῦνα κα-

λατούς μεγάλους τῶν λίθων, IV. 92. f. *κομᾶν*, et forma *Jonibus propria* Κομᾶν, 1) *Comam alere*. οὐ κομῶντες πρὸ τούτου, ἀπὸ τούτου κομᾶν, I. 82. f. N. κομῶντες δέ, τας κεφαλὰς μήτηρσι ἀναδέονται, I. 195. a. οἱ ἱερεῖς τῇ ἄλλῃ κομῶνται, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ξυφεύονται, II. 36. a. τὰ ὀπίσω κομῶνται τῆς κεφαλῆς, IV. 180. a.

2) *Metaphorice* *Cristas tollere*, *Magnos sibi spiritus sumere*, i. q. μέγα φρονεῖν, ὑπερ-κφανεῖν, ὑψοῦ την γνώμην αἶραν, *interprete Scholaste ad Aristoph. Plut. 572. Sic κομᾶν ἐπὶ τῇ dicitur is quæ ἐπὶ τῇ καταδύματι ἐπαίρεται*, *Qui ob rem bene gestam sese effert, ut docet Eustath. ad Iliad. β'. At quando Herodotus ait οὗτος ἐπὶ τυραννίδι ἐκόμῃσι*, V. 71. a. *non hoc dicit, Hic ob tyrannidem magnos sibi spiritus sumsit; nam homo ille, victoriâ olympicâ elatus adfectaverat quidem tyrannidem, nec vero ad eam pervenit. Itaque verba ista in hanc sententiam sunt intelligenda*, *Hic homo inflatus erat spe occupandæ tyrannidis; aut, Altos sibi spiritus sumens, tyrannidem adfectavit*.

Κομήτης, ου, ὁ, *Comatus*, *Crinitus*, *Promissos capillosalens*. πολλοῖσι πύδας ἰψοῦσι κομήταις, VI. 19. m. in *Urac. et mox ibidem, Herodoti verbis*, τῶν Περσέων ἰόντων κομητέων.

Κομῆ, ἡς, ἡ, 1) *Reditus*. οὐ-

δεμένη σφι ἔτι κομῆδὴν εἰς Κρήτην φαίνεσθαι, VII. 170. m. κομῆς πέρι - - αὐτῷ μελίσσειν ὥστε ἀσπιδίαις ἀπικέσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα, VIII. 19. f. οὐδὲ τις κομῆν τὸ ὀπίσω φανήσεται, VIII. 108. m. f. τῶν ἀποφυγόντων - - ἐγένετο κομῆν εἰς Σάρδεις, IX. 107. a. 2) *Reductio, Recuperatio*. κατὰ Ἑλένης κομῆδὴν, *Recuperandæ, Reducendæ Helenæ causâ*, IX. 73. a.

Κομίζω, *Deferre, Transferre, Transducere*. τὸν χρυσὸν κομίζω, I. 153. f. κομίζουσι ἐν ἀμαξῇ εἰς ἄλλο ἔδρος· οἱ δ' αὖ παραδίδονται κομισθέντα τὸν νικητὴν, etc. IV. 71. a. Λίσβιοι εἰς Δορίσκον ἐκόμισαν αὐτοὺς, V. 98. extr. τὴν κεφαλὴν (αὐτοῦ) ἐκόμισαν εἰς Ἀμαθοῦντα, V. 114. a. καὶ σφρα (nempe, τὰ ἀγάλματα) ἐκόμισαν τε καὶ ἰδρύσαντο τῆς σφειτέρης χώρας εἰς τὸ μισόγαλον, V. 83. m. N. *ubi aliū ἐκόμισαντο καὶ ἰδρ. percommode ac fortasse rectius, quia Suos in fines transtulerunt istas imagines*.

Medium Κομίζεσθαι, 1) *Cum Accusativo*, *Sibi transferre vel Reducere, Revehere*. *Θηβαῖοι αὐτοὶ ἐκόμισαντο (τὸ ἀγάλμα) ἐπὶ Δηλίον, nempe Δηλίον τὸ Θηβαίων*, VI. 118. f. *Sic et probi nonnulli codices V. 83. m. quo de loco paulo ante dictum est*. 2) *Absolute, aut cum εἰς aut simili quiddam præpositione*, *Sese transferre, Proficisci, Sese recipere, Redire*. ἐκομίζοντο, *Redierunt, nempe ex fugâ, et cursum suum*

- continuarunt, VIII. 107. *extr.*
 κομινύμεθα εἰς Σίριν, Sirin nos
 conferemus, VIII. 62. *m.* οἱ
 ἂν κομίζονται ἀπὸ τῆςδε τῆς θα-
 λάσσης εἰς Βαβυλῶνα, Qui Ba-
 bylonem proficiscuntur, I.
 185. *m.* (quo de loco confer
 dicta sub voce Καταπλύν.)
 κομίζεσθαι πρὸς Ἀλυάττια, Ad
 Alyatten se conferre, I. 73. *f.*
 εἰάν εἰς Βούβαστιν κομίζονται,
 II. 60. *a.* N. ἐκομίζετο εἰς ἡθια
 τὰ Σκυδικά, Reversus est ad
 Scytharum sedes, IV. 76. *a.*
 Κόμμι, τὸ, Gummi. *Datio.* τῷ
 κομμι, II. 86. *f.* ubi alii olim
 τὴν κόμμιδι. (vide *Var. Lect. et*
Not.) τῆς ἀκανθῆς τὸ δάκρυον,
 κόμμι ἐστὶ, Lacryma acanthi
 arboris Gummi est, II. 96. *a.*
 Κομπέειν ἄλλως, Gloriari frustra,
 V. 41. *m.*
 Κόμπος, ου, ὁ, Jactantia. ὅρα
 μὴ μάτην κόμπος ὁ λόγος ου-
 τος εἰρημένος εἴη, VII. 103. *m.*
 Κομπορτός, ου, ὁ, Pulvis excita-
 tus, VIII. 65. *a. et f.*
 Κοπτός, ου, ὁ, Contus, Pertica.
 II. 136. *f.* IV. 195. *m.*
 Κοπάζειν, Desinere, Cessare,
 Quiescere. ἐκόπασε ὁ ἄνεμος,
 ἰ. q. ἐπαύσατο, Quicvit ventus,
 VII. 192. *f.*
 Κόπρος, ου, ἡ, Stercus. σιτέ-
 μενοι κόπρον, III. 22. *f.* τὴν
 κόπρον ἀναιρίζονται χερσὶ, II.
 36. *m.*
 Κόπτειν, Ferire, Concidere (conf.
 Κατακόπτειν.) *Hinc* Κόπτισθαι
 τὴν κεφαλὴν, Ferire sibi ca-
 put, II, 121, 4. *a.* Cares
 Egyptum habitantes non so-
 lum τύπονται, verum etiam
 τὰ μέτωπα κόπνυνται μαχαίρη-

- σι, Frontem sibi Incidunt cul-
 tris, II. 61. *f.* κύπερος κεκομ-
 μένος, Minutatum concisus cy-
 perus, IV. 71. *a.*
 Κοραξ, Corvus olim fuerat Ari-
 steas, IV. 15. *m.*
 Κορεῖν, Satiare, Replere. ὕβρις
 κεκορημένος, Insolentia reple-
 tus, III, 80. *m.*
 Κορμός, ου, ὁ, Caudex, Stipes,
 Truncus. κορμούς, ξύλων κατα-
 πρίσαντες, VII. 36. *f.*
 Κόρος, ου, ὁ, Satietas, Fastidi-
 um. δια δίκη σβίσσιν κρατάρων
 Κόρον, ὕβριος νόον, VIII. 77.
m. (in *Bacchidis orac.*) ubi a tū
 quidem κόρον Puerum, Juve-
 nem intelligunt. vide *Not.*
 Κόρυμβος, ου, ὁ, Summitas, Ex-
 tremitas summa. Φεύγοντες ἐπὶ
 τοῦ οὐρεος τὸν κόρυμβον, In sum-
 mum montis verticem se reci-
 pientes, VII. 218. *f.*
 Κορύνη, ης, ἡ, Clava, unde Κορυ-
 νηφόρος, ὁ, Clavam gestans.
 δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο, κορυ-
 νηφόροι δέ. ξύλων γὰρ κορύνης ἔ-
 χοντες εἶποντο οἱ ὀπισθε, I.
 59. *f.*
 Κορυφαῖος, ὁ, Qui in Vertice (in
 Summo) est, Princeps, (Dux
 et auctor). αὐτὸς ἐκαστος βου-
 λόμενος κορυφαῖος εἶναι, III. 82.
m. τῶν ἀνδρῶν τοὺς κορυφαῖους
 (primarios cives) ἀντισκολεῖται,
 III. 159. *a. m.* τοὺς κορυφαῖους
 αἰτίων, Eminentiores ex illis;
 sive, Qui duces et auctores fue-
 rant ceteris, VI. 23. *f.* Ru-
 sus vero, ubi ait Per multa mala
 illata esse Græciæ ἀπ' αὐτίων τῶν
 κορυφαίων, περὶ τῆς ἀρχῆς πλε-
 μιοντων, VI. 98. *m. f. per-*

spicue τὸν κορυφαίον *dicit* Primarios viros, Principes cives. Κορυφή, ἤ, ἡ, Vertex, Cacumen, Summitas montis. ἐκ τοῦ Αἵμου τῶν κορυφῶν *tres magni fluvii decurrunt*, IV. 49. *a.* ἐν κορυφῇ ἐκείνου τοῦ κολοῦ, IV. 181. *a.* τὰς διόδους τὰς ἐς τὰς κορυφὰς τῆς Μικαλῆς Φερουσας, IX. 99. *f.* Item Vertex capitis. τῶν παιδῶν καίουσι τὰς ἐν τῇ κορυφῇ φλέβας, IV. 187. *m.*

[Κορυφῶν, *vide* Ἀποκορυφῶν.]

Κοσμίειν, Ornare, Ordinare, Instruere. τὰς κεφαλὰς κοσμίονται, Ornant, Cornunt capita, VII. 209. *m.* *nempe i. q.* τὰς κόμας κτερίζονται, *coll. cap.* 208. *f.* παιδίον κικοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, I. 109. *a.* *vide supra in voc.* Θάνατος. τὰ ἄλλα ἐκκοσμίατο οἱ, Reliqua ab eo ordinata erant, I. 100. *b.* *Sigillatim de Ordinanda acie.* ἐπὶ τάξιν πλεῖνας ἐκκοσμίατο, Plures in ordines locati erant, IX. 31. *a.* ἰδίῳ κόν - οὔτε κόσμῳ οὐδὲν κοσμηθέντες οὔτε τάξιν, IX. 59. *f.* Porro, ut τάσσονται, sic κοσμίσονται *significat etiam* Ordini alicui attribui, In aliquo numero censeri. ἐς γὰρ τὸν Αἰγύπτιον νόμον αὐταὶ (*nempe* hae duae civitates, Cyrene et Barce) ἐκκοσμίατο, Adtributæ erant præfecturæ Egyptiacæ, III. 91. *m.* τὰ τέκνα (Filii Metiochi, nepotes Miltiadis) ἐς Πέρσας κοσμίσονται, Persarum ordini sunt adscripti, VI. 41. *f.*

Κόσμιος, Modestus. *Unde* τὸ Κόσμιον, Modestia morum. ἡ

δὲ παρ' αὐτῷ ὑγράφεται, πολλὰ κοσμίῳ χρωμένη, *Vit. Hom.* 4. *a.* Κόσμος, οὐ, ὁ, 1) Ordo, Disciplina. κόσμον τοῖδε πρῶτος ἐστὶ ὁ καταστήσάμενος, Hunc ordinem, hanc Rationem (*administrandi imperii*) primus ille instituit, I. 99. *a.* *quo dein refertur quod ait*, ἐπὶ τι δὲ ταῦτα δικόσμηται, *cap.* 100. *a.* ὡς δὲ κόσμῳ ἐπιτέξας ἔζοντο, Qui ut ordine deinceps consederunt, VIII. 67. *f.* κόσμῳ δένοντες τὴν ὕλην, VII. 36. *f.* Dii (οἱ θεοὶ) nominati sunt ὅτι κόσμῳ δένοντες τὰ πάντα πρὶν γινώσκειν etc. II. 52. *a.* ἀπίσται οὐδὲν κόσμῳ, Nullo ordine, Inconditâ fugâ se recipient, VIII. 60, 3. οὐκέτι τοὶ αὐτὸν κόσμον κατηγέστο, Non amplius eodem ordine suos duxit, (*sed citato cursu corripuit fugam*,) IX. 66. *m.* ἀπιδόντες σφίεας ἐπιγομένους οὐδένα κόσμον, IX. 69. *m. f.* ἔφηνον οὐδὲν κόσμῳ, III. 13. *a.* ἔφηνον οὐδένα κόσμον IX. 65. *a.* οὐδένα κόσμον ταχθέντες, IX. 69. *a.* οὐδὲ κόσμῳ οὐδὲν κοσμηθέντες οὔτε τάξιν, IX. 59. *f.* Ἑλλήνων σὺν κόσμῳ ναυμαχούντων κατὰ τάξιν, Ordine et justa acie, VIII. 86. *a.* *cui opponitur*, τῶν δὲ βαρβάρων οὐ τεταγμένων ἐστὶ, οὐδὲ σὺν νόμῳ ποιοῦντων οὐδὲν, *ibid.*

2) Ornatus, Supellex pretiosa. τὸν κόσμον τὸν ἐκ τοῦ ἀνδρεῶνος, ὅντα ἀξιοθέτητον, III. 123. *m.*

3) Ornamentum (*notione ad Mores translata*), Decus, Modus in rebus. οὐδένα κόσμον ἐμπιπλάμενος, Ultra modum

cibis sese implentes, VIII. 117. οὔτε δίκαιον, οὔτε κόσμον φέρον ὑμῖν, Neque justum, neque Decus adferens (decorum) vobis, VIII. 142. α. οὐκ ἔφερέ οἱ κόσμον οὐδένα τῶν συμμάχων κατηγορεῖν, Nequaquam eum decebat accusare socios, VIII. 60. α.

Κόσος, (jon. i. q. πόσος) Quantus; Κόσοι, Quot. Κόσοι τινὲς εἰσι οἱ Λακεδαιμόνιοι, VII. 234. α. τινες εἶντες καὶ κόσον πλῆθος, I. 153. α. Conf. Ὀκόσοι.

Κοτὶ, (jon. pro ποτὶ) Aliquando. καὶ κοτε συνήντικε ἐλαῖν σφιας οὐδὲν, I. 73. m. οὐ γὰρ ἦν δεινὸν μὴ ἀλφῷ κοτε, Non verendum videbatur, ne umquam caperetur, I. 84. α. m. VIII. 53. α. m. ἡμῖν κοτε καλλίων παρίξει etc. Umquam - ne honestius nobis erit, III. 73. α. ubi alii quidem κοτε interrogative efferunt, Quando? Rursus κοτὶ reddi potest Nuper in ista phrasi, ταύτην μέντοι κοτὶ (αὐτὸ μὲν δὴ κοτε) σὺ τὴν θρίδακα εὐμήσαιο, III. 32. f. Conf. Hoogmoeden Partic. Graec. cap. 45. §. 2. et quem is cūat Eustathium ad Iliad. α' 108.

Κότιρα et Κότιρον, (jon. pro πότιρα et πότιρον) Ultram? In interrogatione directā: κότιρα τοι ὁ πῆζος - ἢ τὸ ναυτικὸν etc. VII. 48. α. κότιρα λέγειν (nempe χῆν) πρὸς σὶ -- ἢ σὺν, I. 88. m. ubi κότιρα quidem non nisi ex ed. Ven. propagatum est, scripti libri quos novimus cuncti κότιρον tenent. (Vide Var. Lect. et, quae ibi notavimus,

his haec addes: At, ubi in κότιρα consentiunt libri omnes, ibi plerumque peculiaris ratio est pluralem numerum requirens. Contra, III. 32. f. rursus eodd. nostri omnes κότιρον praeferunt, ubi iterum una Aldina κότιρα dedit. Quare videndum, ne utrobique Venetus Editor suā auctoritate κότιρα pro κότιρον restituendum Herodoto censuerit.) ὦ παῖ, κότιρα τούτων αἰρωτώτερά ἐστι; III. 52. m.

Similiter in Interrogatione indirectā: ἐπαίρουσαι κότιρα γῆν ἑαυτοῦ ἢ τὴν Κύρου λέγου ἀρχὴν, I. 91. m. εἴτετο κότιρα, τὰ τῇ προτιραίῃ εἶχον, ἢ τὰ παρόντα σφί, εἰ αἰρωτώτερα, I. 126. m. ἐπανίρουσαι κότιρον περιπεριδραμένη ἢ θρίδαξ, ἢ δασύα ἰουσα, εἰ καλλίων, III. 32. f. (ubi una ed. Ven. κότιρα praeferit.) Conf. Ὀκότιρα.

Κότιρος pro κόδορος bis scribitur in edd. vet. et ms. F. VI. 125. m.

Κεῦ, i. q. ποῦ, Ubi? κοῦ γε δὴ, Ubinam tandem certe? II. 11. f. ibique Var. Lect.

Κου, enchitica particula. 1) Fere, Ferme, Circiter. μέχρι κου ἡμισίαν, Usque fere ad dimidiam partem, IX. 103. α. εἴτερον τοιοῦτον - γένεσθαι κου, Alium esse fere similem, II. 11. α. m. Eadem notione jungitur saepe cum particula idem fere significante μάλιστα. Sic ἔτια τρία καὶ δέκα κου μάλιστα, I. 118. α. εἴκοσι κου μάλιστα ἔτια, I. 209. α. ἐκ τριῶν ἑξήκων κου μάλιστα, VII. 22. α.

Sic et plures codices percommode VIII. 65. a. ubi vulgo *καλιστά* κη. 2) Forta sse, aut, *magis etiam adfirma nter*, Nempe, Haud dubie, Sane. *Sic accipienda particula ubi ait* Noster, καὶ τοῦτο μὲν καὶ τίρας ἀνδρώποισι τῶν μελλόντων ἐσσεσθαι κακῶν ἴσθαι ὁ θεός, VI. 98. a. *Conf. Hoogev. Doctr. particul. ed. Schütz. cap. 46. §. 9—12. Vide etiam infra voc. Πας.*

Pro eo, quod III. 105. m. f. *parum commode vulgo legitur* ἐπιδικαζόμενους οὐκ ὁμοῦ ἀμφοτέρους, *videtur* ἐπιδκ. καὶ ὁμοῦ ἀμφ. *corrigendum.*

Κουλιός, οὔ, ὁ, (jon. pro καλιός) *Vagina gladii*. III. 64. f.

Κουριδίη γυνή, Legitima uxor. *ἐκαστος* αὐτέων πολλὰς μὲν κουριδίας γυναῖκας, πολλὰ δ' ἐτι πλείυνας παλλακὰς κτῶνται, I. 135. f. καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τὰς κουριδίας γυναῖκας, V. 18. a. m. τῶν κουριδιῶν γυναικῶν, VI. 138. m. *quibus pariter opponuntur* παλλακαί, Pellices, *ibid. a.*

Κουροτρόφος, ου, ἡ, scil. γῆ. *»Tel-luris epithetum, de quo Suidam consule, Juventutis al-trix. Accipitur et pro ipsa Tel-lure, et Cerere.» Haec Portus. Vide. Vit. Hom. c. 30. ibique notata.*

Κραινός, Velox, Rapidus. κραι-πνός μετέρχεται, VI. 86, 3. *in Orac.*

Κρανεῖος et Κρανεῖος, Corneus, *Ex corni (arboris vel arbusti) ligno confectus, εἶχον δὲ τόξα*

κρανεῖνα, σίω κρανεῖνα, *ut est in cod. F. VII. 92. a.*

Κρανός, ιος, τό, Galea. χαλκῶνα κρ-ανία καὶ πηλουργμένα τροπον τινὰ βαρβαρικόν, VII. 63. a. 72. a. κρανία χάλκυντα, VII. 89. f. κρανία ἐπιχώρια, VII. 91. a.

Κραταίποδες ἡμίονοι, Robustis, Firmis pedibus muli, *Vit. Hom. 33. m.*

Κραταίρινος, ὁ, ἡ, Durā cute, Duro corio vel clypeo instructus. ὁδμὴ κραταίριου χιλιῶν, I. 47. f. *in Orac.*

Κρατίειν, Potiundi notione, cum Accusaf. loco Genitivi construitur IV. 111. a. si oera codicum et editionum nonnullarum scriptura, *τινας τῶν νεκρῶν ἐκατέσταν, ubi nos quidem, vocem* *τινας, quam alii ignorant, abiecit.* κρατίειν τῇ γνώμῃ, Vincere sententiā, IX. 42. a.

Κράτος, ιος, τό, Imperium, Potentia. οὐδὲς ἀξιοκρατέστερος αὐτοῦ Εἰρήνῃ εἶχεν τοῦτο τὸ κράτος, VII. 187. extr. τὸ κράτος τῆς στρατιῆς, Imperium totius exercitus. τὸ γὰρ κράτος εἶχε τῆς στρατιῆς αὐτοῦ ἐκ βασιλῆος, IX. 42. a.

Κρατύνειν, Firmare, Stabilire, Munire. *ἔσχε τὴν βασιλείην καὶ ἐκρατύνθη, Obtinuit regnum et in eo Confirmatus est, I. 13. a. κρατύνει αὐτὸν δορυφόροι, Munire ipsum satellitibus, I. 98. a. ἐκρατύνει αὐτὸν τῇ τυραννίδι, Firmavit sese in regno, Firmavit sibi imperium, I. 100. a. ὁ δὲ τὰς Συρακούσας ἐκρατύει, Syracusas quoquo modo firmavit, et potentia auxit, VII. 156. a.*

56 Κραυγάνεσθαι.

Κραυγάνεσθαι, Clamitare. παι-
διον ἀσπαῖρον τι καὶ κραυγανό-
μενον, I. 111. m.

Κρέας, ατος, τὸ, Caro, Plur.
κρεαίφθα, Carnes coctæ, III.
23. a. τῶν κρεῶν ταυτίων ἐπά-
σαντο, I. 73. f. ἅμα ἀρνίοισι
κρίσσει, I. 47. f. in Orac.

Κρέξ, κρεός, ὁ, Crex, avis genus.
ἴβις, μέγαθος ὅσον κρέξ, II.
76. a.

Κρεουργηδόν, Scissim in frusta,
In modum carniū in frusta
dissectarum. τοὺς ἀνδρας κρεურ-
γηδὸν διασπᾶσαντες, III. 13. a.
Conf. Κατακρεουργεῖν.

Κρίσσω, (jon. pro κρίσσω et κρίρ-
των) 1) Melior, Præstantior.
καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρίσσω-
νις εἶναι, I. 66. a. φθονεῖσθαι
κρίσσω ἐστὶ ἢ οἰκτερεῖσθαι, III.
52. m. κρίσσω γὰρ εἶναι ἀρ-
χῆδεν μὴ ἐλθεῖν, ἢ etc. V. 18.
f. πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν
κρίσσω ὅτι ὦν ἄλλο παθεῖν, VI.
12. m. f. κρίσσω δὲ, πάντα
θαρσεύοντα, ἡμῖν τῶν διπλῶν
πασχεῖν μᾶλλον ἢ etc. VII. 50,
1. a. πάντα κρίσσω τοῖσι ἥτο-
σι ἀντιτιδόμενα, VIII. 23. m.
2) Potentior. οὐδαμᾶ ἀδυνασί-
ης ἀνάγκη κρίσσω ἴφω, VII.
172. f. εἰς τοὺς κρίσσοντας τι-
θυμῶσθαι, III. 52. m. f. τὸ
κρίσσει ἐτυγίονσι, VII. 236. a.
m.

Κρηπὶς, ἴδος, ἡ, 1) Crepido fas-
sæ. κρηπίδα πύλην περὶ αὐτὴν
(scil. τὴν λίμνην) ἤλασι, I. 185.
f. II. 170. m. 2) Basis. σημα,
τοῦ ἢ κρηπὶς μὲν ἐστὶ λίθων με-
γάλων, I. 93. a.

Κρησφύγιστον, τὸ, Perfugium,
Tutum perfugium. ἄμεινόν σφι

Κριός.

εἷη κρησφύγιστόν τι ὑπάρχειν ἴδω,
ἢν ἄρα etc. V. 124. b. τούτο
εἶναι τὸ κρησφύγιστον, VII. 51.
f. κρησφύγιστον τούτο ἐπαίετο,
IX. 15. m. ἔρκος, ἔρμα τῶν
νῶν, καὶ σφίων αὐτῶν κρησφύ-
γιστον, IX. 96. extr.

Κριθῆ, ἥς, ἡ, siue potius Plura-
li numero αἱ κριθαί, Hordeum.
οἶνος ἐκ κριθείων πεποιημένος, II.
77. m. f.

Κρίκος, ου, ὁ, Annulus. τῶν
ιστίων τοὺς κρίκους καὶ κάλους,
II. 36. f.

Κρίνειν, 1) Judicare, Jus dicere.
δικας δακτυλοτάτας κρίνειν, II.
129. a. 2) Probare. κρίνειν τινα
ἐκ πάντων, Probare (Seligere)
aliquem præ cæteris, VI. 129.
a. (pro quo est ἀπακρίνειν εἶνα
ἐξαίρετον, VI. 130. a.) Sic κατ'
ἀνδραγαδίην ἐκρίνετο, VI. 128.
f. κερκίμενοι ἄνδρες, Probati vi-
ri, III. 31. m. 3) Interpre-
tari somnium aut prodigium.
οἱ μάγοι τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτη
ἐκρίναν, I. 120. a. ἄρτω ὁ
Ἀστυνάγης τῇ ἐκρίσάν οἱ τὴν
ὄψιν, ibid. Similiter VII. 19.
a. et m.

Κρίνεσθαι, Disceptare inter
se. κρινομένων περὶ ἀρετῆς, III.
120. m.

Κρίνος, ιος, τὸ, Lilium, quod
ad genus refertur Lotus. φρε-
ται ἐν τῷ ὕδατι κρίνια πολλά,
II. 92. a. ἔστι δὲ καὶ ἄλλαι
κρίναι, ibid. m.

Κριοπρόσωπος, ὁ, ἡ, Arietina fa-
cie instructus. κριοπρόσωπον τοῦ
Διὸς ἀγαλμα, II. 42. m. IV.
181. m.

Κριός, οὔ, ὁ, Aries, II. 42.
Item Nomen hominis Ægino-

te, *cujus in nominis ambiguitate luditur* VI. 49. f.
 Κρίσις, κς, ῆ, 1) Judicium. κρεί ex alijs codd. pro vulgato οἷον ἀνακρίσει recepi VIII. 69. a. 2) Disceptatio. κρίσις γίνεται μεγάλη τῶν γυναικῶν περὶ τοῦδε, V. 5. a. ἐς κρίσιν τούτου περὶ ἐλθόντες, VII. 26. m.
 Κριτής, ου, ὅ, Judex. Ζωπύρου ἀνδραγαθὴν οὐδὲς ὑπερβαλίστο παρὰ Δαρείῳ κριτῇ, Judice Dario, III. 160. a.
 Κρίκη, κς, ῆ, Trama, Subtugmen, Filum quod intertextitur stamini. ὑφαίνουσι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνω τὴν κρίκην ᾧδιόντες, Αἰγύπτῳ δὲ κάτω, II. 35. m. quem locum (ut Larcherus monuit) illustravit Salmasius ad Vopisci Aurelianum, T. II. Scriptorum Hist. Aug. p. 564.
 Κροκόδειλος, ου, ὅ, Crocodilus; non *Ægyptiacum nomen, sed Ionicum, proprie Lacertam* (τὸν ἐν αἰμασιαῖς κροκόδειλον) significans; Crocodilos autem *Ægyptii χαμψίας vocant*, II. 69. f. κροκόδειλοι ὅσον τι τριπλήχις χερσαῖοι in Libya, IV. 192. a. m.
 Κροκύν, υδος, ῆ, Floccus, Filum e veste. λαβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου ἱνατίρου κροκύνδα, III. 8. a. m. ubi nonnulli κροκύνδα, minus ex vero; vide Not.
 Κρόσσαι, αἱ (sive Κρῶσσαι,) Scala, Gradus scale. ἀναβαθμῶν τροπον, τὰς μετξέτεροι κρόσσας, (αἱ κρῶσσαι), οἱ δὲ βωμίδας ὀνομάζουσι, II. 125. a. ibique Var. Lect. et Not. Conf. Πρὸ κροσσος.
 Κροτάζειν, Crepitare, Agitare

τὸ Κρόταλον, Crepitaculum. αἵ τινες τῶν γυναικῶν, κρόταλα ἔχουσαι, κροτάλίζουσι, II. 60. a.
 Κρόταφος, ου, ὅ, (nescio an et ἡ jonicom idiomate.) Tempus, pars capitis. καθεύσει τὰς ἐν τοῖσι (αἱ ταῖσι) κροτάφοισι φλέβας, IV. 187. m. ubi vide quae in Var. Lect. monuimus.
 Κρυμός, ου, ὅ, Frigus, Gelu. καταλαβεῖν αὐτὸν χιμῶνα καὶ κρυμὸν, IV. 8. f. ἀφῆρτες κρυμός, IV. 28. a. et f.
 Κρύσταλλος, (vel Κρύσταλος), ου, ὅ, Glacies. ἡ θάλασσα πηγνυται, καὶ ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου στρατεύονται, IV. 28. a. Hinc χῶρη ἀκρύσταλλος, (ἀκρύσταλος cod. Arch.) II. 22. m.
 Κτᾶσθαι, Κτήσασθαι, Parare sibi, Nancisci, Acquirere. Κεκτήσθαι, Possidere, Tenere, Habere. κέκτητο αὐτὸς τὰ περ αὐτὸς ἐκτήσατο, VII. 29. f. N. τὸν χρυσὸν τρόπον τοῦδε κτείνονται, III. 98. a. ταῦτα δυσπετίως κτείνονται. (al. κτείνονται, nec hi male,) III. 107. a. m. Imperf. ἐκτίετο χρήματα, Paravit sibi pecunias, VIII. 112. extr. ubi perperam ἐκτίετο αὐτῷ, et ἐτίετο Ald. ex paradiorthosi. Aor. pr. ἐκτήσαντο πόλιν ταύτην, ἥτις νυν Τίλη καλεῖται, Nacti sunt, Acquisiverunt sibi (voluntate incolarum) oppidum illud, aut, Potiti sunt illo oppido, quod nunc Hyela vocatur, I. 167. f. ubi nil opus est ut ἐκτίσαντο aut (cum Larchero) ἐκτίσαντο pro ἐκτήσαντο requiras. (conf. Κτήζω,) Quod pro κτηταμένῳ

VII. 153. a. m. *codices nonnulli κτενίσαι. habent, id manifeste vitiosum est.*

Praeterit. Passio. τοῦτο ἐνόμισι μακτῆϊον ἀψευδὲς ἐκτῆσθαι, I. 49. f. N. *ubi κεκτῆσθαι nonnulli. ὅπλα ἀρήϊα μὴ ἐκτῆσθαι, (al. κεκτῆσθαι,) I. 155. f. Eadem varietas est I. 170. f. Sed in formam magis Ionicam ἐκτῆσθαι consentiunt omnes III. 100. a. IV. 191. a. VI. 20. extr. Tertia pers. plur. ἐκτῆται, (jon. pro ἐκτῆται) οὐδὲ τι ἀρήϊον ὅπλον ἐκτῆται, IV. 23. f. Sic et IV. 174. Imperativum κέκτισο ex VII. 29. f. supra vidimus, ubi nullus librorum dissensus. Participium: στρατὸν κλειστόν ἐκτῆμῖνοι, VII. 161. f. *ubi formam istam urice probat Wess. in Var. Lect. eademque equidem tenui; sed VIII. 140, 2. f. alteram formam κεκτῆμῖνων recepi, probatissimis quibusque codicibus sic jubentibus.**

Κτενίζεσθαι τὰς κόμας, Capillos sibi pectere, VII. 208. m.

Κτηνηδόν, Pecudum more, μῆξιν ἐπύκνουν τῶν γυναικῶν ποιήσας, κτηνηδὸν μισγόμενοι, IV. 180. f.

Κτῆνος, ιος, τέ, Pecus. κατὰ ταῦτά τοῖσι βουσί καὶ τὰλλα κτήνας, II. 41. f. 64. f.

Κτίζιν „Condere, Coloniam „aliquo ducere, Locum aliquem aedificiis in eo exstruētis habitabilem reddere; Urbes, domos, aedificia, in „aliquo loco condere.” *Haec Portus, satis commode. Sic et Αἰολεῖς χώραν ἔτυχον κτίσαντες ἀμείνω Ἴωνων, Aeoles meliori*

in terrā coloniam suam constituerant (Meliozem terram oppidis atque coloniis suis frequentaverant; *ut verbo dicam*, Meliozem incolebant terram) quam Jones, I. 149. b. ταύτην τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοις φασὶ λόγιον εἶναι κτίσαι, Ajunt oraculum jussisse Lacedaemonios in hanc insulam ducere coloniam, Colonis frequentare hanc insulam, IV. 178. b.

Κτίζιν πόλιν, Condere urbem quam habitent coloni: *et quidem non solum*, Novam condere urbem, *verum etiam*, Instaurare priscam urbem, eamque colonis frequentare et augere. ἐνταῦθα ἔκτισαν πόλιν Ἀθήνας, τὴν πρότερος τούτων Τιμήσιος κτίσας etc. I. 168. b. ἐκτῆσαντο πόλιν ταύτην, ἥτις νῦν Τίλη καλεῖται, ἔκτισαν δὲ ταύτην etc. Nacti sunt illam urbem quae nunc Hyela vocatur; *(quae adeo jam ante ibi fuerat: sed alio nomine insignita,)* Instaurarunt vero eam, Colonis eam frequentarunt auxeruntque, Sedem suam in illā ceperunt, I. 167. f. *Quid vero sit quod mox ibid. αὐτ., τὸν Κύρνον κτίσαι ἤρων εἶναι, haud satis liquet. Possis intelligere*, Cynnum colere (Cultum Cynni instituere) qui ipsis Herois loco esset, *Larcherus interpretatur*, Monumentum erigere Cynno heroī.

Passio. κτιζόμενης Γίλκας ἐπὶ Ἀνδίων, VII. 153. a. Σμύρνην τὴν ἀπὸ (sic) Κολοφώνος κτισθεῖσαν, I. 16. m. *ubi nonnulli*

quidem ὑπὸ *praefertunt*. *Vide*
Var. Lect. et Not.

Κτιλῶν, Cicurare, Mansuetum
reddere. ἐκτιλῶσαντο τὰς λοι-
πὰς τῶν Ἀμαζόνων, IV. 113.
extr. N.

[Κτίσις, *vide* Κτιστός.]

Κτιστός, ὅς, ἡ, (*jon. i. q. comm.*
κτίσις) *Institutio coloniae, Con-*
dere urbem, et praesertim co-
loniam. Νεῖλιω ἐπισπόμενος ἐπὶ
Μιλήτου κτιστὺν, Neleum se-
cutus ad condendam Miletum,
IX. 97. *m. cum Var. Lect. et*
Not.

Κυάμος, ου, ὁ, Faba. ὁ τῷ κυάμῳ
λαχὼν Ἀθηναίων πολίμαρχειν,
VI. 109. *a. N.*

Κυβερνήτης, ου, ὁ, Gubernator
pauis. Accusai. τὸν κυβερνήτην,
VIII. 118. *m. et f.*

Κύειν, *et jonico idiomate* Κυίειν,
Praegnantem, Gravidam esse.
Λάβδᾳ κύει τίξιν δι' etc. V. 92,
2. *m. in Orac.* ὅθι κυίῃ unus
codex. γυνή, τὸν πρότερον χρο-
νὸν αὐτοῦς εἶσα, τότε πως κυ-
ησε, V. 41. *a.* κυίονσιν ἐκ τοῦ
πρότερον ἀνδρός, VI. 68. *m.*

Κύεισθαι, *i. q. ἀναμίσθαι et*
συλλαμβανειν, Foetum concipere,
Gravidam fieri. (conf. ἐπικυίνεσθαι et Not. ad III.
108. m.) ἐπὶ τὴν σφίγιν ἐστὶν οἰ-
στρος κύεισθαι, II. 93. *a.* ὅθι
de Piscibus. ἐπὶ τὴν προση ἡ ὤ-
ρη κύεισθαι τὰς ἰσθμους, IV.
30. *b.*

Κυκλίσθαι, (*non* Κυκλεύεσθαι,) *i. q.*
κυκλῶσθαι, Med. notio-
ne actiois, Cingere, Circum-
dare, Circumire aciem vel
classem hostium. μπουιδίς ποιη-

σαντες τῶν πῶν, ἐκυκλίσοντο αὐ-
τούς, VIII. 16. *a.* *ubi qui* ἐκυ-
κλίσοντο *praefertunt libri, hi*
haud dubie ἐκυκλίσοντο debue-
rant, quod idem valet ac ἐκυ-
κλίσοντο. Conf. Κυκλῶσθαι.

Κύκλος, ὁ, 1) Circulus, Orbis. κύ-
κλος τῶν ἀνθρωπίνων ἐστὶ περικυμά-
των, I. 207. *a. N.* ὁ κύκλος τῆς
σελήνης, Orbis lunae. μὴ οὐ πλη-
ρὸς εἶντος τοῦ κυκλου, *nempe*
τῆς σελήνης, VI. 106. f. Est
etiāμ κύκλος Rota, in Com-
pos. τετράκυκλος. 2) Circui-
tus, Circumferentia. κατὰ τὸν
Ἀθηναίων κύκλον τὸ μέγαθος, I.
98. *f.*

Κύκλῳ, Circumcirca. λήμνη
ἐργασμένη (*sive potius, κρητῖδι*
ἐργασμένη) ἐν κύκλῳ, II. 170.
b. *Construatur cum Accus. prae-*
eunte περὶ *praepositione:* κύκλῳ
περὶ αὐτήν, I. 185. *f. Item*
cum nudo Accusai. ἐπιστήσαν-
τες κύκλῳ τὸ σῆμα (Circum monu-
mentum in orbem) ἐπὶ τῆς,
IV. 72. *extr.* περιάγουσι (τὴν
παρθεῖν) τὴν λήμνην κύκλῳ, Cir-
ca lacum circumvehunt oir-
ginem, IV. 180. *m.*

Κυκλοτήρης, ὁ, ἡ, Orbicularis,
Rotundus. περίξ τὴν γῆν εἰσ-
σαν κυκλοτήρησιν ὡς ἀπὸ τόρου,
IV. 36. *b.* οὐρὸς κυκλοτήρης πᾶν-
τη, IV. 184. *f.* πλοῖα κυκλο-
τήρησιν ἀσπίδος τροπον, I. 194.
a.

Κυκλῶσθαι, *i. q.* κυκλίσθαι,
quod vide. ἐκυκλῶντο αὐτοὺς εἰς
μίσην, VIII. 10. *m.* τὸ ἀπ' ἐ-
σπέρης κίρας κυκλῶμενοι, VIII.
76. *a.* (*conf. voc. Ἀνάγιν.*)
κυκλῶσαμενος τοὺς χιλιούς, III.
157. *m.*

Κύλληστις, ὡς, ἡ, Panis ex zea apud Aegyptios. ἐκ τῶν ὀλυσίων ποιῶντες ἄρτους, τοὺς ἐμῆνοι κύλληστις ὀνομάζουσι, II. 77. m. N.

Κυλλύριοι, αἰ. Κιλλύριοι αὐτ Κιλλυριοί, Servorum genus apud Syracusios, VII. 155. m. cum Var. Lect. et Not.

Κῦμα, ατος, τό, Unda, Fluctus maris. ὡς τὸ κῦμα ἔστρωτο, VII. 193. a.

Κυματίας, ὁ, ἡ, (jon. pro κυματίας) 1) Fluctibus agitata. πνεύματος ἐμπιστότος κυματίας ὁ ποταμός ἐγένετο, II. 111. a. 2) ἀνέμος κυματίας, Ventus impetuosus, Ingentes maris fluctus excitans, VIII. 118. a. m.

Κυματώγη, ἡ, Litus ad quod franguntur fluctus, IV. 196. a. IX. 100. a. (ubi utrobique vulgo penacule scribitur vocab. Vide Var. Lect. et Not.) Vit. Hom. 19. m. 34. m.

Κυνή, et contracte Κυνῆ, Galea, proprie, ex pelle caninā confecta. παρδίνον τὴν καλλίστην κοσμήσαντες κυνῆ Κορινθίῃ, IV. 180. m. περιλαμβανὸς τὴν κυνὴν εἶδον χαλαρὴν, II. 151. a. περὶ τῆσι κεφαλῇσι εἶχον ἐκ διφθερίων πεποιημένας κυνέας, VII. 77. f.

Κυνήσιον, ου, τό, nomen collectivum, Ministerium venaticum. Αὐδῶν λογάδας καὶ τὸ κυνηγίσιον πᾶν συμπίμψω, I. 36. f. ubi Venatores omnes cum canibus Valla interpretatur; Portus, Ipsos canes, ipsos venatores et omne ve-

nationis instrumentum: sed praesertim Canum venatoriorum chorum hoc vocabulo significasse Herodotus videtur; nam paulo ante ait, rogatum fuisse Croesum λογάδας νεκήας καὶ κύνας συμπίμψαι, et cap. 43. a. iterum, ἤϊσαν ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νεκήησι καὶ κυσί.

Κυπάριστος, ου, ἡ, Cypressus arbor, IV. 75. m. Vide supra in Κατασώχην.

Κύπιρος, ὁ, (jon. pro comm. Κύπιρος) Cyperus, Juncus odoratus. κυπίρου πεποιμένου replent Scythae corpus mortui regis, IV. 71. a.

Κυπτίον, Pronum esse, Sese incurvare. κίρια κενωθέντα εἰς τὸ ἐμπροσθεν, Incurvata antrosum, IV. 183. a. m. Conf. Ἐγκυπτίον.

Κυρβὴν μάζα, Vit. Hom. 33. m. N.

Κυρβάσις, ἡ, Tiarae genus, Capitis tegumentum Persicum. Persae in praelium eunt, ἔχοντες κυρβάσις ἐπὶ τῆσι κεφαλῇσι, V. 49. m. Scythae in exercitu Persico gestabant περὶ τῆσι κεφαλῇσι κυρβάσις εἰς ὅζω ἀπικνένας, VII. 64. a. N.

Κυρίων τινοῦ, Nancisci, Consequi aliquid. οἷον τέκνον ἐκύρησι, I. 31. f. καθαρσίον εἰδέτο κυρῆσαι, I. 35. a. εἰδέτο φυλακῆς τινοῦ πρὸς τοῦ δῆμον κυρῆσαι, I. 59. m. f. βασιλικῆς ταφῆς κυρῆσαι, I. 112. f. II. 136. m. Etiam in Malam partem dicitur aliquis κυρῆσαι τινοῦ. Sic δίκης κυρῆσας, Poenam consecutus, Punitus, IX. 116. m. ἀτιμῆς

πρὸς ὑμῶν κυρήσας, Ignominia a vobis adfectus, Ignominiose a vobis acceptus, VII. 158. *m. Quam ad formam* VII. 208. *f. pro vulgato* αλογίης τε ἐνέκυρσεν πολλῆς *corrigen- dum* Valck. censuit αλογίης τε ἐκύρσεν πολλῆς, *probabiliter sane, nisi malueris* αλογίῃσι τε ἐνέκυρσεν πολλῆσι: *sic certe* αλογίῃσι *plurali numero usurpavit* Noster II. 141. *a.*

Κύριος, ἡ . ἰον. Statutus, Definitus. Φυλάξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων, I. 49. *b.* ἡ κυρίη τῶν ἡμερέων τῆς κατασκλίσιος τοῦ γάμου, VI. 129. *a.* *N.* ἐπὶ τε ἡ κυρίη ἡμέρη ἐγένετο τῆς ἀποκρίσιος, V. 50. *a.* ἔσαν σφῶ ἡκωσι ἡμέραι αἱ κύριαι ἀνιάσθαι (*intellige* τοῦ ἀνιάσθαι) ὑπ' Ἀθηναίων, Quando adfuerint illis statuti dies quibus vexabuntur ab Atheniensibus, V. 93. *a.*

Κύρος, εὖς, τὸ, Auctoritas, Potestas definiendi aut decernendi aliquid. Τούτιων τῶν πρηγματῶν τὸ κύρος ἔχειν, VI. 109. *m.*

Κυροῦν, Confirmare, Ratum habere, Effectum præstare. ταῦτα ὑμῖν ἀναβάλλομαι θυρώσειν εἰς τίταρτον μῆνα ἀπὸ τούδε, VI. 86, 2. *f.* ὡς κυρώσαντος Κλεισθέτους τὸν (τῆς θυγατρὸς) γάμον ἐν ἐν-αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἐξηκοστῆς ἀρχαμένου ἡμέρης, VI. 126. *f.* οὐδὲ κυρωθῆναι ἔμενον τὸ προκείμενον πρῆγμα, Ne manserunt quidem donec super re proposita aliquid ratum habitum (aliquid decretum) esset, VIII. 56.

Κύρην, κς, ἡ, Nassa, Cavea. ἔλαβον ἂν σφείας ὡς ἐν κύρην, I. 191. *f.*

Κυρέλη, κς, ἡ, ἰ. *q.* ὁ λαρναξ, Capsa, Arca, Cista. κατακυρπτει τὸ παιδίον εἰς κυρέλην, V. 92, 4. *m.* *N.* ἀπὸ τῆς κυρέλης Κυρέλος οὐνομαὶ οἱ ἐτίθη, V. 92, 5. *a.*

Κω, (jon. pro κω.) *Semper praecedentem habet Negantem particulam, ut significet* Nondum, Adhuc non. οὐ κω λέγω, πρὶν ἂν *etc.* I. 32. *m.* Σμέρδην -- οὐ κω ὅπωπα, III. 63. *m.* οὐ γὰρ ἔδιστα κω, μὴ ἐσσωδίστημι, IV. 97. *m.* οὐδενὸς κω ἀνδρώπων ὑπήκοοι ἐγένοντο, Nondum ullius (Adhuc nullius) hominis imperio fuerunt subjecti, VII. 111. *a.*

Κῶας, τὸ, Vellus, Pellis, ovi aut arietis detracta. ἔπλιον ἐπὶ τὸ κῶας εἰς Αἴαν, VII. 193. *b.*

Κῶλον, τὸ, Latus quodque aedificii aut figurae. τὰ μὲν τρία τῶν κῶλων ἐστὶ ἀπὸτομα, κατὰ δὲ τὸ ἐν, ἐπιβατόν, IV. 62. *a.* τοῦ τείχεος κῶλον ἕκαστον, Latus unumquodque muri *urbem circumdantis*, IV. 108. *a.* τῆς πυραμίδος ἐστὶ τὸ κῶλον ἕκαστον οἴου καὶ ἡμίσιος πλείθρου, II. 126. *extr.* 134. *a.* *Conf.* Μουνόκωλος.

Κῶμος, εὐ, ὁ, Comessatio. πίπιν καὶ κῶμῳ χρεῖσθαι εἰς ἀλλήλους, I. 21. *extr.*

Κώνωψ, ὠπος, ὁ, Culex, II. 95. *f.* Κωπίης, εἰς, ὁ, unde *Plural.* πολλοὶ κωπίης, Multa ligna Remis conficiendis idonea, V. 23. *m.* *N.* *Conf.* Brunch ad Comici Acharn. 552.

Κως *enchitica particula, Jonibus usurpata pro communi* πως *sed apud Herodotum quidem*

non tam significat Quodammodo, quam Forte, Forte fortunā. Sic, καὶ ἔτυχί κως τοῦ μάγον, III. 78. *extl.* καὶ κως ἐν Σάρδεις οὐκ εἶτι ἰόντας ἐνρίσκουσι, V. 102. *m.* καίνας κατὰ ἰδὸν τὰς ἐπ' Ἀργιμοσίφ νῆας, VII. 194. *a.* *Potest tamen reddi* Quodammodo, aut Nescio quomodo, in istis verbis καὶ πως ταῦτα ποιούντες ἐλπίδαρον, III. 150. *a.* *Pro olim vulgato* πάντως μᾶλλον, I. 206. *a.* (*ubi nos ex cod. Arch. πάντα recepimus*) fortasse πᾶν κως erat corrigendum.

Est vero etiam ubi particula κως eodem modo posita videtur quem supra in partic. non num. 2. observavimus, ut significet Sane, Profecto, ita quidem ut is, qui loquitur, videri velit cum Dubitatione quiddam dicere suam sententiam, sed id hoc consilio faciat, ut eo certius eliciat et

exprimat adsensum alterius; veluti quum latine Opinoꝛ aut Nescio an dicimus. Sic accipiendum videtur quod ait Scripτορ, καὶ κως τοῦ θείου ἢ προνοίας - ἰερὴν τοῦσα σοφίη, III. 108. a.

Κῶς, *interrogat. partic.* (*jon. pro comm.* πως) ut κῶς ἂν δᾶτα etc. II. 22. *a.* et alibi.

Κωφός, ἢ, ὄν, Mutus i. q. ἄφωνος, I. 34. *a.* *N. coll. c.* 85. *a.* Sic et in Orac. I. 47. *f.* κωφός idem est atque οὐ φωνήεις. *Conf. Damm. Lexic. Etym. p. 777. Videri quidem potest Herodotus τὸν κωφὸν etiam Surdum dicere, si cum I. 34. a. conferas id quod c. 39. f. vulgo legitur, τὸν γὰρ δὴ ἴτερον, διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν. At ibi duo aut tria postrema verba temere adsuta videntur. Vide Not. τὰ ἄλλα ἔτις κωφά, Sonum non edebant, IV. 200. f.*

Λ.

Λάβρος, ἢ, ὄν, Vehemens. ὄμβρος λάβρος, VIII. 12. *f.*

Λαβύρινθος, ὄν, ὄ, Labyrinthus, II. 148.

Λαγός, ὄν, ὄ, (*jon. pro λαγῶς vel λαγός*) Lepus. λαγὸν μηχανησάμενος, I. 1234 *m. f.* *ubi λαγὼν olim: minus recte. Mox τοῦ λαγοῦ ibid. f. iterumque τὸν λαγὸν ibid. et cap. 124. a. Rursus ὁ λαγός, III. 108.*

m. et ἴππος ἔτις λαγὸν, VII. 57. a. Rursus λαγός et τὸν λαγόν, IV. 134. a.

Λαγχάνειν, Sorte accipere; et generatim Pro suā parte accipere. παλλομένῳ δέ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγῶς, III. 128. *a.* λαχὼν δέ, ibid. *πίμπω τινα παλὰ λαχόντα*, Mittere aliquem cui ea sors obtigit, Sorte lectum, IV. 94. *a.* 153. *m.*

ἵνα - - κλήρῳ λαρόντας, . III. 83. a. ἔλαχον αὐτίων πολὺ πλείους, Multo majorem numerum inter se partiti sunt, I. 167. a.

Praeterit. τοῖσι θιοῖσι, τοὶ Περσίδα γῆν λλόγχασι, VII. 53. f. τῶν ἀποίκων λλόγχατα, Qui erat de numero colonorum, Vit. Hom. c. 2. ext.

Futur. λάξισθαι, (jon. pro comit. λήξισθαι) ἱμελλον λάξισθαι ἵκαστος δικάδραχμας, VII. 144. a. Conf. λάξ, εἰ Ἀπολαγχαίνω.

Λάδανον, Ladanum. τὸ λήδανον, τὸ καλέουσι Ἀράβιοι λάδανον, III. 112. a. N.

Λαδραῖος, Occulte, Furtim. μύγισαν ἀνδρὶ λαδραῖος, Vit. Hom. 2. a.

Λάδρη sive Λάδρη, (jon. pro λάδρα) Clam. Constr. cum Genit. χρήματα ἔκτιστο λάδρη (αὐτὸ λάδρη) τῶν ἄλλων στρατηγῶν, VIII. 112. ext. cum Var. Lect. πιμφθίντις λάδρη τῶν Περσίων, IX. 90. a. m.

Λαισηῖον, τὸ, Scutum ex crudâ pelle confectum. λαισηῖα ἔχον αὐτ' ἀσπίδων, ὠμαβοῖης πιπονημένα, VII. 91. a. N. Λαισηῖα etiam dicta fuisse τὰ ἐν τῇ λαιᾷ φερόμενα ἀμαζονικὰ ἀσπίδια, ex Eustathio monuit Portus.

Λαικεδαίμων, οὗτος, ἡ, i. q. ἡ Λακεδική, Universa terra Laconica, in quâ princeps civitas est Sparta. ἐκ πάσης Λαικεδαίμονος πλὴν Σπαρτιατίων, VII. 58. a. N. ἔστι ἐν τῇ Λαικεδαίμονι Σπάρτη πόλις, VII. 234. m. N. Conf. Ἀθῆναι.

Λάικος, ου, ε, Lacus, Stagnum,

Cisterna, Fossa, Vivarium. ἑστρεφον ὄρυθας λάικαυς ἐν λάικαυσι, VII. 119. a. ἐσχέουσι (nempe, τὴν πίσσαν) ἐς λάικον ὀρυγκαινον ἀγχοῦ τῆς λίμνης, etc. IV. 195. f.

Λάικων, ε, Laco, Lacodemonius. Hinc Foemin. ἡ Λάικαυα χώρα, VII. 235. a.

Λαμβάνειν, Imperf. ἐλάμβανον, et λάβωσκον (quasi a Praes. λαβῶ) IV. 78. m. f. pro quo est ἐλάβισκον IV. 130. f. perperam (ut videtur) adjecto augmento, de quo monuimus in Var. Lect. Aor. 2. Infinit. λαβεῖν et λαβίην, unde διαλαβεῖν. Imperat. λάβε, Praet. act. λήλαβηκα, tamquam a praes. λαβίω. Plusquamperf. λήλαβηκα, unde in tert. personâ καταλαβήκει, III. 42. f. Praet. pass. λήλαμμαι, (quasi a λαμβῶ) unde διαλαμμίνος et καταλαμπίος. Aor. 1. pass. ἐλάμφθην, unde καταλαμψθίς et ἀπολαμψθίντις. Fut. λάμψομαι, unde καταλάμψομαι.

Significat autem λαμβάνειν 1) Accipere, Consequi, Nancisci, et similia, tam in bonam quam in malam partem. πύρα βασιλῆος δῶρα λάμψεται, VIII. 10. ext. εἰ λήλαβηκε πύρρα τὰ ἀνκεδόνια, VIII. 122. a. δῶρα λάμψονται, III. 36. f. τὰ ἀρίστηα ἐλάβι οὗτος, VIII. 11. m. δαίμων αὐτὴν (τὴν γυναικα) λάμψοσθαι, Potiturum se illâ, IX. 188. m. Similiter, οὐκ οὕτω μέγα τί εἰ δώσεις ὥς μιν λάμψαι, I. 199. f. ἐς δ' ἐλάβι τὴν δίκην, Donec poenam accepit, quod latine dicimus

Poenas dedit aut tulit, I. 115. f. τὴν μὲν ἀξίην (scil. δικήν) οὐ λαμβάνει, Meritam non feres poenam, VII. 39. m. τὸν βουκόλον μόνον λαβὼν, Bubulum nactus solum, nempe, ut remotis arbitris solus cum solo agere posset, I. 116. a. m.

2) Sumere, Capessere, Capere, Corripere, *variis modis*. λαβεῖν ἑλληνίδα ἐσθῆτα, Sumere (Induere) solebat grecanicam vestem, IV. 78. f. ἄλλαν ἐφ' ἐσθῆτα οὐκ ἔστι λαβεῖν, II. 37. m. τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην - - λαμβάνει, Capesse, Suscipe hanc molitionem, Adgrederere hanc rem, III. 71. m. νόψ' αὐτ' ὀρεσὶ λαβεῖν, In animum admittere, Animum advertere, Diligenter considerare, III. 41. a. 51. m. IX. 10. a. φθόνης καὶ ἡμερος ἔλαβε αὐτούς. Cepit, Corripuit illos Invidia et cupiditas, VI. 137. a. m. Βασκύνομεν καὶ ἡμᾶς ὁ θεὸς λαμβάνει· νῦν οὗτος ὁ δαίμων καὶ τὸν βασιλεῖα λελάβεκε, Corripit, Prehendit nos Deus, et nunc etiam regem corripuit, IV. 79. m. f. τὸν λαμβανόμενον ὑπὸ τρυτίων, Hisce (nempe, morbis) Corruptum, I. 138. b. οἱ μὲν ἀπίθανον, οἱ δὲ ζῶντες ἐλάμφθησαν, Capti, Prehensi sunt, IX. 119. m. f. Sic ἐλάβεσκον τὰ πρόβατα, καὶ λαβόντες etc. IV. 130. f. τὸν ἵππον αὐτοῦ λαμβάνουσι, IX. 22. m. (Sed νῆες ἀνάγκη λαμφθῆσαι ὑπὸ Κλεόμεινος, VI. 92. a. non tam Sunt Captæ naves, quam Sumtæ, Adsumtæ a Cleomene, et se-

qui ipsum coactæ.) Sonat ære λαμβάνειν etiam Deprehendere aliquem molientem aliquid, ἐπικινδυνὸν ἢ μὴ λαμφθῆναι, VII. 239. m. λαμφθῆναι τινὰ φασί μισγόμενον νεκρῷ, II. 89. f.

3) Notanda locutio, λαμβάνειν τινὰ πῶστι καὶ ὀρκίωσι, Fide datâ et juramentis Obstringere aliquem, III. 74. a. m. pro quo compositum verbum Καταλαβεῖν habes IX. 106. f. quem admodum in superiorum locutionum nonnullis Simplex verbum Compositi locum sustinet.

4) λαβεῖσθαι τινός, Prehendere, Manu capere aliquid. λαβόμενος τῆς κεφαλῆς (τοῦ ἀνδρός), IV. 64. a. λαβομένη τῶν γυναικῶν αὐτοῦ, IX. 76. m. Sed χαλεπῶς λαμβάνεσθαι τινός, Aspere aliquem Incessere, Aspere aliquem Accipere. χαλεπῶς ἐλαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ περιόντος παιδός, II. 121, 4. a. N. qui locus non erat sollicitandus.

Λαμπαδοφορίη, ἡ, Lampadum gestatio; Cursus lampadum, festivitas apud Græcos. κατὰ πῆρ' Ἑλλασί ἡ λαμπαδοφορίη, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτελεῖουσι, VIII. 98. f. N. Conf. Scholia ad Comic. Ran. 131. et 1119. λαμβάτω Porto ad h. l.

Λαμπαίς, αἶδος, ἡ, Lampas. Πᾶνα λαμπαδαῖς ἰδασκονται, VI. 105. extr. eum Not.

Λαμπρός, ἡ, ὄν, Splendidus, Illustris. οἱ δὲ ἔσαν ἀνέκαδεν λαμπροὶ ἐν Ἀθήνῃσι, VI. 125. a. ἀνὴρ ἐν τοῖσι πολέμοις ἰσὺν λαμπρότατος, VII. 154. m. Sed λαμπρός ἀνιμος, Validus

et secundus ventus. ἢ μὴ λαμπρός, ἄνεμος ἐπέχῃ, II. 96. m. Λαμπρότης, πτος, ἦ, Splendor rerum gestarum, Illustria facta. τῶν ἄλλων βασιλείων κατ' οὐδὲν εἶναι λαμπρότης, Fere nihil splendoris, II. 101. a. Not. Conf. supra Κατὰ num. 5.

Λαμπροφωνία, ἦ, Claritas vocis, quae desideratur in praecone, VI. 60. f.

Λατράειν, Latere, Clam facere aliquid. Cum Accus. pers. ἔδοκεις θεοὺς λήσειν οἷα ἐμνησανῶ, VIII. 106. m. f. ταῦτα γινόμενα ἐλελῆθαι τοὺς ἄλλους ἰππίας, IX. 22. f. Cum Particip. ἀναβαίνοντες ἐλάνθανον, VII. 218. a. Cum Accus. et Particip. οὐδ' ἐλάνθανε τοὺς διαβιβηκότες Ξέρξης ταῦτα πρὴξας, VIII. 25. m.

Λατρίσθαι vide in Λαγχάνειν.

Λαῖς, ιος, ἦ, i. q. κληρος, Sors, Portio terrae, Regio. δευτέραν λαῖην ἔχοντες, IV. 21. b. ubi λαῖην circumflexo accentu ed. Schaeff. Vide Var. Lect. ἦ πρώτη τῶν λαῖων, IV. 21. a.

Λαός, οὔ, ὅ, Populus. In hoc vocab. promiscue, modo communem formam, modo Atticam Λιώς, modo eam quae verissime jonica poterat videri, Ληός, praeferunt libri Herodotei. τριβαμένῳ τῷ λαῷ, II. 124. m. agnoscunt libri omnes; nam, qui in τῷ ἄλλῳ aberrarunt, etiam hi haud dubie τῷ λαῷ debuerunt. τὸν λαὸν habent edd. ante Gron. II. 129. a. ubi τὸν λαὸν ex Med. edidit Gron. sed τὸν λαῶν ed. Wess. et seqq. cum plerisque mssis. Vide

Lex. Herod. Pars II.

Var. Lect. et Not. τὸν λαὸν τιτρεῖσθαι agnoscunt edd. et mssis omnes I. 22. m. Sic et λαῶν πολλὸν καὶ ἄλκιμον εἶναι τοὺς Ἀθηναίους, VIII. 136. m. Rursus αἰγίστας λαὸν Σπαρτίτης edebatur ante Gron. V. 42. m. ubi ληὸν receptum in ed. Gron. et seqq. ex plurimis eisque probatissimis codicibus. Vide ibi Var. Lect. et Not.

Λαπαρῆ, ης, ἦ, Abdomen, Cavitas ventris, Πια. παρασχίσαντες (τὸν γένυν) παρὰ τὴν λαπαρῆν, ἐξ ὧν εἶλον τὴν κοιλίην πᾶσαν, II. 86. m. προὐβαινε ἐκ τῶν κνημέων εἰς τοὺς μηρούς, ἐκ δὲ τῶν μηρῶν εἰς τὰ ἰσχία καὶ τὰς λαπαράς, (ad Lumbos) VI. 75. m. f.

Λάρναξ, ακος, ἦ, Cista. λάρνακα πληρώσας λίθων, III. 123. m.

Λάσθη, ης, ἦ, Ludibrium, Irisio, Insultatio. ἐπὶ γέλῳ τι καὶ λάσθη ἱρώτα αὐτὸν, VI. 67. m.

Λαύρη, ἦ, (comm. λαῦρα) Via in urbe, I. 180. f. ubi quae nominantur λαῦραι caedem ὁδεῖ paulo ante.

Λαχίσις, ἦ, Lachesis, una ex Parcis. πολλοὶ πιστεύονται ὑπὲρ Λαχέσιν τε μέρος τε, IX. 43. in Bacidis oraculo.

Λεαίνη, ης, ἦ, Leana, III. 108. m.

Λεαίνεω, 1) Comminuere, Conterere in mortario. ἐσβάλλουσι εἰς ὄλμον, καὶ λεῖναντες ὑπὲρροις, I. 200. b. τὰ ἐκ τῆς γῆς φερόμενα λεῖνοντες, IV. 122. a. id est ἐκτρίβοντες, coll. cap. 120. a. 2) Lævigare, ungue

E

translato verbi usu, λει-
ζειν τὸν λόγον τινός, Lævigare
(*id est*, Expolire, Exornare)
orationem alicujus; sive Læ-
vem et glabram reddere, quo
facilius in animum intret au-
ditorum eosque commoveat,
adeoque Commendare eam
auditoribus. μὴ ὑμέας Ἀλέξαν-
δρος ἀνπαγώσῃ λήνας τὸν Μαρδο-
νίου λόγον, VIII. 142. f. Conf.
Ἐπιλαίειν.

Λέγειν, Dicere; ut, λέγω δὲ τὰ
λέγουσι αὐτοὶ Αἰγύπτιοι, II.
50. m. Quo de verbo haecce
notamus:

1) Quod ait Portus, σὶ λέγω
in verbis istis, I. 32. m. ἰκεῖνο δὲ
τὸ εἰρὸς με, οὐκ ὡς σὶ ἐγὼ λέγω,
idem valere ac σοὶ λέγω, *id*
quidem minus commode prae-
ceptum est. Sententia Solonis
ibi haec est, οὐκ ὡς σὶ λέγω
ἐλθιώτατον, Nondum te dico
heatissimum, hoc enim illud
est quod ex Solone Croesus
quaesiverat, conf. I. 30. m.

2) Idem Portus, »Redun-
dare ait Participium λέγων
verbo ἔφη adjectum, et nihil
addere ad hujus verbi signi-
ficationem. « Sic Νῦν τε, ἔφη
λέγων, III. 156. f. Similiter
V. 36. m. et 49. m. Mihi for-
mulae istae ea vis inesse visa
erat, quam in latina versione
his verbis expressi: Perrexit
dicere: Rursus IX. 2. f. ἔφη-
σαν λέγοντες potueram reddere,
Sic dicere perrexerunt. Com-
mode vero Weiske, vir doctus,
in libello qui Pleonasmī Græci
ipscribitur, p. 112. monuit,
adjecto isto participio signifi-

cure Herodotum, ipsa alterius
verba adferri, non solum sen-
tentiam utcumque expressam.
Observabit autem studiosus le-
ctor, formulā istā non uti
Nostrum, nisi ubi ab obliquā
(quam occurrunt Grammatici) o-
ratione, quā sermonem alte-
rius referre coeperat, ad reli-
quum sermonem oratione rec-
tā adponendum progreditur.
Aliam rationem habet quod
VI. 137. a. αὐτ., ὅτι Ἐκαταῖος
ἔφησε ἐν τοῖσι λόγοις, λέγων
etc.

3) In Epistolarum introitu,
et in deferendis Mandatis,
ubi aliquis loquitur nomine et
verbis alterius, usitata olim erat
formula hujusmodi: Ἀμασς Πο-
λυκράτει ὥδε λέγει, III. 40. a.
Ν. Ὅροις Πολυκράτει ὥδε λέ-
γει, III. 122. m. Ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, Μερδόνιος τάδε λέγει,
VIII. 140, 1. a.

4) Verbum λέγειν usurpa-
tur ubi agitur de Scripto quo-
dam, cujus Argumentum ex-
ponitur. τὰ γράμματα ἔλεγε
τάδε, γράμματα λέγοντα τάδε,
I. 124. a. 187. a. et f. II.
106. f. IV. 91. a. VIII. 22. a.

5) Ut latinum verbum dice-
re, sic et graecum λέγειν su-
binde ponitur ubi aliquis Non
diserte nominavit id quod
spectavit, sed tacite Signifi-
cavit. Sic ubi Herodotus αὐτ.,
Themistoclem persuasisse A-
theniensibus ut ducentas na-
ves aedificarent ἐς τὸν πόλεμον,
ad bellum; adjicit scriptor
τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγων, Nem-
pe bellum illud Dicebat quod

tum cum Æginetis ortum erat Atheniensibus, VII. 144. m. quo loco in nostrâ editione video pravâ verborum distinctione obscuratam esse scriptoris sententiam. Oportebat, quemadmodum recte dederant superiores editiones, νίας - - ποιήσασθαι δημοσίας εἰς τὸν πόλεμον, τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγων, et in versione latine reponendum, Navies - - ducentas ædificarent ad bellum; (nempe) bellum dicens Ægineticum.*

λεγομ. et γνομ. passim permutantur a librariis, ut IV. 112. extr. et IV. 46. a. N. Nec vero idcirco sollicitari debuit scriptura γνομ. in Prooem. libri I. ubi vide Not.

Ληλατεύειν, Populari, Diripere. (i. q. διαρπαζέειν, et φέρειν καὶ ἀγείν.) ἀπυγμένοι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ληλατεύσι τὸ πεδίον, II. 152. f. ληλατῆσαι ἐλόντας τὴν πόλιν, V. 101. a.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, Reliquum, Id quod superest. τοῦ παιδὸς τὰ λείμματα, Vidit reliquias pueri (in frustra concisi) I. 119. f.

Λευγίνειος, ὁ, ἡ, Læve (Glabrum) mentum habens. ἀνδρας λευγέτους τῇ τῶν γυναικῶν εὐδητι σκευάσας, V. 20. m.

Λεῖος, ἡ, ον, Lævis, Glaber. λεῖον χωρίον, Apertus, Planus locus, Nullis asperitatibus aut difficultatibus impeditus. τὸ κάλλιστον χωρίον καὶ λεϊότατον, VII. 9, 2. a. ubi λεϊότατον (sic) est in cod. F.

Λεῖπειν, pervulgatâ notione: Relinquere quolibet modo; velu-

εἰ, τὰ ἐν τοῖσι οἰκίεσι ἔλειπε, VIII. 35. f. τὸν στρατὸν τὸν ἐλείπον ἐπὶ τῷ ποταμῷ, IX. 16. m.

Med. Λεῖπιδαι (Λιπίσθαι) τι, Aliquid de se (sui quiddam, velut gloriam aut memoriam sui aut rerum a se gestarum) post mortem Relinquere inter homines et ad posteritatem transmittere. μνημόσυνα λιπίσθαι εἰς τὸν ἀπαντα ἀνθρώπων βίον, VI. 109. a. m. μνημόσυνον τοῦτο ἄλλο ἐλείπετο, I. 186. a. μνημόσυνον πυραμίδα λιπίσθαι, II. 136. m. f. μνημόσυνα ἔδοξε λιπίσθαι, II. 148. a. VII. 24. m. (Sic et verbo composito. μνημόσυνά τοι γνώμης τῆς ἐμῆς καταλιπίσθαι δέλω, IX. 16. a. m.) Rursus, τῶν βασιλῶν τῶν τὰς πυραμίδας ταύτας λιπομένων, II. 134. m. ubi perperam λιπόντων ex conject. edidit Stephanus. Similiter, εἰς - - τοῦ ἐν ἐλάχιστον (nempe δίκαιον ἐξ ἑαυτοῦ ἐργασμένον, aut δικαιοσύνης ἑαυτοῦ μνημόσυνον) ἐλείπετο, VII. 164. f. Eadem sententia etiam Passivo verbo expressa legitur VII. 220. a. m. hoc modo: μένοντι δὲ αὐτοῦ κλέος μέγα ἐλείπετο, quod proprie sonat: Manente vero ibi (aut A manente ibi) ingens gloria relinquebatur; poterat autem Scriptoris sententia graece in hunc etiam modum efferri, μένων δὲ αὐτοῦ κλέος μέγα ἐλείπετο, ac fere suspicor sic scripsisse Herodotum. De Futuro Med. paulo post dicitur.

Passivum, 1) absolute, aut cum Dativo personae, Super-

E*

esse. ὀλίγων σφι ἡμερίων λείπειται σιτία, IX. 45. m.

2) cum Genitivo, Λείπεσθαι (Λειφθῆναι) τινές, duo significat: 1) Pone (A tergo) relinqui ab altero, Superari, Vinci, Inferiorem esse. καμήλους ταχύτητα (al. ταχύτητι) οὐ λειπομένης ἵππων, VII. 86. f. N. quod idem valet ac οὐκ ἔσσονας ἵππων εἰς ταχύτητα, coll. III. 102. extr. τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον φαίνεται λείπεσθαι (id est, quod mox aut, ἐνδεέστερον ἔσσεσθαι) τοῦ ἐκείνων, VII. 48. b. ubi λείπεσθαι, quod in communi sermone Futurum verbi Medii censetur, jonico more (sicut passim alibi) ponitur notione Futuri Passivi λειφθῆσεσθαι. conf. Not. ad V. 35. α. ἐφροντίζον ὅπως μὴ λείψομαι (Ne essem inferior) τῶν προτέρων γυνομένων ἐν τιμῇ γῆδε, VII. 8, 1. m.

Significat vero etiam 2) Ultra, Consulto, Sua culpa pone alterum (retro) manere; aut procul ab aliquā re (v. gr. a pugnā) abesse; Non sequi (Deserere) aliquem; non adesse rei gerendae, Non in tempore ad eam advenire. οὐτος οὐκ ἔφη λείπεσθαι (rursus jon. pro λειφθῆσεσθαι) τοῦ βασιλέως, Se non retro mansurum procul a rege, Se non deserturum esse regem, VIII. 113. m. Ad Genitivum, cum quo construitur hoc verbum, subintelligitur ἀπὸ praepositio, quae diserte adjecta legitur IX. 66. a. ubi verba λειπομένου Μαρδονίου ἀπὸ βασιλέως non

tam certenda erant Mardonium a rege relinqui; (id graece sonaret λικ. ὑπὸ βασιλ.) quam, Mardonium retro (in Graecia) mansisse, nec secutum esse regem, non cum rege in Asiam esse regressum. Ibidem perperam olim λειπομένου edebatur, ubi passivum λειπομένου recte dederunt veteres libri. μηδὲμιν κακότητι λειφθῆναι τῆς ναυμαχίας, Nullo pravo consilio aut parum honestā causā Retro mansisse, Non interfuisse pugnae navali, VII. 168. extr. λείπεσθαι τῆς ἐξέδου Λακεδαιμονίων, Non unā cum Lacedaemoniis ad bellum proficisci; Lacedaemoniis in bellum exeuntibus manere domi, IX. 19. a. οὕτοι μὲν νυν ἐλείφθησαν, nempe τῆς ναυμαχίας, VIII, 44. m. quod idem valet ac οὐ συνταυμάχισαν ibid. paulo ante, Non interfuerunt praelio navali; In tempore non advenerunt. Similiter, λειφθῆναι, scil. τῆς μάχης, aut τοῦ ἀδελφοῦ, Retro mansisse; Non interfuisse pugnae, aut Non secutum esse fratrem, VII. 229. m. f.

Λειποστράτη, ης, ἡ, Desertio militiae, Desertae militiae crimen. τοὺς μὲν λειποστράτης ἐπὶ Σκύδας αἰτιώμενος, V. 27. b.

Λειποψυχίων, Animo deficiens, Ignavus miles, Timidus. VII. 229. m. f. qui mox ibid. dicitur οὐκ ἐδεήσας ἀποδύσκειν. Λειποψυχία, ης, ἡ, Deliquium animi. ἐκ πολλῆς λειποψυχίας est in msstis nonnullis et olim edi-

αἰς I. 86. *m. ubi nunc* ἐκ πολ-
λῆς πτυχῆς.
 Λελογισμένως ὅπως ἂν, *etc.* Ra-
 tionem ita initia ut, III. 104.
 a.
 Λεοντίη, *scil.* δορῇ, Leonina pel-
 lis. λεοντίας ἐναμμένοι, VII.
 69. a.
 Λεπίς, ἴδος, ἡ, *nomen collectiv.*
 Squamæ, Lamellæ ferreæ squa-
 marum formam referentes. κι-
 θῶνας χειριδωτοῦς ποικίλους λεπί-
 δος (*intellige* ἐκ λεπίδος) σιδη-
 ρείης, ὅψιν ἰχθυοειδέος, Loricæ
 manicatæ ex laminis ferreis
 confectas, quarum forma squa-
 mas piscium referebat, VII.
 61. a. N.
 Λεπιδωτός, ἡ, ὄν, (*Adjectivum*
verbale, a verbo λεπιδώω) Squa-
 matus. θῶρηκα εἶχε χρύσειον λε-
 πιδωτόν, IX. 22. *m. Conf.*
 Λεπίς.
 Λεπιδωτός, οὗ, ὁ, (*Substant.*)
 Lepidotus, piscis Niloticus,
 II. 72.
 Λέπρα, κς, ἡ, Lepra, I. 138. *m.*
Vide Λευκή.
 Λεπτός, ἡ, ὄν, Exilis, Parvus.
 πλεῖν πλοίοισι λεπτοῖσι, Mino-
 ribus navigiis navigare, VII.
 36. *m.* ἀνταίνουσι ἄκραι λεπταὶ
 τῆς ἡπείρου, VIII. 107. *f.* τὰ
 λεπτά τῶν προβάτων, Minores
 pecudes, oves et capræ, VIII.
 137. a. N.
 Λέσχη, κς, ἡ, Sermo, Confabu-
 latio, Colloquium familiare.
 ἐκ λόγων ἄλλων ἀπικέσθαι ἐς
 λέσχην περὶ τοῦ Νείλου, II. 32.
 a. γινόμενης λέσχης ἐς γένοιτο
 αὐτίαν ἄριστος, IX. 71. *m.*
 κατίζων ἐν ταῖς λέσχαῖς τῶν γε-
 ρόντων, VII. Hom. 12. a. et

16. a. *ubi possis cum Porto*
et Eustathio locum intelligere
quo ad confabulandum con-
veniunt homines. λόγος ἐν καὶ
 ἐν ταῖς λέσχαῖς ἔλεγεν, *ibid.* 12.
f. Conf. Ἑλλισχος.
 Λεσχνηύειν, Confabulari, Fami-
 liariter colloqui; *unde Com-*
posita Περιλεσχνηύτος et Πρε-
 λεσχνηύειν, *quæ vide.*
 Λεύειν, *vide* Καταλεύειν.
 Λευκανθίζειν, Albicare, Albo co-
 lore (Dealbatum) esse, VIII.
 27. *m.*
 Λεύκη, κς, ἡ, Vitiligo alba.
 πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα,
Gloss. unde Gregor. et Suid.
Conf. Foes. Oecon. Hippocr.
hæc vocc. ὅς ἂν λέπρην ἢ λεύ-
 κην ἔχη, I. 138. *m.*
 Λευκόνιον, ου, τὸ, Linum al-
 bum. ὅπλα ἐς τὰς γεφύρας λευ-
 κολίνου, Rudentes ex albo li-
 no confecti, VII. 25. a. 34.
 a. 36. *m.*
 Λευκοφρὺς, υος, ὁ, ἡ, Candidus,
 Albus, *proprie* Candida su-
 percilia habens. λευκοφρὺς Ἀ-
 γορῇ, Candidum forum, I.
 57. *f. in Orac.*
 Λευρός, ἡ, ὄν, *i. q.* λείος et ὁμα-
 λός, Lævis, Planus. λευρῶ ἐνὶ
 χώρῳ, In regione Patente,
 Planâ, Non asperâ, I. 67. *m.*
in Orac.
 Λευστήρ, ἥρος, ὁ, *Suida interpre-*
te, est Homo dignus qui la-
 pidibus obruatur; *Hesychium*
si audias, est Lapidator, La-
 tro, Percussor. V. 67. *m.* N.
conf. Alberti ad Hesych. voc.
 Λευστήρα.
 Λεχειποίης, ὁ, *epitheton Home-*
ricum Fluvii, circa quem mul-

te sunt Herbæ in quibus mol-
liter recumbere (λέγισθαι) pos-
sis. ἐπὶ Ἀσωπῷ λεγαστοίη, IX.
3. m. in Orac.

Λέων, εντος, ο, vide Indicem
Rer. et Verb. voce Leo.

Λεως, ο, Populus, vide in
Λαος.

Λεωσφίτερος, ο, In civium nu-
merum cooptatus, Quasi di-
cus, ὃν τινὲς ἐκ τοῦ λεῶ (ἰ. ε.
λαοῦ) σφίτερου ποιοῦσιν εἶναι, ἢ
interprete Porto. τὸν Λακιδαιμό-
νιοι ἐποίησαντο λεωσφίτερον, IX.
33. a. N. id est: πολὺν τὴν
σφίτερον ἐποίησαντο, ut est ibid.
paulo inferius.

Λεωφόρος, ου, ο, η, Populum
ferens, A populo frequenta-
tus, celebratus. ὑπὲρ τῶν μά-
λιστα λεωφόρων πυλῶν τοῦ Ἀ-
στεος, I. 187. a.

Λήγειν, Desinere. ἡ ἀγραπὸς ἄρ-
χεται μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ, - -
λήγει δὲ κατὰ Ἀλφειὸν πόντον,
VII. 216.

Λήδανον, ου, τὸ, Ladanum, III.
107. a. τὸ Ἀράβιοι καλεῖσιν ἰά-
δανον, III. 112. a. Vid. supra
Λαδανον.

Λήθην, ης, η, Oblivio. λήθην
ἐκείνων ποιούμενος, Oblitus (Me-
moriam deponens) illarum ini-
miciliarum, VIII. 79. a. m.
sive, Nullam earum mentio-
nem faciens; quemadmodum
dicimus μνήμην ποιῆσθαι τινός.

Λήϊσθαι, absolute, Prædari,
Prædam cogere. Θηρεύοντες τε
καὶ λήϊζόμενοι, IV. 112. extr.
Cum Accusativo, Rapere. τὸν
κρηττῆρα οἱ Σάμιοι ἐλήϊσαντο, III.
47. m. λήϊσαντο τὰς Ἀθηναί-
ων γυναῖκας, IV. 145. a. τὰ

-χρήματα λήϊσται, VI. 86, 3.
et χρήματα λήϊσασθαι, ibid.
in Orac.

Λήϊν, ης, η, (jon. προ ἡ λῆα.)

Præda. κατὰ λήϊν ἐκπλῶσαντες,
II. 152. m. τῆς λῆϊς μετα-
λαμβάνει, IV. 64. a. ζῶσι ἀπὸ
λήϊς τε καὶ πολέμου, IV. 108.
extr. διδάσαντο τὴν λήϊν. VIII.
121. m. f. μετὰ τὴν διαίρεσιν
τῆς λῆϊς, VIII. 123. a. τὴν
λήϊν προσεξαγαγόντες εἰς τὸν αἰ-
γιαλόν, IX. 106. a. τοὺς μὲν
αἰτιωτάτους ἀνισκολοπίει - - τοὺς
δὲ λοιποὺς λήϊν ἐκείλευσι θῆσθαι
τοὺς Πέρσας, Reliquos vero
Persis prædæ loco permittit;
proprie, Jussit Persas ut reli-
quos prædæ loco sibi habe-
rent, ἰ. e. mancipia facerent,
in servitutum abducerent aut
sub hasta venderent, IV. 202.
a.

Λήϊον, ου, τὸ, Seges. ἄφθνη τὸ
λήϊον ἀνέμῳ βιώμενον, I. 19. m.
ἀρδόμενον ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀδρυ-
νεται τὸ λήϊον, I. 193. a.

Λήϊστὺς, υός, η, ἰ. q. λῆϊν,
Præda sive Prædatio, ipsa Actio
aut Institutum prædandi. ζῆν
ἀπὸ πολέμου καὶ λήϊστὺς, V. 6.
extr.

Λήϊτον, ου, τὸ, Curia, Achæo-
rum dialecto, λήϊτον καλεῖσιν
τὸ πρυτανεῖον οἱ Ἀχαιοί, VII.
197. m. Est a λῆος, ἰ. q. λε-
ός, Populus: unde λῆϊτον idem
atque δημόσιον. Vide Etymol.
M. p. 562. extr.

Λῆμα, ατος, τὸ, Animus fortis,
acer, generosus et audax;
Præsentia animi, Fortitudo,
Magnitudo animi. ἔργα χερῶν
τε καὶ λήματος μέγιστα, V. 72.

f. τὰ πολέμια δόκιμος, καὶ ἄλ-
λας λήματος πλῆος, V. 111. a.
Artemisia regina ὑπὸ λήματος
καὶ ἀνδρῆς ἐστρατεύετο, VII.
99. a. λήματι μὲν καὶ βίῳ
οὐκ ἴσσαντες ἔσαν οἱ Πέρσαι, IX.
62. m. f.

Λήμνια ἔργα, τὰ σχέτλια, Lem-
nia facinora dicuntur, quae
sunt Improba, VI. 138. extr.

Λήες, i. q. Λαῖες, quod vide.

Λήρυσσαι, Larissae vel Larissa,
civitas Aëolica, I. 149. a.
N.

Λήρυσσος, Larissæus, ex Larissa
Thessaliae, IX. 1. a. 58. a.

Λιβανός, ου, ἡ, Thurifera arbor;
quae alibi Nostro τὸ λιβανωτο-
φῆρον δένδρον, et τὸ τοῦ λι-
βανωτοῦ δένδρον Theophrasto
lib. IX. cap. 4. Memoratur
autem etiam apud Nostrium
τῆς κυπαρίσσου καὶ κείρου καὶ
λιβάνου ξύλον, IV. 75. m. At,
quum ibi de Scythia agatur,
haud immerito mirabatur Lar-
cherus, quā viā quove modo
thurifera arbor, aut illius ar-
boris frusta, ad Scythas per-
venerint. Et suspicari utique
licuerit, ambiguitate quādam
vocabulorum deceptum fortasse
Herodotum ista scripsisse. Ve-
runtamen, ut ad Graecos,
sic et ad Scythas, per Phoe-
nicum industriam Arabicae mer-
ces potuerunt pervenire. Conf.
IV. 107. m.

Λιβανωτός, ου, ὁ, Thus, IV.
107. a. τὰ ἄλλα θυώματα
πλὴν λιβανωτοῦ, II. 86. m. f.
λιβανωτοῦ τριηκόσια τέλαιντα, VI.
97. extr.

Λιβανωτοφόρος, ὁ, ἡ, Thurifer.
τὰ λιβανωτοφόρα δένδρα, III.
107. m. λιβανωτοφόρα αὐτοῦ
(τοῦ τῆς Ἀραβίης ὄριος) τέμματα,
II. 8. m.

Λιβυκός, ἡ, ὄν, Libycus, τὸ εὐ-
νομα τοῦτο ἐστὶ Λιβυκόν, IV.
192. f. ubi alii quidem Λιβυ-
στικόν praeferunt, alii Λιβυ-
στῖνον. Vide Var. Lect. et
Not.

Λίδινος, Lapidæus. ἀρτήματα λί-
θινα χυτὰ, adpendicula lapi-
dea fusa, i. e. ex fuis lapil-
lis, II. 69. a. N. ubi λιθωτὰ
praeferunt codd. nonnulli. τὴν
ποιησάμενος λίθινον, III. 88.
f. (ubi alii quidem λίθον.) ἴση-
κε λίθινος, Stat lapideus; i. e.
Statuam habet lapideam, II.
141. extr. λίθινος λίων, VII.
225. a.

Λίδος, ου, ὁ, Lapis; masculini
generis, etiam ubi de Pretio-
so lapide agitur. Sic, σμαράγ-
δου λίθου λαμπρότος τας νύκτας,
II. 44. a. Caeterum vide In-
dic. Rer. et Pers. voce Lapis.

Λιδοτομία, ης, ἡ, Lapidicina,
II. 8. a. 124. a. 158. a. m.
Ubique plurali numero ponit-
ur vocab.

Λιδωτός, vide in Λίδινος.

Λιμαίνειν, Fame laborare. ἵνα μὴ
λιμῆναι ἡ στρατιῇ, VII. 25. a.
λιμαινούσης οἱ τῆς στρατιῆς, VI.
28. m. ubi perperam olim δι-
μαινούσης.

Λιμναῖος, η, ὄν, Palustris, In
lacubus habitans. ἔτριφον ὄρνι-
θας χειραῖους τε καὶ λιμναίους,
Aves aquatiles, VII. 119. a.

Λίμνη, ης, ἡ, Lacus, Stagnum,
Palus. De lacu arte facto ha-

des, ὥρυσσε ἑλντρον λίμνη, I. 185. m. N. 186. a. εἰς τὴν λίμνην ἐοῦσαν ἔλος, In lacum qui nunc palus erat, I. 191. m. N. λίμνη ἐκ τῆς ἄλης γίνονται, VII. 30. a. ἰχθύες τρεφόμενοι ἐν τῇσι λίμνῃσι, II. 93. a.

Alia vide in Ind. Rer. et Pers. voce Lacus, et Mæotis. Λιμός, οὐ, ἐ, Fames. λιμῶ συνεστώτας, Cum fame colluctantes, VII. 170. a. N. IX. 89. f. πιεζόμενοι λιμῶ, VI. 139. a. λέγω τὴν χώραν - - λιμὸν τέξασθαι, VII. 49, 2. ταῦτα δ' ἐποίησεν ὑπὸ λιμοῦ, VIII. 115. m.

Λίνεος, η, ον, Lineus; atque etiam, (ut quidem doctis vis placet) Ex gossypio confectus. κισθῶν λίνεος, I. 195. a. N. II. 81. a. θώρηξ λίνεος, III. 47. m. f. ἔμματα λίνεα, IV. 74. a. λίνεα ὄπλα, Rudentes ex lino torti, VII. 36. m. f.

Λῖνον, ου, τὸ, Linum, II. 105. IV. 74. a. et b. Conf. Λευκό-λινον.

Λίνος, ον, ἐ, Linus, cantilenæ nomen cujusdam, II. 79.

Λιπαρέειν, Perseverare. Cum dativo actionis in quâ quis perseverat. μὴ λιπάρει τῇ πόσει, Ne persevera bibere, Noli ulterius adsidere computationi, V. 19. m. Cum Participio actionem significante. ἐλπάρει ἱστορίων, Institit percunctari, III. 51. m. λιπαρέετε μένοντες, Perseverate manentes, Durate et manete, IX. 45. m. Absolute, aut subintellecto participio verbi actionem indicantis. ἡμεῖς

λιπαρήσομεν (neperpe ἔχοντες) οὕτω ὡς ἂν ἔχωμεν, Non in hoc statu, quo sumus, manere Perseverabimus, Durabimus, VIII. 144. f. λιπαρέοντων δὲ αὐτῶν, scil. τῇ ἐπιρωτήσῃ, Quum illi Instarent querere, I. 86. m. ἐκείνης δὲ λιπαρεύσης, (neperpe ἐλπάρει χρῆζονσα τοῦ εἰρξίω) Quum instaret illa (non cessaret) postulare, IX. 111. a. coll. 110. f.

Participium Λιπαρέων, absolute positum, commodè per Adverbium exponi potest, Perseveranter, Constanter. φασί - - - τοὺς Λυδοὺς τίως μὲν διάγειν (scil. τὴν σιτοδωρίην) λιπαρέοντας, Ajunt Lydos aliquamdiu Constanter, Perseveranter tulisse illam rei frumentariæ penuriam, I. 94. a. m. Conf. Διάγειν et Λιπαρή.

Λιπαρή, ης, ἡ, Perseverantia, Constantia, Tolerantia laborum. τέλος ἀρετῇ τε καὶ λιπαρή ἐπέβησαν τοῦ τείχεος, IX. 70. a. m. εἰς τοῦδε λιπαρή τε καὶ ἀρετῇ ἀντέχομεν, IX. 21. m.

Λιτή, ῆς, ἡ, praesertim Plurali numero, Preces. κατέβαινε εἰς λιτάς, καὶ συγγνώμην ἐώντων κλειῶν ἔχιν αὐτόν, I. 116. extr. δάροισί τε καὶ λιταῖς ἀποτρίπτει (αὐτόν) μὴ προσωτέρω πορεύεσθαι, I. 105. a.

Λίτρον, ου, τὸ, (jon. et attic. i. q. νίτρον) Natrum, Sal sodæ, Alkali fixum. ταριχεύουσι λίτρον, II. 86. m. f. τὰς σάρκας τὸ λίτρον κατατῆται, II. 87. f.

*Utrobique vitæ olim. edd. cum
msstis nonnullis.*

Ληψ, υβός, ό, Africus ventus, II.
95. m.

Λογάδες, οί, (*tamquam a sing.*
Λογας, άδος) Delecti, Lecti.
λογάδας νεηίας συμπίμψας, I.
36. m. et f. λογάσι νεηήσι,
I. 43. a. τρηκόσιοι Σπαρτιητι-
ων λογάδες, VIII. 124. f. IX.
21. extr. λογάδες Περίων τους
αρίστους, IX. 63. a.

Λογίζεσθαι, 1) Computare, Sup-
putare, Numerum inire et
summam subducere. ευρον λο-
γίζόμενος, άργυρίου μείν δύο χι-
λιαδας εουσας μοι ταλάντων etc.
VII. 28. a. m. λογίζόμενος ό
Δαρειός, ευρέ εί πλείω άγαθα
των άμαρτημάτων ποιημένα,
VII. 194. f. (*ubi temere olim
αναλογιζ. edd.*) τουτω μύρια λο-
γίζονται είναι (ετια) ες Άμασιν,
II. 145. m. *ubi vulgo quidem
Passive accipiunt, Supputan-
tur, Numerantur; Sed, ut
alibi, sic et hic Activā notione
poni hoc verbum, intelligitur
ex verbis continuo subjectis,
αίει τε λογίζόμενοι και αίει ά-
πογραφόμενοι τά ετια.*

2) Reputare, Existimare,
Judicare de re quādam, In
aliquo numero ponere ali-
quem. τον έτερον (παίδα) ουκ
είναι μοι λογίζμαι, I. 38. extr.
τον Πάνα των οκτω θεων λογι-
ζονται είναι, II. 46. a. άνδρ
λογίζεσθαι τσιούτων περί οψ τε
έόντι, II. 22. a. ουτω ελογίζε-
το κατύπερθε οί έσσεσθαι τα πρή-
γματα, VIII. 136. f. Σμέρδιν
μηκέτι υμίν έόντα λογίζεσθαι,
Sic existimate, Smerdin non

amplius in vivis esse, III.
65. m.

3) Secum-reputare, Per-
pendere, ταυτα λογίζόμενοι,
VIII. 53. f. άγαθα εν αυτοίσι
τοσαυτι άνευρίσκω λογίζόμενος,
rem recte mecum Reputans,
VII. 8, 3. a. *ubi temere olim
αναλογ. edd.*

4) Secum constituere, Re-
deliberatā secum decernere.
εκ ταυτης (της καίμης) έπιστι-
είσθαι ελογίζοντο οί Έλληνες, VII.
176. extr.

Λόγιμος, η, ον, Cujus habetur
ratio, Honoratus, Spectatus,
Nobilis, Illustris. λόγιμος,
Vir spectatus, IV. 138. extr.
*idem qui έων λόγου προς βασι-
λῆος, ibid. a. Sic πέλισμα λό-
γιμον, I. 143. m. Civitas ex-
cellens præter alias quæ sunt
λόγου ελαχίστου, ibid. πόλι λο-
γίμη, VI. 106. m. άνήρ εν
Σπάργη λόγιμος, IX. 64. b. παρ
Μήδοισι λόγιμος γενόμενος, VIII.
65. a. λόγιμος ες τα πρώτα,
IX. 116. a. τα ιρα τα λόγι-
μα, Illustria, Nobilia præ
cæteris templa, II. 111. f.*

Έθνος λογιμώτατον, I. 171.
a. m. Αίγυπτίω λογιμώτατοι
legebatur olim II. 3. f. *ubi re-
ctius alii λογιώτατοι, nempe
Eruditissimi, Doctissimi. συγ-
καλέσας Περίων τους δοκιμώτα-
τους legitur III. 127. m. ubi
rectius fortasse alii τους λογι-
μωτάτους, in quod consentiunt
libri omnes III. 65. a. et IX.
15. f. Sic άνήρ μετά Μαρδόνιον
λογιμώτατος παρ βασιλεί, IX.
24. b. των Τελλαδίωων έων λο-
γιμώτατος, IX. 37. a.*

Quod ex Herodoto citare videtur Pollux II. 122. λογί-
μη πόλις, id hac quidem sub
forma apud Nostrum non re-
peritur; Sed nimirum πόλισμα
λόγιμον spectavit Lexicographus,
quod supra ex Nostri lib. I.
143. adnotavimus.

Λόγιον, τὸ, ἰ. q. χρησμός, Oracu-
lum, Oraculi responsum, ef-
fatum, aut præceptum. τὴν
νῆσον Λακεδαιμονίοισι φησι λόγιον
εἶναι πύξαι, Lacedaemonios
ajunt oraculi effato jussos esse
hanc insulam colonis fre-
quentare, IV. 178. extr. ἐν
τῇ (Σαλαμῖνι) ἡμῖν καὶ λογίον
ἐστὶ τῶν ἰχθρῶν κατ' ἑπὶ δε γι-
νέσθαι, VIII. 60, 3.

Δῆλον καθήρας ἐκ τῶν λογίων,
I. 64. m. τῶν λογίων ἔνια, I.
120. m. τὰ λόγια λέγει etc.
VIII. 62. f.

Δόγιος, ὁ, Doctus, Eruditus,
praesertim Historiarum (τῶν
λόγων) peritus. ὁ τῆς ἱστορίας
ἔμπειρος, πεπαιδευμένος, ut est
apud Hesychium. Nec enim
idem est λόγιος atque λόγιμος,
ut Portus putavit. Conf. Not.
ad II. 3. f. ubi perperam λο-
γιμώτατοι pro λογιώτατοι olim
edebatur. Περσίωσι οἱ λόγοιοι, I.
1. a. Rursus λογιώτατοι, Eru-
ditissimi, Cultissimi, II. 77.
a. οὔτε ἔθνος οὐδὲν ἔχομεν προ-
βαλέσθαι σοφίης πέρι, οὔτε ἀν-
δρα λόγιον εἶδαμεν γυνομένον, IV.
46. a.

Λογοποιός, οὗ, ὁ, 1) Historiarum
scriptor. Ἐκαταῖος ὁ λογοποιός,
II. 143. a. V. 36. a. N. αὐτῆς
λογοποιός vocatur idem Heca-
taeus, V. 125. quo indiguitari

videtur non admodum in vul-
gus notas fuisse Historias, ad
hoc scriptore editas. 2) Fabu-
larum scriptor. Αἰώπης ὁ λο-
γοποιός, II. 134. m. f.

Λόγος, ὦ, ἰ, Sermo, Ratio.

I. λόγος, Sermo, Oratio,
variis modis dicitur:

1. Sermo quilibet, aut qua-
liscumque; Verba quae quis
facit. οὐ πολλὰ λόγῳ εἰπῶν,
Ut brevi sermone absolvam;
Ut paucis verbis dicam, I.
61. f. ὡς εἰπῶν λόγῳ, (ἰ. q.
ἐν λόγῳ) Ut verbo dicam,
II. 37. m. πολλὸς ἦν ἐν τοῖς
λόγοις, Multis verbis disseruit;
aut, In colloquentium nume-
ro plurimos ille sermones fe-
cit, VIII. 59. a. (conf. μοx
num. 2.) λόγων πολλὸς ἀδι-
σμός, Multa verborum con-
certatio, IX. 26. a. τοιοῦτον
λόγου εἶχετο, VII. 5. a. m.
τῶν αὐτῶν λόγων ἐχόμενοι, VII.
6. a. m. ὁ δὲ ἄλλου λόγου
εἶχετο, VIII. 60. a. λόγον ἔ-
χοντες πλειόντην, VII. 158.
a. ἀνοσιώτατον ἔχον λόγον, IX.
78. a. ἐκ λόγου πλαστοῦ ἐπι-
νέκαγγίς οἱ αἰτίην, I. 68. m.
f. οὗτος ἦν οἱ ὁ λόγος τιμωρός,
VII. 5. f. φίλοι λόγοι, Paci-
fica mandata, VII. 163, 3.
φίρων τοὺς αὐτοὺς λόγους
καὶ etc. Eadem mandata (Eas-
dem conditiones) ferens, IX.
4. a. λόγου μίζαν, II. 35. a.
148. a. VII. 147. a. Formu-
la potest intelligi Famâ ma-
jor, Famam superans, ut nos
cum Valla et aliis reddimus;
sed videtur potius significari
Oratione major; i. e. Major

et magis admirandus quam declarari verbis et oratione possit; *quam in sententiam commode Larcherus*, au dessus de toute expression "interpretatus. (Conf. H. Steph. Thes. T. II. col. 621. h. et 622. a.) *τούτων ἐτέρωδ' ἐστὶ λόγος*, De his alibi erit dicendi locus, IX. 58. f. λόγον αὐτῷ προσφέρει τοιόνδε, His eum verbis est addlocutus, III. 134. a. *ἐπιστάμεθα συνθεῖν τήνδε μάχης ἵστικα συλλαγῆναι πρὸς τὸν βαρβαρον, ἀλλ' οὐ λόγων*, IX. 27. a. *ubi vulgo intelligunt opponi μάχην πρὸς τὸν βαρβαρον, et μάχην λόγων*, Altercationem. *Ad sententiae summam parum interest; sed verba et genuinam Scriptoris mentem si spectes, hoc videtur ille dixisse*, Novimus, pugnandi causā cum hoste hic nos convenisse, non sermonum faciendorum causā, i. e. non ut longis orationibus tempus teramus.

2. Colloquium, οἱ Λόγοι, *Plurali numero; quemadmodum latine dictus Sermones* miscere cum aliquo. *ἐς λόγους*, ἐλθεῖν τινι, I. 86. m. IX. 44. m. *ἐς λόγους* συνελθόντες, I. 82. m. *ἐς λόγους* ἦλθον Μαρδ. καὶ Ἀρταβ. IX. 41. a. ἀπαιεσθαι *ἐς λόγους* ἐταίρῳ, II. 32. a. V. 49. a. τῷ Κλεομένην ἐν λόγοις ἶόν, Cum Cleomene sermones miscens, III. 148. a. m. τῷ ἐς λόγους ᾤει, V. 94. a. *Huc referendam et illud videtur quod ex VIII. 59. a. paulo ante adposuimus, πο-*

λὺς ἢ ἐν τοῖσι λόγοις, In colloquio, (In deliberantium consensu) ille praesertim frequenter verba faciebat, diu multumque disserebat.

3. *Intelligitur Λόγος etiam Narratio; et quidem*

1) Narratio quaelibet, praesertim quae sit Ore tenus. τὰ μὲν αὐτοὶ ορίομεν, τὰ δὲ λόγῳ ἐπυθάνομεθα, i. q. ἀκοῇ παραλαβόμεν, Alia ex Narrationibus (Audita) cognovimus, II. 148. m. Sic ᾗδεια γὰρ λόγῳ, II. 150. m. ἀμφὶ (vel περὶ) τοῦτου διζὸς λέγεται λόγος, III. 32. a. ἐστὶ λόγος περὶ αὐτοῦ ὑπ' Αἰγυπτίων λεγόμενος, II. 47. m. f. 48. extr. τῆς περὶ λέγεται οὗτο ὁ λόγος, II. 135. m. f. IV. 12. extr. 77. a. VII. 214. a.

2) Narratio quae passim circumfertur, Fama passim vulgata. παρ' ἡμῶς περὶ αὐτοῦ λόγος ἀπικται πολλός, I. 30. m. ὡς ὁ πολλός λόγος Ἑλλήνων, I. 75. m. λόγος ἐστὶ, *sequente Accus. cum Infin.* II. 75. m. f. III. 5. m. f. (ubi subintelligitur verbum ἐστὶ) III. 115. m. VII. 129. a. 198. f. τὰ λόγος (scil. ἐστὶ) παρ' Ἀθηναίων - - μαρτύρια θίσδαι, VIII. 55. a. (quem ad locum vide notatu in Var. Lect. et confer quae infra notamus sub vocab. Μαρτύριον.) Reperiuntur vero etiam formulae hujusmodi, qualis ista, ὅσπερ λόγον ἔχει τὴν Πυθίην ἀναπύσαι. Quem fama fert corrupisse Pythiam, V. 66. a. N. (quod nimirum eadem ratione dictum est, quā quis

αίτιαν ἔχιν *dicitur*.) *Tum haec alia formula*: ἵνα λόγος εἰ ἔχῃ πρὸς ἀνδρῶν ἀγαθός, Quo bonam famam adquiras apud homines, VII. 5. *m.* ὅπως λόγος εἰ ἔχῃ μέζον, IX. 78. *m.* *Conf. Φατικ.*

3) Narratio literis consignata et posteriorum memoriae tradita, Historia. Sic *Herodotus, de universo suo opere historico loquens, ait*, τοῦτο τὸ ἔπος ἐχέτω μοι ἐς πάντα τὸν λόγον, VII. 152. *f. et ἐπὶ αὐτὸ κατὰ τοῦτο γένωμαι τοῦ λόγου*, VI. 19. *a. et τῶν μνημνῶν ἐτίρωδι τοῦ λόγου ἐποιήσαμην*, *ibid. f. Alibi λόγον intelligit Partem aliquam suarum Historiarum. Sic*, τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἔβην, II. 38. *m.* *N. διδλωταί μοι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν λόγων*, V. 36. *f. ἐν τοῖσι πρώτοις τῶν λόγων εἰρηται*, VII. 93. *τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι ὀπισθε λόγοις σημανέω*, VII. 213. *f. I. 75. a. ἐν ἐτέροις λόγοις δηλώσω*, I. 106. *b. N. τῶν ἐν τοῖσι Ἀσσυρίοις λόγοις μνήμην ποιήσομαι*, I. 184. *a. τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι Λιβυκοῖς λόγοις ἀπηγήσομαι*, II. 161. *m. N. Sic Ἐκαταῖος ἐν τοῖσι λόγοις αἰτᾶται a Nostro*, VI. 137. *a. conf. Λογοποιός.*

4) Narratio allegorica, Fabula, Apologus. Sic ἔλεξί σφι λόγον, Dixit illis fabulam, I. 141. *a. et m. Hinc Aesopus ὁ λογοποιός.*

4. Λόγος *per metonymiam dicitur etiam Argumentum sermonis, Res ipsa de qua agitur. σαφῶς προσιπυσμένος παντα λόγον*, Rem omnem antea

cognoverat, I. 21. *m.* 111. *f.* 122. *m.* μηδενὶ ἄλλῳ τὸν λόγον τοῦτον εἶπης, Ne cui alii hanc rem edicas, VIII. 65. *m. f.* τὸν ἔντα λέγειν λόγον, Rem dicere sicut est, I. 95. *a.* εἴφασι τὸν ἔντα λόγον, I. 116. *f.* τὸν ἴδον εἴφασι λόγον, I. 118. *a. (conf. Ἰδύς.) Reserri huc etiam illud potest, πρὸς ἢ τὸν Εὐρυβιάδα προεῖπαι τὸν λόγον τῶν εἰρητικῶν συνήγαγε τοὺς στρατηγοὺς*, VIII. 51. *a.*

II. Λόγος, Ratio, *variā atque variā hujus vocabuli notatione.*

1. Λόγος, Ratio, *quatenus dicimus Rationem alicujus (aliquam, aut nullam) habere. Quo referimus locutiones hujusmodi. λόγον οὐδένα εἶχον, nempe αὐτοῦ, Nullam ejus rationem habuerunt*, I. 62. *m.* λόγον εἶχε οὐδένα (τῶν ἐπιτασσομένων) Mandata nihili faciebat, I. 115. *f.* ἀρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι, I. 4. *m. f.* τοῦτου τοῦ ἐπιτος λόγον οὐδένα ἐποιεύντο, I. 13. *ext.* τοῦ λόγου ἐλάσσω ἐποιεῖτο, I. 117. *a.* Γέλης ἐπικρατέων λόγον ἐλάσσω ἐποιεῖτο, VII. 156. *a.* Rursus, τοῦτων οὐδένα λόγον ποιέσθαι, I. 213. III. 25. *m. f.* V. 105. *m.* VII. 13. *a.* 58. *a.* 218. *f.* IX. 7. *m. f.* Item ἐν οὐδὲν λόγῳ ποιέσθαι τινὰ αὐτὸ εἰ, III. 50. *f.* VII. 14. *a.* 57. *a.* Denique etiam λόγον ποιέσθαι τινὰ: ut οὔτε λόγον μιν (nempe, τὸν Σόλωνα) ποιήσαμενος, I. 33. *N. Quibus formulis respondent aliae hujusmodi: εἶδος ἢ λό-*

γου ἐλαχίστου, *Minimi momenti*, I. 143. *f.* τοὺς λόγου πλείστου ἔοντας ἔκτειναν, *Notabilissimos, Spectatissimos viros occiderunt*, III. 146. *f.* ἰόντες λόγου πρὸς βασιλῆος, *Qui gratiā valebant apud regem*, IV. 138. *a.* λόγου οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περσίων, I. 120. *f.* λόγος οὐδεὶς (τούτου) ἰγίνεται, I. 19. *a.* ἐσθῆτος ποιικίλης λόγος ἰγίνεται οὐδὲ εἰς, IX. 80. *m.* τῶν ἢ ἐλαχίστος ἀπολλυμένων λόγος, *Quorum jacturam (rex) minimi faciebat*, IV. 135. *a.* Sic ἢ δὲ λόγος οὐδεὶς τοῦ ἀπολλυμένου, *Nulla ratio habebatur pereuntium*, VII. 223. *f.* Μαρδονίου δὲ, ἢ τι πάθῃ, λόγος οὐδεὶς γίνεται, VIII. 102. *f.* *Pari sententiā dictum videri illud poterat*, οὗτοι μὲν δὲ ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἀπώλοντο, IX. 69. *f.* *ubi quidem commode vulgo intelligunt*, *Hi igitur nullā cum laude perierunt.*

Eodem referri possunt hae locutiones: (τούτους) ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιούμενος εἶχε, *Hos mancipiorum loco habuit*, III. 125. *f.* κατεῖχε σφίσις Λαωνίδης, ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιούμενος, *Obsidium loco habens*, VII. 222. *m.* κακοὶ δοῦλοι εἰσι, οἱ ἐν συμμαχῶν λόγῳ λέγονται εἶναι, *Qui in sociorum numero (sociorum loco) esse dicuntur*, VIII. 68, 3. *a.* σὺ γὰρ ἐν ἀνδρῶν λόγῳ; *Tunc in virorum numero censere?* III. 120. *m.* *N. ubi quod vulgo ἀνδρὸς legitur id nonnisi Aldinae editionis nititur auctoritate.*

Suspecta scriptura est, τοὺς Ἰωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι, I. 153. *f.* *ubi aut abesse malis verbum εἶναι, aut cum Valck. corrigere*, ἐπὶ τοὺς Ἰωνας - - τὴν πρώτην εἶναι.

ἄξιος λόγου *videri potest significare* *Memoratu dignus, Dignus de quo habeatur Sermo; sed rectius (puto) ex mente Scriptoris intelligetur Dignus cujus habeatur Ratio; Momenti alicujus, veluti cum ait, οὐκ ἔτι λόγου ἄξιον οὐδέν*, IV. 28. *m.* *Caeterum perinde fere est utro modo accipias.*

2. Λόγος, *Ratio, quatenus latine dicimus Rationem reddere. Sic δόντας λόγον τῶν ἐποίησαν, Rationem reddentes eorum quae fecerunt*, VIII. 100. *m.* Ἰστοροῦντι λόγον οὐδένα εἰδίδου, *Interroganti rationem nullam reddidit, Responsum nullum dedit*, III. 50. *f.* *Sed praesertim formulam hujusmodi, λόγον δίδεσθαι ἑωυτῷ, amat Noster, Rationem sibi reddere, Secum reputare, Secum deliberare et perpendere. ἑωυτῷ λόγον εἰδῶκε, scil. περὶ τοῦ ονείρου*, I. 33. *f.* *Sic, εἰδίδου λόγον ἑωυτῷ περὶ τῆς ὄψις*, I. 209. *m.* δοῦναί σφισι λόγον, καὶ σφισι ἀδειν *etc.* *Re deliberatā decrevisse illos*, III. 45. *a.* εἰδίδοσαν σφισι λόγον, I. 97. *m.* VI. 68. *f.* VIII. 9. *a.* *Item Plurali numero: εἰδίδοσαν αὐτῖς σφισι λόγους*, III. 76. *a.* ἑωυτοῖσι λόγους εἰδίδοσαν, καὶ σφισι βουλευομένοισι δεινόν τι εἰσίδουε, VI. 138. *m.* *Interdum*

formulam istam sequitur conjunctio ὅτι *vel* ὡς. ἐμiewτῶ λόγους ἐδίδουν καὶ ὅτι - - καὶ διότι *etc.* Reputavi mecum, VI. 86, 1. m. πρῶτοι σφίς αὐτοῖσι δόντες λόγον ὡς οὐ ποιοῖεν δίκαια, V. 75. α. δόντες σφίσι λόγον ὡς οὐκ οἶοί τε εἶσι, IV. 102. α.

3. *Cum isto vocabuli usu conjunctus hic est, quo λόγος intelligitur Ratio aut Causa qualiscumque, quam vel in Judicando vel in Agendo sequimur, atque inde etiam, partim, Judicium ipsum quod ferimus, Sententia aut Opinio quam habemus de re propositā; partim Consilium quo agimus aut aliquid suscipimus.*

1) *Ad Judicandi rationem pertinent hae locutiones.* ἀληθεῖ λόγῳ χρημένοισι, veram rationem sequentibus, Verum si quaerimus, V. 87. f. οἱ ἀληθεῖ λόγῳ βασιλεῖς, Qui verā ratione (re verā) reges habentur, I. 120. α. ἔχουσιν ἀληθεῖ λόγῳ, Quum reverā prae-gnans esset, nempe quum non jam falso putaretur esse prae-gnans, V. 42. α. τῷ ἐκείνων λόγῳ, Ex illorum ratione, Ex illorum opinione, Ut illi sibi persuaserant, VIII. 6. *extr.* Similiter, ὡς γυναῖκα τῷ λόγῳ, V. 20. *extr.* idem valere videtur ac τῷ ἐκείνων λόγῳ, Ut illi opinabantur. At alibi formula τῷ λόγῳ, aut simpliciter λόγῳ absque articulo, videtur idem valere ac ἀληθεῖ λόγῳ. Scilicet sic videtur acci-

piendum quod ait Noster, VIII. 61. f. ἐμiewτῶσι ἐδήλου λόγῳ ὡς εἶη καὶ πόλις καὶ γῆ *etc.* Ex ipsius rei ratione (Ex rei veritate) demonstravit esse ipsis et urbem et terram; *sive commodius fortasse naturalem verborum structuram talem concipias, ἐδήλου ὡς λόγῳ* (i. q. ἀληθεῖ λόγῳ) καὶ πόλις καὶ γῆ εἶη ἐμiewτῶσι, Ostendit esse ipsis Re verā (Ex vero si judicetur res) et urbem *etc.* Similiter paulo post, cap. 62. α. σημαίνων δὲ ταῦτα τῷ λόγῳ, (ex verborum distinctione olim vulgatā, de quā vide Var. Lect.) Hæc postquam Ex veri ratione (Ex rei veritate) ostendit; aut, Postquam ostendit, Re verā (Si recte res æstimetur) hoc ita esse. *Priorem locum VIII. 61. f. latine sic converterat Valla, Ratione ostendit; Wess. cum Gronovio, Oratione ostendit: alterum locum Valla, Hæc quum ratione significasset; Gronovius, Hæc quum sermone significasset; nos in nostrā versione vocab. τῷ λόγῳ ad verbum διέβαινε retulimus. Simillimam locutionem habemus V. 94. f. ἀποδεικνύντες λόγῳ οὐδὲν μᾶλλον Αἰολεῦσι μετιόν *etc.* Rursusque V. 84. α. οἱ δὲ ἀπίφαινον λόγῳ ὡς οὐκ ἀδικοῖεν. Item I. 129. m. Ἀστυάγης δὲ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ σκαιότατον εἶντα, ubi corrigenda sunt nostra latina.*

Ad Judicandi rationem pertinent etiam hae locutiones: καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτως αἰ-

ρίει, Atque etiam Ratio evincit, rem ita se habere, II. 33. *a. m.* οὐδὲ λόγος αἰρείει, τὸν ἴστωθῆναι, Minime est credibile, (Rationi non est consentaneum ut credamus) hunc fuisse devictum, III. 45. *m. f.* οὐδὲ λόγος αἰρείει, ἀναδεχθῆναι ἀσπίδα, VI. 124. *Conf. mox num. 2)*

2) *Ad Agendi rationem, vel Causam quæ ad agendum movet, refero, primum, loquendi genus aliquod Nostro familiare, ubi eadem, quam modo vidimus, formula λόγος αἰρείει occurrit, sed ea cum Accusativo personæ constructa; ut μεταβαινόντι, ὅπως μιν ὁ λόγος αἰρείει, ἐκ τοῦ ἄρματος εἰς ἀρμάμαξάν, VII. 41. a. ὁ δύνσας χρᾶται (τοῖσι κρείσσι) ὁ τι (id est, κατ' ὅτι οὐκ ὥς) μιν ὁ λόγος αἰρείει, I. 132. extr. quibus in locis ὁ λόγος non tam intelligitur Recta ratio cujus dictamen aliquis sequatur, quam Qualiscumque ratio quæ ad agendum moveat, ac ferre Quilibet animi impetus; ut ὁ τι μιν ὁ λόγος αἰρείει cum H. Steph. (Thes. T. I. 182. a.) commode reddi-possit, In quemcumque usum ei visum fuerit, vel, ei libuerit, aut, fert animus. Pariter, ἢν μὴ ἡμίας λόγος αἰρή, οὐ συμμίζομέν τοι, IV. 127. *m.* non tam significat Nisi nobis Ratio suaserit; quam Nisi id nobis placuerit, Nisi ita noster ferret animus: nempe, Tu nos cogere numquam poteris ad congregiendum tecum. Dein-*

*de huc referri potest alia formula, quam amat Noster, hujusmodi: οὐκ ἔλθον εἰς τοῦτον λόγον ὥστε μάχεσθαι, Non eo consilii venerunt (sive, Non induxerunt animum) ut pugnam inirent, VII. 9, 2. extr. N. Tum eadem formula, sed paulo aliter accipienda, εἰς δὲ τοῦτου λόγον οὐ πολλοὶ τινεὶ ἀπικνέονται, Sed in hujus rei rationem non multi perveniunt; nempe Non multi eo perveniunt ut senectutis causâ a suis interficiantur, III. 99. extr. Denique huc pertinent locutiones in quibus λόγος commodissime Consilium intelligi potest, ut κοινῷ λόγῳ, Communi consilio, De communi sententiâ, facere aut instituere aliquid. Sic, κοινῷ λόγῳ πέμπειν ἀγγέλους, I. 141. extr. στρατεύοντες ἐπ' αὐτοὺς κοινῷ λόγῳ χρησάμενοι, I. 166. a. II. 30. *m.* μὴ κοινῷ λόγῳ πεποικνότες ἴωσι ταῦτα, III. 119. a. Similiter, Famuli Cambysis occultarunt Croesum ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ ὥστε etc. hoc consilio, hac causâ; possis etiam reddere, hæc secum reputantes, III. 36. *m. f.* Sed eadem formula ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ alium etiam usum habet, quem mox num. III. videbimus.*

III. Scilicet Λόγος etiam intelligitur Condicio, quâ aliquid promittitur alteri. ἐνδεξάμενου τοῦ λόγον καὶ ὁμολογησάτος ἐπὶ τούτοις, I. 60. a. *m.* ἐπὶ λόγῳ τῷδε γὰρ ἐπισχίσταμι, ἐπ' ᾧ στρατηγὸς γι-

νήσμαι - - ἐπ' ἄλλῳ δὲ οὔτε ἔγω' etc. VII. 158. f. ἔταμον ὄρκια ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε, IX. 26. m. ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι λόγοις τοῖσι καὶ αὐτός, IX. 33. extr. *In formulâ posterioris aevi scriptoribus familiari, ἐπὶ τινὶ αὐτ' ἐπὶ τούτοις vocabulum λόγῳ vel λόγοις brevitatis studio ommissa est; quâ de ellipsi in Bosii Ellipsisibus graecis debuerant moneri tirones.*

IV. Λόγος, Modus et Ratio quæ in rebus inest aut servatur. τὰ χεῖλεα τοῦ ποταμοῦ ἀνοικοδόμησε - - κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τεύχεϊ, I. 186. m. ὅπως τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς (nempe μέρος) τελείοι, Ut in posterum partem solum tributi impositi pendat Pro ratione, Pro portione, Habitâ ratione, nempe damni accepti, II. 109. b. N.

Λόγχη, ης, ἡ, Cuspis, Spiculum, Ferrum hastæ præfixum. αἰχμὴν στερῆν πᾶσαν χρυσέην, τὸ ξυστὸν τῆσι λόγχῃσι ἰὸν ὁμοίως χρύσειον, I. 52. ubi, quod τῆσι λόγχῃσι plurali numero ait scriptor, significat (interprete Larchero) fuisse hastæ illi tria spicula, unum longius et rectius in medio, duo alia (recurva) ab utroque latere. αἰχμοφόροι τὰς λόγχας κάτω εἰς τὴν γῆν τρίψαντες, VII. 40. a. 41. a. et f. 55. m. αἰχμαὶ σμηκταί, quibus λόγχαι ἐπῆσαν μεγάλαι, memorantur VII. 78. a. Tum aliae Hastæ (αἰχμαὶ) quibus κέρας δορκάδος ἐπῆν

ὁδὸν πεποιημένον, τρόπον λόγχης, VII. 69. a. m.

Λαιμός, οὗ, ὁ, Pestis, Lues. λαμὸν καὶ λαμόν γενέσθαι αὐτεῖσί τε καὶ τοῖσι προβάταισι, VII. 171. m. f. ἐπιλαβὼν λαίμες τὸν στρατὸν καὶ δυσαντερῆν, VIII. 115. m. ubi λαίμος quem dicit, eadem δυσαντερῆν est. λαμός enim intelligitur Quilibet morbus epidemicus, sive contagiosus ille sit, sive minus.

Λοῖπος, ἡ, ὃν, Reliquus. τοῦ λοιποῦ, Dehinc, In posterum, II. 109. b. et alibi. Quod aëro III. 65. m. legitur, δεύτερον τῶν λοιπῶν ὑμῶν - - γίνεται μὲ ἀναγκαιότατον ἐντίλλεσθαι, Larcherus quidem (provocans ad Marklandi Animadv. ad Max. Tyr. Dissert. XVII. p. 682.) adnotavit, τῶν λοιπῶν ibi idem ac τοῦ λοιποῦ valere; significare Tandem, Quod ad reliquum attinet, Cæterum. At perspicuum est, genitivum τῶν λοιπῶν ibi a superlativo ἀναγκαιότατον regi, ut sententia hæc sit: Secundo loco, reliquorum præceptorum, quæ mihi vobis danda supersunt, maxime necessarium hoc est.

Λοξίης, ἰω, ὁ, Loxias, Apollo, I. 91. a. et m.

Λοῦειν, Lavare. μετέωρον ἔοντα, λοῦσθαι ὑπὸ τοῦ Διός, III. 124. a. 125. f.

Λοβὴ, ἧς, ἡ, (jon. pro λοβία) Juba equi, VII. 70. f.

Λόφος, ου, ὁ, 1) Collis, II. 124. m. f. 2) Crista galeæ. ἐπὶ τὰ κράνηα λόφους ἐπιδέσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδέξαντες, I. 171. m. ἀντὶ λόφου ἡ λοφίη

κατίχρα, VII. 70. f. Μάκαι
λοφους κείρονται, Macæ cristas
sibi tondent, i. e. Comam
capitis ita sibi tondent, ut
in vertice emineat crista,
IV. 175. m. ubi vide quæ con-
tinuo ibidem subjiciuntur.

Λοχᾶν, Insidias struere, Insi-
diari. Cum Accusat. personæ:
καί μιν οἱ Λαμψακηνοὶ λοχῆσαν-
τες αἰρέουσι ζωγρίῃ, VI. 37.
a. λοχῆσαντες ὧν τὴν θριαφίδα
νῆα ἴλον, VI. 87. b. quibus
quidem in locis poterat etiam
accusativus μιν videri a verbo
αἰρέουσι et ἴλον pendere: sed
minime ambigua verbi λοχᾶν
constructio est ubi ait scriptor
ἐλόχησαν - - τὰς Ἀθηναίων γυ-
ναῖκας, VI. 138. a. Sed et
cum Accusat. rei constructur
idem verbum V. 111. a. ubi
ἐλόχησαν τὴν ἐν Πηδάσῳ ὁδόν,
In viâ ad Pedasum collocarant
insidias. Perperam ibi olim
ἐλοχῆσαντο edebatur.

Λοχηγεῖν, i. q. λόχον ἡγεμόνα
ἔχειν, Cohortis ducem, Co-
horti præfectum esse. τῶν ἐλο-
χῆγευ Ὀλυμπιόδαρος, IX. 21.
extr. λοχηγίων του Πιτανητίων
λέχου, IX. 53. a. ubi λοχη-
γιτίων olim edd. quod quidem,
nī refragarentur codices pro-
prietum omnes, ferri et ip-
sum potuerat.

Λοχίζειν, In manipulos sive co-
hortes (λόχους) distribuere.
ἐλόχησι κατὰ τεῖλα τοὺς ἐν Ἀ-
σίῃ, I. 103. a.

Λόχος, ου, ὁ, Manipulus, Co-
hors, Manūs Militum, IX.
53. et 57. plus semel. ξύλινον

Lex. Herod. Pars II.

λόχον, Naves hostiles dixit Py-
thia, I. 57. f. coll. 58. a.
Λύνειν, Solvere, Abrogare legem.
λύειν νόμους ἔχοντας εἶ, III.
82. extr. Notione Liberandi
e servitute vel captivitate po-
situm hoc verbum olim videba-
tur IX. 76. m. ubi legebatur
λύσαι με τὴν ἱκέτιν αἰχμαλώ-
του δουλοσύνης. At, si ibi hoc
verbo uti voluisset Herodotus,
λύσέν με scripturus fuerat acti-
vâ verbi formâ, (coll. V. 33.
m. f.) non λύσαι in medio ge-
nere: quare scripturam λύσαι,
quam alii præuere libri, a-
δοptaui. Cueterum de eodem
loco vide quæ supra sub vo-
cab. Δουλοσύνη monui.

Λυκοεργής, εὖς, ὁ, ἡ, Interfici-
endis lupis idoneus. προβό-
λους δύο λυκοεργέας, VII. 76. ubi
alii quidem λυκοεργέας, quod
intelligunt Operis Lycii.

Λυκοεργος, nomen proprium, i.
q. Λυκοῦργος, I. 65. m. N. in
Pythiae orac.

Λυμαίνεσθαι, Insultare, Indigne
et contumeliose agere cum
aliquo, Contumeliosâ clade
adficere. Cum Dat. pers. λυμαί-
νεσθαι νεκρῷ, IX. 79. a. I.
214. f. δεινὸν ποιησάμενοι νέ-
ας οὕτω σφι ὀλέγας λυμαίνεσθαι,
VIII. 15. a. N. (ubi nonnulli
σφίας pro σφι) Cum Accusat.
τὴν ἵππον αὐτέων ἐλυμήναντο
ἀνηκέστως, VIII. 28. a. Simul
cum Dat. et cum Acc. in eâ-
dem phrasi: ὧ λυμαίνεσθαι Πέρ-
σαι, ἰδοῦσιν Ἀμασιν λυμαίνε-
σθαι, III. 16. f. nī cum aliis
Ἀμασί ibi malueris. (Vide Var.
Lect.) Omisso casu personæ,

aut ambiguo regimine. μαστι-
γούν (αὐτόν) ἐκέλευε, - - - καὶ
τάλλα πάντα λυμαίνεσθαι, III.
16. a. ὅτε τὸν ξῖνον Μεγαβάτης
δῆσας λυμαίνοιο V. 33. m. f.
ὁ δέ, παραλαβὼν ἡμᾶς, λυμαί-
νεται λύμησι ἀνηκίστοις, VI.
12. m. f. *Conf.* Διαλυμαίνει-
σθαι.

Λύμη, ης, ἡ, Contumelia, In-
sultatio. ἐπὶ λύμη (Contu-
meliae causā, Insultandi cau-
sā πάντων ξυρῆσαι τὰς δεξιὰς
παρηΐας, II. 121, 4. f. III.
14. a. ἀνδρα οὕτω αἰσχροῦς λύμη
διακείμενον, II. 162. f. *de ho-
mine cui aures et nares prae-
cidi jusserat rex.* λυμαίνεσθαι
λύμησι ἀνηκίστοις, VI. 12.
m. f.

Λυπεῖν, 1) Tristem reddere, Do-
lore adficere. ἢ τις τοῦτον
ἄχαρις συμφορὴ λυπεῖσα, Hunc
tristis aliquis casus adflicta-
bat, VII. 190. f. *cum Var.*
Lect. et Not. 2) Incommo-
dare, Molestiam creare, In-
festare. ἡμεῖς λυπαρήσομεν οὕτω
ὅπως ἂν ἔχωμεν, οὐδὲν λυπέον-
τες ὑμῖν, Nullam vobis mo-
lestiam exhibentes, VIII. 144.
f. ἡ ἴππες αἰεὶ προσέκειτό τε
καὶ ἐλύπει τοὺς Ἕλληνας, Equi-
tatus instabat Græcis, eosque
Infestabat, Premebat, IX.
40. m. τὸ γὰρ προσκείμενον
σφίας ἐλύπει, IX. 61. a.

Λύπη, ης, ἡ, *per metonymiam*,
Tristis rerum status, Miseria.
πάν βουλόμενοί σφι εἶναι πρὸ
τῆς παριούσης λύπης, VII. 152.
extr.

Λυχνοκαίη, ης, ἡ, Lucernarum
accensio, Dies festus quo per

totam noctem lampades circa
domos accensæ ardent, II. 62. m.

Λύχνοι, ου, τὸ, Lucerna, *certe*
Plurali numero τὰ λύχνα, Lu-
cernæ. ἐν τῇ νυκτὶ λύχνα καί-
ουσι πάντες πολλά, II. 62. a.
N. *Et mox ibidem*, τὰ δὲ
λύχνα ἐμβάφια ἐμπλεὰ αἰὸς
καὶ ἐλαίου *etc.* λύχνα ποιησάμε-
νος πολλά, ἕκως γίνωτο νύξ ἀνά-
ψας αὐτά, II. 133. f. περὶ
λύχνων ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, Circa tempus
quo accenduntur lucernæ,
Sub noctem, Initio noctis,
VII. 215. a.

Λύχνος, ου, ὁ, Lucerna. πάντα
τῶν λύχνων παρακαίεται, II.
130. m. *Plural.* τὰ λύχνα,
vide paulo ante.

Λωβάσθαι τινά, *idem fere ac*
λυμαίνεσθαι, Contumeliose et
injuriose tractare aliquem,
Foede deformare, Turpiter
mutilare. ἐωυτὸν λωβησάμενος,
III. 154. m. *et mox ibid.*
ἐωυτὸν λωβάται λώβην ἀνήκειστον,
de homine qui sibi ipse nares
auresque præcidi, flagellis-
que se laceravit. ἔστις εἴη ὁ λω-
βησάμενος, III. 155. a. Δαρείος
ἐμὲ ᾧδε λωβησάμενος, III. 156.
f. *Passivum*: ἰδὼν ἄνδρα δου-
μώτατον λελωβημένον, III. 155.
a. *et paulo post*, λελωβημένον
σιῶ.

Λώβη, ης, ἡ, Contumelia *illata*.
ἐωυτὸν λωβάται λώβην ἀνήκειστον,
III. 154. f.

Λωτός, ου, ὁ, Lotus *Ægyptiacus*,
planta aquatilis, II. 92. a. *et*
m. N. Λωτός Κυρηναῖος, Lotus
arbor, II. 96. a. IV. 177. a.
unde nomen habent Lotopha-
gi, οἱ Λωτοφάγαι, ibid.

M.

Μάγος, ου, ὁ, Magus. Μάγοι sunt Una de sex gentibus Medorum, I. 101. In sacrificiis Persarum Μάγος ἀνὴρ παρισταὶς ἐπαίδει θιγομένην, I. 132. f. Deficiente subito sole Xerxes εἶπε τοὺς Μάγους τὸ θῆλυ προφαίνειν τὸ φάσμα, VII. 37. m. *Caeterum vide Indicem rerum et personarum, vocab. Magi.*

Μαγεθόνα, τὰ, Festus dies a Persis celebratus in memoriam interfectorum Magorum, III. 79. f.

Μάζα, ης, ἡ, Maza, Massa. αὐτὴ μάζαν μαζάμενος, Veluti massam subigens pulverem ex siccatis contusisque piscibus, I. 200. f. κυρβαὴ μάζα, Vit. Hom. 33. m. N.

Μαζός, οὔ, ὁ, ἰ. q. μαστός et μαστός, Mamma. ἐπιζωσμέναι καὶ φαίνουσαι τοὺς μαζούς, II. 85. m. τῶν γυναικῶν τοὺς μαζούς ἀποταμοῦσα, περιεστιγὲς τούτοις τὸ τίγχε, IV. 202. N. ubi nonnulli μαστούς μαζούς ἀποταμοῦσα καὶ προέβαλε, IX. 112. ubi iterum μαστούς Arch. et Vind. Μαζός Homericæ vocabuli forma est; alteram μαστός Hippocrates usurpavit.

Μαδπιῶν, Discendum, Videntum; VII. 16, 3. vide in Μαδθανίω.

Μαιητις λίμνη, Μαιητις palus, (jon. pro Μαιῶτις) IV. 20. m. N.

Caeterum vide Ind. Rer. et Pers.

Μαιμᾶν, Vehementer cupere, Cum impetu ferri. διόνει μαιμῶντα, VIII. 77. m. in orac.

Μαίνεσθαι, Furere. ἱμάνη μεγάλη, III. 38. a. ἐλπίδι μαινομένη λιπαρὰς πύσαντες Ἀθηνᾶς, VIII. 77. m. in Orac. γυναῖκες μανῖσαι, Mulieres furore correptæ, In furorem actæ, IX. 34. a. Similiter, ὑπὸ θεοῦ μαινεται, In furorem agitur a deo, IV. 79. m. f.

Μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, Beatus. Μακάρων νῆσις, III. 26. a. m. N.

Μακαρίζω, Beatum, Felicem prædicare. ἰωντοὶ ἱμακάριζον τῶν νεκρῶν τὴν βῶμιν, (ἰ. q. ἱμακάριζον τοὺς νεκρὰς τῆς βῶμης, scil. ἑνὶ κα,) αἱ δὲ Ἀργεῖαι τὴν μητέρα, οἷον τέκτων ἐκύρσει, I. 31. m.

Μακρημερίη, ης, ἡ, Nostro videtur dici Illud anni tempus quo dies longiores sunt noctibus. νῆς - - κατανύει ἐν μακρημερίῃ ὀργυῖας ἐπτακισμυρίας, νητος δὲ etc. IV. 86. a. ubi quod edd. et mssti nonnulli ἐν μακρῇ ἡμέρῃ praeferunt, id haud dubie ex scholio prognatum.

Μακρός, ἡ, ὁν, Longus. μακρὰ νῆς, VII. 21. f. ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλὰ ἴσθι ἰδεῖν, I. 32. a. οὐκ εἰς μακρὸν ἔργον ἔχουσθαι legebatur II. 121, 1.

f. ubi nos ex alijs codd. ἔς μακρὴν (scil. ὤρη) recepimus, Non multo post adgressos esse opus. Sic, Ἰωνίς οὐκ εἰς μακρὴν βουλευσάμενοι ἦσαν πολλῶ στόλῳ, V. 108. m. f. ubi ἔς μακρὴν non tam ad βουλευσάμενοι, quam ad ἦσαν videtur referendum, Jones, re deliberatâ, haud multo post advenere.

Dativum Μακρῷ adverbialiter cum superlativis jungere amat Noster pro πολλῶ vel πολὺ, Longe, Multo. τῶν ἡλικῶν μακρῷ πρώτος, I. 34. a. μακρῷ πρώτοι ἐγένοντο (nempe τῶν ἄλλων vel πάντων,) V. 78. m. Sic ἄριστος ἐγένιτο μακρῷ, IX. 71. a. Εὐνομίζοντες ἑαυτοὺς εἶναι ἀνδρῶν μακρῷ τὰ πάντα ἀρίστους, I. 134. m. πρῆγμα εὐνδέστατον μακρῷ, I. 60. u. m. λογιώτατοί εἰσι μακρῷ, II. 77. a. m. τὰς βοῦς σίβονται προβάτων πάντων μάλιστα μακρῷ, II. 41. a. ἔθνος λογιωτάτον τῶν ἐθνῶν πάντων μακρῷ μάλιστα, I. 171. a. m. ἔχει μὲν καὶ τὰ πάντα ---, ἐκείνα δὲ καὶ μακρῷ μάλιστα πάντων, II. 136. a. ἤκειτι ἐν μακρῷ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ, VII. Hom. 7. m. f.

Comparativus. ἐπὶ τὰ μακρότερα (scil. μῆρη, Longiorem in partem, id est, In longitudinem) ποιεῖν ἐξαπάλαιστα ἐπὶ δὲ τὰ βραχυτέρα, τριπάλαιστα, I. 50. m. N.

Superlat. ἂν τι πλέον ἴδοιεν τῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων, Num quid amplius visuri essent quam hi qui loca longissime remota inspexissent, II. 32. m. ὅσον ἐγὼ δυνατός εἰμι

μακρότατον ἐκίεσθαι ἀκοῇ, Quantum ego, superiorum temporum memoriam altissime repetens, audita cognoscere potui, I. 171. a. ubi fortasse ἐπὶ μακρότατον scripserat Herodotus, quemadmodum alibi, ubi non equidem de Temporis intervallo, sed de Locorum agitur distantia. Sic, ὅσον ἡμῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἶοι τ' ἐγινόμεθα ἀκοῇ ἐκίεσθαι, IV. 16. extr. τοσόνδ' ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπυδόμην, II. 29. a. ὅσον ἡμῖς ἱστοροῦντες ἐπὶ μακρότατον οἶοι τε ἐγινόμεθα ἐκίεσθαι, IV. 192. extr. Similiter, ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστοροῦντα ἦν ἐκίεσθαι, II. 34. m.

Μάλα, adverbium, alii adverbio aut adjectivo junctum, vulgatoque apud alios usu Valde, Admodum, significans, apud Herodotum legere non memini nisi in formulâ αὐτίκα μάλα VII. 103. a. et alibi; caeterum μέγα pro μάλα ponere amat. Sed μάλα apud Nostrum idem fere atque μάλιστα valere videtur ubi ait Noster Πίσσαι τε καὶ Μῆδοι μάλα ἔσκησ' οἱ ἀπειδείκοντο ἀρετὰς, IX. 40. extr. ubi commode Vallu graecam vocem latino adverbio Praecipue reddidit. Persae pariter ac Medi praecipue praeclara facinora edebant. Nam quod ibi καλὰ pro μάλα codex noster F. exhibet id quidem nihil expedit. Similiter vero μάλα videri poterat idem ac μάλιστα valere I. 134. f. οἱ δὲ (nempe ἥρχον) μάλα τῶν ἐχθρῶν, quae postrema verba ex parallelo respondent praeco-

dentibus istis τῶν ἄγχιστα οἰκόντων. Etiamque Hesychius annotavit, μάλα interdum μάλιστα valere. Quare fortasse nil necesse erat, ut pro vulgato olim μάλα loc. cit. a nobis ex cod. F. μάλιστα reciperetur, quod ex interpretamento in illum cod. invectioni videri poterat. Majorem difficultatem habent duo alii loci, ubi, quamnam potissimum vim vocis μάλα inesse voluerit Scriptor, haud exploratum habeo: ἐπὶ τούτῳ τῷ πύργῳ ἄλλος πύργος ἐπιβέβηκε, καὶ ἕτερος μάλα ἐπὶ τούτῳ, I. 181. m. ubi Valla, et huic subinde alia turris. Equidem πάλιν pro μάλα malueram: sed longe absum ut istud obtrudendum Herodoto putem; videndum potius, ne ex ipsius scriptoris mente atque usu μάλα ibi idem fere ac πάλιν, Rursus, Porro, valeat. Similem certe vim eadem particula habere videtur in istis verbis, καὶ μάλα ἐν τοῖσι ἄλλοις πλείοσι, VII. 186. a. ubi particulam a vetere interprete latino omissam, vocabulo Omnino reddidit Gronov. Non incommode vero οὐ μάλα Non admodum redditur I. 93. a. ubi θωύματα γῆ. Αὐδὴ οὐ μάλα ἔχει.

II. Comparatio. Μᾶλλον, Magis. 1) Construitur cum ἢ, aut cum Genit. τιθέναι βένεσθαι μᾶλλον ἢ ζῶειν, VII. 46. m. f. πάντῃ (sive πᾶν πως) μᾶλλον (ἐθελήεις) ἢ δι' ἡσυχίας εἶναι, I. 206. a. μᾶλλον ἢ ὁμοίως Καλλίῳ, VI. 121. a. elliptice dictum intelligitur, pro

μᾶλλον τοῦ Καλλίῳ, (αὐτὸ μᾶλλον ἢ Καλλίῳ,) ἢ ὁμοίως αὐτῷ, Magis etiam quam Callias, aut certe perinde ut ille; nisi fortasse μᾶλλον ἢ ὁμοίως Καλλίῳ nil amplius sonat, nisi brevior formula μᾶλλον ἢ Καλλίῳ, Magis quam Callias. μᾶλλον πολλῶν ἴσων τῆς Φωνῆς, IV. 135. f. N. intelligendum videtur quasi dixisset μᾶλλον ἴσων Φωνῆν τῆς ἰδιωμένης Φωνῆς, Multo majorem ruditionem edebant asini.

2) In Negatione duplicatur particula, negans. οὐδὲν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἢ οὐ καὶ ἐπὶ ὑμῶς, IV. 118. m. N. οὐδὲν μᾶλλον Αἰολεῦσι, ἢ οὐ καὶ σφί, V. 94. f. οὐδὲν μᾶλλον τῇ σῇ ἰσθμῇ, ἢ αὐ καὶ τῇ ἰμνῇ, VII. 16, 3. a.

3) Ante ἢ vel ἢπερ subinde vox μᾶλλον, per ellipsin omissa, ad sententiam subintelligitur. καὶ πως βούλομαι (i. q. μᾶλλον βούλομαι) οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα, ἢ εὐτυχεῖν τὰ πάντα, III. 40. m. ἡμῶς δίκαιον ἔχειν τὸ ἕτερον κῆρας, ἢ περ Ἀθηναίους, IV. 26. f. ἡμῖν πατριῶν ἐστὶ πρῶτοι εἶναι ἢ Ἀρκας, IX. 27. a. Similiter, ante ἢ καὶ πρὸ τούτου, VI. 52. a. m. VII. 139. m. et 189. m. ellipsin vocabuli μᾶλλον statuit Wess. in Not. ad VI. 52. quibus tamen in locis fortasse alia orationis ratio est. Ante ἢ σφίσι V. 118. f. unum cod. Arch. secutus Schaeferus vocabulum μᾶλλον abiecit, quod tenent alii libri omnes.

4) μᾶλλον, licet ipsum per se vim Comparativi gradus habeat, tamen subinde pleonasticè quā-

dam ratione, nec vero prorsus otiose, alii Comparatio jun- gitur. ἀμεινὸν ἀνδρῶν τιθάναι μάλλον ἢ ζῆναι, I. 31. m. οὐ γὰρ ὁ μέγα πλούσιος μάλλον τοῦ ἐπ' ἡμέραν ἔχοντος ὀλβιώ- τερός ἐστι, I. 32. m. ταῦτά σφι ἔγνωσαν αἰρετώτερα εἶναι μάλλον ἢ τὰ τῶν χρησιμολόγων, VII. 143. f. N. κερδαιώτερον ἐστὶ ὁμολογεῖν μάλλον ἢ περ πο- λιμείναι, IX. 7, 1. f. Quo de genere consulendi Interppr. Thomae Mag. voc. Μάλλον, et praesertim Wetst. ad Ep. ad Philip. I. 23. Eodem commode Valck. retulit locum VIII. 41. f. μάλλον τι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ προθυμότερον ἐξέλιπον τὴν πόλιν, ubi naturalis oerborum scrip- tura haec erat, καὶ μάλλον τι προθυμότερον. Quod vero II. 137. f. ubi legitur ἦδονῃ δὲ ἰδέσθαι οὐδὲν τούτου μάλλον, idem Valck. ἦδισον δὲ -- μάλλον corrigendum censuit; illius qui- dem loci alia ratio est; ibi enim e superioribus intelligendum μάλλον ἀξιαπύγητον.

5) *Formulam μάλλον τι, quae proprie sonat Magis quo- dammodo, Aliquanto magis, subinde ita ponere amat Noster, ut non sequatur aut ἡ particula aut genitivus aliquis, ubi idem fere valet ac μάλιστα, Maxi- me; nempe intelligitur Magis quam pro re, Magis quam putares, Magis solito, Magis quam alioquin, aut aliquid tale. μάλλον τι περιημικται, Gravis- sime doluit, I. 114 m. f. ἐλαττων τὸν θῖον μάλλόν τι (Magis quam aliā quavis ra-*

tionem inita) τούτῳσι ἀνακτι- σασθαι, I. 50. a. (ubi perpe- ram olim μάλλον ται edd.) μά- λόν τι ἔσπινυσαι εἰρήνην ἑωυτοῖσι γενέσθαι, I. 74. m. μάλλον τι οἱ Ἀθηναῖοι etc. VIII. 41. f. quode loco paulo ante dixi. Similiter τὸ δὲ καὶ μάλλον τι ἐπιτηδύ- δη, I. 98. m. ubi tamen for- tasse τι non iam ad μάλλον, quam ad τὸ fuerit referendum, ut τὸ δὲ τι respondeat praecedenti τὸ μὲν τι.

6) *ἐπὶ μάλλον progressionem significat, quasi dicas In ma- gis, id est, Magis magisque. οὐκ ἀνίεναι τὸ κακόν, ἀλλ' ἐπὶ μάλλον ἔτι βιάζεσθαι, I. 94. m. ἐπὶ μάλλον ψύχει, III. 104. f. (ubi vide Var. Lect. et Not. nam olim ἔτι μάλλον edebatur.) ἐπὶ μάλλον ἰόν (τὸ ὕδωρ) εἰς το θερμόν πιλάζει, Magis magis- que ad calorem accedit, in- calescit, IV. 181. f. N.*

III. *Superlativus, Μά- λιστα, 1) Maxime. μάλιστα πάντων ἀνδρῶν, II. 37. a. 77. a. εἰβουσι τὴν πίστιν ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα, (nempe τοῖσι μάλιστα εἰβουσι) III. 8. a. ἀνὴρ δέκυμος ὁμοῖα τῷ μάλιστα, VII. 118. f. 141. a. Eadem fere notione, quā nude μάλιστα, aut ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα, dicitur etiam εἰς τὰ μάλιστα. Sic ἴσαν γὰρ σφι φίλοι εἰς τὰ μάλι- στα, VI. 89. m. ἰόντα Θρασυβούλῃ ξῖνιν εἰς τὰ μάλιστα, I. 20. a. Et omissa εἰς vocald: εἶναι τι φίλους τὰ μάλιστα, II. 147. m. f. πᾶσι ἰβὶ intercidiit εἰς, a praecedente literā sibilante absorpta. Nec vero causa erat cur ad eandem for- mam corrigendum suspicaretur*

Valckenarius id quod VI. 65. a. commode legitur ἰχθῆρες μά-
λιστα γεγονώς διὰ πρῆγμα τοῖονδε.

2) *Ut latinum adverbium* Maxime, sic et graecum μά-
λιστα, ponitur etiam pro Fere,
Circiter; quā notione particu-
lam κού vel κη adjicere amat
Noster. ὡς ἰς μέσον μῆρον μά-
λιστά κη, I. 191. m. ἀνδρῶν μά-
λιστά κη τρισμυρίων, VIII. 65.
a. διὰ σταδίων ὡς πέντε μάλιστά
κη, VII. 30. m. ἐκ τριῶν ἐτείων κού
μάλιστα, VII. 21. a. *Eadem*
notione latino sermone etiam
Admodum usurpatur.

Μαλακίη, ης, ἡ, Morbus. συνέβη τὸν
Ὁμηρον τελευτῆσαι -- τῇ μαλακίῃ,
Vit. Hom. 36. a. *quem quidem*
vocabuli usum stylo Herodoteo
minime convenire, perspecte mo-
nuit Wes-seling. Conf. Μαλακῶς.
Μαλακός, ὃς, ὃν, Mollis. ἰνδιδόναι
μαλακὸν οὐδὲν, Nihil molle ad-
mittere, Nullam mollitiem
(segnitiem) sibi indulgere, III.
105. f. de Camelis foeminis,
nihil de cursus velocitate re-
mittentibus. μαλακὸν ἰνδιδόναι
βουλόμηνος οὐδὲν, nempe, Iratus
pater Nihil de irā remittere,
Non molliri, Nullā indulgen-
tiā volens uti.

Μαλακῶς ἔχιν, Egrotare. Vit.
Hom. 34. m. N. Conf. Μαλακίη.
Μαλιρὸν πῦρ, Edax, Consumens,
Subtilis ignis, VII. 140. m. f.
in Orac. Formula Homérica,
incerto significatu.

Μάλιστα et Μάλλον, vide sub vocab.
Μάλα.

[Μάν. οὐ μάν οἰτίσε pro οὐκ ἂν
exhibent libri nonnulli I. 191.
m. ubi vide Var. Lect. et Not.]

Μανθάνειν, non solum Discere,
Cognoscere ex alio, Rēsciscere,
ut, μαθὼν τὰ ποιούμενα ἐπ' ἐου-
τῷ, I. 61. m. (ubi quidem etiam
Animadvertere, Intelligere,
reddere possis.) sed et Animad-
vertere, Per se cognoscere, In-
telligere. ἐπὶ ἱμαδι ἔγνωσ
ἰούσα, I. 5. a. μαθοῦσα τὸ
ποιηθέν, οὐκ ἔδοξε μαθεῖν, I.
10. m. ὡς ἱμαδὸν τὸ γινόμενον,
I. 80. f. μαθὼν δέ μιν ἀποδω-
μαζόντα, I. 68. a. εἴτε οἱ ἄλ-
λος ἀπορίοντι ὑπεθήκατο, εἴ τε
καὶ αὐτὸς ἱμαδι τὸ πεποιημένον
οἱ ἦν, I. 191. a. μαθὼν δέ τὸ
μαντήριον ἐὼν τοῦτο, IV. 164. m.
Item, Considerare, Cogitare;
Perpendere. μαθόντες δὲ του-
τίων ἱκαντά, V. 91. a. ubi
praecessit ἰώμεν et νόω λαβόντες
ὡς etc. Sic μαθὼν δέ τούτων
ἐκάτερα, Haec utraque videns
et considerans, cogitans, VI.
100. m. Interdum commode
simplici latino verbo Videre
reddi potest; ut, cum alibi tum
ubi aūt, Ξίβης ὡς ἱμαδι τὸ
γεγονός πάθος, VIII. 97. a.
ἐπυδὴ ἱμαδι ἀπολωλὸτας τοὺς
Πέρσας, ut perditos vidit Per-
sas, IX. 76. a. μὴ δὲ καὶ ἐπι-
φοιτήσει, τοῦτο ἤδη μαθητήριον,
An vero etiam mihi adpari-
turum sit, id nunc videndum,
VII. 16, 3. m. f. Sic, βασι-
λῆα μαθεῖν τὴν ἡᾶ ἐμβαλοῦσαν,
VIII. 88. a. et continuo deinde,
καὶ τινα εἶπαι, δίσποτα ὄρῃς etc.
Μανίη, ης, ἡ, Furor, Insania.
μανίην τοῖσι Ἀθηναίοις ἐπέφερον,
ὀρέοντες αὐτοὺς etc. VI. 112. a.
(Vide Επιφέρειν.) ὑπέλαβι αὐτὸν
μανίη τοῦτος, Invasit illum Fu-

ror morbus, VI. 75. a. ubi olim *μανίης νούσος* edd. *Commode vero monuit Gron. per adpositionem juncta esse duo illa substantiva, quemadmodum in fragmento veteris scriptoris apud Suidam voc. Ἀπόλεμος junguntur νούσος ποδάγγρα. Quod vero idem Gronov. aut eundem Suidam in voc. Ἐνέχρανε verba Herodoti ita citare ut edita erant, μανίης νούσος, ab eo quod res est aberravit vir doctus. Verba ista prorsus praetermisit Suidas; totum Herodoti locum, qualis olim editus legebatur, in Notis ad Suidam adposuit Aem. Portus.*

Μαντεύεσθαι, 1) Oraculum consulere quod aliis χρᾶσθαι τῷ μαντήϊω. εἰς τὰ (μαντήϊα) ἀπέπεμψε μαντεύσμενος Κροῖσος, I. 46. f. ἱμαντεύοντο περὶ τῶν ἰσῶν χρημάτων, VIII. 36. a. μαντευόμενῳ ἐν Δελφοῖσι, IX. 33. a. 2) Edere oraculum, Respondere, Vaticinari, quod aliis χρᾶν. διζῶ ἢ θεὸς Διὸς μαντεύσομαι ἢ ἀνθρώπων, Dubito utrum te Deum, an hominem vaticinio meo adpellare debeam, I. 65. m. *Orac. Sigillutim* Μαντεύεσθαι dicitur ὁ μάντις, *Vates qui Sacra*, et praesertim exta victimarum interpretatur; *et omnino*, Qui Vatis munere fungitur. οὔτε τότε τοῖσι Ἕλλησι ἱμαντεύοντο, IX. 36. a. ἐκαλλόμεοντο, μαντευομένου σφί Δελφῶν, IX. 92. f. 95. a.

Μαντήϊα, ης, ἡ, (*jon. pro μάντις*) Modus quo redduntur oracula. ἡ μαντήϊα ἢ τε ἐν Θηβῃσι καὶ ἐν Δωδωνῇ παραπλήσιαι ἀλλήλησι

τυγχάνουσι ἰούσαι, II. 57. f. οὐ αἱ μαντήϊαι σφί κατὰ τωυτό ἵστασι, II. 83. extr.

Μαντήϊον, ου, τὸ, ἡ. q. χρηστήριον, Oraculum; *nempe* 1) *Locus* et universum Institutum quo deus aliquis hominibus, qui illum consulunt, responsa dare putatur. ἀπεπιμῆτο τῶν μαντήϊων, I. 46. m. *et mox ibidem*, τὰ Ἑλληνικά μαντήϊα, εἰς τὰ ἀπέπεμψε Κροῖσος. μαντήϊον τὸ ἐν Δελφοῖσι, I. 48. f. ἄγχοι (αὐτὸν) ἐπὶ μαντήϊον, II. 174. a. (*conf. Indic. Rer. voc. Oraculum.*) 2) *Responsum oraculi*. ἀπικέσθαι οἱ μαντήϊον ἐκ Βουτῶς πόλιος, II. 111. a. m. Διῶν ἀληθῆα μαντήϊα παρεχόμενων, II. 174. f. τὸ Τισαμενοῦ μαντήϊον, Oraculi responsum Tisameni datum, IX. 33. m.

Μαντική, ης, ἡ, *Divinatio*, *Ars* divinandi, vaticinandi, sacra interpretandi. ἔμφυτον μαντικὴν εἶχε, IX. 94. f. τῶν ἰσῶν ἡ μαντική, *Wesselingio*, *Divinandi* in templis ratio; *nobis*, *Divinandi* ratio ex victimis, *Haruspicina*, II. 57. f. *N. Conf. supra* Ἰεῖα, τὰ, *sub vocab. Ἰεῶν*, num. 2. *Ἐπισηκῆσας φαίνεται ἐν τῇ μαντικῇ*, Per divinationem compertus est pejerasse, IV. 68. m. *et paulo post ibidem*, οἱ μάντις ἐσορέοντες εἰς τὴν μαντικὴν, *Vates* sortibus inspectis *Divinandi* artem consulentes.

Μάντις, ιος, ὁ, *Vates*, *Augur*, *Haruspex*, *Sacrorum* interpres, IV. 68. VII. 228. f. *et saepius alibi*. *Plur.* οἱ μάντιες, *Accus.* τοὺς μάντις, *Genit.* τῶν μαν-

τίων ἀπαγορεύοντων, III. 124. a. ubi olim μαντήων edd.

Μαραίνεσθαι, de Flumine dictum, Exsiccari, Exarescere, οἶκός τὰ ἰγχώρια ρεύματα μαραίνεσθαι των ποταμών, II. 24. extr.

Μαρτυρίειν, Testem esse, Testimonium exhibere, Dicta aut sententiam alterius Confirmare. *Construitur cum Dativo.* μαρτυρεῖ (sive μαρτυρεῖς scripsit auctor, ut alibi,) δι' εφί και ἡ ἄλλη Ἑλλάς, VIII. 94. extr. μαρτυρεῖ δὲ μου τῇ γνώμῃ και Ομήρου ἔπος, IV. 29. a. ubi quidem μοι (pro μου) ex Med. primus. edidit Gronov. firmarique duplicem illum dativum (μοι τῇ γνώμῃ) putavit eas exemplis, quae et ab ipso et a nobis in Not. ad I. 86, 2B sq. citata sunt; quae tamen non satis facere monuit Wesseling ad IV. 29. quamvis ibi perinde ac II. 18. a. scripturam μοι a Gron. adaptatam tenuit. Nos vero, sicut IV. 29. a. editam olim scripturam μου revocavimus, sic etiam, constantiae saltem causâ, altero loco II. 18. a. eandem revocare debebamus, μαρτυρεῖ δὲ μου τῇ γνώμῃ ὅτι etc. ubi quidem μοι a Gronovio receptum cum Wess. aliisque editoribus tenuimus. Quod V. 24. f. legitur, τὰ τοι ἰγώ--συνιδὸς ἔχω μαρτυρεῖν, idem valet ac τὰ τοι ἰγώ συνίδα και ἔχω μαρτυρεῖν, Quae (scilicet, τὴν σύνεσιν και τὴν σύνειαν), scio et testari possum inesse tibi.

Μαρτύριον, τὸ, Testimonium, Argumentum, Documentum.

Cum passim alibi, tum VIII. 120. a. μίγα δὲ και τοῦδε μαρτύριον φαίνεται γὰρ Εἰρήνης etc. ταί (nempe ἰσλαίη και θαλασσαν) λόγος ἐστὶ Ποσειδῶνα και Ἀθηναιήν, ἰρῖσαντας περὶ τῆς χώρας, μαρτύρια δίδδαι, VIII. 55. a. quo loco mireris perversam Vallae versionem non modo a Gronovio et Wesselingio verbotenus servatam, sed etiam a docto Interprete gallico in eandem fere sententiam accepta Herodoti verba. Sic enim Valla: in quo (templo) olea est et mare, ut apud Athenienses praedicatur, Neptuno et Minervae in testimonium posita quod de regione decertassent. Tum Larcher: Les Atheniens prétendent que Neptune et Minerve les y avaient placés comme un témoignage de la contestation qui s'était élevée entre eux au sujet du pays. Nempe hi καὶ Ἀθηναίων, perperam pro καὶ Ἀθηναίους accipientes, ad λόγος ἐστὶ retulerunt. At verba καὶ Ἀθηναίων ad μαρτύρια erant referenda; μαρτύρια autem h. l. non sunt Testimonia quod dii illi de regione decertassent, aut Monumenta illius litis; sed sunt Documenta sive Argumenta, quae in illa litis contestatione ab utroque deo prolata et in medium proposita sunt quibus causam suam defenderet; scilicet, quibus probaret ad se pertinere terrae Atticae dominium, quoniam aut prior illam occupasset, aut rem utiliore Atheniensibus esset largitus. Dicit

autem Herodotus, (verbis, puto, veteris cujusdam poetæ usus,) παρ' Ἀθηναίων μαρτύρια δίδδαι, quod essent documenta quorum fides atque veritas ab Atheniensibus, quorum testimonia illi invocabant, confirmari possent. Equidem, græca Herodoti his latinis red- dens, Quæ ajunt a Neptuno et Minerva, quum de hac terra inter se certarent, testibus ad- vocatis Atheniensibus, posita ibi fuisse, verbum δίδδαι de primâ procreatione acceperam earum rerum, quas Athenien- sibus largitos se esse, quibusve rebus primum a se occupatam esse Atticam terram, ajebant litigantes dñ; quam δίδδαι μαρ- τύρια rectius fortasse, ut paulo ante dixi, intelligatur, Docu- menta illa et testimonia In medium proponere, Proferre, Citare, Ad illa provocare. Ceterum ad illustrandam scrip- toris sententiam haud parum faciet, si contuleris quæ de eâ- dem re apud Apollodor. III. 14, 1. leguntur cum Heynii Notis, tum apud Pausan. I. 26. p. 62. extr. et seq. rursus- que p. 64. denique apud Scho- liast. ad Iliad. § 53.

Μάρτυς, υἱός, ὁ, Testis. τῶν μάρ- τυς γίνεαι, VII. 52. a. Δημα- γόται καὶ ἄλλων μαρτύρων κατα- πρόμοτος, VIII. 65. extr. Vide Κατάπαισδαι.

Μάστιν et Μάστισθαι, Subigere massam. μαζάμενος, I. 200. f. Μαστιγίον et Μαστιγοῦν, Flagris cedere. τὸν παῖδα μαστιγίον, I. 114. m. τὸν Ἑλλησποντον μα-

στιγύσαντι, VII. 55. m. καὶ μαστιγύσας, III. 154. f. ubi adjectum pronomen εἰς τὸν de- siderabam, quod quidem e superioribus utcumque poterat subintelligi.

[Μαστιγὺς, Flagellator. Olim VII. 35. a. edebatur, καὶ μαστιγίας ἅμα τούτοις ἀπίπτε- ψε, ubi nunc καὶ στιγίας.]

Μαστιξ, ἱγός, ἡ, Flagrum, Fla- gellum. μαστιξί τι καὶ αἵματι πεφυρμένος, Cruore ex flagellis inquinatus, III. 157. a. τὸν Ἑλλησποντον τριηκοσίας μαστιγι- πληγὰς, VII. 35. a. εἰδπεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστιγῶν δια- βαίνοντα, VII. 56. a. ὅπως οἱ ἡγεμόνες, ἔχοντες μαστιγὰς ἐρ- βάπιζον, VII. 223. m. f. ἀναγ- παζόμενοι μαστιγι, VII. 103. f. Μαστός, οὐ, ὁ, Mamma. ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφιν φῦμα, III. 133. a. μαστῶν ἀπτετο, V. 18. f. ubi unus cod. μασθῶν ex com- muni dialecto præfert. Conf. Μαζός.

Μασχαλιστήρ, ἦρος, ὁ, vulgo in- telligitur Lorum supra alas vel armos equi circumductus, quo ad currum adligatur equus. Apud Nostrum vero I. 215. m. est Lorum quoddam sive Cin- gulum quod supra axillas gestant homines, cujus fibulas ex auro confectas habent Mas- sagetae.

[Ματαῖζον, vide Ἀποματαῖζ.]

Μάταιος, η, ον, Vanus, Stultus, Temere agens vel loquens; et, passivâ πῶτιθνε, Temere jacta- tum verbum. ἦν μάταιος καὶ παρηγνίμων, Nugator erat et jocosus; Nugas agebat loque-

baturque, II. 173. a. N. ubi Petulantioribus indulgebat jo-
cis interpretatur Valck. ἐγὼ
ὁ μάταιος, Ego stultus homo,
III. 65. a. m. ἔτια μάταια,
VII. 15. a. quae eadem αὐτι-
στια dicuntur VII. 13. m. f.
interpretatus sum Contumeliosa
VII. 5. a. et Injuriosa VII. 11.
a. proprie tamen μάταια ἔτια,
ματαιίους λόγους, nil aliud di-
cere videtur Herodotus, nisi
Temere ac stulide prolata ver-
ba, Temere effusitos sermo-
nes. οὐδέν τι παθὼν οὕτως ἀκούσας
μάταιον ἔπος πρὸς αὐτοῦ, III.
120. a. παῦσαι λέγων λόγους
ματαιίους περὶ Ἑλλήνων, III.
10, 7. α. ἀξύν μισθὸν λαβεῖν
ἐπίων ματαίων, VII. 11. a.
ἔπας ἐθ σὶ μάταια ἔτια,
VII. 13. m. οἱ τὸν ματαιότερον
λόγον λέγοντες, VI. 68. m. ὡς
δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ἤρηται,
III. 56. m. μάταιον λόγον λέ-
γουσι, Vanum fictumque est
quod illi narrat, II. 118. a.
Μάτην, Frustra, Temere, Falso.
ὄρα μὴ μάτην κόμισσας ὁ λόγος
οὕτως εἰρημένος εἴη, VII. 103.
m.

Μάχαιρα, ης, ἡ, 1) Culter quo
secantur carnes. II. 41. a. m.
τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαιραῖς,
II. 61. f. 2) Gladius. ἀντι-
μέτους μαχαιραῖς, VII. 225. m.
f. Minutes Gladius aut Culter
intelligi potest VI. 75. f.

Μάχεσθαι τινί, Pugnare cum
aliquo, adversus aliquem,
VII. 104. m. et alibi. μά-
χεσθαι κατ' ἑνα, Singuli cum
singulis, ibid. Futur et Aor.
μαχίσσεται, μαχίσσεται, pro

quibus tamen μαχεσθαι (quasi a
Μαχίσσεται) praefertur subinde
codd. nonnulli, ut VII. 209.
ac fortasse haec ipsa oerbi
forma μαχεσθαι quam alibi pas-
sim reliquimus, ubique recipi
debuerut. Vide Var. Lect. ad
VII. 102. f. 103. a. VIII.
26. f.

Μάχη, Pugna. σύνδεν τίνδε μά-
χης ἔνεκα συλλεγῆναι, ἀλλ' οὐ
λόγων, IX. 27. a. (quo de loco
vide supra vocab. Λόγος, I. 1.)
διὰ μάχης ἐλευσονται, Praelio
rem decernent, Pugnae pericu-
lo rem committent, VI. 9. f.
Μάχημος, ου, ὁ, ἡ, Ad pugnam
idoneus aut destinatus, Ar-
matus, Miles. οἱ Μάχημοι, Una
e septem classibus Aegyptio-
rum, II. 164. a. et 141. a. N.
(Iidem, οἱ ἐς τὸν πόλεμον ἀνι-
μῆνοι, II. 167. b. conf. Ἀνίμω.)
οἱ μάχημοι ἄνδρες ἐν Χερσὶς ex-
ercitu distinguuntur a calonibus
et reliqua turbā exercitum se-
quente, VII. 186. m. αἱ μά-
χημοι μυριάδες, VII. 185. f.
Neutr. τὸ μάχημον, collect. i. q.
οἱ μάχημοι. Sic, ἀνίσταται ἐς τὸ
μάχημον, II. 165. extr. τοῦ μα-
χημοῦ ἰόντες ἀριθμὸν τοσούτου,
VII. 186. a. et mox ibidem,
ἐξισούμενοι τῷ μάχημῳ.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, Lascivia, Im-
pudicitia. μαχλοσύνην ἐπενήμα-
θαί οἱ, IV. 154. m.

Μέγα Adverb. vide sub Μέγας.

Μέγας, ιος, τὸ, (jon. pro μι-
γιδος) Magnitudo. Communis
quidem forma legebatur uno loco
I. 60. m. ubi nos cum Schaeff.
jonicam auctori restitimus,
licet non nisi ab uno cod. ms.

oblata, μέγας ἀπὸ τοσούτων πηχίων ἀπολείπονσα etc. *Alibi constanter jonicam formam servant libri* τὸ μέγας τοσούτον ἐστὶ τοῦ ἄστιος, I. 178. *m.* μέγας (τῷ δαδρίῳ) κατὰ συκὴν μάλιστα κη, IV. 23. *m.*

Frequenter in Dativo casu ponitur, in formulis hujusmodi: κρητῆρας δύο μεγάδῃ μεγάλους, I. 51. *a.* κρητῆρα μεγάδῃ τριακιστίους ἀμφορίας χαρίοντα, I. 70. *a.* μεγάδῃ ἴοντες μικροί, II. 74. *a.* λίθους ἴοντας μεγάδῃ περιμήκεις, II. 108. *a.* τοῦτα ἴοντα μεγάδῃ τοσαῦτα, III. 21. *f.* χαλκῆϊον μεγάδῃ ἑξαπλῆσαι τοῦ etc. IV. 81. *m.* ἀνδρα μεγάδῃ μέγιστον ἴοντα Περσίαν, VII. 117. *a.* Item in *Accusativo*, *subintellectā* κατὰ *prae-positione*. τῆχος κατὰ τὸν Ἀθηνίων κύκλον μάλιστα κη τὸ μέγας, I. 98. *f.* αἰετῶ ὁμοιότητος τὸ μέγας, II. 73. *m.* ἀνδριάντης ἴοντες τὸ μέγας πέντε πηχίων, II. 121. *a.*

μέγας etiam *adverbialiter* poni videtur pro *μεγάλος*, *Admodum*, *Eximie*. λαμπρότος τὰς νύκτας μέγας, II. 44. *a.* *N.* qui quidem locus *difficultate* non caret.

Pluralis etiam passim occurrit. μύρμηκες μεγάδια ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλασσονα, III. 102. *m.* Et *subintellectā* *prae-p.* κατὰ ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον ἴοντες μεγάδια, II. 10. *f.* ubi *μεγάδῃ*, quod ex *Scholio* in *libros* nonnullos *invectum* est, non *recipi* ab *Editore* debuit; *similiter enim et alibi loquitur Noster*.

νήσους Λέσβῳ μεγάδια παραπλησίας, I. 202. *a.* ὄφεις μικροὶ τὰ μεγάδια, III. 107. *f.* μεγάδια τοσούτος ὁλος οὐ, VIII. 103. *m.*

Μεγαλῆν, *i. q.* φθονῶν, *Invidere*. ἐγὼ δὲ τοι οὐ τι μεγαλῶ, I. 66. *m.* in *Orac.*

Μεγαλοπρεπείη, κς, ῥ, (*jon. pro comm. μεγαλοπρέπεια*) *Magnificentia*, *Majestas*. *Ad istam quidem formam scribitur in Accusat.* ἄξιος Παδικράτῃ μεγαλοπρεπείην συμβαλῆσθαι, III. 125. *m.* ubi aut *μεγαλοπρέπεια* ex *communī sermone desiderabam*: quia *a longum quidem, nec vero a breve, in η mutant Jones*; aut *jonica prorsus terminatione μεγαλοπρεπείην, (quemadmodum suo arbitratu Borheck edidit) quatenus fortasse in communī sermone solum μεγαλοπρέπεια antepenacule, sed et μεγαλοπρεπεία penacule, ultimā syllabā productā, pronuntiabatur*. Rursus vero I. 139. *m.* occurrit idem vocabulum, simul partim ex *jonismi* normā, partim ex *communis sermonis usu formatum*, τῇ μεγαλοπρεπείῃ.

Μεγαλοπρεπής, *Magnificus*. *Superlat.* ἰδοὺς αὐταῖς δορὴν μεγαλοπρεπιστάτην, VI. 122. *m.* *Μεγαλοπρεπέστη*, *apud Nostrium* VII. 24. *a.* non tam est *Animi magnitudo, ut Portus interpretatur, quam Ostentatio magnificentiae, Jactantia, ut Valla reddidit, nempe hominis magnos sibi spiritus sumentis*.

Μεγάλος, *i. q.* σφόδρα, *Valde*,

Magnopere. Ἐλλης μεγαλως κίτους γνέσθαι, I. 4. a. προσπαίσεις μεγαλως, I. 16. f. ἐτίμησαν αὐτὸν μεγαλως, I. 30. extr. II. 29. f. 75. f. μεγαλως αὐξηθῆναι, I. 58. extr. τῷ πεποιημένῳ ἐκαμνον μεγαλως, I. 118. m. μεγαλως (αὐτὸν) αἰσπάζοντο, I. 122. a. (conf. Ἀσπάζ.) ἐναγίζουσι σφι μεγαλως, Magnifice, Studiose, Magno cum adparatu parentant illis; I. 167. m. εὐθνήειν μεγαλως, II. 124. a. ἐμάνη μεγαλως, III. 38. a. σιβομέτους μεγ. III. 128. m. μεγαλως χρηστή, VII. 190. a. μεγ. μηδίζειν, VII. 205. f. Sic, ubi nunc, praeceuntibus mssis omnibus, legitur ἐμῆδιζον γὰρ δὴ σφόδρα, IX. 17. a. ibidem olim μεγαλως pro σφόδρα editum erat; at ibi σφόδρα ad sequens οὐκ ἰκόντες, non ad μεγαλως videtur referendum.

Μεγαλωσι, i. q. μεγαλως; quod vide. μεγαλωσι προσέπταισι, Gravem cladem accepit, II. 161. m. μεγαλωσι τιμᾶν, V. 67. f. ὑπιδέξατο αὐτὸν μεγαλωσι, Magnifice cum excepit, VI. 70. m. f.

Μέγαρον, ου, τὸ, quod apud Homeram Domum, Aedem quamlibet significat, apud Nostrum non nisi de Aede sacra usurpatur, scil. quam habitare putatur deus aliquis, ut idem ac νῆος valeat, quatenus νῆος οὐ νῆος ita distinguatur a τῷ ἱερῷ, ut νῆος inesse possit ἐν τῷ ἱερῷ, non τὸ ἱερόν ἐν τῷ νῆῳ. (conf. ἱερόν.) ὡς ἐσῆλθον εἰς τὸ μέγαρον χρῆσόμενοι τῷ θεῷ, ἢ

Πυθίη λέγει ταῦτα, I. 47. m. τοῖς ἱερά (eumdemque regem) ἐσελθόντα εἰς τὸ μέγαρον, πρὶς τῷγαλμα ἀποδύρεσθαι, II. 141. a. m. ἐσάγαγοντες αὐτὸν εἰς τὸ μέγαρον, ἐὼν μέγα, II. 143. a. αἱ πατῶραι ταφαὶ εἰσι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηναίης, ἀγχοτάτω τοῦ μεγάρου: et paulo post, ἐκαστέρῳ μὲν τοῦ μεγάρου - - ἐστὶ καὶ τοῦτο (τὸ σῆμα) ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ, II. 169. f. ἀντίον τοῦ μεγάρου τοῦ πρὸς ἐσπίρην τιτραμμένου, VII. 77. m. ὑπερδρόντα τὸ ἔρκος, εἶναι ἐπὶ τὸ μέγαρον, Postquam transsiluisset maceriem, perrexisset ad templum, ivisse versus deæ ædem, VI. 134. f. ubi non magis, quam alibi, opus est ut cum Valckenario de Interiore quodam templi recessu cogitemus. Similiter, ὡς εἰς τὸ μέγαρον ἐσελθόντες ἔζοντο, χρᾶ ἢ Πυθίη, VII. 140. a. ubi quod Pythia dein aut, ἀλλ' ἴτον ἐξ αὐτοῦ, nihil aliud inde colligitur nisi quod αὐτὸν ibi idem quod μέγαρον aut νῆος οαλεat. Conf. αὐτόν.

Μέγας, Magnus, Potens. τὰ ἐπ' ἐμὲ ἢ μεγαλα, πρότερον ἢ σμικρά, I. 5. f. πρὶν μεγαλούς γνέσθαι τοὺς Πέρσας, i. e. πρὶν αὐξηθῆναι τὴν δύναμιν αὐτῶν. I. 46. a. μέγας τύραννος ἐγένετο, Potens rex evasit, VII. 156. extr. Procerus, Altā staturā homo. αἰδρα μεγάδι μέγιστον εἶντα, VII. 117. a. εἶδος μέγα, Numerosus populus, V. 3. coll. III. 94. b. μέγα τι, Magni momenti res, VII. 38. a. (ubi opponitur ελαφρέν.)

ἐκ τοῦ σοί τι ἢ μίγα ἢ συμ-
κρὸν λυπηρὸν etc. V. 106. m.

2) *Neutrum* Μίγα, et *Superlat.* Μίγιστον, *frequenter absolute ponitur absque substantivo.* Sic μίγα αὐτ μίγιστον δύνασθαι, Multum, Plurimum posse, quae vide in Δύνασθαι. μίγα vel μεγάλα ποιῆσθαι, Magni facere. μίγα (al. μεγάλα) ποιούμενος ταῦτα, III. 42. m. N. μίγα ποιεῖμαι ἀξιούμενος θυγατρὸς τῆς σῆς, IX. 111. m. f.

3) *Idem Neutrum* Μίγα *frequenter etiam Adverbialiter ponitur pro* Μάλα αὐτ Μεγάλως, Valde, Magnopere. ὁ δὲ μίγα ἀμβώσας, I. 8. m. pro quo etiam plurali numero αὐτ μεγάλα βοῶντα, Ingentem edentem clamorem, II. 141, 4. a. μίγα πλούσιος, I. 32. m. VII. 190. f. μίγα νῆπιε, I. 85. in *Orac.* χώρῃ κάλλει μίγα ὑπερφέρουσα, VIII. 144. a. οὐκ ἂν τι τοὺς πολεμίους μίγα ἰσινίαιο, Nec ullā in re magnopere nocituri fuissent hostibus, VII. 147. a.

4) *Comparativus* Μίζων, (jon. pro μίζων) Major, I. 26. f. 86. m. 183. a. et *frequenter alibi.* Sic, ut his ular, δύο ὀπλίτας μίζοντας ἢ κατὰ ἀνδρώπων φύσιν, VIII. 38. f. πρήγματα λόγου μίζω, res famā majores, VII. 147. a. (conf. Λόγος, num I. 1.) μίζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν, III. 14. f. N.

5) *Superlativus* Μίγιστος. Sic μεγάθυς μίγιστος, (vide in Μίγαθ.) μίγιστον vel μίγιστα δυνάμενος, vide Δύνα-

σθαι. ἐς τὰ μέγιστα ἀνέκειν, vide Ἀθήναι. Sed formula ἐς τὰ μέγιστα etiam *Adverbialiter ponitur*, pro Maximopere, Majorem in modum, Omnibus modis, Quam maxime. τοῖσι (scil. θεοῖσι) ἡμέας ἀνγκαιῶς ἔχει τιμωρεῖν ἐς τὰ μέγιστα, Quos (deos, et facinora in illos admissa) necesse nobis est ultum ire quibuscumque modis possumus, VIII. 144. m. Simili notione πρὶς τὰ μέγιστα legitur VIII. 20. extr. συμφορὴ χρησθαι πρὶς τὰ μέγιστα, Gravissimas in calamitates incidere.

Μεῖδιμος, ὁ, Medimnus, mensura aridorum. τριηκοσίους ἄλλους μεδίμνους, VII. 187. m. f. N. Sic et ἡ μεδίμνος. μεδίμνου Ἀττικῆς πλείον, I. 192. m. N. ubi quidem alii Ἀττικοῦ. Ad vocab. μυρία subintelligitur genitio. μεδίμνων, III. 91. m. vide voc. Μυριάς.

Μεζόνως, *Comparat. a positivo* μεγάλως, Magis. ἔτι μεζόνως, III. 128. m. νῦν δὲ καὶ μεζόνως θωμάζομεν, V. 92. sub fin. βῆξαι μεζόνως ἢ ὡς ἐώθει, VI. 107. m. ὁμιλεῖν σφι μεζόνως, Familiarius (quam par erat) cum eis vixisse, VI. 84. m. f. τὴν ἐγὼ μεζόνως - ἀπαρησμαι, Quam ego (alibi) uberius exponam, II. 161. m.

Μεδιναί, vide Μιτιναί.

Μεδύσκεσθαι, Largius potare. μεθύσκομενοι, Inter potum deliberare consueverant Persae de rebus maxime seriis, I. 133. m. f.

Μεῖς, i. q. ὁ μὴν, Mensis, II.

82. a. *Sed in Casibus obli-*
quās μνήος, μνή, etc.

Μελέγγαιος χώρη, Nigram ter-
 ram habens regio, II. 12.
m. f. ubi olim μελέγγειον ede-
batur. Vicissim, pro edito
nunc et olim μελέγγαιος, IV.
 198. *m. codd. nonnulli μελέγ-*
γίος praeferunt.

Μελεδάινειν νοσίωντας, Curare æ-
 grotos, Curam illorum ha-
 bere, VIII. 115. *m.*

Μελεδωνός, ου, ό, et η, i. q.
 επιμελητής, et Φροντιστής aut
 επιτροπος ut est apud Suidam,
 Curator, Qui curam gerit ali-
 cuius. μελεδωνοί της τροφής,
 constituti sunt crocodilis sa-
 cris, II. 65. a. *m. τη μελε-*
δωνω των θηριων, ibid. f. κα-
ταλειοίπαι των οικίων μελεδωνόν,
 III. 61. a. *qui επιτροπος των*
οικίων vocatur, III. 63. m. et
 65. *m. πλατάνιστος, - - την*
μελεδωνω αδανάτω άνδρι επιτρε-
ψας, VII. 31. f. των χρημά-
των μελεδωνός, VII. 38. f.

Μέλειν, Curæ esse, quod ver-
 bum personale est apud No-
 strum, ut apud Homerum, et
 construitur cum Nominativo e-
 jus rei Quæ alicui curæ est.
 ταυτά οι νυν μέλει, Hæc nunc
 illi sunt curæ, I. 36. *f. το*
δὲ ἀπὸ τούτου ἡμῖν ἤδη μελήσει,
 V. 98. *m. κομιδής πέρι, την*
ωρην αὐτῷ μελήσειν, VIII. 19.
f. περι στρατιῆς τησδε θιοῖσι με-
λήσει, intellige τὰ περι της
στρατιῆς, cuiusmodi ex ellipsi
manavit usus impersonalis huius
verbi. ἔλεγε, ου μέλειν οι (nem-
pe τούτο) ὅτι πρὸ της Ἑλλάδος
ἀποδησκει, IX. 72. f. Sed et

Impersonaliter alibi ponitur
idem verbum; ut, τούτου σφι
ἔμελε πέρι, VI. 101. m.

Μέλιος, ου, Vanus, Stultus,
 Miser. ὃ μέλει, VII. 140. a.
 in Orac.

Μελετᾶν τι, Studiosè aliquid a-
 gere, Ex professo hoc agere.
 οὐ δύναμαι ἀκούσαι, τούτο με-
 λετῶν, Quamvis studiosè id
 agens ut ex aliquo audirem
 quid rei esset, III. 115. *f. cuius*
de scripturæ sinceritate non sub-
erat causa cur dubitaret Valck.
 ἔπιμπον κήρυκα, Ἀθηναῖον μὲν
 ἄνδρα, ἄλλως δὲ ἡμεροδρομον τι
 καὶ τούτο μελετῶντα, Cæterum
 hemerodromum, et hoc ne-
 gotium ex professo exercen-
 tem, VI. 105. a.

Μελίνη, ης, η, Panicum, legu-
 minis genus, de quo vide Har-
 pocr. et Suid. σπύροντες μελί-
 νην καὶ σήσαμον, III. 117.
m.

Μέλισσαι (Ape) κατίχωνσαι τὰ
 πέρι του Ἰσθμου, V. 10. a.

Μελιτόισσα, ης, η, (quæ attice
 μελιτοῦττα) Placenta mellita,
 VIII. 41. *f. N.*

Μέλος, ιος, τό, 1) Membrum.
 σφαῖρας τὸν παῖδα καὶ κατὰ μέ-
 λεα (membratim, in frusta)
 διελών, I. 119. a. *m.* 2) Car-
 men. ἐν μέλει Σαπφῷ πολλά
 κατεμνησμένη, II. 135.
 εἴτλ. ταῦτα Ἀλκαῖος ἐν μέλει
 ποιήσας, V. 95. *m.*

Μέλλειν, In eo case, In procin-
 ctu, promiscue et inconstanter
 cum Praes. et cum Futuro
 infinitivo construunt mssii et edd.
 μελλόντων αὐτῶν συνάψαν, IV.
 80. a. *m. ubi olim συναπτω*

edd. μολλόντων συνάπτειν μάχην, VI. 108. m. f. mssli fere omnes, ubi συνάψαν olim edd. (nam pro eo quod in nostrâ Var. Lect. ad h. l. scribitur „Alii δὲ σφίων συνάπτειν“, debuerat „Alii δὲ σφίων συνάψαν.“ Illi autem Alii sunt Ald. et edd. ante Gronov.) μίλλιστρατηλατήσιν, VII. 157. a. ubi στρατηλατίειν olim edd. Sed in μολλόντων συνάψαν ἰς μάχην, V. 75. a. consentiunt edd. et mss. omnes. Προῖμλλον ποιήσασθαι, VIII. 40. m. codices nonnulli, probati alioquin, ποιήσασθαι praeferunt,

Μιμονίναι, vide in Μίνιν.

Μιμπτός, ἢ, ὃν, Reprehendendus, Damnandus, Aspernandus. κότιρά τοι ὁ πιζὺς μιμπτός κατὰ τὸ πλῆθος, VII. 48. a.

Μίμψασθαι, (Med. et Passiv.)

Reprehendere, Incusare, Conqueri, Improbare, Aspernari, Damnae, et similia.

Constr. cum Accusat. personae vel rei. μιμψόμενος τὴν γνώμην ταύτην, I. 207. a. μιμψάμενον γνώμας τὰς προκειμένας, II. 24. a. μιμψθεὶς τῶν στρατηγῶν τὴν γνώμην, VII. 146. a. μιμψθεὶς τὰ δῶρα, II. 13. f. μὴ μίμψασθαι τὴν ἰσομένην δίκην, Non conqueri de futura poenâ, tamquam sit injusta, VIII. 106. m. f. μιμψόμενος Ἀμασιν, Incusans Amasin, Causam habens cur de eo conquereretur, Succensens, Infensus Amasidi. μιμψθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἰωνοῦ στρατιῦμα, Accusans, Improbans, Damnans copias suas quod

ad numerum attinet, id est, Culpam acceptæ cladis et non reportatæ victoriæ conferens in paucitatem suarum copiarum, I. 77. a. et mox ibid. τοῦτο μιμψθεὶς. Conf. Πλάδης, et Μιμπτός.

Item cum Dulivo pers. sequente Accusativo rei aut seq. particulâ ὅτι etc. μιμψόμενός τι Ἀμάσι, (i. q. paulo ante, μιμψόμενος Ἀμασιν,) III. 4. a. μιμψθεῖσά τι τῷ πατρί, Succensens nescio quam ob causam patri, Hâbeus quod de patre conquereretur, IV. 180. f. μιμψόμενος αὐτοῖς τὴν ἰωνοῦ ἐξέλασιν, VI. 88. a. μιμψόμενοι αὐτοῖς ὅτι etc. VI. 92. a.

Μέν, 1) Quidem. τοῦτο μὲν - - τοῦτο δέ, vide in Τοῦτο. μὲν partic. in eodem membro orationis repetita: διὰ μὲν γὰρ τῆς Σκυθικῆς πίπτει μὲν etc. IV. 48. a. m. quem locum quidem vitiosum judicarunt docti viri. Similiter vero, ἵπικτον μὲν ἐπὶ ἐξ ἡμέρας πολλοὶ μὲν ἀμφοτέρων olim edebatur VI. 101. m. suffragantibus probis nonnullis codd. msslis. Conf. Dorville ad Charit. p. 543. ed. Lips.

2) Μέν in Jurandi formulis (ἢ μὲν et μὴ μὲν) jonice ponitur pro communi et attico μὴν, quo de usu monuit etiam Gregor. in Dial. jon. §. 62. et ibi Koen. Sic ἢ μὲν, V. 93. a. VI. 74. a. m. IV. 154. m. f. IX. 91. f. quibus quidem in locis singulis μὴν pro μὲν praeferunt partim edd. partim mssli nonnulli: nec vero idcirco

Valck. in Not. ad III. 99. affirmare debuerat, ἢ μὴν in jurandis frequentare etiam Herodotum. μὴ μὲν habes II. 118. m. N. III. 99. m. ubi alia etiam testimonia collegit Valck. ex II. 179. m. III. 66. f. V. 106. f. Etiam γὰρ μὲν passim scribitur apud Nostrum pro γὰρ μὴν. Vide VII. 152. m. f. et 234. f. cum Var. Lect. Μένειν, 1) Manere. Sic μ. κατὰ χώρην, Suo loco manere; et per metaphor. de Jurejurando, Firmum, Ratum manere, IV. 201. m. et f. σὺ εἰ μὲν εἰς αὐτοῦ, VIII. 62. m. potest esse Futurum. At ὥστε αὐτοῦ μενεῖν, VIII. 57. extr. videtur esse Praesens, aliis inusitatum, unde derivatur praet. μεμένηκα.

2) Praet. Med. μέμονα, usu Homérico, Sustineo, Constitutum habeo, Cupio. Σκύθας μεμονέναι μιν τίσασθαι, VI. 84. a. m. Μέρος, ιος, τὸ, Pars, Partes, Vices. ἐπεὶ τε αὐτῆς μέρος ἐγένετο τῆς ἀπείρου, παρὰ τὸν Μάγον, III. 69. f. N. μέρος ἐκατέρῳ νέμω, Utrique rei suas vices tribuo, II. 173. f. et ibid. paulo ante, εἰς παίρνειν τὸ μέρος (i. e. κατὰ τὸ μέρος, ἐν μέρει) ἰωυτὸν ἀνίστασθαι, Per vices sese remittere et joci dare. ἐν μέρει (sive μέρει) ἀλλοισι ἀλλας αἰτίας ἐπιφέρειν, I. 26. f. κατὰ ἔθνηα κεκοσμημένοι, ἐν μέρει (sua quique vice) ἐμάχοντο, VII. 212. b. N.

Μέρος vel μοῖρα cum alibi passim subintelligitur, tum ad Lex. Herod. Pars II.

verbum μέτισσι et μέτα quae vide.

Μεσαμβρία, ης, ἡ, (jon. pro μεσημβρία) Meridies; nempe 1) Medius dies, IV. 181. m. f. μεσαμβρίας, et τῇ μεσαμβρίᾳ, Medio die, Meridiano tempore, III. 104. a. et m. (Conf. Μισοῦν.) ἀποκλιναμένης τῆς μεσαμβρίας, Postquam de medio coelo declinavit sol, III. 104. f. 2) Plaga meridionalis, I. 6. a. 142. m. II. 8. a. et frequenter alibi.

Μισόγαια, ης, ἡ, Mediterranea loca. οἰκούντες μεσόγαιαν, I. 175. a. εἰς τὴν μισόγαιαν, Versus Interiora regionis, II. 7. a. 9. b. Mira constructio est IX. 89. f. τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῆς ὁδοῦ, Per mediterranea viam carpens.

Μέσος, ης, ὁν, Medius, Mediocris. μέσος ἀνὴρ, I. 107. extr. est Mediocris fortunæ et ordinis vir. ἀρπάζει μέσον, Medium illum corripuit, IX. 107. m. ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἴμον, IV. 49. a. m. N. Νεῖλος μέσον Αἴγυπτον σχίζων, II. 17. m. μέσης, pro μεσης, VII. 140. a. in Orac. ἐν τῇ ὁδῷ μέση, III. 76. a. interpretantur In medio itineris, id est, Dimidium viæ progressi; Videndum vero ne ibi ἡ ὁδὸς μέση dicatur Via quæ per mediam urbem ducit; itaque mox subjicitur, ἐκστάντης τῆς ὁδοῦ.

Neutr. Μέσον, et substantive, τὸ Μέσον, Medium, In medio positum; Id quod interest. οἱ δὲ εἶπεν πολλὸν εἶναι

αὐτίαν τὸ μέσον, Multum inter illa (inter utrumque, inter utramque conditionem) interesse, I. 126. m. f. τῆς διόλης ποιηθείσης ἢ πολλὸν τὸ μέσον, Inter hoc epulum paratum, (intellige, et inter alterum) interesse multum, IX. 82. m. N. τὰ γὰρ μέσον οὐδὲν τῆς ἐχθρῆς ἐστὶ, Inter has inimicitias nihil in medio positum est, nempe, Nulla pacis conditio esse potest; Aut illi nos subigent, aut nobis in servitutem redigendi sunt, VII. 11. f.

Notanda formula, ἐκ τοῦ μέσου κατῆσθαι vel ἐξῆσθαι, E medio aliorum discedere et seorsim sedere; id est, Rebus aliorum se non immiscere; Neutrarum esse partium, III. 83. f. IV. 118. a. VIII. 73. f. Et cum Dativo personae, ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν ἐξῆσθαι, Rebus nostris non immiscete vos, Neutrarum estote partium, VIII. 22. m. N. Nota altera formula, εἰς μέσον vel εἰς τὸ μέσον, ut γνώμην - - εἰς μέσον φέρω, IV. 97. f. τὸ λεγόμενον εἰς τὸ μέσον, VI. 129. a.

Μεσοῦν, Medium esse, In medio esse. μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρη, (participium absolute positum) Quando medius est dies, Medio die, III. 104. m. f. Cum Genit. μεσοῦντι δὲ κου τῆς ἀναβάσιος, id est, ἐν μέσῳ εἰσὶ τῆς ἀναβάσιος. vel ἐν μέσῃ εἰσὶ τῇ ἀναβάσει, Ubi quis in medio fere adscensu est, IV. 181. m.

Μετὰ praepos. sequente Genitivo. Cum, apud Nostrum ut apud alios.

μετὰ cum Accusat. 1) Post, sive quod ad Tempus spectat, sive respectu Locī aut Ordinis. Ita fit, ut μετὰ interdum reddi possit Praeter. ποταμὸς μέγιστος μετὰ Ἰστρὸν, Post, Praeter Istrum, IV. 53. a. ἐσχάτοι - - μετὰ Κύνητας οἰκοῦσι, Extremi - - habitant post Cynesios, vel Exceptis Cynesiis, IV. 49. f.

2) In, ut μετὰ χεῖρας εἶχειν, In manibus habere, Occupatum esse in aliqua re, VII. 16, 2. f. μετ' ἡμέρη, (i. q. καθ' ἡμέραν, In die, i. e. Interdium; cui opponitur νύκτος, Noctu, I. 150. f.

3) Ubi de Tempore agitur, frequenter omittitur Accusativus, ut nudum μετὰ δὲ idem valeat ac μετὰ ταῦτα δὲ. Sic I. 128. m. 171. m. f. N. V. 24. a. N. etc.

4) De significato praepositionis Μετὰ in verbo Μεταῖναι (a praes. εἶμι, Eo,) et similibus, vide Not. ad III. 19. a.

5) In verbis Compositis jungi etiam per Timesin potest praepos. μετὰ a suo verbo; ut, μετὰ δὲ βουλευεῖαι, pro μεταβουλευεῖαι δὲ, VII. 12. m. Μετα, retracto accentu, pro μετιστα. οὐδὲν ἰσὺι τούτων μετὰ, Nihil horum ad me pertinet, I. 88. f. τούτοις μὲν δὲ μετιστα, (scil. μέρος vel μέρος τοῦ ἰσῦ) τούτοις δὲ οὐ μετὰ, I. 171. extr. μέρος μοι τῆς ἑλ-

Μεταβαίνειν.

λάδος οὐκ ἐλαχίστη μέτα, VII. 157. m.

Μεταβαίνειν, Locum mutare, E loco in locum transire, Migrare. μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία, I. 57. f. μεταβαίντες ἐς τὴν Ἀσίην.

Μεταβάλλειν, 1) *Actiōd notionē*, Mutare. τὸ οὐνομα μετίβαλε, I. 57. m. VII. 62. a. 74. a. μετίβαλον τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων, V. 58. a. οἱ Βεργεῖς τὸ οὐνομα μετίβαλον ἐς Φρύγας, VII. 73. a. Ζήγκλην τὴν ἐς Μισσηνὴν μεταβαλοῦσαν τοῦνομα, VII. 164. m. τὰς Φυλὰς μετίβαλε ἐς ἄλλα οὐνόματα, V. 68. a. ὕδατα μεταβάλλοντες, VIII. 117. b.

2) *Metabállēin*, *Reciproca aut Passiva notionē*, Sese mutare, Mutari. μετίβαλον ὥδε ἐς εὐνομίην, I. 65. a. m. μεταβαλόντες εὐνομήθησαν, I. 66. a. μεταβαλὼν πρὸς Ἀθηναίους, Mutato consilio ad Athenienses se convertens, VIII. 109. a. N. (*ubi delendum incisum, quod temere in nostrum ed. irrepsit.*) Similiter commodē olim V. 75. a. editum erat μετίβαλλον τι (mutarunt consilium) καὶ ἀπαλλάσσοντο, *ubi ex scholio natum videri poterat id quod ex complurium quidē codicum consensu postea receptum est, μετιβάλλοντό τι. Vide ibi Not. Rursus, μεταβαλόντας, ἀντὶ μὲν Κρητῶν γινέσθαι Ἰππύκας, VII. 170. m. ubi quidē τοῦνομα μεταβαλόντας malle.*

Μεταβολή, ἥς, ἡ, Mutatio. ἅμα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς Ἑλλήνας, Ex quo in Hellenum nomen trans-

Μεταδιδόναι.

99

iit hic populus, I. 57. f. (*ubi Portus quidē de Loci mutatione et Migratione intelligit; sed vide locos paullo ante in Μεταβάλλειν citatos.*) ἡ μεταβολή dicitur Mutatio illa, quā solis lumen medio die deficit. I. 74. m. αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρίων, in quibus maxime grassari solere morbos ait Noster II. 77. m. non tam intelliguntur quas vulgo dicimus Vicissitudines temporum, quam Mutationes (*praesertim subitae*) coeli et tempestatis.

Μεταβουλευέσθαι, Consilium vel Sententiam mutare. οὐτε μεταβουλευσάμενος εὐ ποίεις, VII. 12. f. μεταβουλευσασθαι, ὥστε αὐτοῦ μνείην, VIII. 57. extr. μετὰ δὲ βουλευεῖαι στρατεύμα μὴ ἄγειν, VII. 12. m. cum Var. Lect. et Not. nempe subintelligitur καὶ βουλευεῖται μὴ ἄγειν.

Μεταγινώσκειν, Mutare sententiam. Absolute ponitur μεταγινώσκω, I. 40. extr. Sic μεταγινόντα τι καὶ ἐνώσαντα, I. 86. f. Item μετίγνωι, ἴγνωι δι' etc. VII. 15. a. et ποx, καὶ μετεγνώκετι ἐπιφαιτῶν, ibid. m.

Μεταγνώσκis, ιος, ἡ, Sententiae mutatio. μαθὼν τὴν Κύρου μεταγνώσκis, I. 87. a.

Μεταδιδόναι, Impertire, Participem facere. Cum Dat. pers. et Genit. rei. μεταδόνται αὐτοῦ μηδαμῶσι ἄλλοισι, I. 143. f. γῆς μετιδέσθαι, nempe αὐτοῖς, IV. 145. f. οὐ μεταδόνουσι (αὐτοῖς) τῆς ἀρχῆς, VII. 150. f. τῶν πάντων (αὐτῶ) μεταδιδόντες, IX. 33. m. f. Subintelligi autem ad Genitivum rei Accusa-

G *

hunc mīros vel mīran, patet ex exemplis huiusmodi; ut ἦν μὴ τῷ ἀδελφεῷ δώσουσι τὸ τριτημόριον τῆς βασιλικῆς, IX. 34. f. Conf. Μιτίχειν.

Μεταδιώκειν, Persequi. μεταδιώκει (αὐτόν), τῶν εὐνοχῶν τὸν πιστότατον ἀποστείλας κατ' αὐτόν, III. 4. m. μεταδιώξαντας τὸν κήρυκα, III. 62. f.

Μεταδιώκτος γινόμενος ὁ κήρυξ ἦκε, Advenit p̄rco, ad quem persequendum et excipiendum missi erant homines, III. 63. a.

Μεταδοκίειν, nonnisi impersonaliter usurpatur apud Nostrum. ἐπιτεῖ οὕτω μετέδωκε, scil. ἐμοί, Quoniam in hanc partem mutavi sententiam, IV. 98. extr. διδασκα μὴ σφι μετὰδόξῃ, Veritate mutarent illi consilium, V. 92, 4. a. Etiam in Praet. pass. ὡς ὢν μετὰδιδυμένον μοι μὴ στρατεύεσθαι, VII. 13. f. ubi de particula negante vide supra in Μεταβουλεύεσθαι, et conf. Not. ad VII. 12. m.

Μεταίτιον, Partem rei postulare. τῆς βασιλικῆς μεταίτιοντες, IV. 146. a. Ad μεταίτιον, VII. 150. f. e proxime praecedentibus verbis intellige τῆς ἀρχῆς: et ibidem, paulo ante, ubi ait οὐδὲν ἐπαγγελλόμενος μεταίτιον, aut intelligendum aut adjiciendum est μεταίτιον οὐδενός. Vide Adnotata ad h. l. sed ibi pro οὐδὲν μεταίτ. corrige οὐδενός μεταίτιον. De Genitivo vero, cum quo construitur hoc verbum, conf. supra ad voc. Μεταδιδόναι monita.

Μεταίτιος, Culpaē particeps, In

causa. τοὺς μάλιστα μεταίτιος τοῦ φόνου, II. 100. f. IV. 202. f. τῶν πάντων ἢ τὸ πλῆθος μεταίτιον, IV. 100. a. οὐκ εἴπα μεταίτιον τοῦ πολέμου, VII. 156. m. ὡς μοι Πέρσαι οὐδενός μεταίτιος παθίος, VIII. 101. m. τοῦ μηδισμοῦ παίδας οὐδὲν εἶμι μεταίτιος, IX. 88. a.

Μεταίχμιον, οὐ, τὸ, Spatium inter duas acies patens. μεταίχμιον οὐ μέγα ἀπολιπόντες, VI. 77. a. ἦσαν στάδιοι τὸ μεταίχμιον αὐτίων ὀκτώ, VI. 112. a. ἐξαίρετός τι μεταίχμιον τὴν γῆν κρησμέναι. Terram incolentes, quae praeter ceteris velut inter duas acies media interjecta est, VIII. 140, 2. f. N.

Μετακινεῖν, Loco movere, Alio transferre. μετακινήσαντες οὕτω (οἱ κρητῆρες), I. 51. a. ἵνα μη οἱ πολέμιοι μετακινήσῃ μὴ δυναίεσθαι, IX. 74. m. μετακινεῖσθαι ἐδόκει (αὐτοῖς), Hinc discedere et aliō se conferre decreverunt, IX. 51. m.

Μεταλαμβάνειν, Participem esse, Partem suam accipere. τῆς λήψης μεταλαμβάνει, IV. 64. a. τῶν ἐπίπλων τὰ ἡμίσια μεταλαμβάνειν, VI. 23. f. (ubi olim mēde λαβεῖν.)

Med. Μεταλαμβάνεσθαι τινός, Sibi aliquid sumere, Sibi vindicare. τοῦτου μεταλαμβάνεται τοῦ ὀνόματος Λυδοί, IV. 45. m.

Μεταλλαγή, ἥς, ἡ, Mutatio, i. q. μεταβολή, I. 74. m.

Μεταλλάσσειν, Mutare. οὕτε θίσμια μεταλλάξας, I. 59. f.

Μέταλλον, τὸ, Metallī fodina. τὸ μέταλλον ἐξ οὗ τάλαντον ἀρ-

κυρίου ἡμέρης ἐκάστης ἐφοίτα, V. 17. f. χρύσεια μέταλλα, Aurifodinae, VI. 46. m. et 47. VII. 112. f. Memoratur oero etiam ἄλλος μέταλλον, Sallis fodina, IV. 185.

Μεταμανθάνειν, Dediscere. τὴν γλῶσσαν μετέμαθε, I. 57. f.

Μεταμέλεια, (sive Μεταμέλιν,) πρ, ἡ, Poenitentia. ἐν μεταμέλει (al. μεταμέλῃ) γινόμενοι, VII. Hom. 19. f. cum Var. Lect.

Μεταμέλιν, Poenitere. Cum Nominal. rei et Dat. pers. (sicut simplex verbum μέλει.) τῷ Ἀρίστανι μετέμελε τὸ ἱερμίδιον, Poenituit eum dicti illius, VI. 63. m. f. τοῖσι τὰ πρὸ τοῦ πεπρηγμένα μετέμελε Ἰούδην, IX. 1. a. Sed et frequenter Constructione huiusmodi: μετεμέλῃσι σφι ταῦτα ποιήσασι, I. 130. a. μετεμέλῃσι σφι οὐ σχῶσι τὴν Κυρήνην, IV. 203. m. μετεμέλῃσι οἱ τὸν Ἑλλησποντον μαρτυρώσαντι, VII. 54. f. οὐ γὰρ ὅμιν' ταῦτα ποιῶσι μεταμέλῃσι, IX. 89. f.

Μετανάσθης, ὁ, (Homericum vocab. μ verbo νάειν, νάειν.) i. q. μετασθός, Qui sedem mutat vel mutavit, In aliam sedem migrans, Solum vertens. μούνατος ἐόντις οὐ μετανάσται τῶν Ἑλλήνων, VII. 161. f.

Μεταξὺ, 1) cum Genit. Inter, Medius inter duo. σικυὴν μεταξὺ ἔχουσι πεποινημένη τῆς τε Ἑρσπικῆς καὶ τῆς Πακτυκῆς, VII. 85. a. 2) Μεταξὺ absolute absque regimine positum, Interim, Interea. οἷχίτο μεταξὺ ἀπολλων ὁ Βάττος, IV. 155.

f. et ibi Not. Sed rectius, quam ibi declaratum est, μεταξὺ θεοποιούσης αὐτῆς, Dum Pythia adhuc verba faciebat, (quasi dicas, In medio orationis illius) reliquit eam, et Theram rediit.

Μεταπίμπασθαι, Arcessere, Mit-tero ad aliquem nuncium qui illum ad se vocet. μεταπίμπεται τὸν Ἀδριστον, I. 41. a. μεταπίμπάμενον Βαβυλωνίους, I. 77. a. m. μεταπίμπαστο ἐκ τῶν Περσέων τὴν θυγατέρα, I. 108. a. Ἀρτιμύσην ἑ... ἀρουλήν μεταπίμπασθαι, VIII. 101. a. Adde I. 111. a. III. 19. a. VI. 100. a. IX. 82. m.

Adjectio. verbale, sive Participium, Μεταπίμπτος, Arcessitus, Vocatus. παρῆσαν μεταπίμπτοι οἱ ταξίαρχοι, VIII. 67. m.

Μεταπίπτειν, Mutari, non utique in pejus, sed et in melius. Sic μεταπίπτειν (αὐτὴν) τὸ ἰδος, Mutatam illam esse quod ad formam addinet, Mutatam (nempe, in meliorem partem) fuisse formam puellæ, VI. 61. f.

Μεταρρυθμίζειν, Immutare tenorem vel ordinem aut formam. μεταρρυθμίσαντες σφῶν (nempe τῶν γραμμάτων) ὀλίγα, V. 58. m. ubi paulo ante, de eadem re, μετέβαλον τὸν ρυθμὸν τῶν γραμμάτων. Vide ibi Not.

Μετάρσιος, i. q. μετῴρος, Sublimis, In alto stans. ἕσας δὲ τῶν πῶν μεταρσίας ἔλαβι ὁ ἄνιμος, Quotquot naves In alto stantes (Altum tenentes) nactus est ventus, VII. 188. f.

*ubi quod μεταρσίας latine obli-
quas reddidi, id dormitanti
mihi excidit, quum vocab. ἐπι-
καρσίας in animo haberem.*

Μεταρσιούν, In altum tollere. νί-
φος (κοινοῦ) μεταρσιῶν, VIII.
65. f.

Μεταστῆσαι *vide voc. Μετιστάναι.*
Μετατιδῆναι, Mutare. ἐπὶ υἱὸς καὶ
δίου τας ἐπαυρίας (τῶν φυλῶν) με-
τατιδῆς. Nomina tribuum mu-
tans, et a sue et abasino no-
mina illis imponens, V. 68.
a.

Mea: τῇ ἀποφύμῃ μετατιδῆ-
μαι, Sententiam meam muto,
VII. 18. m. f.

Μεταυτίκα, Statim post hoc,
Continuo deinde, V. 112. a.

Μεταφέρειν, i. q. μεταφέρειν,
Transferre. τοὺς μακροὺς μετα-
φέρει εἰς ἄλλον χώρον, I. 64. f.

Μεταχειρίζειν, In manibus habere,
Manibus tractare, Administra-
re. λόγον δώσις τῶν μεταχειρίσας
χρημάτων, III. 142. extr.

Μετῆναι τῷ, (ex εἰμι, Sum,) Esso
alicui vel alicujus, Pertinere
ad aliquem. τοῦ τούτου μὲν
μίσηται, - - τούτῳ δὲ οὐ μέ-
τα, I. 171. etc. (conf. Μετα.)
ἐκαστον μοι μέρος (τῆς γῆς τῆςδε)
μετῆν, VI. 107. f. Participium:
εὐδὲν μᾶλλον Αἰολεῦσι μετῆν τῆς
χωρῆς, ἢ οὐ καὶ τοῖσι ἄλλοις,
V. 94. f.

Μετῆναι vel Μετῆναι τινὰ, (ex
εἰμι, Eo,) quasi dicas, Ire
post aliquem; nempe 1) Ire
ad aliquem arcessendum aut
adducendum. ἐν ᾧ δὲ τούτους
μετῆσαν, sive (jonica magis for-
ma) μετῆσαν, III. 19. a. N.
(nempe τούτους, οὓς μετῆσαν

πρὸς Καμβύσης). τὸν τοῦ
εὐρον οἱ μετῆσαντες, Qui ad il-
lum liberandum adducendam-
que missi erant, III. 15. a.
ἐπάγειν ἐκάλει τὸν Ἀπῶν οἱ ἂν
μετῆσαν ἀχόντες (αὐτόν), III.
28. a. καταίνεον μετῆσαντες, nem-
pe αὐτόν, Arcessiverunt, Vo-
carunt eum, et in conditio-
nem consenserunt, IX. 33. f.

2) Μετῆναι etiam, ut lati-
num Prosequi, usurpatur; nem-
pe Prosequi honore et cultu.
θυσίαι σφίας (τοὺς ἀνίκων)
μετῆσαν, Sacrificiis Ventos
prosecuti sunt, coluerunt, pla-
carunt, VII. 178. f.

Μεταβαίνειν, Transcendere, E-
xire et alio intrare. μεταβαί-
νσκε ἐκ τοῦ ἄρματος εἰς ἀρμα-
μαχάν, VII. 41. a.

Μεταξέτεροι, *ἰονικά οὐκ, pro com-
muni τῶν, πῶς, Nonnulli,*
Aliqui, Alii. Vide Gregor.
Dial. jon. §. 91. (ubi que Koen.)
et Erotian. Glos. Hippocr.

ὡς Περσῶν μεταξέτεροι λεγόντι,
I. 95. a. μεταξέτεροι αὐτῶν οἱ
μὲν - - οἱ δὲ etc. Aliorum
- -, alii vero etc. I. 53. a.

τας μεταξέτεροι πρόστας ἢ δι-
βαμίδας ονομάζοντι, II. 6. a.
τὴν δὲ μεταξέτεροι Φασὶ

134. a. εἰς Ἑλλήνων μεταξέτε-
ροι, II. 178. a. τῶν θεῶν μεταξέ-
τεροι προσκίπται ἡ τέχνη (ἡ
τιαν), II. 83. a. κατὰ δὲ

ἄλλους, οὐκ ἔχον μεταξέτε-
ροι εἶπαι ὡς ἐκαστος ἠγωνίζετο,
reliquos quod adinet, de e-
rum nonnullis dicere non poi-
sum, quo pacto quique pu-
gnaverint; VIII. 87. a.

Φασὶ μεταξέτεροι, I. 99. f.

Pro ἔνιοι, quod VII. 84. f. consentientibus libris fere omnibus editum erat, primus Wess. ex uno cod. Arch., in quo μετέξτεροι ἔνιοι scribitur, prius vocab. ut unice verum recepit.

Μετέον vide in Μετιέναι ex εἰμί.

Μετίπειτα, i. q. μετὰ ταῦτα, aut ἔπειτα, Deinde, Posthac, Interjecto tempore, I. 25. a. VII. 7. f. Pro μετὰ δὲ, quod VII. 197. a. vulgo edebatur, μετίπειτα δὲ ex complurium librorum consensu recepi.

Μετέρχασθαι τινα, Adire, Adgredi, Prosequi aliquem; 1) Verbis, praesertim minacibus. ἡ

Πυθίη μετέρχεται αὐτὸν τοῖσδε τοῖσι ἔπισσι, VI. 86, 3. 2) Precibus, i. q. ἱκετεύω. ἐγὼ σε μετέρχομαι (πρὸς) τῶν θεῶν, VI. 68. m. f. N. ἐπὶ τι με ληΐσι μετέρχεται, VI. 69. a. 3) Officiis, Cultu, Honore. τὸν χερσὸν τὸν ἱρὸν θυσίῃσι μεγαλῆσι ἱλασκόμενοι μετέρχονται, IV. 7. m. N. (conf. Μετιέναι vel Μετιέναι ab εἰμί, Eo, num. 2.)

4) Poenis, adeoque Persequi hostili animo. κραιπνὸς μετέρχεται, VI. 86, 3. in Orac.

Οράτσια Πολυκράτειος τίσις μετ' ἑλθόν, III. 126. a.

μέτερον, Participare, Participem esse. εἰδὲθ' ἄνδρα εὐδαίμονα μετ' ἑσχαίν (τοῦ ἱεροῦ), I. 143. f.

cf. Μεταδιδόναι.) τοῦ πεδίου ἱλαχίστην μοῖραν μετέρχουσι,

I. 204. a. μοῖραν τιμῶν μετέρχοντες, IV. 145. f. μετῆσχα-

τε τῆς υβρίας, III. 80. a. ἐστὶ τοῦτο τοῦ θεοῦ τι μετέρχον, Inest

in hac re divini quidpiam,

VII. 16, 3. a. Est etiam ubi Μετέρχιν pro simpl. ἔχιν vel κατέρχιν ponitur, Habere, Tenere, Obtinere. ὁκίσσον μέρος μοι μετῆν, ὁ ὀδὼν μετέρχιν, VI. 107 extr. nisi prorsus κατέρχιν ibi scriptum oportuit. Conf. Μετέρχιν.

[Μετιωρίζεσθαι praeserunt codd. nonnulli II. 115. f. N. ubi rectius vulgatum μετιωρίζεσθαι.]

Μετιώρος, Altus, Sublimis; et omnino, Quidquid est supra terrae solum. Sic in descriptione Labyrinthi, II. 148. a. distinguuntur τὰ μετιώρα τῶν οἰκημάτων et τὰ ὑπόγαια.

Μετιέναι, ab εἰμί, Eo, vide in Μετιέναι.

Μετιέναι, (jon. pro μεθύναι) a praes. μεθίμι.

1) cum Accusat. Personae constructum, significat Dimittere, Missum facere: nonnumquam adjicitur ἵεναι, Ire; ubi μετῆναι reddi potest Sino, Permitto tibi, ut μετῆναι σε ἵεναι ἐπὶ τὴν ἄγρην, I. 40. et in Imperat. ἐμὲ μέδεις ἵεναι ἐπὶ τὴν θήρην, I. 37. f. ubi μέδεις per 9 litteram, sicut et I. 39. f. tenent libri omnes, excepta ed. Schaef. Alibi nudus est Accusativus; ut ἀπίεναι Μιλτιάδεα, Dimittere Miltiadem, nempe e vinculis, VI. 37. m. et λύσαντες μετῆκαν Μιλτιάδεα, ibid. f. μετιέναι (aor. 2.) τὸν Κῦρον, I. 128. m. οὐδαμῇ μετιέντα αὐτὸν, Nusquam prodire sinentem illum, I. 24. m. f. ταύτην με (τὴν γυναῖκα) μετιέντα, Duxatēra τὴν σιωτοῦ γῆμαι, Vis me hanc dimittere (missam facere) uxorem, IX. 111.

m. Semel reperitur Accusatio personae (subintellecto certe) adjectus Genitiōis rei: μετρίσαν (subintellige αὐτὸν) τῆς χρησιμοσύνης, (scil. ἔνεκx,) Missum fecerunt hominem cum sua vaticinandi operā; proprie, quod ad operam ejus, tamquam vatis (quam conducere voluerant) adtinet, IX. 33. f. N.

Hinc in Passivo, Dimitti. οὐ γὰρ μετρίτο (ἐμετρίτο cod. Med.) ὁ Γύγης, Non dimittebatur, Non erat ei abundi potestas, I. 12. a. ἐπεὶ τι μετρίθῃ (al. ἐμετρίθῃ), Postquam dimissus est, I. 114. m. f. μεμετρίμενοι (praet. perf. pro μεθιμίμενοι) ὑπὸ Δαρίου, V. 108. a. (coll. 107. f.) VI. 1. a. μεμετιμένους (unus cod. μεμεττιμένους) ἐκ τοῦ στρατοπέδου, VII. 229. a.

Item Fut. med. jónico more, Passivā notionē. εἶχε ἐλπίδας μετρίσσεσθαι ἐπὶ θαλάσσαν, V. 35. extr. (conf. Not. ad V. 35, 5. et VI. 11, 13.)

2) Μετρίναι cum Accus. Rei constructum, significat

a) Omittere, Negligere, Seponere, et similia. τὰ παρόντα ἀγαθὰ μετρίεις, I. 33. extr. μετρίεντες τὰς νομὰς νέμεισθαι, Equi Omittentes, Negligentes depasci consueva pascua, I. 78. a. μετρίῃσι, nempe τὸ βεβουλεύμενον, Omittunt, Negligunt, Abjiciunt consilium quod ante placuerat, I. 123. f. τοὶ μετρίεντι τὸν ἐπ' Ἑλλήνας στόλον, Omittenti tibi expeditionem adv. Græcos, Abjici-

enti consilium illius suscipiendæ, VII. 16, 2. a. ἡ πρεττον γυνή ἀποδεχθεῖσα μετρίσθαι μοι, IV. 98. a. τὰ τόξα μετρίεις, Omissis, Sepositis arcibus et telis, nempe, Gladiis et hastis nunc utentes, IX. 62. a. m.

b) Deponere, Demittere. μετρίναι τὴν ἀρχήν, Deponere imperium, III. 143. a. Venator crocodilorum tergum porci μετρίει εἰς μέσον τὸν ποταμόν, Deponit, Dimittit in medium flumen, II. 70. a. et paulo ante, μετρίσει τὴν ἀρχήν, ibid. μετρίκαν οἱ τὰς αἰχμάς, Submiserunt ei, (sive Deposuerunt coram illo) hastas suas, III. 128. f. N.

c) Emittere, Edere Vocem: Περσίδα γλώσσαν μετρίεις, VI. 29. extr. (conf. ἴνα.) Lacrymas: μετρίναι πολλὰ τῶν δακρύων, IX. 16. m. Germen vel Surculum, ἡ πῖνυς ἀποσκοπίσα βλαστὸν οὐδένα μετρίει, VI. 37. f.

d) Remittere, Condonare, Debitum: τὸν προσφευγόντων φόρον μετρίει ὁ βασιλεὺς, VI. 59. extr. Peccata, Delicta: Ἀθηναίοισι τὰς ἀμαρτὰδας πάσας μετρίημι, VIII. 140, 1. 2. pro quo est, ὁ βασιλεὺς ὑμῖν τὰς ἀμαρτ. ἀπίσις, ibid. 140, 2. f. μετρίει, quod legitur II. 70. a. VI. 37. f. et 59. extr. (pro quo minus recte μετρίει expressum in ed. Schaef.) idem valet ac μετρίσει, et est tertia persona praes. formata tamquam a prim. pers. μετρίω, per synopen pro μετρίει. Vide Var. Lect. ad loca cit. et ad I. 180. a.

Pro μετιόντις vero quod olim IX. 33. f. *legebatur, recte jam pri- dem μετιόντις restitutum est auctori.*

Μετιστάναι, proprie Transpone- re, Alio transferre, inde gene- ratum, Mutare. μετίσται τα νέμματα πάντα, I. 65. f. *Praet. activum, notione passivâ vel reciproâ. τῆς τύχης εὖ μετι- στήσης, Feliciter conversâ for- tunâ, I. 118. b. μετιστήκει, Recepit se, Discessit, VIII. 81. f.*

Medium, 1) absolute posi- tum. μετισταμένους ἐκ τῆς τάξεως, Discedentes ex acie, Deserentes ordines, IX. 58. a. m. 2) Cum Accusat. Ase re- movere, Submovere. μετα- στησάμενος τοὺς ἄλλους, Remo- tis arbitris, I. 89. a. VIII. 101. a. m.

Μετίσχειν, i. q. μετέχειν, Parti- cipem esse. τοῦ φόνου μετί- σχειν, V. 92, 3. extr.

Μετοικος, ου, ὁ, Advena, In- quilinus. τῆς τῶν Κρητῶν ἢ μετοίκων, IV. 151. m.

Μετονομάζειν, Mutare nomen, Aliud nomen imponere. ἀντι- Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ βασιλῆος -- Τυρτηνοῦς, I. 94. extr. Qui prius Cranai, dein Cecropidæ adpellati sunt, ædem postremo Ἀθηναῖοι μετωνο- μάσθησαν, VIII. 44. f.

[Μίττης, ὅτι tamquam una vox scribebatur in Vit. Hom. cap. 19. m. ubi nunc μετ' ὅπης Vide ibi Not. et infra vocab. Ὅπης.]

Μετορμίζεσθαι, Portum vel Sta- tionem navis mutare. εἰ προα-

γορεύω ἐκ τῆς ἐμῆς γῆς εἰς ἄλλαν μετορμίζεσθαι, In aliam terram navigare, II. 115. extr. ἀπὸ τοῦ Ἀρτιμισίου μετορμίζοντο εἰς τὴν Χαλκίδα, VII. 182. f.

Μετοχή, ἡ, Participatio. τούτους ἐξηκλήσαν τῆς (τοῦ ἱεροῦ) μετοχῆς, I. 144. a.

Μέτοχος, Particeps. ἐγὼ τῆς συμ- φορῆς τὸ πλεῖν μέτοχος εἰμι, Major pars hujus calamitatis ad me pertinet, III. 52. m.

Μετρεῖν, Metiri. μεμετρήκασι τὴν χώραν ὄρνυσι, σταδιοῖσι εἰς. II. 6. m. οὕτω μοι μεμετρήσεται, (jon. pro μεμέτρηται) Ita a me dimensi sunt, IV. 86. f. Conf. Καταμετρεῖν.

Μέτρον, ου, τὸ, Mensura. Φειδω- νος, τοῦ τὰ μέτρα ποιήσαντος Πελοποννησίοις, Qui Pelopon- nesiis mensuras constituit, VI. 127. m. N. τῶν ἐκφορίων τοῦ καρποῦ ταῦτα μέτρα τῇ Βαβυλω- νίῃ γῇ κατίσται, Frugum, quas fert illa terra, eadem mensura est, (eadem ratio quod ad copiam et mensuram spectat) quæ in terrâ Babylo- nica obtinet, IV. 198. b. N.

Disceptatum est quaenam fuerit Herodoti sententia, quum Nilum cum Istro conferens, II. 33. m. de suâ (ut ipse pro- fitetur) conjecturâ, ait, ὁ Νεῖ- λος τῷ Ἰστρῷ ἐκ τῶν ἴσων μέτρων ὁρμάται. Alios ut taceam, gallicus Interpres verba ista ita accepit, quasi nil aliud dixisset Herodotus nisi Videri sibi, Nilum ex eadem mundi plagâ, quâ Ister, cursum suum auspicari. (Le Nil part des mêmes points du monde que

l'Ister; le Nil dans la partie occidentale de la Lybie, comme l'Ister dans la partie occidentale de l'Europe. Herodote de M. Larcher, T. II. p. 27. et p. 230.) At, ut ab hoc incipiam, μέτρον Mensuram aliquam significat, de Plagâ mundi vero, aut de Puncto coeli, accipi nullo pacto potest. Deinde, si nihil aliud dicere voluisset Herodotus, nisi quod eum dicentem Larcherus facit, tota reliqua disputatio, quam et usque ad finem cap. 34. persequitur, nihil ad rem pertineret. Quid? quod id ipsum, Nilum ab occidente versus orientem fluere, jam in superioribus (cap. 31. medio) citra dubitationem adfirmavit, non tamquam suam conjecturam proposuit. Equidem, quum graeca Herodoti latine reddere conarer, ista ista μέτρα ita acceperam quasi his verbis Paria fero per totum utriusque fluminis cursum intervalla significarentur; ut Herodoti haec fuerit sententia, Nili cursum, priusquam ex Libya in Aegyptum incidat, parallelam (quam vulgo dicimus) directionem cum Istri cursu servare. Jam, fuisse quidem hanc Herodoto sententiam, ex totâ ejus disputatione satis intelligitur: sed disputationem istam iterum iterumque perlegens, et praescripta verba cum per se expendens, tum conferens cum extremis verbis capitis 34. plane intellexi, verbis istis aliud et amplius quidpiam significari, esseque illorum sententiam eam,

quam perspicue Valckenarius in Adnot. ad cap. 34. explanavit; scilicet, Conjectasse Herodotum, parem esse mensuram, parem longitudinem cursus Nili (inde a suis fontibus usque ad eum locum ubi in Aegyptum incidit) atque cursus Istri a suo inde fonte usque ad ostia quibus in Euxinum Pontum sese exonerat. Eandem sententiam, paulo quidem obscurius, exprimere voluisse Valla his latinis verbis videtur, Nilus pari tractu atque Ister meat. *Μετῶπλον, adverb. Continuat, aequatâ fronte. τὰς πρώτας (τῶν πῶν) εἰς τὴν τρίψαντες πάντες μετῶπλον, VII. 100. f. N.* *Μετῶπον, τὸ, Frons, Superficies, Latus quodlibet pyramidis. τῆς πυramίδος μετῶπον ἵναστα, (quod alibi κῶλον) II. 124. f.* *Μέχρι, (absque; in fine, etiam ubi sequitur οὐκ a vocali incipiens; rarius Μέχρις, ubi adjectu in fine consona non nisi librariorum consuetudini aut arbitrio deberi videtur; conf. Var. Lect. et Not. ad L. 181, 11.) Usque ad, Donec, Quoad, Quamdiu. Praepositio regens Genitium, significansque Terminum aliquem sive Loci, sive Numeri, sive Temporis praesertim, ita quidem ut, promiscue, modo inclusus intelligatur ille terminus, modo exclusus. μέχρι τοῦ γυναικός, II. 80. f. μέχρι τοῦτον οὐλ τοῦτον, Usque ad id tempus, I. 4. α. μέχρι ἐμεῦ, Ad meam usque aetatem, V. 114. f. et alibi. Item, praeposito articulo, τὸ μέχρι ἐμεῦ,*

III. 10. f. μέχρι τῆς ἐκείνου ζωῆς
Per totam ejus vitam, Quoad
(Quamdiu) in vitā futurus es-
set, III. 160. f.

Praesertim frequentatur for-
mula Μέχρι οὐ, οτου vel οσου.
Sic, ut ἰκον μέχρι οσου (al.
μέχρι ου) κῆρυα ἰδόντο αὐτίων,
Cesserunt necessitati, quam-
diu admodum indiguerant il-
lis, VIII. 3. m. f. Sed ple-
rumque Genitivus ille οὐ aut
ετου ita adjicitur, ut videri
possit prorsus abundare. μέχρι
ετου πληθώρας ἀγορῆς, II. 173.
a. cum Var. Lect. et Not.
μέχρις οὐς (sive rectius, μέχρι
ου) ὁκτῶ πύργων, I. 181. m.
μέχρι οὐ τροπίων τῶν θερνίων,
II. 19. m. f. μέχρις (aut μέ-
χρι) οὐ ἀγορῆς διαλυσίος, III.
104. m. Cujus ἀνακαλουθίας
rationem perspicite Hermannus
in Not. 251. ad Viger. ita ex-
plicavit, ut qui v. gr. dicit μέ-
χρι οὐ ὁκτῶ πύργων, intelliga-
tur initio dicere voluisse μέχρι
οὐ ὁκτῶ πύργων ἵσθαι, deinde oero
mutatā oratione, pro ultimis
verbis, dixerit ὁκτῶ πύργων,
nempe tamquam, quod copio-
sius dicere voluerat, nunc bre-
vius expressurus.

Μη, particula negativa, 1) In-
terdum cum οὐ jungitur, aliis
huic praeposita, aliis post-
posita; ita quidem, ut junctae
duae particulae, sive per se,
sive per ellipticam aliquam ra-
tionem, oim habeant simplicis
negationis. Negat, cum aliqua
quidem dubitationis significa-
tione, qui apud Nostrium V.
79. extr. ait, ἀλλὰ μᾶλλον μὴ

οὐ τοῦτο ἢ τὸ χρηστήριον: quod
idem valet ac si dixisset, ἀλλὰ
ὄρατε μᾶλλον μὴ οὐ etc. Sed
videte potius, ne hoc non
sit sententia oraculi; id est,
Sed videtur hæc non esse etc.
Negat etiam scriptor noster,
et quidem districte negat ubi
ait οὐ γὰρ μὴ ἀπώσεται, I.
199. f. quod simpliciter valet,
Nec enim repudiabit; passis
autem, si subtilius spectes, sub-
intelligere: οὐ γὰρ δίος ἵσθαι μὴ
ἀπώσεται: neque necesse vide-
tur ut cum viris doctis ἀπώσ-
εται corrigas, quandoquidem si-
millimum est illud Sophocle-
um, οὐ γὰρ σε μὴ γνώσι,
(Electr. as. 42. sq.) non γνώ-
σονται, et istud Demosthenis,
ἵσθαι τοῦτο δίος -- μὴ παρασπ-
ασθαι τι, Olynth. I. p. 10.
ed. Reisk. Alibi obvia quidem
sententia est, sed ellipseos ratio
ex pervulgato sermonis usu fere
obliterata, veluti in hisce: οὐ-
κὼν δίκαιον εἶναι ἰσθάναι -- μὴ
οὐκ ὑπερβαλλόμενοι τοῖσι ἔργοι-
σι, II. 110. f. εἰνάτη δὲ οὐκ
ἐξελύσσεται ἔφασκε, μὴ οὐ πλη-
μὴς ἰόντος τοῦ κύκλου, VI. 106.
extr. οὐτε σθεῖας κατίχησιν δυνή-
σεται, ὥστε οὐ μὴ (aliū, ὥστε
μὴ οὐ) διασπιδασθῆναι τὴν στρα-
τείην, VIII. 56. f. Conf. Μη-
χων, αυτι. 2.

2) μὴ τι γι aut μὴ τοι γι quo
sensu Herodotus dixerit IV.
76. a. ubi vulgo legitur,
μὴ τι γι ὡν ἀλλήλων etc. haud
satis exploratum videtur. Adi-
bi Var. Lect. et Not. Quod
vero II. 16. m. praeceuntibus
codd. nonnullis a nobis editum

est, ἢ μή τι γέ ἴσσι τῆς Ἀσίας, id cum usu alioqui peroulatogato particulae μή τι γέ nihil commune habet; sed aut adjectum pronomen τι οὖν quamdam maiorem addit orationi, aut simpliciter μέρος τι erit intelligendum, aut aliorum librorum scriptura μή τι γέ Herodoto fuerit restituenda, nempe ut legas μή τι γέ ἄλλων, collato simili loco, II. 91. a.

3) μή particula, ante vocab. Μηδευς, temere in editt. nonnullis omissa erat VII. 214. f. ubi οὐ maluisses. Sed alibi pariter μή ponit Herodotus ubi alii scriptores graeci οὐ posituri erant. Vide Not. ad Loc. cit.

Μηδαμᾶ (sive Μηδαμά, ut est constanter in aliis nonnullis codd) i. q. μηδαμῶς, Nequaquam, Omnino non. πρῆγμα, τὸ ἂν τοι προσδίω, μηδαμᾶ παρὰ χρησιν, I. 108. m. ubi μηδαμῶς praeferunt alii. ἄλλων μηδαμᾶ μηδαμῶν ἀνδράπων, Et nullorum (vel, Nec ullorum) omnino aliorum, II. 91. a.

Ut οὐδαμᾶ, sic et μηδαμᾶ vel μηδαμά, subinde potest etiam reddi Numquam. μή γε γινίσθαι μηδαμᾶ μείζονας ἀνδράπους τῶν νῦν, I. 68. a. ἰδὼν ὄψιν, τὴν μηδαμᾶ ὄφελον ἰδεῖν, Vidi visum quod utinam numquam (sive, nequaquam) vidissem, III. 65. a. μηδαμᾶ μηδὲν παθεῖν, Nihil umquam pati, VII. 50, 1. ubi paulo ante, ποιήσεως ἀν' οὐδαμᾶ οὐδέν. Conf. Οὐδαμᾶ vel Οὐδαμά.

Μηδαμοί, Nulli. I. 143. f. 144. a. II. 91. m. IV. 136. extr.

Μηδαμῶς, Nequaquam, IV. 83. m. et Var. Lect. I. 108. m.

Μηδὲ, Neque. Pro μηδὲ - - μηδὲ, est μηδὲ - - μήτε, II. 136. m. μηδὲ αὐτῷ ἐκείνῳ - - - μητε ἄλλον μηδένα: ubi quidem pro μηδὲ codd. nonnulli μήτε exhibent.

Μηδεῖς, Foemini. μηδεμῖν, sive rectius Μηδεμία, vide Οὐδεῖς, et Var. Lect. I. 136, 10.

Μηδὲν, Nihil, Nihilum. ἰς τὸ μηδὲν ἀπορίπτειν, Pro nihilo habere. ἡ ἡμετέρα ἰουδαϊσμός οὕτω ἀπέριπτα ἰς τὸ μηδὲν, I. 32. a. χωρὴν κακὴν τε καὶ τοῦ μηδεῖς ἀξίαν, VI. 137. a. m. τὸ μηδὲν, Homo nihili, vilis; Eunuchus intelligitur VIII. 106. m. ἄτι με ἀντ' ἀνδρὸς ἐποίησας τὸ μηδὲν εἶναι. Vide ibi Not.

Μηδίζειν, Cum Medis (Persis) sentire, Medorum partibus favere, IV. 144. f. VI. 64. f. VIII. 30. f. IX. 17. a.

Μηδισμός, ὁ, i. q. τὸ μηδίζω, Medorum studium, Inclinatione in partes Medorum. διὰ τὸν μηδισμὸν ὁ παῖς οἱ τέθνηκε, IV. 165. extr. ἰς τὸν μηδισμὸν ὀνειδίζων, VIII. 92. f. IX. 88. a.

Μῆδος, Medus, Persa. Sic, qui vulgo Persarum rex dicitur, βασιλεὺς ὁ Μῆδων vocatur, IV. 197. a.

Μῆκος, ἰς, τὸ, Longitudo, IV. 42. m. 195. a. et alibi. Temere vero μήκος olim edd. IV. 151. a. pro μήχος.

Μή ποτε, (jon. pro μήποτε) L. 77. extr. et alibi.

Μηκύνειν τὸν λόγον, Longiorem

instituere sermonem sive narrationem, II. 35. a.

Μήλων, ὄνος, ἡ, Papaver, II. 92. a. m. N.

Μήλιος, sive Μήλιος, ἡ, ον, (Adjectiv. a subst. τὸ μῆλον, Ovis,) Ovillus. τράπεζαι ἐπιπλάται μηλείων (al. μηλίων) κρεῶν, I. 119. m. — Sed Μηλιεύς κόλπος, Maliacus sinus, IV. 33. a. Et Μήλις (γῆ), Maliaca terra, VII. 198. a. VIII. 31. m.

Μῆλον, τὸ, Ovis. Erravit Scholiast. Venet. ad Iliad. δ'. 476. scribens, Herodotum Μῆλα διαισσε πάντα τὰ τετραπόδα. πρόβατον, ποτὶ μῆλον, Nostro dicitur Pecudum omne genus.

Μῆλον, τὸ, Malum, Pomum. μέγαθος κατὰ μῆλον, II. 92. m. Hastatorum quoddam genus in Xerxis exercitu in inferiore extremitate hastarum μῆλα nempe χρύσια, Mala aurea habebant, VII. 41. f. (conf. Σαυρωτήρ.) μῆλον ἐπὶ σκήπτρῳ, I. 195. f.

Μῆν particula, pro quâ in formulis jurandi μὲν usurpant Jones: vide in Μείν. Etiam pro γε μὴν, quod olim vulgabatur, γε μὲν dedere probati libri. πύθασθαι γε μὲν ὦν, VII. 152. m. οἱ γε μὲν ἄλλοι, VII. 234. f.

Μῆν, ὁ, Mensis. (conf. Μῆς.) Genit. ἱσταμένου τοῦ μηνός, VI. 106. f. μηνός τοῦ αὐτοῦ, Eodem mense, IX. 101. m. Plur. μῆνης ἐμβόλοις, I. 32. a. m. Dativ. pl. ἐν πολλοῖσι μῆνεσι, IV. 43. m. ubi olim quidem μῆσι edd. Sic, ἐν τρισὶ ἰτέροις μῆνεσι, VIII. 51. a. ne ibi qui-

dem absque varietate scripturae.

Μηνίην, Irasci, Succensere. μηνίειν μεγάλας Ἀριστοδήμῳ, VII. 229. exlr. Ἀθηναῖοι υμῖν μηνίουσιν, IX. 7. f. Subinde simul significat Iram suam alteri declarare, Expostulare cum altero, Exprobrare alteri male factum. Sic πίμψαντες Ἀθηναῖοι ἐμήνιον τοῖσι Ἐπιδαυρίοις, V. 84. a.

Μῆνις, ἰος, ἡ, Ira altâ mente reposita. τοῖσι μῆνις κατέσκηψε Ταλθύβιου, VII. 134. a. θύϊον ἐγένετο τὸ πρῆγμα ἐκ τῆς μῆνιος, VII. 137. m. f.

Μηνοειδής, ἰος, ὁ, ἡ, Lunatus, Lunæ crescentis cornua referens. διόρυχα βαθέην ἐρύσσειν, ἄγοντα μηνοειδέα, I. 75. m. f. οἱ δὲ βάρβαροι μηνοειδὲς ποιήσαντες (intellige τὰγμα μηνοειδὲς) τῶν νεῶν, VIII. 16. a.

Μηρός, οὔ, ὁ, Herodoto non solum est Femur proprie dictum, ut VI. 75. m. f. sed et quælibet pars cruris cameli inter duos articulos comprehensa. κάμηλος ἐν ταῖσι ὀπισθίαισι σκέλαις ἔχει τέσσαρας μηρούς καὶ γούνατα τέσσαρα, III. 103. N.

Μήτηρ, ἡς, ἡ, Uterus. ὁ σκύμνος ἐν τῇ μητρὶ ἰών, III. 108. f. sed mox ibid. in Plurali, ἀμύσσει τὰς μήτρας, et paulo superius, τὰ δὲ (τίκτω) ἐν τῇ μητρὶ πλασσεται, et συνεβαλλαι τῷ τέκνῳ τὰς μήτρας.

Μητρόθιν, adverb., A matre. καταλέξει ἰωντὸν μητρόθιν, I. 173. f.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, Avus maternus, III. 51. a. ἔχων τὸ οὔ-

νομα ἀπὸ τοῦ μητροπάτορος, VI. 131. a.

Μητρόπολις, ἰος, ῆ, Mater aliarum civitatum vel coloniarum. Sic Athenæ dicuntur μητροπολις Jonicarum omnium civitatum, VII. 51. m. Item Doris regio, inter Thessaliam et Phocidem interjecta dicitur μητρόπολις Δωριέων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ, VIII. 31.

Μητρυνή, ῆς, ῆ, Noverca, εἶναι καὶ τῷ ἔργῳ μητρυνή τῇ Φρονίμῳ, IV. 154. a.

Μήτρος, ως, ὁ, Avunculus maternus. ἐκδόδους τὸν ἑαυτοῦ μήτρωα, IV. 80. f.

Μηχανάσθαι, Moliri, et similia. τὸ πᾶν μηχανήσασθαι ἐπ' αἰγιότησι, VI. 88. a. τὰ ἔχθιστα ἐς αὐτὸν πάντα ἐμχανάτο, VI. 121. extr. λαγὸν μηχανήσάμενος, Leporem callide intruxit, I. 128. f. εἰα ἐμχανῶ τότε, Quæ tu tunc molitus es, VIII. 106. m. f. ἡμῖς αὐτοὶ τὰ σστυρήν μηχανώμενοι, VII. 172. extr. πρὸς ταῦτα ταῦτα ἐμχανέοντο, VIII. 7. a. (conf. Ἀντιμηχ.) ὡς ἀπόστασιν μηχανέοντο (jon. pro μηχανοῦντο ex μηχανέοντο, ethoc μηχανῶντο ex μηχανοοῦντο,) VI. 46. a.

Μηχανή, ῆς, ῆ, 1) Ars, Artificium, Ratio et via efficiendi aliquid. ἤτοι κλήρῳ, - ἢ ἄλλῃ τινὶ μηχανῇ, III. 83. m. εἴ τίς ἐστὶ μηχανή, ἴδι καὶ περὶ etc. VIII. 57. m. μηδεμίῃ μηχανῇ, Nullo pacto, Nequaquam. συμβουλεύω τοι, μηδεμίῃ μηχανῇ ἄγαν τούτους ἐπὶ τοὺς πατίδας, VII. 51. m. Herodoteum non videtur esse

quod legitur in VII. Hom. cap. 10. ἀπὸ τῆς ποιήσεως τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων.

2) Notandæ locutiones hujusmodi, familiares Nostro: οὐδεμίῃ εἶναι μηχανὴν ὅπως οὐ τῷ αὐτῷ προσθήσεται, Fieri nullo pacto posset quin etc. II. 160. f. ἔστι τοι οὐδεμίῃ μηχανῇ μὴ οὐκ ἀπολαλέναι κακίστα, II. 181. m. οὐκ ἔστι μηχανῇ οὐδεμίῃ τὸ μὴ κείνῳ ἐπιβουλεύειν ἡμοί, Fieri non potest quin ille mihi insidietur, Nulli prorsus dubitationi locus est, I. 209. f. οὐδεμίῃ μηχανῇ, ἴδι, εἶναι μὴ οὐ σφι ἐκείνῳ υποδείσεται, III. 51. a. Quibus in locis omnibus vera esse scriptura videtur οὐδεμία et οὐδεμίαν, quam offerunt probati nonnulli codices. Vide infra in Οὐδεῖς.

Μῆχος, τὸ, idem fere ac μηχανή: præsertim vero dicitur μῆχος κακοῦ, Artificium contra malum, Remedium mali. τοῖτε γάρ οἱ κακοῦ εἶναι μῆχος, II. 181. m. ἐπεὶ τε κακοῦ οὐδὲν ἢ σφι μῆχος, IV. 151. a. N.

Μία, vide in Εἷς.

Μιαιφόνος, ὁ, ῆ, Sanguinarius, Crudelis: Compar. Κυβέλου μιαιφονώτερος, V. 92, 6. a. αἰδικώτερον οὐδὲν ἐστὶ, οὐδὲ μιαιφονώτερον, V. 92, 1. a.

[Μινύειν vel Μινύειν. Hanc verbi formam non usurpat Noster; sed Μίσγειν dicit.]

Μιλτηλοφής, ὅς, ὁ, ῆ, Rubro tinctus. ἡὲς μιλτηλοφής, III. 58. a.

Μίλτος, ου, ῆ, Minium, Rubrica, Rubrum. τὸ σῶμα χρίσται μίλτῳ, IV. 191. a. VII. 68. m.

Μιλτοῦν, Rubro tingere. μιλοῦνται πάντες οὗτοι, IV. 194.

Μιμῆσθαι, verbum Med., Imitari. Partic. Pass. μιμημένους, Ad similitudinem expressus, III. 78. a. 86. a.

Μιμήσκων, vide Ἀναμινεῖν et Ἐπιμινεῖν. et conf. Μιᾶσθαι.

Μιν, Accusativus pronominis, jonice positus, 1) pro αὐτόν, Illum. ἔπορα μιν ἐξίστα, I. 10. m. Sic I. 12. m. 13. m. 24. m. et frequenter alibi; Sic item junguntur subinde μιν μιν, pro μιν αὐτόν, ut I. 183. m. f. II. 73. a. Semel μιν in μιν mutandum censui, IV. 81. f. ubi erat, βουλόμενον εἰδέναι --- κλιῦν μιν πάντας Σκύδας etc. At teneri, ibi fortasse debuerat μιν, quod communi consensu ibi dederant libri omnes. Similiter enim et alibi pronomem personale tertiae personae pleonastice adpositum in Musis reperitur; veluti, τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θουμάσια οἱ ἐξέποιησε, II. 175. a. ἀπικομένη δὲ τῇ μητρὶ ἐσθλὴς ἐς τὰς χεῖρας οἱ τῶν σπλάγχων, VI. 68. a. conf. Not. ad I. 86, 28 sq.

2) μιν pro αὐτόν, Se. ἰκίττω μὴ μιν ἀναγκάζω ἐνδοῖν, I. 11. m. αὐτὸν διαχράσθαι μιν, I. 24. a. m. 45. a. Ubi Themistocles apud Nostrum VII. 143. a. αὐτ., οὐκ ἂν οὕτω μιν δακτυλὸν ἡπίως χρῆσθαι, in latinā versione pronomem μιν cum Valla ad Apollinem retuli; quod, quamquam ad sententiae quādam summam nihil refert, nollem factum. μιν ibi ad δοκίμην pertinet, et verbum κρηῖσθαι

passivā notione, non activā, erat accipiendum: Sese existimare, ait Themistocles, non futurum fuisse ut tam mite oraculum redderetur. Videri poterat μιν etiam pro dativo ἰαντῷ positum, ubi Croesum dicentem facit Herodotus, I. 86. m. ὡς δὲ ἄρα μιν προστῆναι (sive rectius, προσετῆναι) τοῦτο, Hoc igitur quum animo suo (inquit) obversaretur. Scilicet προσετῆναι aliā quidem cum dativo casu construitur; sed nihil impedit quo minus, in istā potissimum notione quae hujus est loci, etiam cum Accusativo idem construi potuerit, quemadmodum eādem notione perinde τοῦτο ἰπῆλθι μοι et ἰπῆλθι με dici potuit. Conf. Ἐπίρχισθαι.

3) μιν pro αὐτῇ. ὥστε μὴ μαθῶν μιν ὀφθίσαν ὑπὸ σέῃ, I. 9. a. οἱ μιν (τὴν μητέρα) ἐτίμησαν, I. 31. f. οἱ περ μιν (τὴν γέφυραν) ἔξευξαν, IV. 97. m.

Μίνως, Minos, nomen propriū. Accusat. Μίνων, Μίνω, Μίνωα, quia et Μίνω, in diversa abeuntibus tum edd. tum mssis VII. 170. a. et 171. a. cum Var. Lect. et Not. ad cap. 170.

Μίξις, ιος, ῆ, Concubitus. μίξις τούτων ἐμφανὲς ἐστὶ, III. 101. a. I. 203. f. ἰπικισσὺν τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῖν, IV. 172. m. Conf. Ἐπίκιστος.

Μίξοπαρθενος ἔχοντα, Partim virgo, partim serpens, IV. 9. a.

Μίσγειν, idem quod ἀλῆς μισγύναι, Miscere. In Passivo prae-

seruim de Congressu venereo, de Coitu, usurpatur. μίσγεσθαι γυναιξί, Π. 64. m. et max, μίσγονται ἐν ἱεροῖσι, Coeunt in locis sacris, ibid. μισγόμενον τινα νεκρῷ γυναικός, Π. 89. b. γυναικὶ τραγὸς ἐμίσγετο, Π. 46. f. Adde I. 198. a. III. 118. m. et f. et cet. Etiam Mulier dicitur μισθῆναι ἀνδρί, Π. 199. a. ἐμίσγετο τῷ ναυκλήρῳ, I. 5. a.

Compositum συμμίσγεσθαι latiore usum habet, et generatim Miscere quolibet modo, Congredi colloquendi causâ, Convenire aliquem, significat.

Μισθός, οὗ, ὁ, Merces. ἰδήτεον ἐπὶ μισθῷ, VIII. 137. a. Salarium aruspici, IX. 33. m. et f.

Μισθοῦν, Locare, Elocare aedificium exstruendum. Ἀμφικτυόνων μισθώσαντων τὸν νηὸν τριηκοσίων ταλάντων ἐξεργάσασθαι, Π. 180. a. *In Medio*, Conducere (sibi) operam alicujus. ὥς μιν οἱ Ἀργεῖοι ἐμισθοῦντο, IX. 34. a. μισθώσασθαι πλοῖον, Pactâ mercede conducere navigium, I. 24. a. *Passiv.* μεμισθωμένος οὐκ ὀλίγον, Haud exiguâ mercede conductus, IX. 37. f.

Μισθωμα, τὸ, Pretium de quo pro conficiendo opere conventum est, II. 180. m.

Μισότυραννος, ὁ, Tyrannorum inimicus, VI. 121. a. 123. a.

Μιστύλλιν, *vide* Δικμιστύλλιν.

Μίτρα, ης, ἡ, Persicum nomen Veneris, I. 131. extr. cum *Not.*

Μίτρη, ης, ἡ, Fascia, Mitra, Capitis tegumentum Babyliorum et Assyriorum, qui τὰς κεφαλὰς μίτρησι ἀναδέονται, I. 195. m.

Μιτρηφόρος, ου, ὁ, Mitram gestans, VII. 62. b.

Μνᾶσθαι, Ambire. *Hinc* μεταίμιος ἀρχήν, I. 96. f. Τόμης συνίσα οὐκ αὐτὴν μὴ μεταίμιον, ἀλλὰ τὴν Μασσαγέτιον βασιλῆην, I. 205. m.

Μνᾶσθαι, (*sive* Μνείσθαι, unde derivabatur ἀναμνέσται, quod olim legebatur I. 173. f. Recordari, Meminisse. *Praet. pass.* μέμνημαι, Memor sum; unde *Plusquamperf.* ἐμμενίατο, (*jon. pro* ἐμμένητο) Recordati erant, vel Recordabantur, II. 104. a. *Particip.* μεμνημένος τὸν ἐτίλιν, VII. 18. m. τῶν ἐνταλῶν μεμνημένος ἐπιλαθάνετο (i. q. ἐκὼν ἐπιλανθάνετο,) III. 147. b. (*conf.* Ἐπιλαθ. et Ἐπιληθ. σθαι.) *Imperat.* μέμνιο, pro μέμνησο, quasi a *Praet.* μέμνημαι, possum verbum *Μέμνημαι* fuisset formatum. ὧ δίσποτα, μέμνιο τῶν Ἀθηναίων, V. 105. extr. ὥς ἐμὶ εὖ μεμνησθαι, II. 125. f. *Aor. pr.* τοῖτου μῆτις μνησθῆς, Hujus nullam amplius fac mentionem, VII. 159. f. παῖδός περὶ μὴ μνησθῆτε ἐτι, II. 36. f. τὰς δύο τῶν ὁδῶν οὐκ ἀξίῳ μνησθῆναι, II. 20. a. *Fut.* μεμνήσεσθε τῶν ἐμῶν λόγων, VIII. 62. extr.

Μνεία, ης, ἡ, (i. q. *comm.* μνᾶ) Libra, Mina. εἴκοσι μνείας, II. 180. extr.

Μνήμα, τὸ, Monumentum, VII. 228. m. in *Epigr.*

Μνήμη, ἡ, Memoria, Mentio. τοῦ μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχον ἐστὶ, I. 14. a. VI. 122. a. τοῦ καὶ ὄλγον τι πρότερον μνήμην εἶχον, Cujus paulo ante feci mentionem, IV. 81. a. et 79. a. Sic μνήμην ποιῆσθαι τινος, I. 15. a. V. 74. f. VI. 55. *extr.* μνήμην ἐπασκέειν, Memoriam rerum gestarum excolere, II. 77. a. N.

Μνημεῖον, τὸ, (*comm.* μνημεῖον) Monumentum. μνημεῖον ἑωυτῆς πατρὸς πέσθαι, II. 135. m.

Μνημονεύειν, Recordari. μνημονεύων τὰ ἑπεία, I. 36. m. f.

Μνημόσυον, τὸ, Monumentum.

Proprie est Neutrum Adjectivi

Μνημόσυνος, ὁ, ἡ, Ad conservandam et posteris tradendam memoriam (*rei aut hominis alicujus*) comparatus.

Itaque non solum in Sing. dicitur, τοῦτο ἀναθῆναι εἰς Διόφους μνημόσυνον ἑωυτῆς, II. 135. m. μνημόσυνον ἑωυτοῦ ληψέσθαι, IV. 166. a. sed, quemadmodum in aliis Adjectivis frequenter Pluralem pro Singulari ponit Noster, sic etiam plurali numero μνημόσυνα dicit ubi non nisi Unum monumentum intelligitur. Sic, καὶ σφί μνημόσυνα ἰδοῦτε ληψέσθαι, II. 148. a. ubi de uno agitur Labyrintho. μνημόσυνα ληψέσθαι εἰς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον, VI. 109. a. m. ubi iterum non nisi una res intelligitur, quare ibi alia μνημόσυνα praeferunt. μνημόσυνα τοι γνώμης τῆς ἐμῆς καταληψέσθαι θίλω, IX. 16. a. m. Quando II. 136. f. αὐτὸ μνημόσυνον πυρραῖδα ληψέσθαι, possis μνη-

Lex. Herod. Pars II.

μόσυνον *tamquam Adjectivum accipere*, Pyramidem quae ipsius memoriam ad posteros propagaret; *possis vero perinde etiam duo Substantiva per Adpositionem, quam vocant Grammatici, juncta intelligere. Similiter, ταῦτα τὰ ἑπεία φασὶ αὐτὸν ληψέσθαι μνημόσυνα, VII. 226. extr.*

Μνησικακίειν, Acceptae injuriae morem esse. οὐ μνησικακίωμεν, VIII. 29. f.

Μνήστις, ἡ, Recordatio. οὕτω δὲ Γέλωνος μνήστις γέγονε, *semper vobis*, Ita nimirum recordatio vos subiit Gelonis, VII. 158. m.

Μόγισ, (*jon.* ἰ. γ. μόλις), Vix, *Aegre. μόγισ δὲ δὴ κατὰ ἀντιπαύδης*, I. 116. a.

Μοῖρα, G. μοίρης, D. μοῖρη, Acc. μοῖραν, pro quo frequentius quidem μοῖρην praeferunt *edd.*

I. Ad formationem vocabuli quod spectat, Nominativum μοῖρα (non μοίρη) agnoscunt veteres libri omnes I. 146. et VII. 157. recte, quoniam a breve in η non mutant Jones. Unus Schaefer. eumque secutus Borh. priore in loco, contra librorum praescriptum, μοῖρη ediderunt, sed posteriori in loco hi quoque librorum scripturam intemeratam reliquerunt. In Accusat. scripturam μοῖραν communi consensu tenent IV. 145. f. *edd.* et mssu omnes. Alibi subinde μοῖραν pravo accentu, frequentius vero μοῖρην edebatur, sed vix est dubitandi locus, quin haec scriptura male sedulae diligentiae debeatur partim li-

H

brariorum, partim Editorum, formas quaslibet, quae ipsis jonicae esse videbuntur, obtrudere Herodoto satagentium; qui quum viderent in Genit. μοῖρας, in Dat. μοῖρῃ ab hoc Scriptore usurpari, etiam Accusativum μοῖρην formandum putarunt. Quare alteram formam, μοῖραν, utpote unice veram, ubique restitutam velim auctori. Eandemque etiam ubique fere servatam in codd. nonnullis, quos in Var. Lect. indicavi, vidimus: nam, quod passim in his codd. μοῖραν penultimā acutā scribitur, id quidem viliosum est, et hactenus recte Wess. ad I. 75. a. monuit » scripturam hanc Jonum non esse: « at nimirum ne aliorum quidem Graecorum est, sed μοῖραν penultimā circumflexā scribi debebat. Quod si in communi lingua vera esset Accusativi forma μοῖραν, ultimā productā, tum quidem Herodotus suo idiomate μοῖρην dicturus fuisset. (Obiter hic monere liceat, quod in Var. Lect. I. 73, 3. scripsi » μοῖραν Vind. et Arch. « pro eo scribere me debuisset » μοῖραν Med. et Arch. « tum notandum, quod ibidem μοῖραν recte scribitur in codd. F. Pa. Pc. non μοῖραν, ut ex Med. citat Wess. Denique in Var. Lect. ad V. 69, 6 sq. monere debueram, codicem F. ibi non μοῖρην dare cum editis, sed μοῖραν sicut V. 57, 6.) Caeterum eodem modo, ut Noster, sic et Homerus nominativum μοῖρα, Acc. μοῖραν, et dativum μοῖρῃ usurpaverat.

II. Significat autem Μοῖρα apud Nostrum

1. Partem vel Portionem quaecumque; sigillatim aëro Terræ portionem, Terræ tractum qui est in Ditione et potestate alicujus. οὐκ εἰσρχήσῃ μοῖρα, Pars non minima, I. 146. a. 204. a. VII. 157. m. μοῖραν τιμίσαν μετέχοντες, IV. 145. f. δυνάμει μοῖρας δασάμενοι Αἰγύπτου πάσαν, II. 147. m. (conf. Διόγ.) προσκτήσασθαι (γῆν) πρὸς τὴν ἰαυτοῦ μοῖραν (sulgo μοῖραν, hic et alibi) βουλομένους, I. 73. a. ἰσχυραίνετο εἰς τὴν Περσίαν μοῖραν, In ditionem, in fines Persarum, I. 75. a. τῆς χάρις ταύτης ἀπολαχόντες τὴν Ταναχρικὴν μοῖραν, V. 57. πλὴν μοῖρας τῆς Ἀραβίας, VII. 91. a. τῆς Ἑλλασπίνης μοῖρας, γῆς δὲ τῆς Ἰστιάκτιδος, τὰς κώμας, VIII. 23. f. Similiter I. 82. a. 106. f. IX. 65. a.

2. Etiam, quas latine Partes dicimus quibus aliquis favet, singulari numero μοῖραν dicit Herodotus. τὸν Ἀθηναίων δῆμον πρὸς τὴν ἰαυτοῦ μοῖραν προσέδηκατο, V. 69. m. N.

3. ἐν οὐδεμῇ μοῖρῃ μεγάλῃ ἄγειν τινα, Nullo magno loco habere, Neutiquam magni aestimare aliquem, II. 172. a.

4. Μοῖρα, Fatum. σωτοῦ μοῖρῃ περιέμεις, I. 121. a. ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἰαυτοῦ, III. 142. m. et IV. 164. extr. ubi aeternam scripturam servavit cod. F. Etiam in Plurali, Μοῖραι, Fata. οὐκ οἶόν τι ἐγένετο παρὰ μοῖρας, I. 91. a. ubi eadem

notione, quae hic μοῖραι dicuntur, paulo post ἡ πεπρωμένη nominatur.

Μοιχίδιος, η, ον, Ex adulterio natus, I. 137. f. ubi μοιχιδία intelliguntur Facinora ab eo admissa qui ex adulterio natus est.

Μολυβδος, ό, Plumbum. νόμισμα νέφους μολυβδου, (al. μολιβδου) III. 56. b. N.

Μονή, ἡς, ἡ, ι. q. τὸ μένιν, Manere in aliquā regione, Non exire. I. 94. m. f.

[Μόνος. Hac vocabuli formā nusquam utitur Herodotus; sed constanter Μῶνος dicit. Quare non tam probabilis proclivisque, quam primā specie videri poterat, conjectura erat Valckenarii, μέν οἱ in μόνος mutantis IV. 48. a. Vide supra in Μῆν, nam. 1. Nihilo vero magis Herodoteum videri debet quod in Vit. Hom. cap. 37. m. f. legitur, μωνότατον τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικόν Ἱδιος.]

[Μονότροπος, Solitarius homo, Vit. Hom. 4. a. N.]

Μόριον, τὸ, diminutivum vocabuli μοῖρα, sed idem significans ac μοῖρα vel μέρος, Pars. τρία μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν, II. 46. a. Cui constructioni consentaneum est quod cum Dividendi verbis omittitur ἐς praepositio. (Conf. verbum Δαξίν.) μόριον, nempe τῆς διωρυχος, ἔσον αυτοῖσι ἐπίβαλλε, VII. 23. m. f.

Μόρος, ου, ό, Fatum, Mors, Genus mortis, praesertim violentae. τίς μορῶ τὸν παῖδα κατήχησας, I. 117. a. N. τοιοῦτω μορῶ ἐχρήσατο ό παῖς, I. 117.

extr. ἀποσφί μορῶ τιτλεύεται ὑπὸ τῶν οἰκηώτατων, III. 65. m. τούτῃ τῷ μορῶ διαφθάρσαν, V. 21. a. pro quo est, in eadem fere sententiā, τρώπῃ τοιοῦτῃ ἐτιλεύησι, V. 48. a. ἐμνηχρήσατο Φρίξῃ μορον, VII. 197. a. διαφθάρῃναι αἰσχίστῃ μορῷ, IX. 17. f.

Μόρσιμος, ό, ἡ, Fatalis, Fato destinatus. ἰδοῦσι μόρσιμον εἶναι ἤδη τῇ Βαβυλῶνι ἀλίσκισθαι, III. 154. a.

Μόσχος, ου, ό, non modo Vitulus junior, sed et Bos paulo adultior, modo nondum aratro aptus. Sic de Apide, ό μόσχος οὗτος ό Ἄπις καλεομένης, III. 28. f.

Μουναρχέειν, Solum regnare. ἐμουναρχεῖσσι χρόνον οὐκ ὀλίγον, V. 46. f. ἐπὶ τούτῳ μουναρχέοντος, V. 61. a.

Μουναρχία, ἡ, Unius imperium. κῶς ἂν εἴη χρῆμα κατηρητημένον μουναρχήῃ, III. 80. a. m. ολιγαρχίῃ ἀπέβη ἐς μουναρχήν, III. 82. m. ἡ μουναρχή κρατίστη, III. 82. f. ἀναλαμβάνει τὴν μουναρχήν Ἰπποκράτης, VII. 154. a.

Μουναρχος, ό, Solus imperans, III. 80. et 82. saepius. Τὸν V. 46. m. ubi idem atque τύραννος. Sic et ό τῶν Ἀγραγαγνίων μουναρχος, VII. 165. a. τὸν μούναρχον τῶν Ζαγκλαίων, VI. 23. m.

Μουνογενής παῖς, Unigenitus, Unicus filius, VII. 221. extr.

Μουνόκωλον οἶκημα, Aedificium sive Habitaculum cuius unum solum Latus (scil. anterius) conspicitur; nempe, quoniam aedificia sunt utrimque contigua, a postica vero parte est murus

- urbis, I. 179. m. N. Conf. Κῶλον.
- Μουνόλιθος, ὁ, ἡ, Ex unico saxo confectus. οἰκημα μουνόλιθον et στήλη μουνόλιθος, II. 175. m. Conf. Not. ad II. 155. f. ubi πῶς ἐξ ἐνὸς λίθου πεποιημένος.
- Μουνομαχείειν, Singulari pugna dimicare. Cum dat. δυοῖσι οὐκ ἀν. μουνομαχείοιμι, VII. 104. m. τοῦτόν οἱ μουνομαχῆσαι, IX. 26. m. Paulo diversâ ratione apud Nostrum, IX. 27. f. Athenienses, de se et de Marathoniam pugna loquentes dicunt, μῦνοι Ἑλλήνων μουνομαχῆσαντες τῷ Πέρσῃ, i. e. μῦνοι μαχησάμενοι τῷ Πέρσῃ. Conf. Not. ad IX. 48, 15.
- Μουνομαχίη, ἡ, Singulare certamen. μουνομ. τριφασίη, V. 1. m. μουνομαχίην ἐπασκίειν, VI. 92. f.
- Μῦνον, Adverb. jon. pro μόνον, ut μῦνος pro μόνος. Neque aliter accipiendum IV. 10. f. ubi vide Not.
- Μῦνος, (jon. pro μόνος) Solus. ὅτι μὴ Χῖοι μῦνοι, I. 18. f. μῦνος πάντων ἀνθρώπων, I. 25. f. εἷς μῦνος παῖς, I. 38. f. νομί-
σας μῦνον εἶναι ματτήϊον τὸ ἐν Δελφοῖσι, I. 49. m. Δία θιῶν καὶ Διόνυσον μῦνους εἰβονται, II. 29. f. et sic constanter alibi. μῦνος olim edebatur III. 122. a. m. ubi πρῶτος mss. fere omnes dederunt.
- μῦνος generis communis esse existimavit Wess. quasi μῦνον IV. 10. f. et μῦνου VII. 224. f. essent foeminini generis, quod secus est. Vide Adnot. ad IV. 10, 18.
- Μουνοῦν, Solum relinquere, De-

- serere, Nudare. μεμυσταμένον συμμαχῶν, I. 102. f. VI. 15. f. VIII. 62. δ. μυσσέντα αὐτὸν (nempe, remotis arbitris) αἶρετο αὐτόν, I. 116. m. κενωθισίων αὐτῶν, IV. 113. a. VI. 75. a. οἱ μὲν δὲ ἐμυσσούντο, VIII. 123. f. ubi de his quorum Quisque non nisi unum calculum, quo ipse nominaretur, in urnâ invenit.
- Μουσόφθαλμος, ὁ, ἡ, Unoculus, III. 116. IV. 27.
- Μουσωνῆς, ὁ, ἡ, In unum concretus, In unum coalitus. γνάθος ἔχουσα ἐδόντως μουσ-
φύας, IX. 83. f.
- Μουσική, ἡ, Cantus. ἔρῃ εἶχον ἀμφὶ τι μουσικῇ καὶ τῷ λεγομέ-
νῳ εἰς τὸ μέσον, VI. 129. a.
- Μουσικοίς, ὁ, ἐλ ἡ, Poeta lyri-
cus, Poëtria lyrica. ἀδελφεὶς Σαπφύς τῆς μουσικοῦ, II. 135. a.
- Μοχθηρὸς, ἡ, ὄν, Molestus, Mi-
ser. μοχθηρῆς εὐσεῖς τῆς ζῆς, VII. 46. f.
- Μοχλεύειν, Vectibus et palangis aliquid promovere. τῶν τις αὐτὴν (τὴν μουνόλιθον στήλην) μοχ-
λεύοντων, II. 175. ext.
- Μυγαλὴ vel Μυγάλη, ἡ, Mus
araneus. τὰς μυγαλὰς vulgo II. 67, 5. ubi μυγάλας F. μυγαλὰς Pa. et ed. Schaeff. μυγάλη et μυγαλὴ promiscue scriptura re-
periri monuerunt H. Steph. Thes. II. 992. d. e. et Gesner de Quadruped. p. 747. μυγα-
λῇ, ultimâ acutâ, scribitur apud Athenaeum VII. 300. a. Eodem accentu scriptum hoc vocab. exhibent apud Suidam editiones omnes ante Kusterum,

qui suo arbitrio μυγαλῇ. No-
cimus idem animalculum pas-
sim etiam μυγαλὴν vocari: quid
formā si h. l. uti voluisset
Herodotus, videtur in Plura-
li μυγαλίας potius, quam con-
tracte μυγαλᾶς, fuisse dicturus.
Μύδρος σιδήρεος, Massa ferrea. I.
165. m. f.

Μύδων, Initiare: ὅστις τὰ Καβέ-
λων ὄργια μιμνῆται, II. 51. m.
ὁ βουλόμενος μιμνῆται, VIII. 66.
m.

Μύκης, πτερός, ὁ, Fungus; ubi de
Ense vel gladio agitur, Μύκης
intelligitur Extremum vaginac
claustrum sive vinculum æ-
neum, fungi figurā. τοῦ κουλ-
οῦ τοῦ ξίφους ὁ μύκης ἀποτί-
πτει, III. 64. m. N.

Μυκωτῆρες, οἱ, Nares, II. 86. a.
m.

Μυριάρχος, ὁ, Decem millibus
præfectus, VII. 81.

Μυριάς, αἶδος, ἡ, Myrias, De-
cem millia. Per μυριάδας ini-
tus est numerus militum in
exercitu Xerxis, repertæque sunt
ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν μυριά-
δες, VII. 60. τριήκοντα μυριά-
δων στρατοῦ, IX. 70. f. ubi
μυριάδων scribitur in cod. F.
nescio an et in aliis nonnullis.
Pro eo quod III. 159. f. οὐλ-
γο legitur, πέντε μυριάδων
τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συν-
ῆλθε, oerum puto et Herodoto
restituendum id quod codex
Arch. offert, πέντε μυριάδες.
Vide ibi Var. Lect. et Not.

Sicut, ubi de Nummis agi-
tur, ad vocab. μυριάς subin-
telligitur Genitius δρχυῶν; sic,
ubi de Frumento, intelligitur

μυδίωνων, Modiorum. πρὸς γὰρ,
(scilicet πρὸς τῷ τε τῆς Μοίρης
λίμνης γινομένῳ ἀργυρίῳ καὶ πρὸς
τοῖς ἑπτακασίοις ταλάντοις) δύο
καὶ δέκα μυριάσι Περσῶν τε τοῖ-
σι ἐν τῷ Λευκῷ τείχεϊ κατοικη-
μένοις καταμετροῦσι καὶ τοῖσι
τούτων ἱπαιούρμει, III. 91. f.
ubi ita, uti hic factum, inter-
pungenda videtur oratio, ut
ea sit sententia quam Gronovius
in Notis ad h. l. proposuerat;
nempe, Insuper enim centum
et viginti millia medimnorum
Persis etiam in Albo castello
Memphios considentibus me-
tiuntur et eorum auxiliaribus.
Conf. Schaeferum ad Bosā El-
lipses Graecas, p. 270 seq.
Et ego quoque, locum hunc
in latinā Nostrā versione ali-
ter interpretans, et verba δύο
καὶ δέκα μυριάσι cum Valla ad
Persas eorumque auxiliares
referens, pulcre quidem no-
eram istum graeci sermonis u-
sum, ubi de Frumento agi-
tur, genitium μυδίωνων ad vo-
cab. μυριάς pertinentem omít-
tendi; sed offenderat me stru-
ctura vocabuli μυριάσι in Dati-
vo casu positi, pro quo Accu-
sativum desideraveram. Nunc
vero videor mihi rationem in-
telligere, qua ferendus ille Da-
tīvus accipiendusque sit. Scili-
cet, verbum καταμετροῦσι per
se positum, praesertim ubi pau-
lo ante disertā mentio facta est
εἶναι, idem valet ac καταμε-
τροῦσι εἶναι, ita ut nec opus
fuerit cum Aldo et junioribus
nonnullis codicibus vocabulum
εἶναι hoc loco repetere, neque

ex Schaeferi conjectura πρὸς in πυρὸς mutare. Jam quemadmodum latine non incommode dixeris, Metiri militibus frumentum tali aut tali mensurâ, tali quantitate; similiter in graeco sermone qui Dativo casu pro Latinorum Ablativo utitur, numerus modiorum, qui militibus distribuebantur, Dativo casu potuit exprimi.

Μυρίζων, Ungere. μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα, I. 195. m.

Μυρίκη, ἡ, Myrica, Tamarix, frutex, et ejusdem baccae. ἐν μυρίκης πεποιημένη θύρη, II. 96. m. (conf. Θύρη.) μέλι ἐκ μυρίκης τε καὶ πυροῦ ποιεῖται, VII. 31. b.

Μύριος, ἡ, ιον, Decies mille, Infinitus, Immensus. Nempe non solum in Plurali usurpat Noster hoc vocab. sed et in Singulari; certe in Foeminino genere, ut μύρη ἱππος, Decies mille equites. (vide ἱππος, ἡ.) Sed et μύρη κακότης, μύρη ὑδαμονία. Infinita miseria, immensa prosperitas, VI. 67. f. Sic ὅψις μύρη, II. 136. a. est Infinita multitudo et varietas rerum conspiciendarum.

Sicut oero manent Grammatici, ubi de ingenti quidem numero, sed non definito, agitur, μυρίου penacule scribi, sic etiam apud Nostrum in Neutro plurali Μύρια habes: ὑπὸ σκηνύμενοι τὰ πάντα οἱ μύρια δῶσιν, III. 74. m. Atque etiam in Singulari δῶσμα μύριον dicit Noster Infinitam admirandi materiam, II. 148. m. f.

Μύρμηξ, κος, ὁ, non solum Formica, sed et Animal quadru-

pes Indiae, de Vulpium genere, III. 102. a. Idem proprium nomen Scopuli cujusdam e mari eminentis, VII. 183. a.

Μυρίνη, ἡ, Myrtus arbutum, Frons myrti. ἐπ' αὐτῇ κατὰ μυρίνην προσδίσαντες, ἀναφέρουσι τῇ μυρίνῃ πίσσα, IV. 195. m. Etiam collectivae μυρίνη dicuntur Frondes myrti. μυρίνησι στοργόντες τὴν ὁδόν, VII. 54. a.

Μυστήριον, Mystrium, Initiatio. τὰ ἐν τοῖσι ἐν Σαμοθράκι μυστηρίοις διδόντων, II. 51. extr.

Μυστικός ἱακχος, VIII. 65. a. m. Vide ἱακχος.

Μυχός, ὁ, ὁ, Intimus recessus, Intima pars sinus maris. κέλευθον ἀλλήλοισι συνετραίνοντας τοὺς μυχοὺς, Duo sinus maris, ex oppositis mundi plagis in terram influentes, et intimos suos recessus sibi mutuo fere perforantes, II. 11. m. f. (ubi olim συμπαισσοντας add.) Sic apud Polyb. II. 14. ὁ πωτότης τοῦ Ἀδρίου μυχός est Ultimus recessus Adriatici sinus. Quod oero in Glossis Herodoteis ex libro II. (Tom. VI. Part. II. nostrae edit. p. 346.) legitur, Μυχάι. - - τὰ ἑνὸν, λυμένις, - - corrigendum τὰ ἑνὸν λυμένις, id est, Interiora (Interior pars) portus aliqujus. Pariterque apud Hesychium voc. Μυχάι, ante λιμένις tollenda interpunctio, scribendumque οἱ ἑνὸτάτω (sic rectius, ἑνὸτάτω) καὶ ἀπὸ τῶν τοῦ λιμένις. Utrumque enim glossema primitus atque proxime non tam ad Herodo-

quæ spectasse, quam ad Hæmericos μυχούς λιμένας εὐόρμον, (Iliad. φ'. 23.) quum per se probabile admodum erat, tum et ex Brevibus, quæ vulgo feruntur, et ex Venetis ad Eli-

adem Scholius, prorsus sit manifestum. ἐκ τοῦ μυχοῦ τῆς Μαίρητος λίμνης, IV. 21. a. Μαίρη, ἡ, Stultitia. μαίρη πολλὰ λέγειν (τοῦτο), Ingens est stultitia hoc dicere, I. 146. a.

N.

N ἰσχυροῦσιν negligunt Jones, concursu vocalium minime offensi. vide Var. Lect. ad I. 1, 4. De eodem more monuit Gronov. in Notis ad I. 5. a. his verbis: „ Ms. Πίρηρι, [non Πίρηρον, ut olim edd.] Et sic statim λέγουσι ἀγωγὴν non λέγουσι: et rursus, Φοίνικας λέγουσι. ἔγω etc. Nam Jones non impediunt vocales concurrere.“

Νάος, ἰος, τὸ, Vellus. ἰδόντα τὸ νάος τοῦ κρηῦ, II. 42. m. Νάπη, ης, ἡ, Schneiderus Vallem, alii Collem interpretantur, alii Terræ tractum in quo Colles cum convallibus alternant. (conf. Damm. Lexic. Etym. p. 2050.) Apud nostrum νάπαι κάλλισται, quæ oppidum utrimque includunt, sunt Amoenissimi colles cum suis convallibus, IV. 157. f.

[Νάριον, vide Καραϊσσίον et Συνήσιον.]

Ναυαρχίον, Classi præfatus, VII. 161. m. f.

Ναυαρχος, ου, ὁ, Classi (aut Parti classis) præfectus, VII. 69. m. VIII. 42. m.

Ναυβάτης, ὁ, Qui navem con-

scendit, Navi vehitur, Exercens mare: οὐκ ἦσαν καὶ οἱ Πίρησι ναυβάται, I. 143. a.

Ναυηλεῖν, comm. ναυαγίειν, Naufragium facere. νῆς ναυηγήκασι τετρακόσιαι, VII. 236. m.

Ναυηγή, ἡ, Naufragium. VII. 190. m. 192. a. VIII. 8. a. et f.

Ναυήγιον, τὸ, Fragmentum navis, Pars navis fractæ. Plurali numero maxime usurpatur hoc vocab. οἱ νεκροὶ καὶ τὰ ναυήγια ἐξέφοριστο, VIII. 12. a. 18. a. 76. f. 96. a. ἔρμος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιβιάλοτο, VII. 191. a.

Ναύκληρος, ὁ, Dominus navis, I. 5. a.

Ναύκρατοι olim nominabantur Magistratus Atheniensium. οἱ πρῶταίης τῶν Ναυκράτων, V. 71. b. Not.

Ναυκράτης, ἰος, ὁ, ἡ, ἰ. q. seq. Ναυκράτωρ. ναυκράτης τῆς θαλάσσης, Maris imperium classibus suis obtinentes, V. 36. m.

Ναυκράτωρ, ὁρος, ὁ, Navibus (Mari) potens. οὐκ ἴοντες ναυκράτορας, VI. 9. a.

Ναυλοχίειν, Cum navibus stationem habere alicubi, indeque observare aut ibi exspectare hostes; Cum navibus in insidiis stare. ναυλοχίοντες τῆς Εὐβοίης ἐν Χαλκίδι, VII. 189. m. περὶ τὸ Ἀργιμίδιον ἐναυλοχίον, VII. 192. f. VIII. 6. a. Apud Herodotum nec vocab. Ναυλόχος reperitur, quod ei tribuere Suidas videtur, nec Ναυλόχιον, quod in Glossis Herodoteis ex lib. VII. legitur. Vide Wess. ad Gloss. Herod. l. c.

Ναυμαχίειν, Navali praelio decernere. ἐπ' Ἀργιμισίῳ ἐναυμάχιον, VIII. 42. m. παρασκευάζεσθαι ὡς ναυμαχίοντας, VII. 143. f. ἐναυμάχῃσαι, VIII. 6. a. 46. a. Conf. Συναυμαχ.

Ναυμαχίη, ἡ, Navalis pugna. ναυμαχίην παρασκευασάμενος, VII. 142. extr. ναυμαχίην ποιῆσαι, VIII. 49. a. ἡ ναυμαχίη διελύτο, VIII. 96. a. et cet.

Νημάχος, ὁ, ἡ, Ad navalem pugnam idoneus, comparatus. δόρατα νημάχῃς, VII. 89. f.

Ναυπηγίσθαι νῆας, Construere, Fabricare naves, I. 27. f. κοψάμενοι ξύλα συντιθεῖσι, ναυπηγεύμενοι (scil. αὐτὰ, Navigia ex illis lignis compingentes) τρέπον τοιοῦτον, II. 96. a. ναὺς ναυπηγεύμενοι μακρὰς, VI. 46. a. Conf. Πηγεύειν, et Προναυπηγίσθαι.

Ναυπηγησιμος, ὁ, ἡ, Fabricandis navibus idoneus, ἰδὴ ναυπηγήςμιος ἄφθονος, V. 23. m.

Ναυπηγίη, ἡ, Navium fabricatio.

ἰδὲν οἱ πάντων ἰσθμῶς ἐς τὸν ναυπηγίην, I. 27. a. et αὐτῶς, καταπαύσθαι τὴν ναυπηγίην, ibid.

[Ναῦς, οἶδε Νηῦς.]

Ναυτικὴ, ἡ, scil. τέχνη, Ars navtica. ἀπὸ τῆς ναυτοῦς ἑστῆς, VIII. 1. a.

Ναυτικός, ἡ, ὁ, Navalis. ὁ ναυτικός στρατός, VII. 99. extr. Sic VII. 203. m. consentientibus libris omnibus scriptum oportebat τῶν ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν ταχθέντων, ubi vocab. στρατὸν nescio quo causa praetermissum est in nostrâ editione.

Aliibi quidem idem vocab. vel in omnibus vel in optimis quibusque libris ad adjectivum ναυτικός subintelligendum omittitur. Sic libri omnes, ὅ μιν δι' αἰῶνος οὐ κω συνελίγεται, ὁ δὲ ναυτικός ἀπύκνωτος etc. VIII. 131. a. ubi ne multo quidem ante, in his quae praecedunt, adpositum est vocab. στρατός. Sic VIII. 130. a. ex plerorumque librorum praescripto, inde a Gronovio, editur ὁ δὲ ναυτικός ὁ ἔλεξεν. Subinde e proximo verbo facile suppleri substantivum nomen poterat; ceculi ubi αὐτῶν, τοῦ δὲ ναυτικῶν ἱερατῆς οἶδε, VII. 97. a.

Ναυτιλῆ, ἡ, ἡ, Navigatio. ναυτῶν μακρῆς ἐπιτελεσθῆναι, I. 163. a. II. 43. m. f. Expeditio navalis: τῶν Τυνδαρίων ἡ ναυτιλῆ ἐν τῇ Ἀργεῖ, IV. 145. f.

Ναυτίλλεσθαι, Navigare, Mare exercere. ναυτίλλοντες πωταμῶνται, I. 163. a. Αἰγύπτου ἐς τὴν Ἑλληνίαν ναυτίλλομαι, II. 5. a. 178. a. III. 6. a.

Ναυτίλος, ου, ὁ, ἰ. *g.* ναυτάλη
χρῶμενος, Nauta, Navigatio-
nem (Mare) exerceans, II. 43.
m. f.

Νέστος, η, ον, Novissimus, Ek-
tremus. πῶδες νέστω, VII. 140.
a. m. in Orac.

Νεβρός, Hinnulus. *vide in Πί-
δλα.*

Νέων, Natare. νέων οὐκ ἐπιστάμε-
ται, VIII. 89. *m. Conf.* Διωτί-
ων. *Alium ejusdem verbi signifi-
ficatum vide in Νηίω et Πη-
νίω.*

Νεσθαι, Redire. νέμαι σοι, Re-
deo, Redibo ad te, *Vit. Hom.*
33. *m. f.*

Νέκυς, υδός, ὁ, ἡ, Qui nuper
advenit. τὸν νεκρὰ τὸν νεκρὸν,
I. 1184. *f.*

Νεκύς, ο, Adolescena, I. 37.
a. Gen. τοῦ νεκίου, I. 53. *a.*
παιδὸς νεκίου, VII. 99. *a. Gen.*
πλ. νεκίων, I. 61. *a. Dat. pl.*
λογίσι νεκίοι, I. 43. *a.*

Νερίσκος, ου, ὁ, Adolescentu-
lus. κείνουσι τὸν νερίσκον, III.
53. *extr. IV.* 149. *a.*

Νεκίαν, Altercari, Objurgare,
Conviciis incescere. *Cum Acc.*
Θάδην καταμαρτύνει, ἐνίκει τὸν
Θημιστοκλήαν, VIII. 125. *a. νε-
κίαν, IX.* 55. *m. ubi subin-
telligi potest αὐτοῦς.*

Νέκος, υος, τὸ, Altercatio, Con-
tentio, Rixa. ἰστέων περὶ αὐτί-
ων νεκίων, Qua super re quam
constituerunt rixae, VI. 66. *a.*
ἴθι ἐν τοῖσι νέκοι, VI. 68. *a.*
*m. εἰ καὶ τὸ νέκος πρὸς αὐτὸν
ἐγγόνει, VIII.* 87. *m. οὐδὰ τι
ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρός νέκος τοῖς ἑσται
ἢ μέγα ἢ μικρόν, III.* 62. *m.*
ὅτι με πρὸς Καρχηδόνιους νέκος

εὐνήπετο, VII. 158. *a. ubi in
lat. nostrâ versione adjicienda
sunt haec verba, Quo tem-
pore contentio mihi cum
Carthaginiensibus erat obor-
ta. οὐδὲν ἐγένετο ἰς νέκος αἰσθη-
"ται, Nihil accidit quod ad
lites intentandas (ad Bellum
faciendum) Jönibus spectas-
set, VI.* 42. *a. ἐπεὶ οὐδὲν ἤδη
ἐτιμωρῆτο τὸ νέκος, (perperam
olim νέκος,) Tum vero muta-
tum est certamen, VII.* 225.

a. m. N.

Νεκύς, ου, ὁ, Cadaver. ἀνδρῶ-
ν νεκρός, II. 90. *extr. III.*
16. *m. N.* νεκρός πρόσθατος γυ-
ναικός, II. 89. *extr. νεκρῷ ἐν-
ος Μελίσσης ἑμύην, Cum Melis-
sâ jam cadavere, (id est, jam
mortuâ) coitit, V.* 92, 7. *m.*
*N. ubi νεκρῷ dedere scripti libri
omnes, non νεκρὰ quod suo ju-
dicio Venetus editor posuerat.
Si foemininâ nominis formâ
uti voluisset Herodotus, νεκρῷ
positurus erat, non νεκρὰ. Ac
ne opus quidem videtur, ut
νεκρῷ pro adjectivo generis com-
munis (adeoque h. l. foeminini
generis) accipiamus. Sed νε-
κρῷ ἑμύην Μελίσσης idem prorsus
valebit ac ἐν Μελίσσης νε-
κρῷ, quemadmodum Gronov.
acceperat. Conf. mox. Νέκυς,
et Indic. Rgr. et Pers. voc.
Cadaver.*

Νεκρομαντήιον, τὸ, Mortuorum
oraculum, Orac. ubi consu-
luntur mortui de re quam sci-
re quis cupit. πύμψαρι δὲ ἐπὶ
τὸ νεκρομαντήιον, V. 92, 7. *a.*
Νέκυς, υος, ὁ, ἰ. *g.* ὁ νεκρός,
Cadaver. ἀνδρός Πέριων ὁ νέκος,

I. 140. a. τὸν Ἀμασίος νέμειν ἐσθίειν, III. 16. a. Promiscue ὁ νεκρὸς ἐτ' ὁ νέκυσ μεμνηται III. 24. Conf. IV. 14. a. et ibi Valck.

Νέμειν, 1), Distribuiere, Tribuere, et similia. Δίων τὰ ἴσα νέμειν, VI. 11. f. 109. f. (conf. Ios.) Διῶν οὐ δίκαιον νέμειν (Tribuere, Offerre deo) νέκυσ ἀνδράποδον, III. 16. m. τὸ μὲν ἀπ' ἡμῶν, αὐθιχθλον εἶν, νέμεται ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, Quod a nobis in Græcos proficisci debet, id sincero animo eis tribuimus, IX. 7, 1. extr. νέμειν πυρὶ est Tradere igni, nempe depascendum ab eo et consumendum. Sic, accedente hæc notione ex alio ejusdem verbi usu: πυρὶ καὶ ταύτας (τὰς πόλεις) νέμαντες, VI. 33. m. f.

2) νέμειν πόλιν idem valet ac νέμειν τὰ τῆς πόλεως, Res in civitate gerendas distribuere et suas cuique partes assignare; Administrare rem publicam, Gubernare civitatem, Imperio tenere civitatem. Παιστρατος ἤρχη Ἀθηναίων, ἐπὶ τῇ τοῖσι κατιστοιῶσι ἐνίμει τὴν πόλιν, I. 59. extr. N. τριχὶ δασαίμερος τὴν πόλιν τοῖσι ἀδελφοῖσι ἐνίμει, III. 39. a. ἀπέδωκεν τοῦτους τὴν πόλιν νέμειν, V. 29. m. f. ἢ ἐλγυρχίη καὶ οὕτω ἀνέμειν τὴν πόλιν, V. 92, 1. a. οἱ προεάνεις τῶν νεμερῶν ὅκειν ἐνίμειν τότε τὰς Ἀθήνας, V. 71. b.

3) νέμειν γῆν, Distribuiere terram sive pascendorum gregum causâ, sive colendorum agrorum; adeoque Incolere,

Possidere, In potestate habere terram. χώρα τὴν οἱ Νομαῖδες νέμονται, IV. 191. m. οἱ περὶ τὴν Τριτωίδα λίμνην νέμονται, IV. 188. b. (ubi fortasse οἱ περὶ τὴν Τριτ. λίμν. νέμονται scripserat Herodotus.) Passio u m cerbum passio d notione positum occurrit VII. 158. m. τὰ δὲ πάντα ὑπὸ βαρβάρων νέμεται, Hæc omnia sub barbarorum sunt potestate, Possidentur a barbaris. Sed ἐὰν, quam dixi, notione cerbum Medium præsertim in usu est. Sic Νέμεσθαι γῆν significat Terram inter se partiri; adeoque Habitare, Incolere terram, Suamque partem in illa Possidere et ἐὰν Frui. γῆ τὴν νέμονται Σκυῶται, IV. 11. a. τὴν Χίω νέμονται, VIII. 116. a. πόλεις αἱ τὸν Ἀθῶν νέμονται, Civitates, (populi) Athon incolentes, VII. 22. f. πόλεις αἱ τὴν Παλλήνην νέμονται, VII. 123. a. οἱ γεωργοὶ Σκυῶται νέμονται τὸ πρὸς τὴν Ἰω ἐπὶ τῆς ἡμέρας ὁδοῦ, IV. 18. a. διαβαίνει τὸν ποταμὸν Νομαῖδες ἡδὲ Σκυῶται νέμονται, οὐτε τι σπέρροντες, οὐτε ἀρούρης, IV. 19. a. νέμονται χώραν, ibid. f. τὸ μεταξὺ νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκυῶται, IV. 14. Quando VIII. 116. f. ait Noster: τὸ τίμας ἴστωμε καὶ ἐνέμετο, posterius cerbum ad Pascua sigillatim refertur, Agro sacro usus est partim ad sementem in eo faciendam, partim ad greges inibi pascendos. Nec oero solum ubi de Terrâ aut Agro agitur, sed et de Re quâcum-

que, is qui Eam possidet, et Fruitur ea, νίμσθαι αὐτὴν dicitur. καὶ τὰλλα νιμομένη, Etiam reliqua participans, possidens, Reliquis commodis fruens, IV. 165. a. ἱξαίρετα πολλά ἐνίμστο, V. 45. f. μι-
ταλλα τὰ νιμοῦνται Πίρις, VII. 112. f. τῷ ἐκ βασιλῆος ἰδέσθαι πόλιν μεγάλη νίμσθαι, πεμπρ non solum Administranda, sed et Fruenda; Urbi cujus reditus ipse perciperet eisque fru-
eretur, VIII. 136. a. m. Sic, τὴν Βαβυλῶνά οἱ ἴδμεν ἀτίλεια νίμσθαι, III. 160. m. f. οἱ Πιλασγοὶ Ἀλμην τέττε νιμομενοι, VI. 138. a.

4) νίμιν, Activum oerbum cum Accus. casu, ea notione quā latine Pastor dicitur Pas-
cere, Pastum ducere gregem, rarius occurrit, (velut νίμιν τὴν δάμαλιν apud Lucian. Dial. Deor. III. 1.) apud Herodotum nunquam. Sed Passivum Νίμσθαι, Pasci, habes apud Nostrum VIII. 115. f. ubi ἱφασαν νιμομένους (τὰς ἱπποὺς) ἀρπαχθῆναι, Pascentes, Dum pascebantur, raptos esse equos. Et sensu translato, τὰ περισχέτα νιμομένου τοῦ πυρός, Igno depascento extremitates circum circa, V. 101. m.

5) Quemadmodum pascentes greges paulatim ex eo loco, quem depasci coeperunt, ulterius progrediuntur, sic metaphorice Tumor vel Ulcus Νίμσθαι πρὸς, Latius serpere dicitur III. 133. a. Conf. Ἐπινίμσθαι.

Νεοάλωτος, ὁ, ἡ, Recens captus. Ἐχθρὸς νεοάλω, IX. 120. a.

Νεόγαμος, οὐ, ὁ, Novus nuptus, I. 36. f. ἡ νεόγαμος γυνή, Recens nupta uxor, I. 37. f. 61. a.

Νεογνός, ἡ, ὄν, Recens natus. παιδία δύο νεογνά, II. 2. a. m. Νεοκτιστός, ὁ, ἡ, Recens conditus. τὴν νεοκτιστον ἐν Θρηῖν πόλιν, V. 24. f.

Νεόπλυτος, ὁ, ἡ, οὐ, Recens lotus. ἔμματα νεόπλυτα, II. 37. a.

Νίος, οὐ, ὁ, Juvenis, passim occurrit.

Νίος, ἡ, ὄν, Novus. ἐκ νίης, (scil. ἀρχῆς) De novo; Denuo. αὐτὶς ἐκ νίης ἱστασίασαν, I. 60. a. αὐτὶς ἐκ νίης καταδούλωντο, V. 116. a. Τὸ νίον, adverbialiter, Nuper, Recentiori memoria, IX. 26. a. ubi opponitur τὸ παλαιόν.

Frequentatur maxime Comparativus. Νεώτερόν τι ποιῶν, Novi quidquam moliri, V. 19. f. V. 35. extr. ὅπως τι νεώτερον πρῆσσωσι περὶ πρήγματα τὰ σά, V. 106. m. VI. 2. f. νεώτερα βουλευεῖν περὶ σίο, I. 200. f. νεώτερα ἐπρῆσσι πρήγματα, VI. 74. a. νεώτερα ἐς ἐμὲ πειπειμέναι πρήγματα, V. 106. a. νεώτερον ἔργον ἐπιδομητής, VII. 6. a. ἣν τι καταλαμβάνῃ νεώτερον τὸν στρατὸν, VIII. 21. m. Conf. Νεοχμός.

Νεοστύνειν, Nidulari. Vide Νεοστύνειν.

Νεοστία, ἡς, ἡ, (comm. νεοστία) Nidus. τὰς νεοστίας, III. 111. a. m. τῶν νεοστίων, ibid. f.

Νεοχμός, ἡ, ὄν, ἡ, q. νίος, Novus. νεοχμον τι ποιῶν, IX. 99. f. 104. m.

Νεοχμουῖν, ἰ. q. νεοτερίζω, Nova-
re, Novas res moliri. μηδὲν
νεοχμῶσαι κατ' ἀνδρας τούτους,
V. 19. f. μηδὲν ἄλλο νεοχμουῖν
κατὰ Βαρκαίων, IX. 201. m.

Νεύειν, Nutare. νύειν τὸ αἰδεῖν,
II. 48. f.

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, Nervo
mobiles imagines, II. 48. m.

Νέφος, τὸ, Nubes, Ingens mul-
titude. νέφος τοσούτο ἀνδρώπων
ἀνωσάμενοι, VIII. 109. a. m.
N.

Νεώσοικος, ου, ὁ, Navale, Hor-
reum navale. τὰς γηναῖκας ἐς
τοὺς νεώσοίκους συμπήσας, III.
45. f.

Νεωστὶ, Nuper. νεωστὶ ἐσωγμένα,
II. 49. f. νεωστὶ ἐληλύθει, VI.
40. a.

Νῆ Δία, Hanc formulam, quasi
ab Herodoto lib. I. cap. 71.
med. usurpalam, citat Athe-
naeus lib. III. cap. 15. no-
strae ed. (p. 78. a. edit. Cas.)
his verbis, πρὸς δὲ οὐκ οἶναι τῇ
Δίᾳ χρίονται: ubi quum Hero-
dotus libri hodie omnes dent
πρὸς δὲ οὐκ οἶναι διαχρίονται, in
Notis ad Athenaeum censue-
ram corrigendum ex Athenaeo
idquod apud Herodotum editur;
quod nunc quidem mallet in-
dictam. Purum opportuna loco
isti haec formula erat, quā
aec alibi usquam (quoad memini)
usus est Herodotus. Offen-
derat puto Athenaeum, aut
veterem aliquem librarium;
compositum verbum διαχρίονται,
quo quidem perquam frequen-
ter pro simplici χρίονται utitur
Scriptor noster.

Νηδύς, ύος, ἡ, (i. q. κοιλία.) AI-
vus, Venter. ἐξελόντες τὴν νη-
δύν, Exenterato ventre, II. 87.
a. Sigillatim, Intestina. ἡ κα-
δρία αἵμα ἰωντῇ τὴν νηδύν καὶ
τὰ σπλάγχνα (Intestina et
viscera) κατατετακτότα ἐξάγει,
ibid. paulo post.

Νηίειν, ἰ. q. νίειν, Adcumulare,
Struere rogam. νηίεις πηρη-
μεγάλων. I. 50. a. ubi alii
quidem vulgo νήεις. Vide Var.
Lect. et Not.

Νηπιμία, ης, ἡ, Aëris tranquilli-
tas nullis spirantibus ventis.
ἐξ αἰθρίας τε καὶ νηπιμίας, VII.
188. a. m.

Νηός, οὔ, ὁ, (jon. προναός) Tem-
plum, nempe ipsa Aedes sa-
cra. (conf. Ἱερὸν, Ἄδυτον, et
Τέμενος.) ἀφθις ὁ νηός κατε-
καύθη, I. 19. a. χροῖον, ὅσοι
ἀν τὸν νηὸν οἰκοδομῇ, I. 21. a.
et sic constanter alibi. ἴσται σὺ-
τόθι Ἑλληνικῶν θιῶν ἱερά, ἑλ-
ληνικῶς κατεσκευασμένα ἀγάλ-
μασι τε καὶ βασιλείαι καὶ νηοῖσι,
IV. 108. m. ἱερὸν τὸ ἐν Διδυ-
μοῖσι ὁ νηός τε καὶ τὸ χρηστή-
ριον, VI. 19. f. νηός ἐξ ἐνὸς
λίθου πεποιημένος, II. 155.
f. τὸ ἀγαλμα εἶν ἐν νηῷ μικρῷ
(Aedicula) ξυλθῇ κατασκευ-
σμένη, II. 63. a. m. et πάλαι
ibid. ἀμαξὸν ἀγούσαι τὸν νηὸν
τι etc.

Νησίς, ἴδος, οὐλ ἴδος, ἡ, Krigua
insula. ἐν τῇ νησίδι, VIII. 95.
extr. ubi νησίδι penultima cir-
cumflexa ed. Schaeff. et Borkh.
ut apud poëtas nonnullos, ci-
tatos a Morello in Thes. poet.
h. o. Sed τῆς νησίδος penultima
scribitur apud Plut. ab H. Steph.

ad hoc voc. citatum, et τὰς
μεΐδας apud Polyb. XVI. 2, 8.
et XVI. 6, 1. Rursusque apud
Herodot. τὴν μεΐδα, VIII. 76.
a. ubi pariter μεΐδα ed. Schaeef.
et Borh. sed μεΐδα ex Hero-
doto repetitur apud Steph. Byz.
voce Ψυττάλιον.

Νῆϋς, ἡ (comm. ναῦς) Navia. ἡ
νῆϋς ἢ Ἀργιμενής, VIII. 87. a. et
m. Similiter Dat. plur. νῆϋι, V.
108. f. et alibi, et sic etiam
optimi quique libri I. 163. a.
ubi perperam olim ναῦσι edd.
Vide ibi Var. Lect. et Notas.
Sic et Dat. sing. νῆι, VIII. 87.
m. et f. Similiter Accus.
plur. passim quidem νῆας
scribitur in edd. et mssis non-
nullis: sed quemadmodum
Gregorius de Jonum dialecto
loquens, monuit (§. 19.) τὰς νῆας
νῆας λέγουσι, συγγίλλουσι τὸ ἡ
σις; sic apud Nostrum plerum-
que quidem νῆας recte praefer-
runt libri omnes edd. et mssis,
veluti VI. 93. et 95. m. VII.
89. et seqq. Denique, ubi
νῆας praeferunt editi libri,
(quod et nostrae editioni non-
nullibi adhaesit,) ibi forma ista,
νῆας, quae a Gregorio com-
mendatu est, in praestantiori-
bus codicibus servata reperitur:
(vide Var. Lect. ad VII. 192.
f.) quare eandem ubique re-
stitutam Herodoto velim. Si-
militer Accus. sing. rectius
τὴν νῆα formabitur, quam for-
mam tenere omnes I. 24. m.
quam τὴν νῆα, quod editum
est VIII. 87. f. et 88. a. ubi
vide Var. Lect. Sic et Nomi-
nativum plur. recte νῆες

formant edd. et mssis VI. 95.
a. eademque forma, pro vul-
gatā νῆς, ex mssis resitu-
enda auctori fuerit VIII. 87.
a. et III. 58. a. Item pro
vulgato νῆς (Genit. sing.)
VIII. 87. a. m. et 88. a.
rectius νῆς exhibent probati
libri. Et Genit. plur. τῶν νῆων
omnes III. 58. a. quā quidem
III. 59. m. in νῶν (si fallunt
excerpta) consentiunt; sed
rursus alibi νῶν meliores libri
dedere, ut in Var. Lect. ad
VII. 192, 8. monui.

Νικᾶν γνώμην, Suā sententiā
vincere. Ἰσπίω δὲ γνώμην νι-
κησαντος, I. 61. m. N. τὸ
μὲν μίσον (i. e. κατὰ τὸ μί-
σον) τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ
Βαρβαροὶ - τὸ δὲ κέρως ἐκείνους
ἐνίκων Ἀθηναῖοι, VI. 113. a.

[Νίκος, vide Νίκος.]

Νίτρεω, vide Δίτρεω.

Νίφας, ἄδος, ἡ, Nix confertim
cadens, Ingens nivis copia.
οὐρα ἰδρῆσι καὶ υφᾶσι συνη-
φία, VII. 111. a. N.

Νίφειν, Nungere. Passivum, γὰρ
κατ' ὑπερβολὴν αἰεὶ νίφεται, ἐλάσσονι
δὲ (nempe υφεῖν) τοῦ θέρμευ
ἢ τοῦ χυμῶτος, IV. 31. a. Conf.
Γιν.

Νίφειός, οὐ, ὅ, idem fere ac
χιών, Nix cadens, VIII. 98.
m. IV. 50. m.

Νοΐειν, Cogitare. ἐκ ἀμφότερων
νοΐων, In utramque partem Co-
gitans, Deliberans rem, VIII.
22. f. ἄλλας νοΐοντες. Alia sen-
tientes, VII. 168. a. m. ὁρῶν
νοΐοντες, VIII. 3. a. Passi-
vum, (sicut Actio. ἰννοῦν,
quod vide) Animo agitare,

Secum constituere. Hinc Particip. praet. κίβου ταῦτα νοομένου, *jon. pro νοομένου*, IX. 53. *f. N. Plurquamperf.* ἐνέωτο ἅμα τῷ ἡ στρατεύειν, I. 77. *m.* ἐνέωντο (*sive rectius ἐνέωντο*) ἵστα ταῦτα ποιῶσιν, VII. 206. *f. cum Var. Lect.*

Νοήμων, ους, ὁ, ἡ, *Mentis compos, Sanā mente.* παραφρονεῖεν καὶ οὐκ εἶχον νοήματα, III. 34. *m.*

Νόθος, ου, ὁ, *Notus, Non legitimus.* νόθοι παῖδες, VIII. 103.

Νόμοισιν, ου, τὸ, *Mos, Institutum.* (*fere i. q. νόμος*, I. 196-199. *Conf. Var. Lect.* III. 99. *a.*) ἄλλο τι νόμοισιν, II. 49. *f. In Plurali praesertim frequentatur.* ξυνία νόμῳ προσέταται, I. 135. *a.* ἑλλοικαῖσι νομοῖσι χρᾶσθαι, II. 91. *a.* ἰποῖσι καὶ νομοῖσι καταγελᾶν, III. 38. *a.* νομοῖσι τοιοῖσι χρᾶσθαι, III. 99. *a.* (*ubi olim νόμος edd.*) νόμῳ κατὰ πάτρια, III. 80. *f. τὰ νόμῳ κατὰ τὰς ἐφὶ δικαιοσύνης*, IV. 59. *a.* *Adde* IV. 76. *a.* 77. *extr.* 80. *extr.* 104. *b.* 114. *m.*

Νομάρχης, ὁ, *Nomi (i. e. Provinciae vel Pagi) praefectus.* *Apud Aegyptios*, II. 177. *b.* *Apud Scythas*, IV. 66. *a.*

Νομὸς, ιος, ὁ, *Plur. οἱ Νομοί*, *Costae navium*, I. 194. *a.* *N.* et 194. *m.* *f.* II. 96. *a.*

Νομή, ης, ἡ. (*conf. Νέμειν.*) 1) *Distributio, Administratio.* οἱ θῆλ -- πάσας νομάς εἶχον, II. 52. *a.* 2) *Pascuum.* νομάς ἐπιτηδεύατας νόμῳ, I. 110. *a.* et *μοχ*, ἔνθα τὰς νομάς τῶν βοῶν εἶχε οὗτος, *ibid.* οἱ ἴπποι με-

ταῖντας τὰς νομάς νόμοισιν, I. 78. *a.*

Νομίζων, 1) *Opinionem suscipere, Existimare.* τοῦτο ἐνόμοισι μανθῆναι ἀψευδὲς ἐκτεῖναι, I. 49. *extr.* νομίζουσι καλλίστους τοὺς ἰαυτῶν νόμους ἐκαστοὶ εἶναι -- ως δὲ οὕτω νοομένησιν τὰ περὶ τοὺς νόμους *etc.* III. 38. *a.* ταῦτα ἔργα οὐ πρὸς ἀπαντος κινδρὸς νενόμικα γινέσθαι, VII. 153. *m.* *f.* τὸν ἰγῶ -- νενόμικα ἀριστον ἀνδρα γινέσθαι, VIII. 79. *a.* *Praesertim ubi agitur de Opinione publica, vulgo recepta.* οἱ Πέρσαι οὐκ ἀνδραποφείας ἐνόμοισιν τοὺς θεοὺς εἶναι, I. 131. *a.* *Scythae νομίζοντες τὴν γῆν τοῦ Διὸς εἶναι γυναῖκα*, IV. 59. *a.* τοὺς πάντας οἱ Σκύθαι νομοῖσιν, *neque* εἶναι θεοὺς, *Deorum numero habent, ibid. m.* τὸν αὐτὸν τοῦτον νομίζουσι Γεβελίτζιν, IV. 94. *a.* τὴν Ἀσίην πᾶσαν νομίζουσι ἰαυτῶν εἶναι Πέρσαι, IX. 116. *m.* *f.* παρὰ Σκυθίων ἡμῖς οἱ ἄλλοι νενόμικαμεν, *Opinionem hanc accepimus*, IV. 27.

2) *Νομίζων, idem fere ac ἐν νόμῳ ποιῶν*, (I. 131. *a.*) *Morem suscipere, More receptum habere, Instituire, Institutum habere, (praesertim ubi de Publico agitur Instituto.) Consuesse. Construitur autem (1) cum Infinitivo.* νομίζουσι Διὶ θεοῖας ἔρδειν, I. 131. *m.* ἡμέρην ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, I. 133. *a.* οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτεῖναι, III. 100. *a.* IV. 191. *a.* βομῶν καὶ νηῶν οὐ νομίζουσι ποιῆναι, πλὴν Ἀργεῖ τούτῳ δὲ νομίζουσι, IV. 59.

extr. ἰσθῆτι νομίζοντες χρᾶσθαι
Φωνίων δῖμασι, I. 202. f.
γυναῖκας νομίζοντες πολλὰς ἔχον
ἑκαστος, IV. 172. m. (2) Con-
struitur etiam cum nudo Ac-
cusativo: nempe subintellecto
Infinitivo verbi cujusdam ad-
commodato ad rem de qua
agitur, veluti εἶναι, ἔχον, ἐκτι-
σθαι, ποιεῖν, αὐτὸν ἄλλοι. In
τοῖς ἰδίῳ νομίζουσι, Unum
hoc peculiare institutum ha-
bent, I. 173. f. πανήγυριν ταύ-
την ἐκ τοῦδε νομίζουσι φασί, Hanc
solemnitatem Instituisse dicun-
tur hac occasione, II. 64. a.
τῷ Ἀπὸ ταύτην τὴν ὁρτὴν νομι-
κασί, ibid. f. ταῦτα Ἕλληνες
ἀπὸ Αἰγυπτίων νομίζουσι, II.
51. a. pro quo est μαμαθήκασί
paulo post. ibid. ταῦτα νομίζουσι
Αἰγυπτίοι, His institutis utun-
tur, II. 92. a. οὔτε ἀσπίδα
οὔτε δόρυ νομίζουσι, V. 97. a. m.
γλῶσσαν οὐ τὴν αὐτὴν νομι-
κασί, I. 142. a. IV. 183. extr.
Φωνὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων νομίζον-
τες, II. 42. m. f. (3) Reperi-
tur etiam nonnumquam cum
Dativo constructum, non
(puto) quod ipsum per se ver-
bum νομίζειν casum illum regat,
sed quod subintelligatur infi-
nitivus alterius cujusdam verbi
Dativum vel Ablativum regen-
tis. Sic, ubi IV. 117. αἰτ,
Φωνὴ νομίζουσι Σκυθικῇ, in
mente retinebatur infinitivus
χρᾶσθαι, sive Φωνῶν, Loqui in
usu habent Scythicā linguā.
Similiter, quum IV. 63. αἰτ,
ὅσοι δὲ οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι, non
dicit, Suihus nihil tribuunt;
sed οὐδὲν idem ac. οὐ valet, et

sententia est, Suihus non
utuntur, nempe ad sacra fa-
cienda diis, ut ex verbis proxi-
me praecedentibus et cap. 61
extr. et 62. a. satis adparet:
itaque ibi intelligendum ἢ οὐ
χρᾶσθαι νομίζουσι ἐς θυσίας, αὐτὸν
etiam, ὅσοι οὐ νομίζουσι θύειν,
nam verbum θύειν etiam cum
Dativo casu constructum potest ejus
Rei quae deo offertur; quem-
admodum I. 50. a. αἰτ θύειν
τούτῳ ὃς ἐστὶ ἑκαστος. conf.
Var. Lect. ad I. 216. f. (Sic
apud Thucyd. II. 38. ἀγῶσι
καὶ θυσίαις διατηροῦσι νομίζουσι,
intellige χρᾶσθαι. Et apud eum-
dem lib. I. c. 77. extr. οὔτε
τούτοις χρῆται, οὐδ' ὅς ἢ ἄλλῃ
Ἑλλὰς νομίζουσι.) Alia ratio est
ubi Dativus est Personae vel
Dei, cui sacra fiunt aut cultus
aliquis tribuitur; ut νομίζουσι
ἡρώσι αὐτοῖς, II. 50. extr. cujus
generis sunt exempla ex I. 131.
m. et IV. 59. extr. paulo ante
prolata.

3) Passivi verbi Νομίζεσθαι
hae formae, hi usus, occur-
runt. (1) Existimari, Haberi,
Censeri. ὅθεν καὶ Ἕλληνες ἡρώεσσι
νομισθῆναι, II. 51. m. τίρας
νομιστῆται, Prodigii loco ha-
betur, IV. 28. m. (2) Institui,
Institutum esse, More recep-
tum esse. τὰ νομιζόμενα ἐποίη-
σι, I. 35. a. ubi de expiation-
is Ritibus. ποιήσας περὶ τὸ
ἱερὸν τὰ νομιζόμενα, I. 49. b.
de sacris legitimo more factis.
Similiter de Nuptiarum solen-
nibus, IX. 108. m. f. ἀμφὶ
δὲ τῷ νόμῳ τούτῳ ἔχεται ὡς καὶ
ἀρχὴν νομισθῆναι, I. 140. f. ταῖς

ἄλλας πόλεις νομίζεσθαι κατὰ πρὶν εἰ δῆμοι εἰσι, Reliquas civitates ita Institui (Eis institutis legibusque uti) perinde ac si singuli essent liberi populi, I. 170. f. οὕτω μὲν τοι ταῦτα νομίσται, III. 38. f. νομίσται ἀνά τὴν Ἑλλάδα, τὰ σχέτλια πάντα ἔργα Δήμνια καλεῖσθαι, VI. 138. extr.

Νόμιμον, ου, τὸ, ἰ. q. νόμαιον, Institutum publicum. τοῖσι ἄλλατι ἐπάξιόν ἐστι νόμιμα, II. 79. a. N. Sed videtur ibi νόμιμα Adjectivum esse ad αἰσματα referendum, Cantilenæ publico usu receptæ, vulgo cani solitæ.

Νόμος, ου, ὁ, 1) non solum Lex proprie dicta, sed et Institutum quodlibet, Quilibet Mos, præsertim, publice receptus, Ritus. κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἐπεχωρίους, Ritu patrio, I. 35. a. ἐμίσγετό οἱ οὐ κατὰ νόμον, Non justo more, I. 61. a. ἀχαρίεταί μοι νόμος (ἐστὶ) εἶναι τοῖσι Ἑλλησικοῖσι θείοισι, I. 90. extr. et ἐξαπατᾷ τοὺς ἐν ποιῶντας νόμος ἐστὶ οἱ, ibid. a. m. ἀγαλματα οὐκ ἐν νόμῳ ποιούμενους ἰδρύεσθαι, I. 131. a. ἀπὸ μάγου οὐ σφί νόμος ἐστὶ θυσίας ποιεῖσθαι, I. 132. f. ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τούτῳ etc. I. 140. extr. I. 196. a. 197. a. 199. a. 199. extr. et 200. a. νόμον πάντων βασιλεῖα φήσας εἶναι, III. 38. extr. ubi in lat. vers. non tam Legem ponere debueram, quam Mores publice receptos. (vide ibi Not.) Sed VII. 104. m. f. ubi Demaratus ait, ἐπιστὶ σφί (τοῖς Σπαρ-

τιήτης) δαπάνης, νόμος, ibi quidem νόμος recte Lex intelligitur. λέγουσιν αὐτὴ ἢ αὐτὴ (ὡς λέγουσιν εἰ καὶ νόμος) εἰς τὸν πελάγον τὸν Ἀραβικόν, Desinit hæc ora in Arabicum sinum, nempe non naturā et vere ibi desinens, sed solummodo ex Opinione receptā, ex Usu recepto loquendi, (νόμῳ, non φύσει) IV. 39. a. ibique Not.

2) Notanda formula, ἐν χειρὶ νόμῳ, de quâ vide vocab. Χεῖρ.

Νομός, ου, ὁ, 1) Nomus, Pagus, Provincia, Præfectura, Regio, Tractus terræ. Sic in rebus Babylonicis τὸν νομὸν τούτον (non ut vulgo olim νόμον) dicit Noster I. 192. m. quam ἀρχὴν et σατραπείαν dixerat paulo ante ibid. Rursus Præfecturæ imperii Persici νομοὶ nominantur III. 90. et IX. 113. m. 116. a. Præsertim in rebus Aegyptiacis frequentatur hoc nomen, ut νομός Θηβαϊκός vel Θηβαῖος, H. 4. f. 42. a. νομός Μενδησίος, II. 42. a. 46. m. etc. Similiter de diversis Tractibus Scythiæ, IV. 62. a. N. 66. a. conf. Νομάρχης.

2) νομός, Habitatio, Sedes. οἱ ἀνδρες ποιοῦν ἐν θαλάσῃ ἔξουσι, V. 92, 1. a. οἱ Πέρσαι οἱ ἐντὸς Ἄλφειο ποταμοῦ νομούς ἔχοντες, V. 102. a.

Νόος, ου, ὁ 1) Mens, Recta ratio, Prudentia, Animus, quatenus ad Intelligendi et Expendendi facultatem refertur, sicut dicimus Advertere animum. οὐδὲνα νόον ἔχοντες ἐξηγησάμενοι, Nullam rectam

rationem habentes quæ ipsis prævisset, (*quam secuti essent*,) IV. 36. *m.* νόω λαβεῖν ὡς *etc.* Percipere, Animum advertere, Reputare. III. 41. *a.* V. 91. *a.* VIII. 19. *a.* Item νόω λαβὼν τοῦτο, III. 51. *a.* *et m.* (*pro quo est* φρενὶ λαβόντες τὸν λόγον, IX. 10. *a.*) νόω ἴσχωρ ὡς *etc.* Memoria tenens, Recordatus, V. 92, 7. *a.* σὺν νόω ποιοῦντες οὐδέν, Nihil cum Ratione (Recto consilio, Prudentiâ) gerentes, VIII. 86. *m.* ὡς σὺν νόω λαβὼι τὰ διδόμενα, Quam prudenter (Quantâ cum intelligentiâ) accepisset id quod ei oblatum erat, VIII. 138. *a.* N.

2) Νόος, Animus *quatenus hoc vocab. refertur ad id quod Volumus, Cupimus, aut Nobiscum Constituimus.* τοῦ στρατηγού ταύτῃ ὁ νόος ἔφριε, Animus prætoris in hanc partem inclinabat, IX. 120. *f.* ἐκ παντός νόου παρεσκευάσται μένιν, Toto animo (Libentissime) paratus est manere, VIII. 97. *f.* κατὰ νόον ποιεῖν τι, Ex voluntate alicujus facere, I. 117. *m.* οὐκ εἶδ' τί ἐστι πᾶσι κατὰ νόον ποιεῖν, VI. 130. *m.* ταῦτα κατὰ νόον τὸν σὺν ποιήσας, V. 106. *f.* ἢν ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον, Si mihi ex animi sententiâ successerit res, VII. 150. *m. f.* ἢν ἡμῖν ὁ πόλεμος κατὰ νόον τελευτήσῃ, IX. 45. *m.* αὐτῇ μοι κατὰ νόον τυγχάνει κάρτα εὐσθα, Ipsa animo meo imprimis est adcommodata, IX. 111. *m.* τί σοι ἐν νόῳ ἴσθι ποιεῖν, I.

Lex. Herod. Pars II.

109. *m.* ἡμῖν ἐν νόῳ ἐγένετο ἱππαι τοῦτο, Nos in animo habuimus hoc dicere, IX. 46. *m.* Sic ἐν νόῳ ἔχιν *sequente Infinitivo*, I. 10. *m.* I. 27. *m.* ubi *pro vulgato* (ἐν νόῳ *corrigen-* dum ἐν νόῳ cum Schæf.) I. 77. *a.* 86. *a.* III. 64. *a.* *m.* 143. *a.* VI. 44. *a.* VII. 157. *m.* VIII. 7. *f.* 8. *a.* IX. 11. *a.* 52. *m.* ἐπὶ νόον ποιεῖν τινὶ *sequente Accusat. vel Infinitivo*, In animum alicui inducere ut hoc facere velit. αἱ κε τοῦτο θεοὶ ποιήσιν ἐπὶ νόον νησιώτησι, *nempe* ἰλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν πᾶδας *etc.* I. 27. *m.* Similiter ἐπὶ νόον τρέπειν τινὶ *seq. Infinit.* III. 21. *extr.*

3) Νόος, Mens, Sententia dicti alicujus. οὗτος ὁ νόος τοῦ ῥήματος, τὸ ἐθίλει λέγειν, VII. 162. *b.*

Νοσεῖν, (*non νοσεῖν, licet constanter νοῦσας, Morbus, usurpetur.*) Ægrotare, Morbo laborare, I. 105. *f.* ἐνόησε ὁ Ἀλυάτης, I. 19. *m.* νοῦσαν μεγάλην νοσίων, III. 33. τοὺς νοσέοντας κατέλιπε, VIII. 115. *m.* *Metaph.* ἡ Μίλητος νοσήσασα στάσι, Adflicta seditionibus, V. 28. *b.*

[Νοσήλευν τινά, Ægrotantem curare. ὁ Μέντωρ ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως, *Vil. Hom.* 7. *m.* 26. *a.*]

Νοσσεύειν, Nidificare, Nidulari, *et* In nido excludere pullos. *Hinc Passivum* ὅσα ἦν νοσσευμένα ὀρίθων γένεα ἐν τῷ νῳ, Quæcumque avium genera in nidis templo adstructis excluda erant *et* in eis sedes

suas habebant, I. 159. m. N. nempe avium pullos e nidis exturbavit ille homo de quo ibi agitur. Praeter rationem Portus νιοστήειν. legendum censuerat.

Νοστήειν, Redire. (conf. Ἀπονοστή. et Ὑπονοστή.) νοστήσαντας κινήσει χερσί, I. 73. m. νοστήσαντά μιν εἰς τὰ οἰκία, I. 122. a. οὐτε ὀπίσω ἐνόστησαν, III. 26. m. ἐνόστησαν εἰς τὴν Εὐρώπην, VII. 147. extr.

Νότιος, η, ου, Australis. ὁ νοτίη θάλασσα, III. 17. a.

Νότος, ου, ὁ, 1) Auster ventus. ὁ τε νότος καὶ ὁ ληψ, ἀνέμοι νύκταται, II. 25. m. ὁ νότος σφίπνιων ἀνεμος, IV. 1173. a. πνύσας ὁ νότος κατέχων σφέας, ibid. f. εὐρου τε καὶ νότου εἴνεκα, VII. 36. m. 2) Australis plaga coeli. ἡ Ἀττικὴ πρὸς νότου κείται τῆς Δήμου, VI. 139. extr.

Νούσος, ου, ἡ, (comm. νόσος.) Morbus. I. 19. m. et f. ἐκ τῆς νοῦσου ἀνίστη, I. 22. f. ἐκφυγὼν τὴν νοῦσον, I. 25. a. θήλειαν νοῦσιν, I. 105. f. N. νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν, τὴν ἱρὴν ὀνομάζουσι τινες, III. 33. τοῦ σώματος νοῦσον μεγάλην νοσίστητες, ibid.

Νυκτερίς, ἰδρις, ἡ, Vespertilio. II. 76. extr. III. 110. f. IV. 183. extr

Νυκτομαχίη, ἡ, Praelium nocturnum. νυκτομαχίην τινὰ ἐπαύσαντο, I. 74. a.

Νύμφη, ἡ, Sponsa. IV. 172. m. Νυν, particula enclitica, i. q. εν οαλens, igitur. Frequenter potissimum cum μὲν jungitur, μὲν νυν, I. 18. a. 20. b. 24. f. etc. Conf. Var. Lect. ad I. 183, 15. et ad IX. 10, 7.

Νυν, Nunc. Passim praeposito articulo, τὸ νυν αὐτὰ τα νυν, Nunc, Ut nunc est. Et, majori cum emphasi, τὰ νυν ταῦτα, Nunc maxime, Nunc cum maxime, VII. 104. a. cum Var. Lect.

Νυξ, κτός, ἡ, Nox. ὡς τὴν ἡμέρην ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι, I. 74. a. εἶδον νύκτα αὐτὴ ἡμέρας γινομένην, ibid. et VII. 37. f. νυκτός ἐπαλθούσης, Inguente nocte, I. 76. f. 82. m. νυκτός ἔτι (Ante lucem) ἐκπύμπουσι, IX. 10. a.

Νωθής, ὁ, ἡ, Tardus, Tardo (hebet) ingenio. Compositi. ἀλλὰ οἱ κατεφάνετο εἶναι νωθέστερος, III. 53. a.

Νωμῶν, i. q. σκοπιῶν, Observare. νομῶντες αὐτοὺς εἶτα αἰρευμένους, IV. 128. m.

Νῶτος, ου, ὁ, Tergus, Tergum. κατὰ νῶτου, A tergo, I. 10. m. 75. f. ἐπὶ αὐτῶν ὅς διέλασθαι περὶ τὸ ἀγκυστρον, II. 70. a. νῶτον ἐπιστρέψας, VII. 141. f. in Orac. ἐντρίπιν τὰ νῶτα, Terga vertere, VII. 211. f.

III.

Literam E loco geminae sibulantis usurpat Noster in διξός et τριξός, pro δισός et τρισός. Quod vero ξινός pro καινός usurpatum Portus adfert, id quidem alienum est; nam ξινόν cum Homero, non καινόν, scripsit Herodotus. Caeterum ξιν, quod Atticorum est maxime, perraro apud Nostrum reperitur, ac fere non nisi ex libroriorum more scribendi in-
vectum videtur. Conf. infra voc. Συμμιξας.

Ξυνήν, vide mox Ξυνήν.

Ξήνια, ων, τὰ (comm. ξήνια) Dona hospitalia, Hospitalia officia, Hospitium. ἐπὶ ξήνια αὐτὸν καλίσας, II. 107. m. V. 18. a. ubi vulgo olim ἐπὶ ξηρία, vide autem Var. Lect. VI. 34. f. nullā cum varietate, sic et IX. 89. a. τοῦτον παραλαβὼν ἐπὶ ξήνια, IV. 154. m. cum Var. Lect. et Not. ἐπηγγέλαιτο σφι καταγωγὴν καὶ ξήνια, VI. 35. f. ξήνια προδίδναι στρατῷ, VII. 29. a. ὅς σφιας, ξήνια προδίδμενος, ιδεοτία, IX. 135. a.

Ξυνίζιν, Hospitio excipere. ἐξενί-
ζετο ἐν τοῖσι βασιλείοις, ὑπὸ τοῦ Κρείσσου, I. 30. a. ξενίσαν-
τες (αὐτούς) καὶ καταμεθύσαν-
τες, I. 106. m. ubi perperam
ξενίσαντες, edd. ante Reiz. ξυ-
νίζων, VII. 175. a.

Ξυνήν, ης, ἡ, (comm. ἡ ξήνια) Hospitium, Hospitalitas, Jus

hospitii. ἴωσι ξυνήν συνδῆκατο, I. 27. extr. ἐποίησαντο ὄρνια ξυνῆς πίρι, I. 69. f. ξυνήν (sic corrigendum puto) Ἀμάσι βασιλεῖ συνδῆκατο, III. 39. m. cum Var. Lect. et Not. σκῆψιν ποιούμενος τὴν ξυνήν τὴν Ἰστιαίου, V. 30. m. ξυνήν ὁ Πέρσης τοῖσι Ἀκανθίοις προεῖπε, VII. 116. u. N.

Ξενικός, ἡ, ὄν, Peregrinus, Ex-
traneus. ξενικά νόμαια, I. 135. a. IV. 76. a. ἰδρυθέντων ἰφὼν ξενικῶν, I. 172. m. f.

Ξένιος, η, ὄν, Hospitii jure con-
junctus cum aliquo. ὅμως καὶ
ξενίους σφι ἐόντας τὰ μάλιστα, V. 63. a.

Ξενοδοκίειν, Hospitio excipere. ξενοδοκίειν πάντας ἀνθρώπους, VI. 128. m. f.

Ξενεκτονέειν, Interficere peregrinos, hospites. II. 115. f. quem locum spectasse videtur Pol-
lux III. 58. ubi scribit, καὶ ξενεκτόνος παρ' Ἡροδότῃ: nam
joniſmum in talibus (ut ξιν.
pro ξιν.) negligere solent Le-
xicographi; ξενεκτονέειν autem
idem valet ac ξινεκτόνον εἶναι.

Ξῖνος, η, ὄν, (comm. ξένος) Pe-
regrinus, Hospes, Hospitii jure
conjunctus. εἶντα Θρασυβούλῳ
ξῖνον, I. 20. a. ξῖνους ἀλλήλοι-
σι εἶναι καὶ συμμαχοῦς, I. 22. f.

Ξῖνους ἐκάλεον (οἱ Λακεδαι-
μόνιοι) τοὺς βαρβάρους, IX. 11. f.

Ξέρξης, Persicum nomen, graeco significat ἀρήιος, Martius, Bellicosus; Αγραξίξης, μέγας ἀρήιος, VI. 98. f.

Ξιστός, ἢ, ὄν, Politus. Ἰθου ξιστου, II. 124. m. et f.

Ξηρός, ἢ, ὄν, Siccus. παρὰ ξηρόν Κράστιν, de Alveo torrentis qui aestivo tempore siccus est, V. 45. a. N.

Ξίφος, ἰες, τὸ, Ensis. τοῦ πουλευῖ τοῦ ξίφους ὁ μύκης ἀποπίπτει, γυμνωθὲν δὲ τὸ ξίφος etc. III. 64. m. N.

Ξύλινος, ἢ, ὄν, Ligneus. προσποιησάμενος ξύλινον πῶδα, IX. 37. f. ξύλινος λόχος, VI. 57. f. in Orac. et cap. 58. m. Τῦχος ξύλινον, VII. 141. f. in Orac. et cap. 142. Alius Ligneus murus memoratur IV. 108. m. et 123. a. Alius item, IX. 65. et 70. πόλις ξύλινη, αἰκίαι ξύλιναι, IV. 108. a. et m.

Ξύλον, ον, τὸ, Lignum. ξύλα τετραγωνα sunt Trabes, Tigna, I. 186. f. Nonnumquam ξύλον Fustem significat. μάχη ξύλοις καρτερῇ γίνεται, II. 63. f. πολλοὶ ξύλων κορύνας ἔχοντες· ἄλλοι δὲ - ἔχοντες ξύλα, καὶ οὗτοι, ibid. a. m. μάχωνται πρὸς ἀλλήλους ἰθυσί τε καὶ ξύλοις, IV. 180. a. Alibi intelligitur Ligneae compes. ἔδωσαν αὐτὸν οἱ πρόσηκοντες ἐν ξύλῳ, VI. 75. a. ἐδίδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ, IX. 37. a. m. N.

Alibi apud Nostrum Ξύλον idem sonat atque δένδρον vel δένδρος, Arbor; quem vocabuli usum Phavorinus etiam in Dictionario, nescio quonam ex auctore, his verbis adnotavit:

Εὐμμίξας.

Ξύλον ἴστιν οὐσία, φυτικὴ πολλοβόλος, σπιγματική. Sic certe Herodotus, de Gossypio loquens, pro eo quod III. 106. f. dicebat, ἰσθῆτι οἱ Ἴνδοι ἀπὸ τούτων τῶν δένδρων χρίσονται, libro VII. cap. 65. αἰτ, Ἴνδοι ἄμματα ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα. Loco pluralis oero numeri ἀπὸ ξύλων, alibi Singularem adhibet, collectivā notionē. Θώρηκα λίνον, πεποιημένον χρυσῷ καὶ ἰρίουσι ἀπὸ ξύλου. III. 47. f. quam formulam ab Herodoto Pollux mutuavit, VII. 75. scribens, καὶ Αἰγυπτίοις, ἀπὸ ξύλου τι ἔργον γίνεται. Eandem formulam, ἀπὸ ξύλου, minus recte et contra Herodoti sententiam (ut mihi quidem videtur) interpretatus Plinius libro XIX. cap. 2. sect. 3. scripsit, Superior pars Aegypti gignit fruticem, quem aliqui gossypium vocant, plures xylon.

Ξυλογεῖν, Fabricare lignum, III. 113. b.

Εὐμμίξας, Εὐμμάχος, et Εὐν, ex Atticorum scriptorum usu habet noster cod. F. lib. VI. cap. 23. ubi alii εὐμμίξας, εὐμμάχος et εὐν tenent, quam scripturam cum caeteris codd. alibi constanter fere (praesertim in sex prioribus libris) idem cod. F. servavit. Adhaeserat tamen olim editis et pluribus etiam libris mssis συνήνικαι, pro συνήνικαι, VI. 23. a. et VII. 117. a. quem ad posteriorem locum in Var. Lect. adnotare debueram: „συνήνικαι olim edd. et sic ms. F. pro quo συνήνικαι ex

ms. Ask. restituit Wess. Etiam I. 32, 21. pro συμφορῇ praeferunt ξυμφορῇ mss. F. Pa. Pc. et ξύμπαντες, VII. 53. m. idem cod. F. qui et similia alia passim habet, praesertim in lib. VII. et seqq. Citavit etiam alicubi Larcherus ex duobus codd. Paris. ξυμπαισῖν, pro vulgato συμπαίσιν. Sed haec talia apud Nostrum quidem, ut perrara, sic suspecta utique, quamvis apud Homerum passim ξὺν pro εὖν occurrat, doceantque Grammatici, in his Suidas, voce Συμπάδια, usum litterae ξ pro ε Jonibus cum Atticis esse communem.

Ξυνός, ἡ, ὄν, i. q. κοινός, Communis. Ξυνός Ἑλλήνων τε καὶ βαρβαρῶν λόγος, IV. 12. extr. ξυνὸν τοῦτο πᾶσι ἀγαθόν, VII. 53. m.

Ξυρίειν, (jon. pro ξυρίζῃ) Radere,

Tondere. ξυρίζονται τὰς ὀφθῆδας, Radunt sibi supercilia, II. 66. f. ξυρεῦντες τῶν παιδῶν τὴν κεφαλὴν, II. 65. f. ξυρεῖνται, cui opponitur κομίζουσι, II. 36. a. ἰξυρμέναι, ibid. paulo post. ξυρεῖνται πᾶν τὸ σῶμα, II. 37. a. ξυρήσαντά μιν τὰς τρίχας, κατιδέσθαι εἰς τὴν κεφαλὴν, V. 35. m. f. Adde Ἀποξυρίειν.

Ξυροί, οὔ, τὸ, sive ὁ Ξυρός, Novacula. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, VI. 11. a. Conf. Iliad. κ'. 173.

Ξυστόν, τὸ, Hastile. τὸ ξυστόν τῆσι λόγχῃσι ἰὸν ὁμοίως χρύσειον, I. 52. Videtur proprie esse Adjectivum, subintellecto Substantivo δόρυ vel ἀκόντιον, quemadmodum apud eundem Nostrum ξυστὰ ἀκόντια, II. 71. extr. sunt Polita jacula, i. e. Hastilia jaculorum. Vide ibi Not.

Ο.

Ο, ἡ, τὸ, non solum Articulus est, Nominibus, Participiis et Infinitivis verbarum ubi commodum est, praepositus; sed apud Nostrum, ex jonici idiomatis ratione, variis etiam aliis modis usurpatur. Scilicet

1) ο, ἡ, τὸ, cum suis Casibus, non solum in vulgatissima illa et Graecis omnibus usitata formula, ὁ μὲν -- ὁ δέ, sed et aliis frequenter pro ου-ος vel ἰκείνος, αὐτὴν vel

ἰκείνην, τοῦτο vel ἰκείνο ponuntur. ὁ δὲ εἶπε, Tum ille ait, I. 32. a. ὁ δὲ ἀμύβιστο, I. 35. m. Sic in Plur. οἱ δέ, pro οὖτω vel ἰκείνοι δέ. (Sed post καὶ accentu notatur οἱ, tamquam a sing. ὁς, quemadmodum Attici dicebant ἡ δ' ὁς. Sic, καὶ οἱ -- εἰσβαίνον εἰς τὰς νῆας, VIII. 56. b. conf. VIII. 83. a. N. Sed et in Plur. Nominativo reperitur τοὶ pro οὗτοι positum: τοὶ γὰρ ἄνδρες,

VIII. 68, 1. m. *idem* *oalens* ac οὗτοι οἱ ἄνδρες, si modo vera ibi ista scriptura, de quā vide Var. Lect. Certo, pro τοῖς Βαβυλωνίαι, quod I. 186. f. editum erat, ex frequenti optimorum codicum consensu οἱ Βαβ. restituendum auctori iudicasi:) τὸν δὲ (Hunc vero) λέγειν εἶναι, I. 24. a. et τὸν δὲ -- διελθῆναι, paulo post ibid. λέγων ὡς τὸν (i. e. τοῦτον vel αὐτόν) οἷστος περιέφερε ex emend. West. IV. 36. a. τοὺς δὲ, Hos vero, I. 2. f. 3. b. 24. a. Sic καὶ τοὺς, I. 86. m. τοῦ (i. q. τοῦτου) αἵματος ἐμπίνει, Hujus sanguinem (proprie Hujus de sanguine) bibit, IV. 64. a. τοῦ εἴνεκα (Hujus rei causā) - - ἵνα, III. 46. b. τοῦ εἴνεκα - - ὅτι, VIII. 85. f. Et subintellectā ὅτι particulā, τῶν δὲ εἴνεκα.

2) οἱ, et Plur. οἱ, ante δὲ et γε, Homericō more nonnumquam pleonasticā quādam ratione nec tamen sine emphasi, adponitur. τὴν μὲν αἰτίνην οὐ μάλα ἐξίφαινε, ὁ δὲ ἐλιγίσθι, VI. 3. m. ubi satis fuerat, ἐλιγί δὲ σθι. Similiter, εἰ δὲ ταῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλευσονται, VI. 9. f. ubi si πάντως δὲ dixisset, οἱ aut οὗτοι non desiderasses. Sic rursus VI. 133. f. et alibi. Similiter in Apodasi orationis: εἰ μὲν οὖν ἄχθῃ παρὰ βασιλῆα, ὁ δὲ οὗτ' ἂν ἵπαδε κακὸν οὐδὲν etc. VI. 30. n. ubi duae oculae ὁ et δὲ potuerant abesse. Pariter ὁ γε non necessario requirebatur ubi ait Noster,

λαῖδοι ἂν ἦτοι μαντὶς ἢ ὁ γε ἀπὸ πλεονασμοῦ γινόμενος, II. 173. f.

3) Casus obliqui Articulorum οἱ, ἡ, τὸ, atque etiam Nominativus sing. et pluralis Neutrius generis, τὸ et τὰ, jónico more ponuntur pro Pronomine relativo. Sic τοῦ pro οὗ, τῷ pro ᾧ, τὸν pro οἷ, et cel. Sic, τοῦ ὁ πατήρ, Cujus pater, et similia, passim. τῷ μνήμην ἔχιν ἄξιον εἶναι, Cujus meminisse æquum est, I. 14. a. τῷ δὲ λέγουσι θῶμα μέγιστον παραστῆναι, Cui ajunt accidisse etc. I. 23. a. εἰς πόλιν τὴν ᾧ Ἀστυπόλιν, In quo, VII. 122. a. τὸν οἶδα - - τοῦτον σημαίνεις, Quem ego novi, I. 5. m. f. Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον ὀνομάζουσι, I. 7. a. Sic pro vulgato ὃν τινα, Quemnam, codex noster F. jónico more scriptum τὸν τινα dedit I. 98. a. (Sed τὸν δὲ τινα et τῷ δὲ τινα, I. 114. a. ubi praecessit τοὺς μὲν, significant Alium quemdam et Alii cuidam.) κατὰ τοῦτο τὸ καὶ Ἕλληνες λέγουσι, jónice pro ὁ καὶ Ἕλλ. λέγ. I. 1. m. f. τὰ τὸ πάλαι μεγάλα ἦν, (Quae olim magna erant) μικρὰ γίγνεται, I. 5. m. τὰςδε πόλεις ἐκ τῶν (E quibus) νέας παρελάβαν, VII. 122. f. πάντῃ τῷσι χρεόνται εἰς πόλεμον, I. 34. f. τῶν οἰκτεῶν τοὺς μάλιστα ὥρα πιστοῦς, I. 11. a. — Sed tota haec observatio commodius fortasse infra sub Ὅς, ἡ, τὸ, poni potuerat. Τίς pro τίνος, et Τίς pro τίνι, vide in Τίς et Τίς.

4) De τὴν articulo elliptice posito in formulā τὴν ἐπὶ θανά-
τῳ *vide* voc. Θάνατος. *Vide etiam* voc. Ὀδός, et τὴν sub. lit.
T.

5) Ut apud Graecos omnes, sic et apud Herodotum articulus τὸ subinde elliptice ponitur, intelligendo τὸ ἵπος. Sic τὸ τοῦ Σόλωνος, I. 86. m. et τὸ, Μῆδ' ἐναῖναι τῶν ζῳόντων ἔλβιον paulo post ibid.

6) Sed alius usus Articuli τὸ Jomibus magis proprius est et Herodoto imprimis familiaris, scilicet ut ellipticā quiddam ratione aut pleonasticā τὸ praeponatur Adverbis nonnullis Tempus aut Locum significantibus, aliisque quibusdam locutionibus Adverbiorum locum tenentibus. Sic τὸ ἀπὸ τούτου, τὸ ἀρχαῖον, τὸ ἐνδοῦναι, τὸ πάλαι, τὸ παράπαν, τὸ πρὶς, et similia, quae *vide* in voc. Ἀπὸ, Ἀρχαῖον, Ἐνδοῦναι, Πάλαι, Παράπαν, et cet. Ὀβελός, οὐ, ὅ, Veru. ὀβελός βουκόρους, II. 135. m. f. ὀβελός λίθινός, Lapidus obeliscus, II. 111. f. 170. m.

Ὀγδῶντα, pro comm. ὀγδοήκοντα, (pro quo male vulgo ὀγδοήκοντα subscripto jota edebatur.) Octoginta. I. 163. m. ibique Var. Lect. (adde quae notati ad I. 178, 9.) I. 189. f. III. 95. m. VI. 46. m. f. VII. 184. m. et passim alibi.

Ὀγκος, ου, ὅ, Moles, Congeries, Cumulus. ὀγκος φρυγάνων, IV. 62. a. m. et m. f. Conf. ibid. a.

Ὀδὲ, ἡδὲ, τοῖδε. Dat. plur. neutr. ὅ δὲ τοῖδε (His rebus) προί-

χην ἐμείνου, I. 32. m. ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε vel τοισίδε, His verbis, I. 120. a. (conf. Ἀμείβεσθαι.) ἀλλὰ τοῖσι δὲ (sive τοισίδε) καὶ μᾶλλον, scil. ἑκάστα, II. 104. m.

[Ὀδηγεῖν, Deducere, Viam monstrare. ὀδηγοῦν αὐτόν, Vit. Hom. 33. a.]

Ὀδμή, ἡς, ἡ, i. q. Ὀσμή, Odor, I. 47. f. in Orac. ὀδμήν αὐτῆς ὀσφραίνόμενος, I. 80. m. f. ubi quidem ὀσμήν praeferunt codd. nonnulli. Sed μεθύσκισθαι τῇ ὀδμῇ agnoscunt omnes, I. 202. m. et ὀδμήν βαρίαν παρέχεται, II. 94. extr. VI. 119. f. βέδαι ὀδμῇ υπερφερόντα τῶν ἄλλων, VIII. 138. m.

Ὀδοιπορεῖν, Iter facere. ὀδοιπορεῖν ἐς τὴν εἰσεσμένην, IV. 110. f. Et absque Augm. ὀδοιπορεῖν τριῶν ἡμερῶν ὁδόν, IV. 116. a. ubi alii quidem fere omnes ὀδοιπορεῖν.

Ὀδοιπορίη, ἡς, ἡ, Iter. ὀδοιπορίην ποιῆσαι ἡμερῶν τεσσαράκοντα, II. 29. m. f. οὐκέτι ὀδοιπορίῃσι διερχέσθαι, Non amplius terrestri itinere usus est, VIII. 118. a.

Ὀδός, οὐ, ἡ, 1) Via, Iter. ἰόντες τὴν Ἱερὴν ὁδόν, VI. 34. f. N. ἐξήλαυνον τὴν αὐτὴν ὁδόν, VIII. 113. a. Metaphorice, οὐ τρίπτεται ἐπὶ ψευδία ὁδόν, I. 117. a. m.

2) Loco Foemini generis Masculino interdum utuntur libri nonnulli. προσαναγορεύειν ἀλλήλους ἐν τοῖσι ὁδοῖσι edebatur ante Gron. II. 80. b. sed ibi quidem τῇσι dederunt mssti libri omnes. Contra, VII. 114. a. ἐν Ἐνίᾳ Ὀδοῖσι τῇσι Ἡδωνῶν

ex uno cod. Arch. recepit Wess. ubi alii omnes codices τοῖσι Ἠδωνῶν praeferunt. Similiter, II. 35. m. f. ubi alii codices (quoad eundem nos) cum editis ἐσθίουσι ἐν τῇσι ὀδοῖσι, codex F. ἐν τοῖσι ὀδοῖσι habet. Similiter item, pro περιόδος μακρῇ, I. 186. f. plerique scripti libri περιόδος μακροῦς praeferunt.

3) Pro Ὀδὸς interdum Οὐδὸς praeferunt libri Herodotei; quam insolitam aliqui Nostro vocabuli formam non modo II. 7. m. cum aliis Editoribus tenui in verbis τῶν οὐδῶν τουρίων, (vide ibi Var. Lect. et Not.) sed et in illis, ἀνδρες οἱ ὑπέρτας κατ' οὐδόν, III. 126. extr. ubi quidem scripti plerique libri κατ' ὀδόν praeferunt.

4) Via et Ratio disserendi de aliquo re, aut aliquid explicandi. ἔλεξαν περὶ τούτου τριφασίας ὀδούς, II. 20. a. et mox, τῶν μὲν τὰς δύο τῶν ὀδῶν etc. ibid. tum ἡ δὲ τρίτη τῶν ὀδῶν, II. 22. a.

Ὀδοῦν, Viam monstrare, Ducere; et metaphoricè, Administrare, Gerere res. τὰ ἀπ' ὑμῶν ἡμῖν χρηστῶς ὀδοῦνται, Quae a vobis proficiscuntur, ea benigne erga nos administrantur, reguntur, geruntur, IV. 139. f. Not. Conf. Εὐδοῦν.

Ὀδοφύλαξ, αὐτός, ὁ, Viæ custos, VII. 239. m. f.

Ὀδῶν, ὄντος, ὁ, (i. q. comm. ὀδούς) Dens. Sic ὁ ὀδῶν bis legitur, VI. 107. f. ἐλίσσαντες ὀδόντες, III. 97. m. Conf. Χανλοδούς.

Οἶ, et enclitice Οἶ, Datio. pronom. pro ἑαυτῷ et pro αὐτῷ frequentius ponitur apud Nostrum. Nonnumquam et ita cum αὐτῷ jungi censuerunt Viri docti, ut αὐτῷ . . . οἶ idem ac ἑαυτῷ valeat; quo pacto olim ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβιβῆναι οἶ (aut ἀποβιβῆναι οἶ) editum erat, I. 86. m. f. quo de loco vide Var. Lect. et Not. ad I. 86, 29.

Alibi idem Datio. pronom. οἶ vel οἱ prorsus pleonastice adpositus videtur; ut, τῇ Ἀθηνῶν προπύλαια θωμῆσται οἱ ἐξίποινοι, II. 175. a. N. (conf. quae ibi in Var. Lect. notamus.) Similiter VI. 68. a. legitur, Ἀπικονίη δὲ τῇ μητρὶ ἐσθίς ἐστὰς χιρῆς οἱ τῶν σπλῆγχνων, κατικίτευς: ubi si ita, ut vulgo fit, distinguuntur verba, abundat utique οἱ pronomen. Sed commodius fortasse non modo ante κατικίτευς, verum etiam ante ἐσθίς incidatur oratio, ut Datus ἀπικονίην τῇ μητρὶ regi intelligatur a verbo κατικίτευς: nam, licet simplex verbum ἑαυτοῦ non nisi cum quarto casu construatur, nihil tamen impedit quo minus compositum κατικίτευς cum tertio casu jungi potuerit. Libro IV. 152. f. olim suffragantibus plerisque mssis sic editum erat, πρὸς δὲ αὐτῷ γρυπῶν κεφαλαὶ προκρίσται αἰοί: ubi κεφαλαὶ οἱ πρὸς, ex codd. Arch. et Vind. recepit Wess. eumque secuti Editores; ego inutilem h. l. voculam rursus eliminandam putavi, nec vero diffitear

nullo incommodo teneri eam potuisse.

Οἶα, Adverbium, 1) cum Participio constructum i. q. ἄτι, Utpote, Quippe, III. 4. m. 78. b. et alibi. Sic et οἶα τι, abundante τι particulâ, II. 175. f. ubi vide notata in Var. Lect. οἶα δὲ, et οἶα δὴ, vide Var. Lect. et Not. ad II. 28. extr. [2) Quemadmodum, Sicut, Tamquam. Sic olim I. 47. extr. οἷοσε edebatur in Orac. ὁδμὴ κρατερῇ οἶα χιλιῶντος, ubi nunc κραταίρειοις χιλιῶντος.]

Οἶδα, vide iis Εἰδέναι.

Οἰδῖον, et Οἰδαίνυν, Tumere, Inflammatum esse. Inde per metaphoram, similitudine vel ab Ulcere ductâ, vel a Mari fluctibus agitato et intumescente, οἰδόντων πραγμάτων, Tumentibus rebus, id est Exulceratis, sive Turbulentis, Haud satis tranquillis, III. 76. m. et 127. a. N. ubi alii οἰδανόρων. Graecam locutionem imitatus Cicero, Tument negotia, dixit ad Attic. XIV. 4. et Tumorem rerum, ibid. XIV. 5. quae verba Ernestus, aliam quamdam puto translationis rationem spectans, (nempe quod, ubi Tumor in aliquâ corporis parte exsistit, timendum sit ne gravius quidpiam sequatur) de Imminentibus rebus novis, nec ita male interpretatus est in Clavi Cicer. voc. Tumere et Tumor.

Οἰζυρός, sive Οἰζυρός, ἡ, ἐν, Miserabilis, Miser. οἰζυρὴν ἔχοντες διαίτην, IX. 82. extr. N. Οἰκίζω, Jon. pro comm. οἰκίζω

ζω) proprie, Gubernaculo regere navem, deinde generatim Regere, Dirigere, Gubernare rem quaecumque. τολαμῶσι σκυλίωσι οἰκίζοντες τὰς ἀντίδρας, I. 171. m.

Οἶκα, Οἰκὸς, et Οἶκος, vide supra sub Εἶκιν.

Οἰκῖον, Habitare, Sedes suas habere. οὗτος ὁ νομός ἐν τῇσιν οἰκίαις, II. 166. a. Imperf. οἶκε γὰρ τὴν Φθιώτιν, I. 56. m. f. 57. a. οἶκε ἐν Πύρρῳ, I. 56. f. Aorist. τούτους τοὺς χρόνους οἴκησαν χρόνον ἐπὶ πολλοὶ, II. 154. m. εἰδῶντα πόλιν Μισαμβρίην οἴκησαν, VI. 33. m. ubi quidem οἴκισαν correxerunt Editores nonnulli; quemadmodum etiam nos cum aliis pro οἴκησαντων I. 57. m. οἰκισάντων scripsimus; et οἰκίσαι, VII. 170. m. N. pro οἴκησαι, quod edd. vet. et mss. dederant. Vide infra, voc. Οἰκίζω.

Frequenter Praeteritum Pass. eadem notione, quâ Praesens Activi, usurpatur. αἱ δύο (πόλεις) νήσους οἰκίσταται, (Jon. pro φησται) I. 172. f. παρ' ὅν (Τίγριν) Νῆος πόλις οἴκητο, I. 193. a. m. (ubi commode etiam, ut et alibi subinde, reddere possis Sita urbs erat.) τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοις Ἰωσι, I. 127. f. et τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων, ibid. paulo ante. ποῖ γῆς οἰκημένοι, V. 73. m. ubi nos quidem cum Schaef. πῇ posuimus. τῶν ἐπὶ Ἄλως ποταμοῦ οἰκημένων, I. 28. a. τὴν περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Στρυμόνος οἰκημένων, VIII. 115. extr. ubi olim οἰκισμένων edd. in vitis mss. Sed

notione Passio^{is} dicitur ἡ οἰκομένη, Regio habitata, In-
opolis frequentata. ὠδοιπορίον ἐς
τὴν οἰκουμένην, IV. 110. f. Quid
sit oero quod I. 170. f. τὰς
ἄλλας πόλεις οἰκουμένους δicit,
haud admodum liquet: equi-
dem interpretatus sum quasi
dixisset πόλεις ὑπὸ Ἰωνων οἰ-
κουμένας: poterat etiam suspi-
cari, τὰς ἄλλας πόλεις οἰκο-
μένας αὐτὸν οἰκημένας, scriptum
oportuisse, αὐτὰς ἐν πείρῃ
οἰκημένας.

Οἰκιστοῦσθαι, vide Οἰκητοῦσθαι.

Οἰκίτης, ου, ὁ, 1) Famulus, Ser-
vus. οὐ γὰρ εἶναι τὴν τὸν χρό-
νον σφίσι καὶ οὐδὲ τοῖσι ἄλλοις
Ἑλλήσι οἰκίτας, VI. 137. m.
Μίκυθος οἰκίτης ἰὼν Ἀναξίλειω,
VII. 170. f. N. et sic alibi.
Sed 2) Οἰκίται, οὐ μόνον οἱ δοῦ-
λοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ
οἴκῳ, γυνὴ καὶ τέκνα, ut ait
Thomas Mag. citans illud He-
rodoti, ἦν κομισάμενος τοὺς οἰκί-
τας οἰκίῃ ἰκίστη, ex VIII. 106.
a. m. ubi τοὺς οἰκίτας paulo
post ipse Scriptor interpretatur
τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. Ali-
bi quidem jungit τέκνα τε καὶ
τοὺς οἰκίτας, i. e. Liberos et
totam Familiam, Domesticos
omnes, VIII. 4. f. N. Rursus
VIII. 142. m. f. junguntur
quidem γυναῖκες τε καὶ τὰ ἐς
πέλαμον ἀχρηστα οἰκίταιν ἐχό-
ματα πάντα, sed deinde cap.
144. m. f. eadem Uxores cum
Liberis et totā Familiā com-
munē nomine οἰκίταιν indigi-
tantur, ubi αὐτὸν ἔπειτα
εἰλεω ἡμίση τοὺς οἰκίτας.

[Οἰκίτην perperam olim edd. pro
Οἰκίῃ, I. 107. f.]

Οἰκῆσις, η, ου, (jon. pro οἰκίης) 1
Qui ex eadem Domo, ex eā-
dam Familiā est, Cognatus
Propinquus. ἀνδρα οἰκίῃον, I.
108. m. ubi in vers. Lat. pro
Familiarem sibi virum, re-
ctius Cognatum posueris. Si
III. 119. a. quos οἰκίῃον
dicit, eosdem continuo deinde
τῶν συγγενέων nomine indi-
gitat. ποιῶσι τοῦτο καὶ ἐν τῷ
οἰκίῳ, Faciunt hoc etiam ei
Cognatis (nempe, Ex cogna-
torum calvariis etiam pocu-
la faciunt,) IV. 65. m. et paulo
post ibid. ὥς οἱ εἶντες οἰκίῃον,
ubi in Vers. lat. nescio quo-
modo dormitans, Fuisse hoc
olim sibi adversarios scripsi
pro eo quod oportebat Fuisse
hos sibi cognatione propin-
quos. Inde superlativus, Οἰ-
κησιώτατος, sive Οἰκησιώτατος, Cog-
natione proxime attingens ali-
quem: περιελεύτημι ὑπὸ τῶν ἐαυτοῦ
οἰκησιώτατων, (nempe Frater oc-
cidi eum jusserat) III. 65. m.
ubi οἰκησιώτατων scribitur in cod.
F. quod in Var. Lect. adno-
tari debuerat. Sic εὐαζέτω ὑπὲρ
τοῦ οἰκησιώτατου ἐαυτοῦ, V. 5.
b. ubi οἰκησιώτατου ed. Schaeff.
et Borh. contra quam mss. et
alii edd.

2) οἰκῆσις, Domesticus, Pro-
prius, Privatus, Suus. ἐὼν ἐν
κατῷ οἰκίῳ, I. 45. a. m. οἰ-
κηῖα εἶντα, nempe χρημάτων,
I. 92. m. οὐ τὰ τῶν Ἰωνων πα-
θία, ἀλλὰ τὰ οἰκηῖα, I. 153.
m. οὔτε τι τῶν οἰκηῖων δαπανώ-
νται, II. 37. m. συνίστησι αὐ-

καὶ τὴν τε τριῆμι καὶ οἰκίῃ ἀνδρῶν
δοσπάρη, V. 47. m.

3) οἰκήσιον, τὸ, i. q. καθή-
κον, πρέπον, Conveniens, Ho-
nestum, Decens. οὔτε εἶδε κα-
λὸν οὐδὲν, οὐδ' οἰκήσιον, III. 81.
m. N.

4) Passio. τὰ οἰκήσια, τῶν
οἰκήσιων, olim edebatur pro θι-
κίᾳ, οἰκίῳ. Vide Quidion.

Οἰκησῶτης, πρὸς, ἡ, Cognatio,
VI. 54. conf. Ομολογίῳ. num.
2.

Οἰκησῶσθαι, et Οἰκοῦσθαι, 1)
Sibi tamquam Suum vindi-
care. Αἰγυπτίῳ οἰκησῶνται Καμ-
βύσια, III. 2. a. ubi quidem
οἰκοῦνται olim edd. Et sic li-
bri omnes, τὴν Ἀσίην οἰκοῦνται
οἱ Πέρσαι, I. 4. extr. Rursus
verso, τούτων τὴν ἐξουσίαν οὐκ
οἰκησῶνται Αὐδαί, I. 94. m. 2)
Sibi aliquem Conciliare, Si-
bi adjungere. οὐδαμῶς ἐξελθὼν
αὐτοὺς, ἀλλὰ πάντα οἰκησῶμε-
νος, IV. 148. a.

Οἶκημα, αὐτός, τὸ, 1) Aedificium
quodlibet, Aedes, Domus. τὰ
οἶκηματα οὐ κατέβαλλε, I. 17.
m. pro quo paulo post αὐτὰς
οἰκίας οὐ κατέβαλλε, ibid. f.
οἶκηματα μυντοῦκαλα ἴδμεν, I.
179. m. N. οἶκημα ἐν κατιρῶ-
σαι, I. 164. a. N. οἶκημα λί-
θινον, I. 121, 1. a. et dein
ibid. saepius, tum et, ubi de
eodem Aedificio agitur, ἐπὶ τῷ
οἰκοδομήματι αὐτὸ I. 121, 1. f.
ἢ τι ὁρῶν ἢ τῶν οἰκημάτων ἢ τῶν
ἱερῶν, IX. 13. m. Sic et de
Aede deo sacrata: θίων τὰ ἀ-
γάλματα καὶ οἶκηματα ἱερε-
πρωμένα, VIII. 144. m. Ubi
VII. 119. a. m. legitur, ἔτρι-

φον ὄρνιδας χειρταίους καὶ λαμ-
βαίους ἐν τοῖς οἰκήμασι καὶ ἐν λαύ-
καισι, ibi τὰ οἰκήματα Cortes
intelligebat Portas cum Valla,
aliū Caveas; equidem ἐν τοῖς οἰ-
κημ. etc. Domibus et in viva-
riis interpretatus sum.

2) Conclave. τὸ οἶκημα ἐν
τῷ κοιμώμεθα, I. 9. m. et 10.
a. βίβαι ἐς οἶκημα σποδοῦ πλέον,
II. 100. f. N. οἶκηματα τὰ μὲν
ὑπέργαια, τὰ δὲ μετώρα, II.
148. m. et ibid. saepius.

3) Sigillatim Conclave vel
Aedícula in quâ sedet mero-
trix; Lupanar, nempe, quasi
Officina in quâ sedens illa ar-
tem suam exercet. τὴν θυγατέρα
τὴν ἰωτοῦ κατίσαι ἐπ' οἶκημα-
τος, II. 121, 5. a. 126. a.
Similiter de Officinâ in quâ
sedent hi qui artem condien-
di cadavera exercent, II. 86.
a. m. collatis quae notavimus
ad II. 86. a.

Οἰκῆτωρ, ὅρος, ὁ, Incola. τμήν
ἔχουσι πρὸς τῶν Δήλου οἰκῆτορων,
IV. 34. extr. οἰκῆτωρ ἰὼν Γέ-
λας, VII. 153. a.

Οἰκίζω χώραν, Incolere regio-
nem, Habitatum migrare in re-
gionem, Incolis eam frequen-
tare. ἐκλαπόντας χώραν τὴν Ἀρ-
τακὴν, ἄλλην τινα οἰκίζω, VII.
143. f. Hinc pro οἰκιστοῖς, VI.
33. m. οἰκιστοὶ corrèctere non-
nulli, nosque ipsi οἰκιστῶν
scripsimus pro οἰκιστῶν, I.
57. m. et οἰκιστοὶ pro οἰκιστοῖς
170. m. quibus tamen cunctis
in locis teneri fortasse potuerat
debueratque vulgata olim scrip-
tura, ceterum codicum aucto-

ritate suffulta. Conf. Οἰκίαν et Οἰκιστής.

Οἰκίη, ης, ἡ, 1) Domus, nempe Aedes quas quis habitat. τὰς οἰκίας οὐ πατίβαλλε, I. 17. f. οἰκίας οἰκοδομεῖν, I. 114. a. περιήσας ἔξωθεν τὴν οἰκίην ὕλη, II. 107. m. ἢ οἱ ἐν πέλει οἰκίης μεγάλης περιβολή, IV. 79. a. Sed hac quidem notione frequentius, (certe, ubi de Amplioribus aedibus agitur) τὰ οἰκία, quam τὴν οἰκίην, usurpat Noster. Vide mox Οἰκίον.

2) Domus, Familia. οἰκίης ἔόντα ἀγαθῆς, I. 107. f. N. ἔόντες οἰκίης οὐ φλαυροτέρης, I. 99. f. ἔόντα οἰκίης οὐκ ἐπιφανίος, II. 172. a. ταύτης ἢ τῆς οἰκίης Ἀνάχαρις, IV. 76. f. ἔων οἰκίης τετριπποτρόφου, VI. 35. a.

Οἰκίον, ου, τὸ, in Singulari, quod quidem vel notaverim vel meminerim, apud Nostrum nusquam occurrit, sed Plurali numero frequenter τὰ Οἰκία, idem fere ac ἡ οἰκίη et ὁ οἶκος, Domus, quas latine Plurali item numero Aedes, vocamus. περιέδωκεν εἰς τὰ Κρόνον οἰκία, I. 35. a. οἰκίαισι ὑποδείξαιμος, I. 41. a. 44. f. οἰκία αἴκια τῆς βασιλείης οἰκοδομήσας, I. 98. a. et οἰκία μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ibid. ἀπιδι εἰς τὰ οἰκία, III. 53. m. τὰ πρόθυρα τῶν βασιλῆος οἰκίον, III. 140. a. Quibus quidem cunctis in locis de Regum domibus, adeoque de Amplioribus aedibus agitur. Est vero etiam ubi de Privatorum aedibus idem vocab. adhibitum reperitur, et quidem, ut Plura-

li numero, sic et notione Plurali: ἀνάσταται ἐκ τῶν οἰκίαν ἔγινωτο. At ibi plures probati alioqui codices οἶκον exhibent, quod haud dubie verum videtur.

Οἰκοδομεῖν, Aedificare. τὸν πρὸς οἰκοδομήν, I. 21. a. δύο πρὸς ἡκοδομήσας, I. 22. f. οἰκίας οἰκοδομεῖν, I. 114. a. (ubi quidem videndum ne οἰκουρίαν scripserit auctor, ut eodem spectent ὁρμητοί, cap. 120. a. m. nominati.) πυραμίδα οἰκοδομήσαι, II. 101. b. οἰκοδόμουν τῆχος, VIII. 71. m. f. Med. οἰκοδομεῖσθαι οἶκμα, Sibi aedificare; aut, Aedificandum curare, II. 121, 1. a. Sic τῶν τὸν λαβύρινθον οἰκοδομησάμενων βασιλῆων, II. 148. m. Passio. διὰ οἰκοδομημένων αὐλῶνος, II. 127. m. N. (Conf. Var. Lect.) ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι, II. 126. f. Conf. Voc. seq.

[Οἰκοδομή, ἡς, ἡ, Aedificium. Vitiose olim legebatur ἔχρησεν τῆς μεγάλης οἰκοδομῆς, I. 127. f. pro οἰκοδόμῃσι. Alibi vocab. istud apud Nostrum non occurrit.]

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, Aedificium. τὸν λῆθον ἐπὶ τῷ οἰκοδομηματι αὐτοῦντες, II. 121, 1. f. καὶ ἄλλην ὄψιν οἰκοδομημάτων μύρην, II. 136. a.

Οἶκος, ου, ὁ, Domus, Aedes. (conf. Οἰκίη, Οἶκμα et Οἰκίον.) Quā notione notanda formula, κατ' οἶκους ἑαυτοὺς οἱ μάγνι ἔχουσι, III. 79. extr. et ἀλλ κατ' οἶκους, Domi sese tenuit, VI. 39. m. ubi alii quidem κατ' οἶκον praeferunt, sed vide Not.

Eadem notione οἶος *de* Ἄδο *sacra usurpatur.* τῶν (θεῶν) ἐν-
πρῆσι τοὺς τι οἴκου καὶ τὰ ἀ-
γάλματα, VIII. 143. f.

2) ὁ βασιλεὺς οἶος, Familia
regia, Rex cum suā familiā,
V. 31. f. N. VI. 9. f.

3) οἶκος intelligitur etiam Do-
mus cum bonis omnibus quæ
possidet dominus, Res fami-
liaris, Bona, Patrimonium.
τὸν οἶκον πάντα τὸν αὐτοῦ ἐπί-
δαμι, VII. 224. f. τὸν οἶκον
τοῦ πατρὸς διαφορηδέντα. Bona
Patris dissipata, III. 53. m.
Conf. Οἰκοφθορίην.

4) οἶκος nonnumquam per
ellipsisin subintelligitur. ἐξ ἐμοῦ
(i. q. ἐξ ἐμοῦ οἴκου) γῆμαι, VI.
130. f. (*conf.* Γαμέειν.) Sic V.
39. b. οὐκ ἐδεβatur τὴν γυ-
ναῖκα - - ἐκ σῆο (nempe, ἐκ
σοῦ οἴκου) ἄπισ, percommode,
si modo vel unus vetus codex
verbum ἄπισ agnosceret; quod
quum ignorent vet. libri om-
nes, utpote ex Veneti Editio-
ris ingenio adjectum, perspecte
ἐκ σῆο in ἐξο mutandum cen-
suit Valck.

Οἰκοφθορεῖσθαι, Domum, Rem fa-
miliarem Perdere. αὐόντις ἐκα-
κώθησαν καὶ οἰκοφθορήθησαν, I.
196. *extr.* ὥρion σφελος δυνῶς οἰκο-
φθορημένους, V. 29. a. προῖδτε ημί-
ων οἰκοφθορημένων, VIII. 144. m.
f. οἰκοφθορηθεὶ χρόνον ἐτι πολ-
λόν, VIII. 142. m.

[Οἰκτίζεσθαι. *Vide* Ἀποικτίζ. et
Κποικτίζεσθαι.]

[Οἶκος, ου, ὁ, Commiseratio. ἐς
οἶκον προηγάγετό μιν, Vñ. Hom.
21. f.]

Οἶκρος, η, ὄν, Miserabilis. ἔτιμα

τούτω πτόνδαιμιν οἰκρότητα, VII.
46. m. ubi alii quidem οἰκρότητα.

Οἰμῶν, Advenire, Accedere,
Adesso (cum impetu). θύνει δ'
οἰμήσουσι, I. 62. *extr.* in Orac.
Hesychius: Οἰμῶν' δύσθαι, - -
καὶ ὀρμῶν.

Οἶνρος, η, ὄν, Vinarius. παρὰ-
μιν οἶνρον, III. 6.

Οἶνος, ου, ὁ, Vinum. *Vide* Ἀμ-
πίλωνος, Φοινικῆος, et *Indicem*
Rer. voc. Vinum.

Οἶον, Vino onerare. οἶα πλύνει
οἶνωμένοι, V. 18. *extr.*

Οἶλκος, nomen proprium, qua-
si εἷς ἐν λύκοις, Ovis inter
lupos, IV. 149. a.

Οἶόρπατα, Scythicum vocabu-
lum, idem sonans quod græ-
cum ἀνδροκτόνοι, Qui viros oc-
ciderunt. Οἶος γὰρ καλῶνσι (οἱ
Σκύθαι) τὸν ἄνδρα, IV. 110. a.

Οἶος, η, ὄν, 1) Qualis. ἰμακαρί-
ζον τὴν μητέρα οἶων τέκνον ἐκύ-
ρησι, id est, τῶν τέκνων ἐνηκα-
τοῦτων οἶων ἐκύρησι, αὐτ, ὅτι
ταούτων τέκνων ἐκύρησι, I.
131. m. f. (*conf.* Ὅσος, num.
5.) ἀφορητὸς οἶος κρυμὸς, Into-
lerabile quoddam gelu; pro-
prie, Gelu quale est intole-
rabile, IV. 28. a. (*conf.* Ὅσος,
num. 4.) οἶα δὲ εἶπας, I. 86.
m. Si solum hoc per se staret.
sententia foret Qualiacumque
locutus; nunc quum sequatur
ὥστε αὐτῷ πάντα etc. οἶα δὲ
idem valet ac ταυῦτά τινα, Ta-
lia scilicet locutus, ut sibi
etc. Commodius forsitan dixe-
ris, Talia atque talia locutus.
*Videtur nempe significare He-
rodotus, Croesum ipsa Solo-
nis verba retulisse, tum suo*

nomine adiecisse, ὥς etc. id est, Adeo ut sibi etc. vel Proinde sibi ea ipsa accidisse quae ille praedixisset. Conf. Οὐός, num. 3.

2) Οἶός τί ἐστι, sequente Infinitivo, i. q. δύναται, Potest, Est in illius potestate, proprie, Talis est qualis hoc faciat. οὐκ οἶός τί ἦσαν αὐτὸ ποιεῖναι, I. 29. f. ἀντιπρὶν οὐκ οἶός τί ἐγνώσκειν, I. 67. m. ἀναγκάσειν ἡμῖν οὐδέμιν οἶός τί ἐστε προσφέρειν, Non potestis (Nullo jure potestis) necessitatem ullam nobis imponere, VII. 172. f. ἔσθ' οἶός τί ἐγνώμεθα ἀκοῇ ἐξικίσθαι, IV. 16. b.

3) Οἶόν τι, et Plurali numero pro Singulari, Οἶά τί ἐστι, Possibile est, Licet, Fieri potest. οὐκ οἶόν τι ἐγίγνωτο παροργιστὴν μαίρας, I. 91. a. ubi quidem οἶός τί ην (nempe ὁ Διός) praeferunt alii. οὐκ οἶά τί εἶναι ἰδίῳ τὸ πρόσω, IV. 31. a. cum Var. Lect. διὰ τὸν ποταμὸν οὐκ οἶά τί ἐστι πλείων, I. 194. f.

Οἶσση, vel Οἶσση, ης, ῆ, Lanna succida, nondum purgata sordibus. οἶσση προβάτων καθεύουσι τὰς φλέβας, IV. 187. m. N. ubi alii οἶσση.

Οἶσσυρος, Scythicum nomen Apollinis, IV. 59. f.

Οἰχέσθαι (et Οἰχέσθαι), Abire, Discedere. οἰχάμ' ἔχων ἐκκλίψας αὐτήν, II. 115. f. Imperf. οἰχοντο πλείοντες εἰς Λακιδαιμόνα, IV. 145. a. Sic οἰχοντο πλείων εἰς Κυρήνην, V. 47. a. οἰχοντο ἀπαλλασσόμενοι, V. 75. extr. οἰχοντο ἀπολυπῶν (nempe ἀπολυ-

πῶν τὸ χρηστέρειον) εἰς τὴν Θήβην, IV. 155. extr. 165. a. et m. VI. 97. a. VII. 218. f. Fust. Med. οἰχεται praeferunt codd. nonnulli II. 29. a. ubi nos quidem cum aliis οἰχεται ἐκδιδίμους. Ab inusitata alioquin forma Οἰχέσθαι formatur Praet. pass. οἰχέμαι, unde Compos. αἱ ἡμέραι διαοχέται, IV. 136. f.

Οἰχέων, i. q. οἰχέσθαι. Non nisi forma Praeteriti plusquamperf. occurrit, notione vero non tam Plusquamperfecti, quam Perfecti aut etiam Imperfecti. ἰ κήρυξ οἰχόμενος ἀγγελεῖν ταῦτα Δαρῖον, IV. 127. extr. Φεύγοντα οἰχόμενος εἰς Αἴγυπτον, IV. 165. m. οἰχόμενος Φεύγων ἐκ Σαλαμῖνος, VIII. 126. f. ὁ ποταμὸς τὸν ἵππον ὑποβρύχιον οἰχόμενος φέρον, Fluvius equum submersum rapiens abiit, id est, secum abripuit, I. 189. m. τὰ Κάρεια παροχέμενος ἤδη, Jam praeterierant, VIII. 72. extr. Participium occurrit IX. 98. a. ἐπυθοντο οἰχωτότας τοὺς βαρβάρους, et VIII. 108. a. ἐπυθοντο τὰς νῆας οἰχωκυίας.

Οἰανός, ου, ὄ, Omen. δίνονται τὸν οἰανόν, IX. 91. b. N.

Ὀκέλλειν τὰς νῆας, Naves in terram ejicere; vel saltem, Admovere terrae. ἐπὶ πρύμνῃσι ἀνέκρουοντο, καὶ ὀκέλλειν τὰς νῆας, VIII. 84. a. N. Conf. Ἐπακέλλειν et Ἐξοκέλλειν.

Ὀκη, (jon. i. q. ὅπη), 1) Quo, Quam in partem. ὅπη ἰδύσει στρατιῶσθαι, I. 104. extr. ubi paulo ante, ἐπ' οὗς ἔσχι προδυμένη στρατιῶσθαι, eadem notione. 2) Ubi. (conf. Κη en-

clii. num. 2.) ἰσχυρῶν ἐκὼς εἴη ὁ
ἰωντῆς ἀντὶ, V. 87. m. ubi qui-
dem ὅκον olim edd.

Ὅκνεῖν, Cunctari. τοῖσι ἐπιλεγο-
μένοισι πάντα καὶ ὁκνεῖσι, VII.
50, 1. extr.

Ὅκοῖος, (i. q. ὁποιός.) Qualis. II.
175. a. quo de loco vide voc.

Ὅσος, num. 5.

Ὅκοσοι, (i. q. πόσοι et πόσοι) Quot.
ὑπὲρ μοι, πόσοι τινες --, καὶ του-
τίων ὁκοσοί etc. VII. 234. a.
m.

Ὅκοτερα, Utrum, Utro modo,
Utrâ ratione. ἐβουλεύοντο, ὁκο-
τερα, ἢ παρὰδιδόντες --, ἢ ἐκλυ-
πόντες -- ἀμεινον προξέουσι, V.
119. f. Conf. Κότερα.

Ὅκοτεροι, Utri. II. 82. a.

Ὅκου, 1) Ubi. vide Ὅκη num. 2.
Hinc ὅκου δὴ, Ubi cumque tan-
dem, Alicubi, Nescio ubi.
τὸν δὲ ἐξῆυρον ἐν τοῖσι ἀνδραπό-
δοις ὅκου δὴ, III. 129 extr. 2)
Quo. ἐνδιῦνεν δὲ ὅκου ἐγραπ-
τε, οὐκ εἶχον ἐπιστῆν, II. 119.
f. 3) Quandoquidem, Quum,
Quoniam. ὅκου νῦν οὕτω τυγ-
χάνεις θάυμα ποιούμενος, I. 68.
a. ὅκου καὶ ἐν Ζακύνθῳ etc. IV.
195. m. ὅκου δὲ ὑμεῖς οὕτω πε-
ριεχόμενοι, VII. 160. m. Sic ὁ-
κου γε, VII. 118. m.

Ὅκως, (jon. pro ὥκως) 1) Ut,
ποῖε ὁκως ἐκείνην θήσεται, I.
8. m. σοὶ μελέτω ὁκως μὴ σὶ ὀ-
ψεται, I. 9. extr. διωρυχὰ ὀρύσ-
σιν μνηοειδῆ, ὁκως εἰς τὰ ἀρ-
χαῖα ἐσβάλλοι, I. 75. f. τῶνδε
εἰπικν, ὁκως ἂν μὴ οἱ ὁμηλικες
λυποῖατο, I. 99. b. ποῖε ὁκως,
εἰπικν -- ἔλθω ἐκὼς, ὥς μοι κα-
ταστήσης τὸν παῖδα, I. 209. extr.
N. ubi post parenthesin ὥς, post-

quam ὁκως praecessit, ex abun-
dantiâ adjicitur. ὅρα ὁκως μὴ
στὴν ἀποστήσονται, III. 36. a.
102. f. πᾶσι χροὶν ἐστὶ ὑμείας
ὁκως ἐστὶαι ἡ ἰωνή ἰλιυδίρη,
V. 109. m. Conf. Διλογισμέ-
τως.

2) ὁκως, Quo modo, Quâ
ratione. ἀπορίοντος Κράιστου ὁκως
οἱ διαβήσονται ὁ στρατός, I. 75.
m. ὁκως μὲν γινόμενος (ἐκὼς ὁ
χρυσός), οὐκ ἔχω εἶπαι, III.
116. m. εἰδέναι, ὁκως χρῆ, τὸ
βίβαιον, VII. 50, 1. f. (ubi
quidem πῶς, non ὁκως prae-
ferebant olim edd. cum mssis,
Vide Var. Lect. et Not. κατὰ
τῶντ' εἶναι πάντας, τῇ ἂν αὐτὸς
ἐξηγήται, ὁκως ἂν αὐτὸν ὀρίωσι
σπουδῆς ἔχοντα, Quo festina-
tionis modo ipsum viderent
utentem; id est, Prouti ip-
sum viderent vel citatiore gra-
du, vel paulo magis proce-
sse, praecuntem, IX. 66. m. οἱ τὰ-
ριχοὶ ἐπάλλοντο καὶ ἡσκαρον ὁ-
κως περὶ ἰχθύας νεοάλωτοι, Pro-
sus sicut pisces recens capti,
IX. 120. a.

3) Ut ὥς, sic et Ὅκως,
nonnumquam idem fere ac ὅτι
valet, eâ notione quâ sequens
oratio latino in sermone per Ac-
cusat. cum Infinit. solet efferrî.
οὐδένος αὐτόπτιω γινόμενου οὐ
δύναμαι ἀκοῦσαι ὁκως θαλάσ-
σα ἐστὶ τὰ ἐπίκεινα τῆς Εὐρώ-
πης, III. 115. f. ubi recte Vir do-
ctus quem in Adnot. laudavi, mo-
nuit, sic vertenda esse posteriora
verba, Mare esse ultra Europam.
Ac similiter ista, πῶς θάλασσα
οὐδὲ τούτο, ὁκως μετέφθασμαι

ἄνδρες φύονται, Ne hoc quidem mihi persuadetur, esse homines naturā unoculos, III. 116. m. *Quibus quidem in locis particula ὅπως notionem illam, de quā num. 2. dixi, non prorsus exuere videtur; sed simul significare videtur Herodotus, Mirari sese, nequo intelligere posse quo modoid, de quo agitur, fieri possit, aut quo pacto possit pro vero haberi. ὅπως (i. e. ὅρασι ὅπως) μή τι ὑμῖν etc. VI. 85. f. N.*

4) ὅπως, i. q. ὅτι, Quum, Quo tempore; et i. q. ἐπὶ ὅτι, Quocumque tempore, Quoties. *Raro cum Indicativo construitur, et simpliciter i. q. ὅτι significat. ὅπως ἢ συμβαλὴ ἰγνῆτο, Quo tempore (Eo ipso tempore quo) commissum est praelium, IX. 66. m. Frequentissime Optativo vel Potentiali modo construitur, significans ἐπὶ ὅτι, Quoties, Quando. ὅπως εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός, τῆνικαῦτα etc. I. 17. a. (quemadmodum etiam latine pro Quando vel Quoties, dicere possumus, Ut in agris fruges adultæ erant, ita deinde etc.) ὅπως ἐπιπυρρῶτο ἀλλήλων, I. 68. f. I. 100. b. ὅπως γὰρ τευχῆρας ποίησιν, I. 162. b. Sic I. 171. a. 175. a. II. 108. f. 140. a. 150. f. et cet. ὅπως τοῖσι ἐρίτῃσι χρησάμετο etc. VI. 12. a. interpretatus sum Postquam remiges exercuisset; alii, nescio an rectius, ut remiges exerceret.*

Ὀλβιος, η, ον, Felix, Beatus. ὀλβιος κεκλησθαι ἄξιός ἐστι, I.

32. m. μὴ καλεῖν κω ὀλβιος, ἀλλ' εὐτυχία, I. 32. f. πάντα ἴοντα μεγάλα καὶ ὀλβια, I. 30. a. 31. a. πάντων ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, I. 30. m. ταῦτα τὰ ὀλβιώτατά σφι νινόμεσται, Hæc apud illos sors felicissima habetur, I. 216. m.

Ὀλβος, ου, ὁ, Opes, Beatitudo. πάντα τὸν ἰωταῦτον ὀλβον ἀποφαισῆς, I. 86. m. f.

Ὀλεθριος, ιη, ιον, Perniciosus. μανίην τε τοῖσι Ἀθηναίοις ἐπιφέρειν, καὶ πάγχυ ὀλεθρίην, Furorē hunc esso judicabant Atheniensium, eumque prorsus perniciosum, VI. 112. a. *quo ex loco quum temere exsculptum Substantivum nomen, ἢ ὀλεθρία, Pernicies, Lexico suo inseruisset doctissimus Schneider, in novissimā ejusdem utilissimi operis editione, retractavit errorem, perspectæque monuit adjectionum ὀλεθρίην ad substantivum μανίην esse referendum.*

Ὀλεθρος, ου, ὁ, Pernicies; et per metonym. Perniciosus, Pestifer homo, Pestis, Nebulo. γυγονῶς τε κακὸς καὶ ἰὼν ὀλεθρος, III. 142. extr. *Passioe, Dignum qui pereat intelligi Valck. in Not. ad V. 67, 12.*

Ὀλγαρχία, η, Paucorum dominatus, III. 82. a.

Ὀλγαρχοθῆν, Ex paucis nonnullis locis vel partibus. Φέρος ἀπὸ τε τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Λιβύης ὀλγαρχοθῆν, III. 96. a.

Ὀλγόγονα ζῶα, Parum foecunda animalia, III. 108. a. m.

Ὀλύγος, η, ον, 1) Parvus, Exiguus. ποταμός ἐν ὀλύγοις μέγας, Fluvius inter minores ma-

gnus, IV. 52. m. f. (ubi alii quidem In paucis magnum interpretantur, quibus adsentitur Hemsterh. ad Luciani Somn. c. 2.) ἐν ὀλίγῳ χώρῳ, In exiguo loco, angusto in spatio, IX. 70. f. N.

2) Paucus. Quā notione notanda formula κατ' ὀλίγους, idem fere significans ac ὀλίγοι, Pauci, sed accedente notione quoddam distributivā. Sic ἀποβαίνουσι κατ' ὀλίγους τῶν κίγχρων, II. 93. a. m. idem valet ac ἀποβαίνουσι κατὰ μικρὸν κίγχρους, αἰεὶ ὀλίγους τινὰς αὐτῶν, Spargunt paulatim (subinde, idemtidem) partem granorum (grana quaedam,) quae nimirum ova sunt. (conf. ib. Not. et vide supra voc. Κατὰ, num. 3.). τῶν ἄλλων συμμαχῶν ἐξελίγεται κατ' ὀλίγους, Ex reliquis sociis non nisi paucos passim selegit; nempe, ex quoque populo paucos, VIII. 113. m. f. N. οὗτοι δὲ, κατ' ὀλίγους γινόμενοι, ἐμάχοντο τοῖσι αἰεὶ - ἐσπίπτονσι Ἕλλησιν, Hi Persae, quum pauci essent etc. nempe, quocunque loco pugnabatur, nonnisi pauci Persae supererant qui contra Graecos starent, IX. 102. f.

3) Ὀλίγον, adverbialiter, et Ὀλίγω, Paulo. ὀλίγον τι πρότερον τούτων, Paulo ante, IV. 81. a. ubi alii quidem ὀλίγω praeferunt, quod fere omnes agnoscunt, IV. 79. a. et VII. 113. a. VIII. 95. a. 132. a.

Ὀλιγοχρόνιος, Parum diu vivens
Lex. Herod. Pars II.

vel durans. ἔφη σε ὀλιγοχρόνιος ἔσσεθαι, I. 38. a.

Ὀλῳγρή, ης, ῆ, Contemptus. ὑπο ὕβριος τε καὶ ὀλῳγρίας, VI. 137. m. f.

Ὀλῳγρος, ου, Contemptor, Superbus, Vilipendens, Nullam rationem habens alicujus. χαλεπός τε καὶ ὀλῳγρος, III. 89. f. Ὀλῳας, ἀδος, ῆ, scil. ἦνος, Oneraria navis. ὀλῳάσι τε καὶ πορθμήουσιν, VII. 25. f. ὀλῳάδι καταπλεῖον πλῆρεϊ ἀνδρῶν, VII. 137. f.

Ὀλῳοι, οἱ, interprete Hesychio et aliis cum Scholiasta Thucydidis, Instrumenta sive Machinae quibus naves siye e terrā in mare trahuntur, (deducuntur,) siye ἐκ mari in terram subducuntur, sed et eodem Hesychio interprete, i. q. οἱ ναύσταδοι, Navalia. (Canales quibus deducebantur naves interpretatus est H. Stephanus in Notā marginali, Suida fere praeunte.) ἐν τούτοις (τοῖσι χώροις) οἱ τε ὀλῳοὶ τῶν πᾶν καὶ τὰ ἐμπύια τῶν οἰκημάτων τὸ μέχρι ἐμὲ ἦσαν, II. 154. ἐπὶ τριήρεις ἐποιήθησαν ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ ἐπὶ τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσσῃ, τῶν ἔτι ἐκ ὀλῳοὶ ἐπίδηλοι, II. 159. a.

Ὀλῳος, ου, ὁ, Mortarium. ἐσβάλλουσι ἐς ὀλῳον, καὶ ληναντες ὑπείρουσι, I. 200. b.

Ὀλοτρόχος, ου, ὁ, Ingens saxum (fere rotandum). προσιόντων τῶν βαρβάρων ὀλοτρόχους ἀπίσαν, VIII. 52. f. Apud poetas est Ὀλοτρόχος. Sic, τίξιν δ' ὀλοοτρόχον, V. 92. 2. in Orac. ubi quidem ὀλοοτρόχον

vulgo legebatur. Vide Var. Lect. et Not.

Ὀλολυγή, ἥς, ἡ, Ululatus, ἡ ὀλολυγή ἐν ἱεροῖσι, IV. 189. f. N.

Ὀλύμπια, τὰ, Olympia, Iudi olympici. ἔλγον ὡς τὰ Ὀλυμπια ἄγουσι, VIII. 26. a.

Sed et ἡ Ὀλυμπιάς, αἶδος, eadem notione usurpatur a Nostro. ἢ κατὰ τούτου (sub idem tempus quo τὰ Κάρνεια celebraturi erant Spartani) Ὀλυμπιάς τούτοις τοῖσι πρήγμασι συμπίσσυσα, VII. 206. b. *Itaque pro eo, quod vulgo Graeci dicunt Ὀλυμπια νικᾶν, ἀνιρίειν vel ἀνελίσθαι, Nosterque ipse VI. 36. a. ait Ὀλύμπια ἀναίρηκώς, alibi idem Noster Ὀλυμπιάδα ἀνελίσθαι ait VI. 70. f. N. 103. a. et m. et ibid. f. ubi ἵπποι τρεῖς Ὀλυμπιάδας ἀνιλομέναι, tum rursus VI. 125. extr., et νικᾶν Ὀλυμπιάδα, IX. 33. m. Nempe Ὀλυμπιάδα plane etiam dicit Noster Victoriam olympicam, et Olympiacae victoriae laudem, VI. 70. f. ubi de Demarato loquens, Spartanorum rege, αἶ, τοῖσι Λακεδαιμονίοις Ὀλυμπιάδα προσίβασι. Sed et in Dativo casu αἶ, τῇ ὑστέρῃ Ὀλυμπιάδι τῇσι αὐτῇσι ἵπποισι νικῶν, VI. 103. m.*

Ὀλυθός, ου, ὁ, Grossus, Ficus serotina, I. 193. extr.

Ὀλύρη, ἥς, ἡ, (comm. ἡ ὄλυρα.) *sive potius, Plurali numero, αἱ Ὀλύραι, Zea, Spelta, Cerealium genus quoddam.* ἀπὸ ὀλυρέων ποιῶνται σιτή, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλεῖνσι, II. 36. m. ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιῶνται ἄρτους, II. 77. m.

Ὀμαίμος, ου, ὁ, ἡ, et Ὀμαίματος, ους, α, ἡ, Consanguineus.

ἔοντας ὀμαίμως, I. 151. m. τὸ Ἑλληνικόν, ἐκ ὀμαμίν τε καὶ ἐμογλωσσον, VIII. 144. f. ἀνδρας ὀμαίμως, II. 49. a.

Ὀμαρχία, ἥς, ἡ, Societas belli, Armorum societas. ὀμαρχίαν συνθησόμενους πρὸς τὸν Περσιν, VII. 145. m. VIII. 140, 1. extr.

Ὀμβριος, ου, Pluvialis. ὀμβρίου ὕδατος συμμίστομενου, II. 25. m. f.

Ὀμβρος, ου, ὁ, Imber, Pluvia copiosior. τοῦ θύρεος, τῶν ἔμβρων ἐπιλιπνόντων τοὺς ποταμούς, II. 25. f. ὀμβρος λάβρος, VIII. 12. f. οὔτε νιφίτος, οὐκ ὀμβρος, οὐ καῦμα, VIII. 98. m.

Ὀμηρος, ου, ὁ, 1) Obses. ὀμηροὺς τῶν νησιωτῶν παῖδας ἐλάβανον, VI. 99. a. κατεῖχε σφέας, ἐν ὀμηρῶν λόγῳ ποιούμετας, VII. 222. ἀγόμενοι ὀμηροί, VIII. 94. f. 2) Cumaeorum idiomate, Cacus. εἰ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὀμηροὺς λέγουσι, Vit. Hom. 13. f.

Ὀμιλεῖν χωρὶ τῷ Apud Nostrum sonat Intrare regionem, aut Esse, Versari in aliqua regione. διαβάντες τὸν Ἄλυν ποταμόν, ὀμίλῃσαν τῇ Φρυγίῃ, VII. 26. m. εἰ τῇ χωρὶ πολλὰ ὀμίλῃως εἶν, VII. 214. f. N.

Ὀμιλίη, ἥς, ἡ, 1) Consuetudo quam cum aliquo habemus. αὐταὶ (αἱ γυναῖκες) λέγονται ὀδμῶν ἀνδρῶν εἰς ὀμιλίην φοιτᾶν, I. 182. b. ubi de Venereo congressu. 2) Collegium, Sodalitas. ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντες ὀμιλίην, τούτοις περδύωμεν τὸ κράτος, III. 81. f.

Ὅμιλος.

Ὅμιλος, ου, ὁ, Turba, Multitudo. ὁ πολλὸς ὁμιλος, I. 68. m. f. σοφίῃ, καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὁμίλῳ, III. 127. m. τὸν ἀρχαῖον ἐκείτων τῶν ἐθνέων ὁμιλον, VII. 184. a. ἰσημεριῖτες τοῦ ὁμίλου, IV. 135. f. Sed Tumultus significari videtur IX. 59. f. ubi βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ ἐπῆσαν, ὡς ἀναπασσόμενοι τοὺς Ἕλληνας, pro quo βοῇ τε πολλῇ καὶ πατάγῃ ait Plutarchus. Vide Not.

Ὁμόγλωστος, ου, ὁ, ἡ, Eadem lingua loquens. ὁμόγλωστοι τοῖσι Καρσί ἐγένοντο, I. 171. extr. II. 158. extr. τὸ Ἑλληνικὸν εἶν ὁμιμον καὶ ὁμόγλωσσον, VIII. 144. m. Ὁμοῖα, (rectius hoc accentu, quam Ὁμοια: vide Var. Lect. ad III. 8, 1. III. 57. a. IV. 44, 16. cel. et conf. Ὁμοῖος, Ἐρημος, Ἐτοῖμος.) Adverbium constr. cum Dativo, Similiter, Sicut: ὁμοῖα τοῖσι πλουσιωτάτοις, III. 57. m. (scil. πλουσίους ὁμοῖα τοῖσι πλουσ.) ὁμοῖα τοῖσι μάλαστα, III. 8. a. VII. 118. f. 141. a. τὸ ἀριστον ὁμοῖα τῷ δέπνῳ παρεσκευάζειν, VII. 120. b. Subinde permutatur cum Ὁμοίως, quod idem significat, ut II. 57. a. ubi ὁμοῖα vera fuerit Auctoris scriptura, et III. 35. f. ubi ὁμοῖα nos etiam praetulimus. Vide utrobique Var. Lect. et Not. et conf. Hemsterh. ad Luciani Somn. c. 2.

Ὁμοῖος, ex Jonum et veterum Atticorum more i. q. Ὁμοιος, Similis, Par. (De Accentu vide Var. Lect. ad I. 18, 13. I. 32, 21. et alibi, et conf. Ὁμοῖα etc.) ὁμοῖος τῷ πρώτῳ

Ὁμοῖος.

147

Πρώτῳ, III. 68. a. (sed ibi vulgatam olim scripturam ὁμοίως cum aliis probat Hemsterh. ad Lucian. l. c. coll. Herodot. III. 67. m. et Thucyd. I. 25.) πολλῶν ὁμοῖος (sic hoc accentu libri scribunt omnes) τῷ Ἀμμανίῳ, IV. 182. Etiam, ut latine dicimus Parum non esse hosti, sic ait Noster οὐ γὰρ ἰσχύειν ὁμοῖοι εἶναι, nempe τοῖς πολέμοις, IX. 96. m. ubi iterum eodem accentu utuntur libri omnes.

Ῥοεμίαν. Ὁμοῖν. αὐτῇ (ἢ γὰρ) ὁμοῖν τῇ ἀρίστῃ, IV. 198. a. τὴν ὁμοῖν (nempe δίκην, πωλὴν, χάριν) ἀποδιδόναι τῇ, Paria reddere alicui, Par pari referre, IV. 119. m. f. VI. 21. a. Item ἀνταποδιδόναι, I. 18. f. Et simpl. τὴν ὁμ. δίδοναι, VI. 62. a. τὴν ὁμοῖν ζητεῖν φέρεσθαι παρ' ἐκείνου, Paria sibi ab illo referri postulans, VI. 62. f.

Neutrum. ὁμοῖον ἡμῖν εἶναι. Perinde nobis erit, Nihil intererit, VIII. 80. f. Inde, ἐν ὁμοίῳ ποιεῖσθαι, Perinde (Eodem loco) habere. πυρρῶνέμενοι ταῦτα οὐκ ἐν ὁμοίῳ ποιεῖν τε, VII. 138. a. Et, ὅς τὰ τε ἴρα καὶ τὰ ἴδια ἐν ὁμοίῳ ποιεῖτο, VIII. 109. m. οὐδὲν ὁμοῖον πρῆγμα, I. 32. m. ὁ κατὰ - - κηρὶν σφηνῶν ἐμβόστατον (nempe πρῶγμα), II. 92. m. f. τοῖσι ἐπισὶ τὰ ἔργα παρέχεσθαι (vel ποιεῖν) ὁμοῖα, Dicta facta praestare, Verbis equare facta, III. 157. m. f. VIII. 107. a. Difficilis locus est IV. 44. f. οὕτω μὲν καὶ τῆς Ἀσίης - - τὰ ἄλλα ἀνιέρηται ὁμοῖα παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, ubi alii

K *

παρεχμίντι *meando haud dubio, verumque fuerit παρεχί-
μια*, Reliquæ Partes Asiæ por-
cognitæ sunt, compertumque
est eadem illas gignere quæ
Africa progignit. (*Sub initium
ejusdem cupitis memoratur In-
dus fluvius, ὃς κρηοδίλους δι-
ττες οὗτος, περπε, sicuti Ni-
lus, ποταμῶν πάντων παρέρχεται.*)
τὰ οὐράματα σφι (τοῖσι Πέρ-
σῃσι) ὁμοῖα τοῖσι σώμασι, I. 139.
m.

Ὅμοιόν et Ὅμοιούσθαι, Assimilare, Inter se comparare, *Res
duas Pares, vel Similes duce-
re.* τὰς πάδας τὰς Κύρου γῆσι
ἰαυτοῦ ὁμοιούμεναι, I. 123. a.

Ὅμοίως, Similiter, Pariter, *E-
que ac, Perinde, Peræque.*
(*Conf. Ὅμοια, cum quo subin-
de hoc permutatur.*) οὐκ ὁμοίως
δυνατός ἐκείνῳ, I. 32. m. τὸ
ἔσχατον γῆσι λογγῆσι ὁμοίως χρυ-
σιον, I. 52. οὐ τὰ μιν, τὰ
δε οὐ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως, Pa-
riter omnia, I. 139. extr. ὁ-
μοίως σμικρὰ καὶ μεγάλα ἄστια
ἐπιγινώσκων, I. 5. f. ἐπιγινώσκων ἰκα-
στας ὁμοίως ὡς καὶ τὸν πε-
ζόν, VII. 100. m. ubi ὡς ig-
norant probi nonnulli codices,
nec ita male. Sic ὁμοίως καὶ τῶν
πρότερον κατέλιξα, VII. 115.
m. οὐδὲν ὁμοίως καὶ Ἀθηναῖοι,
περπε ἐποίησαν, sive ποιήσαν-
τες ad superiora relatum, VI.
21. m. *Potest etiam ὁμοίως non-
nunquam, sicut ὁμοίως, latino
sermone Tamen reddi.* οἱ μὲν δὲ,
πιστεύμενοι, ὁμοίως τὸ ἐπιτασσόμε-
νον ἐπιτίλειον, Hi, quamquam
pressi, Tamen (Nihilo minus,

Perinde) mandata sunt exse-
cuti, VII. 120. extr.

Ὅμολογῶν, ου, ὅ, ἡ, In eodem
lectulo vel loco) accubans
epulis, IX. 16. a.

Ὅμολογέειν, 1) Consentire, Idem
sentire et profiteri *cum aliquo,*
Assentire *alicui λέγουσι Κρίν-
θιοι, ὁμολογίουνσι δὲ σφί Αἰσέβιοι,*
I. 23. a. οὕτω Κρήτες λέγουσι,
οὐ μᾶλλον ὁμολογίουνσι τεύχεσσι οἱ
Κάρες, I. 171. m. f. ὡς ἔλε-
γον, ὁμολογίοντες σφίσι, Secum
(Inter se) consentientes, II. 4.
a. Κρηναῖοι τὰ περὶ Βαττον οὐ-
δαιας ὁμολογίουνσι Θηραῖοις, IV.
154. a. (*Conf. Συνομολογέειν.*)

2) Consentire, Congruere,
Commune aliquid habere, Ad
idem genus pertinere. ὁμολογί-
ουνσι τὰῦτα τοῖσι Ὀρφακίῃσι, II. 81.
m. οὕτως αἱ πόλεις γῆσι πρὸς
ἐξέλιπον λογγίῃσι ὁμολογίουνσι κατὰ
γλῶσσαν οὐδὲν, I. 142. f. (*conf.*
Ὁμοφανείαν) τούτους ὁμολογέου-
σας κατ' οἰκνηότητα Περσέϊ οὐδὲν,
Hos cum Perseo, quod ad cog-
nationem adinet, nihil com-
mune habere, Nullā cogna-
tione eum adtingere, VI. 54.

3) ὁμολογέειν, Consentire in
conditiones quasdam, *Pacisci
de Operā præstandā, de Merce-
de aut Pretio solvendo, de Foe-
dere ineundo, de Deditione.*
ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοις Πει-
σιστράτου, I. 60. a. μηδὲ ὁμο-
λογησάντις, II. 86. a. m. ὁμο-
λογησά ἑκάτον τάλαντα ἐκτί-
σαντις, ἀζημίαι εἶναι, VI. 92.
m. εἰ μὴ πέμψετε στρατιὴν, ἐ-
πίστασθε ἡμῶς ὁμολογήσειν τῷ
Πέρσῃ, VII. 172. f. ἢ μὴ αὐ-
τίκας ὁμολογήσῃσι, μεγάλα (αὐ-

τῶν) προτινόντων ἐπ' αἷς ὁμολογίαις ἐθέλουσι, VIII. 140, 2. m. Sic VI. 33. f. VIII. 143. a. et m. 144. m. IX. 7, 1. et 2. IX. 13. a.

Ὁμολογία, ης, ἡ, Pactum, Compositio, Consensus in conditiones foederis initi aut deditionis faciendae. κατὰ τὴν ὁμολογίαν τὴν πρὸς Μεγακλῆα γινομένην, I. 61. a. ὁμολογίῃ ἐχρησάτο, I. 150. b. IV. 118. m. 201. m. VII. 139. m. ἐς ὁμολογίην προσεχώρησαν, VII. 156. m. λόγους προσφέρειν περὶ ὁμολογίας, VIII. 52. m. καὶ ἐς ὁμολογίην ἄξοντα τῷ βαρβάρῳ Ἀθηναίους, VIII. 141. a. ἤκοντο παρὰ τοῦ βαρβάρου ἄγγελον ἐπ' ὁμολογίῃ, Legatum pacis conciliandae causā, VIII. 141. f.

Ὁμομήτριος ἀδελφεός, Uterinus frater, VI. 38. a.

Ὁμοσίτιον τοῖσι ἀνδράσι, Unā cum maritis capere cibum, I. 146. f.

Ὁμοσίτης, ου, ὁ, ἡ, Qui cum aliquo cibum capit, Conviva, Mensae socius. ταῦτα αὐτῷ τε βασιλεῖ καὶ τοῖσι ὁμοσίταισι μετ' ἐκείνου ἐπεποίητο, VII. 119. m.

Ὁμόσπονδος, ου, ὁ, ἡ, Libationis (et Compotationis) socius. ἐπεὶ νῦν ὁμοσπῆδες τε μοι καὶ ὁμόσπονδος ἐγένετο, IX. 16. a.

Ὁμοσπῆδες, Qui eadem mensā utitur, Commensalis. ὁμοσπῆδες βασιλεῖ ἐγγόνεσι, III. 132. a. Conf. voc. praec.

Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, i. q. ὁμοῖος, Similis, Ejusdem modi. τὰ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιούμενα τῷ δὲ ὁμοτροπῶν ἢ τοῖσι Ἕλλησι, II. 49. m. f. N. ἡδία ὁμοτρο-

πα, Consimiles mores, VIII. 144. m.

Ὁμότροφος, ου, ὁ, ἡ, Qui unā cum alio alitur et vitam degit. ὁμότροφα τοῖσι ἀνθρώποισι θηρία, Animalia domestica, II. 66. a.

Ὁμοῦν, i. q. ὁμνῦναι, Jurare. ἀλλήλους ὁμοῦντες ἐξαπατῶσι, I. 153. a. m.

Ὁμοῦριον, Finitimum esse. οἱ Κελτοὶ ὁμοῦριον Κινησίῳσι, II. 33. m. f. ἐκ τῶν προσεχίων πόλεων τῇ Παλλήνῃ, ὁμοῦριον δὲ τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ, VII. 123. m. Θισπρωτοὶ εἰσι ὁμοῦριοντες Ἀμπρακυνῶσι, VIII. 47. a.

Ὁμοῦρος, ου, ὁ, ἡ, Finitimus, Confinis. οἱ ὁμοῦροι ἦσαν τοῖσι Δωριεῦσι, I. 57. a. τῶν ὁμοῦρων, i. q. τῶν ἀγχίστα οἰκούντων, I. 134. f. IV. 125. m. εἶδον Αἰγυπτος ὁμοῦρος τῇ Αἰβύῃ, II. 65. a. χερσὶ ὁμοῦρον ἰούσαν τῇ ἡμετέρῃ, VII. 8, 3.

Ὁμοφρονεῖν, Consentire, Concedere esse, Commune consilium sequi. οὐκ ἐθέλῃσαι ὁμοφρονεῖν, ἀλλὰ γνώμῃ διενεχθέντας, VII. 229. a. m. πολέμος ὁμοφρονεῖον, Bellum communi gentis consensu gestum, (cui opponitur Bellum civile et intestinum) VIII. 3. m. οὐ γὰρ ἀλλήλοισι ὁμοφρονεῖοντες, VIII. 75. f. Ἕλληνας ὁμοφρονεῖοντας, IX. 2. f.

Ὁμόφωρον, Eadem linguā uti. ἐφ' ὁμόφωροντες, I. 142. f. conf. Ὁμολογίαν, πυμ. 2.

Ὁμόφωνα, ου, ὁ, ἡ, Eadem linguā utens. ἔθνη οὐκ ὁμόφωνα σφισι (i. e. ἀλλήλοις), III. 98. m.

- Ὀμοχρεία, κς, ἡ, Summa cutis, Superficies cutis. ἐπὶ αὐτῆς βλαχίονες ἐπιτάμνται εἰς τὴν Ὀμοχρείαν, I. 74. f. N. *Similima refert Noster de Scythis regem sepelientibus*, IV. 71. a.
- Ὀμόψηφος τῶν vel μετὰ τῆς, Qui æquum jus suffragii habet cum aliquo. ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιῦντα τοῖσι στρατηγῶσι, VI. 109. a. μετὰ δύο τῶν σφετέρων ὁμόψηφον τὸν Ἀργεῖον εἶναι, VII. 149. f.
- Ὀμφαλός, ὁ, Umbilicus. VII. 60. f. *vide Τῆος, et conf. Ὀφθαλμός.*
- Ὀμως, Tamen. (Conf. ποσά Ὀμῶς.) Ὀμως καὶ i. q. καὶ γὰρ, Quamquam, Tametsi. Ὀμως καὶ θυήως σφαιρόντας, V. 63. a. m.
- Ὀμῶς, i. q. ὁμοίως, interprete Hesychio, Pariter, Similiter. Sic ὁμῶς - - ἀβῶδον correxi, VIII. 74. a. pro eo quod ibi vulgatum erat ὁμως. Vide tamen Not. ad h. l.
- Ὀνείν, Juvare. τὸ σὲ τίνα ὀνείναι, VII. 141. f. in Orac.
- Ὀνιάρ, ἰσματος, τὸ, Somnium. τὰ τῶν ὀνιάρων ἰσόμενα, I. 120. m.
- Ὀνιδίζω, Exprobrare, Vituperare. τὴν (συμφορὴν) τοῦ οὐκ ὀνιδίζω, I. 41. a. N. ὡς δὲ οἱ ταῦτα ὀνιδίσει, VIII. 106. f. οὐδὲν δέω τούτῳ γὰρ ὀνιδίζω, VIII. 143. a. εἴ δὲ τούτων (nempe τούτων περὶ αὐτῶν τούτων εἰναι) ὀνιδίσει, I. 90. m. Σκῦδαι τοῦ βακχίου περὶ Ἕλλησι ὀνιδίσεις, IV. 79. m. ὀνιδίζων (nempe αὐτῷ) εἰς τὸν Αἰγυπτίῳ μαδισμόν, Exprobravit ei id quod ille de Aeginetarium Modismo dixerat, VIII. 92. m.
- Ὀνιδισμα, τὸ, Exprobratio, Vi-

- tuperatio. πίμψας εἰς τὸ μαστῆν τῷ δαφ ὀνιδισμα, II. 133. a.
- Ὀνιδος, Convicium, Probrum, Contumelia. ὀνιδία πατιόγτα ἀνδράσιν φιλεῖ πασάγαν τὸν θυμόν, VII. 160. a. N.
- Ὀνιρον, τὸ, Somnium, Insomnium, Visum nocturnum, per somnum adparens. τῶντ' ὄνιρον εἶρεν ἴλην ἰκιστάν, VII. 14. a. N. (nempe Xerxes, καὶ αὐτὸς Noster, VII. 12. a. ἐν τῇ νυκτὶ εἶδε ὄψιν, ἰδόντες ἄνδρες οἱ ἰκιστάντα ἡπῖν etc.) ἐπαφικῶν ὄνιρον φατάζεται μοι, VII. 15. m. et max., ἐκασταστῶς καὶ εἰς τούτῳ τούτῳ ὄνιρον, ibid. κλῆθ' οἱ τούτῳ ὄνιρον τὸ καὶ παρὰ εἰρήναι εἶδον, VII. 17. a.
- Ὀνιρος, ω, ὁ, Somnium. ὀνιρον τούτου λεγόν οὐδένα ἰσμίστο, VII. 13. a. φῆς γὰρ ἐπιφαιτῶν ὄνιρον, οὐκ ἰσῶτα σε καταλύνει τὸν στόλον, VII. 16. 2. a. conf. Voc. pruec.
- Ὀνισθαι, Vituperare, Spernere, Contemnere. ἡμεῖς Κορίνθιοι ὄνισται τοὺς χειροτέχνους, II. 167. extr. (Conf. Κατονοσθαι.) Aliud est Ὀνίσαι, quod vide supra.
- Ὀνομαζῖν, Nominare. εἰς τρεῖς ὀνομάσκει Σόλων, sic misit omnes et cdd. I. 86. m. ubi quidem Schaef. et Borch. jonicam scribi formam ὀνομάσκει, posuere neglectam hoc loco, nescio an ab auctore ipso, certe a libraribus. Conf. Ὀνομαζῖν.
- Ὀνομαστός et Ὀνιομαστός, Celebris, Illustris. Priorem in formam passim consentiant libri omnes. Ἀθηναίων πολλοὶ τε καὶ ὀνομαστοί, VI. 114. extr. πολλοὶ τε καὶ ὀνομαστοὶ Περσῶν

VIII. 89. a. ὅτι πολλὰ ὀνομαστοτέρην γινώσκει (τὴν οἰκίαν) ἐν τοῖσι Ἕλλησι, VI. 126. a. ὀνομαστοτάτοι γίνονται, IX. 72. a.

Alteram formam praeferunt libri omnes II. 178. a. ubi τῖματος ὀνομαστοτάτην, et IV. 58. a. ubi τοῖσι ὀνομαστοῖσι ποταμοῖσι, nec ibi tamen absque varietate lectionis.

Όνος, ου, ὅ, Asinus, IV. 135. m. et f. ὄνοι ἄποροι, IV. 192. a. Conf. Ind. Rer. et Pers. voce Asinus. Sed intelligitur Όνος etiam Machina quaedam tractorii generis, Axis, Sucula. κατέτινον ἐκ γῆς, στριβλύντας ὄνοις ἐκλύνουσι, τὰ ὄπλα, VII. 36. m. N. (perperam ὀνυξί olim edd.) Conf. Van-Capelle ad Aristotelis Quaestiones mechanicas, (Amstel. 1812.) p. 235.

Όνοφοβός, ὦ, ὅ, Asinarius, VI. 68. m. 69. f.

Όνυξ, υχος, ὅ, Unguis. ἐχθρῶν τὰς χεῖρας, νεκρῶν ἰσθμῶν, ἀποδαίνας αὐτοῖσι ὀνυξί, Excoriant manus cum ipsis ungibus, IV. 64. f. (ὀνυξί perperam olim edd. VII. 36. m. pro ὀνυξί.)

Όξυμυκός, ἰς, ὅ, ἡ, Acute videns, Perspicax. ὀξυμυκώτατος, II. 68. m. de crocodilo.

Όξύων, Acuere, Irritare, hinc ἔξυνθης, Iratus, Irā correptus, VIII. 138. a.

Όξύς, ἰς, ἡ, Acutus. Ἰδθ' ὅξυι τοῖς τῶν χειρῶν ἐπιταμνοῦνται, III. 8. a. ἀπὲρ οἰδοῦ ἐπὶ τῶν οἰστοῖς Ἰδθ' ὅξυς πεπονημένος, etc. VII. 68. m. καρβασίας ἐς ὅξυ ἀπογμῆτος, VII. 64. a. 2)

Acet, Velox. ἐξυτάτους ἵππους, V. 9. m. f. ubi alii ἀκυτάτους.

Όπῆων, ους, ὅ, Famulus armiger, Pedisequus. Sic ὁ ὀπῆων nominatur V. 111. m. N. qui paulo ante ὑπακιστοῦς ibid. Conf. Όπῆων.

Όπῆας, ατος, τὸ, Subula quā quid perforatur. τὴν φαντες ὀπῆασι, ἡ ἐπιταμόντες μαχαίρῃ, IV. 70. m. N. ubi perperam olim ὀπῆασι.

Όπῆων, υνος, ὅ, i. q. ὀπῆων, quod vide. ὁ σφῆων ὀπῆων ἀποπιμωθίντης ὡς ἐπιτιγμῆτος, IX. 50. f. N. 51. f.

Όπῆς recte fortasse praefert noster cod. F. VIII. 42. m. f. ναυαρχος αὐτὸς ὀπῆς καὶ ἐπ' Ἀρτιμωσίῃ, ubi vulgo ὄσπῆς, quod utique unice probandum foret in Attico scriptore.

Όπῆς, ἡ, 1) Cura, Ratio quae habetur alicujus, Respectus. (conf. Hesych. voce Όπῆα et Όπῆς.) τῶν (Θεῶν καὶ ἡρώων) ἐκίνοσ οὐδέμῃν ὀπῆν ἔχων, ἐνέπρησι τοὺς οἴκους etc. VIII. 143. f. τοὺς οὐτε δαιμόνων οὐδὲ Θεῶν ὀπῆν ἔχοντας, IX. 76. m. f. 2) Vindicta, Ultio. διπὴ γὰρ μὲτ' ὀπῆς ξένου Διός, Vit. Hom. 19. m. N. 3) Nomen propr. Virginis Hyperboreae, IV. 35.

Όπισθε et Όπισθιν, Pone, Post. (conf. Ἐμπροσθε et Ἐμπροσθιν.) ὀπισθε τῆς θύρης, I. 9. m. (ubi quidem ὀπισθεν alii.) ἄλλῃ καὶ ὀπισθε. ἡ μὲν etc. II. 96. f. consentientibus libris; sed paulo post, ὀπισθιν ἐπικλόμενος, ibid. Ἰμπροσθε τι Θερμοπυλῶν καὶ ὀπισθε, VII. 176. a. m. ἐν τοῖσι ὀπισθε λόγουσι, In

facientes, a tergo suspensa scuta gestabant; Subsistentes oero, humum ante se ita demittebant scuta ut inniti eis quodammodo possent.

2) Ὀπλα, Armamenta navium, Rudentes cujuslibet generis. Sic τὰ ἐκ τῶν γιφουρίων, Ὀπλα, IX. 115. b. de quibus vide VII. 25. a. N. et cap. 36.

Ὀποδαπός, Cujas, Quā ex terrā. ἰεροῦται αὐτὸν Ὀποδαπός ἐστι, IX. 16. a. m. ubi alii nonnulli ποδαπός.

Ὀπτᾶν ἄρτον, Coquere panem. ὅπως ὀπτᾶται ὁ ἄρτος, Quoties coquebatur panis, VIII. 137. a. m. ὀπτησάντις, II. 47. f. Perperam oero ὀπτησάντις legabatur olim pro πτίσαντις, II. 92. m.

Ὀπτισθαι, Videre. Fut. ὀψισθι, VIII. 75. extr. ὀψόμενος, IX. 54. Praet. perf. Σμίρδην οὐκ ὀπώπα, III. 63. m. Plusq. ἔλεγε τὰ περ ὀπώπει, I. 60. m. ἀπηγιόμενος τὰ περ πρὸς Θρασυβούλου ὀπώπει, Quae a Thrasybulo peragi viderat, V. 92. 6. extr. VII. 208. extr. το μὴ πρότερον ὀπώπισαν Δηρίον, VII. 125. b. Sed ὅς δὲ τούτους μὴ ὀπώπει, Qui vero hos non vidit, III. 37. m. ubi (sicut passim alibi apud Nostrum) praet. plusq. nonnisi Perfecti notione usurpatur. Particip. οὐκ ὀπώπισας αὐτὸν πρότερον, II. 64. a. Aor. pr. pass. ὡς ἂν μὴ ὀφθῇται, VIII. 7. a. Infinit. ὀφθῆναι γυμνόν, I. 10. f. Particip. ὀφθῆσθαι ὑπὸ σιῦ, I. 9. m.

Ὀπώρα, ης, ῆ, Anni tempus quo terrae et arborum fructus colliguntur. ἰπ' ὀκτώ μηνας Κυρηναίους ὀπώρα ἐπύχου, IV. 199. f. coll. ibid. a.

Ὀπωρίζιν, Fructus autumnales. Particip. fut. ὀπωριεύοντις τοὺς Φολίνας, IV. 172. a. et 182. b.

Ὀρᾶν, vide Ὀρίων.

Ὀργάζιν, vide voc. seq.

Ὀργᾶν, 1) Turgere, Turgescere. ὁ καρπὸς πιπαινεται τι καὶ ὀργᾶ, IV. 199. b. 2) Si vera est scriptura ὀργήσας, IV. 64. a. m. quam ex mss. Arch. et Vind. adoptavit Wess. et posteriores Editores, valebit Ὀργᾶν etiam Materiam quamlibet manibus Subigere, Macerare, Molliare, quod aliis Ὀργάζιν graece dicitur, unde est partic. ὀργασμένος, et substant. ὁ ὀργασμός. (conf. Ruhnck. ad Timaei Lexic. Plat. voc. Μετρώας ὀργασμένος, et laudatos ab illo Grammaticos veteres. Quem verbi ὀργάζιν usum spectans Æm. Portus, pro vulgato olim apud Nostrum l. c. ὀργήσας, corrigendum ὀργάσας censuit: cui ego propemodum fidenter adsentirem, nisi videndum putarem, ne pro ὀργάζιν Jones ὀργίζιν usurpaverint: certe ὀργήσας ex Nostri lib. IV. legitur etiam in Glossis Herodoteis, et Erotianus in Glossis Hippocrateis Ὀργήσασθαι retulit, ubi nonnulli quidem ὀργάσασθαι praeferunt, et ipse Galenus (docente Foessio in Oeconom. Hippocr. voc.. Ὀργάσασθαι) monuit, plerosque Hippocratis

codices ὀργίσσασθαι praeferre, ubi aliū ὀργνύσασθαι habent.

Ὀργή, ἥς, ἡ, Ira. Hinc ὀργῇ χρεώμενος, VI. 85. f. Et nude ὀργῇ Per iram, Iratus. ὀργῇ λέγειν πρὸς αὐτόν, III. 35. a. ὀργῇ, ὡς εἶχε, ἰδῶν πρὸς τὸν Ἀστυάγην, Iratus (Ira percitus) e vestigio adiens Astyagen, I. 114. f. I. 61. m. N. ubi quum utrobique vulgo ὀργῇ ὡς εἶχε junxissent, Ut erat ira percitus intelligentes, eandem in sententiam ὀργῇ in ὀργῆς mutavit Schaeff. contra librorum consensum. (conf. Ἐχυν, num. 5.) ὀργὴν ἄκρος, Praecepta ad iram, Iracundus, I. 73. m. f. ubi ὀργὴν οὐκ ἄκρος praeferunt aliū. ὀργὴν ποιήσασθαι, Iram concipiens, III. 25. a. οὐκ ἐποίησας ὀργὴν οὐδὲ μὴν, VII. 105. a.

2) ὀργή, Animi impetus, Adfectiones animi, Indoles, Ingenium. διπιπράτο αὐτίων τῆς τε ἀνδραγαθίας καὶ τῆς ὀργῆς, καὶ παιδείας τε καὶ τροπῆς, VI. 128. a. N. Sic accipiunt I. 73. m. f. qui ibi ὀργὴν οὐκ ἄκρος legunt; vide ibid. Not.

Ὀργία καὶ ἱρὰ Ἀχαιῶνς Διμήτρος, V. 61. extr. N. τὰ Καβαίρων ὀργία, II. 51. m.

Ὀργίζιν, vide Ὀργῶν, num. 2.

Ὀργυή, ἥς, ἡ, Orgya, Ulna. ἱκανὸν ὀργυαὶ ἀπαιεῖ τις σταδίον ἑκαπλίδρον. ἑκαπλίδρον τῆς ὀργυῖος etc. II. 149. m. f. ὀργυῖαι μετατρέφονται τὴν χώραν, II. 6. a. ἢ ἐνδοκα ὀργυῖαι εἰσὶν, II. 5. f. Gen. plur. ὀργυῖων, II. 149. m. f. IV. 86. m. f. Acaus.

plur. ὀργυῖαι, IV. 86. a. ubi nos quidem cum aliis ὀργυῖαι.

Ὀργίσσασθαι, vide Προσφύγασθαι.

Ὀρίων, Ὀρεῶν. Τὸ ὄρειον ὄρειον λέγουσιν οἱ Ἴωνες, -- τὸ αὖ εἰς ἑτρίπωτες, ait Gregor. Dial. jon. §. 15. At ista vocalium per-

mutatio, apud Herodotum quidem, non constans est. Is enim statim in Infinitivo non solum ὀρίων usurpat sed et ὄρεῶν, quemadmodum in aliis hujusmodi verbis ut ἱπποῶν, III. 53. a. et tert. pers. praes. κατορεῶ, II. 38. m. Item in Imperf. ὄρεα sive ὄρα, Vidit, I. 11. f. (cum Var. Lect.) III. 72. a. VII. 160. a. Et in plur. ὄρων, Videbant, VI. 79. f. VIII. 209. a. m. et ἰ ἱπποῶμεν, Si cerneremus, I. 120. f. Particip. ὀρώμεντες, Vide paulo post. Inf. Passio. ὀρεῖσθαι, Conspici, I. 99. a. Vocalis i oero locum obtinet in hisce: Praes. ὀρέω παιδίον, I. 111. m. Imperf. αὐτὸς ὀρειν, Ipse vidi, II. 106. a. Plur. ὀρίομεν, sive, neglecto augmento, ὀρίομεν, II. 131. f. 148. m. f. (cum Var. Lect. et Not.) V. 40. a. Particip. ὀρίων, I. 68. m. 80. m. f. Plural. ὀρώμεντες quidem vulgo I. 82. a. m. et 99. m. sed ibi aliū ὀρίωντες, aliū ὀρίωντες, sicut III. 156. a. 157. a. et Datio. plur. ὀρίωσι, quibus de formationibus vide, si lubet, quae in Var. Lect. ad I. 99. lin. 9. et lin. 13. monita sunt.

Ὀρεῖνός, ἡ, ὄν, Montanus. χυρὴν ὀρεῖνῃ, Terra montibus aspera, I. 111. m. Sed Mons τὸ Οὐρος vide suo loco.

Ὀρθίως νόμος, *Modus quidam musicus*, qui elatâ voce canitur. διεξιδὼν νόμον τὸν ὀρθίον, I. 24. m. *Sed ὀρθία ἂν τὰ γήρη, Rectæ stabant crates*, IX. 102. a.

Ὀρθός, 1) Rectus, Erectus. κυρ-
 βασίας ἰς δὲν ἀπηνύμενος ὀρθός
 εἶχον, VII. 64. a. ὀρθά τὰ αἰ-
 δοῖα, II. 51. a. et f. 2) Re-
 ctus, Verus, Justus. κατὰ τὸ
 ὀρθὸν δικάζων, I. 96. f. ὀρθὰ
 νοεῖντις, VIII. 3. a. ὀρθῶ λόγῳ,
 Re verâ, Verum si quærimus.
 τίς μιν ἐστὶ πατὴρ ὀρθῶ λόγῳ,
 VI. 68. a.

Ὀρθοῦν, Erigere, Facere ut ali-
 quis firmiter stet, ut res quæ-
 dam recte succedat. ἢ ἡ δια-
 βασίς μὴ ὀρθωθῇ, Si transitus
 minus prospere cessisset, I. 208.
 f. οὕτω ὀρθοῦτ' ἂν ὁ λόγος ὁ παρὰ
 σιν εἰρημένος, Ita demum fir-
 mabitur (Recte stabit, Verum
 fuerit) quod tu dixisti, VII.
 103. a. m. ὡς ποιεῖσας, ὀρθώ-
 σεις σιωπὴν, Firmabis te ip-
 sum, Facies ut res tuæ tibi
 recte succedant, III. 222. m. f.

Ὀρθρός, ου, ὅ, Diluculum. ἄμα
 τῷ ὀρθρῷ, VII. 188. a.

Ὀρμιον, ου, τό, 1) Foedus ju-
 rejurando sancitum. τὸ ὀρμιον
 (paulo ante dixerat ἀγῆνην)
 ἐπαρσαν γινώσκειν, I. 74. f. κατὰ
 τὸ ὀρμιον, Ex foedere, I. 77.
 a. πρὸς τοὺς τοὺς ὀρμιον Κύρος ἰποι-
 ῆετο, I. 141. f. 143. a. Κύρῳ ὀρμιον ποιησάμενοι, I. 169.
 b. τὸ ὀρμιον ὡς εἶχε, Foedo-
 ris formula hæc erat, VII.
 132. f. μέντοι αἰς τὸ ὀρμιον (κα-
 τὰ χώραν), IV. 201. m. et f.
 ὀρμιον (scil. ἱππῶν) εἰσέρχων, Cæ-

sis hostilis foedus facere. ἐπὶ
 τῆς κρυπτῆς ταύτης ταμνόντις
 ὀρμιον, IV. 201. m. Et in Sing.
 ἐπὶ τοῦτοις ἵταμον ὀρμιον, VII.
 132. m.

2) Alibi satis fuerit, τὰ
 ὀρμιον simpliciter Juramenta,
 Jusjurandum, interpretari. ὀρ-
 μίωσι μεγάλοις κατέχοντο χρή-
 σιςδαι νόμοις etc. Gravissi-
 mis juramenti adstricti erant,
 I. 29. f. ἐπαρσαντο ὀρμιον ἐπὶ
 νῆς πύρι καὶ σφυμαχίης, I. 69.
 f. IX. 92. a.

Ὀρμιον, ου, ὅ, Jusjurandum,
 Juramentum. σφίσις αὐτῶν ὀρ-
 μιον ἐπαρσαν, I. 146. f. ἐπὶ
 τούτοις ὀρμιον ἐπαρσαν, πεπ-
 ρε, ἀλλήλοισ, VI. 62. m. ὀρ-
 μιον προσαγαγε σφί, VI. 74.
 a. m.

Ὀρμῶν, 1) cum Accusat. ἰ. q.
 ἄγην, Ducere. τὸ στρατόμακον
 ὀρμιον (al. ὄρμιον) ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
 τὰς Ἀθήνας, VIII. 106. a. 2)
 cum Infia. Instituire, Susci-
 pere (expeditionem), πρὶν δὲ
 ἐκλαύνειν ὀρμῆσαι τὸν στρατὸν,
 I. 76. m. N. (nisi ibi in-
 fectus ἐκλαύνειν ex interpretatione
 in contextum irrepsit.) Εἰρήνης
 πρότερον ἢ πρὶν ὀρμῆσαι στρατι-
 ονταί ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII.
 150. a. Sed hæc quidem no-
 tione Passiva potius verbi for-
 ma usurpatur.

Passio. Ὀρμῶσθαι, 1) Pro-
 ficisci, Exire. παιδὸς ἰς ἄγῆνην
 ὀρμώμενον, Filii mei venatum
 exeuntis, I. 41. f. ἰνδύτην ὀρ-
 μώμενον, Inde progressi (non
 hostili animo, sed culturi a-
 gros), I. 17. f. τοὺς ἐχθρίας
 αἰρῶντες ἐκ πλοῦτος καλαμίνων ὀρ-

μειώμενοι, Navibus arundineis ad capiendos pisces exountes, III. 98. f. N. ὁρμαῖο, sive ὁρμαῖο (jon. pro ὁρμητο) ἐπὶ τὸ ἱερόν, Profecti, Progressi sunt, VIII. 35. a. ὁρμαῖωμενος ἐκ τοῦ οὐρεος τοῦτον, Proficiscens, Irruens ex hoc monte, I. 36. a. ἐξ Ἀνδρου ὁρμαῖωμενος, Andro profectus, sive potius, Dam opugnavit Andrum, missis inde ad alios insulanos legatis corrasit pecuniam, VIII. 112. f. coll. 111. extr. et 112. a. Similiter abundat fere verbum ὁρμαῖωμενος, VIII. 133. a. ubi ἐνδιῦτεν ὁρμαῖωμενος non tam significat Inde movens, aut Inde quum institueret movere; sed nil aliud nisi hoc dicere videtur Scriptor, Dum in Thesaliā hiemabat, inde (ex Thesaliā) legatum misit. ὡς Θάτις ὁρμηται, Ut fama exiit, Sparsa est, Manavit, VII. 189. a. ὡς δὲ ὁ μεταίστερος λόγος ὁρμηται, III. 56. m. N.

2) ὁρμαῖσθαι, sequente Infinitivo, Instituire, Incipere, Adgredi, Parare aliquid facere. τῆς πρὶ οὗδε ὁ λόγος ὁρμηται λέγεσθαι, De quā (terrā) sermo hic Coeptus est haberi, Instituta est hac narratio, IV. 16. a. τοῦ εἶναι ὁ λόγος εἰς ὁρμηθεῖν λέγεσθαι, VI. 56. 4. τὸν ἐπὶ λαὸν λόγον, τὸν ὁρμητο λέγειν, Quem Instituerat dicere, V. 50. m. f. ὁρμαῖο ἐκιδόναι (αὐτόν) ὁρμαῖωμένου δὲ ταύτῃ τοῦ πληθὸς, Instituebant, Parabant, Parati erant cum tradere: quam in partem quum Ferretur animus multitudinis, I. 158. a.

ἡσυχιάδας ἀντὶ ἡπυσωτίσθαι ὁρμητο ποιῖν, Instituerat, Parabat facere, VII. 22. f.

3) Nonnumquam verbo Ὁρμαῖσθαι Acrior quidam impotus significatur. πολλῶ δυνάμει ἰσολεῖ, καὶ μᾶλλον ὁρμητο στρατεύεσθαι, Magis incitabatur, Incendebatur, VII. 1. a. et f. Paulo post vero, VII. 4. a. ubi iterum ὁρμητο στρατεύεσθαι cum Wess. edidimus, commodior videtur locus esse Imperfecto ὁρμαῖο, quod cum editis vet. praeferunt mssii fere omnes, Properavit, Totus in eo fuit. Rursus ὁρμαῖω Ζίξῃ στρατηλατίην, VII. 19. a. nescio satis-ne sit quod in versione posui, Postquam ita constitutum erat Xerxi; ubi forsā praestabat, Xerxi ad bellum inferendum Concitato, Incenso, praesertim si conferas extrema capitis praecedentis verba. Quos Scriptor dicit Persas ὁρμαῖωμένους δύναιεν τοὺς Ἕλληνας, illi δρῶν (cursu, citato gradu) ducebantur, ut aiebat paulo ante. ὁρμαῖο (sive ὁρμαῖο malis) βοηθεῖν, Properarunt illis succurrere, IX. 61. a.

Ὁρμαῖν, Stationem habere, In statione esse. αἱ πρῶται τῶν ναῶν ὁρμαῖον πρὸς γῆ, VII. 188. a. ἐν Ἐλαυνῶντι ὁρμαῖον τριήρης, VII. 22. a. Item in Passivo, eadem notione, πρόκεισθαι ὁρμαῖον τοῖς τὸν πόντον, VII. 188. a. Ὁρμη, ης, ῆ, 1) Impetus quem facimus in aliquem, Impressio, Invasio. ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἡ ὁρμη ἔσται, I. 11. extr.

2) Impetus animi, Ardor quo quis fertur ad aliquid suscipiendum. ἐπὶ δαιμονίῃ τις γίνεται ὁρμή, VII. 18. m.

Ὀρμίζυν, In tutā statione locare naves. καταγαμίνας τὰς νῆας ὁρμιζέ, VI. 107. m. οἱ μὲν αὐτοῦ ὁρμισάμενοι, Ibi stationem ceperunt, IX. 96. a.

Ὀρμος, ου, ὁ, Statio navium. ἐν τούτῳ τῷ χωρῷ ὁρμον ἐποιεῦντο, VII. 194. a.

Ὀρμίδιον, τὸ, Avicula. τὰ σμικρὰ τῶν ὀρμίδων, II. 77. f.

Ὀρος, τὸ, Mons, vide Ουρος.

Ὀρσαγγαί, Bene meriti de Rege, Persicum nomen, VIII. 85. extr.

Ὀρτάζιν, (jon. pro ἰορτάζιν) Diem festum celebrare. ὀρτάζουσι, μεγάλης ἀνάγκῃς θυσιᾶς, II. 60. f. διὰ ταῦτα ὀρτάζουσι, II. 122. m. αἱ Λακεδαιμόνιοι ὀρτάζον τοῦτον τὸν χρόνον, IX. 7. a. ὀρτάσαντες, VII. 206. m.

Ὀρτή, ης, ἡ, (i. q. Ἑορτή) Dies festus, Festorum solennia. ἰούσης ὀρτῆς τῇ Ἡρῇ τοῖσι Ἀργείοις, I. 31. a. Ἀπατούρια ἀγοῦσι ὀρτήν, I. 147. b. ἀγνοῦσι ὀρτήν - Πανιώνια, I. 148. a. ubi simul monetur, Festorum omnium nomina apud Græcos in α desinere. ἐπὶ αὐτὴν ὀρτήν ἀγῶσι τῷ Διῷ, I. 183. m. μεγίστην αἱ (τῇ μεγίστῃ δαίμονι) ὀρτήν ἀναγοῦσι, II. 40. a. 48. a. 61. a. 122. m. Et in Plur. τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὀρτάς, III. 97. a.

Ὀρνίς, υγες, ὁ, Coturnix, II. 77. f.

Ὀρρυμα, ατος, τὸ, Fossa. III.

60. a. VII. 23. m. ὀρύσσοντες ὀρυγματὰ ὑπογαίᾳ, Cuniculos agentes, IV. 200. m. Conf. Διόφυξ, et Indic. Rer. voce Fossa.

Ὀρυς, υος, Bestia quaedam Libyca, IV. 192. a. N.

Ὀρύσσειν, 1) Fodere, Effodere. ἄρυσσι ἔλυτρον τῇ λήμῃ, - - τὸ χωρίον ἐρύρακτο, - - τὸ ἄρυσσι χωρίον, I. 186. a. et m. μοχλοῦ ibid. etiam τοῖσι λίθοις τοὺς ἠρύξατο, Effodiendos, Excindendos curaverat lapides. ἄρυσσον ὑπὸ μαστίγων, VII. 22. a. 2) i. q. διορύσσειν, Perfodere. Sic, ὁ ἰεθμός τὸν ἄρυσσον, I. 174. m. et paulo ante, τὸ ὀλγόν τοῦτο, εἶν ὅσον ἐπὶ πέντε σταδία, ἄρυσσον οἱ Κνίδιοι, ibid. Rursusque ibid. f. ἰεθμόν μὴ ὀρύσσετε, in Orac.

Ὀρχίσσθαι, Saltare. ἰωτῷ ἀρεστῶς ὀρχίστο, VI. 129. m. et ὀρχίστατο Λακωνικά σχηματῖα, paulo post ibid.

Ὀρχιδόν, i. q. ἠβηδόν, Viritum. VII. 144. a. N.

Ὀρχις, ιος, ὁ, Testiculus. οἱ ὀρχις, IV. 109. f. ubi de castoribus. Conf. Ενορχις.

Ὀς, ἡ, τὸ, Qui, Quæ, Quod. Genit. τοῦ, τῆς, τοῦ, Cujus, Dat. τῷ, τῇ, τῷ, Cui, et cet. De jonico τὸ pro communi ὁ, et de Casibus obliquis, supra dictum est ubi de Articulo ὁ, ἡ, τὸ, num. 3. Servarunt tamen in ψ libri omnes, I. 74. m. ubi suo judicio ἐν τῷ edidit Schæf. Etiam ἐξ οὗ, nī fallor, constanter usurpat Noster, non ἐκ τοῦ. Ferendus videtur fuisse Nominativus οἱ, idem valens ac

ὅσοι, IX. 98. *m.* οἱ ὑμῶν συγχάνουσι ἱπακούοντες, *ubi, quod nos cum Schaeff. ex codd. Arch. et Vind. edidimus ὅσοι ὑμῶν, id fortasse ex scholio natum erat.*

2) *Ut apud Atticos, sic et apud Nostrum, ὅς ἐστί οἱ subinde idem ac οὗτος, οὗτοι, vel ἐκείνος, ἐκεῖνοι, valent. Sic ὅς καὶ ὅς, Hic aut illo, IV. 88. a. καὶ οἱ, διαλυθόντες ἐκ τοῦ συνιδρίου, εἰσβαίνουν ἐς τὰς νῆας, VIII. 56. b. Similiter καὶ ἡ, οὐκ ἔχουσα διαφυγίαν, etc. VIII. 87. a.*

3) ὅς, ἡ, τὸ, *interdum idem ac τίς ἐστί τι valent. ὅς ἦν, ὁ ἀναδείξας, οὐκ ἔχω ὑπὸν, VI. 124. b. γινώσκων λόγους, ὅς γίνωτο αὐτίκω ἄριστος, IX. 71. m. προβαλλαμένων τον τινα (id est, τίνα) στήσονται βασιλεῖα, I. 98. a. γινώται τὸ εἶδέναι τὰ δῶρα λέγειν, IV. 131. f. πλατωμένων αὐτῶν το δίδει το ἔπος εἶναι, VI. 37. m. f. ἕρποντος μάγους τὸ δίδει προφαίνειν το φάσμα, VII. 37. f. ἰστορεῖ αὐτὸν τὰ σφίς ὁ μητροπατὴρ διελίχθη, III. 51. a. ἵνα βουλευσώται το ποιητίον ἵσταται, VIII. 40. a. m.*

Ὅσιν, *κς, ἡ, Sanctitas, Pietas, Fas. κτηνία θύειν οὐκ ἔστι ὁσίν, II. 45. m. f. ὅσον αὐτῆς (ἡ c. περὶ αὐτῆς) ὁσίν ἔστιν λέγειν, II. 171. m.*

Ὅσιος, Sanctus. ὅσιον μὲν ποιεῖν, ὅσια δὲ καὶ λέγειν, IX. 79. *m.* οὐκ ὅσιον ποιεῖν, *Nefas mihi esse existimo, Religioni mihi duco, II. 170. a.*

Ὅσον, *Adverbium, 1) Quantum, (conf. mox Ὅσος.) oerum ebium, Tantum, Solummodo, Non ultra. οὐκ ἀπικομένη ἐς τὴν γῆν ταύτην, - - ἀλλ' ὅσον ἐς Κρήτην, IV. 45. f. Conf. Viger. Idiot. III. 9, 12. 2) Quale-nus, ὅσον ὅσιν ἔστι λέγειν, II. 171. m. Quamdiu, nempe ubi ὅσον χρόνον intelligitur. ἔσω παντός στρατοῦ εἰδέναι ηγείσθαι, ἐξήρκει ἡμῖν πονυχίαν ἄγειν, VII. 161. a. m. 3) Adjectivum, te par-ticulā, ὅσον τε, Circiter, Fe-re, Admodum, Non amplius. ξύλα ὅσον τε διαπήχια, II. 96. a. νεκρὸν ξύλον, μέγαθος ὅσον τε πηχυαῖον ἢ διαπήχυι, II. 78. a. VIII. 55. extr. ὅσον τε εκατὸν σταδίων, II. 99. a. m. ἔσον τε δέκα σταδία, IX. 57. a. ἔσον τε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, III. 5. extr. ἔσον τε ἐπὶ δύο δακτύλους, III. 30. a. m. 4) ὅσον περ, ἢ q. ὅσον τε. ὅσον περ τρία σταδία, Tria admodum stadia, IX. 51. a. Peculiare est quod II. 73. m. legitur, ὡς πλάσσειν ὅσον τε δυνατὸς ἔστι φέρειν, ubi ὅσον τε malueram, coll. I. 193. m. f. sed oerum videtur quod dant alii codices ἔσον τε δυνατὸς εἶναι, ut ὅσον τε idem valeat ac τοσοῦτον ὥστι. 5) ὅσων, Quantulumcumque, Pa-rumper, Tantillum. εἰ ἐχόν-ζε καὶ ὅσων, II. 22. f.*

Ὅσος, *η, ον, 1) Tantus quantus, et in Plur. Tot quot. Cui no-tioni sim quamdam addunt ad-jectae particulae ὧν vel περ. ἀργύριον μέγαθος ὅσον ὧν, Pecunia quantulacumque, I. 199. m. λίμνη μέγας ὅση περ*

ἢ ἐν Δέλω, Lacus prorsus tanta quanta est illa quæ est in Delo, II. 170. f. τοῦ χυμῶνος (ὁ πιταμῆς) ἐστὶ ὅσος περ ἐστὶ, Hic me tantus est, quantus per se (sua natura) est, IV. 50. a. m. ἐπ' ὅσων ἐπέφυς τοῦ ἱεροῦ ἰλχί, Quousque, I. 64. f. (Perperam olim in edit. nonnullis ὅσσα legebatur I. 47. a. pro ἄσσα.)

2) ὅσος, ἰ. q. πόσος, ὅσον τι δένδριον γίνεται ἐξικιστάμινος, Bene gnarus quanta existat arbor, I. 193. m. μὴ πύθῃ ἔσσι τινὲς ἰόντες etc. Noli quæ- rere quot illi sint numero, quantus sit illorum numerus, VII. 102. f. μὴ ἐπιδέγασθαι, - - ὅσων πληθεὺς ἐσὶ, VII. 236. f. (Pro ὅσῃ, quod IV. 36. extr. dabant nonnulli edd. et mssti, οἷα ex alijs revocavi.)

3) ὅσος δὲ significat Quanti- tatem aliquam, per se qui- dem definitam, sed quam is, qui loquitur, exacte definire non potest aut non vult. ἐπὶ μισθῷ ὅσῃ δὲ, Pacti pretium nescio quod vel quantum, I. 160. a. κήρυγμα ἐποίησατο, ζημίην τοῦτον ὀφείλειν, ὅσῃ δὲ εἰπας, Præconio edixit, hunc definitam quandam mulctam (nescio quantam) debiturum, III. 52. a. ὅσας δὲ ἐκάστοισι ἐπιείσσαν, Certum quemdam numerum, nescio quem, sin- gulis imperans, III. 159. f. σιτία καταλιπέντες ὅσων δὲ μη- νῶν, Relinquentes cibaria nescio quot mensium, IV. 151. f.

4) πλείστα ὅσα, Quam plu-

rima, Plurimum quantum, I. 14. a. m. οἱ δὲ σφί ἀφθονοῦ ἔσσι γίνονται, Ingens, Mirifica multitudo, IV. 194. b. ἔσας ἀν' ἀλλήλους δύναντο καταστρί- φεινθαι, VI. 44. a.

5) Denique notamus formulas lo quaendi quasdam hujusmodi: χωμα ἄξιον δώματος, μέγαθος καὶ ὕψος ἔσσι τί ἐστι, I. 185. m. ubi naturalis verborum con- structio sic concipienda, ὅσων τί ἐστι (κατὰ) μέγαθος καὶ ὕψος, sive malueris ἔσσι τί ἐστι τὸ μέγαθος καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ: valet autem nunc ὅσων idem fere ac si dixisset ὅτι τοσούτῳ ἔσσι: et similis est locutio isti, ἱμακαρίζον τὴν μητέρα, οἷον (id est, ὅτι τοσούτων) τέκνων ἐκύρησι, I. 31. f. Eodem per- tinet quod legitur V. 4. m. τὸν γινόμενον εἰ προηέκοντες ὀλο- φύρονται ὅσα μιν δεῖ ἀναπλῆσαι κακῶν. Item, προπύλαια θαυ- μάσια, - - ὅσων τε τὸ μέγαθος λίδων ἐστὶ, καὶ ὀπλοὶν τῶν, II. 175. a. nempe, Admiratu digna sunt ista propylæa, quod ex lapidibus tantæ mo- lis et tam exquisitæ qualita- tis exstructa sunt. Possis ea- dem commode etiam his latinis reddere: Ex tantæ molis tam- que exquisitæ qualitatis lapi- dibus exstructa sunt!

Ὅσπερ, ἰ. q. ὅς, Qui. ὅντος ὁσπερ ἐπ' Ἀρμισίφ, VIII. 42. b. ubi ὁσπερ ms. F.

Ὅστίνας, Osseus. Φουστῆρες ὁστίϊ- νοι, IV. 2. a.

Ὅστίον, τὸ, Os. Plur. ὁστίαι, Ossa, IV. 61. m.

Ὅστις, vel ὅς τις, cum Optat.

constr. ὅστις γι εὐνισεν ἔχμ,
VII. 49. a. ubi alii quidem
ἔχμ. Genitivum et Dat. vide
mox in Ὄττω. Accusativum τὸν
εἴνα, idem valentem ac εἴνα,
Quem? Equem? ex I. 98. a.
supra citavi in voc. Ὄς, num.
3. Neutrum ὁ τι vide infra,
in Ὄτι.

[Ὄσφρακίζειν, vide Ἐξοσφρακίζ.]

Ὄσφραίνεσθαι, Olfacere, Odo-
rem percipere. ὀσφραίνόμενος,
I. 80. f. et mox, ὡς ὀσφραίνε
(alii ὀσφραίνε) ταχίστα τῶν κα-
μύλων δι' ἱππῶν, ibid. Est au-
tem ὀσφραίνε, aut ὀσφραίνε,
Praet. Imperfectum, tamquam
a Praes. ὀσφραίνω formatum, ut
ἴσταντο ab ἴστανμι.

Ὄσφ, Adverb. Quanto, non
solum cum Comparativo jun-
gitur, sed et cum Superlativo,
nempe instituitur Comparatio
inter Plura, non inter duo solum.
δι' ἰδίδε, ὀσφ ἰστί τοῦτο ἀμεινόν,
Quanto sit hic status melior,
nempe duobus reliquis, III.
82. m. Latine ὀσφ interdum
non tam Quanto, quam Quo-
niam, reddi debet. ὄνυδος μέ-
γιστον - ὑμῖν, ὀσφ πρῶστίεστι
τῆς Ἑλλάδος, V. 49. a.

Ὄτι, Quum, Quando, Quan-
doquidem. ἰγνέτο γὰρ ὡν τοῦτο
ὄτι etc. III. 131. f. ubi Wess.
cum Gronovio: Tunc enim id
factum est, quando etc.; nos
cum H. Steph. et Larchero,
Fuit enim tempus, quum etc.
οὐκ ἔστι ὅτε οὐ δύο ἢ τρεῖς, μά-
χης γινόμενης, ἀπὲρ θνητοί, Non
est (vel, Non fuit) quum non
etc. id est, Numquam non,
Semper quoties factum prae-

lium est, etc. II. 120. a. m.
ὄτι περ vide in Περ num. 2.

Ὄττω, Genitiv. jon. pro Attico
ὄτου et comm. οὐτῶς, Cujus
ὄτου θηρίου κρέα, I. 119. f.
θιῶν ὄτου ἰστί, II. 82. a. ὄττω
δὲ χρημάτων δασάμενον, Nescio
quid ab illo postulatarum,
III. 121. a. ἀπ' ὄττω, I. 7. m.
ubi vide Var. Lect. Sic et III.
115. a. In ἐπ' ὄττω IV. 45. a.
consentiunt omnes. Agnoscunt
tamen etiam Atticam formam
ὄτου libri omnes II. 173. a.
in istā phrasi μίχμ ὄττω πλεθρά-
της ἀγορῆς. Etiamque nos I.
145. m. ἀπ' ὄτου ex ms. F.
adscivimus, ubi tamen rectius
fuerat vulgatum ab H. Step-
hano ἀπὸ τοῦ, aut ἀπ' ἐπὶ,
quemadmodum correxit Schae-
f.

Dativus, ὄττω τρώπῃ, I. 95.
a. 125. a. VIII. 8. m. τρώπῃ
ὄττω βούλαι, I. 108. f. παρ'
ὄττω ἀνθρώπων, III. 68. m.
et f. οὐκ ἔχιν ὄττω ζημιώσωσι,
V. 87. m. f. περὶ ὄττω ἀγανί-
ζονται. mss. Arch. et F. VIII.
26. m. ubi alii περὶ ὄττω vulgo.
ταῦτα κατὰ γινῶν θιῶν ὄττω δὲ,
Offerre deo nescio cui, I. 86.
a. (conf. Ὄσος, num. 3.)

Genit. Plur. ὄττωι καὶ ἰστί
ἀνθρώπων, VIII. 65. a. Dativ.
Plur. ὄττωισι ἰγκυρήσει, II. 82.
a.

Ὄτι et Ὄ τι, sive (ut vulgo scri-
bere solent) Ὄ, τι. Particulam
ὄτι, Quod, Quia, Quoniam,
sua origine duabus ex voculis
δ et τι esse compositam, ad-
eoque non differre a Neutro ge-
nere Pronominis ἐς τις, recte
monuere Grammatici, in his

Hoogeveen, cap. XXXVI. 1, 1.
Quā ex origine quum intelligatur etiam variarum loquendi formularum ratio, in quibus particula ὅτι adhibetur, multis in locis longe commodius ὅ τι aut ὅ, τι divisim vocibus scribunt subtiliores editores, quam und voce ὅτι, uti vulgo plerumque pingebatur.

Sic 1) ubi ὅ τι Cur, Quā de causā Quo consilio significat, rectius utique separatim duae voculae scribentur: est enim talibus in locis ὅ τι elliptice dictum pro διὰ ὅ τι vel κατ' ὅ τι, quae, jónico sermone, idem valent ac διὰ τί, κατὰ τί; pro quibus similiter in communi sermone frequenter nude τί eadem notione usurpatur: Ipsum κατ' ὅ τι legitur VI. 3. a. εἰρωτεύμενος κατ' ὅ τι προθύμως οὕτω ἐπίστανται. Nudum ὅ τι cum alibi, tum in hisce: εἶπτο, ὅ τι μὲν οὕτω προθύμως etc. I. 111. a. m. εἰρομένου δὲ μὲν ὅ τι σφί μοῦνοι-σι -- καὶ ὅ τι etc. II. 91. m. III. 27. m. ὅ τι δὲ οὐκ αὐτίκα μάχονται τοι, ἐγὼ καὶ τοῦτο σημαίνω, IV. 127. a. Bis in eadem phrasi ponitur ὅ τι VI. 55. semel notione τοῦ κατ' ὅ τι, Cur, Quā de causā, sive Quā ratione, Quo pacto; deinde notione simplicis pronominis, Quid, Quas res. ὅ τι δὲ, εἶπες Αἰγύπτιοι, καὶ ὅ τι ἀποδείκνυται, ὅ τι λαβὼν καὶ βασιλείας, ἀλλοίωσι εἶπται, Quā ratione vero, Egyptii cum essent, et quibus rebus gestis (Dorien-

Lex. Herod. Pars II.

sium) regna acceperint, ab aliis expositum est.

2) *Monent Grammatici,* ὅ τι μὴ idem valere ac πλὴν ἢ, Nisi, Si excipias. Sic, οὐδὰ μοι -- ὅ τι μὴ Χῖοι μόντοι, I. 18. f. ὅ τι γὰρ μὴ Ἀθῆναι, ἢ οὐδὲν ἄλλο πέλισμα λόγιμον, I. 143. m. οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὅ τι μὴ γυνή μοι ἦ. I. 181. f. οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἐπιστροφῇ, ὅ τι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μόντον, II. 13. extr. ὅ τι γὰρ μὴ οἱ Συρακουσίων γενομένοι τυραννοί, οὐδὲ εἰς τῶν ἄλλων ἀξίος ἐστί etc. III. 125. a. m. οὐδεὶς -- ὅ τι μὴ Κύρος μόνος, III. 160. a. ἀπάλλαξίς οὐκ ἦν, ὅ τι μὴ κατὰ στήνῃ, IX. 13. f. Sed, omnibus istis in locis formulam ὅ τι μὴ proprie Quidquid non significare, adeoque, originem locutionis si spectes, divisim vocibus ὅ τι μὴ scriptum oportuisse, quum per se poterat intelligi, tum liquido fit manifestum ex cognatis loquendi formulis, in quibus abest negativa particula, veluti II. 60. f. συμφασίδου, δὲ ὅ τι ἀνὴρ καὶ γυνή ἐστι, Conveniunt quidquid vir est et foemina, i. e. viri omnes mulieresque: ubi pronomen neutrius generis ὅ τι refertur ad duo substantiva quorum alterum masculini generis est, alterum foeminini. Similiter ubi singulare ὅ τι refertur ad substantivum plurale; veluti apud Xenophontem; ὅ τι μὲν ἀν' ὁδοῦ ἡμῶν τῆς δικαιοσύνης ἔργα εἶναι, Memorab. IV. 2, 13.

3) *Elliptica locutio est* ὅ τι τάχος, sive rectius, divisim

L

oculis, ὅ τι τάχος, ubi intelligitur ὅ τι δυνατόν ἔστιν οὐδ' ὅ τι δύνησθε κατὰ τάχος, aut simile quidpiam; id est, Quidquid valueritis celeritate. ὅ τι τάχος στρατὸν ἐκίλευσαν ὑμῖας ἐκπέμπειν, IX. 7. f. *Alia elliptis locum habet in ista formula, ὅ τι πλείον ἢ ἡ ἔλασσον*, VII. 184. m. ubi intelligitur οὐ λογίζεσθαι aut aliquid tale. Non computo, Non jam caro id quod vel plus est vel minus; quam in sententiam Latino sermone compendiosius etiam dicimus, Plus, minus.

Ὀτραλίως, Festinanter. ἐπιδραμεν ὀτραλίως, VII. Hom. 21. a.

Οὐ, Non, particula negans. κατ' ὅρα πᾶν μὲν οὐ τὸ στρατόπεδον, VII. 208. m. N. 1) *Abundat juncta cum οὐδείς: ut, οὐ μῖντοι ἔφασαν ἀποθήσκην οὐδὲνα*, II. 63. extr. *Similiter, οὐκ ἔφασαν ποιήσιν ταῦτα οὐδαμᾶ*, VII. 136. a. m. Item in ista formula, οὐδὲν μᾶλλον ἢ οὐ, de qua supra dictum in Μαίλα.

2) *Jungitur cum μή. ὥστε οὐ μή διασκηδασθῆναι τὴν στρατὸν*, VIII. 57. f. ubi alii ὥστε μή οὐ etc. *Ellipticā quādam ratione dictum est istud, οὐ γὰρ μὴ ἀπώσεται*, Non est verendum ne illa repudiet, I. 199. m. f. 3) *Adjectio pronomine τι intenditur vis Negationis, οὐ τι χαίρων*, III. 36. m. N. Vide infra Οὐτ.

Οὐδαμᾶ, sive rectius Οὐδαμᾶ, ut efferunt constanter nostri codd. F. Pa. Pc. et libri omnes edd. scripturae VII. 136. a.

m. (quam varietatem ad I. 5. extr. quo loco primum occurrebat, adnotare neglexeram.) i. q. οὐ ποτε οὐδ' μή ποτε, Numquam. οὐδαμᾶ ἐν ταῦτ' αἰνοῦσαν, I. 5. extr. I. 56. a. (ubi continuo adjicitur οὐδ' αὖ ποτε.) I. 58. extr. 67. f. II. 168. m. III. 10. f. 65. a. et a. m. III. 69. m. VII. 83. a. IX. 74. f. etc. *Passim quidem Neutiquam vel Nequaquam intelligi potest, ut III. 53. m. f. VII. 136. a. m. sed in hisce etiam locis propria vocis notio, Numquam, nihilo minus obtinet. Alibi perperam οὐδαμᾶ praefertur nonnulli, ubi verum erat οὐδαμῶς, quod vide.*

Οὐδαμῆ, 1) i. q. οὐδαμῆδ' οὐδ' οὐδαμῶν, Nusquam, Nullibi. οὐδαμῆ Αἰγύπτου, II. 43. a. οὐδαμῆ ἄλλῃ, II. 116. a. 2) *Nullam in partem. οὐδαμῆ μετίνεα*, I. 24. f. οὐδαμῆ ἐστὶ (αὐτὸν) ἐξέτισται, I. 34. f. οὐδαμῆ πῶ ἐξήχησται, I. 56. m. *Perperam olim οὐδαμῆ editt. vet. pro οὐδαμοί*, II. 50. f. Οὐδαμοί, i. q. οὐδίνες, Nulli. οὐδαμοί Ἰωνῶν, I. 18. f. οὐδαμῶν, I. 143. f. οὐδαμοί, εἰ μὲ Λίβυες, II. 50. f. ubi perperam οὐδαμῆ alii. οὐ χίστεται πρὸς οὐδαμῶν, I. 47. m. ὑπὸ οὐδαμῶν ἁδρῶν, IV. 123. m. f. 137. m. f. V. 12. m. οὐδαμῶν εἰσι κατόντες ἀνδρῶν, VII. 104. m. οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ Κορινθίοισι, I. 24. a. Sic I. 57. f. οὐδαμῶν μείζονας ὑμῶν οὐδαμῶν, VII. 150. m. f. οὐδίνες ἐόντες ἐν οὐδαμοῖσι. IX. 58. m. πρῆγματ' ἀγάλ' α, οὐδαμῶν Ἑλλήνων τῶν οὐ πολλὸν μίθ' οὐ, VII. 145. extr. ubi post Ἑλλήνων excidi

forſan, ſubintelligendum certe videtur participium ὄντων.

Fœminin. οὐδαμίας ἄλλας,

IV. 114. *m. alii quidem οὐδαμίας.*

Οὐδαμόθι et Οὐδαμοῦ., Nusquam.

οὐδαμόθι ἐτίρωθι, III. 113. *a.*

οὐδαμίδι πάσης τῆς Εὐρώπης,

VII. 126. οὐκ ὤρειν τοῖς χροῖν

οὐδαμοῦ εἶντα, II. 150. *a.* φα

ῆναι οὐδαμοῦ γῆς, VII. 166. *f.*

Οὐδαμῶς. Nullo modo, Nulla

ratione, Nullo pacto, Neuti

quam. ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε,

I. 123. *m.* V. 35. *a.* δεικνύσαι

αὐτὰ οὐδαμῶς ἦθις, II. 148.

m. ποιεῖς οὐδαμῶς βασιλικὰ, II.

173. *m.* III. 16. *a.* *m.* IV.

148. *a.* 154. *a.* V. 19. *a.*

Οὐδέ, Neque. Pro οὐδέ, quod

olim editum erat, nos cum

aliis καὶ posuimus: ἡμίνοι

δε καὶ ὄνοι οὐκ ἀνίσχονται, IV.

29. *f.* ubi vide Var. Lect.

Οὐδεὶς, Nullus, Nemo. ἢ τις ἢ

οὐδεὶς, Nullus aut vix unus,

III. 140. *m.* N. οὐδεὶς ὅστις οὐ,

Nemo non, III. 72. *m.* Plu

ralis οὐδεὶς, i. q. οὐδενὸς ἀξίως,

vide in Οὐδαμόθι.

Fœminin. οὐδαμὴν et Accusat.

οὐδαμὴν vulgo editur, sed re

ctius, ut opinor, (ob ultimam u

in communi sermone brevem)

Οὐδαμὴ et Οὐδαμῶν praeferit

noster cod. F. cum aliis non

nullis. Vide Var. Lect. ad I.

209, 21. II. 101, 1. H. 160,

18. et ibi Not. H. 181, 11.

III. 51, 5. IV. 51, 5. VIII.

100, 19. N. IX. 8, 9. Ex

empla adposui sub voc. Μη

χανή. Similiter pro Μηδεμένη,

quod III. 165, 22. ex Ald.

propagatum est, alii oodd. οὐ

δαμῶν, alii μηδεμένη praeferunt.

Puto etiam L. 4, 7. pro vul

gato μηδεμένη in aliis libris μη

δαμῶν iri repertum, quamquam

ibi varietas ista et meam et

aliorum, qui alios codices in

spexerunt, observationem prae

terūt. Conf. Elz.

Neutrum. οὐδὲν ὃ τι οὐκ

ὑπάρχει, Nihil non promittit,

V. 97. *m.* Καρυστίου οὐδὲν,

τούτου ἔσκα, τοῦ κακοῦ ὑπε

βολή ἔν, Nihil idcirco mora

batur Carystiorum calamita

tem, VIII. 112. *f.* N. κατ

οὐδὲν λαμπρότητος, Tantum

quantum nihil (i. e. Nihil ad

modum) splendoris, II. 101.

m. N. Adverbialiter, οὐδὲν

πάντως, (aliquanto magis quam

οὐ πάντως,) Haudquaquam, II.

101. *a.*

Οὐδίνετι, sicut οὐδαμὰ et comm.

οὐδίνετι, Numquam, VIII. 111.

f. οὐδ' ὡν αὐτὸς, οὐδὲ εἰ ἐξ

αὐτοῦ, παντοῦσθα κατε, I. 56.

a.

Οὐδέτεροι, Neutri. τὸ κατὰ φύσιν

τοῦς νεκροῦς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ οὐ

δέτεροι εἶσι, III. 16. *m.*

Οὐδός, οὐ, ἢ, Via: vide in

Ὀδός.

Οὐδός, οὐ, ὁ, Limen. ἐπὶ γῆρας οὐ

δός, III. 14. *f.* τοῦ οἴκου ἐπὶ

τὸν οὐδὸν ἔστη, Vid. Hom. 31.

a.

Οὐδά, ατος, τὸ, Uber, Mamma,

IV. 2. *a.* ubi de Scythis

equas mulgentibus.

Οὐκ, sequente vocali, jon. pro

οὐχ. Sic οὐκ εἰς τὴν τε, οὐκ ὁμοίως,

et cet.

Οὐκίτι, Non amplius. καὶ εφί

I.*

οὐκί τι ἀπείχετο ἡσυχίαν ἄγειν, I. 66. a. τὸ δὲ --, οὐκίτι εἶχον εἰπών, II. 119. f.

Οὐκί, (jon. pro οὐκί) Non, Neutiquam. οὐκί οὐκίται, I. 133. m. f. ubi quidem οὐτε aut οὐδέ molles, aut nudum οὐκ, ut apud Athenaeum. Sed et alibi apud Nostrum, οὐκί nihil fere amplius quam nudum οὐ valet. οὐ σπῆρδ' ἡρώται, οὐκί ἀνδρῶν, οὐ στίμματα, οὐκί οὐλῆσι, I. 132. a. ἀπὸ τῶν ματέρων, καὶ οὐκί ἀπὸ πατέρων, I. 173. f.

Sed pro οὐκί, quod V. 13. a. edebatur, placuit οὐ κη, quod alii libri dederunt. Vide supra voc. Κη.

Οὐκω, sive divinis vocibus Οὐ κω, (jon. pro οὐκω) Nondum. οὐκω ἄγω λέγω πρὸς etc. I. 32. m. οὐκω ὅπωπα, III. 63. f. Conf. Κω.

Οὐκων, sive divinis vocibus Οὐκων, pro comm. οὐκων vel οὐκων, 1) subinde quidem parum differt a nudā particulā οὐ abundantē posteriore particulā. ἐγρησάμην οὐκων ἐπνευσαν, ... ταῦτα λέγοντες Ταραντίγους οὐκων (sive οὐκων) ἐπνευσαν, III. 137. f. 138. f. 2) Alibi ὡν ὡν suam Igitur obtinet. οὐκων δὲ ἐπιδε, I. 11. f. οὐκων δὲ πείδω αὐτόν, I. 24. a. οὐκων ποιῶσιν ταῦτα, II. 139. m. Quod legitur IV. 118. m. οὐκων (sive οὐκων) ποιῶσιν ταῦτα, idem valet ac οὐκ οὐκ οὐκ ποιῶσιν ταῦτα.

Οὐκως, (pro comm. οὐκως) Nullo modo, Neutiquam. οὐκως οὐτε ἰχαρίζετο οὐτε etc. I. 33. a. οὐκως ἤκουον, ἀλλ' ἀπείδοξέ σφι, I. 152. m.

Aliud est οὐκ ὡς, pro οὐκ ὡς, Non sicut. οὐκ ὡς Ἕλληνες, I. 2. a. οὐκ ὡς ἤθελον ἀπὸλλασθαι, I. 16. b.

Οὐλαὶ κριθῶν, Mola ex hordeo. οὐτε οὐλαὶ κριθῶν προχύοντο ἐπὶ ἱστο, I. 160. f. N. οὐλαὶ in sacrificiis non utuntur Persae, I. 132. a.

Οὐλόθριξ, gen. οὐλόθριχος, Crispus habens capillos. οὐλόθριχος Κόλχης, II. 104. a.

Οὐλος, η. εν, Crispus. οὐλόεστος τριχών, VII. 70. m.

Οὐνομα, pro comm. ὄνομα, constanter. Notamus hic diffi-
lem illum locum ubi τῶν Περσίων τὰ οὐνόματα omnia in literam S desinere ait Herodotus I. 139. N.

Οὐνομάζειν, (jon. pro Ὀνομάζειν, quam formam verbi communem semel apud Nostrum I. 86. m. occurrere monuimus suo loco) Nominare. Σκυθῆες Ἕλληνες οὐνόμαται, IV. 6. οὐνοματῇ πόλει -- Βουτῶ ὡς καὶ πρῶτον οὐνόμασται μιν, II. 155. m. οὐνομάζεται σκυθιστί, IV. 59. m. ἀπὸ τούτου μὲν τοῦτο οὐνομάζεται, Ab hoc (Hippoclides) originem duxit istud proverbium, οὐ φροντίς Ἰσσηκλίδη, VI. 129. extr.

Οὐνομαίνειν, Nominare, Mentionem facere. ἔγω οὐνομαστῶν εἰσι αἰγίων, τούτους οὐνομαστῶν, IV. 47. m.

[Οὐνομαστῆς, perperam olim edd. IV. 66. a. pro ὁ νομαστῆς.]

Οὐνομαστός, Nobilis, Clarus, Celebris. τὸ μέγιστον τίμενος καὶ οὐνομαστότατον, II. 178. m. Conf. Οὐνομαίνω.

Οὐράνιος, Coelestis. οὐρανία Ἀφροδίτη, IV. 59. f. *Nude*, ἢ Οὐρανία, Luna apud Arabes, III. 8. m. et f. N.

Οὐρανομήκης, Longitudine (Altitudine) coelum attingens. οὐρανομήκεια δένδρεα, II. 138. extr.

Οὐρανός, οὐ, ὁ, Coelum. ἰνδαυ-
τα ὁ οὐρανὸς τέτεται, IV. 158.
f. N. ἢ δὴ ὁ οὐρανὸς ἔσται ἐνερ-
γεῖ τῆς γῆς, καὶ ἡ γῆ μετῴρος
ἔσται ὑπὲρ τοῦ οὐρανοῦ, V. 92,
1. a.

Οὐρεῖν, Mingere. οὐρεῖσαι ἀντρίον
αἰλου, I. 133. f. *Conf.* Εὐ-
οὔρειν.

Οὐρή, ης, ἡ, Cauda. τὴν οὐρὴν
ἀκρην, II. 47. f. αἰμαξίδας ὑπο-
δέουσι τῇσι οὐρησι τῶν οἴων, III.
113. b.

Οὐρίζιν, (jon. pro ορίζιν) 1) Dis-
terminare. ὁ Νείλος τὴν Ἀσίην
οὐρίζων τῆς Αἰθύης, sive, ut
plerique dant libri veteres, τῇ
Αἰθύῃ, II. 16. f. N. Τύρης πο-
ταμός οὐρίζι τὴν τε Σκυδικὴν
καὶ τὴν Νευρίδα γῆν, IV. 51.
Similiter IV. 56. et 57. VII.
123. f. 127. m. *Etiā*, U-
nam quamdam regionem fini-
bus circumscribere. οὐρίσαν τὴν
χωρὴν ἐπὶ τοῖσδε, VI. 108. f.
βαμὸν ἰδρύσατο, καὶ τίμινος πε-
ρὶ αὐτὸν οὐρίσι, III. 142. a.
2) *Neutraliter*, Conterminum
casu. Αἰθύη ἰούσα περίρματος, πλὴν
ἔσεν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίην οὐ-
ρίζι, IV. 42. a.

Οὐρίσμα, τὸ, (jon. pro ὄρισμα)
Finitio, Fines, Limes quo
una terra ab aliā distermi-
natur. οὐρίσμα Ἀσίη καὶ Αἰθύη οἴ-
δαμεν οὐδὲν εἶν etc. II. 17. a.

οὐρίσματα τῇ Ἀσίῃ Νείλος τε καὶ
Φάσις, IV. 45. a. ubi perpe-
ram οὐρίσματα edid. oett.

Οὐρον, ου, τὸ, Urina, II. 111.
m. et f.

Οὐρος, ου, ὁ, comm. ὄρος, Finis,
Terminus, Limen. ὁ οὐρὸς ἦν
τῆς τε Μηδικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς
Λυδικῆς ὁ Ἄλυσ, I. 72. a. οὐ-
δεήκοντα ἔτια οὐρον τῆς ζῆς ἀν-
δρῶν προτίθημι, I. 32. a.
οὐρὸν προδόμενος ἐνιαυτὸν του-
τον, Hunc ipsum annum prae-
finiens, I. 74. m. οὐροὶ πάντα
ἦσαν ἐπὶ τοῦ σηματος, Termini,
Cippi, I. 93. m. (et ibi *Var.*
Lect.) τοὺς Αἰγυπτίων οὐρους,
Egyptiorum fines, II. 17. a.
Φεροντας εἰς τοὺς οὐρους, Ad ter-
rae suae fines, IV. 33. f. ἐν
οὐροῖσι χωρὴς, IV. 52. m. f.
τα δύο μέρη τῶν οὐρῶν εἰς δα-
λασσαν φεροντας, IV. 99. m.
μὴ ἱπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὐρῶν,
IV. 125. f. et ἰβηθίδιον ἐπὶ τοὺς
οὐρούς, mox ibid.

Οὐρός, ου, ὁ, Ventus secundus.
ἀποπεμπι κατ' οὐρον, IV. 163.
f. in *Orac.*

Οὐρός, εἰς, τὸ, comm. τὸ ὄρος,
Mons. μέν ἐξ Ἀρμενίου οὐρός,
I. 72. a. m. 80. a. οὐρεὰ θη-
ριωδέστατα, I. 110. a. αἱ ὑπώ-
ρται τῶν οὐρέων, I. 110. m.
Sic rursus οὐρεὰ, et τοῖσι οὐρε-
σι, et τῶν οὐρέων, II. 28. et
alibi, consentientibus libris om-
nibus. Superest tamen com-
munis forma τὸ ὄρος, II. 8.
ubi in istam formam ter libri
omnes (quod sciam) consenti-
unt, licet paulo post ibid. τῶν
οὐρέων et τοῦ οὐρός tenent om-
nes. Rursus II. 12. ὄρος τοῦτο

cum aliis libris omnibus tenet
 noster cod. F. qui tamen paulo
 ante ibid. οὐρεσι praefert,
 ubi ex aliis ὅρεσι editum erat.
 Et eodem cod. F. οὐρεῖον rece-
 pi I. 203. a. m. ubi ὅρεῖον
 vulgatum erat. Rursus vero ὅρος
 ἄβατον praeferrunt omnes VII.
 176. a. m.

Οὐρετάλ, Baechus, Sol, apud
 Arabes, III. 8. f.

Οὐς, ὠτος, τὸ, Auris. ὧτα τυγ-
 χάνουσι ἰόντα ἀπιστότερα ὀφθαλ-
 μῶν, I. 8. m. ἐν τοῖσι ὡς τῶν
 ἀνθρώπων οἰκίῃ ὁ θυμός, VII.
 39. a. οἱ ἴσπου ὀφθαῖς ἰσταντίς
 τα ὧτα, IV. 129. f. Conf. Ind.
 Rer. et Pers. voce Aures.

Οὐείη, ης, ῆ, comm. οὐεία, Bona
 quae quis possidet, Faculta-
 tes, I. 92. m. et f.

Οὐρε, Neque. Ad praecedens οὐ-
 τι refertur δι, absque nega-
 tione, I. 108. f. οὐρε in οὐδι
 mutavit Schaefer. I. 3. a. ubi vi-
 de Var. Lect.

Οὐταρος, pro ὁ ἴτιρος, Alter ex
 duobus, I. 34. a. I. 134. a.
 Neutrum, τοῦτιρον τῶν ἰτίων,
 I. 32. a. Conf. Ἐτιρος.

Οὐτι, sive separatim Οὐ τι, Neu-
 tiquam, Nequaquam. οὐ τι μὲν-
 ναι αἱ ἰωνον ὀρεῖα, I. 148. f.
 οὐ τι τοιοῦτοι νομίζουσι, II. 46.
 a. m. οὐ τι ἐπιδραμὸν πάντα,
 III. 136. f. οὐ τι χαίρων, con-
 sentientibus codd. fere omnibus,
 III. 36. m. ubi perperam οὐ
 τοι editt. vet. Similiter pro
 vulgato οὐ τι - - χαίροντα, III.
 69. a. corrigendum οὐ τι vi-
 detur. Vid. ibi Var. Lect.

Οὐτος, αὐτη, τοῦτο, Hic, haec,
 hoc, 1) ὁ ἕως, οὗτος δὲ ὁ

καθαρις, I. 43. m. Ἄδελφός
 δι, - - ουτος ὁ θεός, I. 45. f.
 ουτος ἐκείνος τὸν ἐν ζήτησι, I.
 32. f. ὁ δὲ παῖς ουτος ὁ ἄφω-
 νος, I. 85. f. ουτος δὲ ὁ βουτα-
 λος, I. 110. m. ἐπὶ τούτων δὲ
 τὸν Πεκτωλόν, V. 101. f. ου-
 τος ὦνρ, V. 104. a. Similiter
 pro οὗτοι Βακχιαδαὶ καλεόμε-
 νοι, V. 92, 2. a. οὗτοι αἱ Βακχ.
 interserto articulo legendum
 censuerat Valck. At aliam ibi
 esse rationem, et nihil esse
 notandum, docui in Adnot.
 οὗτοι - - μῆτις, legebatur II. 31.
 a. ubi nos cum Schaefero, oesi-
 gia codicum nonnullorum se-
 cuti, τοῦτοι pro οὗτοι posui-
 mus.

2) Notemus porro usum
 ejusdem pronominis hujusmodi:
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀρσένιος, - - -,
 οὐδὲ ουτος προσηγορίᾳ φωνῇ ἀπὶ-
 κίσθαι, IV. 16. m. βουλομένη
 γὰρ τοῖς σφίτερον βασιλεία, - - -,
 τοῦτον βουλομένη εἶδεναι τὴν
 πλῆθος, IV. 81. m. f. ομνύ-
 ονσι μὲν τοὺς παρὰ σφίσι ἄν-
 δρας δικαιοτάτους - - -, τοῦ-
 τους (scil. ομνύουσι,) τῶν τύμ-
 βων ἀπρόμενοι, IV. 172. f. ubi
 vide quae in Var. Lect. notavi.
 Conf. mox num. 3. sub fin.

3) Neutrum Τοῦτο frequen-
 ter apud Nostrum ita duplica-
 tur, ut τοῦτο μὲν - - τοῦτο δὲ
 significet Partim quidem, par-
 tim vero. Sic I. 30. f. (ubi
 vide Var. Lect. et Not.) I.
 161. II. 135. f. III. 132. m.
 136. m. 159. a. IV. 23. f.
 IV. 142. V. 28. a. et saepius
 alibi. Nec vero formulae τοῦτο
 μὲν constanter respondet altera

τοῦτο δέ: *ad praecedens* τοῦτο μὲν *nonnunquam in sequenti oratione sola particula de aut* δὲ καὶ *refertur. Ad* τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγός, III. 108. *a. refertur deinde* ἢ δὲ δὴ *λαίνα. Ad* τοῦτο γὰρ Ἀνάχαρος, IV. 76. *a. refertur dein* πολλοῖσι δὲ ὑστέρῳ ἔτεσι Σκυλῆς, *initio cap.* 78. *Ad* τοῦτο μὲν γὰρ Ἀλκμαίων, VI. 125. *a. refertur dein* Μετὰ δὲ *etc. cap.* 126. *Ad* τοῦτο μὲν, VII. 176. *a. refertur* ποσὶ *deinde*, ἢ δὲ *av. Conf.* quae *ad* VII. 22. *a. notavimus. Quibus ex locis inter se collatis* *videndum ne vera Herodotea fuerit scriptura, quae consentientibus probatissimis libris olim* III. 115. *m. f. vulgata erat, τοῦτο μὲν - - -, οὗτε δὲ etc. ubi pro οὗτε δὲ* *Wess. ex codd. Arch. et Vind. τοῦτο δὲ recepit. At nullo pacto huc referri debuit id, quod* II. 99. *a. praecedentibus pluribus quidem codicibus primus idem* *Wess. edidit* τοῦτο μὲν ἀπογοφεῖσθαι καὶ τὴν Μίμῃν. *Nam recte quidem in eodem cap. sub fin. legitur* τοῦτο μὲν ἐν αὐτῷ πόλιν κτίσαι - - -, τοῦτο δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱεὺς ἰδεύσασθαι: *at superiore loco haud dubie oerum istud erat quod ex aliis codd. editum olim legebatur, τοῦτον μὲν (scil. τοῦτον τὸν Μῆνα) ἀπογοφεῖσθαι etc. Nempe hoc loco ille usus pronominis οὗτος obtinet, de quo paulo ante (num. 2.) monui: τὸν Μῆνα, - - - καὶ ἱεῖς ἔλεγον τοῦτον μὲν etc. Quo dein refertur quod initio cap. 100. legitur, Μί-*

τὰ δὲ τοῦτον κατέλεγον οἱ ἱεῖς.

4) *Genit. plur. per tria genera, Τουτίων, pro comm. τούτων. Sic* *τούτιων, nempe ἡμιπληθύνων*, I. 50. *m. τούτιων τῶν ἀνδρῶν*, I. 68. *a. et* VII. 85. *bis. τούτιων ἰσταν*, I. 70. *a. τῶν κρεῶν τούτιων*, I. 73. *f. τοῖσι τούτιων ἐγγύοισι*, I. 105. *f. τούτιων πάντων καθαρός*, II. 38. *m. f. ἐλάσσοις τούτιων*, VII. 102. *f. τριῶν τούτιων γυναικῶν*, VI. 98. *m.*

Οὗτω, 1) *Sic, Ita, absque* *in fine, non solum ante litteram consonam, sed et ante vocalem, ubi sermonis communis et atticis usus οὗτως postulat. οὗτω* ἀποδείκνυν δὲ, I. 11. *m. οὗτω* ὦν, I. 32. *m. οὗτω* ὁ Ἄλως, I. 72. *m. Similiter olim bene editum erat οὗτω* ἔσχι, I. 70. *extr. ubi vide* *Var. Lect.*

2) *Notandus usus hujus particulae in consecutione sententiae, de quo monuit* *Wess. ad ista verba, ἐγγυκτὰς χρεὶν καταστήσαντα, - - -, οὗτω* ἂν ἀγισθαι, I. 196. *f. Ejusdem generis sunt exempla haec: ἐπί τε δὲ οὐκ ἀνέναι τὸ κακόν, οὗτω* δὴ *etc.* I. 94. *m. παραχρῆμα μὲν οὐδὲν - -, ἐπὶ δὲ - -, οὗτω* δὴ *etc.* VII. 150. *f. ἐν κλιβάνῳ πνέαντις, οὗτω* τράγουσι, II. 94. *f. ἀποκτείναντις δὲ, οὗτω* ἐκλήθη ἀπιδεσθαι τὴν βασιλῆην, II. 100. *m. διαφαγόντα δὲ - -, οὗτω* τὴν ἰκθυίαν ποιῆται, III. 109. *m. f. Quibus et similibus in locis οὗτω idem fere ac ἐπιτα valet. Eodem pertinet quod* VII. 170. *f. legitur, ἀπικόμε-*

ναι τιμαὶ Ταραντίνουσι ἀπιδου-
νον τρισχίλιοι οὕτω. *Vide ibi notata.*

3) *Interdum, ubi ad complendam sententiam (Ita ut) exspectasses respondentem praecedenti particulae οὕτω alteram ὡς vel ὥστε, omittitur haec altera; eaque ellipsis maiorem quamdam vim addere videtur orationi.* οἱ τῶν Αἰγυπτίων (κεφαλαί εἰσι) οὕτω δὴ τι ἰσχυραί, μόγις ἂν λίδυ πᾶσας διαβήξειαι, III. 12. m. (*Praecesserat ibi locutio plena: αἱ τῶν Περσίων κεφαλαί εἰσι ἀεθνεῖς οὕτω, ὥστε etc.*). ὁ λαγός - - οὕτω δὴ τι παλύνων ἔστι, ἐπικινύσεται μῦνον πάντων θηρίων, III. 108. m. *Alibi loco particulae ὡς vel ὥστε, ad praecedentem οὕτω referendae, ponitur pronomen relativum κρήνη πικρή, οὕτω δὴ τῆς ἰούσα πικρῆ, ἢ μεγάλῃ σμικρῇ ἰούσα κρηῇ τὸν Ἰππικόν, IV. 52. m. N.*

Ὀφείλειν, Debere. ὀφείλεις χρηστοῖσι με ἀμείβεσθαι, I. 41. m. 42. f. σφάλλισθαι ὀφείλεις, Labi (falli) debes, Necessae est (Periculum est) ut fallaris, VII. 50, 1. m. ὀφείλω λέγειν τὰ λεγόμενα, VII. 152. m. f. ἴδον τὸ μὴ ἰδεῖν ὄφελον, I. 111. a. m. III. 65. a. *Conf.* Ὀφείλειν, et Προσοφείλειν.

Ὀφελος, τὸ, Utilitas, Usus. τῶν ὀφελος ἔστι οὐδέν, VIII. 68. *extr.*

Ὀφθαλμῶν, Oculorum morbo laborare. ὀφθαλμῶντες εἰς τὸ ἰσχατον, VII. 229. a.

Ὀφθαλμός, οὐ, ὁ, Oculus. ὀφθαλμός βασιλῆος, I. 114. a.

τὸν παῖδα ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπόσπασ-
σαι, I. 120. f. ἐμεῦ ἐξ ὀφθαλ-
μῶν σφι γεννίμου, V. 106. f. καμόντα αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμούς,
II. 111. a. m. παῖς μιν εἰς τοὺς
ὀφθαλμούς, IX. 22. m. f. *ubi in cod. Arch. εἰς τὸν ὀφθαλμὸν
legi falso tradiderat Galenus.*
Vide Not.

Ὀφίς, ἰός, ὁ, Anguis. ὄφιν μέ-
γαν φύλακα τῆς ἀκροπόλεως,
VIII. 41. m. τοῦ τροκαρῶντος ὀ-
φίος τοῦ χαλκίου, IX. 81. a. *Conf.* *Indicem Rer. voce Serpentes.*

Ὀφλίην et Ὀφλιν, ἰ. q. ὀφείλειν,
Debere, Culpam sustinere. διώλιν ὄφλιν (*al. ὄφλιν*) πρὸς βα-
σιλῆος, VIII. 26. f.

Ὀφρύν, κς, ἡ, (*ἰ. q. comm. ὀ-
φρύν*) Supercilium, Tumulus
in longitudinem extensus. ὀ-
πὲρ τῆς θηριώδους ὀφρύν ψάμ-
μου κατήκει, IV. 181. a. 182.
a. 185. a. et f.

Ὀφρυόεις Κόρυθος, Alta, Edita
Corinthus, V. 92, 2. *extr. in
Orac. cum Not.*

Ὀχανον, ου, τὸ, Manubrium,
Ansa. ὄχανα ἀσπίσι οὕτω εἰσι
οἱ ποισταμένοι, I. 171. m. μὲν
ἀρουραίους καταφασγίην τῶν ἀ-
σπίδων τὰ ὄχανα, II. 141. f.

Ὀχίειν τὴν ἵππον *dicitur Equus
admissarius cum* Adscendit et
init equam, III. 85. *extr.*
ὀρίθων γένια ὀχουόμενα, II.
64. f.

Ὀχετεύειν ποταμὸν, Per canalem
(Per alveum manu factam)
deducere, derivare, fluyium,
II. 99. m. τὸ ὕδωρ ὀχετεύομεν
διὰ σωλήνων, III. 60. m.

Ὀχθός, ου, ὁ, Tumulus, Collis.

ἰζόμενος ἐπὶ Διὸς Λυκαίου ὄχθον, IV. 203. *m. ubi temere ὄχθον olim edd.* ἰζόμενος ἐπὶ τὸν κατωτίον τῆς ἀκροπόλεως ὄχθον, VIII. 52. *a. ἰτάσσοντο - δια ὄχθων οὐκ ὑψηλῶν, IX. 25. extr. 56. f. 59. m.*

Ὀχλείν τινα, Turbas movere allicui. ἔχουσιν αὐτήν οἱ ἀρκίαι ὠχλεον, V. 41. *m.*

Ὀχληρός, ἢ, ὄν, Molestus, Operosus. ἢ ὄχληρόν τοῦτο, I. 186. *a.*

Ὀχλον παρέχιν, Molestiam exhibere, Operose urgere aliquem, I. 86. *m.*

Ὀχος, ου, ὅ, Carrus, Vehiculum. ἰδωρήσαντό μιν ὄχῳ καλλιστιύσαντι, VIII. 124. *f.*

Ὀψίγονος, ὅ, ἢ, Sero natus,

Post natus. ἢν βασιλεύοντι Ὀψίγονος ἐπυγίνεται, VII. 3. *f.*

Ὀψις, ιος, ἢ, Visus, Conspectus. τοσόνδε ἀπίφαινέ μοι ἰς ὄψιν, IV. 81. *a. Et per metonymiam, Id quod quis ipse vidit. ὅσα ἄλλοι λέγουσι, ταῦτ' ἤδη φράσω· προσίσται δέ τι αὐτοῖσι καὶ τῆς ἡμέρας ὄψιος, II. 147. a. Inde et Visum nocturnum. ὄψιν ἴδεν ἐν τῷ ὑπνῷ, III. 30. m. 65. a. ὄψιν τινα ἰδὼν ἐνυπνίου, VIII. 54. f. τὴν ὄψιν οἱ τοῦ ἐνυπνίου ἀπηντιόμενος, VII. 18. a. εἴ τοι ἢ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου μὴ ἐναργῆς οὕτω ἐφάνη, VII. 47. m. et mox ibidem, ἢ ὄψις ἢ ἐπιφανίσαι τοῦ ὀνείρου. Dat. τῇ ὄψι, VII. 15. a. nisi ὄψι ibi scripserat auctor.*

Π.

Π *littera ante aspiratam vocalem locum obtinet suum, nec in φ mutatur. Itaque ἀπηντιέσθαι, ἀπικνέσθαι, ἐπ' ἡμέρην, ὑπ' ἑαυτῶν, et similia dicit Herodotus, non ἀφηντιέσθαι, ἀφικνέσθαι, ἐφ' ἡμέρην, ὑφ' ἑαυτῶν.*

Πάγν, ἢ, Laqueus. τοῦ ἀδελφοῦ ὑπὸ πάγνης ἀλόντες, II. 121, 5. *f.*

Πάγχν, (jon. i. q. πάνν aut πάν-
τες) Prorsus, Omnino, Utique. πάγχν πικραρίεις ἰόντες, III. 157. *m.* δοκίαν πάγχν δου-
τερίαν γὰρ οἰκίσθαι, I. 31. *a.* πάγχν ἰλπίσαντες λέγειν μιν ἀ-
λαδία, III. 157. *a.* III. 27.

a. m. IV. 35. *extr.* πάγχν ἐπικνέμενος, V. 104. *m.* πάγχν ευφισκί οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι, VII. 12. *a.*

Πάθν, κς, ἢ, idem fere ac τὸ πάθος, Casus, Calamitas. πυ-
θόμενος αὐτοῦ τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν παθν, I. 52. 122. *m.* τὰς πάθας τὰς Κύρου τῆσι ἑαυτοῦ ὁμοιούμενος, I. 123. *a.* τὴν πά-
θν τῶν ὀφθαλμῶν, Calamita-
tem oculorum, Cæcitatem, II. 111. *f.* πάθαισι προσπίπτει, III. 40. *extr.* τὴν ἑαυτοῦ πάθν κα-
ταλεγόμενος, *Vit. Hom.* 21. *f.* Πάθημα, ατος, τὸ, i. q. τὸ πά-
θος εἰ ἢ πάθν, Calamitas.

τὰ συντυχόντα σφί παθήματα, VIII. 136. *m. f.* τὰ δὲ μοι παθήματα - μαθήματα γυόντι, I. 207. *a.*

Πάθος, ὡς, τὸ, Calamitas, Clades. τὸ Σαρδῶν πάθος, I. 91. *a.* ἀνίσταται πάθος ἱδὼν, Irreparabile malum patrare, I. 137. *a.* (*quo de loco vide quae sub oculo Erbin supra monui.*) μετὰ τὸ τῆς θυγατρὸς πάθος, Post filiae calamitatem, (mortem,) II. 133. *a.* Ἰδὼν πάθος μέγα (ingentem cladem) Πέρσεως πτωχότατος, III. 147. *a.* ἀπ' ἡγῶν τὸ πάθος, V. 87. *a.* VIII. 97. *a.* τὰ ἀνδραγαθία πάντα παθεῖν, V. 4. *f.* τοῦ Φοινικίου πάθους, VIII. 90. *extr.* Pro τοῦ ἱατρικοῦ πάθους, quod III. 14. *f.* olim legebatur, alii plerique codices τοῦ ἱρ. πίνθος dederunt, eadem notione.

Παιγνίη, *κς, ἡ,* Lusus. τὰς παιγνίαις, I. 64. *a.* τῶν παιγνίων, *ibid. m.*

Παιγνήμιον, *ονς, ὅ, ἡ,* Lusu-um et jocorum amans. μαίταιός τε καὶ παιγνήμιον, II. 173. *a.*

Παῖδιον, *ον, τὸ,* VI. 61. *m. et f.* ubi de Puella agitur.

Παυδοφόνος συμφορὴ, Calamitas hominis qui imprudens filium occidit, VII. 190. *extr. N.*

Παῖον *κατὰ* ἐς τὴν γῆν, Terræ adfligere, Humum prosternere. ἀρπάζει μέσον, καὶ ἐξήρας παῖον ἐς τὴν γῆν, IX. 107. *m.*

Παίζον, Ludere. ὁ λόγος ἄλλας πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ Ἑλλήνων, Narratio temere et per lusum ficta, IV. 77. *f.*

Παῖς, *δες, ὁ,* Puer, Filius. Ἀνδρῶν παῖδες, Lydorum filii, Lydi, I. 27. *m.* Ὁμοῦ παῖς ἀνέστης, VI. 86, 3. *in Orac. conf. Not.*

Παιονίζω, Pianos canere. ἱπποὺς ἀνίστην καχαρμένους, V. 1. *f. et mox* *ibid.* παιονίσαισι ἱπποῖς.

Πακτοῦν, *οἶδε* Ἐμπακτοῦν. Παλάθη, *κς, ἡ,* sigillatim ἢ τῶν σῦκων ἐπ' ἀλλήλους συνδύας, σῦκων μάζα, *sed et generatim,* Massa ex quibuslibet fructibus inter se compressis confecta. ἐκ τῆς παχυτάτης αὐτοῦ (τοῦ καρποῦ) τῆς τρυγῆς παλάθας συντίθασιν, IV. 23. *m. f. N.*

Πάλαι, *et praefixo articulo,* Τὸ παλαι, Olim. I. 5. *f. IV.* 180. *m.* VII. 74. *a.* (ubi olim τὸ aberat editis.) VII. 95. *f.* 142. *m.* *Conf. mox* Τὸ παλαιόν.

Παλαίω, Conflictari: si παλαίωσιν, commode exhibet cod. F. VIII. 21. *a.* ubi alii (quoad nossumus) omnes παλῆσιν. *Vid. Not.*

Παλαιός, Antiquus. Inde Neutrum, Τὸ παλαιόν, adverbialiter positum, i. q. τὸ παλαι, Olim, Antiquitus, I. 171. *a.* 173. *a. et a. m.* IV. 12. *a. V.* 87. *f.* VII. 59. *f.* 89. *a.* VIII. 31. *m.* Sic τὸ παλαιόν καὶ τὸ νέον, IX. 26. *a.* ubi etiam paulo ante, καὶ κενὴ καὶ παλαιὴ ἔργα.

Comparat. παλαιότερος. Ἦναι ἐκ παλαιότερον, A prius inde temporibus, I. 60. *m.*

Πάλαισμα, τὸ, i. q. ἡ πάλη,

Lucta, Luctæ certamen in ludis olympicis. ἀσκήων πινυαδ-
λων, παρὰ ἐν παλαισµα ἰδραµε
ικαν τὰ Ὀλυµπια, IX. 33. a.
m. N.

Παλαιστιαιῶς, η, ον, Unius pal-
mae mensuram habens. *Conf.*
Τετραπάλαιστος, αὐτὸ Ἐξαπαλαι-
στος.

Παλάμη, ης, ἡ, Palma man-
nus; *metaphorice*, Ansa, Oc-
casio, Via et ratio efficiendi
aliquid, τέρη, *interprete Sui-
da.* ἔδωκε ἔχειν τινὰ παλάµην,
τῇ ἰλιζῆσι ἀποστήσει τοὺς ἀρί-
στους, VIII. 19. m.

Παλινγόως συνφέρειτο αὐτοῖσι, Cal-
amitates illis recruduerunt,
Nova mala in illos incubue-
runt, IV. 156. a. N.

Παλλογίειν, ἰ. q. πάλιν λέγειν,
Iterum dicere, Repetere. ὡς
οἱ ἐπαλλόγητο (τὸ πῆγμα),
Postquam res iterum ab illo
narrata, Repetita, erat, I.
118. et ibi *Var. Lect.* Idem
verbum restituendum *Hero-
doto censuerunt viri docti*, I.
90. m. ἐπαλλόγησι pro ἐπα-
κλόγησι corrigentes: *vide ibi
Var. Lect. et Not.*

Πάλιν, non solum, Rursus, Ite-
rum; *sed et*, Retro. πάλιν χώ-
ρει, μητ' εἰσιθι εἰς τὸ ἴδιον. V.
72. m. f.

Παλινδρομεῖν, Recurrere, Rena-
vigare. ἐναντίου ἀνίμου γυαμίνου
παλινδρομῆσαι, *Vit. Hom.* 19. m.
et mox πακαλινδρομηκότας, *ibid.*

Παλίνοτα τόξα, Reciproci arcus,
id est, Qui in utramque par-
tem tendi possunt, VII. 69.
a. et ibi *Var. Lect. et Not.*

Παλλάδιον, τὸ, ἰ. q. Ἀθηναίης ἁ-
γαλμα, IV. 189. m. *coll. ibid.*
a.

Παλλακύνεσθαι, Pellicis (Concu-
binæ) loco habere. τὴν Φροῖ-
µην παραλαβὼν - - ἐπαλκύνει-
το, IV. 155. a.

Παλλακή, ἡ, Pellex, I. 84. m.
πολλὰς κούριδας γυναῖκας, παλ-
λῶ δὲ πλεῖντας παλλακίας, I. 135.
extr.

Πάλλειν, Vibrare, Quatere, A-
gitare. *Hinc Passivum* Πάλλε-
σθαι, Concuti, Palpitare, Tre-
pidare. οἱ τέρησι ἐπάλλοντό τε
καὶ ἑσπασαν οὐκας περ ἰχθύος πάλ-
λατοι, IX. 120. a. *Not.* ἰδὼν
δὲ παλλομένους (τοὺς ἰχθύς),
I. 141. m. δέµατι παλλοµενῶ,
Metu trepidantes, VII. 140.
f. in *Orac.* Rursus πάλλεσθαι,
(verbum Medium) Sortes du-
cere, nempe ex concussâ urnâ,
Sortiri, Sorte inter se conten-
dere. κελύων πάλλεσθαι παλ-
λομένων δὲ λαγχάνει *etc.* III.
128. a.

Πάλος, ον, ὁ, Sortitio. πάλῳ ἀρ-
χάς ἄρχη, III. 80. f. τὸν πάλ-
ῳ λαχάντω, IV. 94. a. 153.
m.

Παμφόρος, ὁ, ἡ, Omnium fo-
rax, Fertilis. χώρα παμφοροῦ-
ρη, VII. 8, 1. f.

Παυδαίειν τέλη, Epulae omni
munificentia instructae, V.
20. m. *Commode* δυνάμει: Παυ-
δαίεια, ἡ πᾶσι εἶχουσα ἀ-
φθονία, καὶ μηδὲν ἱλλέπειν εἰ-
ν τῇ δαδί.

Πανδημί, ἀδερφ. Cum omni-
bus copiis, Cum totius po-
puli viribus, Universi αἰνῶς
ἐπὶ τῶν βουδίων: Πανδημίς

πανδημί, VI. 108. *a.* VII. 206. *m.* πανδημί, αὐτοὺς καὶ γυναῖκας, ἰδόντας εἰς τὰ ἱερά, VII. 120. *a.* τὸν βαρβαρὸν δεικνύσθαι πανδημί, VII. 145. *a.* VIII. 40. *m.* Λακεδαιμονίων πανδημί διζήμενων (αὐτὸν), Quam Lacedæmonii universi atque singuli cum quærerent, IX. 37. *m.*

Πανδοκεῦν, Hospitio excipere. *πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρῶτους καὶ τυγχίοντα*, IV. 95. *m.*

Πανηγυρίζειν, Magnâ hominum frequentiâ festos dies celebrare, Ad celebrandos festos dies convenire in aliquem locum. *πανηγυρίζουσι ἐς Βούβαστιν πόλιν*, II. 59.

Πανηγυρίς, ιος, ῆ, Panegyris, Festorum dierum celebratio sive celebritas. *πανηγυρίς καὶ πόμπαις ποιεσάμενοι*, II. 58. *πανηγυρίζουσι πανηγυρίς*, II. 59. *δυοῖας Ἀθηναίων ἀναγοντων καὶ πανηγυρίας*, VII. 111. *m.*

Πανημερον πλειότες, Per totum diem navigantes, VII. 183. *b.*

Πανιώνιον, Panionium, locus ubi agitur communis Ionum conventus, I. 141. *f.* 142. *a.* et præsertim I. 148. *a.*

Sed plur. τὰ Πανώνια sunt Dies festi quos convenientes cunctis e civitatibus celebrabant Jones, I. 148. *m.*

Πανυχίς, ἰδος, ῆ, Pervigilium. *πανυχίδα στήσιν (τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν)*, IV. 76. *m.*

Πανυχος, ῖ, *q.* πανύχιος, Pernox. *πανύχιος λύχνος παρακαλεῖται*, II. 130. *m.*

Πανοικίη, ης, ῆ, Universa familia. *Inde Dativus absque arti-*

culo positus, Panoικίη, Adverbii locum tenet, significatque Cum totâ domo, Cum universâ familiâ. *ὡς δὲ ἀρα πανοικίῃ μιν περιέλαβι*, VIII. 106. *m.* nempe Cum liberis, et uxore, ut ibid. paulo ante dictum. *τὸν χρεὶν πανοικίῃ αὐτῇ γυναίκα, συνειπιδαι*, Qui debuerat cum totâ familiâ ipsâque uxore me sequi, VII. 39. *a.* Eodem pertinet quod IX. 109. *m.* legitur τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἴδει πανοικίῃ γινέσθαι, πρὸς ταῦτα ἴπτι Εἰρήν, ubi τῇ non est articulus ad πανοικίῃ referendus; sed, quemadmodum, I. 24. *m.* καὶ τοῖσι ἐσιλθεῖν γὰρ ἦδον, εἰ μέλλουσιν ἀκούσασθαι -- ἀοιδῶν, ἀναχωρεῖσαι, ex Nostri usu loquendi idem valet ac si dixisset, καὶ τούτους, ἐσιλθεῖν γὰρ σφι ἦδον, -- ἀναχωρεῖσαι, sic nunc τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἴδει πανοικίῃ γινέσθαι, -- ἴπτι, idem valet ac si dixisset ἡ δὲ, κακῶς γὰρ εἰ ἴδει πανοικίῃ γινέσθαι, ἴπτι Εἰρήν: quo de usu loquendi perspecte Schæferus etiam monuit, a quo se oeram hujus loci rationem edoctum esse proficitur Daw. Schulz. in Animadov. ad h. l.

Πανοπλή, ης, ῆ, Universa armatura. *τὴν γυναῖκα σκευάσαστες πανοπλή*, I. 60. *m.* *f.*

Πανοσίλητος, ῆ, scil. ὄρα, Plenilunium. *ἐν τῇ πανοσίλητῃ*, II. 47. *f.* οὐ πληρὸς ὢντος τοῦ κύκλου, ἔμεινον τὴν πανοσίλητον, VI. 106. *extr.* μετὰ τὴν πανοσίλητον, VI. 120. *b.*

Πανοστρατιῇ, Cum omnibus (vel, Cum frequentibus) copiis, I.

62. m. VII. 103. a. VIII. 27.
a. 66. f.

Πανταχῇ et Πανταχῇ, sicut πάν-
τη, apud Nostrum valet Quo-
vis modo, Quolibet respectu,
Quaquaversum. (πάντα τρόπον
interpretatur Suid. et Phot.) τῆς
ἰστί πανταχῇ (al. πανταχῇ) μέ-
τωπον ἵκαστον οὕτω πλεῖστα, ἰ-
ούσης τετραγώνου, καὶ ὕψος (ἰόν)
ἴσον, Latus illius quodque
quaquaversum metitur octin-
gentos pedes, est enim qua-
drata pyramis, et altitudo
basi æqualis est, II. 124. f. N.
δατοὶ δὲ οὐ κατ' ἐν μόνον, ἀλλὰ
πανταχῇ, ἢ ἰσηγορίῃ ὡς ἰστί
χρῆμα σπουδαῖον, V. 78. a. ubi
pro his Vallae latinis, Non
ex uno tantum, sed undique,
datur intelligi, nos in eadem
fere sententiam ista posuimus,
Adparet autem non hoc uno
exemplo, sed ubique, quam
præclara res sit etc. Sed vide,
ne hæc fuerit mens Herodoti:
Adparet autem, quam præ-
clara non uno tantum modo,
(uno respectu, unâ in re)
sed omnibus modis (quolibet
respectu, omni ex parte) res
sit æqualitas juris. Similiter ista,
Πανταχῇ ὡν μοι δῆλα ἰστί, ὅτι
ἡμῶν μεγάλως ὁ Καμβύσης, III.
38. a. in eadem cum superi-
oribus interpretibus sententiam
his latinis reddideram, Quibus
ex omnibus fit mihi mani-
festum, furore maximopere
actum fuisse Cambysen. At,
quibus ex omnibus, græce
πανταχῶς, non πανταχῇ, so-
nat: videndumque puto, ne,
deleto post δῆλα ἰστί commate,

adverbium πανταχῇ simul cum
μεγάλως ad verbum ἡμῶν sit
referendum, ut hoc dixerit
Herodotus, Fit mihi mani-
festum, Cambysen quovis mo-
do (omnes in partes, in deos
et in homines) vehementi fu-
rore actum fuisse. Quæ si
minus placent, superest ut παν-
ταχῇ h. l. et V. 78. a. pro παν-
ταχῶς aut pro πανταχῶς ac-
cipiendum statuamus.

[Πανταχῶς vulgo legebatur III.
117. a. ubi probus cod. ms. up-
portune dedit Πανταχῶς, quod
vide suo loco.]

Παντελῶς, Prorsus, Omnino,
Absolute, Perfecte. ὡς οἱ παν-
τελῶς εἶχε (i. q. παντελῆς ἦν)
τὸ οἶκημα, IV. 95. f. παντελῶς
τιμωμένοι τῶν περ ἰστί ἀεῖοι,
IV. 20. f. ἢ διωρῆς παντελῶς
πεποινημένη, VII. 37. a. σὺν
παντελῶς τῆς Ἀθήνης ὁ Πέρσης,
VIII. 54. a.

Πάντη, (conf. Πανταχῇ) Quaqua-
versum. ἢ χωρὸς ἀκαταμάχως
ὅσον τι ἐπὶ ἀγαθούς εἰκοσι πάν-
τη, I. 126. a. (ubi vide Kar.
Lect.) Διὰς Βηλου ἴσον, - - δυο
σταδίων πᾶν, ἢν τετραγώνον,
I. 181. a. ἀμωρῆ ἐκατόν πηχῶν
ὡν ἰστί πάντη, II. 168. a. τῆς
Σκυθικῆς, ἑβρῆς τετραγώνον,
ἴσον τὸ τε εἰς τὴν μεσσηγαίαν φε-
ρον, καὶ τὸ παρὰ τῆς θαλάσσης,
IV. 101. a.

Dubitationem movet quod le-
gitur II. 78. a. περιφέρει αὐτὴν
τεκτόν ἐν σοφῇ ἐύλινον πεποινημέ-
νον, - - μεγάλως ὅσον τι πάντη
πηχυαῖον ἢ διτηχον, ubi πάντη
non, ut alibi, Quaquaver-
sum, In quadratum, signi-

ficare potest: quare ibi πάντα, praeceuntibus aliis interpretibus, addubitanis quidem, omnino interpretatus sum, mensuram non nisi ad longitudinem referens. Vide ibi Notata.

Παιροδαπός, η, εν, Ex omni regione, Omnis generis. συνῆλθον παιροδαπὰ ἔθνη Ἑλληνικά, Vit. Hom. 1. a.

Πάντα, i. q. πάντοθεν, Undique. περιελθόντες πάνταθι δedit noster cod. F. VII. 225. extr. ubi alii vulgo πάντοθεν.

Παιροίος, η, εν, Omnis generis, Nullius non formae. παιροίος ἔγνετο, In omnes formas sese convertit, Omnem movit lapidem, Nihil non tentavit quo vel efficeret vel impediret aliquid. Sequentē Participio: παιροίος ἔγνετο, οὐ βουλόμενος δοῦναι, IX. 109. m. f. παιροίος ἔγνετο Σκυδαί διόμηναι Ἰώνων λῦσαι τὸν πόρον, VII. 10, 3. Item, sequente Infinit. absque Participio: παιροίος ἔγνετο μὴ ἀποδημῆσαι τὸν Παλυκράτια, III. 124. m. N.

Παιροίως, Quovis modo, Omnibus modis, VII. 211. extr.

Πάντως, Omnino. πάντως κεν συνδαναι, Utique, Haud dubie nosti, VII. 157. a. οὐδὲν πάντως, i. q. πάντως οὐ, Omnino non, Neutiquam, Nequaquam. οὐδὲν πάντως προσεδίκοτο ἐπὶ σφίρας τὸν στόλον ὀρμησθῆναι, V. 34. a. οὐδὲν τι πάντως ἀν' ἐξέλιον αὐτούς, V. 65. a. εἰ δὲ δὲ γὰρ πάντως ἐπὶ τοὺς ἀνδρας τούτους στρατεύεσθαι, VII. 10, 8. a.

πάντως συνεχώριον οἱ, IX.

35. a. reddunt vulgo, Prorsus ei assenserant: sed mallet utique πάντων, Omnibus postulatis ejus concesserunt. Quod I. 206. m. editum erat, ἀλλὰ πάντως μᾶλλον (scil. ἰδεῖσθαι) ἢ δι' ἡσυχίας εἶναι, id non ferendum putari, sed πάντας μᾶλλον recepti, quod ex cod. Arch. commendavit Galeus. Vide Var. Lect.

Πάνωλιθρος ἐξαιόλλυται, Funditus perit, VI. 37. f. ubi plerique quidem misisti cum edd. vet. πανωλιθρος tenent.

Πάπα, Μαρδόνι, Παπα, Μαρδόνι! VII. 26. f.

Πατρία, Paternus, Pater, nomen Jovis apud Scythas, IV. 59. f.

Πάπραξ, αἰας, ο, Piscium genus in Praxiade lacu, V. 16. extr.

Πάρα, pro πάρεστι, Adest, Est. οὔτε αἰός ἐστι --, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα, (id est, πάρεστι μοι,) Neque decet, nec mihi voluntas est, (scilicet, nec ego per me id cupio,) I. 42. m. τὴν πάρα μὲν πάντα ὅσα περ σοί, Cai (nempe mihi) omnia sunt, (praesto sunt), quae tibi, V. 106. m. οὔτε ποταμὸς εἶ, οὔτε οὐ γυναικόμενος τοὺς πάρα, VII. 12. f.

Παρά, praepositio, 1) constructa cum Genitivo, A, Ex, De, frequenter. Pauca notamus. ἀργεῖλη ἦκει παρὰ βασιλῆος, VII. 140, 1. a. συνδανονται παρὰ πρῶτων, Ex ignibus cognoverunt; quasi Ab istis edocti, VII. 182. f. N. (ubi διὰ πρῶτων Arch. ex docti librarum ingenio.) παρ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασι, II. 104. m. παρ' ἐαυτοῦ διδούς,

Παρα.

De suo aere dans, VIII. 5. a. N. H. 129. m. Sic παρ' ἑμυνοῦ, VII. 29. m. Quod VIII. 55. a. legitur, λόγος παρ' Ἀθηναίων etc. id non ita accipiendum quasi λόγος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίων. significaret Fama est apud Athenienses; sed juncta intelligi debent verba παρ' Ἀθηναίων μαρτύρια. Δίδωμι, Testimonia in medium proferre ab Atheniensibus sibi exhibita.

2) παρὰ cum Dativo, Apud. παρ' ἑαυτοῖσι, Apud se, Suā in terrā, I. 105. f. καί μιν ἵσται παρὰ τοῖς σοῖς, VI. 86, 1. f. ἔξιν παρ' ἑωυτῶ (Clam habere) καὶ ἀνδρὶ ἐξείσιν τὴν ἀπάτην, III. 74. m. παρὰ Δαμῖω κριτῇ, Judice Dario, III. 160. a. Similiter, ἢ ἐπαμαρτήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ, IV. 65. b. Sic, παρ' ἑμὸς, Meo iudicio, I. 33. f. τοὺς παρὰ σοῖσι αὐτοῖσι δυνάμεις ἰσθίους εἶναι, I. 86. m. f.

3) παρὰ cum Accusativo: (1) Apud aliquem (deponere aliquid) τὰ ἡμίσια δίδωμι παρὰ σί, VI. 86, 1. f. N. οὐτος κατελείφθη παρὰ τὸν νόον, IV. 87. f. τὴν νῦν παρ' ἐμὲ ἰούσαν δύναμιν, VIII. 140, 1. m. (ubi nonnulli quidem παρ' ἐμοί, sed vide Var. lect. et Not.) δις ἰσάται παρ' αὐτὸν παῖδας, Apud, Circa eum, Cum illo, I. 86. a. (2) Frequentissime idem valet ac πρὸς vel ἐς, Ad. ἀναστρέφω παρ' ἑωυτόν, Ad se deferre, I. 47. m. ἀπαικόμενοι παρὰ Κροῖσσον, I. 36. a. νομίζεσθαι παρὰ Ἀλωάττειν, I. 73. f. ἡγαγον παρὰ Κύρον, I. 86. a. et satis

Παραβάλλειν. 175

ita passim. Sic et I. 127. a. olim αὐτομολῶν παρὰ τοὺς Πέρσας; haud incommode edebatur, ubi quidem in πρὸς τ. Π. consentiant missi fere omnes. παρὰ συμμάχους, I. 120. m. idem ac ἐς συμμάχους valet. (3) Juxta, Secundum. παρὰ τὸν Ἀστυνόον, IX. 15. m. (4) Est ubi παρὰ idem fere ac πρὸς sonat, Excepto, Demto hoc, Hoc unum ni adfuisset vel obstitisset. παρὰ ἐν πύλαισι τοῦ Ἰδραμι καὶ Ὀλυμπιάδα, IX. 33. a. m. N. Conf. Πάλαμπος et Τρίχων.

Παραβάλλειν, 1) Juxta, A latere ire. Hinc, sicut Praet. βίβημι non tam Ixit, quam Stetit significat, sic παραβίβημι οἱ ἡνίοχος, VII. 40. extr. A latere ejus stabat auriga: in hunc enim modum corrigenda est latina censeo, pro eo quod alios secutus posueram, imcedebat. 2) Offendere, Voluntatem alicujus transgredi, τίνας δυνάμεις παραβάλλων, Quo numine laeso, VI. 12. a. m.

Παραβάλλειν, 1) Admovere, ovarid atque ovarid rationes; οὐλοῦν (1) Admovere unam rem alteri, Conferre, Comparare unam cum altera. ὡς τὴν Αἰθιοπὴν ἢ Ἀσίην ἢ Εὐρώπην παραβάλλειν, IV. 198. (2) Adducere, Mittere ad aliquem, Tradere alicui, Deponere apud aliquem. παῖδας παρίσταναι αὐτοῖς (τοῖς ἰσχυροῖς) Αἰγυπτίους, τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκιδιδάσκοντες, II. 154. a. Hinc verbo Medio cum Accusativo cetera, ἡμῶν ἀμφοτέρων παραβαλλομένων τὰ γένη, VII. 10, 8. a. Nobis ambo-

bus liberos nostros in medio deponentibus; Altero nostrum alteri liberos nostros tradente et apud eum, veluti pignora deponente. (*Nescio an eisdem verbis, ex alio usu verbi παραβάλλεσθαι, simul significetur Periculum quod incursuri sint isti liberi.*) (3) *Verbum παραβάλλειν in forma actiōis etiam Reciprocam habet notionem, Admovere se; Sese conferre aliquo. παράβαλε τινὶ δῖνα* ἰδὲ Σκιάδην, VII. 179. *mihi non utique necesse est ut παράβαλε latine Trajecit aut cum Porto Adpulit reddatur; nec enim solum in Maritimo itinere, verum etiam in Pedestri, locus huic verbo est. Vide Lexic. Polyb. voce Παραβάλλειν, num. 3.*

2) παραβάλλεσθαι τινα, Circumvenire, Fallere, Decipere aliquem. *μηδὲμὰ ἐμὶ παραβάλλῃ*, I. 108. *m. f.*

3) παραβάλλομενα (Propo-
sita) dant codd. nonnulli, I. 38. *m. pro vulgato παραλαμβάνομενα.*

Παράβαλος, ου, ὁ, ἡ, Audax, Periculosus. *ἴσθον παραβαλοὺς ἔργου*, IX. 45. *f.*

Παραγγέλλειν, Jubere, Signum dare, (*in re militari*), *Ἐπειδὴ παρήγγειλλον ἀσπλῶνιν*, VIII. 70. *a. παραγγέλλει Λακκιδαιμονίῳσι ἵνα κατὰ τοὺς ἄλλους*, IX. 53. *a.*

Παράγειν, 1) A rectā viā abducere, Transversum agere. *οὐκ οἶόν τι ἐγένετο παραγαγῖν (τὰς) μίρας*, Viam (Cursum) mutare latorum, I. 91. *a. conf.*

Παραγωγή, *et Not. ad I. 142. m.* 2) In medium producere. *ἄνδρας παρήγε ἴσω*, V. 20. *m.* 3) Præter locum aliquem transducere. *Vide in Παραξάγειν.*

Παραγίγνεσθαι, Advenire, Adesse. *καὶ σφὶ ὁ κύκλος τῶν ὁρίων ἐς τοῦτο περιῶν παραγίγνεται*, II. 4. *m. παραγίγντο αἱ νῆες*, VI. 95. *a. m. Cum Dativo. πολλοῖσι παραγίγμεται, Multis (talibus rebus) Interfui*, VIII. 109. *a.*

Παραγυμνοῦν, Nudare, Patefacere, Declarare. *παραγυμνοῦν γὰρ πάντα λέγον*, I. 126. *m. f.* *Τὰῦτα ἐς τοσούτο παραγυμνοῦ*, VIII. 19. *m. ἄλλο οὐδὲν παραγυμνοῖ ἑσπερ*, Nullum aliud verbum promit, IX. 45. *a.*

Παραγωγή, *ης, ἡ, 1) Deflexio, In diversum itio, Varietas. οἱ ἰσως - - γλῶσσαι οὐ γὰρ αὐτὰν νηαμίνας, ἀλλὰ τρεῖς τοὺς τέσσαρας παραγωγίαν*, I. 142. *m. N.* 2) Circumventio. *αναγκασζόμενος τῆς ἀπάτης τῇ παραγωγῇ*, VI. 62. *f. Conf. Απαγῖν.*

Παραδείγμα, τοῦ, Exemplar præscriptum. *τοῦν ἐξεργασάτο τὸ παράδειγμα τοῦ κάλλιον*, V. 62. *f.*

Παραδίδεσθαι (*jon. pro παραδίχεσθαι*), τῇ, μάχῃ, In aliorum locum succedendo Excipere (*vel Suscipere*) pugnam, IX. 40. *f.*

Παραδιδόναι, 1) Tradere, τὴν Σάμον οἱ Πέρσαι παράδιδον Σολοῶντι, III. 149. *Item, Dedere aliquem hosti. καὶ πρότερον - - ἡ νῆας αὐτοῖσι παραδίτῃ*, IX. 87. *a.* 2) Concedere, Per-

mittere *alicui aliquid*, Potestatem dare. *νικων, παριδιδου Πισιπτράτῳ ἀνακηρυχθῆναι*, VI. 103. *a. ubi mox, eadem notionē*, τὴν νίκην παρὶς τούτῳ.) ἐπὶ ὃ θεὸς τούτῳ γε οὐ παριδίδου, V. 67. *a. τοῦ θεοῦ παραδιδόντος*, Quum Deus tibi hanc faciat potestatem, has tibi res peragendas committat, VII. 18. *f. τοὶ θεὸς παρίδουσι* - κλέος καταδίδουσι μίγιστον, IX. 78. *a.*

Παραθαλάσσιος, ἡ, ἰον, Maritimus. τὰ παραθαλάσσια, IV. 191. *a. τὰς πόλεις τὰς παραθαλάσσιαις*, VII. 109. *f. τὰς παραθαλάσσιαις κώμας*, VIII. 23. *extr. παραθαλάσσιοι ἄνδρες*, Maris accolæ, V. 25. *a. m.*

Παραθήκη, ἡ. *q. παρακαταθήκη*, Depositum. παραθήκην ὑμῖν τὰ ἔκτα ταδε τίθικαι, ἀπόβητα ποιούμενος, IX. 45. *a. Etiam ubi de Homine agitur. παραθήκην (αὐτοῦς) παρατίθενται εἰς τοὺς ἐχθίστους*, VI. 73. *f. Conf. VI. 86. a. cum Var. Lect. et VI. 86, 1. a. et 2. a.*

Παραίνειν, Suadere, Hortari, *seq. Infinit. παραίνει τε προειπὺν ἐκαστους*, VIII. 19. *f. παραίνειςας τὰ πρὶςσω αἰρεῖσθαι*, VIII. 83. *f. Cum Accusat. rei. ταῦτα παραίνειν*, VIII. 66. *f. Cum Dativo pers. οὕτω δὲ αὐτοῖσι παραίνει κλέων παρασκευάζεσθαι*, IX. 122. *m. f.*

[Παραίωρξιν. *Perperam codd. nonnulli παραωρημένου III. 65. m. pro υπαρωρημένου: (conf. ibi Not.) et παρωρημένους*, III. 126. *a. pro ἀπαρωρημένους. Vide Ἀπαιρξιν et Ὑπαιρξιν.*]

Lex. Herod. Pars. II.

Παραίωρξιν, Precari, Deprecari, Veniam precari, Flagitare. *χρήματα μὲν σφί πρέϊστα, ψυχὴν δὲ παραιτούμενον*, I. 24. *a. παραιτούσμενος βασιλῆα, εἰς Σκελίην ἀπείκιστο*, Veniā impetratā a rege, VI. 24. *m. παραιτούμενος (τὸν Κύρον) ἐπιπύαι οἱ*, Precatus est (Cyrum) ut sibi permitteret *exprobrare ista deo*, I. 90. *m. f. et ibid. paulo ante: Κύρος εἶπετο ὃ τι οἱ ἐπικυροῦν παραιτοῖτο τούτο*, Quā de re illum (Apollinem) accusans hanc a se gratiam flagitaret. *τούτους, βασιλῆα παραιτούσμενος, ἐβύσατο*, Regem precatus, Deprecatus *pro illis*, Veniam *pro illis* precatus apud regem, III. 132. *f. Sic, παραιτίστο τὸν Πέρσην*, Deprecatus *pro illo* apud Persam, V. 33. *m. f. Not. Praegnans verbum est, ulterius cujusdam verbi notionem simul includens: in istis, πλαιτησάμενοι οἱ Λίβυες, ὡς εἰς ἀμύμονα χῶρον ἄξουσι, ἀνιγνώσαν ἐκλυπῖν*, Rogantes illos Libyes, Dicentesque se meliorem in regionem illos ducturos, persuaserunt eis ut regione excederent, IV. 158. *a. ubi ὡς ἄξουσι idem valet ac ὡς ἄξοντες aut ad verbum παραιτούσμενοι subintelligitur καὶ λέγοντες aut aliquid in eadem sententiam. παραιτήσαντο αἱ γυναῖκες ἐστειλθῖν εἰς τὴν ἐρκτήν*, Precatæ sunt uxores illorum ut sibi liceret in carcerem intrare; Veniam petierunt intrandi, IV. 146. *m.*

Παραίωρξιν, Suspendere juxta vel secundum (femur). *ἐρχιδία*

178 Παρακαλείειν.

παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωνύ-
μενα ἐκ τῆς ζήτης, VII. 61.
m.

Παρακαλείειν, Advocare, Invitare.
ἐτολμήσατε ἐμὶ σύμμαχον παρα-
καλιόντες ἐλθεῖν, Ausi estis me
adire advocantes socium, Ro-
gantes ut socius vobis adsim,
VII. 158. a. ubi corrigendu
nostra latina, . non enim co-
haerent ἐμὶ ἐλθεῖν, sed ἐτολ-
μήσατε ἐλθεῖν παρακαλιόντες
ἐμέ.

Παρακαταθήκη, Depositum. Vi-
de Παραθήκη, et adde II. 156.
m. ubi Λητῶ Ἀπώλλωνα παρὰ
Ἰσῖος παρακαταθήκην δεξαμένη.

Παρακατατίθισθαι, In depositum
dare, Custodiendum dare. τὴν
ἡσὺν Τροϊζήνιους παρακατίθιστο,
III. 59. a.

Παρακλιεύσθαι, Hortari, cum
Dat. pers. et Accus. rei. καὶ
σοὶ ἑτέρα τοιαῦτα παρακλιεύομεθα,
Et te, ut idem facias, hor-
tamur, I. 120. extr. ubi con-
tra plerorumque librorum fi-
dem διακλιεύομ. olim editum
erat. Absolute positum, signi-
ficat Sese mutuo cohortari. πα-
ρακλιευσάμενοι, IX. 102. m.
οἱ μὲν δὲ παρακλιεύοντο ὅπως μὴ
παρήσουσι τοὺς βαρβάρους, VIII.
15. f.

Παρακλήσειν, (jon. pro παρακλεί-
ειν) Excludere aliquem, VI.
60. b.

Παρακλίνειν πύλην, Reclinare, Ape-
rire portam. ὀλίγον τι παρα-
κλινάσας τὴν ἑτέραν πύλην, III.
156. a.

Παρακούειν, Obiter audire. πα-
ρακούσας τις - - τοῦ Δημοκρίδους
τὴν τέχνην, Forte (Obiter) au-

Παραλαμβάνειν.

diverat prædicari Democedias
artem, III. 129. f.

Παρακρίνεσθαι dicitur Classis aut
Exercitus, Sese explicare, Ex-
plicare ordines, prope oel
secundum aliquem locum. καλ-
λὸν πικρὸν παρακρίμενον παρὰ
τὴν αἰγιαλόν, Explicatis ordi-
nibus in acie stantem secun-
dum littus, IX. 98. m. ἀνῆγα-
γας ἡῶς ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα,
καὶ παρακρίθησαν (nempe, παρὰ
αὐτὴν) διαταχθέντες καὶ ἡσυχῇ,
VIII. 70. a.

Παρακτᾶσθαι, Adasciscere, Insu-
per adasciscere. τοῖσι παρακτω-
μένοισι ξιστικούς νόμους, IV. 80.
extr.

Παραλαμβάνειν, 1) cum Accusa-
tivo Rei; (1) Accipere aliquid.
ἔμελλε αὐτὴν (τὴν βασιλίσκην)
παραλαβεῖσθαι, II. 120. f.
παραλαβὼν τοῦτο τὸ ἔπος, Ac-
cepto hoc responso, I. 126.
m. f. οὐδὲν ἰδιώτη τοῦ παραλα-
βεῖν τῆς ἐσοδοῦ, Nulla parte in-
troitus potuerunt poliri, VII.
211. f. Sic et παραλαμβάνειν
τὶ παρὰ τινός, Accipere ali-
quid ab aliquo; verbi gratia,
Ritus religiosos, II. 51. a. et
m. τὰ παραλαβεῖν παρὰ Πισιστρά-
του, V. 95. m.

(2) Significat etiam παρα-
λαμβάνειν, Suscipere aliquod
negotium. Hinc, τὰ παραλα-
βατόμενα, Ea quæ suscipiun-
tur, Quæ nunc aguntur, I.
38. m.

2) παραλαμβάνειν cum Ac-
cus. Personæ:

(1) Adsumere, Adasciscere,
Adjungere sibi aliquem. ταύ-
την παραλαβὼν ἐπαλασκεῖτο,

Παραλίη.

IV. 156. *a.* ὅκου ἐκάστοτε γίνετο (ὁ Ξέρξης), τούτους παραλαμβάνει, Hos adsumsit, et copiis suis junxit, IX. 1. *a.* (*quam in sententiam* VII. 115. *m.* αὐτὸς Noster αἷμα ἀγομάτος τούτων ἐκάστον τῶν ἰθύνων.) *Sigillatim* παραλαμβάνειν τινὰ *dicitur is qui* Adjungit sibi aliquem Socium, *praesertim* Armorum socium. Sic, τούτους ἐπισυγῆν ἐποίησας παραλαβεῖν, VII. 106. *f.* Tum vero, posito verbo *Actionem* significante pro *Voluntate et Conatu* agendi, παραλαμβάνειν τινὰ *dicitur etiam is* Qui aliquem socium sibi jungere cupit, Qui illum ad ineundam societatem invitavit, *quavis irrito conatu.* Sic VII. 168. *m.* ἡμῖς, παραλαμβάνοντες τῶν Ἑλλήνων ἡμῶς εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον, -- οὐκ ἐδολύσαμεν. Sic *etiam* VII. 150. *f.* Not. VII. 168. *a.* et 169. *a.* τοῦτο παραλαβὼν ἐπὶ ξείνιαν, Hunc ad hospitium invitatum, Hospitio acceptum, IV. 154. *m.*

(2) *Sed longe diversa notione,* IV. 203. *f.* παραλαβόντες τὸ ἐνθεῦτεν αὐτοὺς Λίβυς -- ἐφόνεον, Inde (*scil.* dum relictā Cyrene in Egyptum revertuntur) Excipientes illos Libyes -- interfecerunt.

Παραλίη, ἡ, (*scil.* γῆ) Ora maritima. σοὶ τῆς Θρηίκης τὴν παραλίην νέμονται, VII. 185. *f.*

Πάραλος, ὁ, ἡ, *i. q.* παραθαλάσσιος, Maritimus, Mare adcolens. τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πύθου, I. 59. *m.* πάραλος

Παραμύβεισθαι. 179

στρατός, Navales copiae, VII. 161. *f.*

Παραλύειν, *Solvere propria et frequentius translata verbi notatione.* τὰ πηδάλια παρέλυσε τῶν πλων, Solvi, Adimi jussit gubernacula navium, III. 136. *m. f.* Σμύρνη παρελύθη σφείων ὑπὸ Ἰώνων, Smyrna ademta illis (separata a reliquis Aëolicis civitatibus) est a Jonibus, I. 149. τῶν μοι παίδων ἕνα παρέλυσεν τῆς στρατιῆς, Unum e filiis meis dimitte a militiā, Vacationem ei indulge militiā, VII. 38. *f.* παραλυομένου (*nempe* τῆς στρατιῆς) τοῦ ἐτέρου, Vacante altero a militiā (*et domo manente*) V. 75. *m.* Μαρδόνιον παρέλυσε τῆς στρατιῆς, Mardonium ab imperio removit, Missionem ei dedit a Ducatu exercitus, VI. 94. *m.* τοὺς ἑστίνας τῶν καμήλων παραλύεισθαι, Camelos mares Remittere a velocitate, Defficere, III. 105. *m. N.*

Παραμύβεισθαι, *i. q.* παρέρχισθαι, Præterire, Præter locum aliquem iter facere. πόλις τάσδε παραμύβετο, VII. 109. *a.* VII. 30. *a.* λίμνην παραμύψατο, *ibid. m.* παραμύβετο τείχεα τὰ Πιρία -- παρ' αὐτὰ τὰ τείχεα τὴν ὁδὸν ἐποίητο, VII. 112. *a.* 115. *m.* *Etiam*, Transeundo præterire. τοῦτο (τὸ ἔδρυς) παραμυβομένοισι εἶναι ἐν τῇ Μήδιᾳ, I. 104. *m.* διὰ Φυλακτήρια παραμύψαι, V. 52. *a. m.* παραμυψάμενος τὴν εἰρημένην (χωρὴν), VII. 112. *a.* παραμυψάμενοι τὸ τείχος, VII. 225. *m.* Παραποταμούς παραμυβομένοι,

M *

VIII. 34. *Item*, Prætervehi navibus. ἔθνα πολλὰ παραμιψάμενοι, I. 94. f. ἔπλεε διὰ τοῦ κίλπου, παραμιβετό τι τὴν Χερσόνησον, VI. 41. f. *Denique* Fluvius dicitur παραμιβεσθαι τὸ στρατόπιδον, Præterlabi præter castra, I. 75. f. Sic Halys fluvius παραμιβομένος τούτους, Hos populos (quorum alterum a dextrâ, alterum a sinistrâ habet) prætergressus, præterlapsus, I. 72. m.

Παραμελείν, Non curare, Insuper habere. ὁρίων ἐπίεοντα -- παρημελήκει, I. 85. f.

Παραμένειν (ἐκείνῳ) ἀγωνιζομένων, Manere, Præsto manere dum illi pugnant, I. 82. a. m. εἴ τοι δίδοται μὴ παραμένειν, Si tibi constitutum est hic non manere, VIII. 100. extr. τίνα πάντα παραμείναντα, Liberi omnes in vitâ manentes, I. 30. f.

Παραμνᾶσθαι, Mentionem facere. τῶν οὐ παραμνήμηναι, VII. 96. m. 99. a.

Παρανομίειν, Delinquere, Inique et improbe agere. εἰς τὸν νεκρὸν ταῦτα παρενόμησε, VII. 238. b.

Παράπαν, et præposito Articulo, Τὸ παράπαν, Prorsus, Omnino. τὸ παράπαν οὐδὲν ὅμοιον, I. 32. m. ἀπαλλάσσοι ἐκ τῆς χώρας τὸ παράπαν, I. 61. m. 75. extr. III. 66. a. 130. a. IV. 63. extr. 124. b. 129. m. 164. a. ἐπὶ δικασίᾳ τὸ παράπαν ἀποδοῖ, I. 193. m. reddidi Plerumque ducena; sed et ibi reddi poterat: Omnino trecena, id est, Ad minimum

ducena, Numquam non trecena; nempe, ut mox adjicit auctor, Subinde etiam trecena.

Παραπίεσμα, τὸ, Aulæum, Tapes. παραπίεσματα πασιλα, in Mardonii tentorio, IX. 82. a.

Παραπίπτειν, Incidere in aliquem, Occurrere, Offerri, Objici. κατὰ τύχην παραπισσοῦσα νῆς, VIII. 87. m. f.

Παραπλήξ, ἦγος, ὁ, ἡ, Mente captus, Vesanus. ἀνδρὶ παραπλήγα, V. 92, 6. extr.

Παραπλησίος, ἡ, ἰον, Admis, Similis. τρόπον παραπλησίῳ τῷ καὶ Μασσαγέται, IV. 172. m. ἐν ταύτῃ τῇ ναυμαχίᾳ παραπλησίῳ ἀλλήλοις ἐγένοντο, Pares utrimque fuerunt, VIII. 16. m. (Conf. Παραπλησίως.) ἐποιεῖντο παραπλησίας προσβολάς, IV. 128. extr. νήσους λίσσῃ παραπλησίας, I. 202. a. ἐπαθε παραπλησία τούτῳ, IV. 78 a. Superlat. ἐσθότα τῇ Κορινθίᾳ παραπλησιωτάτην, V. 87. f.

Neutrum Plur. etiam Adverbialiter ponitur. παραπλησία νέμονται ὡς εἰ etc. Similiter ac si etc. IV. 99. m.

Παραπλησίως, Similiter, Pariter. ὡς δὲ παραπλησίως καὶ ἐν τῇσι ἀλλοῖσι πόλεσι, VII. 119. a. ἀγωνίζεσθαι παραπλησίως, I. 77. extr. est Pari exitu (Æquo Marte) pugnare. coll. VIII. 16. m.

Παραπρήσσειν, Agere contra mandatum, Delinquere. παρὰ τὰ μιμαντευμένα ποιεῖν διεφθάρη -- εἰ γὰρ μὴ παρέπρηξεν μηδὲν, etc. V. 45. m.

Παραρρίπτειν, Adsuere, Præto-

Παραρτίεσθαι.

xere *fimbriam vestis*. θηρία τῶν τὰ δερμάτα περὶ τὰς σισύρας παραβάπτεται, IV. 109. f.

Παραρτίεσθαι, (jon. pro παραρτᾶσθαι) (i. q. παρασκευάζεσθαι.)

1) *cum Accus. notione Acti-od.* Parare, Præparare, Instruere. τίσιτιρα ἱτία παραρτίετο στρατιῇν τε καὶ τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ, VII. 20. a. ταῦτα παραρτίεσθαι ἐκέλευον, VII. 142. m. IX. 42. *extr.* οἱ μὲν ταῦτα τῆς νυκτὸς παραρτίεοντο, VIII. 76. *extr.* 2) *Passive aut Reciproce.* πᾶς τις παραρτίετο ὡς ἐς πόλεμον, *Instructus erat ad bellum*, IX. 29. m. παραρτίεσθαι συνισβούλευε ὡς ἀλειτουργίους, *Comparare sese ad propulsandum hostem*, VIII. 81. m.

Παρασάγγης, ου, ὁ, Parasanga, *Itineris mensura apud Persas*. δύναται ὁ παρασάγγης τριήκοντα στάδια, II. 6. f. V. 53. a. VI. 42. m.

Παρασάγγειν, sive, *jonico loquendi more*, Παρασάσσειν, *Infercire, Inculcare juxta vel secundum etc.* παρέσχετο παρὰ τὰς κνήμας τοῦ χρυσοῦ ὅσων ἔχωμεν οἱ κόθορνοι, *Infersit circa (vel, secundum) crura quantum auri capiebant cothurni*, VI. 125. m.

Παρασκευάζειν, 1) *Acti-od voce*, Parare, Adparare (*coenam*) IX. 82. a. 2) *verbo Medio, idem quod in Activo, sive Parandum, Adparandum curare.* παρασκευάζετο (al. παρασκευάζετο) ὅπλα ἐς τὰς γιφυράς, VII. 25. a. παρασκευασάμενος μεγάλης, *nempe τὰ ξίλινια αὐτὸ δίδων*, IX. 15. f. 2) *Passi-od*

Παρατείνειν. 181

voce, Parari, Parare se, Paratum esse. τοῦτο τὸ δίδωνον παρασκευάζεται ἀπαξ τοῦ ἰναι-τοῦ, IX. 110. m. παρασκευάζοντο, *scil.* ἐκδιδόναι αὐτόν, I. 160. a. παρασκευάζοντο ἐς ναυ-μχλήν, IX. 96. a. N. παρασκευαζομένους ἐς μάχην, IX. 99. a. οὕτω παρασκευάζεσθαι, ὡς οὐκ ἐτί ἀρξοίτας, IX. 122. f. *Plusquamperf.* ἐς τὴν πολιορκίην παρασκευάδατο, (jon. pro παρασκευασμένοι ἦσαν,) *Parati erant*, III. 150. a. Sic οὕτοι μὲν παρασκευάδατο ὡς παρεσμένοι σφι πολέμου, V. 34. a. *et, μένειν αὐτοῦ παρασκευάδ.* VII. 219. *extr.* *Item cum Augmento*, παρασκευάδατο ὡς ἀπολιόμενοι, VII. 218. f. *ut habent etiam nonnulli* VII. 219. *extr.* *Mire oero legitur* IX. 100. a. ὡς δὲ ἄρα παρασκευάδατο τοῖσι Ἕλλησι, *ubi* οἱ Ἕλλησι *expectasses, quemadmodum* IX. 99. a. *dixerat* ὡς εἶδον τοὺς Ἕλληνας παρασκευαζομένους: *nempe cap.* 100. a. *intelligi par est*, ὡς δὲ ἄρα πάντα παρασκευάστα *vel παρασκευάδατο* (nam *Jonibus etiam Plurale verbum cum nomine plurali neutrius generis jungere licuit*) τοῖσι Ἕλλησι, *Postquam igitur omnia parata fuerant Græcis.*

Παραστάνης, ου, ὁ, *Juxta stans*, *In acie a latere stans alteri.* τὸν ἰωντοῦ παραστάτην, VI. 117. *extr.* εἶπε πρὸς τοὺς παραστατάς, VI. 107. f. *ubi vulgo παραστιώτας, forsan vero παραττάτας scripserat auctor.* Παραστήσαι *vide in Παραστάναι.* Παρατίειν, *Juxta extendere*,

Prætere. τῇ μὲν, Ἀραβίης ὄρος παρατίθεται, *nempe* Αἰγύπτῳ, Ab alterâ parte mons Arabicus prætenditur Ægypto, Secundum Ægyptum extensus est, II. 8. a.

Παρατίθεσθαι, Deponere, In depositum dare. τοῦ παραθεμένου τὰ χρήματα οἱ παῖδες, VI. 86, 2. a. *ubi paulo ante*, ἰδοὺ μοι τὸ ἡμῖν τῆς οὐσίας δίδεσθαι παρὰ σέ. *Conf.* Παραθήκη. Παρατρέπειν τὸν λόγον, Invertere narrationem, III. 2. f. παρατρ. ποταμόν, Avertere fluvium, et aliâ viâ in mare derivare, VII. 128. *extr.* οὐκ οἶδ' τι αὐτὸ παρατρέψαι, Declinare, Amovere hoc a me (*sic*, Decretum hoc tuum mutare) non possum, VII. 16. *extr.*

Παρατρέβειν, Juxta aliud adterere (Adfricare) aliquid. τὸν χρυσὸν τὸν ἀκίρατον ἐπὶ τὴν παρατρέβωμεν (*nempe* ἐπὶ τὴν βάσανον) ἄλλω χρυσῷ, VII. 10, 1. a.

Παρατυγχάνειν, Adesse, VI. 108. a. et m. f. *Cam Datio*: παρτυχὼν τῷ πατρὶ τῷ γιγνότηι, Qui acceptæ cladis Interfuera, IX. 107. a.

Παραυτίκα, et præposito Articulo, Τὸ παραυτίκα, Statim, In præsentia, Protinus. τὸ παραυτίκα λόγος οὐδεὶς ἐγένετο, I. 19. a. ἑκαστὸ το παραυτίκα, VII. 137. a. *Sic ubi passim.*

Παραφέρειν, 1) In medium proferre in oratione, Adferre argumenta, Commemorare. καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ παραφέροντες ἔργα, IX. 26. a. 2) Παραφέρεισθαι dicuntur Cibi qui mensæ Inferuntur, Adponuntur, I. 180. m.

Παραφέρεισθαι, i. q. Παραφέρεισθαι num. 2.

Παραφρονεῖν, Delirare, Desipere. οἷνῳ προσκείμενον παραφρονεῖ, III. 34. m. et 35. a. *ubi* μοι μὴ σωφρονεῖν eadem notatione. παραφρονησάντες καὶ ἐκπλώσαντες ἐκ τοῦ νόου, VI. 12. m. παραφρονησάντα (Quum alienatâ mente esset.) ἴδυσαν οἱ προσήκοντες, VI. 75. a. m.

Παραχίειν et Παραχόειν, Παραχόειν, Adfundere, Adgerere humum, aggerem. τὴν οροσόμηνον χόον ἐκ τούτου τοῦ ἐρύγματος -- παρὰ τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα, I. 185. m. f. χῶμα παρέχοντι παρ' ἐαυτὸν τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος, *ibid.* m.

Παραχρᾶσθαι, Παραχρᾶσθαι, Παραχρᾶσθαι, 1) Obiter, Neglectim tractare, Negligere, Insuper habere, Spernere, Contemnere. πῆγμα, τὸ αἰ σοι προσδίω, μηδὲμὰ παραχρᾶσθαι, I. 108. m. ἐν ἀλογίᾳ ἔχει παραχρητάμενον τῶν μαχίμων, [τὸ μαχίμων corrigant cûi doct] ὡς οὐδὲν δεσπομενοι αὐτῶν, II. 141. a. N. παραχρησάμενοι τοῦ Βακίδος χρησμον ὡς οὐδὲν λόγοντα, VIII. 30. a. pro quo dein aît τούτοις οὐδὲν τοῖσι ἐπισι χρησάμενοι, *ibid.* f. ἐν πιπημένῳ προτερον οἱ ἀλόγονται, καὶ παραχρᾶσμενοι, scil. αὐτοὺς, Spernentes illos, IV. 159. f. nisi ibi παραχρᾶσμενοι, absolute positum, significat Neglectim rem gerentes. παραχρᾶσθαι (παραχρᾶσθαι mss. Pass. et F. quod in Var. Lect. præteriri non debuerat) ἐς τοὺς συμμαχους, V. 92, 1. f. *intelligi*

potest Contemtim (sive, ut nos reddidimus, Indigne) cum sociis agitis. Sed ex his quae ibi proxime praecedunt, Vos studiosissime cavetis ne hoc apud vos Spartæ accidat, (nempe, ne Spartæ instituantur tyranni,) probabile fit, ad παραχρησθαι intelligi debere τούτο γινέσθαι εἰς ἡμᾶς, Per contemtim insuper habetis, et rem levem ac nullius momenti esse ducitis, si id fiat adversus socios vestros, nempe, si apud illos instituuntur tyranni.

2) παραχρησόμενοι VII. 223. extr. Lamb. Bos intelligebat παραχρ. αὐτοὺς, Quos spernebant et pro nihilo habebant; Æm. Portus vero, (cui adstipulatur West.) intelligebat ἀδιδούς χρώμενοι τοῖς ἑαυτῶν σώμασι, Suis corporibus minime parcetes, at iis abutentes, ea contemnentes. *Vide Not.*

Παραχρήμα, Statim, Protinus. παραχρήμα μὲν οὐδὲν μεταίτιον, ἐπὶ δὲ etc. VII. 150. f.

Παρδαλὴν, scil. δορὴν, Pardi s. Pantheræ pellis. παρδαλίας καὶ λεοντίας ἐναμμίνοι, VII. 69. a.

Παριγγυᾶν, Tradere, Commendare aliquem alicui. τοῖσι φίλοις παραγγυᾶ τὸν ξείνον, III. 6. m.

Παρίδρος, ου, ὁ ἐκ ἡ, Adsector, Adsidens. τῷ βασιλεῖ σημαίνει ἐκ τῶν παρίδρων, VIII. 138. a. τὰς γυναῖκας ἐσάγεσθαι παρίδρους, Mulieres introducere quæ nobiscum mensæ adsideant, VIII. 18. a. m.

Παριῦναι, 1) Adesse, Præsentem esse, Advenire. τὰ παριόντα σφί

πρήγματα, VI. 100. f. ἐν τοῖσι τότε παριούσι τε καὶ προσδοκίμοις κακοῖσι, VIII. 20. extr. ἐν τῷ παρίοντι χρόνῳ, I. 88. m. οὐ παριόντος κατηγορεῖν, VII. 10, 7. f. παριστομένου σφί πολέμου, VIII. 20. a. οὔτε ὑμῖν ἐς τὸν Ἰσθμὸν παρίσονται οἱ βάρβαροι, VIII. 60, 3. a. ἀλλὰ δύναμις παρίσται (μοι), VIII. 140, 1. m. ἢ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ μὴ παρίω, IV. 98. m. παρίσται ἐς κοῖτον, I. 9. m. f. ἐκ ταύτης (τῆς πόλιος) παρὴν ἐς τὴν Ἀσίην, VI. 24. a. παρίσθι μοι ἐπὶ δῆπνον, I. 118. extr. (ubi alii quidem παρίθι, tamquam a Πάριμι, Adeo, quod minus placet.) Particip. παρὼν vel παριών, Præsens. πρὸς τὸ παρὼν βουλευέσθαι, I. 20. f. πρὸς τὰ παριόντα εὖ λέγειν, I. 113. a.

2) παρίσθι μοι seq. Infinit. Accidit; In promptu est mihi; Facile est, Licet mihi. παρὴν σφί συμφορῇ χρῆσθαι, Accidit illis ut etc. VIII. 20. extr. παρὴν τοῖσι Ἕλλησι Φοινύειν (αὐτοὺς) οὕτω ὥστε etc. In promptu, Facile erat, etc. IX. 70. f. Hinc Particip. παρὼν δὲ οἱ υποχίρμαι πάντα ποιήσασθαι, VI. 78. m. παρὼν αὐτοῖσι ἀποκτείναι τοὺς Πηλασγούς, VI. 137. f. VII. 24. a. 164. f. 229. a. et a. m. Similiter παρὼν olim edebatur V. 49. f. sed id ex scholio, pro παρίχων, quod ibi dedere mssii fere ad unum omnes.

Παριμεῖν, (jon. pro Παρεργεῖν) A latere trahere vel ducere. Φραγμὸν παριμεῖναι ἔνθεν κα

ἴδον, Duxerunt septum (cancellos) secundum latus utrumque pontis, VII. 36. extr. N. Παρέλκειν, dicitur Jumentum alteri Junctum et ab ejus latere Trahens *curtum*. ζυγάμενος σιμηφόρον μὲν ἱκατέρωθεν ἴρρινα παρέλκειν, θήλειαν δὲ ἐς μέσον, III. 102. f.

Παρενθήκη, ης, ῆ, Additamentum in medio interpositum, Corollarium. τοῦ λόγου παρενθήκην ποιῶσκετο τοιήνδε, VII. 5. f. τὰ κατὰ Ῥηγίτους τοῦ λόγου μοι παρενθήκην γέγονε, VII. 171. a. τοιήνδε ἐξ αὐτῶν παρενθήκην ἐποίησατο, His operibus aliud hujusmodi, veluti Corollarium, adjecit, I. 186. a. N. ubi ἐξ αὐτῶν (nisi prorsus tollenda fuerit *praepositio*) significat Hisce perfectis operibus.

Πάρεξ, (non παρὶξ, ut passim in ed. Wess.) ἢ γ. χωρὶς, Præter, Præterquam. παρὶξ τοῦ ἀργύρου χρυσὸν ἀπλετοὺς ἀνέθηκε, I. 14. a. Sic I. 93. a. II. 4. m. 31. a. 168. a. et f. III. 91. m. et saepius alibi. Sed *construitur etiam cum ἡ particula*: παρὶξ ἢ ὅσον (χρόνον) οἱ Σκύθαι ηἰχσόν, Excepto, Demto eo tempore, (eo numero annorum) quo Scythæ tenuerunt imperium, I. 130. a.

Παρεξάγειν, Prætor (sive, Per) locum quemdam transducere aliquem. τὸν κάλλιστον τῶν χώρων -- νυκτός (αὐτοῦς) παρὶξῆγον, sic commode olim edebatur, IV. 158. m. N. ubi nos quidem ex omnium fere *codicum*, eorumque probatissimo-

rum, *praescripto παρῆγον προσυμνισ*.

Παρεξιδύνειν, Pertransire, Transcundo praetergredi. ὡς βασιλεὺς παρεξιδύναμι, scil. τὴν χώραν αὐτῶν, VIII. 126. b.

Παρεξιδεῖν τινα, Præterire præter aliquem, VI. 117. f.

Παρεξυρίσκειν, Quarendo reperire aliud quiddam præter id de quo agitur. παρεξυρίσκον ἄλλον νόμον, III. 31. m. cf. Παρευρίσκειν.

Παρεξίειναι (a Praes. Παρέξωμι) Præterire, Juxta transire. ὡς δὲ παρὶξῆι ἡ γυνή, V. 12. m. ἄμνην παρὶξίω, VII. 58. extr. 109. a. 113. a.

Παρεξίειναι, (a Praes. παρεξίημι) Prætermittere. τίσσερας παρεξίηκε ἡμέρας, VII. 210. a.

Παρερχισθαι, Transire, Progredi. παρήλθεν ἐς τὴν αὐλήν, III. 77. a. Φυλακὰς τὰς κατεστηώσας παρὶλθεῖν, Per (vel. Præter) dispositas custodias Transire, III. 72. m.

Παρευρίσκειν, Reperire et Repertum proferre. τῶν μὲν ἰδυνάκῳ μείζοντας (αἰτίας) παρευρίσκειν, Quorum potuit culpas reperire et in eos conferre graves, III. 26. f.

Παρέχιν, 1) Præbere, Exhibere. παρέχιν ἐώντων διαφθορῆναι αἰσχίστῃ μορῇ, IX. 17. f. πρήγματα παρέχοντες (nempe ἄλλοις) καὶ αὐτοὶ ἐχοντες, I. 155. a. πρήγματα παρέσχον αὐτῷ πλείστα, I. 175. b. τὰ οἱ παρέσχον πένον, πλείστον, I. 177. σῖτα καὶ νίας παρέχιν, VII. 21. extr. Conf. mox num. 3.

2) παρέχει μοι, impersonali-

ter et elliptice (subintelligendo
Διός aut ὁ καιρὸς, conf. Not.
ad VIII. 8.) Oblata est occa-
sio, Est mihi facultas, In prom-
tu est, Licet mihi. (fere sic
ut Πάρισι et Ἐξισι.) παρέξει
ται δεησασθαι (αὐτήν), I. 9. f.
ἡμῖν παρέξει ἀνασώσασθαι τὴν
αἰχὴν, III. 73. a. καὶ μοι πα-
ρίχει νῦν ἡμῶν ἀρχὴν, III. 142.
a. m. ὑμῖν παρέχει σώζεσθαι,
V. 98. m. οὐ οἱ παρίσχει, nem-
pe αὐτομολεῖν, VIII. 8. m. N.
Adde VII. 120. b. VIII. 30.
b. 75. f. 100. m. IX. 122. m.
Παρίχον, ut παρίον, Quam
liceat. παρίχον (ὑμῖν) τῆς Ἀσίης
πάσης ἀρχὴν εὐπερίως, V. 49.
f. N. ubi nonnulli παρίον, ex
scholio.

3) *Frequenti in usu est Me-*
dium oerbum, Παρίσθαι,
activā notione, eadem fere quam
habet Actionum παρίχων, Præ-
bere, Exhibere, Suppeditare
(nempe de suo vel ex sese),
et similia. παρίχοντο νῆας ἑκα-
τόν, Præbuerunt, Contule-
runt centum naves, VI. 15.
a. Eadem quidem notione etiam
Actionum oerbi formam agno-
scunt libri omnes, VII. 60. a.
ὅσον ἑκαστοὶ παρίχον πλῆθος:
et VII. 1. m. πλὴν ἢ πρότερον
παρίχον: et νῆας ἐλαχίστας πα-
ρίσχοντες, VII. 168. m. f. πα-
ρίχοντες αἰθλα, II. 91. m.
Rursus oero παρίχοντο νῆας
frequenter VII. 89. et seqq. et
VIII. 1. et 2. Similem ratio-
nem habent locutiones hujus-
modi: Indus fluvijs κροκοδί-
λους παρέχει, crocodilos Præ-
bet, Offert, IV. 44. a. ἡ Ἀ-

σίη ἀνενύρηται ὁμοῖα παρεχόμενη
τῇ Λιβύῃ, σὺν, τὰ ἄλλα τῆς
Ἀσίας (Reliquæ partes Asiæ)
ἀνενύρηται ὁμοῖα παρεχόμενα τῇ
Λιβύῃ, IV. 44. f. cum Var.
Lect. et Not. ὁ Πόντος ὁ Εὐξι-
νος παρέχεται ἔθνη ἀμαδίστα-
τα, Exhibet, Spectandos of-
fert, Ostendit, Habet, po-
pulos incultissimos, IV. 46.
a. ἐόντες Ἀθηναῖοι, - - ἀρχαιο-
τατον ἔθνος παρεχόμενοι, Nos
qui sumus Athenienses, - -
et antiquissimum Exhibemus
(Ostendimus) populum, i. e.
Sumus antiquissimus popu-
lus), VII. 161. f. ἀρχοντα πα-
ρίχοντο Ὀράνια, Offerebant,
Ostendebant, In fronte habe-
bant ducem Otanen, VI. 61.
m. et eodem modo VII. 62. a.
67. f. 121. f. ἀψευδῆ μαθητῆς
παρεχόμενοι, Ostendentes, Ex-
hibentes, Edentes, oracula
non mendacia, II. 174. extr.
πᾶσαν προθυμίην παρεχόμενοι,
omne studium Ostendentes,
Præ se ferentes, promptissi-
mam voluntatem Significantes;
promptam operam Pollicentes,
VII. 6. a.

Παρηβαῖν, Senescere, Vigorem
juventatis prætergredi. παρη-
βήκας, III. 53. a. γέρον ἤδη καὶ
παρηβηκώς, ibid. m.

Παρηγορεῖν et Παρηγορεῖσθαι, Hor-
tari, Adhortari. οἱ μὲν παρη-
γορεῖν Ἀμομφαρεῖν, IX. 54.
a. παρηγορεῖντο τὸν Ἀμομφ. μὴ
κινδυνεύειν, IX. 55. a. πολλὰ
ως μὲν καὶ πρότερον τὸν Γόργον
παρηγορεῖτο ἀπίεσθαι, V. 104.
m. ubi olim παρηγορίετο edd.
quod iudice Æm. Porto est

Plusquamperfectum, jonicè formatum pro παρηγορητο: et commodus quidem hic locus erat Plusquamperfecto: at terminatio ista iuxta est Pluralis numeri, non Singularis. οἱ παρηγορημένοι καίνα ποιῶν, VII. 13. m.

Παρήκειν, In longitudinem Extendi (Porrigi) secundum vel juxta (mare aut aliquid aliud.) παρήκουσι παρὰ πᾶσαν (τὴν θαλάσσαν) Δίβυν, II. 32. m. παρ' ἀμφοτέρων (παρὰ Διβὺν τε καὶ Ἀσίαν) παρήκει ἡ Εὐρώπη, IV. 42. a. (nam Asiae partem septentrionalem Europae adtribuit Herodotus). Ex adverso Arabiae, ubi meridiana coeli plaga ad occidentem vergit, ibi παρήκει ἡ Αἰθιοπία χώρα, III. 114. a. παρήκει τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἐρυθρῶν, παρὰ Τισίας, κατέβησαν δὲ εἰς etc. IX. 15. m.

Παρδινύσθαι, Vitam in virginitate traducere. ἠπειλήσει πολὺν μὲν χρόνον παρδινύσθαι, III. 124. f. ubi παρδινύσθαι malis, sed vulgatum tenent libri omnes sicuti paulo post, βούλεσθαι γὰρ παρδινύσθαι.

Παρδίως, ου, ἡ, Virgo, IV. 180. et alibi. Sigillatim, Dea Virgo apud Tauros Scythas, nempe Iphigenia, IV. 103. N.

Παριδῖν τί τοι, Videre (Observare) aliquid apud aliquem vel in aliquo. οὐτε τινὰ δούλην μοι παριδάν, I. 37. m. οὐτε δούλην οὐτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδάν τοι, I. 38. a. παριδὸς ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι οὐδὲν, I. 108. f.

Παριέναι, (a Praes. παρίμι, εἶμι,) Adire, Prædire, Transire, In-

troire. ἔχον σκῆψιν τῇ τάραι, Habeo prætextum quo illos (Magos) adeamus; σῶε, quo per custodias Transcamus, III. 72. m. (Conf. Παρίρχεσθαι.) βουλομένους εἰς τὸ πρὸς παριέναι, III. 77. f. παριέναι εἰς τὰ βασιλῆα, III. 84. m. παρήσαν εἰς τὴν Παλλήνην, VIII. 119. a. ubi perperam olim παρίεον edd. πάντα (πρόβατα καὶ ὑπὸ ζῦγα) τὰ παριόντα τὸν χώρῳ, I. 167. a.

Pro vulgato olim παριδί μοι, I. 118. extr. παρῶδὶ μοι eddimus, quod vide in Παρίναι. Παρίναι, (a Praes. παρίμι), 1) παρίναι τινά, Transitum aliqui dare, Sinere aliquem Transire, Adire, Progredi. οὐδαίς ὅστις οὐ παρήσει (ἡμῶς), III. 72. m. παρίσαν (αὐτούς), III. 77. a. et paulo post, ὅτι σφείας παρήσαν, ibid. οἱ δὲ σφείας παρήσαν, IV. 146. m. ὅπως μοι παρήσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοὺς βαρβάρους, VIII. 15. f. VII. 175. f. παρίντες Καμβύσια εἰς Αἴγυπτον, III. 88. a. παρήμι (al. παρίμι, minus commode) Μαρδόνιον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, IX. 1. extr. ubi παρήμι fere idem sonat atque προέσιμι, Deduxit, quod ibi praecessit.

2) παρίεναι τι vel τινά, Præterire vel Prætermittere aliquid vel aliquem. τὰ αὐτίων πλεῖον παρήσομεν, Plerumque silentio præteribimus, I. 177. πᾶν ἔθνος καταστρεφόμενος, καὶ οὐδὲν παρήεις, Præteriens, Prætermittens nihil populum, quem non subegisset, ibid. ἐνδοκὸν ἡμῶς παρίεντες, VII.

Παρίζειν.

183. *m.* νύκτα μίσην παρίντις πορεύεσθαι, VIII. 9.

3) παρίναι *τινὶ seq. Infinit.* Concedere, Permittere. ἄλλω παρήσομεν οὐδενὶ παναρχίειν, VII. 161. *f.*

Παρίζειν, 1) *notione Transitivā*, Collocare juxta. παρίζω Πέρσῃ ἀνδρὶ ἄνδρα Μακεδόνα, V. 20. *f.* 2) *Neutrali vel Reciproca notione*, *i. q.* Παρίζεσθαι, Adsidere. ἐν βουλῇ παρίζουσα, IV. 165. *a.* ἱκέλναι (αὐτοῖς) παρίζειν, V. 18. *f.* *sed paulo ante*, μὴ παρίζουμένης, *ibid.* Rursum, παρίζειν (Adsidere) βουλευοῦσι τοῖσι γέρονσι, VI. 57. *f.* *Sed* παρίζουσι οἱ, VIII. 58. *m.*

Παρίσσειν, Æquare, Equiparare. παρίσσειναι (αἰ. παρίσσειναι) Δαρίω, Æquans sese (Æqualem se gerens) Darío, IV. 166. *a.* παρίσσειναι βασιλεῖ, VIII. 149, 1. *f.*

Παρίσταναι, 1) *in Praes. Imperf. aut Aoristo primo Activi non memini apud Nostrum legere.*

2) *Præter. perf. Activæ formæ*, τοὺς παρίσταντας, Adstantes, dabant *edd.* VI. 107. *f.* *ubi nos eum plerisque codd. παραστήτας posuimus, sed fortasse παραστάντας scripserat auctor.*

3) *Aor. sec. παραστήναι*, proprie Adatare significans, frequenter usurpatur apud Herodotum hac notione In deditiōnem venire, Deditiōnem facere, Sese dedere. μετὰ τοῦτο πολιορκούμενοι, χρόνῳ παραστήσαν, III. 13. *m.* (*ubi in Notā pro V. 56. oportebat V. 65. a. m.*). Similiter ἔς τὴν καὶ αὐ-

Παραίξειν. 187

τοὺς παρίσταν, VI. 140. *extr.* *Plenior est locutio VI. 99. extr.* παρίσταναι ἐς τῶν Παρίων τὴν γνώμην, Voluntati Persarum se subjecerunt. *Olim* ὡς δὲ ἀρα μὴ παραστήναι τοῦτο, *ex H. Stephani conject. edebatur* I. 86. *m.* *pro* προστῆναι *sive rectius* προστῆναι, *vide ibi Var. Lect. et Not.*

4) *Medium, παραστήσεσθαι* τινα, Ad deditiōnem (Ad inveniēdas conditiones) compellere; In ordinem cogere. ἱκανοὶ ἦσαν Πολυκράτεια παραστήσεσθαι, III. 45. *m. f. N.* *ubi eadem notione praecessit* ναῖσαι Πολυκράτεια. *Inde Futurum medium, jónico more Passivā notione positum*; οἱ πολέμιοι παραστήσονται, Subigentur hostes, III. 155. *a. m.* *Alibi Aor. pr. παραστήσασθαι idem fere sonat ac καταστήσεσθαι, accedente tamen notione Cogendi, Compellendi.* ἴδαι γάρ, ὅτι οὐκ ἰκόντες ἴθιλον ἐς μάχην κατίσταςθαι, αἰκόντας παραστήσεσθαι, VIII. 80. *a.* *Tum Fut. Med. notione Activā.* τὸν ὑμῶν δισπότην παραστήσομεθα οὕτω, (Eo redigemus, Ita eum tractabimus,) ὥστε ἐπὶ μηδὰ μὲν ἐπὶ ἀνθρώπων στρατιόσασθαι, IV. 136. *extr.*

Παρησσός, οὗ, ῥ, Parnassus mons, VIII. 27 *et* 31.

Παροιμίζειν, Sedes alicui in vicinīā aliorum adsignare. πρὶν ἢ σφὶ Ἕλληνας παροιμιοῦσθαι, Priusquam Græci inter eos (*sive*, in eorum vicinīā) habitarent, IV. 180. *m.*

Πάρκοις. ου, ὁ, Accola, In viciniā habitans. περιέκου πολέμου σφι ἰόντες οἰκήσου, Quum habeant proprium bellum finitimum, VII. 235. m.

Παροίχισθαι, ἰ. q. περίχισθαι vel παρελθῆν, Præterire, Præterisse. ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα, IX. 58. a. m. 60. a. τῶν παροιχομένων ἔχιν χάριν, VII. 120. m. Ὀλυμπία παροιχώνει πῶν, VIII. 72. extr.

Πάρος, Antea. εἴ περ καὶ πάρος ταῦτα γίνωσκον, IX. 2. m.

Παρωφίς, ἴδος, ἡ, Ora tecti, Pars tecti præter murum prominens, II. 155. extr.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Omnis. (Conf. Ἀπας.)

1) Cum Substantivis jungitur, sive absque Articulo, ut, πάντες ἄνθρωποι. Ἀνδοῖσι πᾶσι: sive interjecto Articulo, πάντες οἱ ἄνθρωποι: sive iterato Articulo, αὐτὰ οἱ orationis, ut, τὰς νῆας τὰς πάσας, Cunctas naves nullā exceptā, VI. 47. f. VII. 59. m.

2) πᾶς τις, ἰ. q. ἕκαστος, Unus quisque. Θύειν πάντα τινὰ αὐτῶν τοῖσι οὐ τι ἔχει ἕκαστος, I. 50. a. (quo de loco conf. supra notata ad voc. Θυῖν.) ἔκτεινον πάντα τινὰ τῶν μάγων, III. 79. a. m. Adde VI. 122. a. Etiam nudum πᾶς pro πᾶς τις vel ἕκαστος fortasse accipiendum esse VII. 197. m. f. dixi ibid. in Adnot. sed nescio an rectius ab aliis πᾶς Totus intelligatur. πᾶσαν ἡμέραν idem sonat ac ἕκαστην ἡμέραν. (vide Ἡμέρη.) Neutrum πᾶν pro πᾶν τι aut πᾶν χεῖμα, sive pro

plurali πάντα, positum habet III. 157. m. ubi πᾶν ἑταῖρος ἴσαν ὑπαρτέειν. Sic, τὰ πᾶν ἔχοντες, Licet omnia possumus, VIII. 29. m. Sed πᾶν κακοῦ idem valet ac τὸ ἔσχατον τῶν κακῶν. Sic εἰς πᾶν κακοῦ ἀπικίατο, VII. 118. a. N. IX. 118. a.

3) πᾶς, ἰ. q. ὅλος, Totus. τὴν φάττην ἰούσαι χαλκίην πᾶσαν, IX. 70. m. συνδραμεῖν τὸν πάντα λόγον, vel πάντα τοῖ λόγον, Totam rem cognoscere, I. 21. m. 111. f. 122. m. ἐβίωσι πάντα ἔκδοσι καὶ ἐκαστὴν ἔτια, I. 163. m. significat Integros (sive, ut Gron. in versione posuit, Totos) centum et viginti annos vixit; quemadmodum etiam in nostris latinis repositum olim: est enim idem ac si dixisset auctor, Non minus quam CXX annos vixit, adeo fuit longævus. Nec vero equidem cum Hermannō (Adnot. 94. ad Viger.) adjecto articulo τὰ πάντα scriptum olim: nam ubi in hujusmodi dictione adjicitur Articulus, ibi non tam multitudo, quam paucitas significatur, veluti quod IX. 70. extr. ait, Ἀκτιδωμονίων ἀπὲρδαν, οἱ πάντες, εἰς καὶ ἐννηήκοντα, adjecta verba ei πάντες referuntur ad exiguum numerum caesorum, quasi dixisset, nonnisi XCL non plures quam XCL ceciderunt; quod latine etiam recte dicitur, Omnino vel In universum XCL. Sic ubi I. 214. m. ait, Κύρος τολυταῖ, βασιλεύσας τὰ πάντα εἰνός διόντα τρηπύοντα

είτα, Obiit Cyrus, postquam regnavit annos omnino undetriginta, *significat* modicum fuisse numerum annorum imperii pro magnitudine multitudinēque rerum gestarum; *quasi dixisset*, postquam non amplius quam XXIX annos regnasset.

4) πάντα cum Adjectivo numerali *non significat* Tot omnino vel Tot singula; *sed* Tot de quoque genere. κτήνια τὰ θύσµα πάντα τρισχίλια ἴδυσσι, De quoque genere tria millia, I. 50. a. N. κρία ἰφθαῖ πάντων τῶν τετραπόδων, III. 18. a. ἰδωρήσατο αὐτὸν πᾶσι δίκαι, IV. 88. a. N. Πανσάνη πάντα δίκαι ἰδόθῃ, IX. 81. f. ὑπισχνύµενοι τὰ πάντα οἱ μυρία δώσωσι, III. 74. m. Eodem refferri *potest* ἀγὼν γυμνικός διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχων, Ludus gymnicus omnia certaminum genera continens, II. 91. m. N. Nec oero equidem, cum Valckenario, ad idem genus referam πάντας ἀνδρώπους, VII. 57. a. quod ibi non tam valet παντοίους vel παντοδαπούς, quam hyperbolicā quādam ratione dictum intelligi debet omnes homines, pro tantā hominum multitudine ut nemo domi relictus videatur. Sic et ἦγε πάντα (ἴδῃ) τῶν ἦρχι, Tantam multitudinem ex quolibet populo duxit, ut totos populos omnes duxisse videretur, IV. 87. a. m.

5) Notanda dictio hujusmodi, οὐτός ἐστὶ μοι πάντα, Hic mihi est omnia, loco omni-

um, Amplius quid valet quam alii omnes vel alia omnia. πάντα ἢ ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοισι Ζώπυρος, III. 157. extr. N. ἴσαν οἱ πάντα αἱ Συρηκουσαι, VII. 156. a.

6) Sed τὰ πάντα elliptice dicitur pro κατὰ πάντα. Sic ἢ οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἢ Κυνώ, Quāvis occasione in ore ei versabatur Cyno, I. 122. f. pro quo ibid. paulo ante est διὰ παντός, Semper. ἀνὴρ τὰ πάντα δόκιμος, Vir quovis modo probatus, V. 97. f. τὰ πολλὰ πάντα, Plerumque, Pleraque ex parte, I. 203. m. II. 35. a. V. 67. a. Similiter Sing. πᾶν, pro κατὰ πᾶν, Prorsus, Omnino, Quovis modo: πᾶν ἐστὶ ἀνδρῶπος συμφορῇ, I. 32. m. διὰ πάντα, V. 220. f. in Orac. valet idem ut παντός, Omnino, Utique. Conf. Ἐπίπαν, et Παράπαν.

Πάσασθαι, i. q. γίνεσθαι, Gustare, Vesci. ἰχθύων οὐ σφι ἔξιςτι πάσασθαι, II. 37. f. τῶν κριῶν τυττίων ἰπάσαντο, I. 73. f. Conf. Πατίσθαι.

Πάσσαλος, ου, ὀ, Paxillus, Paxlus. τοὺς χαλκίους (τῶν ἵππων) ἐκ πασσάλων δίουσι, IV. 72. f. Conf. Πρασπασσαλίειν et Προσδιόπασσιν.

Πάσσειν, vide Ὑποπάσσειν.

Παστᾶς, ἀδος, ἡ, Atrium. ἐκ τῶν οἰκημάτων ἐς παστᾶδας, ἐς στίγας τι ἄλλας ἐκ τῶν παστᾶδων, II. 148. f. παστᾶς λιθίνῃ μεγάλῃ καὶ ἡσκημένη στύλῳσι etc. II. 169. f.

Πάσχειν, Pati, Accipere. ἢ τι παθεῖ (scil. κακόν) Si quid ei

acciderit, VIII. 102. f. Sed III. 146. a. m. ubi ex nonnullis codd. edebatur παθόντες οἱ Πέρσαι, nos ex aliis codd. et edd. octt. adijciendum κακῶς putavimus. (vide Var. Lect.) τί γὰρ πάθωμεν; Quid enim faceremus? Quæ enim foret nostra conditio? IV. 118. m.

Futur. ἐπίδοξοι τούτῳ τούτῳ πισίσθαι εἰσὶ, VI. 12. m. f. πισύονται ἀχαρὶ οὐδέν, VI. 9. m. πισύμενος πολλά τι καὶ λυγρὰ, IX. 37. a. ubi alii πισύμενος. vide Var. Lect. Sed pro οὐ πισύμεθα, quod IV. 119. f. legebatur, οὐ παυσύμεθα corrigendum putavi. Vide Var. Lect. et Not.

Πατὰ, Scythico sermone, i. q. Κρίναι, Occidere, IV. 110. a.

Πάταγος, ου, ὁ, Strepitus, βοῇ τε καὶ πατάγῃ ἐπείσσει, IV. 211. m.

Πατίεσθαι, i. q. πάσασθαι et γίνεσθαι, Gustare, Vesci. πατίονται τῶν κριῶν, II. 47. m. 66. a. m. Sic et οὐτε ἐφοντες πατίονται, scil. αὐτῶν, II. 37. f. ubi olim πατίονται edd. βοῶν θηλίῶν οὐ δακτυῶσι πατίεσθαι, IV. 186. m. ubi alii ἀπτεσθαι, ex scholio.

Πατήρ nominatus a Persis est Cyrus, ὅτι ἥκιστος ἦν καὶ ἀγαθὰ σφι πάντα ἐμνηχανήσατο, III. 89. f. N. πατέρες, Parentes, nominantur Conditores coloniarum. Sic Athenienses, πατέρες Jonum Asiam incolentium, VII. 51. m. VIII. 22. a. N. Conf. Πρόγονοι.

Πάτηρ, ης, ἡ, Patria. σφίσι τε

αὐτοῖσι καὶ πάτηρ ἐξωγαμείναι, VI. 126. f.

Πατριά, ἡς, ἡ, 1) Tribus, Familia, Gens. εἰς αὐτῶν (τῶν Βαβυλωνίων) πατριάι τρεῖς καὶ εὐδὲν ἄλλα σιτίονται εἰ μὴ ἰχθῦς, I. 200. a. 2) Genus, Generis origo. Ἐκαταίῳ γενελογεῖται ἑωυτῶν, καὶ ἀναδύσκει τὴν πατρίην εἰς ἐκαδὲκατὴν θύον, II. 143. a. ἀρξάμενος ἀπὸ Ἀχαίμενος ἐγενελόγησε τὴν πατρίην τὴν Κύρου, III. 75. a. Eadem notione aut alibi, ἀπὸ τούτου γενελογεῖουσι αὐτῶν τὴν γένεσιν, II. 146. extr.

Πατρόθεν, A patre. ἐν στήλῃ ἀναγραφῆσαι πατρόθεν, Adjecto patris nomine inscribi colum-næ, II. 14. f.

Πατρὸνχος παρθένος, Virgo parentibus orba et unica bonorum paternorum hæres, VI. 57. f. Conf. Suidam, et Timaci Lexic. Platon. hac voce, ibique Ruhnck.

Πατρώιος, ης, ον, Patrius, Paternus. πατρώιον, γὰρ τοῖ ἐστί, nempe τὸ ἀπολαμπρυνεσθαι ἐργοῖσι, I. 41. extr. γέγρα πατρώϊα, VII. 104. a. ubi quidem πατρώϊα edd. ante Reitz. et πατρώϊα ms. F. Rursus ἡμῖν πατρώϊον ἐστί olim edd. et ms. F. IX. 27. a. ubi nos cum aliis ex codd. Arch. et Vind. πατρώϊον adscioimus.

Πάτριος, ὁ, Patruus, Frater patris. ὁ αὐτοῦ πατήρ καὶ πάτριος, II. 133. a. πάτριος ἰὼν Ζεῦ, VII. 10. a. coll. cap. 11. a. VII. 46. a. Accusat. τὸν πάτριον, IV. 76. f. IX. 78. f. Dat. παρὰ τῷ πάτρω, VI. 103. f. quod ex

πάτρῳ contractum statuit Aem. Portus, tamquam a Genit. πάτρω. Potuit oero etiam a nominat. πάτρω, ut Accus. πάτρων, sic et Genit. πάτρων formari, adeoque et Dativ. πάτρῳ, absque contractione.

Παύειν, Finem imponere, Facere ut aliquis desinat. βασιλεὺς ἔπαυσε ἀγωνίζεσθαι, V. 67. a. συντυχίῃ ἢ μιν παύσει καταστρέψασθαι τὴν Εὐρώπην, VII. 54. m. Ἐξέρξῃ σφείας ἀπαικόμενος ἔπαυσε, nempe ποιεῖν ταῦτα, VIII. 99. extr. Conf. Καταπαύειν.

Medium, παύεισθαι, cum Particip. Desinere, Desistere, Quiescere. πινῶντας παύεισθαι, et mox, ἐσθίωντας αὐτὸν οὐ παύεισθαι, I. 133. m. οὐ πρὶς τερπον παύεισθαι τιμωρέοντις ἐκείνῳ, IX. 93. f. Cum Genitivo: τῆς μάχης ἔπαυσαντο, I. 74. m. παύσασθαι τοῦ δρόμου, IV. 124. a. Alibi absolute ponitur; ut, ὡς ἔπαυσαντο ὁ ἄνθρωπος, VII. 193. a. οὐ παύσομεθα ex conject. posui pro οὐ πείσομε. IV. 119. f.

Praet. perf. Passivum, notionē Praesentis. Πάσκει μιν ἢ περὶ πέπαυμαι, Desino de Rhodope plura disserere, II. 135. extr. Et Plusquamperf. notionē Imperfecti vel Perfecti: ἐπίσταντο, Dicendi finem fecit, VII. 9. extr. οὕτω δὲ οὗτοι μιν ἐπίσταντο, Quieti se tenebant; Destiterunt de consilio succurrendi, I. 83. extr. οἱ ἱππῆες ἐπίπνυον νυκτὸς δὲ γινομένης, IX. 52. a.

Πάχος, ἡ, τὸ, Crassities (aheni), IV. 81. m.

Παχύς, Pinguis, Dives, Locuples. ἔκφυγον ἄνδρες τῶν παχέων (e numero Locupletum) ὑπὸ τοῦ δήμου, V. 30. a. οἱ παχείς τῶν Χαλκιδέων, V. 77. m. VI. 91. a. VII. 156. m.

Παχύτης, ἡ, Crassities, Crassitudo. παχύτης (τῶν ὀπλων, Rudentum) ἡ αὐτή, VII. 36. f. ἀπὸ τῆς παχύτητος τῆς τρυφῆς αὐτοῦ παλαδάς συντιθέασι, IV. 23. m. f. ubi temere παχύτητος plures edd.

Πεδᾶν, Compēdibus vincire, In vincula conjicere. τὸν μουνάρχον πιδῆσας, VI. 23. m.

Pro vulgato ἀδάμαντι πιδᾶσας, VII. 141. m. in Orac. corrigendum Vir doctus judicavit ἀδάμαντι πιδῆσας.

Πίδη, ἡ, Compes, I. 90. f. πιδέων ζῆνυος, VII. 35. a. III. 130. m. εἰς πίδακας δῆσαντες (αὐτούς), V. 77. m. et mox ibid. τὰς πίδακας ἐν γῇ ἰδιδέατο.

Πεδιάς, ἡ, scil. γῆ vel χώρα, Campestris terra, IX. 122. extr.

Πίδιλα, τὰ, Caligae. πίδιλα εἰς γόνυ ἀναστίνοντα, VII. 67. m. περὶ τοὺς πόδας τε καὶ τὰς κνήμας πίδιλα νεβρῶν, Caligae ex hinnulorum corio, VII. 75. a. N.

Πεζῇ, adverbium, Pedibus, Pedestri itinere. οἱ ἄλλοι πεζῇ ἔπνοντο, VII. 110. ubi perperam πίζοι οὐκ edd. τοὺς δὲ, πεζῇ ἵπομένους, VII. 115. b.

Πεζομαχείειν, (oppos. ναυμαχείειν) Pedestre (Terrestre) praelium

committere. ἀπίβησαν εἰς τὴν νῆσον, πίζομαχίσαντες ἐν αὐτῇ, III. 45. m.

Πίζομαχίη, ης, ἡ, Pedestre praelium. συνεπιπτεῖ ὥστε τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας καὶ τὰς πίζομαχίας, VIII. 15. m.

Πίζος, ης, ὁ, Pedestris. Hinc ὁ πίζος στρατός, et interdum nude ὁ πίζος, ut III. 25. a. VII. 84. a. subintellecto substantivo στρατός, Pedestris exercitus, qui aliis distinguitur a τῇ ἵππῳ, ut Peditatus distinguitur ab equitatu, IV. 128. f. VII. 84. a. aliis distinguitur ὁ πίζος στρατός et ὁ ἐκ τῶν νῶν vel ὁ ναυτικός, IV. 97. a. VI. 95. a. VII. 121. m.

τὸ πίζον, scil. στρατεύμα aut μέρος τοῦ στρατοῦ, i. q. ὁ πίζος. Sic, ταῦτα γὰρ ἴθνη τεταγμένα εἰς τὸ πίζον, VII. 81. a.

Πιδαρχίεσθαι, Parere magistratui vel imperio tyranni. Ἰθνος ἀσθινές καὶ πιδαρχίεσθαι ἰτοῖμον, V. 91. a.

Πείθειν τινα, Persuadere alicui. ξεῖνέν τινα χρήμασι πείσας, VIII. 134. m. μισθῷ πείσαντες αὐτόν, IX. 33. m. οὐκὼν δὲ πείθειν τοῦτοις τοὺς πορθμίας, I. 24. a. ἀβρωδίη ἢ τὸ πείθειν (κύνους), VII. 173. f. Item cum duplici Accus. ὡς τοῦτο οὐκ ἔπειθε τοὺς Φωκαίαιας, I. 163. f. Sed pro πείδι, quod olim in Vit. Hom. 32. m. legebatur, πείδι correxi cum Barnes. et Wess. ubi πρῆδι legendum censuerat Portus.

Πείθεσθαι, 1) Credere, Persuasum esse, Pro vero habere. πειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐ-

τὴν τὴν θείον, I. 60. extr. τοῖς τις πείσεται λεγόμενοι, II. 146. a. 2) Parere, Morem gerere alicui. Constr. non solum cum Dativo: ut, ἰμοὶ πείθεσθαι, VI. 11. f. τῇ (γνώμῃ) εἰ ἐπείθετο, I. 170. a. οὐδὲ σφί πείσεσθαι, V. 39. extr. Ἀθηναῖαι γαῦτα Αἰσχίῃ συμβουλευσάντι πείθενται, VI. 100. f. Verum haud raro etiam cum Genitivo. βουλευμένοι μὲν ἰμῖο πείθεσθαι, et paulo post, μὴ βουλευμένοι δὲ ἰμῖο πείθεσθαι, I. 126. f. N. Rursus ἰμῖο πείθεσθαι agnoscunt libri omnes V. 33. f. Tum μὴ πειθώμεθα αὐτοῦ dederunt optimi quique codices VI. 12. f. et τούτων (non τούτους) πείθεσθαι, V. 29. f. Alibi absque regimine ponitur idem verbum. ὡς δὲ οὗτοί σφί ταῦτα συμβούλευον, - ἐπείθετο.

Πειοῖναι, Confidere. χίμασι ἰπποῖδισιν διωδέεσθαι, IX. 88. b. conf. Διωδεῖν.

Πειθῶ, ὅς, ἡ, Persuasio, Suedela. ἔχοντες δύο θεοὺς μεγάλους, Πειθῶ τε καὶ Ἀπογκαίη, VIII. 111. m. N.

Πιραῖν rarius in Activo occurrit, eadem notione quā Medium et Passivum Πιραῖσθαι, quod oide continuo deinde. οὐ πιραῖν γὰρ πόλις πρὶν ἱρῶσι χρῆσθαι, VI. 82. m. πιραῖν εἰς τὴν Μυδακὴν ἰσβαλεῖν, VI. 84. m. Quorum locorum non recordatus eram quum ea scriberem, quae in Adnot. ad V. 85. p. 90. scripsi. Nunc collatis duobus locis modo adpositis, probabile fit mihi, ab Herodoti manu esse id quod V. 56. a. m. probati

Πυρᾶσθαι.

exhibent codices, πυρᾶν ἐν τῶν βασιλέων ἐξανασπᾶν, et correctoris alicujus arbitrio, constructionis ἀνακλουδία offensi, deberi id quod vulgo ibi legitur ἐπιπυρᾶντο.

Πυρᾶσθαι, Medium et Passivum, 1) cum Genitivo constructum, Tentare, Periculum facere, Vires suas tentare adversus aliquem, Hostiliter adgredi, Armorum fortunam adversus aliquem experiri. *πυρᾶσθαι τῆς Πελοποννήσου, VIII. 100. m. 101. m. ἐπιπυρᾶτο (jon. pro ἐπιπυρᾶντο) κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων, I. 76. f. πυρῆσθαι ἐμὲλλον ἀλλήλων, II. 163. extr. Praet. perf. Pass. οὐδεὶς πεπύρηται Μηδῶν, IX. 46. m. Plusquamperf. Pass. μητ' ἐπιπύρηται (jon. pro ἐπιπύρηντο) αὐτοῦ, VII. 125. extr. οὐ πεπύρημένοι πρότερον Αἰγυπτιοὶ Ἑλλήνων, IV. 159. f. Aor. pr. Pass. τί δὲ ἡμᾶς πυρῆθῃαι ἀλλήλων, IV. 80. m. Optat. vel Modus potentialis: ὅπως πυρῶατο ἀλλήλων, I. 68. f. sic enim ibi (ut perspicue Werferus monuerat in Actis philolog. Monac. T. I. p. 76. sq.) haud dubie scribi debebat, et hoc repositum in nostro exemplo velim, pro quo equidem minus circumspicte ἐπιπυρῶατο posueram, tamquam a composito verbo ἐπιπυρᾶσθαι, quod in Lexicis quidem graecis locum invenit, sed absque auctoritate adferatur, et ex hoc ipso Herodoti loco temere adscitum videtur, merito ut dubiae fidei notatum a Schneidero. Vulgatum h. l.*

Lex. Herod. Pars II.

Πυρᾶσθαι. 193

olam ἐπιπυρᾶτο correctori debetur, qui quum non recordatus esset, particulam ὅπως, Quoties significantem, constanter cum Optativo modo construi, Imperfectum Indicativi hic requiri censuerat.

2) πυρᾶσθαι, cum Infinit. aut cum Particip. constructum, Tentare, Conari, Niti, Operam dare. Cum Infinitivo. *ἐπιπυρᾶντο ἐξανασπᾶν, V. 85. a. m. ubi quidem cum aliis codd. πυρᾶν legendum videri paulo ante monui. ἐ ἄρχην πυρῶατο, (Optat. pro πυρᾶντο, πυρᾶντο,) VI. 138. f. πυρῆσθαι ἀντιπῶθῃαι, VIII. 100. m. πυρῶατο ἂν ἰσχυρὸν μὴ ἄγειν, Operam daturus esset ne umquam esset otiosus, VIII. 108. m. ἐπιπυρᾶντο πυρῆσθαι, IX. 33. m. πυρῆσθαι τῆς στρατιᾶς, nempe ἐπιβαίνειν τοῦ τείχους, I. 84. a. Sed frequentius cum Participio: ἐπιπυρᾶτο ἐπιών, (i. q. ἐπιώναι) I. 77. a. N. ἐπιπυρᾶτο προσβαίων, Adscendere conatus est, I. 84. a. ἵνα μὴ πυρῶατο βιώμενοι, Ne conarentur vim inferre, IV. 139. a. βίῃ ἐπιπυρᾶτο κατιών, VI. 5. a. m. ἕκαστος πυρᾶσθω ἀποσχίζων, (i. q. ἀποσχίζειν,) VI. 9. m. ἐπιπυρᾶτο συλλαμβάνων, VI. 50. a. ἐπιπυρᾶντο ἀντιπυρᾶντο βασιλείᾳ, VII. 139. a. σφέας οἱ Ἕλληνες πυρῆσονται παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὸν Πέρσην, VII. 146. a. πυρῆσόμεθα σωτηρίην τινα μηχανώμενοι, VII. 172. extr. ἐπιπυρᾶντο κατιόντες, IX. 26. a.*

Conf. Ἀποπυρᾶσθαι et Διαπυρᾶσθαι.

N

Πείρη, κς, ἡ, Experimentum, Tentamen, Conamen. ἀπο πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλεῖ γίνεσθαι, VII. 9. *extr.* ὑβίροσιν *me praecessi* ἴστω ὡν μηδὲν ἀπείρητον.

Πελαγίζιν, Restagnare, Exundare. ἰώδης ὁ ποταμός ἀπὸ τοῦ πιδόν πᾶν πελαγίζιν, I. 184. *extr.* *Perperam* πελαγίζιν *olim edd.* pro πελάζιν, IV. 181. f.

Πέλαγος, ιος, τὸ, Mare, Altum. ἐν πελάγι ἀνασπασταμένῳ κυμαχίσεις, VIII. 60, 1. ἐς τὸ πέλαγος, - - ἀπὸ τῆς νησου ἰκᾶς, III. 41. f. Pontus Euxinus πελαγίων ἀπάντων πίφονι θυμασιώτατος, IV. 85. a.

Πελάζιν, Adpropinquare. πελάσας ἐς τὸν ἀριθμόν, II. 19. m. ὅπως πελάσιν τοῖσι πολέμοισι, IX. 74. a. ἀδάμαντι πελάστας *vulgo* VII. 141. m. *in Orac.* (*Vide Not. et supra voc.* Πεδᾶν). ἐπὶ μάλλον ἰόν ἐς τὸ θερμόν πελάζει, Magis magisque ad calorem accedit, Magis magisque incalescit, IV. 181. f.

Πέλας, Prope. πέλας Κασταλῆς, Prope Castaliam, VIII. 39. m. πέλας τῶν κήπων, VIII. 138. m. οἱ πέλας, Alii. τῶν ἰωυτοῦ ἐξιμεληκότα, τοῖσι πέλας δι' ἡμέρης δικάζιν, I. 97. a. τὰ τῶν πέλας, quibus opponuntur τὰ οἰκήσια κακὰ, VII. 152. a. *Etiā in Sing.* τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, Quae in alio reprehendo, III. 142. m.

Πελαῖας, ἄδος, ἡ, Columba. δύο πελαιᾶδες μέλαιναι ἐκ Θηβῶν τῶν Αἰγυπτίων ἀναπατάμεναι, II. 55 et 57.

Πέλιον, ἰ. q. πίλεσθαι et εἶναι, *Esso.* ἄζιλα πέλιον, VII. 140. m. *in Orac.*

Πέμμα, τὸ, Libum. πέμματι ἐπίσπτο, I. 160. f. *Adde Valck. Not. ad L. 132. a.*

Πέμπε, Quinque, *Aeolisch dialecto idem ac πέντε, Vit. Hom. 37. extr.*

Πέμπειν, Mittere. *Imperf. frequentativum*, πέμπωσκε, VII. 106. a. ἰαδὶ ἀδελφῶν ἀπ' ἀδελφοῦ πέμπειν πάλιν λαχόντα, Placuit ut de duobus fratribus unus mitteretur, sorte designatus, IV. 153. πέμπει ἀγγελον ἐπὶ Ἀρτάβατον καλίστον, scil. αὐτόν, VII. 15. a. et ibi *Not.* τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ὕδαρ ἱπιμπωσι, Aquatum (Ad hauriendam aquam) miserunt, V. 12. m. *coll. f.* Ἡρακλῆα ἐπ' ὕδαρ πιμπόθιντα, VII. 193. m. (*conf.* Ἐπὶ cum *Accus. num.* 1.) *Etiā*, Dimittere, Ammandare. τὸν Ἀρτιμβάρια πέμπει, I. 116. m. id est ἐκπέμπει, quo verbo ibid. paulo ante usus est Scriptor. πέμπειν ποιῶν, Ducere pompam, V. 56. *extr.*

Πέμπτος, Quintus. πέμπτη σπιθαμή, Quatuor cubiti cum dimidio, II. 106. m. N.

Πεμπώβολον, τὸ, Veru quinquefidum, quinque cuspidibus instructum, *Vit. Hom. 37. f.*

Πέμψις, Missio. ἀπὸ τῆς πέμψιος τοῦ κηρυκος δευτέρῃ ἡμέρῃ, VIII. 54. a.

Πένης, πτος, ἰ, Pauper. πέντης ἀνθρώποι, IX. 51. m.

Πενθῆν, Lugere. πενθήσει βασιλεὺς φθίμενον, VII. 220. f. *in Orac.*

Πένθος, ου, τὸ, Luctus, Tristis
sors. τὸ πένθος τοῦ ἱταίρου, III.

14. f. N. ubi olim πένθος.

πένθος μέγα προσήκατο, VI.

21. m. II. 1. a.

Πενία, ἡ, Paupertas, Inopia.

πενία (αὐτοῖς) συντροφος ἐστὶ,

ἀρετὴ δὲ -- τὴν πενίην ἀπαμύνη-

ται, VII. 102. a. θιούς δύο

ἀχρηστοὺς -- Πενίην τε καὶ

Ἀμνησίην, VIII. 111. m.

Πεντάδραχμος, ου, ὁ, ἡ, Quin-

que drachmas valens, Quin-

que drachmarum pretio ven-

ditus, VI. 89. b. Vide om-

nino quae supra ad vocem Ἀπο-

δόσεσθαι monuimus.

Πενταέθλον, τὸ, Quinquertium.

πενταέθλον ἱπασκήσας, VI. 92.

f. πντ. ἀσπίων, IX. 33. a. m.

Πενταέθλος ἀνὴρ, Quinquertio

nobilis vir, IX. 75. a.

Πενταετής vel Πενταετής, Quin-

quennnis, I. 136. b. cum Var.

Lect. Genitius πνταετίος, ibid.

a.

Πντακόσιοι, Quingenti, I. 7. f.

II. 148. m.

Πνταπλήσιος, (jon. pro πνταπλά-

σιος) Quincuplus, Quintu-

plex. ἄλλο σφι παρεσται (πν-

ταίων) πνταπλήσιον, VI. 13. m.

Πνταχϋ, Quinque in locis,

Quinques. ποταμός διαλειαμ-

μένος πνταχϋ, Fluvius quin-

quies (in quinque rivos) di-

visus, III. 117. a. cum Var.

Lect. et Not. Conf. Διαλαμ-

βαίνω.

Πντατηρίς, ἰδος, ἡ, 1) Quinquen-

nium. Hinc διὰ πντατηρίδος,

Quinto quoque anno, III. 97.

f. IV. 94. a. 2) Festum quin-

quennale. θυσίως καὶ πανηγύ-

μας τὰς ἐν τῇσι πντατηρίσι γνο-
μένας, (Panathenaea significare
videtur auctor,) VI. 111. m.

Πντηκοντα, Quinquaginta. Hinc

Πντηκοντίος, ἡ, (jon. pro

communi πντηκόντιος) scil. νῆος,

Actuaria navis, quinquaginta

remis agitata; Navis longa.

ἐναυτίλλαντο οὐ στρογγύλῃσι νη-

σιν, ἀλλὰ πντηκοντίοις, I.

163. m. 164. f. III. 41. m.

IV. 153. f. 156. m. VII. 36.

a. et m. 97. f. (ubi τριηκόντε-

ροι καὶ πντηκοντίοι.) VII. 184.

m. VIII. 1. f. 48. extr. Alibi com-

munis forma πντηκόντιος ad-

haeserat olim editis ut III. 124.

et VI. 138. a. ubi formam

Herodoto usitatam meliores

libri msssti dederunt.

Πντησθαι vide in Πντηστικῶν.

Πέπων, ὁ, ἡ, Maturus fructus.

τοῦτο ἱππῶν γένεται πέπων, IV.

23. m.

Περ, enclitica particula, frequenti

in usu apud Nostrum; aliis

particulis aut pronomibus re-

lativis, quibus adnectitur, vim

quamdam addens, quam la-

тино sermone interdum per ad-

verbia Prorsus, Utique, aut

similia, saepius vero οἷα, ac

ne οἷα quidem, commode ex-

primere possis.

1) Encliticae hujus Adjectivis

aut pronomibus Relativis ad-

nexae exempla e Musis haecce

enotavi: λίμνη, μέγαθος ὅση

πὲρ ἡ ἐν Δήλῳ, II. 170. f. ὁ

Ἰστρος, τοῦ χιμῶνος ἐστὶ ὅσος

πὲρ ἐστὶ, IV. 40. m. τῷ παρὰ

μὲν πάντα ὅσα πὲρ σοί, V. 106.

m. διεχῶν ὅσον πὲρ τρία στάδια,

IX. 51. *m.* ἐσθ' ἄρα φορέουσι
οἷον περ οἱ ἄλλοι Δίβοις, IV.
168. *a.* ἀνέχου ὅριον ἄρχοντας
τῶν περ ἄρχων, I. 206. *a.*
εἶπε πρὸς τοὺς περ εἰώθει καὶ τὰ
ἄλλα λίγων, IV. 139. *a. m.*
τὸ περ πάντα κατισδίη τὰ περ
ἂν λάβη, III. 16. *m.*

2) *Encliticae* περ *aliis parti-*
culis adnexae (ut *omitam per-*
vulgatas particulas, ὥσπερ,
idem fere ac ὡς *valentem*, Si-
cut, sive *Prorsus sicut*, et
καίπερ, Quamvis, Tametsi,) *ex-*
empla apud Nostrum repe-
tiuntur haec: ἢν μὴ περ ὁ πα-
τήρ αὐτὴν ἐγγύησιν, VI. 57. *f.*
πολλὰ πλεῖστα τοῦ θείου ἢ περ
τοῦ χιμῶνος, IV. 50. *f.* ἡμᾶς
δίκαιον (μᾶλλον) ἔχειν ἢ περ
τοὺς etc. IX. 26. *extr.* et 28. *a.*
ὅτι περ, Eodem (Eo ipso) tem-
pore quo, V. 99. *m.* VI. 106.
a. θηλὴν βοῶν οὐ τι γίνονται
διότι περ οὐδὲ Αἰγύπτῳ, Eam-
dem ob causam propter quam
nec Aegyptii, IV. 186. *a.*

Περαΐη, *n.* scil. χώρα, Regio
trans mare vel fluvium sita;
Opposita ora. ἐς τὴν περαΐην τῆς
Βοιωτῆς χώρας, VIII. 44. *m.*
cum *Var. Lect.* et *Not.*

Περάν, Transire. ἄς (Φυλακᾶς)
τίψ τρέψω περήσομαι, III. 72.
a. *Conf.* Περητός.

Πέρην, *Adverb.* (jon. pro πέραν)
Ultra, Trans mare, Ex adver-
so. οὐ πρὸς τὴν ἡῶσον προτορμί-
ζεσθαι, ἀλλὰ πέρην ἐν τῇ Πη-
νίῃ, VI. 97. *a.* τένα πέρην ἐς
τὴν Ἀχαιὴν δέκεμψον, VIII.
36. *m.* ἐκ Θύσου διαβαλόντες πέρην,
VI. 44. *a. m.*

Περητός, Transeundus, Qui trans-

iri potest. ποταμός πρὸς περ-
τός, I. 189. *a.* V. 52. *m.* bis.
Etiam in *Foem.* olim legeba-
tur ἡ μελίστη τῶν διαφύχων ἐστὶ
πρὸς περήτος, I. 193. *a.* ubi
aut πρὸς περήτη expectasses, aut
id, quod diligenter scripti libri
dederunt, πρὸς περήτος und voce.
Vide Var. Lect.

Πέρειν, Perdere, Vastare. μέγα
ἀστὺ πέρθειται, VII. 220. in *Orac.*
πέρσαντις Ἀθῆνας, VIII. 77.
iterum in *Orac.*

Περί Praepositio,

I. cum *Genitivo* constructa,

1) eadem ratione, quā in
communi sermone Graecorum,
significat Objectum de quo
agitur, et latinae oculus De
respondet; ut περὶ τούτων οὐκ
έρχομαι ἐρίων, I. 5. *m.* cuius
generis nil opus est plura ad-
ponere exempla. Illud moneo,
adfini ratione construi περὶ sub-
inde etiam cum *Accusativo*,
ut II. 18. *a.* quo de loco et si-
milibus infra dicetur.

2) ut vulgo dicunt Graeci
περὶ πολλοῦ ποιῦσθαι Magni
facere, sic et Noster; οὐλοῦν
περὶ πολλοῦ ποιῦμενος αὐτούς,
I. 73. *m.* Et similiter, κριν
περὶ πολλοῦ ἐστὶ κατορθοῦσθαι τὴν
σὴν ἀρχήν, I. 120. *m.*

3) Etiam ille usus non ali-
enus a communi Graecorum
usu est, quo περὶ fere idem
ac ὑπὲρ valet; ut, εὐτίμω αὐ-
τίων περὶ ἰφρογύζον, VIII. 36.
m. Similiter, περὶ ἰωυτοῦ τρέ-
χον, Proprie salutis pericu-
lum adiens, VII. 57. *m.* ubi
nulla causa erat cur περὶ ἰωυ-
τῷ, quod *ms.* Arch. dabat,

probarent editores nonnulli; nam simillimā ratione dicitur πολλοὺς ἀγῶνας δρᾶμίσσονται περὶ σφίλων αὐτῶν, VIII. 102. f. et τρέχων περὶ τῆς ψυχῆς, IX. 37. a. et περὶ παντός δρόμον θῆναι, VIII. 74. a. Quare nec sollicitandum erat illud περὶ οὗτου (i. e. οὗ τινος) ἀγωνίζονται, VIII. 26. m. ubi probabile videri poterat περὶ οὗτου, de quo in Var. Lect. dixi: sed sub finem ejusdem cap. iterum ait Scriptor, οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῖνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς.

II. περὶ cum Accusativo, Circa; proprie ubi de Loco agitur, veluti περὶ τὰ ἱλῖα οἰκίονσι, II. 95. m. tum oero et de Re quolibet aut Personā, ubi latino sermone commode hac formulā redditur, Quod ad hoc oel hunc spectat, Quod adinet. Sic, τὰ περὶ τὸν Κύρον, τὴν Ἑλίαν, τὸν Βάττον, I. 95. a. II. 113. a. IV. 154. a. περὶ Πασκύνην οἰκοῖόν τε ποιοῦντες, I. 158. a. οὐδέμῃ συμφερῇ ἵσταται περὶ οἶκον τὸν σοῦ, VIII. 102. f. περὶ μὲν τούτους οὕτω ἔχει, VIII. 85. extr. Pro quo est, οὕτως ἔσχει περὶ τοῦ πρήγματος τούτου, I. 117. extr. Rursus oero, περὶ μὲν τοὺς ἰχθῦς οὕτω ἔχει, II. 93. extr. Quare II. 18. a. ubi consentientibus libris legitur, τὸ ἰγὼ - - περὶ Αἰγυπτῶν ἐκωδίσκειν, potuerat quidem, sicut Valck. maluerat, perinde περὶ Αἰγυπτῶν scribi, quemadmodum, I. 124. m. scribitur, πάντα ἐκμεμαδῆναι εἰς πῆμα ὡς ἐπαράχθη: sed ex supra addatis exemplis, aliisque simi-

libus, satis intelligitur non necesse esse loco cit. inoitis libris quidquam mutare.

Usitatam aliis Graecis formulam οἱ περὶ αὐτὸν, pro αὐτοῖς, nec enotavi e Musis, nec in illis me reperire memini. Verba οἱ περὶ Κερνήδιους apud Herodotum occurrere obiter ait Zeunius ad Viger. I. 5. sed oirum doctum fefellerat memoria. οἱ ἀμφὶ Κερνήδιους, Corinthii cum suis, aut Naster IX. 69. a. m. sicut et οἱ ἀμφὶ Ἡρξία, Xerxes cum suis, sive Xerxis milites, VIII. 24. extr. Conf. Ἀμφί.

III. περὶ cum Dativo constructur in dictionibus hujusmodi: περὶ τοῖσι ἀντίοις (Circa cervices) περικυλιστοὶ τιλαμῶνας, I. 171. m. περὶ τῇσι κεφαλῇσι, VII. 61. a. Duorum aliorum locorum, ubi de eodem constructione poterat cogitari, VII. 57. a. et VIII. 26. m. supra (num. I. 3.) feci mentionem: conf. ibi Var. Lect. et Not. De formulā περὶ (sive rectius, πῆμα) θυμῷ ἰχόμενος, Valde iratus, III. 50. f. vide Not. ad h. l.

IV. περὶ in Compositione Adjectivorum et Adverbior. significat περισσῶς. conf. Περιμᾶλλας, Περιχαρῆς, Περιθυμῶς, Περιμήνης, etc. ut Latinorum Perimultus, Permagmus.

Περιωγγίλλειν, Circumcirca nunciare, Circummissis nunciis edicare. Passivum. τεντῖον δὲ περιωγγιλαμένον, VII. l. m. Περιάγειν, Circumducere. περιᾶγει (τὸν ἴσπον) ἀγγλῶν τῇ ἴσπῃ, III.

198 Περιαιρέειν.

85. f. (conf. Ἀρχοῦ.) περιαιροῦσι (αὐτοὺς) κατὰ τοὺς φίλους ἐν ἀμάξει, IV. 73. a.

Περιαιρέειν, Circumcirca tollere. σφίον τὸ τίχος περιεῖλε, καὶ τὰς πύλας κατέσπασε, III. 159. a.

Medium. βιβλίον ἐν ἑκάστῳ περιαιρούμενος, Literas singulas Solvens; nempe Detrahens sigillum et solvens vinculum cujusque epistolæ, III. 128.

a. Polycrates περιαιρούμενος τὴν σφρηγίδα, Detrahens anulum de suo digito, III. 41. f.

[Περιάπτειν, Adnectere, Circumdare, in Schulzii Indice Graecitatis Herodoteae adfertur tamquam lib. VII. cap. 149. occurrens; quod quidem nec ibi, nec alibi (quod meminimus) apud Nostrum legitur. περιάπτειν ὡς ποδῶν ὡς λέγεται VII. 149. extr. quod vide in Περιπέιν. Tum VII. 69. a. memorentur Αἰθίοπες λιοντίαις ἐναρμόνιοι, ὡς ποδῶν ὡς λέγεται περιάπτειν scribere auctor, sed in vulgatum consentiunt libri.]

Περιβάλλειν, Circumjicere, Circumdare, Includere.

I. Activa verbi forma occurrit

1) Propriā et vulgo usitatā notionē, constructionē vero hujusmodi: βροχὴν περὶ ὧν ἔβαλε τὸν ἀντίον, Laqueo circumdat cervicem, Laqueo circumjicit, IV. 60. b. λαβεῖν ἀμφιδλαστῶν, καὶ περιβάλλειν (scil. τῶ ἀμφιδλαστῶ) πλεῖθος πάλιν τῶν ἑθνῶν (Circumdedisse, Inclusisse reti magnam piseium multitudinem) καὶ ἐξυρῆσαι, I. 141. a. b.

2) Alibi περιβάλλειν idem sig-

Περιβάλλειν.

nificat ac περιτρίβειν, Conferre aliquid in aliquem, Tribuere alicui aliquid. εἰ δέον περιβάλλειν ἄλλῳ τῷ τῇ βασιλείᾳ, δακτύλιον εἶναι Μήδων τῷ περιβάλλειν τούτῳ τὸ ἀγαθόν, I. 129. f.

3) In re Nauticā idem valet περιβάλλειν ac περιτρίβειν, Circumnavigare. τὸν Ἄδων περιβάλλων, VI. 44. m. ubi continuo dein περιτρίβειν eadem notione. Nempe simili ratione etiam διαβάλλειν (ibid. paulo ante) valet διακρίβειν, Navibus trajicere.

II. Frequenti in usu Medium est, περιβάλλεσθαι et περιβαλίσθαι, sibi (Sui causā, Suum in usum) Circumjicere, Circumdare aliquid; verbi gratia,

1) Vestem, adeoque Inducere vestem. χλαῖνιδον λαμβάνειν περιβαλλόμενος, I. 195. a. λαβὼν χλαῖνίδα καὶ περιβαλλόμενος, III. 139. m. f. περιβάλλεται τὸ φάρος, IX. 109. a.

2) Monumentum, Monumentum περιβάλλοντο μακροῖς, I. 141. f. ἔρκος ὑψηλὸν περιβάλλοντο, VII. 192. a. ἀνιρῶσαι τὰς νῆας, καὶ περιβαλίσθαι ἔρκος, ἔρκος τῶν νῶν καὶ σφίον αὐτῶν κρησφύγετον, IX. 96. f. et 97. m. Mira vero structura etiam cum duplici Accusativo: τίχης περιβαλίσθαι τὴν πόλιν, I. 163. f. ubi τῇ πόλιν expectantes, sed vulgatam agnoscunt libri omnes.

3) Res quālibet Suum in usum Circumdare, Colligere et Includere, Sibi adquirere, Sibi comparare, Potiri. ἰδὲν περιβαλλόμενος ἰωνῶν κίβητος, III.

71. f. πολλά ἴσως χημάτων
τῷ Πέρσῃ, πολλά δὲ καὶ αὐ-
τός περιβαλλέτο, VIII. 8. α. τὰ
λοιπὰ αὐτίκῃ (nempe τῶν ὑπο-
ζυγίων καὶ τῶν ἀνδράπων) ἤλαυν-
ον περιβαλλόμενοι παρὰ τι Μαρ-
δόνιον καὶ εἰς τὸ στρατόπεδον,
Reliqua circumvenientes, cin-
gentes; sive Colligentes et
suum in usum vertentes.

III. Passivum, notione Me-
di, (num. 3.) et quidem Plus-
quamperfectum notione Imper-
fecti vel Perfecti: ἀποντὶ πό-
λιν καλλίστην Ζάγκλην περιβε-
βληάτο, (jon. pro περιβέβλητο)
Potiti sunt, VI. 24. extr. Par-
ticipium Praet. τὸ περιβέβλη-
μένον, Id quod circumjectum
est, Circuitus, Ambitus, Sep-
tum. ἐν τῷ περιβέβλημένῳ του-
τῳ νῆος ἔνι, II. 91. α. m.

Περὶ βόητος (Clarus, Celebris) ἐν
τῇ ποιήσει, Vit. Hom. 24. f.

Περὶ βολή, ἥς, ἥ, Circuitus. οἰκίης
μεγάλης περιβολή, Aedium mag-
narum circuitus, Vasto cir-
cuitu aedes, IV. 79. α.

Περιγίνομαι, 1) Superesse, Su-
perstitum esse, Adhuc in vi-
vis esse, Salvum evadere.
ιστόρεον ὅτι τῷ τρόπῳ περιγίνομαι,
I. 122. α. συλλαβὴν τῆς στρα-
τῆς τοὺς περιγινόμενους, V. 46.
m. οἱ περιγινόμενοι ἀπαλλάσσον-
το, V. 64. f. 87, α. VII. 230.
232. 233. m. VIII. 6. extr.
Σάλαμις περιγίνεται, VIII. 60,
2. m. τῶν αἰ νῆς περιγίνοιο,
VIII. 92. f. VII. 195. τῶν αἰ
νῆς περιγεγόνεσαν, VIII. 93.
extr. μόνος περιγίνοιο τουτου
τοῦ πάθους, Solus huic cladi

Superstes fuit, Ex hac clade
Salvus evasit, V. 46. m.

2) Superare, Superiorem
discedere. τίλος οἱ Μασσαγίται
περιγινάτο, (jon. pro περιγί-
νοτο) I. 214. m. ἢ περιγί-
νεται αὕτη ἢ πόλις, VI. 109. m.
οἳ τι εἰμὲν περιγινέσθαι τῇ
συμβολῇ, VI. 109. f. Construi-
tur cum Genitivo personae. κυ-
ρᾶσθαι ἐκείνων περιγινέσθαι, I.
207. m. f. πολυτροπή τοῦ βασι-
λῆος περιγινέσθαι, II. 121, 5.
m. Sed et cum Accusativo, si
vera est scriptura, τοὺς Ἕλλη-
νας - χαλεπὰ ἵνα περιγί-
νεται καὶ ἀπασι ἀνθρώποισι, IX.
2. f. quem ad locum vide quae
in Var. Lect. adnotavi. Cum
istā constructione nescio an
conferri possit dictio, quae ex
Plutarcho adfertur; περιγί-
νεται τὰ Ὀλύμπια, quā ratione
alijs νικᾷν τὰ Ὀλύμπια dicunt
Graeci. Conf. Περιῖναι.

Περιγράφειν, Circumscribere. πε-
ριγράφει τῇ μαχαίρῃ ἐς τὸ ἴδα-
φος τοῦ οἴκου τον ἡλιον, Solem
(solis lumen quod per cami-
num in conclave incidebat)
cultro circumscripsit (circum-
circa descripsit) in pavimento
conclavis, VIII. 137. f.

Περιδέειν, Circumligare. περισφύ-
ριον περιδέεται (sibi circumli-
gat) γυνή, IV. 176.

Περιδής, Territus, Metu percul-
sus. περιδής γινόμενος τῇ ὄψει,
(sive ὄψι,) VII. 15. α. τοὺς
δὲ, περιδίας γινόμενους, V.
44. α.

[Περὶ Ἀλκων olim edebatur II. 123.
f. ubi nunc Περιήλυσεν, quod
vide.]

Περιελίσσιν, Circumvolvere. περιελίσσαντες τὸ βυβλίον περὶ τὰς γλυφίδας τοῦ τοξίσματος, VIII. 128. m.

Περιμῖναι, i. q. περιγίγνεσθαι, nempe 1) Superesse, Superstitum esse. τῇ σωτηρίᾳ μολῶν περιμῖς, I. 121. m. ubi alii vulgo περιμῖς, sicut et I. 124. a. m. (vide utrobique Var. Lect.) ἴσθι ὁ παῖς καὶ περιμῖς, I. 120. a. ἴσθ' ἂν πυθάνηται περιμῖντα τὸν πατέρα, III. 53. f. ὡς περιμῖν ὁ Κύρου Σμέρδης, III. 74. ἐστὶν τὸν ἀδελφὸν εἶδεν περιμῖναι τοι, III. 119. f. οὐκίτι περιμῖν ἱβασίλευι, V. 39. a. VI. 103. m. μὴ διελίῃ δόξῃ περιμῖναι, VII. 107. m. ἐλόμηναι τὴν Ἑλλάδα περιμῖναι εἰσδύμενον, VII. 139. f. αὐτοὶ τε περιῆσαν καὶ αἱ νῆες αὐτίων, VII. 188. f. οὕτω διαφυγὼν μὴ ἀπολείσθαι περιῆν, VII. 194. f. σίω τε περιμῖντες καὶ ἐκείνων (scilicet: εὐ κειμένων) τῶν πραγμάτων - - ἣν γὰρ εὐ περιῆς, VIII. 102. m. f.

2) περιμῖναι, Superare, Superiorem esse. ὡς δόξαι τὴν ἰσχυροῦ δύναμιν περιμῖναι τῆς βασιλῆος, III. 146. a. πολλὸν γὰρ περιέσσαν (jou. pro περιῆσαν) πληθὺ οἱ Πέρσαι, IX. 31. a. ubi alii vulgo περιέσαν. Vide Var. Lect.

Περιμῖν, Circum inserere. περιγομφούς πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιμῖναι τὰ δισπῆχια ξύλα, Circum clavos ligneos frequentes et praelongos Inserunt et innectunt bicubitalia ligna, II. 96. a. N.

Περιμῖλας, Circumactio. τὸ μέτρον τῶν οἰκημάτων ἔλεπον τεδρίπῳ

περιμῖλας, Spatium reliquerunt quo quadrigae Circumvehi possent, I. 179. m. f.

Περιμῖναι, 1) Circum equitare, Obequitare. ἤρωαζον περιμῖναι τὸν οὐρανὸν ὅτι ἔχουσιν ἰσχυρὰ, I. 106. a. 2) Passio. περιμῖναι νομίζω τῇ στάσει (scilicet: στάσι), Circumactus, Ultro citroque agitatus, Fatigatus seditione; nisi fortasse rectius intelligas In angustias redactus, I. 60. a. coll. Lexic. Polyb. h. o.

Περιμῖναι, Prosequi, Tractare aliquem, Agere tali quodam modo cum aliquo. αἱ περὶ μῖναι περιμῖναι (αὐτοὺς), II. 69. a. περιμῖναι αὐτοὺς ὡς καλλίστην ζωντὰς, II. 69. m. τοὺς τοὺς περιμῖναι εὐ, (Imperf.) I. 73. m. καὶ μὴ Ἀμασις εὐ περιμῖναι, II. 169. m. περιμῖναι ὡς ἀνδραπόδα, VII. 181. f. τρηχίως κάρτα περιμῖναι (Aor. 2.) αὐτοὺς, I. 73. m. f. 114. m. N. VI. 44. m. τὸν αὐτὸν αὐτὴν τοῦδε περιμῖναι, (Aor. 2. Infinit.) I. 115. m. τοὺς προέλους τρηχίως περιμῖναι, II. 64. b. Futurum: εἰ δὲ μὴ, περιμῖναι (αὐτοὺς) ὡς πολέμους, VII. 149. ἐστὶν.

Passivum: οἱ Μῆδαι τρηχίως περιμῖναι, Male accepti sunt, VII. 211. a. περιμῖναι τρηχίως ὑπ' αὐτῶν, VIII. 27. a. m. περιμῖναι τρηχίως, VI. 15. a. τρηχίως περιμῖναι ὑπ' αὐτῶν, V. 1. a. 81. a. VIII. 18. a.

Περιμῖναι, Nimium (Supervacaneum) facere. Praet Pass. notionem Activam: τῷ θυλάκῳ περιμῖναι, Nimium fecisse illos, (Nimis loquaces fuisse)

quod Saccum, quem satis fuerat ostendisse, diserte etiam nominassent, III. 46. b. ubi alii vulgo περιμυγίσθαι. Vide Var. Lect. et Notas, et conf. verbum Ἐργάζεσθαι suo loco. τί περιμυγάζοντο (Quas tandem nugas egerunt) δοκίοντες πρώτου ἀνδρωπων γεγονέναι, II. 15. m.

Περιέχσθαι, 1) Circumire, Circumvenire. περιελθόντες πάντοτε πισταδόν, VII. 225. extr.

2) ἐς τινὰ vel ἐς τι, Mutatâ vice transire ad aliquem: vel, in aliquid. ἡ ἡγεμονία περιῆλθε ἐς τὸ γένος τὸ Κροίσου, I. 7. a. Qui olim liberi et sui juris fuerant, hi αὐτῇ ἐς τυραννίδας περιῆλθον, I. 96. a. ἐς Δαρίον περιῆλθε ἡ βασιλείη, I. 187. m. μὴ περιδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὐτῇ ἐς Μήδους περιελθούσαν, III. 65. f. ὡς ἡ βασιλείη περιελήλυθε ἐς τοῦτον, III. 140. a. ἐς ἐκείνον περιῆλθε ἡ πρυτανία, VI. 111. a. ἐς Θόδισιν περιῆλθε ἡ νῦσος, VII. 88. b. Quibus in locis περιῆλθε ἐς idem valet ac περιῆλθε καὶ ἀπῖκται ἐς etc. Completa formula legitur VII. 158. m. ubi περιελήλυθε ὁ πόλεμος καὶ ἀπῖκται ἐς ὑμῶν.

3) περιέχσθαι τινὰ, Circumvenire aliquem, (1) eddeta notione quâ latine Circumvenire dicimus, pro Fallere, Decipere. σοφίῃ μιν περιῆλθε ὁ Φαῖς, III. 4. m. (2) Vice versâ invenire, attingere aliquem. Πανιώνιον οὕτω περιῆλθε ἡ τε τίσις καὶ ὁ Ἐρμότημος, VIII. 106. extr. ubi ἡ τίσις καὶ ὁ Ἐρμότημος idem valet ac

ἡ τίσις τοῦ Ἐρμότημου, et περιῆλθε idem sonat ac ἐκ περιόδου μετῆλθε, Vicissim persecuta est. Confer omnino, III. 136. a.

Περιέσχατα, τὰ, Extrema quæ circumcirca sunt. καίεσθαι τὰ περιέσχατα, I. 86. f. τὰ περιέσχατα νηομένου του πυρός, V. 101. m.

Περιέχσθαι, I. verbum Medium, proprie, Circumplecti, Amplecti, Adhærescere; tum notione ad Animum translata, Cupere, Studiose velle, Curæ cordique habere, Studiosum esse alicujus rei aut hominis. Construitur plerumque cum Genitivo. γινώσκων τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν, περιέχονται, nempe αὐτῶν, Adhærebunt eis, Nolent ea e manibus dimittere, I. 71. f. περιεχόμενος τοῦ νηπίου, Valde desiderans, Cordi habens juvenem, III. 53. a. τῶντου (perperam olim τῶντω) περιεχόμεθα, III. 72. f. idem valet ac τοῦ αὐτοῦ γλυχόμεθα, ibid. paulo ante. τοῦ (παυδός) περιέχεται μάλιστα, VII. 39. f. οὐκ ὑμῖς περιέχθε τῇς ἡγεμονίης, VII. 160. m. καὶ τόδε, τοῦ περιέχθε μάλιστα, VIII. 60, 2. Semel cum Infinit. constructum legere memini: περιέχεται αὐτοῦ μένοντας (nempe περιέχεται τούτου, ὥστε αὐτοῦ μένοντας) μὴ ἐκλεπῖν, Valde cupiebat, Volebat, et Studiose contendeat, ut ibi manentes etc. IX. 57. a.

II. περιέχσθαι, Passivâ notione, Circumveniri, Cinctum, Inclusum esse. ὁρίστος περιεχόμενος, VIII. 10. m. f. περιέχεται

μυχομεθα ὑπὸ τῶν πολεμίων
κυκλῶ, VIII. 79. *extr.* 80. *f.*
et 81. *a.*

III. *Olim* VII. 237. *extr.*
edebatur, κακολογῆς πέρι -
περιγίγισθαι τῆα κελύω, *ubi pro*
περιγίγισθαι, *quod idem ac*
ἀπύχισθαι valere videbatur, *ex*
aliis libris γίγισθαι reposuit Wess.
vide Var. Lect. et Not.

Περιγίγισθαι τῷ τὸ οὐρος, *Cir-*
cumducere aliquem (*Viam*
alicui monstrare et eidem
præire) *circum montem*, VII.
214. *a. et f.*

Περὶ γησις, *ιος, ἡ*, *interprete Wes-*
selingio, „Formam et diligen-
tem ejus descriptionem“ *ex-*
primit apud Nostrum, II. 73.
m. ubi Phoenix avis ἐς τὰ
μάλιστα αἰετῶ περιγίγησιν ὁμοι-
ότατος καὶ τὸ μέγαδος. Vide
ibi Not.

Περὶ κινεῖ τι, *i. q. ἤκινε ἐς τι*, *Per-*
venisse ad aliquid, *Consecu-*
tum esse. τὰ σὶ καὶ ἀμφότερα πε-
ριηκόμενα ἀνδρῶν κακῶν οὐκ αἰ
σφαλλουσι, VII. 16, 1. *a. N. τοῦ-*
τον τὸν ἄνδρα φασὶν τὰ τι ἄλ-
λα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα,
καὶ δὴ καὶ ἀκούειν ἄριστα etc.
VI. 86, 1. *m. N.*

Περὶ ἡλυσίς, *ιος, ἡ*, *Circuitus,*
Rotatio. τὴν περιήλυσιν αὐτῇ
(τῇ ψυχῇ) γίγισθαι ἐν τρισχιλί-
οις ἵναισι, II. 123. *f. N. ὅδὲ*
perperam olim περιήλυσιν.

Περὶ μεκτίειν, (*jon. i. q. δυσφο-*
ρεῖν, ἀνιάσθαι) *Graviter, Ini-*
que ferre, *Lamentari. πε-*
ριμεκτίων τῇ συμφορῇ δαινῶς,
I. 44. *a. III. 64. a. τῇ δουλο-*
σύνῃ, I. 164. *a. τῇ ἀπώτῃ*,
IV. 154. *f. τῇ ἰδρῇ*, IX. 41.

a. μᾶλλον τι περιμύκτιτε, I.
114. *m. f. οὕτω γὰρ μάλιστα*
ἐκπιπυγοῦσιν περιμύκτιον, *Hi*
enim maximo aggre ferebant
quod effugissent barbari, VIII.
109. *a.*

Περιδύειν, *proprie Circum carro-*
re; inde translata notione,
ἴστρον ἴσθαι τῆχος περιδύει,
(*sic enim scribendum existimo*
pro oulgato περιδύει,) *Intus*
alius Circumductus est mu-
rus, I. 181. *a.*

Περιδύμας ἔχιν, *Valde iratum,*
Irâ accensum esse, I. 162. *f.*
Conf. Not. ad III. 50. f.

Περιδύειν αὐτὸν Περιδύειν, *Sinere,*
Pati, Permittere. περιδύειν αὐ-
τὸν αἰεταί, I. 24. m. ἢ τού-
τους περιδύει διακρίσαντας, I.
89. *a. μὴ περιδύει τὴν κητι-*
νήν αὐτῇ ἐς Μήδους περιελθού-
σαν, III. 65. *f. οὐκ ἂν με πε-*
ριδύει, scil. ποιῶν αὐτό, Tu
non passurus esses (passurus eras)
ut id facerem, III. 155. *m.*
περιδύει (αὐτὸν) χρίσασθαι, IV.
113. *m. μηδὲν τρόπον περιδύει*
ἡμῶς διαφθαμέντας, IV. 118.
m. VIII. 75. f. περιδύει ἐμβα-
λόντα τὸν βαρβαρον, IX. 6. *m.*
περιδύει ἐμβαλόντα, IX. 7,
2. *m.*

Περιμέναι, (*ab ἴμνι, Eo,*) *ut πε-*
ριμύκτιται, *Circumire, Mutata*
vice transire, devolvē in
aliū. γυναικῶς περιμένουσαι *Cir-*
cumeuntos, VI. 58. *a. ἢ ἀρχὴ*
ἐς τὸν παῖδα τούτου περιμένουσα,
I. 120. *m. f. N. οὐδὲ ἡ βασι-*
λὴς ἐς Ἀλέξανδρον περιμένει, II.
120. *m. ὁ κύκλος τῶν ὤρων*
ἐς τὸ αὐτὸ περιμένει, *In idem re-*
diens, II. 4. *m. χρόνου περιμένει*

Περὶστάναι.

res, Circumactio tempore, Interjecto tempore, II. 121, 1. m. IV. 156. a. N.

Περὶστάναι, unde Aor. sec. περι-
στῆναι, Circumstare. περιστάν-
τες αὐτὸ (τὸ θηρίον) κύκλῳ, I.
43. a. Activum περιστήσαντες
Vide in Var. Lect. IV. 2. m.
ubi nunc περιστήσαντες.

Περπυλλῆς χώρα, Perpulcra terra,
VII. 5. f.

[Περπυλλῆ. Perperam olim περι-
καμπάς, pro περι καμπάς, edd.
et ms. F. I. 126. f.]

Περικαθίσθαι, Circumsedere, Ob-
sidere. τὼν περικαθήμενων αὐ-
τόν, Qui circa eum sedebant,
III. 14. m. περικαθήμενον τὴν
Νίνον, Obsidenti Ninum, I.
103. f. περικατήματο (ἵσθι pro
περικατήματο) νόλον, VI. 23. a.
VIII. 111. a. περικατήμενον
Ἀθηναίων τὴν Αἴγυπτον, IX. 75.
a. V. 126. extr.

Περικύβειν, Circumjacere, Cir-
cumpositum esse. Sed, περι-
κύβειν τελευτῶντας περὶ τοῖσι αὐ-
χμαῖς, Circumposita habere
lora circa cervices, I. 171. m.

Περικυλίσθαι, Includere, Circum-
cludere. παρὶν περικυλλόμενον
οὐρεὶ πᾶνταθιν, III. 117. a. et
ἐκ τοῦ περικυλλήντος οὐρεος τούτου
ἢ ποταμοῦ, paulo post ibid.
Sic et VII. 199.

Περικυλίσθαι, (i. q. περιῶναι,)
Circum habitantes, Finitimi,
VII. 148. m. in Orac. Conf.
Ἀμφικυλίσθαι.

Περικυλλῶνθαι, actiōis notione,
Cingere, Includere. ἐνὶ εὐθείᾳ
περικυλλέοντο τῇσι πρὸς εἰ βαρ-
βαροι, VIII. 78.

Περικυμβάνειν, Circumdare, Cir-

Περνέειν. 203

cumvenire, Comprehendere,
Capere. ἰππῶν αὐτὸν περιλάβης,
Postquam eum in potestate ha-
bueris, V. 23. extr. ὡς δὲ πα-
ροικίῳ μιν περιλάβει, VIII. 106.
m. ἐκυκλίσθητο ὡς περιλάβοιεν
αὐτούς, VIII. 16. a. Conf.
Πέρξω m. 1.

Περλίσπειν, Decorticare, Corti-
cem (librum arboris) circum-
circa decerpere. τῶν δένδρεων
τὸν φλοιὸν περιλίσποντες, VIII.
115. a. m.

Περλίσχηνετος, ὁ, ἡ, Sermoni-
bus hominum celebratus, II.
135. extr. N.

Περίμετρον, οὐ, τὸ, Circuitus,
Mensura circumferentiae. εὐρος
δὲ, τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιῶσα
εἴκοσι καὶ τετρακοσίῳ σταδίων,
I. 185. m. f. τῆς (λίμνης) τὸ
περίμετρον τῆς περιόδου εἰς στα-
διοὶ ἑξακόσιοι εἰς. II. 149. a.
περίμετρον αὐτῆς εἰς σχοῖνοι ἐν-
νία, II. 41. m. ubi olim περι-
μετρος edd.

Περμῆκης, ὁ, ἡ, Ingens, Per-
magnum. λίθους μεγάθυι περιμή-
κας, II. 108. a. ἀνδρὸς φηγγας
περμῆκας, II. 171. a. ἀγνυρας
κατῆκον περιμήκας, VII. 36.
a. ubi ἐπμηκας ms. F.

Περνέειν et Περνήειν, Circumdare
accumulare, Cumulum
circumstruere, Adgesto cumu-
lo circumdare. περνήειν ὕλην τὸ
ἔλκεν, VI. 80. a. περνήσκει
τὴν ἐλκὴν ὕλην, II. 107. m. et
μοx, περνήσκειν δὲ, ibid.
ὕλην περνήσκεις, scil. αὐτοῖς αὐτ-
τῷ πυρρῇ, sed περὶ τὸν πυρρὸν,
IV. 164. m. Conf. Νέειν et
Νήειν.

Πέριξ, 1) *Adverbium*, *Circum-*
circa. περίξ ὑπέρσσυρτις τὸ τί-
χος, V. 116. *extr.* περίξ λαμ-
βανὺν τινὰ, *Circumdare*. περίξ
τὸν ἀνδρῶν τούτων λαβούσας
καὶ κενύσας, V. 87. *m. conf.*
Περίλαμβάνων.

2) *Praepositio*, *promiscue*
regens Genitivum vel Accusa-
tivum. περίξ τοῦ τίχης πύλαι
ἰσιτάσι ἱκατόν, I. 179. *m.* περίξ
αὐτοῦ (τοῦ ἱππῶ) Φοίνικας πιφυκα-
σι, II. 91. *a.* περίξ αὐτοῦ γρυ-
πῶν κεφαλαὶ ἰσι, IV. 152. *f.*
N. ubi περίξ αὐτὸ *aliū*. περίξ
αὐτὰς ἴστατο ὁμιλος ἀνδρῶν, I. 196.
a. περίξ αὐτὸν δάφναι ἰστάσι, IV.
15. *extr.* ubi *ex uno ms.* Arch.
περίξ αὐτῶν *adsciōt* *Wess.*
προσβόλῃν ποιουμένου περίξ τὸ
τίχης, III. 158. *a.* ὀκισκῶν ἴσον-
τα περίξ τὴν γῆν, IV. 36. *m.*
περίξ τὴν Τριτωνίδα Λμνη οἰκί-
ουσι, IV. 180. *a.*

Περίξυρην, *Circumtondere*. περι-
ξυρουντις τοὺς κροτάφους, *Cir-*
cum tempora capillos tondent,
III. 8. *f.*

Περίδος, ου, ἡ, *Circuitus*, *Ambi-*
bitus. ἡ περίδος τοῦ τίχης, I.
163. *f.* περίδος τῆς Λμνης μα-
κρῆ, I. 185. *f.* (ubi *plures*
quidem probati alioquin libri
maiores praeferunt. conf. voc.
Ὀδος.) γινώ οἶον Γῆς περιόδους
γράφοντας πολλούς, IV. 36. *m.*
ubi *intelliguntur libri*, Γῆς
περίδος *inscripti*. ἔχων χάλκισιν
πίνακι ἐν τῇ γῆς ἀπάσης περί-
δος ἐνετίμωτο, V. 49. *a.* N.
ἐξαγγιλλόντις τῶν Περσίων τὴν
περίδον, *Circuitum Persarum*
circa montem, VII. 219. *a.*
223. *a.* 229. *m.*

Περικύβητος, *Circum habitare*. τῶ
σφας περικυβιόντων ἀμάκτοις, V.
78. *m. Conf.* Περικύβητος.

Περικύβητος, ἰδὲ, *foem. ad masc.*
περικύβητος *peritineus*. περικύβητος πύ-
λαις, *Circumjacentes*, *Vicinz*
urbes, I. 76. *a. m.* ἐκ τι τῶν
ἄλλων περικύβητος καὶ διὰ καὶ ἐκ
Καρδίας πέλας, IX. 115.

Περικύβητος, ὁ, ἡ, *Circum habi-*
tans, *Vicinus*. οἱ περικύβητοι Λί-
βυες, IV. 159. *m.* Θυραίων καὶ
τῶν περικύβητων, IV. 161. *f.* αὐ-
τοῖσι τι καὶ τοῖσι περικύβητοις, I.
175. ubi *perikybēti praeferit*
cod. F. quod valet perikybēti,
a verbo perikybēti, *Circum ha-*
bitare. Spartanorum Persoeci
memorantur VI. 58. *f. et* IX.
11. *extr.* N.

Περικύβητος, ἡ, ὁ, *Negligendus*.
οὐ σφί περικύβητος ἐστὶ π Ἑλλας
ἀπαλλομένη, VII. 168. *a.* πρὸ
τούτου ἐστὶ οὐ περικύβητος, γένος
τὸ Εὐρωσθίνος γένος ἐξίτη-
λον, Nobis non est negligen-
dum (Per negligentiam seron-
dum aut committendum) ut
etc. V. 39. *m.*

Περικύβητος, ὡς περικύβητος, *Negligere*,
adeoque Sincero, Pati ut ab-
quid fiat. ὁ δὲ πύλαις καὶ ὁ
ἀγγιλλοφῶρος οὐ περικύβητος, *scil.*
αὐτὸν ἐσιέναι αὐτὸν ἐσιέναι, III.
118. *m. f.* IV. 203. *m.* πύ-
ματα ἀνιμῶν ἐμπύκτωτα οὐ
περικύβητος τὴν θάλασσαν φύσει
τῇ ἐκείνης χρῆσθαι, VII. 16,
1. *m.* μὴ περικύβητος αὐτοὺς ἐν-
λογισμένους ἐπὶ πύλαις, IX. 41. *f.*

Περικύβητος, *Circummittere*. οἱ
περικύβητοι, I. 48. *a.*

Περικύβητος, ὁ, ἡ, *Ad cadendum*
(Ad incidendum in mala res).

pronus. Subite rerum mutationem in deteriorem partem obnoxius. περιπίπτειν ἑωυτοῖς σφίσι αὐτοῖσι τὰ πράγματα, Res suas ipsi in summum discrimen adduxerunt, VIII. 20. a. ubi mox de eisdem ait, παρὴν σφίσι συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μείιστα.

Περιπίπτειν, Incidere; 1) *notione magis propria, quā* Incidere in aliquem *dicimus* γὰρ Occurrere, Inopinato obviam venire. τῷ δὲ -- ὁ Παν περιπίπτει, VI. 105. a. περιπίπτειν σφίσι κίλητα, VIII. 94. a. ubi de amicā navi agitur, οἱ Φοίνικες οἱ περιπίπτουσι τῇσι νηυσί, VI. 41. a. ubi hostes quidem erant Phoenices, sed περιπίπτουσι nil aliud significat nisi Inciderunt, Inopinato occurrunt; non, ut Valla acceperat, Circumvennerunt illum. ταρασσομένων τῶν νῶν καὶ περιπίπτουσίων περὶ ἀλλήλας, VIII. 16. m. f. N. τῇσι σφετέρῃσι νηυσί Φευγούσῃσι περιπίπτειν, VIII. 89. extr.

2) *Translatā notione, quā latine etiam dicimus* Incidere in calamitatem. πρότεροι περιπίπτοντες ἀδίκουσι γνώμῃσι, I. 96. f. οὗτοι τοιαύτῃσι περιπίπτειν τύχῃσι, VI. 16. extr. πολλὴν δουλοσύνην περιπίπτουσιν πρὸς ἀνδρῶν βαρβαρῶν, VI. 106. m. ἐπὶ συμφορῇ περιπίπτειν inde a Gron. edebatur VII. 88. a. ubi nos *invenimus cum aliis* μὴ σοὶ (al. εὐ) ἑωυτῷ περιπίπτῃς, Ne tuā ipsius culpā in malum incidas, Ne tibi ipse causa sis exiti, I. 108. m. f. N.

» *Quasi dicas* (ait Aem. Por-tus) Ne in te ipsum cadas. » *Est enim metaphora sumpta* » *ab aedificiis, quae propria* » *mole in se ipsa corrunt* « — *Simili ratione ait Noster*, VIII. 16. a. ὁ Ξέρξης στρατός ὑπὸ μεγάλας τι καὶ πλῆθος αὐτός ὑπ' ἑωυτοῦ ἵσταται. Thucydides oero, II. 65. extr. αὐτοὶ ἐν σφίσι περιπαισόντες ἐσφάλησαν.

[Περιπλανῆσθαι, pro vulgato ex librorum consensu περιπλανῆσθαι VII. 16, 2. corrigendum praeter necessitatem censuerat Valck. ubi temere et prorsus perperam περιπλανῆσθαι edidit Borh.]

Περιπλεῖν et Περιπλῶν, Circumnavigare, ἱστιαίων σφίσι περιπλεῖνσι, nempe τὸν Ἄθων, VI. 44. m. περιπλῶντες τὴν Εὐβοίαν, VIII. 14. m. τὴν Λιβύην, IV. 42. f.

Περίπλους, οὗ, ὁ, Circumnavigatio. δίδαντες τὸν περίπλους τοῦ Ἄθω, VI. 95. f.

Περιποιεῖν τινά vel τι, i. q. ποιεῖν τινά περιποιῆσαι, Facere ut aliquis (aut aliquid) supersit, Integrum conservare, Salvum praestare, συνῆδαι μὲν Κροίσω περιποιόντι, ἐκίνοὺς μέντοι τοὺς περιποιήσαντας οὐ καταποιήσθαι, III. 36. extr. περιποιῆσαι τὰ ἑα τὰ σφέτερα καὶ τὰ ἴδια, VI. 13. f. διαφθεῖραι καὶ περιποιῆσαι, Sive perdere, sive servare, VII. 52. m. περιποιῆσαι μιν περὶ πλείστου ἱκανήσαντε, VII. 181. m.

Περιπλυντήριον, τὸ, Vas lustrale, aquā consecratā repletum, quā adaspergebantur et purgabantur qui templum ingrediebantur

tur. περιήρηναι δύο αϊόθης
Crocus in templo Delphico,
I. 51. m.

Περιήρηναι, Circumfrangere. κα-
τὰ τὸ ὅξυ τοῦ Δέλτα περιήρ-
ηται ὁ Νεῖλος, Ad apicem
τοῦ Delta frangitur Nilus et
illud utrimque includit, II.
16. f.

Περίρμος et Περιήρμος, ὁ, ἡ, Cir-
cumfluus. εὐσης πάσης τῆς Κυ-
δης, πλην ὀλίγης, περιήρμου, I.
174. a. Λιβύη εὐσα περίρμος,
IV. 42. a. IV. 45. a. Conf.
Ἀμφιήρμος.

Περσιπιν vide in Περσίπιν.

Περσπερχίειν, i. q. περσπερχῆ ἔ-
ναι et περσπερχῆναι, Indi-
guari, Offensum, Iratum esse.
Δοκῶν περσπερχιέντων τῇ γνώ-
μῃ ταυτῇ, VII. 207. N. Conf.
Σπέρχισθαι.

[Περσπιειν, vide Διαπριπιν.]

Περστέος, Supervacuus, Curio-
sus. τοὺτους καὶ ἄλλα μαχατᾶ-
σθαι περστέα, καὶ δὴ καὶ εἰς.
II. 32. a.

Περστώος, Sumtuose, Magnifice.
Inde Comparat. περστώοτερον τῶν
ἄλλων δαΐψας τὴν θυγατέρα, II.
129. f.

Περστανδόν, Circumstando, Cir-
cumcirca, II. 225. extr.

Περστέλλειν, 1) Rite componere,
Curare, Exornare. τὴν κεφα-
λὴν τοῦ Ἰσθμίου λουσάσας καὶ
περστέλλοντας ἐν ἐντερίλῳ δά-
ψαι, VI. 30. extr. N. ubi
ἐνπεριπῶς olim edd. pro ὧ,
quae particula non tam ad
περστέλλοντας, quam ad δά-
ψαι, refertur. ἐν πόλισμα πη-
σασθαι, καὶ τοῦτ' ἐπερστέλλον-
τας, τῶν ἄλλων ἥσσον ἐπιμέλε-

σθαι, I. 98. m. ubi tam Ex-
ornare quam Tueri intelligere
possis, generatim vero Curare.

2) Protegero, Tueri, De-
fendere. τὸν νόμον περστέλλου-
τες, III. 31. f. τοὺς νόμους
ταύτους ἰσχυρῶς περστέλλαντες,
II. 147. f. τὸ τοιοῦτο περστέλ-
λειν, Tale institutum tueri,
III. 82. extr. οὕτω περστέλ-
λουσι τὰ σφέτερα νόμους, IV.
80. extr. περστέλλειν ἀλλήλους,
IX. 60. m.

Περστέφανον, Coronā cingere,
Undique cingere. οὐρεσι περ-
στέφανονται πᾶσα Θεσσαλία, VII.
130. a.

Περστέζιν, proprie Circumpun-
gere; sed apud Nostrum, Con-
tinuā serie circum collocare. περ-
στέζαντες κατὰ τὰ ἀγγήια τοὺς
τυφλοὺς, IV. 2. m. f. ibique
Var. Lect. et Not. Alia oer-
bi constructio occurrit, IV. 202.
τῶν γυναικῶν τοὺς μαζοὺς ἀπι-
ταμοῦσα, πρὸς τῇ τοῦτοῦ
τύχῃ, Abecissas mulierum
mammas, continuatā serie cir-
ca murum suspendit.

Περσπερῶσθαι, Circumvagari.
περσπερῶμενοι πάντα τὰ χρε-
στήρια, VIII. 135. a.

Περσφυρον, τὸ, Fascia pedum
malleolis (ornatus caussd) cir-
cumligata, IV. 176.

Περσχιζομαι χωρὸν τινα, i. q.
σχίζομαι περὶ τὸν χωρὸν, de
Fluvio, qui Circa aliquem lo-
cum discinditur, id est, U-
trimque circumfluit illum, IX.
51. f.

Περσάμειν, (jon. pro περστέμειν)
1) Circumcirca incidere. Hinc
in Mediis; Sibi circumcirca

Περιτάμναι.

incidere. *Mulieres in luctu ob mortem regis* βραχίονας περιτάμνονται, IV. 71. a. m. *See* τὰ αἰδοῖα περιτάμνονται, Circumcidunt viri, II. 36. m. 104. m. 2) περιτάμναι τί τινι, Circumcidere (Minuere) alicui aliquid, Eripere ei rem, Privare illum re sua. *Hinc Passivum*: περιταμνόμενοι γῆν πολλήν, IV. 159. m. *idem quod* στερηόμενον πολλῆς χώρας, ibid.

Περιτίλλειν, Circumtendere, IV. 73. f. *Vide* in Πίλος, num. 2.

Περιτίθιναι τί τινι, Tribuere, Conferre, Dare, Tradere, alicui aliquid. περιτίθιναι ἄλλῳ τί τινι βασιλεῖν, I. 129. f. τοῖς τοῖσι περιτίθωμι τὸ κράτος, III. 81. f. (conf. Περιβάλλειν, num. I. 1.) τὴν ἐλευθερίαν ὑμῖν περιτίθωμι, III. 142. f. *quo de loco quae in Var. Lect. adscripsi, ea indicta oelim.*

Περιτίλλειν, Circumcirca avelle-re, Decerpere (*folia lactucae*). Φασί, θρίδακα τὴν γυναῖκα περιτίλλαι, III. 32. f. N. *et mox*, περιτιτιλμένη ἡ θρίδαξ, cui oppo-nitur δασύα ἰούσα, *et* ibid. paulo post ponitur verbum ἀπο-φιλῶσαι tamquam fere syno-nymum τοῦ περιτίλλαι.

Περιτροπή, ἡ, Conversio in or-bem. ἐν περιτροπῇ, In orbem, Per vices. ταῦτε ἐν περιτροπῇ ἐκαθ-έποντο, καὶ οὐδ' αὖτε αὐτοί, II. 168. m. ἐν περιτροπῇ αἱ γυναῖκες φασί τοῖσι Πέρσῃσι, III. 69. f.

Περιτροχάλα κίρσθαι, In orbem

Περιφθάναι. 207

tonderi, III. 8. f. N. Conf. Τροχουδής.

Περιυβρίζειν, Magnā contumeliā adficere, Admodum contumeliose agere cum aliquo, tractare aliquem. ὡς περιυβρίσμεθα, I. 114. extr. περιυβρισμένος πρὸς αὐτῶν, II. 152. a. m. ταῦτα περιυβρίσθαι, III. 127. m. περιυβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων, IV. 159. m. *Quae verba tamquam Herodotea Henr. Steph. in Thes. Gr. Ling. citat, τὸν βασιλέα ἡμῶν περιυβρίσας ἐξέβα-λε, ea in Musis legere non memini.*

Περιφάνεια πολλὴ τῆς χώρας ἐστί, Multa notitia est regionis, Satis cognita haec regio est, IV. 24. a. N.

Περιφέρεις, *vide Var. Lect.* IV. 33. m. ubi nos cum alijs Περιφέρεις edidimus, nec tamen spernentes alteram scripturam.

Περιφέρειν, 1) circumferre. τῇ οὐ περιήνικε τὸν λίοντα, I. 84. m. *et mox*, περιμυχθέντος τοῦ λίοντος τὸ τεῖχος, ibid. *et mox* rursus, κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχος περιενήνικας. Tum, περιφερομένου ἑνιαυτοῦ, Circumacto anno. IV. 72. a.

2) Notanda formula: οὔτε μίμνημαι τὸ πρῆγμα, οὔτε με περιφέρει (Neque mihi in animum (in memoriam) redit, revolvitur) οὐδὲν εἶδέναι ταύτην, VI. 86, 2. m. N.

[Περιφθάναι, Praevenire, Antevertere, in Schulzii Indice Graecitatis Herodoteae citatur ex VIII. 27. At, quod ibi legitur περιφθάνειν ad verbum Περι-φθάνειν pertinet, quod vide.]

Περιφλεῦν, i. q. περιφλύειν et περικαίειν, Adurere, Amburere. τυχίων περιπεφλευσμένων πυρί, V. 77. m. N. ubi quidem prae-ter rationem sollicitata ista scriptura est a Viro docto.

Περιφορητός, sive, ut apud Suidam, περιφορητός, Qui circumportari potest, Portatilis. οἰκήματα περιφορητά, IV. 190. exlr.

Περιχαρής, i. q. λίαν χαίρων, Vehementer gaudens. γελῶσαντα καὶ περιχαρῆα γινόμενον, III. 35. m. IX. 49. a.

Περιφιλῶν, Nudare. τῶν νεκρῶν περιφιλῶντων τὰς σάρκας, IX. 83. m. Conf. Ἀποφιλῶν.

Πιρόν, ης, ἡ, Acus, Subula, Fibula. κεντυσας γῆσι πιρόνῃσι τῶν ἱματίων, V. 87. m.

Πίρως, ὁ, Persa. Accusat. τὸν Πίρωνα vulgo edd. VIII. 108. f. et 109. f. sed utrobique τὸν Πίρωνα ms. F.

Πίσσιν, Coquere panem. αὐτὴ τὰ εἰτιά σφι ἔπισσι, et μοχθῶς δὲ ὀπτῶτο ὁ ἄρτος, VIII. 137. a. m. N. (quem locum nescio an spectarit Suidas, scribens: Πιστόμνα εἰτία, παρ' Ἡροδότῃ, τὰ ὀπτώμιναι). In Medio, Πίσσισθαι, Sibi, Sum in usum coquere. οὐδεὶς πίμματα ἔπισσιστο καρποῦ τοῦ ἰδιούτεν, I. 161. f.

Πιστός, ου, ὁ, Calculus lusus, Latrunculus. ἡ τῶν πισσῶν παιγνία, I. 94. m.

Πίτισθαι, Volare. οὐκ οἶδ' εἰ εἰσι ὑψὺ πίτισθαι, II. 95. a. Conf. Καταπιτᾶσθαι.

Πιτνα, τὰ, Volucres. τὰ πιτνὰ

πυλῶ μέζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλωσι χαρῆ-
ται, III. 106. a. ubi alii πιτναί.
Πίτρηος, η, ον, Saxeus. ὄρος τί-
τρινον, II. 8. m.

Πήγνυσθαι, 1) coerbum Mediam, Compingere, Construere na-
ves. ἦτας πήγασμαι, V. 83. a.
σκηνὰς πήγασμαι, VI. 12. f.
2) Passiōm, Concreescere. κλῆς
αὐτόματοι πήγνυνται, IV. 53. m.

Πηδάλιον, τὸ, Gubernaculum,
Clavus navis. οὐδὲ πηδαλίῳσι
χρῆσθαι, IV. 110. m. τὰ πη-
δαλία παρέλυσεν τῶν πῶν, III.
136. m. f.

Πηκίς, ἴδος, ἡ, Fides, instru-
mentum musicum chordis ten-
sum, de quo consulendus Athe-
naeus et Suidas. ἐστρατεύετο ὑπὸ
συρίγγῃ καὶ πεκίδῃ, I. 17.
a.

Πηλός, οὔ, ὁ, 1) Lutum, Limus.
Ex πηλῷ ducuntur lateres, II.
136. f. 2) Coenum. ὑδαρ' ἐκ-
χίας, πηλὸν οὐ ποιήσεις. πῶρ δὲ
ανακαίῳν, πηλὸν ποιήσεις, IV.
28. a.

Πῆμα, ατος, τὸ, Damnum quod
aliquis patitur, Noxa. πῆμα
ἐπὶ πῆματι κίτται, I. 67. f. in
Orac. et 68. m. N.

Πημαίνειν, i. q. βλάπτειν, Læde-
re, Damno adficere. οὔτε
ἐπημαίνει οὔτε ἐσπείετο τὴν γῆν,
IX. 13. a.

Πηχυαῖος, Cubitalis, Cubiti
magnitudine. βλαστὸν, ὅσον τε
πηχυαῖον, VIII. 55. exlr.

Πῆχυς, ιος, ὁ, Cubitus. ὕψος
διημοσίῳ πηχίων. ὁ δὲ βασι-
λῆος πῆχυς τοῦ μετρίου ἐστὶ
πήχεος μίσην τρισὶ δακτύλοις,
I. 178. exlr. N. τοῦ πῆχυος ἐόν-
τος ἐξαπαλαιστοῦ, II. 149. f.

Πίδαξ.

Πίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, Fons, Scabtebra. γῆ ἱαυδρος πίδαξι, IV. 198. m.

Πιζειν et Πιζειν, Premere; Urgere. μάλιστα τοὺς ἐναντίους παύσαν, IX. 63. a. πολέμῳ πισθίντας, IV. 11. a. ubi perperam πισθίντας olim edd. προς τὴν πιζομένην μάλιστα τῶν μοιρίων, IX. 60. m. f.

A formā Πιζειν derioatum est Particip. Pass. πιζεύμενος, III. 146. extr. VI. 108. a. VIII. 142. m. N.

Πιθοφαγείη, Simiis vesci. πιθοφαγέουσι· οἱ δὲ (nempe πιθοκoi) ἄφθονοι ἐν τοῖσι οὖρεσι γίνονται, IV. 194.

Πίδος, ου, ὁ, Dolium. πίδους ἀργυρίου Delphos misit Croesus, I. 51. m. Ἐς πίδους κεράμινους aurum et argentum liquefacta infundebat, III. 96. f. Conf. Κέραμος,

[Πικραίνειν. Vide Ἐμπικραίνειν et Προσιμικρ.]

Πικρος, Amarus. ὃ πικρὸν ὕδωρ, VII. 35. m. ubi de Hellesponto.

Πικρότης, ητος, ἡ, Acerbitas, Durities, Crudelitas (regis), I. 130. a.

Πίλος, ου, ὁ, 1) Pileus, Tegmen capitis, proprie ex coactili sive lanā coactā confectum. Κίεσσις ἀντὶ τῶν πίλων μίτρηφόροι ἔσαν, id est, μίτρας ἐφόρουν, Pro pileis mitras gestabant, VII. 62. f. Eddem notatione III. 12. f. αἰλ, πίλους τιάρας φοροῦντες: et VII. 61. a. περὶ τῇσι κεφαλῇσι εἶχον τιάρας καλουμένους, πίλους ἀπαγίας: ubi vide Not.

Πιπρήσκαιν. 209

2) πῖλος etiam dicitur Tegmen latius et amplius ex coactili confectum. Sic, Scythia quisque habitat sub arbore, quam hiemali tempore tegit πῖλῳ στεινῷ λευκῷ, aestate vero ἀπὺ πῖλου, IV. 23. f. N. Similiter, ἰπτιὰν ξύλῳ στήσωσι τρία, - - περὶ ταῦτα πῖλους εἰρινεοὺς περιτίθουσι, IV. 73. m. f. et 75. a.

Πιμπλάναι, vide Πωλάναι.

Πίναξ, ακος, ὁ, Tabula geographica, V. 49. a. Vide voc. Περίοδος.

Πίνειν, Bibere. ἐκ τῆς χειρὸς δοῖ πιεῖν, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς τοῦ ἐτέρου πίνει, IV. 172. δ. (γῆ) ὄμβρον πλείω πινοῦσα, IV. 198. m. N. διάκορος ἡ γῆ - - πίνουσα τὸ ὕδωρ, III. 117. f.

Πιπλάναι, Implere, Complere. Hinc tert. plur. Imperf. Pass. δυνάμιός τι πάντα οἱ ἐπιπλήατο, (jon. pro ἐπιπλάντο.) Omnia ei complebantur potentia, (sive, quod ad potentiam adtinet,) id est, Omni ex parte complebatur et stabiliebatur illius potentia, III. 88. f. ubi alii quidem ἐπιμπλήατο, sicut et III. 84. f. ἀρχισθαι πίμπλασθαι (non πίπλασθαι) praeferunt codices plerique. Nomen vero plurale neutrius generis passim etiam alibi cum verbo pluralis numeri construit idem Noster. Sic πάντα ἐς τεύτους ἀνακίεται, III. 31. m. ταῦτα τὰ πλεῖα οὐ δύνανται πλείν, II. 96. m. N.

Πιπρήσκαιν, (jon. pro πιπράσκαιν,) Vendere; a formā primitivā πρᾶειν, unde Praet. Pass. πι-

πρῆσθαι et Aor. pr. Pass. ἐπρῆ-
θῃ, II. 56. extr. et πρῆθῃναι, I.
156. a. et id genus alia.

Πίπτειν, Cadere. 1) *de his qui*
In bello Cadunt, Pereunt.
ἐπίπτει πολλοὶ ἀμφοτέρων, VI.
101. m. Sic πίπτει, VI. 111.
idem valet ac ἀπίδαναι, ibid. et
IX. 63. m. et saepe alibi. Et
πίπτειν ὑπὸ τινος, Manu ali-
cujus cadere, Ab aliquo in-
terfici. οἱ ἄριστοι ἐπίσων ὑπὸ
Ἀθηναίων, IX. 67. b. Similiter,
μεγάλα πεισόντα πρήγματα ὑπὸ
πρῶτων, Res magnæ Prostra-
tæ, Eversæ, ab inferioribus,
VII. 18. a. Et ὁ Εἰρήνῃ στρα-
τὸς αὐτὸς ὑπ' ἐωυτοῦ ἔπιπτε,
A se ipse oppressus est, Suâ
mole corruit, VIII. 16. m.
Conf. Περιπίπτειν, num. 2.

2) πίπτειν, Cadere, Eveni-
re, Exitum habere; *sicut la-
tine dicimus*, Res bene (sive
male) cecidit. παραδακνῶσαντα
τὴν μάχην ἢ πείσεται, VII.
163. f. 168. m. ἔκη πείσεται
τὰ Μαρδονίου πρήγματα, VIII.
130. extr.

Πίρωμις, vox Ægyptiaca, græ-
co sermone valens καλὸς κα-
γαθός, II. 143. f. N.

Πίστις, ἡ, Fides, et Fidei
pignus. τὰς πίστις ποιῆσθαι,
Fidem mutuo dare et accipere,
III. 8. a. et m. πίστισι τοῖσι-
δε χρεώνται, IV. 172. f. πίστιν
καὶ ἔρκια ἐποιεῦντο συμμαχίης
περί πρὸς τοῖς Ἕλληνας, De socie-
tate cum Græcis ineundâ, IX.
92. a. πίστι τι καταλαβόντες
καὶ ὀρκίοισι ἐμμένειν τε καὶ μὴ
ἀποστήσασθαι, IX. 106. f. πίστι

τε λαβόντες καὶ ὀρκίοισι ἢ μὴ
ἔξιν etc. III. 74. m.

Πιστός, ἡ, ὢν, Fidus, Fide dig-
nus, Certus. πιστὸν γὰρ εἰ πρὸ
τὸ συμβεβῆαιον, V. 92, 7. m.
Item, Qui fidem invenit, Cui
creditur. τοῖσι ὡς πιστὰ ἢ τὰ
λεγόμενα ῥήματα, VIII. 83. a.
τὰ πιστὰ ποιῆσθαι, i. q. πίστη
ποιῆσθαι, III. 8. a.

Πίσυνος, Confusus, Fretus. χρη-
σμῷ πίσυνος, I. 66. 73. a. χρη-
στηριον, τῷ πίσυνος γινόμενος,
V. 92, 5. (ubi, nescio quo
errore, absurda scriptura τῷ
πίσυνος nostram occupavit edi-
tionem.) VII. 10. a. 85. m. θ-
οῖσι συμμαχίῃσι πίσυνος, IX. 143.
m.

Πίνυς, ὁ, ἡ, Pinus arbor. πί-
νυος τρεῖσιν ἐκτρίβιν τινά, VI.
37. m. et f. N. Est etiam
Loci nomen ab arbore ductum,
Πίνυς, in Vit. Hom. cap. 20.
a. ubi mox memoratur καρπὸς
τῆς πίνυος, ὃν δὴ μιγεῖτετερε
στρόβιλον, οἱ δὲ κωνὸν καλεῖσθαι.
Vide ibi Not.

Πλαγκτός, ἡ, ὢν, Adject. verbale
a verbo πλάζω deriuitum,
Errabundus. Cyanex insule,
ἧς πρότερον πλαγκτάς φασί εἶ-
ναι, IV. 85. q.

Πλανᾷν, Errare facere, Ultro
citroque circumducere. ἰδοὺ
πλανᾷν μὲν οὐκέτι Πέρσας, IV.
128. a. Sed et Πλανίω: unde,
πλανιόσται (Circumvagantur)
ἄλλοι ἐς ἄλλας πόλεις, II. 41.
f. πλανωμένου αὐτοῦ ἢ τῷ λόγῳ,
Oberrante, Divagante illo in
oratione, II. 115. a. m. ἐν-
πνια τὰ ἐς ἀνθρώπους πτελα-
νημένα, Insomnia circum-

vagantia et hominibus occurrentia, VII. 16, 2. *et mox, πεπλησθῆναι αὐται μάλιστ' ἐώθασιν αἱ ὄψεις, ibid.*

[Πλάσσειν, *vide* Καταπλάσσειν, Ἐμπλάσσειν, Ἀναπλάσσειν.]

Πλατανίστες, ου, ἡ, Platanus arbor. πλατ. χρυσή, VII. 27. *f. εὐρεῖ πλατανίστον, τὴν κάλλιπες εἶναι etc. VII. 31. δ. ἄλλος πλατανίστων, V. 119. m.*

Πλατεία sive Πλάττια, Insula in Africæ orâ, IV. 151. *f. N. Πλάττια et Πλαταιαί, urbs Græciæ, VIII. 50. f. N.*

Πλατὺς, ἐκ, ὁ, Latus, Amplus. *χωρὸς πλατὺς καὶ πολλός, IV. 39. m. Sed Salsus, ubi de Aquâ agitur. πλατυτέροις ἐχρίοντο τοῖσι πόμασι, II. 108. f. N.*

Πλείν, Navigare. *Fut. πλεῖν σθαι, III. 135. m. unde ἀποπλεῖσθαι et συμπλεῖσθαι. Sed pro πλείν frequenter jonicam formam Πλώιν, quam suo loco vide, usurpat Herodotus. Tenent tamen formam πλείν libri omnes, cum alibi passim, tum II. 96. m. IV. 89. a. etc. Conf. Περιπλείν. Sic et ἤσοις πλεουσα, Natans insula: Conf. Πλωτές.*

Πλείν, Implere, *vide* Πλήθιν.

Πλείθρον, τὸ, Plethrum, Jugum; *mensura centum pedum, sexta pars stadii. μέτωπον ἔκαστον, ὀκτὼ πλείθρα, II. 124. f. δισχιλία καὶ δισμουρία πλείθρα του πεδίου ἐστί, VII. 199. a. Mireris vero Plethri mentionem omissam a Nostro II. 6. ubi varias finium mensuras,*

tam minores, quam majores, commemorat.

Πλείστος *vide sub* Πολλός, *et ibidem* Πλείων, Πλείον, Πλείυν, *et* Πλείυν.

Πλέκειν, Plectere. *κράνεια πιαλεγμένα, VII. 72. a. χρίωνται σιμῆσι πιαλεγμένῃσι (cōtortis) ἐξιμάτων, VII. 85. m. Ex VII. 75. f. temere citat Stobæus γλυκὺν πλέξας τὸν αἰῶνα, pro γύψας. Conf. Διαπλέκειν et Καταπλέκειν.*

Πλειονεκτείν, Habendi cupidum esse, Corradendæ pecuniæ inhiare. *οὐκ ἱκανότες πλειονεκτέων, VIII. 112. a.*

Πλειονέκτης, ὁ, Habendi cupidus, Plura quam par est sibi arrogans, Insolens. *λόγον ἔχοντες πλειονέκτην, VII. 158. a.*

Πλειονεξίη, ἡ, Majora quam par est habendi studium, Insolentia nimium sibi arrogans, et iniqua postulans. *οὐκ ἀνασχίσθαι τῶν Σπαρτηγέων τὴν πλειονεξίην, VII. 149. f.*

Πλειόνως, ἰ. q. Πλευνως, *quod vide. τῇ Φιλονήῃ πλειόνως προσκείμεθαι, III. 34. m.*

Πλέος, η, ον, Plenus. *βίκους οἶνου πλεους, I. 194. m. τὰ φρεος πλέη ὕδατος, I. 178. f.*

Πλείυν, ἰ. q. πλείον, *vide sub* Πελλός.

Πλευνως, ἰ. q. πλειόνως, Magis quam par est, Nimis, Admodum. *πλευνως οἰνωμένοι, V. 18. extr.*

Πλευρόν, τὸ, *et* Plur. τὰ πλευρά, Latus, Costæ. *ἐτρωματίσθη τοξείμωμι τὰ πλευρά, IX. 72. m.*

Πληγή, ἡ, non solum Ictus,

Vulnus; *sed et Infliccio vulnerum, Verberatio, Pugna quod sustibus mutuo se petunt.*

τῷ Ἀρείῳ ταύτην τὴν πληγὴν ἐν τῇ ὀργῇ νενομικέναι, II. 64. m.

Πληθύνειν, *sive* Πλείν, *i. q.* πληροῦν, Implere. πλησαι τὴν πόλιν, I. 107. a. καλὰ μὲν πλησαντες τὸ πλοῖον, I. 194. a. m. φορτίων πλησ. *ibid.* θυμάτων, II. 86. m. f. ἑλκᾶδα πλησας ἀγαθῶν παντοίων, III. 135. m. f. *Medium*: ἐπὶ αὐτοὺς κλυστῆρας πλησῶνται τοῦ ἀλείφατος, II. 87. a. μέχρι οὗτο πληθούσης ἀγορῆς *olim edd. et plerique mssst* II. 173. a. N. *ubi nunc* πληθώρης. *Conf.* Πληθύνειν.

Conf. Ἐκπληθ. et Ἐμπλ.

Πληθος, *ios*, τὸ, 1) Multitudo, Magnus numerus. σὺν στρατοῦ πληθειῖ, Cum numeroso exercitu, IX. 73. a. m. οὐκ ἔχοντες πληθειῖ (*aliū, πλήθισι*) χρῆσασθαι, VII. 211. m. ἐς τὸ πληθος (Multitudinem, Populum, Plebem) φέρειν τὸ κράτος III. 81. a. τὸ δὲ πληθος αὐτίων, Major pars eorum, VII. 89. *extr.*

2) πληθος, Quantitas; Numerus quilibet, *sive* major sit, *sive* minor. μεμφοδεις κατὰ τὸ πληθος τὸ ἑαυτοῦ στρατεύμα, Accusans exercitum suum quod ad numerum spectat; Causatus exiguum numerum (paucitatem) sui exercitus, I. 77. a. νέας πληθειῖ πολλὰς, Naves numero multas, VI. 44. m. *sicut* μεγάθει μέγας.

3) Amplitudo, Magnitudo, montis, campi, etc. πιδίον (κατὰ) πληθος ἀπειρον ἐς κάτοψιν, I. 204. a. ὅρος πληθειῖ μέγιστον,

καὶ μεγάθει ὑψηλότατον, I. 203. a. N. ἡ ἱρήμος, εἴσοπε πληθος ἐπὶ ἡμερίων ὁδοῦ, IV. 123. f. *Conf.* Πολλός.

Πληθύνειν, Plenum esse, Impleti, Augeri. πληθύνουσας ἀγορῆς, IV. 181. m. (*Conf.* Πληθύνειν.) ὁ Νεῖλος πληθύνων, II. 19. m. 20. a. *Passivum*, Πληθύνεσθαι, *i. q.* *actiivum*. ἐπὶ αὐτὴν πληθύνεσθαι ἀρχηται ὁ Νεῖλος, II. 93. f. *nisi verum est* πληθίσθαι, *quod ibi offert ms. Arch.*

Πληθώρα, *ης, ῆ, 1)* Plenitudo. μέχρι οὗτο πληθώρας ἀγορῆς, II. 173. a. N. (*conf.* Μέχρι,) ἐς ἀγορῆς καὶ μάλιστα πληθώρη, VII. 223. a. 2) Satietas. εὐπρεξίης οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι πληθώρη, VII. 49. m. f. *Conf.* Πλήρης num. 2.

Πληκτρον, τὸ, Remus, *nempe* quo pulsatur aqua. τὸ πλοῖον ἰδύνεται ὑπὸ δύο πληκτρῶν: *et* μοχλ, ὁ μὲν ἔλκει τὸ πληκτρον, ὁ δὲ ἔξω ὠθεῖι, I. 194. m.

Πλημμυρίς, *ιδος, ῆ, Aestas* maris, Accessus maris. ἐπὶ αὐτῇ πλημμυρίς τῆς θαλάσσης μεγάλῃ, VIII. 129. m. *et* μοχλ, αἴτιον τῆς τε ἰσχύος καὶ τῆς πλημμυρίδος, *ibid.* f.

Πλὴν, Præter, Excepto; *passim apud Nostrum, ut apud alios.*

Πλήρης, *ός, ῆ, 1)* Plenus. Φεροιμοὶ ψάμμου πλήρεις, VIII. 71. *extr.* ἐπὶ αὐτὴν πλήρης γίνεται ὁ ποταμός, II. 92. a. τίςτινα ἔτια πλήρεα, VII. 20. a. μὴ οὐ πλήρεις ἴοντος τοῦ κύκλου (τῆς σελήνης) VI. 106. *extr.* 2) Satiatus. ἐπὶ αὐτὰ θηπούμενοι εἴσοι πλήρεις, VII. 146. *extr.* *Conf.* Πληθώρη num. 2.

Πληροῦν, Implere, Compleri.

ἰπληρουν νῆας ἑκοσι, VIII. 1. m. VII. 168. a. m. et f. Hinc Passiv. ἵνα ἡ τοι ἀπαρτιολογὴ ὑπ' ἐμέο πεπληρωμένη, VII. 29. f. πεπληρωμένοι νῆες, VIII. 46. a. Activi verbi constructio singularis occurrit II. 7. extr. ἡ δὲ (ὁδός) - - πληροῖ ἐς τὸν ἀριθμὸν ταῦτον, ubi si activā notionē accipis, Hæc via complet istum numerum, abundabit ἐς præpositio, quare Intransitivā quiddam notionē capiendum fuerit, quasi dicas Plena est ad hunc numerum conficiendum. Conf. Πλήρωσις.

Πλήρωμα, vocabulum nauticum, quod apud alios Scriptores Socios navales, Remiges maxime et Nautas, designat, (conf. Wess. Not. ad VII. 96. et Lexicon nostrum Polyb.) apud Herodotum Naves ipsas cum sociis navalibus et pugnatoribus quibus instructa est significat. Λακεδαιμόνιοι ἑκακίδεκα νῆας παρεχόμενοι Κορίνθιοι δὲ τὸ αὐτὸ πλήρωμα παρεχόμενοι τὸ καὶ ἐν Ἀρτεμισίῳ, VIII. 43. a. nempe ad Artemisium idem τισσεράκοντα νῆας (sive νῆας malis) παρέχοντο, VIII. 1. m. Rursus, Μεγαρίες τὸ αὐτὸ πλήρωμα παρέχοντο τὸ καὶ ἐν Ἀρτεμισίῳ, VIII. 45. nempe ἑκοσι νῆας, ul. docuerat VIII. 1. m.

Πλήρωσις, ἡ, Impletio, Completio. ἰβασίλισσι μῆνας ἑπτα τοὺς ἐπιλοίπους Καμβύση ἐς τὰ ὀκτώ ἔτια τῆς πληρώσεως, III. 67. a. m. N. ubi nomen πληρώσεως, sicut in verbo πληροῦν

supra vidimus, cum præpositione ἐς construitur, ut ἡ πληρώσις ἐς τὰ ὀκτώ ἔτια sit Completio octo annorum, Genitivus vero τῆς πληρώσεως pendet ab ἐπιλοίπους. Nempe Septem menses Cambysi reliqui fuerant; (defuerant) ad complendos octo annos.

Πλησιαίτερον, Adverb. Propius, προστεχέριον πλησιαίτερον, IV. 112.

Πλησίος, ὁ, Vicinus; et sicut ὁ πέλας, Alius, Alter. ἀλλάξα-σθαι τοῖσι πλησίοις, VII. 152. m. ubi continuo dein, τὰ τῶν πέλας κακὰ.

Πλησιόχωρος, Finitimus, Vicinus, Cujus fines contigui sunt finibus alterius. Sic eosdem τοὺς πλησιόχωρους dicit et τοὺς προστεχίας, III. 89. a. Similiter IV. 30. f. et IV. 33. f. ubi non necesse erat accusativum τοὺς πλησιόχωρους cum dativo permutare. Vide supra ad voc. Ἐπισκήπτειν num. 2. notata. Adde IV. 102. a. et 118. f. VI. 108. a. m.

Πλήσσειν, Percutere, Ferire, Vulnerare. οὔτε πληγέντα (Cominus percussum) οὐδὲν τοῦ σώματος οὔτε βληθέντα, VI. 117. m. ἐπληγῆσαν, Gladem acceperunt, V. 120. extr. N. Sic, μεγάλας πληγέντες, VIII. 130. m. σὶ συμφερῇ πεπληγμένον ἀχάρι, I. 41. a. Metaph. πληγέντες δώροις, Donis perculsi, labe factati, victi, VIII. 5. f. N. Medium: ἐπληξάτο τὴν κεφαλὴν, III. 14. m. quod aliis τυπασθαι et κόπτεισθαι.

Πληνθύνειν, Lateres fabricare. ἐπληνθύνειν τὴν γῆν τὴν ἐκ τοῦ

ἐρύγματος ἐκφερομένη, I. 179. a.

Πλανθηδὸν συντιθέναι, Laterum in morem componere, II. 96. a.

Πλίνθος, ου, η, Later. ἱκύνσαντες πλίνθους, ὥπτησαν αὐτάς ἐν καμίνοις, I. 179. a. πλίνθους ἔρυσαν, II. 136. extr. λίθοι, πλίνθοι, ξύλα, VIII. 71. f. *Collective, Singularis pro Plur. ponitur*, I. 179. a. N. Conf. Δόμος.

Πλοῖον, τὸ, Navigium minus. ἡ-ας τε μακρὰς καὶ ἱσπαγωγὰ πλοῖα, VI. 48. extr. N.

Πλόκαμος, ου, ὁ, Cincinnus. αἱ κόραι πρὸ γάμου πλόκαμοι ἀποταμνόμεναι, IV. 34. a. VII. 1. m. N.

Πλόος, ου, ὁ, (comm. Πλοῦς) Navigatio. ἔστι ἐπὶ ἡμέρας τίσσας πλόος, II. 29. a. τῆς (διωρυχός) μῆκός ἐστι πλόος ἡμέραι τίσσιρες, II. 158. a. νῦν με δεῖξοθι, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται, Et navigare poteritis, Et erit vobis navigatio secunda, Vñ. Hom. 19. f.

Πλωῖν, frequenter usurpat Herodotus pro communi πλέιν, Navigare. πλωῖν ἰδίως ἐπὶ τὸν Ἑλληνισπόντον, VIII. 108. a. m. πλώσαι εἰς Ἰταλίην, I. 24. a. ἔπλωσε, IV. 148. m. f. πλώσαντες, IV. 156. f. τὰς ἰωυτῶν νείας, ἀμεινον πλωούσας, VIII. 10. a. ubi alii quidem πλειούσας, alii πλωίσας. Sed maxime in Compositis verbis frequentatur forma πλωῖν: vide Ἀναπλωῖν, Ἐκπλωῖν, Διεκπλωῖν, Ἀποπλωῖν, Περιπλωῖν, etc.

Πλωτός, η, ἐν, Navigabilis; unde Campos. πρὸς πλωτός, quod

vide. Sed πλωτὴ νῆσος, II. 156.

a. et m. quae et πλειούσα, Nātans, Mobilis insula, ibid. a.

Πνέιν, Spirare, Flare, *poëtice* πνέειν. ἐνθ' ἀνέμοι πνέουσιν, I. 67. m. in Orac.

Πνῦμα, τὸ, Spiritus, Flatus. πνύματα ἀνέμων ἐκπίπτοντα (τῇ θαλάσῃ), VII. 61, 1.

Πνίγειν, 1) proprie, Suffocare; est vero etiam in re coquina-riā usitatum oerbum, de modo quodam parandi cibos; scilicet » Cum in proprio suc-» co (ut docuit Casaub. ad » Athenaei lib. II. p. 65, 1. » cap. 72. nostrae edit.) co-» quantur carnes intra ollam » aut patinam conclusæ ita, » ut nullus exhalationibus pa-» teat meatus: — quod ge-» nus paraturæ nostri etiam co-» qui suffocationem vocant. « — οἱ δ' ἂν καὶ κατὰ βούλανται χρηστῇ τῇ βύβλῳ χρᾶσθαι ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνέξαντες, οὕτω τρώγουσι, II. 92. f. quo loco verba ista, ἐν κλιβάνῳ πνέξαντες, prae-euntibus viris doctis, Valla, Wesselingio et Larchero, in-terpretatus eram: in furno tor-rentes; satius fuerat dicere, in clibano (sive in testo) suf-focantes. Nam sicut πνίγειν non significat torrere; sic cliba-nus hoc quidem loco, non Fur-nus intelligi debuit, certe non Furnus major et immobilis, quales sunt in quibus panes coquuntur, sed minor atque portatilis, adeoque Testum, Lebes, Olla, Sartago, aut ad fine quoddam Vasis coqui-

parii genus. Vocabulum κλισίανος nonnumquam Lebetem significare adnotavit Hesychius: et mensae etiam interdum inlatum fuisse τὸν κλισίανον simul cum cibo qui in illo coctus est, intelligitur ex versiculis illis ab Athenaeo (lib. III. p. 101. a.) citatis, ἐν λασίαισι μὲν εὐφραίνει μητρεὺς καλὰ πρόσωπα ἐκβολάδος, δὲ λασίαι ἐν κλισίανῳ ἡδία ὄζων. De verbi πνίγειν in re culinarid usu ejusdem Athenaei testimonia citavi in Adnot. ad Herodoti locum, in quo versamur, II. 92. f. sed ibi corrigendum sphalma est, et pro IX. 365. f. ponendum IX. 395. f.

Ποδαβρός, Delicatus homo. *Ἀνδὶ ποδαβρί*, I. 55. f. N. in Orac.

Ποδαμπτήρ, ἦρος, ἑ, Pelvis pedibus maxime lavandis inseruiens, sed in quam etiam ini-miῶν et ἰονυρίων consueverant, II. 172. toto cap.

Ποδαπός, ἡ, ὄν, Cujas, Quā e terrā. *ἔπειτο ποδαπός εἴη ὁ στρατός*, VII. 218. m. f. Sic et olim, *ποδαπὴ εἴη*, V. 13. a. ubi nunc ὁ ποδαπῆ.

Ποδιών, ὠνος, ὁ, Pedunculus, Petiolus; Lacinia. 1) *In Utribus vino repletis*, Lacinia pendula, e qua liquor emittitur. *τῶν ἀσκήων ποδιῶνας λύειν ἀπαμύνους*, II. 121, 4. a. N. 2) *Ubi de Regione agitur*, ποδιῶν dicitur Extrema pars regionis in angustam veluti laciniam excurrens. *τῆς Δωριδος χώρας ποδιῶν στινὸς ταύτῃ κατατείνει*, VIII. 31. m. N.

Ποδητικῆς, ὁ, ἡ, Tunica aut to-

ga Ad pedes usque descendens, Talaris. *χρεῶνται κιδῶνι ποδητικῇ λινέῳ*, I. 195. a.

Ποθεῖν, Desiderare, Desiderio tangi. *ἢ δὲ μὴ ποθῇ μιν*, III. 36. m. et Aor. pr. *ἐπόθησε τὸν Κρείστον*, ibid. Sed *ἐπόθησαν* (per e) dunt libri omnes, IX. 22. f. N.

Πόθος, ου, ὁ, Desiderium. *ἔλαβι (αὐτοῦς) πόθος τῆς πόλεως*, I. 165. f. *ὥστε ἀποθανόντος αὐτοῦ πόθον ἔχιν πάντας*, III. 67. m.

Ποῖ, Proprie, Quo, Quem in locum. *ποῖ γῆς οἰκημένοι olim* V. 73. m. quod nescio an teneri potuerit: equidem cum Schaeef. *πῇ ποῦναι*, praeecunte fere ms. Arch.

Ποίειν, 1) Facere, pervulgatā verbi notione. *ποιεῖν ἢ παθεῖν προκίεται ἄγων*, VII. 11. m. *Inde Imperfectum frequentativam*, *ταῦτα ποίεισσι πολλὰκις*, IV. 78. extr. *ποιείσκον μὲν οὐδὲν κακόν*, I. 36. a. ubi subintelligitur alter *Accusationis* αὐτόν, nempe τὸν σὺν, Nihil mali fecerunt ei. Nam sic *ποιεῖν cum dupl. Accus. construitur*: *ἐγὼ ταῦτα τοῦτο ἐποίησα σὺν ἀλλῇ*, I. 115. m. *ἔλεγε ὅσα ἀγαθὰ Κίρος Πέρσας πεποίηκε*, III. 75. a. m. *ταῦτο τοῦτο καὶ Εὐβοίας ἐποίησε. ἐποίησε δὲ ταῦτα τοῦτους*, VII. 156. f. *ἀργύριον ταῦτο τοῦτο ἐποίησε*, Idem ipsum argento fecit ille, nempe Perpergavit argentum et ex illo monetam fecit, IV. 166. m. f. ubi duplicem *Accusativum* etiam ita accipi possis, quasi latine dicas *Argen-*

tum ille fecit monetam, *id est*, Fecit ut argentum esset moneta. *Nempe simillima ratio est constructio Passivi Ποιεῖσθαι cum duplici Nominativo*: τῶν τὰ κέρα τοῖσι Φοινῆσι οἱ πήχεις ποιεῦνται, Quorum cornua fiunt brachia cithararum, *id est*, Quorum e cornibus conficiuntur illa, IV. 192. a. Porro, sicut pro eo quod plerumque usurpatur ἱρὰ ἱρῶν, Sacra facere, reperitur etiam ποιεῖν ἱρὰ, veluti ποιήσαντες καὶ ἐνθαῦτα ἱρὰ, IX. 19. m. sic in Passivo τὰ ποιούμενα τῷ θεῷ, II. 49. m. f. sunt Sacra quæ fiunt huic deo, Sacri ritus qui in honorem ejus peraguntur. νοχμόν τι ποιεῖν, vide in Νεοχμός. ἢ μὴ τὰδε ἐπιτελέα ποιῆσθαι, Nisi haec ille prorsus perfecisset, effecta dedisset, I. 117. f. ποιεῖν χεῖρόν ἐστι ὑμέας, - -, ὅπως ἔσται ἡ ἰωὴν ἐλευθέρη, Faciendum est vobis (Operam dare necesse vobis est) ut etc. V. 109. m. ποιεῖ ὅπως, - -, ὡς μοι καταστήσῃς etc. Fac ut, - -, ut (inquam) mihi etc. I. 209. extr. N.

2) Sicut latine dicimus Fac (pro Finge vel Pone) hoc ita esse, simili quādam ratione verbum Ποιεῖν usurpat Noster. καὶ δὴ σφας ποίω (Pono, Sumo; gallice diceret, je suppose) ἵσους ἐκάλωσι εἶναι, VII. 186. m. ποιήσας, ἔτι πλέον ἢ αὐτῶν ἢ ἔλασσον, ἀνὰ ὀγδοήκοντα ἄνδρας εἶναι, VII. 184. m. N.

3) ποιεῖν, de Poëtis usur-

patum, significat Versus facere, Carmen componere, Canere, Carmine describere. οἱ ποιήσαντες Διογενὴν Ἑλλησι, II. 53. a. N. ὁρῶς μοι δόκεε Πάδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντας βασιλῆα φήσας εἶναι, III. 38. extr. ἐποίησε Ὀμηρος ἐν Ἰλιάδι πλεονη τὴν Ἀλεξάνδρου, II. 116. a. ἐν αὐτοῖσι τοῖσι ἔπεισι ποιῶν ἔφησε etc. IV. 16. m.

4) δινὰ ποιεῖν, Ægre, Egertime ferre, II. 121, 5. a. πολλὰ δινότερα ἔποιεε, Multo gravius tulit, VII. 1. a. Istā notione frequentius quidem Medium verbum Ποιεῖσθαι usurpatur, sed ne apud alios quidem auctores desunt exempla Activi eādē notione adhibiti; vide Notata ad III. 155. a.

Medium Ποιεῖσθαι, Ποιεῖσθαι, subinde etiam Pract. pass. Πωποῖσθαι, usurpatur

1) de eo quod quis Sibi aut Suum in usum fecit. Sic σωθῆκας σφίσι αὐτοῖσι ποιεῖσθαι, VI. 42. a. λήην ποιεῖμενος, Prædam faciens, nempe sibi, I. 161. ubi τῷ στρατῷ, quod adjicitur, non accipi debet pro dativo Personae cui dux copiarum fecisset prædam; sed (ut commode Portus monuit) locus sic erat vertendus, Cum suis copiis prædam faciens; licet facile credi posset magnam prædae partem militibus fuisse permissam. Sic ὡς ἑωυτῷ (et ὡς ἑωυταῖς) ποιήσθαι significat Sibi subjicere, Suam in potestatem redigere, I. 201. a. cum Var. Lect. V.

103. *m. f.* VII. 157. *m.* κα-
ταστροφὴν ἐνπεσείας αὐτῶν, ἰ-
ποίησαντο, V. 27. *extr.* ἰωυτοῦ
ποιεῖται τὸ Κύρου ἔργον, *Suum*
facit Cyri factum, I. 109. *a.*
m. Σαμίους εἰς τὸ συμμαχικὸν
ἰποίησαντο, IX. 106. *f.* ἀπὸ
ὀδυρέων ποιῶνται σιτία, II. 36.
m. τῷ ποιούμενῳ ἀπὸ κριδείων
τὴν ζῆν, *paulo ante* *ibid.* τῆς
στρατιῆς (τῶν νῶν) ἀριθμὸν ποι-
εῖσαι, VII. 59. *extr.* VIII.
7. *extr.* ὄρμην ποιῖσθαι, *Sta-*
tionem sibi capere, VII. 193.
extr. τὸν Δία ἰωυτοῦ μὴ ποι-
εῖσθαι θυγατέρα, *Adoptasse*
illam, IV. 180. *f. N.*

2) ποιῖσθαι *usurpatur de*
Actione Intransitiva quae in-
tra eum qui agit, neque ex-
tra illum per se movet quid-
quam. Quo pertinent formu-
lae hujusmodi: ὀργὴν ποιῖσθαι,
Concipere iram, III. 26. *a.*
m. N. οὐκ ἐποίησατο ὀργὴν οὐ-
δεμίην, VII. 105. *a.* *Sic* πίν-
δος ποιῖσθαι *potest significare*
Luctu adfici, Lugere; *sed* II.
1. *a.* *rectius intelligitur* Lu-
ctum externo adparatu de-
monstrare; *coll.* VI. 21. *m.*
Rursus vero θῦμα ποιούμενος
τὴν ἐργασίαν τοῦ σιδήρου, I. 68.
a. *idem quod* θουμάζων *ibid.*
λῆθην ποιούμενος (ἰ. q. ἐπιλαν-
θανόμενος, ἐπιλεληθώς) τὰ μὴ
εἶργει, I. 127. *m.* βουλὴν ποι-
εῖσθαι, ἰ. q. βουλεύεσθαι, *Se-*
cum deliberare, Consilium
inire, VI. 101. *a.* VIII. 40.
m. ὁδὸν οὐκ ὁδοποιεῖν ποιῖσθαι,
Conficere viam, VII. 110. *a.*
112. *a.* 121. *m.* II. 29. *m.*
πλοὺν ποιῖσθαι, VI. 95. *m. f.*

ὡς μετὰ ταῦτα κοῖτον ἰποίητο,
VII. 17. *a. N.* πρόσχημα ποι-
ούμενος, *Speciem sibi sumens,*
Prætextu utens, VII. 157. *a.*
m. *Sic* σκῆψιν ποιούμενος, V.
30. *m.* *Tum*, πῶσαν σπουδὴν
ποιούμενος, *paulo post* *ibid.* εἰς
ἀναβολὰς ἰποιῦντο (ἰ. ε. ἀνε-
βάλλον) τὴν ἀποχώρησιν, VIII.
21. *f.*

3) *de Actione Reciproca;*
de eo quod Mutuo peragitur in-
ter duo vel plures. Sic δι' ἀγ-
γίλων ποιούμενος, *Per nuncios*
agens cum illis, VI. 4. *a. N.*
διὰ χρηστηρίων ποιούμενος, VIII.
134. *f.* τὸν ἀγῶνα ποιῖσθαι,
VIII. 3. *f.* 26. *extr.* ἀπὸ πει-
ρου αὐτίαν ποιῖσθαι, VIII.
9. *f.*

4) *Interdum quidem paulo*
minus in promptu ratio est, cur
Medium ποιῖσθαι potius, quam
Actionum ποιῖν, sit adhibitum.
Sic, ubi aliquis dicitur φίλα
ποιῖσθαι τῆσι πόλεσι, *Gratum*
facere civitatibus, V. 37. *extr.*
Sic, προσβολὰς ποιῖσθαι, IV.
128. *extr.* στρατιῇν ἰποίητο
Harpagus, I. 171. *a.* *non suo*
nomine (ut Cambyses II. 1.
b.) sed alterius nomine, nem-
pe Cyri. τοῦτε μνημὴν ἰποιῦ-
μην ait Noster (non ἰποῖον) IV.
16. *ubi non, ut* λῆθην ποιῖσθαι
significat Oblivisci, sic μνημὴν
ποιῖσθαι *Recordari significat*
sed Facere mentionem, quem-
admodum et λόγον ποιῖσθαι
εἶναι, VII. 113. *m.* *quod ali-*
bi quidem frequentius Ratio-
nem alicujus habere significat.
ἀπόμνητα μοιναίμενοι ταῦτα,
IX. 94. *a.* *coll.* IX. 45. *a. N.*

ἢν θυσιῇ τις δημοτικῇ ποιῆται, VI. 57. α. (ἴσα ποιῶν, *Activo verbo, supra vidimus.*)

5) *Quemadmodum latine dicimus, Magni aut parvi Facere, pro Aestimare; sic in graeco sermone verbum Ποίεσθαι cum variis atque variis adjunctis usurpatur, et non solum Opinionem nostram de re aut personā quādam conceptam, sed et consentaneam eidem opinioni Adfectionem animi et Agendi rationem significat: estque iste usus hujus verbi, apud nostrum quidem Scriptorem, latissime patens. De multis pauca atponam exempla. μέγα (scil. πρῆγμα) ποιούμενος ταῦτα, III. 42. m. μέγα ποιεῖνμαι ἀξιούμενος, IX. 111. m. f. μέγα πεποιημένοι (i. q. ποιησάμενοι) περιῖναι τὴν Ἑλλάδα, VIII. 3. α. ὡς ἤκουσι ταῦτα -- μεγάλα ποιεσάμενος, I. 119. α. ταῦτα ἀκούσαντας λέγεται πρῆγμα (nempe μέγα πρῆγμα) ποιησασθαι, VII. 150. f. τοῦτο ἤκουσαν μὲν πρῆγμα μέντοι οὐδὲν ἐποίησαντο, VI. 63. m. f. οὐκ ὅσιον ποιεῖνμαι, II. 86. α. τὰ τοῦ θεοῦ πρὸς βύτερα ἐποιεῖντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν, V. 63. m. δεινὸν χρῆμα (et nuda, δεινόν) ποιῆσθαι, vide in Δεινός, num. 4. et conf. Activum Ποίεω num. 4. Alia vide infra, in Συμφορῇ. περὶ πολλοῦ, περὶ πάλαιου ποιῆσθαι, I. 73. m. VI. 104. α. VII. 181. m. VIII. 40. f. λόγον ποιῆσθαι τινός, ἐν ἀνδραποδῶν λόγῳ ποιῆσθαι, et similia, vide in οὐκ. Λόγος, num. II. 1. διαβαλλόμενος οὐκ ἐν ἐλαφρῇ ἐποιεῖται,*

Non leviter tuli, I. 118. δ. N. III. 154. m. f. N. οὐκ ἐν ἐμοίῳ ἐποιεῖντο, Non eodem loco habuerunt, VII. 138. α. τῶν δὲ -- ἐν ἀδείῃ οὐ ποιεῖται τὸ λέγειν, Non tutum existimantibus, IX. 42. m. τοῖς οὐκ ἐν νόμῳ ποιεῖνται ἰδρύσθαι, I. 131. α. potest intelligi, Non in more habent templa statuere, sed rectius (puto) vulgo interpretantur, Nefas existimant.

6) *Denique ille etiam usus verbi Medii ποιησασθαι, quo significat Faciendum curare, apud Nostrum, rarius quidem, occurrit. Sic certe accipiendum hoc verbum II. 135. m. ubi famosi mulier Rhodopis memoratur ποιεσάμενη ingentes multos ferreos obelos, quos Delphos dono misit.*

Ποίη, ης, ἡ, *Herba. βαθυράτη, IV. 53. m. ἐπιχολαυάτη πασιων ποιῶν, IV. 58. α. τὴν πύλην τὴν ἐκ τῆς γῆς ἀναφυσμένην κατήσθιον, VIII. 115. α. m.*

Ποίημα, τό, *Opus. ποίημα ποιεσάμενη τούτο, Quae opus hoc (nempe, ἐβίλους βουκόρους σιδερέους) faciendum curavit, II. 135. m. ποιήματα χρύσεια, IV. 5. m. χαλκεία καὶ σιδερέα, VII. 84. α.*

Ποίησις, ιος, ἡ, 1) *Confectio. περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μύρου, III. 22. m. 2) Carminum compositio, Ars poetica. Ἑλλήνων αἱ ἐν ποίησιν (scilicet ποίησι suo more scripsit auctor) γαστρῶν, Qui in poetici (in condendis carminibus) versati, occupati fuerunt, II. 82. m.*

Ποιηφασγίευν, *Herbis (nempe oleosis) quae sponte edit tellus,*

eorumque radicibus) vesci. ποικιλαίοις διέζων, III. 25. f. III. 100.

Ποικίλος, η, ον, 1) Variegatus, Versicolor. κιδῶνας χειριδωτούς ποικίλους, VII. 61. a. 2) Perplexus, Ambiguus. Hinc Neutrum adverbialiter positum, η πρόμαντις, χρίουσα κατάπερ ἐν Δελφοῖσι καὶ οὐδὲν ποικιλιώτερον, VII. 111. extr.

Ποίμνη, ης, η, et τὸ Ποίμνιον, Grex. τὰ τε αἰπόλια καὶ τὰς ποίμνας καὶ τὰ βουκέλια, I. 126. a. ubi ποίμνας sigillatim dicit Ovium greges. διδοῖ τὰ παιδία τρέφειν ἐς τὰ ποίμνια, Tradidit infantes pastori ad greges qui illos aleret, i. e. qui illos apud greges aleret, II. 2. a. m. καὶ υμῖν γυναῖκες τε καὶ ποίμνια (alii ποῖμναι) τίνοισιν, III. 65. f.

Ποινή, ης, η, Poena, Ultio, Satisfactio. ποιὴν τῖσαι Ζέρξῃ τῶν κηρύκων ἀπολομένων, VII. 134. f. ποιὴν τῆς Δισσώπου ψυχῆς ἀνελίσθαι, Poenam capere, (Culpæ pretium accipere) pro cæde Æsopi, II. 134. f.

Πολεμαρχίην, vide voc seq.

Πολεμαρχος, ὁ, Polemarchus; apud Athenienses. ὁμόψηφον τὸν πολεμαρχὸν ἰπομύντο τρεῖς στρατηγοῖσι, VI. 109. a. N. ubi etiam, ὁ τῷ κυνέμῳ λαχὼν Ἀθηναίων πολεμαρχίην. Apud Lacedæmonios: ἰσρατήγῃ Εὐαίνετος, ἐκ τῶν πολεμαρχῶν ἀραιρημένος, VII. 173. m. N.

Πολέμιον τινι, Bellum facere, et Πόλεμος, non modo universum Bellum, sed et unum Praeli-um, passim apud Nostrum,

ut apud alios scriptores. Singulos locos enotare neglecti.

Πολέμιος, ὁ, 1) Substant. Hostis. Sic accipiunt etiam I. 78. f. λέγοντες, ἵππον πολέμιόν τι (ἰ-ναι) καὶ ἱππλῦδα: ubi quidem rectius fortasse Adjective intelligas, Bellicum (Ad bellum pertinens) animal esse equum. Equus enim, Lydorum iudicio, qui equitatu ipsi (ut docet Noster I. 79. extr.) maxime valebant, bellicum quidem, nec vero ita facile hostem potuit significare.

2) Ad Adjectivum πολέμιος, Bellicus, pertinet Pluralis, τὰ πολέμια, scil. πηγήματα, Res bellicæ. τὰ πολέμια αἰλῆμος, III. 4. a. N. ubi nonnulli quidem τὰ πολέμια praeferunt, nempe ex scholio. τῶν πηγιαιόντων τὰ πολέμια αἰμίνους, V. 78. a. τὰ πολέμια κάρτα δοκιμος, V. 111. a. ubi miratus sum Schaefero placuisse πολέμια, quod in uno cod. Vind. erat repertum.

3) Alibi quidem Adjectivum πολέμιος significat etiam Contrarius, Adversarius. δύο τὰ μέγιστα, ἴοντα τοὶ πολέμιοι, VII. 47. extr. et 48. a.

Πολεμιστήρῃς, Bellicus, Belli usui destinatus. ἵππον παρὶς τῶν πολεμιστηρίων, I. 192. m. N. ubi πολεμιστήριον, a Sing. ὁ Πολεμιστής, ex Aldino revocavit Wess. (vide Var. Lect.) πολεμιστήρια ἄρματα, V. 113. a.

Πολεμιστής, ὁ, vide voc. praecc. [Πολεμῶν, vide Ἐκπολεμῶν.]

Πολιάς, ἡδος, η, Urbis tutatrix

ἡ Ἀθηναία Πολίς, V. 82. f. N. Conf. Πολιοῦχος.

Πολίξεν, Condere urbem. Non nisi in Praet. Pass. occurrit hoc verbum, apud Herodotum certe, ita quidem πόλις πειόλισται fere nihil aliud significat, nisi Sita urbs, Situm oppidum est. ἐπ' ᾧ ποταμῷ Σούρα πόλις πειόλισται, V. 52. extr. πόλις ἐν αὐτοῖσι πειόλισται ξυλὴν, IV. 108. a. ἐν τῷ (αἰγιαλῷ) Σάλη πειόλισται πόλις, VII. 59. f. Sic et VII. 108. m. VII. 199. a. Etiam de Regionis situ usurpatur; nisi intelligamus, consulto de Pæoniā tamquam de notabili urbe locutos illos homines esse qui Dario dixerunt, ὡς εἴη ἡ Παιονία ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πειολισμένη, V. 13. m.

Πολίτης, εὖ, ὁ, (jon. pro comm. πολίτης) Civis, Popularis. πολίτης πολίτη εὖ πρὸς τὸντοῖς φθάνει, VII. 237. m. τίς τῷσι πολίτησι δοξάειναι, I. 37. f. IX. 33. f. σὺ εἶς ἰόντος πολίτην, cum tu sis noster popularis, I. 120. f. ἰόντι ἡπὶ κατὰ τοὺς πολίτας, H. 129. m. σιωτοῦ πολίτης, III. 36. a. 8q. m. οἱ πολίται, II. 160. m. τῶν πολητίων, II. 167. m. III. 150. a. VII. 155. m. et cet. In πολιτίων tamen, absque ἡ, consentiunt veteres libri, quod sciam omnes. I. 96. f. pro quo formam Nostro usitatam πολιτίων posuerunt Schaaf. et, Borh. quos et ego sequi debueram.

Πολιορκεῖν, Obsidere. Pro πολιορκεῖν, I. 26. a. codd. non

nulli (nescio an etiam plures) πολιορκεῖν, praeferunt. Fut. med. πολιορκησόμενοι jonico more passivā notione pro πολιορκησάμενοι ponitur, V. 34. a. Pro πολιορκημένοι, IX. 117. a. πολιορκίῳ malueram; sed ἐπὶ πνυτάν libri. πολιορκίῳ τὴν Μίλητον, I. 17. a. non de obsidione intelligitur, quae ibid. (sub finem cap.) ἐπιδρὴν dicitur, sed de Incursatione et vastatione agrorum.

Πολιορκία, ἡ, Obsidio. V. 34. f. et alibi. Conf. Πολλές, num. 7.

Πολιοῦχος, ὁ, ἡ, Urbem tenens, Urbis praeses. Ἀθηναία Πολιοῦχος, apud Chios, L. 160. m. ut Ἀθ. Πολίς apud Athenienses.

Πόλις, ἡ, Urbs, Oppidum, Civitas. τῆς πόλεως, τῇ πόλει, αἱ πόλεις, αἱ πόλεις, τῶν πόλεων, ταῖς πόλεσι, τὰς πόλεις, αἱ πόλεις.

Πόλισμα, τὸ, (a verbo πολίξεν) idem fere quod ἡ πόλις, quasi gallice dicas un Établissement, I. 57. m. 96. a. m. VI. 6. m. πόλισμα, ονομαστικῶς καὶ ἰσχυροτάτων Βαβυλῶν, I. 178. a. et b. ubi promiscue πόλισμα, πόλις, et αἶτυ.

Πολιτήν, ἡ, (comm. πολιτεία) Jus civitatis, IX. 34. a.

Πολιτικόν, τὸ, i. q. οἱ πολιταί, Cives, Populares: abstractum, quod adiunt, pro concreto, VII. 103. a.

Πολίχνη, ἡ, (comm. πόλις,) Oppidulum interpretantur. Sed Πολίχνη ἡ Χίον, VI. 26. extr. videtur esse Proprium oppidi nomen. Vid. Not.

Πολλάκι, Sæpe, II. 2. f. *ubi quidem* Todd. nonnulli πολλάκις praeferunt, quemadmodum et alibi passim.

Πολλαπλήσιος, (jon. pro comm. πολλαπλάσιος) Multis partibus major, aut copiosior. Φᾶς ἄλλα οἱ πολλαπλήσια ἀντιδῶσιν, III. 135. f. πολλαπλήσια ἴσθι τοῦ θύρεος ἥπερ τοῦ χειμῶνος, IV. 50. f. δοθῆναι οἱ πολλαπλήσια ἢ Καλλιᾷ, V. 45. f. N. στράτευμα πολλαπλήσιον τοῦ ἡμετέρου, VII. 48. m. Foem. πολλαπλήσιν, VIII. 140, 1. f. 143. a.

Πολλαχῇ, Multis locis, Multis occasionibus, Sæpe, ut idem fere ac πολλάκι vel πολλάκις sonet. πολλαχῇ ἀνίσχον ἡμεωυτόν, interprete Valla, Frequenter me continui, I. 42. *ubi* Wess. cum alijs ἀν ἰσχον legens, Multis me modis continuissem interpretatur: unde ibi notata, Mihi haud satis liquet. τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῇ, καὶ δὴ καὶ etc. Cum sæpe alijs, aut Cum alijs multis modis, tum etc. VI. 21. m.

Πολλαχού, Frequenter, Crebro, Multis nominibus, VI. 122. a.

Πολλός, ἢ, ὄν, (jon. pro comm. πολὺς) Multus, Frequens, Magnus. 1) Perraro, nonnullibi tamen, communis forma apud Nostrum occurrit, certe in Accusat. ut πολὺν χρόνον, III. 57. f. (pro quo est πολλόν χρ. IV. 1. extr. V. 28. a.) et κόλπον πολὺν, VI. 125. m. (vide de utroque loco notata in Var. Lect.) et in Acc. Plur. πολίας

ἀνθρώπους, II. 107. a. *ubi alii quidem* codd. πολλοὺς exhibent. Nominativum plur. πολῖς etiam ex Herodoto citavit Gregor. in dialect. jon. §. 16. sed in Musis verba, quae ab illo citantur, non meminisse legere. In Neutro, πολὺ, cum alibi, tum II. 106. extr. *ubi* πολὺ τῆς ἀληθείης ἀπολειμμένοι. Sic πολὺ τι ms. F. III. 38. a. *ubi alii* (quod sciam) omnes πολὺ τι praeferunt, formam alioqui non usitatam Nostro, nisi in uno composito nomine, πνυλοπλάνκτον ἴθνος, I. 56. m. si genuina ibi ista scriptura: in reliquis quidem compositis apud eundem Nostrum communis forma πολὺς constanter servatur, ut πολυάργυρος, πολύγυος et cet. Haec de Formâ vocabuli; superest ut de Usu ejusdem oariis in dictionibus nonnihil subjiciamus.

2) πλῆθος πολλόν, Ingens, Vasta multitudo, I. 141. a. χῶρος πολλός, Ampla, Vasta regio, IV. 39. m. Sic λίμνη μεγάλη τι καὶ πολλή, Lacus magnus et amplus, IV. 109. m. f. Tum ibid. ἐν τῇ ἰδῇ τῇ πλείστη, In densissimâ sylvâ interpretatus sum; poteram in frequentissimâ ponere. μέγας καὶ πολλός ἐγένεο, Magnus et amplus (sive late potens) factus es, VII. 14. b. ἴθνος πολλός est Frequens, i. e. Copiosus, Numerosus populus, IV. 22. a. Sic et πλείστοι, IV. 20. a. intelliguntur Numerosissimi.

3) παρ' ἡμέας περὶ σίω λόγος ἀπίκται πολλός, I. 30. m. ου-

καὶ αὐτοῦ ἢ πολλὸν παρὰ τῷ βασιλεῖ, III. 137. *f.* πολλὸν ἢ τοῦτο τὰ ἔπος, Frequenter repetebatur hoc verbum, II. 2. *f.* ὡς ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, Ut vulgo rarrant Græci, I. 75. *m.*

4) ἢ πολλός (Frequens, *i. e.* Multum et frequenter) ὑπὸ παντός ἀνδρός αἰνεύμενος, I. 98. *a.* πολλός ἐνίκειτο λέγων τοιαύτη, VII. 158. *a. N.* *ubi* πολλός (*ut monuit Wess.*) Adfectum et vehementiam exprimit. Similiter, πολλός ἢ λυσσόμενος, IX. 91. *a.* *et* πολλός ἢ ἐν τοῖσι λόγοισι, εἰς κάρτα δόμονος, Multa magno cum adfectu verba fecit, VIII. 59. *a.* *quod* plaurioribus verbis ait, ἔλεγον πολλὰ, εἰς κάρτα δόμονος, III. 46. *a.*

5) *Neutrum* πολλὸν absolute ponitur variis modis. τὸ πολλὸν ἡγιάται ισχυρὸν εἶναι, In multitudine existimant inesse robur, I. 136. *a.* *Plural.* τὰ πολλὰ πάντα, *adverbialiter*, Frequentissime et maximopere. Ἀργεῖοι καὶ Ἄργος (in Homericis carminibus) τὰ πολλὰ πάντα ὑμνέσται, V. 67. *a.* *ubi* commode reddere possis, Fere non nisi Argivi et Argos laudantur; *quemadmodum* ἔθνη, τὰ πολλὰ πάντα (Pleraque ex parte, Fere non nisi) ἀπ' ὕλης ἀγρίης ζῶντα, I. 203. *m.* *Ægyptii*, τὰ πολλὰ πάντα, Plerisque omnibus in rebus, contrarios aliis hominibus mores habent, II. 35. *a.* (*Sed* πρὸς τῶν δὲ τῶν πάντων πολλῶν, V. 120. *extr.* non significat id quod imprudens equidem in latinâ versione posui, Ceci-

dere plerique omnes; *verum*, Ceciderunt ex omnibus (*αὐτῶν*, ex omnibus sociis) multi, *aut*, *ut Valch. interpretatus est*, in universum multi.) Rursus Singularis πολλόν, *absque articulo*, *passim* refertur ad Tempus: *ut*, ὡς δὲ πολλὸν τοῦτο γίνετο, Id quum diu factitarent, IV. 126. *a.* Sic κατέχων πολλὸν τοὺς ἄλλους, Diu detinens cæteros, Multam moram injiciens cæteris, VI. 129. *a.* *Alibi* ad Spatium refertur, *et* Multum *vis*, Longum iter significat. εἰς τῆς Καρχήδος οὐ πολλὸν ὑπεβῆναι εἰς τὴν Μηδικήν, I. 104. *m.* τὸ ἔθνος τοῦτο πέμεται τῇ πρὸς ἡμῶν χωρῇ τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ πολλόν, II. 32. *a. m.* *Et inde ductâ metaphora*: ἀπέφυγε πολλόν (longo intervallo) τοὺς διώκοντας, VI. 82. *extr.* *ubi* de persecutione coram judice, de intentatâ lite capitali agitur. Similiter dictum est illud, πολλὸν ἀπεμαρτήσας, VI. 138. *m.* Eodem pertinet, quod πολλῶν passim ita adhibetur, *ut latinum* Multum, quum Multum interesse dicimus. ἔφασκεν πολλὸν εἶναι αὐτίαν τὸ μέιστον, I. 126. *m.* οἱ Μάγοι κεχωρῆσθαι πολλόν τῶν ἄλλων ἀνδράπων, I. 140. *m.* 172. *m.*

6) Denique, *ut in communi sermone graeco Comparativis*, *ac subinde etiam Superlativis*, πολὺ adjicitur, idem ac πολλῶν valens, Multo, longe, sic πολλὸν apud Nostrum. πολλὸν ἐλάττωσεν, I. 77. *a.* πολλὸν ἀλαμώτερος τῶν προγόνων, I. 103. *a.* ἄχθεια ἐν

νατώτεροι πολλὴν φέρειν, III. 102. *extr. ubi πολλῶν οἷα uni aut duobus codicibus ex scholio adhaesit. Sed πολλῶν ἀγνίστις tenent omnes*, I. 134. *a. quod respondet praecedenti ibidem ὑποδίστις ὀλίγω. Rursus οὐρο, Αἴγυπτον πολλὸν δουλοτέραν ποιήσας*, VII. 7. *m. ex plerorumque librorum consensu; et πολλὸν κρίσσειν*, VIII. 136. *f. πολλὸν τι μέλιστα πάντων, Longe maxime omnium*, I. 56. *a. sed πολλῶν πλείους, Longe plurimos*, V. 92, 5. *extr. νίας πολλῶν πλείους*, VIII. 42. *extr. Subinde vero etiam, pro πολλόν, communem formam πολὺ tenet; ut, ἡνὶ πολὺ πλείων*, VII. 160. *m.*

7) *Comparativus*, Πλείων, *gen. πλείους et contr. πλεῦνις. Neutr. πλεόν, contracte πλεῖν: semel (quod adnotaverim) πλεῖον tenent libri omnes* I. 192. *m. Masculini et foemini generis exempla de multis pauca hic subijciam. Genit. sing. πλεῦνος*, I. 97. *a. 202. m. et Foemin. πολλῶν πλεῦνος εὐτυχίης*, III. 40. *a. Masculini aliud e Nostro exemplum citat Suidas (voc. Πλευνος) hujusmodi, ὡς δὲ τοῦ πλεῦνος ἰδίητο ἢ πολιορκίῃ, ἀπηλλάσσοντο: quae verba ubinam in Musis legantur, mihi nunc non succurrit. Accus. sing. οὐ πλεῦνα χρόνον*, IX. 111. *f. sed et τὸν στρατὸν τὸν πλείω*, VI. 28. *extr. et τὴν πλείω στρατιήν*, VI. 81. *a. Nominat. plur. πλεῦνις, Plures*, I. 82. *m. II. 63. a. Sed οἱ πλεῖνις, Major pars, Plerique*, II. 120. *a. αἱ πλεῦ-*

νις, I. 199. *a. Genit. plur. νίων (vel νηών) πολὺ πλείων*, VII. 160. *m. IX. 38. a. Dativ. plur. pro πλείοι apud Nostrum (locum jam indicare non valeo) mss. Arch. et Vind. πλείοις praeferunt. Accus. plur. πολλῶν πλείους, Multo plures*, I. 211. *f. τοὺς πλείους, Majorem partem*, I. 106. *m. Sic τὰς πλείους τῶν γυναικῶν*, I. 1. *f. ἀναφέρειν ἐς πλείους, Cum pluribus communicare*, III. 72. *f. Sic, περὶ σπονδῶν ἀνοίσται ἐς τοὺς πλείους, i. q. ἐς τὸ πλεῖθος, ἐς τὸν ἄμυνον*, VII. 149. *m.*

8) *Neutrum Comparativi*, Πλεῖν, *ut, καὶ πλεῖν ἔτι τοῦτο καὶ ἴλασσαν*, II. 19. *a. ἐγὼ αὐτῆς (τῆς συμφερέῃς) τὸ πλεῖν (Majori ex parte, Maxime) μέτοχος εἰμι*, III. 52. *m. προαιδότες πλεῖν τι*, IX. 41. *f. Semel Πλεῖον*, I. 192. *m. ex librorum fortasse arbitratur. Plerumque Πλεῖον partim adjectivè positum, partim adverbialiter. πολλῶν πλείω εἶχον τῶν Λακεδαιμονίων, Multo plus habuerunt quam Lacedaemonii, i. e. Multo eis fuerunt Superiores*, IX. 70. *a. Similiter, πλείον αἰεὶ κατὰ ὑμῶν ἐφερόμεθα, Semper vobis fuimus Superiores*, VIII. 29. *a. εἴ τι ἰνὸς πλείω, Si quid amplius video, (nempe, Amplius quidem quam id quod in oculos incurrit), I. 89. a. οὐδὲν ἔτι πλείον ἐγένετο τούτῳ*, IX. 107. *f. et 121. extr. quibus quidem ambobus in locis fortasse pro more suo Herodotus οὐδὲν ἐπὶ πλείον, eandem in*

sententiam, scripserat, ut VII. 42. a. ubi oide Not. et locos ibi citatos; II. 171. a. (ubi idóti μοι ἐπὶ πλείον περὶ τούτων) V. 51. extr. ubi junguntur ἐπὶ πλείον (sive und voce ἐπιπλείον) ἔτι, tum V. 125. b. ubi ἐπὶ πλείον ἢ πρότερον, denique IX. 41. a. ubi οὐδὲν ἐπὶ πλείον ἐγίνετο τούτων, consentientibus libris omnibus. πλείον adverbialiter positum, Magis, cum alibi habes, tum in istâ dictione, πλείον μίνοι ἴφρι οἱ ἢ γνώμη etc. VIII. 100. a. conf. Γνώμη, num. 2.

9) *Superlativus Πλείστος, ut in communi sermone. Inde formula, πλείστοι ὅσοι, de quâ in voc. Όσος. Superlativus loco Comparativi positus: πλείστα θωμάσια ἔχει ἢ ἄλλη πᾶσα χώρα, II. 35. a. N. ubi per ellipsin post πλείστα intelligitur καὶ πλόνια. Denique notentur dictiones hujusmodi, ταύτη καὶ μάλλον τῇ γνώμῃ πλείστος εἰμι, VII. 220. a. et aliae eodem pertinentes, quas supra sub voc. Γνώμη num. 2. adposui.*

Πόλος, ου, ὁ, Polus, Horologium; sive potius Instrumentum definiendis anni partibus inserviens, II. 109. f. N.

Πολυάργυρος, ὁ, ἡ, Multum argenti possidens. Λυδοὶ πολυαργυροῦσται, V. 49. m.

Πολυαρκής, Ad multa sufficiens, Multis modis utilis et fructuosus. πολυαρκέστατος ποταμός, Uberrimus fluvius plurima et multiplicia comoda præstans, IV. 53. a.

Πολύγονον ζῶον, Foecundum, Foecutu abundans animal, III. 108. a.

Πολυήματος, ὁ, ἡ, Valde amabilis. πολυήματος - Λιβύη, IV. 159. in Orac.

Πολύκαρπος, ὁ, ἡ, non solum Multos fructus ferens; sed et, apud Nostrum quidem, Multos fructus capiens; Opulentus, præsertim terræ frugibus. Φρύγες πολυκαρπώτατοι καὶ πολυκαρπώτατοι, V. 49. m.

Πολυμηκάδης αἰγίς, VIII. 20. in Orac. Multum-mecantes.

Πολυπλάνης ms. F. l. 56. m. ubi vulgo Πουλυπλ. quod vide infra.

Πολυπρηγμοσιῖν, Res novas moliri, III. 15. a. Adfinis est formula, τί πολλά πρήσσεις; Car rebus alienis te immisces? V. 33. f.

Πολυπρόβατος, Multos greges alens, vide in Πολύκαρπος.

Πολύς, οἶδε Πόλλος.

Πολύτιτος, ὁ, ἡ, Valde honoratus, et Valde honorandus, ut in Orac. εὐτίς σε τίει, πολύτιτον εἶντα, V. 92, 2.

Πολυτροπή, ἡ, Versutia, Astutia. πολυτροπή περιγινέσθαι τοῦ βασιλῆος, II. 121, 5. m.

Πολυφάρμακος, ὁ, ἡ, Multa veneficia habens. πολυφάρμακε Κίρκη, Vit. Hom. 32. f. in Carm. quod Caminus inscribitur.

Πολύφημος, ου, ὁ, ἡ, aliis passim, Famosus, Celeber, sed apud Nostrum in Orac. active, Clamosus. ἐς πολύφημον ἐξέπικαντας, V. 79. a. N. quod ibid. interpretantur ἀλίσην, Concionem populi.

Πολύφορος, ὁ, ἡ, Multas habens sarcinas, Opulentus. οὐ πολύφορος, ἀλλὰ βραχίαι τοῦ βίου ἔχων, *Vit. Hom.* 1. m.

Παλυφροσύνη, ἡ, Versutia. ἐπιπληχθαι ἐπὶ τῇ παλῳ. τι καὶ τόλμη τάνθρωπου, *V.* 121, 6.

Παλυνήφιος, ὁ, ἡ, Gen. παλυνήφιος, *penult. longā, utinēhmis, idos penult. productā, (non, ut alii, παλυνήφιος, idos: conf. Eustath. Iliad. α. p. 20, 25. ed. Bas.)* Calculis, Lapillis abundans. παλυνήφιδι παρ' Ἑρμοι, *in Orac. I.* 55. *conf. Var. Lect. et Not.*

Πόμα, τὸ, Potus. πόμα εἶναι γάλα, *III.* 23. a.

Παμπή, ἡ, Missio, Missus. θείη πομπή χριώματος, Divinitus missus, Instinctu, Impulsu divino usus, *I.* 62. f. (*idem quod εἰδισάζω, cap. 63. a.*) *III.* 77. a. *N.* *IV.* 162. m. περιπίπτειν σφι κίλητα θείη παμπή, *VIII.* 94. a.

Παμπός, οὗ, ὁ, Comes qui aliquem deducit. παμπους ἄμα (σὺν σοι) πέμψω, *I.* 121. m. 122. m.

Ποιεύεσθαι, Passio. Occupari. περὶ τοῦ γαλμα πιπνέσθαι (ἢ q. πιπνόνται,) Circa simulacrum occupati sunt, *II.* 63. a.

Πόνος, ου, ὁ, Labor; usurpatur de Belli labore, de Gravi et periculoso conflictu. ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ (Marathonia pugnā) ὁ πολέμαρχος διαφθίρεται, *VI.* 114. a. *N.* ubi temere olim glossa πολίμῳ pro πόνῳ in contextum recepta erat. Pariter ἐν τῷ πόνῳ τούτῳ, *VIII.* 89. a. ubi de Prælio navali ad Sala-

minem. *Sed et VII.* 190. a. ubi de Tempestate agitur quas Persicam classem adflixit, ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ αὐτ, In hac calamitate.

Ποντικός δένδρον, Pontica arbor, Corylus, *avellanas ferens, IV.* 23. m.

Ποντοπόροι ναῦται, *Vit. Hom.* 19. a. Pontigradi nautæ.

Πόντος, ου, ὁ, Mare. Sic de Mari Ægeο. τῇτι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ νήεσσι, *II.* 97. a. Et nude ἐς τὸν πόντον, *IV.* 99. m. *N.* ubi intelligitur Mare adluens Atticam illamque circumfluens; sed eodem cap. paulo ante, ἐς Πόντον intelligitur in Pontum Euxinum. Rursus *IV.* 177. a. de ord quædam Libyæ loquens, αὐτῇ προέχουσιν ἐς τὸν Πόντον dicit, πόντον mediterraneum mare intelligens. Denique *IV.* 8. a. insulam Erytheam prope Gades ἔξω τοῦ Πόντου sitam memorans, πόντον videtur Univerſum mare mediterraneum dicere; quænamquam ibid. paulo ante εἰ τὸν Πόντον οἰκόντες haud dubie sunt Pontii Euxini accolæ.

Πορεύεσθαι, ut vulgo, sic apud Nostrum, Abire, Discedere; Proficisci. πορευόμενοι παρὰ βασιλῆος, *VI.* 95. a. ἐφόμισεν εἰ πορεύεσθαι ἐπιχειροῦν, ἢ τε καὶ μὴ διαπορεύεσθαι ἀπαλλασσεσθαι, *IX.* 54. f. et cet. Sic vulgo etiam accipiunt, *VIII.* 107. f. νῆας διαφυλάξουσας τὰς σχεδίας πορευθῆναι βασιλεῖ, ubi intelligunt Naves custodituras regi pontes (ὡς πορευθῆναι) qui-

bus transiret et in Asiam discederet. Quā in interpretatione, quod ad sententiam spectat, nihil desideres; sed videndum tamen ne Passivo verbo πορεύειν alia quaedam vis insit. Mihi quidem oborta suspicio erat, Activum πορεύειν non solum, ut vulgo interpretantur, Mittere aut Adducere significare, verum etiam (fere ut στέλλειν) Ad iter parare; unde praescriptis verbis, vi Passivae vocis, haec inesset sententia: Naves custodituras pontes ut essent regi ad transeundum parati; vel, observaturas, curaturas, ut pontes regi ad transeundum essent parati.

Πορθείν, 1) Vastare, Diripere, Populāri, Evertere. πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθείτο, I. 84. f. τοὺς χώρους αἰτίαν ἐπόρθεον, I. 58. f. τὰς πόλιν ἐπόρθησαν, IV. 148. extr. V. 116. extr. 2) Oppugnare. χώματα χῶν πρὸς τὰ τεῖχεα ἐπόρθεε (τὰς πόλιν), I. 162. extr. Sic et Diodor. Sicul. cum alibi, tum XV. 4. τὴν πόλιν ἐπόρθουν κατὰ γῆν ἅμα καὶ κατὰ θάλασσαν.

Πορθεύεσθαι, Navibus trajicere, II. 97. a.

Πορθεύς, εἰς, ὁ, Portitor, Navita qui homines trans fluvium aut trans mare pervehit, I. 24. a. m.

Πορμύιον, τὸ, (i. q. πορμύειν) Ponto; Navis portoria, transvehendis hominibus aut mercibus inserviens. ἄλλον ἄλλῃ ἀγνέοντας σιτία ὀλκᾶσι τε καὶ πορμύίοις, VII. 25. m. N. ubi πορμύειν praefert ms. Arch.

(tamquam a Sing. ἡ Ποσιδήϊα) quod non aspernabatur Wess. Inde Ποσιδήϊα τὰ Κικκίρια, Loci nomen ad Paludem Maeotidem, IV. 12. a. N. et 45. a. Apud Stephanum Byzantium Ποσιδήϊα.

Πορμός, ὁ, Fretum. κατέχω μέχρι Μονυχίας πάντα τοὺς πορμόν τῇσι πλοῖσι, VIII. 76. m.

Πόρος, ου, ὁ, 1) Trajectus, et per metonym. Pons qui praebet transitum. Sic λυσάντας τοὺς πόρον, IV. 136. f. idem valet ac τὴν γέφυραν paulo ante ibid. Sic et IV. 140. f. Et λύσαντας τοὺς πόρον, VIII. 111. 3. idem sonat ac λύσαντας; τὰς γεφύρας, VIII. 108. a. m. Denique VIII. 115. a. αὐτὸ ἀπακνίσται εἰς τοὺς πόρον τῆς διαβάσεως, Pervenit ad locum ubi (scilicet, ad pontem per quem) trajecerat fretum. 2) Via ac ratio pervenendi ad id quo tendimus. ὡς οὐκ ἔδυνάτο πόρον οὐδένα τοῦτω ἀνευρίν, II. 2. a. ἐπὶ οὐδὲ πόρος ἐφαίνετο τῆς ἀλώσεως, III. 156. m. f.

[Πόρῳ, vide Πρόσω.]

Πορύνειν, Praebere, Parare, Curare, Administrare. περὶ πλείστου ἡγοῖ τὰ τοῦ θεοῦ πορύνειν, IX. 7. a. conf. Πρεσβύτερος.

Πορφυρεὺς, εἰς, ὁ, Purpurarius, συμμίσγοντι ἀνδρὶ πορφυρεῖ, IV. 151. m.

Ποσιδῆϊον, εἶδος, ὁ, qui vulgo Ποσιδῶν, Neptunus, I. 50. f. et cet. Vide Indic. Rer. et Pers.

Ποσιδάων, in Vit. Hom. 17. f.

Ποσιδήϊον, τὸ, Neptuni templum. κόλπον τὸν ἐπὶ τοῦ Ποσιδήϊου, Ad Neptuni templum. Alibi,

τοῦ Ποσιδίου ὁ πῆς, VIII. 129. f.
 Πόσις, ις, ῆ, Compotatio. ἰλα-
 δὲν συγγινώσθαι εἰς πόσιν, I. 172. m.
 Ποσειπποτος, ὁ, ῆ, Pedibus pul-
 satus saltando, I. 66. m. in
 Orac.
 Πότιμος, ὁ, ῆ, Potabilis. τὰ
 πότιμα ὕδατα, VIII. 22. a.
 Πότνια, αἱ, Eumenides. τὲ τῶν
 Ποτνιῶν ἱρόν, IX. 97. a. πότνια
 Νίκη, Alma Victoria, VIII. 77. f. in Bacidis oraculo.
 Ποτνιαόκτορ, ὁ, ῆ, Dominatu
 venerandus. Σμυρνή ποτνιαό-
 κτον, Vit. Hom. 14. m.
 Ποτόν, τέ, Potio, Potus. εἶτα
 καὶ ποτά, V. 34. a.
 Πουλύ τι, πρό πηλύ τι, III. 38.
 a. et Πουλυπλάητην ἔδος, I. 56. a. vide supra in Πολύς,
 num. 1. Etiam pro Πολυούχου,
 I. 160. m. olim Πουλυούχου ede-
 batur. vide Var. Lect.
 Πούς, ποδός, ὁ, Pes. ἰάπων ὡς
 ποδῶν ἑκάστος ἵχον, IX. 59.
 f. Ἀθηναῖοι ὡς ποδῶν ἵχον τὰ-
 χιστα ἐβοήθειον, VI. 116. a.
 ξύλινον πόδα, IX. 37. f. Pes
 mensura, quatuor continet
 palmas: τῶν ποδῶν τετραπαλαί-
 στων ἴοντων, II. 149. f.
 κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων,
 E vestigio me sequens cum
 exercitu, IX. 89. m.
 ἐν ποσὶ, Ante pedes, In pro-
 ximo. πάντα τινὰ τὸν ἐν ποσὶ
 γινόμενον, Obvium quemque,
 III. 79. a. αἱ χεῖρες τῶν κολλο-
 σῶν (Manus ligneorum colos-
 sorum, quae vetustate deci-
 derant) ἐν ποσὶ αὐτίων εὑῆσαι,
 Ante pedes, (Ad pedes) illo-

rum jacent, II. 131. extr.
 ἐκ ποδῶν, Procul. βουλόμην
 ἐκ ποδῶν εἶναι, VI. 35. f. (ubi
 alii quidem ἐκ ποδῶν und voce.)
 ὡς ποδῶν ἵχον, VI. 116. a. m.
 IX. 59. b. τῇ κατὰ πόδας ἡμέ-
 ρῃ, Proxime insequente die,
 ex Herodoti libro III. citat
 H. Steph. in Thes. Gr. Ling.
 T. III. 503. h. et post illum
 alii: quorum verborum in Mu-
 sis sedem subtilius indicare
 nunc quidem non possum.
 Πρίπι, Decet. Construitur cum
 Infinitivo, sive expresso sive
 (ut saepe apud Nostrum) sub-
 intellecto. Sic, τίσασθαι οὐ-
 τω ὡς κείνους πρίπι, nempe ὡς
 πρίπι τίσασθαι ἐκείνους, IV.
 139. f. ἀπῆλλαξεν οὕτω ὡς
 κείνους ἔπριπε, VIII. 68, 1.
 extr. ubi, sicut et in su-
 periori exemplo, verbum πρί-
 πι non Accusativum regit, sed
 subintellectum Infinitivum ἀ-
 παλλάξαι, cui junctus est Ac-
 cusativus, κείνους: Ita accepti
 sunt uti æquum erat ut illi
 acciperentur. Similiter, in illā
 phrasi, Τωγάρ σφι Μαρδόνιος
 δίκας δώσει τοιαύτας εἰς ἐκείνοις
 πρίπι, VIII. 114. extr. idem
 verbum πρίπι non regit Dati-
 vum ἐκείνοις, sed regitur
 hic dativus a subintellecto ver-
 bo δίδόναι, Talem illis poe-
 nam dabit, qualem æquum
 est dare talibus hominibus.
 Conf. Ἐμπρίπειν.
 Προβυγενείη, ἡ, q. προβύτερον
 εἶναι τινος, Natu majorem esse,
 VII. 2. m. N.
 Προβυγενίη, ἡ, Primogenitura,
 quasi dicas Prioritas nativita-

tis. κατὰ πρεσβυτάτην τιμίμα-
ται μάλλον, VI. 51. *extr.*

Πρεσβύτερος, Antiquior, Hono-
ro dignior. τὰ τοῦ θιού πρε-
σβύτερα ἱκανῶς ἢ τὰ τῶν ἀν-
δρῶν, V. 63. *a. m.* (*Conf.* *Per-*
senn.) *De Antiquitate gene-*
ris habes II. 2. *extr.* πρεσβυ-
τέρους ἢ. *q.* πρετέρους *ibid.* *a.*

Πῆγμα, το, (*jon. pro comm.*
πᾶγμα), 1) *Res, Negotium.*
σοὶ δὲ καὶ τούτοις πῆγμασι τί
ἐστὶ; Tibi et hisce rebus quid
commune est? *Ad te quid*
pertinent hæc res? V. 33. *f.*
N. σοῖσι τε καὶ Ἀθηναίοις ἴ-
ναι μηδὲν πῆγμα, Sibi nihil
esse negotii cum Atheniensibus,
V. 84. *extr.* *Etiam de*
Personâ vocabulo πῆγμα uti-
tur Noster. ἢν μέγιστος πῆγ-
μα Δημοκίδης παρὰ βασιλῆϊ, III.
132. *extr.*

2) *Nudum voc.* πῆγμα *va-*
let etiam idem ac μέγα πῆγ-
μα, Res magni momenti. ταῦ-
τα ἀκούσαντας λέγεται πῆγμα
ποιήσασθαι, VII. 150. *f.* ταῦ-
τα ἤκουον μὲν, πῆγμα μέντοι
οὐδὲν ἰποιήσαντο, VI. 63. *m. f.*

3) πῆγμα, *Res facienda,*
Res utilis aut necessaria. εὐ-
ρισκε πῆγμα ὅτι ἴναι *seq. Inf.*
Reperit e re suâ, Necesse sibi
esse, I. 79. *a. N.* οὐδὲν ἂν εἴη
πῆγμα γνώμας ἐμὲ σοι ἀπο-
φαίνεσθαι, Nil opus fuerit ut
ego *etc.* I. 207. *a.* ὡς ἀπαλ-
λάσσεσθαι πῆγμα εἶναι, IV. 11.
m. N. εὐρισκέ ὅτι οὐ πῆγμα εἶ-
ναι στρατευσθαι, VII. 12. *a.*
N. πῆγμα ἂν μῶνον ἢν *seq.*
Inf. Una res facienda hæc fo-

ret; Nullâ aliâ re opus fo-
ret, nisi ut *etc.* VII. 130. *m.*
(*Conf.* Δίεσθαι, *num.* 3.)

4) πῆγμα, *Res molesta,*
Molestia. ἵνα φερόμενον τὸ δελ-
τίον μηδὲν πῆγμα παρέχῃ εἰ
πρὸς τῶν ὁδοφυλάκων, V. 239.
m. f. πῆγματα ἔχειν, *cum*
Participio, VII. 147. *m.*

5) τὰ πῆγματα, *Opes, Po-*
tentia, Imperium. κατὰ πόλιν οὐσίς
τὰ Περσικὰ πῆγματα, III. 137.
a. μεγάλα πῆγματα μεγάλοι
σι κινδύνους ἰδέλει καταμίσσθαι,
VII. 50, 2. *m.*

Πηγματεύεσθαι, *Occupari, Ne-*
gotium suscipere. οὐδὲν εἶναι
πηγματευθῆναι (*scil.* πρὶ τῷ
νικῶν), II. 87. *extr.*

Πῆξις, *us, ñ, non solum Actio,*
sed et Casus, Sors, Calami-
tas; a formulâ εὐ οὐ καὶ
πραττῶν derivato hoc usu. ἀπὶ
κλαίει πᾶσαν τὴν ἰουταῦ πῆξιν,
II. 65. *extr. conf. cap.* 64. *a.*

Πῆσις, *ios, ñ, Venditio.* ὡς π
καὶ πῆσι (ἴσως πῆσι) χρέωται,
I. 153. *m.* σκίρουνσι τὸν εἶνα
ἐπὶ πῆσι (ἴσως πῆσι), IV. 17. *b.*
Conf. Πιπῆσιαι.

Πῆσσειν (*Atticum πᾶσσειν*) 1)
Agere, Facere. τί πολλὰ πῆσ-
σεις; V. 33. *f.* (*Conf.* Πλυ-
πημονεῖν.) δηλώσαι τὰ πῆσ-
σόμενα, II. 162. *f.* ἔσπερ τῇ
Κυπρίῳ ἀπίστασιν ἐπῆξε, V.
114. *b.* ὁ ναυτικός τὰ ἐμπόλια
πῆσσαν τοῦ πιζοῦ, VII. 58. *a.*
τῷτὸ ἂν ὑμῖν ἐπῆσσαν, IV.
119. *m.* *ubi Dativus ὑμῖν non*
(ut dormitans equidem in lati-
nâ versione acceperam) a ver-
bo ἐπῆσσαν, sed a prono-

mine τούτο, pendet. (Cf. supra in Autós.)

2) εὖ *vel* κακῶς *πρήσσειν*, Rem (Res suas) bene aut malo gerere, Prospero aut malo uti successu. καὶ μὲν εὖ πρῆσσοντα λίσπειν, I. 42. a. V. 24. f. πρῆσσειν ἢ δύναίτο ἄριστα, V. 30. f. κακῶς πρῆσσοντες, V. 34. f. 35. a. Μαρδόνιον Φλαύως πρῆσσοντα τῷ στόλῳ, VI. 94. m. *Subinde, ubi Pessimus fuit successus, nude οὕτω ἱπρήξαν dicere amat Noster*, Hac fortunā (nempe, Hac calamitate) usi sunt, III. 25. extr. N. VI. 44. VIII. 129. extr. N. Φάμενοι οὐδὲν ἄμεινον πρῆσσειν εἰκύντες Λιβύην, Dicentes non melius secum agi quod Libyam habitent, IV. 157. a. *Notanda vero ἀντακολουθία constructionis*, IV. 156. a. N. συγκρίζουσι (nempe αὐτοῖς) - - ἄμεινον πρῆξιν, *ubi ex justā structurae ratione aut συγκρίζοντας ἄμεινον πρῆξιν oportebat; aut συγκρίζουσι ἄμεινον ἔσσεσθαι*

3) πρῆσσειν *et* πρῆσσεισθαι, Exigere tributum, pecuniam, poenam. Θορεν ἐπρῆσσειν παρ' ἐκαστῶν, I. 106. a. N. καὶ αὐτοὺς ἐκατὸν τάλαντα ἱπρήξαν, III. 58. extr. πρῆσσεισθαι ἀργύρισι, II. 126. a. *et* m. τοὺς Αἰγινάτας πρῆσσεισθαι, Ab Aeginetis poscere tributum quotannis persolvendum, V. 84. b. *Conf.* Συμπρῆσσεισθαι.

[Προστέυειν, *vide* Διαπρηστ. *et* Διαδρηστ.]

Πρηστήρ, ἥρος, ὁ, Fulgur, Fulmen. βρονταὶ τε καὶ πρηστήρες ἐπισπέντουσι, VII. 42. f.

Πρητήριον, τὸ, Forum rerum venalium. ἵνα σοὶ ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον, VII. 23. extr.

Πρηύνειν, (*jon. pro* πρᾶύνειν) Mitigare. πρηϋνόμενον τοῦ χειμῶνος, Mitescente hyeme, II. 25. m.

Πρῦς, (*jon. pro* πρᾶς) Lenis, Mitis, Placatus. *Comparat.* οὐδὲν ἐγίνετο πρῦντερος, II. 181. a.

Πρίασθαι, Emere. I. 60. extr. *Conf.* Ὠρίσθαι.

Πρὶν, Prius, Antea. τίμα μίζονα τοῦ πρὶν γινομένου τέριος, VIII. 37. m. πρὶν ἂν, *et* πρὶν ἢ *aut* undā voce πρῆ, Prius quam. 1) *Sequente Subjunctivo*: οὐκ αἴνῃ πρὶν ἂν διαφύγη, III. 109. m. *ubi alii quidem ἂν non agnoscunt.* οὕτι τοῦ χρυσοῦ ἄπτισθαι πρὶν ἂν σοὶ ἀπιδῶθῃ *etc.* IV. 196. f. οὐκ ἴσθι χρήσιν πρὶν ἢ τον νηὶν ἀνορθώσωσι, (*alii quidem ἀνορθώσωσι male*) I. 19. f. Φάς οὐκ ἐπαναστήσειν τὴν στρατιὴν πρὶν ἢ ἐξίλῃ σφάας, VI. 33. m. *Similiter olim edebatur* μὴ πρῆτιρον ἀπαναστῆναι πρὶν ἢ ἐξίλῃσι Θηβας, IX. 87. a. *ubi p. r. ignorant mss. libri omnes.* Ρυρ-sus oero, οὐ πρότερον παύσεμαι πρὶν ἂν ἴδω τὰς Ἀθῆνας, VII. 8, 2. m. *ubi p. r. agnoscunt libri omnes, sed nonnulli ex abundantia* πρὶν ἂν ἢ *praefertunt.* οὐκ ἔστι οὕτως ἐξίσι πρὶν ἢ θύσεισθαι μίλλῃ, VII. 197. m. *ubi μίλλῃ praefert ms. Arch. contra constantem Scriptoris morem.*

2) *Alibi sequitur Infinitivus.*

οὐ πρότερον θάπτεται ἢ νίκης
πρὶν ἂν - - ἰκανοῦσθαι, I. 140.
a. πρὶν ἢ Ὑαμιλίτην βασιλεῦ-
σαι, II. 2. a. πρὶν ἢ ἀποστεῖλαι
τὴν στρατιήν, IV. 167. a. πρὶν
ἢ Ἰωάνη ἀποστεῖλαι, V. 65. f.
πυθόμενος τὸν πάντα λόγον πρὶν
ἢ - - ἰμβαλεῖν, IX. 13. a.
Sed, quod libri nonnulli, IX.
93. f. praeferunt, πρὶν ἢ δίκας
δῶσει, id quidem mendosum
est: nam, si Infinitivum ibi
ponere voluisset auctor, non
Futurum dῶσειν, sed Aoristum
δῶναι erat positurus; quare
recte ibi alii, πρὶν ἢ δίκας δῶσι.
Etiā nudum πρὶν absque ἢ vel
ἂν, Priusquam. πρὶν ὧν πα-
ρεῖται ἐκείνῳ, VIII. 144. extr.

3) *Etiā praeposito artic.*
Τὸ πρὶν vel Τοπρὶν, Olim,
cui opponitur νῦν, I. 129. extr.
Πρὸ, *Præpositio regens Geniti-*
um, 1) Ante, ut vulgo; cum
de Loco tum de Tempore. πρὸ
τῆς ἀκροπόλεως, ὅπως δὲ etc.
VIII. 53. a. πρὸ τῆς Πλαταιέων
πόλεως, IX. 52. a. πρὸ τούτου
(scil. τοῦ χρόνου), et brevius
πρὸ τοῦ, aut undā voce προτοῦ.
τούτου ἐστὶ τὸν χρόνον, καὶ πρὸ
τοῦ, vel προτοῦ, al. καὶ τὸν πρὸ
τούτου, V. 83. a. Sic I. 106.
a. cum *Var. Lect. I. 122. a.*
III. 62. f. V. 75. m. et cet. Sic
μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ vel ἢ προτοῦ,
V. 55. extr. *Similiter προ πολ-*
λοῦ, Multo ante. Sed perperam
olim πρὸ πολλοῦ pro προς πολ-
λοῦς edd. vetl. IV. 11. m.

2) πρὸ i. q. ὑπὲρ, Pro. εἴ
τις βούλοιο προ τῆς Σπάρτης ἀπο-
δοῆσκειν, VII. 134. m. πρὸ τῆς
Ἑλλάδος ἀποδοῆσκει, IX. 72.

f. πρὸ χάρις δορυαλῶτου μάχι-
σθαι, VIII. 74. f. (pro quo VIII.
70. b. αἰτ. ὑπὲρ γῆς τῆς Ἀθηναίων
ναυμαχίῃν.) Sic πρὸ τῶν Ἑλλήνων
πρὸ τῶν βαρβάρων μάχεσθαι, IX.
48. m. f. *Conf. Προναυμαχίαν.*

3) πρὸ, *Præ; oerbi causâ,*
quum dicitur aliquis Hoc eli-
gere præ illo, i. q. loco il-
lius, aut, Hoc potius quæm
illud. οἷσι ἢ τυραννίδι πρὸ ἐλευ-
θερίας ἢ ἀσπαστέτερον, I. 62.
a. πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῶν
κρίσσειν καὶ ὁ τίς ὦν ἄλλο πα-
θεῖν ἰστί, VI. 12. f. πᾶν δὲ
βουλομένοι σφίς εἶναι πρὸ τῆς πα-
ρεούσης λύτης, VII. 152. extr.
Προάγειν, Perducere, Impellere,
Excitare aliquem. εἰ ὑποπτεύ-
ουσι μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγειν,
IX. 90. f. εἰς γέλωτα προκα-
γίσθαι τινα, Permoveere ad ri-
sum, Risum alicui elicere,
II. 121, 4. m. N. ubi alii προσ-
αγαγῖν, alii προαγαγίσθαι.

Pro τὸ ἔργον προῆγε, IX.
92. a. *suspiciatus sum προῆγε for-*
tasse legendum, et Neutrali-
ter accipiendum verbum, Pro-
gredebatur, Succedebat opus.
Similiter usurpatur oerbum Me-
diūm notione activâ: κατόνους
ἀναμειπτίοντες εἰς τοῦτο προαγαγί-
σθαι τὰ πρήγματα, In hoc fastigi-
um res suas evexerunt, VII.
50, 2.

Προαγορεύειν, 1) Pro concione
dicere, Proponere. ἰσυναμίν
ὑμῖν προαγορεύω, III. 142. m.
προαγορεύει (nempe ἐν τῷ συλλο-
γῷ) τα τοῖς δεξιῇ εἶναι ἀριστεῖα,
VII. 10, 4. q. προαγορεύει (ἐν
τῷ συλλογῷ) ἐν ἑχέσθαι Θεμ-

στοκλῆς, VIII. 83. a. 2) Edicere, Proclamare, praesertim praconis voce. ταῦτα προαγόρευε (sive, ut vulgo et hic et alibi legebatur, προηγόρευε) Θρασύβουλος, I. 22. a. ubi paulo ante, eadem notione, προῖπει ait, quemadmodum etiam latine Praedixit dicimus pro Edixit. (Conf. Not. ad III. 61. extr.) οἱ κήρυκες προηγόρευον ταῦτα, III. 62. a. ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσι Ἰωσι λέγων, IX. 98. m.

Προαιδέσθαι (τι) τινί, Ob acceptum beneficium reverentiam aliquam et grati animi significationem debere alicui. αἱ τινές σφι (πόλις) προηδίατό κού τι, (jon. pro προήδνητο) I. 61. f. τίς ἐστι Ἑλλάνων τειργίτης, ὃ ἐγὼ προαιδεύμαι, III. 140. a. m. (Sed συηδίατι, IX. 58. m. est a συνιδέειν.) Conf. Προφίλισθαι.

Προακούειν, Ante audire. προακήκοι ἔτι etc. VIII. 79. m.

Προαναίσωμιν, Ante consummere. ἐν τῷ προαναίσωμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γινέσθαι, Intra tempus quod ante meam aetatem Absumptum est, Effluxit, II. 11. f.

Προαπηγείσθαι, Prius (Ante) exponere. προαπηγασμένος τὴν συμφορὴν, III. 138. a.

Προάστειν et Προαστήϊον, τὸ, Suburbium. τὸ προάστειον. I. 78. a. ἐν τῷ προαστείῳ, VIII. 129. f. Sed ἐν τῷ προαστήϊ, III. 142. a. ubi nonnisi ex uno ms. Paris. a. communem formam προαστείῳ enotatam reperiri, noster cod. F. vero cum aliis jonivam tenet formam: adeoque pro eo quod in nostrā

Var. Lect. temere positum est » προαστείῳ F. « corrigendum » προαστείῳ Pa. «

Προβαίνειν, Progredi. προῖβαιναι γὰρ τὸ ἴδιος αἰχιν, Progrediebatur enim hic populus imperando; id est, Latius enim atque latius successu temporis promovebat suum imperium, I. 134. extr. (quo de loco vide Not., et Lexic. hoc Herodot. voce Ἐπιπροσιτεῖν.) προβήσεται εἰς τὸ πρὸς τὸν λόγον, II. 5. m. f.

Προβάλλειν, Projicere, Abjicere. προβάλλουσι σφίρας αὐτοῦς, Abjicientibus animum, ex commoδissima Wesselingii interpretatione, VII. 141. a. N. sed videtur proprie significare, Humum sese projicientibus, nempe ut fere faciunt qui desperant et animum prorsus despondent.

Medium, Προβαλίσθαι, In medium producere, Proferre, Commemorare. ἴδιος οὐδὲν ἔχομεν προβαλίσθαι σφίρας πίρι, IV. 46. a. N.

Πρόβατον, τὸ, sigillatim quidem Ovis, sed et generatim Pecus quodlibet quod Pastum exire (προβαίνειν εἰς τὴν νομὴν) solet. I. 207. f. N. τὰς βοῦς τὰς θηλίας εἰςβονται προβάτων πάντων μάλιστα, II. 41. a. θύουσι καὶ τὰλλα πρόβατα καὶ ἵππους μάλιστα, IV. 61. extr. N. VI. 56. f. 57. a. VII. 171. b. Itaque Oves, Caprae, nescio an et Vituli, sunt τὰ λεγόμενα τῶν προβάτων, I. 133. a. et VIII. 137. a. Πρόβλημα, τὸ, Tutamen corporis, Id quo tegimus tuta-

murquo corpus contra hosti-
um tela. προβλήματα ἀντ' α-
σπίδων ἐποιούντο γυμνασίου δοκί-
μῃ. VH. 70. extr. εἰς τὸν πύλαμον,
στρουθῶν καταγωγῶν δοκίμῃ Φορι-
νθοῖ προβλήματα, IV. 175. m.
Προβοθήτεια, Prius ad tutandos
suos et ad occurrendum hosti
confecto se aliquid. ἡμῶς κει-
ρὸς ἐστὶ προβοθήσει εἰς τὴν Βοιω-
τίαν, sic olim edebatur, VIII.
144. extr. commode, ubi pro
refertur ad praecedens πρὶν ἢ
παρῆναι ἐκείνῃ. προσβωθ. ex
aliis libris recepit Wess.

Προβόλαιος, ὁ, (sive τὸ Προβόλαι-
ον,) i. q. ὁ προβολος, VII. 148.
m. N. in Orac.

Πρόβολος, ὁ, Venabulum, Ha-
sta, Verutum. προβόλους δύο
λοιποῦργίας ἐκείνης εἶχε, VII.
76. N. πρόβολου, ἀκόσμη in-
terpretatus est nascio quis Gram-
maticus, cujus verba olim a-
pud Athenaeum lib. XI. p. 486.
c. d. iniquo loco intrusa erant,
Conf. Not. ad VII. 148. m.

Πρόβοσκος, ου, ὁ, Subbubuleus.
ἢ εἰς πόλιν ὁ βοσκός, τῶν τινὰ
προβόσκων φύλακον αὐτοῦ (τοῦ
ἐκκειμένου παιδίου) καταλιπὼν,
I. 113. m. N. ubi πρόβοσκον
Æm. Portus, praeunte Valla,
Pecoris pascendi vicarium in-
terpretatur, quem latine, sicut
Proquaestorem et Praeconsulem
dicimus, Propastorem dicere
possis. Eamdem vim praeposi-
tionis πρὸ spectans Tourpius (E-
pist. crit. p. 66. edit. Lips.) ait:
«Πρόβοσκος est Subbubulcus,
sive ἱδικὸν tenens bubulci.»
Equidem vocabulum Subbubul-
cus tenens, ita accepi ut ὁ

πρόβοσκος non ab eo nomen in-
venerit quod locum teneat bu-
bulci, sed ab eo quod πρὸ-
γινεταὶ τὰ βοσκήματα εἰς τὴν πόλιν.
Nempe ὁ βοσκός Praefectus
erat armentorum; cujus sub
imperio plures Pastores (πρό-
βοσκοι) alii alio pastum edu-
cebant curabantque armenta.
Πρόβουλος, ου, ὁ, Consiliarius;
Qui ante alios et pro illis
deliberat, eisque consulit, εἰ
τῷ Ἰσθμῷ ἔσαν ἀλισμένοι πρό-
βουλοι τῆς Ἑλλάδος, Legati de
salute Graeciae deliberantes,
VII. 172. a. ἔπιπυον προβου-
λους σφίον αὐτῶν εἰς Πανιώνιον,
VI. 7. a. ubi quidem σφίον αὐτῶν
non tam Pro ipsis, quam De
suo numero videtur significare.

Προγίνεσθαι, Ante nasci. οἱ προγι-
γνότες πρὶν ἢ τὸν πατέρα σφίον
βασίλευσαι, VII. 3. m. f.

Προγονοί, Majores, Progenitores.
ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους στρα-
τεύεσθαι, VII. 150. m. f. pro
quo est ἐπὶ τοὺς πατέρας, VIII.
22. a.

Προδουκύνειν, 1) Praemonstrare,
Exemplum praeeundo mon-
strare quid et quo pacto sit
faciendum. προδίδξαντες σχήμα
οἶόν τι ἔτιμιλλε ἐνσπερίστατοι Φα-
νείσθαι ἔχουσα, I. 60. m. f.
N. Ἡρακλῆα, τὸν ζωστήρα προ-
δίδξαντα, Quum aptandi cin-
guli rationem praemonstras-
set, IV. 10. a. (ubi perperam
olim προσδίδξαντα aut προσδί-
ξαντα conj. IV. 9. f. ubi ait,
τὸν ὄρας τῷ ζωστήρῃ τῷδε κατὰ
ταῦδε (hoc modo, hac ratione)
ζωστήμενον. 2) Ante significare;
Id quod futurum est signifi-

Προδιδυμᾶν.

Προδιδῆναι. 333

καθ. Ἑλλεςι προδιδυμῶνι ὁ Διὸς
ἐκλήθη τῶν παλίων, VII. 37. f.

Προδιδυμᾶν, Ante timere. πᾶν
χρημα προδιδυμῶντα, μηδὲν πα-
θεῖν, VII. 50, 1. a.

Προδίδτωρ, ὅς, ὁ, (ιοη. pro
προδίδτωρ) Futura significans,
Futuri index. ἤλων εἶναι Ἑλ-
λάνην προδίδτωρα, σιλάνην δὲ
εὐφίαν, nempe τῶν Περσίων),
VII. 37. extr.

[Προδιδυμῶνται perperam olim le-
gebatur pro Προδιδῶν. VIII.
68. f.]

Πρόδηλος, η, ου, Manifestus. Neutr.
πλῆρ. pro Sing. πρόδηλα γὰρ ὅτι
οὕτω οἱ ἀνδρῶσι etc. IX. 17.
m. f.

Προδιδῶναι, 1) Prodere, Tradere
aliquem hosti. τοὺς λοιποὺς τοῖ-
σι Σαμίωσι προδίδωμι, VI. 23.
f. προδίδωσι τὴν Ποτίδαιαν, VIII.
128. m. προδιδόντις ὑπὸ Σιταλ-
κῶ ἤλωσαν, VII. 137. m. f.

2) In Bello, ac praesertim in
Praelio, προδιδῶναι dicuntur
hi Qui deserunt socios et ad
hostes transeunt. ἐρίοντες τοὺς
παλλοὺς τῶν συμμαχῶν προδιδόν-
τας, VI. 15. b. προδιδόμεθα
ὑπὸ τῶν συμμαχῶν, IX. 60. a.
ἢν ἄρα προδιδῶσι οὕτω πρὸς τοὺς
κατιέντας, III. 45. extr. μαχομέ-
νων τῶν ἀλλῶν, Στῆσινωρ προδιδόι
ἔχων δῖναμι ἀνδρῶν περὶ ἰων-
τον οὐ σμικρὴν, V. 113. a.

3) Per metaphoram, προ-
διδόναι dicitur etiam Res, quae,
ubi ea opus habemus, De-
ficit, et Destituit fallitque
spem nostram. Sic προδιδῶναι
dicuntur τὰ βέδρα ποταμῶν,
VII. 187. m. N. ubi e sequen-
tibus subintelligi potest προδιδῶ-

ναι τοσαύτης μυριάδας, Aqua
fluminum defecit, (ἐπίλωσι,
ut αἰ, VII. 127. extr.) nec
sufficiens fuit tot myriadibus
hominum. Similiter, τοῦ Θράγ-
ματος προδιδυμῶτος, nempe αὐ-
τοῦς, Quum septimum vel vallum
eos destituit, VIII. 52. m.

Προδοσίη, ἡ, Proditio. προδοσίην
ἐκπεύζοντο, VI. 100. m.

Προδότης, ὁ, Proditor. προδότης
τῆς Ἑλλάδος, VIII. 30. extr.

Πρόδρομος, ου, ὁ, ἡ, Praecursor,
Praevius. πρόδρομος κήρυκας προ-
εἰμψυκτες, I. 60. f. πρόδρομους ἀ-
ποστῆλας τῶν ἰσπίων τοὺς ἀβ-
στούς, IV. 121. a. τῶν Σκυθῶν
οἱ πρόδρομοι, IV. 122. a. λέγοντες
ὡς αὐτοὶ μὲν ἤκοιεν πρόδρομοι τῶν
ἀλλῶν, VII. 203. a.

ἤλθε ἀγγιλὴν πρόδρομος, ἄλ-
λῃ στρατιῇ ἦκειν, IX. 14. a.
N. nisi ibi, ut equidem sus-
picatus sum, legendum: ἤλθε
ἀγγιλὴν, πρόδρομοι ἄλλῃ στρα-
τιῇ ἦκειν.

Προδρίη, ἡ, Primarius in con-
sessu locus, quasi dicas Prae-
sidentia. ἀτελείη καὶ προδρίη,
I. 54. b. IX. 73. m. ἐν τοῖσι
ἀγῶσι προδρίας ἐξαίτους, In
omnibus ludis publicis sedes
primarias et praecipuas habent
reges Spartanorum, VI. 57. a.
m. βασιλῆα Δαρτίον ἐν προδρίῃ
κατήμινον, In eminente sede
praesidentem, IV. 88. a. Conf.
Προξείδην.

Προείδην, Providere. ἀγᾶμιθα τὴν
προνοίην, ὅτι προείδετε ἡμῶν αἰ-
κατοφθαρμένων, VIII. 144. m. f.

Προιδῶναι, Ante cognitum habe-
re, Praescire. ὡς προιδῶτος κλειῶν
τι καὶ τοῦτον, Nam et hic,

- quid futurum esset, melius prospexerat, IX. 41. f.
- Προειπεῖν**, Edicere, Edicto publico imperare. *προειπὶ Μιλησίῳι seq. Infinit. I. 21. exdr. ἀλλὰ σφι προειπὶν ἐν τῇς γῆς εἶναι*, VI. 137. f. (*Conf. Προαγορεύειν*.) *ἐπὶ τὴν ὁ Πέρσης τοῖσι Ἀκαηδίοισι προειπὶ*, Edixit (vel Indixit) eis, se hospitio illorum esse usurum, VII. 116. *ubi vide quae adnotavimus, et confer cap. 119.*
- Προελαύνειν**, Promovere. *In Passivo*, Progredi. *ὡς δὲ πρὸς τῆς νεκρῆς προελάττε*, IX. 44. a. N.
- Προεμβαλλειν**, Ante invadere. Boves opisthonomi non possunt antrotrsum eundo pasci, *προεμβαλλόντων ἐς τὴν γῆν τῶν κερῶν*, Quia prius (nempe, prius quam progredi antrotrsum possint) cornua eorum Impinguntur in terram, IV. 183. m.
- Προεξάσσειν**, Ante reliquam aciem proruere, Subito procurrere. *προεξάσσοντες κατ' ἑνα, καὶ δύναι, ἰσίστιπτον ἐς τοὺς Σπαρτιῆτας*, IX. 62. exdr.
- Προεξανίστασθαι**, Ante justum tempus (nempe, Ante datum signum) e carceribus excurrere. *ἐν τοῖσι ἀγῶσι οἱ προεξανίσταμενοι ῥαπίζονται*, VIII. 59. b. Ante alios surgere et prodire. *προεξαναστάνας πρότεροι οἱ Τεγῆται ἐχώριον ἐς τοὺς βαρβάρους*, IX. 62. a.
- Προεξίδη** Νδρου λευκοῦ, Sublimis sedes marmorea, VII. 44. a. *Conf. Προεδρῖν*, IV. 88. a.
- Προερίειν**, Edicere, κήρυκα προ-

- ρίοντα τῷ στρατῷ ὡς ἐκ. III. 61. f. N.*
- Προείχισθαι**, Progredi. *τὰ Περσίων πηγήματα ἐς τὸ ἐπὶ προελθόντα, res in hoc fastigium Evectae*, VII. 50. m. *Pando ante ibid. προεχώρηται aut eadem notione.*
- Προεἰάγειν**, Ante introducere. *Med. προεἰάγεσθαι, Res suas Prius (vel Antea) rure in urbem et in domos inferre. προεἰάγαντο εἰς τὰ ἱεῖα κάρτα πύλων*, I. 190. f. *ubi vide quae proxime praecedunt; οὔτε τι ἐξικομίσταντο οὐδὲν, οὔτε προεἰάγαντο*, VIII. 20. a.
- Προετοιμαῖσθαι**, Medium notione actiōd, Praeparare, Ante parare, sive Praeparandum curare. *προετοιμάσατο ταῦτα*, VIII. 24. a. *προετοιμάζοντο ἐν τῷ ἱεῖῳ τὰ ἐς τὸν Ἄδων*, VII. 23. a.
- Προείχιν**, 1) *idem ac πρότερον ἵχιν*, Prius (Jam ante) habere, accepiſſe, tenere, cognitum habere aliquid. *προείχον μὲν τῶν Ἀθηναίων οὐ φιλίας γυνάμας*, IX. 4. m. N.
- 2) *προείχιν*, Eminere, Antecellere; *cum Genit. ejus supra quem quis eminet, et Dativo rei in quā antecellit.* *προείχων αὐτίῳ τοσούτων*, II. 136. f. *εὐρισκὺν προέχοντας τοὺς μὲν τῷ Δωρικῷ γένει; τοὺς δὲ τῷ Ἰωνικῷ*, I. 56. m. *Similiter Masistii equus προείχων τῶν ἄλλων*, IX. 226. a. *intelligi potuerat Eminens praeter ceteros; sed perspecte Wesselingius docuit intelligendum esse Prae aliis longius provectum.*

Rursus oero, πάντων - - πολ-
λῷ τούτο πρέχειν λέγω, Om-
nibus hoc longe antecellit,
III. 82. a. *Et* ὁ μὲν δυοῖσι
πρέχει τοῦ εὐτυχίης μούνοισι
οὗτος δὲ τοῦ πλουτίου πολλοῖσι, I.
32. m. *Similiter*, Ἄργος προΐ-
χει ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι
χώρῃ, *nempe* πολλῶν αὐτὸ οἰκούν-
των, Argos rebus omnibus
eminebat inter eos qui tum
Græciam incolebant, I. 1. a.

3) οὐ τι προΐχει τουτίων ἐπι-
μαρτῆσθαι, Nihil admodum
proficit, aut promovet, men-
tionem harum rerum secisse,
IX. 27. m. N.

4) προΐχεσθαι, Ante se tene-
re, Sibi Prætere. τὸν Δία
προΐχεσθαι τὴν κεφαλὴν τοῦ κρι-
οῦ, II. 42. m. *Conf.* Προΐχεσθαι.

Προθυμέσθαι, Paratum esse,
Cupere. προθυμομένῳ μάχης ἄρ-
χιν, IX. 37. a. *ubi alii qui-*
dem, satis speciose, προθυμέ-
νῳ, Prius sacra facienti, a
verbo Προθύμ. (*Vide Var. Lect.*
et conf. I. 204. f.) προθυμου-
μένου ἀποδέξασθαι ἔργον ἰωυτοῦ
αἵσιον, IX. 72. *extr.* τότε Μαρ-
δοσίῳ προθυμίστο, Promptam
operam navavit, IX. 38. a.

Προθυμή, ἢ, Consilium, Volun-
tas, Paratus animus, Studi-
um. ἐπ' οὗς ὁ Κύριος ἔσχε προ-
θυμήν στρατεύσασθαι, I. 204. m.
κατὰ τὴν τούτου προθυμήν τεθνη-
κας, Hujus ex consilio (Per hunc
si stetisset) mortuus eras, I. 124.
a. m. ἐκ τῆς Κλεομένους προθυμίας,
De Cleomenis consilio, VI.
65. m. πᾶσαν προθυμήν παρε-
χόμενοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII.
6. a. τῶν πέρι καὶ τινὰ ἐνάγει

προθυμήν μαχομένον ἀποδήσκειν,
V. 49. f.

Πρόθυμος, 1) Promptus. ἡμῖν προ-
θυμους ἴσισθαι συμμαχους, IX.
92. m. 2) Volens, In animo
habens, Consilium agitans.
τὰ θεῖα - - οὐκ εἰμὶ πρόθυμος
ἐξηγείσθαι, II. 3. f. οὐδαμῶς
πρόθυμοι ἔσαν ἄλλαν τύραννον
δεκείσθαι, VI. 5. a. ἐπὶ τοῖς
Ἕλληνας οὐδαμῶς πρέθυμος ἦν
κατ' ἀρχάς στρατεύεσθαι, VII.
5. a. οὐδαμῶς ἐτι πρόθυμος ἦν
μένειν ἐν τῇ Ἀττικῇ, IX. 13. a.

Πρόθυμος, Studioso, Gnaviter,
Sedulo. τύπτονται τὰ μέτωπα
προθύμως, VI. 58. f.

Πρόθυρα, τὰ, non iam Atrium,
quam Vestibulum, id est (ut
A. Gellius docet, XVI. 5.)
Locus ante januam domus
vacuus, per quem a viā adi-
tus accessusque ad aedes est.
(Plura vide apud eundem Gel-
lium.) τοῦ παιδὸς ἐστῆτος ἐν
τοῖσι προθύροις, III. 35. a.
κατήμιος ἐν τοῖσι προθύροις τοῖς
ἐαυτοῦ, VI. 35. a. ἔξτε εἰς
τὰ πρέθυρα τῶν βασιλῆος οἰκίαν,
III. 140. a. καταφύγει πρὸς
πρέθυρα Δημήτρος, ἐπιλαμβανό-
μενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων, VI.
91. f.

Προϊέναι (ἀδ' εἰμι, Eo,) Proce-
dere, Progredi. προϊέντος τοῦ
χρόνου, III. 96. a. προΐουσης τῆς
πόσιος, VI. 129. a.

Προϊέναι, (ἀδ' ἔμμι,) Projicere,
Missum facere et aliis Permit-
tere aut tradere. τὸν δὲ, χρή-
ματα μὲν σφι προϊέντα, ψυχὴν
δὲ παραιτούμενον, I. 24. a.
οἱ μὲν προϊέντι (αὐτὸν τοῖς Πέρ-
σαις) ἐγὼ μοι ἔσταν, III. 137. a.

Προΐσθαι, Praesidere, Ante alios sedem sublimem capere. Xerxes ἀπικόμενος προΐσθαι, dein ceteri ἔζοντο ut cuique honorem tribuere voluit rex, VIII. 67. m.

[Προΐσθαι, vide Καταπροΐ.]

Προΐσθαι, 1) Ante sistere vel statuere. Unde, in Medio, ἰππῶν ἐκείθεν προστήσονται, Postquam baculum ante se statuerunt, sive Postquam baculum suum prius in terram defixerunt, IV. 172. m. 2) Praeficere, unde προστῆναι, et προϊσθάναι vel προϊστηνῆναι, cum Genitivo, Praesse, Curare, Protegere. προϊστῆταις τῆς Ἑλλάδος, Praestis Graeciae, Principes estis Graeciae, V. 49. a. οὐκ ὀρθῶς σιωπῶν προϊστηκας, Non recte tibi ipse Praes; te ipsum Gubernas, II. 173. m. καὶ ἐν τούτῳ οἱ δορυφόροι Μασιστίῳ προϊστησαν, Protexerunt Masisten, IX. 107. m. f.

προσθῆναι μιν, Subiisse animum ejus, I. 86. a. m. et προϊσθῆναι τῷ Ἀστυαγῇ, Adestans Astyagi, I. 129. a. et similia, non sunt a verbo προϊστημι, sed a προϊστῆναι, et rectius προστῆναι et προστάς scribentur, quemadmodum etiam pro vulgato προϊστημι τῷ Κλειμένει, V. 51. a. recte προϊστημὶς dedere scripti nonnulli libri. Vide infra voc. Προσιστάναι.

Προΐσχεσθαι, Prae se ferre, Proferre, Proponere. προϊσχομένων ταῦτα, Illis haec proponentibus, Hæc postulata exponentibus, I. 3. f. ὁ δὲ ἀκούσας αὐτῶν τὰ προϊσχοῦτο, I. 141. a. (ubi alii olim προ-

σχοῦτο.) ἐπαυλόμενοι αὐτοῖς, προϊσχομένοις ἔπειτα, ὡς ἐν ἡ ε. etc. I. 164. a. ubi ad ἰππῶν subintellige pronomen τὰδε, quod adjicitur, III. 137. a. (Conf. Εἶπος.) προϊσχομένοις δὲ ἐπαγγιγασθῆναι ταῦτα, Hæc illis proponentes, nunciate (sive, pollicemini) simul etc. VI. 10. f. cum Var. Lect. προϊσχομένων Θουμιστοκλῆος λέγον τόνδε, ὁ ἥκοιεν etc. VIII. 111. a. m. πολλοὶ μὲν ἐδίδραν τὰ προϊσχόμενα αὐτῶν ὁ Πέρσης, VI. 49. a. πρόφασιν τὴν Πανταίειαν ὑβὴν προϊσχομένοις, VIII. 3. f. N. οὐδεμίαν ἄλλην πρόφασιν προϊσχομένους, VI. 117. m.

Activum προϊσχει (nempe τὴν αἰσίδα) πρὸς τὸ δάπιδον praeferrunt, nec ita male plures libri, IV. 200. f. pro vulgato προϊσχει.

Πρόκα, Statim, Protinus, Subito. Sic Hesych. et Suidas, Πρόκα. εὐθύς, παραχρῆμα, ἔκτοστις. At nusquam nude προκα scribit Herodotus; constanter Πρόκα τε, adjuncta ei particula, (ita quidem ut oideri possit una vox πρόκατε fuisse. (Conf. Var. Lect. I. 111, 26.) καὶ πρόκα τε δὴ κατ' ὅδον συνδάνομαι etc. I. 111. f. καὶ πρόκα τε Φρίκης αὐτὸν νηλεδούσης, VI. 134. m. καὶ πρόκα τε Θωνῆς ἀκούων, VIII. 65. a. καὶ πρόκα τε τὸν προμακτα βαρβαρῶν γλώσση χράν, VIII. 135. m. Προκαλιεσθαι, Provocare. εἰς λόγους προκαλίστο τοὺς βαρβάρους, IV. 201. m. ubi vulgo προκαλίστο legebatur.

Προκαταλύσθαι τὴν ἔχθρην, Prius redire in gratiam cum ini-

Προκατῆσθαι.

micis, VII. 6. *m. Conf.* Καταλύειν, Καταλύσθαι.

Προκατῆσθαι, 1) Ante alios sedes suas habere. *ἡμῶς προκαταμένους τοσούτο πρὸ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος*, Nos qui adeo longe ante reliquam Græciam sedes nostras habemus, VII. 172. *f.* 2) Præsidero, Præesse, Tutari. τῶν ἰωτῶν προκατῆσθαι, Res suas tutari, VIII. 36. *m.* Ἰωνῶν προκατῆσθαι Φρουρίοντας (αὐτοὺς,) Jones copiis suis et custodiis tutari, IX. 106. *m.*

Προκατίζιν, Sublime et propalam sedere. βασιλεὺς θρόνος εἰς τὸν προκατίζων εἰδικαζέ, I. 14. *m.* οὕτε κατίζιν ἔτι ἤθιλε ἔνθα περ πρότερον προκατίζων εἰδικαζέ, I. 97. *a.*

Similiter in Passivo vel Medio. Δαρὶόν προκατιζόμενον εἰς τὸ προάστειον, V. 12. *m. Conf.* σοο. *Es, num.* 1.

Προκατόπτεισθαι, Prospiciendo-explorare. νῆας ταχέως ἀπίστειλαν προκατοφόμενας, VIII. 23. *a.*

Προκίεσθαι, 1) Propositum (In medio positum) esse. γνώμαι τρεῖς προκίετο, (*jon. pro προέκιντο*,) III. 83. *a.* τοιοῦτῶν προκειμένων γνώμων, VII. 16, 1. *f.* ἀγῶνος μεγίστου προκειμένου, IX. 60. *a.* τὰ προκείμενα αἰγάδα, IX. 82. *m.* παιδίον προκείμενον, Puerulus in medio positus, I. 111. *m.* 2) τὰ προκείμενα σημεῖα, II. 38. *m.* sunt Præscriptæ notæ, ex quibus judicatur, munda ne, an immunda, sit victima; et ibi ad τῶν προκίμ. σημ. intelligenda vocula ἵνα, Quod adinet

Πρόκροστος.

237

ad illas notas. αἱ προκείμεναι ἡμέραι, Præscriptus, Statutus dierum numerus, II. 87. *m.* 3) Αἴγυπτον προκειμένην τῆς ἐχομένης γῆς, Egyptum, αὐτ., præter regionem utrimque adjacentem Prominere in mare, II. 12. *a.*

τὸ προκείμενον mendose olim edebatur pro τὸ προκείμενον, IX. 61. *a.* Et perperam προκίεσθαι dant libri nonnulli pro προκίεσθαι vel προκίεσθαι, VI. 57. *m.*

Προκλαίειν, Prius (Antea) depingere. προκλαύσαντες πρῶτον (τὸν νικητόν).

Πρόκλησις, ιος, ῆ, Provocatio. μουνόμαχῃ ἐκ προκλήσεως, V. 1. *m.* Εὐρυβάτην ἐκ προκλήσεως ἐφένυσσε, IX. 75. *m.*

Προκινῖσθαι, In ulteriora (remotiora) loca transferri, provehī. ταῦτα μὲν δὴ προκινῖσται, IV. 121. *extr.* ubi vide præeudentia, et conf. Κομίζεσθαι.

Προκόπτειν, active, Promovere. Hinc, apud Nostrum quidem, in Passivo, Προκόπτεσθαι, Promoveri, Progredi, Proficere, Succedere. εἰς τὸ πρόσω οὐδὲν προεκώπτετο τῶν πρηγμάτων, III. 66. *a.* ἀνωτέρω οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προεκώπτετο, I. 190. *extr.*

Πρόκροστος, rarius vocabulum, non nisi semel apud Homerum et bis apud Nostrum occurrens, quo quid potissimum significetur haud satis in plano est. Equidem προκρόστους γρυπῶν κεφαλὰς, IV. 152. *f.* interpretatus sum In quincuncem disposita grypum capi-

ta. Similiter Naves quæ πρό-
κροσσαι ἐρμίσοντο εἰς τὸν πόντον
ἐπὶ ὀκτῶ νείας, VII. 188. a. in-
tellexi In quincuncem dispo-
sitas octo ordinibus gradatim
minoribus prout in mare
magis prominebant. Vide ad
utrumque locum Notata et con-
fer Scholia ad Iliad. ξ. 35.

Προλέγειν, Prædicere. τῶν μαντιῶν
γινώσκει προλέγουσαι Κροίσω, I.
53. f. ταῦτα ὡς τὰ χρηστήρια
ταῦτά αἱ προλέγοι, VIII. 136.
extr.

Προλεσχνηνίσθαι τι, Prius ser-
mones miscere cum aliquo,
VI. 4. a. Simplex verbum λε-
σχνηνίσαι, Confabulari, in Acti-
o usurpavit Appian. Civ. II.
91.

Προμαντήν, ἡ, (comm. προμαν-
τήσα,) Jus ante alios con-
sulendi oraculum et respon-
sum petendi, I. 54. b.

Πρόμαντις, ιος, ὁ, Vates, Pro-
pheta, oraculum edens et no-
mine dei responsum dans con-
sulentibus. τὸν πρόμαντιν βαρ-
βαρῶ γλώσση χράν, VIII. 135.
m. ubi mox, τὰ λεγόμενα ὑπὸ
τοῦ προφήτιω, quod de eodem
homine acceperunt hi qui τὸν
πρόμαντιν legunt; sed alii τὴν
πρόμαντιν praeferunt. Utrum
oerum sit, haud satis liquet.
Vide Var. Lect. et Not. et
conf. infra voc. Προφήτης, et
Προφητεύειν.

ἡ Πρόμαντις, Prophetissa,
eadem quae Pythia, VI. 66.
Et sic iterum, VII. 141. m.
coll. cap. 140. a. et 142. f.
Similiter VII. 111. b. πρόμαν-
τις (ἐστὶ) ἡ χρείωσα, κατὰ πρὶν ἐν

Δίλφωσι: αὐτὶ ibidem alii sunt αἱ
προφητεύοντες τοῦ ἱεροῦ, et alia
ἢ πρόμαντις. Memorantur etiam
Δαδωναίωσι αἱ πρόμαντις, II. 55.
a. quae paulo post αἱ ἱηταί,
ibid. f.

Προμαχίων, ὄνος, ὁ, Propugna-
culum, Lorica muri, sive po-
tius, Quaelibet ex Turribus
quibus distinguitur murus ur-
bis. (Suidas: Προμαχῶντος τῆς
ἐπαλξίως. Hesychius: Προμαχι-
ῶν πύργος.) προμαχῶνα εἶτα μου-
νον τοῦ τείχεος ἐμῆσαι, I. 164.
a. In urbe Ecbatanorum ὁ ἐπι-
ρεξ τοῦ ἐτέρου κύκλος τοῖσι προ-
μαχῶσι μύνουσι erat ὑψηλότε-
ρος etc. I. 98. m. et f. Baby-
lonii a Persis obsidione cincti,
ἀναβαλόντες ἐπὶ τοὺς προμαχῶ-
νας τοῦ τείχεος, tripudiabant
irridebantque Darium, III.
151. a.

Προμετωπίδιον, τὸ, apud alios
scriptores, Frontale, Equo-
rum in fronte ornamentum;
apud Nostrum, VII. 70. m.
προμετωπίδια sunt Pelles capiti-
bus equorum detractae et ho-
minum capitibus ad terrorem
et speciem indutae.

Προμνηδίσθαι cum Accus. Ratio-
nem, Respectum habere ali-
cujus, Revereri aliquem. προ-
μνηδίσθαι τὸν ἀδελφόν, IX.
108. a. Conf. Voc. seq. Item
cum Genit. eadem notione. τι-
μάν τι καὶ προμνηδίσθαι ἱου-
τον ἐκέλευε (αὐτοῦς), II. 172.
extr.

Προμηθεΐη, ἡ, 1) Observantia. Κύ-
ρος Κροίσῳ κατὰ ἐν πολλῇ προ-
μηθεΐᾳ εἶχε, ἀπειθόμενος τι, I.
88. a. 2) Providentia, Pru-

dentia. ἀγαθὸν τι, πρόνοιαν εἶναι· σοφὸν δὲ ἢ προμηθεῖν, III. 36. a. ubi olim προμηθεῖν edd. Sed ibi fortasse προμηθεῖν intelligenda Moderatio, quo pertinet quod apud Hesychium προμηθεῖν per σῶφρα explicatur.

Προναυμαχείν Μιλήτου, Pro Mileto pugnā navali decernere, VI. 7. f. αὐτοῦ μίλων, προναυμαχήσεις Πελοποννήσου, Hic manens, pariter pro Pelop. pugnabis, VIII. 60, 2. f.

Προνην (sive Προναῖν) Ἀθηναῖν, Minerva Pronza, quasi dicas Vestibularis, apud Delphenses, ἱερὸν τῆς Προνήης (al. Προναῖης, alii perperum Προνοῖης) Ἀθηναῖς, VIII. 37. f. et 39. a. Et, omisso Minervæ nomine, εἰς Προνήης τῆς ἐν Δελφοῖσι, I. 92. a. cum Var. Lect. 7. et Not.

Προνήιον, τὸ, Vestibulum templi. ἐπὶ τοῦ προνήιου τῆς γωνίης, I. 51. a. m.

Προνοῖν, Providere. τὰ ἀμείνων προνοοῦσιν praeferunt libri nonnulli, VII. 172. a. ubi vulgo Προνοοῦσιν.

Πρόνοια, sic enim jonice, prorsus ut in communi sermone, videtur formatus fuisse Nominativus hujus vocabuli, non Προνοῖα, ut vulgo, III. 108. a. scribitur; nam α breve in η non mutant Jones: nisi fortasse verum est id quod loco cit. codex noster F. habet προνοῖν, quasi a verbo προνοῖω, idem ac προνοῖω valente. Nam, quod in nostrā Var. Lect. ad III. 108. 4. προνοῖν tamquam co-dicis F. scriptura citatur, id

temere factum est, et προνοῖν ibi scriptum oportuit. Caeterum alibi προνοῖης perperam pro προνήης scriptum paulo ante vidimus; conf. Var. Lect. VIII. 37. m.

Igitur Πρόνοια, sive Προνοῖα, ἢ, Genit. προνοῖης, Providentia, Consilium. Sic τοῦ θεοῦ ἢ πρόνοια, III. 108. a. (ubi vulgo προνοῖα.) Divina providentia. Ubi de Homini-bus agitur, ἐκ προνοῖης ποιεῖν τι significat Consulto, Deliberato consilio, De industriā aliquid facere, cui opponitur κατὰ τύχην, VIII. 87. m. f. Sic, πρὸς ταῦτα ἐκ προνοῖης ἐποίησεν ταῦτα, I. 159. m. δεξιότης Ἀπρίην ἐκ προνοῖης αὐτοῦς ἀποπέμψαι, ἵνα δὴ σφίον φθόρη γίνε-ται, II. 161. f. ἀνωίστου γινόμενου ἐκ προνοῖης τῆς Κλειμένης εἰς τὴν Πυθίην, VI. 66. a. ἐβα-σίλευσε ὁ παῖς μὴ ἐκ προνοῖης τινός, I. 120. a. m. ἐξ οὐδαμῆς προνοῖης αὐτὸν ποιήσαντα, II. 151. f.

Πρόνοος, Providus. ἀγαθὸν τι, πρόνοον εἶναι, III. 36. a.

Πρόξενος et Πρόξενος, Hospes publicus. Glossae ex libro VI. Πρόξενος· οἱ προστάται πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξένους ὑποδεχόμενοι. Conf. Suid. et Eustath. Spartanorum reges possunt πρόξενους ἀποδεικνύναι τοὺς ἀν-ιδίλωσι τῶν ἀστών, VI. 57. a. m. N. Alexandrum Macedonem ἰόντα πρόξενον καὶ Ὀλόν Atheniensium, VIII. 143. extr. Idem Alexander πρόξενος καὶ ἰσχυρίτης eorumdem, VIII. 136. m. ubi communem voca-

buli formam tenent libri omnes.

Προόπτειν, Prospicere, Curam gerere. *Hinc* ἡμῖν τῆς σῆς ἀρχῆς προοπτέον, I. 120. f.

Προόπτως, ὁ, ἡ, Manifestus, Evidens. ἡμῶς μέλλουσι προοπτῶ θανάτῳ δώσειν, IX. 17. f.

Προορᾶν, Providere, Prospicere. το εὐνοῦν τε καὶ προορᾶν ἄγαμαί σου, IX. 17. f. ἐκείνων προορίων ὅπως βίον ἄφθονον ἔχουσι, II. 121, 1. m. τοῦ αἵτου προορίαντες (sive, προορίοντες), III. 159. m.

Προοφίλειν, dicitur Id quod a nobis alicui debetur (quod nos debemus alteri; quod alter de nobis commeruit) ob ea quæ ab illo prius in nos profecta erant. Sic σύμγισία προοφιλόμενη apud Thucyd. I. 32. est Beneficium quod quis debet alteri pro meritis in se antea ab illo collatis. Similiter apud Nostrum, V. 82. α. ἡ ἔχθρη ἢ προοφιλόμενη εἰς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινητίων vulgo haud ita male quidem intelligitur Vetustum Aeginetarum in Athenienses odium; subtilius vero si spectes, est Odium Atheniensibus debitum ab Aeginetis (Odium quo Aeginetæ haud immerito prosequerentur Athenienses) ob injurias ab illis sibi prius illatas. Similem quamdam rationem habet usus verbi Προοφίλειν, quem suo loco supra vidimus.

Pro τὸν προοφιλόμενον φόρον, ex aliis codd. προοφίλομ. recepi, VI. 59.

Προπάτωρ, Progenitor, Avus, II.

161. a. IX. 122. a. αἱ προπάτωρ, Patres, Majores, II. 169. f.

Πρόπιον, π, ἡ, Primum periculum, Periculum ante susceptum. ἐν Ἀθηναίοις τὴν προπιον πομπιμένους, IX. 48. m.

Προπύμπειν, 1) Præmittere. κίρυκας προπύμπαντες, I. 60. m.

2) In anteriora, In ulteriora mittere, IV. 33. m. 121. b.

3) Deducere, Comitari, Honoris causâ prosequi, I. 111. f. VIII. 124. f. 126. a.

Προπηλακισμός, ὁ, Contumelia illata, VI. 73. a.

Προπύειν, Prius (Ante alios) enavigare, V. 98. a.

Προπύειν, Ante (Prius) facere. προπύειντο αὐτῶν προπύειν, VII. 44. a. ἐμὲν προπύεισαντες χρεῖστα εἰς σί, I. 41. m.

Πρόσολος, ω, ὁ, Minister, præsertim templi, II. 64. a.

Πρόπυλα, τὰ, idem quod sequens, τὰ προπύλαια, II. 91. a.

Προπύλαιον, τὰ, Propylæum, Vestibulum templi, II. 101. a. 121. a. 136. a. 153. a. 155. m. f.

Προπυδαίνεσθαι, Ante resciscere, Ante cognoscere. προπυδαίνονται ταῦτα, V. 63. m. 102. a. προπυδαίνουσιν πάντα λόγους, I. 21.

Πρόριζος, ω, ὁ, ἡ, Cum ipsa radice. (πολλοὺς) ὁ θεὸς προρίζως ἀνίτριψε, Radicitus, Funditus evertit, I. 32. exdr. κακῶς ἐτελεύτησε πρόριζος, Pessimum funditus exitum habuit, III. 40. f.

I. *cum Genitivo, significat*
 1) *idem fere ac ὑπὸ, A,*
 Ab; οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν,
 A nemine memoratur, I. 47.
m. VII. 60. *a.* ἀτιμάζεσθαι πρὸς
 Πισιστρατεύου, (*i. q.* ὑπὸ Πισ.)
 I. 61. *m.* ταῦτα πρὸς Κυαζά-
 ρεω παθόντι, I. 73. *m. f.* λό-
 γον οὐδένος γινόμεθα πρὸς Περ-
 σίων, Nulla nostrum ratio ha-
 betur a Persis, Nulla in exi-
 stimatione sumus apud eos,
 I. 121. *f.* τιμηθεῖσθαι πρὸς Αἰ-
 γυπτίων, II. 75. *f.* ἵνα κακὸν τι
 πρὸς θεῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπων λά-
 βου, II. 139. *m.* πρὸς τῶν βα-
 σιλέων καταλαμβάνει μιν, *et*
ποχ, περιυβρισμένους πρὸς αὐτῶν,
 II. 152. *a.* μὴ ἀπαιρεθῆναι τὴν
 ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφεοῦ, III.
 65. *a.* αἰσχρὰ πρὸς τῶν Μάγων
 πεποιητός, III. 65. *m.* 74. *a.*
 Ἡριδανὲν καλεῖσθαι πρὸς βαρβα-
 ρων, III. 115. *a.* *Similiter,*
 IV. 45. *a. et mf.* V. 20. *f.*
 VI. 106. *m.* VII. 135. *m.* 151.
f. 239. *f.*

*Eodem pertinent phrases quae-
 dam, in quibus πρὸς cum Ge-
 nit. idem ac παρὰ cum dativo
 valere ait Portus. εἶπας τόδε τὸ
 ἔπος εἰλείπειτο ἀθάνατον μνημὴν
 πρὸς Ἑλλησποντίων, Apud Hel-
 lespontios immortalem sui me-
 moriam reliquit, IV. 144. a.*
nempe, Reliquit memoriam
 sui, et verbi illius a se dicti,
 in omne futurum ævum ab
 Hellespontiiis celebrandam;
 mentionem faciendam ab Hel-
 lespontiiis. Sic γνώμην ἐπιφθο-
 νον πρὸς τῶν πλείονων, VII. 139.
a. reddere quidem latine licet,

Lex. Herod. Pars II.

Sententiam invidiosam apud
 plerosque: *sed, subtilius si
 spectes, intelliges, ἐπιφθονον
 πρὸς πλείονων idem valere ac
 ἐπιφθονομένην (vel ἐπιφθονηθη-
 σουμένην) πρὸς πλείονων, Cui invi-
 debitur a plerisque.*

2) πρὸς τινός εἶναι *significat*
 Pro aliquo Facere; Favere ali-
 cui, Commodis illius inser-
 vire. Κροίσος ἐλπίσας πρὸς ἑω-
 τού τον χρησμένον εἶναι, I. 75. *a.*
 τὸ ἐν στενῷ ναυμαχεῖν, πρὸς ἡ-
 μέων ἐστί, VIII. 60. 2. *a.*
Similiter, ἵνα ποιήσῃ Ἴωνας με-
 ταβαλεῖν καὶ γενέσθαι πρὸς ἑω-
 τῶν, Pro ipsis (*nempe,* pro
 Græcis,) facere, Ab ipsorum
 partibus stare, VIII. 22.

3) πρὸς *cum Genit. usurpa-
 tur subinde ubi de Situ loci
 cujusdam agitur, et latine Ver-
 sus, Ad, redditur: Et ista qui-
 dem notione cum Accus. con-
 struitur, ut, ἔθνος οἰκημένον πρὸς
 ἧν τι καὶ ἡλθεν ἀνατολάς, I.*
201. a. τὰ πρὸς ἧν τι καὶ ἡλ-
 ον ἀνίσχοντα, IV. 40. τὸ πρὸς
 τὴν ἧν, II. 99. *f.* κείται πρὸς
 βορρῇν τε καὶ νότον, II. 149. *a.*
et similiter frequentius alibi.
*Sed sicuti latine, ubi de Situ
 agitur, perinde et eadem no-
 tione, v. gr. Versus aut Ad o-
 rientem, et Ab oriente dici-
 mus; similiter in graeco ser-
 mone Praepositio πρὸς cum Ge-
 nitivo, quae proprie A, Ab,
 significat, adhiberi potest. Nem-
 pe correlata haec et mutua
 sunt: Quam in partem ego
 respiciens conspicio aliquid, Ab
 ea parte res illa mihi in oculo
 incidit. Quare non est quod*

. Q

miremur frequentes apud eundem Nostrum hujusmodi dictiones: αἰκίουςι πρὸς νέτου ἀνέμεν, III. 101. f. πρὸς βορέου ἀνέμεν, III. 102. a. πρὸς μεσημβρίας Ἀραβίη ἐστὶ, III. 107. a. *illud mirum et incongruum quodammodo videri potest, quod passim in eadem phrasi juncta reperiatut utraque structura; oculati, τὸν μὲν πρὸς βορέω ἐστὶν ἔτα, τὸν δὲ πρὸς ἰετον;* II. 121. a. τὸ πρὸς βορῆν ἀνέμον, *et mox, πρὸς ἐσπέρης,* IV. 17. *extr.* οἱ Πέρσαι ἐδίωκον πρὸς ἧν τι καὶ τοῦ Ταναΐδης, IV. 122. f. N. *Tum illud mireris, quod, quum commodissime dicatur, ἀκτὴ τῆς Σικελίας πρὸς Τυρσηνίην τετραμμένη, VI. 22. f. et τὰ πρὸς βορῆν τετραμμένα προπύλαια, II. 101. f. reperiatut etiam χωρίον τῆς ἀκροπολὸς πρὸς τοῦ Τμώλου (in genit.) τετραμμένον, I. 84. m. f.*

Cæterum ouariant in his sæpe libri, aliū Genitivum, Accusativum alii præferentes. Vide Var. Lect. IV. 17, 13. 38, 1. 191, 1. et VII. 108, 8.

4) *Usui proxime memorato praepositionis πρὸς cum Genitivo constructae, adfinis ille est, quo latine Prope reddi solet. εἰσι οὗτοι οἱ χώροι πρὸς θαλάσσης, Prope mare, Versus mare, Ubi a mari venis, II. 154. a. Περσὶν πρὸς Σικυῶνες, Prope Sicyonem, Versus Sicyonem; proprie, Ubi a Sicyone venis, I. 145. m. Παίονες τὴν πρὸς θαλάσσης Φυλάσσοντες, V. 15. m. et ἐξιστρατοπεδούντες πρὸς θαλάσσης, ibid. Similiter,*

πρὸς τοῦ Ἑλλησπόντου μάλλον ἴδενται τὰ Ἀβδηρα ἢ τοῦ Στρυμόνος, VIII. 120. b. ἢ αἰτῆς (τῆς Ἀρτεμισίης) νηὺς πρὸς τῶν πολεμίων μάλιστα ἐτυγχάνει εὐσεα, VIII. 87. a. m.

• 5) *Sicut latine dicimus Sese aut regionem defendere Ab hoste, pro Adversus hostem, similiter etiam grueca praepositio πρὸς cum Genitivo constructa potest nonnumquam Adversus, Contra, valere. Sic, φυλακαὶ κατέστασαν (Custodiae impositae erant variis Aegypti oppidis) πρὸς Αἰθίοπων, πρὸς Ἀραβίων, πρὸς Διούνης, Adversus Aethiopas, adv. Arabes, adv. Libyam; nempe, praesidia quae Aegyptum custodirent et defenderent ab invasione quae ab Aethiopibus, ab Arabibus etc. tentari posset, II. 30.*

6) *πρὸς cum Genit. significat etiam Id quod ingenio aut moribus alicujus congruit, Quod ab aliquo fieri solet aut expectari potest. ταῦτα ἔργα οὐ πρὸς ἀπαντος ἀνδρὸς νόμικα γίνεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ψυχῆς τε ἀγαθῆς καὶ βίωμης ἀνδρείης, VII. 153. f. οὔτε Περσικὰ ἢ οὔτε Λυδία τὰ ποιούμενα, οὔτε πρὸς τῶν ἐκ τῆς Ἀσίας εὐδαιμόνων, V. 12. m. f.*

II. *Πρὸς cum Dativo. 1) Ad, eā notione quā, ut hoc utar, Nidi avium quarumdam adstructi πρὸς ἀποκρήμνοισι οὖσι, III. 111. m. 2) Ad, Præter. πρὸς τοῖς, Ad hæc, Præterea, Insuper; pervulgato usu. Vide Adnot. ad VII. 197,*

11. *Similiter* πρὸς τούτῳ, I. 41. f. N. *ubi olim* τοῦτο edd.

Sed, pro πρὸς τούτοις αὐτὸ πρὸς τούτῳ frequentissime per *Ellipsin* nuda vocula Πρὸς ponitur. Sic, πρὸς γὰρ, III. 91. m. f. (quo de loco vide quae supra ad voc. Μυριᾶς notavimus) πρὸς δέ, I. 71. m. II. 119. a. III. 135. m. V. 20. f. 22. a. et alibi. καὶ πρὸς, V. 20. m. VII. 154. m. 184. a. etc. καὶ δὲ πρὸς, V. 67. f.

Pro vulgato πρὸς ἰσπίρην, VII. 108. m. plures codd. πρὸς ἰσπίρην praeferunt; sed illi haud dubie πρὸς ἰσπίρης debuerunt. Vide supra, num. I. 3.

III. Πρὸς cum *Accusativo*, Ad, Versus, Contra. Sed nūl morantes pervulgatum et multiplicem usum hujus *Praepositionis*, quem Herodoti stylus cum omnibus Graecis communem habet, notemus usus nonnullos Nostro familiares, qui vel rariores sunt vel difficultatis quidpiam videri possint habere. Igitur

1) πρὸς cum *Acc.* interdum idem fere ac διὰ cum *Accus.* valet, nempe Propter, Hanc ob causam, certe Hac ex occasione, Hoc respectu, Ratione habitā hujus rei, Quae quum ita sint. Sic πρὸς ταῦτα, V. 9. m. f. 88. a. VII. 163. a. πρὸς τούτῳ τῷ κήρυγμα, III. 52. a. πρὸς ταύτην τὴν φήμην III. 153. f. πρὸς τὴν καταλαβούσαν συμφερῆν, IV. 161. a. πρὸς τὰ πυνδάνομαι κατεργάσασθαι Τηλίνην ἔργον τοσούτων, etc. Quum audiam Telinē rem

tantam perfecisse, mirum mihi etiam hoc accidit, quod etc. VII. 153. f.

2) πρὸς cum *Accus.* ex Graecorum more „*Comparisoni* servire“ *perspecte Wesselingius* monuit ad III. 34. m. f. ubi κοῖος τις δεκίος ἀνὴρ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα Κύρον videri poterat planissime significare, Qualis ipse videretur vir esse, cum patre Cyro collatus. Sed *adjectum* ibidem verbum τελί-σαι molestias creavit *Interpretibus*, quod alii ita acceperunt, quasi (ὥστε) τελίσαι πρὸς τὸν πατέρα significet Ut ad patris exemplar perveniat, sive eum aequiparet; alii πρὸς τὸ τελί-σαι τὸν πατέρα, junxerunt, interpretatique sunt Ad consummandum, aut, ad adaequandum patrem. (vide Not. ad l. c.) Mihi videtur Herodotus, ista dicentem faciens Camby- sen, haud dubie Homericos illos versiculos in animo habuisse (Odyss. β'. 271. seq.) ubi Telemachum his verbis Minerva compellat: Εἰ δὲ τοι τοῦ πατρὸς ἐνέστακτο μένος ἢ, Οἷός ἐκείνος ἔη τελίσαι ἔργον τι ἔπος τε. Itaque apud Nostrum *Infinitivus* ille τελίσαι (abrupte sic positus, intelligendo τελίσαι ἔργα) ad κοῖος ἀνὴρ fuerit referendus, Qualis vir ad res gerendas videretur esse, atque haec verba ad res gerendas adjici in nostrā versione latinā debuerunt; verba vero πρὸς τὸν πατέρα Κύρον per se steterint, et ex graeci sermonis usu idem valuerint ac πρὸς τὸν

πατέρα συμβαλλόμενος, Cum patre collatus.

3) *Sed et peculiari quiddam ratione praepositio* πρὸς cum *Accus. in Comparatione adhibetur ab Herodoto, scilicet ubi Unum comparatur cum Pluribus et eis quodammodo opponitur, significaturque Unum illud Reliqua omnia simul sumta aequiparare aut etiam superare. Sic Ἀθηναῖοι πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους (συμμάχους) παρεχόμενοι νῆας ὀγδῶκοντα καὶ ἑκατὸν, VIII. 44. a. ubi bene Valla, Supra quam cæteri. (Poterat etiam ad verbum redere, Contra cæteros omnes.) Gronov. Pares omnibus aliis. Larcher: Les Athéniens pouvoient être mis en parallèle avec tous les autres alliés; ils fournirent eux-seuls 180 vaisseaux. Similiter, Ἰνδοὶ - - φόρον ἀπαγίνισεν πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους, ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος, III. 94. f. Valla, Super cæteros omnes. Gronov. Ad omnes cæteros. Larcher. Ils payèrent autant d'impôts que tous les autres ensemble. In nostris Latinis, loco verborum pro ratione aliorum omnium, *reposita haec velim*, Contra quam (aut, Supra quam) reliqui omnes. De Ægypto loquens Noster, II. 35. a. αὐτὴ πλεῖστα θωμμάσια ἔχει ἢ ἄλλη πᾶσα χώρα, καὶ ἔργα λόγου μῆζω περιέχεται πρὸς πᾶσαν χώραν, ubi, in posteriori membro orationis, ad vocab. Ἔργα repetendum e priori membro adjectivum πλεῖστα videtur.*

Valla: Et præter omnem (Gronov. Et supra omnem) regionem exhibet opera relata majora. Larcher: Il n'y a point de contrée où l'on voie tant d'ouvrages admirables et au dessus de toute expression.

4) πρὸς τὰ μέγιστα, VIII. 20. f. idem valet ac alibi ἰς τὰ μέγιστα, Quam maxime.

Προσάγειν τινὶ ὄρκον, Juramentum deferre alicui, Jurejurando aliquem adstringere, VI. 74. a. m. ταῦτά τε ἅμα ἡγίρει, καὶ τὸ ἔργον προσήγει, sic vulgo, IX. 92. a. sed vide Προάγειν.

Μέδιον προσηγάγετο αὐτοὺς, Sibi conciliavit illos, Ad studium sui et ad officium et obsequium perduxit, IV. 172. a. et f. N.

Προσαγωγή, ἥ, ἡ, Accessio ad Deorum aras, Supplicatio publica et solennis, II. 58. a. N.

Προσαιρέσθαι ἑωυτῷ τινα, Sibi aliquem cooptare, Collegam adsciscere, IX. 10. f.

Προσαιτεῖν τινὰ, Mendicare, Stipem petere ab aliquo. ἔχοντα οὐδὲν, εἰ μὴ ὅσα πτωχεύς, καὶ προσαιτέοντα τὴν στρατιήν, III. 14. m.

Προσαναγράψαι, vide Προσεγγράψαι.

Προσανδραποδίζειν, Inde olim καὶ προσηνδραποδίσθαι ὑμῶας euld. VIII. 28. f. ubi rectius alii separam, καὶ πρὸς ἡνδραποδ.

Προσάντης, ἴος, ὅ, ἡ, Arduus, Molestus, Durus, Adversus. ἐπὶ τε ὑμῖν ὁ λόγος εὖτω προσάντης κατέσταται, VII. 160. m.

Προσαπολλύνειν.

Προσαπολλύνειν, Simul interficere. προσαπολλύνουσι δὲ σφίων (τῶν παιδῶν) καὶ τὰς μητέρας, VI. 138. f. Passiv. Simul cum aliis perire. ἵνα μὴ προσαπόλωνται, VI. 100. f.

Προσβαίνειν, Adscendere, I. 84. a. et f. nempe idem quod αναβαίνειν, ibid. f.

Προσβάλλειν, 1) Adferre. ἵνα μηδεμίην ἄσπιν τῷ πατρὶ προσβάλῃ, dolorem adferret animo patris, I. 136. extr. τοῖσι Λακεδαιμονίοισι ἐλυμπιαδα προσέβαλε, Lacedaemoniis victoriam olympicam adtulit, VI. 70. f. Conf. Ὀλυμπιας.

2) In re Militari. Adgredi, Impetum facere, Oppugnare. κατὰ τέλεια προσβάλλοντες (nempe τοῖς πολεμίοις) ἀσπλάνουν (αὐτοὺς) ὀπίσω, VII. 211. extr. τὴν ἵππον ἐδέξαντο προσβάλλουσαν, IX. 25. a. προσβάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος, III. 155. f. 158. m. IX. 86. extr.

3) προσέβαλετο τούτων τοῦ παθίος *legebatur vulgo*, VIII. 90. f. ubi *equidem non dubitavi Reiskii emendationem* προσελάβετο recipere. Vide Προσλαμβάνειν, et Not. ad l. c.

Πρόσβασις, 195. η, Accessus, Adscensus. πρὸς ἀπακρημνοῖσι οὐρεσι, ἔνθα πρόσβασιν ἀνδρῶν οὐδεμίην εἶναι, III. 111. m. Conf. Προτβαίνειν.

Προσβοᾶν, Adclamare, Inclamare; in Medio accedit notio, et ad sese vocare. ὁρίων παριέντας - - προσβῶσατο, καὶ σφι προσελθεῖσι etc. VI. 35. m.

Προσβενδέειν, vide Προσβωδέειν.

Προσβολή, 195. η, Impressio su-

Προσδέεσθαι. 245

cta in hostem; Oppugnatio. προσβολὴν Δαρείου ποιούμενους πέριξ τὸ τεῖχος, III. 158. a. προσβολὰς καρτερὰς ποιούμενται, IV. 200. m. τὰς προσβολὰς ἀπικρούοντο, ibid. f. προσβολῇς γενομένης πρὸς τὸ τεῖχος, VI. 101. m. Conf. Προσβαλλειν.

Προσβωδέειν, i. q. προσβωδέειν, Auxilio venire amicis et Occurrere hosti. προσβωθεῖσαι εἰς τὴν Βοιωτίαν, VIII. 144. extr. ubi προσβωθεῖσαι alii.

Προσγελᾶν τινα, Suaviter adridere aliquem, V. 92, 3. m.

Προσγίνεσθαι τινι, Accedere, Jungere sese alicui, Adesse alicui. ὅτι σφι οὗτοί γε σύμμαχοι οὐ προσγίνοντο, IV. 120. a. V. 103. extr. et 104. a. προσγινόμενου τοῦ δήμου αὐτῷ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ θανάτου, Favente illi populo, VI. 136. f.

Προδέειν, Adligare. ἡμῶν ἀσκού οἱ (τῷ κλαυτήρ) προσδέεσθαι, VI. 119. m.

Προδέεσθαι, Rogare, Petere ab aliquo. Seq. Accus. et Infinit. VI. 41. f. 100. f. Cum Genit. personae et Infinit. VIII. 40. a. et f. Cum Genit. personae et Accus. rei. τὰ περ αὐτοῦ προσδίδοντα, VI. 35. extr. Sic οὐδὲν τῶν ἐκείνων ἡμῶν προσεῖλετο, VIII. 144. f. ubi τῶν valet τούτων α.

[Προσδινύνειν. Perperam olim προσδέξαντα, προσδιέξαντα, IV. 10. a.]

Προδέκισθαι (i. q. comm. προσδέχισθαι,) 1) Expectare, Existimare aliquid futurum esse. Cum Accusat. et Infinitivo, aut Participio. τοῦτον προσδέκισθαι τοι ἐπακαστησόμενον, I. 89. m.

cum Var. Lect. οὐδὲν πάντως προσδίδοντο ἐπὶ σφίας τὸν στόλον τοῦτον ἐμψίσσεται, V. 34. α. οὐ προσδεδόκιμος κακὸν οὐδὲν πείσσειται, VII. 156. *m. f.* VIII. 130. *m. f.* IX. 48. α. *et* IX. 6. α. *ubi pro* προσδίδοντο *unus codex* προσδίδουσι *exhibet. Cum nudo Accus. rei.* οὔτε προσδοκίμους τοιούτου οὐδέν, III. 146. *f. 2* Accipere, Probare. τὸ ἐκ Δελφῶν (Libellum quo continebatur responsum Delphici oraculi) προσέχιστό τε καὶ προσίδετο, adoravit Croesus et Accepit, Probavit, I. 48. *m.*

[Προσδίζια, *nempe* τὰ ἐκ, *perperam scribunt codd. nonnulli*, VII. 69. α. *pro* πρὸς δεξιά. *Vide Not.*]

Προσδηλίσσεται, Simul (Insuper) calamitatem adferre. διμαίνω μὴ ὁ ναυτικός στρατός τὸν πειζὸν προσδηλίσσεται, VIII. 68, 3. α. *ubi olim* προδήλην.

Προσδιαιγίσσεται, Reciprocare sermones, Respondere. διαλεγόμενον δὲ οὐ προσδιαιγίετο, III. 50. *f.*

Προσδιαπασσάλευιν, Clavis adfigere. ζῶντα πρὸς σκίδα προσδιαπασσάλευσαν, VII. 33. *f. ubi alii nude* διαπασσάλ. *Vide Var. Lect. et Not. Conf.* Προσπασσάλ.

Προσδοκᾶν *vel* Προσδοκίειν, *i. q.* προσδέεσθαι, *quod oide.* προσδοκίοντας ἀπολείεσθαι, VII. 156. *m.*

Προσδοκίμος, Qui expectatur. ἔγνωσαν στρατὸν προσδοκίμον ἵναί τε Κροίσῳ ἐπὶ τὴν χώραν, I. 78. *f.* μάθων τὸν κατασκευαστὴν εἶντα προσδοκίμον, III. 123. *m.* VI.

6. α. προσδοκίμος ἐς τὴν Κύπρον, V. 108. *m.* προσδοκίμαι πᾶσαν εἰς ἡμέραν, VII. 203. α. πατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων προσδοκίμος ἐστὶ, IX. 89. *m.* ἐν τοῖσι τότε παριένει τε καὶ προσδοκίμοισι κακοῖσι, VIII. 20. *f.*

Προστιγγράφειν, Simul (Insuper, Præterea) inscribere, pingere, insculpero *in columnâ*, II. 102. *f. ubi alii* προσκέντραφε *αὐτὴν* προσανέγραψεν, *minus commode.*

Προστίκελος, η, ον, Similis. οὔτε τῇ Ἀραβίῃ τὴν Αἰγύπτου προστικελήν, II. 12. *m.* θηρία πτερωτά, τῇσι νυκτηρίσι μάλαστα προστίκελα, III. 110. *b.* IV. 61. *m. f.* γλυκύτητα τοῦ Φοίνικος κατὰ τὴν προστίκελος, IV. 177.

Προστίειναι, *i. q.* παρίειναι, Adesse. Sic quidem commode *codices nonnulli*, ἰππῶν προστῇ ἢ ὤμῃ, IV. 30. *b.* *ubi alii vulgo* προστῇ, α *προτίειναι.*

Προσιμικραίνειν, Magis exasperare. *Fut. infinit. Mediū notionē Passivâ:* (οἱ Πέρσαι) προσιμικρανέσθαι ἐμμελλον τοῖσι Σαμίαισι, III. 146. *m.* N. *Conf.* Ἐμικραίνειν.

Προσιμφιής, Similis. Superlat. Φυστηήρας, αὐλοῖσι προσιμφιρστάτους, IV. 2. α. *Conf.* Ἐμφιής.

[Προσέκνδραπιδέσασθαι *olim* edebatur, I. 156. *f. ubi recte nunc* καὶ πρὸς, ἐκκνδραπιδ.]

Προσεξαιρέσθαι, Insuper (Præterea) eximere et sibi servare. γυναῖκα μίλην (σὺν μίλῳ) ἱκαστος προσεξαιρέετο, III. 150. *m.*

Προσπιλαμβάνεσθαι, *i. q.* συνπιλαμβάνεσθαι, Manum simul

Προσεργάζεσθαι.

admovere, Adjuvare, Operam suam conferre. προσεπιλαβεῖσθαι σφίσι τοῦ πολέμου, V. 44. *m. f. pro quo est συνεπιλαβετε*, V. 45. *f. Conf.* Προσλαμβ.

Προσεργάζεσθαι, Simul efficere. κοινὰ τῇ Ἑλλάδι ἀγαθὰ προεργαζόμενος, Procurandis communibus Græciæ commodis operam conferens suam, VI. 61. *a.*

Προσερίειν, Adloqui. ἤν εἰς τὸ ἄδουεν τῆς θεοῦ, ὡς προσερίων, V. 72. *m. ubi alii* Consulturus deam intelligunt; *alii rectius*, Adoraturus.

Προσερχεσθαι, Accedere: sicut προσιέναι, usurpatur ubi agitur de Vectigali quod in aerarium Intrat, quod Accedit fisco publico. χρήματα τὰ τῶν μεγάλων σφί προσηλθε, VII. 144. *a.*

Προσεμίριζεσθαι τινα, Aliquem sibi conciliare, Sibi adungere socium, III. 70. *m. et f.* V. 66. *b.*

Προσεύχεσθαι, Adorare, I. 48. *m. Vide supra in* Ἀπεδίκεσθαι, *num.* 2.

Προεἶχιν et Προεἶχιν, Admovere. προσεἶχε αὐτὴν (τὴν ἐπιχαλεον ἀσπίδα) πρὸς τὸ δάπειδον τῆς πόλεως, IV. 200. *f. Inde*, *notione Reciproca*, subintelligendo ἑαυτὸν, sese adplicare ad aliquid, Operam dare rei cuiuspiam. προσεἶχε γυμνασίῳσι, IX. 33. *a. Denique subintelligendo τὴν νῦν αὐτὰς νῆας*, Adpellere. προσεἶχον (plerique quidem cold. προσεἶχοντο praeferunt) πρὸς τὰς γῆσους, et πρὸς προσεἶχον καὶ εἰς Κέρυστον, VI.

Προσῆκειν. 247

99. *a. N.* ὡς προσεἶχον εἰς τὴν Ἀσίην πλείοντες, VI. 119. *a.* προσεἶχαι εἰς Κίζικον, IV. 76. *a.* προσεἶχον τῇ γῇ, IV. 157. *b. Partic. Praes.* προσεἶχοντες, III. 136. *a. Partic. Aor.* 2. προσεἶχων, προσεἶχόντες: sic enim rectius, geminata littera sibilante, scribitur, quam προσεἶχων ut vulgo edebatur. Vide *Var. Lect. ad I.* 2. *a. Adile* II. 182. *f. III.* 48. *m.* 58. *a.* IV. 42. *m. f.* 145. *m.* 147. *f. V.* 63. *m.* VI. 33. *f. Plonam locutionem*, προσεἶχόντες τὰς νῆας vel νῆας, habes IX. 99. *a.*

Medium, Προεἶχασθαι et Προεἶχασθαι, cum Dativo, Adhaerescere. ὅτι πρότεροιο τοῦ πηλοῦ τῷ κοντῷ, II. 136. *f. cum Var. Lect.*

Προεἶχης, ὅς, ὅ, ἡ, quasi Adhaerescens, Contiguus, Finitivus, Proximus, οἱ προσεἶχες (nempe τῇ Αἰγυπτῷ) Αἰθίοις, III. 13. *m.* 91. *m.* τοὺς προσεἶχας, III. 89. *a.* (eosdem quas πλησιοχώρους dicit ibid.) τῶν προσεἶχων, III. 92. *m.* IX. 102. *m.* τοῖσι προσεἶχεσι τούτοις τιταχμένοις. Eis qui his proxime locati in acie erant, IX. 102. *a.* Sic προσεἶχας δὲ σφί εἶλοντο ἐστάναι αἱ Σπαρτιάται τοὺς Τυγιάτας, IX. 28. *m.* N.

Προσῆκειν, Adtinere, Pertinere. οὐδὲν πρὸς Πέρσας τοῦτο προσῆκει τὸ παθεῖν, (id est, οὐ Πέρσας αἰτίους εἶναι τούτου τοῦ παθεῖν,) VIII. 100. *f. Partic.* Προσῆκειν τινι, Propinquitate generis ad aliquem pertinens, Cognatio-

ne conjunctus. τὸ ἀνίστασθαι τοῖσι
Κυβελίδῃσι ἢν προσήκων, VI.
128. extr.

Προσημαίνειν, 1) *idem fere ac simplex* σημαίνειν, Signum, Imperium dare, Elatà voce jubere. Sic de Pruecone: ὅπως ὁ κήρυξ προσημαίνει τι Λακεδαιμονίοισι, VI. 77. extr. Item de Pythid: οἱ τὴν Πυθίην ἀναπίσαντες προσημαίνειν Λακεδαιμονίοισι ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας, VI. 123. f.

2) Ante significare futura. Φίλει προσημαίνειν εὐτ' ἂν μέλλῃ μεγάλη κακὰ ἴσασθαι, VI. 27. a. ubi verbum προσημαίνειν potest Impersonaliter et passivè notionē accipi, quemadmodum ἰσημήνι, VIII. 11. a. commode reddi potest Signum datum est. Possis vero etiam intelligere Φίλει ὁ θεὸς προσημαίνειν, quemadmodum paulo post (VI. 27. f.) disertè ait Scriptor, ταῦτά σοι σημήνια ὁ θεὸς προείδει; ἐλ' Ἑλλῆσι προδίκνυσι ὁ θεὸς ἑκάστην τῶν πόλεων, VII. 37. f.

Προσῆνις, apud Nostrum, II. 94. extr. non tam Gratum aut Suave significat, quam Idoneum, Commodum. Oleum kiki, inquit, quo utuntur Ægyptiī, οὐδὲν ἥσσον τοῦ ἐλαίου τῷ λύχνῳ ἔστι προσῆνις, ὁδμὴν δὲ βαρεῖαν περιέχεται.

Πρόσθι, (i. q. comm. πρόσθεν) Antea, I. 11. a. cum Var. Lect. II. 145. a. m. VIII. 126. a. Item de Loco: οἱ ὅπισθι καταγμένοι, εἰς τὸ πρόσθι (in Anteriora) παρῆναι περιώμενοι, VIII. 89. f.

Πρόσθιος, π, σ, ον, Anterior. ἀμφιδίας ἐνθίντις παρὶ τοῦς προσθίους πόδας, II. 69. m. (conf. Ὀπίσθιος.)

Προσθήκη, κς, ῆ, Additamentum, Accessio, Digressio orationis, IV. 30. a.

Προσῆναι, (ab Εἶμι, Εο) 1) Accedere, Adpropinquare. (Vide supra in Προσῆναι) προσῆσαν πρὸς τοῦς βαρβάρους, Iverunt in hostes, IX. 100. a.

2) Redire in aratrium, Intrare, Inferri in fiscum publicum. ἐτάξατο φόρους αἱ προσῆναι κατὰ ἔθνη, III. 89. a. προσῆνι ἑπτακόσια τάλαντα, III. 91. m. 92. a. 96. a.

Προσιεσθαι, 1) Admittere, Adsciscere, Adoptare. ξεινικά νόμια προσιένται, I. 135. a. οὐ προσίεντο τὴν προδοσίην. Non admiserunt prodicionem, VI. 10. m. 2) Admittere, Probare, Credere. τοῦτο μὲν οὐ προσέμιαι, I. 75. extr. οὐ προσίεμαι τὴν διαβολὴν, VI. 123. a.

Singulariter dictum videri poterat illud, τῶν μὲν οὐδὲν πρόσθετό μιν, I. 48. a. pro αὐτοῖς προσίετο (id est, προσεδίξατο, ut paulo post ait). Nempe verba ista proprie hoc sonant: Nul-lum horum adiit illum, id est, animum illius tetigit. Vide Not.

Προσιστάναι, Sistere ad vel juxta aliquem, hinc προσιστάναι et προσστήναι, *idem fere quod παραστήναι*, Adstare alicui. προσίστηκει τῷ Κλεομένει ἡ θυγάτηρ, VI. 51. a. ubi conf. nota-

in in Var. Lect. Sic προστάν-
τες, Adstantes, I. 199. f. et
τῷ Ἀστυάρχῃ προστάς ὁ Ἀρχα-
γος, I. 129. a. quibus ambo-
bus in locis minus recte προ-
στάντες et προστάς (quasi a
προϊστάναι) scribebatur, quem-
admodum etiam προσχών pro
προσσχών vulgo scriptum supra
vidimus in voc. Προσίχυν.

Singularis est constructio
ejusdem verbi cum Accusativo
casu; ὡς δὲ ἄρα μιν προσστήναι
τοῦτο, Hoc ubi subiisset ejus
animum, I. 86. m. ubi ad
Animum translatus hoc ver-
bum idem ac ἐπειδὴν, et
quemadmodum ἐπειδὴν eadem
notione non modo cum Dat.
sed et cum Accus. construī po-
test, (vide supra, in Ἐσέχου-
σθαι) sic et προσστήναι h. l.
cum Accus. construere placuit
Herodoto. Conf. Var. Lect. et
Not.

Προσίχυν, vide supra in Προ-
σέχυν.

[Προσκαλείν, Advocare. ἐς λόγους
προσκαλείτο τοὺς Βαρκάους le-
gebatur olim IV. 201. m. ubi
meliores libri προσκαλείτο dede-
runt.

Προσκατῆσθαι πόλι, Obsidere ur-
bem. προσκατῆμενος ἐπολιόρκει,
ἐς τὸ ἐξείλε, II. 157. Ἀμαθου-
σίους ἐπολιόρκει προσκατῆμενος,
V. 104. extr. N. προσκατῆσθαι
τινι, Adsidere alicui, id est,
Adsidue convenire aliquem,
et eum flagitare eique insta-
re. Πεισιστρατιδῶν προσκατῆμέ-
ων (nempe τῷ Πίρρῃ), καὶ δια-
βαλλόντων Ἀθηναίους, VI. 94.
a.

Προκέσθαι, (comm. προσκίεσθαι)
quasi latine dicas Incumbere.
Significat autem

1) Instare alicui; sive sol-
licitando et incitando, ut τῷ
Κύρῳ Ἀρπαγος προσέκιστο, δῶ-
ρα πέμπων, I. 123. a. sive (ut
in re Militari) hostiliter ad-
grediendo, ut ἤλαυνον τοὺς Ἰπ-
πους -- καὶ προσκίετό σφί, (jon.
pro προσέκιστο,) IX. 57. extr.
τὸ προσκίμινον, (i. e. οἱ προσ-
κίμινον αὐτὸ τὸ προσκίμινον μι-
ρος τοῦ στρεπτοῦ) IX. 6. a. N.
ἢ ἔσπερος αὐτὸ προσέκιστο, IX. 40.
m. 60. a.

2) Deditum, Addictum es-
se, ut Amicus amico, quo uti-
tur familiariter, cum quo mul-
tā consuetudine conjunctus
est. ἢ οἱ φίλος, τῷ προσκίετο
τῶν ἀσπῶν μέλιστα, VI. 61. a.
Sed et, Deditum esse, Indul-
gere οἶνο. οἶνω Πέρσαι κάρτα
προσέκισται, I. 133. m. τῇ φι-
λοσίῃ πλήνως προσέκισται, III.
34. m.

3) προσκίεσθαι habet signifi-
cationem Passivam, quae respon-
det variis significatibus Activi
verbi προσκίεσθαι. τῷ τὸ ἰλάχε-
στον ὑπισταμένῳ προσκίετο ἢ
παρδίνες, Ei, qui minimo
contentum se fore declarasset,
Adtribuebatur, Jungebatur,
In matrimonium dabatur vir-
go, I. 196. m. (conf. Προσ-
κίεσθαι, num 1.) τοῦτο μαι πρόσ-
κισται, Hoc (hoc munus, hoc
officium, hic honor, hoc jus) mi-
hi tributum est, Injunctum est,
Ad me pertinet; et similia. τοῖσι
προσέκιστο, Quibus hoc man-
datum erat, I. 119. f. καὶ οἱ

μὲν ταῦτα ἐποίησαν τοῖσι προσκείμε-
 αὐτῇ - ἄχαρις τιμή, VII. 36.
 α. σῶσθρα θύνειν τοῖσι θιῶν τι-
 μὴ αὐτῇ προσκίεται, I. 118.
 extr. τοῦτοισι (Spartanorum
 regibus) προσκίεται προξείνους
 ἀποδεικνύναι τοὺς ἀν' ἐθελῶσι,
 VI. 57. f. ἀνδρῶπων οὐδενὶ προσ-
 κίεται ἡ τέχνη (ἡ μαντική), τῶν
 δὲ θιῶν μετιξίεργοισι, I. 83. α.

Προσκέπτεσθαι, Ante considera-
 re et perpendere. προσκίψάμι-
 νος ἐπὶ σιωτοῦ, VII. 10, 4.
 ἀπαντα προσκίψάμενοι καὶ ἐπι-
 λογισθίνεις, VII. 177. α.

Προσκήδης τῷ, Adfinitate con-
 junctus, VIII. 136. α.

Προσκητᾶσθαι, Adquirere, Posses-
 sioni vel ditioni suæ adjicere.
 τὴν Κατωδοκίην προσκητᾶσθαι
 πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μοῖραν βουλομέ-
 νος, I. 73. α. Adjungere sibi
 socium sive in bello, sive in
 pace. Καρίης τὴν πολλὴν προσ-
 κητᾶντο σφίσι σύμμαχον εἶναι,
 V. 103. f. VIII. 136. m. Mil-
 tiades προσκητᾶται τὸν Καλλί-
 μαχον, In suam sententiam
 perduxit, Nactus est suffra-
 gatorem accedentem eis qui
 jam ante cum ipso senserant,
 VI. 110. α.

Προσκυνεῖν, Adorare, Sese pro-
 sternere. καταθρόνους ἀπὲ τῶν
 ἱππῶν προσκύνειν τὸν Δαρείον ὡς
 βασιλῆα, III. 86. extr. N. προσ-
 κυνεῖν βασιλῆα προσπίπτοντας,
 VII. 136. α. N. VIII. 118. f.

Προσλαβέσθαι, i. q. προσπιλαβε-
 σθαι, quod oide supra. προσ-
 λάβειν τούτου τοῦ πάθους,
 VIII. 90. f. ubi olim προτιβί-
 λητο. Vide Var. Lect. et Not.

Προσλογίζεσθαι, Adnumerare, Su-
 periori numero adjicere, τὴν
 ἐξ Ἐφέσου ὁδὸν δὲ προσλογί-
 σθαι ταύτην, V. 54. m. τὲ δὲ
 ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγόμενον στρα-
 τισμα ἐτι προσλογιστῆα (sic
 suo more Noster, pro προ-
 λογιστῆον) τούτῳ τῷ ἔξαρμα-
 μίνῳ, VII. 186. α.

Προτμηγύνειν et Προμήγειν, Adi-
 re, Adpropinquare, cœtus
 modis, 1) Ad manus venire
 cum hoste, Conserere manus.
 Adgredi. τοῖσι ἐσβαλεῦτε - ἰ
 ἱππος πρῶτη προσέμιξε, V. 64.
 m. ἀθροὶ προτιμῆχον τοῖσι βα-
 βairois, VI. 112. m. οἱ Σκυ-
 ραὶ ἄποροι προσμίγυν (temere
 olim προσμίγυν edd.) IV. 46.
 extr. reddi poterat Aditu diffi-
 ciles: sed rectius interpretaberis
 Difficiles quibuscum ad ma-
 nus venias.

2) Adpellere. προσέμιχον τῇ
 Νάξῳ, VI. 96. α. τῇ Πελοπον-
 νήσῳ, VII. 168. m. τῇ Ἀσίῃ,
 VIII. 130. α.

Προναυπηγεῖσθαι εἰτέρας νῆας, Ad
 superiores (Insuper) alias na-
 ves fabricari, VII. 144. f.

Πρόσδος, ου, η, 1) Aditus. Τύ-
 μωρις ἀπίπτατο (τῷ Κύρῳ) τὴν
 προσδοκῶν, I. 205. m. 2) Ad-
 gressio, Impressio facta in
 hostem, Conflictus, quum
 ad manus venit. ἐν ταύτῃ
 τῇσι προσέδοισι τῆς μάχης, VII.
 212. α. τὴν πρόσδοκον ἐποιετο, VII.
 223. α. τὴν πρόσδοκον ἐποιετο,
 IX. 101. f. 3) Φέρον πρόσδος,
 Reditus tributorum. Φέρον πρί-
 σοδαν τὴν ἐπίγειον κατὰ τὰδε διέλι,
 III. 89. m. ἡ πρόσδοδος τῶν ἐγγί-
 ἀπὸ τῶν μετᾶλλων, VI. 46. m.

Προσόμουρος.

Προσόμουρος, ἰ. γ. ὁμοῦρος, *et* πρῶ-
σουρος, Finitimus. Νεσταμῶτι
προσόμουροι εἰσι Ψύλλοι, IV.
173. a.

Προσορέγεται τινι *idem fere vide-*
tur significare ac προσκείσθαι
num. 1. *nempe*, Adplicare se
ad aliquem, Instare, Sollici-
tare. ἐπὶ πλείον προσορέγοντό οἱ
vel προσωρέγοντό οἱ, VII. 6.
a. m. *cum Var. Lect. et*
Not.

Προσορμίζεσθαι, Adpellere, *aut*
certe, Prope oram Stationem
capere, οὐκ ἔα τὰς νέας πρὸς
τὴν νῆσον προσορμίζεσθαι, VI.
97. a.

Προσουδίζειν, Humo adlidere. λα-
βόντα τὸ πλιδιον προσουδίσαι,
V. 92, 3. m.

Πρόσουρος, ὁ, ἡ, ἰ. γ. ὁμοῦρος *et*
πρῶτομουρος, Finitimus, Con-
finis. τῇ Ἀραβίῃ, προσούρω ἐν-
ση *nempe* τῇ Αἰγύπτῳ, Arabiae
Ægypto finitimæ, II. 12. m.
εἰκαστικὴ Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα
Λιβυῇ, II. 18. a. m. Αἰθίοπες
οἱ πρόσουροι Αἰγύπτῳ, III. 97.
a. 102. a. V. 49. m.

Προσοφείλειν, *idem fere ac sim-*
plex ὀφείλειν, Debere. τὸν προσ-
οφειλομένον φόρον μετρί, Debi-
tum (debitum adhuc necdum
solutum) tributum remittit no-
uus rex, VI. 59. ubi alii mirius
recte προσοφίλου.

ἡ ἔχθρη ἡ προσοφειλομένη (sic
enim etiam h. l. *cum* mss.
quibusdam legendum videtur
pro vulgato προσοφίλου.) ἐς Ἀθη-
ναίους ἐκ τῶν Αἰγυπτιῶν, V.
82. a. *idem fere sonat ac* ἡ
παλαιὴ ἔχθρη, cap. 81. m.
nempe Vetustum odium ad-

Προσποιέσθαι. 251

huc debitum, *id est*, cujus
effundendi adhuc desuit op-
portuna occasio.

Προσπασταλεύειν, Clavis ligneis
adfigere. σκιδᾶ προσπασταλεύ-
σαντες (*nempe* αὐτῶ), *sive*
potius, σανίδι (αὐτὸς πρὸς σανίδᾶ)
προσπασταλεύσαντες (*nempe* αὐ-
τον) ἀνιρέμασαν, IX. 120.
extr. cum Var. Lect. et Not.
Conf. Προσδιαπασταλ.

Προσπέμπειν (πρὸς τινα), Mittere
ad aliquem, *nempe* Mittere
qui alteri conditionem pro-
ponat aut eam sollicitet, IX.
108. a. N.

Προσπίπτειν, Accidere, Incidere.
αἱ συμφορὰὶ προσπίπτουσιν, καὶ
αἱ νοῦνοι, VII. 46. f.

Προσπλάττειν, Adstruere. νεοττικὴς
προσπλάσμενός ἐκ πηλοῦ πρὸς
ἀποκρίμνεται οὐρεσι, III. 111.
m.

Προσπλέειν, Adnavigare, Navi-
gare in hostem, VII. 194.
f. ubi *perperam olim* προσ-
πλάττειν *edd. pro* προσπλέιν-
τας.

Προσπλῶειν, ἰ. γ. προσπλέειν. ἐξ
ἀντίης προσπλῶειν, VIII. 6.
m.

Προσπλωτὸς ποταμὸς Nostro dici-
tur Fluvius in quem e mari
navibus aditus et adscensus
palet. ποταμοὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ
θαλάσσης, IV. 47. f. ἐς δ' ὁ
Βερνιδάνης ἐστὶ προσπλωτός,
Quousque adverso fluvio e
mari navigari potest, IV. 71.
a. (*conf.* Προσβαίνειν).

Προσποιέσθαι, Sibi comparare,
Sibi adsciscere, προσποιεσθῆ-
ναι ξύλινον πόδα, IX. 37. f. N.
τούς δι', φίλους προσποιεσθῆναι,

I. 6. *m.* προσποιείται Κόβωνα, *Con-*
bouem sibi conciliavit, Ad suas
partes pertraxit, VI. 66. m. N.

Πρόσπολος, ὁ, *Famulus, Mini-*
ster, II. 64. f.

Προσπαταίν, 1) *Offendere, Im-*
pingere. αὐτὸν τὸ γόνυ προσπαταί-
σαι λέγουσι, *VI. 134. extr.*
προσπατασάντων τῶν πρώτων,
scil. πρὸς τὸν Ἄθων, VII. 22.
a. coll. VI. 44. m. 2) *Cladem*
accipere. προσπαταίσας μεγάλως,
I. 16. b. II. 161. m. VI. 95.
f. VII. 210. f. 170. m. τὸ
μὲν τι εὐτυχεῖν τῶν πεγκμάτων,
τὸ δὲ προσπαταῖν, *III. 40. m.*
πρὸς Τεγεάτας μόνους προσί-
πταιον, *A solis Tegeatis (In*
solo cum Tegeatis bello) cla-
dem acceperunt, I. 65. a. Si-
militer, τῷ πεζῷ προσπαταίσας
πρὸς τοὺς Βρυγούς, καὶ τῷ ναυτικῷ
μεγάλως πρὶν Ἄθων, *VI. 45. b.*
προσπαταίσας τῇ ναυμαχίᾳ, *Post*
cladem pugnâ navali acceptam,
IX. 107. extr.

Προσρέειν, *Confluere, Magnâ fre-*
quentiâ adcurrere. ἐκ τῶν δῆμων
ἀλλεὶ προσίβητον, *I. 62. a.*

Προστάττειν, 1) *Adtribuere, Ad-*
ungere, Contribuere. πρὸς
τοῖσι ἔδνισι τοὺς πλησιοχώρους
προστάσων, *III. 89. a. ubi*
paulo post, ἀλλοιτεῖ ἀλλὰ ἔδνισα
νέμων, *eisdem notione.* μοίρη τινὶ
προστάσσειν ἑωυτὸν, *Parti cui-*
dam sese adungere, I. 94.
m. f. N. Ἰνδοὶ προστεταχάχατο
συστρατευμένοι Φαρναζίδην, *In-*
di, qui in Xerxis exercitu
militabant, Adtributi erant
Pharnazathræ, qui nempe eis erat
præfectus, VII. 65.

2) *Jubere, Mandare, Im-*

perare. τὰς διόδους -- προστί-
θουσι ταῦτι Μιλησίοισι Φυλάσσειν,
IX. 99. f. οἱ δὲ πᾶν τὸ ἐναντίον
τοῦ προστεταγμένου ἐπαίον, IX.
104. b. οἱ μὲν νείας παρήχοντο,
-- τοῖσι δὲ ἵπποις προστίταντο,
VII. 21. f. ἐκίλει τοῖσι προσ-
τίταντο ταῦτα πῆρσαι, Jussit
hos quorum officium erat ta-
lia facere, VII. 39. f. τὰ
προσταχθέντα, Mandata, II.
121, 4 extr. Conf. Προστί-
σθαι, num. 3. ex VII. 36. a.
Προστάτης, ὁ, *Præfectus,*
Præses, Dux. προστάτιω ἐπι-
λαβεμένοι, *I. 127. a. προστάτης*
τοῦ ἰμφορίου, II. 179. m.

Προσθῆναι, *vide in Προϊστῆναι.*

Προτιθέναι, 1) *Adiungere, Jun-*
gere. ταυτὴν ἐτίθει ταύτῃ γυ-
ναῖκα προσθῆναι, *VI. 126. m.*
2) *Imponere, Injungere alicui*
aliquid faciendum. πῆγμα τὸ
ἂν τοι προσθῶ, μηδὲμα παρα-
χρήσῃ, *I. 108. m. f. ubi per-*
peram olim προσθῶ edd. con-
tra quam mss. Arch. Med. F.
et alii cum ord Steph. τὸ τοι
προσθῆκα πῆγμα, III. 62. m.
προσθίσαι αὐτῷ πρῆσσει ἢ δύ-
ναιτο ἄριστα, *V. 30. f.* 3)
προσθῆναι τὰς θύρας, *Adduce-*
re, Claudere fores, III. 78.
m. f. 4) προστιθέναι τινὶ ατι-
μίην, *Infligere alicui ignomi-*
niam, VII. 11. a. ubi non-
nulli codd. προτιθέναι. Vicis-
sim, pro ἢ τις προσθῆναι πᾶσι
κελευν ἐκλῆσθαι etc. quod
habent edd. III. 38. a.
mss. omnes προσθῆναι præse-
runt, quod teneri fortasse aut
restitui auctori debuerat.

Medium Προτιθέναι 1)

cum Dativo, Adjungere se alicui, sententiae aut voluntati illius. τῷ λόγῳ τῷ λεχθέντι προστιθεμαι, Adsentior, II. 120. a. εὐ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ, Voluntati ejus non obsequar, I. 109. m. (conf. Γνώμη, num. 3.) ἂν σὺ γνώμῃ τῇ ἐμῇ προσθῇ, (Aor. 2. Subj.) VI. 109. f. οἱ δὲ προσέδιντο ταύτῃ τῇ γνώμῃ, Adhaeserunt huic sententiae, III. 83. a. τῷ ἀσὶν προσθήκονται, Favēbunt suo civi, Suffragia ferent in illius favorem. II. 160. f.

2) προστίθεσθαι τινά, Sibi adjungere aliquem, socium, amicum. εἰ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσδέσκειτο φίλον, I. 53. a. et m. τὴν Ἑλλὰς φίλον προσδέσθαι, I. 69. a. III. 74. a. V. 66. extr. τὸν δῆμον προσδέμενος, Plebe suis partibus adjuncta, V. 69. f.

3) προστίθεσθαι τινὶ πόλεμον, Suscitare (Facere) alicui bellum. ἰόντες οἰκίῃσι πόλεμόν οἱ προσέθηκαντο, IV. 65. f. μῆνιν προσδέσθαι τινὶ, Iram contra aliquem exercere, VII. 229. f.

4) *Temere olim* προστίθεντο Ἀριτταγόρῃ πρήσσειν ἄριστα edd. V. 30. f. ubi προστίθεισαν dedere scripti libri omnes.

Προσυμμίσγειν, Ante miscere. ποταμοὶ προσυμμίσγοντες τὸ ἴδιον εἰς ταυτό, VII. 129. m.

Προσυνοικῆσαι, Antea matrimonio junctum fuisse. τὴν Ἀτρεΐδαν, προσυνοικήσαντα Καμβύση, III. 88. m. Vide Συνοικίειν.

Πρόσφατος, Recens. νεκρὸς πρόσφατος, II. 89. b. 121, 5. m.

Προσφέρειν, Adferre, Inferre, Proponere. πρὸς τὴν δωρεὴν τοιαύτῃ ἐπιτηδύσας προσέφερε, Ad accipiendum hoc donum talia commentus adtulit, VI. 125. m. προσφέρειν τινὶ ἀνάγκαι, VII. 172. f. βίβλ., IX. 108. a. (ubi plures προσέφερον, pro προσέφικε.) πόλεμον, VII. 9, 3. a. N. (ubi quidem προσφέρειν praeferunt plerique libri) προσέφερον αὐτῷ ταῦδε, Haec ei proposuerunt, V. 40. a. δεύτερα αὐτῷ προσέφερον, Φάμενοι etc. III. 74. m. f. προσέφερε αὐτῷ λέγον τοιοῦνδε, His verbis eum compellavit, III. 134. a. V. 30. m. VIII. 100. a. λόγους προσφέροντων περὶ ἐμολογίας, Conditiones proponere de deditione, VIII. 52. b. Usurpatur etiam προσφέρειν de conferendo tributo. ἑκατὸν τάλαντα προσέφερον, III. 92. f.

Passivum et Medium Προσφέρεσθαι, 1) Offerri, Sese offerre. πρὸς τὴν ἐκείνου τὰ προσφερόμενα πρήγματα, Oblata negotia peregit, II. 173. a. αὐτὸς δὲ χρησμάδιον προσφέρεται (nempe τῷ βασιλεῖ), Hic igitur regi se obtulit, (adiit eum, egit cum eo) valicinia canens, VII. 6. extr.

2) Congruere, Convenire, Similem esse. ὁ χαρακτήρ τοῦ προσώπου (τοῦ παιδὸς) προσφέρεται ἰδίᾳ εἰς αὐτὸν (perperam olim ὡς ἰωντὸν edd.) I. 116. a. ubi mox in eundem fere sententiam, ὃ τι χρόνος τῆς ἐκδίστης τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παιδὸς ἰδίᾳ συμβαίνει. Conf. mox Προσφίρειν.

3) *Ut formulā προσφείμω τινὶ λόγους utentem Nostrum supra vidimus, sic verbo Medio utitur auctor Vitae Hom. cap. 4. m. προσπνέγκατο αὐτῇ λόγους. Similiter pro βίην προσέφει, IX. 108. a. plerique libri βίην προσφείμω exhibent.*

4) *In re Militari, προσφείσθαι significat Cominus adgredi, Congredi cum hoste, Impetum facere. πρὸς πιθραγμένους προσφείροντο, V. 34. m. προσφείσθαι Πέρσῃσι, V. 109. a. et f. προτοισσόμενοι τοῖσι ἐχθροῖσι, . . πρὸς τὸν ἄν προσιεχθῇ, V. 111. a. προσφείρετο πρὸς τὸν Ὀνήσιλον ὁ Ἀργυβιος V. 112. ἰσπτοξόται, προσφείρεσθαι ἄπορι, Quibuscum fieri non potest ut ad manus venias, IX. 49. a. κατὰ τὸ ἰσχυρότερον προσπνέχθησαν, nempe τοῖς πολεμίοις, aut πρὸς τοὺς πολεμίους, Eā parte congressi cum hoste, quā steterant validiores, IX. 71. a. ἐπὶ ἐκ τοῦ Ἰκαρίου πελάγους προσφειρόμενοι προσέμειξαν τῇ Νάξῳ, Postquam ex Icario mari erumpentes (irruentes) adpu- lerunt ad Naxum, VI. 96. a.*

Προσφειδής, ὁ, ἡ, 1) ἰ. q. ἰμφε- ρής, Similis. Κόλχῳ Αἰγυπ- τίοις προσφειδής ἐστὶ, -- καὶ ἡ ζῶη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἰμφερής ἐστὶ, II. 105. a. εἶδα τοῦτοις ἰροῖσι τὰδε ποιούμενον προσφειδής, IV. 33. f. Conf. Προσφείσθαι, num. 2. 2) *idem quod πρόσ- φους, Conducibilis, Utilis. τοῖσι σείσι πρήγμασι προσφεί- στερον V. 111. m. ubi ex uno*

ms. Arch. προσφείστω adiciat Schaeff. Conf. Var. Lect.

Πρόσφιλής, Dilectus, Carus, Ac- ceptus. προσφιλές ἐγένετο τῷ βασιλεῖ, I. 163. a. et m. εἰσὶ τῶν ἡλίκων αἰδρεσιότατον καὶ προσ- φιλεστάτων, Quum esset maxi- me (ab omnibus) amatus. I. 123. a.

Πρόσφορος, Conducibilis, Com- modus, Ad rem faciens, Ne- cessarius. ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναίτητοισιν τὸν τιθηκότα, IV. 14. m. f. παραρτίετο τὰ πρόσφορα τῇ στρατῇ, VII. 20. a.

Προσφύειος λέγειν, Scite, Ingeni- ose loqui, I. 27. f.

Πρόσχημα, τὸ, 1) Prætextus, Species quam quis prae se fert, Speciosa caussa. αὐταὶ (nempe, ἡ Ἐρέτρια καὶ αἱ Ἀθηναί) σὺ πρόσχημα ἔσαν τοῦ στόλευ, VI. 44. a. τοῦτο μὲν πρόσχημα λέ- γου ἦν. VI. 133. a. αἷτη αἰτίνη πρόσχημα τοῦ λόγου ἦν, IV. 167. f. πρόσχημα μὲν ποιεύμε- νος ὡς ἐπ' Ἀθῆνας ἐλαύνει, VII. 157. m. εἰ μὲν, χρημάτων χρεῖ- ζοντες, πρόσχημα (in speciem tantum) ἡμεῖς ἐξαιτιόμαστε, IX. 87. m.

2) πρόσχημα, Decus et or- namentum, Præcipuum atque Princeps in suo genere. Μίλη- τος -- Ἰωνίης ἡν πρόσχημα, V. 28.

Πρόσχοῦν, Adgerere humum. τῶν ποταμῶν ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων, Ex fluviorum adlutione enata sunt hæc loca, II. 10. m. τὸν πρὸς μεσαμβρίας ἀγκῶνα (τοῦ Νείλου) προσχώσας, Qui brachium Nili australe

Προσχηρίζειν.

adgesta humo obstruxit, II. 99. *a. m.*

Προσχηρίζειν, sive Προσχηρίζειν, cum Genit. Rei, Insuper cupere vel postulare aliquid, V. 11. *m.* 18. *m.* VIII. 140, 2. *a.* Cum genit. Personae et Infinit. Petere ab aliquo, Orare et obsecrare. προσχηρίζω ὑμῶν πισθεσθαι Μακεδόνι, VIII. 140. 2. *a.*

Προσχωρίειν, Accedere, Adpropinquare. προσχωρίεον πλησιαιτέρω στρατοπέδω τῷ στρατοπέδῳ IV. 112. *Inde translata notione.* τὰ (i. e. κατὰ τὰ) δ' ἄλλα νόμαϊα Θρηῖξι προσχωρήκασι, IV. 104. *N.* προσχωρήκασι (κατὰ τὴν) γλῶσσαν πρὸς τὸ Καρικόν ἔθνος, I. 172. *a.* Item, προσχωρίειν πρὸς τὴν γνῶμην τινος, VIII. 60. *extr.*

Πρόσχωρος, ὁ, ἡ, Finitimus, Accola. μετεπίμψαντο τοὺς πρόσχωρους τῶν Ἀσωπίων, IX. 15. *a.*

Πρόσω, *Adverb.* 1) Procul. ἔχναχωρησαι πρὸς ἀπὸ τῶν Φορτίων, IV. 196. *m.* οὐ πρὸς σκοπὴν ἔχοντες, V. 13. *a.* οὐ πρὸς Ἑλλησπόντου, V. 13. *f.*

2) In anteriorem partem, Ulterius, Longius. Cum Articulo τὸ et ἐς Praepositione. προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω, I. 5. *m.* *f.* ἥτε αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω, III. 25. *f.* 77. *f.* ἐς τὸ πρὸς οὐδὲν προεκώπτετο, Nihil promovebatur, III. 56. *a.* Et absque praepositione. ἔπαινον αἰεὶ τὸ πρόσω, III. 123. *a.* ἱσπεύετο αἰεὶ τὸ πρόσω, VII. 30. *a.* IX. 57. *f.* Etiam nude, abs-

Προσωφιλείν. 255

que Articulo τὸ φῶμα ἐνίματο πρὸς, III. 133.

3) *Notanda formula*, πρὸς ἢ τῆς νυκτός, Jam multum processerat nox. II. 121, 4. *f.* et huic similis, πρὸς τῆς νυκτός προελήλατο, IX. 44. *a.* *N.* Cum quibus convenit ista, εἰ μὴ πρὸς ἀρετῆς ἀνῆκαι, VII. 237. *m.* Et, ἐς τὸ πρὸς μεγαλῆς τιμῶνται, Honorantur et ad insignem magnitudinis gradum evehuntur, III. 154. *m.*

4) *Comparativ.* Πρωτέρω, Ulterius. οὐκ ἔχω πρωτέρω εἰπεῖν, VI. 124. *b.* οὐκ ἔτι πρωτέρω ἐλκύσαι, II. 175. *f.* IV. 7. *f.* οὐ πρωτέρω Ἰσσηδόνα ἀπικέσθαι, IV. 16. *m.* μὴ εἰπιδιώκειν ἔτι πρωτέρω, VIII. 111. *a.* τὸ πρωτέρω μηκέτι πλείον, III. 45. *a.* οὐκ εἶναι (φασί) διελθεῖν τὸ πρωτέρω, V. 10. *a.* τὸ γὰρ πρωτέρω, πᾶν δεινὸν ἢ τοῖσι Ἑλλήσι, VIII. 122. *m.* *f.*

5) *Superlat.* τὰ (pro κατὰ τὰ) πρωτάτω, In remotissimis locis, IV. 43. *a.* Et Neutrum plur. pro *Adverbio.* ἐς τοὺτους μοι δεξιὴ καὶ πρωτάτα ἀπικέσθαι, Hi sunt extremi (remotissimi) eorum ad quos ille pervenisse mihi videtur, II. 103. *a.* ubi temere alii καὶ οὐ πρωτάτα.

Πρόσωπον, τὸ, Rostrum avis dicitur Noster. Ibis avis πρὸς ὧν φορεῖ ἐς τὰ μάλιστα εἰργραπὸν, II. 76. *a.* et *f.*

Προσωφιλείν, Juvare, Adjumento esse. προσωφιλείν ἐθελοντες τοῖσι Ἑλλήσι, IX. 103. *b.*

256 Προταριχεύειν.

Προταριχεύειν, Sale ante condire, II. 77. f.

Προτείνειν, Prae se ferre, Propone conditiones. μεγάλα προτείνόντων ἐπ' οἷσι ὁμολογέειν ἰδί-
λουσι, VIII. 140, 2. m.

Medium προτείνεσθαι, i. q. Actiōum. ταῦτε σοὶ ἐγὼ προ-
τείνομαι, V. 24. f. Γέλων μὲν
οὖν ταῦτα προτείνετο, VII.
160. extr. aut 161. a. μισθὸν
προτείναντο τῆς βασιλικῆς τὸ
ἥμισυ, Conditionem proposuit
ut mercedis loco sibi trade-
retur etc. Mercedem postu-
lavit, IX. 34. a. ὑποστάντες
τὰ ὁ Μελάμπους προτείνετο,
ibid. b.

Προτεραιός, η, ον, i. q. πρότερος,
Prior. τῇ προτεραίῃ, scil. ἡμέ-
ρῃ, Pridie, VII. 212. extr. τῇ
προτεραίῃ τῆς ὑστάτης καταστά-
σιος μελλούσης ἵσσιθαι, Pridio
ejus diei quo etc. IX. 9. a.
Sic τῇ ὑστεραίῃ, IX. 8. a. Sed
τῇσι προτέρεσι ἡμέρεσι, IX. 57.
f.

Προτερίειν, et Προτερεύειν, Praeire,
Ante alios (Relictis aliis) pro-
gredi. προτεριόντων δὲ τῶν σὺν
Παυσανίῃ, IX. 57. a. περτερέων
τῆς οδοῦ, IX. 66. f. ubi alii
προτεριύων.

Πρότερον, Adverbium, Prius,
Antea. ἢ Ευρώπῃ πρότερον ἢν
ἀνώνυμος, IV. 45. f.

1) Cum Genitivo constru-
ctum, induit vim praepositionis
πρὸ, Ante. ὀλίγω πρότερον του-
των, Paulo ante has res ges-
tas, Paulo antea, VIII. 95. a.
πολλοῖσι ἴτισι πρὸ τουτέων, VIII.
96. f. N. Eddem notione re-
cipit etiam τὸ articulum. τὸ

Πρότερον.

πρότερον τῶν ἀνδρῶν τούτων (Ante
hosce homines) θεοὺς εἶναι λί-
γουσι τοὺς ἄρχοντας, II. 144. a.
πρότερον δέ, ἢν μὴ ἡμέας λόγῳ
αἰρῇ, οὐ συμμίζομεν ται, IV.
127. m. ubi in lat. oers. pro
prius vero quam, reponen-
dum prius vero, nisi nobis
ratio aliqua suaserit, etc.

2) Inter Articulum et Sub-
stantivum interpositum, induit
vim Adjectivi. ἢ πρότερον βασι-
λεὺς Σαρδίων, Pristinus rex
(Rex olim) Sardium, I. 84.
a. ubi quidem πρότερος prae-
ferunt alii. ἐπὶ τῶν πρότερον βα-
σιλέων, I. 186. a. (ubi item
πρότερον alii) τῶν πρότερον βα-
σιλέων, II. 161. a. ubi προτί-
ρον unus cod. Pa. Sed in
Ἀπρίῳ τοῦ πρότερον βασιλέος οὐ
βασιλεὺς consentiunt omnes. Sic
et, τῶν πρότερον ἀδικημάτων,
VI. 87. a.

3) πρότερον ἢ, et πρότερον
πρὶν ἢ, Priusquam. ἔσται Δαρίῳ
καὶ πρότερον ἢ βασιλευσθαι, τῇς
παίδες, VII. 2. a. ταῦτα ἐχγ-
γέλθῃ πρότερον πρὶν ἢ αὐτὸν ἀπ-
κίεσθαι, VI. 116. a. ubi abest
πρὶν alius (vide Var. Lect.)
(ἔλεγε τοῦτο) πρότερον πρὶν ἢ
γενέσθαι τὴν μάχην, IX. 16.
extr. Similiter in Negatione.
οὐ πρότερον ἀπανέστη πρὶν ἢ σφίς
ὑποχειρίους ἐποίησαντο, VI. 45.
m. οὐ πρότερον ἀνίσχει πρὶν ἢ
ἀπείκετο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιν, VIII.
8. m. f. οὐ πρότερον παύσομαι
πρὶν ἢ ἔλῳ, VII. 8, 2. m.
ἔφραζον οὐ πρότερον καίσισθαι
πρὶν ἢ δίκας δῶσι, IX. 93. f.
εὐχετο μηδεμίην οἱ συντυχίην γι-
νέσθαι, ἢ μὴ παύσει -- πρότερον

Πρότερος.

ἡ -- γίνεται, VII. 54. m. δι-
δοκται μὴ πρότερον ἀπαναστῆναι
ἢ ἰξέλωσι Θήβας, IX. 87. a.
N. ubi πρὶν ἢ *olim* edd. con-
tra quam *msst.* μὴ πρότερον...
πρὶν ἂν, I. 82. f.

Πρότερος, η, ον, Prior, Superior.

*Adjectivum hoc exhibere codi-
ces nonnullos ubi recte alii Ad-
verbium praeferunt, supra vidi-
mus in* Πρότερον num. 2. *Sed*
Adjectivum ferunt omnes III.
47. m. ubi τῷ προτέρῳ ἔτι ἢ τὸν
κρητῆρα ἐλπίσαντο. *Et* I. 168.
m. ἐκτισαν πύλιν Ἀβδῆρα, τὴν
πρότερος τούτων (Prior, Prius
quam hi, Jam ante hos) Τι-
μήσιος κτίσας, etc. νομίζουσι
Φρύγας προτέρους γενέσθαι ἰων-
τῶν, II. 2. a.

Προτιθέναι, 1) Proponere ad de-

liberandum. πρὶν ἢ τὸν Εὐρυβ.
προθεῖναι τὸν λόγον, Priusquam
proposuisset causam, (rein
quæ in deliberationem veniret.)
VIII. 59. a. εἰς μέσον στί προτι-
θει τὸ πρῆγμα, συμβουλευόμενος
etc. I. 206. f. προέθηκε -- λέ-
γειν, Instituit dicere, sive,
Proposuit ut diceremus, IX.
27. a. sed de hoc loco vide
infra, num. 4. εἰ τις προδείη πᾶσι
ἀνθρώποις ἐκλέξασθαι κτελεύων
etc. Si quis proponeret omni-
bus juberetque eos ut elige-
rent, III. 38. a. ubi προσ-
δείη praeferunt *msst.*, quod
fortasse restituendum auctori.

Conf. Προστιθέναι.

2) προθεῖναι δαῖτα, Proponere,
Adponere, epulum, I. 207.
f. *Item verbo Medio*, προτιθε-
σθαι δῖπνον, ut φυλάξασα Ξέρην
Βασιλῆϊον δῖπνον προτιθέμενον.

Lex. Herod. Pars II.

Προφαίνειν. 257

3) προτιθέναι et προτιθεσθαι,
Ponere, Proponere, Statuere,
terminum. οὐρον προδέμενος ἐνι-
αυτὸν τοῦτον, I. 74. m. εἰς ἐβ-
δομήκοντα ἔτια οὐρον τῆς ζῆς
ἀνθρώπῳ προτίθημι, I. 32. a.

4) προτιθέναι, Anteponere,
Praeferre. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ
ἐπιμικτίσθαι προτιθέαςι, III.
53. m. *Eadem notione acci-
piendum hoc verbum videtur in*
loco supra (num. 1.) *memora-*
to, ἐπεὶ δὲ ὁ Τρυγῆτης προέθηκε
παλαιὰ καὶ καινὰ λέγειν etc.
IX. 27. a. *nempe*, Quoniam
vero Tegeata prætulit comme-
morare (vel ut commemorare-
mus) antiqua et nova, etc.
quae interpretatio et cum usu
verbi, et cum his quae l. c.
praecedunt, aptissime conve-
nit.

5) προτιθεσθαι, Exponere
conspectui hominum, Ostentare.
ὅπως ποτήρια ἀργυρεὰ τε
καὶ χρυσέα προδείτο, III. 148.
a. ἀπικρίσαντο τὰς κεφαλὰς καὶ
πένθος μέγα προέθηκαντο, VI.
21. a.

6) προτιθεσθαι τινι πόλεμον,
ἀτιμῖν, vide in Προστιθ.

Προτιμᾶν, Pluris aestimare, Prae-
ferre. προτιμήσα μεγάλων χη-
μάτων *sequente Infinitivo*, I.
86. m. προτιμῶντες καθαροὶ εἶναι
ἢ ὑπερπείσθησιν, II. 37. a. προ-
τιμῶν πολλοῦ ἔμοι ξίνος γενέσθαι,
III. 21. m.

Προτρέπασθαι, Excitare, Monere,
Attentum reddere. I. 31. a.
N.

Προτοῦ, vide in Πρό.

Προφαίνειν, Significare. ἔπειτα τὸ
δίλοι προφαίνειν τὸ φάσμα, VII.

R

37. f. εὐ δὲ, ἕως μὲν στρα-
την πέμψεις, -- οὐ προφαίνεις,
Non significas, Non promit-
tis, (sive, Tu negas) missurum
te esse exercitum, VII. 161.
a.

Πρόφαντον, τὸ Effatum, Respon-
sum oraculi. αἰεὶ τὸ αὐτὸ προ-
φαντὸν σφί ἐγένετο, V. 63. a.
προφαντὰ σφί ἐν τε Δωδώνῃ καὶ
ἐν Δελφοῖσι ἐγένετο, IX. 93.
m. f.

Πρόφασις, ις, ἦ, 1) Causa vel Oc-
casio qualiscumque. κατὰ θει-
ρῆς προφασιν, I. 29. m. pro
quo aὐτ' θειρῆς εἴπικεν, cap. 30.
a. ἐγένετο ἀπὸ προφασίος (δια
προφασιν, IV. 145. a. VII.
230.) τὴν ἀπηγγέσθαι, II. 161.
m. εἰς σὲ προφασίος τευ ἐδόμην
ἐπιλαβέσθαι, III. 36. m. ταύτης
ἐχόμενος προφασίος, Hac ar-
repta occasione, VI. 94. a.

2) Sigillatim, Causa spe-
ciosa quæ prætenditur, Præ-
textus. προφασίος (εἰναικε) τῆσδε,
δηλαδὴ αὐτὲς -- μέλλοι, IV.
135. m. N. ἵνα ἐπὶ προφά-
σιος ἡσυχίην ἄγωσι, VII. 150.
extr. προφασίας εἶλον, VI. 86.
a.

Προφέρειν, 1) Active, Proferre
verba; unde, ubi de Oraculo
agitur, significat Edere oracu-
lum, quod aliis ἀναγρεῖν δι-
cunt Graeci. τὴν Πυθίαν -- προ-
φέρειν σφί, τὰς Ἀθῆνας ἐλυ-
θιροῦν, V. 63. a. ubi, paulo
post, ipsum Editum oracu-
lum τὸ πρόφαντον dicitur. I-
tem, Proferre criminationem,
Inculpationem, Objicere, Ex-
probrare. προφέρειν σφί τὴν Μη-
δείας ἀρπαγὴν, I. 3. b. προί-

φιέ σφί ἡ Πυθίη τὴν εἰς Λιβύην
ἀποικίην, Exprobravit eis co-
loniam in Africam, nempe,
quod illam non duxissent,
IV. 151. a. 2) Neutraliter,
cum Genitivo, i. q. διαφέρειν,
Præstare, Antecellere. εἴπα,
καλλυτὴ προφέρειται τῶν ἀπὸ τῶν
οἶων, III. 106. f. Νάξος εὐδα-
μονίῃ τῶν ἡρώων προφέρει, V. 28.
a. πλουτῶ καὶ εἶδεῖ προφέρειν
Ἀθηναίων, VI. 127. f.

Verbum hoc temere subinde
permutatum cum Προφέρειν
vide sub istâ voce. Et Προφέρειν
vide in Προφείρις.

Προφητεύαν, Vaticinari; sive po-
lius, Oracula, quæ a Deo
edita putantur, interpretari
et scripto consignata vel con-
signanda tradere consultantib-
us. εἰ προφητεύοντες τοῦ ἱεροῦ,
VII. 111. f. N. distinguuntur
a τῇ προμάντι, quæ dei no-
mine oracula edit.

Προφήτης, ιω, ό, Propheta, In-
terpres oraculorum a Pythiâ
dei nomine editorum, VIII.
36. extr. et 37. a. τὰ λεγόμε-
να ὑπὸ τοῦ προφήτῃ γραφῆν
εἰς δέλτον, VIII. 135. f. ubi, si
paulo ante τὸν προμαντι le-
gis, incertum est idemne homo
πρόμαντις et προφήτης dicatur;
at, alios si sequaris libros,
alius ὁ προφήτης fuerit, alia
ἡ πρόμαντις. (conf. Προφητίαι
et Πρόμαντις.) ἐν τε Δωδώνῃ καὶ
ἐν Δελφοῖσι ἐπιμύτιον τοῖς προ-
φήταις τὸ αἶτιον τοῦ κακοῦ, IX.
34. f.

Προφράζειν vulgo, ut προλέγειν,
Prædicere interpretantur I. 120.
f. ubi πάν ἄν σοι προφράζωμι

rectius fortasse intelligetur
Aperte et libere tibi omnia
exposituri eramus.

Προφυλάσσειν, Ante locum aliquem custodiam agere. νηὺν τὴν προφυλάσσουσιν ἐπὶ Σκιάθῳ, VIII. 92. a. VII. 179.

Medium, Προφυλάσσεσθαι, Præcavere. τοῦτο προφυλάξαντο, Hanc cautionem ante adhibuerant, Ab hoc sibi ante caverant, VII. 176. f. *pro quo est*, ταῦτα πρὸ πολλοῦ φυλάξαντο, VII. 130. m.

Προχέειν, Profundere. εὐξάμενοι καὶ σπονδὰς προχέαντες, VII. 192.

Πρόχυσιν, Effusio, Profusio. *Hinc in sacris faciendis*, Libatio, Effusio molæ salsæ super aram. οὔτε οὐλὰς κριθῶν πρόχυσιν ἐπώετο θεῶν οὐδὲν, I. 160. f. N. *quem locum respiciens Glossator*, πρόχυσιν interpretatur τὸ ἀποσπῆσαι. *Tum, in rebus Ægyptiacis* πρόχυσιν τῆς γῆς dicit Profusionem, Proluvionem, telluris a flumine devectæ et ad aliam firmam terram adlutæ; et, *per metonymiam*, Ægyptum ipsam ait esse πρόχυσιν τῆς γῆς, II. 5. *extr. et* ἰλὺν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπικῆς κατεννειγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, II. 12. f.

Προχωρεῖν, Progredi, Succedere. ὡς οὐ προχωρεῖ, *nempe* τὸ πρήγμα, I. 84. a. ὡς οἱ δόλω οὐ προχωρεῖ, I. 205. m. V. 62. m. VIII. 102. a. ὅρῳ τὰ Περσέων πρήγματα εἰς ὃ δυνάμιος προεχωρήκει, VII. 50, 2. a.

Πρύμνη, η, Puppis. *Vide* Ἀνακρουέσθαι εἰ Πρύμνη.

Πρυτανίη, η, τῆς ἡμέρας, Præsidentia (Præsidium) illius diei, Dies quo quis præsidet concilio. ὡς ἐκάστου αὐτῶν ἐγίνετο πρυτανίη τῆς ἡμέρας, VI. 110. m.

Πρυτανήιον, τὸ, Prytaneum, Curia, I. 146. m. N. III. 57. f. VI. 103. m. λήϊον καλεῖνσι τὸ πρυτανήιον οἱ Ἀχαιοί, VII. 197. a. m. N.

Πρύτανις, ις, ε, Prytanis, Præcipuus magistratus. οἱ πρυτάνις (*contract. ex* πρυτάνις) τῶν Ναυκράρων, V. 71. b. N.

Πρώην, Nuper. μέχρι οὐ πρώην τε καὶ χθές, ὡς εἰπεῖν λόγῳ, Usque ad nuperam memoriam, II. 53. a. N.

Πρωὶ, Mane. πρωὶ ἔτι τῆς ἡμέρας, Matutino adhuc tempore, Ante meridiem, *cui opponitur* περὶ δείλης, Post meridiem, Sub vesperam, IX. 101. m.

Πρώιος, Matutinus, Maturus, Tempestivus. περὶ δείλην πρωῒην γινόμενην ἀπίκατο, Post meridiem ante vesperam, Haud multo post meridiem, VIII. 6. a. (*conf. Δείλη*) ὁ ναυτικός Ἐξέρξω εἰσὸς ἐπιλάμψαντος, πρώϊος συνιλεγέτο εἰς Σάμοι, Adpetente vere, mature convenit, Primo vere convenit, VIII. 130. a.

Πρώη, η, Prora navis. οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες, οὔτε πρῶην συνάγοντες, I. 194. a. παρέπλεε παρὰ ταῖς πρῶρας, - ἐντὸς τῶν πρῶρων πλέων καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, VII. 101. m. et f.

Πρώτος, 1) Primus, Princeps. ἡμῶν (*intellige* ἡμῶν μάλλον) πατρώϊον ἔστι - - πρώταισι εἶναι ἡ

τοῖσι Ἀρχασι, IX. 3. a. πρώτος *Genit. constructum idem valet ac πρότερος, πρεσβύτερος. Vide Var. Lect. ad II. 2. extr. ac fortasse ibi πρώτους pro πρεσβυτέρους restituendum Herodoto fuerit.*

2) τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερῶν, Proximo quoque die, Quum primum, VII. 168. a. τὴν πρώτην, Primum, Statim, In presentia. τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποικιλάμενος τὴν πρώτην εἶναι, I. 153. f. ἐς Σκύδας μὲν τὴν πρώτην εἶναι εἶπεν, III. 134. m. f.

3) *Neutrum, sive Adjective sive Adverbialiter positum.* ἰδοὺ καὶ βουλευομένοισι, πρώτον μὲν χρημάτων πάντων, καταλλάσσεισθαι τὰς ἐχθρας, Primum omnium, Ante alia omnia, VII. 145. a. *Alibi pro Neutro sing. πρώτον, Adverbialiter posito, Pluralem πρώτα ponere amat Noster. Sic passim, πρώτα μὲν, - - μετὰ δὲ. Nec tamen spernit πρώτον μὲν, VII. 219. a.*

4) τὰ πρώτα, Primarius vir, Princeps, Primum locum tenens. ἰὼν τῶν Ἑρετρίων τὰ πρώτα, VI. 100. f. N. Αἰγινήτων τὰ πρώτα, IX. 78. a. Sed ἐς τὰ πρώτα ἀνήκειν, Ad primum (summum) gradum, ad culmen, pervenisse. Φρεῶν γὰρ ἐς τὰ ἱμνωτοῦ πρώτα οὐ κω ἀνῆκω, VII. 13. m. N.

Πταίειν, Offendere. ἀρρωδίη, μὴ περὶ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἢ Ἑλλάς, Ne in Mardonio offendant (Ne Mardonio succumbat) Græcia, IX. 101. f. Conf. Προσπταίειν, et Πταῖσμα.

Πταίρειν, Sternutare. ταῦτα δαίποντι ἐπὶ ἡλδί πταίειν, VI. 107. m.

Πταῖσμα, τὸ, Clades, Calamitas. ἢ σφίαις καταλύβῃ πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρσῃ, Si cladem acciperent a Persis, VII. 149. m. *Quem ad locum quod in Adnot. significavi, in istam sententiam scriptum oportuisse πταῖσμα πρὸς τοῦ Πέρσῃ, id indictum velim. Græca phrasis proprie hoc sonat, Si accidisset illis offensio ad Persam: atqui, Offendere vel Impingere in aliquem, ex græci sermonis usu, certe ex Herodoti more loquendi, quem supra in verbo Προσπταίειν οἰδίμυς, idem valet ac Cladem vel Calamitatem ab eo accipere.*

Πτερόν, τὸ, 1) Penna, Ptuma. τὰ μὲν αὐτοῦ (phoenicis avis) χρυσόκομα τῶν πτερῶν, τὰ δὲ ἱρυδρά, II. 73. a. m. ubi τῶ πτερύγων praeferunt codd. nonnulli. πῖλοι πτεροῖσι περιστεφάνομενοι, VII. 92. b. πτερῶν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν ἥερα εἶναι πλέσθ, IV. 7. extr. ἔοικε ἢ χιῶν πτεροῖσι, IV. 31. m. 2) Ala. οἶδε ἰν Πτίλον.

Πτεροῦν, Alis instruere, Alas addere. ταξέυματος περὶ τὰς γλωφίδας περιμύξαντες καὶ πτερωσάντες τὸ βυβλόν, Libellum (Epistolam) circum sagittæ crenas circumvolvebant et Alas ei addebant, adplicabant, VIII. 128. a. N. ubi γλωφίς non, ut vulgo interpretantur, intelligitur illa crena quæ est in infima et extrema parte sagit-

tae, quae, quando emittitur telum, nervo inseritur, sed aī γλυφίδες sunt Quatuor illae incisurae, in inferiore sagittae parte in longum decurrentes, quibus pennae sive alae inferuntur; quare πτερωτάς γλυφίδας dixit Euripidis Orestes VI. vs. 274.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, Pinna alae. Ibis avis, λευκή πτεροῖσι, - - πλὴν ἄκρων τῶν πτερύγων, II. 76. a.

Πτερωτός, ἡ, ὄν, Alatus, Pennatus, Pennis instructus. (Vide μοχ Πτίλον.) πτερωτοὶ ὄφεις, II. 75. a.

Πτίλον, τὸ, Ala. πτίλα οὐ πτερωτὰ φορεῖ, ἀλλὰ τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι μάλιστα καὶ ἐμφορεῖσθαι, II. 76. f.

Πτίσσειν, Tundere, Pinsere. πτίσαντες τὸ μέσον ἐκ τοῦ λωτοῦ, ποιεῖνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους, II. 92. m. ubi perperam olim alii οπτήσαντες.

Πτύειν, Spuere, I. 99. m.

Πτώσσειν, (i. q. comm. πτήσσειν) Metu contrahi, Tremere, Metu terroreque refugere. πτώσσοντας ὑμῶν εὐρομεν, IV. 48. m. f.

Πτωχή, ἡ, Paupertas, Mendicitas. ἐς πτωχήν ἀπίπται, III. 14. f.

Πτωχός, ὁ, Pauper, Mendiculus. ἔχων οὐδὲν εἰ μὴ ὅσα πτωχός, III. 14. m.

Πυγαῖον, τὸ, scil. μέρος τοῦ σώματος, Pars corporis circa nates; atque etiam idem quod ἡ πυγή, Nates, Clunes. (confer Snidam, Hesych. et Polluc. II. 183.) Ubi vero de Ave agitur, sicuti Rostrum τὸ πρόσω-

πον dicit Herodotus, sic τὸ πυγαῖον Caudam intelligere consentaneum est. Ibis avis, λευκή πτεροῖσι, πλὴν - - τοῦ πυγαίου ἀκρου, II. 76. m.

Πυγάργος, ὁ, ἡ, Albas habens nates; sigillatim, Bestiae Libycæ nomen, de cervino genere, Pygargus, IV. 192. a.

Πυγμαῖος, ἀνὴρ, III. 37. m. N.

Πυγών, ὄνος, ὁ, Mensura longitudinis a cubito usque ad digitorum flexionem; proinde Mensura viginti digitorum aut quinque palmarum, quum integer Cubitus (πῆχυς) sex palmas metiatur. τὸ μῆκος οκτωκαίδεκα πηγίων καὶ πυγόνος, II. 175. f.

Πυθίη, ἡ, Pythia: passim. (Conf. Πρόμαντις.) χρᾶ ἡ Πυθίη, τῇ οὐνομα ἢ Ἀριστομένη, VII. 140. a.

Πύθιοι, qui dicti apud Lacedaemonios, VI. 57. m.

Πυθιονίκης, ὁ, Victor ludorum Pythiorum. ἀνὴρ τρεῖς πυθιονίκης, VIII. 47. επιρ.

Πυθῶ, Delphi urbs. πῖμψας ἐς Πυθῶν, Δελφοὺς δωρεῖται - - δύο στατήρσι. I. 54. a. N.

Πυκάζειν, Stipare, Onerare, Obtegere. ἐτίμματα πᾶς πυκασθεῖς, VII. 197. m. f. N.

Πυκνός, Densus, Frequens, Prudens. μήτιδι πυκνῇ, Prudenti consilio, VII. 141. m. in Orac.

Πυλαγόροι, οἱ, Legali civitatum Graecarum ad Amphictyonum conventum. Vide Not. ad VII. 213. Scribitur autem apud Nostrum Πυλαγόροι, non Πυλαγόροι, in plerisque codicibus,

VII. 214. *m. parique ratione in genit. plurali* Πυλαγέων (*non Πυλαγορέων*) *exhibent libri omnes*, VII. 213. *m. ubi* καὶ οἱ ὑπὸ τῶν Πυλαγορέων, τῶν Ἀμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην συλλεγομένων, ἀργύριον ἐπεκηρύχθη.

Πυλαίη, η, *scil. ἀγορῇ*, *Conventus Amphictyonum ad Thermopylas*, VII. 213. *m.*

Πύλη, ης, η, *Una duarum valvarum portæ bivalvis. ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἐτέραν πύλην*, III. 156. *a.*

Plur. πύλαι, Porta, nempe bivalvis. Sunt autem πύλαι non solum ædium, templorum, oppidorum, sed et viarum publicarum, quibus portis claudi possunt montium fauces per quas iter faciendum est. Sic Per fauces Ciliciæ iter faciens διξᾶς πύλας διεξελᾶς, Per duas portas transis, V. 52. a. m. Etiamque subinde Aditus pontis, quo flumen transitur, portā clauditur. Sic ἐπὶ τῷ Ἄλφει ποταμῷ πύλαι ἔπιτσι, τὰς διεξελᾶσαι πᾶσα ἀνάγκη, V. 52. a. N.

Πύλαι sigillatim, et veluti proprio nomine, adpellantur ab accolis Fauces illæ aliàs Thermopylæ, VII. 201; nempe et ibi olim Muro et portā clausus erat transitus, VII. 176. m. f.

Πυλωρός, ο, *Portæ custos, III. 72. f. 77. m. (ubi alii πυλωροίσι). 118. f. et 156. m. ubi iterum alii πυλωροί, sicut alibi θυρωροί.*

Πυνθάνεσθαι, *Audire, Resciscere, Cognoscere, Intelligere. πυνθάνομενος ἵνα ἴσῃαν οἱ Ἀῆλοι, VI. 97.*

a. ταῦτα πυνθανόμεμαι, VIII. 40. f. 42. a. ἐπὶ ἀντιπρόθετα τὰ διοικησέμενα ἐπύθετο, I. 154. a. πυνθόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος, ibid. ἐπύθετο τὸν Πέρσην ἰόντα ἐ Πάρῃ, VII. 177. b. τὸν ἐπύθετο πυνθόμενος ὅτι εἰς. VII. 157. a. N. πυνθόμενος περὶ τῶν πτωχῶν ἐφίων, II. 75. a. πυνθίσθαι τι περὶ τὸν Διόνυσον παρὰ Κλέμην, II. 49. f. ἐξιστορησάντες τὰ ἰβνολογο πυνθίσθαι ἀπὸ (i. q. περὶ) τῆς Ξέρξῃ στρατιῆς, VII. 195. b. τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν (i. e. παρὰ vel ἐκ τῶν πομπῶν) πυνθίσθαι, I. 123. m. Sic ἐπυθάνετο τῶν Ἠλείων λεγόντων ἄσπατα, II. 160. a. m. ταῦτα πυνθάνονται παρὰ πυρῶν ἐκ Σκιάδου, VII. 182. m. N. τὴν (γνώμην) πρὸς ἐμὲ (Ex me) βασιλεὺς πυνθίσται, IX. 58. f.

Sic et in Praet. Pass. τὸ οὐνομα πυνθιμένοι παρὰ τῆς μητρὸς, II. 91. extr. nam ibi πυνθισμένη non est Neutrum ad οὐνομα relatum, sed Masculinum ad μῆν, nempe τὸν Περσία, spectans.

Est etiam ubi πυνθάνεσθαι vel πυνθίσθαι non solum Ex alio cognoscere, sed et Per se intelligere significat. τὴν ὠκελίαν οὐ δύναμαι πυνθίσθαι ἥτις ἦν, VII. 139. m. f. Locum, ubi hoc verbum perspicue Sciscitandi, Interrogandi habeat significatum, e Musis nullum enotavi, nec ab aliis enotatum reperi.

Πῦρ, ὅς, τὸ, *Ignis. Vide Αἴθνη, Ἀνακλίειν, Ἐναύειν, Καίειν, et conf. Πυρ. πῦρ αἴψαν, VI. 113. extr. N. ἀπ' οἰκίης ἐς οἰκίην ἐπὶ τὸ πῦρ ἐπείναι τὸ ἄστυ, V. 101. a. ζῶντα πυρὶ δίδόναι, I. 86.*

f. πῦρ ταύτας τὰς χώρας νίμαν-
τες, VI. 33. *m.*
Πύργος, ὁ, Turris. ἀναβαίνειν
ἐπὶ πύργον, III. 74. *f.* IX. 70.
a. ἀπῆκε ἰωυτὸν ἐπὶ κεφαλὴν Φέ-
ρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου, III. 75.
f. πύργος στερεός (in regiā aulā
Babylone) καὶ ἐπὶ τούτῳ πύργος
ἄλλος -- μέχρις οὗ οὐκ ἔω πύργων,
I. 181. *m.* ἐς πύργον μέγαν κατα-
φυγόντες ἰδιωτικόν, IV. 164. *m.*
conf. Ὑπερβαίνειν.
Πυροῦν, Turribus munire. ἰσθμὸν
δὲ μὴ πυροῦντε, I. 174. *f.* in
Orac.
Πῦρ, ἥς, ἡ, Rogus. συνήσας πυ-
ρην μεγάλην, I. 86. *a.* τῆς πυρῆς
πῆλ ἀμμένης, I. 186. *f.* Pro
πῦρ ἀνάκαϊν, VIII. 19. *f.* et
IV. 145. *a.* perperam aliū πυ-
ρην καίειν praeferunt.
Πῦρ, ἥς, ἡ, Caldarium, Tepi-
darium, Fomentarium, Sudatio
sicca in vaporario. IV. 75. *a.*
N. conf. Foessii Oeconom. Hip-
pocr. hac voce.
Πυρκαϊή, ἥς, ἡ, Incendium. πυρ-
καϊῆς γινόμενης, II. 66. *m.*
Πυρπολίσσθαι πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν,
Igne vastare, VIII. 50. *a.*
Πυροῦν, Incendere, Igne cremare.

οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἢ ἴλω
τε καὶ πυρώσω τὰς Ἀθήνας, VII.
8, 2. *m.* N. VIII. 102. *extr.*
Πυρρός, ἡ, ὄν, Rufus, Rutilus.
χλανίδα περιβαλλόμενος πυρρὴν, III.
139. *m.*
Πυρρός, οὗ, ὁ, Fax, Ignis, Sub-
latus ignis quo signum e lon-
ginq̄uo datur. ταῦτα πυνθανό-
μενοι παρὰ πυρσῶν ἐκ Σκιάθου,
VII. 182. *m.* πυρσοῖσι διὰ νή-
σων βασιλεῖ δηλώσειν, IX. 3. *a.*
Πυρφόρος, οὗ, ὁ, Ignifer, in ex-
ercitu Spartanorum ignis sem-
piterni et sacri curam gerens;
et sacrosanctus ipse habitus.
Inde Proverbium: μηδὲ πυρφόρος
ἐκφυγὼν περιμένετο, VIII. 6.
extr. N.
Πῶγων, ὠνος, ὁ, Barba. ἡ ἱερεὶα
τῆς Ἀθηναίης πῶγωνα μέγαν ἴσ-
χει, I. 175. *a.* οὖτοι πῶγωνα,
VIII. 104. *f.* (*conf.* Γένειον.)
Πωλείν, Vendere, Venumdare.
πωλεῖσθαι, Vendebat, I. 196.
a. ἐπωλέοντο ἐπὶ συνοικίῃσι, *ibid.*
πωλεόμενος, Venumdatus, VIII.
105. *a.*
Πῶρινος λίθος, Tophus, Lapis vul-
garis, cui opponitur Πάριος λί-
θος, V. 62. *extr.*

P.

Ῥαδιναίη, ἥς, ἡ, Persico sermo-
ne Olei quoddam genus, VI.
119. *f.* N.
Ῥάκος, εὖς, τὸ, Pannus, Pan-
niculus. τὰς κνήμας ῥάκσι φοι-
νικίοις κατελίχαστο, VII. 76.
Ῥαπίζιν, Virgis vel Bacillis aut

Flagello cedere, *i. q.* ἐπικεῖσθαι
μάστιγι πληγὰς, VII. 35. *a.* ἐν
τοῖσι ἀγῶσι προξανιστῆμενοι βα-
τίζονται, VIII. 59. *N.*
Ῥάπτειν, Suere, Consuere. (*Conf.*
Ἐνράπτειν) Proverbium: τοῦτο τὸ
ὑπόδημα ἔρραψας μὲν σὺ, ὑπέδη-

εατο δι' ἐκείνης, VI. 1. *extr. Metaphorice*, ῥάπτειν φέρον ἐπὶ τῷ, Moliri, Machinari caedem alicujus, IX. 17. *extr.*

Ῥαφή, ἡ, Sutura cranii. εὐρίθη κεφαλὴ οὐκ ἔχουσα ραφήν οὐδεμίαν, IX. 83. *m.*

Ῥάχης, ἡ, Dorsum montis. ἐπὶ τῆς ῥάχιος τοῦ οὐρέος, III. 54. *b.* κατὰ ῥάχιν τοῦ οὐρέος, VII. 216. *m.*

Ῥαψῶδός, ὁ, Cantor carminum Homericorum. ῥαψῶδους ἔπαιον ἀγωνίζεσθαι, V. 67. *a.*

Ῥέθρον, τὸ, *comm.* ρέθρον, Curvus fluminis, Alveus fluvii, et subinde Flumen ipsum, Unda quæ per alveum decurrit. λέγουσι τὸ ἀρχαῖον ρέθρον ἀποξηρανθῆναι, I. 75. *extr.* 186. *m.* VII. 109. *a.* τὸν ποταμὸν εἰς τὰ ἀρχαῖα ρέθρα ἐκ τῆς λίμνης ἐξηγάγε, I. 186. *f.* τὸ ἀρχαῖον ρέθρον διαβητὸν εἶναι ἐποίησι, I. 191. *m.* et *a.* εἰ ἐβλήσει ἐκτρέψαι τὸ ρέθρον ὁ Νεῖλος εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον, II. 11. *f.* ἐκτρέψας τὸν ποταμὸν τὸ ρέθρον πᾶν εἰς τὸ ὤρυσε χωρὶον, I. 186. *m.* παρατρέψας δι' ὧν νῦν ῥεῖ ρέθρων, (*id est* παρατρέψας τὰ ρέθρα δι' ὧν νῦν ῥεῖ,) VII. 130. *m.* ἐσβάλλει δι' αὐτοῦ (ὁ ποταμός) εἰς τὸν Εὐφρήτην τὸ ρέθρον, I. 179. *f.* Duo fluvii εἰς ταῦτ' ὁ ρέθρον τὸ ὕδωρ συμμίσγεται, VII. 127. *m.* σχιζόμενος ὁ ποταμός ῥεῖ εἰς τὸ πεδῖον, διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ρέθρα ὅσον περ τρία σταδία, IX. 51. *a.* *m.* τοῦ ποταμοῦ τὸ ρέθρον ἀποξηρασμένον, VII. 109. *a.*

Conf. supra voc. Ἀπολίπειν

num. 2. Ἐπιδίπτειν, Ἀπνέμειν et Ἀντίχειν. *Vide etiam* Ῥεῦμα. Ῥεῖν, Fluere. ποταμοὶ ῥέουσι μεγάλοι, I. 25. *f.* δι' ὧν (ὁ ποταμός) νῦν ῥεῖ ρέεθρον, VII. 130. *m.* *Passiv. aut Med.* ἰδρύται ῥεόμενοι *sive* ῥεόμενοι, Sudore fluentes, VII. 140. *f.* *N. in Orac. Conf.* Ῥεῖναι. Ῥεῖν, Dicere. *Passiv.* πᾶν εἴρηται, II. 24. *b.* οὗτοι μὲν εἰρέονται (*jon. pro* εἴρηται) Hi dicti sunt, De his dictum est, IV. 181. *a.* VII. 96. *extr.* *Aor. pr.* εἰρήθη, IV. 77. *f.* 156. *f.* VII. 184. *f.* VIII. 119. *a.* *pro quo plerumque* ἐμήθη *vulgo edd. alii subinde* εἰρήθη. *Vide Var. Lect. cum alibi, tum* VII. 184, 16. Ῥεῖπειν, *Dicitur non solum* Lanx libræ quæ deorsum vergit, quæ deprimitur; *sed et* Res lanci imposita, quæ lancem deprimit et cum eâ deprimitur, adeoque Res cujus pondus gravius est, quæ Prævalet et Præpollet alteri. *Sic apud Nostrium, οὗτοι (οἱ Ἀθηναῖοι) ἐπὶ ὀκότερα τῶν πηγμάτων ἐτραποντο, ταῦτα ῥέψαν ἑμῇ:* Utras partes sequerentur Athenienses, eæ partes præponderaturæ, prævalituræ erant, *id est*, Superiores erant futuræ, VII. 139. *f.* *Apud Homerum, Iliad. 9. 72. ubi* ῥέπει (*id est*, ἔρρεπει) αἵσιμον ἡμῶν Ἀχαιῶν, *et Iliad. 9. 212. ubi* ῥέπει Ἐκτορος αἵσιμον ἡμῶν, *si cum Eustathio vim metaphoræ in eo ponis, ut in Jovis librâ, fata hominum ponderantis, Lanx depressa Calamitatem, altera in altum sublata Felicitatem significet, consequens*

erit ut fatendum sit, Herodotum eadem imagine eademque loquendi formulā in sententiam usum esse prorsus contrariam quod non est simile vero. At apud Poëtam Lanx depressa non per se Calamitatem, nec sublata Lanx per se Felicitatem significat: neque enim Jupiter apud poëtam generatim Fata aut Fortunam Trojanorum cum Fortunā Græcorum in librā suā ponderat, sed Fatalem diem, Lethale fatum: Calamitatem, Exitium Græcis imminens, in alterā lance, Trojanorum calamitatem in alterā deponit; adeoque, utrorum lanx deprimitur, eisdem significatur praevalitura calamitas et lethale imminens fatum.

Ρεύειν et Ρεύεσθαι, i. q. ρέειν, Fluere. οὗτος (ὁ ποταμός) μέγας οὕτω ἐρρύη, Ita magnus (auctus) fluebat, ut etc. VIII. 138. m.

Ρεύμα, τὸ, idem fere ac ρέεθρον, quod vide. ὅσῳ ἐλάχιστοις ἐόντις (οἱ ποταμοὶ) ἀσθενέστερα τὰ ρεύματα παρέχονται, II. 20. f. καὶ (οἶκος ἐστὶ) τὰ ἐγχώρια ρεύματα μαραίνεσθαι τῶν ποταμῶν, II. 24. extr. ὁμβρος τι λάβρος, καὶ ρεύματα ἰσχυρὰ εἰς θάλασσαν ὠρμημένα, VIII. 12. f.

Ρηνύειν, Rumpere. ῥήξαντες (τὸ μέσον) ἐδίωκον etc. VI. 113. a. et mox τοῖσι δὲ τὸ μέσον ῥήξει αὐτίων, ibid. m. ῥήξει Φωνήν, Edere, Rumpere vocem, ut ait Virgil. Aen. II. 129. et IX. 377. ὑπὸ δέους τε καὶ κκεῖν ἐρρήξει Φωνήν, εἶπε δὲ Ὠδρῶπι etc. I. 85. f. θείλων ἀκοῦσαι ἢ τινὰ Φωνήν ῥήξουσιν πρῶτην, II. 2. m.

ἅπας τις αὐτίων Φωνήν ῥήξας, V. 93. f. Conf. Ἐκρήγνυσθαι.

Ῥηδίως, comm. ῥαδίως, Facile; IX. 2. extr.

Ῥῆμα, τὸ, Verbum, Dictum. οἶτος δὲ ὁ νόος τοῦ ῥήματος, VII. 162. b. πιστὰ ἢ τὰ λεγόμενα τῶν Τητιῶν ῥήματα, VIII. 83. a. τοῖσι κίετον ῥήμασι πειδομένοι, VII. 228. f. N. in Epigr.

Ῥῆσις, ἡ, Dictio, Verba, Sermo. καταπλέξας τὴν ῥῆσιν, Postquam dicendi finem fecit, VIII. 83. f. ἡ ἀπὸ Σκυθίων ῥῆσις, Scythiourum dictum, Loquendi formula a Scythiis adhiberi solita et ab illis ad Græcos propagata, IV. 127. f. N. ἔπιμπον -- ἀπερίοντα Κύρω Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, Miscrunt qui Lacedæmoniorum verbis ediceret Cyro ne etc. I. 152. f.

Ῥηστῶν, ἡ, comm. ῥαστῶν, Facilitas, Indulgentia. ἐκ ῥηστῶν τῆς Δημοκρίδους, Ex indulgentiā in Democedem, Democedis in gratiam, III. 136. m. N.

Ῥητός, ἡ, ὄν, Dictus, Definitus. παρῖναι εἰς χρόνον ῥητόν, I. 77. m. ἐπὶ ῥητοῖσι, Certis, Definitis conditionibus, V. 57. f.

Ῥηχία, ἡ, comm. ῥαχία, Aestus maris, Accessus maris et impulsus fluctuum adversus littora, VII. 37. a. VIII. 129. m. ῥηχίη καὶ ἀμπωτις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν γίνεται, II. 11. a. m.

Ῥηχός, οὗ, ὁ, i. q. Φραγμός, Septum ligneum. ἡ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν Ἀθηναίων ῥηχὸς ἐπί-

φραγο, VII. 142. *a. cum Var. Lect. et Not.*

Ῥιζοῦν, Firmare, Firmiter (veluti firmis radicibus) stabilire. ἐβρίζωσι τὴν τυραννίδα ἱπικούροισι, I. 64. *a.* τὴν τυραννίδα οὐκ ἔχοντες ἐβρίζωμένην ἔχον, I. 60. *a.*

Ῥίπος, ἰος, τό, Vimen. ἐκ μυρίνης πεποιημένη θύρη, κατεββαμμένη ὑπὲρ καλάμων, Tabula oblonga ex tamaricis fruticibus confecta, et Vimine arundineo (Ligamine ex arundinibus) consuta *vel* contexta, II. 96. *m. N. Conf.* Ῥίψ.

Ῥίπτειν, jon. *pro comm.* Ῥίπτειν, Jacere, Projicere. μετίψων Ῥίπτειν, IV. 94. *m. ubi alii quidem Ῥίπτουσι, sed in Ῥίπτειν consentiunt omnes* IV. 188. *a.* Similiter Ῥίπτειν ἰωντοὺς κατὰ τοῦ τείχεος, VIII. 53. *m. f. sicut ἀναβρίπτειντες*, VII. 50, 2. *m.*

Ῥίψ, Ῥίψ, ὅ, (*at ai Ῥίψες scribunt Damm in Lex. crit. sub hac voce.*) Crates, Storea. Ῥίψι καταστειγάζουσι, IV. 71. *m. f. N.*

Ῥοιή, Ῥοι, Ῥ, *comm.* Ῥοία, Malum granatum, IV. 143. Ῥοίαί χρύσειαι *et* ἀργύρεαι, VII. 41.

Ῥοός, οὐ, ὅ, Fluxus, Cursus fluminis. τὰ πλοῖα κατὰ Ῥοὸν κομίζεται, II. 96. *m.* τοῦ Ἑλλησπόντου κατὰ Ῥοὸν, VII. 36. *a.* τοῦ Ῥοοῦ ἐμπίπτοντος, II. 96. *f.*

Ῥόπαλον, τό, Clava. Ῥόπαλα ξύλων τιτωλωμένα σιδήρεω, VII. 63. *m.*

Ῥύσθαι, Tueri, Servare, Eripere periculo aut calamitati, Liberare e servitute. οὗτοι τὸ στρατιώτην Ῥύσασθαι, IV. 125.

f. τὰ τείχη Ῥύσθαι, VI. 7. *b.* V. 100. *f.* VII. 154. *f.* Ῥύσιναι τὴν σφετέρην χώραν, VII. 217. *b.* τὸν βασιλέα (Leonidam) Ῥύσιναι τὴν Ἑλλάδα, VIII. 114. *m. f.* ταῦτα τοὺς Ἴωνας Ῥύσασθαι, VII. 90. *m.* τεύχεος, βασιλεία παρατησάμενος Ῥύσασθαι, Hos servavit, imminente supplicio liberavit, III. 132. *m. et μοχ μάντιν* -- Ῥύσασθαι, Vatem captivitate et servitute liberavit, *ibid.* *f.* ἵνα τῶν δεδιμένων Ῥύσασθαι, III. 119. *m.* IV. 164. *a. m.* VIII. 65. *m.* εἰ τις μὴ δαιμόνων Ῥύσεται τοῦ μὴ ζῶντος κατακαυθῆναι, I. 86. *a. m.* Etiam Morbo liberare, Mederi. ἢ δὲ σπασμός ἐπιγίνεται, ἐξίπνεται σφί ἄκος· τραγὸν οὐρον σπείσαντες Ῥύονται τὰ παιδία, IV. 187. *f.* Ῥύσασθαι Ἴωνας ἐκ δουλοσύνης, V. 49. *a.* IX. 90. *m. f.* Ῥύσαι με αἰχμαλώτου δουλοσύνης, IX. 76. *m. N. ubi perperam olim λῦσαι vulgo legebatur.*

Ῥυθμός, οὐ, ὅ, Modus, Forma, Figura. μετίβαλον τὸν Ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων, Mutarunt formam literarum, V. 58. *m.* Sic de Poculo quodam loquens Aleris poeta apud Athenaeum III. p. 125. *f.* (*cap. 99. extr. nostrae edit.*) αὐτὸς: Non patina erat, nec phiala, μετῴχε δ' ἀμφὸν τοῖν Ῥυθμοῖν, sed de utriusque participabat formā.

Ῥυμός, οὐ, ὅ, Temo curriculi, IV. 69. *b.*

Ῥωμαλός, Robustus, Firmus, Validus. Ῥωμαλεώτεροι πῆδες, III. 22. *m.*

Ῥώμη, Ῥ, Robur. ἐμοκαίριζον τῶν

νεηνίαν τὴν ῥώμην, I. 31. a. m.
ubi alii quidem τὴν γνώμην.
Ῥωννύναι, unde Ἐρῶμενος, Va-

lidus, et Comparat. Ἐρῶμι-
νέστερος, Validior. Vide sub
lit. E.

Σ.

Σ. *litera*, vide Σάν.

Σάγαρις, ἰος, ἡ, Bipennis, En-
sis aut culter anceps. ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ σάγαριν πέσειν, IV. 5.
m. ἀκισάνεια καὶ οἷστυς καὶ σά-
γαριν, καὶ ἀκόντιον, IV. 70. b.
σαγάρις νομίζοντες ἔχουσιν, et pau-
lo post, ἐς αἰχμὰς καὶ ἄρδεις
καὶ σαγάρις (contracte ex σα-
γάριος, jon. pro σαγάρις) χαλ-
κῷ χρεῶνται, I. 215. a. cum
Var. Lect. et Not. Sacæ Scy-
thæ in exercitu Xerxis ἀξίνας σα-
γάρις εἶχον, Bipennes quæ Sa-
garis vocantur, VII. 64. m. N.

Σαγηνεύειν, Indagine cingere, Ver-
riculo capere homines, veluti
feras. III. 149. N. VI. 31. N.
Σαθρός, ἡ, ὅν, Putris, Marci-
dus, Ruinosus. Metaph. πρὶν
καὶ σαθρὸν Ἀθηναίων μετιξίτε-
ρσι ἐγγενέσθαι, Priusquam
ante quoddam consilium a-
ntes subeat nonnullorum,
suam animum despon-
tionnulli, VI. 109. f.

σακίειν et Σακεύειν, Sac-
colare. τοῦτο, ἐπεὶ
ον. σακκίονσι ἱμα-
23. m. cum Var.

men literæ Sig-
σθι (τοῖσι Πέρ-
ντα ἐς τὸ αὐτό
, μὲν Σάν κα-

λέουσι, Ἰωνες δὲ Σίγμα, I.
139.

Σάν, Σάειν, i. q. σήθειν, Colare,
Percolare. ληναντες ὑπέρουσι,
σῶσι διὰ σινδῶνος, I. 200. b.

Σανδάλιον, τὸ, Sandalium, Solea.
σανδάλιον (τοῦ Περσέος) δῖπην, II. 91. m.

Σανδαράκιος, ἡ, ἐν, Sandaracæ
colorem (ex flavo rubescentem)
præferens, I. 98. f.

Σανίς, ἰδος, ἡ, Tabula, Asser,
Palus, et Crux cui adfigitur
homo criminis compertus. ζῶν-
τα πρὸς σανίδα προσδιεπαστάλευ-
σαν, VII. 33. f. N. (πρὸς) σα-
νίδα προσπασσαλεύσαντες ἀνεκρέ-
μασαν (αὐτόν), IX. 120. extr.
cum Var. Lect. et Not.

Σαρκίζειν, Carnem detrahere, IV.
64. a. m. N.

Σαρκώδης, Carneus, Carne in-
structus. θεοὶ ἑναιμοὶ καὶ σαρκώ-
δεις, III. 29. m.

Σατραπήν, ἡ, Præfectura. ἀρχὴ
τὴν οἱ Πέρσαι σατραπήν καλέ-
ουσι, I. 192. m. III. 89. a.

Σάττειν, sive Σάτσειν, apud Nos-
trum nil aliud valet nisi Instru-
ere, cujus usus hæc apud eum
occurrunt exempla. Ἰερκανιοὶ κα-
τάπερ Πέρσαι εἰσπράχματο, VI
62. f. N. ubi non solum de-
maturâ agitur, sed de unijn
so Corporis cultu. Sic VΙση-

m. f. 73. b. Sic Ἴνδοι σκουῖ
τῇ αὐτῇ ἰσιεύχοντο, VII. 86.
a. Similiter, Πέρσαι σάξαντες
(τὴν ἰσβολὴν ἐπ' Αἴγυπτον) ὕδα-
τι, Persæ introitum ex Syriâ
in Aegyptum instruxerunt a-
quâ, III. 7. a. ubi vide Var.
Lect. et Not. sed non equidem
cum Wess. dixerim σάξαντες
ὑδατι idem valere ac praece-
dens πλῆσαντες ὕδατος: nam ad
πλῆσαντες refertur accusativus
τὸν κέραμον, ad σάξαντες vero
refertur τὴν ἰσβολήν.

Perperam Portus huc retu-
lit id quod V. 34. a. legitur,
τὸ τῆχος ἰσάξαντο, quo de lo-
co vide voc. Ἐσάγειν.

Σαῦρος, ου, ὁ, et ἡ Σαῦρη, La-
certa. σιτίονται ὄφεις καὶ ταύρους,
al. σαύρας, IV. 183. a. προκο-
διλοι τριπύχαιες χερσαῖοι τῆσι σαύ-
ρησι ἐμπερίστατοι, IV. 192. m.

Σαυρωτήρ, ἦρος, ὁ, i. q. στύραξ,
Inferior hastæ cuspis, quâ in
terram defigitur hasta. ἐπὶ τοῖ-
σι δέρασι ἀντὶ τῶν σαυρωτήρων
βοαῖας εἶχον χρυσίας, VII. 41. m.
N. Quem in locum nonnulla
ex his quae ab Aem. Porto
sub hac voce monita sunt ad-
ponam. »Sensus, inquit, hic
»erit: Pro Sauroteribus mala
»punica aurea gestabant, ha-
»starum posteriori cuspidi in-
»serta. Hoc autem isti videntur
»fecisse cum ornatus, ac re-
»giæ magnificentiae ostentan-
»da caussa, tum etiam ut his
»aureis malis puniceis cuspi-
»dem tegerent, ne quis forte
»in ipso itinere concitatus fa-
»ciendo, in consertâ militum
»furbâ, a socio subsequente

»cuspidē, per imprudentiam
»in præcedentis dorsum im-
»pectâ, sauciaretur. «

Σαφίως, jon. pro σαφῶς, Mani-
feste, Perspicue, Liquido, Cer-
to. σαφίως προπετυμένους πάντα,
I. 21. m. IX. 7, 2. a. οὐδεὶς
ἔχει σαφίως φράσαι, II. 31. f.
ἄλλοι σαφίως, II. 44. f. σα-
φίως πάντα ἐξηγημαστον, II.
121, 1. m. f. σαφίως ἐπίστα-
μένους, VIII. 88. m.

Σαφηνίως, i. q. σαφῶς. τὰ δὲ ὡς
κρυπτομένα λέγεται, καὶ οὐ σα-
φηνίως, Non aperte, I. 140. a.
καὶ μοι τοῦτο ἐξαγγέλλεται σα-
φηνίως, Hoc mihi pro certo
renunciatur, III. 122. f. οὐκ
ἔχω σαφηνίως εἰπαι, VI. 82. a.

Adjectivum Σαφηνίως, quo et
ipso usum esse Herodotum ait
H. Steph. (Thes. Gr. Ling.
T. III. 747. g.) nusquam a-
pud eum me legere memini.

Σεβισθῆναι, Venerari, Venerabun-
dum adorare. τὰ βιβλία σεβο-
μένους μεγάλως, III. 128. m.

Σιμή, ἡ, Funis, Restis. χρέω-
ται σιμῇσι πεπλεγμένῃσι ἐξ ἰμά-
των, VII. 85. m. N.

Σιμηφόρος ἵππος, Funalis equus.
Sic et de Camelis. ζυξάμενος
καμήλους τρεῖς, σιμηφόρον μὲν
ἐκατέρωθεν ἑστῶτα παρέλκειν θή-
λειαν δὲ ἐς μέσον, III. 102. f.

Σέλας, τὸ, Fulgur, Fulgor. λέ-
γουσι σέλας ἐπὶ τὴν βουὴν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ κατίσχειν, καὶ μιν ἐκ
τοῦτου τίκτειν τὸν Ἄπιν, III.
28. m.

Σελήναϊος, ἡ, ον, Lunaris. σελή-
ναιή νύξ, Nox lunæ lumine col-
lustrata, I. 62. extr. in Oraç.

Σελήνη, ἡ, vide Indicem latin.

voce Luna. Orbis lunæ, vide Κύκλος.

Σεμνοῦν, Præter verum extollere et exornare rem. σεμνοῦν τὰ περὶ Κύρον, I. 95. a. Falso jactare. ἄλλως αὐτὰ Αἰγύπτιοι δέκονσι σεμνοῦν, III. 16 extr.

Σεμνύνειν, Gravitatem et magnificentiam adfectare. ταῦτα περὶ ἑωυτὸν ἐτίμνυι, I. 99. b.

Σει, jon. pro σίο et σοῦ, frequenter.

Σειωτοῦ, Σιωτῶ, jon. pro σιαντοῦ, σιαυτῶ, I. 45. m. 108. f. et alibi.

[Σήδιον, vide Σᾶν.]

Σηκός, οὐ, ὁ, Locus vel ædificium deo consecratum, Sacrum. Pro eo quod IV. 62. a. vulgo legitur, ἐπὶ τούτου τοῦ ὄγκου, plures libri veteres ἐπὶ τούτου τοῦ σηκοῦ praeferunt. Vide Var. Lect. et Not. et de vocab. σηκός confer Not. ad VI. 19, 15.

Σῆμα, τὸ, Monumentum sepulchrale, I. 93. a. et f. IV. 72. extr. 172. f.

Σημαίνειν, 1) Significare, Indicare, Exponere, Monstrare, Demonstrare. σημήιον Πέρσης τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ πεμπόμενα, VII. 18. f. ὁ μὲν ταῦτα σημήιας (His dictis, His expositis) ἀπαλλάσσετο, VIII. 75. extr. ἐσήμαιε Μαρδονίῳ τὰ καταλαβόντα, IX. 49. a. ὡς ἐσήμηνα, sive rectius ἐσήμηνα, Ut supra exposui, III. 106. f. ubi ἐσήμανα αὐτῷ, præter Nostri morem. σημαίων δὲ ταῦτα τῷ λόγῳ, (sic enim jungenda esse hæc verba, sub voce Λόγος II. 3. a. supra monui, non

disjungenda ut in nostrâ edit. factum) Hæc quum ex ipsius rei ratione (ex rei veritate, rectâ ratione rem judicando) ita esse demonstrasset, VIII. 62. a.

2) In re militari, Signum edere; sed verbo, per ellipsin nominativi, veluti impersonaliter posito. τοῖσι Ἕλλησι ὡς ἐσήμηνε, scil. ὁ σαλπικτής, Persis ut signum editum est; proprie, ut signum edidit, nempe tubicen, VIII. 11. a. et μοχ, δεύτερον δὲ σημήιατος, ibid.

3) Rursus in re militari, Imperium dare, Imperare. ταῦτα ὑπᾶς ἐσήμαινε παρατίεσθαι πάντα, IX. 42. extr.

4) Medium, σημαίνεσθαι, Signare, Notare, σημαίνεται (τον βοῦν) βύβλω, II. 38. m.

Σημαντρίς γῆ, Terra signatoria. γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάτας, II. 28. f. Σημαντρον, τὸ, Sigilluni. τῶν σημαντρῶν ἰόντων σωων, II. 121, 2. a. ubi intelliguntur Sigilla quibus obsignata janua erat.

Σημάντωρ, ὁρος, ὁ, Dux, Præfectus militum. ἰθύνων ἴσαν ἄλλοι σημάντορες, VII. 81. b. ubi quidem Minores intelliguntur Duces, aliorum imperio subjecti.

Σημήιον, comm. σημεῖον, 1) Signum, quo datur imperium. συνέδεξε σημήιον τοῖς ἄλλοις ἀνάγεσθαι, Signum edidit, Sublato signo imperium dedit, VII. 128. m. Et omnino Signum vel Nota ex quâ aliquid cognoscitur aut judicatur. Vide in Προκέεσθαι. 2) Insignis. τὸ ση-

μήϊον ἰδὼν τῆς στρατηγίδος, VIII. 92. *m.* ἐπὶ τὰς ἀσπίδας τὰ σημήϊα ποιεῖσθαι, I. 171. *m.*
 Σήπασθαι, Putrescere. σηπομένου τοῦ μηροῦ, VI. 137. *a. m.* ὁ μηρὸς ἐσάπη, III. 66. *a.*
 Σήσαμον, τὸ, Sesamum. σπείροντες μελίην καὶ σήσαμον, III. 117. *m. f.* ἐκ σπασάμου (in Babyloniam terram) ὅσον τι δένδρον μέγαθος γίνεται, I. 193. *m.*
 Σιγῇ, ἥς, ἡ, Silentium. σιγὴν ἔχειν, Silere, Tacere. I. 86. *m.* δυσμενὴς ἐστὶ τῇ σιγῇ, Tacite insensus est, VII. 237. *m.* εἴχε σιγῇ (nempe τὸ γινόμενον) καὶ ἔφραζε οὐδενί, Silentio pressit, Tacuit rem, IX. 93. *m.* *Inde idem Dativus Σιγῇ etiam Praepositionis vicem sustinet, et cum Genitivo casu construitur, ut σιγῇ τοῦ Αἰθίοπος, Clam Aethiope, Inscio Aethiope, II. 140. m.*
 Σιγύνη aut Σιγύνη, ἡ. Σιγύννας καλεῖουσι Αἰγυπιοί, οἱ ἄνω ὑπὲρ Μασσαίης οἰκόντες, τοὺς καπλήλους Κύπριοι δὲ τὰ δόρατα, V. 9. *extr. cum Var. Lect. et Not. Conf. Viros doctos ad Hesych. voc. Σίγγυνοι, a quibus praetermitti non debebat Herodotei hujus loci mentio.*
 Σιδηρεὺς, Ferreus. ὑπεκρητηρίδιον σιδηρεὺς, I. 25. *b.*
 Σιδήριον, οὐ, τὸ, Instrumentum ferreum. ἐστνιχθέντος σιδηρίου κρατήσας -- ἀπέταμε τὸν τασόν ἑαυτοῦ, IX. 37. *a. m.* θερμοῖσι σιδηρίοις ἐκκαίειν τοὺς ὀφθαλμούς, VII. 18. *a. N.* θεοὶ σαρκώδεις καὶ ἐπαίοντες σιδηρίων, III. 29. *m.*
 Σιδηρόδετος, Ferro revinctus. ἰδέ-

δοτο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτω, IX. 37. *a. m.*
 Σίδηρον, τὸ, ἡ. *q.* ὁ Σίδηρος, Ferrum. ἐπὶ δὲ σίδηρον ἦν, VII. 65. *ubi quidem σίδηρος praeserunt alii. Communem formam tenent omnes I. 68. m. ubi habes τὸν σίδηρον, et ἐπὶ κακῷ ἀνδρὶ πρὸς σίδηρος, ibid. Γλαυκὸς σίδηρον κάλλησιν ἐξέυρε, I. 25. extr. Conf. Σκολιός.*
 Σιλακύριον, τὸ, Arbor Aegyptiaca, cujus fructu exprimitur oleum quod Kiki adpellatur, II. 94. *a. N.*
 Σίλφιον, τὸ, Laserpitium, Asa foetida, planta Cyrenaica, IV. 169. *b. N. Conf. Mémoires de l'Acad. des Inscript. Tom. XXXVI. p. 18. εἰσὶ καὶ γαλαί ἐν τῷ σιλφίῳ γινόμεναι, IV. 192. f.*
 Συναμωρέειν, *idem fere ac σίνεσθαι, Lædere, Damnum inferre, Vastare. μηδεμίαν πύλιν συναμωρέειν, I. 152. extr. N. ubi συναμωρέειν codd. nonnulli per o breve, sicut est σινέμορος, κακοσχόλος, apud Hesych. πάντα εἰσυναμωρεῖον, VIII. 35. a. quem locum spectans Hesychius, Ἐσυναμωρεῖον scribens, interpretatur εἰσίνοντο.*
 Quod in Photii Lexico legitur Σινάμορος ἐν τῷ α', id non cum doctissimo Hesychii Editore (ad voc. Σινάμορος) intelligendum „scilicet Herodot. I. 153.“ nam nec ibi, nec usquam alibi apud Herodot. legitur hoc nomen: sed ἐν τῷ α' significat, per vocalem α', non per o vocalem in secundā syllabā scribendum esse hoc no-

men; itaque continuo adjecit Lexicographus, ουχι συνάμωρος. Vastator. ἄνδρα τῶν ἑωυτοῦ συνάμωρον, Qui sua ipse destruit, V. 92, 6. extr. (olim perperam συναμωρον.)

Συνδών, ονος, ἡ, Lintheum, praesertim subtilius. σῶσι δια συνδόνος, I. 200. b. ἢ ἐν ἱματίῳ ἐνελξαμένος εὐδῇ ἢ συνδόνι, II. 95. f. κατελίσσουςι πᾶν τὸ σῶμα (cadaver aromatibus conditum) συνδόνος βυτσίτης τελαμῶσι, II. 86. f. τὰ ἔλκυσ (vulnera hominis misere concisi in pugnā) συνδόνος βυτσίτης τελαμῶσι κατελίσσοντες, VII. 181. b.

Σίνεσθαι, et formā Jonibus propriā Σινέσθαι, (quae forma in Musis passim non nisi arbitrio fortasse librariorum in communem mutata est,) Lædere, Nocere, Damnum inferre, Corruptum, Vastare. Vide Not. ad V. 81. extr. et Var. Lect. IX. 49. a. ὅπως ἔχει τι καὶ σίνεσθαι ἐσβάλλον, I. 17. extr. κροκόδιλος οὐδὲν σίνεσθαι τὸν τροχίλον, II. 68. extr. ἔχον οὐδὲν σίνεσθαι, IV. 123. a. ubi istam formam, loco vulgatae σίνεσθαι, a cod. Arch. servatam adscivi, sicut passim alibi. σίνεσθαι τὸν Δαρτίου στρατόν, V. 27. b. εἰσίνοντο χώρους τῆς Ἀττικῆς, V. 74. f. μεγάλως Ἀθηναίους εἰσίνοντο libri omnes V. 81. extr. N. ταύτην (τὴν χώραν) μηδὲν σίνεσθαι, VI. 97. m. f. εὐκ ἂν τι τοὺς πελεμῖους μέγα εἰσινέατο, (jon. pro εἰσίνοντο) VII. 147. a. τὴν γῆν οὐκ εἰσίνοντο, VIII. 31. b. οὔτε εἰσινέατο γῆν

τὴν Ἀττικὴν, IX. 13. a. cum Var. Lect. Similiter εἰσινόντο πᾶσαν τὴν στρατιὴν, IX. 49. a. et σινομένων τὴν Ἀττικὴν, IX. 73. extr. et οὐκ ἐπαύοντο σινοόμενοι, IX. 87. a. denique, τὸν ἀδικούντα σινέσθαι, IX. 120. m. ubi alii vulgo τίνεσθαι. Vide notata in Var. Lect. ἵνα οἱ ἱππῖες σφέας μὴ σινοίατο, IX. 51. m.

Σῖνος, εος, τὸ, Damnum, Malum, Calamitas. μέγα τι σῖνος ἔσται τῇ βασιλῆος στρατιῇ, VIII. 65. m.

Σίσυρα et Σίσυρνα, ης, ἡ, Penula, Rheno. θηρία τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρας (al. σισύρνas; fortasse rectius) παραβράπτται, IV. 109. f. cum Var. Lect. et Not. Κάσπιοι σισύρνas (al. σισύρας) ἰνδιδυνότες, VII. 67. a. cum Var. Lect.

Σισυρνεφόρος, ὁ, Penulā indutus, VII. 67. f. ubi vix unus aut alter codex σισυροφορ. praefert.

Σῖτα, vide in Σῖτος.

Σιταγωγὰ πλοῖα, Naves frumentariae, VII. 147. f.

Σιτίεσθαι, Cibum capere, Comedere. Absolute. τὴν ἐγέρην (ἡμέρην) σιτίεσθαι, I. 94. m. τοὺς Ἕλληνας σιτειομένους, I. 133. m. Et cum Accusatiō. σιτίεσθαι οὐκ ὅσα ἐθέλουσι, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, I. 71. m. σιτίεσθαι ἰχθύν, I. 200. III. 98. f. μίζας, I. 202. a. καρπούς, ibid. σαύρους, IV. 183. f. κρόμμυα, IV. 17. m. σιτειόμενοι μετὰ τῶν βασιλῆων τὰ δημόσια, VI. 57. m. Conf. Κατασιτίεσθαι.

Σιτιύειν, Nutrire, Saginare. κτήνα σιτιύεισκον, VII. 119. a.

Pro eispienō VIII. 115. a. perperam eispienō scribitur in cod. F.

Σίτησις, ιος, ἡ, Cibus. σίτησιν εἶναι κρέα ἐφθά, III. 23. *a. οὐκ ἐπὶ σιτῇσι* (In cibi usum, Comedendi caussa) σπείρουσι τὸν σίτην, IV. 17. *f.*

Σιτία, τὰ, Cibaria, Cibi, *praesertim* farinacei. ἢ α μὴ ζήτοιεν σιτία, I. 94. *m.* αὐτὰ τὰ σιτία σφι ἱπύσσι, VIII. 137. *a. m.* σιτία ἀπετακτὰ καὶ ἱρήα, II. 69. *m.* σιτίωσι εὐ ἐσκευασμένοι, I. 188. *a. ubi ulique ἐσκευασμένος videtur legendum.* Αἰγύπτῳ ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῖνται σιτία, II. 36. *m.* πάντα τὰ εἶχον σιτίων ἐχέμενα, μετὰ δὲ τὰ σιτία καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέλιπε κατισθιέμενα, III. 25. *m.* σιτίων ἐργεῖν τῶα, Alimenta alicui negare, III. 48. *m.*

Σιτοδνή, ἡ, Rei frumentariae penuria. σιτοδνήν εἶναι ἰσχυρὴν, I. 22. *m. et I. 94. a. N. ubi quidem olim σιτοδνήν edd. cum mssis.*

Σιτοποιός, ὁ *et* ἡ, ἀρτοποιός interpretatur Hesychius, quod vocab. vide suo loco. Videtur autem Σιτοποιός non solum Pistor aut Pistrix, sed et Coquus et Coqua, Parandos cibos curans. Non nisi in foem. gen. apud Nostrum occurrit hoc vocab. τὴν μίην σιτοποιὸν ἐξαίρετο, III. 150. *f. N. γυναικῶν σιτοποιῶν, VII. 187. a.*

Σίτος, οὐ, ὁ, 1) Frumentum. ὅσος ἦν ἐν τῷ ἀστίῳ σίτος, II. 21. *b. ἰδὼν σωρὲν μέγαν σίτου κεχυμένον, I. 22. a. τοῦ ἐπιμετρουμένου σίτω, III. 91. m. σί-*

τον καὶ σπείρουσι καὶ σιτίωσι, IV. 17. *m.* 2) Cibus quilibet, praesertim farinaceus. ὡς ἐκαστης ἡμέρης σίτον αἰρείσθαι, VII. 120. *m. f. ὁποῦ σίτον* (Coci cibi farinacei, Panis,) πέντε μνέαι, κρεῶν βοείῃ δύο μνέαι, II. 168. *f.*

Pluralis, τὰ Σίτα, *i. q. τρία et σίτος num.* 2. σίτα ἀναμίσθαι, Cibus capere, IV. 128. *a. N. σίτα καὶ ποτὰ ἐσάξαντι, V. 34. u. σίτα καὶ νέας παρῆχιν, VII. 21. extr. σίτωσι καὶ ποτῶσι εὐ παρεσκευάσμετο, V. 60. a.*

Σιτοφάγος, οὐ, ὁ, ἡ, Qui frumento vescitur. γῆς ἐργάται καὶ σιτοφάγοι, IV. 109. *a.*

Σιτοφόρος, οὐ, ὁ, ἡ, Frumentum, Commeatum portans. σιτοφόροι κίμηλοι, (foemin.) I. 80. *m. VII. 125. a. τῶν σιτοφόρων ἡμίνων μίη, III. 154. a.*

Σκαιός, ἡ, ἐν, 1) Sinister, Infustus. Σιδητιμὴν κτήρα σκαίον, III. 53. *m.* 2) Imperitus, Ineptus, Importunus. σκαίεσσαν καὶ ἀδικωτάτην πάντων ἀνδρῶν, I. 129. *m.*

Σκαιότης, ἡ, Imperitia, Stoliditas. ὑπὸ ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος, VII. 9, 2. *a.*

Σκαπτὴ ὕλη, (sive Σκαπτηνύλη, aspero spiritu in literam sibilantem mutato, ut in latino Sylva.) Nomen proprium Loci Thraciae, propr. Sylva suffossa, VI. 46. *m. cum Var. Lect. a Not.*

Σκάφη, κς, ἡ, Scapha, Alveus, Alveolus, IV. 73. *f.*

Σκέλος, εὖς, τὸ, Crus. περὶ τὰ σκέλια ἀναξυρίδας εἶχον, VII. 61.

α. ἐν τοῖσι γούνασι (τοῦ ἵππου) ἀπέταμον τὰ σκέλια, Crura in genibus amputarunt, VII. 88.

f. id est, interprete Gronovio, In commissurâ quâ femur cruribus connectitur, quae est Genu. κάμης ἐν τοῖσι ὀπισθίοις σκέλεσι ἔχει τέσσαρας μηρούς καὶ γούνατα τέσσαρα, III. 103. a. N. Conf. Μηρός et Γόνυ.

Σκίπη, ἡ, Tegumentum, Tutamen. ἦσαν ἐν σκίπῃ τοῦ φόβου, I. 143. a. N. ἴνα ἡ Ἑλλάς ἐν σκίπῃ τοῦ πολέμου, VII. 172. m. 215. b. Suidas quid spectaverit, scribens Σκίπη παρ' Ἡρόδοτῳ θήκη, δέσμα, viderint doctiores.

Σκίπτεισθαι, Dispicere, Considerare. Legebatur olim apud Nostrum ἐλευθερίῳ σκεπτόμενοι, id est: Considerantes libertatem, VIII. 143. a. N. ubi Valla, quasi σκεπόμενοι legisset, in tutandâ libertate interpretatus est, nos ex aliis codicibus ἐλευθερίας γλιχόμενοι edidimus.

Σκευάζειν, 1) Instruere. τὴν γυναικα σκευάσαντες πανοπλίῃ, I. 60. m. σκευάσας αὐτοὺς, nempe στολῇ ἱππᾶδι, I. 80. a. m. σκευάσαντες τὴν ἀδελφεὴν ὡς εἶχον ἄριστα, V. 12. m. τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας, V. 20. m. τεύτῳ εἰδωλοὶ σκευάσαντες, VI. 58. f. ubi εἰκάσαντες fortasse legendum. suspiculus eram, coll. II. 182. a.

2) Parare cibum, Parare carnes in cibum. προβάτων πολλὰ κατακόφαντες καὶ σκευάσαντες, I. 207. f. σκευάσαντες τὸν παῖδα (ὃν κατέκοφαν) ὥσπερ ἐώ-

Lex. Herod. Pars. II.

θισαν καὶ τὰ θηρία σκευάζειν, I. 73. f.

Medium. προδοσίῳ ἐσκευάζοντο, Proditionem parabant, IV. 100. m. f.

Passiv. Particip. ἐσκευασμένοι, Instructus. στρατεύεται βασιλεὺς ὁ μέγας καὶ σιτίοισι εὖ ἐσκευασμένοις καὶ προβάτοις, I. 188. a. ubi haud dubie ἐσκευασμένος scriptum oportebat. (conf. V. 65. a.) Πέρσαι ὧδε ἐσκευασμένοι, VII. 61. a. Praet. perf. ποταμοῖσι οὕτω εἰ Σκυθαὶ ἐσκευάδεται, Jon. pro ἐσκευασμένοι εἰσί, IV. 58. τὰ προπύλαια τύποις ἐσκευάδεται, II. 138. m. Plusquamperf. ἐσκευάδατο, Instructi erant, VII. 62. b. 66. a. 86. a.

Σκευή, ἡ, Adparatus, Ornatus, Cultus corporis, Vestimenta et arma quibus aliquis instructus est. ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ, Omni suo ornatu instructus, I. 24. m. et mox, ἐνδύντα πᾶσαν τὴν σκευὴν, ibid. Sic, εἰ λάβοις τὴν ἐμὴν σκευὴν πᾶσαν καὶ ἐνδύς (αὐτὴν), VII. 15. f. et pro σκευὴν αὐτὴ ἐσθῆτα, VII. 16, 2. Μηδικὴ αὐτὴ ἡ σκευὴ ἐστὶ, VII. 62. a. τὴν αὐτὴν σκευὴν ἔχοντες ἐστρατεύοντο. VII. 66. m. 73. a. 77. a. 86. a. σκευὴν σκυτίνην ἔχοντες, VII. 71. a.

Subinde praetermittitur vocab. Σκευή, e viciniâ aut ex adjunctis facile supplendum. Μηδοὶ τὴν αὐτὴν ταύτην ἐσταλμένοι ἐστρατεύοντο, VII. 62. a. N. ubi ad τὴν αὐτὴν substantivum σκευὴν non solum ex proxime sequentibus intelligitur, sed e-

tiam e verbis praecedentibus Πέρσαι ὡς ἐσκευασμένοι, *cap.* 61. *a. ad quae refertur quod aut* τὴν αὐτὴν. *Vide Notata ad I.* 109. *a. et conf.* VII. 72. *m.* 84. *a.*

Σκευοφόρος, ου, ὁ *et* ἡ, Sarcinas *et* Impedimenta portans. αἱ σκευοφόροι κάμηλοι, I. 80. *a.* οἱ σκευοφόροι τε καὶ τὰ ὑποζύγια, Calones (*sive* Bajuli) *et* jumenta cum impedimentis.

Σκήπτισθαι, Niti, Prætextu uti, Caussam prætexere. *τέ* (*jon. pro* ὁ) σκηπτόμενοι οἱ Πέρσαι, V. 102. *a.* οὐ σκήψομαι τὸ μὴ εἶδέναι, VII. 28. *a.*

Σκήπτρον, 1) Baculus. σκήπτρον χειροποίητον gestat quilibet Babylonius, I. 195. *m.* 2) Sceptum, insigne regiae potestatis, σοὶ σκήπτρα τὰ ἐμὰ ἐπιτρέπω, VII. 52. *extr.*

Σκήψις, *i. q.* πρόφασις, Canssa (*sive* vera, *sive* ficta) quæ præ-tenditur. κατὰ φένου τινὰ (*fors. τινός*) σκήψην, I. 147. *extr.* σκήψην ποιούμενος τὴν ξιπὴν τὴν Ἰσθμίου, V. 30. *m.* πρὸς τοὺς Ἕλληνας σφι σκήψις, (*parata illis, excogitata ab illis erat alia Excusatio*) τῇ περ δὴ καὶ ἐχρήσαντο, VII. 168. *f.*

Σκιάζειν, Obumbrare, Tegere. τοῦ τὸ γενεῖον τὴν ἀσπίδα πᾶσαι σκιάζειν, VI. 117. *f.* *Conf.* ἐπισκιάζειν.

Σκιδνασθαι, Spargi. ἅμα ἡλίῳ σκιδναμένῳ, Simul cum sparso sole, *i. e.* cum oriente sole; Simul ac sol lumen suum per aethera Spargere coepit, Primâ luce, VIII. 23. *a.* N.

Σκῆ, ἥ, ἡ, Umbra. εἰς τὴν σκῆν ἐσεῖτο ἡ μάχη, VII. 226. *f.*

Σκητροφέειν, In umbrâ nutrire, In umbrâ educare. *Inde Passivum.* σκητρὰς πηξάμενοι ἐκτητροφέοντο, In umbrâ degebant, VI. 12. *extr.* *Sed et Activum verbi formâ Passivâ aut Neutrali notione usurpat Noster.* σκητροφέεσσι, πύλους τειάρας φερέοντες, III. 12. *f.* nisi ibi, ut *mihi quidem videtur, e proxime praecedentibus intelligendus fuerit Accusativus, σκητροφέεσσι τὰς κεφαλὰς.*

Σκίπων, ὄνος, ὁ, Scipio, Baculus. ἐπεὶ τὸν σκίπωνα προστήσωται, IV. 172. *m.*

Σκληρός, ἡ, ὁ, Durus, Gravis, Dirus. σκληραὶ βροταί, VIII. 12. *a.*

Σκολιός, ἡ, ὁ, Incurvus, Aduncus. σκολιῷ σιδήρῳ, II. 86. *m.*

Σκόλοψ, ὄπος, ὁ, Palus præcutus. σκόλοπας περὶ τὸ ἐρικὲς κατήπῃσαν, IX. 97. *b.*

Σκοπεῖν, Spectare, Respicere. σκοπεῖν χρηρὴ πατὴρ χρημάτων τῇ τελευτῇ καὶ ἀποβήσεται, I. 32. *extr.* σκοπεῖν τινὰ τὰ αὐτοῦ, *Vetus dictum*, I. 8. *extr.* N. *ubi olim σκοπεῖν edd.*

Σκοπιή, ἥ, ἡ, 1) Specula. ἀπὸ Περσέως καλεομένης σκοπιῆς, II. 15. *a.* 2) Speculatio. σκοπιὴν ἔχιν, Speculari. οὐ καὶ πρὸς σκοπὴν ἔχοντες τούτων, V. 13. *a.*

Σκόροδον, τὸ, Allium. κρόμμυκα καὶ σκοροδά, II. 125. *f.* IV. 17. *m.*

[Σκυθίζειν, *vide* Ἐπισκυθίζειν.]

Σκυθιστὶ, Scythice, Scythico sermone, IV. 27. *b.* 59. *m.*

Σκύλαξ κυνός, Catulus canis, III. 32. a.

Σκυλεύειν, Spoliare, praesertim eos qui in bello ceciderunt. σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκρούς, I. 82. m. ἀπὸ τῶν κειμένων νεκρῶν ἐσκύλευον ψέλια τέ καὶ στρεπτοὺς καὶ τοὺς ακινάκτας, IX. 80. m.

Σκύνταλον, τὸ, Clava, Fustis. τοῖσι σκυντάλοισι ἔπαιον τοὺς Πέρσας, III. 137. a. ubi quidem olim τῇσι σκυντάλῃσι, sed vide in Var. Lect. notata.

Inde Diminutivum Σκυνταλὶς, ἰδὺς, ἡ, Minutus fustis. σκυνταλὶδα ἐμβαλὼν (τῷ βρόχῳ) περιάγει (αὐτόν), IV. 60. b.

Σκύντιος, ἡ, ὄν, Coriaceus. Λίβους σκευὴν σκυντίνην ἔχοντες, VII. 71. a. σκυντίνη ἡ ἐσθὴς τῶν Λιβυσίων, IV. 189. a. πλοῖα σκύντινα, I. 194. a.

Σμᾶν, Detergere, Abstergere. καθαίρονται τρόπῳ τοῖωδε σμῆσθαι τὰς κεφαλὰς καὶ ἐκπλυνάμενοι etc. IV. 73. m. τότε τὴν κεφαλὴν σμᾶται μόνον βασιλεὺς, IX. 111. f. N. Conf. Ἐσμᾶν εἰ Διασμᾶν.

Σμάραγδος λίθος, Smaragdus lapis. II. 44. a. (ubi alii μαραγδ.) III. 41. a.

Σμικρός, ἰ. q. μικρός, Parvus, Exiguus. σμικρὰ καὶ μεγάλα αἶτια, I. 5. f. cum Var. Lect. ἔχων δύναμιν οὐ σμικρὴν, V. 113. a. ἀπὸ σμικροῦ τοιοῦτο ὀρμειώμενος, I. 58. a. παρὰ σμικρὰ ἡμῖν τῶν λόγων ἵνα κενώρηκε, In exiguum quiddam exierunt, I. 120. m. ὅντα λόγον οὐ σμικροῦ, III. 4. m. σμικρὰ μεγάλοις συμβαλεῖν, IV. 99. m. f. ταῦτα μὲν ἐπὶ

σμικρὸν τι ἐφέροντο τοῦ πολέμου, IV. 129. ext. N.

Σμύρνη, ἡ, Myrrha. λιβανωτοῦ, σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, II. 40. f. σμύρνης ἀκηράτου τετριμμένης, II. 86. m. σμύρνησι ἰώμενοι τὰ ἔλκεια, VII. 181. m. (ubi σμύρνη praeserunt nonnulli.

Σολοικίζιν τῇ Φωνῇ, Soloece loqui, IV. 117. a.

Σόος, ἡ, ὄν, Salvus, Incolumis. ἀγαλμα τοῦ ἐς ἐμὲ ἦν σόον, (al. σῶον), II. 181. f. N. εἰ βουλοῖτο σοοί (rursus al. σῶοι) εἶναι, V. 96. b. τὰ κείμενα ἔσται παρὰ σοι σόα, (al. σῶα) VI. 86, 1. f. αἱ λίθοι ἐς ἐμὲ ἔσαν σοοί, (al. σῶοι), superfuerunt, VIII. 39. m. Conf. Σῶος.

Σορός, ὄν, ἡ, Loculus, I. 68. m. περιφέρει νεκρὸν ἐν σορῷ ξύλινον, II. 78. a.

Σός, σῆ, σόν, Tuus, Tua, Tuum. πατὴρ σός, VII. 204. a. m. τοὺς σοὺς συμπλόους, II. 115. f. Plur. Neutr. ἢν μὴ σῶν δεήσῃ, Nisi tuæ defuerint partes, III. 155. m. N. Conf. Ὑμέτερος. Sed Homericâ formâ. τοῖσι (ἰ. q. σοῖσι) usus est Noster, VIII. 100. a. m. si vera ibi nostra emendatio ἐν Πέρσῃ τοῖσι, ubi vulgo ἐν Πέρσῃ τοῖσι. Vide Var. Lect. VIII. 100, 25.

Σοφίζεσθαι τι, Callide comminisci aliquid, Callidam quamdam rationem inire. πρὸς ταῦτα σοφίζονται ταῦτα, II. 66. a. οὗτος σοφίζεται αὐτοῖσι τοιοῦτοι, VIII. 27. m. τούτου εἴηκεν ἐσίσεοιστο (τούτο), I. 80. m. f. Σοφίη, ἡ, ἡ, 1) Sapientia, Prudentia, Ingenium doctrinâ excellentum, Cognitio rerum. Ἀθῆ-

ναῖσι οἱ πρῶτοι λεγόμενοι εἶναι Ἑλλήνων σοφίην, I. 60. m. παρ' ἡμέας περὶ σέο λόγος πολλὸς ἀπῖκτο σοφίης εἶπεν τῆς σῆς, I. 30. m. 2) Calliditas, Astutia, Callidum inventum. καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ, I. 68. a. σοφίῃ αὐτοῦς, οὐκ ἀγνωμοσύνη, προσπαγέτο, II. 172. a. N. σοφίῃ μιν περιῆλθε ὁ Φάωνης, III. 4. m. εἴ τινα ἔχεις σοφίην, μηχανῶ ὥς εἰς, III. 85. a. m. (conf. Σόφισμα.) σοφίῃ, καὶ μὴ βίῃ, Astu, non vi, III. 127. m. σοφίας κατέλαβε σοφίῃ, V. 21. m. ἀνπιστήμονες καὶ οὐκ ὅμοιοι τοῖσι ἐναντίοις σοφίῃν, IX. 62. f.

Σόφισμα, τὸ, Commentum, Callidum inventum. εἴ τι τοιοῦτον ἔχεις σόφισμα, III. 85. m. πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανάς ἐπεποιήκει εἰς αὐτοῦς, III. 152. a.

Σοφιστής, ὁ, Sapientiam professus, Doctrinae studiosus, Excolendo ingenio dans operam, Philosophus. πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, -- καὶ δὴ καὶ Σέλων, I. 29. a. N. οἱ ἐπιγινόμενοι τούτῳ (τῷ Μελάμπροδι) σοφισταί, II. 49. a. m. Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσθενιστάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ, IV. 95. m.

Σοφός, ἡ, ἐν, 1) Sapiens, Doctrinā et ingenio praestans. Φημι Μελάμπροδα γινόμενον ἄνδρα σοφόν, II. 49. m. ubi confer quae praecedunt et quae proxime sequuntur. 2) Prudens, Callidus. ἱπποκίμος, ἀνὴρ σοφός, III. 85. a. σοφοὶ ἄνδρες εἰσὶ Θεσσαλαί, VII. 130. a.

Σπαδίζειν, Discindere, Dissecare,

Lancinare, interprete Wesselingio ad V. 25. m. ubi σπαδίζας αὐτοῦ τὸ δέρμα, ἰμάττας ἐξ αὐτοῦ ἔταμε. Videndum vero ne propior vero sit Glossatoris interpretatio, Σπαδίζας, ἀποδιράς; quam in sententiam Portus etiam σπαδίζας τὸ δέρμα Detractā (avulsā) pelle interpretatus est.

Σπάδην Φοίνικος, Ramus palmae. τόξα εἶχον ἐκ Φοίνικος σπαδῆς πεποιημένα, VII. 69. a.

Σπαίρειν, vide Ἀσπαίρειν.

Σπάκα τὴν κύνα καλεῖσθαι Μῆδου, I. 110. a. Conf. notata ad Hesycho. h. v. Ridicule Portus veluti graecum inde effinxit vocab. σπάξ, ὁ, ἡ, genit. σπακός.

Σπᾶν, Trahere, Distrahere. τὸν μηρὸν σπασθῆναι (αὐτὸν), Distractum, Luxatum ei esse semur, VI. 134 extr.

Σπάνιος, Rarus. παρ' ἡμῖν τοῦτο ἔστι· ἔστι μῆντις οὐ πολλὸν, ἀλλὰ σπάνιον, VII. 103. f. Comparat. οὐδὲν ἐγίνετο πλοῖον σπανιωτέρον, VIII. 25. a.

Σπάρτον, τὸ, Spartea, Funis sparteus. τὰ νήπια παιδία δύναι τοῦ ποδὸς σπάρτῳ, V. 16. m. f.

Σπασμός, ὁ, Convulsio, Spasmus, IV. 187. f.

Σπείρειν, 1) Serere. οὔτε τι σπείρουσι, III. 100. εἶτον σπείρουσι, IV. 17. παιδιάδα σπείρειν, IX. 122. extr. 2) Disseminare, Dispergere. τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἐσπείρει ἀπὸ τοῦ τάχους ἐς τὸν Στρυμόνα, VII. 107. f.

Σπένδειν, Ful. σπείσειν, Insundere, Inspargere. τραγὸν οὐρὸν σπείσαντες βύουται σφια, IV. 187.

extr. (conf. Ἐπισπένδειν.) σπίνδων ἐκ χρυσῆς Φιάλης εἰς τὴν θάλασσαν, εὐχίτο πρὸς τὸν ἥλιον, VII. 54. *a.*

Σπίνδισθαι, Libationem facere cum aliquo, Fidem dare et accipere, Foedus facere et sacris caerimonjiis sancire. καταινίσαντος Ὁτάνεω καὶ σπυσσάμενου, III. 144. *extr.* τριήκοντα ἔτια εἰρήνην σπυσσάμενοι Λακεδαιμονίοισι, VII. 148. *f.* ubi aut εἰς vel ἐπὶ τριήκοντα ἔτια *legendum videtur*, aut τριηκονταῖτια εἰρήνην. *Conf.* Τριηκονταῖτης.

Σπέρμα, Semen plantarum, et Cerealium sive Frumenti genus quodlibet. σπέρματι χρίωνται τῷ αὐτῷ etc. III. 97. *m. N.* ubi intelligitur Oryzæ aut Milii genus quoddam.

Σπέρχισθαι, 1) Properare, Festinare, Urgere. ἐπιυδὴ ὥρα σπέρχόμενον, III. 72. *a.* ubi *mox*, ἐπεὶ τε ἡμέας συνταχύνειν κελεύεις. 2) *Ex usu Jonibus proprio*, Irasci, Succensere. ἐπέρχίτο τῷ Ἀρισταγόρῃ, V. 33. *f. N.* ubi *mox* θυμωθεὶς, eadem notatione. σπέρχθεις, I. 32. *a.* *Conf.* Περισπέρχειν et *Not. ad VII. 207.*

Σπύρειν, Festinare, Properare, Urgere, Studiose agere aut in rem aliquam Incumbere. *Cum Accus. et Infinit.* μᾶλλον τι ἔσπειταν εἰρήνην ἰωντοῖσι γινέσθαι, I. 74. *m.* τὸ ὅριον σπύσαντες γινέσθαι, *ibid. f.* ἔσπυσαν τὰ παῖδια υπεκδίδου, VIII. 41. *a.* *Cum nudo Accus.* τὸν γάμον τοι τοῦτον ἔσπυσσα, I. 38. *m.* παῦσαι σπύειν τὰ σπύεις, I. 206. *a.* *Absolute*: Δημοκρίτου σπύσαντος, Hortante (*Ur-*

gente rem) Democrito, VIII. 46. *f.*

Ριῖσιον. ξυγόν τοῦτο πᾶσι ἀγαθόν σπυδεται, Commune hoc bonum a nobis omnibus studetur, quæritur, VII. 53. *m. N.* Σπιδάμη, ἡ, Spithama. ἀνὴρ ἐγγλυπται, μέγαθος πέμπτῃς σπιδάμῃς, Magnitudine quatuor cubitorum et unius spithamæ, id est, quatuor cubitorum cum dimidio, II. 106. *m. N.*

Σπλην, ἡνὲς, ὁ, Splen, Lien. τὴν οὐρὴν ἀκρὴν καὶ τὸν σπλήνα καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεῖς, II. 47. *f.*

Σποδός, οὐ, ὁ, 1) Cinis. νῆσον χώσας σποδῶ τε καὶ γῇ, II. 140. *a.* οἰκημα σποδοῦ πλέον, II. 100. *extr.* ubi in *Not. praeter Ctesiam laudari debebat Valer. Max. IX. 2. Extern.* 6. 2) Pulvis. τῆς χαμάθιν σποδοῦ λαβόντες, IV. 172. *extr.*

Σπονδαρχίη, ἡς, ἡ, Jus libationum initium faciendi, Libationum auspicandarum jus et honos, VI. 57. *a.*

Σπονδή, ἡς, ἡ, 1) Libatio in sacris faciendis. οὐ σπονδῇ χρίωνται οἱ Πέρσαι, I. 132. *a.* 2) Fœdus, Pax. σπονδὰς γινέσθαι, VII. 149. *a.* ubi paulo ante, pro σπονδὰς, est εἰρήνη, *cap. 148. f.* (*conf.* Σπένδισθαι.) *Mox iterum*, VII. 149. *a.* σπονδῶν ἰουσίων, et *passim alibi.*

Σπόρος, ου, ὁ, Satio, Seminatio, Ipsa Sementem faciendi actio. καὶ τις σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω, VIII. 109. *f.*

Σπού, Oculus Scythico sermone, IV. 27. *extr.*

Σπουνδῖος, αἴν, αἶον, de Re quodlibet, Bonus, Eximius, Præ-

stans, σπουδαῖαι νομαὶ αὐτόθι
ισί, IV. 23. f. De Personā:
σπουδαῖη (γυνή), Eximia mulier,
VIII. 69. b.

Comparat. τὰ σπουδαιότερα
τῶν πρηγμάτων, Res graviores,
I. 8. a. *Superlat.* τὰ σπουδαι-
ότατα (al. σπουδαιότατα) τῶν
πρηγμάτων, I. 133. f. τὴν σπου-
δαιοτάτην τῶν ταριχεύσεων, Præ-
stantissimam condiendorum
cadaverum rationem, II. 86.
a. *Inde Adverbialiter.* ὦδε τὰ
σπουδαιότατα ταριχεύουσι (τοὺς
νεκρούς), II. 86. a. m. N.

Σπουδή, η, 1) Festinatio. *Hinc*
σπουδῇ, Propere. ἤγε τὴν στρα-
τὴν σπουδῇ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, IX.
1. a. σπουδὴν ἔχω, absolute,
Festino, Celeritate utor, Ci-
tato gradu iter facio, IX. 89.
m. *Et*, ἵναι πάντας ὅπως αὐτὸν
ὀρίωσι σπουδῆς ἔχοντα, IX. 66.
m. f. *Cum Infinitivo.* ἔχοντες
σπουδὴν πολλὴν καταλαβεῖν αὐ-
τούς, VI. 120. τούτους σπουδὴν
ἐποίησαντο παραλαβεῖν, VII. 205.
m. 2) σπουδῇ, Studium, Ope-
ra quam quis dat. τὸ δὲ ἀρπα-
σθαισίων σπουδὴν ποιήσασθαι τι-
μωρεῖν, Raptarum curam ha-
bere, De raptis sollicitum esse
et laborare, ut ulciscaris illa-
tam injuriam, I. 4. a. ubi
μοχ ὀρρονίλur μηδεμίην ὄρην
ἔχειν ἀρπασθισίων, ibid. τί ταῦ-
τα σπουδῇ πολλῇ ἐργάζεται, I.
88. m. σπουδὴν ἔχειν σπουδᾶς γι-
νέσθαι, VII. 149. a. ἰσθμὸν
ἐπείχεον, σπουδὴν ἔχοντες πολλήν,
IX. 8. m. et μοχ, σπουδὴν με-
γάλην ἐποίησαντο μὴ μηδίσαι Ἀθη-
ναίους, ibid.

Στάδιον, τὸ, Stadium. αἱ ἑκατὸν

ὄργυρια δίκαια εἰσι στάδιον ἑξά-
πλεθρον, II. 149. f. σταδίοις με-
μετρηκασὶ τὴν χώραν, II. 6. m. In
ludis Olympicis ἀγωνιζόμενοι στα-
διοι, Stadio certans, V. 22. extr.

*Nominat. et Accusat. Plu-
ralis*, Σταδία et Σταδιοί, pro-
miscue, immo frequentius apud
Nostrum genus mascul. occur-
rit. ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησία αἰτὰ δι-
κόσια στάδια συμβέβληται μιν,
IV. 101. f. ὁ παρασάγγελος δύνα-
ται τριήκοντα στάδια, V. 53. a.
ἔστι τὸ μεταξὺ ἑπτὰ στάδιοι,
I. 26. m. στάδιοι ἑκατόσιοι, II.
149. a. στάδιοι χίλιοι, II. 158.
f. τίσσι σταδίοις εἶναι τοὺς πάν-
τας etc. V. 54. m. στάδιοι οὐκ
ἐλάσσοντες ἢ ὅκτω, VI. 112. a.
**Σταθμαῖοι, Σταθμαῖοι, et Στα-
θμοῖοι, Ponderare, Dimen-
turi; et translatō maxime si-
gnificatu**, Perpendere, Ex ra-
tionibus et documentis qui-
busdam Colligere, Conjectu-
ram facere et Judicare. στα-
θμοῖοι (Postquam dimen-
sione judicavit aestimavitque)
ὅπως ἐξελεύσεται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ
ποδοῦ, IX. 37. m. ὑπὸ γῆν,
σταθμοῖοι, ἐς τὰ βασιλῆα
οἰκία ὤρυσσον, Sub terrā ver-
sus regiam cuniculum fode-
runt, motiendo et conjectan-
do dirigentes viam, II. 150.
f. τοιούτω σταθμοῖοι πρήγ-
ματι, Tali ex argumento ju-
dicantes, II. 2. extr. τοῖσι
λεγομένοις σταθμοῖοι, VII.
237. a. σταθμοῖοι, ὅτι σφί-
ας οὐκ ἐπιδίωξαν, Id ex eo col-
ligebant, (ita esse judicabant)
quoniam illi se non essent

persecuti, VIII. 130. m. πολλοῖσι καὶ ἄλλοις ἴσσι σταδμώσασθαι, ὅτι etc. Ex multis etiam aliis documentis colligi potest haec ita esse, III. 15. m. πάριστι δὲ καὶ σταδμώσασθαι, εἰ γε etc. Aestimari id etiam inde licet, quandoquidem etc. VII. 10, 2. ἀνυγομένους τοῖσι κτήνεσι ἴσσι σταδμώσασθαι ὅτι τοῦτο οὕτω ἔχῃ, IV. 58. εἰ χρη σταδμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοι-σι ἐξ ἐκείνων, VII. 11. m. τοῦ-το μὲν γὰρ τῷδε χρη σταδμώ-σασθαι, ὅτι etc. VII. 214. a. m.

Σταδμός, εὐ, ὁ, 1) Libra, Tru-
tina. ἴσταισι σταδμῶν πρὸς ἀργύ-
ριον τὰς τρίχας, II. 65. m. f.

2) Pondus, ἀναδήματα ἴσα
σταδμὸν τοῖσι ἐν Δελφοῖσι, I.
92. a. m. ἡμιπλίνθια σταδμὸν
διτάλαντα, I. 50. f. ὁπτοῦ σί-
του σταδμός, πέντε μνῆαι ἐκ-
στη, II. 168. f. Conf. Ἑλλην.

3) σταδμοί, Postes portæ. πύ-
λαι χαλκίαι πᾶσαι, καὶ σταδμοί
τε καὶ ὑπέρθυρα, I. 179. m.

4) σταδμοί βασιλῆοι, Stationes,
Mansiones regiae, II. 152. a. et
extr. VI. 119. a. m.

Σταίγιος, η, ον, Farinaceus.
σταίγινας πλάσσουνσι ὕς, II. 47.
extr.

Στασιάζειν, Dissidere, Inter se
contendere, Altercari. στασια-
ζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν etc.
I. 59. m. στασιάζων ἰσώδη, IV.
162. a. αὐτὸς ἐπ' ἀλλήλοισι ἰστα-
σίασαν, I. 60. a. τοῖσι ἐαυτοῦ
ἀδελφιοῖσι ἰστασίασι, IV. 160.
a. εἰ στασίασουσι περὶ τῆς ἡγε-
μονίας, VIII. 3. a. ἡμέας στα-
σίαζεν χρη περὶ τοῦ ὁκότερος πλεῖω
ἀγαθὰ ἐργάσεται, VIII. 79. m.

οὐ τάξις ἔπκα στασιάζειν πρί-
πι, IX. 27. f.

Στάσις, ιος, ἡ, 1) Statio quam
capere jussa est manus militum,
Locus quo quis stat. ἔχοντες
στάσιν ταύτην εἰς τὴν ἱστημεν,
IX. 21. m. ubi paulo post τὴν
τάξιν, et deinde τὸν χώρον τοῦ-
τον αὐτ., eandem Stationem di-
cens. Similiter ἀξιόμυδα ταύτης
τῆς στάσιος edebatur olim IX. 26.
a. at ibi communi consensu
scripti libri omnes τῆς τάξιος de-
derunt. Rursus vero, IX. 48. a.
suffragantibus probis codicibus,
στάσιν ἐκλείποντας restituendum
Nostro judicavi, quod praecun-
tibus codd. Arch. et Vind. in
τάξιν ἐκλ. mutaverat Wess. Vide
quae ibi in Var. Lect. monuimus.

2) ἡ στάσις τῶν ὤρειων, Sta-
tio et Locus ubi stant (ἱστή-
κασι vel ἱστᾶσι) plagae cardina-
les in caelo. εἰ ἡ στάσις ἡλ-
λακτο τῶν ὤρειων, II. 26. a. et
μοχ, ἡ στάσις τοῦ νότου καὶ τῆς
μισαμβρίας, quo posteriore loco
εὐστασιον praefert cod. F. nec ita
male fortasse. Vide Var. Lect.

3) στάσις, Dissidium, Con-
tentio. τινὰ στάσιν μεγάλην ἰμ-
πισοῦσαν, VI. 109. f. διειχθέν-
των περὶ τῆς βασιλικῆς τῶν παί-
δων, ἐπευράτησι τῇ στάσι (sive
στάσι) Μίνως, Ex contentione
illà superior discessit, I. 173. a.
(Aem. Porto interprete: Suā
factione superior evasit.) περι-
ελαυνόμενος τῇ στάσι, I. 60. a.
(vide Περιελαυνειν.) ἤγειρε τρίτην
στάσιν, Tertium concitavit dis-
sidentium factionem, I. 59. m.

Στασιώτης, ἰ. q. εὐστασιώτης, (quem
ad modum πολίτης μου dicitur

pro συμπόλιτης,) Qui ejusdem est factionis, Assocla. οἱ τε τοῦ Μισγακλίου στασιῶται καὶ οἱ τοῦ Λυκούργου, I. 60. a. ἐξήλασε τοὺς στασιώτας αὐτοῦ, I. 173. a. III. 144. V. 36. a. 72. m. IX. 2. *εστρ.* ἄνδρες στασιῶται, Viri socii, III. 83. a. στασιῶται σφί γενομένοι, Conjuratōne inter se facta, VIII. 132. a. καταλλάσσειτο τὴν ἔχθρην τοῖσι στασιώταις, (*perperam nonnulli στρατιώταις.*) I. 61. m. *interpretantur vulgo cum H. Stephano*, Gratiam iniit cum Seditiosis; *Portus*, cum adversæ factionis hominibus; *quasi ἀντιστασιώτην dixisset scriptor. Atqui etiam h. l. vertendum erat*, cum suæ factionis hominibus; *nempe*, cum his qui factionem et partes illius erant secuti, sed deinde inimici ejusdem facti erant, quippe foedere et amicitia cum Pisistrato inita offensi.

Στατήρ, ἥρος, ὁ, Stater, aureus numus. III. 130. f. στατήρης Δαρεικοί, VII. 28. f.

Σταυρός, οὐ, ὁ, Palus in terram defixus. ἱερὰ ἐπὶ σταυρῶν ὑψηλῶν ἐξυγμένα, V. 16. a. κατὰ γυναῖκα ἐκάστην ὁ γαμέων τρεῖς σταυροὺς ὑπίστησι, *ibid.* m.

Στέγαιρες, ου, ὁ, Aedium dominus, I. 133. f. N.

Στεγαστρίδες διφθέραι, Tectoriæ pelles, I. 194. a.

Στέγη, η, Conclave. αἱ ἔξοδοι διὰ τῶν στεγῶν in Labyrintho, II. 148. f. ἡ στέγη ἡ μονήλιθος, II. 175. m. f. *eadem quæ ibid. paulo ante*, οἶκημα μονήλιδος *dicebatur.*

Στεγνός, ἡ, ὄν, Firmus, Solidus. περικαλύψῃ πύλῃ στεγνῷ, IV. 23. f. *ubi in Latinis nostris ad vocab. tegmine adjici debuerat firmo. Conf. Πῖλος et Nol. ad h. l.*

Στυνόπορος, η, ὄν, Ubi angusta via est, *et i. q.* στενός, Angustus. ἐν στυνόπορῳ χωρῷ μαχόμενοι, VII. 211. a. m. ὑπὸ ξιόντες εἰς τὰ στυνόπορα, VII. 223. m. *ubi alii quidem στυνότιρα.*

Στινός, ἡ, ὄν, *comm.* στενός, Angustus. χωρὶς πεδίων στινός, VIII. 31. m. *Hinc τὰ στινὰ, Angustia, cum alibi, tum VII. 223. m. ubi ἔξω τῶν στινῶν. Comparat. ἐσβολὴ στυνότερα, VII. 175. a. Conf. Στυνόπορος.*

Στείχιν, Ire, Incedere. ἐν τῇ ἐδῷ μέσῃ στείχοντες ἐγένοντο, *Viā cum maxime incedebant mediā, III. 76. a. (conf. Μίσος.) εἶναι ἐν Ὀρεστίῳ, στείχοντας ἐπὶ τοὺς ξείνους, IX. 11. m. f. ἐπὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου στείχῃ ἐπὶ τὴν εὐνὴν, Quando e sellā lectum conscendet, I. 9. f. N.*

Στίλεχος, ιος, τὸ, Stipes, Caudex arboris. ἰώρων βλαστὸν ἐκ τοῦ στίλεχτος ἀναδιδραμηκότα, VIII. 55. f.

Στέλλειν, 1) Instruere oestimentis, armis, rebus necessariis. στίλλας αὐτοῦ (τοῦ βασιλῆος) τὴν θυγατέρα ἐσθῆτι δουλιῇ ἐξέπαιψε ἐπ' ὕδωρ, συνίπαιψε δὲ καὶ ἄλλας -- ὁμοίως ἐσταλμένας, III. 14. a. τὴν αὐτὴν (σκυλὴν) ἐσταλμένοι ἐστρατεύοντο, VII. 62. a. N. τὰ ἄλλα κατὰπὲρ Ἕλληνες ἐσταλμένοι, VII. 93. οὕτοι μὲν οὕτω ἐσταλαδατο, (*i. q.* ἐσταλμένοι

ἦσαν) VII. 89. *extr. quā de mi-
rā verbi formatione vide in
Var. Lect. et in Notis monita;
quibus adjici poterat, singula-
rem illam verbi formam, quam
ex ἱστολίδεσσι corruptam non-
nulli viri docti statuerunt, etiam
Hesychio fuisse cognitam, apud
quem (temere quidem insertā v
literā) legitur: ἱστολάδαντο,
ἱστολισμένοι ἦσαν. Rursus Acti-
onum verbum eadem, quam dixi,
notione habes, III. 52. f. ubi
ἐξ ὀφθαλμῶν μιν ἀποπέμπεται
στείλας πλοῖον, Instructo navi-
gio dimisit illam e conspectu.
στείλλειν στόλον, Parare expē-
ditionem, Instruere copias ad
suscipiendam expeditionem,
μίζω στόλον στείλαντες ἀπέπιμ-
ψαν, -- οὐκέτι κατὰ θάλασσαν
στείλαντες, ἀλλὰ κατ' ἡπειρον,
V. 64. a.*

2) στείλλειν στρατὸν non so-
lum significat Instruere exer-
citurum, sed sigillatim Ad pro-
ficiscendum instruere, prae-
sertim Ad iter maritimum, at-
que Trajicere exerciturum aut
Trajectionem illius curare, ut
apud Aeschylum, Pers. 176. et
Euripidem, Iphig. in Aul. 661.
Adeoque apud Nostrum ἱστίλ-
λει τὴν στρατιήν, III. 141. latine
non debebat Contraxit exerci-
tū reddi, sed Expediuit, id
est, Trajecit exerciturum, aut
Trajicere eum paravit, insti-
tuit; Trajectionem ejus cura-
vit: quo de verbi usu commode
Larcherus in Notis ad l. c.
monuit.

3) Et, quem ad modum la-
tine Absolute etiam Trajicere

vel Transmittere dicitur is qui
Transvehitur ipse; similiter
graece Στείλλειν etiam Absolute
ponitur pro Navi proficisci. Sic
apud Nostrum Θῆρας ἱστίλλει
εἰς ἀποικίην ἐκ Λακεδαιμόνος, IV.
147. a. et ἐπὶ τούτους ὁ Θῆρας,
λαὸν ἔχων ἀπὸ τῶν Φυλίων, ἱστίλ-
λει, IV. 148. a. nisi fortasse
et hic subintelligitur Accusationis
αὐτῶν, nempe λαὸν, (conf. Συν-
ομιζύν.) Pariterque cap. 147.
a: ἱστίλλει λαὸν vel ἀποίκους ἐκ
Λακεδαιμόνος. Certe V. 125. a.
eadem notione στείλλειν dicit,
quā cap. 124. b. αἶψιν εἰς ἀποι-
κίην dixerat: et V. 42. m. αἰτ,
αἰτήσας ληὸν Σπαρτηγίας ἄγε εἰς
ἀποικίην.

4) Στέλλεσθαι non tam signi-
ficat Proficisci, quam Ad pro-
ficiscendum sese comparare,
Parare iter vel expeditionem,
praesertim maritimam vel trans-
mare. Sic ἱστέλλοιτο εἰς τὴν
Κέρκυραν, III. 53. f. N. et
ἱστίλλοτο αὐτοῖσι, III. 124. a.
Sic, χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ,
εἰ αἰρεῖται ἐπ' ἣν στέλλεται χώραν,
V. 43. b. Similiter, στείλλομιν
νεν Δαρείου ἐπ' Αἴγυπτον, VII.
2. a. coll. cap. 4. a. Et, ἐπύ-
θοντο πρῶτοι, ὅτι βασιλεὺς στέλ-
λοιτο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, Primi
resciverant parare regem ex-
peditionem adversus Græciam,
VII. 239. a. At ἱστάλησαν (Aor.
sec.) recte redditur Profecti e-
rant, IV. 159. a. Sic ἔχει (i. q.
εἶχε) τὴν χώραν ἐπ' ἣν ἱστάλη,
V. 125. a.

Στέμμα, τὸ, Corona, Insula. In
sacris faciendis στέμμασι οὐ χρί-

ωνται Πίρσαι, I. 132. *a.* στίμασι πυκασθίς, VII. 197. *m.*

Στέργειν, Amare, Diligere, Delectari aliquo vel aliquid re. τὴν μάλιστα στίρξας τῶν γυναικῶν Δαρμῖος, VII. 69. *f.* Ironice ait Demaratus, ὡς ἐγὼ τυγχάνω ἰστοργῶς ἱκάνους, αὐτὸς ἐξεπίσται, Quopacto ego illos diligam scilicet, tu ipse nosti, VII. 104. *a.* εὐνοίην φαινομένην οὐ διωδέσθαι, ἀλλὰ στέργειν, Declaratam benevolentiam non respuere, sed eam læto et grato animo amplecti, VII. 104. *m.* στέργειν τὰ παρίοντα, Contentum esse rebus præsentibus, Patienter eas ferre, IX. 117.

Στερεῖν, Privare. Inde Passio. τῶν ὀμμάτων *et* τῆς εἴψιος στερεθῆναι, VI. 117. *m.* IX. 93. *m.* *et* τοῦ ὕδατος στερεθίσης τῆς στρατῆς, IX. 50. *a.* Sed *et* Στέρεσθαι dicitur, pro στερέεσθαι. *ut* στέρεσθαι τῆς χώρας, VIII. 140, 1. *f.*

Στερίσκειν, *i. q.* στερεῖν. τῆς χώρας στερισκομένοι, IV. 159. *m.* στερισκομένην τὴν Ἑλλάδα τῆς ἰωνοῦ συμμαχίης, VII. 162. *a.*

Στεφάνη, *ή, i. q.* ὁ Στέφανος, Corona. δωρήσασθαι χρυστῇ στεφάνῃ τὸν κυβερνήτην, VIII. 118. *f.* N. οἱ δὲ εἶπον (τὸ αἶθλον) τῆς ἐλαίης τὸν δίδομενον στίφανον, VIII. 26. *m.*

Στεφανοφόρος ἀγὼν, (qui aliis στεφανίτης,) Certamen cujus victor coronâ donatur. στίφανοφόρους ἀγῶνας ἀνταρχειῶς, V. 102. *f.*

Στεφανοῦν, Coronare. ἰστιφαναμίνοι *et* ἰστιφαίνοντο, Coronati incedebant, VII. 55. οἱ ἐγκα-

ταλιπόμενοι οὐ στίφονται, VIII. 59. (ubi, pro olim vulgato στίφονται, istam verbi formam ex codd. Arch. et Vind. merito adscioit Wess. Non solum verba in ἰω desinentia ita format Noster, sed *et* quæ in ὦω desinunt. Vide Δικαιῶν *et* Οἰκηνοῦσθαι.) Conf. Περιεσφονῶν.

Στήλη, *ή, Columna, Cippus.* τούτοις στήλας ἐπίσθι ἐς τὰς χώρας, II. 102. *m.* στήλας ἦτα κατὰ τὰς χώρας, II. 106. *a.* στήλας ἰστῆσι, ἰνταμῶν γραμματα, IV. 87. *a.*

Στιβάς, ἄδος, *ή, Stratum* (ex constipatis frondibus aut gamine), Torus. ἐπὶ αὐτῷ δέωσι τὸν νίκυν ἐν τῇσι δῆκῃσι ἐπὶ στιβάδος, IV. 71. *m. f.*

Στίβος, ου, ὁ, Via trita, in qua Vestigia adparent. τὸν προτερον ἰωνοῦν γενόμενον στίβον φυλάσσοντες, IV. 140. *f.* ἐπὶ αὐτοῖς κατὰ στίβον, Progressi sunt adversus illos, vestigia illorum legentes, IV. 122. *a.* ἐπόμενοι κατὰ στίβον, E vestigio sequentes, Vestigia illorum prementes, V. 102. *m.* IX. 59. *a.*

Στιγίς, ἰός, ὁ, apud Suidam exponitur τὸ κεντήριον, id est, Instrumentum quo pungitur, aut quo stigmata inuruntur. Sed στιγίας dixisse videtur Herodotus Homines qui stigmata inurunt aut stigmatibus notant. στιγίας ἀπέπειμψι στήντας τὸν Ἑλλησποντον, VII. 35. *a. N.*

Στιζέιν, Stigmatibus, Punctis, Notis quibusdam notare; *sive*

Poenae et contumeliae caussâ, ut loco modo citato VII. 35. a. sive in signum Servitutis, ut VII. 233. f. ubi τὸν δὲ ἔστιζον στίγματα βασιλῆα, sive Honoris caussâ, ut Nobilitutis signum, ut Apud Thraces τὸ μὲν ἔστιζθαι, εὐγενὲς κίρται· τὸ δὲ αἰστικόν, ἀγινὲς, V. 6. extr. sive alio quodam consilio, quale erut illud Histixi, quum servi fidelis caput rasum ἔστιξε, Notis quibusdam notavit, e quibus intelligeret Aristagoras id quod ei significare voluit, V. 35. m. qui servus ibid. paulo ante dicitur ἑστιγμένους τὴν κεφαλὴν.

Conf. Περιστίζιν.

Στίγμα, Punctum, Nota. στίγμα-τα βασιλῆα, vide in Στίζιν.

Ἐστῖφος, τὸ, Globus militum ordine pugnantium. (conf. Suid. et Hesych.) οἱ βάρβαροι οὐδὲν ἔτι ἐστῖφος ἐποιήσαντο, IX. 70. m.

Ἐστῖχος, ου, ὁ, i. q. στίχος, Series, Ordo. ὁ πρῶτος, ὁ δευτερος στοῖχος τῶν ἀναβαθμῶν, Primus, secundus Ordo graduum, in Pyramide, II. 125. et ὅσοι γὰρ στοῖχοι ἦσαν τῶν ἀναβαθμῶν, ibid.

Στόλος, ου, ὁ, Adparatus itine- ris aut belli, sive terrâ sive mari suscepti; tum et ipsum Iter aut Expeditio suscepta; et Copiæ ad suscipiendam expeditionem instructæ. Conf. verbum Στίλλιν, et quos ad Thomam Mag. laudat Ouden- dorpheus, Suidam h. v. et Scho- liast. Apollon. Rhod. I. 704.

1) De simplici Itinere agitur V. 63. a. ὅπως ἔλθοιεν (ἐς Δελ-

φούς) Σπαρτιητίων ἄνδρες, εἴτε ἰδίῳ στόλῳ, εἴτε δημοσίῳ, Sive privatum suscepto itine- re, sive publico nomine. Item VI. 39. f. ubi Congressi ex omnibus civitatibus dynastæ, κοινῷ στόλῳ Unâ et communi consilio iter facientes, conve- nerunt Miltiadem, condolendi caussâ.

2) Frequentius Belli adpa- ratus aut Bellica expeditio hoc nomine significatur. ὁ μὲν ἐπ' Αἰθίοπας στόλος οὕτω ἔπρηξε, III. 25. extr. ἐγένετο ἐπὶ Λιβύην στρα- τῆς μέγας στόλος, IV. 145. a. ἀπίναι, μετιέναι, καταλύειν τὸν στόλον, III. 25. f. et VII. 16, 2. a. ὁ μὲν πρῶτος στόλος ἐκ Λακιδαιμόνος οὕτω ἀπήλλαξε, V. 63. f. Tum, - μετὰ δὲ Λα- κιδαιμόνιοι μέζῳ στόλῳ στείλαντες ἀπίπεμψαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, -- οὐκέτι κατὰ θάλασσαν στείλαν- τες, ἀλλὰ κατ' ἡπειρον, V. 64. a. ἰστρατηλάττε χειρὶ μεγάλη· στόλων γὰρ, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, πολ- λῷ δὴ μέγιστος οὗτος ἐγένετο, VII. 20. a.

3) Denique στόλος sigillatim intelligitur Adparatus mariti- mæ expeditionis; Naves et co- piæ ad expeditionem trans mare aut in mari suscipien- dam instructæ; Classis. Sic, cum alibi, tum V. 43. f. ubi (postquam cap. 42. f. dixerat ἀπίει ἐς τὴν Λιβύην τὰ πλεῖα) αὐτὸν παραλαβὼν δὲ τὸν στόλον. Quod I. 4. f. legitur, στόλον μέγαν συναγῆραι, latine reddi potuit Classem ingentem con- traxisse; sed poterat etiam red- di, Copias ingentes contraxisse.

Στόμα, τὸ, 1) *Os. πάντες Ζῶ-
πυρον ἔχον ἐν στόμασι αἰνέοντες*,
III. 157. a. *Sed et Vituperan-
tes et Maledicentes Athenien-
ses* Μιλτιάδεια ἔσχον ἐν στόμασι,
VI. 136. a. coll. *Iliad. β. 250.*
*κατὰ στόμα, cum aliis inter-
pretibus A fronte interpretatus*
sum VIII. 11. a. *ubi legitur*
ἐν ὀλίγῳ περ ἀπολαμφθέντες καὶ
κατὰ στόμα, cujus quidem loci
difficultates non dissimulavi in
Notis. Nunc videndum puto ne
istā formulā κατὰ στόμα paulo
diversum quiddam significatum
volverit Herodotus, scilicet id
quod latine diceret In ipso ore,
id est, E proximo, Cominus
adinodum cineti et conclusi
erant. Similiter Hector apud
Eurip. (Rhés. 408.) dicens;
Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπιστῶν κατὰ
στόμα, non hoc solum dicere
videtur, quod cum dicentem
Musgravius facit, Adversā
*fronte se irruisse in fortissi-
mos Thracum, sed Cominus*
*eos esse adgressum et con-
sertā manu cum illis pugnas-
se.*

2) *στόμα ποταμοῦ non solum*
dicitur Ostium fluvii, per quod
ille se in mare aut in alium
fluvium exonerat; (veluti
Septem στόματα Nili, II. 17.
et τὸ στόμα Ponti Euxini,
Bosporus Thracicus, IV. 85.
m.) sed etiam Orificium per
quod ille e terrā aut e rupe
*erumpit. Sic ὁ Ἀράξης ποτα-
μός στόματι ἐξερένυται τισσι-
ρχκοντα, I. 202. m.*

3) *τὸ ἄνω στόμα τοῦ ὀρύγ-
ματος dicit Noster Latitudinem*
in quam superno (in super-

ficie terræ) patet fossa; τὸ
κάτω στόμα οερο, Latitudinem
ejusdem fossæ in imo fundo,
VIII. 23. m.

Στόμιον, οὐ, τὸ, Frenum. χαλ-
κούς καὶ στόμια ἐμβαλεῖν (αι-
τοῖς), IV. 72. m. f.

Στομούν, *Os obturare. ἐμπιδή-
σαι αὐτοῦς, καὶ στομύσαιτε, IV.*
69. m. N.

Στορνύειν et Στορνύναι, i. q. στρα-
νύειν; Sternere. μυστήσῃ στρα-
νύντες τὴν ἐδὼν, VII. 54. a. N.
[Στραγγύνεσθαι, vide Στρατι-
σθαι.]

Στρατάρχης, ἰω, ὁ, Summus Im-
perator, Dux copiarum. ἑ-
τος στρατάρχης σφί ἀπιδέδεικται,
III. 157. extr. Ἰωνος στρατα-
ρχῶ γενομένου Ἀθηναίοισι, VIII.
45. f.

Στρατεύειν, et Στρατεύεσθαι, 1)
ἐπὶ τινά, Bellum inferre ali-
cui, Bello invadere aliquem.
συλλέξας στρατιὴν, ἐνένοτο στρα-
τεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας, sic opo-
nes I. 77. m. f. οἱ μὲν δὲ (οἱ
στρατηγοὶ τῶν Περσέων) ἐπὶ Μί-
λητον ἐστράτευον, VI. 7. a. N.
(ubi alii quidem ἐστράτευοντα)
Θηβαῖοι ἐστρατεύοντο (al. ἐστρα-
τεύον) ἐπὶ τοὺς Πλαταιέας, VI.
108. m. στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρ-
σας, I. 71. a. et ἐπὶ Λιδούς,
ibid. f. Καμβύσιω στρατευμα-
νον ἐπ' Αἴγυπτον, III. 139. a. σφί
ἐδόκει στρατεύεσθαι ἐπὶ τὰς Θη-
βας, IX. 86. a. Eodem perti-
net, ὅκη ἰδύσις στρατεύεσθαι
(al. στρατεύειν) ὁ Κύρος, I. 204.
extr.

2) Στρατεύεσθαι, *absolute*
dictum, significat Militare, In
bellum ire, Stipendia facere.

Στρατεύμα.

ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου στρατεύονται, *Super glacie bella gerunt Scythae*, IV. 28. *a. N. ubi quidem* στραγγυνίσθαι *corrigi jusserunt viri docti, sicut et* III. 139. *a. m. N. ubi Græci multi adiiisse memorantur Aegyptum*, οἱ μὲν κατ' ἐμπορίην, αἱ δὲ στρατεύομενοι. *In recensu copiarum Xerxis frequenter hoc verbum occurrit.* οἱ μὲν στρατεύομενοι εἶδε ἴσαν, VII. 61. *a. Conf. cap. 64. a. 66. m. 67. a. 72. a. et extr. 81. a. etc.* Sic εἶποντο ὡς οὐ στρατηγοί, ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἄλλοι στρατεύομενοι δούλοι, VII. 96. *f. Rursus, ubi agitur de his qui Sponte expeditionem suscipiunt: ἐστρατεύοντο δὲ οἶδε* ἐκ μὲν Πηλοποννήσου Λακεδαιμόνιοι, *et cet.* VIII. 43. *a. τριήρεας παρεχόμενοι ἐστρατεύοντο*, VIII. 48. *a.*

Στρατεύμα, τὸ, *non solum i. q. ἡ στρατιὴ et ὁ στρατός, Exercitus, ut* VIII. 106. *a. sed et i. q. ἡ στρατηγή, Expeditio quæ cum exercitu suscipitur, Invasio hostilis.* γινεῖ πρότερον τοῦ στρατεύματος τούτου, III. 48. *a. συνελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον*, III. 49. *a. Θεμιστοκλέα χρημάσι ἱλασάμενοι διέφυγον τὸ στρατεύμα*, VIII. 112. *f. δέϊματος μεγάλου ἐπικρεμέμενου τοῦ Περσικοῦ τούτου στρατεύματος*, IX. 33. *f.*

Στρατηγείν, *i. q. στρατηγὸν εἶναι, Imperatorem, Ducem esse exercitus.* στρατηγήσεις τῆς Ἑλλάδος, VII. 161. *a. ἐστρατήγειον τοῦ σύμπαντος στρατοῦ*, VII. 82. *a. Στρατηγίη, ἡ, Munus imperatoris, Ducatus copiarum. Μαρ-*

Στρατηλατείιν. 285

δόνιον παραλύει τῆς στρατηγίης, VI. 94. *m. f.*

Στρατηγὶς νῆς, *Imperatoria navis; vide in Σημήϊον, num. 2.*

Στρατηγός, *Dux exercitus, Imperator.* στρατηγός τοῦ σύμπαντος στρατοῦ πεζοῦ, VII. 83. *a. et alibi passim.*

Στρατηγή, ἡ, *comm. στρατιά, Expeditio militaris.* ἐποιετο στρατηγίην ἐς Καππαδοκίην, I. 71. *a. Similiter* I. 171. *a. V. 77. a. ἀποδέξασθαι οὐδεμίην στρατηγίην*, II. 111. *a. Sicut vero subinde perperam στρατὶν pro στρατηγίην scripserunt librarii, sic et alibi, magis etiam vitiose, στρατὶν pro στρατηγίην dederunt, ut* III. 3. *extr. VII. 7. a. et 174. a. Fortasse etiam* VI. 56. *m. pro ἐπὶ στρατιῆς corrigendum ἐπὶ στρατηγίης, ut Reiskius voluerat.*

Στρατηλασίη, ἡ, *idem fere quod στρατηγή, Eductio copiarum in bellum, Expeditio militaris.* ἐπὶ Αἴγυπτον ἐποιετο στρατηλασίην, II. 1. *b. πρότερον τῆς Δαρείου στρατηλασίης*, IV. 105. *a. VII. 106. b. VIII. 27. a. ἀπιπάμενος τὴν στρατηλασίην*, VII. 14. *a. 15. m. 16. 2. extr. 22. a. 138. a. Et tropice, pro Ipso exercitu εἶδτε τῆς Ἑρξέω στρατηλασίης τὸ πλῆθος*, VIII. 140. *1. m.*

Στρατηλατείιν, *Exercitum ducere, Expeditionem suscipere.* ἐπὶ Μήδους, I. 122. *m. f. Sic* I. 154. *f. IV. 118. m. ἐπὶ ταύτην τὴν χώραν*, V. 31. *a. ἐπὶ τὰς Ἀθήνας*, VII. 5. *a. etc. Etiam absolute ponitur verbum.*

στρατηλάται αὐτὸς εὖ, VII. 10, 8. a.

Στρατιή, ἡ, *comm.* στρατιά, Exercitus; *frequenter, et subinde perperam pro* στρατιῇ, *ut supra vidimus.*

Στρατίος Ζεύς, Jupiter Exercituum praeses. Διὸς Στρατίου ἱερὸν μέγα, V. 119. m.

Στρατόπιδον, τὸ, *ut vulgo, sic et apud Nostrum*, 1) *proprie*, Castra, *cum alibi passim, (veluti, συμμιξαντες τὰ στρατόπιδα, Jungentes, Miscentes castra, IV. 114. a.) tum ubi Nomēn proprium loci, in Aegypto, Στρατόπιδα, memoratur, II. 154. a. et* Τυρίων στρατόπιδον, II. 112. m. 2) Exercitus. τὰ στρατόπιδα ἀμφοτέρω οὕτως ἠγωνίσαστο, I. 76. *extr.* τετραμμένον τοῦ στρατοπίδου, V. 113. m. τοὺς ἡμίσεις ἀποστέλλειν τοῦ στρατοπίδου, IX. 51. f. IX. 53. *extr.*

Στρατός, ὁ, Exercitus. Περσικὸν ὁ στρατός δῶρον, IX. 109. f. *Substantivum* στρατός *subinteligitur ubi memoratur ὁ πιζὸς aut ὁ ναυτικός. Vide haec vocab.*

Στρεβλοῦν, Torquere. στρεβλοῦντες καὶ βιωμενοι τὸν πόδα, κακὸν μέζω ἐργάζοντο, III. 129. m. κατέτινον τὰ ὄπλα (rudentes), ἐκ γῆς στρεβλοῦντες (αὐτὰ) ὄνοισι ξυλίνοις, VII. 36. m.

Στρεπτός, οὗ, ὁ, Torques. χρύσιος στρεπτός περιαυχίνος, III. 20. a. IX. 80. m.

Στρεπτοφόρος, Torquem gestans. ἀνδρας στρεπτοφόρους τε καὶ ψαλοφόρους, VIII. 113. f.

Στρέφειν, Torquere, Distorquere, Luxare. συνήνικε Δαρτεῖον, ἀπο-

δρῶσκοντα ἀπὸ τοῦ ἵππου, στραφῆναι τὸν πόδα. καὶ κατὰ ἰσχυρότερος ἑστράφη. ὁ γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐκχωρήσῃ ἐκ τῶν ἄρθρων, III. 129. a.

Στρουθός, οὗ, ὁ, Passer. τοὺς στρουθοὺς καὶ ἄλλα ἐνίδων γίνα, I. 159. m.

Στρουθὸς κατάγαιος, Struthio-camelus avis, IV. 192. m. στρουθῶν καταγαίῳ δορὰς φορέουσι προβλήματα, IV. 175. b. N. Στροφασδαί, Discurrere, Vagari. ἀνὰ τὴν πόλιν στροφωμεναι, II. 85.

Στρόφος, ου, ὁ, *apud Herodotum nil aliud est nisi Vinculum aut Funis.* τὸ ἱρήιον ἐμπροσθισμένον τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἔσται· ὁ δὲ θύων, σπᾶσας τὴν ἀρχὴν τοῦ στρόφου, καταβάλλει μῆ, IV. 60. a. *ubi vide in Var. Lect. adnotata.*

Στρυμονίης (*jon. pro Στρυμονίας*) ἀνέμος, Strymonius ventus, impetuosus, flans a Strymone fluvio, VIII. 118. m. N.

Στρωπύειν, Στρωπύναι, Sternere. κλίην ἑστρωσαν ὡς εἶχον κάλλεστα, VI. 139. m. *Conf.* Στρωπύειν.

Metaphorice dicitur τὸ κύμα ἑστρωτο, Strati, id est, Compositi, Sedati sunt fluctus, VII. 193. a.

Στυγίειν, Odisse, Odio prosequi. τὸ κρείσσον στυγέουσι, Oderunt potentiores, VII. 236. a. m. *Conf.* III. 52. m. f.

Στυμφηλὴ λίμνη, (*jon. pro Στυμφαλὴ λίμνη*) VI. 76. a. N.

Στυπτεῖον, Stupa, VIII. 52. a. *ubi al. στυπτεῖον, al. στυπτεῖον.* Στυπτηρίη, ἡ, Alumen, sive Vi-

trium, II. 180. b. N. Conf. Beckmanni notata ad Aristotelis Mirabil. p. 281.

Σύ, Tu. Construitur cum Infinitivo, loco Imperativi, subintellecto verbo θέλει, βούλου, aut aliquo simili. σύ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατιεύειν, III. 134. m. f. σύ μέντοι ἥσυχος εἶναι, IV. 163. m. σύ δὲ μὴ βοηθεῖν, VII. 159. extr. ubi paulo ante dixerat εἰ μὴ βούλαι βοηθεῖν τῇ Ἑλλάδι. Etiam III. 134. proxime ante verba, σύ δέ μοι etc., dixerat ἐπεὶ σύ βούλῃ.

Genitiv. σέο, pro σοῦ, ut σέο περὶ ὧμιος, I. 9. a. et alibi. Item σὺ, ut παρὰ σὺ, I. 45. m. Conf. Wess. ad III. 34. a.

Dativ. σοὶ δὲ καὶ τούτοις τοῖς πράγμασι τί ἐστι; V. 33. f. Frequentius vero τοῖς, pro σοὶ, usurpat Noster. μὴ τι τοι γίνηται βλάβος, I. 9. a. m. et deinceps. παρὶξί τοι, Licebit tibi: mox vero rursus ibidem, σοὶ μελέτω. Rursus τοῖς, I. 11. a. 32. a. 38. a. et m. 39. a. etc. Sic καὶ σὶ τοι χρεὼν ἐστι εἶναι, I. 41. f. ubi naturalis constructio haec erat, χρεὼς τοῖς ἐστι καὶ σὶ εἶναι.

Συβῶτης, ὁ, Subulcus, Sues alens. οἱ συβῶται, Αἰγύπτιοι ἐγγεῖνες, II. 47. a. τῶν συβωτίων, II. 48. a.

Συγγραύσκειν, Unā senescere. γηράσκοντι τῷ σώματι συγγραύσκουσι καὶ αἱ φρένες, III. 134. f.

Συγγινέσθαι, Congredi, Convenire. συγγινέσθαι εἰς πόσιν, I. 172. m. De Coitu venereo. πρὶν συγγινέσθαι, II. 121, 5.

a. Pro eo quod ex mssorum praescripto II. 115. m. f. legitur καὶ μάλα ταῦτά τοι οὐκ ἤρασι, olim edebatur καὶ μάλα οὐκ ἤρασι τοι τὸ συγγινέσθαι αὐτῇ, nempe haec e scholio contextui inserta.

Συγγινώσκειν et Συγγινώσκεσθαι, Cognoscere, Agnoscere, Intelligere; et frequenter sigillatim, Agnoscere unā cum alio, Consentire, Adsentiri, Concedere, Fateri.

1) Activi haec apud Nostrum occurrunt exempla. συγγινόντις ποιεῖν σὶ δίκαια, I. 89. extr. συνέγνω ἑωυτοῦ εἶναι τὴν ἀμαρτάν, I. 91. extr. πρὸς ταῦτα συγγινόντας τὴν βασιλὴν πᾶσαν παραδόναι τῷ πωτάτῳ, Super haec, intelligentes et Consentes (nempe, minimum natu destinatum a satis esse regem), tradidisse illi regnum, IV. 5. extr. Εἰρήνης οὐ οἱ συγγινώσκων λέγειν ἀληθῆα, Intelligens vera non dicere, IV. 43. f. Not. συγγινώσκομεν αὐτοῖς ἡμῖν οὐ ποιήσας ὁρδᾶς, V. 91. m. νῦν μέντοι συγγινούς, nempe ἀπορίψαι ἐμὲ αἰκίστρια ἔπικα etc. VII. 13. m. f. συγγινόντες Πέρσαι, Adsentientes regi, aut συγγινόντες ἡγετῆντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κύρου, Intelligentes, et fatentes prudentiā se superari a Cyro, IX. 122. extr.

2) Passivi vel Medii exempla haec sunt. συγγινωσκόμενος ἀνδρώπων εἶναι βαρυσυμφωρῶτατος, I. 45. extr. συνεγνωσμένο ἑωυτῷ οὐκ ἐστὶ εἶναι δυνατός, III. 53. a. οἱ δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι, Non agnoscentes, Non adsentien-

tes, *nempe* μὴ νοσέειν αὐτόν, III. 99. *m.* ἔσονται συγγνωσκόμενοι τῇ ναυμαχίῃ, Agnoscentes se impares esse committendo praelio navali, V. 86. *a.* οἱ μὲν ἀπαιτέοντες τὴν χώραν, Ἀθηναῖοι δὲ οὐ συγγνωσκόμενοι, Non concedentes, V. 94. *f.* οὐ συγγνωσκίτο αὐτὸς τούτων εἶναι αἰτίας, VI. 61. *a.* οὐ συγγνωσκόμενοι εἶναι τὴν Χερσόνησον Ἀττικὴν, VI. 140. *extr.* οὔτε ὁ συγγνωσόμενός τοι πάρα, Neque adest qui tibi sit adsensurus; qui consilium, quod nunc iniisti, sit probaturus, VII. 12. *f.* Mardonii sententia erat οὐδαμῶς συγγνωσκόμενη, Neutiquam consentiens *sententiae aliorum*; *sive, ut alii interpretantur*, Nullo pacto cedens, IX. 41. *f.*

Ignoscendi, Veniam dandi, Condonandi *significatu* (*quem habet nomen συγγνώμη*) *musquam apud Nostrum reperitur hoc verbum.*

Συγγνώμη, ἢ, 1) Venia, Condonatio peccati. κατέβαινε εἰς λιτὰς, καὶ συγγνώμην ἰωυτῶ ἔχειν κλεῦων αὐτόν, I. 116. *f.* Sic, Λυδοῖσι συγγνώμην ἔχων, I. 155. *m.* Et, συγγνώμην ποιήσασθαι, II. 110. *extr.* Rursus, συγγνώμην τὸν θεὸν παραίτετο αὐτῷ ἴσχειν τῶν ἡνδύντων, VI. 86, 3. *f.* συγγνώμην μοι ἔχετε ὅτι *etc.* VII. 13. *a.* ὑμῖν πολλὴ ἔκ γε ἡμεῦ γίνεται συγγνώμη, IX. 58. *m.*

2) Quando Croesi filius apud Nostrum I. 39. *a.* αἰὲ, Συγγνώμη μὲν, ὦ πατέρ, τοῖ (scil. ἐξ ἡμεῦ ἴσσι) περὶ ἡμέ

Φυλακὴν ἔχειν, ibi συγγνώμη τοι *luline non tam vertendum erat* Ignosco tibi, *quam, ex passu verbi συγγνώσκειν*, Assentior tibi, Probo, Laudo, quod de me sis sollicitus.

Σύγγραμμα, τὸ, Scriptum. ἔκαστα ἀναπνύσων ἰπῶρα τῶν συγγραμμάτων, I. 48. *a.*

Συγγραφεῖν, et Συγγράψασθαι, Scripto consignare. ταῦτα ἡ Λυδοὶ συγγραψάμενοι, I. 48. *a.* *Nempe* Croesus jusserrat illos, ista συγγραψάμενους ἀναφέμενα παρ' ἰωυτὸν, I. 47. *m.*

Συγγραφή, ἢ, Scriptio, Conscriptio. θάυματα γῆ Λυδία εἰς συγγραφήν (quæ Scripto consignari mereantur) εὐ μάλα ἔχει, I. 93. *a.*

Συγκαταίρειν τινὶ ἀγῶνας μεγίστους, Ad feliciter conficienda maxima certamina operam suam conferre, IX. 35. *a.* *Conf. Not. ad VII. 50, 22.*

Συγκατακληθεῖν, Unà includere cum aliquo, I. 182. *extr.* ubi ad συγκατακληθεῖται intelligitur σὺν τῷ θεῷ. *Conf. Συγκληθεῖν.*

Συγκατεργάζεσθαι τινι τὴν βασιλείην, In comparando et obtinendo regno adjuvare aliquem, I. 162. *a.* τυράννος τυράντῳ συγκατεργάζεται, VIII. 142. *f.*

Συγκατῆσθαι, Unà sedere, Unà habitare, I. 59. *extr.* ubi αἱ συγκατῆμαι γυναῖκες *fortasse non reddi debebat* Quæ mecum habitant; *sed*, Quæ olim unà sedebamus et muliebribus operibus aut confabulationibus unà vacabamus. *Similiter* Artifices in ædibus suis sedentes et opus facientes, κα-

Συγκίσθαι.

τῆσθαι *dicuntur* II. 86. *a. ubi vide Not.*

συγκίσθαι vel Συγκίσεθαι dicitur id, De quo inter nos conventum est, Quod inter nos constitutum habemus. Sic, αἱ συγκείμεναι ἡμέραι, III. 157. f. κατὰ τὰ συγκείμενα, III. 58. a. συγκειμένου σφι sequente Infinitivo, Quam conventum cum illis fuisset, ut etc. ἰούσης τῆς ὥρης εἰς τὴν συνίκειτό σφι ἀπαλασσεσθαι, IX. 52. a. ubi pro συνίκειτό σφι poterat perinde dicere συνεθήκαντο, quo verbo paulo post usus est Noster, IX. 53. a.

συγκνίειν, Confodere gladio. τούτους μὲν συγκνίενουσι, III. 77. extr. ὑπ' αὐτοῦ ἐμελλε συγκνιθήσεσθαι, VI. 29. f.

συγκραῖν, Commiscere. Metaph. συγκεράσασθαι φιλίην πρὸς τινα, Amicitiam (Societatem) conciliare. εἰ σφι ἐμμένει τὴν πρὸς Εἰρξίαν φιλίην συνεκράσαντο, id est, ἡ φιλία ἦν π. Ε. ἐκράσαντο, VII. 151. b. Inde Passivum: Κρηναίοισι καὶ Θηραίοισι εἰς Σαμίους ἀπὸ τούτου τοῦ ἔργου φιλίας μεγάλας συνεκρήθησαν, (jon. pro συνεκράθησαν) IV. 152. extr. ubi perperam olim συνεκρήθησαν.

συγκληίειν, Includere. λίμνην συγκληίσμένην πάντοθεν, VII. 129. a. cum Var. Lect. Conf. Συγκατακληίειν.

συγκομίζειν, Colligere, Domum comportare fruges. Passiv. τούτων συγκομισμένων καρπῶν, IV. 199. a. et mox, ὄργα συγκομίζεσθαι, dein rursus, συγκομίζεται οὗτος.

συγκόπτειν, Concidere, Rescin-

Συγκυρέειν. 289

dere. χειμῶν μέγας συνέκοψε πάντα καὶ διέλυσε, VII. 34. extr.

Συγκτίζειν, Cum alio condere coloniam. συγκτίζουσι Βάττων Κυρήνην ἄμεινον πρήξειν, IV. 156. a. Vide Notata in Var. Lect.

Συγκτίσσης, εἰ, ὁ, Ejusdem coloniae deducendae socius, V. 46. a.

Συγκυβεῖν τινι, Alea ludere cum aliquo, II. 122. a.

Συγκύπτειν, Sedere unà, In eadem rem incumbere, Consentire, Conspirare. οἱ κακούντες τὰ κοινὰ, συγκύψαντες πομπῇ, III. 82. m. N. ubi perperam συγκρύψαντες olim. εἰ συγκύψαντες τούτῳ πρήσσοιεν πάντες, VII. 145. f.

*Συγκυρέειν, 1) generatim quidquid Accidit, Evenit; quem ad modum τὰ κατὰ τὴν θάλασσαν συντυχόντα σφι παθήματα, VIII. 136. m. sunt Calamitates quae mari ipsis acciderant. Sic, φράζων τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρήσαντα, I. 119. a. οὐκ ἔχω εἰπαι οὔτε εἰ ἐκ προνοίας τούτου ἐποίησε, οὔτε εἰ συνεκύρησε κατὰ τυχὴν παραπεσοῦσα ἡ νῆς, VIII. 87. m. 2) Sigillatim vero συγκυρέειν *dicuntur* Res quae Coincidunt, quae Simul eodem tempore Accidunt, aut eodem in loco Concurrent. τῆς αὐτῆς ἡμέρης -- συνεκύρησε καὶ γινέσθαι etc. Coincidit ut eodem die etc. IX. 90. a. ἰδούτα συνεκύρειν νῆς, ἡ τε -- καὶ ἡ etc. Concurrent ibi, nempe non hostiliter, sed Occurrebant sibi mutuo, aut Accidit ut simul eodem fere loco, haud procul a se invicem, versa-*

rentur duæ naves, VIII. 92. a. N.

Passivum, si proba librorum scriptura est, legitur IX. 37. f. τὸ ἔχθος τὸ εἰς Λακεδαιμονίους συγκεχυρήμενον, quod intelligitur Odium in Lacedæmonios conceptum; ac passiva verbi forma indicat fortasse Mutuum odium, Odium inter illum et Lacedæmonios conflatum. *Vide Not.*

Συγχέειν, Confundere, Summa miscere imis, Turbare, Disturbare. συγχέειν ὑμῖν πειρᾶσθε τοὺς πατερώεις τὰ Φους, IV. 127. m. τὴν ὁδὸν, τῇ Ξέρξης τὸν στρατὸν ἤλασε, οὐ συγχέουσι Θρηῖκες, εἰδονται τε μεγάλως, VII. 115. f. *Metaphorice*: κίνοις συγχέαι (Confundere, Violare) τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα, VII. 136. f. N. ἡ ἀγγιλὴ συνεχεῖ αὐτοὺς (Turbavit, Consternavit) οὕτω, ὥστε τοὺς κιδῶνας κατεβήξαντο πάντες, VIII. 99. m. συνεχέοντο αἱ γνώμαι τῶν Φαμένων, Conturbati sunt animi eorum qui dixerant etc. VII. 142. f.

Συγχωῶν, 1) Adgestà terrà tege-re, Obrucere, Obstruere. συν-έχωσα (τὴν σφοδρὸν) ὀπίσω, Terrà rursus obrui loculum, I. 68. m. τὰ Φρέατα καὶ τὰς κρήνας συγχωῶν, IV. 120. a. *cuius rei iterum mentionem faciens scriptor*, τὰ ὕδατα συγχώσαντες αὐτ. IV. 140. a. *Rursus*, τὴν κρήνην συνετάραξαν καὶ συνέχωσαν, IX. 49. m.

2) *Sed alibi συγχωῶν rectius* Solo æquare, Destruere, Diruere, ut nil nisi Ruinæ et confusa lapidum strages su-

persint. Sic, εἴ κεν τι ὀρεθὸν ᾖ τῶν ταυχίων ἢ τῶν αἰκημάτων, πάντα καταβαλὼν καὶ συγχώσας, IX. 13. m. τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ οἰκήματα ἐμπεπρησμένα τε καὶ συγκεχυσμένα, VIII. 144. a. συγχώσαντες τὴν Σκιρωνίδα ὁδὸν, VIII. 71. m. *haud incommode redditur* Obstruxerunt viam; *ut non utique, ut Larcherus interpretatus est*, terrà adgestà, in saxoso praesertim monte, sed saxorum, puta, ingenti congerie, quae muniti valli rationem haberet, quo interclusa fuerit via et prohibiti adscendentes; nisi potius intelligas Subrutam et dirutam esse viæ munitionem, ita ut et fossis et ruinis intercepta via esset.

Συγχωρέειν, Concedere. Συρηκουσίσι συγχωρήσομεν τῆς ηγεμονίας, VII. 161. f. *Item cum Accus. rei*: συγχωρησάντων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Σπαρτιητέων, IX. 35. a.

Συκία, ἡ, (comm. συκῆ) Ficus arbor. μέγαθος κατὰ συκίην, IV. 23. f. οὔτε συκίην, οὔτε ἄμπελον, I. 193. m. *Genit. plur.* συκίων, *per syncopen pro συκείων*, I. 193. f. *ubi vide Var. Lect.*

Συλαῖν, Diripere, Spoliare. ἰπὶ συλητάντες ἐνέπρησαν, VI. 101. f. VIII. 33. f. *Passivum*: ἐπυθάνετο ὁκόθεν σεσυλημένον εἴη τὸ ἄγαλμα, VI. 118. a.

Συλλαμβάνειν, 1) Comprehendere. ἐνὶ ἐπεὶ πάντα συλλαβόντα εἰπὼν, Ut uno verbo omnia Comprehendam (Complectar) dicamque, III. 82. f. *Similiter*, σὺ

Συλλαμβάνειν.

πάν αὐτὸ (*immo*, αὐτὸς) συλλαβὼν εἶρηκας, VII. 16, 3. *a. quae verba ego quidem interpretatus sum*, Tu recte rem omnem Intellexisti Dixistisque; *sed rectius videntur alii in hanc sententiam accepisse*, Tu rem omnem brevibus verbis Complexus es. *Cum eodem usu huius verbi conuenit ille, ubi com-mode redditur* Colligere. συλλαβὼν οὗτος τῆς στρατιῆς τοὺς περιγεγεμένους, V. 46. *m.*

2) συλλαμβάνειν, *Animo comprehendere*, *Percipere*, *Intel-ligere*: οὐ συλλαβὼν τὸ ῥηθῆναι, I. 91. *m. f. et mox*, οὐδὲ τοῦτο συνέλαβε, *ibid.* ἀτρεκίως μὲν οὐ πάντα συλλαβὼν τὸν λόγον, II. 49. *a.* συνέλαβε τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν, II. 56. *b.* συλλαβὼν τὸ θεο-προπίον, III. 64. *extr.* τὴν τῶν ἀνδρῶν Φωνὴν αἱ γυναῖκες συνέλαβον, IV. 114.

3) συλλαμβάνειν τινί, *Simul cum aliquo capessere rem*, *et manum operi admovere*, *Ad-iuvare aliquem*. τοῖσι Λυδοῖσι συμ-πρήκτωρ τε ἐγένετο καὶ συνελάμβανε προθύμως, VI. 125. *a.* συνέλαβε γὰρ ἄλλα οἱ σύμμαχα γε-νόμενα εἰς τὸ πείθισθαι Ξέρξῃ, VII. 6. *a.* *ubi* συνέλαβε *vulgo*, *Contigit ut, interpretantur: at ibi verbum eodem significato atque* VI. 125. *positum est: commodè vero inter oī et σύμ-μαχα levi inciso distinguetur oratio, ut intelligatur huiusmodi constructio verborum*, καὶ γὰρ καὶ ἄλλα συνέλαβον οἱ, σύμ-μαχα (αὐτῷ) γεγόμενα εἰς τὸ πεί-θισθαι Ξέρξῃ. *Similiter verbo Medio: συνελάβοντο τοῦ στρατεύ-*

Συμβαίνειν. 291

ματος τοῦ ἐπὶ Σάμον, III. 49. *a. Conf.* Συνεπιλαμβάνεσθαι.

Συλλέγειν, 1) *Colligere*. τὰ ἐστίᾳ συλλέξας, I. 68. *f.* συλλέγου-σαι σφίσι φερνάς, I. 93. *m. f.* 2) *Congregare*, *Convocare*, διὰ ὑμῶν ἐγὼ συνέλεξα, VII. 8, 1. *f.* *Passiv.* *Convenire*. συλλέ-γισθαι εἰς Σάρδεις, I. 81. ὡς δὲ συνέλεχθησαν, VII. 8, 1. *a.* IX. 50. *a.* μὴ πλειῦνες συλλεχθῆτε, IX. 45. *m.*

Συλλογὴ, ἡ, *Coitio*. τὸν ἡγεμόνα γενέσθαι τῆς συλλογῆς, ὥστε ταῦ-τα συνυφανεῖναι, V. 105. *a.*

Συλλογίζεσθαι, *Animo complecti*, *Computare et summam colli-gere*. εἰ γὰρ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τίχῃα τε καὶ ἔργων ἀπόδεξις συλ-λογίσαιτο, II. 148. *a.*

Σύλλογος, οὐ, ὁ, *Conventus*, *Concilium*, *Concio*. σύλλογον ἐπικλητὸν ἐποιέτο Περσέων τῶν ἀρίττων, VII. 8. *a.* *et nude* σύλ-λογον ποιήσασθαι, VIII. 24. *m. f.* 83. *a.* σύλλογος ἐγένετο καὶ πολλὰ ἐλέγτο, VIII. 74. *m.* διαλύειν σύλλογον, *Conventum aut concilium dimittere*, VII. 10, 4. *sed* διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου, *Discedere e concilio*, III. 73. *f.*

Συλλοχίτης, ὁ, *Ejusdem mani-puli vel cohortis socius*. τῶν οἱ συλλοχίτων διεφθαρμένων, I. 82. *extr.*

Συλλυπεῖσθαι, *Condolere*. συλλυ-πούμενοι τῷ πένθει (αὐτοῦ), IX. 94. *a.* συλλυπηθῶμενοι (αὐτῷ), VI. 39. *f.*

Συμβαίνειν, 1) *Contingere*, *Acci-dere, ex pervulgato verbi usu; veluti*, καὶ αὐτῷ ὀλυμπιάδα ἀγέ-λίσθαι συνέβη, VI. 103. *a.* συν-

T *

ἔβη Γέλωνα νικᾶν, VII. 166. a. ὁρῶς σφί η Φήμη συνέβαινε ἐλθοῦσα, IX. 101. a.

2) Convenire, Consentire, *variis modis. Sic de Consentientibus inter se narrationibus.* ἐθέλων εἰδέναι εἰ (οἱ ἐκείνων λόγῳ) συμβήσονται τοῖσι λόγῳσι τοῖσι ἐν Μιμφί, II. 3. m. f. *Sic et de aliis Rebus inter se convenientibus, Congruentibus.* ὁ χρόνος τῆς ἐκδέσεως τῇ ηλικίᾳ τοῦ παιδὸς εἰδοκεῖ συμβαίνειν, I. 116. a. Porro, de Homi nibus, qui in aliquam conditionem Consentunt, Inter quos Convenit ut aliquid fiat. ἐξ λόγους συνελθόντες, συνέβησαν ὥστε -- μαχίσασθαι, I. 82. a. συνέβησαν ἐς τὸντὸ οἱ τε -- καὶ οἱ λοιποὶ --, τόνδε βασιλεύειν, I. 13. a. Denique συμβαίνειν dicitur etiam Res in quam aliqui Consentunt; Res de qua inter illos Convenit. δοκίοντας πάντα συμβεβάναι, (i. q. συμβεβηκέναι, sicut ἵσταναί i. q. ἵστηκέναι) Existimantes omnia convenisse, Composita esse omnia, III. 146. f. coll. cap. 144.

Συμβάλλειν, et Συμβαλλέειν, jónico more inserti e vocali; unde frequens occurrit Particip. συμβαλλόμενος, nec tamen consentientibus libris: quæ de formatione verbi vide Var. Lect. ad I. 68, 16. et ad III. 14, 23. cum Not. ad istum locum, denique Var. Lect. ad III, 76, 8. ubi similiter ὑπερβαλλέισθαι præfert cod. F. Alibi antiquissimam verbi formam Συμβαλέειν (quæ in pervulgato Præterito perfecto βέβληκα superest,

per syncopen ex βεβάληκα formato) tenuisse Noster videtur potest: certe συμβαλέειν, II. 10. a. m. III. 160. a. et IV. 42. a. non tam Avristus, quam Præsens tempus esse videtur, præsertim si conferas IV. 50.

Usus hujus verbi apud Nostrium varius atque varius reperitur: significat enim

I. Activum συμβάλλειν,

1) Conferre, Comparare unum cum altero. ὥστε (fors. ὡς γι) εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγαλοῖσι συμβαλέειν, II. 10. a. τούτῳ οὐδὲς ἡξίωσι ἑωυτὸν συμβαλέειν, III. 160. a. εὖρεος πέρι ἡ Εὐρώπῃ οὐδὲ συμβαλέειν ἀξίη φαίνεται εἶναι, IV. 42. a. ἐπὶ ὕδαρ γι ἐν πρὸς ἐν συμβάλλειν, IV. 50. a. τούτῳ οὐκ εἶα τέ ἐστι συμβαλέειν ἄλλον πεταμόν, IV. 53. a.

Inde Passivum. οὐδὲ εἰς ἀξίος ἐστι Πολυκράτει μεγαλοπρεπὴν συμβαλεθῆναι, III. 125. f. τὸ Βαβυλωνίον πρὸς τὸ Εὐβοεῖον συμβαλλόμενον τέλειτον, III. 95. a.

2) συμβάλλειν τινὰ τινί, Committere aliquem in aliquem vel cum aliquo, ut ambo invicem pugnent. συμβαλέειν σκύμνον λεοντος σκύλακι κυνός, III. 32. a. ἀνδρα ἀνδρὶ καὶ ἵππῳ ἵππῳ συνέβαλον, καὶ κύνα κυνί, V. 1. m. f.

3) συμβάλλειν τινί, absque Accusativo, Congredi cum hoste, Confligere, Ad manus venire. ὁ συμβαλὼν στρατὸς, I. 77. a. λογάδες ἐκατέρων συνέβαλλον, I. 82. a. ὡς συμβαλὼν ἐνίκησεν τοὺς Ἀσσυρίους, I. 103. m. f. quibus in locis subintelligitur Dativus personæ, qui alibi

*expressus adest, ut συμβαλέν-
τες τοῖσι Σκύθῃσι, I. 104. f.
συμβαλὼν τοῖσι Πέρσῃσι, I. 128.
f. Et sic frequenter in Musis,
partim cum adjecto dativo, par-
tim subintellecto. Plura Portus
collegit.*

II. Medium Συμβάλλεσθαι, vel
Συμβαλλέεσθαι, et in Aor. Συμ-
βαλέσθαι significat.

1) Conjicere, Conjecturam
facere; scđ. Collatis inter se
rationibus colligere et judica-
re. συνεβάλλετο τὸν Ὀρίστια τοῦ-
τον ἰναι. τῇδε συμβαλέομενος, I.
68. m. ubi conf. Var. Lect.
Similiter, πρῶτος ὑπόπτεισε, τῇ-
δε συμβαλλέομενος, III. 68. a.
συνεβάλλετο εἶναι τὸν Νεῖλον, II.
33. a. et ὡς ἐγὼ συμβάλλομαι,
paulo post ibid. οὐδ' ἔχω συμ-
βαλέσθαι, ἐπ' ὅτι etc. IV. 45.
a. συνεβάλοντο τὸ χρηστῆριον τού-
το εἶναι, V. 1. f. ἐκ τῆς οὐσίας
συνεβάλετο ταῦτα, VI. 107. a.
ὡς ἐμὲ συμβαλλέομενον εὐρίσκω,
VII. 24. a. et ὡς ἐγὼ συμβαλ-
λέομενος εὐρίσκω, VII. 184. a.
187. f. VIII. 30. a. συμβαλλί-
ομενοί σφι τὸν Βορρὴν γαμβρόν εἶναι,
VII. 189. a.

2) Conferre, In unum con-
ferre, Adjicere. πολλῶν ἄλλων
ποταμῶν συμβαλλομένων τὸ σφί-
τερον ὕδωρ, γίνεται ὁ Ἰστρος πο-
ταμῶν μέγιστος, IV. 50. a. et
ποταμῶν, οὔτε ποταμὸς, οὔτε κρήνη
οὐδέμη ἐσθιδεῖσα, ἐς πλῆθος οἱ
(nempe τῷ Νεῖλῳ) συμβάλλεται,
ibid. ubi subintelligi potest συμ-
βάλλεται τι, Ad magnitudinem
ejus nihil Confert; Ad magni-
tudinem, quam per se habet,
nihil Adjicit. ἐς τὰ δῶρα ὁλκά-

δα οἱ ἔφη συμβαλέεσθαι, (alii,
nec ita male fortasse, συμβαλ-
λέεσθαι) III. 135. m. ubi ἐς
τὰ δῶρα cum alijs interpretatus
sum Ad transferenda dona;
sed rectius intelligitur, Ad illa
dona (sive Donis illis) sese
Adjecturum (sive in praesenti
tempore, Adjicere) ait, on-
rariam navem, etc. Similiter,
γνώμας συμβάλλεσθαι, VIII. 61.
a. significat Conferre suffragia,
Adjicere sua suffragia suffra-
gijs aliorum, Cum alijs dicere
suam sententiam et ferre suf-
fragia.

3) συμβάλλεσθαι, Computa-
re, Supputare et Summam
colligere. ἐπὶ δακτύλων συμβαλ-
λέομενος τοὺς μῆνας, VI. 63.
m. IV. et 65. f. τοσοῦτοι γὰρ
συμβαλλομένῳ μῆνες εὐρίσκονται,
II. 31. Similiter in Passivo: ἡ
ὁδὸς ἢ ἡμερησίῃ ἀνὰ δηνόσια
στάδια συμβέβληται μοι, IV. 101.
b. quae verba perincommode
Portus interpretatus est, Viam
conjecturis assequor, Viam
hanc esse conjicio: commo-
dissime Valla, Supputantur a
me in singulos dies itineris
ducena stadia.

Σύμβασις, ἰος, ἢ, Conventio,
Conventum, Consensio et Con-
ditiones in quas consensimus.
συμβάσεις ἰσχυραὶ εὐκ' ἐθέλουσι
συμμένειν, I. 74. f.

Συμβιβόζιν, Conventionem et
Pacem inter aliquos Concilia-
re. οἱ συμβιβάσαντες αὐτούς, I.
74. m. f.

Συμβόλαιον, τὸ, Argumentum,
Documentum, ex quo aliquid
colligitur et cognoscitur. πρὶ-

στον γὰρ οἱ ἦν τὸ συμβέβαιον,
V. 92, 7. m.

Συμβολή, ἡ, 1) Commissuram
interpretantur IV. 10. a. ubi
habes ζωστήρα, ἔχοντα ἐπ' ἀκρῆς
τῆς συμβολῆς Φιάλην χρυσήν. Mi-
hi haud liquet. Larcherus, ζω-
στήρα, cum Valla balteum in-
telligens, reliqua verba sic in-
terpretatur »à l'endroit où le
»baudrier s'attachoit, pendoit
»une coupe d'or.

2) συμβολή. Congressus ad
pugnandum, Conflictus, Præ-
lium. ἐσσωθέντες τῇ συμβολῇ, I.
66. f. συμβολῆς γενεμένης, I. 74.
a. VII. 210. extr. IX. 42. extr.
ἐνίκησαν τῇ συμβ. IV. 159. f.
συμβολὴν ἐποιεῖτο, VI. 110. extr.
ὕστεροι ἀπικομένοι τῆς συμβολῆς,
VI. 120. etc. ἀποσπινύειν τὴν
συμβολήν, Dissuadere prælium,
VI. 109. extr. ubi quidem alii
plerique τὴν συμβουλὴν præse-
runt. Vide Var. Lect. et Not.

Συμβουλευεῖν τινί, Consulere, Sua-
dere alicui. συνεβούλευε Ἰππο-
κράτει, I. 59. a. ubi vide Var.
Lect. συμβουλευώ τοι, VII. 51.
m. f. συμβουλευεις, scil. ἡμῖν,
VII. 135. f. συμβουλευσεις (scil.
αὐτῷ) τὰ ἀριστα, VII. 237. f.
συνεβούλευον αὐτῷ μένιν, VIII.
103. a.

Συμβουλευέσθαι τινί, Deli-
berare cum aliquo, Consulere
aliquem. συμβ. τῇ γυναικί, II.
107. m. εἰ μὲν δὲ συμβουλευεαί
μοι, VII. 235. a. et omisso
dato personae, συμβουλευεμί-
νου τοῦ ἀστυ, nempe ἀνδρὶ πο-
λιτῇ, Quando civis civem
consulit, VII. 237. m. et mox
iterum συμβουλευομένου τε, nem-

pe ξένου ξένῳ, Quando hos-
pes (peregrinus) hospitem con-
sulit, ibid. f. ubi utrobique,
suo more, Scriptor noster Ge-
nitiolum participii absolutum
posuit, licet verba utrobique
sequentia, υποθείοιτο et συμβου-
λευσαι, proprie Dativum casum
postulassent.

Συμβουλή, ἡ, ἡ, Consultatio.
ἐγνώσαν, συμβουλῆς πέρι ἐς θεῶν
ἀνῶσαι, Decreverunt consul-
tandi causā ad deum rem re-
ferre, I. 157. m. f. ubi in
scripturam συμβουλῆς libri om-
nes consentiunt.

Alibi vulgatum olim τὴν συμ-
βουλὴν, praeceuntibus codicibus
nonnullis in τὴν συμβολὴν mu-
tandum censui. (Vide Συμβολή.)
Alibi, in librorum dissensu,
scripturam Συμβουλὴν probavi.

Συμβουλή, ἡ, ἡ, Consilium
quod datur alicui. ἵνα σε ἀντὶ
χρηστῆς συμβουλῆς χρηστῶσι ἐτ-
γοισι ἀμείψωμαι, IV. 97. extr.
σύ δέ μευ συμβουλὴν ἐνδεξαι, VII.
51. a. οὐκ ἐξ ἴσου γίνεται ἡ
συμβουλὴ, VII. 135. m. f. πεί-
σης συμβουλῆς ἀλογήσας, III.
125. a. quibus in locis omnibus
libri omnes consentiunt. Sic item
omnes, ἐνῆγε (αὐτὸν) τῇ συμ-
βουλῇ, III. 1. a. m. sed paulo
ante, (eodem cap.) ubi ἐκ συμ-
βουλῆς dabant codd. nonnulli,
vulgatum olim scripturam ἐκ βου-
λῆς revocavi. (Vide ibi Var.
Lect. et Not.) εἴπας ἐς σὲ μά-
ταια ἔπια χρηστῆς εἶνεκα συμβου-
λῆς, (minus recte συμβουλῆς
olim edd.) VII. 15. a. ἔδοξέ μοι
καὶ Ἀρτεμισίῳ ἐς συμβουλὴν (ad
dandum consilium) μεταπίμ-

Συμμαχέσθαι.

ψασθαι, VIII. 101. *a. tum*,
 ποσθι τῇ συμβουλῇ Ξέρξης, VIII.
 103. *a. ubi rursus olim* εἰς συμ-
 βουλήν, *et τῇ συμβουλῇ*.

Συμμαχέσθαι, *i. q.* συμμάχεσθαι.
Metaphorice, τὸ οἰκὸς ἐμὲ συμ-
 μαχίεται, Ratio militat mecum,
 Pro me pugnat, VII. 239. *a.*

Συμμαχίη, *η*, *metonym.* pro οἱ
 σύμμαχοι, Socii. εἰς τὰς ἄλλας
 συμμαχίας ἔπιμπε καὶ εἰς Λακε-
 δαίμονα, I. 82. *a.*

Συμμαχικόν, τὸ, *scil.* στρατεύμα,
 Sociorum exercitus; *aut om-*
nino idem ac οἱ σύμμαχοι. τοὺς
 ἑωυτοῦ πολήτας ἀποσχίζων ἀπὸ
 τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ, VI. 9.
m.

Σύμμαχος, *non solum ὁ*, Socius,
 Auxiliaris; *sed et ἡ, ut*, συν-
 τυχὴ ἐπεγένετο, σύμμαχος (αὐ-
 τοῖς), Casus incidit, illis Fa-
 vens, Adjuvans illos, V. 65. *a.*

Συμμένειν, Manere, Permanere,
 Durare, I. 74. *f. Vide* Σύμ-
 βασις.

Συμμετρεῖσθαι, Dimetiri, Com-
 metiri. συμμετρησάμενοι τὴν ὥρην
 τῆς ἡμέρας, IV. 158. *b.*

Σύμμιγα, *Adverb.* Mixtim, Pro-
 miscue. ἐπειὰν συλλεχθῶσι σύμ-
 μιγα ταῖσι γυναιξί, Promiscue
 unà cum mulieribus, VI. 58.
m.

Συμμίσγειν, 1) Miscere. συμμιζαν-
 τες τὰ στρατοπέδα, Jungentes
 et miscentes castra, IV. 114.
a. Inde Passivum: οὐ συμμίσγε-
 σθαι τοὺς παῖδας τοῖσι--παισί,
 IV. 138. *m. ubi olim* συμμίγνυ-
 σθαι *edd. contra Herodoti u-*
sum. ἐμβρίου ὕδατος συμμισγομέ-
 νου πολλοῦ αὐτοῖσι, II. 25. *m.*
 εἶναι θνητὸν οὐδένα, τῷ οὐ κα-

Συμμίσγειν. 295

κὸν συνεμίχθη, (*scil.* τοῖσι ἀγα-
 θοῖσι, bonis aut commodis,
 quibus cæteroquin fruitur aut
 fruitus est,) VII. 203. *f. Et*
Activum notione Passivâ: οὐ
 συνεμίσγον οὗτοι βασιλεῖ, Hi
 cum rege non miscebantur,
 VII. 40. *a. ubi temere transpo-*
sitis literis codd. nonnulli συν-
 ἴσμιγον *præferunt, sicut et* I.
 127. *f. VI. 14. a. et ἐπισμι-*
γόμενοι, I. 185. *f.*

2) συμμίσγειν (*scil.* ἑωυτὸν)
 τινί, Congredi cum aliquo ad
 colloquendum, in Colloqui-
 um venire, Sermones misce-
 re, Sermones conferre. συμ-
 μίσγων ἐνὶ ἐκάστῳ, I. 123. *a.*
m. ἐθέλων τῇ μητρὶ συμμιζαί,
 II. 64. *a. N. ἔνθα συμμίσγουσι*
ἀνδρὶ πορφυρεῖ, IV. 151. m.
συμμιζας τοῖσι Σαμίοισι ἀνέπειθε
(αὐτοῖς), VI. 23. a. ἄγγελαι
συμμιζαντες Γέλωνι, VII. 153.
a. θέλων αὐτῷ συμμιζαί, VIII.
79. m. ἐθέλων συμμιζαί σφι καὶ
πυθέσθαι τὰς γνώμας, VIII. 67.
u. Singularis est verbi constru-
ctio, ἔφη ἐθέλειν εἰ κοινὸν τι
πρῆγμα συμμιζαί, De re quâ-
dam communi velle se cum
illo agere, VIII. 58. a.

3) συμμίσγειν, Hostiliter con-
 gredi ad pugnandum. συμ-
 μίσγοιμεν ἂν εἰς μάχην ἑμῖν, IV.
 127. *a. m. συμμισγόντων δὲ τῇ*
νκυμαχίῃ, I. 166. m. εἰ Μηδοὶ
στρατευσάμενοι συνέμισγον τοῖσι
Πέρσησι, I. 127. f. ὡς δὲ ἀγχού
ἐγίνοντο καὶ συνέμισγον ἀλλήλοισι,
 VI. 14. *a.*

4) Semel de Venereo con-
 gressu intelligi poterat, τῇ πρῶ-
 τον συνεμίχθη, IV. 114. *a. Sed*

et ibi rectius latiore significato accipietur, Cum quā primum erat congressus. Simplex verbum Μίγνυσθαι, sigillatim de Coitu maris cum foeminā usurpatum Nostro, supra vidimus. Σύμπαας, αὐτος, Universus. του σύμπαντος στρατοῦ libri omnes VII. 82. a. Sic et olim σύμπαντος τοῦ στρατεύματος, VII. 187. a. ubi nunc συνάπαντος ex aliis codd. Conf. Συνάπαας.

Neutrum: τὸ δὲ σύμπαν (ἔφησαν) εἶναι, seq. Infinit. Summam rei aiebant in eo verti ut etc. VII. 143. f.

Συμπεῖδιν τοὺς Αἰακίδας, pro vulgato συμπέμπειν, V. 80. extr. probavit Gronovius in Notis, intelligens Persuadere Aeacidis ut sibi auxilium ferant, et simillimum esse monens id quod apud Justinum XX. 2. legitur: »Spartani, longinquā militiā »gravati, auxilium a Castore »et Polluce petere eos jubent. « Sed vide monita a Wesselingio in Notis ad Herodoti locum.

Συμπίμπειν, Mittere cum aliquo. συνέπιπτε τοῖσι πᾶσι Φύλακον, VIII. 104. a. Conf. Συμπεῖδιν.

Συμπεραίνειν, Unā perficere, Unā finire. Legebatur olim hoc verbum II. 11. m. ubi Duo sinus maris memorat Herodotus σχεδὸν ἀλλήλοισι συμπεραίνοντας τοὺς μυχοὺς, quae verba Valla interpretatus erat, Qui prope inter se suos recessus terminant. At ibi commodius ex aliis codd. receptum est συνετραίνοντας.

Συμπίπτειν, 1) Accidere, et praesertim, αἱ praepositionis συν,

Simul accidere, quasi latine dicas Coincidere. τοῖσι κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνεπιπτόκει ἔρις ἰούσα, I. 82. a. συνεπίπτει γὰρ καὶ τὸν ἐστουμένον ἀπύχθαι, V. 35. a. Ἀριστοτέλης δὲ συνεπίπτει τοῦ αὐτοῦ χρόνου πάντα ταῦτα συνελθόντα, V. 36. a. συνεπίπτει ὥστε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας, VIII. 15. m. συνεπίπτει τοιοῦτο ὥστε τοὺς μὲν μὴ τολμᾶν, τοὺς δὲ etc. VIII. 132. f. συνεπίπτει ὥστε ὁμαῦ σφίον γίνεσθαι τὴν κατάστασιν, Accidit ut utrique simul in senatum introducerentur, VIII. 141. m. τῆς ἡμέρας συμπιπτούσης, IX. 100. m. Haud satis exploratum est, quid sit quod ait Herodotus II. 49. m. f. εὐ δὴ συμπίσειν γε φῶσιν τὰ τε ἐν Αἰγύπτῳ ποιούμενα, καὶ τὰ ἐν τοῖσι Ἕλλησι, quo de loco vide Adnot.

2) συμπίπτειν dicitur etiam Res quae aliū rei Congruit, Convenit, Consentit. ὥστε συμπίσειν τὸ πάθος (τῶν Μιλησίων) τῷ χρηστηρίῳ τῷ ἐς Μίλητον γενομένῳ, VI. 18. a. συμπίσειν τούτοις καὶ τόνδε τὸν λόγον λέγουσι, VII. 151. a. καὶ τότε ἕτερον συνέπιπτε γινόμενον, IX. 101, a.

3) Valet etiam συμπίπτειν idem ac ἐμπίπτειν vel ἐσπίπτειν, Incidere. αἰετὶς συμπίπτωκετα, III. 52. a. ἐς νίκαια συμπίπτοντες, IX. 55. a.

4) συνέπιπτον ἐς τὸ τεῖχος olim vulgabatur IX. 102. m. ubi rectius συνεσπίπτον alii libri dederunt. Vide Not. Sed I. 215. a. m. opponuntur διαστάντες

Συμπλέειν.

et συμπεισόντες, *Eminus pugnantes, et* Ad manus venientes.

Συμπλέειν τινί, *Navigare cum aliquo.* οὐ γὰρ ἴφη οἱ συμπλεύσασθαι, IV. 149. *a.*

Συμπλεκέσθαι τινι, *Comprehensum aliquem firmiter tenere et ei quasi implicatum esse.* συμπλακέντος δὲ Γαβριὲλ τῷ Μάγῳ, III. 78. *f.* συμπλακίσσης τῆς νηός, *Quum navis (cui rostrum navis hostilis erat impactum) implicita haereret alteri navi,* VIII. 84. *a.*

Συμπληθύνειν, *Ad augendum (fluvium) suam partem conferre.* αὐτιγενεῖς ποταμοὶ Σκυδικοὶ συμπληθύνουσι, IV. 48. *extr.* ἡ χιὼν, ἐσθιδούσα εἰς τὸν Ἰσθιον, συμπληθύνει αὐτὸν, IV. 50. *m.*

Συμπληροῦν, *Unà cum alio complere.* Πλαταιεῖς, ἄπειροι τῆς ναυτικῆς ὄντες, συνεπλήρου τοῖσι Ἀθηναίοισι τὰς νέας, *Simul cum Atheniensibus naves complerunt propugnatoribus,* VIII. 1. *a.*

Σύμπλος, ὁ, *Navigationis socius.* σὲ καὶ τοὺς σοὺς συμπλόους, II. 115. *f.* πάντων ὀρεόντων τῶν συμπλέων, III. 41. *m.* δεξασθαι αὐτὸν σύμπλον, Vit. Hom. 17. *m.*

Συμπράσσεσθαι, *vide* Συμπρησο.

Συμπρηκτῶρ, ὁρος, ὁ, *Adjutor.* Ἀυδοῖσι συμπρηκτῶρ ἐγένετο, VI. 125. *a.*

Συμπρησσεσθαι τινί, *i. q.* τιμωρεῖσθαι τινί, *Ulcisci cum aliquo injuriam illi inlatam, Adjuvare aliquem in ulciscendâ injuriâ ei inlatâ.* ὅσῃ Ἑλλήνων συνεπρήξαντο (*olim συνεπράξ. edd.*) Μενέλεω τὰς ἑλί-

Συμφέρειν. 297

νης ἀρπαγὰς, V. 94. *extr.* N. *Conf.* Συνεκπρήσσεσθαι.

Συμπροπέμπειν, *Unà cum aliis comitari et deducere aliquem.* συμπροπέμψι Ξέρξια φεύγοντα, IX. 1. *b.*

Συμφέρειν, 1) *Conferre in unum, In commune conferre.* εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκίᾳ κακὰ εἰς μίσην συνεινέγκαν, VII. 152. *m.* Caspii, cum tribus aliis populis εἰς τὸντὸ συμφέροντες, *In unam summam conferentes tributum, διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνειν,* III. 92. *m.*

2) *Conducere, Prodesse.* τὸ καὶ συνήνικαι ποιησάσῃ, VIII. 87. *m.* οὐ μέντοι εἰς τέλος οἱ συνήνικαι τὸ ἔχθος, IX. 37. *f.*

3) συμφέρειν εἰ συμφέρεσθαι, (*sicut συμβαίνειν εἰ συμπίσπτειν*) *Accidere, Evenire.* τοιοῦνδε τι συνήνικαι γινέσθαι, VI. 23. *a.* VIII. 88. *a.* συνήνικαι δ' αὐτόθι δῶμα γινέσθαι τοιοῦνδε, VI. 117. *a.* συνήνικαι αὐτὸν -- ἀποθανεῖν, VII. 4. *a.* 117. *a.* συνήνικαι ἐσωθῆναι, VII. 10, 2. *Pro* συνήνικαι III. 129. *a.* *habet* συνήνικαι *noster cod. F. neglecto augmento: sicut συνήνικαι plerique libri praeferunt* V. 99. *a.* *Passivi haec sunt exempla:* συνενίχθη τοιοῦνδε γινέσθαι πρῆγμα, I. 19. *a.* συνενιχθῆναι δὲ οἱ τυφλὸν γινέσθαι, II. 111. *a.* οὐδὲν σφι χρηστὸν συνεφάρτο, IV. 157. *a.* ἔμελλε τοιοῦτό σφι συνάσσεσθαι οἷόν περ ἀπέβη, VIII. 86. *m.* ἡμῖν πολλὰ συμφέρεται εἰς τὸ ἄμεινον, *Multa nobis cadunt (eveniunt) meliorem in partem; Multa nobis prospere cedunt,* VII. 8, 1. *m.* τὰ τε

ἄλλα συνήνεις αὐτῇ ἐς εὐτυχίην
γενόμενα, VIII. 88. m. f.

Ut latine dicimus, Bene, Male, mihi evenit; sic et graecum verbum συμφέρεσθαι, cum Adverbio subinde construuntur. παιδομένοις ἄμεινον συνοίσσθαι, Si paruerint, (ait) bene eis eventurum esse; proprie, melius; nempe melius quam si contra fecerint. καὶ σφί ἰδρύσασθαι ἄμεινον συνοίσσθαι, V. 82. a. m. 114. extr. Θηραίοις συνεφέρετο παλινγότως, Theræis iterum male evenit; Recruduerunt Theræis calamitates, IV. 156. a. Not.

Reperitur etiam ejusdem verbi constructio hujusmodi: συνοίσμενος μεγάλῳ κακῷ, Qui in eo est ut ingens in malum Incidat; Cui ingens imminet calamitas, VI. 50. extr.

4) συμφέρεσθαι τινι, Convenire, Consentire cum aliquo. ἐν τῷδε ἰδίῳ νενομίσασιν καὶ οὐδαμῶσι ἄλλοις συμφέρονται ἀνδράποισι, I. 173. f. N. εὐρον οὐδὲ τοῦτους τοῖσι Ἕλλησι συμφερεμένους, II. 44. a. συμφέρεται δὲ αὐτός (sive αὐτός) εἶναι τὸν εἰ Ἕλληνας αἰῶδουσι, II. 79. a. ubi perperam Portus συμφέρεται Conjicitur interpretatur; Larcherus, Consentiant vulgo omnes, intelligit; commodè Vallu, Congruit cum eo etc. nempe Congruit ita ut prorsus idem sit. συμφέρονται δὲ καὶ τῷδε (nempe, κατὰ τῷδε) ἄλλο Αἰγύπτιοι Λακεδαιμονίοισι. τῷδε μέντοι ἄλλοις Ἕλληνων οὐδαμῶσι συμφέρονται, II. 80. cum Var. Lect. et Not. οὐδὲ οὗτος (ὁ Ἀριστέης) συμφέρεται περὶ τῷδε

τῆς χώρας, Σκυθήσι, IV. 13. extr. τὰ δ' ἐπίλοιπα τοῦ λέγειν συμφέρονται Θηραίοι Κυρηναίοισι, IV. 154. a. et similiter VI. 59. a. et 60. a. De Morum et ingeniorum atque animorum concordia usurpatur hoc verbum, ubi de Novis nuptis loqueris Herodotus ait, εἰ δὲ καὶ καὶ συμφερόιστο, Sin sibi mutuo non convenerint, I. 196. f. et ubi Amazones, adolescentibus Scythis cohabitantes, καὶ ἂν δυνάμεθα αὐτῇσι (nempe, τῇσι Σκυθηαῖσι γυναῖξιν) συμφέρεσθαι, Nobis convenire cum illis non posset, Nulla inter nos et illas foret concordia, IV. 114. f.

Συμφοραίνειν, Lamentari, Calamitatem suam deplorare, non videtur esse Herodoteum verbum, legitur tamen in Vit. Hom. cap. 14. a. ὁ δὲ, ἀκούσας, ἐσυμφερέηνε τι καὶ λέγει τὰ ἑκτα τὰδε.

Συμφορέειν, Congerere. συμφερέσας (scil. τὸν κόσμον, ὃν ἀπέδυσεν τὰς γυναῖκας) κατέκαιε, V. 92, 7. m. (Conf. Ἀποδύνειν.) συνεφέρει τὰ ἴστιά εἰς ἓνα χώρον, IX. 83. m.

Συμφορῇ, ἥς, ἥ, 1) generatim, Fortunæ casus in ultramvis partem. Sic, πᾶν ἐστὶ ἀνδρωπὸς συμφορῇ, I. 32. m. N. ubi alii quidem συμφορῇ in sinistram partem accipientes, Calamitatem interpretantur, mihi vero tota disputationis connexio postulare visa est, ut hoc dixisse Solonem intelligeremus, Omnibus modis (Omni ex parte) homo Casus est, id est, Fortunæ ca-

sibus obnoxius. *Similiter, ubi apud Nostrum memoratur ἀχαρις συμφορῇ, (ut, συμφορῇ πεπληγμένον ἀχαρι, I. 41. a. et ἢν τις τοῦτον ἀχαρις συμφορῇ λυπεῖσθαι, VII. 190. extr.) vocabulum hoc non per se Calamitatem significat, (quaelibet enim calamitas ἀχαρις est) sed Fortunæ casum. Eodem pertinet quod ait ἐπὶ συμφορῇ ἐνέπισε ἀνιδέλητος, VII. 88. a. Conf. Ἀνιδέλητος.*

2) *Sed idem vocab. συμφορῇ plerumque utique In deteriore partem accipitur, et Calamitatem significat. συμφορῇ τάντην ὡς κουφώτατα φέρων, I. 35. f. ὑπο τῆς συμφορῆς ἐκπεπληγμένος, III. 64. f. συμφορῇ ἔχμενος, I. 35. a. ubi unus codex χρεόμενος praeferit, quem ad modum omnes dant συμφορῇ τοιγδε χειρημένοι, I. 42. a. et συμφορῇ ἔχρητο, III. 41. extr. et συμφορῇ-μεγάλη διαχρίωνται, III. 117. m. et συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μίγιστα, VIII. 20. extr. Quod ait ἀγνοοῦντες τὰς συμφοράς, IV. 156. a. idem valet ac τὰς τῶν συμφορῶν αἰτίας, Calamitatum causas. Frequentata Nostro maxime est formula hujusmodi: συμφορῇ (συμφ. μεγάλην) ποιῆσθαι τι, Magnam sibi calamitatem ducere aliquid, Calamitatis loco habere et Tamquam calamitatem dolere aut lugere. Sic IV. 79. extr. V. 5. extr. 35. f. VII. 117. m. et extr. VIII. 10. m. 69. a. IX. 77. a. Similiter, (ταῦτα) συμφορῇ ἐποιεῖντο διπλῆν, V. 90. m. Repe-*

ritur vero etiam constructio hujusmodi, ὁρέων Ξέρξης συμφορῇν μεγάλην ἐκ τῆς ναυμαχίης ποιούμενον, Xerxen videns ex pugnae navalis exitu gravi dolore adfectum, VIII. 100. a.

Σύμφορος, ὁ, ἡ, Utilis. ἥκιστα ἡμῖν σύμφορόν ἐστι, VIII. 60, 1. m.

Συμφράσσειν, Communire, Arcte conjungere ut nihil spatii supersit. πίλους εἰρίνεους περιτείνουσι, συμφράξαντες δὲ (αὐτοὺς) ὡς μάλιστα, IV. 73. f.

Συμφυλάσσειν, Unà cum aliis custodire. δι᾽ φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολήν; -- ἡμῖς μὲν ἔτι τοῖμοι εἶμεν συμφυλάσσειν, VII. 172. m.

Συμφᾶν, proprie Corradere. Quid vero sit potissimum quod verbo hoc significatum voluerit Herodotus, haud satis in liquido est. De Fluvio quodam rapido loquens, in quem temere ingressus erat petulans et ferox equus, ait, ὁ δὲ μιν (nempe ὁ ποταμὸς τὸν ἵππον) συμφῆσας, ὑπεβρύχιον οἰχώκεε φέρων, I. 189. m. ubi quid spectarint veteres Grammatici (Glossator Herodoti, cumque sequentes Suidas h. v. et Gregorius Corinth. dialect. jonic. §. 104.) verbum Συμφῆσας interpretantes συντρίψας, difficile dictu est; nisi forte συντρίψας, ut saepius hoc verbum Polybius usurpavit, intellexerunt Frangens vires et ferociam equi, aut Evertens, Deturbans, Prosternens illum. Equidem, auctoritatem magis quam certam rationem secutus, vulgatam Vallae interpretatio-

nem, Contorquens, in latine versione tenui. Rectius fortasse Henr. Stephanus, consentientem habens Schneiderum, collato Scholio ad Aristoph. Nub. 971. συμψήσας Absorbens intelligit et e conspectu hominum subducens. Utut sit, eadem loquendi formulam ab Herodoto mutuati sunt duo sequioris aevi scriptores; Jamblichus, apud Suidam scribens, Βιαζομίτους δὲ τοὺς καλυμβήτας συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκίτι ἀπινόστησαν: et Eusebius philosophus, apud Stobaeum, (Eclog. lib. II. cap. 9. P. II. T. I. p. 416. ed. Heeren,) συμψήσοντας καὶ παρασυρέοντας τοὺς κατινυχθίντας ἐκ αὐτοῦ ποταμοῦ. Caeterum de eodem verbo consuli merentur quae docte conguessit Biel in Thesouro Philologico Vet. Test. T. III. p. 364.

Σύν, Cum. Atticā formā ξὺν pro σύν, sive in ipsā Praepositione, sive in Compositis, perraro apud Nostrum utitur codex unus et alter: sed frequentius noster cod. F. inde a libro sexto.

De vi voculae σύν in Compositis verbis Lugendi aut Gaudendi vide Adnot. ad VI. 39. f.

Συνάγγελος, ὁ, Nuncii socius, VII. 230.

Συνάγειν, Congregare, Contrahere, et similia. συναγαγόντες ἐς ἓνα χώρον μυριάδα ἀνδρῶπων, VII. 60. a. N. συνάγουσι (οἱ δύο ποταμοὶ) τὰ τέρματα, Contrahunt suos limites, Exiguo intervallo distantes fluunt, IV. 52. f. οὐ πρόωρον συνάγοντες (τῶν

πλοίων), Non (in angustum, in arctum) contrahentes navigiorum proras, I. 194. a. Sic ἐξ, ἐξ, ἐς στενόν, συνῆχθαι apud Diodorum et Athenaeum; cf. Not. ad Herodot. VII. 64, seq. προβαίνοντας τοῦ ἔργου, συνῆχθαι καὶ τὴν διώρυχα, Ut progrediebatur opus, sic angustior rem faciebant fossam, VII. 23. f.

Συναιεῖν τι, Laudare, Probare factum aut consilium alicujus. ἴστε ὑμῖν Κορινθίους γε οὐ συναίνοντας, V. 92. ext.

Συναιεῖν πόλιν, Unā cum alio capere urbem. τὸν Δωριέα συνελὼν (σύν τοῖς Κροτωνιταῖς) τὴν Σύβαριν, V. 44. m. 45. a.

Συναλίζειν, Congregare. ἐς μίαν πόλιν συναλίσαντα πάσας ὑπερῆσαι, II. 111. m. f. συναλίσας τοὺς καὶ πρότερον συνέλεξε, VII. 13. a. συνελίσαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν τὰς γυναῖκας, I. 176. a. (ubi olim συνέλυσαν edd.) συνελίζοντες καὶ ἐβοήθουν τοῖσι Λυδοῖσι, V. 102. a. πυθόμενοι συναλίσθαι τοὺς Παιόνας, V. 15. a. ubi et simplex ἀλυσθέντες paulo ante.

Συναμφότεροι, Utrique simul et conjunctim: οἱ Αἰθίοπες, καὶ οἱ πησιόχωροι τούτοις, -- οὗτοι συναμφότεροι ἀγίνον δῶρα, III. 97. a. m. Pariter utrique, Hi æque atque illi. Στυρεῖς καὶ Κυθριοί, ὄντες συναμφότεροι οὗτοι Δρύοπες, VIII. 46. f. Simul (sive Pariter et Perinde) de utroque genere: βασιλεῖα: ἐστῆσαντο, οἱ μὲν Λυκίους, εἰ δὲ Κανόνους, οἱ δὲ καὶ συναμφοτέρους, I. 147. a.

Συνάπας, Simul omnis, Simul

Συναπελαφρύνειν.

totus, Universus. (*conf.* Σύμ-
πας.) ὁ χώρος οὗτος ὁ συναπας,
II. 112. *m.* τοῦ συναπαντος στρα-
τεύματος ἀριθμός, VII. 187. *a.*
Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ, II. 39.
f. συναπάσης τῆς Ἑλλάδος, IX.
45. *a.*

Plural. οὗτοι στάδιοι γίνονται
συναπαντες τριακόσιοι, I. 178.
m. συναπάντων ἄρχουσι Μῆδοι,
I. 134. *f.* Sic, κύκλων ἰόντων
τῶν συναπάντων ἑπτά, I. 98.
*m. f. ubi perperam olim συν-
απτέντων edd.* τοῖσι συναπάσι
ἄλλοις, V. 49. *m.* καὶ ἐνὶ ἐκά-
στῳ καὶ συναπάσι, VI. 128. *a.*
*m. N. ubi prave olim σὺν ἁπα-
σι edd.*

Συναπελαφρύνειν *vide* Συνεπελαφρ.

Συναπίσσεσθαι τινί, Deficere si-
mul cum aliquo. ἀνέπειθε πάν-
τας συναπίσσεσθαι, V. 104. *f.*
ὡς ἂν ἐκόντες αὐτῷ συναπισταί-
ατο, *jon. pro* συναφίσταιντο, V.
37. *m. ubi prave olim συν-
απιστάατο edd.* de quo *corrigen-
do Portus etiam monuerat.*

Συναποθνήσκειν τινί, Simul cum
aliquo perire, V. 47. *a.*

Συνάπτειν, 1) Conjungere, Con-
nectere, Conserere; *et notione*
Intransitivā sive Passivā, Con-
junctum, Contiguum esse. τὸ
πεδίον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπ-
τίῳ πεδίῳ, II. 75. *f.* 2) *In*
Re militari, συνάπτειν μάχην,
VI. 108. *m. f.* συνάπτειν (τοῖς
πολεμίοις), Congredi, Manum
conserere cum hoste. Sic, μελ-
λότων δὲ αὐτέων συνάψαι, *scil.*
ἀλλήλοις, Quum in eo essent
ut ad manus venirent, IV. 80.
*m. Sed et transitivē cum Ac-
cusativo: Ducere exercitum in*

Συνδιαφέρειν. 301

pugnam: sic, μελλόντων δὲ συν-
άψαι τὰ στρατεύματα εἰς μάχην,
V. 75. *a.* οὗτος ὁ τὸν πόλεμον ἦν
συνάψας, Hic bellum Confla-
verat, Concitaverat, I. 18.
m. Similiter in Passivo. ὅτε μοι
πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο,
Quo tempore mihi oborta con-
tentio (conflatum bellum) erat
cum Carthaginienisibus, VII.
158. *a.*

*Perperam olim συναπτόντων
legebatur* I. 98. *m. f. pro συν-
απάντων.*

Συναράσσειν, Contundere, Con-
fringere. μάχῃ ξύλοις γίνεται,
κεφαλὰς τε συναράσσονται πολ-
λοί, II. 63. *f.* συναράχθέντων
δὲ τῶν πλοίων (τῷ χιμῶνι), VII.
170. *m.*

Συναύξεισθαι, Simul augescere, Si-
mul crescere et viribus augeri.
αὐξανομένη τῷ σώματι συναύξον-
ται καὶ αἱ φρένες, III. 134. *m.*
Συάχθεσθαι τινί, Dolere cum
aliquo. πιεζομένοις ὑμῖν συν-
αχθόμεθα, VIII. 142. *m.*

Συνδιακινδυνεύειν, Periculum (cer-
taminis) adire cum aliquo. οὐκ
ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν (αὐτῷ),
VII. 220. *a.*

Συνδιαφέρειν τινὶ πόλεμον, Belli la-
bores et pericula simul cum
aliquo sustinere, perferre; In-
gerendo bello sociam præstare
operam. ἅμα ἡμῖν αἰεὶ μαχό-
μενοι, προθύμως συνδιαφέρουσι
τὸν πόλεμον, V. 79. *f.* οἱ Μιλή-
σιοι τοῖσι Χίοις τὸν πρὸς Ἐρυ-
θραίους πόλεμον συνδιήνεικαν, I.
18. *extr. et* V. 99. *a. ubi συν-
διήνεικαν neglecto augmento, si-
cuti συνένικε praeferat cod. F.*
III. 139. *a.*

Συνδιαχειρίζειν, Simul administrare, Simul peragere. τὰ λοιπὰ συνδιαχειρίζον, IX. 103. a.

Σύνδουλος, non solum ἑ, sed et ἡ, Conservus, Servitutis socius aut socia; Eidem hero serviens. δούλη ἢ Ἰάδμονος, σύνδουλος δὲ Αἰσώπου, II. 134. f. Similiter συνοίκαι τῇ ἰωντοῦ συνδούλῳ *recepti ex cod. Vat. I. 110. a. ubi alii vulgo συνδούλη.*

Σύνδυο, Bini. αἱ δὲ, σύνδυο κύλικας ἔχοντες, πίνουσι, IV. 66. *extr. N.*

Συνδρίον, τὸ, Consessus, Concilium. διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνδρίου, VIII. 56. b. ἐξέρχεται ἐκ τοῦ συνδρίου, VIII. 75. a.

Σύνδρος, ὁ, Adessor in concilio. Περτέων οἱ (τῷ Κεμβύσῃ) συνδρῶν ἑόντων, III. 34. m.

Συνιδεῖναι τινί, quasi Conscium esse cum aliquo, Compertas habere res ab altero gestas. συναῖδαμεν ὑμῖν - εἰσὶ πολλὸν προδυμοτάτοισι, IX. 60. *extr.* εἰ τίσοις τι χρηστὸν συνιδεῖς πεποιημένον, VIII. 113. f. ubi συνιδεῖ non differt a συηδεῖ, quod habent alii, nisi quod jónico more neglectum sit augmentum. τοῖσι τι συηδέατε, Quorum res quasdam bene gestas compertas habebatis, IX. 58. m. N. ubi perperam olim συηδέαται praeferebant libri omnes. Aliu ratio est verbi προηδέατε, I. 61. quod vide in Προαιδέσθαι.

Συνιλεῖν, 1) Convolvere, Colligere in fasciculum. συνιλεῖνσι τὰς ῥάβδους ὅπισω, IV. 67. a. ubi opponitur διεκλίσσενσι paulo ante. 2) In unum locum Com-

pellere et Concludere. τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας εἰς τοὺς νεοσώκους συνελθσας, III. 45. f. Sic percommodum per se erat quod olim I. 176. f. *vulgabatur*, συνελθσαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν: at ibi quidem rectius ex aliis codicibus *συνήλθσαν receptum videtur*, et συνελθσαι interpretamenti speciem habet, ex verbo proxime praecedente κατεληθέντες *adsciti.*

Συνεῖναι, vide Συνεῖναι.

Συνεκρίπτειν, dicitur Suffragium quod aliis consentiens ex urna exit: aut omnino, Suffragium aliis consentiens. τῶν δὲ κατὰ τὸντὸ αἰ γινῶμαι συνεξίπτειν, κλεινόντων *etc.* I. 206. f. αἰ γινῶμαι τῶν λεγόντων αἰ πλεῖστον συνεξίπτειν -- ναυμαχίαν, VIII. 49. m. Deinde et Is cujus suffragium cum aliis consentit, aut Cujus nomen simul cum alio ex urna educitur, ipse συνεκρίπτειν dicitur. οἱ πολλοὶ συνεξίπτειν, Θεμιστοκλέα ἄμστον κρίνοντες, VIII. 123. b. ἀγωνιζόμενος στάδιον συνεξίπτει τῷ πρώτῳ, V. 22. *extr. N.*

Συνεκρησσισθαι, i. q. Συμπρησισθαι, quod vide. Μίνως μνησθεὶς ὅτι οὐ συνεξεπρήξαντο αὐτῷ τὸν ἐν Καμίκῳ θάνατον γινόμενον, VII. 169. m. N.

Συνελευθέρουν τινὰ τινος, Ad liberandum aliquem a servitute alicujus sociam conferre operam. συνελευθέρουν αὐτοὺς τοῦ μουνάρχου, V. 46. m. f. σὺ δὲ βοήθει (sic βοήθει) τοῖσι ἐλευθεροῦσι τὴν Ἑλλάδα καὶ συνελευθέρουν, VII. 157. m.

Συνεπαίνειν, Comprobare. τὸ ὄντι

ρον φαντάζεται μοι, οὐδαμῶς συνε-
παίνεον ποιεῖν με ταῦτα, VII.
15. m. N. ubi quidem genui-
num videtur quod dant codd.
nonnulli, συνέπαινον ἔν.

νέπαινος, ου, ο, η, Collau-
dans, Comprobaus, Consen-
tiens. εἰ συνέπαινοί εἰσι τῷ πε-
ποιημένῳ, III. 119. a. συνέπα-
νοι ἔσαν οἱ Πέρσαι, V. 20. a.
32. a. Conf. Συνεπαίνειν.

συνεπάπτεσθαι (jon. pro συνεπαπτ.)
τινός, Simul cum alio adgredi
aliquem. ἐμεῦ δεηθέντος (υμῶν)
βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεπάψα-
σθαι, VII. 158. a.

συνεπελαφρύνειν (sive Συναπελαφρ.)
τινὶ τὸν πόλεμον, Sublevare ali-
quem in bello gerendo, Le-
vare alicui onus et pericula
belli. τοῖσι οὐδαμοὶ Ἰανῶν τὸν
πόλεμον τούτων συνεπελάφρυνον,
I. 18. f. ubi rectius videtur
quod alii praeferunt, συναπι-
λάφρ

συνεπέσπισθαι, (jon. pro συνεφέ-
πισθαι) E vestigio sequi. συνε-
πισπόμενοι (Aor. 2. Simul e
vestigio secuti illos) συνεπέπιπτον
ἐς τὸ τεῖχος, IX. 102. m. f.
Conf. Συνέσπισθαι.

συνεπιλαβέσθαι, Operam suam
conferre. συνεπελαβόντο τοῦ στρα-
τεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμων, III.
48. a. εἰ συνεπελάβετε τοῦ Συ-
βαριτικοῦ πολέμου, V. 45. f.
Conf. Πρὸς επιλαυβάνεσθαι, et
Συλλαμβάνειν num. 3.

συνέχεσθαι dicuntur Res quae
Concurrunt et Simul eveniunt;
aut, quae in unum locum
Conveniunt aut ad conficien-
dam unam summam concur-
runt. ταῦτα πάντα συνελθόντα,

τοῖσι Ἀργείοισι φέβον παρεῖχε,
VI. 77. f. τριηκόντεροι -- καὶ ἰπ-
παγωγὰ πλοῖα συνελθέντα ἐς τὸν
ἀριθμὸν ἑφάνη τρισχίλια, VII.
97. extr.

συνεσβάλλειν, Hostiliter ingredi,
Invadere regionem. συνεσβαλὼν
(scil. cum Mardonio) ἐς Ἀθή-
νας, IX. 17. a. ubi ἐς Ἀθήνας
idem valet ac ἐς τὴν Ἀττικὴν.

σύνεσις, ιος, η, Intelligentia,
Sana mens. ὅς τις γε σύνεσιν
ἔχοι, (sive ἔχει,) VII. 49. a.

συνεσπεσθαι, Sequi aliquem si-
mul cum aliis. συνέσπετο Δω-
ριεὺ Φίλιππος οἰκίῃ τριήρει, V.
47. a. et m. παῖδες οἱ συνέσ-
ποντο, VIII. 103. extr. Conf.
συνεπέσπεσθαι.

συνεσπίπτειν, Simul cum alio ir-
ruere. συνεσπόντες φεύγουσι ἐς
τὸ τεῖχος, III. 55. a. Conf.
συνεπέσπεσθαι, et Συμπίπτειν
num. 4.

συνεστὴν, η, Convivium. ἐν τῇ
συνεστῇ, VI. 128. m. ubi alii
quidem συνεστοῖ praeferunt,
quod verum ac restituendum
Herodoto videtur, a Nomina-
tivo ἡ συνεστῶ, cujus formae
vocabulo ἐστῶ pariter utitur
Noster. Alterd vocabuli formā
si uti voluisset Scriptor, συ-
στήν dicturus fuisse videtur,
non συνεστήν.

συνετὸν, passivā notionē, Quod
intelligi potest. ἐπεὶ δὲ συνετὰ
σφι πῦρα ἡ γυνή, II. 57. m.

συνευᾶσθαι, Concumbere. συνευ-
νηθέν (μοι τὸ φάσμα) VI. 69.
a. et paulo post, ἐλθόντα καὶ
συνευνηθέντα (ἐμοί), ibid.

συνέχεσθαι, Implicari, Constri-
ctum teneri, Premi. συνέχε-

σθαι δουλείῃ, VII. 12. f. (conf. Lexic. Polyb. h. o.) πατρὶ συνέιχετο ἔργῳ χαλεπῷ, Premebatur, Multas molestias habebat, quum pater ei esset iracundus et morosus, III. 131. a. m.

συνίχεται Hesychius interpretatur συμπλέκεται. Valet autem συμπλέκεσθαι, in Re militari, Manus conserere cum hoste, Cominus conflagere; *cujus usus plura exempla olim in Lexic. Polybiano collegimus: Inde, lucem accipit quod ait Herodotus* I. 214. a. πρῶτα μὲν λέγεται αὐτοὺς διαστάντας εἰς ἀλλήλους τοξεύειν, μετὰ δὲ -- συμπίσονται (concurrentes) τῇσι αἰχμῇσι τε καὶ τοῖσι ἰγχειρίδιοις συνέχεσθαι, scil. ἀλλήλοις, hastis atque gladiis sese invicem Pressisse, Cominus hastis gladiisque conflixisse.

Συνεχίως, Assidue, Constanter, Semper. ἢ ἐπιφοιτῆσει συνεχίως, VII. 16, 3. f. *Junguntur συνεχίως αἰεὶ*, I. 67. a.

Συνηριφής, ὁ, ἡ, Conectus, Ob-situs. χωρὶς ὑψηλὴ τε καὶ ἰδῆσι συνηριφής, I. 110. m. οὐρεα ὑψηλὰ ἰδῆσι καὶ υἰφάσι συνηριφέα, VII. 111.

Συνθάπτειν, Simul sepelire. συνθάπτεται τῷ ξάνδρῳ, V. 5. b.

Συνθετον, τὸ, Compositum. ταῦτα ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γινόμενα, III. 86. b. Conf. voc. seq.

Συνδήμα, τὸ, Signum de quo conventum est, Tessera. ἀπὸ συνδήματος Οἰόνων αἰρέουσι, V. 74. m. ἀναδέξαι Πέρσας ἐκ συνδήματος ἀσπίδα, VI. 121. a. τὸ σύνδημά σφι ἑμῶν φατήσεσθαι

παρὰ τῶν περιπλαινόντων, VIII. 7. f. μνησθῆναι τινα καὶ τοῦ συνδήματος Ἡέης, Meminisse quemque oportet vocabuli Hebe quod nobis pro Tessera est, IX. 98. f.

Συνιέναι sive Συνίμαι, (ab εἶμι, Eo,) Convenire. εἰς τὸντὸ συνιόντες, I. 62. m. f. Sed et χρήματα, Pecunia, Vectigalia, Tributa, συνιέναι dicuntur, quae Redeunt, Colliguntur, Conferuntur. τῶν μὲν χρημάτων, τῶν μὲν αὐτόθεν, τῶν δὲ ἀπὸ Στρυμόνος, συνιόντων, I. 64. a. Sic, χρημάτων μεγάλων συνιόντων, IV. 1. a.

Συνιέναι, (ab ἴημι,) Intelligere, Percipere. ἐγὼ δεξιῶ συνιέναι τὸ γεγονός, III. 63. f. et V. 80. a. ubi olim συνιέναι edd. τὰ ὕστερα οὐ συνιέναι, III. 46. f. Sed cum Genit. rei: καὶ κωφεῖν συνίημι, I. 47. f. in Orac. Sic συνήκεα ἀλλήλων, IV. 114. a. Rursus, συνῆκε γὰρ τοῦ ἔπικα ἔδειτο, IX. 110. extr. Futur. οὐδὲν συνήσονται Πέρσαι τῶν ἐγὼ ὑμῖν ἐντέλλομαι, IX. 98. m. f. Particip. praes. συνίεις τὸ ποιηθέν, V. 92, 7. a. Particip. Aor. sec. τὸν δὲ συνίεντα τοῦτο, I. 24. a. V. 92, 3. a.

Συνίζιν, notione intransitivā, Sedere, Considerare. οὐδ' ἀρχαῖσιν συνίζι, Neque est magistratum, (sive, comitiorum) Consessus, VI. 58. extr.

Συνίπαρχος, ὁ, Collega praefecti copiarum equestrium, VII. 88. a.

Συνιστάναι, I. in Praes. Imperf. Aor. 1. et Futuro, proprie et generatim Constituere sed id

quidem variis modis, pro variâ orbi Constructione. 1) συστά-
ναι τινὰς ἐπὶ τινί, Facere ut
aliqui consistent et stent con-
tra aliquem, Excitare aliquos
ad bellum alicui faciendum.
συνιστάς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ
Σπάρτῃ, VI. 74. *a.* πρῶτος συ-
νίστησι αὐτοὺς, *nempe* ἐπὶ τῷ
Μάγῳ, III. 84. *m.* 2) Facere
(conjunctim cum aliis) ut ali-
quid sit vel eveniat, Moliri,
Parare aliquid. ἤκω σπουδῇ,
ὡς συστήσω ἐπὶ τῷ Μάγῳ θα-
νατον, III. 71. *a.* 3) τὴν ἄνω
Ἀσίην συστήσας ἰαυτῷ, Qui to-
tam superiorem Asiam suo
imperio adjecit, Sibi subjecit,
I. 103. *m.*

II. *Aor. sec. et Praeteritum,*
συστῆναι, συνιστηκέναι *et per*
syncopen συνιστάναι, *constanter*
apud Herodotum significant
quâdem Consistere, Stare cum
aliquo; *sed*, non ab eâdem
parte; *verum*, a parte oppo-
sitâ; Ex adverso stare, Oppo-
situm et Contrarium esse;
Pugnare, Contendere cum
aliquo. Sic, συνιστηκότων δὲ
τῶν στρατηγῶν, Dum inter se
Altercant (Contendunt) duces,
VIII. 79. *a.* Erat quippe in-
ter eosdem ὠδισμὸς λόγων πολ-
λός, *ibid. cap.* 78. Sic βουλό-
μενοι τοὺς Ἀθηναίους ἔχουσιν πό-
ρους, συνιστώσας Βοιωτοῖσι,
Contentionibus et bellis im-
plicitos cum Boeotis, VI. 108.
m. Alibi ad verbum συνιστάναι
diserte adjicitur μαχομένους. Si-
militer γινώμαι (Sententiæ di-
versæ) dicuntur συνιστάναι, In-
ter se Pugnare, Oppositæ esse

Lex. Herod. Pars II.

altera alteri. γινώμαι αὐταὶ συν-
ίστησαν, I. 208. *a.* N. συνιστή-
κει δὲ ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡ Γω-
βρύσιω, IV. 132. *m.* γινώμαι αἶδε
συνιστηκύναι μάλιστα, VII. 142.
a. Denique, aliâ metaphord,
Homo dicitur συστῆναι λιμῷ,
πόνῳ, etc. Colluctari cum fa-
me, cum ærumnis. λιμῷ συν-
ιστιώσας, VII. 170. *a.* *m.* καὶ
λιμῷ συστάντας καὶ καμάτῳ,
IX. 89. *extr.* οἱ μὲν τοιοῦτῳ πύ-
νῳ συνίστασαν, VIII. 74. *a.*

Semel apud Nostrum Res
quædam videri poterat dici συν-
ιστηκέναι *generali quâdam no-*
tione, Consistere, Locum ha-
bere, Durare. τοῦτο συνιστήκει
μέχρι οὗ etc. Hæc res duravit
usquedum etc. VII. 225. *a.*
Sed ibi Res, de quâ agitur,
Certamen et Pugna erat, ὠ-
δισμὸς ἐγένετο πολλός. Itaque
τοῦτο συνιστήκει loco cit. *idem*
valet ac οὗτος ὁ ὠδισμὸς, αὐτῇ
ἡ μάχη, συνιστήκει, *quâ ra-*
tione alibi τῆς μάχης συνιστιώσης
ait Noster, I. 74. *a.* *per tro-*
pum quemdam, pro τῶν μαχο-
μένων συνιστιώτων.

Συναΐσσειν, Comprimere, Con-
stipare. συναΐξαντις *fortasse*
scriptum oportebat pro συναΐξαν-
τις, VII. 60. *m.* ubi vide *Var.*
Lect.

Συναυμαχείειν τινί, In pugná na-
vali sociam operam præstare.
Πλαταιεῖς οὐ συναυμαχῆσαν Ἀ-
θηναίοισι, VIII. 44. *a.*

Συννέειν, Coacervare, Congerere.
τοιαῦτα πάντα εἰς τοὺς θαλάμους
συννήσει, I. 34. *extr.* συνήσας
πυρὴν μεγάλην, I. 86. *a.* et VII.
107. *m.* Φρυγῶν Φάκιλοι συν-

U

νείται, (jon. pro συνήνται)
IV. 62. a.

Συννοίη, ἡ, Profunda cogitatio.
συννοίη ἰχθύμενος, Cogitabundus,
I. 88. a.

Σύνεδρος, ου, ἡ, 1) Conventus,
Concilium. οἶδαμεν σύνεδον ταύ-
την συλλεγῆναι, IX. 27. a. 2)
χρημάτων σύνεδρος, i. q. πρόσδοσι,
Pecuniarum reditus, I. 64. a.

Συννοικίειν τινι, 1) Habitare cum
aliquo. Sic συνοικήσαντας Κυρη-
ναίοισι Λιβύην, Unà cum Cyre-
naeis Africam habitaturos, IV.
159. f. (ubi nescio quā aucto-
ritate συνοικήσαντας edidit H.
Steph.) Similiter συνείκησαν Μα-
κεδόσι edebatur olim VII. 73. a.
ubi alii quidem libri σύννοικοι
ἦσαν (vel ἴσαν) dederunt: et συν-
οικήσων τοῦτοις, IV. 148. a.
ubi tamen praestabilius videtur
συννοικήσων, quod habent alii.
(vide Συνοικίζιν.)

2) Certe constanter alibi (et
id quidem frequentissime) ver-
bum συνοικίειν de Conjugibus
usurpat Herodotus unà habi-
tantibus, ita ut idem valeat ac
In matrimonio habere, Matrimo-
nio junctum esse. κολῶ ἐκεί-
νη δόξει ἀνδρὶ συνοικίειν; I. 37.
f. δισποίη τῇ ἑαυτοῦ συνοίξει,
I. 91. f. Ἀνδῶν αἱ θυγατέρες
πορεύονται, -- ἐς ὃ ἂν συνοικήσου-
σι, scil. ἀνδράσι, Donec nuptu-
rae sunt, I. 93. f. συνοικεῖν τῇ
Καμβύσῃ τῆς Μανδάνης, I.
108. a. συνοικίειν αὐτῇ, Illam
habere uxorem, I. 196. m. et
f. Similiter I. 173. f. II. 120.
a. et m. III. 31. a. 68. m. et
f. ταυτίων συνοικήσαντων γίνεσθαι
Κλισθεῖνης, Horum ex matri-

monio nascitur Clisthenes, VI.
131. a. ἐγὼ τοι δίδωμι τὴν θυ-
γατέρα τὴν ἐμὴν, ταύτη συνοίξει,
Hanc duc uxorem, VIII. 111.
a. m. et f.

Συνοίκημα, τὸ, proprie Habitatio
unà cum aliquo, in viciniā
alterius; et, per Metonymiam,
i. q. οἱ συνοικήτορες, Qui unà
cum altero habitant. Gelon,
Syracusarum tyrannus, καίμας
τὸν δῆμον (plebem) εἶναι συνοί-
κημα ἀχαριτώτατον, VII. 156.
f. N.

Συνοικίζιν τινι, 1) Habitare
facere aliquem (Sedes et ha-
bitationem alicui quærere et
comparare) unà cum altero,
in viciniā alterius. Sic recte
olim συνοικήσων τοῦτοις editum
fuisse videtur IV. 148. a. ubi
nunc, praeceuntibus quidem
compluribus mssis, συνοικήσαν
legitur: nempe, ὁ Θέρας Ἰσρα-
ὴλ λαὸν ἀπὸ τῶν Φυλίων, συνο-
κίσων αὐτὸν τοῦτοις. Vicissim
pro συνοικήσαντας, quod H. Steph.
IV. 159. f. inoixerat, recte
συνοικήσαντας restitutum est, ut
paulo ante monuimus.

2) συνοικίζιν τινι τὴν θυγατέ-
ρα, Filiam suam alicui in ma-
trimonium dare, II. 191. exta
Conf. Συνοικίειν, num. 2.

Σύννοικος, ου, ὁ, Qui unà cum
aliquo habitat. οἱ σύννοικοι ἐγί-
νοντο Ἀθηναίοισι, I. 57. m. Sic,
σύννοικοι ἦσαν (sive ἴσαν) Μακε-
δόσι, VII. 73. a. ubi alii συνοί-
κησαν.

Συναμνύειν ἐπὶ τινι, Conjurare ad-
versus aliquem. πάντων Παι-
ποινησίων συναμνύσωντων ἐπὶ σοί,
VII. 235. exta. Conf. Συνομνύειν.

Συνομολογείν τινί, Consentire alicui; Idem dicere quod dicit alter. ἴδμεν ταῦτα συνομολογίον δι' ὅφ'ι καὶ ὁ ἄλλος, II. 55. extr.

Συνουσίη, ἡ, Conversatio, Consuetudo, VI. 128. a. ubi distinguuntur συνουσίη et συνιστώ vel συνιστή. Sed sigillatim Convivium intelligitur II. 78. a.

Συντάμνιν, (jon. pro συντίμνιν) proprie Concidere, Præcidere. Metaphorice, συντάμνω (πρὸς τὴν ὁδὸν) ἀπ' Ἀμπέλου ἀκρῆς ἐπὶ Καναστραῖν ἀκρῆν, Præciciens viam; id est, Viā brevissimā (Rectā viā) utens, VII. 123. a. (conf. Τάμνιν.) τοῦ χρόνου - συντάμνοντες, Adpropinquante, Instante tempore, (quo paritura erat mulier) V. 41. m.

Συνταράσσειν, Turbare. τὴν κρήνην συνταράξαν, IX. 49. m. Metaphorice, Conturbare, Terrere. ἵνα μὴ συνταράξῃ τὴν Ἑλλάδα, III. 138. a. m.

Συντάσσειν, in Re militari, non solum Ordinare aciem: sed et Extra aciem Centuriare et Coordinare milites. τοὺτους συνίτασσαν ἄρχοντες οἶδε, VII. 78. a. Eadem fere notione ponitur verbum διατάσσειν, VII. 60. extr. et 81. a.

Συνταχύνιν τι, Accelerare, Deproperare aliquid. τὴν ἐπιχείρησιν ταχύτη μὴ οὕτω συνταχύσει αβούλως, III. 71. m. Et, Absolute, συνταχύνιν, Festinare, Properare. ἐπὶ τι ἡμίας συνταχύνιν ἀναγκάζεις, III. 72. a. τοῦτου ἵνικα καὶ συνταχύνιν αὐτῷ τὸν βίον, Hac causā properare (scil. ad finem properare) ei vitam, II. 133. m.

pro quo paulo ante apertius ait μέλλει ταχέως τελευτήσειν. Portus loco cit. verbum συνταχ. transitive acceperat, formans inde phrasin hujusmodi, συνταχύνιν τινὶ τὸν βίον, Alicui vitam accelerare.

Συντιτράνιν, Perforando jungere et miscere. Sic Duo sinus maris dicit Herodotus, ex adverso sibi occurrentes, σχεδὸν ἀλλήλοισι συντιτράνιν τοὺς μυχοὺς, Propemodum sibi invicem Perforasse intimos suos recessus atque adeo junxisse et miscuisse, II. 11. m. N. Conf. Διατιτράνιν.

Συντιθέναι, Componere, Jungere. πενηκοντέρους καὶ τριήρεις συνθίντες, VII. 36. a. Inde Passio. τό τε ἐκ τῶν νεῶν καὶ τοῦ πεζοῦ πληθὺς συντιθέμενον, VII. 184. f.

Medium: συντίθεσθαι τι τινί, Convenire cum aliquo de re quādam, Pacisci, Polliceri. ἱποίει ταπεινῶ Δαρείῳ συνθήκατο, III. 157. a. τοῦτους γὰρ συνθιμένους τοῖς Πέρσῃσι ἀναδείξει ἀσπίδα, VI. 115. f. πέμπειν ἐς Ἀργὸς ἀγγέλους συνθισμένους (scil. τοῖς Ἀργείοις) ὁμαχμήν πρὸς τὸν Πέρσῃν, VII. 145. m. προσέχοντί οἱ συντίθεται προσδοσίην Τιμόξινος, VIII. 128. a. συνθιμένοι ἡμῖν τὸν Πέρσῃν ἀντιώσεσθαι, IX. 7, 2. m. νομίσας αὐτοὺς ἐς τὸν χωρὸν ἵνα ἐς τὸν συνθήκαντο, IX. 53. a. Conf. Σύνθετον.

Σύντομος, ὁ, ἡ, Concisus, Brevis. Hinc ἡ σύντομος, scil. ὁδός, Via brevis. ἔστι ἐκ τῆς Πρασιᾶδος λίμνης σύντομος κάρτα ἐς τὴν

Μακεδονίην, V. 17. *m.* *Et* τὰ σύντομα τῆς οδοῦ, *Compendia itineris, Via brevissima.* τῇ αἴτε ἐσβολαὶ ἦσαν καὶ τὰ σύντομα τῆς ἐκ Μήδων οδοῦ, I. 185. *exlfr.* τὰ σύντομα τῆς οδοῦ ἐπιστάμινος, IV. 136. *m.* *Similiter in Sing. Neutr.* ταύτη γὰρ ἐπυθάνετο συντομώτατον εἶναι, VII. 121. *a.*

Συντρέχειν *et* Συνδραμεῖν, *Concurrere.* ἀμφοτέρων ἐς τὸ αὐτὸ αἰγνώμει συνέδραμον, I. 53. *f.* συνδραμεῖν ἐξαπίνης νέφια, I. 87. *a.*

Συντρίβειν, *Conterere, Disperdere.* σύντριβ ὁμῶς *etc.* Vit. Hom. 32. *m.* *N. in Carmine cui titulus Caminus. Sed ibi alii, prae-cunte Aem. Porto, non pro Imperativo verbi συντρίβειν accipiunt, sed pro Accusativo decurtato σύντριβα, a Nominativo Σύντριψ.*

Verbo συντρίβειν usos esse Grammaticos pro interpreta-mento verbi συμπᾶν supra vidimus.

Σύντροφος, ὁ, ἡ, *Simul nutritus, Simul educatus, Inde a pueris consuetus et familiaris.* τῇ Ἑλλάδι πανίη αἰεὶ σύντροφός ἐστι, VII. 102. *a.* *ubi opponitur quodam modo ἰσκατός.*

Συντυγχάνειν, τινί, 1) *Occurrere alicui, Incidere in aliquem.* φάς συντυχὴν οἱ (ἐκείνῳ), IV. 14. *f.* 2) *i. q. συμβαίνειν, Accidere.* τὰ συντυχόντα σφί παθήματα, VIII. 136. *m.* 3) *οὐ συντυχὸν ἔργον, (quod aliis οὐτυχὸν diceret)* Non vulgare opus, I. 51. *a. m.*

Συντυχίη, ἡ, *Casus fortuitus,*

Fortunæ casus simul (vel eodem tempore) ineidens. συντυχίης δεινῆς καὶ μεγάλης αὐτοῖ καταλαβούσης, III. 43. *f.* ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐβουλεύοντο, ἔγινετο κατὰ συντυχίην ταῦτα, III. 74. *a.* συντυχίη τις τοιαῦτα ἐπύγετο, III. 121. *m.* συντυχίη ταύτη χρησαμένη, V. 41. *a.* καὶ συντυχίη χρησαμένης καὶ σοφίᾳ, I. 68. *a.* οὐν δὲ συντυχίη τοῖσι μὲν κακὰ ἐπύγετο, τοῖσι δὲ σύμμαχος, V. 65. *a.* εὐχετο μηδεμίην οἱ συντυχίην τοιαύτην γένεσθαι, ἢ μιν παύσει *etc.* VII. 54. *m.* κατὰ συντυχίην Μεγαρίης ἔτυχον ταχθέντες *etc.* Forte acciderat ut Megarenses *etc.* IX. 21. *a.* εἴτε κατὰ συντυχίην, θεοῦ ποιούντος, IX. 91. *a.* *Nempe, Casum etiam, quem fortuitum homines dicunt et existimant, a Deo dirigi et administrari, prudens et religiosus persuasum habuit Herodotus.*

Συνφαινέειν, *Contexere, et per Metaph. Moliri, Machinari.* ἡγεμόνα γαίεσθαι ὥστε ταῦτα συνφανθῆναι, V. 105. *a.*

Συνφῶδες, ὁ, ἡ, *Concinens, Consentiens. Sic Responsum aliquod oraculi dicitur συνφῶδες alii responso, V. 92, 3. a.*

Συνωμότης, ὁ, *Conjuratus.* οἱ συνωμόται Ἕλληνας ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, VII. 148. *a.* *Conf. Συνομνύειν.*

Συνωπιάσθαι, *Coëmere, Mercede conductos milites contrahere.* ἵππον συνωπιάσθαι μυρίην, I. 27. *a. m.*

Συρμαΐζειν, *Purgare alvum, II. 57. a.* *ubi Glossator verbum hoc interpretatur καθάρειν ἐκ ζωῆ καὶ ὕδατος. Quo de verbo, item-*

que de vocabulo συρμαίν, præter Auctores u oiris doctis ad Hesych. et ad Gregor. dialect. jon. §. 124. laudatos, inprimis consuli merentur quæ Foesius in Oecon. Hippocr. p. 601. collegit.

Συρμαίν, ης, ἡ, 1) Raphanus, et collective Raphani, II. 125. m. f. N. ubi simul nominantur συρμαίν, et κρόμμυα, et σκόροδα. 2) Potio purgatoria, Raphani succus ad ventrem purgandum. συρμαίν διηθήσαντες τὴν κοιλίην, nempe ventrem cadaverum condiendorum, II. 88. Conf. Συρμαΐζιν.

Συρρίειν, Confluere, Magnâ frequentiâ convenire. ἰς Σαλαμῖνα συρρίει καὶ ὁ λοιπὸς ναυτικός, VIII. 42. a.

Συρρήγνυναι, Simul irrumperere. ποταμοὶ καὶ ἄλλοι καὶ ὕψος συρρήγνυναι εἰς τὸν Ἑρμῶν, I. 80. a.

Σὺς et ὕς, σὺός et ὕός, ὁ, ἡ, Sus, Porcus. σὺός χρημα μίγιστον, I. 36. a. sed paulo post, ὕός χρημα μίγιστον, consentientibus utrobique libris, quod sciam omnibus. (vide ibi in Var. Lect. monita.) Rursus τὸν σὺν, I. 43. m. sed (τὰς) ὕς et τῇσι ὕσι, II. 14. extr. ubi βους et βοὺς corrigunt oiri docti. Rursus ὕν et τοὺς ὕς habes II. 47. a. et m. sed οἱ συβῶται memorentur ibid. Rursus Genit. ὕός, II. 68. m. 70. a. ὕός ἀγρίον, IV. 192. m. et Genit. plur. ὕων, IV. 186. extr.

Συρπυῖδεν, Suo studio et operâ aliquem juvare. συρπυῖδεν Πανταλέοντι γινέσθαι (nempe, ὥστε

γινέσθαι αὐτῷ) τὴν Λυδῶν ἀρχήν, I. 92. m.

Σύστασις, ιως, ἡ, Prælium, Pugna, Conflictus, (conf. Συνιστάναι num. II.) ἐν τῇ συστάσει μαχόμενον etc. VI. 117. a. ἐπὶ τοσούτο λέγεται ἐλκῦσαι τὴν σύστασιν, VII. 167. a.

σύστασις pro στάσις scribitur in cod. F. II. 25. a. Vide Στάσις, num. 2.

Συστασιώτης, ὁ, Qui Earundem partium (eiusdem factionis) est. οἱ Ἀλκαμαονίδαι καὶ οἱ συστασιώται αὐτίων, V. 70. f. συγκαλέσας τοὺς συστασιώτας, V. 124. f.

Συστρίφειν, Contorquere, Convolvare, Conglobare. συστρίφαιτες ἰωτούς καὶ πυκνῶσαντες, IX. 18. a. N. nempe, quo resisterent hostibus, undique eos cingentibus. Ἀπίσκης τὸ Μηδικὸν ἰθὺς συστρίφει, Medicam nationem in unam Contraxit, I. 101. a. N. ubi συστρίφει interpretes ante Wess. pro κατιστρίψατο, Subegit, acceperunt.

Passiv. συστραφέντες οἱ στρατηγοί, καὶ ἐν ποιήσαντες στρατόπεδον, Contrahentes sese, (i. e. vires suas,) et castra jungentes, VI. 6.

Συστροφὴ, ἡ, Congregatio, Concursus, Confluxus. τί δίδασκταις; καὶ ἡν πλῆθος συστροφὴν; VII. 9, 1. a.

Συχνός, ἡ, ὅν, i. q. πολὺς, Multus, Frequens. Sic ἰθύνων συχνών, I. 58. f. idem valet ac ἰθύνων πολλῶν paulo ante. Sic, συχναὶ τῶν ἡσίων αἰρήναι, III. 39. f. πόνοις συχνοῦς, VI. 108.

α. ἐπὶ χροῖον συχρόν, VIII. 52. *extr.* ἐν τῇ Χερσονήσῳ πόλεις συχραί ἵκνισι, VI. 33. α.

Σφάγια, τὰ, Hostiæ, Victimæ, quæ σφάζονται, mactantur; Sacrificia. τὰ σφάγια οὐ δύναται καταδύμια γινέσθαι, IX. 45. *m.* τὰ σφάγια ἱερὴν χαίρειν, *ibid.* τὰ σφάγια ἱερὴν χαίρειν, μηδὲ βιάζεσθαι, IX. 41. *extr.* οὐ γὰρ σφί ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστὰ, IX. 61. *m. el.* τῶν σφαγίων οὐ γνομένων, (*neptre* χρηστῶν αὐτῶν καλῶν) *ibid.* *f.* τῶν ποχ *rursus*, ἐγίνετο θυσιάζουσι τὰ σφάγια χρηστὰ, IX. 62. α. *quod aliis uno verbo dicitur* καλλιερῆιν.

Σφαγιαζέσθαι, Hostias cædere, Sacra facere victimas mactando. τῷ ποταμῷ ἐσφαγιαζέτο, VI. 76. *m. el.* σφαγιασάμενος τῇ θύλῳσιν ταύρου, *ibid.* *f.* ἐσφαγιαζέτο ὡς συμβαλόντες, IX. 71. *m.* *Etiā* Homo pro victimā mactatus, σφαγιασθῆναι dicitur VII. 180. *f.* *ubi paulo ante*, ἀγκυότις (αὐτόν) ἐσφάζαν.

Σφάζειν, Mactare, Jugulare. (*vide proxime ante.*) σφάζεται εἰς τὸν (τοῦ ἀποθανόντος) τάφον, V. 5. *b. el.* σφαχθεῖσα συνθάπτεται ἀνδρὶ, *ibid.* σφαξας (αὐτόν) ἀπέδωκε πᾶσαν τὴν ἀνδρωπῆην, V. 25. *m. Conf.* Κατασφ. *el.* Ἐπι κατασφ.

Σφακελίζειν, *notione Neutrali s. Passivæ*, Carie corrophi. ἐσφακελίζει τε τὸ ὀστέον, καὶ ἡ μῆρος ἱσάκη, III. 66. α. σφακελίσαντος τοῦ μῆρου καὶ σφακίντος, VI. 236. *f. Conf.* Ἀποσφακελίζειν.

Σφαλερός, ἢ, ὄν, Fallax, Lufrius, Periculosus. τυραννὶς χρη-

μα σφαλερόν, III. 53. *m.* τῶν γνομένων τὴν σφαλερωτάτην σπουτῇ τε καὶ Πίρῳσι ἀναίρεο, VII. 16, 1. *extr.*

Σφάλλειν, Fallere, Decipere, Incertum reddere. τοὺς τοὺς ἐσφαλλε τὰ δύο τελευταῖα ἡθύνετα, Hos incertos reddiderunt (*Conturbaverunt*) duo postremi versus oraculi, VII. 142. *f.* *ubi max, eandem in sententiam aut* συνεχίσαντο αἱ γῶμαι αὐτῶν.

Σφάλλεσθαι, 1) Labi, Errare, Falli, Spe excidere. σφάλλεσθαι ὁφθαλμοῖς ἐν αὐτοῖσι, VII. 50, 1. *m.* 2) Conguere, Perire. ἢ σφαλῇ ἡ Ἑλλάς, VII. 168. α.

Σφάλμα, τὸ, Lapsus; *hinc per Metaph.* 1) Periculum. σφάλμα ἐὼν οἶκῳ τῷ σῷ ἀποτρέψαι, I. 207. α. 2) Calamitas, Clades. εἰ μὲν τι ἐνέοι (ἐν ταῖς χρησμοῖς) σφάλμα φέρον τῷ βασιλεῖ, VII. 6. *f.*

Σφί, *Accus. sing. el plur. pro* αὐτόν, αὐτήν, αὐτούς, αὐτάς. *Sic*, βούλαιο αὐτὸς σφε (*i. e.* αὐτόν, *scil.* τὸν οἶκον) ἔχειν, III. 53. *m.* *N.* *ubi quidem* σφία (*i. e.* αὐτὰ) *corrigitur nonnulli, scil.* τὴν τυραννίδα καὶ τὸν οἶκον. *Rursus*, ἐγὼ αὐτὸς σφε (*i. e.* αὐτὴν) ἐξεργασάμην, III. 52. *m.* *N.* *Item*, Διὸς σφε (*i. e.* αὐτούς) ἐποτρύναντες, VII. 170. α. *N.* *ubi prout utique videtur quod alii praeferunt* σφί.

Σφία, *Neutr. plur. i. q.* αὐτὰ οὐκ ταῦτα, Illa, Haec. ἐντέθηται σφία, *scil.* τὰ χρηστήρια, I. 46. *extr.* σφία, *neptre* τὰ χρηστήρια, I. 89. *f.* εἰ μὴ σφία πικ-

σαιμι, I. 111. f. 112. m. III. 23. m. etc.

Σφίας, Acc. plur. i. q. σφᾶς, ἰων-
τούς et αὐτούς. I. 5. a. 70. a.
et frequenter alibi. Reperitur
oero σφίας idem ac ὑμᾶς so-
nans. ἀλλὰ σφίας αὐτὸς ἰγὰ κα-
τερίω, Sed ego ipse Vos de-
nunciabo, III. 71. extr.

Σφίς, Nom. plur. i. q. αὐτοί,
Ipsi. σφίς γε δουλεύουσιν, VII.
168. a. σφίς δὲ ἐπισπόμενοι ἰξ-
ῖνατίνης, VIII. 7. m. Genit.
plur. Σφίων, pro σφῶν, ἰωντῶν
et αὐτῶν, I. 31. extr. et pas-
sim alibi. ἀνάξια σφίων αὐτῶν
πεπονθότες, I. 73. m. f.

Σφι, Dativ. plur. pro σφίσι, ἰων-
τοῖς, ἰωνταῖς, αὐτοῖς et αὐταῖς,
I. 2. extr. et 3. extr. et fre-
quenter alibi. Nec vero σφίσι
respuat Herodotus, quod legi-
tur I. 4. extr. et 5. a. et ali-
bi, ubi quidem σφίσιν plerum-
que edebatur contra Herodoti
usum, pro σφίσι autem sua au-
ctoritate σφι posuit Schaeß. Pro
σφι, ante vocalem in sequenti
voce, subinde σφιν edebatur o-
lim, ut I. 1. f. et I. 67. m. f.
ubi nos cum Schaeß. partim ve-
teres libros, partim constantem
alioquin usum Scriptoris seculi,
σφι auctori restituimus. In no-
strâ Var. Lect. ad lib. I. cap.
67. haec adjici debuerant, te-
mere ibi ommissa : „lin. 9. σφι
„ἔχουσι) Sic recte mss. Paris.
„cum F. ut edidit Schaeß. Olim
„σφιν ἔχουσι contra usum He-
„rodoti.“

Σφόδρα, i. q. μεγάλης. Vide Var.
Lect. et Not. ad. IX. 17. a.

Σφρηγίς, ἴδος, ἡ, Sigillum, III.

41. a. et f. λίθος τῷ ταῖς σφρη-
γίδας γλύφουσι, VII. 69. m.

Σφυρήλατος, ὁ, ἡ, Malleo ductus.
ἐκὼ χρυσέην σφυρήλαταν ἰποι-
σατο, VII. 69. extr.

Σχιδῖν, ἡ, proprie Adjectivum,
subintellecto Substantivo γίγν-
εσθαι, (Vide Schaeß. ad Bosii El-
lips. p. 77.) Pons praesertim,
ex tempore factus. Promissive
Herodotus τὴν σχιδῖν et τὴν γί-
γναι dicat ; nusquam oero u-
trumque jungit vocabulum. Vide
IV. 87-89. 97 et 98. 136 et
141. V. 23. a. VIII. 97. m.
VIII. 107. m. coll. VII. 37. a.
etc.

Σχίτλιος, ἰν, ἰον, Pravus, Ma-
leficus. Sic de Bestiis, ὅσα
σχίτλια καὶ ἀνιηρά, III. 108. a.
Ἐσχίτλια ἔργα, Improba fa-
cinora, VI. 138. extr.

Σχημάτια Λακωνικά, Saltationes
modi Laconici, VI. 129. m.

Σχίζιν, Scindere, Dividere. Νί-
λος μίσην Αἴγυπτον σχίζων, II.
17. m. Hinc Passiv. σχιζομένης
τῆς ὁδοῦ, VII. 31. a. Νίλος
σχίζεται τριφασίας ὁδοῦς, (idem
αἴτις ἐς τριφ. ὁδοῦς,) II. 17.
m. ἰνδιῦται διακρινομένη ἡ στρα-
τὴν ἰσχύζετο, VIII. 34. a. καὶ
σφίον ἰσχύζοντο αἱ γνώμαι, VII.
219. b.

Σχῖνος, ον, ἡ, Lentiscus arbor,
et Bacca lentisci, IV. 177.

Σχοῖνος, ὁ, 1) Funis. πιδίον σχοί-
νῳ διαμετρησασθαι, I. 66. m.
et f. κατὰ τοῦ σχοίνου σπυρίδα, V.
16. f. 2) Mensura longitudi-
nis apud Aegyptios, sexagin-
ta stadia capiens, II. 6. b.

Σχοινοτενής, ὁ, ἡ, Linea recta
decurrens, quasi secundum

Funem tensum ductus. σχολινο-
τενιές διεξοδοι ὁδῶν, I. 199. *m.*
κατέτεινε (*πεμπρε* κατέτεινε σχολί-
νου) σχολινοτενίας ὑποδείξας διωρυ-
χας ὁγδώνοντα, I. 189. *f.* κα-
τὰ Σάνην πόλιν σχολινοτενιές ποιη-
σάμενοι, Prope Sanen oppidum
lineam rectam (e transverso)
ducentes, VII. 23. *a.*

Σχολαῖος, ἡ, ον, Otiosus, Len-
tus, Segnis. *Inde Neutr. plur.*
adverbialiter, Σχολαίτερα, Se-
gnius, Majore otio, IX. 6. *a.*

Σωζειν, Servare, Tueri. τὰς πόλεις
αὐτέων ἄνδρες τεταχμένοι ἔσωζον,
VIII. 34. *f.* σωδίντος ἐμῷ ὀπί-
σω εἰς οἶκον τὸν ἐμὸν, Quando
salvus domum meam rediero,
IV. 97. *f.* *Conf.* Ἀποσώζειν.

Σωλὴν, ἦνος, ὁ, Tubus, Cana-
lis, Aquæductus. ὕδαρ ὀχετυο-
μενον δια σωλῆων, III. 60. *m.*

Σῶμα, τὸ, Corpus. ἀνθρώπου σῶ-
μα ἐν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι, I. 32.
f. *ubi* ἀνθρώπου σῶμα οὐδὲν *per*
periphrasin dictum intelligi
debet pro ἀνθρωπος οὐδεὶς, *quasi*
dicas Nulla persona hominis,
Nulla natura humana. *De lo-*
co difficili, ac fortasse a libra-
rius corrupto, II. 139. τὰ οὐνό-
ματά σφι (τοῖσι Πέρσῃσι) ἰόντα

ὁμοῖα ταῖσι σώμασι καὶ τῇ μεγα-
λοπρεπείῃ, *vide ibi Notata.*

Σῶος, Salvus, Incolumis. αἱ πί-
δαι -- ἐτι καὶ εἰς ἐμὲ ἦσαν σῶαι,
I. 66. *extr. consentientibus h.*
l. mssis. Conf. Σῶος *et Notata*
ad V. 77. m. ubi pro eo, quod
I. 66. est ἦσαν σῶαι, αὐτὶ ἴσμεν
περιποιῦσαι.

Σωρος, οὐ, ὁ, Acervus. ἰδὼν σω-
ρὸν μίγαν σίτου κειχυμένον, I.
22. *a.* ἐσπίσαν ἐς σωρὸν ψήμα-
τος, VI. 125. *m.*

Σώστρα τοῦ παιδὸς θύειν θύεις, (*i.*
q. aliás σωτήρια θύειν), Pro ser-
vato puero sacra eucharistica
facere diis, I. 118. *f.*

Σωτήρ, ἦρος, ὁ, Servator. ποτα-
μός, -- τῷ θύουσι -- Σωτῆρι,
VIII. 138. *m. N.*

Foem. Σώτιμα, ἡς, ἡ, Ser-
vatrix. Ληγοῦν τροφὸν αὐτοῖσι καὶ
σώτιμαν γίνεσθαι, II. 156. *f.*

Σωφρόνως, Moderate, Conside-
rate, Prudenter. *Hinc Compa-*
rat. τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ
οὕτω συντάχῃσι ἀβούλας, ἀλλ'
ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον αὐτὴν λαμ-
βάνει, III. 71. *m.* *Sic et apud*
Thucyd. I. 32. opportuntur σω-
φροσύνη et ἀβουλία.

Σώχην, *vide* Κατασώχην.

T.

T *literam pro σ usurpat* Hero-
dotus in τοῖ pro σοι, Tibi, *quod*
vide in Σύ. T pro θ, in αὐτίς
pro αὐτίς, ἐνθῦτα *pro* ἐνθῦθεν
et similibus. Item τ *tenet jo-*
nico more, ubi vulgo ob se-
quentem aspirationem τ in θ

mutatur, ut κατελθῇ *pro* καθε-
λθῇ, κατ' ἡσυχίην *pro* καθ' ἡσυ-
χίην, etc. *Pro Atticorum cœro*
ττ in terminatione cœrborum, ττ
tenet.

Τὰδε, *pro* κατὰ ταῦτα, *i. q.* οὕτω,
Sic; Hoc modo. τοῦτῃ μὲν τὰ

δε ἔχρησάτο, II. 108. a. Sic etiam, praeunte optimo cod. msto, legendum II. 95. f. τὴν δὲ νύκτα τὰς αὐτῶ χρεῖται· ἐν τῇ ἀναπαύεται κοίτῃ, ἐν ταύτῃ etc. Vide ibi Not.

Τὰ δὴ, i. q. καθ' ἃ δὴ vel δι' ἃ δὴ, Quapropter nempe, II. 106. f. τὰ δ' ἐς τὸ πλῆθος ἀνωγει Φέρον, τὸ κρατος -- ἡμάρτυς, In eo vero quod, sive, Quod vero ad hoc addinet quod etc., fefellit eum opinio, III. 81. a. Τὰ μάλιστα, τὰ νῦν, et similia, oide in Μάλιστα sub Μάλα, in Νῦν, etc. τὰ πρὸς βορῇ et τὰ πρὸς νότον, scil. ἔχοντα, IV. 38. coll. 39. extr. Similiter, τὰ ἐς τὸν Ἄδων, VII. 22. a. (alijs cap. 21. m.) ubi nos quidem articulum τὰ, a terminatione vocis praecedentis μάλιστα temere olim absorptum, ex conjectura adjecimus.

Ταλαιπωρίη, ἡ, Labor, Aerumna. τοὺς ἀσθενεστάτους ἐς τὰς ταλαιπωρίας, Ad tolerandos labores maxime infirmi, IV. 134. f.

Τάλαντον, τὸ, Talentum; 1) Πανδus. χίλια στυπηρήϊα τάλαντα, II. 180. b. λαβαντοῦ τρικλῶσια τάλαντα, VI. 97. extr. Conf. Ἡμιστάλαντον. 2) Pecuniarum summa. ἀργυρίου δύο χιλιάδες τάλαντων, VII. 28. b. Εὐβοϊκόν, Βαθυλωνιον τάλαντον, III. 89. m. Ταμίης, ὁ, Quaestor. ταμίαι τοῦ ἱεροῦ, Quaestores templi Minervae Atheniensis, VIII. 51. m. N.

Τάμνειν, (jon. pro τίμνειν) Secare, Cedere, Concidere. τάμνοντα ἰχθύς παρίχει τροφήν, II. 65.

f. ἰδόντο ἰλαίην σφι δοῦναι τὰ μίσθαι, Cædendam oleam arborem, V. 82. m. ἱτάμνιτο Λιδους, Cædi jussit lapides, I. 186. a. m. οὐ τετμημένων τῶν ὁδῶν, Quum non sectæ (stratæ, signatæ, definitæ) essent viæ, IV. 136. m. τὴν μεσόγαίαν τάμνων τῶν ὁδῶν, Carpens viam per mediterranea, IX. 89. f. τάμνειν et τάμνεσθαι ὄρεια, Ferire foedus, IV. 201. m. et cap. 70. a. Tum notanda phrasis hujusmodi: ταμόντες τοῖσι Βαρκαίοισι χρένον μένειν αἰὲ τὸ ὄρκειον, ὅσον αὖν etc. Pacti erant cum Barceis, tamdiu firmum mansurum foedus etc. IV. 201. f.

Ταξίαρχης, ὁ, Ordinum militarium (Agminis vel Manipuli) ductor, Centurio, aut Tribunus militum. Inde Genit. plur. τῶν ταξιαρχίων, IX. 53. a. ubi alii quidem ταξιαρχῶν praeferunt, sed in ταξιαρχίῳ, VII. 99. a. plerique libri consentiunt. Ταξίαρχος, ὁ, i. q. Ταξίαρχης, quod vide. οἱ ταξίαρχοι, VIII. 67. b. τοὺς ταξίαρχους τῶν τελεῶν, IX. 42. a.

Τάξις, ἰος, ἡ, 1) Locus quo quis in acie stat, Statio. αἰὶ ποτε ἀξιεύμεθα ταύτης τῆς τάξεως, nempe, ut in dextro stemus cornu, IX. 26. a. δίκαιοι εἰμὲν ταύτην τὴν τάξιν ἔχοντες, IX. 27. f. et ποτα, τάξις ἰστικά στασιάζειν, ibid. ἐν τῇ τάξει (sive τάξει) εἶχε ἱαυτόν, In statione mansit, I. 82. m. 2) τάξις, i. q. τάγμα, Manus militum unum ducem sequentium, Cohors, aut Manipulus; cujus

dux est ταξίαρχος vel ταξίαρχος.

3) Unaquaque series militum continuo ordine in acie stantium, τὸ μὲν μέσον (media acies) ἐγένετο ἐπὶ ταξίας ὁλγας, τὸ δὲ κέρας ἐκάτερος ἔρρωτο πληθῆ, VI. 111. *extr.*

Ταραάσσειν, Turbare, Impedire, Incommodare. τὰ ναυηγία ἐταράσσον τοὺς ταρτοὺς τῶν κωπίων, VIII. 12. *m.* τῆς στρατιῆς ὑπο τῆς ἄπαι ταράσσομένης, IX. 50. *a.* Iterum, ὡς μὴ σφικας ταράσσουσιν οἱ ἰπποταί, IX. 51. *f.* pro quo est μὴ ἐνολάτο paulo ante *ibid.*

Ταραχώδης, ὁ, ἡ, Turbulentus. τὸ θάϊον ἐὼν ὀδυνηρὸν τι καὶ ταραχώδης, I. 32. *a.* *N.*

Ταρχιεύειν, Sale condire. ἰχθῦς ἐξ αλαμὸς τι ταρχιευμένοι, I. 77. *f.* *Conf.* Προταρχ.

Ταρχίη et Ταρχηία, Conditura quæ fit sale. *Et nomen proprium* Loci in Aegypto prope ostium Canobicum Nili αἱ Ταρχίαι, II. 113. *a.* et Ταρχηίαί αἱ Πηλουσιακαί, II. 15. *a.* *N.*

Τάριχος, οὐ, ὁ, Piscis sale conditus. ὀπτῶν τοὺς τάριχους, IX. 120. *a.* et οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κίμντοι, IX. 120. *a.* *Moæque* *ibid.* de Homine, καὶ τὸ θνῆος καὶ τάριχος ἐὼν.

Ταρσός, οὐ, ὁ, 1) Crates. Sic ταρσοὺς καλαμών, Crates arundineas interpretantur viri doctissimi I. 179. *m.* *N.* 2) οἱ ταρσοὶ τῶν κωπίων, Palmulæ remorum, VIII. 12. *m.* 3) ὁ ταρσός τοῦ ποδός, Planta pedis, Anterior pars pedis, quâ parte latior pes est, IX. 37. *m.*

Τάσσειν, 1) Locare, Ponere,

Disponere. *Inde Passio.* οὐδὲν κόσμον ταχέιντες, IX. 69. *a.* τὸ στρατοπέδον παρὰ τὸν ποταμὸν τεταγμένον, IX. 15. *f.* 2) τάσσειν τινα ἐπὶ τινός, Constituire aliquem ad aliquid. *Hinc,* ἐπ' οὗ ἐταχθήμεν, V. 109. *f.* non tam significat Quâ parte locati sumus, quam, Cui rei præpositi sumus. 3) τάσσειν φόρον, Imponere tributum. *Unde Passio.* φόρον μὲν οὐδένα ἐτάχθημεν, III. 97. *a.* *Sed Medium,* ταχασθαι φόρον significat Pacisci, Convenire cum aliquo, de tributo illi pendendo; quasi dicas, Sibi ipsi imponere tributum. Sic Κυρήνη Καμβύτη ἔδωκε, καὶ φόρον ἐτάξατο, IV. 165. *f.* Similiter, αἱ Κέλχοι ἐτάξαντο εἰς τὴν δαπάνην, et δῶρα, τὰ ἐτάξαντο, ἀγίνον, III. 97. *m.* et *f.* *Adde* III. 13. *f.*

[Ταύγειον, vide Τηύγειον.]

Ταύτη, *Adverb.* 1) Hic, Hoc in loco; unde αὐτοῦ ταύτη, *Ibidem,* Hoc ipso in loco, *vide in* Αὐτοῦ. 2) Hoc modo, Ita. τὸ ἐνύπνιον ταύτη ἐκρίναν, I. 120. *a.* ταύτη πλείστος γνῶμην εἰμί, Hic maxime sum quod ad sententiam meam pertinet, *id est,* Sic maxime sentio, I. 120. *m.* *Conf.* Τῇ num. 3.

Ταφή, ἡ, Sepultura. ὡς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τυχή, I. 24. *a.* *m.* βασιλικῆς ταφῆς κυρήσει, I. 112. *extr.*

Τάφος, οὐ, ὁ, Sepulcrum. τὰφου πατρῴου, IV. 127. *m.* II. 136. *m.* *Conf.* Τύμβος, Θήκη et Σῆμα. Τάχα ἂν, Fortasse; *passim in* Musis.

Τάχιστα *vide sub* Ταχύς.

Τάχος, ιος, τό, Celeritas. οἱ μὲν δὴ κατὰ τάχος ἰβήθησαν, VII. 178. a. IV. 127. a. m. νῦν οὖν ὡς τάχος (i. q. ὡς τάχιστα) μετὰ τοῦ πορευθῆναι, V. 106. f. νῦν δὲ ὅτι τάχος (sive rectius, ὅτι τάχος) στρατιὴν ἐκπέμπων, IX. 7. f.

Ταχυάλωτος, ὁ, ἡ, Qui cito (brevis, facile) capi potest. χώρην εὐαίρετον καὶ ταχυάλωτον, VII. 130. m.

Ταχύς, Celer; et Neutrum adverbialiter positum Ταχὺ, Cito. Unde Comparatio. Ταχύτερον, Citius. ταχύτερον συγκρίσθωμεν ἂν εἰς μάχην, IV. 127. a. m. μᾶλλον τι καὶ ταχύτερον τὴν πρόσοδον ἐποιεῖντο, IX. 101. f.

Superlatives, Τάχιστος, unde τὴν ταχίστην, scil. ὁδὸν, Brevissimā viā, Quam celerrime, Quam citissime, I. 73. f. τὴν ταχίστην βοηθεῖν, I. 81. σβινύθαι τὴν ταχίστην τὸ πῦρ, I. 86. f. τὴν ταχίστην οἰχισθαι, I. 111. m. 126. extr. τὴν ταχίστην ὁπίσω ἀπαλλασσόμενοι, VII. 162. a. et frequenter alibi.

Adverbium ὡς τάχιστα, Quam celerrime, Quam primum fieri posset, IX. 66. f. ubi paulo ante, τὴν ταχίστην ἐτρέχαζι Φειγών. Sed alibi ὡς τάχιστα vim habet Conjunctionis, Ut primum, Simul atque. ὡς δὲ ἡμεῖς ταχίστα ἐγινόντο, I. 41. m. ὡς γὰρ ἐπιτροπύσει ταχίστα, I. 65. f. Similiter I. 80. f. 141. a. 213. m. et alibi, ubi constanter quidem inter ὡς et τάχιστα voces nonnullae interseruntur.

Τι particula enclitica, interdum inquirere loco posita poterat vi-

deri. ἄντι τι δόλου καὶ ἀπατης, I. 69. m. malles fortasse ἄντι δόλου τι καὶ ἀπατης, ut h. l. praefert cod. Par. C. sed in eadem scripturam ἄντι τι etc. consentiunt libri (quod sciam) omnes IX. 7, 1. εὐρίσκω κῦδος ἡμῖν τι προσγινόμενον καὶ χώρην, VII. 8, 1. f. ubi κῦδος τι ἡμῖν malles: vide Var. Lect. βασιλῆην τι καὶ καλλίστην πόλιν, VII. 209. f. ubi καλλίστην βασιλῆην τι καὶ πόλιν αὐτὴν βασιλῆ, τι καὶ πολ. καλλ. malles. πολλοὶ μὲν γὰρ τι καὶ εὐ ἔχοντες, IX. 26. f. ubi commodius videri poterat καὶ γὰρ πολλοὶ τι καὶ εὐ ἔχοντες.

Τέθνηκα ἀκούων, Obstupui audiens, II. 156. a.

Τεθριπποβάτης, ὁ, Qui quadrigis vehitur. Κυρηναῖοι τεθριπποβάται, IV. 170.

Τέθριππον, τό, scil. ἄρμα, Quadriga. Ὀλυμπιάδα ἀνελίσθαι τεθρίππῳ, VI. 103. a.

Τεθριπποτροφέειν, Equos alere quadrigis jungendos ad ludos curules, VI. 125. extr.

Τεθριπποτρόφος, ὁ et ἡ, Equos quadrijugos alens. ἐξ οἰκῆς τεθριπποτροφου, VI. 35. a.

Τίιν, ex vetere dialecto Doricā, i. q. τοῖ et σοῖ, Tibi, V. 60. extr. et 61. a. in Inscript. antiquā.

Τείνιν, ubi de Situ geographico agitur, Tendere, Dirigi, Portigi. τό (i. e. κατὰ τό) πρὸς Λαβύνης, ὅρος ἄλλο τείνιν. II. 8. m. ἡ ἀκτὴ τείνιν, τὰ (i. q. κατὰ τὰ) εἰς θάλασσαν, μέχρι Τριπορίου ακρῆς, IV. 38. b. Eademque notione etiam Passivum usur-

patur. Nam loco modo citato, II. 8. m. τὸ ὅρος αὐτὸ τεταμμένον τὸν αὐτὸν τρόπον etc. ubi me in-
αὐτὸ τεταμμένον in nostrum ex-
emplum irrepsisse significari in
Var. Lect. et Not. conf. Παρη-
τύειν. Metaphorice dicitur, ταυ-
τα πάντα εἰς σὲ ταῦτα, Hæc om-
nia ad te spectant, ad te per-
tinent, VI. 109. f. N. ubi
paulo ante αὐτὸν αὐτοῦ, eadem
notione.

Τειχίον, Muro muniro, Muro
intercipere. τὸν ἰσθμὸν τειχίον,
VIII. 40. f. IX. 8. a. τειχίσσας
Ἰσθμίου τὴν etc. scil. τὴν πόλιν
ἦν, V. 23. a. N. Item sim-
pliciter, Murum ædificare,
Struere. τὸ τεῖχος τὸ ἐν τῷ Ἰσ-
θμῷ ἐτίχισεν, IX. 7. a.

Τειχίης, ο, η, Intra moenia
compulsus, Intra murum in-
clusus. ὅπως τειχίης πωήσῃ
ταῖς πόλιν, L. 162. b.

Τειχίζον, i. q. τειχίον: unde Pas-
sivum τετίχιστο, impersonali-
ter positum, Munitum erat,
id est, Extructa erant munita
ædificia, quæ quasi castella
(τείχια) erant, I. 181. a. N.
ubi quidem si μὲν pro ἦν le-
gas, (quod tamen nulla neces-
sitas cogit) ad verbum τετίχιστο
spectabit sequens Nominativus
τὰ βασιλῆα, itemque alter Διὸς
Βῆλου ἱερόν.

Τειχομαχίον, Oppugnare mu-
rum urbis, IX. 70. a. m.

Τειχομαχίη, η, Pugna circa mu-
rum, Oppugnatio et Defensio
muri, IX. 70. a. et a. m.

Τεῖχος, ιος, τό, 1) Murus, etiam
ligneus, ut VII. 14. seq. IX.
65 et 70. sed maxime lapideus

aut latericius; præsertim Mu-
rus urbis; ut κατελαβόντες εἰς
τὸ τεῖχος, L. 80. extr. ἐπιδόντες
τοῦ τεύχους, L. 84. etc. Note-
mus hoc loco, quos τειχίον κ-
δῶναι Herodotus VII. 139. a.
dicit, non esse quas vulgo Lo-
ricas murorum latine dicimus;
sed κδῶναι ibi per metaphoram
Totum murum dici, qui nem-
pe hos qui pone sunt, veluti
thorax aut lorica, defendit a
ab hostium impetu tutos præ-
stat. Igitur, quod l. c. αὐτὸς No-
ster, εἰ καὶ πολλοὶ τειχίον κ-
δῶναι ἦσαν ἐλαλαμένοι διὰ τὸ
Ἰσθμῷ τοῖσι Πελοποννησίαισι, hoc
valet: Etiam si plures muro-
rum ordines (plures muri, al-
ter ante vel post alterum deinceps
positi) per Isthmum erecti
fuissent a Peloponnesiis.

2) Τεῖχος, Locus muro mu-
nitus, Urbs, Arx, Castellum.
Sic τὸ τεῖχος τὸ Θηβαίων, IX.
41. a. m. et 66. f. idem est αὐ-
τὸ Θηβαίων ἄστυ, IX. 58. f.
εἰς τὴν Σπάρτην, ὡς εἶναι τοῦ ἰσχυ-
τάτου τεύχους τὸν ταύτην, IX.
115. a. Etiam in Plurali, no-
tione Singularis; ut τεύχη με-
γάλα -- τὰ τῶν Ἀγβάτανων καλεῖ-
ται, L. 98. m. et mox ibidem,
τοῦτο τὸ τεῖχος, de eadem urbe.
Sic Κιμμέρια τεύχη, Gimme-
rium castellum, IV. 12. a. Sed
et notione plurali: Scythæ μὴν
ἄστυα μὴτε τεύχη habent; ne-
que urbes, neque castella, IV.
46. f. Darius in Scythiâ αὐτὸ
τεύχη ἐτίχισεν μεγάλα, IV. 124.
Rursus Singulari numero: ἐλα-
βε τὸ τεῖχος τὸ ἐν Μίμφῃ, III.
14. a. et 91. f. Alia omitto.

μχοφύλαξ, ακος, ὁ, Muri custos, III. 157. extr.

ἱκνον, τὸ, Filius, Filia, Proles. Sic de Filiā, Filia, Proles οἱ εὐούσης τέκνου, VII. 224. extr. ubi μούνης quidem praeferunt alii. Etiam Animalium proles τέκια dicuntur: sic αἱ ἐχιδναὶ ἐκλίπουσι πολλόν τι χρήμα τῶν τέκνων, III. 109. f. N. ubi alii quidem ὀφίω posuerunt.

ἑκνοποιός γυνή, Mulier pariendis liberis idonea. γυναικα τεκνοποιόν μὴ ἄγασθαι, I. 59. a.

ἑλαμῶν, ἄνθρωπος, ὁ, Ligamen, Fascia. τὰ ἑλμα σιδήρος βυσσίνης τελαμῶσι κατελίσσοντες, VII. 181. f.

ἑλίσιν, 1) Perficere. ἔσται ταῦτα τελευτήσῃ, I. 206. a. 2) Impendere. εἰς τὸν δέσπον τιτρακόσια τάλαντα τιτλισμένα, VII. 119. b. 3) Pendere tributum: unde manarunt formulae huiusmodi, qualis εἰς Βοιωτοὺς τελίσιν, Communi Boeotorum contributum esse, In censum venire cum Boeotis, VI. 108. f. Et ista rarioris usus dictio,

καὶ εἰς τις ἀνὴρ δοκίμοι εἶναι πρὸς τὸν πατέρα τελέσαι Κύρον, Qualis vir ipse esset, cum patre Cyro collatus, III. 34. m. f. 4) Initiare aliquem mysteriis. ἐπιδύμῃσι Διονυσῶν Βακχεῖν τελεθῆναι, IV. 79. a.

τελίδειν, Esse, Manere. μόνον ἀπόρρητον τελίδειν, VII. 141. f. in Orac.

Τέλειος et Τέλειος, Perfectus, Absolutus. Persicū nomen Tycta graece τέλειον sonat, IX. 110. m. Alibi vero jonicā vocabuli formā Τέλειος uisitur Herodotus.

δι' ὅψιν ἐπίρου οὐ τελέην, Propter insomnii visum imperfectum, hand satis perspicuum certumque, I. 121. a. βαμὸς ἵπου θύεται τὰ τέλια τῶν προβάτων, I. 183. a. m.

Τελεῖν, Perficere, Consummare.

Egyptus puer omnia, quae faciunt veri reges, ἐτελεύσας ποιήσας, exacte, plene, omni ex parte absolute, nullā re omisā, fecerat, I. 120. a. ἐπγινόμενα ταῦτα Δαρμῶ ἐτελεύσεν, Consummarunt eum et quasi Consecrarunt et Inaugurarunt regem, III. 86. b.

Τελετή, ἡ, Initiatio, Mysteria, Sacra caerimoniae. ἡ Δήμητρος τελετή, τὴν οἱ Ἕλληνες Θεσμοφῶρεια καλέουσι, II. 171. a. μέλλοντι δὲ οἱ εἰς χεῖρας ἄγασθαι τὴν τελετήν, IV. 79. a. Vide vos, Ἄγειν, num. 6.

Τελευταῖος, ἡ, ον, Postremus. τὸν τελευταῖον σφί τῶνδε ἐξίφανε λόγον, VII. 160. a. τὰ δύο τὰ τελευταῖα ἡθῆντα, VII. 142. m. τὸ τελευταῖον, adverbialiter, Postremo, I. 91. m. f.

Τελευτῆς, 1) actiōā notionē, cum Accusat. Finire. τελευτῆν τὸν βίον, I. 32. m. f. (ubi τελευτῆσαι τὸν βίον εἶ.) et ibid. f. VII. 154. a. III. 73. a. Vit. Hom. 1. f. τελευτήσας καλῶς τὸν αἰῶνα, I. 32. m. ἀμνησμένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, IX. 17. f. 27. m.

2) Neutraliter, Finem, Exitum habere, Finiri, Desinere, Mori. ἡ ὅψις, ὡς βουλόμῃθα, τελευτήσῃ, VII. 47. f. ἡ τελευτῇ τὰ τῆς Διὸς, II. 32. m. ἐτελευτα ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι,

Vit. Hom. 14. α. Πολυκράτειος αἱ εὐτυχίαι εἰς τοῦτο ἐτελεύτησαν, III. 125. f. εἰς τὴν (scil. Αἴγυπτον) τελευτᾷ αὐτῇ ἡ ἀκτὴ, IV. 39. f. τελευτᾷ ὁ Ἰστριος εἰς θαλάσσαν ῥίον τὴν τοῦ Ευξείνου πόντου διὰ πάσης Ευρώπης, τῇ Ἰστρίῳ οἱ Μιλησιοὶ εἰσέουσιν, III. 33. extr. N. ubi nos, comitate post Ἰστριος posito, orationem ita distinguimus ut verbu τῇ Ἰστρίῳ etc. relata intelligantur ad τελευτᾷ ὁ Ἰστριος, Desinit Ister ibi, ubi Istriam habitant Milesii. Quando τελευτᾷ Mori significat, potest utique τὸν βίον subintelligi: sed ne necesse quidem est ut de hoc Accusativo cum maxime cogitemus, praesertim in locutionibus huiusmodi; quales, οὐκ ἐν τελευτήσῃν μίλλαι Πολυκράτης, III. 43. α. coll. 125. f. Φῆς ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρῆς με τελευτήσῃν, I. 39. α. τελευτᾷ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπίθους, IV. 78. α. His adde VI. 107. α. VII. 141. m. VIII. 71. α.

3) Reperitur etiam alia ejusdem verbi forma, Τελευτέω, certe in Participio praesentis temporis. τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν, III. 38. f. Τελευτῇ, ἢ, Finis. τελευτῇ τοῦ βίου λαμπροτάτῃ, I. 30. f. 31. m. σκοπεῖν χρη παντός χρημάτων τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται, I. 32. extr.

Τελεύς, Prorsus, Admodum. τελεύς εἰς ἀσθενίς (i. q. εἰς τελεύς ἀσθενίς) ἔρχεται, I. 120. m.

Τέλυμα, τὸ, vulgo, Lacuna, Cynosus et palustris locus; Herodoto Limum ipsum, sive po-

tius Caementum significat coagmentando muro idoneum. τέλυματι χρώμενοι ἀσφάλτῃ θυμῷ, I. 179. α.

Τέλος, ιος, το, 1) Finis, Exitus. ἐν τέλει τούτῳ ἔχοντο, I. 31. extr. (conf. Ἐπιχρισθαι.) τέλος ταισὶδε ἔγινετο τῆς μάχης, IX. 22. α. πῆχος ὑμῖν ἐλαυσμεν ἐν τέλει ἐστὶ, IX. 7. m. f. ubi olim ἐντέλις ἐστὶ edd. καὶ οφῆν πρὸς τέλει, IX. 8. m. τέλος δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ Αἰθίοπος ὥδε ἔλεγον γινώσθαι, II. 139. α. N. εἰς τὸ τέλος κακῶς ἐτελεύτησι, III. 40. m. f.

2) τέλος, adverbialiter, Postremo, I. 76. f. 82. m. 96. extr.

3) οἱ ἐν τέλει ἔοντες τῶν ἀστών, Principes civitatis, Magistratus, III. 18. m. IX. 106. m. N.

4) τέλος, in re militari, Turma, Agmen, Manus quaedam militum coordinatorum, ut Legio, Cohors, Manipulus. ἐλέχισι κατὰ τέληα τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, I. 103. α. ἐπετάχματο κατὰ τέληα, VII. 87. α. κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ τέληα, IX. 33. α. καὶ κατὰ τέληα καὶ παντοίας προσβολῆς, VII. 211. extr. Sic πρὶς ἱβάλλον κατὰ τέληα, IX. 20. b. 22. α. εὐὶ ὀρρονίτιρ οὐκίτι κατὰ τέληα, ἀλλ' ἅμα πάντῃ, IX. 23. α. οἱ τῶν τελέων σηματορῆς, ἡγεμένους, VII. 82. α. 223. m.

5) Etiam, extra rem militarem, ὀρίδων τέληα, pro ὀρίδων γένια, dixit Noster II. 64. f. si fides libris nonnullis, quorum auctoritatem secutus est Schaefer.

Τέμενος.

ἐμενος, εος, τὸ, *redditur subinde Fanum, Delubrum, Templum; (ac fortasse, aliter licet Varro sentiut, graecum vocabulum latino Templum originem dedit:)* vocatur autem τέμενος Quilibet area sacra; Ager, *itemque* Lucus vulgari usu exornatus et deo alicui aut heroi sacer habitus. ἔστι ἐν τῷ τεμένει τοῦ Πρωτίου ἱερὸν τὸ καλεῖται ξεινὸς Ἀφροδίτης, II. 112. m. ἔστι ἐν τῷ τεμένει τούτῳ Ἀρτέως νηός, II. 155. m. Διὸς βωμὸν ἰδρύσατο καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν οὖρσι, III. 142. a. N. Lucus (τὸ ἄλσος) Argo heroi sacer idem τέμενος vocatur Nostro, VI. 79. m. f. coll. cap. 78 et 80. τῷ βασιλεῖ τιμένια ἐξελών καὶ ἰερωσύνας, IV. 161. f. N. ubi intelligi videntur Agri sacri quorum ex proventu sacerdotes sustentare vitam consueverunt. ἔστι Πρωτισσίῳ τάφος τε, καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν, ἔνθα ἦν χρήματα πολλὰ, IX. 116. a. τὸ τέμενος ἔσπυρε (ὁ τύραννος) καὶ ἐνέμετο, ibid. f. N. Per metonymiam τέμενος etiam dicitur Aedes aut Ara in sacrā areā exstructa. οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Διὰ τῷ τέμενος ἀπέδεξαν τοῦτο τὸ νῦν ἐπὶ τῆς ἀγορῆς ἰδρύται, V. 89. f. N. adde V. 67. f. Quin et μέγιστον τέμενος (Templum maximum) ἰδρύνεται αἱ πόλεις, II. 178. m.

Τέμενον, *vide* Τάμενον.

Τένανγος, εος, τὸ, Palus, Lacuna. ἐς ἑλὰς τε καὶ τένανγος ἐκδοῖ, I. 202. f. Alibi τένανγος commodē redditur Locus vadosus. Sic, Videntes barbari, Lo-

Τεσσαράκοντα. 319

cum, qui aliās alto mārī inundatus erat, nunc ingenti et diuturno maris recessu τένανγος γινόμενον, Vadosum (Vado pervium) esse factum, VIII. 129. a.

Τεο, enclit. (jonice pro τεῦ et τενορος.) ἀπὸ σμικροῦ τεο, I. 58. a. Datio. τῶ αὐτ τῶ, pro τινι. ἔργον οὐ πολλῶ τῶ (sive rectius τῶ absque accentu scribetur) ἔλασσαν, II. 48. b. 124. m. IV. 47. m. Datio. plur. εἰ τίωσι, (jon. pro εἰ τίσι,) Si quibus, VIII. 113. f. N. εἰ τίωσι καὶ ἄλλωσι Ἑλλῆσι, IX. 27. m. f. Conf. Τεῦ, Τεῦ et Τέφ.

Τεῖος, ἡ, ὄν, (jon. pro σός,) Taus. ἐν Πέρσῃσι τεῖοσι, VIII. 100. f. si vera ibi nostra conjecturu, ubi ἐν Πέρσῃσι τοῖσι vitiose praeferunt libri. Vide Var. Lect.

Τέρας, εος, τὸ, Prodigium, Ostentum, Signum. τοῦτο τέρας τῶν μελλόντων ἔσσεθαι κακῶν ἔφηε ὁ Διός, VI. 98. a. τέρας σφί ἐφάνη μέγα, VII. 57. a. δέξασθαι ἄλλο τι εἶναι τέρας, VIII. 27. m. f. τέρα μέγιστα τοῦ πρὶν γενομένου τέρας, VIII. 37. m.

Τέρμα, ατος, τὸ, Terminus, Finis. συνάγουσι τὰ τέρματα (scil. τῶν μέθρων) ὁ τε Τυρὴς καὶ ὁ Ὑπανίς, IV. 52. f. τέρματι προσπέρματι ex conjecturā temere edidit Schaeff. III. 97. a. m.

Τέρπειν, Delectare. ἡ ἀγγυλὴ ἐτερψε αὐτούς, VIII. 99. a.

Τέρψις, ἡ, Delectatio, Voluptas. τέρψις ἱμπικλῆει τὸ σῶμα, VII. 39. m.

Τεσσαράκοντα, Quadraginta, jon. pro τεσσαράκοντα, quam formam communem plerique qui-

demi codices, in prioribus praesertim Musis, tenent, I. 166. m. f. II. 29. m. f. III. 10. a. et τισσαράκοντα cum aliis tenui etiam ipse I. 202. m. f. ubi τισσεράκοντα positum malim cum Schaef.

Τέσσαρες, Quatuor, jon. pro τέσσαρες, quam formam communem item frequenter tenuere librarii; et πίδους τέσσαρας nos etiam cum aliis tenuimus I. 51. m. ubi τέσσαρας cum Schaef. positum velim; constanter enim Herodotus jonice formā in hoc vocab. usus esse videtur. τρόπους τέσσαρας παραγωγίω ex auctoris usu recte primus edidit Gronov. μέχρι τέσσρων μηνῶν jam olim recte editum erat, II. 31. a. Sic παιδας τέσσαρας, II. 110. a. τέσσρων πλίδρων, II. 138. f. ἡμέραι τέσσαρες, II. 158. a. et cet. Similiter in Neutro genere, τέσσαρα καὶ τισσεράκοντα ἔτια, III. 10. a.

Τεσσαρεσκαίδεκα, Quatuordecim. ἔτια τεσσαρεσκαίδεκα καὶ τισσερεσκαίδεκα ἡμέρας, I. 86. a.

Τεσσαρεσκαίδεκατος, Quatuordecimus. τεσσαρεσκαίδεκάτη ἡμέρη, I. 84. a.

Τετάρτη, ἢ, puto subintellecto substant. μόρη aut μερίς, Mensurae genus Liquidorum apud Spartanos, Quarta pars, Quartarius. οἶνου τετάρτην Λακωνικὴν, VI. 57. a. m.

Τετάρτημόριον (Quarta pars) τοῦ μισθώματος, II. 180.

Τέτορες, idiome Laconico i. q. τέσσαρες, Quatuor. χιλιάδες τέτορες, VII. 228. a. in Epigram.

Τετράγωνος, ὁ, ἢ, Quadrangula-

ris, Quadrilaterus. παραμίδος εὐρύτης τετραγώνου, II. 124. extr.

Τετραγώνου προσωπα, ὁ, ἢ, Quadratam habens faciem. ἐνδρίς, πάστορος καὶ ἄλλα θηρία τετραγώνου προσωπα, IV. 109. f.

Τετραίτης, sive Τετραετής, ὁ, ἢ, Quatuor annorum. τρίτια καὶ τετραίτια χρόνον, I. 199. extr. ubi τριετία et τετραετία praefert cod. F. Conf. Τριετής.

Τετραίνειν, i. q. τετραίνειν, ful. τρησιν, Perforare. ἐνθαῦτα ὁ οὐρανὸς τέτρηται, IV. 158. extr. N. Conf. Διατετραίνειν et Συντρη.

Τετρακύκλος, ὁ, ἢ, Quatuor rotas habens. τετρακύκλω ἀμαξί, I. 188. f. II. 63. m.

Τετράπηχυς, ἰος, ὁ, ἢ, Quatuor cubitorum longitudine. τέξα μακρὰ, τετραπηχέων οὐκ ἐλάσσον, VII. 69. a.

Τετράπουν, τὸ, Quadrupes, IV. 71.

Τετράφυλοι, In quatuor Tribus distributi Athenienses, V. 66. b.

Τεν, i. q. τιν, enclit. (jon. pro attico του et communi τινός) συμβουλευσάντος τεν, I. 19. b. ἄλλου τεν, I. 39. m. f. αἰ ἄξιός τεν κακοῦ εἰμί, I. 115. extr. οὐκ αἰ τεν δαίμονος, II. 43. m.

Passim olim ἀπὸ τῶν edebatur, ubi nos cum aliis ἀπ' οὗτοῦ scripsimus. Vide Ὅρεν. Sic et ὑπ' οὗτοῦ, IX. 84. a. ubi alii ὑπὸ τιν.

Τιν, jonice pro interrogativo τί-νος, Cujus? τιν ἐνδεής εἶναι; V. 106. m.

Τεχνάζειν, Artificiis (Dolis) uti, Simulare vel Dissimulare. ὁρίων αὐτὸν τεχνάζοντα, VI. 1. b.

κατιφάνη τεχνάζων, III. 130.
a. N.

Τέχνη, ἡ, Ars. τὴν τέχνην (Artem medicam) αἱ ἐπίσταντο, III. 130. a. Φλαύριος ἔχιν τὴν τέχνην, ibid. m. μηδιμῆ τέχνη, Neutiquam, Nequaquam, I. 112. a. ἰδίῃ τέχνη, vide in Ἰδύς.

Τέω, enclit. jon. i. q. atticum τῷ et commune τινί. ἢν μὴ ἀποκτείνῃς αὐτό, ἀλλὰ τῷ τρέπῳ περποιῇ, I. 110. f. ἀλλῶ δέ τῳ, V. 86. m. δῆλον δ' ἐποίησεν παντὶ τῷ, VII. 210. f. καὶ τῷ τῶν φυλασσόντων, IX. 120. a. *Alibi passim cum accentu scribitur* τέω, ut οὐ πολλῶ τέω ἔλασεν, II. 48. b. 124. m. IV. 47. a. quibus locis commodius fortasse οὐ πολλῶ τῷ, ut alibi, scribetur. *Similiter in Genit. plur.* πολλῶν τῶν, sive πολλῶν τῶν, V. 57. f. idem quod πολλῶν τῶν.

Τέω, jon. pro attico τῷ et communi τινί interrogatio aut relativo. Φέρε ἀκούσω τέω καὶ τρέπῳ ἐπιχειρήσομεν αὐτῷ, I. 11. extr. τέω τρέπῳ τουτέων ἐπικρατήσομεν; Quonam modo? VII. 234. f. τέω τρέπῳ περήσομεν; III. 72. a. τέω μόρῳ τὸν παῖδα κατεχρήσαο; I. 117. a. *Etiā in Foeminino genere*: τέω δυνάμει, sive rectius τέω δυνάμει; κοίῃ χειρί; Quibusnam viribus? IV. 155. f. *Dativus plur.* τέωσι ὀμμασι; Quibusnam oculis? I. 37. a. N.

Τέως, 1) jonice pro comm. ἕως, Quoad, Quamdiu. τέως ὁ Ἀρκεσίλειος ἐν τῇ Βέρκῃ διαιτᾷτο, IV. 165. a. 2) Aliquamdiu, proprie Usque adhuc. Sic τέως

Lex. Herod. Pars. II.

μὲν--, μετὰ δέ, I. 11. m. f. 86. m. 94. a. τέως μὲν--, ἵπυτα δέ, VI. 83. a. τέως μὲν--, τέλος δέ, I. 82. m. II. 169. a. m. Sed et ἕως μὲν--, τέλος δέ, legitur VIII. 74. a. Conf. Var. Lect. ad I. 86, 20.

Τῇ, jon. pro comm. ἡ 1) Quo loco, Quā parte, Ubi. τῇ οὐδὲς ἐτίτακτο Φυλακος, I. 84. a. et μοχ τῇ οὐδὲ Μήλης, ibid. τῇ ἢν ἐπίμαχον τὸ χωρίον, ibid. m. κατὰ τοῦτο τῇ, Eadem in parte quā, III. 64. m. *Similiter* τῇ-περ i. q. ἢπερ. ἴθαψαν αὐτὸν τῇ-περ ἔπισσι, I. 30. extr. τῇ στήσονται πόλεμον, Quo loco gesturi sint bellum, VII. 236. f.

2) τῇ, Ut, Quemadmodum, Quomodo. εἴρετο τῇ (Quomodo, Quam in partem) ἔκριναν οἱ τὴν ὄψιν, I. 120. a. ταῦτα μὲν, τῇ ἐμοὶ δέ-κλει εἴρηται, II. 120. extr. τῇ γέ μοι φαίνεται εἶναι ἀληθές, (sive rectius τῶληθές) VII. 139. a. ἢν μὴ ταῦτά τοι ταύτῃ ἐβῆ τῇ ἐγὼ λέγω, Nisi hæc ita eventura sunt ut (proprie, in eam partem exitura sunt, in quam) ego dico, VII. 209. extr. *Similiter*, ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβιβῆκοι τῇ-περ ἔκλειος εἶπε, I. 86. m. f.

3) Minus explorata ratio est illius locutionis, ἔστι τῇ με νικᾷς, γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνπνίου, I. 40. f. ubi difficultatem dissimulantes interpretes exprimere duo verba ἔστι τῇ supersederunt; ego illa latino vocabulo Aliquatenus reddidi; nempe ἔστι τῇ proprie sonat Est quomodo, quod idem valet ac Quodammodo, Aliquatenus.

X

Sed non diffiteor, haud satis commodam sic prodire verborum Croesi sententiam. Itaque videndum puto, ne τῇ h. l. fortasse idem ac ταύτῃ valeat, et ad ἀποφαινὼν referatur: quo posito, tollenda fuerit distinctio post νικᾷς, et post ἔστιν reponenda, ut hoc dixisse intelligatur Croesus: Est; (i. e. Est ita; Verum est quod tu dicis:) vincis me, sententiam super insomnio ita declarans.

Τήκειν, 1) Liquefacere, Conflare. τήξας (scil. aurum et argentum) ἐς πίθους κεραμένους κατεργάσει, III. 96. f. (conf. Χιών.) 2) τῆκόμενος νοῖσθαι, Marcescens et Macrescens morbo, III. 99. m.

Τὴν saepe elliptice ponitur, tacito substantivo ad quod refertur ille articulus. Sic τὴν πρωτῆν, scil. ἀρχὴν, sive cum aliis ὁρμὴν, ἄρχην aut ἑδὼν supplere velis: τὴν ταχίστην, sc. ὁδόν. (vide in Πρώτης et Ταχύς.) Praesertim subintelligitur Substantivum nomen ab adjecto Verbo derivatum. Sic τὴν αὐτὴν (scil. σκιὴν) ἐσκινασμένοι, VII. 84. τὴν αὐτὴν ταύτην ἰσταλμένοι, VII. 62. a. N. ubi στολὴν supplere posses, nisi continuo subjiceretur, Μηδικὴ γὰρ αὕτη ἡ σκιὴ ἔστι. Adde VII. 72. m. coll. cap. 73. a. Ad τὴν ἐπὶ θανάτῳ intelligunt vulgo ὁδόν, et eandem in sententiam substantivum ἔξοδον adjecit ipse Herodotus VII. 223. a. m. Sed ad τὸ παιδίον κεκοσμημένοι τὴν ἐπὶ θανάτῳ, I. 109. a. subintellectum esse nomen κόσμησιν mihi persuasi; vide ibi

Notata. Similiter ἴδῃσι τὴν ἐπὶ θανάτῳ, scil. διέν, III. 119. a. m. N. et alibi. Conf. Θάνατος.

Τηύγιτον, τὸ, scil. ὄρος, Taygetus mons, IV. 146. extr. N.

Τι et Τί, vide in Τίς et Τίς.

Τιάρας et Τιήρης, ὁ, Tiaras, Capitis tegumentum Persicum. ἔστι φανωμένος τὸν τιάραν μησίνῃ, I. 132. a. m. (ubi innotis mssis τιήην posuerunt recentiores editores: vide Var. Lect. et Notas.) Sic, πάλους τιάρας φορέοντες, III. 12. f. N. VII. 61. a. Sed in τιήῃ χρυσοπάστῃ consentiunt omnes VIII. 120. a. nisi quod mendose τριήρει praefertur nonnulli.

Τίειν, vide Τίειν.

Τιδίναί, Ponere. Αἰγύπτειν τὰ μὲν, κάτω θήσω, etc. III. 3. f. οἱ θεοὶ, κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα, II. 52. a.

Medium: ἐν τιμῇ τιθίσθαι τινα, In honore habere, III. 3. m. γέλατα ἐμὲ θήσισθαι, III. 29. m. γέλωτά με ἔθην, VII. 209. a. m. N. χρήματα θίσθαι παρὰ τινα, Apud aliquem deponere, VI. 86, 1. f. N. γυνὴν θίμενος μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 82. a. τὰ σκωπτοῦ τιθίμενος εὖ, VII. 236. f. ὑμῖς ἡμῖν χάριν θίσθε, Gratificamini, Gratiam inite, IX. 60. f. χάριτα αὐτῷ τιθίσσας, IX. 107. m. f. ἔθεντο πρὸ τοῦ ἰοῦ τὰ ὅπλα, Arma deposuerunt, Considerunt, Castra posuerunt, IX. 52. extr. N. μαρτύρια θίσθαι, VIII. 55. a. Τίκειν. Parere. ἰδοὺς λίοντα τίκεῖν, VI. 131. f. λέγω τὴν χά-

ην -- λιμὸν τέξσθαι, Adlaturam esse, tuo exercitui famem, VII. 49. f.

Γίλων, ὦτος, ὁ, Piscis quidam paludis Prasiadis, V. 16. extr.

Γιμᾶν, Honore prosequi, Colere. ξείνων πάντων μάλιστα ἐτίμα Σαμίους, III. 55. f. ubi Medium verbum ἐτιμᾶτο praeferunt plures codices, sed mox ibid. in τιμᾶν τοὺς Σαμίους consentiunt omnes. Passivum πάντων τῶν εὐνούχων ἐτιμήθη μάλιστα παρὰ Ξέρξῃ, VIII. 105. extr. ἢ δ' ἂν κριθῇ καὶ τιμηθῇ, V. 5. a. ubi τιμηθῇ idem fere valet ac πρῆτιμηθῇ, Quae praeter ceteris digna hoc honore judicatur. ἐτιμήθη ὑπὸ Λακεδαιμονίων, Praemio honoratus est (Propositum praemium, pecuniam accepit) a Lacedaemoniis, VII. 213. f. Conf. Ἐπιτιμᾶν.

Medium notione Activā. πολλοῦ τιμᾶσθαι, i. g. περι πολλοῦ ποιεῖσθαι, III. 154. a. Conf. Var. Lect. III. 55. f.

Τιμὴ, ἡ, 1) Honor. τιμᾶς μέζονας ἔχουσι, II. 46. f. 2) Munus honorificum, Dignitas. οὔτε τιμᾶς τὰς ἰούσας συνταράξας, I. 59. extr. ἀχαρις τιμὴ, VII. 36. a. 3) Pretium. ἐξυπέρσκοντες τιμῆς (i. e. ἀντὶ τιμῆς, Pretio, Caro pretio) τὰ καλλίστα, VII. 119. a. Sic ὤνησατο τιμῆς ἀργυρίου dixit Lucas Act. Apost. 7, 16.

Τίμιος, Honoratus, Honore adfectus. τίμιος ἐγένοντο, VII. 71. extr. (ubi opponitur ὁ δὲ οὐκ ἐτιμήθη.) τιμώτεροι εἰσι (Ma-

jore in pretio sunt) οἱ εὐνούχοι, VII. 105. m.

Τιμώρειν, 1) τιμωρ. τινὶ, Opem ferre, Auxilio venire alicui. ἴωσι τιμώρειν, I. 141. extr. 152. m. τιμωρόντες τῷ θεῷ, II. 63. f. τιμωρῆσαι ἰωντῇ κελεύουσα, IV. 165. f. τιμωροῦσι τῇ Ἑλλάδι, VII. 169. a. et saepius alibi. Subinde Dativus facile subintelligitur, ut οὗτοι δὲ -- ἐτιμώρεον, nempe αὐτοῖσι, I. 18. f.

2) Rursus τιμωρεῖν τινὶ, Ulcisci aliquem, nempe Ulcisci injuriam alicui illatam. τιμωροῦσα ἀδελφεῷ, τὸν Αἰγύπτιοι ἀπίκτιναν, II. 100. a. m. τιμωρῶν τῷ πατρὶ, I. 103. m. coll. 102. f. τοῖσι ἡμέας ἀναγκαιῶς ἔχει τιμωρεῖν ἐς τὰ μέγιστα, VIII. 144. m. et cet. Abest subintelligendus Dativus, I. 4. a. τὸ δὲ ἀρπασθεῖσιν σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρεῖν, nempe ὥστε τιμωρεῖν αὐταῖς, ut injuriam illis illatam ulciscaris. Conf. Σπουδῇ.

3) Medium. Τιμωρῆσασθαι τινα, Punire aliquem, Poenam sumere ab aliquo. βουλομένοι μιν ἀντὶ τούτων τιμωρῆσασθαι, VI. 135. a.

4) Passivum. τιμωρῆσθαι ἐς τινα idem valet ac τιμωρεῖν τινί, notione num. 2. exposita. τιτιμωρῆσαι ἐς Λεωνίδην, Ultus fueris caedem Leonidae, IX. 78. f. coll. cup. 79. m. ubi homini, qui verbis istis usus erat, respondet Pausanias, Λεωνίδῃ με κελύεις τιμωρῆσαι.

Τιμώρημα, τὸ, Auxilium alicui praestitum ad ulciscendam in-

juriam ei ab alio inlatam. ἐν τῶν Μενέλιφ τιμωρημάτων, VII. 169. a. ubi in Latiniis nostris temere omissa sunt verba, Propter auxilia Menelao praestita. *conf. Var. Lect. et Not.*

Τιμωρητῆρ, ἄρως, ὁ, Auxiliator, Adjutor, Opem ferens. Αἰγιππίων δέσθαι τιμωρητῆρων (ἡμῶν) γινέσθαι, V. 80. m. id est, βοηθεῖν ἡμῶν, ibid. f. *Conf. Τιμωρός.*

Τιμωρή, ἡ, idem fere ac τὸ τιμωρημα, Auxilium alicui missum, sive Ipsa actio opem ferendi. ἔσχοντο τῆς τιμωρῆς, Abstinerunt ab ope ferendā, Opem ferre supersederunt, VII. 169. extr.

Τιμωρός, οὗ, ὁ, i. q. τιμωρητῆρ. οὐ Φλαυρογάτους ἶόντας Κῆρτας τιμωροὺς Μενέλιφ, VII. 171. m. αὐτὸς γὰρ οἱ πέμψειν τιμωροὺς, Auxiliares ei missurum, II. 141. m.

Τιμωρός etiam Adjective usurpatur. οὗτος μὲν οἱ ὁ λόγος ἦν τιμωρός, Haec ejus oratio Ad ultionem (Ad exigendam poenam) spectabat, VII. 5. f.

Τίνιν, sive rectius Τίεν, fut. τίσιν, (nam τίνιν apud Nostrum non nisi corruptis in locis quibusdam reperitur.) Solvere, Dare poenas. ποινὴν τίσαι ἔιρξῃ - τῶν ἀπολομένων, VII. 134. f. Perperam ζυγὰ τίνοσι pro τί - νοσι praeferrunt plures codd. II. 96. a. nempe diphthongum cum productā vocali confundentes.

Medium, Τίσασθαι, Poenas sumere, Ultionem capere ab aliquo. ἐν νόφ. ἔχουσα τίσισθαι

τὸν Κασταύλον, I. 10. f. ubi τίσασθαι praeferrunt alii. Sic τίσασθαι Ἀστυαγία ἐπιθυμία, I. 123. a. et τίσασθαι θύλακ ὑπὲρ Ἀστυαγίης Κύρον, I. 73. a. ἵνα τίσονται σὶ ὑπὲρ τῶν etc. I. 27. f. τὸν στυτοῦ Φοτία τίσαι, I. 124. a. ubi male τίσαι vulgo. τὴν παταμὸν ἱτίσατο Κύρος, I. 190. f. εἰ μὴ τοὺς Μάγους τίταίτο, III. 75. f. τὸν εἰπατὰ ταυτα τίσασθαι, III. 120. extr. Plura omittens, unum adjicio locum, IX. 120. a. m. ubi olim τὸν ἀδικίοντα τίσισθαι edd. sed nos quidem cum aliis ἐντίσισθαι edidimus. τίσιμιθα pro πισίμιθα legendum censuerat Valck. IV. 119. f.

Τίνυσθαι (τινά), Punire aliquem, Ultionem capere. τίνυσθαι βολόμενοι, scil. τοὺς Δαρίεας, V. 77. a. *Conf. Ἀποτίνυσθαι.*

Τίς, τίνες, Aliquis, Quidam. ἡ τίς ἡ οὐδέίς, Vix unus, III. 140. m. τῶν τίς Περσέων, I. 85. m. τῶν τίνες Φονίκαν, VIII. 90. a. ubi vide Not. Subinde τίς valet πᾶς τίς vel εἷς ἕκαστος. Sic, σκοπεῖν τίνα τὰ ἑωυτοῦ, I. 8. f. καὶ τίς οἰκίην ἀναπλασάσθαι, VIII. 109. f. Not. Alibi fere abundat. δοκέει μοι οὐδ' ἀρετὴ εἶναι τίς ἢ Λιβύη σπουδαία, IV. 198. a. δι' ὃν τίνα κακῶς ἤκουσι, III. 120. extr. N. οἱ τίνες ἀθρόων, II. 2. f. ἵλεμ valet ac τίνες ἀνδρ. Quinam ex hominibus, Quinam homines. *Conf. Τίω, Τίω, Τίω et Τίω.*

Neutrum Τί, Aliquid. οὐδὲν τι, Nihil quidquam. οὐτι τι ἐπείροντις οὐδὲν, IV. 19. οὐτι τι ἐξικομίσαντο οὐδὲν, VIII. 20. a.

Post δὲ *frequent*er *pleonastice* *fere* *ponitur*. τῷ δὲ τι καὶ ἐπιῖχει ἰλλαμψεσθαι, I. 80. *f. ubi alii* τοι *pro* τι *habent*, *ut passim* *alibi*. οὕτω δὲ τι ἰσχυραί, III. 12. *m.* οὕτω δὲ τι πολὺγονον, III. 108. *m.* ἡ κρήνη οὕτω δὲ τι περικῇ, IV. 52. *m.*

Τίς, Pronomen interrog. *Quis.* *Neutr.* τί; *Quid.* οἱ τινες ἀνθρώπων βεκόσ τί (*alii* βεκέσ τι *aut* βεκόσ τι) καλείουσι, II. 2. *f. ubi conf. notata in Var. Lect.* σοὶ δὲ καὶ τούτωσι τῷσι πρήγμασι: τί ἔστι; τί πολλά κρήσεις; V. 33. *f. N.*

Τίσις, ιος, ῆ, Ultio, Vindicta. δίδσαντα τὴν τίσιν, I. 86. *f. τῷ* μεγίστη τίσις ἀδικηθέντι ἐγένετο, VIII. 105. *a.* τίσιν δίδουσι, *Poënas dare.* ἵνα δοῖεν τίσιν τῶν ἐκ Ἀρτεμ. ἀγωνισμάτων, VIII. 76. *m.* **Pluralis:** Ὀρέστωι Πολυκράτειος τίσις (*Diræ ultrices*) μετήλθον, III. 126. *a.* 128. *extr.*

Τιτραίνειν, vide Τιτραίνω.

Τιτρώσκω, Vulnerare. αἱ ἡμίσεις τῶν νεῶν τιτρωμέναι, *Vulneratae naves*, VIII. 18. *Conf.* Τρώματιζεν.

Τλῆναι, Sustinere. οὐκ ἔτλη προλιπῖν, VII. 228. *f. in Epigr.*

Τό, vide sub Ὁ, ῆ, τό, *num.* 5. *et* 6.

Τοι, Tibi, vide sub Σύ.

Τοι γάρ ἄνδρες, si vera scriptura, VIII. 68, 1. *m.* *idem* οαlet *ac* οὔτοι γάρ οἱ ἄνδρες. *Plerique quidem libri ibi* οἱ γάρ ἄνδ. *praeferunt.*

Τοι particula nonnumquam perperam pro τι *posita.* Τόγαρ, *Igitur*, Itaque, VIII. 114. *f. et alibi.*

Τοῖος, ἰ. q. τοιοῦτος, Talis. ἡμῶν ἰόντων τοῶν, III. 72. *m.* *ubi nonnulli quidem* τοιῶνδε, *nampe ex scholio.*

Τοιόσδε, ἰ. q. τοιοῦτος. ὑμῶς συμμάχων τοιῶνδε μυνταθέντες, VIII. 62. *f.* ῥώμην σώματος τοιῶνδε, I. 31. *a.* οὐδὲν ἔτι τοιῶνδε ἔλεγον, II. 5. *f.* κατὰ τοιῶνδε, *Talem ob causam*, *Hac ratione*, IV. 48. *a.* VII. 10, 5. κατὰ τοιῶνδε τι, *Talem quamdam ob causam*, IV. 50. *m.* ἐν τῷ τοιῶνδε, *In hoc temporis momento*, *In hoc rerum statu*, IX. 27. *f.*

Τοιοῦτος, Talis. *Neutrum*, τοιοῦτο *et* τοιοῦτον, *variantibus libris, quorum inconstantiam nos etiam sumus secuti; sed fortasse ubique forma τοιοῦτον debuerat teneri. Vide Var. Lect.* I. 34, 13. 57, 12. 185, 17. 197, 5. ἕτεροι τοιοῦτοι, I. 5. *extr. Conf.* Ἐπίρος.

Τοιοιούτροπος, ὁ, ῆ, Hujusmodi, Hujus generis. ταῦτα καὶ τοιουτότροπα ἔπια, VII. 226. *extr.*

Τοκῆς *et* Τοκῆς, Parentes. I. 122. *f.* ἰς τοὺς τοκῆας τεθνημῶσθαι, III. 52. *m. f.*

Τόκος, Partus. τοῦ τοκου περί τῆς γυναίκος, I. 111. *a.*

Τόλμα, ης, ῆ, Audacia, Audacia, VII. 135. *a.*

Τολμᾶν, Audere. οὐ τολμώντων γνώμην ἀποδείκνυσθαι, VII. 10. *a.* *Sed* τολμῶ in *Praes. Indic.* οὔτε αὐτὸς λέγειν τολμῶ, VIII. 77. *extr.*

Τόνος, ὁ, ἰ) Intentio. τόνος τῶν ὀπλων, *Intentio rudentium*, VII. 36. *a.* *Sed* κατ' ὑπερθε τῶν ὀπλων τοῦ τόνου *ibid. f. idem*

valet ac ὑπὲρ τῶν ὅρων ἐντεταμένων, Super intentos rudentes. 2) Intentio vocis, Tenor, Tonus. ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ, I. 47. m. 62. f. V. 60. a. ἐν τριμέτρῳ τόνῳ, I. 174. f. 3) τόνοι, Nervi, Chordæ vel Lora, quibus tenditur lectulus. τόνους τόνους ἔχοντες τῶν κλιβάνων, IX. 118. a. quem locum temere Aem. Portus, et in vitis libris omnibus, ita citant quasi τόνους ibi, non τόνους, legeretur.

Τοξεύειν, Sagittas arcu emittere. ἐσκακοντίζοντες καὶ τοξεύοντες, IX.

49. m. ubi καὶ ἐστοξεύοντες praefertunt nonnulli. τοξεύματος περὶ τὰς γλυφὰς περιελθάντες τὸ βιβλίον, ἐτόξευον (αὐτὸ ἐς συγκείμενον χωρίον, VIII. 128. a. m.

Τοξέυμα, τὸ, Sagitta. (conf. Τοξεύειν.) Sic, qui οἰστοί memorantur IV. 131. a. iidem IV. 132. extr. τοξεύματα nominantur; pariterque VII. 226. m. ἵππος βαλλεται τοξέυματι τὰ πλεονά, IX. 22. a. m. VII. 218. f. ἐρωματίσθαι τοξέυματι, IX. 72. b. οὐκ ἔξῃν ἰδῶς φερῶν ὑπὸ τι τῶν ἵππων καὶ τοξέυματων, IX. 49. extr. ὅσον τόξευμα ἐξικνίσται, Ad teli jactum, IV. 139. a. Per metonymiam Plur. τοξεύματα ponitur pro τοξέται, Sagittarii. οὐδὲ ἵππου ὑπαρχούσης σφί, οὐδὲ τοξέυματων, VI. 118. m.

Τόξον, τὸ, Arcus. Vide Indicem Rer. et Pers. voce Arcus. ἡ τέχνη τῶν τόξων, I. 73. m. τὰ τόξα τὸν πάντα χρόνον ἐνταγμένα, II. 173. m. f. Conf. Τετραπῆχυς et Παλιντονος. Pluralis vero τὰ τόξα intelligitur

etiam Arcus (in sing.) cum sagittis, sive simpliciter Arcus. Sic, ὁ μὲν αὐτῶν φθάνει τὰ τόξα καταλόμενος, ὁ δὲ πρὸς τὴν αἰχμὴν ἐτραπίσσει, III. 78. a. et μοχλ., τῷ μὲν δὴ τὰ τόξα ἀναλαβόντι, ibid. et ἐπὶ δὲ εἰς τὰ τόξα οὐδὲν χρηστὰ ἐγίνετο, ibid. m. Sic cum modo etiam interpretatus est Gronovius τῷ μὲν διέξῃ χειρὶ ἔχων αἰχμὴν, τῷ δὲ ἀριστερῇ τόξα, II. 106. m. ubi olim, contra librorum ceterum praescriptum, τόξον edictum erat.

Τοξότης, ὁ, Sagittarius, VII. 158. f. et alibi.

Τόξοφείρος, ὁ, idem ac τοξότης, Arcitenens, I. 103. a. et IX. 43. in Orac.

Τόρυμος, ὁ, Foramen, IV. 72. f. N.

Τόρνος, ὁ, Tornus instrumentum mechanicum. τὴν γῆν, ἰούσαι κυκλοτερεῖα ὡς ἀπὸ τόρνου, IV. 36. b.

[Τόρος, ὁ. Vocab. hoc temere Aem. Portus in Lexico jónico citant tamquam ex IX. 118. a. Vide Τόνος.]

Τόσος, π, ο, ι, q. τοσοῦτος, Tantus. τόσον δὲ ἔτι ἔχω εἰπῶν, IV. 197. a. ubi alii quidem τοσοῦτον praefertunt, ex interpretamento putant καὶ πλεονάζον ἐν τακτικαῖς ἐπιστολαῖς, VII. 184. a. ubi alii quidem τόσον ignorant et abjecit Wess. cum Gron. ἐκ τι τόσον δὲ, VII. 215. f. ubi ἔκ τοσοῦτι praefert unus cod. Arch. Sic ἔκ τι τόσον tenent omnes V. 88. f. ubi ἔκ τι τούτου habet unus Arch. Pro ἔκ τι τοῦ, quod VI. 84. f. ex ed. Ald. propagatum

est, recipi debuerat ex te τόσου, quod probatissimi exhibent libri, ubi codd. Arch. et Vind. suo more interpretamentum ex τοσούτου posuerunt. Vide Var. Lect. et Not.

Τοσοῦτος, Tantus. τοσοῦτό τι πληθος, VII. 226. *m.* ἐνίκησαν τοσοῦτο ὥστε *etc.* IV. 160. *f.* *idem* *atque* οὕτω ὥστε, IV. 159. *f.* ἐς τοσοῦτο τοῦ λόγου πάντες λέγουσι, In hanc usque partem narrationis consentiunt omnes, VI. 134. *a.* ἐπὶ τοσοῦτό γε φρονέω, VI. 97. *m.* τοσαῦτα θηρία, Tot bestiarum genera, IV. 192. *extr.* καὶ τότε μὲν τοσαῦτα, VI. 140. *a.* *ubi nonnulli quidem* τοσαῦτα ediderunt ex uno cod. *msto.*

Τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ, *vide in* Οὗτος, *num.* 3.

Τραγικός, Tragicus. τραγικοί χοροί, V. 67. *f.* *vide* Γεραίρειν.

Τράγος, ὁ, Hircus. οἱ τράγοι τῶν αἰγῶν, III. 112. *N. Conf. Ind. Rer. et Pers. voc.* Hircus.

Τραγοσκελὴς, Hircinos pedes habens. γράφουσι τοῦ Πανὸς τῷ γαλμα, κατὰ περ Ἑλλήνων, αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοσκελεῖα, II. 46. *a.* Putares τραγοσκελεῖς scriptum oportuisse, scil. τῷ γαλμα: sed non solicitandum vulgatum, in quod consentiunt libri; nempe, Pingunt, inquit, Panis imaginem ita, ut referat Panem caprinā facie et hirci pedibus instructum. Simili quadam ratione graece dicitur ἴσθηκε χύσιος, pro ἴσθηκε ἀγαλμα αὐτοῦ χύσιον.

Τράπεζα, ης, ἡ, Mensa. (*vide* Ἐπί-

πλιος.) ἡ λεγομένη ἡλίαν τράπεζα, III. 17. *b.* 18. *a.* Metonymice, Cibi mensae impositi. Ἀρπαγον Ἀστυάγης ἀνέμα τραπεζῇ ἔδαισι, I. 162. *a.*

Τράπειν, *jonice i. q.* τρέπειν, Converttere. τὰ μὲν ἄνω εἰς ἄλλο τι τράπουσιν, In alium quemdam usum convertunt, II. 92. *f.* *Medium.* πρὸς ἄλλαν ἐτρέποντο, III. 78. *a.* IV. 125. *f.* *N. IX.* 18. *m.* ἐγὼ μὲν καὶ αὐτὸς τράπμαι καὶ τὴν γνώμην μετατίθιμαι, Inverto me et muto sententiam, VII. 18. *f.* (*Sed potest idem* τρέπομαι *etiam in Passivo accipi, sicut* IX. 34. *f.* αἱ γυνεὲς τετραμμένους σφείας, Intelligens mutasse illos sententiam.) τὴν ἄνω ὁδὸν τράπονται, V. 15. *m.* εὐτοὶ μὲν κατὰ τὰ εἴλητο ἐτρέποντο, V. 11. *extr.* *Passivum, Praet. imperf.* ἡ ἵππος ἐτρέπετο, In fugam versus est equitatus, V. 64. *m.* Sic, ἐτρέποντο αἱ Λυδοί, I. 80. *extr.* τῶν βαρβάρων εἰς φυγὴν τραπεζομένων, VIII. 91. *a.* *Sed* VIII. 16. *f.* *perperam editum est* ὑπὸ νεῶν ὀλίγων εἰς φυγὴν τραπεῖσθαι *verbo Medio, ubi cum* Schaefero *τραπεῖσθαι (jonica forma Praesentis Passivi) poni debebat.* τὸ πρὸς τὴν ἡῶ τετραμμένον edebatur IV. 22. *f.* *quod per se quidem probum poterat videri; sed scripti libri omnes ἀποκλίνουντι aut ἀποκλίναντι (non τετραμμ.) dederunt.* ἀγαλμα ἔξω τετραμμένον τοῦ Κυρηναίων ἀστεος, Foras spectans extra Cyrenaeorum urbem, II. 181. *f.* πρὸς τὰ Ἑλληνικά μᾶλλον τετραμμένος ἦν, IV. 78. *m.* κάτω τραφόντες εἰς

328 Τραυλός.

τὸ πιδόν, IX. 56. *extr. Conf.*
Τρέπειν.

Τραυλός, Balbus, Blæsus, Qui
litteras quasdam recte pronun-
ciare non valet. παῖς ἰσχυρόφω-
νος καὶ τραυλός, IV. 155. a. N.

Τρέπειν, *vide* Τράπειν. οἱ δὲ τοὺς
Ἀθηναίους τρέπουσι, In fugam
vertunt, I. 63. m. *ubi fortasse*
τρέπουσι scripserat Herodotus.
Imperfectum frequentativum,
ἡ ἵππος τὴν ἵππον αἰὶδ' τρέπειται,
IV. 128. b. *Medium verbum*
habes VII. 105. a. ubi, ὁ μὲν
ταῦτα ἀμείψατο, ὁ δὲ Εἰρένης ἐς
γέλωτα ἐτρέψατο. Conf. ibi Not.

Τρέφειν, Nutrire, Educare. τρε-
φόμενος *sigillatim dicitur* Puer
qui etiam nunc in manibus
nutricis (τῆς τροφῶ) est, et παρὰ
τῇσι γυναῖξι διαίταν ἔχει, apud
mulieres vitam agit. Sic, ἢν
ἀποθάνῃ, τρεφόμενος, Si mori-
tur eâ ætate, *nempe*, prius-
quam quinquennis est, I. 136.
extr. Sed Τρέφεις valet τετραμ-
μένος, Educatus, Adultus.

Τρέχιν, Currere; *sæpe per el-*
lipsin accusativi ἀγῶνα aut δρό-
μον significat Subire certamen,
Adire periculum, Periclitari.
(*conf. Θέειν.*) *Adjectum accu-*
sativum habes VIII. 102. f. ubi
πολλοὺς ἀγῶνας δραμίσονται περὶ
σφείων αὐτέων οἱ Ἕλληνες. Aliibi
abest accusativus. τρέχων περὶ
τῆς ψυχῆς, IX. 37. a. ὁπίσω
δὲ περὶ ἑωυτοῦ τρέχων ἦξιν ἐς
τὸν αὐτὸν χώρον, VII. 57. a. ubi
ὁπίσω non ad τρέχιν refertur,
sed ἔμμελλε' Εἰρένης ὁπίσω ἦξιν,
περὶ ἑωυτοῦ (i. e. περὶ τῆς ἑωυτοῦ
ψυχῆς vel σωτηρίας) τρέχων.

Semel apud Nostrum idem

Τρίζεν.

verbum τρέχειν vel δραμίσιν, sicut
alids cognatae significationis ver-
bum κινδυνεύειν, cum alio verbo
construitur, quod in Infinitivo
positum est. ἀσκήων πι-
ταίθλον, παρὰ ἐν πάλασµα
ἔδραµε νικᾶν ὀλυμπιάδα, Repor-
taturus videbatur et reporta-
turus erat victoriam, nisi
unum luctæ certamen obsti-
tisset, VII. 33. a. N.

Τρηχίως, jon. pro τραχίως, Aspe-
re. τρηχίως περιφθέντις, VIII.
18. a.

Τρηχὺς, ἐν, ὕ, ἰ. q. τραχὺς,
Asper. Χερσότησου τῆς Τρηχίης
καλεσμένης, IV. 99. m. γῆ λιθώ-
δης καὶ τρηχίη, IV. 23. a.

Τρίβειν, Usu deterere, Absumere.
οὔτε τι τῶν οἰκητῶν τρίβουσι οὔτε
δαπανῶνται, II. 37. m. τετρημ-
μένοι (Adtriti) τὰ ἐπ' ἀριστέρα
τῶν κεφαλῶν, II. 93. m. τρι-
βομένῳ τῷ λαῶ, II. 124. m.
Conf. Τρίβων et Τρύειν.

Τρίβος, ου, ὁ, Via, *proprie* Via
trita, frequentata. ἐν τρίβῳ οἰ-
κημένοι, In viâ habitantes, in-
cursioni hostium expositi, VIII.
140, 2. m.

Τρίβων, ωνος, Usu peritus, Usu
cognitum habens aliquid. ὅς
τις μὴ κάρτα τρίβων εἴη αὐτῆς,
scil. τῆς κανναβίος, IV. 74. b.

Τρίλικτος ὄφις, Tripliciter con-
volutus anguis, VI. 77. f. in
Orac.

Τριετηρίδες, Triennalia festa, IV.
108. b.

Τριετής vel Τριέτης, ιος, ὁ, ἡ,
Triennis. *Vide in Τετραετής.*

Τρίζειν, Stridere, Stridorem edere,
veluti oespertilionες. τέτρηες δινον,
III. 110. b. N. *ubi perperam*

Τριηκάς.

τίτρυεν olim edd. τερύγαι κα-
τάπερ αἱ πεκτιρίδες, IV. 183.
extr.

Τριηκάς, ἄδος, ἡ, Societas tri-
ginta virorum, I. 65. f. N.
In Glossā ad h. l., ubi vulgo
legitur, Τριηκάδας, διῖνα κα-
τά δήμους καὶ ἀριθμὸς λ'. ἀνδρῶν,
pro ἀριθμὸς haud dubie ἀριθ-
μὸν aut ἀριθμὸς scriptum oport-
tebat.

Τριήκοντα, jon. pro τριάκοντα, I.
14. a. m. VIII. 46. a.

Τριηκονταίτιδες σπονδαί, Triginta
annorum induciæ, VII. 149. a.

Τριηκόντερος, ου, ἡ, Navis trigin-
ta utrimque remis agitata,
Actuaria navis, IV. 148. m.
VII. 97. f. VIII. 21. m.

Τριηκόσιοι, Trecenti. VIII. 48. b.
III. 94. f.

Τριηραρχείον, Triremi præesse,
VIII. 46. f. Construitur cum
Genit. VII. 181. a.

Τριηραρχος, ου, ὁ, Præfectus tri-
remis. τοῖσι Ἀθηναίων τριηράρ-
χαισι, VIII. 93. m.

Τριήρης, εως, ἡ, Triremis. τῶν
τριηρέων ἀριθμὸς, VII. 89. a.
διηκοσίας τριηρέας, VII. 158. f.
VIII. 48. a. etc.

Τριηρίτης, ὁ, Qui triremi vehi-
tur, Classarius, V. 85. b.

Τρικάρηνος ὄφεις, Triceps anguis,
IX. 81. a.

Τρίμετρος, vide Τόπος.

Τρίμηνος, ου, ἡ, Trimestre. τὴν
τρίμηνον ἐκάστην, II. 124. m.

Τριῆς, ἡ, ὄν, jon. pro τρισός,
Triplex; et in Plur. idem fere
sonat ac τρεῖς vel τρία, Tres,
Tria. τρεῖς ἐποίησαντο θῆκας,
IX. 85. a. τρεῖς ἐξυρῆματα,
Tria inventa, Tria invento-

Τριφάσιος. 329

rum genera, I. 171. a. m.
Conf. Τριφάσιος.

Τρεῖς, Ter. ἐς τρεῖς, quasi dicas Ad
ter, i. e. Non semel, sed non
plus quam ter. ἐς τρεῖς ὀνομά-
σκι Σολωνα, I. 86. m.

Τρισκαιδεκαστάσιος, η, ον, Trede-
cuplus; Tredecupli pretii; pro-
prie Tredecupli ponderis. χρυ-
σίον τρισκαιδεκαστάσιον, nempe
τοῦ ἀργυρίου, III. 95. a.

Τριταῖος in aliquem locum perve-
nisse dicitur qui Tertio die, a
quo profectus est, eo pervenit.
τριταῖοι ἐκ Σπάρτης ἐγένοντο ἐν
τῇ Ἀττικῇ, VI. 120. Sed ἐσ-
βιβληκῶς ἦν τριταῖος, VII. 196.
a. significare videtur Tertio ante
die, Ante triduum, ingressus
erat. Vide Not. et conf. Polyb.
XV. 33, 11. ubi παραγεγονέναι τρι-
ταῖον ἀπὸ Κυρήνης recte intelli-
gi videtur Ante triduum advenisse
Cyrenis.

Τριτημόριος, ἡ, ἡ, ἡ, Tertia pars.
τριτημορίῃ ἡ Ἀσσυρίῃ χώρῃ τῇ
δυτικῇ τῆς ἄλλης Ἀσίας, I. 192.
a. m. ubi alii quidem τριτημο-
ρίῃ præferebant. τὸ τριτημόριον,
τῆς βασιλείας, IX. 34. f.

Τριτημορίς, ἰδος, ἡ, i. q. τὸ τριτη-
μοριον, Tertia pars. τριτημορίς
τοῦ στρατοῦ, I. 211. a. τρι-
τημορίδι τοῦ στρατοῦ, I. 212. f.
VII. 131.

Τρίτος, Tertius. τὸ τρίτον, Ter-
tio, Tertium, Tertiā vice. ἐχρη-
στηράζετο τὸ τρίτον. (sic, ut
alii τοτρίτον) I. 55. f.

Τριφάσις, jon. pro τριπλάσιος, vel
τριπλούς, Triplex, Trifarius.
μουνομαχίῃ τριφασίῃ, Triplex
certamen singulare, V. 1. m.
In Plurali, sicut τριῶν, idem

fere ac triēs valet. βαμοὶ τριφάσιοι ἐνδρυαται, II. 156. *a. m.* περὶ Κυρου τριφασίας ἄλλας λόγων ἔδους φῆναι, I. 95. *m. c.* Νήλος σχίζεται τριφασίας ὁδούς, II. 17. *m.* παρίχεται τριφασίας ιδέας, Tria genera rerum, VI. 119. *m. et mox* ibidem, τριπείται τριφασίας ὁδούς.

Τρίχα, Trifariam, Tripliciter, In tres partes. ἐπειὰν τὴν Φαλῶν τριχὰ σχίσῃ, IV. 67. *f.*

Τριχοῦ, Tribus in locis, VII. 36. *m.*

Τρίχωμα, ατος, τὸ, Capilli. οὐλότατον τρίχωμα, VII. 70. *m.*

Τρίψις, ιος, ἡ, *proprie* Frictio, Adtritio; *sed* Firmitas *intelligi videtur* attritui frictionique resistens, IV. 183. *m.* *ubi* τὸ δέρμα τῶν ὀπισθομένων βοῶν διαφέρειν *dicitur* τῶν ἄλλων ἐς παχύτητα καὶ τρίψιν. *Vide Not.*

Τροπή, ἡ, Fuga in quam vertitur hostis. ἰδὼν τροπὴν τῶν ἐων τοῦ γινόμενης, VII. 167. *m.*

Τρόπις, ιος, ἡ, Carina navis. τὸ πηδάλιον διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται, II. 96. *m.*

Τρόπος, ου, ὁ, Modus, Ratio, *etc.* πάντα τρόπον, Quovis modo, Quaquaversum, Qualibet in directione. διεξοδοὶ ὁδῶν ἔχουσι πάντα τρόπον διὰ τῶν γυναικῶν, I. 199. *m.* (*conf.* Διεξοδος.) διώρυχας τετραμμένας πάντα τρόπον, I. 189. *f.* διώρυχας παντοίους τρόπους ἔχουσαι, II. 108. *m.* κηρώριστα οὗτος ὁ χειμὼν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοις χωρίοις γενομένοις χειμῶσι, Hyems in Scythiā septentrionali diversam prorsus rationem habet (Multis modis

diversa est) ab *etc.* IV. 28. *m.* διεπειράτο αὐτῶν τοῦ τροῦ, Pertentavit illorum Indolem et mores, VI. 128. *a.*

Τρόφις, ιος, ὁ, ἡ, Enutritus, Adultus. Sic τροφίς, IV. 9. *m.* *idem valet ac* ἀνδρωδέντες *ibid.* paulo post. *Conf.* Τρέειν.

Τροφὸς, ου, ἡ, Nutrix, VI. 61. *m.*

Τροχαῖον, ἰ. q. τρέχειν, Currere. τὴν ταχίστην τροχαῖον φεύγων, IX. 66. *f.*

Τροχίλος, ου, ὁ, Trochilus *avicula*, II. 68. *f.*

Τροχοειδής, ὁ, ἡ, Rotundus. τροχοειδὴς λίμνη, II. 170. *extr.* πόλις τροχοειδὴς vocatur urbs Athenarum, VII. 140. *a.* in *Orac.*

Τρύειν *et* Τρύχειν, *idem fere ac* τρίβειν, Adterere, Adfligere, Vexare. τὸν λιῶν τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, I. 22. *m.* *Similiter* τὸν λιῶν τετρυμένον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, II. 129. *a.* *ubi* τετρυμένον *habet cod. Arch.* (Eadem *notione ait*, τριβομένου τῷ λαῷ, II. 124. *m.*) τετρυμένοι ταλαιπωρήσι, VI. 12. *m.* *ubi* τετρυμ. *unus Arch.*

[Τρύζειν, *vide* Τρίζειν.]

Τρύξ, υγός, ἡ, Fax. ἀπὸ τῆς παχύτητος τῆς τρυγὸς παλάδας συντιθέασι, IV. 23. *m.*

Τρύφος, ιος, τὸ, Frustum, Fragmentum. ἀλός τρύφια κατὰ χείδρους μεγάλους, IV. 181. *a.*

Τρώγειν, Comedere, Edere. οἱ σῦκα ἔχουσι τρώγειν, I. 71. *m.* *f.* τοὺς γενομένους κυνέμους οὐτε τρώγουσι, οὐτε ἔψοντες πατίονται, II. 37. *f.* ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι,

II. 92. f. τὸν καρπὸν τοῦ λω-
του τρώγοντες, IV. 177. a.

Τρωπτός, ἡ, ὄν, Esculentus. ἐν
τούτῳ (τῷ καρπῷ τοῦ λωτοῦ)
τρωκτὰ ἰγγίνεται συχνά, Escu-
lenta grana oel nuclei, II. 92.
m. f.

Τρῶμα, ἰ. q. comm. τραῦμα, Vul-
nus. ἀποθνήσκουσι ἀπὸ τῶν τρω-
μάτων, II. 63. f. τελευτήσας
ἐκ τοῦ τρώματος, III. 29. extr.
III. 64. f. 78. m. IX. 18. m.
Etiam de Navi vulneratā: ἀδύ-
νατοι ἔσαν αἱ νῆες ὑπὸ τρωμά-
των, VI. 16. a. Dicitur etiam
τρώμα Clades accepta. μετὰ τὸ
τρώμα τοῦτο, IV. 160. f. et V.
121. a. (ubi alii quidem τὸ
τρώμα ἀνέλαβον jungunt, quem-
admodum τὸ παρὲν τρώμα ἀνι-
εῦνται, Præsentem cladem re-
parabunt, VII. 236. extr.) με-
τὰ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρώμα γινώ-
μενον, VI. 132. a. ἀναιτίαι τοῦ
τρώματος τοῦ γεγονότος τῷ βασι-
λεῖ, VII. 233. m. Adde VIII.
27. a. 66. a. IX. 90. a. Conf.
Τρῶμα.

Τρωματίζειν, Vulnerare. τρωματί-
σας ἑαυτὸν, I. 59. m. τρωματί-
ζει τούτους, III. 78. m. τρωμα-
τισθεῖς, III. 64. m. ἐτρωμα-
τίσθητοξενυματι τὰ πλευρά, IX.
72. b. πλευνῆς ἐτρωματίζοντο,
IX. 61. m. f.

Τρωματίης, ὁ, ἰ. q. τραυματίας,
Vulneratus. τοὺς τρωματίας ἑω-
τῶν αὐτοῦ λείπουσι, III. 79. a.

Τρῶμα, τὸ, ἰ. q. τρώμα et τραῦ-
μα, Vulus. Sic olim edd. et
codd. nonnulli msti, ἀποθνησκού-
σας ἐκ τῶν τρωμάτων αὐτ' τρω-
μάτων, IV. 180. a. m. ubi nos

quidem cum plerisque msttis
τρωμάτων.

Τυγχάνειν, 1) Accipiendi notione
videri poterat cum Accusativo,
loco Genitivi, construi V. 23.
a. ubi τὴν παρὰ Δαρείου ἔτυχε
μισθὸν δωρεὴν Φυλακῆς τῆς σχε-
δῆς. Sed ibi duo Accusativi δω-
ρεὴν et μισθὸν ab uno verbo αἰ-
τήσας reguntur, et naturalis
verborum series hæc intelli-
gitur, τὴν (jon. pro. ἡν) αἰτήσας
δωρεὴν, μισθὸν Φυλακῆς τῆς σχε-
δῆς, ἔτυχε, nempe αὐτῆς. Conf.
ibi Not.

2) Sicut latine dicimus Ac-
cipere cladem, calamitatem,
pro Pati cladem; sic et grae-
cum verbum τυγχάνειν in malam
partem usurpat Noster. εὖ γὰρ
ἐπίστατο βλῆς οὐ τεύξομένη, Be-
ne noverat, se vim non esse
Passuram, IX. 108. a. Conf.
Not. ad VII. 208, 16.

3) Pervulgata est verbi τυγχά-
νειν cum alio verbo in Participio
posito constructio; ut τὰ τυγχά-
νω φρονέουσα ἄριστα, VIII. 68,
1. Eandem rationem habet id
quod VIII. 102. a. eadem Ar-
temisia ait, χαλεπὸν ἴσθι συμ-
βουλευομένῳ τυχεῖν τὰ ἄριστα εἴ-
πασαν, ubi εἶπασαν idem atque
εἶπαι valet. Praeteritum plus-
quamperf. legitur III. 14. f.
εἰτετυχεῖ γὰρ καὶ οὗτος ἐπισπό-
μενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον.

Τύκος, οὗ, ὁ, Bipennis. εἶχον δό-
ρατα ναυμαχα καὶ τύκους μεγά-
λους, VII. 89. f. ubi τύκους
alii. Vide Var. Lect et Not.

Τυκτὰ, vox Persica, significans
τέλειον διῆκτον βασιλῆϊον, Solen-

nem cenam regiam, IX. 110. m. N.

Τυλόυν, τυλοῦν, Callosum, durum reddere. *Hinc* ῥόπαλα ξύλων τετυλωμένα σιδήρῳ, Clavæ lignæ ferreis nodis munitæ, VII. 63. m. et ῥόπαλα τυλωτά, Clavæ nodosæ, VII. 69. m.

Τύμβος, ου, ὁ, Tumulus sepulcralis, Bustum, Sepulcrum. ἰωντὸν ἐπικατασφάζει τῷ τυμβῷ, I. 45. extr.

Τυμβοχοίειν, Humum adgerere ad erigendum Tumulum sepulcralem. ἐτυμβοχοίει πᾶσα ἡ στρατιή, VII. 117. δ. Conf. Schol. ad Iliad. φ. 323.

Τύπος, ου, ὁ, 1) Figura, Forma, Signum, Effigies. ποιῦνται ξύλινον τύπον ἀνδρωποιδέα, II. 86. f. τὰ προκύλαια τύποισι ἐξαπήχισι ἐσκεινᾶται, II. 138. a. αἵμασι γυγτυλμμένη τυποισι, II. 138. m. τύπον ποιητάμενος λίθινον ἔστησι· ζῶνι δὲ οἱ ἐνὶν, ἀνὴρ ἱππεύς, Monumentum erexit lapideum, in quo erat figura hominis equitis, III. 88. f. N. conf. Ζῶν. 2) Ictus. Vide in Ἀντίτυπος.

Τύπτειν, Percutere, Ferire. καιρῇ (πληγῇ) ἔδοξε τετύφθαι, III. 64. m. τυπτειν τινά, Percellere animum alicujus. Καμβύσια ἔτυψε ἡ ἀληθείη τῶν λόγων, III. 64. a. Aliud est Ὑποτυπτειν, quod vide.

Τύπτισθαι, absolute positum, quasi Percutere sese, nempe Percutere (Pulsare) pectus, Plangere. τύπτονται πάντες, II. 41. a. Cum Accusativo ejus quem quis Plangit vel Luget. τύπτονται πάντες τὸν δὲ τύπτον-

ται, οὗ μοι ὁσίον ἐστι λέγειν, II. 61. a. Sic τύπτονται τὸν κρείν, II. 42. extr. ἐπὶ αὐτὸν τύπτονται τὸν--θιόν, II. 132. δ. Conf. Κόπτισθαι, et Πλίσσισθαι.

Τυραννίειν, absolute, Regem esse nempe, nullis legibus adstrictum, I. 54. a. (pro quo tamēn fere συννύμῳ ponitur βασιλευν, I. 15. a. V. 92, 5. b. VII. 154. a. Cum Genitivo: τυραννίειν Σαρδίαν, I. 15. δ. ἐτυραννίει Μήδαν, I. 73. a. m. Μιλήτου, I. 20. a. Ἀθῶναιον, I. 59. a. 64. f. τῶν Βαβυλωνίων, I. 77. m. Ταρτησσῶν, I. 163. m. etc. ἐτυραννίει τούτῳ τοῦ ἡμοῦ Διέξτω ὑπαρχος, IX. 116. a.

Τυραννίς, ἰδος, ἡ, Tyrannis, Regia dignitas nullis legibus adstricta. τυραννίς χρημα σφαλισμένη, III. 53. m. τυραννίδα πικύων, III. 81. a. αἱ τυραννίδες, metonym. pro οἱ τυράννοι, VIII. 137. a. m.

Τύραννος, ὁ, Tyrannus, Rex nullis adstrictus legibus. τυράννος ὕβριν θυγόντες, III. 81. a. τυράννος ἐγγόνι μέγας ὁ Γέλων, VII. 156. extr. Μιλήτου τύραννος, VII. 10, 3. b. Conf. Μοναρχος, Μοναρχία, et Indic. Rer. et Person. ο. Tyrannis.

Τύφειν καπνὸν, Excitare furnum, IV. 196. a.

Τυφλός, Cæcus, III. 111. a. εἰ ἐκ τῶν τυφλῶν γιγόμενοι, IV. 20. m.

Τυφλοῦν, Excæcare, Oculorum usu privare, IV. 2. a. Conf. Ἐκτυφλοῦν.

Τύχη, ἡ, Sors, Fortuna. εἰ μὴ οἱ τύχη (ἱμῆμο ἢ τύχη) ἐπίστω-

το, I. 32. m. coll. VII. 10, 4. extr. ἥσσεται ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βουλευμα, VII. 10, 4. f. τῆς τύχης ἐν μιστισιώσῃ, I. 118. b. θάψῃ τύχη, IV. 8. extr. V. 92, 3. m. Conf. Δαίμων, et Not. ad III. 153. Reperitur etiam Plurali numero. ἐπὶ τύχῃσι χρηστῇσι ἐπὶ δειπνῶν κέκλητο, I. 119. a.

[Τύχος, vide Τύχος.]

[Τυχῶν, ὁ, et τὸ τυχεῖν, vide Συν-τυχεῖν, num. 3.]

Τῷ jon pro ῶ, Cui, I. 23. a. Sic ἐν τῷ, pro ἐν ῶ, In quo, VII. 122. a.

Τῶγαλμα, Τῶλθεῖς, Τῶποβαῖνον, Τῶρχαῖον, vide in Ἀγαλμα, Ἀληθής, Αποβαίνειν, et Ἀρχαῖος, Collegit talia Koen ad Gregor. Dialect. jon. §. 29.

Τῶθάζειν, Cavillis, Dicteriis in-

cessere. τῶθάζουσι τὰς ἐν τῇ πόλει γυναῖκας, II. 60. m. Τῶντο, comit. τὸ αὐτό, Idem. εἰ τῶντο πρήσσοιεν πάντες, VII. 145. f. τῶντο ἐξευγκασθαι τῷ ἀδελφεῷ, Idem reportasse quod frater, VI. 103. a. τῶντο πλήρωμα παρείχοντο τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, VIII. 45. (Similiter, τὰς αὐτὰς παρείχοντο νῆας τὰς καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, VIII. 46. f.) ἐς τῶντο συνεδραμον, I. 53. f. 62. f. 97. m. οὐδαμᾶ ἐν τῶντῷ μένειν, I. 5. extr. κατὰ τῶντο, Similiter, II. 42. f. V. 36. a. IX. 66. f. κατὰ τῶντο γεγόμενοι, Idem sentientes, IV. 119. a. κατὰ τῶντο τούτοις, Per idem tempus quo hæc gerebantur, VII. 3. a. κατὰ τῶντο τὸ καὶ Ἕλληνες λέγουσι, I. 1. f.

Υ.

Υαινᾶ, ης, ῆ, Hyæna, bestia Libyca, Plurali υαίνας, IV. 192. a. m.

Υαλος, vide Υιλος.

Υβρίζειν, Proterve, Injuriose, Ferociter agere, Ferocire. εἴ τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα, I. 100. b. ὑβρίσας τὰδι, III. 118. ὑβρίζοντες οἱ ἐνοὶ ἱταράσπον τὴν ἱππῶν, IV. 129. m. N. ubi Glossator σκωτῶντας interpretatur, alii nonnisi Rudentes intelligunt. De Impetuoso et feroci fluvio, qui equam sacram abripuerat, ait Noster, ἰχαλίπαινε

τῷ ποταμῷ ὁ Κύρος τοῦτο ὑβρίσαντι.

Υβρις, ιος, ῆ, Contumelia, Protervia, Ferocia. ὑπὸ τι ὑβρις καὶ ὀλιγωρίας, I. 106. a. Υβρις υἱός, VIII. 77. m. N. in Orac. Υβρισμα, τὸ, ἰ. q. ὑβρις, Contumelia, Contumeliosum (Injuriosum) facinus. ὑβρισμα ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γεγόμενον, III. 48. a. ἀποδιξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, VII. 160. a.

Υβριστής, Protervus. Πέρσαι φύσιν εόντες ὑβρισταί, I. 89. a. ἀν-

δρῶν δυναστείῳν παῖδες ὑβρισταί,
II. 32. a.

*Inde Comparativus ὑβριστότι-
ρος. ἐμίλει ἀχρηΐου οὐδὲν ἐστὶ
ἀξυτετώτερον οὐδὲ ὑβριστότερον,
III. 81. a. ubi alii quidem υβρι-
στικώτερον, tamquam a Positivo
ὑβριττικός. Vide Var. Lect. et
Not.*

Ὑγιής, ἡ, ὂν, et Ὑγιήης, ἡ,
ἡ, Robustà valetudine utens.
Superlativus ὑγιηρότατος et ὑγι-
μίστατος. εἰ Λίβυς ἀνθρώπων πάν-
των ὑγιηρότατος, IV. 187. m.
Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβυας ὑγιημέστα-
τοι, II. 77. m.

Ὑγιής, Sanus. Metaphorice, Pru-
dens. λέγεις λόγον οὐκ ὑγιέα, I. 8. m. f. οὐδὲν ὑγιές βούλευμα,
VI. 100. a.

Ὑδρεύσθαι, Aquatum ire, Aquari.
ὕδρευσάμενοι, VII. 193. f. τὴν
κρήνην ἀπ' ἧς ὑδρεύετο πᾶν τὸ
στρατόπεδον, IX. 49. m.

Ὑδρήϊον, τὸ, comm. ὑδρῆϊον, Hy-
dria, Urna, Aqualis. τὴν θυ-
γατέρα ἐξέπιμπει ἐπ' ὕδαρ, ἔχου-
σαν ὑδρήϊον, III. 14. a.

Ὑδροποτίειν, Aquam bibere. οὐκ
εἰπὼ διαχρέωνται, ἀλλὰ ὕδροπο-
τεύσει, I. 71. m.

Ὑδροφόρος, ου, ὁ et ἡ, Aquam
vel Hydriam portans. περὶ ἐλ-
θουσέων τῶν ὕδροφόρων, III. 14. a.

Ὑδωρ, ατος, τὸ, 1) Aqua potui
inserviens. ἐπ' ὕδαρ πεμφθέν-
τις, VII. 193. b. (conf. Ὑδρή-
ϊον.) Φοιτᾶν ἐπ' ὕδαρ, VII. 137.
m. N. ὕδωρ πλατύν, Aqua sal-
sa, II. 108. f. N. ἀσθνίς ὕδ.
Levis aqua, III. 23. m. f.
γῆν καὶ ὕδαρ αἰτίειν et δίδοναι,
vide in Γῆ. Plural. ὕδατα vide
voc. Χιλός. 2) Pluvia. ἐγίνετο

ὕδαρ ἄπλετον διὰ πείσης τῆς πα-
τός, VIII. 12. a. χυμῶν τε καὶ
τὸ ὕδαρ ἐπτεγίνετο αὐτοῦσι, VIII.
13. m. ὕσαι ὕδατι λαβροτάτῳ,
I. 87. m. 3) *Quemadmodum la-
tinum vocab. Sodor manifeste
ipsum est graecum Ὑδωρ, ex usu
quidem latini sermonis in an-
gustiore notione conclusum,
sic graecum ὕδαρ Herodotus III.
104. m. f. haud dubie de Sa-
dore usurpavit, ubi ait Quo
tempore diei apud Indos sol
ardentissimus est, per id tem-
pus ἐν ὕδατι λόγος αὐτοῦς ἐστὶ
βρίχασθαι, Dicuntur illi Aq uà
ma d ere.*

Ὑειν, Pluere; proprie Pluviam
profundere hominibus, Pluvià
rigare terram: nam licet vulgo,
veluti impersonaliter, nude οὐι,
Pluit, dicatur; (sicut etiam
apud Nostrum, ουκ οὐι λόγου
ἄξιον οὐδὲν, IV. 28. m. ἀνάγκη
ἐστὶ ὕσαι ἐν πέντε ἡμέραις, II.
22. f. et ὕσαι ὕδατι λαβροτάτῳ,
I. 87. m.) tamen ex Herodoti
et sententià et usu loquendi Deus
est qui ὕει, Pluviam mittit in-
colis terrae, et Pluvià terram
rigat. εἰ μὴ ἐδηλώσει σφίς ὕει
ὁ θεός, II. 13. f. N. ὕει σφίς
ὁ θεός, III. 119. m. Tum in
hujusmodi locutionibus, qualis
ista, ουκ οὐι τὴν Θῆβην, IV.
151. a. manifeste subintelligi-
tur ὁ θεός. Quo etiam pertinet
quod IV. 28. m., ubi legitur
οὐκ οὐι λόγου ἄξιον οὐδὲν, con-
tinuo adjicitur, τὸ δὲ θεός ὕει
(sc. ὁ θεός) οὐκ ἀνέει. Vide ibi
Not. et Var. Lect.

Passivà verbi formà ὕεσθαι
dicitur terra, nempe Pluvià ir-

rigari. ὕεται πᾶσα ἡ χώρα τῶν Ἑλλήνων, II. 13. m. μήτε ὕεται στί (Fut. med. junico more pro Fut. Passiv.) ἡ χώρα, II. 14. a. m. ὕετο ἂν ταῦτα τὰ χωρία, II. 22. m. ὕσθησαν Θῆβαι αἱ Αἰγυπτιαί -- ψακάδι, III. 10. b. ὕεται ἡ γῆ αὕτη πάμπαν ὀλίγω, IV. 50. m. ὕεται ταῦτα τῆς Λιβύης, IV. 198. b.

Ὑελος, jon. pro ὕαλος, Vitrum. αἱ (Θῆκαι) λέγονται σκυυάζεσθαι ἐξ ὕελου, III. 24. a. et mox ibid. m. περιστᾶσι οἱ (τῷ νεκρῷ) στήλην ἐξ ὕελου. Vide ibi Var. Lect. et Not.

Ὑετώτατοι ἄνθρωποι, Pluviosissimi (Pluviam maxime adferentes) venti, II. 25. m. ubi vide ne ὑετωδέστατοι scriptum oportuerit, aut ὑτιώτατοι à Positivo Ὑτίος, Pluviosus, quo usus est Theophrast. de Ventis p. 403. monente Schneidero in Lexic. crit.

Ὑίος ὕβρις, VIII. 77. m. N. in Orac. νίον ποιῆσθαι, Adoptare filium, Vit. Hom. 4. f.

Ὑα, ης, ἡ, 1) Sylva, Arbores, Frutices; et collective, Sylvæ, Fruticeta. Sauromatae habitant terram, πᾶσαν εὐσαν ψιλὴν καὶ ἀγρίαν καὶ ἡμέρων δένδρεων, Arboribus omnibus, tam agrestibus quam cultis nudam; eorundem vicinὴ Budini habitant γῆν πᾶσαν δασεὴν ὕλη παντοίῃ, Sylvarum et arborum, fruticumque cujusque generis frequentem, IV. 21. b. Hegestratus fugā salutem petiit, τὰς μὲν νύκτας περιερέμενος, τὰς δὲ ἡμέρας καταδύνων ἐς ὕλην, Sylvis et fruticetis sese abscon-

dens, IX. 37. m. Populi Caucasum habitantes plurimā ex parte ἀπ' ὕλης ἀγρίης ζῶουσι, Arborum et fruticum agrestium fructibus vitam sustentant, I. 203. m. Laudanum barbis hircorum, veluti viscum, adhaeret ἀπὸ τῆς ὕλης, ex sylvā, de fruticetis, III. 112.

2) Ligna, Materies sicca concipiendo igni idonea, Virgulta sicca, Sarmenta. Nonnullos qui in magnam turrim confugerant, igne cremavit Arcesilas, ὕλην περινήσας, Lignorum acervo circumcirca structo, IV. 164. m. Cleomenes jussit Hilotas περιφέρειν ὕλην τὸ ἄλσος, Materiem siccam, Ligna et virgulta sicca, Sarmenta, circum lucum congerere; atque ita ἐνέει πρὸς τὸ ἄλσος, lucum incendit, VI. 80. In Pontis descriptione, quo Hellespontum Xerxes junxit, VII. 36. f. ubi ait Scriptor, ὕλην ἐπιφόρησαν κόσμῳ δὲ θέντες τὴν ὕλην, γῆν ἐπιφόρησαν, ibi ὕλην Valla Materiem, Larcherus Asseres (des planches) interpretatus est; ego (quam recte, alii viderint) Sarmenta reddidi, Virgultorum fascies intelligens, eo consilio ponti impositas ut terræ superne deinde ingestæ et constipatæ majorem conciliarent firmitatem.

Ὑμέτερος, Vester. τὸ ὑμέτερον, sc. μέρος, Vestræ partes, Id quod in vobis est, Vos. ἢ μὴ τὸ ὑμέτερον ἀντίον γένηται, VIII. 140, 1. m. Conf. Σός.

Ὑμνέειν, Carmine (laudibus) celebrare. Ἀργεῖοι (in Homericis

carminibus) τὰ πολλὰ πάντα ὑμνῶνται, *jon. pro* ὑμνῶνται, Celebrati sunt, V. 67. a.

Ὑπάγειν, 1) *Transitivo significati*, Adducere, Traducere. ὑπῆγον μιν οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τοὺς ἐφόρους, VI. 82. a. θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα, VI. 136. a. ὑπὸ δικαστήριον ὑπαχθεῖς, VI. 72. b. ὑπαγαγόντες μιν ὑπὸ δικαστήριον, IX. 93. m. N. εἰ θεοὶ ὑπαγαγόν σι εἰς χέρας τὰς ἐμάς, VIII. 106. f. *Dicitur etiam* ὑπάγειν τινὰ *is qui* Fallaci sermone Adducit vel Inducit alterum ad aliquid credendum aut faciendum. ταῦτῃ ὑπάγοντες (αὐτὸν) Fallentes eum hac ratione, IX. 94. a. N. *ubi dein* ἐξαπατηθεὶς *dicitur is quem illi* ὑπήγαγον.

2) *Intransitive* Ὑπάγειν *dicitur* agmen, *id est*, Retro cedere, Sese recipere, IV. 120. m. et f. 122. m.

Ὑπαίθριος, ὁ, ἡ, Sub dio agens. ἡ στρατιὴ ἔσκε ὑπαίθριος, VII. 119. f.

Ὑπαιρῖσθαι, 1) Clam auferre, Subripere. τὰ ἀγάλματα ταῦτα ὑπαιρῖνται αὐτίων, V. 83. m. τὰ χρήματα ἐξ Ἑλαιουῦντος ὑφελόμενος, IX. 116. a. 2) E medio tollere, Interficere. Σμῖρδιος ὑπαιρῖνται, III. 65. a. m.

Ὑπακούειν, Audire, Morem gerere. III. 148. extr. IV. 119. m. οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, IV. 201. m. ὑπακούειν τινός, Parere alicui, Imperio alicujus esse subjectum. οἱ δὲ Δαρείου βασιλῆος οὐδαμῶς ὑπήκουσαν, III. 101. extr.

Ὑπαντίαζειν τινὰ, Obviam ire ali-

cui. οἱ Σκύθαι ὑπαντίαζον τῷ Δαρείῳ στρατιῇ, IV. 121. a.

Ὑπάπτειν, (*compt.* ὑφαίπτειν,) Succendere. καὶ ἐπιπτα ὑπᾶπτο (scil. αὐτήν, ὥστε) τὴν ἀκρίαν παῖσαν ταύτην καίεσθαι, I. 177. a.

Ὑπαρπάζειν, Subripere, Eripere. ὑπ' ἐκ τῶν γρυπῶν ἀρπάζειν τὴν χρυσόν, Subripere aurum e gryphorum potestate et custodia, III. 116. a. *Metaphorice dicitur aliquis* ὑπαρπάζειν, Pra-ripere, Praecidere alicui sermonem. ὁ δὲ ὑπαρπάσας τὴν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ἐκείνος ἀμπετο λέγειν, V. 50. m. IX. 91. m.

Ὑπάρχειν, 1) Esse. Sed ὑπάρχει εἶναι, Certum, Paratum esse. ὡς ἀμεινόν σοι εἶναι, κρησφύγετόν τι ὑπάρχον εἶναι, nempe σοφίῃ, Esse sibi refugium aliquod certum paratumque, V. 124. m.

2) ὑπάρχειν, i. q. ἀρχεῖν et ἀρχεσθαι, Incipere, Initium facere. τοὶ ὑπάρχοντα ἀδίκως ἔργων, I. 5. m. ὑπῆρξαν ἀδίκως, IV. 1. a. m. N. VII. 9. a. ὑπῆρξαν ἀδίκως ποιεῦντες, VII. 8. 2. b. φυλάσσειται μὴ ὑπάρχειν ἔργα ἀτάσθαλα ποιεῖν, IX. 78. m. N. *Passivum.* εἰ χρηστάθμισσασθαι τοῖσι ὑπαρχμένοισι (*jon. pro* ὑπαρχμ.) ἐξ ἐκείνων, Si colligere fas est ex his quae ab illis coepta sunt fieri; quae illi priores fecerunt, VII. 11. m.

Ὑπαρχος, ὁ, Praefectus provinciae. Αἰγυπτίου ὑπαρχος ὑπὸ Καμβύσῳ, IV. 166. a. Θείῳ Ἑλλάδος ὑπαρχος εἶναι, VII. 6. a. Μακεδόνων ὑπαρχος, Macedonia sub regis auspiciis praefectus.

Υπάφρων.

V. 20. *f. N.* καταστήσας Ἄρτα-
φίρτος ὑπαρχον εἶναι Σαρδίων, V.
25. *a.* τοῖσι οἱ Πέρσαι ὑπαρχον
ἐπιστάσιν Λυκάργον, V. 27. *a.*
tum mox, οὗτος ὁ Λυκάργος
ἄρχων ἐν Λήμνῳ, *ibid.*

παφρων, *Parum subtili cultoque ingenio. Comparativ.* ἰόντων τῶν Θρηίκων ὑπαφρονεστέρων, IV. 95. *a. m.*

πίας, *vide* Ὅπιας.

πέργυος πλὴν θανάτου, *Judicio et poenæ obnoxius, exceptâ capitis poenâ*, V. 71. *b. N.*

πίκνιν, *Cedere, Remittere.* ἡμῖς τι ὑπέχομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου, *Remitemus non nihil de superiore postulato nostro*, VII. 160. *m. f.*

πίπναι, *idem fere quod εἶναι*, Subesse, Esse. βίος ἀπὸ πνὸς (αὐτοῖσι), I. 31. *a. Sed et proprie*, Subtus, Infra esse, II. 127. *m. ubi* ὑπὸ πνὸς εἰρημὰτα ὑπὸ γῆν.

πίπας, *jon. pro ὑφίσας, Partic. Aor. pr. a verbo inusitato* Ἰφίω, In insidiis colloco. κτίνι μιν, ἄνδρας οἱ ὑπίπας κατ' οὐδὸν, III. 126. *extr. N. ubi perperam* ὑπὸ πνὸς nonnulli. κτίνι μιν οὗτοι μιν, νυκτὸς ὑπίπασαντες ἄνδρας, VI. 103. *m.*

πικκῖσθαι, *i. q. ἐκτιθεῖσθαι*, Exportatum et foris in tuto positum esse. Σαλαμὶς εἰς τὴν ἡμῖν ὑπέκλειται τέκνα τε καὶ γυναῖκες, VIII. 60. 2. *m. ὡς δὲ σφι πάντα ὑπέκλειτο*, VIII. 41. *extr. οὐκ εἰδότες ἵνα ὑπέκλειτο ἡ ἑλὴν*, IX. 73. *a.*

πικκομίζειν, *Clam exportare.* ὑπέκκομισαντο πάντα, *Sua omnia exportaverant*, IX. 6. *a.*

Lex. Herod. Pars II.

Υπεξλαύνειν. 337

Υπεκτιδέναι, *Foras in tuto collocare. Passivum*: ὑπεκτιδόμενοι ἔξω τῆς χώρας οἱ παῖδες, V. 65. *a. N. (conf. Υπεκκῖσθαι.) Medium*: ἴστ' ἂν τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας ὑπεκτιδῶνται, VIII. 4. *b.*

Υπεκτρέχειν, *Effugere.* ἢ τὸ παρεὶν ὑπεκδράμωσι, *Si praesentem calamitatem effugissent*, I. 156. *m.*

Υπεκφέρειν, *intransitive*, E conspectu semet auferre. ἰδίῳ κε ὑπεκφέροντας ἡμέρης ὁδῷ, IV. 125. *a. N. (ubi ex uno quidem codice ὑπεκφέροντας adfertur) Eadem notione aut* ἡμέρης ὁδῷ προέχοντας τῶν Περσίων ὑπεξάγειν, IV. 120. *f.*

Υπεκχωρεῖν, *Excedere*, Sese e loco quodam recipere. Μαρδόνιος ὑπεκχωρεῖ, *scil. ἐκ τῆς Ἀττικῆς*, IX. 13. *m. et 14. a.*

Υπεναντίος, *η, εν, i. q. ἐναντίος*, Contrarius. τὸ ὑπεναντίον τουτου, *Contrarium hujus rei*, III. 80. *m.*

Υπεξάγειν, *dicitur* Agmen quum Paulatim aliò se confert, Alio se recipit. ὑπεξάγειν, ὑπιοῦντας τε καὶ *etc.* IV. 120. *f. conf.*

Υπεκφέρειν, *E medio tollere. Passivum* τουτείῳ ὑπεκφαρμημένων, VII. 8, 3. *extr.*

Υπεκίρρυν et Υπεκίρρυν, *Subtrahere, Eripere.* οἱ Ἕλληνες ὑπεκίρρυν, *Subtraxerunt*, Eripuerunt *cadaver Leonidae e manibus Persarum*, VII. 225. *a.*

Υπεξλαύνειν, *scil. τὰ βοσκήματα*, Paulatim retro et ulterius agere greges. ὑπεξιόντες καὶ ὑπεξλαυνοντες, IV. 120. *a.*

Υ

338 Ὑπεξέρχισθαι.

Ὑπεξέρχισθαι, Excedere suis sedibus et aliò se conferre. Σκυθίων ἄλλα ὑπεξῆλθε εἰς γῆν τὴν Μηδικήν, I. 73. a. m.

Ὑπεξέρχιν, Clam se subducere, Aliò sese recipere. ὑπεξίσχισις Θεσσαλῶν, VI. 74. a. ὑπεξίσχον ἐκ τῆς Χίου καὶ εἰς Σπάρτην ἀπῆκοντο, VIII. 132. m.

Ὑπεξίνασι, Sese recipere. οὕτω μὲν ὑπεξῆσαν, οἱ δὲ ἰκιδέμενοι etc. VII. 211. a. ὑπεξίοντες εἰς τὰ στενωπόρα, VII. 223. m. Conf.

Ὑπεξελάνυν.

Ὑπέρ, Praepos. regens Genit. 1) Pro, passim. 2) Supra. τὸ οὐρανὸς τὸ ὑπὲρ Τρυγίης, II. 105. a. 3) Subinde i. q. περί, De. Sic τὰ λεγόμενα ὑπὲρ ἰκίσταν, Quae de quaque re memorantur, II. 123. a. ubi quidem ὑπ' ἰκίστων praeferunt plerique libri.

Ὑπεραιωρεῖσθαι, In sublimi suspensum vel erectum eminere. τῆς οἰκῆς ὑπεραιωρεῖσθαι, IV. 103. extr. idem valet ac ὑπὲρ τῆς οἰκῆς ὑπερέχιν, paulo ante ibid. In re navali, τῆσι πησὶ ὑπεραιωρηθέντες Φαληροῦ, proprie, Navibus super Phalero suspensi; id est, Quum (barbari) naves prope Phalerum aliquamdiu in alto tenuissent; sive (accedente aliò verbi notione, ab usu nominis αἰώρα repetitá, de quò ad Athenaei lib. VI. p. 257. b. dictum est) Postquam navibus in alto supra Phalerum (aliquamdiu) fluctuassent, agitati fuissent, VI. 116. b.

Ὑπερέκμιος, η, ον, Montanus. Distinguuntur δι πάραλοι, οἱ ἐκ

Ὑπερβάλλειν.

τοῦ πιδίου, εἰ εἰ ὑπεράκμω, I. 59. m. οἱ Πέρσαι εἶχον τὰ περί τὴν πόλιν καὶ τὸ πιδίον, τὰ δὲ ὑπεράκμω ἴδουσιν Καροί, VI. 20. extr.

Ὑπεραπολογίεσθαι τινος, Caussam alicujus agere coram judice, VI. 136. m.

Ὑπεραβῶδιεν τινί, Vehementer metuere alicui. ὑπεραβῶδιεσσις τῇ Ἑλλάδι κινδυνεύουσα, VIII. 72. b.

Ὑπεράχθισθαι (πράγματι), Ingentem dolorem ex aliquà re percipere. ὑπεραχθισθέντες τῇ Μηλῆται ἀλώσει, VI. 21. m.

Ὑπερβαίνειν, 1) Transgredi. ὑπερβάντες τοὺς οὖρους, VI. 108. f. Similiter, Nilus ὑπερβαίνει εἰς τὴν χώραν, εἰς τὰς ἀρούρας, Transgreditur suas ripas et agros inundat, II. 13. m. 14. m. (Ex Herodoto citat H. Stephanus περιέβησαν τοῦ πύργου, Turrim transscendentes: quae verba, sicubi apud Nostrum leguntur, meam quidem observationem effugerunt.) 2) Praeterire, Praetermittere. ὑπερβαίνων τοὺς προσιχίας, III. 89. a. N.

Ὑπερβάλλειν, Superare, Excedere. ὑπερβάλλειν dicitur Herodoto Lebes fervens cujus aqua oram vasis superans exundat. λέβητες, ἔμπλεαι ὕδατος, ἔξισαν καὶ ὑπερέβαλον, I. 59. a. προίβασι τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλων, Progressus est Augendo subinde pecuniae oblatæ summam, V. 51. m. ὑπερβαλίην Μάλίην, Superare, Circumγεῖν Μάλειαν promontorium, VII. 168. f.

Medium: Ὑπερβαλίσθαι, 1) Superare, Vincere; cum Accu-

ὑπερβολή.

sat. personae. βασιλῆα Δαρειὸν ὑπερβαλίσθαι, V. 124. α. ὑπερβαλίσθαι, scil. τοὺς Ἴωνας, VI. 9. α. πολλὸν πάντας ὑπερβαλλόμενος τῷ τε ὕψει καὶ τῷ μεγάλῃ, II. 175. α. τὰ βασιλῆος πρηγματα (τὸ ναυτικὸν τοῦ Δαρειοῦ) ὑπερβαλίσθαι, VI. 13. m. VII. 163. α. VIII. 140, 1. m. IX. 28. α. Futur. αἰλπτόντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερβαλίσθαι, VII. 168. m. VIII. 24. extr. Cum Dativo rei, omisso Accus. pers. Eminere super alios, Superare ceteros. Θηβαῖοι ὑπερβάλοντο τῇ δόσει τῶν χρημάτων, I. 61. f. ὑπεριβάλοντο ἀρετῇ Λακεδαιμόνιοι, IX. 71. α.

2) ὑπερβαλίσθαι, Differre, In aliud tempus rejicere. παύχυν κελύοντες ὑπερβαλίσθαι, sc. τὸ πρῆγμα, III. 76. m. ἢ αὐτοὺς πυνθάνωνται ὑπερβαλλόμενους, scil. στρατεύεσθαι, αὐτὴν τὴν στρατηγίαν, vel τὴν ἐξοδὸν, VII. 206. α. ἢ ὑπερβάλλεται τὴν συμβολὴν Μαρδόνιος, IX. 45. m. f. ἢ ὑπερβαλῶνται κίβητι τὴν ἡμέρην οἱ Πέρσαι συμβολὴν μὴ ποιοῦμενοι, IX. 51. α.

ὑπερβολή. ἢ, Procrastinatio, Dilatio. Καρυστίσις οὐδὲν, τούτου εἵνεκα, τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἐγένετο, Carystiis, hanc quidem ob causam, nihil morabatur imminentem calamitatem, VIII. 112. f. ubi vide Notata.

ὑπερβόρειοι, Hyperborei, quasi Supra vel Ultra boream (Sub extremā plagā boreali) habitantes, IV. 32–36. Vide Not. ad IV. 32. α.

ὑπερβίδειν, Supra modum time-

ὑπερμεγάρης. 339

re. ἐκπλαγύντα τε καὶ ὑπερβίσαντα, VIII. 94. α.

ὑπερδαιμαίνειν τινά, Vehementer metuere aliquem vel ab aliquo. ὑπερδαιμαίνων τοὺς Πέρσας, V. 19. α.

ὑπερέχειν, Eminere super alios. τὰ ὑπερέχοντα ζῶα κεραυνοὶ ὁ θεός, VII. 10, 5. α. ἕως τινὰ ἴδοι τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντα, V. 92, 6. m. f. παιδείσιος προσγινομένης, πολλὸν τῶν πάντων ὑπερέχει, Vit. Hom. 5. α.

ὑπερῆδισθαι, Vehementer delectari. ὑπερῆσθη τοῖσι χρηστηρίοις, I. 54. α. ταῦτα ἀκούων ὑπερῆδετο, I. 90. α.

ὑπερηνύσεις, Ultra dimidium numero, Major pars. ὑπερηνύσεις ἔσχυ, VII. 40. Γελῶν ὑπερηνύσεις τῶν αὐτῶν, VII. 156. α. m.

ὑπερθαλασσιδίαι χώροι, Loca supra tractum terræ maritimum (paulo altius) sita, a quibus distinguuntur τὰ παραθαλάσσια, Tractus maritimus, IV. 199.

ὑπερθερεῖν τὸ ἔρκος, Transilire murum, III. 134. m. f.

ὑπερδρῶσκειν, i. q. ὑπερθερεῖν. οἱ αἰέλουροι, ὑπερδρῶσκοντες τοὺς ἀνθρώπους, II. 66. f.

ὑπερδύρον, τὸ, Superius limen portæ. πύλαι χαλκαῖαι πᾶσαι, καὶ σταθμοὶ τε καὶ ὑπερδύρα. ωσαύτως, I. 179. f.

ὑπεριστάναι, vide ὑπερστῆναι.

ὑπερλυπούμενος, Vehementer dolens, Aegerrime ferens rem, VIII. 90. m.

ὑπερμεγάρης, ὁ, ἢ, (comm. ὑπερμεγάρης,) Supra modum grandis, Permagne. λῖθους ὑπερμεγάρης, II. 175. α. οἱ ἔφρις εἰ

Υ *

ὑπερμεγάρθεις, IV. 191. *m.* κί-
 ρεα ὑπερμεγάρθεια, VII. 126. *a.*
 Ὑπερμῆκης, ὁ, ἡ, Permagus,
 Præaltus. τὸν Ὀλυμπον ὑπερμη-
 κία ἔοντα, VII. 128. *a.* 129.
a. Prælongus. ἡ βασιλῆος χεὶρ
 ὑπερμῆκης, VIII. 140, 2. *m.*

Ὑπερνότιοι, Populi sub extremâ
 plagâ cœli australi habitantes,
 IV. 36. *a.* Conf. Ὑπερβόριοι.

Ὑπεροικίειν, cum Genit. Super vel
 Ultra alios habitare, IV. 21.
 37. Cum Accus. ὑπεροικίσοντας
 τὸν Πάγγαιον πρὸς βορίῳ ἀνέμου,
 Vallu haud satis perspicue,
 Super Pangæum ad aquilonem
 habitantes; nos, Populos a
 septemtrione Pangæi (nempe,
 trans Pangæum in septemtr.)
 habitantes, VII. 113. *a.*

Ὑπεροίκος, ὁ, ἡ, Supra. (Ultra)
 regionem aliquam habitans. τὰ
 κατ'ὕπερθε τῶν ὑπεροίκων τῆς χώ-
 ρης, IV. 7. *f.*

Ὑπεροῖαν τὴν θάλασσαν, Desuper
 (de ponte) conspiciere mare,
 VII. 36. *extr.*

Ὑπερος, ὁ, Pistillum. ἐσβάλλουσι
 εἰς ὅλμον, καὶ λήξαντες ὑπέροισι,
 I. 200. *b.*

Ὑπερπίπτειν, Præterire, Præter-
 labi. ἢν ὑπερπίσῃ ἡ νῦν ἡμέρη,
 III. 71. *f.*

Ὑπερστήναι, Superne adstare ali-
 cui, Capiti alicujus adstare.
 τὸ ὄνειρον ὑπερστάν Ἀγραβάνου
 εἶπε, VII. 17. *m.*

Ὑπερτίλλειν, de Sole dictum, idem
 apud Nostrum ac ἀνατίλλειν
 oulet. ὑπερτίλλας (ὁ ἥλιος), Post-
 quam ortus est supra hori-
 zontem et ad aliquam in cœlo
 altitudinem pervenit, IV. 104.
m. N.

Ὑπερτιδῖναι τί τι, Communicare
 aliquid cum aliquo, Referre
 ad aliquem de re quâdam. ἡ
 μὲν τοὶ ὑπερτιδῖα (ἰον. προ. ὑπερ-
 τιδῖν) τὰ ἐμὲλλον ποιήσειν, III.
 155. *m.* ὡς οἱ ὑπερτιδῖναι (τῷ
 Δαρίῳ) τὰ λεγόμενα συνέτακτος
 Δαρίῳς ἐγένετο, V. 32. *a.*

Sed frequentius in istam sen-
 tentiam verbum Medium Ὑπερ-
 τιδῖσθαι, et Ὑπερδῖσθαι assen-
 tatur. τούτῳ τὰ σπουδαίστερα τῶν
 πραγμάτων ὑπερτιδῖτο, I. 8. *a.*
 ὑπερδῖμενος τοῖσι νεειροπέλαις τι
 ἐνύπνιον, I. 107. *m.* N. πᾶσι
 oulgo quidem ὑποδῖμενος περπε-
 ram legebatur, sed paulo post,
 (cap. 108. *a.*) in ὑπερδῖμενος
 consentiunt meliores quique libri.
 ἐπὶ ἐμὲ ὑπερδῖσθε (ταῦτα),
 III. 71. *f.* ἵνα τοὶ αὐτὰ ὑπερ-
 δῶμαι, V. 24. *a.* *m.* ὑπερτι-
 δῖτο ταῦτα Πέρσῃσι, VII. 18. *f.*

Ὑπερφέρειν, Antecellere, Præstare
 aliis, Superare alios. ταῦτ'
 (hac ex parte. scil. τῇ παχυ-
 τητι καὶ τῷ μεγάρθῃ) πολλὰ ὑπερ-
 φέρει (nempe, τοῦ λίου) ἡ κα-
 ναβῆς, IV. 74. *a.* ῥόδα ἐδῶκε
 ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων, VIII.
 138. *f.* χώρα κάλλει καὶ ἀρετῇ
 μέγα ὑπερφέρειν, VIII. 144.
a. κάλλει καὶ μεγάρθῃ ὑπερφέρειν
 Περσέων, IX. 96. *f.*

Ὑπερφρονεῖν πλούτῳ, Superbire
 divitiis, I. 199. *a.*

Ὑπερφυῆς, ὁ, ἡ, Super (vel,
 Contra) naturam. In bonam
 partem: ἔργον ἔργασται τοὶ ὑπερ-
 φυῆς, (Supra humanam natu-
 ram) μέγαδός τε καὶ κάλλος,
 IX. 78. *a.* In deteriorem par-
 tem: ἔργον ὑπερφυῆς ἔργασται,

Υπερφύναι.

Immane facinus patravit, VIII. 116. a.

Υπερφύναι, i. q. ὑπερφύειν. ὑπερφύς Ἑλλήνας ἰσχυροῦ, VI. 127. a. Ὑπεύθυνος ἀρχή, Rationi reddendae obnoxius magistratus, cui opponitur ἡ μοναρχία, III. 80. extr.

Υπείχειν, Porrigere et submittere phialam sacerdoti qui vinum infundat quo fiat libatio; ὡς οὐκ εἶχε Φιάλην, τὴν κυνέην ὑπέσχε· καὶ ἰσπνιδί, II. 151. a. et m.

Υπήκοος, Parens alicui, Imperio alicujus subjectus. Πίσσας Μηδείων ὑπήκοους ἐποίησι, I. 102. m. τὰ ἴθνια βασιλείας ἦν ὑπήκοα, IV. 167. extr. V. 1. a. οὐδένες ἀνδρώπων ὑπήκοοι ἐγένοντο, VII. 111. a. Λακεδαιμονίων ὑπήκοοι, VII. 149. m. Conf. Κατήκοος.

Υπηρετεῖν, Inservire, Operam suam alteri navare. οὐ εἰ ἐς Φόνον τοιοῦτον ὑπηρετήσω, I. 109. m. τῷ χρηστηρὶ ὑπηρετεῖν, Obtemperare oraculo, VIII. 41. m.

Eadem notione etiam Passivam verbi formam sive Medium verbum Ὑπηρετῆσθαι usurpasse Herodotum statuit Aem. Portus, scilicet ubi ait Noster, εἰ τοι φίλον τοῦτο γίνισθαι, χρηθὴ τό γε ἐμὸν ὑπηρετῆσθαι ἐπιτηδεύς, I. 108. extr. Et sic etiam accepisse Reizius et Schaeferus videntur; qui verba ista in hunc modum intercisa ediderunt, χρηθὴ δὴ, τό γε ἐμὸν, ὑπηρετῆσθαι, quos et ego sum secutus. Videndum vero, ne recte olim abfuerint duae hypostigmatae, et χρηθὴ τό γε ἐμὸν ὑπηρετῆσθαι,

Υπιστάναι. 341

verbo Passivā notione accepto, hoc significet, Oportet ut mea quidem tibi ad hoc navetur opera. Similiter passivā et formā et notione idem verbum Isocrates (a Guil. Budaeco laudatus, Comment. Ling. Graec. p. 333.) usurpavit, ubi ait, ἦν γὰρ τὰ παρ' ὑμῶν ὑπηρετηθῇ. Quid, quod apud eundem nostrum Herodotum perspicua haec verba leguntur, τὰ ἀπ' ἡμῶν ἐς ὑμίας ἐπιτηδεύς ὑπηρετῆσται, IV. 139. f.

Υπίνειν, (a Praesente, Ὑπνιμι,) Sensim retrogredi. ὑπεξάγειν ὑπίνοντας, IV. 120. f. ubi paulo ante similiter ait ὑπάγειν ὑποφύγοντας.

Υπίνειν, (jon. pro ὑφίνειν) Submittere, Remittere, Cedere. ὑπὸς τῆς ὀργῆς, Remissā irā, I. 156. m. III. 52. a. ἐλπίζων σφίς αὐπῆσειν τῆς ἀγνωμοσύνης, IX. 4. b. ἐπὶ, οὐδὲν ὑπέντις, εἶχιν τὸ πᾶν ἐδίλετε, VII. 162. a. N. ubi perperam ἐπέντις nonnulli. Eadem notione ὑπείκειν habes VII. 160. f. (Conf. Ὑπείσας.)

Eadem notione verbum Medium usurpatur. τὸ ὄδω ὑπείται τοῦ ψυχροῦ, Remittit de suo frigore, Frigus ejus paulatim minuitur, IV. 181. f.

Υπιστάναι, (jon. pro ὑφιστάναι,) Statuere palos subter tabulata. ὁ γαμῶν τρεῖς σταυροὺς ὑπιστήσι, V. 16. m. et τοὺς σταυροὺς τοὺς ὑπιστήστας τοῖσι ἑκείνοι, ibid. paulo ante. ὑποστήσας αὐτῷ (τῷ χαλκῷ) τρεῖς κολοσσούς, Supposuerunt alieno tres colossos,

nempe, qui illud sustinerent, IV. 152. f.

Aor. 2. Ὑποστῆναι, 1) In insidiis stare. Αἰγυπῆται ὑποστάν-
τις ἐν τῷ ποταμῷ, VIII. 91. a. (conf. Ὑπίστας.) 2) Suscipere, In se recipere, Recipere alicui aliquid et Polliceri. τίς ἂν μοι τοῦτο ὑμῶν ὑποστάς ἐπιτελέσει, III. 127. m. τῷ δὲ ἀνδρὶ τριη-
κοντα ὑπίσθησαν ποιῆσαι ταῦτα, III. 128. a. ὑποστάντις τὰ οὐ
Μελαμπους προετίνατο, IX. 34. m.

Passivum vel Medium Ὑπί-
σταςθαι, 1) Infra stare, Subtus
esse. Sic, ubi de Lacte agitur,
exquisitius esse ait τὸ ἐπιστά-
μενον, Id quod Supernatat, mi-
noris aestimari τὸ ὑπίσταμενον,
Quod infra est, IV. 2. f. 2)
ὑπίσταςθαι, idem fere quod
ὑποστῆναι num. 2. ὁ τὸ ἐλα-
χιστον ὑπίσταμενος, Is qui mi-
nimum in se recipit; id est,
Qui profitetur se minimā
summā fore contentum, I.
196. m.

Ὑπόσχεσθαι, i. q. Ὑποσχεῖσθαι,
Polliceri, In se recipere. ὑπόσχε-
σθαι δῶρα, V. 30. f. ταῦτα
ὑπόσχομαι, IV. 158. f. ubi prae-
cedit ὑποδίκομαι eadem notione.
ὑπόσχετο πέμψειν, VII. 168. a.
ταῦτα ὑποσχομένος, IX. 120. m.
ὑποσχεύμενος habes VIII. 106.
a. ἐγὼ οὔτε δέκα ἀνδράσι ὑπόσχο-
μαι (Profitetur, Recipio) ὅσους
εἶναι μάχεσθαι, VII. 104. m.
οὐδὲς ὑπόσχετο εἰδέναι, Nemo
se scire Professus est, II. 28. a.
Ὑποῦν, Sopire. ὑπνωμένου τοῦ μά-
γου, III. 69. f. Conf. Κατυποῦν.
Ὑπό, Praepositio, constructa
I. cum Genitivo, significat

1) *Causam agentem et ef-*
ficientem. Omissio vulgatissimo
usu, quo aliquid dictum vel
factum esse dicitur ὑπὸ τινος,
Ab aliquo, notemus formulae
nonnullas ad idem genus per-
tinentes, in quibus ὑπὸ latine
Præ aut Propter reddi solet
ὑπὸ τῆς παρούσης συμφορᾶς, Pro-
pter præsentem calamitatem
I. 85. f. ὑπὸ δούρι καὶ παρὰ
φωτὴν ἱρρῆς, ibid. Sic, ὅτι
τοῦ παριόντος κακοῦ, III. 129.
m. f. οὐκ οἶά τι προσωτέρω διε-
ναι ὑπὸ πτερῶν καυχόμενον, IV.
7. f. ὑπὸ μελισσῶν οὐκ αἰσ-
θηθῆναι τὸ προσωτέρω, V. 10. a.
ὑπὸ Βοιωτῶν ἀναχωρεῖν εἰς Ἀθ-
ῖνας, V. 61. b. non tam reddi
debebat Ab Boeotis recedun-
Athenas; quam, Præ Boeotis,
Propter Boeotos, nempe, Me-
tu Boeotorum et propter il-
lorum vexationes; nisi potius
prorsus id valet quod nos in cer-
sione posuimus, A Boeotis
coacti sunt Athenas concede-
re, fere eadem ratione quæ
ὑποθήσασθαι ὑπὸ τινος significat
Interfici ab aliquo. Rursus,
ὑπὸ μεγάλῃ τῆς πόλεως, Propter
magnitudinem urbis, I. 131. f.

2) ὑπὸ cum Gen. indicat
Causam concomitantem et co-
operantem, aut Instrumentum
quo fit aliquid. ἰσχυροῦ
ὑπὸ σαλπῶν, I. 17. a.
N. ὥρσαν ὑπὸ μαστιγῶν, VII.
22. a. N. nempe Flagella in-
strumenta erant, quibus illi
ad fodiendum cogeantur. Si-
militer, ἰθὺίτο τὸν στρατὸν ὑπὸ
μαστιγῶν διαβλίνοντα, VII. 56.
a. ὑπὸ κήρυκος προηγέσθαι, Per

præconem, Præconis ope, Præconis voce, IX. 98. a.

II. Ἰπὸ cum Dativo, latius Sub cum Ablativo. ὑπ' αὐτῷ (τῷ ἀμφιβλήστῳ) καθιεύδει, II. 95. f. ubi alii quidem, ὑπ' αὐτὸ, nempe ἐνδύς ὑπ' αὐτὸ nescio an rectius. ἵνα πάντα ὑπὸ Ἑλλήσι, ἢ ὑπὸ Πέρσῃσι γένηται, VII. 11. m. f. τὴν Ἑλλάδα ὑπ' ἰωντῷ ποιήσασθαι, proprie, Facere ut Græcia Sub se (Sub suo imperio) sit, VII. 157. m. ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει, Sub arce, VI. 105. f. Perperam vero ὑπὸ τῷ Ἰπάνι olim legebatur pro ἐπὶ τῷ Ἰπάνι, IV. 53. f. nisi ὑπὸ τῷ Ἰπάνι significat Post (Ultra) Hypanim.

III. Ἰπὸ cum Accusativo,

1) de Loco vel Situ usurpatum, modo Post significat, modo Sub. κατακρύπτει (αὐτὸν) ὑπὸ τὴν θύρην, Post januam, I. 12. m. (Eodem pertinet ὑπὸ absolute positum, significans A tergo. ὑπὲρ δέ, Φαρισαῖως ἐκρίμαντο, VII. 61. a.) τὰ ὑπὸ τὴν ἀρκτον (i. q. ὑπὸ τῇ ἀρκτῷ, Sub urso, Sub septemtrionibus) ἀόκητα δοκέει εἶναι, V. 11. b. Similiter, ἔπιστι ἀκήματα ὑπὸ γῆς, (i. q. ὑπὸ γῆς) H. 127. m.

2) denotat Tempus, quo aliquid fit. ὑπὸ τὴν νύκτα ταύτην, Hac nocte, IX. 51. f. ὑπὸ τὴν παρωχόμενῃν νύκτα, Proximā, (Præteritā) nocte, IX. 58. a. 60. a. m. ὑπὸ τὴν πρώτῃν ἐπιλαύσαν νύκτα, VI. 2. a. ὑπὸ τὸν νῆσι κατακαίνα, Quo tempore crematum est templum, I. 51. a. ὑπὸ ταύ-

τα, Eo tempore quo hæc acciderunt, II. 142. f. οἱ Αἰγύπτιοι κατὰ τοὺς θανάτους (Quo tempore mortuus est aliquis suorum) ἀνιῶσι τὰς τρίχας αὐξέσθαι, II. 36. a.

3) Variis aliis modis adhibetur. ὑπαγαγόντες μιν ὑπὸ δικαστήριον, IX. 93. m. N. VI. 72. b. Sic, ὑπὸ τὸν δῆμον, VI. 136. a. ὑπὸ τοὺς ἑθέρους, VI. 82. a. Sed, ὑπὸ τοῦτον τὸν στρατὸν καταφυγόντις, Sub hunc exercitum, i. e. sub hujus exercitus (qui in orā maris stabat) tutelam confugientes duces classis, IX. 96. f.

Ἰποβαίνειν, Deorsum ire, Descendere; unde Aor. 2. Ἰποβήναι, quasi Descendisse, id est, Infra subsistere, vel, Inferiorem (Minorem) esse. τισσαμῆκοντα πόδας ὑποβάς τῆς ἱερέως τῶντὸ μέγαθος, Infra alterius (pyramidis) æqualem magnitudinem subsistens quadraginta pedibus; i. e. Nonnisi XL pedibus depressiorem faciens, II. 127. f. ubi præter necessitatem alii υποβῆσαν, alii υποβασιν aut υποβάσι corrigunt. Vide Var. Lect. et Not.

Ἰποβάλλειν, Supponere. ὑποβαλίσθαι dicitur Mulier alienum infantem pro suo supponens, V. 41. m.

[Ἰποβάσις, vide in Ἰποβαίνειν.]

Ἰποβολαπαῖα (τέκνα), Liberi supposititii, I. 137. b.

Ἰποβρυξ, ὁ, ἡ, Genit. ὑπόβρυχος, Aquis mersus, Sub aquis latens. ὥστε Θεσσαλὴν πᾶσαν ὑπόβρυχα γένεσθαι, VII. 130. f. N. ubi quidem plerique codd.

ὕποβρυχία *praeferunt*, tamquam a nominativo Ὑποβρυχίης.

Ὑποβρύχιος, η, ον, i. q. ὑπόβρυξ. ὁ ποταμός ὑποβρύχιον οἰχῶκει Φερων τὸν Ἰππον, I. 189. m.

Ὑπόγαια ὀρύγματα, Subterranea fossae, IV. 200. m.

Ὑποδέειν, Subligare. ὑποδησάμενος κοθούρνους, Calceatus cothurnis, VI. 125. m. I. 155. f. *Conf.*

Ὑποδήμα.

Ὑποδείης, ὅ, ἡ, *Comparat.* ὑποδείστειρος, Inferioris conditionis. ἢν δὲ ἡ οὐτερος ὑποδείστειρος ὀλίγω, I. 134. a. ubi μοχ ἀγνίστειρος eadem notione. ἰὼν οἰκίης τῆς ὑποδείστειρης, VI. 51. *Idem* Inferior re quaecumque. οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδείστειρος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, Vit. Hom. 5. a.

Ὑποδεικνύναι, *idem fere quod simplex* δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. πολλοῖσι ὑποδείξας, (jon. pro ὑπδείξας) ὀλβον ὁ θεός, I. 32. *extr.* κατατίσι σχενοτινίας ὑποδείξας διώρυχας, Extentis funibus Ostendens (Designans) ducendas fossas, I. 189. f. τῷ ἐγὼ (τὰ χρήματα) ὑποδείξω, non male *codd.* nonnulli III. 122. *extr.* ubi alii *oulgo* ἀποδείξω.

Ὑποδειμαίνειν, i. q. *simplex*, Timere, Metuere. τὸν νόμον ὑποδειμαίνουσι, VII. 104. f.

Ὑποδέκισθαι, (jon. pro ὑποδέχισθαι) 1) Apud se (Domum suam) recipere aliquem, Hospicio excipere. οἰκίῳσι (σε) ὑποδέξάμενος ἔχω, I. 41. a. 44. b.

2) Excipere, quatenus hoc verbum *idem* ac Sequi significat aut Contiguum esse, At-

tingere. τὸ δὲ πρὸς τὴν ἡῶ τῆς ὁδοῦ (ad Thermopylas) θάλασσαν ὑποδέκισται καὶ τινάγει, VII. 176. m. Cui usui *adfunis* est ille, quo significat Mantum alicui injicere, Adoriri, aut tale aliquid. ἀπικόμενον εἰς τὴν ἰωντοῦ, ἥδη τὸ ἐνδιῦναι μὴ οἱ ἐχθροὶ ὑποδέξάμενοι ἀδύσαν τυρανίδος, VI. 104. b.

3) ὑποδέκισθαι, In se suscipere, Recipere alicui, Polliceri. ὑπιδέκιστο ἰωντὸν καταργάσασθαι, I. 24. m. μεγάλα ὑποδεκόμενον ἐλθόντι, II. 121, 6. a. πάντα τὰ ὑπιδέκιστο τῷ πατρὶ, III. 69. f. Δαρεῖος ὑποδέξάμενος (scil. τοῦτο ποιήσας) ἵππε τίλει, III. 138. m. ὑποδέξάμενος Ἰώνων ποιήσας ταῦτα, IV. 133. *extr.* ὑμῖν ἐγὼ ὑποδέκομαι οὐ συμμίσξιν τοὺς πολέμιους, VI. 11. f. ὑπιδέκιστο ταῦτα ποιήσας, VIII. 102. a. εἴτε τῇ στρατῇ ὑποδέκομαι παρέξιν, IV. 157. f. pro quo est ὑπὸ ἰσχυρῶν paulo post ibid. οὐ βουλευμένοι τῶν ἄλλων, Ἀθηναῖοι ὑπιδέξαντες (Susceperunt, In se receperunt operam.) -- οὗτοι ἴσασιν οἱ ὑποδέξάμενοι, IX. 21. *extr.* et 22. a. πιντήκοντα τάλαντα ὑποδέκιστο, scil. δώσιν αὐτῷ, V. 51. m. f.

4) Admittere id quod alter ait, Profiteri et Adfirmare quod alter interrogat. ἰωνθάνετο τίς εἰν ὁ Ἀρμιστῆλων ἀπακτίνας, οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτοὶ ὑπιδέκιστο (jon. pro ὑπιδέκιστο) πάντες, Professi sunt Barcae, se ipsos cunctos esse caedis illius auctores, IV. 167. m. Inde οὐκ ὑποδέκισθαι significat Negare. ἐγὼ ἐφάμην, ἐκεῖνος (ἐγὼ

Υποδέμειν.

τὸν δόντα μοι τὸν στίφοντες). ὁ δὲ οὐκ ὑπιδέκετο. ἐγὼ δὲ θαμίνην αὐτῷ οὐ καλῶς ποιεῖν ἀπαρνέμενον, VI. 69. a. N. ἰσώτα ὁ Δαρεῖος, τὴν τέχνην εἰ ἐπίστατο. ὁ δ' οὐκ ὑπιδέκετο, III. 130. a.

5) Accipere conditionem propositam. ἀποδεξάμενος ἀσμένως τοὺς λόγους, VIII. 106. m.

Υποδέμειν, Substruere. ὑποδείμας τὸν πρῶτον δόμον λίθου Αἰθιοπικοῦ, II. 127. m. f.

Υποδείξιοι λιμῖνες, Portus idonei et satis capaces ad classem excipiendam, VII. 49, 1. f. N. *ubi* ὑποδείξιοι malebant docti *scribi*. Vide Var. Lect.

Υπόδημα, τὸ, Calceus. τοῦτο τὸ ὑπόδημα Ἰσραήλ μιν σὺ, ὑπιδέσαστο δὲ ἐκείνος, VI. 1. extr.

Υποδοχή, ἡ, quasi dicas Exceptio hospitum, Præbitio convivii. κτήνια εἰσίστησκον εἰς ὑποδοχὰς τοῦ στρατοῦ, VII. 119. a. m.

Υποδύνειν, 1) Induere (tunicam) sub (veste). κίλιον σφειας κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι, I. 155. f.

2) Insinuare se, quasi Irrepere. ὑπιδύνει τῶν Ἰωνῶν τὴν ἡγεμονίην τοῦ πρὸς Δαρείου πολέμου, Insinuavit se in ducatum Jonum ad bellum cum Dario, VI. 2. m.

3) Subire, Suscipere, Inire et similia. εἰ δὲ μὴ ἐκόντες ὑπιδύσαν τὸν πόλεμον, IV. 120. f. εἰ δὲ ταῦτα ὑποδύνειν (Inire hanc conditionem, Subire hoc periculum) οὐκ ἐδελέσθεις, VII. 10, 8. m. ἐδελοντο ὑπιδύσαν (In se receperunt) ποινήν τῖσαι Ξέρξῃ, VII. 134. f.

Υποζάνορος (ἡ) τῶν χθονίων θεῶν, Ministra templi Dearum infera-

Υποκάσθαι. 345.

rum, VI. 134. a. N. 135. a. et m.

Υποζύγια, τὰ, Jumenta. κείροντες τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὑποζύγια, IX. 24. a. ὑποζύγια, εὐγία ἀγροῦ, IX. 39. m. et mox, οὐ φειδόμενοι ὑποζυγίου οὐδενός, ibid. χέρτον τοῖσι ὑποζυγίοις, IX. 41. m.

Υποζωννύμι, Suecingere. ζιμαῖς ὑπὲρζωσμένοι ἴσαν, VII. 69. a.

Υπόθερμος, ὁ, ἡ, Calidus, Ferrens. παλῖμος ὑποθερμότερος, VI. 38. extr. N.

Υποθήκη, ἡ, Admonitio, Monitum, Consilium. ἡσθίς τῇ ὑποθήκῃ, I. 156. m. ἰσάμει τὰς Κρήσους ὑποθήκας, I. 211. a.

V. 92, 6. f. κατὰ τὰς τοῦ Μεσσηνίου ὑποθήκας, VI. 52. f. τῷ Θεμιστοκλείῃ ἤρσει ἡ ὑποθήκη, VIII. 58. a. Conf. Ὑποτίθισθαι.

Perperam vero olim ὑποθήκην, pro ἀποθήκην, legebatur VIII. 109. f.

Υποδωπνύειν, Adulari, Adsentari. οὐδὲν ὑποδωπνύσας, ἀλλὰ τῇ ἐντὶ χρυσάμηνος, I. 30. m.

Υποκαίειν, Succendere, Infra (sub lebetes) accendere. εἰς λίβυτας ἐμβαλλόντες (τὰ κρήα) ἐψευσι, ὑποκαίοντες τὰ ὄστια τῶν ἱερῶν, IV. 61. a.

Υποκαταβαίνειν, Paulatim descendere. II. 15. f.

Υποκατήσθαι, Subsistere alicubi et exspectare aliquem. ἐν ταύτῃ τῇ πέλει ὑποκατήμενος ἐξήνισεν τὴν βασιλέως στρατὸν, VII. 27.

α. ἐν τῇ Βιωτίῃ ὑποκατημένους τὸν βαρβαρον, Residentes in Boeotia exspectare ibi et excepturos esse hostem, VIII. 40. m. f.

Υποκίεσθαι. ἐμοὶ ὑπόκειται ὅτι etc.

346. Ὑποκινεῖν.

Propositum est mihi ut etc.
II. 123. a.

Ὑποκινεῖν, Nonnihil movere, Pa-
rum sese commovere. ἐμὸς ἐόν-
τες ἐν ἑσπέρῃ, οὐδεμίαν πόλιν ὑποκί-
νησι, V. 106. f.

Ὑποκρητίζειν, Basis (Reposito-
rium) crateris, I. 25. N. ubi
alii Ὑποκρητῆριον.

Ὑποκρίνεσθαι, (joc. pro com. ἀπο-
κρίνεσθαι) Respondere. ταῦτα
ὑποκρίναντο Κροίσῳ, I. 78. f. ἡ
Πυθίη ὑποκρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι,
I. 91. f. ἴφασαι ὑποκρίνεσθαι,
Responsuros se esse, I. 164.
m. ὑποκρίνατο τῷδε, III. 119.
m. et sic alibi constanter libri
omnes, duobus exceptis locis,
quos sub voc. Ἀποκρίνεσθαι πο-
τασι.

Ὑπόκρισις, ιος, ἡ, Responsum. ὑπό-
κρισις ἐλευθερωτική, I. 116. a.
τῆς ὑποκρίσεως τρόπος, IX. 9. a.
τῶν χρηστηρίων τὰς ὑποκρίσεις,
I. 90. m. Conf. Ἀποκρίσις.

Ὑποκύνειν τοί, Saecumbere ali-
cui, Imperio alicujus subijci.
Μῆδοι ὑπέκυνθαν Πέρσῃσι, I. 130.
a. Etiam, Ultro sese Subjicere.
τὰς μὲν ἰθιλοτήν τῶν παλίων ὑπο-
κυνψάσας, VI. 25. b. ἢ ὑπο-
κύντωσι τοῖσι Μήδοισι, VI. 109.
m. Conf. Ὑπεκύνπτω.

Ὑπολαμβάνειν, 1) Suscipere, si-
cut delphinus Excepit et dorso
suscepit Arionem, δελφίνα λί-
γουςι ὑπολαμβάνοντα αὐτὸν ἐξωῦκα
ἐπὶ Τάϊαρον, I. 24. m. f.

2) Admittere consilium da-
tum, Accipere conditionem pro-
positam. γῶν μὲν εὐ παρασκευῆς
ὑπόλαβε τὸν λόγον, I. 212. m.
f. ὑπόλαβε τὸν λόγον, III. 146.
a. quos Herodoti locos citans

Ὑπολείπεται.

Thomas Mag. ὑπολαμβάνω in-
terpretatur τὸ ὑποδέχεσθαι.

3) Excipere, Insequi, In-
vadere. τοὺς δὲ λαμὸς ὑπολαβὼν
ἀπίνηκε, Insecuta pestis eos
absumpsit, VI. 27. m. N. πῶς
ἀπολαβὼν olim, inoicis optimis
quibusque libris. Mox ibid. ἡ
ναυραρχία ὑπολαβεῖσθαι est Inse-
cuta pugna navalis. κατελθόντα
αὐτοὶ ὑπόλαβε μακρὰ νηύσσας, VI.
75. a. καὶ μὴ ὑπολαβὼν ἀνερ-
βοῦν καὶ ἀπεφίμασθαι πρὸς τὴν Λι-
βύην, IV. 179. a. ὑπολαβόντα
σφίνας χιμῶνα μέγαν ἐκβαλεῖν
εἰς τὴν γῆν, VII. 170. m. VIII.
118. a. Quibus ex locis inter
se collatis probabile fit, pro
ὑπ' ἀνέμων ἀπολαμφθέντες, II.
115. m. ὑπολαμφθέντες scripsisse
Herodotum.

4) ὑπολαμβάνω, Sermonem
alterius excipere, i. e. Respon-
dere. οἱ δὲ ὑπολαβὼν ἐφη, VII.
101. f.

Ὑπολάμπειν, Sublucescere, Illu-
cescere. ὡς δὲ τὸ εἶναι ὑπέλαμπε,
I. 190. a. Conf. Ἐπὶλάμπειν et
Not. ad VIII. 130. a.

Ὑπολείπεται, verbum Medium,
Activa notione, Relinquere,
Post se relinquere. τῶσδε
ὑπολείπονται, IV. 121. m. N.
ὑπολειπομένους μεθιμένην τῶν νηῶν,
VI. 7. b. Sed Passiva verbi
formi significat Retro (Suis in
sedibus) manere dum alii pro-
ficiscuntur. Sic οἱ δὲ ὑπολειφ-
θέντες, V. 61. m. VIII. 67. a.
et, μὴ ἀπόληται ὑπολειφθέντες,
IX. 53. f. Similiter, πολλοὺς
μὲν τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν
γνέσθαι, πολλοὺς δὲ τοὺς ὑπο-

καταβαίνοντας, II. 15. f. IV. 13. f.

Υπόλοιπος, ὁ, ἡ, Reliquus. τοὺς ὑπολοίπους Πεισιστρατιδῶν, *petre*, qui adhuc in vitā erant, VI. 123. b. sic et, μετὰ τῶν ὑπολοίπων, VII. 171. f. ἐν τῇ ὑπολοίπῳ ἡπείρῳ, VII. 126. f.

Υπόμαργος, ὁ, ἡ, Haud satis compos mentis, Hobetioris ingenii homo. ἰὼν ὑπομαργότερος, III. 29. a. 145. a. VI. 75. a.

Υπομένειν, *absque regimine*, Manere. τὸ ὑπομένειν (*scil.* μέρος τῶν Λακεδαιμονίων) ἐν Σπάρτῃ, VII. 109. f. *Sigillatim*, In vitā manere. τοῖσι οὐκ ὑπέμειναν τὰ τέκνα -- μετὰ ταῦτα ὑπέμεινον, IV. 149. f.

Cum Accusat. sive expresso, sive subintellecto, Manere *aliquid* et *Expectare* ibi *aliquem*. τὸν ἰκτυκὸν στρατὸν ὑπομένειν ἐν Θέρμῃ, VII. 121. a. *Sigillatim* Manere *hostem*, *Expectare* et *Excipere* *cum*, Vim hostis sustinere. ὑπομένειν Εἰρήνῃ ἐπιόντα, VII. 120. b. (*pro quo est* δέκεσθαι VII. 138. b. et 177. m.) οἰχόντο Φεύγοντες οὐδὲ ὑπέμειναν, *scil.* τοὺς πολεμίους, VI. 96. οὐκ ἔτι εἰ ἰκτόται ὑπέμενον, IX. 23. m. *Videri poterat hoc verbum apud Nostrum construi etiam cum Infinitivo aut cum Participio*, εἰ ὑπομένειν οὐσι χεῖρας ἐμοὶ ἀνταγόμενοι, VII. 101. m. *sed et hic ad ὑπομεινόντι subintelligi Accusativum ἐμὲ adparet ex VII. 209. f. ubi οὐδὲν ἔδωκεν τὸ σὶ ὑπομεινέι χεῖρας ἀνταγόμενον.*

Υπομνήσκω vel Ὑπομνᾶν τι (τινα), *Revocare (alicui) aliquid*

in mentem. ἡ Πυθίη ὑπομνήσασα (αὐτοὺς) ταῦτα, VII. 171. *extr.*

Υπονοεῖν, *i. q.* ὑποπτέειν, *Suspiciari*, *Suspectum habere*. ὑπονοήσαντες τοὺς Σαμίους τὰ Ἑλλήνων φρονεῖν, IX. 99. a. αὐτὰ ταῦτα ὑπονοεῖω, IX. 88. b.

Υπονοστήειν, *quasi dicas* Deorsum ire, *id est*, Subsidiere; Humiliorem, depressiorem fieri, decrescente et sensim diminutā altitudine. *Sic de Fluvio loquens Noster*, αἰὶ ὑπονοστήσαντος et ὑπονοστήκotes τοῦ ποταμοῦ, I. 191. m. *De Strue sarmenorum loquens* IV. 62. m. αἰὶ, ὑπονοστήει γὰρ δὴ αἰὶ ὑπὸ τῶν χειμώνων. *Alia ots est verbi* Ἀπονοστήειν, *quod vide.*

Υποπιάσσω, Substernere. ὑποπιάσας ποίην ἀπαλωτάτην, I. 132. m. *N. ubi perperam olim ὑποπιάσας.*

Υπόπιτρος, ὁ, ἡ, Petrosus. γῆν ὑπόπιτρον εἶσαν, II. 12. *extr.*

Υποπιμπλάω, αὐτὸ Ὑποπληθύνω, Replere. ὡς δὲ τέκνων αἱ γυναῖκες ὑπεπλησθησαν, Quum frequentes peperissent liberos, VI. 138. a. m.

Υπόπλιος, Plenus, Satis (Nonnihil) plenus. ἔτι καὶ ἐς τὸδε δειματός εἰμι ὑπόπλιος, Etiam nunc aliquis me tenet metus, VII. 47. f.

Υποπρήθειν, Succendere. ὑποπρήσαντες τὰ Φρυγiana, IV. 69. m.

Υπόπτειρος, ὁ, ἡ, Alatus. ὄφεις ὑπόπτειροι, III. 107. f. 109. a. *et f.*

Υποπτέειν, *Suspiciari*. ὑποπτέειν αὐτὸν δρησμον βουλευέσθαι, VIII. 100. a. εἰ τι ὑποπτέουσιν μὴ δό-

λα αὐτοὺς προάγουσιν, IX. 90. *extr.* ὑπόπτειν τὸ πνεῦμα, *Suspectam rem habuit, Limis oculis et cum indignatione rem adspexit*, VI. 129. *m. N.* Ὑπορύσσειν, *Subfodere. υπορύσσοντες τὸ τιῆχος*, V. 115. *δ.*

Ὑποσπονδος, ὁ, ἡ, *Pactione initatus, Ex pacto. υποσπονδοὶ ἐξέρχονται τῆς χώρας*, V. 72. *m.* κατῆλθε ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ ὑπόσπονδος, VI. 103. *m.*

Ὑποστῆναι, *vide Ὑποστάναι.*

Ὑποστρέφειν, *Reverti. υπέστρεφον εἰς τὴν Σκυδικὴν*, IV. 124. *δ. et υποστρέφας μοχ* *ibid.* *Rursus υπέστρεφον ἐπὶ ζήτησιν τῶν Περσῶν*, IV. 140. *a.* *Sed ἐταρασσόντο τε (οἱ ἵπποι) υποστρεφόμενοι, Consternati equi Retro sese avertabant, Resiliabant*, IV. 129. *f.*

Ὑποστροφή, ἡ, *Conversio retrorsum. ἀναχωρησεις γινόμενης καὶ υποστροφῆς (τῆς ἵππου)*, IX. 22. *f.*

Ὑπόσχεσις, ἰος, ἡ, *Promissum. τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληρώσας*, V. 35. *a.*

Ὑποτάμνειν *et Ὑποτάμνεσθαι (serbo Medio, notione Activa)* τινὶ τὴν ὁδὸν, *Præcidere, Præcludere alicui viam. Hinc υποταμομένους (nempe αὐτοῖς) τὸ ἀπὸ τῶν νιῶν*, V. 86. *extr.*

Ὑποτίθειν, *idem fere quod προτίθειν, Offerre conditionem. υποτίθεντος τὰ ἐμπορία συνελευθεροῦν*, VII. 158. *a.*

Ὑποτίλειν, *i. q. simplex τίλειν, Pendere tributum. φόρον οὐδένα υποτίλούντις*, I. 171. *a.* *Solvere mulctam vel poenam. υποτίλειν ἀξίην βασιλεῖ*, IV. 201. *m.*

[Ὑποτίμνειν, *vide Ὑποτάμνειν.*]

Ὑποτίσθαι, *quasi dicas Suggestere; id est Monere, Suadere. υπερίσθαι ὡς αἱ εἰδόμεναι εἰς υπερίσθαι*, I. 90. *a.* *Κρεῖστος ταῦτά εἰ υπερίσθαι*, I. 156. *a.* *τὰ αὐτὴν υπερίσθαι (αὐτῶν)*, VI. 134. *m. et μοχ, τὴν μὲν υπερίσθαι, ibid. υποτίμνειν ἔπος οὐδὲν*, V. 92, 6. *f. et μοχ, οὐδὲν εἰς υπερίσθαι, ibid. σωτηρίην ὑμῶν υπερίσθαι*, *De salute vestra vos moniturus; Salutis viam vobis ostensurus*, V. 98. *a. m.* οὐδ' ἂν, *συμβουλευομένου τοῦ ἀσπυ, τὰ ἀρισταὶ οἱ υποτίσθαι*, VII. 237. *m. f.* *δίτας μὴ τις υπερίσθαι τοῖσι Ἑλλήσι*, VIII. 97. *a.* *Potest etiam nonnumquam reddi Præcipere, Jubere; καὶ, ταῦτα τοῖσι υπολειπομένοις υπερίσθαι* ὁ Δαρειός, IV. 135. *f.* *Conf. Ὑποθήκη.*

Perperam oero υπερίσθαι olim pro υπερίσθαι legebatur, I. 107. *m. N.*

Ὑποτοπείσθαι, *i. q. υποπτύειν, Suspectum habere. υποτοπηνδίντες Δημαρχτον δημοῦ ἐπιχειρεῖν*, VI. 70. *a.* οὐδὲν υποτοπηνδίντα τῶν ἐκείνος ἐφρόνεις, IX. 116. *m.*

[Ὑποτρόχαλα *olim legebatur* III. 8. *f.* *pro Περιτρόχαλα, quod vide.*]

Ὑποτύπτειν, *quasi Succutere, aut Inferne percutere quo extrahamus aut capiamus aliquid. υποτύπας γαυλῶ ἀντλείει, Succutiens situlam homo haurit aquam ex puteo*, VI. 119. *m.* *κιντῶ υποτύπτοντες εἰς λίμνην, ὅτι πρόσσχοιτο τοῦ πηλεῦ τῶ κιντῶ τοῦτο συλλέγοντες*, II. 136. *extr. N.* *υποτύπασα ἐκάστη (τῶν γυναικῶν) φιάλη, χρυσοῦ (nempe,*

Ἱπουργεῖν.

- στατήρων χρυσίων) ἐδωρίετο αὐ-
τὸν δαψιλῇ δαμῇ, III. 130. f. N.
- Ἱπουργεῖν τινί, Operam suam
præstare alicui, Rebus alicu-
jus inservire. σοὶ βουλόμενος
ὑπουργεῖν, VIII. 110. f. Cum
Accus. rei et Dativo personae.
χρηστὰ ὑπουργεῖν Ἀθηναίοισι,
VIII. 143. f. Subinde commo-
dius redditur Gratificari; sic
VII. 38. a. ubi Xerxem homo
privatus oral ὑπουργῆσαι sibi,
et Rex eidem ὑπουργῆσαι polli-
cetur. Similiter IX. 109. a. ubi
habes Passivum, αἰτῆσαι ὅτι
βούλται οἱ γνέσθαι ἀπὸ τῶν αὐ-
τῷ ὑπουργημένων. Quin etiam
duobus superioribus in locis ὑ-
πουργεῖν commodissime Gratum
facere possis interpretari.
- Ἱπουργημα, τὸ, Præstita utilis ope-
ra, Meritum. μέζω τὰ ἀδικήματα
τῶν ὑπουργημάτων, I. 137. a.
- Ἱπόφανσις, ἰος, ἡ, Fenestra,
Apertura, Spatium vacuum.
ὑπόφανσιν κατίλπον, διέκπλεον
τῶν πνευματοειδῶν, VII. 36. a.
m. N.
- Ἱποφύγειν, Effugere culpam. ὑπο-
φύγεσσι commode præferunt
codd. nonnulli II. 174. a. ubi
alii ὑπίφινυι, alii ἀπίφινυι,
et ἀποφύγεσσι ed. Wess. et seqq.
- Ἱποχίριος, ἰη, ἰον, Qui in ali-
cujus potestate est, Imperio
alicujus subjectus. Ἀσσυρίους
ὑποχίριους ἐποίησαντο, I. 106.
f. VI. 45. a. τὰ πάντα ὑποχί-
ρια ἐποίησαντο, I. 178. a. τὰ
ἐπὶ διέξα -- τοῖσι Πέρσῃσι ὑποχί-
ρια ἦν γιγνόμενα, VI. 33. a. 44.
a. ὑποχίριους ἰωντῷ ἐόντας, VI.
219. a. οὐδὲ μιν δυησόμεθα ὑπο-
χίριν ποιήσασθαι, VI. 107. f.

Ἱπώρειος. 349

- III. 154. b. N. ἀναδεχομένους
ὑποχειρίας παρῆξιν τὰς Ἀθήνας,
V. 91. m.
- Ἱποχωρῆσαι τῆς χώρας, Retroce-
dere, Retrogredi e terrâ, I. 207.
m. f.
- Ἱπὶψαμμος, ὁ, ἡ, Arenosus. γῆν
ὑποψαμμοτέρην, II. 12. extr.
- Ἱποψία, ἡ, Suspicio. τῶν εἰκόνα
ὑποψίην ἔχον, IX. 99. m.
- Ἱπίος, ἡ, ὄν, Supinus; sed
ὑπτία πῖδια, Suida interprete,
sunt τὰ ὁμαλά, Plana, Cam-
pestria loca. Sic de Inferiore
Aegypto loquens Herodotus,
ἰούσα πᾶσα ὑπτή αὐτῇ II. 7. a.
ubi Vallae Supina tenuit Wess.
cum Gronovio; commode vero
H. Stephanus adnotaverat «De-
pressa, id est, Campestris,
non montosa.» Conf. Indicem
nostrum Graeculatis Appianae,
hac voce.
- Ἱπώρια, ἡς, Substant. (jon. pro
comm. Ἱπώρια) quo quidem et
ipso (ni fallunt libri) usus est
Herodotus, Pes (Radix) mon-
tis. οἰκίσουσι ὑπώριαν οὐρέων ὑψη-
λῶν, IV. 23. a. ἀντιτάσσοντο
ἐπὶ τῆς ὑπώρειος τοῦ Κιθαιρώνας,
IX. 19. extr. 56. extr. αἱ ὑπώ-
ρειαι τῶν οὐρέων, I. 110. m. (δύο
ὄρεα) συμμίσγοντα τὰς ὑπώρειας
ἀλλήλεσι, VII. 129. a. Conf.
voc. seq.
- Ἱπώρειος, ἡ, ὄν, (jon. pro comm.
ὑπώρειος) Ad pedem, (Ad ra-
dicem) montis situs. Hinc ἡ
ὑπώρειη, scil. χώρα, Terræ tra-
ctus secundum montis radicem
porrectus; sive, idem prorsus
quod proxime præcedens ἡ ὑ-
πώρεια. παρὰ τὴν ὑπώρειν κταται
ἡ διώρυξ, II. 158. m. ποταμός

ῥίει παρὰ τὴν ὑπώρειν τοῦ οὐρα, Ὑστερος, η, ον, Posterior. ὑπέρω

VII. 199. extr.

Υς, ὕς, vide Σὺς.

Ὑστεραίος, η, ον, i. q. ὕστερος, Posterior. ἡ ὑστεραία ἡ Μαρδονίου ἐπιστρατή, IX. 3. extr. *nempe* Mardonii expeditio adversus Athenas decem mensibus Posterior fuit; decimo mense post urbem a Xerxe captam suscepta est. τῇ ὑστεραίῃ ἡμέρῃ, Postridie, IX. 22. a. Et nude, τῇ ὑστεραίῃ, VII. 54. a. 119. f. Ἰφραξὶς εἰς τὴν ὑστεραίην ἐλθὼν, IV. 113. m.

Ὑστερίων et Ὑστερίζων, Sero (nempe, Post opportunum tempus) venire. Absolute, ὑστερήσαντες, I. 70. m. f. Cum Genit. ὑστερίσαν ἡμέρῃ μὴ τῆς συγκειμένης, VI. 89. extr. ubi alii ὑστερήσαν, rectius fortasse.

Ὑστέρη, ἡ, Uterus. χρήσιμοι εἰς ὑστερίων ἀκισιν, IV. 109. extr.

Ὑστερον, Adverb. absolute positum, Postea, Deinde. τὰντα μὲν ὕστερον ἰγίνετο, VI. 90. extr. et passim alibi. Sic et εἰς ὕστερον, aut unā ἐσῦστερον, V. 41. a. Alibi cum Genit. jungitur. ἴτεσι πολλοῖσι ὕστερον τούτων, VI. 140. a. et nude, ὕστερον τούτων, IX. 105. (conf. mox Ὑστερος.) Hinc, pro vitiosā scripturā τῇσι ἱμνωτοῦ γνώμῃσι ὕστερον, II. 18. a. τῆς ἱμνωτοῦ γνώμης ὕστερον correxi cum viris doctis: et pro mendo ὕστερον ἐπὶ τούτων, IX. 83. a. ὕστερον ἴτε τούτων correxi mus.

Ὑστερος, η, ον, Posterior. ὑπέρω χρόνῳ, I. 130. a. III. 149. ὑστέρῳ χρόνῳ τούτων vel ταύτων, IV. 166. a. V. 32. f. IX. 83. a.

Foram. τῇ ὑστέρῃ ἐλωμπαίῳ, Proxime sequenti Olympiade, VI. 103. a. εἰς ὑστέρης, (scil. ἀρχῆς, sicut ἐκ νέης, sive aliud quoddam subintelligitur Substantivum) Deinde, Postmodo. ὅρα μὴ -- εἰς ὑστέρης τοῦ ἐσῶτον περιπίτης, I. 108. m. ὅρα μὴ εἰς ὑστέρης σιωπῶν ἐν αἰγίῃ σχῆς, V. 106. a. m. VI. 85. f.

Neutrum: vide Ὑστερον Adverb.

Ὑστρίξ, Plur. ὕστριχες, Hystrices, bestiae Libycae.

Ὑφαίνων, vide Συνφαίνων et Ἐφαίνων.

Ὑψηλός, ἡ, ὄν, Altus, ut in communi sermone. Sic, de Regionē. ταύτῃ ἡ Μηδικὴ χώρα ὀρεμὴ ἐστὶ καὶ ὑψηλὴ, I. 110. m. Sed I. 80. a. perperam olim legebatur εἰς (τὸ πιδίον) μέγα τε καὶ ὑψηλόν, pro καὶ ψαλόν. Comparat. ὑψηλότερος, I. 98. m. f.

Ὑψος, τὸ, Altitudo. αἰμασίην ὕψος ἀνηκούσαν ἀνδρὶ εἰς τὸν ὀμφαλίην, VII. 60. f. Ubi indicatur Mensura hemiplinthiorum aureorum a Croeso Delphos missorum; ὕψος significat Crassitiem illorum, I. 50. m.

Ὑψού, Adverb. Alte, In alto, In altum. ἐξάρας με ὑψού καὶ τὴν πάτην καὶ τὸ ἔργον, IX. 79. a.

Φ.

Φ *literam cum Θ permutatam a librariis vide Var. Lect.* IV. 48, 15

Φαίνειν, Indicare, Ostendere, Declarare. τριφασίας λόγων ὁδὸς φῆναι, I. 75. α. ἴφαινε τὸν ἰόντα λόγον, I. 116. f. τὸν ἰδὺν ἴφαινε λόγον, I. 118. α.

Φαίνεσθαι, Adparere, Manifestum esse. τοῦτό μοι ἐν τοῖσι θεοῖσιν φαίνεται γενέσθαι, VII. 137. α. εὐνοος ἴφαινετο ἰών, VII. 173. f. ἐμπρὶ σὺ μέγα πλουτέειν φαίνεται, Video te admodum opulentum esse, I. 32. m. φαίνεαι ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην, Palam abjecisti consilium expeditionis, VII. 14. α. ἀποσπινύδων μῶνες ἴφαινετο, VII. 18. extr. Imperatῶ. τοῦτον ξενίζεσθι, καὶ εὐ ποιῶντες φαίνεσθι, IX. 89. m. Aorist. sec. pass. νῦν τις ὑμῶν εὐ ποιήσας φανήτω τὸν βασιλῆες οἶκον, VI. 9. m. φανήτω καὶ μοι (τὸ φάσμα), -- φανῆναι δὲ οὐδὲν μᾶλλον ὁφείλω etc. VII. 16, 3. Praet. Med. τὸ τέρας τοῦτο οὐ σοὶ πέφη, Non tibi adparuit, sed mihi etc. IX. 120. α. Futur. Med. Πέρσαι φανίσονται λέγοντες οὐδὲν, III. 35. α.

Φάκελοι θρυγάνων, Fasces samentorum, IV. 62. α. φάκελοι ῥάβδων μεγάλοι, IV. 67. α.

Φαλαγγίς, σάγξος, ἢ, Palus, Truncus. διηκοσίας φαλαγγας ἰβένου, III. 97. m.

Φαλακρός, ἢ, ὄν, Calvus. III. 12. m. f. IV. 23. α. 25. α. et f.

Φαλακροῦσθαι, Calvescere, III. 12. m.

Φάλαρα, τὰ, Phaleræ equorum, τὰ περὶ τοὺς χαλινούς καὶ στομία καὶ φάλαρα χρυσοῦ χρίωνται, I. 215. f. quo ex loco intelligitur, nimis restrictam esse Glos-satoris interpretationem, quam et Suidas et Gregor. adoptaverunt, φάλαρα interpretantes τὰ περὶ τὰς γυαίδους σιμπάσματα.

Φαλλός, ὁ, Phallus, II. 48. m. ἡ πομπὴ τοῦ φαλλοῦ, II. 49. α.

Φάναι, Dicere. ἔφη λέγων, vide Λέγειν num. 2. φᾶς, Dicens, IX. 70. α. m. φάναι (scil. φάναι χρὴ, Fatendum est) Πέρσας λέγειν ἀληθῶς, III. 35. α. m. ἅμα δ' ἔπος ἴφα ex Med. perperam ediderat Gronov. III. 135. α. ubi aliū ἴφατο, nos cum aliis utrumque ejecimus verbum. (Vide Var. Lect. et Not.) Forsan tamen teneri ἴφατο debuerat. Certe et alibi Medium verbum pro Activo usurpavit Noster. τῶν νῦν Λυκίων φάμενων Ξανθίων εἶναι, I. 176. m. ubi perperam Portus cum Val-la φάμενων pro verbo Passivo, passivâ notione usurpato, accepit. λέγει οὐδὲν, φάμενη τὸν Νεῖλον etc. II. 22. α.

Φανερός, ἢ, ἐν, Conspicuus, Manifestus, Evidens. εἰ (οὗτοι εἰ θεοὶ) Φανεροὶ ἐγένοντο ἐν τῇ Ἑλλάδι, Si conspicii (Si conspecti) fuissent in Græciâ, II.

146. a. Cylinder vitreus, cui in Aethiopiā includuntur cada- vera, ἔχουσιν πάντα Φανερὰ, Omnia quae intus sunt, conspicua habet, III. 24. f. id est, Omnia quae in illo inclusa sunt, conspici possunt, *quemadmodum* ὁ ἐν μίση τῇ στήλῃ ἐνὶ ὧν διαφαίνεται ὁ ἴσχυς, ut ibid. paulo ante ait. ὅς πρότερον ἀποσπένδων ἰφαίνεται, τότε ἐπισπένδων Φανερὸς ἐν, VII. 18. extr.

ἐκ τοῦ Φανερῶ (i. q. Φανερῶς) ἀπίστασαν, VIII. 126. f. ἐκ τοῦ Φανερῶ παρήκε Μαρδόνιος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, IX. 1. f.

Φανερῶν, Conspicuum, (Notum) reddere. ἰφανερῶν ἐς τοὺς Ἑλλήνας πάντας μεγίστησι δαπάνῃσι, Inclaruit apud omnes Graecos sumtuum factorum et mun- rum magnificentiā, VI. 122. m.

Φανερῶς, Manifeste. βουλόμενοι Φανερῶς ἀποθανεῖν, IX. 71. m. f.

Φαντάζεσθαι τῇ, Conspici ab aliquo, Adparere alicui. ἀφανισθέντων τούτων, ὡς οὐκέτι ἰφαντάζοντό σφι, IV. 124. b. ὄνειρον φαντάζεται μοι, VII. 15. m. Absolute φαντάζεσθαι, Adparere, Insignem speciem ostentare, Superbire, VII. 10, 5. a. N.

Φαρετρῶν, ὄνος, ὁ, Pharetra. I. 216. a. II. 141. f. VII. 61. a.

Φαρμακεύειν, Incantamentis et sacrificiis uti ad placandum *fluviū* m. Φαρμακεύσαντες δὲ ταῦτα ἐς τὸν ποταμόν, VII. 114. a. Aliud est ΚαταΦαρμακίσσειν, quod vide suo loco.

Φάρμακον, τὸ, 1) Medicamentum, Potio medicata. κάμνοντά τε καὶ Φάρμακον πιτωκότα,

IV. 160. f. 2) Φάρμακα dicuntur etiam Quaelibet arcanæ rationes, artificia et inventa, quibus aliquid, quod quis cupit, efficitur. ταῦτα ἔχουσιν Φάρμακα, III. 85. a. cui respondet Darius, rex designari cupiens, εἰ τάλιν τι ταῦτον ἔχῃς Φάρμακον. 3) Denique sunt etiam Φάρμακα, Colores, Pigmenta, quibus aliquid tingitur, βάμματα, χρώματα. Sic, προκαχῶν ἡνδισμένοι Φαρμακοῖσι, I. 98. extr. Conf. Koen ad Gregor. Dialect. jon. §. 96.

Φᾶρος, εὖς, τὸ, Amiculum virile, Pallium, Toga. Φᾶρος αὐγαμρόν ἐξυφάναντες, II. 122. m. ἐξυφάνησασα Φᾶρος ποικίλον, IX. 109. a. et m.

Φάρος, Fragmentum; apud Nostrum sigillatim Pars aut Regio aliqua urbis. ἔστι δύο Φάρεα τῆς πόλεως, I. 180. a. 186. a. ἐν Φάρσῃ ἱκατέρῃ, I. 181. a. ἐκ τοῦ ἱερείου Φάρεος, I. 186. a. ubi vitiose Φάρεος habent editiones nonnullae. Conf. Viros doctos ad Gregor. Dial. jon. §. 106.

Φάσμα, τὸ, Ostentum, Prodigium. Φάσμα Αἰγυπτίοις μέγιστον ἱγίνεται, III. 10. b. IV. 79. a. τὰ ἐπιγενόμενα διὰ πάντων Φασμάτων ἄξια θωρυμάσαι μάλιστα, VIII. 37. m. f. Species adparens, Spectrum. ἡλθίμοι Φάσμα, εἶδομεν Ἀρίστῳ, VI. 69. a. τὸ Φάσμα τοῦ ἀνθρώπου, IV. 15. m.

Φατίζειν, Vulgò dicere, Vulgò nomine quodam adpellare; oculati apud Apollon. Rhod. ἱερῇ δὲ φατίζεται ἢ ἔτι πέτρῃ

Argonaut. I. 1019. Similiter apud Nostrum, ubi de Literis agitur, (nempe de Scripturæ elementis) a Phœnicibus ad Græcos translatis, ἱφάτισαν (scil. οἱ Ἴωνες) ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔφερε, ἔσφαγγόντων Φοινίκων εἰς τὴν Ἑλλάδα, Φοινικήϊα κεκλῆσθαι, V. 58. f. quæ verba, ex Herodoti more, sic intelligi debent, quasi dixisset ἱφάτισαν (ταῦτα τὰ γράμματα Φοινικήϊα), ὥσπερ etc. Hasce literas vulgo Phœnicias adpellarunt, quemadmodum æquitas postulabat, ut, quoniam a Phœnicibus in Græciam translatae sunt, Phœniciae adpellarentur. Aliena certe ab hoc loco videtur Aem. Porti interpretatio, ἱφάτισαν reddentis Rumorem sparserunt: nec mentem Scriptoris satis commode expressit Vallae versio latina, quam alii tenuerunt interpretes, Confessi sunt, ut ratio ferebat, vocari Phœnices, etc.

Φάτις, ἡ, Fama, Rumor. εἰς τοῦς δῆμους Φάτις ἀπίκτο, I. 60. extr. κατέβαλλον Φάτιν, ὡς etc. Sparserunt famam, I. 122. f. et ἐντεῦθεν ἡ Φάτις αὐτὴ κεχώρηκε, ibid. ὡς Φάτις ὤρμηται, VII. 189. a. m. ὡς ἡ Φάτις μιν ἔχει, Ut de eo fama fert, VII. 3. a. N. τούτους τοιαύτη Φάτις ἔχει ὑπὸ Ἀθηναίων, VIII. 94. f. ἔχει τινα Φάτιν ἀνὴρ Ἐφέσιος θάψαι Μαρδόνιον, IX. 84. b. Conf. Ἔχιν.

Φαῦλος, Exilis, Levis, Malus; communis vocabuli forma, pro quâ jonicam potius frequentavit Herodotus. Vide Φλαῦρος et

Lex. Herod. Pars II.

Adnot. ad I. 120, 35. Rarius communem formam libri omnes tenuerunt. Sic I. 26. extr. opponuntur μέζονα et Φαῦλα, Majora, Graviora, et Levia. ὑμῶς ἤγημαι ἄνδρας Μῆδων εἶναι οὐ Φαυλοτέρους, Non deteriores, I. 126. f. Alibi in diversa abeunt libri.

[Φαύσκιν, vide Διαφαύσκιν.]

Φεῖδεσθαι, Parcere, Abstinere. οὐ Φεῖδομαι οὐδένος, IX. 39. f. Φεῖδεο τῶν νηῶν, μὴδὲ ναυμαχίην ποιεῖο, VIII. 68, 1. m.

Φερέγγυος, ὁ, ἡ, Sufficiens, Idoneus et satis validus ad præstandum aliquid. αὐτός μιν οὐ Φερέγγυός εἰμι δύναμιν τοσαύτην παρασχέιν, V. 30. m. λυμὴν Φερέγγυος διασῶσαι τὰς νῆας, VIII. 49, 1. m. N.

Φέρειν, Ferre, variâ hujus verbi notione. Fut. εἴσιν (conf. Not. ad I. 157, 13.) Aor. pr. ἐνέικαι, jon. pro ἐνέγκαι.

1) Ferre, vulgatissimo verbi usu. Διόνυσον Ζεὺς ἤνεκε εἰς Νύσαν, II. 146. m. f. ὅπως ἐνέικει ἢ τροφός (τὸ παιδίον) πρὸς τῷγαλμα, VI. 61. m. ubi paulo ante, ἐφόρει. (Conf. Φορέειν.) γῆ καρπὸν ἔφερε. VI. 139. a. et nude, καὶ ἡ γῆ σφί ἔφερε, V. 82. extr. (ubi initio capitis dixerat, ἡ γῆ καρπὸν οὐδένα ἀνεδίδου.)

2) Hinc Medium Φέριεσθαι significat partim Secum ferre, πολλὴν Φορβὴν Φερόμενοι πορευόμεθα, VII. 50. f. Secum adferre, ut, ἐπειὰν Φακίλους ἰάβδων ἐνέικωνται, IV. 67. a. partim Sibi ferre, id est, Reportare, Percipere. ἡλπισον πλῆσιν

Z

τι τῶν ἄλλων οἶσσεσθαι, VII. 168. f. οὐδὲν πλὴν ἐφίροντο, VII. 211. a. Φερόμενος οὐ τὰ δεύτερα εὐνοῦχων παρὰ τῷ βασιλεῖ, VIII. 104. a. ἴδια κέρδια παρὰ τοῦ Πέρσῃ οἶσσεσθαι, VI. 100. m.

3) Φέρειν καὶ ἄγειν, Ferre et agere; Auferre et abigere praedam. Φέρουσι καὶ ἄγουσι τὰ σά, I. 88. extr. ἄγον καὶ ἐφίρον τοὺς περιόλους, I. 166. a. III. 39. m. f. ἀλλήλους Φεροῖν τι καὶ ἄγουσιν, VI. 42. m. ἐφίρον τι καὶ ἄγον τὴν Μαρδονίου στρατιήν, IX. 31. f.

4) Φέρειν τι, Ferre, Tolera-re, Pati, Sustinere aliquid. ἄτην προσπισσοῦσαν ἐνείκας, I. 32. m. βαρέως ἤνικας, III. 155. a. V. 19. a. συμφορὴν ταύτην κουφώτατα Φέρον, I. 35. extr. προθύμως Φέρειν τὸν πόλεμον, Sustinere labores et pericula belli, IX. 18. f. 40. b. τὸ πᾶν ἡμῖν τοῦ πολέμου Φέρουσι, VIII. 62. m. ex Vallae interpretatione, Totum belli momentum nobis naves sustinent; sed videndum ne Φέρειν τὸ πᾶν potius reddi debuerit Adferre, Conferre omne momentum. conf. infra num. 6.

5) Φέρειν εἰς τι vel ἐπὶ τι, Ducere, Tendere, Vergere aliquò, Conducere, Conferre ad aliquid. ὁδὸς Φέρουσα εἰς ἱρὴν, II. 122. f. 138. f. N. ἐτραπίτο τὴν (ὁδὸν) Φέρουσαν ἄνω, IX. 69. m. Inde translata verbi notione, τὰ εἰς ἅκισιν Φέροντα, IV. 90. a. (τοῦτο) εἰς ἀσχυρὴν Φέρι, I. 10. extr. N. III. 133. extr. Rursus de Regione, ejusque Situ. ἢ ἐπὶ θάλασσαν Φέ-

ρουσα χώρα, Vergens (Pertinens) ad mare, Mare spectans, IV. 99. a. m. (pro quo mude, τὰ πρὸς θάλασσαν, IV. 100. a.) τὰ μὲν πρὸς βορρᾷ ἔχοντα, τὰ δὲ πρὸς νοτῷ Φέροντα, VII. 201. b. Similiter, in significato translato, τὸ μὲν χρηστὰριον εἰς τοὺς Ἀργεῖους Φέρον, VI. 19. a. et mox τὸ εἰς Ἀργεῖους ἔχον, ibid. (conf. Ἔχον, num. 8.) εἰς τὴν ὑμῖν ταῦτα φαίνεται Φέρειν; Quoniam valere? Quorsum spectare? Quid significare? I. 120. m. Sic, οὐκ εἰς γυναικας, ἀλλ' εἰς ἀρτίους ἀγῶνας Φέρον τι μαντηῖον, IX. 33. m. ἢ γυναικας αὐτοῦ (vel ἢ γυνῶν εἰ) ἔφερεσθαι. Infinit. (nempe ἔφερε εἰς τοῦτο ὥστε) Sententia ejus ferebat, eo ducebat ut etc. V. 118. m. VI. 110. m. VIII. 100. a. N. τοῦ στρατηγοῦ ταύτῃ ὁ νόος ἔφερε, IX. 120. f. ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔφερε, Quo et æquitas ferebat, ducebat; Quemadmodum æquitas postulabat.

6) Φέρειν ἐπὶ τι significat etiam Ducere ad aliquid, id est, Conducere, Prodesse. ταῦτα ποιῶν Φέρι τοι ἐπ' αἰμφοτέρῃ, Hoc si feceris, Conducet tibi (Utile tibi erit) ad utrumque, ad hæc duo, III. 134. a. Eodem referri potest formula τὸ πᾶν Φέρειν τοι, Omnia alicui conferre, Maximum et fere totum momentum conferre. οὐ ξύλων (nempe, navium) πύγων ὁ τὸ πᾶν Φέρον ἐστὶ ὑμῖν, ἀλλ' ἀνδρῶν τι καὶ ἥρασι, VIII. 100. m. quibus verbis respexit Herodotus ista, quae dicentem Themistoclem fecerat, τὸ πᾶν

γὰρ ἡμῶν τοῦ πολέμου φέρουσι αἱ νῆες, VIII. 62. f. *id est*, Omne belli momentum (Omne momentum ad bellum cum prospero successu gerendum) Conferunt nobis naves; *hac enim potius notione accipendum h. l. fuerit verbum φέρειν, quam istā quam supra (num. 4.) exposui. Sicut autem loco cit.* το πᾶν τοῦ πολέμου dixit, *sic alibi σμικρόν τι (aut, quod idem valet, ἐπὶ σμικρόν τι) τοῦ πολέμου αὐτ. ταῦτα μὲν νῦν ἐπὶ σμικρόν τι ἐφίεοντο πολέμου, IV. 129. extr. N. ubi quidem mireris verbum ἐφίεοντο formā Passivā vel Mediā positum; nisi forsā (id quod res esse videtur) constructio orationis in hunc modum fuerit intelligenda, οἱ Πέρσαι ἐφίεοντο ταῦτα ἐπὶ σμικρόν τι τοῦ πολέμου, ut verbum ἐφίεοντο eā notione accipiat, quam supra (num. 2.) exposui: Et his quidem rebus Persæ nonnihil commodi ad belli fortunam percipiebant.*

7) Passiv. φέρεται, scil. ὁ λόγος, Fertur, Circumsfertur fama, Ferunt, Ajunt. τοιοῦδε φέρεται πρῆγμα γίνεσθαι, VIII. 104. m.

8) Rursus Passiv. φέρεσθαι, Cum impetu ferri. ὥς τις τοὺς Ἀθηναίους διαφύγειν, φερόμενοι ἐσπίπτον εἰς τοὺς Αἰγινήτας, Cum impetu delati (*id est*, Dum sese proripiunt et fugam accelerant, aut, ut commode Valla, Eodem cursu) incidebant in Aeginetas, VIII. 91. extr. φερόμενοι (Ingenti impetu) ἐσπίπτον αἰεῖς

εἰς τοὺς Πέρσας, IX. 102. m. *Et quemadmodum sequiores scriptores Participium Activum φέρων eādē notione usurparunt, sic eis etiam Noster praeiit, VIII. 87. m. ubi de Artemisiā loquens, αὐτ. φέρουσα (Impetu capto, Cum impetu) ἐπέβαλε νηὶ Φιλίῃ. Vide ibi Not. et conf. Hermann. ad Viger. Adnot. 228.*

Φερέοικος, Domo portatili utens. Φερέοικοι ἰόντες, τοῖσι οἰκήματα ἢ ἐπὶ ζεύγεων, IV. 46. f.

Φερνὴ, ἢ, Dos. πορνεύονται συλλέγυσθαι σφίσι Φερνάς, I. 93. f.

Φεύγειν, Fugam capessere; passim. Tum, Effugere, Evadere.

ἐκ κακῶν μεγάλων πεφευγότας, I. 65. a. οὐδὲμὴ πόλις πέφυγε δουλεσυνῇ πρὸς Ἰπποκράτους, VII. 154. f. Cum Infinitivo constructum significat Aversari, Abhorre, Refugere. ξυνικοίσι νομαίοισι χρᾶσθαι αἰνῶς Φεύγουσι, IV. 76. a. Φεύγειν ὑπὸ τινος, Fugari, In exilium pelli ab aliquo. ὁρῶντες τοὺς ὁμῶνους Φεύγοντας ὑπὸ Σκυθίων, IV. 125. m. ἐκ Νάξου ἔφυγον ὑπὸ δήμῳ, V. 30. a. Φεύγειν αἰτίαν τινὰ apud Nostrum non intelligitur, ut vulgo graece dicitur aliquis δίκην Φεύγειν, Culpam sustinere, Accusari; sed Ob aliquam culpam Exulare, Fugā se proripere. Φεύγοντα τὸν Ἐπιάλτην ταύτην τὴν αἰτίαν οἶδαμεν, VII. 214. f. coll. 213. m.

Φήμη et Φῆμις, ἢ, Omen. βλαδὺς ἐξέπλησε τοῦ ὄνιρου τὴν Φήμην, I. 43. f. N. ubi τὴν Φῆμιν praeferunt nonnulli. πρὸς ταύτην τὴν Φήμην, (unus cod. Arch. Φῆμιν) III. 153. f. pro quo est

τίρας *ibid.* a. ἐπιτελείτο τῷ Κλειομένει ἢ Φήμῃ, (sic libri omnes) V. 72. m. et ibi quidem ἢ Φήμῃ, de quā agitur, erat Oratio dura, quā Cleomenem compellavit Antistes templi; itaque, quae hic Φήμῃ, eadem paulo post *ibid.* κλειδῶν dicitur.

Φήτην, vide Φρήτην.

Φθάνειν et Φθάναι, Antevertere, Prævenire, Occupare, Prius (Citius) aliquid facere aut pati, Nimis properare. Cum Accusativo ejus quem alter antevertit. Φθασας ὁ Ἀθηναίων ἄγγελος τὸν Λακκιδαιμονίων, ἀμυλῖστο τοῖσδε, VII. 161. a. οἱ δ' ἔφθησαν τὸν χειμῶνα, VII. 188. m. f. Cum eodem Accusativo personae, simulque cum Participio verbi activi aut passivi, quo significatur id quod aliquis Prior agit, aut Prius patitur. Βουλομένοι Φθῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἀπικόμενοι εἰς τὸ ἄστυ, VI. 115. Interdum non adest Accusativus personae, sed res ea quae Occupatur ab eo qui prius agit aut patitur, indicatur verbis proxime sequentibus, a particula ἢ vel ἀλλὰ incipientibus. ἔφθησαν ἐπὶ τοὺς πύργους ἀναβαίντες πρὶν ἢ etc. IX. 70. a. ὁ δὲ Φθάνει τόξα κατελόμενος, III. 78. a. Φθαίητε γὰρ ἂν πολέαις ἐξανδραποδισθέντες ἢ τινα πυδίσθαι ημῶν, VI. 108. a. m. οὐκ ἄλλος Φθᾶς ἐμεῦ κατηγορὸς ἔσται, ἀλλὰ σφίας αὐτὸς ἐγὼ κατιρέω, Non alius occupaturus est accusare me, sed ego ipse vos denunciabo; Non prius alius me accusabit, quam ego vos denunciavero, III.

71. f. Ubi nec Accusativus personae adest, nec discrete res indicatur, quae ad Comparativum Prius aut Citius (cujus notio in verbo Φθάνειν inest) refertur, ibi Φθάνειν simpliciter significat Nimis cito aliquid facere, Nimis properare. οὐκ ἂν Φθαίνοιτε τὴν ταχίστην ἐπίσταντα ἀπαλασσομένοι, Si quam primum abieritis, non nimis cito abieritis, non nimis properaveritis; id est, Nullā interpositā morā, E vestigio, hinc abire maturate! VII. 162. Mihi, constructionem praesertim hujus verbi cum Accusativo cogitanti, subtilior quam oerrior semper visa est Hermannii ratio, propriam hujus verbi vim in Cessando, Desinendo, inesse contententis.

Olim ἐκδιόοντα Φθᾶς editum legebatur IX. 107. m. ubi ἐκδιόοντα φρασθεῖς scripti libri omnes dederunt. Vide Var. Lect. et Not.

Φθίγγισθαι, Sonum, Vocem edere. οἶον ἐφθίγγετο ἱππος, VII. 103. a. θεῖον τὸ φθγγόμενον, VIII. 65. a. m. Etiam de Hinnitu equorum. ὅτι οὗτος ἱππος πρῶτος φθίγγεται, III. 84. f. 85. a.

Φθεῖρ, ῥός, ὁ, Pediculus. τοὺς Φθεῖρας ἐπὶ τὴν λάβωσι, IV. 168. m. ὅσους ἔλαβον τῶν Φθειρῶν, Vit. Hom. 35. f.

Φθειρίζεσθαι, Pediculos venari, Vit. Hom. 35. f.

Φθειροτραγίσαι, Pediculis vesci. IV. 109. a. N. ubi nonnulli Φθειροτραγίσουσι pro Φθειροτραγίζουσι, formā Activā, notiois

oero Passivā vel Neutrali, Languescere, Elanguescere. Sic Bos Apis, a Cambyse sauciatus, εφθινε ἐν τῷ ἱερῷ κατακείμενος, III. 29. f.

Passiv. φθίμενος, Mortuus. πενθήσει βασιλῇ φθίμενον, VII. 220. f. in Orac.

φθονέειν, Invidere. Cum Dativo. φθονέει εὐ πρήσσοντι, VII. 236. a. 237. a. Cum Accus. rei cuius causā quis invidet alijs, subintellecto Dativo personae. τοῦ εὐτυχέειν φθορεύουσι, (nempe ἄλλους, aut τῷ εὐ πρήσσοντι) VII. 236. a. m. Cum Infinitivo. εφθόνησαν (οἱ θεοὶ) ἄνδρα ἓνα τῆς τε Ἀσίης καὶ τῆς Εὐρώπης βασιλεύσαι, VIII. 109. m. Ubi Deo tribuitur τὸ φθονέειν, significat, Odisse, Indignari, Irasci. ἐπισὶν ὅφιν ὁ θεὸς φθονήσας φόβον ἐμβάλη ἢ βροντὴν, VII. 10, 5. Conf. τὸ Θυῖον, et Not. ad III. 40.

φθονερός, ἢ, ὄν, Invidus, Odio habens. (Sic Ἐπιφθονερός, quod vide, Odiosus, et Ἐπιφθονέειν, Odisse) τὸ θεῖον πᾶν ἐστὶ φθονερόν, I. 32. a. N. ἐμοὶ αἱ σαὶ μεγάλαὶ εὐτυχίαι οὐκ ἀρίσκουσι, τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ ὡς ἐστὶ φθονερόν, III. 40. m. N. ὁ θεός, γλυκὺν γένεας τὸν αἰῶνα, φθονερός ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται, VII. 46. f. Quibus ex locis quum inter se collatis, tum adhibitis duobus alijs VII. 10, 5. et IV. 205. b. intelligitur sententiam Herodoti hancce fuisse: Deus, fortunæ dispensator, eorum felicitati, qui donis fortunæ abutuntur aut eis insolenter superbiunt, quasi Invidet,

nempe Indignos istā felicitate judicans Odit illos, eripitque eis Dona olim collata, atque etiam, si ita res fert, alijs pœnis eosdem adfacit.

φθόνος, ὁ, Invidia. ταῦτα μὲν καὶ φθόνῳ ἂν εἴποιεν, IX. 71. f.

φθορῇ, ἡ, Pernicies, Exitium. φθορῇ τις θεήλατος, VII. 18. m.

Φιάλη, ἡ, Phiala, Vas potorium multo majorem amplitudinem quam profunditatem habens. vide III. 130. f. N. ubi idem Vas modo Φιάλη modo θήκη vocatur: Φιάλας χρυσέας τῆσι ἐώθεσαν σπένδειν, II. 151. a. Sic et Xerxes, VII. 54. a. Hercules gestabat ζωστήρα ἔχοντα ἐπ' ἀκρῆς τῆς συμβολῆς Φιάλην χρυσέην, IV. 10. a. Φιάλας ἐκ τῶν ζωστήρων φορέουσι Σκύθαι, IV. 10. f. Φιάλας τε καὶ ἄλλα ἐκπώματα, IX. 80. a.

Φιλέειν, Amare. ἐφιλέετο μάλιστα, V. 5. a. ubi perperam ἐφιλέτο olim edebatur. Frequenter, ut apud Latinos, pro Consuesse, Solere. αἴρη ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλεῖ πνέειν, II. 27. expt. ἔχθρα ἰσχυρὰ φιλεῖ ἐγγίνεσθαι, III. 82. m. Φιλεῖ προσημαίνειν εὐτ' ἂν etc. VI. 27. a. ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλεῖ γίνεσθαι, VII. 9. expt. Φιλεῖ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολοῦειν, VII. 10, 5. ἐκ τῶν ζημίαι μεγάλας φιλοῦσι γίνεσθαι, VII. 10, 6. τοῖσι -- φιλεῖ γίνεσθαι τὰ κίεδια, VII. 50, 1. f. οὐκ εἶδα -- φιλεῖ ἱπανέγειν τὸν θυμὸν, VII. 160. a. οἶα φιλεῖ γίνεσθαι ἐν πολέμῳ, VIII. 128. m. Φιλεῖται ἐκ τῶν μαλακῶν χα-

ρον μαλακούς ἀνδρας γίνεσθαι ,
IX. 122. f. *Conf.* Θείλιν.

Φιλίη , ἡ , Amicitia , Societas.
ἐπιεικῶτων Ἀρταξέρξεα περὶ Φι-
λίας , VII. 152. a.

Φίλος , ἡ , ον , Amicus. προϊχων
(sive, *divisis oculibus* , πρὸ ἔχων)
τῶν Ἀθηναίων οὐ Φιλίας γνώ-
μης , IX. 4. m. N. ἔχοντα φι-
λίους λόγους , VII. 163. f. ἔλγε
φιλίους λόγους , VIII. 106. a.
οὐδεμίην πόλιν Ἀργεὺς Φιλωτέρην ,
VII. 151. extr.

Φιλοδέσποτα ἀνδράποδα καὶ ἄδρηστα ,
Mancipia heris amore dedita ,
IV. 142. f.

Φίλος , *Subst.* Amicus , Socius.
Adject. Φίλος , ἡ , ον , Gratus ,
Jueundus. εἴ οἱ φίλον εἴη seq.
Infinit. An ei gratum esset fu-
turum , An ei placitum es-
set , IV. 97. a. I. 108. extr.
Φίλα ποιεῖσθαι τινι , Gratum fa-
cere alicui , Benigne aliquem
excipere. Φίλα τοῖσι Ἴωσι ποιεῖ-
ται , II. 152. f. φίλα βουλόμε-
νος ποιεῖσθαι τῇσι πόλεσι , V.
37. f. οὐ φίλα τοι εἶρω , Pa-
rum grata tibi dicam , VII.
104. a.

Φιλοσοφείειν , Sapientiae (Scientia-
rum , Cognoscendae rerum na-
turae) studio duci. Sic Solon
φιλοσοφῶν γῆν πολλὴν θεωρίας
εἵνεκεν ἐπεληλυθεῖ , I. 30. m.

Φιλότης , ἡ , Amicitia. κατ' ἡλι-
κίην καὶ φιλοτήτα συγγίνεσθαι ,
I. 172. b.

Φιλοτιμία , ἡ , *gravi in otio poni-
tur apud Nostrum , et non tam
Ambitio videtur intelligi , ut
Gronov. reddidit , quam Ob-
stinatio et Pervicacia , ut Val-*

la. Φιλοτιμία πτῆμα σίμιν , III.
53. m.

Φιλοψυχία , ἡ , Vitae amor , Con-
servandae vitae cupiditas , IV.
29. b. *Conf.* Ἀταμίεια , m. 3.

Φλύρη , ἡ , Tilia arbor. Φλύρη
Φλοιφ ματιεύονται , IV. 67. f.

Φλύρος , ἡ , ον , jonice i. q. ζε-
λος ; (cum quo passim repe-
tatur a librariis ,) Vilis , Exige-
menti , Debilis , Malus τε
ἐνυπνίου ἀποσκευαστος εἰς Φλυ-
ρον , (al. Φαῦλον ,) I. 120. est
N. ubi εἰς Φλαῦρον ἀποσκευ-
idem valet ac εἰς ἀσθενίς ἔρε-
ται , et παρὰ σμικρὸν περὶ
ibid. m. τῆς στρατίας τὸ Φλυ-
ρότατον , I. 207. extr. idem αἰ
τὸ ἀχρεῖον , I. 211. a. οὐκ
οὐ Φλαυρότερης , (nonnulli Φυ-
λοτέρης ,) I. 99. f. χείρην καὶ
ἐλάσσονα οὐδὲ Φλαυρότερην , (ρῶ-
ci Φαυλοτ.) VII. 8 , 1. f. ἐ-
σαν τὸ εἶδος Φλαύρην , Cum es-
set adspectu turpis , VI. 61. a.
αἰσχίστην dixerat ibid. παρὰ
ante. *Conf.* Φαῦλος.

Φλαύρος ἔχειν , Male se haben.
III. 129. f. ubi nūl oarip
libri ; sic et VI. 135. a. Si

Φλαύρος ἔχειν τὴν τέχνην , Arte
male callere , Male tenere , III.
130. a. m. Φλαύρος ἀκροῦσι ,

Male audire , VII. 10 , 7. a.
Φλαύρος πρὸς τῷ στόματι , Ma-
ri re male gesta , VI. 94. a.

Φλέγμα (τὸ) καταρρέειν ἐκ τοῦ
κεφαλῆς , Pituita e capite de-
fluens , IV. 187. m.

[Φλεῦνιν et Φλύνιν , οἶδε Περιφλεῦνιν .
Φλέψ , ἡ , Vena. καίτοι
τὰς ἐν τῇσι κορυφαῖσι φλέβας ,
IV. 187. m. τὰς φλέβας συ-
πλασθαι , IV. 2. m.

Φλαῖνος, η, ον, Ex phleo con-
fectus. Φαίευσσι ἐσθῆτα Φλαῖνην,
III. 98. f. ubi vide quae in
Var. Lect. notavimus. Conf.
μοχ Φλούς.

Φλοιός, Libor (Cortex interior et
mollior) arboris. Φιλύρης Φλοιῷ
μαντεύονται, IV. 67. f. τῶν δει-
δρίων τὸν Φλοιὸν περιλείποντες,
VIII. 115. m.

Φλοῦς, ἰ, Phleos, *planta aqua-
tilis quae alias Φλίωκ. ἵπταν ἐκ
τοῦ ποταμοῦ Φλοῦν ἀμῆσται*,
III. 98. f. N. Conf. Φλοῖνος.

Φλυηρείν, (jon. pro Φλυαρεῖν.) Nu-
gari. πολλά Φλυηρείς, VII. 103.
extr. 104. f.

Φοβείν, Terrere, Timorem in-
cutere. Φοβέοντων (jon. pro Φο-
βείτωσαν, Terreant) τοὺς Λακκι-
δαίμονιους, VII. 235. m.

Φοβέσθαι, Timere, Metuere.
ἦν (αἰχμὴν) σὺ Φοβίαι, per
syncop. pro Φοβίαι, comm. Φο-
βίη; Metuis, I. 39. b. Sic
Imperat. Φοβίε, pro Φοβίεο,
(comm. Φοβίεο, Φοβού.) Time,
VII. 52. f. ἀλύκταξον οἷα ἐν
ἐλίγῳ χώρῳ πιφοβημένοι, IX. 70.
f. N. interpretantur Erant stu-
pefacti quippe in exiguum
locum Exterriti; mihi vero h.
I. πιφοβημένοι potius Homericō
more significare Fugati, Fugā
compulsi, videbatur. Conf.
Φόβος.

Φοβερός, ἡ, ὄν, Terribilis. χρη-
στήρια φοβερά καὶ ἐς δέσμα βα-
λόντα, VII. 139. f.

Φόβος, ὁ, non solum Metus,
Terror: ul, ἀκούοντες γὰρ ταῖς ἐς
φόβον κατιστίατο, VIII. 12. m.
Φόβος αὐτοῖσι ἐνπιπτῶναι, VIII.
37. f. sed et ex prisca sermonis

usu Fuga potest intelligi IX.
69. a. ubi οἱ μὲν δὴ (Ἕλληνες)
νικῶντες εἰποντο, τοὺς Ξερξίῳ διω-
κοντίς τε καὶ Φοιεύοντίς· ἐν δὲ
τούτῳ τῷ γινόμενῳ φόβῳ ἀγγέλ-
λεται τοῖσι ἄλλοις Ἕλλησι etc.
Possis reddere, Inter hunc fu-
gae et caedis tumultum.

Φοιβόλαμπτος, Phœbi numine
correptus. ἴφη ἀπικέσθαι ἐς
Ἰσσηδόνας Φοιβόλαμπτος γινόμε-
νος, Phœbi instinctu ad Isse-
donas ait se pervenisse, IV.
13. a.

Φοινίκιος, η, ον, Puniceus, Pur-
pureus, I. 98. f. II. 132. a.
VII. 76. b. IX. 22. m.

Φοινικῖός, η, ον, Palmeus. οἶνος
Φοινικῖός, Vinum palmeum,
II. 86. m. Φοινικίου οἴνου κάδος,
III. 20. m. βίκους Φοινικίου κα-
τάγρυσσι οἴνου πλείους, L. 194. m.
conf. I. 193. f. ἐσθῆς Φοι-
νική, quā usi perhibentur mi-
nuti homines Africam habitan-
tes, est Palmaea vestis, e pal-
mæ foliis confecta, IV. 43.
m. f. ubi conf. quae Larcherus
monuit.

Φοινικίος, ἡ, ὄν, Phœnicicus,
Ad Phœnices pertinens. μέγα-
λα τὰ Φοινικία, VI. 47. a. N.
ubi alii Φοινικά.

Φοῖνιξ, ικος, ὁ, 1) Natione Phœ-
nix, Phœniciae incolæ, Pœnus.
ἐπὶ τοῦ Θάσου τούτου, τοῦ Φοί-
νικος, VI. 47. a. N. Conf. In-
dic. Rer. et Pers. v. Phœnices.

2) Cithara Punica. τῶν γὰρ
κίθρα ταῖσι Φοῖνιξ οἱ πῆχαις ποι-
εῦνται, IV. 192. a.

3) ὁ Φοῖνιξ ἔρσην, et η Φοῖνιξ
βαλανθόρος, Palma arbor, I.
193. f. Φοῖνικες συχνοί, II. 156.

m. Sed Palma frugifera etiam masculino genere ὁ φοῖνιξ vocatur. Sic Φοίνικες ἑντες καρποφόροι, IV. 172. a. 183. a. ὁπωρίζειν τοὺς Φοίνικας, Palmarum fructus (palmulas) colligere, I. 172. a. et 182. a. (quasi dicas Palmas arbores vindemiare aut fructibus exuere: nam Φοίνικες non sunt Palmulæ, sed Palmæ arbores: ipsa Palmula græce ἡ τοῦ φοίνικος βάλανος, aut ὁ καρπὸς ὁ τοῦ φοίνικος vocatur, ut I. 193. f. et alibi.)

4) Φοῖνιξ, Phoenix, fabulosa avis, II. 73.

Φοινίσσειν, Rubefacere, Rubro tingere. αἵματι ὁ Ἄρης πόντον φοινίξει, VIII. 77. in Orac.

Φοιτᾶν, et frequentius apud Nostrum Φοιτεῖν, 1) Itare, Venitare, Frequentare. εἰς πολέμους καὶ εἰς ἄγρας Φοιτούντες, I. 37. m. εἰς ἀγορὴν Φοιτούντα, ibid. οἱ ἵπποι Φοιτούντες, I. 78. a. ἄσμινοι ἐΦοίτεον παρ' αὐτόν, I. 96. extr. φοιτοῦσι, III. 69. f. φοιτοῦσα ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ βασιλέως, III. 119. a. m. παρατὸν ἐωυτῆς ἄνδρα μῦθον πεφοίσηκε, II. 111. m. N. αἱ τῶν Σκυθῶν γυναῖκες ἐΦοίτεον παρὰ τοὺς δούλους, IV. 1. extr. (conf. Ἐπιφοιτ. et Καταφοιτ.) τῶν εἰς τὰ χρηστήρια φοιτούντων, simpliciter, Qui oracula Adierunt, Convenerunt, VI. 125. a. ubi paulo ante de eadem re, τοῖσι ἀπικνευμένοισι ἐπὶ τὸ χρηστήριον.

2) Φοιτᾶν dicitur etiam Tributum quod Redit in ærarium, τὰ δὲ -- Δαρτῶ ἐΦοίτα, III. 90. extr. τάλαντον ἀργυρίου Ἀλεξάν-

δρῳ ἡμέρας ἐκάστης ἐΦοίτα, V. 17. b. Similiter de Frumento. σῖτος σφίσι πολλὰς ἐΦοίτα ἐκ τῆς Ἀσίας, VII. 23. extr.

Φονεύειν, Interficere. ἐΦόνευσ ἀλλεμέρους, I. 211. m. et πολλὰς αὐτῶν ἐΦόνευσαν, ibid. f. τῶς ἰκέτας ἐΦόνευσον, VIII. 53. f.

Φονεύς, ὁ, Homicida, I. 45. a. Φοῖν, ἡ, ἰ. q. φόρος, Cædes. ἔν ἐν τῇσι Φοῖνῃσι ἰόντας, Adhuc in cædibus occupatos, IX. 76. a.

Φόινς, ὁ, Cædes. φόρος Ἑλληνικῆς μέγιστος, Cædes Græcanica (i. e. Græcorum) maxima, VII. 170. m.

Φορβή, ἡ, Cibus. καρποὺς εἰς Φορβὴν κατατίθεσθαι, I. 202. a. πληρωθέντες Φορβῆς καὶ οἶνου, I. 211. b. πολλὴν Φορβὴν (Cibaria multa) φερόμενοι παρευόμεθα, VII. 50. extr. ὅσα σφίς εἰς Φορβὴν ἱκανὰ ἦν, IV. 122. b. αὐδὲν ἔτι Φορβῆς ἐνὶ ἐν τῷ τείχεϊ, VII. 107. m. τὰ εἰς Φορβὴν κατασόμενα, VII. 119. m.

Φερεῖν, idem fere ac Φέρειν, Ferre, Gestare. σκυτίην ἐσθῆτα Φερίσσι, I. 71. m. II. 37. a. IV. 106. et alibi. ἄνθρωποι οὐχ ἔχοντες οὐκ ἔχοντες τὰς ἀσπίδας, I. 171. m. In eadem phrasi habes κομίζειν, Φέρειν, et Φορέειν, II. 73. m. ἰσχυράς (ἀσθενεστέρους) Φορέει τὰς κεφαλὰς, Robusta (Debiliora) habere capita, III. 12. f.

Φορμός, ὁ, Corbis. φορμοὶ ψάμμου πληρεῖς, VIII. 71. f.

Φόρος, ὁ, Tributum. φόρου ἀπαγωγὴ, Tributi pensio, I. 6. m. 27. a. παρέδοσαν σφίτας καὶ φόρον ἐτάξαντο, III. 13. m. IV. 169. f.

Φορτηγέειν, Onera transportare. τὰ πλοῖα τοῖσι φορτηγίοις, II. 96. a.

Φορτίον, τὸ, et praesertim Plural. τὰ Φορτία, Onus, Merces quas circumvehunt mercatores, I. 1. a. et f. Φορτίων πλεσαντες τὸ πλοῖον, II. 194. m. μίγιστα ἐκ Φορτίων ἐκέρθησαν, IV. 152. m. ἀντὶ τῶν Φορτίων χρυσὸν τιθέναι, IV. 196. m. et f.

Φόρτος, ὁ, i. q. τὸ Φορτίον. διατίθισθαι τὸν Φόρτον, I. 1. m.

Φράγμα, τὸ, i. q. ὁ Φραγμός, Septum, Vallum, Munitio. τοῦ Φραγματός προδιδάκτος, VIII. 52. b.

Φραγμός, ὁ, Septum. Φραγμὸν παρείρυσαν ἔνθεν καὶ ἐνθεν, VII. 36. f. ubi de Ponte super Hellespontum jacto. (Conf. Παεῖρυσιν.) Alibi de Ligneâ munitione vel Vallo quo olim munita fuerat arx Athenarum, VII. 142. m. conf. Φράσσειν et Φράγμα.

Φράδμων, ὁ, ἡ, Prudens, Intelligent. τότε δι' Φράδμονος ἀνδρός, III. 57. f. in Orac.

Φράζειν, Dicere, Indicare. οὐκ ἔχω φράσαι, V. 66. a. et alibi. ταῦτα πρῶτα φράσω, V. 65. f. ἱφραζὶ οὐδενί, III. 133. m. ἱφρασσιν οὐδέν τοῖσι ἀγγέλοις, IX. 10. a. ἱφρασί εἰ τὴν αἵτρα- πόν, Indicavit et exposuit ei semitam, VII. 213. a. Φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, - - τῇ δὲ χειρὶ ἱφραζὶ εἰς τὴν ὑστεραίην ἰλδοῖν εἰς ταῦτο, Quia verbis non potuit, manu ei Significavit, IV. 113. m. Φράζει αὐτοῖς πάντα τὰ παρόντα πηγήματα, VI. 100. f.

Passivum et Medium, Φρά- ζισθαι, Animadvertere, Ob- servare; quasi dicas Sibi dicere. ἱφράσθη καὶ εἰς θυμὸν ἐβάλετο, I. 84. f. φράσσασθαι ξύλινον λόχον, III. 57. extr. in Orac. ἄλλω οὐκ ἱφραζέτο ἔργῳ δυνατόν εἶναι, Cogitavit, Intellexit; quasi Sibi ipse dixit, aliâ ratione fieri non posse, III. 154. m. φρασθεὶς εἰρήξια δακρυ- σαντα, VII. 46. a. Similiter V. 92, 3. m. IX. 19. f. et IX. 107. f. ubi nonnulli φθὰς pro φρασθεὶς.

Φράσσειν, Septum circumdare, Munire, Dense jungere. φράξαν- τες τὰ γέβρα, Constipantes, Dense jungentes scuta ex vimine confecta, Valla ex cratibus facta, IX. 61. f. N. nempe idem est quod explicatius alibi ait συνιφόρησαν τὰ γέβρα ἔρκος εἶναι σφι, IX. 99. extr. Haud absimili ratione, nonnihil diversâ tamen notione, Poëta dixerat, φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει, Iliad. v. 130.

Medium. ἀναβάντες δὲ (ἐπὶ τοὺς πύργους), ἱφράξαντο ὡς ἠδυνάτο ἄριστα τὸ τεῖχος, IX. 70. (al. 69.) a. ubi Valla, Præstruunt murum; similiter Larch. sed nullâ ratione habitâ oerborum ἀναβάντες δὲ, eo hâterent de fortifier la muraille; mihi h. l. φράσσασθαι τὸ τεῖχος significare videbatur Protegere, Defendere murum; nempe ut Ipsi propugnatores quasi φραγμός essent, quo murus defenderetur.

Passivum. ἡ ἀκρόπολις τὸ πά- λαι τῶν Ἀθηνίων ῥηχῶ ἐπεφραζετο,

Circumdاتا, Munita fuerat, IX. 142. *m.* περιφραγμένῃ, V. 34. *m.* sunt Muniti, Muro protecti.

Φράταρες, οἱ, Tribules, Vit. Hom.

29. *m.* et f. 31. f. *Conf.* Φρήτην.

Φρέαρ, ὅς, τὸ, Puteus. Φρέαρ τριφασίας παρέχον ἰδέας, VI. 119. *m.* τοὺς κηρυκας εἰς τὸ Φρέαρ ἰσβαλόντες, VII. 133. *m.*

Φρήνης, ὁ, ἡ, Mentis compos, Sanæ mentis. ἰμάνη, ἰὼν οὐδὲ πρότερον Φρήνης, III. 30. *a.* ἰμμανὲς ἰὼν καὶ οὐ Φρήνης, III. 25. *a.* V. 42. *a.* ἀνδρα οὐ Φρήνηρα, III. 35. f. IX. 55. f.

Φρενοβλαβής, ὁ, ἡ, Mente captus. οὐ γὰρ οὕτω Φρενοβλαβής πν, ὥστε etc. II. 120. *a.*

Φρήν, πὺς, ἡ, Mens, Animus. ἐν Φρήνι λαβόντες τὸν λόγον, Animo mandantes dicta, et secum de eis deliberantes, IX. 10. *a.*

Plural. αἱ Φρήνες, Prudentia, Animi vire. τῷ σώματι συναυξήσονται καὶ αἱ Φρήνες, III. 134. *m.* Φρήνῳ εἰς τὰ ἰμμαντοῦ πρῶτα οὐκω ἀνήκω, VII. 13. *m.*

Φρήτην, ἡ, (*comm.* Φράτρα.) Familia, Tribus. ἐν τοῖσι καὶ Ἀχαιμενίδασι εἰσι Φρήτην, I. 125. f. Tribulium societas vel consesus. ἐπεὶ δὲ ἦλθιν εἰς τὴν Φρήτην, Vit. Hom. 31. *a.*

Φρίγην et Φρίθσιν, *Fut.* Φρίξιν, 1) Horrescere, Cum horrore reformidare. 2) *i. q.* Φρίγην Torrere, Frigere, unde Frixæ carnes. γυναικίς ἱετμοῖσι Φρίξουσι, VIII. 96. *extr. ibique Var. Lect. et Not.* ubi φρύξουσι corrigunt nonnulli.

Φρίκη, ἡ, Horror, Subitus ter-

ror. πρὸς αὐτὸν Φρίκης αὐτὸν ἐπιδύσας, VI. 134. f.

Φριμάσσεσθαι, *i. q.* Φρυάσσεσθαι, Fremere, Infremere. τοῖ δ' (ἵπποι) αἰσθόμενοι, Φριμάσσεσθαι καὶ χριμετίσαι, III. 87. *extr. N.*

Φρονεῖν, Sapere, Sentire. Croesus tentabat oracula, cupidus scire ὅ τι Φρονεῖεν, Quidnam saperent; nempe εἰ Φρονεῖεν τὴν ἀληθείαν, Nosset-ne verum, I. 46. *m.* ἐπὶ τοσούτῃ καὶ Φρονεῖω, In tantum (Hactenus) certo sapio, VI. 97. *m.* τωσὶ, (κατὰ τωσὶ, αὐτὰ τὰ αὐτὰ) Φρονεῖεν, Idem (Eadem) sentire, Concordes esse, I. 60. *a.* V. 3. *a.* N. 72. *m.* τὰ ἀμείνω Φρονεῖεν, Meliora sentire, Meliorum partium esse, VII. 145. *a.* 172. *a.* ἄλλα Φρονεῖεν καὶ ἄλλα λέγειν, IX. 54.

Φρόνημα, τὸ, Animi sensus, Sententia, Animus, Voluntas, Institutum. ἐπὶ τι ἐξεμείδεται τὸ ἡμέτερον Φρόνημα σαφῶς ὅτι οὐδαμῶς προδῶσμεν τὴν Ἑλλάδα, IX. 7, 2. *a.* ἐξεπιστάμενοι τῷ Ἀθηναίων τὸ Φρόνημα, etc. etc. Quo pacto animati sint Athenienses, nempe quod etc. VIII. 144. *a.* Sic et in *Plurali.* ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων Φρονήματα, Morem, Ingenium Lacedæmoniorum, IX. 54. *S. milititer*, ἰφθάρη οὐκ ἀξίας τῷ ἰωντοῦ Φρονημάτων, III. 125. *a.* haud incommode reddi poterat, Morte indignâ Ingenio ipsius; sed, subtilius si spectes, τὰ Φρονήματα ibi dixerit Herodotus Consilia quæ ille animo egerat. Sic quidem haud multo ante scribentem Polycrati in-

duxerat Ornetem, πυνθάνομαι ἐπιβουλεύειν σε πρήμασι μεγάλοις, καὶ χρήματά τοι οὐκ εἶναι κατὰ τὰ φρονήματα, III. 122. *m. f.*

Φροντίζειν, 1) *Curare*, Cum *cura* cogitare. Cum *Accusat.* τουτο ἐφροντίζον, ὅπως *etc.* VII. 8, 1. *m. et max* Φροντίζον δι' ἐνέρισκω, *ibid. f.* τὰ τις ἡμέρης Φροντίζει, *Quæ quis interdiu Cogitat, Curat*, VII. 16, 2. *b.* 2) *Solicitum esse.* Cum πρὶ *Praepos.* σφίον αὐτίων πρὶ ἐφροντίζον, VIII. 36. *m. Et omissâ præpositione.* οὔτε ἀνχμοῦ Φροντίζουσα οὐδὲν, *Nec siccitatis causâ sollicita est illa terra; Siccitatem non Timet*, IV. 198. *a.*

Φροντὶς, ἰδὲς, ἢ, *Cura, Sollicitudo.* οὐ Φροντὶς Ἰπποκλείδῃ, VI. 129. *f. N.* ἦσαν ἐν Φροντίδι ἀλλήλων πρὶ, I. 111. *a.* ὡς δέ μοι ἐν Φροντίδι ἐγένετο (τὸ πρήγμα), II. 104. *a.* *Subinde* Φροντὶς *simpliciter* Cogitatio *intelligitur.* ἀπὸ ἀπὸ τῆς Φροντίδος πρὶ τῆς βασιλείης, *Longe remotus erat a Cogitatione de regno adipiscendo*, VII. 205. *a.*

Φρουρεῖν, *Custodire.* ἢ θάλασσα ὑπ' Ἀθηναίων Φρουρομένη, VII. 203. *a.*

Φρουρὴ, ἢ, *Custodia, Præsidium.* Περσέων Φρουρὴ ἐν τῷ τείχεϊ κατεστήκει ὑπὸ Δαρίου, VII. 59. *a.* Φρύγαντα, τὰ, *Sarmenta.* Φρύγαντων Φακελοι, IV. 62. *a.* ὁ οἶκος τῶν Φρυγῶνων, *ibid. f.*

Φρύγαν, *vide* Φρίγαν.

Φυγὰς, ἄδης, ὁ, *Exul*, VIII. 65. *a.*

Φυγὴ, ἢ, *Fuga, Exilium.* Φυγὴν

ἐπιβαλὼν ἐαυτῷ ἐκ Λακιδάιμονος, VIII. 3. *a.*

Φύειν, *Gignere, Producere.* καρπὸν θωυμαστον Φύειν, IX. 122. *f.* γλῶσσαν (ὁ κροκόδειλος) μόνον θηρίων οὐκ ἐφύει, *Non genuit linguam, Non nata ei est lingua, Naturâ linguam non habet*, II. 68. *m. N.* δόξαν φύσας, *Famam nactus*, V. 91. *m. f. N. conf.* Δόξα.

Passiv. ἐν τοῖσι (κῆποισι) Φύεται ἰσάα, VIII. 138. *f. Sic Aor. sec. et Praet. Actio.* ἐκ τῶν αἰδολίων Φῦναι ἄμπειλον, I. 180. *a.* (*cf.* Φῦμα.) ἐμπιφυκασι ἐν αὐτῇ Φάινικας, II. 156. *a. m.* *Et* ὑπὸ Φηγῷ πεφυκαίῃ, II. 56. *m. intelligi potest* Sub fago ibi natâ; *nisi potius significatur* Sub verâ (vere nominatâ et naturali) fago. *Vide ibi Not.*

Φυλακὴ, ἢ, *Custodia.* Πακτύνην παραδιδάμενοι εἶχον ἐν Φυλακῇ, *Pactyen sibi traditum, in custodia tenebant*, I. 160. *f. V. 77. m. VIII. 23. a.* τὸν ἰσθμὸν εἶχον ἐν Φυλακῇ, VII. 207. *a.* VIII. 40. *f.* τὸν τῆς γλῶσσης χαρακτῆρα εἶχουσι ἐν Φυλακῇ, *Servant, Conservant, Tenent eandem sermonis formam. διωνῶς ἔσαν ἐν Φυλακῇσι, Studiosse custodias agebant et sibi cavebant*, III. 152. *b.* Φυλακὴν εἶχεν πρὶ τινι, *Custodire aliquem, Solicitum esse de aliquo*, I. 39. *a.* *Similiter* Φυλακὴν εἶχον εἰκὼς δυνάμειν σι διακλέψαι, *Solicite custodiens te et observans ecquâ ratione possim te in vitâ conservare*, I. 38. *b.*

Φύλακος, ου, ὁ, ἢ. *q. com.* Φύλαξ. τῇ οὐδεὶς ἐτίτακτο Φύλακος,

I. 84. a. m. καίτισιν ἐπὶ τῇσι
πύλῃσι φυλάκους, I. 89. f. Si-
militer II. 113. extr. 121, 3.
m. III. 4. m. f. frequenterque
et constanter alibi.

Φυλακτήριον, Castellum, aut certe
Statio custodiæ, V. 52. a.
et m.

Φυλάσσειν, 1) Custodire, In cu-
stodiâ habere. τὴν ἰωυτῶν (χώ-
ρην) ἐφύλασσον, VIII. 46. a.
ἀπικομένην δὲ ἐφύλασσε, I. 108.
a. 2) Observare. φυλάσσουνσι
τῷ ποβαΐνῳ, II. 82. f. φυλάξας
τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων, I. 49.
m. δέλην ὅψιν γενομένην φυ-
λάξαντες, VIII. 9. b. φυλάξασα
εἴρην βασιλῆϊον δαΐπνον προτιθέ-
μενον, (i. e. φυλάξ. τὴν ἡμέρην
ἐν ἣ etc.) IX. 110. a. et f.

Passivum. φυλασσομένους, III.
45. a. possis perinde Observa-
tos interpretari, et In custodiâ
habitos aut Retentos, ut red-
diderat Valla.

Medium. φυλάσσεισθαι et φυ-
λάξασθαι, Cavere. ταῦτα φυ-
λασσομένους, I. 108. m. ταῦτα
πρὸ πολλοῦ ἐφυλάξαντο, VII.
130. a.

Φυλὴ, ἡ, Tribus, V. 68 et 69.
Conf. Indic. Rer.

Φυλλὰς, ἄδος, ἡ, Folia arborum,
Foliorum congeries, Frondes.
φυλλάδα ἐπιβαλὼν, VIII. 24.
a. m. N.

Φύλλον, τὸ, Folium. τὰ φύλλα
καταδρέποντες κατῆσθιον, VIII.
115. m. ῥόδον ἔχον ἐξήκοντα
φύλλα, VIII. 138. m. f. φύλ-
λων ὑποκχυμένων ὑπὸ τοῖσι ποσί,
VII. 218. a.

Φῦμα, τὸ, Tumor. ἐπὶ τοῦ μα-
στοῦ ἴφου φῦμα, III. 133. a. N.

Φυσᾶν, Flare. οὐτῶσι ταῖσι τι-
μασι, IV. 2. a. et paulo post,
ἄλλαν φυσίεσσαν, et φλέβας φυ-
σιωμένας: alii φυσσ. geminalâ
literâ sibilante. Vide Var.
Lect. et Not.

Φυστήρ, ὁ, Fistula, nempe In-
strumentum sufflatorium. ἐν-
τὴν λαβῶσι φυστήρας (al. φυσση.)
ὁστεινοῦς, αὐλοῖσι προσεμφερετα-
τους, IV. 2. a.

Φυσίζος αἶα, Animantia pro-
pignens tellus, I. 67. m. f.
in Orac.

Φύσις, ἡ, Natura. τοῦτο φύσις
οὐκ ἔχει, formula Herodotea,
Hoc naturam non habet, id
est, Hoc per rerum naturam
fieri non potest. εἶνα εἶντα τοῖς
Ἡρακλεία κῶς φύσις ἔχει πολλὰς
μυριάδας φονεῦσαι, II. 45. f. ubi
Infinitivus τὸ φονεῦσαι sustinet
vicem Nominativ. Conf. voc.
Ἰδίη.

Φυτιῦειν, Gignere, Procreare li-
beros. τουτους φυτιῦσαι σθεας,
IV. 145. m.

Φῶκη, ἡ, Phoca. ἐσθῆτι χρᾶσθαι
φωκίων δέρμασι, I. 202. f.

Φωνεῖν, Sonum edere, Loqui.
κωφοῦ συνήμι καὶ οὐ φωνεῦντος
ἀκούω, I. 47. f. in Orac. Φω-
νίων μέγιστον, Validissimam
vocem habens, Vocalissimus,
IV. 141. a. VII. 117. m.

Φωνὴν εἶναι, Vocem edere, II. 2.
a. m. Φωνὴν ἰδίην εἶντες, IV. 23.
a. m. φαίνεσθαι τὴν Φωνὴν εἶναι
τὸν μυστικὸν ἱακχον, VIII. 65.
a. ὁ παῖς ἄφωτος -- ὑπὸ δέους
καὶ κακοῦ ἐρρηξί Φωνὴν, I. 85.
f. θέλων ἀκουσαι ἢν τινα Φωνὴν
ῥήξουσι πρώτην, II. 2. m. ubi
Φωνὴν etiam Sermonem, Lin-

guam, reddere posses, sicut
IV. 114. a. ubi τὴν Φωνὴν τῶν
γυναικῶν οἱ ἄνδρες οὐκ ἰδυνέατο
μαθεῖν. τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυ-
ναῖκες συνέλαβον. Et Φωνῇ νομί-
ζουσι σκυδικῇ, IV. 117. a. αὐ-
δάξασθαι Φωνῇ ἀνδρωπηγῇ, II.

55. a. χρησόμενος περὶ τῆς Φωνῆς,
IV. 155. f. conf. Ἰσχυρόφαντος.
Φῶρ, ἰωρός, ὁ, Fur. ἀπέλυσαν αὐ-
τον μὴ Φῶρα εἶναι, II. 174. b.
[Φῶσκειν, vide Διαφῶσκειν et Δια-
φάσκειν.]

X.

Χαίρειν, 1) Gaudere, Lætum esse :
quâ notione frequentat Herodo-
tus participium κεχαρηκώς, Læ-
tus. κεχαρηκέες ὀργάζουσιν, III.
29. f. III. 42. f. V. 1. f. VII.
13. extr. Et Aorist. Pass. ἰχά-
ρη τε καὶ ἥσθη, VII. 101. a.
2) Amare, Solere. τρόποις
τοιούτοις χρωμένοι χαίρουσι, VII.
236. a. N. 3) Valere. ἢ τι
ἰγύνετο ἄνθρωπος, εἴ τ' ἰστί δαι-
μων, χαίριτω, Valeat ille, IV.
96. b. N. Sic εἶαν χαίρειν, Va-
lere jubere, id est, Miasum
facere, i. q. περιορᾶν, IX. 41.
extr. N. 4) χαίροντα ὑπὸ τινος
ἀπαλλάσσειν, Lætum vel Sal-
vum discedere vel dimitti ab
aliquo, IX. 106. m.

Χαλκός, Durus, Severus homo.
ὣν τὸ ἀκαίαν Φυλάττων χαλκός,
I. 100. a.

Χαλινός, ὁ, Frenum, Habena,
Lorum quo regitur equus.
ἀνείρας αὐτῶν τὰ τε ὠτα καὶ τὰς
ῥίνας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου,
etc. III. 118. f. ἐκ τῶν χαλινῶν
τοῦ ἵππου ἐξάπτει αὐτό, IV.
64. m. τὰ περὶ τοὺς χαλινούς
χρυσῷ κοσμήονται, I. 215. f.

Χάλκειος, i. q. χάλκειος, Aeneus.
χάλκειοι ἄνδρες, II. 152. m.
χαλκίους θωρηκὰς περιβάλλουσι,
I. 215. f. χάλκειος Ποσειδῶν,
Aenea Neptuni statua, IX.
81. a. χάλκειον Δία ἀνέθηκεν,
ibid.

Χαλκίως, ἰός, ὁ, non solum Fa-
ber ærarius, sed et ferrarius,
I. 68. a. N. IV. 200. m.

Χαλκήϊον, τὸ, comm. χαλκήϊον,
1) Ahenum. ἐποίησαντο χαλ-
κήϊον, κρητῆρος τρόπον, IV. 152.
f. χαλκήϊον ἐξαπλήσιον τοῦ ἐπὶ
τῷ στόματι τοῦ Πόντου κρητῆρος,
etc. IV. 81. m. 2) Officina fabri
ærarii aut ferrarii, I. 68. a. N.

Χαλκόπυλος, η, ον, Aeneas por-
tas habens. ἰρὲν χαλκόπυλον,
I. 181. a.

Χαλκός, Aes. In Massagetarum
terra non reperitur Ferrum
nec Argentum, ὁ δὲ χαλκός
καὶ ὁ χρυσός ἄπλετος, I. 215.
extr. αὐτοῖν χαλκῷ χρεωνται Σαύ-
θαι, IV. 71. f. τοῖσι Αἰθίοφι
πάντων ὁ χαλκός σπανιώτατος
καὶ τιμιώτατος, III. 23. f. ἡ-
χιστε ὁ χαλκός τῆς ἀσπίδος, IV.
200. f. χαλκός χαλκῷ συμμίξε-

ται, αἵματι δ' Ἄρκι etc. VIII.
77. m. in Oruc.

Χαμάθην, *Adverb.* Humo, De humo. χαμάθην σποδοῦ λαβόντες, IV. 172. *extr.*

Χάμψαι, *Crocodili*, Aegyptiorum sermone, II. 69. *f.*

Χαράδρη, ἡ, Vorago, Fissura aut Excavatio terræ. IX. 102. a. *Hinc* Κρηχαράδρωμιν χάρη, Regio torrentibus excavata, II. 25. *f.* ὡς ἂν χαράδρωδιν ὁ χάρις, Quo voraginosus fieret locus, VII. 176. *f.*

Χαρακτήρ, ὁ, Typus, Forma. τὸν γλώσσης χαρακτήρα, I. 57. *f.* χαρακτήρες γλώσσης τίττοις, I. 142. *extr.* ὁ χαρακτήρ τοῦ προσώπου, I. 116. a.

Χαράσσειν, Incidere, Insculpere; item Acuere. *Hinc* Κρηχαράσμιος (i. q. ὀργισμένος) τοῖσι Ἀθηναίοις, Exasperatus, Iratus, VII. 1. a.

Χαρίζεσθαι τινι, verbo Medio, Gratum facere, Gratificari, I. 33. a. N. VI. 122. *f.* 130. a. *Sec. pers. Fut.* χαρῆ, jon. pro χαρή, Gratum feceris. εἰσας με τὸν θεὸν ἐπαίρεσθαι χαρῆ (μοι) μάλιστα, I. 90. a. *Passiv. et form. et notione:* τοῖσι Εὐβοίοις ἐυχάριστο, Gratum factum est Euboeensibus, VIII. 5. *f. Particip.* Κρηχαρίζμενος, Acceptus, Gratus, Jucundus, III. 119. *f.*

Χάρις, ἡ, Gratia, Beneficium. δοκόντες χάρις μεγάλην καταθέσθαι, Maximam gratiam se inituros rati, VI. 41. m. ὑμῖν ἡ χάρις ἐκτεπλήρωται, Vestrum (a vobis) expletum est beneficium, VIII. 144. *f.*

τὴν χάριν, i. q. πρὸς οὐ κατὰ χάριν, In gratiam. οὐ τὴν Ἀθηναίων χάριν ἐστρατεύοντο, V. 99. a.

Χαιρόσυνα (scil. ἰα) ποιῆσαι, Latum (Latitiae significanda) festum celebrare, III. 27. a.

Χαυλιόδους, sive Χαυλιόδον, (coll. voc. Ὀδών,) apud Nostrium non est Exsertos dentes habens, sed Χαυλιόδοντες, tam Substantive, quam Adjective, dicuntur ipsi Dentes exserti. Hippopotamus τετράπους ἰστί, χαυλιόδους Φαῖον, II. 71. Crocodilus habet ὀδόντας μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας, II. 68. m.

Χίειν, Effundere. χροῖς ἐχίαιτο, VII. 43. m.

Χιμάζειν, 1) Hybernare, In hybernis esse. Μαρδόνηος περὶ τῇ Θυσσαλῇ ἐχίμαζε, VIII. 133. a. (conf. Χιμερίζειν.) Sed 2) Χιμάζει, (impersonaliter, sive subintellecto Nominativo ὁ χιμών) Furit (Durat) tempestas ἡμέρας ἐχίμαζε τρεῖς, VII. 191. a.

Χιμαίνεσθαι, Tempestate (Fluctibus) agitari. μᾶλλον γὰρ τι χιμαίνεσθαι, nempe τὴν νῆα, VIII. 118. m.

Χιμασίη, ἡ, Hybernatio, Hyberna. Φωτῶσι εἰς χιμασίην, II. 22. *f.* ubi perperam olim χιμαδίην.

Χιμερίζειν, Hybernare, Hyberna agere, χιμερίζας περὶ Μίλωνα, VI. 31. a. χιμερίζαι ἐν Θυσσαλῇ, VIII. 113. a. N. χιμερίζοντες περὶ Θυσσαλῇ, VIII. 126. m. ἐχιμύρισαν αὐτοῦ, VIII. 130. a. Conf. Χιμάζειν.

Χιμήριος, ἡ, σ, Hybernus. τοῖς

χειμεριωτάτους μῆνας τίσσεις, II. 68. a.

χειμῶν, ὥς, ὁ, 1) Hyems. γέ-
ρανοι Φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν
ἐν τῇ Σκυθικῇ, II. 22. f. κε-
χωρίσται οὗτος ὁ χειμῶν τοῖσι ἐν
ἄλλοις χωρίοις γινομένοις χει-
μῶσι, IV. 28. m. ὅρος ἄβατον
ὑπὸ χειμῶνος, Mons transscen-
su difficilis Propter aëris in-
temperiem; Vallae et Lar-
chero, Per hyemem inacces-
sus, Inaccessibile en hiver,
VIII. 138. f. N. ubi ὑπὸ χι-
νος maluerat vir doctus. 2) Tem-
pestas. χειμῶνα καταρραγήναι
καὶ ὑσαι ὑδάτι λαβροτάτῳ, I.
87. m. ἐπιγινόμενος χειμῶν μέ-
γας, VII. 34. ἐπέπεσε σφι χει-
μῶν μέγας καὶ πολλὸς ἄνιμος,
VII. 188. m. ἢ γι τοῦ χειμῶ-
νος χρεῖμα ἀφείρητον, ibid. f.
τοῖσι ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἀπολομέ-
νοις, VIII. 66. m. ὑπονοστήει
(τὰ Φρύγανα) ὑπὸ τῶν χειμῶνων,
IV. 62. a. m. ubi Valla, Pro-
pter coeli tempestatem; Gro-
nov. Propter coeli atrocitatem;
nos, Per vim tempestatum;
nempe Per vim ventorum et
pluviarum.

Χεῖρ, ἡ, τῆς χειρός, τῇ χειρὶ et
χειρὶ, τὴν χεῖρα, 1) Manus,
membrum corporis. ἀποσταμόντα
ἐν τῷ ὧμῳ τὴν χεῖρα, II. 121,
5. m. N. νοστήσαντας κειρήσι
χειροί, I. 73. m. τοὺς διέχους
ὧμους ἀποσταμόντας σὺν τῇσι χειροί,
IV. 62. f. τὰς δεξιὰς χεῖρας ἀπο-
δαίραντις, IV. 64. f. χεῖρες ἐμ-
πισφυνάει τοῖσι ἐπισπαστροῖσι, VI.
91. extr.

2) Hinc variae formulae. ἐν
χειρὶ ἔχων τι, Occupari in ali-

quâ re, Cum maxime parare
aliquid, I. 35. a. Sic et ἔχων
τι μετὰ χεῖρας, VII. 16, 2.
extr. N. Tum, ἀγισθαί τι (ver-
bo Medio) ἐς χεῖρας, quasi
Manibus capere, id est, Su-
scipere, Adgredi aliquid:
(vide voc. Ἀγισθ, num. 6.) Por-
ro, χρεῖσθαι τῇ χειρὶ, quod op-
ponitur τῷ, ἄρρον ἐπιστάναι,
III. 78. f. IX. 72. f. ἐς χεῖρῶν
νόμον ἀπικέσθαι, i. q. συνμίζειν,
Ad manus venire, Manus con-
serere, IX. 48. a. ἐν χεῖρῶν
νόμῳ ἀπόλλυσθαι, In praelio
(Manu hostium) cadere, VIII.
89. a. (conf. Lexic. Polyb. p.
660.)

3) χεῖρ, i. q. δύναμις. δύνα-
μις ὑπὲρ ἀνδρῶπων ἡ βασιλεὺς
καὶ χεῖρ υπερμυκτης, VIII. 140,
2. m. Similiter, ubi de Copiis
bellicis agitur, graecum vocab.
χεῖρ apud Nostrum non tam,
ut latino sermone, Multitudi-
nem, quam Robur et Vim
significat. ἐστρατηλάτης χεῖρὶ με-
γάλη πλῆθους proprio, Expe-
ditionem suscepit cum ingenti
Robore multitudinis, VII. 20.
a. αὐτῆς γινόμενῃ πᾶσα ἡ Ἑλλάς,
χεῖρ μεγάλη συνάγεται, VII.
157. m. τίῳ δυνάμει; κοῖρῃ χεῖρ;
IV. 155. f.

Χειραπτάζειν, i. q. ψάφειν, Tan-
gere, Manu tractare, II. 90.
extr.

Χειριδωτός, ἡ, ὄν, i. q. χειρίδας
ἔχων, Manicatus; adjectivum
cerbale a verbo χειριδῶω for-
matum. κιδῶνας χειριδωτούς,
VI. 61. a.

Χεῖρς, ἶδος, ἡ, Manica. ἐπικατη-

- ται, αἵματι δ' Ἄρης etc. VIII. 77. m. in Oruc.
- Χαμάθιν, *Adverb.* Humo, De humo. χαμάθιν σποδοῦ λαβόντες, IV. 172. *extr.*
- Χάμψαι, Crocodili, Aegyptiorum sermone, II. 69. f.
- Χαράδρη, ἡ, Vorago, Fissura aut Excavatio terræ. IX. 102. a. *Hinc Κεχαράδρωμένη χώρα*, Regio torrentibus excavata, II. 25. f. ὡς αὖν χαράδρωθῆναι ὁ χώρος, Quo voraginosus fieret locus, VII. 176. f.
- Χαρακτήρ, ὁ, Typus, Forma. τὸν γλώσσης χαρακτήρα, I. 57. f. χαρακτήρες γλώσσης τίσεις, I. 142. *extr.* ὁ χαρακτήρ τοῦ προσώπου, I. 116. a.
- Χαράσσειν, Incidere, Insculpere; item Acuere. *Hinc Κεχαράσμινος* (i. q. ὠργισμένος) τοῖσι Ἀθηναίοισι, Exasperatus, Iratus, VII. 1. a.
- Χαρίζεσθαι τινι, verbo Medio, Gratum facere, Gratificari, I. 33. a. N. VI. 122. f. 130. a. *Sec. pers. Fut.* χαρῆναι, *jon. pro χαρῆν*, Gratum feceris. εἰσας με τὸν θεὸν ἐπαίρεσθαι χαρῆναι (μοι) μάλιστα, I. 90. a. *Passiv. et form. et notione*: τοῖσι εὐβοίοισι ἐπαχάριστο, Gratum factum est Euboeensibus, VIII. 5. f. *Particip.* Κεχαρισμένος, Acceptus, Gratus, Jucundus, III. 119. f.
- Χάρις, ἡ, Gratia, Beneficium. δαίνοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι, Maximam gratiam se inituros rati, VI. 41. m. ὑμῖν ἡ χάρις ἐκπεπλήρωται, Vestrum (a vobis) expletum est beneficium, VIII. 144. f.

- τὴν χάριν, i. q. πρὸς οὐδ' ἀπὸ χάριν, In gratiam. οὐ τὴν Ἀθηναίων χάριν ἐστρατεύοντο, V. 99. a.
- Χαρμόσυνα (scil. ἡ) ποιεῖν, Latum (Latitiae significandae) festum celebrare, III. 27. a.
- Χαυλιόδους, sive Χαυλίδων, (coll. voc. Ὀδῶν,) apud Nostrum non est Exsertos dentes habens, sed Χαυλιόδοντες, tam Substantive, quam Adjective, dicuntur ipsi Dentes exserti. *Hippopotamus* τετράπουν ἐστὶ, χαυλιόδοντας φαῖναι, II. 71. *Crocodilus* habet ὀδόντας μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας, II. 68. m.
- Χεῖν, Effundere. χράς ἐχέοντο, VII. 43. m.
- Χιμαΐζιν, 1) Hybernare, In hybernis esse. Μαρδόνιος περὶ τῇ Θερσαλίῃ ἐχιμαΐζει, VIII. 133. a. (conf. Χιμιρίζιν.) Sed 2) Χιμαΐζει, (impersonaliter, sive subintellecto Nominativo ὁ χιμών) Furit (Durat) tempestas. ἡμέρας ἐχιμαΐζει τρεῖς, VII. 191. a.
- Χιμαίνεσθαι, Tempestate (Fluctibus) agitari. μάλλον γὰρ τι χιμαίνεσθαι, nempe τὴν νῆα, VIII. 118. m.
- Χιμασίη, ἡ, Hybernatio, Hyberna. Φωτίωσι εἰς χιμασίην, II. 22. f. ubi perperam olim χιμαδῆν.
- Χιμιρίζιν, Hybernare, Hyberna agere, χιμιρίζας περὶ Μίλητον, VI. 31. a. χιμιρίζουσι ἐν Θερσαλίῃ, VIII. 113. a. N. χιμιρίζοντες περὶ Θερσαλίην, VIII. 126. m. ἐχιμιρίζουσι αὐτοῦ, VIII. 130. a. Conf. Χιμαΐζιν.
- Χειμήριος, ἡ, ο, Hybernus. τοῖς

χειμειωτάτους μῆνας τίττειρας, II. 68. a.

Χειμών, ὤνος, ὁ, 1) Hyems. γέ-
ρανοι φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν
ἐν τῇ Σκυθικῇ, II. 22. f. κε-
χωρίσται οὗτος ὁ χειμῶν τοῖσι ἐν
ἄλλοις χωρίοις γινομένοις χει-
μῶσι, IV. 28. m. ὅρος ἄβατον
ὑπὸ χειμῶνος, Mons transscen-
su difficilis Propter aëris in-
temperiem; Vallae et Lar-
chero, Per hyemem inaccessus,
VIII. 138. f. N. ubi ὑπὸ χιόνος
maluerat oir doctus. 2) Tem-
pestas. χειμῶνα καταβάσσηται
καὶ ὑσαι ὑδασι λαβροτάτῳ, I.
87. m. ἐπιγινόμενος χειμῶν μί-
γας, VII. 34. ἐπὶ πῖσι σφι χει-
μῶν μέγας καὶ πολλὸς ἀνεμος,
VII. 188. m. ἢ τι τοῦ χειμῶ-
νος χρεῖμα ἀφείρηται, ibid. f.
τοῖσι ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἀπολού-
νοισι, VIII. 66. m. ὑπονοστήει
(τὰ φεύγοντα) ὑπὸ τῶν χειμῶνων,
IV. 62. a. m. ubi Valla, Pro-
pter coeli tempestatem; Gronov.
Propter coeli atrocitatem;
nos, Per vim tempestatum;
nempe Per vim ventorum et
pluviam.

Χεῖρ, ἡ, τῆς χειρός, τῇ χειρὶ ἐλ
χειρὶ, τὴν χεῖρα, 1) Manus,
membrum corporis. ἀποσταμόντα
ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα, II. 121.
5. m. N. νοστήσαντας πεινῆσι
χειροί, I. 73. m. τοὺς δεξιούς
ὤμους ἀποσταμόντες σὺν τῇσι χειροί,
IV. 62. f. τὰς δεξιάς χεῖρας ἀπο-
δείραντες, IV. 64. f. χεῖρες ἐμ-
πιφονῶσαι τοῖσι ἐπισπαστροῖσι, VI.
91. extr.

2) Hinc variae formulae. in
χειρὶ ἔχειν τι, Occupari in ali-

quā re, Cum maxime parare
aliquid, I. 35. a. Sic et ἔχειν
τι μετὰ χεῖρας, VII. 16, 2.
extr. N. Tum, αἰεσθαι τι (ver-
bo Medio) ἐς χεῖρας, quasi
Manibus capere, id est, Su-
scipere, Adgredi aliquid :
(vide voc. Ἄγειν, num. 6.) Por-
ro, χρᾶσθαι τῇ χειρὶ, quod op-
ponitur τῷ, ἀργὸν ἐπιστάναι,
III. 78. f. IX. 72. f. ἐς χεῖρῶν
τόμον ἀπώλλυσθαι, i. q. συμμίσξαι,
Ad manus venire, Manus con-
serere, IX. 48. a. ἐν χεῖρῶν
τόμῳ ἀπόλλυσθαι, In praelio
(Manu hostium) cadere, VIII.
89. a. (conf. Lexic. Polyb. p.
660.)

3) χεῖρ, i. q. δύναμις. δύνα-
μις ὑπὲρ ἀνδρῶπων ἡ βασιλῆος
καὶ χεῖρ ὑπερμνηκῆς, VIII. 140,
2. m. Similiter, ubi de Copiis
bellicis agitur, graecum vocab.
χεῖρ apud Nostrum non tam,
ut latino sermone, Multitudi-
nem, quam Robur et Vim
significat. ἐστρατηλάτῃ χεῖρὶ με-
γάλῃ πλῆθους proprie, Expe-
ditionem suscepit cum ingenti
Robore multitudinis, VII. 20.
a. ἀλῆς γινόμενη πᾶσα ἡ Ἑλλάς,
χεῖρ μεγάλη συνάγεται, VII.
157. m. τίω δύναμις; κοῖη χεῖρ;
IV. 155. f.

Χειραπτάζειν, i. q. ψαύειν, Tan-
gere, Manu tractare, II. 90.
extr.

Χειριδωτός, ἡ, ὅς, i. q. χειρὶδας
ἔχων, Manicatus; adjectivum
cerbale a verbo χειριδῶω for-
matum. κιδῶνας χειριδωτούς,
VI. 61. a.

Χεῖρις, ἰδὸς, ἡ, Manica. ἐπικατῆ-

- μνος χειρὶ πλήρ ἄργυρου, VI. 72. b. N.
- Χειροθήκη, ὁ, ἡ, Mansuetua. θεός τις χειροθήκη, Deus aliquis (sc. Apis) manu se duci patiens, III. 28. a.
- Χειρόμακτρον, τὸ, Mantile. χειρόμακτρον χρύσειον, II. 122. a. χειρόμακτρα ex pelle humanā, IV. 64. m.
- Χειρονομίην, Manibus (aut Pedibus, loco manuum) gesticulari. τοῖσι σκέλῃσι ἰχθυονόμενοι, VI. 129. f. N.
- Χειροποίητος, ὁ, ἡ, Manu factus, Arte factus. σκῆπτρον χειροποίητον, I. 195. b. λίμνη χειροποίητος, II. 149. a.
- Χειροτέχνης, ὁ, Opifex, Manibus artem exercens. πῆστα Κορίνθιοι ὄνουνται τοὺς χειροτέχνας, II. 167. extr.
- Χειροῦσθαι, verbum Medium, Sub potestatem suam redigere, Subigere. τοὺς δὲ ἄν χειρώσονται, IV. 103. f. τοὺς δὲ τινὰς χειρώσάμενος, IV. 164. a. Passivum: ἰχειρώθησαν ὑπὸ Περσέων, IV. 96. extr. ἰούσαν εὐπτεία χειρώθῃναι, III. 120. f. 145. f. οὐκ ἰχειρώθησαν ὑπ' Ἀρταβάζου, V. 16. a. οἱ χειρώθεντες, V. 16. extr. Perperam olim ἰχειρώθη edd. pro ἰχειρώθῃ, VI. 83. a.
- Χειρώναξ, νακτος, ὁ, Opifex, Suis manibus vitam sustentans. οἱ ἀγῶραι ἄνδρες καὶ οἱ χειρώνακες, I. 93. m. καπῆλους τε καὶ χειρώνακτας καὶ ἀγῶραίους ἀνδρώπους, II. 141. f.
- Χειροναξίη, ἡ, Opificium. τοὺς ἀπηλαγμένους τῶν χειροναξίῶν, II. 167. m.
- Χελιδὼν, ὄνος, ὁ, Hirundo. χειροῦναι, ὁ, ἡ, Testudo, I. 48. f. κραταιώτατος χελιδὼν, I. 47. f. in Orac.
- Χερσαῖος, ἡ, ὁ, Terrestria. χερσαῖος κροκιδίλος τροπήχης, IV. 192. m. A quibus differunt ἢ ἐν τῇ αἰμασῇσι κροκιδίλοι, II. 69. f. ὀριδὶς χερσαῖος, VII. 119. a. m.
- Χερσονησοειδὲς ὄρος, Peninsulae speciem referens mons Albus, VII. 22. m.
- Χίρος, ὁ ἐπ' ἡ, Siccus, Aridus. sic potius, τὸ χίρον, Locus siccus, aridus. χίρον γεγενῆσθαι τὴν ἀπὸ γῆς, In sicco positam esse regionem, II. 99. f. (conf. Ἀπύργιν.) τῆς χώρας ἰουσης χίρου, Quum arida, inculta esset regio, IV. 123. a.
- Χύμα, τὸ, ἡ q. προχὴ, Aquale, Guttus. χύματα ἀργύρεα ποκλοτρία, I. 51. f.
- Χηλυτός, ἡ, ὁ, Plexus. κρέμεις χηλυτά, VII. 89. f. N.
- Χῆν, πῶς, ὁ, ἡ, Anser. χῆν οἶον καὶ μόσχον καὶ χῆναιον, (Gen. plur. pro χῆνων,) II. 45. f. κῆν βοῦν καὶ χῆναιον πλῆθος, II. 37. m. ubi χῆναιον poterat quidem ad Adjectivum χῆνιος, (jon. i. q. χῆνιος) Anserinus referri; sed ex altero loco intelligitur, esse Genit. plur. Substantivum χῆν.
- Χηναλώπηξ, ἐκός, ὁ, Vulpanser avis, II. 72. extr.
- Χῆνιος, Anserinus, vide in χῆν.
- Χηροῦν, quasi dicas Viduare, id est, Evacuare, Nudare. ἄργος ἀνδρῶν ἰχειρώθῃ, VI. 83. a. N. ubi perperam olim ἰχειρώθῃ.

Ξῆτος, ιος, τὸ, jon. pro comit.
 ἔνδεια, σπάνις. χητῆ συμμάχων,
 Sociis destituti, IX. 11. a.

Ξθῆς, Heri. Vide Πρώην.

Ξθόνιος, η, ον, Subterraneus,
 Inferus. χθόνιοι θεοὶ vel θεοί,
 Inferæ deæ, Ceres et Proser-
 pina. ὑποθάκος τῶν χθονίων
 θεῶν, VI. 134. a. N. ἱερο-
 φάνται τῶν χθονίων θεῶν, VII.
 153. a.

Ξιλὴν ἵππος, ἰ. q. χίλιοι ἱππεῖς,
 Mille equites, V. 63. m. f.
 VII. 41. a. m. τοὺς θωρηκοφό-
 ρους καὶ τὴν ἵππον τὴν χιλὴν,
 VIII. 113. m.

Ξιλός, οὔ, ὁ, Pabulum. τῇ χι-
 λῆς τε τοῖσι ἵπποισι καὶ ὕδατα
 ην, IV. 140. m. f.

Ξιονίξει (scil. ὁ θεός) τὴν χώραν,
 Ningit hac in regione; proprie
 Deus nivem mittit hanc in
 regionem. εἰ ἐχιόνιζει καὶ ὁσόνων
 ταύτην τὴν χώραν II. 22. f.
 εἰ ἐχιόνιζει, ὅτε ἂν ταῦτα γὰ
 χωρεῖα, II. 22. m. Conf. Ὑειν.

Ξιστὼν forma nominis non usitata
 Nostro. Vide Κιστῶν.]

Ξιστὼν, ὄνος, ἡ, Nix. τὸν Νεῖλον
 βεῖν ἀπὸ τηκομένης χιόνος, II.
 22. a. ἐπὶ χιόνι πισουσθ, ibid.
 m. IV. 50. m. f. χιόνα ἀδρὴν
 πίπτουσιν, IV. 31. m. et mox,
 εἰς ἡ χιων πτεροῖσι, ibid.

Χλαῖνη, ἡ, Læna, Pænula. πα-
 ρέχοντες (ἀγώνων) αἰθλα, κτήνια
 καὶ χλαῖνας καὶ δερματά, II.
 91. m.

Χλανιδιον, τὸ, Lænula, Pænula.
 χλανιδιον λευκὸν περιβάλλεται,
 I. 195. a.

Χλανίς, ἰδός, ἡ, ἰ. q. χλαῖνη, Læ-
 na, Pænula, Pallium. χλανί-
 Lex. Herod. Pars. II.

δα περιβαλλόμενος πυρρὴν, III.
 139. m. N. 140. m.

Χλιαρος, ἡ, ὄν, Tepidus. ὕδωρ
 χλιαρὸν, IV. 181. m. et f.

Χλιδή, ἡ, Luxuria, Mollities.
 ἐπὶ πλείστον χλιδῆς ἀπίκετο, VI.
 127. a.

Χλόη, ἡ, Viriditas, Viride; si-
 gillatim, Viridis herba quae-
 libet, aut frons. περὶ χλόην τι-
 νὰ εἰδιξάντες τῶν τριχῶν (μέρος),
 IV. 34. f.

Χοή, ἥς, ἡ, Effusio, Libatio,
 Inferiæ. χοάς οἱ Μάγοι τοῖσι
 ἥρωσι ἐχέαντο, VII. 43. m.

Χοῖνιξ, ἰκος, ἡ, Choenix, men-
 sura aridorum. Artaba Persica
 capit μιδίμου Ἀγρικῆς πλῆθον
 χοῖνιξι τρισὶ Ἀγρικῆσι, I. 192.
 m. χοῖνικα πυρῶν ἕκαστος τῆς
 ἡμέρης ἐλάμβανει, VII. 187.
 m. N.

Χοῖρας, ἄδος, ἡ, Porcula, Saxum
 in mari aut fluvio parum et
 vix nonnihil supra aquæ su-
 perficiem eminens. σκόπελοι
 ἐν τῷ Νεῖλῳ ὅστις ἀνέχουσι καὶ
 χοῖραδες πολλαὶ εἰσι, II. 29. m. f.
 Χολος, ὁ, Bilis, Ira. αἵτε σφι
 ἐνέχοντες αἰεὶ χόλον, VIII. 27.
 a. Alia vide in Ἐνίχιν. Conf.
 Ἐπίχολος.

Χολουσθαι, Irasci. οἱ Θεσσαλαὶ
 κεχαλωμένοι, VII. 31. a.

Χόνδρος, ὁ, Grumus. ἄλος τρύ-
 θεα κατὰ χόνδρους μεγάλους,
 IV. 181. a. οἰκία ἐκ τῶν ἀλίνων
 χόνδρων οἰκοδομεῖται, IV. 185. m.
 [Χορδύνειν, vide Καταχορδ.]

[Χορηγέειν. κεχορηγήται unus habet
 codex, I. 87. a. ubi alii om-
 nes ἐδωρήθη.]

Χοῦν, Humum adgerere, Aggre-
 rem struere. χοῦσι χώμα μεγαν

IV. 71. *extr.* χώματα χοῦν, II. 137. *m.* IX. 85. *f.* id est, γῆν ὑψοῦν, interprete Suida. ἦσαν χώσας σποδῶ τε καὶ γῆ, II. 140. *a.* χώματα χῶν πρὸς τὰ τίχσια, I. 162. *b.* αἱ πόλεις ἐχώσθησαν, i. q. ἐγένοντο ὑψηλοτέραι, Solum oppidorum exaltatum est, II. 137. *m.* ubi paulo post, ἐξέχωσθη eodem significatu. Similiter II. 11. *f.* κύλπος dicitur χωσθῆναι, et ἐκχωσθῆναι, Compleri, quum nimirum Solum illius progressu temporis altius sit. *Conf.* Ἐκχοῦν, Διαχοῦν, Καταχοῦν, Συγχοῦν.

Χοῦς, χοῦ, ὁ, Terra effossa et alio adgesla. ὁ χοῦς ὁ ἐξορυχθεὶς, I. 150. *a.* et *f.* VII. 23. *a.*

Χρᾶν et (rarius quidem) χρεῖν triplici maxime significatu apud Nostrum occurrit.

I. Dare, Suppeditare, Commodare alicui in aliquā re, Gratificari.

1) *Activo* verbi haec in *Musis* reperiuntur exempla. χρεῖσαις, ἂν τι τεῦ βουλευμένην τυχεῖν; Dares-ne, Indulgeres, Gratificareris mihi, si quid etc. VII. 38. ubi respondet Xerxes, se illi ὑπουργήσιν, gratificaturum. Athenienses Κορινθίων ἐδίδοντο χρεῖσαι σφι νέας, VI. 89. *a.* ubi si proxime sequentia contuleris, intelliges, χρεῖσαι ibi idem atque δοῦναι, Dare (et quidem Gratuito dare) valere. (De eadem re loquentes Corinthii apud Thucyd. I. 41. in oratione ad Athenienses ajunt παρὰ Κορινθίων εἰκισι ναῦς ἐλάβετε.) Quare etiam III. 58. *m.*

f. ἰδίοιο δίκῃ ταλάντα οὐ χρῆσαι non, ut vulgo interpretatur, significat Petierunt ut sibi decem talenta mutuo darent; sed nude, Ut decem sibi talenta darent.

2) *Medium* χρᾶσθαι, rarius χρεῖσθαι. Et χρᾶσθαι quidem tenent libri omnes I. 172. *f.* 187. *m.* II. 15. *a.* III. 99. *a.* 117. *m.* et alibi. χρεῖσθαι vero probatissimi quique libri dederunt I. 21. *f.* (ubi *conf.* Not.) et 187. *m.* pro eo, quod utrobique olim vulgatum erat, χρῆσθαι, quam verbi formam apud Nostrum meliores libri non agnoscunt: nam etiam VII. 101. *f.* pro olim vulgato χρᾶσθαι probatissimi libri χρεῖσθαι dederunt. Praesens Indicativi χρεῖμαι format Noster, nempe inserta brevi vocali: ante ω formae communis contractae χρεῶμαι. Passim vero occurrit etiam forma χρεῖομαι, vocali u communis formae jonico more in ε mutata, ut in *Infinitivo* χρεῖσθαι. *Conf.* notata ad *Var. Lect.* I. 34, 14, 138, 13. 155, 14. 215, 5 VII. 102, 6. et alibi passim. Itaque Particip. Praes. plerumque χρεῖωντος, subinde etiam χρεῖοματος. Tertia Praes. Plur. χρεῖονται fere omnes, I. 215. *a.* et b. 216. *a.* III. 48. *m.* ubi quidem alii nonnulli χρεῖνται praeferunt, et χρεῖνται ego etiam tenui I. 34. Tertia sing. Imperf. promiscue ἐχρεῖτο et ἐχρεῖτο. Vide *Var. Lect.* ad II. 173. *a.* et III. 129. *a.* Tertium plur. Imperf. ἐχρεῖσθαι.

formant omnes II. 43. m. f. sed inter ἐχρίωντο et ἐχρίοντο fluctuant II. 108. f. III. 57. m. VII. 50, 2. a. Tertiam vero Sing. Praes. χρᾶται formant libri omnes I. 137. m. quibus refragantibus χρεῖται edidit Schaeſ. qui quidem χρᾶται cum aliis omnibus tenuit II. 95. f. Rursus III. 78. f. optimi quique libri χρᾶται dederunt, ubi olim χρῆται editum erat. In tert. Sing. Imperf. fluctuant libri inter ἐχρᾶτο et ἐχρῆτο, II. 173, 1. et III. 129, 8. Secunda Praes. Imperat. χρίω, I. 115. m. ubi χρίο ed. Schaeſ. contra quam libri omnes. Tertia Imperat. χράσθω, II. 123. a. communi librorum consensu. Huec de oarid hujus verbi formatione visum est hoc loco monere. Fut. χρήσισθαι, et Aoristus χρήσασθαι nihil vel difficultatis vel dubitationis habent.

Significat autem, ut χρᾶν vel χρεῖσαι, Dare, sic Medium χρίωμαι τούτῳ, Datur vel Datum est mihi hoc; inde Habeo hoc, et praesertim, Utor hac re vel hoc homine: omninoque, sicut commune verbum Χράσμαι, sic et jonicum Χρίωμαι latino Utor accurate respondet, tamque frequenti et vario multiplicique in usu est, quam idem latinum verbum. Cujus usus diversarumque formularum, in quibus hoc verbum adhibetur, de amplissimā exemplorum copid in Musis occurrentium notabilia nonnulla adposuisse juva-

bit. ταυτῷ μὲν ἐχρήσατο, Talem vitae finem habuit, I. 117. extr. (conf. mox num. 3. Passivum.) Θείη πομπῇ χρεώμενος vel χρεόμενος, Divinam missionem habens; id est, Divinitus missus, I. 62. f. IV. 152. m. Sed συμφορῇ μεγάλῃ χρᾶσθαι non modo significare videtur Magnam calamitatem accepisse; sed idem fere valere ac συμφορῇ ποιεῖσθαι (vide Συμφορῇ.) Sic, ἀχθόμενον καὶ συμφορῇ χρεωμένον, VII. 134. m. et ταῦτα ἀκουσαντες, συμφορῇ τῇ μεγίστῃ ἐχρίωντο, VII. 141. a. συντυχίῃ ταύτῃ χρησαμένη, V. 41. a. καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ, Simul fortuitum casum adiutorem nactus, simul calliditate usus, I. 68. a. χρῆσθαι αὐτῷ (παίδι τῷ ἐμῷ) τοῦτο (i. e. κατὰ τοῦτο) ὃ τι συβούλαι, I. 210. f. ubi perperam τούτῳ olim editum. ἀπερείοντος βασιλῆος ὅτι χρεῖται (al. χρεῖται) τῷ παρόντι πρῆγματι, VII. 213. a. N. τούτῳ μὲν τὰδε ἐχρήσατο, II. 106. m. τὴν δὲ νύκτα τὰδε αὐτῷ χρᾶται, II. 95. f. N. (conf. Ταδε.) πρότερον χρεώμενος (αὐτῷ, nempe Ὀνομακρίτῳ χρησμολόγῳ) τὰ μάλιστα, Quam antea quam maxime opera hujus vatis esset usus; sic enim rectius intelliguntur ista verba, quam, uti vulgo acceperunt, familiarissime eo usus esset, VII. 6. f. (conf. mox num. II. 3.) εἰ βούλοιμθα τῇσι Ἰώνων γνώμῃσι χρᾶσθαι, II. 15. a. τοῖσι λεγομένοις χρᾶσθω ὅτῳ τὰ τοιαῦτα πιδανά ἐστι, II. 123. a. οἰκίτι.

χρεώμενοι, Probabili ratione utentes, VII. 167. a. τῷ θυμῷ χρεᾶται, I. 137. m. σὺ μὴ πάντα θυμῷ χρεῖω, I. 155. m. ἀγνωμοσύνη χρεσάμενοι, V. 83. a. ἀληθινῷ λόγῳ χρεώμενος, I. 14. m. ἀληθινῷ χρεώμενος, χρεῖσθαι ἐλ χρεσασθαι, II. 116. extr. VII. 104. a. VII. 101. f. τῷ ἰόντι χρεσάμενος, I. 30. m. ἀρπαγῇ χρεσάμενους, I. 5. a. ναυτιλίῃσι ἐχρεώοντο, II. 43. m. f. ὁμολογίῃ ἐχρεώοντο, I. 150. m. IV. 118. m. βοῇ χρεώμενοι, IV. 134. a. κώμῳ χρεῖσθαι, I. 21. f. N. οὐ χρεᾶται τῇ χερὶ, III. 78. f. IX. 72. extr. τῇσι πύλῃσι ταύτης μηδὲν χρεῖσθαι ἐλ οὐδὲν ἐχρεᾶτο, I. 187. m. τοῖσι πατρίοις μούνοισι χρεᾶσθαι θείοις, I. 172. f. νομίξεισι ταιῶσδε χρεᾶσθαι, III. 99. a. χρεῖσθαι γυναικί, Uti, Frui muliere, Rem cum illâ habere, IV. 113. m.

3) *Passivum semel occurrit apud Nostrum, eadem notione positum quâ frequentatur Medium.* συμφορῇ τινὶδε κεχηρημένος, Qui hujusmodi habui calamitatem, Cui hæc accidit calamitas, I. 42. a. *quem admodum alibi verbo Medio ait, ταιούτῳ μόρῳ ἐχρεῖσαστο, I. 117. extr. Sed Aor. pr. Passivi passivâ notione accipitur VII. 144. m. αἱ δὲ (αἱ νῆες) εἰς τὸ μὲν ἐποιήθησαν, οὐκ ἐχρεῖσθησαν, Hæ naves non In illum usum adhibitæ sunt.*

II. Χρᾶν, Χρεῖν, Χρεῖσαι, Dare responsum, Edere oraculum, Vaticinari.

1) *Activi verbi hæc sunt*

exempla. ἡ Πυθίη ἢ χρᾶ ταῖς, I. 55. a. IV. 164. a. ο χρησολόγος οἱ προσίων χρᾶ ταῖς, I. 62. f. 63. a. σὺ μὲν χρᾶς ἀνὰ νᾶτα, ἐλ ποτ, οὐκ ἔπαυθι (τὸν θεόν) ἄλλα οἱ χρᾶν, IV. 155. f. πρόμαστις ἡ χρεῖσται, VII. 111. b. τὸ μακτῆριον τοῖσι Διδοῖσι ἐχρησε, I. 49. ἡ Πυθίη σφί ἐχρησε, I. 67. m. IV. 156. a. χρεῖσαςτος τοῦ θεοῦ, I. 69. a. ταῦτα τῆς Πυθίης χρεῖστας, I. 174. f. τοῖσι ἡ Πυθίη οὐκ ἐχρησεν πρὶν ἢ, etc. I. 19. f.

2) *Passivum.* τὰ ἐκ δαφῶν οὕτω αὐτῷ ἐχρεῖσθη, Ita ei responsum est, Hoc ei oraculum editum est, I. 49. a. II. 18. extr. καὶ σφί ἐχρησθη, ἀνέμοισι εὐχρεῖσθαι, VII. 178. a. τὰ μὲν χρεῖσθηρια ταῦτα σφί ἐχρησθη, IX. 94. a. φεῖς ἀνέσθαι τὸ χρεῖσθιν, I. 63. a. ἐργεῖαν τὰ χρεῖσθιντα, VII. 178. a. οὐκ ἂν οὕτω πᾶσις σφί χρεῖσθῆναι, VII. 143. a. διμύκισον τὸν κεχηρημένον θάνατον, IV. 164. m. f. ὑπὸ τοῦ πακοῦ τοῦ κεχηρημένου, sive κεχηρημένου, VII. 141. a. cum Var. Lect. ἐχρηστό (sive ἐκέχρηστο) σφί, II. 147. f. 151. f. III. 64. m. f. VII. 220. m. Vide Var. Lect. ad VII. 220, 10, et ad II. 147, 12. ubi pro III. 64, 7, corrigendum III. 64, 16: et delenda ibidem verba continuæ sequentia, et VII. 220, 10.

3) *Medium* Χρεᾶσθαι, Χρεῖσθαι, Χρεῖσθαι, Petere responsum, Rogare, Consulere oraculum. Quod quidem verbum, hac notione usurpatum, si constanter adjectum

haberet Dativum vel Ablativum χρηστηρίῳ aut μαντήῳ, videri posset proprie eandem vim eundemque significatum habere, quem supra (num. I. 2.) observavimus, scilicet ut χρῆσασθαι τῷ χρηστηρίῳ proprie significaret Uti oraculo, In usum suum adhibere oraculum; quemadmodum χρῶμενος αὐτῷ (τῷ χρησμολόγῳ) τὰ μάλαστα, VII. 6. f. significare videtur (ut supra monitum est, num. I. 2.) Vate illo usus erat quam maxime; id est, Præcipuâ ejus operâ usus erat; nempe Frequentissime et quam maxime illum consulere consueverat. Igiture similiter dici videri poterat χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοις, Uti oraculis, I. 47. a. (ubi in formam χρῆσθαι consentiunt libri omnes, unus Schæferus suo arbitratu χρῆσθαι ἐδίδε.) μαντήιον τῷ πάντες ἐώδισαν χρῆσθαι, I. 157. extr. (ubi tenent χρῆσθαι scripti omnes cum editis.) ἐχρίωντο (ἐχρίοντο solus Schæf.) τοῖσι χρηστηρίοις, I. 53. m. Durum tamen foret, ἐσῆλθον χρησόμενοι τῷ θεῷ, I. 47. m. f. intelligere Usuri deo. Sed nimirum ipso usus cum Activi verbi, tum Passivi, ubi de Oraculo vel Vate agitur, itemque nomina et alia verba inde derivata, ut χρηστήριον, χρησμός, χρηστηρίζεσθαι etc. satis declarare videntur, sicut χρᾶν significat Responsum dare, τὸ χρῆσθ' ἐν vero, aut τὸ καχρησμένοι Responsum ipsum, sic verbum Medium χρᾶσθαι, χρῆσθαι et

χρῆσθαι proprie et directe significare Petere sibi responsum, Rogare, Consulere. Itaque pro eo quod IV. 150. m. dixit Noster, χρωμένῳ περὶ ἄλλαν, χρᾶ ἢ Πυθίῃ, et VII. 220. m. χρωμένους περὶ τοῦ πολέμου χρᾶ ἢ Πυθίῃ, eandem in sententiam IV. 155. m. ait ἐπιευτίζοντι χρᾶ ἢ Πυθίῃ, et ibidem paulo post rursus, ἐγὼ ἤλθον παρὰ σὲ χρησόμενος περὶ Φωγῆς. Atque etiam, III. 57. m. f. ubi Dativus χρηστηρίῳ adjectus est, formula ἐχρίωντο τῷ χρηστηρίῳ ἢ etc. manifeste nil aliud significare potest nisi idem ac si dixisset ἐπιευτίζον τὸ χρηστήριον ἢ etc. Itidem, VII. 141. a. αὐτῆς ἐλθόντας χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἐκείνας. Et sic constanter, ubicumque de oraculo quodam agitur, ois propria verbi, de quo quaerimus, in Petendo responso, Rogando, Consulendo, inesse videtur. Sic, παρὰ Ἀμωνα ἀπέστιλε ἄλλους χρησόμενους, I. 46. f. ἐς Διελφούς ἐπιτόμῳ περὶ αὐτοῦ (τοῦ παιδὸς ἰωυτοῦ) χρησόμενους, I. 85. a. χρωμένοις προέφερε ἢ Πυθίῃ, IV. 151. a. ὦ ναῖ, ἤλθον παρὰ σὲ χρησόμενος περὶ τῆς Φωγῆς, IV. 155. f. ἀπικόμενοι ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐχρίωντο Φάμενοι, IV. 157. a. περὶ τῆς συμφορῆς ἐχρίοντο ἐν Δελφοῖς, V. 82. a. Denique, non solum ubi de Dei cujusdam aut oatis oraculo agitur ois ista verbo huic inest; ocrum etiam, ubi Regem, qui veluti oraculum est populi, adiit aliquis, Rogaturus eum quidpiam et Responsum ab eo petiturus,

idem verbum adhibetur: sic quidem commodissime intelligitur id quod I. 99. a. legitur, μήτε εἶναι παρὰ βασιλῆα μηδὲν, δι' ἀγγέλων δὲ πάντα χρῆσθαι: ubi vulgo, nec sic quidem male, χρῆσθαι Transigere interpretantur, ut idem atque χρηματίζεσθαι valeat.

III. Denique valet etiam Χρᾶν vel Χρεῖν apud Nostrum Colocare, Tingere; sive, notione magis generali, Obducere, Obtegere. τοῦ χιμῶνος νιδεῖν πάντα χρίται, (aliū χρίται,) Nive obducta (oblecta) sunt omnia, IV. 50. m. N.

[Χρᾶν, vide Ἐγχρᾶν.]

Χρεῖν et Χρεῖσθαι vide in Χρᾶν.

Χρεῖν, sive rectius, apud Nostrum quidem, jonico more, Χρεῖν, Necessarium, Necessitas. Hinc χρεῖν (vel χρεῖν) ἐστὶ, Necesse est, Oportet. σὶ χρεῖν ἐστὶ εἶναι, I. 41. f. ubi sicut alibi, χρεῖν ἐστὶ malim cum nostro cod. F. οὐ γὰρ ποιῆται μὴ τὸ χρεῖν ἢν ποιῆιν, II. 133. m. (ubi quidem χρεῖν tenuit etiam cod. F.) χρεῖν ἐστὶ ὑμῶν μάχας ἀναβάλλεσθαι, V. 49. f. ποιῆιν χρεῖν ἐστὶ ὑμῶν οὐκ ἐταρὰ τούτων ἐλθεῖν, V. 109. m. (ubi vide Var. Lect.). Sic rursus V. 109. f. 111. m. f. VI. 43. m. f. VIII. 74. f. 75. a. IX. 17. f. 26. a. m. 58. f. Nonnumquam, sicut commune verbum χρῆ, commode Fas est, Licet, reddi potest; veluti, εἰ χρεῖν ἐστὶ τεκμαιρόμενον λέγειν, I. 57. a. Alibi intelligitur In fatia est; ut VIII. 141. a. σφίτας

χρεῖν ἐστὶ ἐκείστων ἐκ Παλοκνησων.

Tamquam Substantivo praeponitur aliquando Articulus. ἀποτρέψει τὸ χρεῖν γίνεσθαι, VII. 17. f.

Alibi veluti Participium, sicuti παρὲν, εἶδον et similia, Absolute ponitur Χρεῖν, reddendum Quum oporteat, Quam oporteret, aut oportuisset. χρεῖν γὰρ μὴ μὴ λέγειν τὸ εἶναι, -- λέγει etc. V. 50. a.

Χρηίζειν, jonice pro κοινοῦται Χρηίζειν, quod passim apud Nostrum tenuerunt librarii, subinde etiam passim χρηίζειν, omisso prorsus vocali jota scripserunt; (vide Gregor. Dialect. jon. §. 43. et ibi Koem.) idem fere sonat atque δέισθαι, Indigere, Cupere, Rogare. τὸν δακίω ποιῶσιν, τὸν αὖν χρηίζωμεν, (aliū χρηίζωμεν) V. 30. j. (conf. Προσχηρίζειν.) Οὐλοῦσα παιδὸς σὶ τοῦ ἐμοῦ χρηίζω (vulgo χρηίζω) γένεσθαι, I. 41. m. ἔλεγε πολλά, τιμωροῦν αὐτοῖς χρηίζων, I. 152. m. ἐχρηζέ (αὐτοῦ) ματαμῶς -- ποιῆσθαι, IV. 83. m. ἐγὼ σὺν χρηίζω μηδὲν παχμαῖσαι, V. 19. f. τὴν χρηίζων τούτων, V. 20. a. χρηῖσαι σφίτων Βανδίων, V. 66. εἰδρ. χρηίζων (αὐτοῦ) ἐκ τῆς ὑπὸς ἐκβήναι, VIII. 58. b. χρηίζόντων (scil. σφίτων) Χίων, Quamvis sollicitassent eos Chii, VIII. 132. f. ἐχρηίζ τὸν Ἀθηναίων προσχωρήσαι, IX. 55. f. Genitivo personae praeponitur παρὰ praepositio. ἐχρηζέ παρὰ τῶν ναυτῶν δέξασθαι αὐτοὺς σύμπλουν, Vit. Hom. cap. 17. m. sed dein, ἐχρηζέ τῶν ναυτῶν

ἐνὰ ἰγῆσασθαι αὐτῷ, *ibid. cap.*
 8. a. *Loco Genitivi rei repetitur Accusativus apud Notstrum, ubi ait, Ἐξέτης πᾶν μᾶλλον δοκέων μιν χρήσειν ἢ τὸ ἐδεῖσθαι, VII. 38. m. Alibi duplex adjicitur Genitivus, alter rei, alter personae. τῶν δ' ἐγὼ ὑμῶν χρηζών, συνέλιξα (ὑμᾶς), VII. 53. a.*

Etiam verbo Medio eadem notione utitur Herodotus, et quidem Imperfecto frequentativo. χρησάντο τῷ ὕδατι, Indigebant (Opus illis erat) hac aqua, III. 117. m. f.

Χρῆμα, τὸ; Res; et quidem 1) Res quaecumque aut qualiscumque. σκοπεῖν χρῆ παντός χρηματος τὴν τελευτήν, I. 32. *extr.* ἀμνηχανῆσις χρηματος οὐδενός, I. 35. f. ὅτεν δὴ χρηματος δεσπόμιμος, III. 121. a. κὼς ἂν εἴη χρῆμα κατηρητημένον μοναρχίῃ; III. 80. a. τυραννὶς χρῆμα σφαλερές, III. 53. m. ἡ ἰσχυροῖη χρῆμα σπονδαῖον, V. 78. a. κοῖόν τι χρῆμα ἐποίησας, V. 23. m. οὐδέν κω ἄλλο χρῆμα οὕτω ἐπιζητήσα; ὥς σὲ ιδέειν, V. 24. m. f. εἰς ἀφανὲς χρῆμα (In rem incertam) ἀποστελλεῖν ἀποικίην, IV. 150. *extr. ubi perperam Valla χρῆμα Oraculum interpretatus erat. πᾶν χρῆμα ἐκίνει, ποιῶν ἅπαντα ὅπως etc. V. 96. a. πᾶν πιστεῖσθαι χρῆμα, VII. 49. extr. πᾶν χρῆμα προδοιμαίνειν, VII. 50, 1. a. (ibidemque paulo ante, πᾶν et τὸ πᾶν, omisso substantivo χρῆμα.) πρῶτον χρημάτων πάντων καταλασσεῖσθαι τὰς ἑχθράς, VII. 145. a. δινόν χρῆμα ἐποιεῦντο, VIII.*

16. b. σημαίνει τις εἶόν τι χρῆμα ποιῆται ὁ παῖς, VIII. 138. a.

2) *Idem vocab. Χρῆμα adhibere amat Herodotus in indicanda rei cujuslibet Magnitudine, Vehementiā, aut Multitudine. ἐν τῷ Οὐλύμπῳ συὲς χρῆμα γίνεται μέγα, I. 36. a. N. et υἱὸς χρῆμα μέγιστον, paulo post ibid. Postquam VII. 188. m. dixit, ἐκίπεισ' ὅφι χιμῶν τε μέγας καὶ πολλὸς ἀνιμος, subjicit, ἢν τε τοῦ χιμῶνος χρῆμα ἀφέρητον, ibid. *extr. ubi τὸ articulum, quem ante τοῦ insertum Valckenarius voluerat, libri omnes cum Suida ignorant. οἱ ὄφιες -- ἐκλέπouσι πολλόν τι χρῆμα (Ingentem multitudinem) τῶν τέκνων, III. 109. f. καὶ οἱ πολλόν τι χρῆμα χρυτοῦ συνελέχθη, III. 130. extr. κομισθῆναι χρῆμα πολλόν ἀρδίων, IV. 81. f. ubi perperam πολλῶν olim edebatur. (Conf. ibi Not.) συνελέχθη χρῆμα πολλόν νῶν, VI. 43. f. ubi ibidem πολλῶν olim.**

3) *Sigillatim etiam χρῆμα intelligitur Res utilis et pretiosa quaelibet, veluti, Pecunia, Vasa, Pretiosa supellex. εἶρετο (αὐτοῦς) ἐπὶ κόσῳ ἂν χρήματι βουλεύατο τοὺς πατέρας καταστῆσθαι, Quantā pecuniae summā propositā, Quo pretio, III. 38. m. Sic ταύτην πωλεῶ οὐδενός ἐπὶ τίνι χρήματι δεξιὰτ' ἂν τοὺς πατέρας κατακαίειν, ibid. f. Sed hujusmodi notione praesertim Pluralis τὰ χρήματα usurpatur, ut, αἰτέειν et δοῦναι χρήματα, Pecunias petere, et Pecunias dare,*

plus semel VIII. 111. πολλά χρύσια ποτήρια, πολλά δὲ ἀργύρια, ἄλλα τι χρύσια ἀφ᾽ ἑαυτὰ χρήματα, VII. 190. *b.* εὐρον θήκας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ τῶν ἄλλων χρημάτων, IX. 83. *a.* Sic τὰ χρήματα κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου, VI. 121. *b.* *sunt* Res pretiosæ, vasa et reliqua pretiosa supellex, per publicum præconem venundata. *Similiter* ὁ γραμματιστής τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης *est* Scriba cui consignatio et custodia mandata erat Rerum pretiosarum Minervæ consecratarum, II. 28. *a.* N. χρήματι ἀνήκοντες εἰς τὰ πρῶτα, Opibus præ cæteris eminentes, VII. 134. *f.*

Χρηματίζεσθαι τινα, De rebus quibusdam Agere (Transigere) cum aliquo. (*Conf.* Χρῆσθαι, num. II. 3. *extr.* ἡδεῖν εἰς τὰ βασιλῆα ἐσθλῶν χρηματίζεσθαι τῷ βασιλεῖ, III. 118. *a.* οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄγγελοι τοσαῦτα τῷ Γέλωνι χρηματίζονται, VII. 163. *a.*

Χρήμη, ἡ, Petitio, Desiderium, Postulatio. ἵνα λέγεται ἐνχυτωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, Vit. Hom. 13. *a.* 14. *a.*

Χρῆν, *sicut in communi sermone*, Oportere. σκοπεῖν χρῆν, I. 32. *extr.* εἰδέναι ἄνθρωπον εἶντα, πῶς *sive* ὅπως χρῆν, τὸ βέβαιον, VII. 50, 1. *f.* *ibique* Var. Lect. et Not. Tertia sing. Imperf. χρῆν, pro ἔχον. χρῆν γάρ (In fatis erat; *conf.* Χρεῶν) Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς, L. 8. *m.* N. ἐντελεσμένος τὰ λέγειν χρῆν,

I. 69. *a.* ἐξιρίσκειν χρῆν, VII. 9, 2. *f.*

Χρησμος, ὁ, ἡ, *ut in communi sermone*, Utilis. παλαρχὶ γυνομένου σφίσι χρησίου, VI. 105. *m.* *ubi de deo* Panē agitur. ἰφαίνοντο (οἱ Θισσαεῖς) βασιλεῖ ἄνδρες χρησιμώτατοι, VII. 174. *Quidnam vero notione* Templum *sive* τίμιος, *quod Græci in urbe Naucrati habebant*, χρησιμώτατον *dicitur* II. 178. *m.* *haud satis liquet.* Celebratum vulgo *interpretabantur*, *sed id jam præcedente vocabulo οὐνομαστίατον indicabatur.* Parum commodum *vero* αἰδὲς Larcheri le temple le plus commode. *Hariolatus equidem olim eram* Opulentissimum; *nempe*, in quo plurima χρήματα, plurimæ res pretiosæ, dedicatæ erant. *Sed* Henr. *Sicphanum secutus sum*, *qui in ord h. l. adnotaverat*, Maxime frequentatum, *vel*, Quo maxime utuntur. *a.*

Χρησμολόγος, ὁ, Vates, Vaticinator, Fatidicus. χρησμολόγος ἀνὴρ, ὅς οἱ προσίων χρῆν ταῦτα, I. 62. *f.* VIII. 96. *f.* *Vocatur autem* χρησμολόγος *non solum* Qui suo nomine oracula aut vaticinia edit; *sed et* Qui alterius ejusdem celebris vatis oracula venditat et ad res personasve, qui eum consulunt, adplicat. *Sic* Onomacritus erat χρησμολόγος καὶ διαδίτης χρησµῶν τῶν Μουσῶν, VII. 6. *m.* et *f.* Denique χρησμολόγοι *dīcuntur etiam* Interpretes oraculorum a Pythiā editorum, VII. 142. *extr.* 143. *a.* et *f.*

Χρησμός, ὁ, Vaticinium, Oraculum editum, Responsum oraculi vel vatis. παῖσαν φέρου-
 τις τοὺς χρησμούς, I. 48. a. χρησμῷ κωδῆλῳ πίσυνοι, I. 66. f. ἀπικομένου χρησμοῦ κωδῆλου, ἐλπίσας πρὸς ἑαυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, I. 75. a. ἐν χρησμῷ ἢ γεγραμμένον ὧδε, VI. 98. m. f. VIII. 20. m. 77. a. ὁ δὲ σφί-
 τὸν αὐτὸν χρησμὸν ἔφαινε, I. 159. a. Conf. Χρησμολόγος.

Χρημοσύνη, ἡ, Ars et munus vatis. μετίσαν (αὐτὸν) τῆς χρημοσύνης, IX. 33. f. N. Conf. Μετίαναι.

Χρησμοῦδιον, Oracula (Vaticinia) canere, VII. 6. f.

Χρηστηριάζεσθαι, ἰ. q. χρᾶσθαι (vel χρῆσθαι) τῷ χρηστηρίῳ, Oraculum consulere. ἐχρηστηριάζετο τὸ τρίτον ἱερωτά δὲ τὰδε χρηστηριάζομενος, I. 55. a. ἐχρηστηριάζοντο ἐν Δελφοῖσι ἐπὶ τῇ χώρῃ, I. 66. a. χρηστηριαζομένων εἰπε ὁ Δοξίης, I. 91. m. ἐχρηστηριάζοντο περὶ τῶν οὐνομάτων, II. 50. m. ἱεροῖσι χρηστηριάζεσθαι, Ex victimis responsum dei petere, VIII. 134. a. N. (coll. Adnot. ad II. 57, 11.) Δελφοὶ ἐχρηστηριάζοντο τῷ θεῷ, VII. 178. a.

Χρηστήριον, τὸ, ἰ. q. μαντήσιον, Oraculum, duplici significatu hujus vocabuli; nempe 1) Oraculum quod consulitur; Templum, Aedes, Locus, et universum Institutum, quo se convertunt qui deum aliquem de rebus futuris aut incertis consulere cupiunt. Huc referenda formula χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ, de qua supra dictum

est, sub verbo Χρᾶν, num. II. 2. tum phrases hujusmodi: ἀπίπεμπι εἰς διάπειραν τῶν χρηστηρίων, I. 47. a. 48. m. 53. a. 65. a. m. et cet. Vide Indicem Rer. voce Oraculum. 2) ἰ. q. διοπρέπιον, et χρησμός, aut τὸ χρησθῆναι, Oraculum redditum, Responsum oraculi, Vaticinium. συλλαβὼν τὸ χρηστήριον, καὶ φάς δέκασθαι τὸ χρησθῆναι, I. 63. a. ὑμίας κατὰ τὸ χρηστήριον προσκαλίσσεται, I. 69. m. τῷ χρηστηρίῳ πίσυνος εἶναι, I. 73. a. VIII. 41. a. χρηστήριον ἐηλόθει ἐν Δελφῶν, VIII. 114. a.

Χρηστός, ἡ, ὄν, 1) generatim Bonus, Benignus. τελευτὴ χρηστη, VII. 157. extr. χρηστὸν θιῶν παῖν εὔ, Bonis (Benignis) diis abunde frui, VIII. 111. m. Sigillatim, 2) ἰ. q. χρήσιμος, Utilis, Ad usum commodus. τὰ τόξα, ἐόντων ἀγχοῦ τῶν πολεμίων καὶ προσκειμένων, ἢ χρηστὰ οὐδέν, III. 78. a. ubi χρησιμα dat unus e codd. Paris. ex interpretamento. ἐπεὶ ἴδον τοὺς Ἰωνας ἀρνημένους εἶναι χρηστους, VI. 13. f. reddi poterit Videntes eos nolle esse viros bonos; sed perinde intelligere possis, Videntes nolle eos sibi utiles esse, utilem praestare operam. χρηστὰ ἐπίπλοα, I. 94. f. sunt suppellectilia utilia, ad vitæ usum commoda; quae sequiore graecitatis aeco χρηστήρια etiam adpellata sunt, ut ad Athenaei lib. III. p. 114. d. observavimus. συμβουλευὼν οἱ χρηστὰ, Utilia ei consulens, IV. 83. b. Peculiari vero ra-

nione dictum videtur ἰούσα οὐδὲν χρηστὴ (κύστη ἢ ἀτροπὸς) Μηλιεύσι, Nulli bono usui fuit hic trames Maliensibus; pro, Non bene usi hoc tramite sunt Malienses, VII. 215. extr. N.

3) *Ubi de Sacrificiis agitur*, ἱερά (vel σφάγια) χρηστὰ dicuntur, Læta (Prospera) sacra, ubi Litat victima (conf. Wess. ad IX. 19, 5.) et Boni ominis sunt exta. ἐπὶ οἱ τὰ ἱερά οὐ προχωρεῖ χρηστὰ θυομένων, V. 44. extr. οὐ γὰρ σφί ἐγένετο τὰ σφάγια χρηστὰ, IX. 61. m. 62. a.

4) *χρηστὰ, Neutrum plur. absolute positum significat Beneficia, Bene merita.* ἐμὲν προποιήσαντος χρηστὰ εἰς σί, χρηστοῖσι με ὀφείλεις ἀμύβισθαι, I. 41. a. 42. b. Sed τὰ ἱκατέροισι πατήρασται χρηστὰ, IX. 27. a. sunt Res ab utrisque Bene geste.

Χρίειν, Inungere. ἐχρίστο ὑπὸ τοῦ ἡλίου, III. 124. a. et 125. f. πτεροῖσι ὀρνέθων καχρήμενοισι πίσση, IV. 195. a.

Χρίμπταιν, vide Ἐγχρίμπταιν.

Χρόνος, ο, Tempus. ἦν δὲ χρόνος οὗτος οὐκ ὀλίγος γινόμενος ὅτε οὐδεὶς etc. Multum inde effluxit temporis quo nemo etc. I. 160. f. χρόνου ἐπιγινόμενου, Insequente tempore, I. 28. a. N. Vit. Hom. 5. a. χρόνου προϊόντος, Progrediente tempore, Successu temporis, VII. 197. m. Vit. Hom. 3. a. 9. a. 11. a. χρόνου δὲ περιόντος, IV. 155. a. N. χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διεκιδόντος, IV. 146. a. χρόνου προβαίνοντος, V. 58. m. ὀλίγου

τίνος χρόνου διεκιδόντος, IX. 16. m. Et magis concise, eadem fere notione, καὶ ταῦτα ὀλίγου χρόνου (Brevi tempore) ἔσται τελευτούμενα, III. 134. m. ἐπίζησθαι διὰ παντός τοῦ χρόνου, ὁμαλὴ γῆστιν σφίρας, IX. 13. a. ubi, pro eo quod in latina versione posui, sperans progressu temporis illos etc. rescriptum ceciliam, assidue (aut, per totum illud tempus, nempe, quo in Attica moratus est;) sperans etc. ut recte Wesselingius cum Valla interpretatus est. ἐντός χρόνου, Intra aliquod tempus. ἐπεὶ ἂν μέλλῃ τι ἐκτός χρόνου ἔσθαι χαλεπὸν, VIII. 104. b.

Datiuus, χρόνῳ, (pro quo aliis σὺν χρόνῳ) Successu temporis, Tandem, Ad extremum. χρόνῳ δὲ -- ἐτραποντο οἱ Ἄνδρες, I. 80. extr. οἱ μὲν νυνὶ χρόνῳ ἐξαιρέθησαν, I. 175. extr. III. 13. m. V. 77. m. N. ὡς δὲ χρόνῳ κατεγένετο τὰ σφάγια χρηστὰ, IX. 62. a. N. χρόνῳ ὑστερον πολλῶν, Multo post, I. 171. m. f. ἐν τῷ παρεόντι χρόνῳ, I. 88. m. γένοιτο δ' ἂν πᾶν ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ, V. 9. f. ἐν τῷ προσαισιωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι, II. 11. f. τὰ ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ κατεργασται, Quæ ab omni inde tempore gesta sunt, IX. 27. a. Accusatiuus, χρόνον; Per aliquod tempus, Aliquamdiu. μῶναι ἀντίστοιχον χρόνον Ἀρπάγων, I. 175. b. Plenior formula, ἐπὶ χρόνον. Sic, ἐπὶ χρόνον ἀφθονός ἦν, I. 116. a. τὸν χρόνον τούτον, Per id tempus, V. 44. a. χρόνον ἐπὶ μακρὸν ἔσσεσθαι

τὴν παλαιότητα, I. 81. a. εἰς χρόνον, Posthac. αὐτῷ ἄμεινον εἰς χρόνον ἵσται, III. 72. f. οὐ γὰρ ὑμῖν εἰς χρόνον μεταμηνῆσει, IX. 89. m. f. ἀνὰ χρόνον, Successu temporis, Deinde, I. 172. m. II. 151. a.

Χρoύς, ὁ, Gen. χρoός, Dat. χρoί, Acc. χρoά, (conf. Gregar Dialect. jon. §. 71.) Superficies, Cutis. τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν παίρονται ἐν χρoί, IV. 175. a.

Χρoσαύρος, ὁ, ἡ, Aureo ense cinctus. Ἀργεῖδος χρoσαύρου αἰκτὴν, VIII. 77. a. in Orac.

Χρoύσιος, ἡ, ον, Aureus. Ἀλεξάνδρος ὁ χρoύσιος, Aurea Alexandri statua, VIII. 121. exlr. λίβητες χρoύσιοι, IX. 80. a. χρoύσια ποτήρια, χρoύσια χρήματα, VII. 190. b. ἀργήματα χρoύσια, II. 69. a. m. ubi χρoύσινα praefert cod. F. quae vocabuli forma ex sequiore graeculatis aevo esse videtur: Alibi certe constanter in alteram formam consentiunt libri omnes. αἰχμηὶ σταθῆν πάσαι χρoύσιν, I. 52. m. ἐν πίδησι χρoύσῃσι διδίδου, III. 23. f. χρoύσια πνήματα, IV. 5. m. ἰδωρήσατο τῇ πλατακίστῃ χρoύσῃ, VII. 27. f. ἰδέντα κλίνας χρoύσιας καὶ τραπέζας χρoύσιας, IX. 82. a. m. Plura loca vide in Indice Rerum, voce Aureus. Caeterum χρoύσιος subinde nil aliud significat quam ἐπιχρoύσιος. Sic quidem, quas κλίνας χρoύσιας dicit Noster VIII. 82. a. m. easdem cap. 80. a. κλίνας ἐπιχρoύσιους dixerat.

[Χρoύσιος vide paulo ante, in Χρoύσιος.]

Χρoύσιον, τό, Aurum. ἄπυρον χρoύ-

σίον, Aurum ignem non expertum, III. 97. m. χρoύσιον τρισκαίδεκάστῆσιον, (scil. τοῦ ἀργυρίου, αὐτὸ πρὸς τὸ ἀργύριον) λογιζόμενον, III. 95. a. Conf. Indicem Rer. voce Aurum.

Χρoύσιτης, ὁ, Foem. χρoύσιτις, Aureolus. ἡ δὲ ψάμμος ἡ ἀναθερμύνη ἐστὶ χρoύσιτις, Sabulum illud est auriferum, III. 102. f.

Χρoύσoδετος, ὁ et ἡ, Auro vinctus. σφηνίς χρoύσoδετός σμαράγδου Μιδου ἰούσα, III. 41. a.

Χρoύσoκομος, ὁ, ἡ, Auream comam habens; etiam de Aureolo colore pennarum asitum. Sic, τὰ μὲν χρoύσoκομα τῶν πτερῶν, (phoenicis avis,) τὰ δὲ ἐρυθρά, II. 73. a. m.

Χρoύσoπαστος, ὁ, ἡ, Auro interspersus vel intertextus, Auro distinctus. δαηρσάμενος αὐτοὺς τὴν χρoύσoπαστῶ, VIII. 120. a. N.

Χρoύσος, ὁ, Aurum; vide Indic. Rer. hac voce. De χρoύσῳ ἀπίσθῳ et χρoύσῳ λευκῷ vide Not. ad I. 50. m.

Χρoύσοφορεῖν, Aurum (Aureum ornatum) gestare. μηδὲ τὰς γυναῖκάς σφι χρoύσοφορήσαν, πρὶν αὐτ. I. 82. f.

Χρoύσοφορος, ὁ, ἡ, Aurum (Aureum ornatum) gestans. ἀβρίτατοι ἄνδρες ἰσὶ καὶ χρoύσοφόροι τὰ μάλιστα, IV. 104.

Χρoύσoφύλαξ, Auri custos. τοῖς χρoύσoφύλακας γρύπας, IV. 13. a. rursusque cap. 27.

Χρῶμα, τό, Color. χρῶμα κορεύουσι παραπλήσιον Αἰθίοψι, III. 101. a.

Χύειν, Effundere, Profundere.

ἰδὼν σωρὸν μέγαν οἵτου πεχυμένον (ἐς τὴν ἀγορὴν), I. 22. a.

Χυτός, ἡ, ὄν, Fusus. ἀργήματα λίθινα χυτά, Inaures ex fuis lapillis, II. 69. a. N.

Χυτός, ὁ, ὅ, Substantivum i. q. τὸ χῶμα, Agger, VII. 37. a. N.

Χυτρίς, ἡ, Ollula. ἐκ χυτρίδων ἐπιχωρίων πίνω, V. 88. b. N.

Χύτρος, ὁ, Lebes, Olla. Plurale Χύτροι, nomen proprium loci: ἔστι ταύτῃ θύρμα λουτρῶν, τὰ Χύτρος καλεῖσθαι οἱ ἐπιχώριοι, VII. 176. m. N.

Χῶμα, τὸ, Terra adgesta, Agger, Moles, Tumulus. (Conf. Χοῦν et Χοῦς.) Σιμύραμις ἀπιδέξατο χῶματα ἀνά τὸ πεδίον ἀξιοδίντα, I. 184. b. Ἀλυσσισσῶ σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μὲν ἔστι λίθων μεγάλων, τὸ δὲ ἄλλο σῆμα, χῶμα γῆς, Tumulus terræ, I. 93. a. Similiter χῶματα κεινὰ, IX. 85. f. sunt Tumuli sepulcrales, in quibus quidem non insunt ipsa cadavera hominum, quorum in honorem erecti tumuli sunt.

Χωρεῖν, 1) Exire, Progredi, Exitum habere. ἐνδεῖσθιν ἡ Φάτις αὐτὴ πεχωρήκει, Inde hæc fama exierat et in vulgus manavit, I. 122. extr. περὰ σκυρὰ τῶν λογίων ἡμῖν ἐνια πεχώρηκε, Exierunt in exiguum quiddam, I. 120. m. idem quod ἐξασθενὲς ἐλήλυθε; vide ibidem proxime sequentia. πάντα οἱ ἐχώρει εὐτυχίως, Omnia ei prospere cesserunt, Exitum felicem habuerunt, III. 39. m. Atque etiam, ubi adverb. εὐτυχίως non adjiçitur, verbum χωρεῖν, sicut Compositum Προχωρεῖν, plerumque

Prosperum successum significat. Sic, χωρήσαντος δὲ οἱ τοῦτου, III. 42. a. N. καὶ οὕτω χωρήσειν τὰ βούλονται, V. 89. m. οὐκ ἀμφοτέρῃ σφί ἐχώρηται, VII. 10, 2. m. χωρήσει ταυτίων ἐλάλιδας, VIII. 68, 2. a. εὐπυτίως ὑμῶν ταῦτα εἰς τε χωρίον ἔστι, V. 49. a.

2) χωρεῖν, Continere, Capere. κρητὴρ χωρίον ἀμφοτέρω ἐξακοσίους, I. 51. a. m. I. 70. a. IV. 81. m. ἡ ἀργάβη, μίτρον ἔον Περίπλιν, χωρεῖ ἐκ. I. 192. m. αἱ γαστέρες χωρεῖσθαι εὐπυτίως τὰ κρεῖα, IV. 61. f.

Χώρα, ἡ, 1) Terra, Regio. ἡ χώρα ἡ Ἀττικὴ, IX. 13. m. et alibi. ἐν ἡ χώρῃ--, γούρην μὲν εἰσεσθαι, μὴτε αὐτὴν τὴν χώραν, μὴτε τοὺς οἰκιστάς αὐτῆς, VI. 97. m. f. λέγω τὴν χώραν, (i. q. τὴν γῆν ibid. paulo ante,) πλεῖνα ἐν πλεῖν χρόνῳ γυνομένην, λιμὸν τείσεσθαι, VII. 49. f. ἐν ταύτῃ (τῇ Ἀραβίῃ) λιβατωτός ἔστι μουνὴ χωρίων πυρίων, III. 107. a. et ibid. paulo ante, τῶν οἰκισμένων χωρίων, ubi perperam olim χωρίων calebatur. Conf. Χωρίον.

2) χώρα, Locus; quo significatu notanda formula κατὰ χώραν, Suo loco, Eodem in loco. εἰς (πάντα) κατὰ χώραν ἐστάμενα, Suo loco intacta stare omnia sinebat, I. 17. m. τὰ ἰωυτοῦ κατὰ χώραν καταλείψειν, ἵνα ὁπίσω σφία ἀπειλῶν ἔχοι, III. 135. f. κατὰ χώραν ἡλπιζον τοὺς Πέρσας εἶναι, Eodem in loco esse (Locum non mutasse, Non discessisse) Persas existimabant, IV. 135.

extr. Ἀβυδῶνισι προστίτταντο, κατὰ χώραν μένουσι, Φύλακας εἶναι τῶν γειθυρίων, VII. 95. *b.* *Inde translato formulae usu*, κατὰ χώραν μένιν dicitur Quidquid firmum et stabile manet, nec movetur aut mutatur. ἐς τ' ἂν ἢ γὰρ αὕτη οὕτω ἔχη, μένιν τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν, IV. 201. *a.* οὐκίτι ἐμνιν τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν, *ibid.* *extr.* Φέρους ἔταξι, εἰ κατὰ χώραν διατελεουσὶ ἔχωστας ἔτι καὶ ἐς ἐμὶ, VI. 42. *f.* περιόλειον σφίας τὰ πολλὰ τῶν χωρίων (*sic duo codd.*) Ἰωνίς, V. 58. *m.* ubi χώρων *vulgo*, *alii* χωρίων *ex conject.*

[Χωριάζεν, Rusticari. *Verbo hoc usum alicubi esse Herodotum putaverat H. Stephanus, Thes. T. IV. col. 669. e. Mihi illud nusquam occurrere memini.*]

Χωρίζω, Separare, Distinguere.

Hinc Passiv. ἐν Εὐρώπῃ ἡγνιται κχωρίζσθαι, Separatam esse, Nihil ad se pertinere, I. 4. *extr.* κχωρίζσται εὐτος ὁ χειμῶν (*Diversa est hæc hyems*) τοῖσι ἐν ἄλλοις χωρίοις γινομένοις χιμῶσι, IV. 28. *m.* νόμοις χρεῖνται κχωρισμένοις πολλὴν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, I. 172. *a.* κχωρίζσται (*jon. pro. κχωρισμένοι* ἰσὶ, *Differunt*) πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, I. 140. *m.* κχωρίζσται τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων, *Singulare hoc habent præ aliis Aegyptiis*, II. 91. *m. f.* κχωρίζσται αὐταὶ (*αἱ πόλεις*), *Sejunctæ sunt hæ civitates ab istis*, I. 151. *a.*

Χωρίον, τὸ, 1) *Locus*, *Definitum quoddam spatium*, *Definita quædam pars regionis aut ur-*

bis. τῇ ἢ ἐν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλεως, *Ubi erat expugnabilis Locus (vel Pars) arcis*, I. 84. *m.* οὐκίτι πολλὸν χωρίον, -- ἀλλὰ στενὴ ἔστι (ταύτη) ἢ Αἴγυπτος, II. 8. *m. f.* τῶν ταῦτα τὰ χωρία προσχωσαντῶν ποταμῶν, II. 10. *m.* ἀπὸ Ἐλεφαντίνης ἀνω ἰόντι ἀναγίγῃ ἔστι χωρίον -- τὸ δὲ χωρίον τοῦτο ἔστι ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας πλεος, II. 29. *a.* ἐς τοῦτο τὸ χωρίον ἦλθεν, *Hunc locum adii*, II. 75. *a.* οἱ ἐν ἄλλοις χωρίοις γινόμενοι χιμῶνες, IV. 28. *m.* *ubi quidem* χώρησι *præfert cod. Vat. et χωριοι Vind.* *Quod si vera scriptura vulgata, defendi ex hoc loco fortasse possit* χωρίων III. 107. *a.* *pro quo nos cum aliis χωρίων posuimus, et χωρίου II. 19. a. ubi nos ex aliis libris χώρου revocavimus.* τὰ πολλὰ τῶν χωρίων, *recte, ut videtur, ed. Schæf. ex Wess. conject.* V. 58. *m.* *pro vulgato* χωρων.

2) *χωρίον vero Nostro dicitur etiam Locus (Dictum) scriptoris alicujus aut poetæ; Verba quædam siue breviora, siue longiora) ex libro aliquo aut poemate recitata aut adposita, quas ἡσους vulgo Graeci vocant: κατὰ ταῦτα τὰ ἔπια καὶ τοῖς τὸ χωρίον οὐκ ἦμιστα, Ex hoc maxime loco, nempe, quem ex Homeri Iliade modo adposui*, II. 117. *a. N.*

Χωρίς, *Praepos. Sine, Absque, Præter, uti vulgo.* χωρὶς τοῦ Θόρου ἤρπαζον τοῦτο ὅ τι ἔχοιεν ἑκάστοι, I. 106. *a.* ἐκ πάσης Λακεδαιμόνος; χωρὶς Σπαρτιητῶν,

δεῖ ἀναγκαστοὺς εἰς τὸ κῆδος ἵκειν, Præter Spartanos (i. e. Non solum Spartæ urbis incolas, Cives Spartanos, sed etiam) ex universâ Laconiâ oportet etc. VL 58. m. f. N. Sed χωρίς (τούτου) ὅ τι χαλκὸς ἢ λίθος ην, Excepto eo (Præterquam) quidquid aes aut lapis erat, I. 164. f. ubi nil urget ut cum Valck. χωρίς ἢ ὅ τι malimus; satis est χωρίς τούτου intelligere. ἐν ἔργον πολλὸν μέγιστον, χωρίς των Αἰγυπτίων ἔργων, Præter (Post, Si excipias) opera Aegyptiaca, I. 93. a.

Χωρίς, Adverbium, Separatim, Seorsim, Præter alia, Non solum. χωρίς κτεται ὁ νεκρός, Seorsim jacet cadaver, IV. 62. extr. χωρίς μὲν γὰρ Φερον ἔπευσον, (sic enim haud dubie corrigendum) χωρίς δὲ τοῦ Φόρου ἤρπαζον, Namque non solum tributum exigebant, verum etiam etc. I. 106. a. χωρίς ἢ ὅτι, Nisi quod, Præterquam quod. νομοῖσι παραπλησίοις χρεώνται, χωρίς ἢ ὅτι etc. I. 94. a. λίβητας λιθβίοις κρητῆρεσι προσκίλους χωρίς ἢ ὅτι

πολλῶν μέζονας, IV. 61. a. θραμίσια ἢ χώρη οὐκ ἔχει, χρεὶς ἢ ὅτι ποταμούς πολλῶν μεγίστους, nempe ἔχει, IV. 82. a.

Χῶρος, ὁ, 1) Locus. ἐπεμπετο ἱεραρομένους τὸν χῶρον ἐν τῇ κίαντῃ ὁ Ὀρίστης, I. 67. m. ἴδουσι (σφίσι) χώρους, ἐνδρύνανθαι βεμους καὶ τεμένεια, II. 178. a. ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ (nempe, in colle quodam) ἀλεξαμένους, VII. 225. f. περιόκειόν σφεας τὰ πάλαι τῶν χώρων, V. 58. m. πᾶσι αὐτῶν χωρίων, αὐτῶν χωρίων ex con-ject. 2) Regio, Terræ tractus. τοῦ Λιθυκοῦ χωρίου, καὶ τοῦ Ἀραβίου, II. 19. g. ἔστι χῶρος τῆς Ἀραβίης, II. 75. a. μέχρι Φασί-κης ἀπὸ Περσίων χώρος πλεστός καὶ πολλὸς ἐστὶ, IV. 39. m. ἐν τῇ Ἠλείῃ πάση χῶρῃ, -- οὐ ψυχροῦ τοῦ χώρου εἶντος, IV. 30. a. 3) Ager, Ditio, Territorium. τοῦ Ἀταρνείος χώρος, Ager (Territorium) urbis cui Atarneus nomen est, I. 160. m. τῶν Θεβαίων ἔκειρε τοὺς χώρους, Agros Thebanorum vastavit; (nempe, arbores caedendo et aedificia demoliendo,) IX. 15. a. m.

Ψ.

Ψακάς, ἄδης, ἢ, et Ψακάς, Pluvia stillatim (tenuibus guttis) cadens. ὅτθῃσαν αἱ Θῆβαι ψακάδι, III. 10. extr. N. ubi αὐτῶν Ψακάδι.

Ψάμμη, ης, ἢ, i. g. ἢ Ψάμμος, Arena, Sabulum. ὁφρὺν ψάμ-μης (αὐτῶν ὁφρὺν ψάμμος) κατῆ-

κει, IV. 181. a. N. Alibi constanter communi formâ ἢ ψάμμος utitur Scriptor; veluti paulo post, διὰ τῆς ὁφρὺς τῆς ψάμμου, IV. 182. διὰ ψάμμου, III. 26. a. τῇ ψάμμῃ et τῇ ψάμμου, III. 102.

Ψάμμιος, η, ον, Arenosus, Sa-

- bulosus. τὸ ὅρος τὸ ψάμμινον, II. 99. a.
- Ψάμμος, ου, ἡ, vide in Ψάμμη. εἶδα ψάμμον ἀριθμόν, I. 47. f. in Orac.
- Ψᾶν, vide Καταψᾶν et Συμψᾶν. Suidae et aliorum Grammaticorum glossa Ψᾶσαν ad Herodoti Καταψᾶν spectat.
- Ψάυν, Tangere, Attingere. τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψαυσίμ', III. 30. m. N.
- Ψέλια, τὰ, Armillæ, III. 20. a. N. IX. 80. m. Singularem habes lib. IV. 168. u. Ψέλιον περὶ ἐκατέρῃ τῶν κνημέων, Armillam (gestant) in utraq̃ue tibiâ. Vulgo Ψέλλια et Ψέλλιον olim edebatur.
- Ψελοφόρος, ὁ, ἡ, Armillas gestans. ἀνδρας ψελοφόρους, VIII. 113. f.
- Ψεύδαν, Fallere. Hinc Passivum ψευδίσθαι, Falli, idem fere quod ἀμαρτάνειν. (Conf. Valch. ad VII. 139, 23.) ἡ τρίτη τῶν ὁδῶν (Tertia ratio explicandæ naturæ Nili) μάλιστα εἰψεύσται, plurimum Aberrat a vero, II. 22. a. (conf. Ψευδής.) εἰ ἐγὼ ψευστῆιν γνώμη, VII. 9, 3. ubi forsân γνώμης malles, sed in vulgatum consentiunt libri omnes. Contra, εἰψευσμένοι γνώμης tenent idem omnes VIII. 40. m. et ψευστῆναι τῆς ἐλπίδος, IX. 61. extr.
- Ψευδής, ἰος, ὁ, ἡ, Mendax. τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ἰδόν, I. 117. a. m.
- Ψευδόματις, ἰος, ὁ, Falsus (Mendax) vates, IV. 69. f.
- Ψευδοπυθένης, ου, ἡ, Falso pro-
- minata virgo, Virginitatem mentiens, IV. 180. a. m.
- Ψευδόρκιος, ὁ, ἡ, Perjurus, Jurandum violans, I. 165. f.
- Ψεῦδος, ἰος, τὸ, Mendacium. θεῶσι ψεύδεα μακτῆῖα κεκτημένοισι, Mendacia oracula habentibus, II. 174. f. ubi ψευδία malles, quemadmodum continuo dein ἀψευδέα μακτῆῖα dixit; sed in antepenultam vocem consentiunt libri; et substantivum ψεύδεα, alteri substantivo μακτῆῖα per Adpositionem Homericō more junctum, vim habet Adjektivī.
- Ψῆγμα, τὸ, collective, Ramenta auri. παρὶς τοῦ ἐκ τοῦ Τρωῶλου καταφερμέγου ψήγματος, I. 93. a. V. 101. m. Indi tributum pendunt 360 talentorum ψήγματος, III. 94. f. 95. m. 98. a. ἐππεσὼν ἐς σωφὸν ψήγματος, VI. 125. m.
- Ψῆν, ηὶος, ὁ, Culex, Cynips. ὁ ψῆν τὴν βάλατον ἐσδύνων· ψῆνας γὰρ φορέουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ (Φοίνικες) ἔσστινες, καταπερ οἱ ὀλυνθοί, I. 193. extr. N. Glossa Herodoteu: Ψῆνας, κωνωπιῖα τὰ ἐν τοῖς ὀλυνθοῖς γινόμενα.
- Ψηφιδόφορος, ὁ, Suffragium ferens. ἦν γὰρ (ὁ πολέμαρχος) ἐνδέκατος Ψηφιδόφορος, VI. 109. a.
- Ψῆφος, ου, ἡ, Calculus quo fertur suffragium. διετέμεντο τὰς ψηφους ἐπὶ τοῦ Ποσειδεῶνος τῷ βωμῷ, VIII. 123. m. πᾶς τις αὐτέων ἐαυτῷ ἐτίθειτο τὴν ψηφον, Sibi ipsi suffragium ferebat, VIII. 123. b.
- Ψιλος, ἡ, ὄν, 1) Nudus, Vacuus. (ἡ ἰδὴς) ψιλὴ τὴν κεφαλὴν, II. 76. m. πιδίον μέγα τε καὶ ψι-

λαί, Nudus campus; *nempe*, nec arboribus obsitus, nec dumetis impeditus. I. 80. *a.* ὁ λόφος οὗτος δασὺς ἰδησι ἐστὶ, εἰσῆς τῆς ἄλλης Λιβύης ψιλῆς, IV. 175. *b.* πᾶσαν εἰσῆσαν ψιλὴν καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων διενδρίων, IV. 21. 2) *In re Militari* ψιλοὶ, *uti vulgo*, sunt Leviter armati, Clypeis non instructi, IX. 28. *a.*

Ψιλοῦν, Nudare. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ψιλώσαντες, IV. 26. *m.* τὰ κρέα ἐψιλώμενα τῶν ὀστέων, IV. 61. *f.* *Metaphorice*: ψιλώσαντες (αὐτὸν) τῆς δυνάμειος, II. 151. *extr. N.*

Ψύχειν, Refrigerare. ἐπὶ δυσμῆσι ἑὼν (ὁ ἥλιος) τὸ κάρτα ψυχεῖ, Refrigerat aërem, III. 104. *extr. Passivum*: ψύχεται (τὸ ὕδωρ) μέχρι εἰς ἡν, Refrigerescit, IV. 181. *extr. i. q.* ψυχρον γίνεται, paulo ante ibid.

Ψυχή, ἢ, 1) Anima hominis. ἐκπνέοντες ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατος ἐστὶ, II. 123. *m.* 2) Animus, Animi vires et robur, Ingenium. ἢ γὰρ ψυχὴν οὐκ ἄκρος, V. 124. *a.* διεπυράτο

αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, III. 14. *a.* (*pro quo est* ὀργῆς VI. 126. *a.*) 3) Vita. βασιλεῖ οὗτος τὴν ψυχὴν ἀπέδωκε, III. 130. *f.* τοῦ ἐνός (παιδὸς) τὴν ψυχὴν (*alibi* τῇ ψυχῇ) ζημιώσεται, VII. 39. *f.* ὅς βουλοῖτο ποιῆν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελίσθαι, Poenam repetere Vltæ (*nempe* perditæ, *id est*, Cædis) Aesopi, II. 134. *f.*

Ψύχος, ἰος, τὸ, Frigus, Gelu. *Etiā Plurali numero utitur Noster*. τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας διατελεῖ χειμῶν ἑὼν, τοὺς δ' ἐπιλοιπούς τεσσέρας ψύχεα αὐτόθι γίνεται, Frigus idemtidem incidit, IV. 28. *m.*

Ψυχρός, ἢ, ὄν, Frigidus; *metaphorice*, Inutilis; Vanus. ἢ μὴν τῆσδε τις γένοιτ' ἂν ἐπικουρή ψυχρῇ, *nempe* Sero veniens, VI. 108. *a. N.* ἐπαρθείς ψυχρῇ νίκῃ, Frigidā elatus victoriā, *id est*, Vanā, *aut*, quam vanā spe praeceperat; *sive*, Victoriā non ardore pugnae, solummodo vanis gloriosisque verbis partā, IX. 49. *a.*

Ω.

Ω particula, *Vocativo praepo-ni solita*. Ω Κρηῖσι, I. 32. *a.* Ω βασιλεῦ, I. 87. *m. f.* Ω παῖ Κλειομβρότου, IX. 78. *a. et frequenter alibi*. Saepe vero etiam abest, ut Γύγῃ, I. 11. *a.* δίσποτα, I. 35. *m.* Ἀδρησι, I. 41. *a.*

Ubi Vocativus, quem praecedit Ω particula, incipit a vocali α, ibi α absorbetur. Sic ὠνδρωπι, sive rectius ὦνδρωπι, I. 35. m. et VIII. 125. f. (vide utrobique Var. Lect. ubi quidem ad I. 35. adnotare debueram, sic ὦνδρωπι scri-

ptum edidisse Schaeferum, quam in scripturam, VIII. 125. libri fere omnes consentiunt.) Similiter ὠναξ, sive rectius ὠναξ, pro ὠ ἀναξ, O rex Apollo, I. 169. f. IV. 150. m. 155. f. VII. 141. a. quibus quidem in locis nec inter se mutuo, nec secum ipsi consentiunt tam editi, quam scripti libri, nisi quod ubique constanter ὠναξ (sic) pingit noster cod. F., ὠ ναξ vero constanter diligentissimus Schaefer. Caeterum nonnulli subinde etiam ὠναξ (sic) pingunt, quā de scripturā vide quae in Var. Lect. ad VII. 141. a. monita sunt. Ex codd. Pa. et Pe. vero ad I. 159. f. (de quo ibi in Var. Lect. monere debueram) adfertur scriptura huiusmodi, ὠ ναξ. Caeterum de hoc genere conferendus Gregor. Diulect. jon. §. 29. Paulo diuersi generis videntur esse formae contractae ὠλλοι, ὠνη, ὠνδρις, ὠνδρωποι, quas vide in Ἄλλος, Ἄνηρ et Ἀνθρωπος.

ὠδι, (constanter fere ᾽Ωδι, id est, ὠδι scribitur in cod. F. nec adeo absurde; conf. Bosii Ellips. Gr. voce Τρόπος.) 1) i. q. οὕτω, Sic, Hoc modo. ὠδι τὰ σπουδαιότατα ταμιχύνουσι, I. 86. a. m. ὠδέ σφι εἰς τὴν ἑψων ἐξέρηται, IV. 61. a. 2) Hic, Hoc loco. Sic quidem vulgo edebatur νῦν δὲ ὠδι ἱστῖ, I. 111. extr. et ego etiam vulgatam, I. 115. extr. tenui scripturam, ὠδί τοι πάριμι. At, sicut priori loco, ex plurium codicum consensu, ὠδε

Lex. Herod. Pars II.

cum Schaefero posui, sic etiam posteriori loco eandem scripturam, quam ibidem pariter offerebant nostri codices; debueram adsciscere. Alibi certe in Musis particulam ὠδι istā notionē positam non memini me legere; nec apud jonicum Homerum umquam istā notionē usurpatam reperiri adnotauit ex veteribus grammaticis Eustathius ad Odyss. α'. 182. Confer Heynium ad Iliad β'. 258.

᾽Ωθίσιν, Propellere, Praecipitare. ὠσι ἰαντὸν εἰς τὸ πῦρ, VII. 167. m. Et metaph. ὠθίσιν (ὁ δῆμος) τὰ πρηγματα, Praecipitat, Violenter deprorat res, III. 81. m. (conf. Ἐμπίπτειν.) Passivum. ὠθιόμενοι πρὸς αἰτίων εἰς κεφαλὴν, Etiam si in caput ab illis praecipites darentur, VII. 136. a. N. Medium, ὠσασθαι, Pellere (nempe a se) hostem. ὠσάμενοι τὸν Πέρσιν, VIII. 3. extr. ὠσαντο τὴν Ἴππον, IX. 25. Conf. Ἀνωθίσιν, Ἀπωθίσιν, Δωθίσιν.

᾽Ωθίζιν, proprie, Sese mutuo premere et protrudere in turbā hominum; sensu translato, Altercari. ὠθισμένων δ' αὐτῶν, III. 76. f. Conf. voc. seq.

᾽Ωθισμός, οὗ, ὁ, Conflictus comminus pugnantium, et mutuo sese, veluti in turbā hominum, prementium et protrudentium. Περίσσιον τε καὶ Λακιδαιμονίων ὠθισμός ἐγένετο πολὺς, VII. 225. a. εἰς ὃ ἀπίνοντο εἰς ὠθισμὸν, IX. 62. f. N. (Conf. Polyb. IV. 58. 9.) Metaphorice, ὠθισμός λόγων dicitur Con-

flictus sermonum, Altercatio. ἐγένετο λόγων πολλὸς ὠδισμὸς Τεγεστέων τε καὶ Ἀθηναίων, IX. 26. a. N.

[Ὠκινάκης, εὖ, ὁ, Sic pro ἄκινάκης vocali α in ω conversâ, scripsisse Herodotum statuunt Suidus et Etymologus; falso: nusquam certe ista vocabuli forma in Musis occurrit, nec eam admittebat jonici idiomatis ratio. Poterat quidem VII. 54. f. ubi nos, praeceuntibus libris nonnullis Περσικὸν ξίφος τὸν ἄκινάκην καλεῖν, ubi alii τὸ ἄκινάκην praeferunt, suo more Herodotus τὸν κινάκην scribere, quemadmodum τὸ γαλμα et τὸ ληδὶς, et ista scriptura ibi fortasse restitui auctori debuerat. At non idcirco statuendum erat, ὠκινάκην pro ἄκινάκην dixisse Herodotum.]

Ὠκυτοκον, τὸ, (proprie, Neutrum Adjectivi ὠκυτοκος, Celeriter pariens,) Celeritas partus. ἀποφειρόμενος ἀντὶ τοῦ ὠκυτόκου τὸν ἐτάξαντο φέρον, Tributum ferentes quod (deae Lucinae) pro accelerando partu (pro maturato aut maturando partu) pactae erant, IV. 35. a. N. quem locum Larcherus (vereor ne non satis recte) his gullicis verbis reddidit: „Celles-ci ap-
»portoient à Ilithye le tribut
»qu'elles étoient chargées d'of-
»frir pour le prompt et heureux
»accouchement des femmes de
»leur pays.“

Ὠλλοι, ὠλλοι, i. q. οἱ ἄλλοι, Alii, Reliqui. Vide supra sub voc.

Ἄλλος.

Ὠμηστής, Carnivorus. λέοντα ὠ-

μηστήν, V. 92, 2. exdr. in Orac.

Ὠμοβοείη, ἡ, (scil. δορά vel δορή) Cruda bovis pellis, Corium bovinum. ὠμοβοείην περιτείνας, IV. 65. a. λισθήν ὠμοβοείης πεποιμένῃ, VII. 91. a. N. ubi perperam olim ὠμοβοείης edd. et plures mssst, ὠμοβοείης αὐτῇ ῥαψάμενον τῶν ὠμοβοείων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων οἰχίτον, III. 9. f. Ὠμοβοείος, ἡ, εν, i. q. ὠμοβοείης, Ex crudâ bovis pelle (Bovino corio) confectus. ἀσπίδας ὠμοβοείας σμακράς, VII. 79. Conf. Not. ad. VII. 91. a.

Ὠμος, εν, ὁ, Humerus, Laceratus, Superior pars brachii a cubito ad scapulum. νεκρῷ ἀποταμὼν ἐν τῷ ὠμῷ τὴν χεῖρα, II. 121, 5. m. διξιὺς ὠμους ἀποταμόντες σὺν τῇσι χερσὶ, IV. 62. f.

Ὠν, jonice pro communi οὖν. Igitur. οὐδὲ ἂν αὐτοὶ δώτειν, I. 2. exdr. μέχρι μὲν ὦν, I. 4. a. et sic constanter alibi. Similiter οὐκ ὦν vel οὐκ ὦν, pro οὐκ ὦν, Non igitur. οὐκ ὦν δὲ ἐπιθῆ, I. 11. m. f. (vide supra in Οὐκ ὦν.)

Saepius videri potest fere abundare, ut in formulis hujusmodi: τοῦτω δὲ ὦν, I. 34. m. 58. f. 59. a. οὐ γὰρ ὦν, I. 49. b. et cet. Praesertim vero in Verbis compositis amat Herodotus medium inter Praepositionem et Simplex verbum particulam ὦν per Pleonasmum intersertum. ἀπ' ὦν ἔδοντο, II. 39. m. ἐξ ὦν εἶλον, II. 40. m. κατ' ὦν ἐκάλυψε, II. 47. f. ἐν ὦν ἐπλησαν, II. 87. a. κατ'

ὡν ἔδθησαν. II. 122. m. ἀν' ὡν ἰφάνη, III. 82. f.

Ω ναξ, vide supra, in Ω partitula.

Ωνείσθαι. Nostro non tam dicitur qui Pacto pretio Emit, (hic quidem περιάμενος est) quam et qui Velle se Emere significat, et ex altero quærit quanti rem vendat. (Conf. Wesseling. ad I. 68, 26.) χρυσὸν ὠνείστον -- Κροῖστος δὲ σφι ὠνιομένοις ἔδωκε δωτίην, I. 69. f. τὰς νήσους οὐκ ἐβούλοντο ὠνιομένοις πωλεῖν, I. 165. α. ἐπιθύμησε τῆς χλαυίδος, καὶ αὐτὴν προσελθὼν ὠνείστο. ὁ δὲ -- λέγει. Ἐγὼ ταύτην πωλεῖω οὐδένος χρημάτων, III. 139. f.

Ων, ης, η, Emtio. ἀγορὰς πησαύμενοι, ὡνῇ τε καὶ πηρσεὶ χεῖνται, I. 153. m.

Ωνῇ et Ωνθίωποι vide in Ἀνῇ et Ἀνθρωπος.

Ων, τὸ, Oνυμ. Cum jota subscripto aut ad latus posito ὠνὸν vel ὦν scribunt probati codices. Vide notata in Var. Lect. ad II. 68, 8.

Ωραῖος, η, ον, 1) Tempestivus, Maturus. εὐῶσαν ἤδη ἀνδρὸς ὠραίην, Viro jam Maturam, I. 107. b. παρθένου γάμων ὠραίαι, I. 196. α. ἐπιπυλὴ ἐγένοντο γάμου ὠραίαι, VI. 122. b.

2) τὴν ὠραίην, ἰ. q. τὴν ὥρην, Idoneo, Statuto, Consueto tempore. ἐν τῷ (ἰ. q. ἐν ᾧ scil. χειμῶνι, hyeme in Scythicā terrā) τὴν μὲν ὠραίην οὐκ υἱ, Solito et statuto (aliis in regionibus) tempore non pluit, IV. 28. m. N. ubi Schneider quidem, τὴν ὠραίην eadem no-

lione accipiens quā vulgo alii scriptores τὴν ὠραίην usurpant, Verno tempore interpretatur: sed, Herodotum τὴν ὠραίην l. c. Solitum pluendi tempus dixisse, cum aliunde colligi poterat, tum e verbis ibidem proxime sequentibus liquido adparebat. Ad τὴν ὠραίην vero, si pro Adjectivo vocabulo accipias, possis ὥρην supplere: commodius vero cum Schaefero (ad Bosii Ellips. p. 577.) Substantivum per se nomen esse ἡ ὠραίην, per paragonem ex ὥρην formatum, atque idem quod ὥρην significans, putaveris, quemadmodum ex ἀναγκη fit ἀναγκάη, ex σιληνῇ σιληναίη, ex Ἀθῆνῃ Ἀθηναίη. Utramque et formationis et interpretationis rationem Aem. Portus proposuerat, optionem permittens lectori. Conf. Ωρη.

Ωρη, ης, η, 1) Tempus, praesertim Certum, Justum, Idoneum tempus. τὴν ὥρην (Certo, Definito diei tempore, Justo tempore) ἐπαγινέειν σφι αἵτας, II. 2. m. γαμέει μιν ἐς γάμου ὥρην ἀπικομένην, VI. 61. extr. κομιδῆς περὶ, τὴν ὥρην αὐτῷ μελίσσειν, Ad reditum quod adtinet, Commodum tempus sibi curæ esse futurum, VIII. 19. f. ἦν μὲν τῆς ὥρης μέσον θέρους, Tempus (anni) quod adtinet, media æstas erat, VIII. 12. α. φυλάξαντες τὴν αὐτὴν ὥρην, Observantes idem (diei) tempus, eandem horam, VIII. 14. f. Caeterum Horas diei alibi τὰ δωδεκά μέρη της ἡμέρας δicit, II. 109. f.

2) αἱ ὥραι. Nostro dicuntur

B b *

(1) *Quadripartitæ per annum commutationes temporum.* ἐκκύκλις τῶν ὥρέων ἐς τὸ αὐτὸ περὶ ἑξῆς, II. 4. m. *Aegyptii* δὲ ὥρα μίση δασάμενοι τῶν ὥρέων ἐς τὸν ἐνιαυτὸν, duodecim partes quadripartitarum vicissitudinum temporum distribuerunt per annum; *id est*, Annum in duodecim partes distribuerunt, intra quas 12 partes quatuor temporum vicissitudines circulum suum absolverent, II. 4. a. *Græci* tertio quoque anno unum mensem intercalabant, τῶν ὥρέων εἴνεκα, ἵνα δὴ αἱ ὥραι συμβαίνωσι ταχυνόμεναι ἐς τὸ δέον, II. 4. a. et I. 32. a. (2) *Cæli atque aëris temperies,* quæ in regione aliquâ obtinet. οἱ Ἴωνες τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀέρων ἐν τῇ κολλίστῃ ἐτυγχάνον ἰδρύμιναι τόλμας, I. 142. a. N. (*ubi perperam olim* οὐρέων, *alii* ορέων.) οἱ Ἀιολεῖς χώρην ἔτυχον κτίσαντες ἀμείνω Ἴωνων, ὥρέων δὲ ἤκουσαν ὅτι ὁμοίως, (*nempe cùm οὕτως εἶναι*) I. 149. extr. Αἰγύπτιοι ὑγιεινέστατοι πάντων ἀνθρώπων, τῶν ὥρέων εἴνεκα, ὅτι οὐ μεταλλάσσουν αἱ ὥραι. ἐν γὰρ τῇσι μεταβολῇσι (τῶν ὥρέων) τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ νοῖσοι μάλιστα γίνονται, II. 77. m. ἢ Ἑλλὰς τὰς ὥρας πολλόν τι κάλλιστα κειραμένης ἔλαχε, III. 106. a. ἔχει ἡ Κυρηναῖα χώρα τρεῖς ὥρας ἐν ἐωτῇ, IV. 199. a. 3) *Denique* ὥρας etiam dicit *Noster* Quatuor cæli plagas, sive Puncta cæli cardinalia quæ vulgo vocantur. εἰ ἡ στάσις ἥλλακτο τῶν ὥρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ μὲν νῦν ὁ βορέης τε

καὶ ὁ χυμὸν ἔστασι, τούτῃ τοῦ νότου ἢ ἡ στάσις καὶ τῆς μεταβορέης, et cæli. II. 26. a.

Ωρη, κς, ἡ, i. g. Θροντίς, Creta, Ratio quæ habetur *abiciunt* μηδεμίαν ὥρην ἔχειν ἀρπασθῆναι γυναικῶν, II. 4. m. *pro quo est* λόγον οὐδένα ποιήσασθαι paulo post *ibid.* τῆς οὐδεμῆς ἔσται ὥρα ἀπαιλούμενης, III. 155. m. ὥρα ἐποιήσαντο οὐδεμίαν, καὶ ὀρροῦνται, σπουδῇ μεγάλην ἐποιήσαντο, IX. 8. b.

Ωρύσθαι, Ululare, Inconditum clamorem tollere, *non solum in Dolore et Mœstitiâ, ut βίων ὠρύνενοι*, III. 117. f. *sed et in Lœtitiâ, ut ἀγαμέμνων τῇ πυρὶ ὠρύνεται*, IV. 75. a. N. *ubi verbum hoc minime indigebat virorum doctorum operâ, certulum medelam adferre conantium.* Sic certe etiam latino verbo Ululare uluntur *Romani scriptores, in his Julius Caesar, apud quem* (Bell. Gall. V. 37.) *Suo more Galli victoriam conclamant atque ululatum tollunt.*

Ως particula, latinis particulis Ut, Uti, respondens; *cujus de vario usu et constructione apud Herodotum occurrente posteriora quaedam momenta notamus.*

I. ὡς particula, *ubi ad præcedentem οὕτω (sive expressam, sive subintellectam) refertur, modo cum Indicativo, modo cum Infinitivo constructur.* τῷ ἀνδρὶ προσφιλέας οὕτω ἐγένετο, ὡς--σφέας ἐκέλευε, I. 163. a. οὕτω κλεινὴ ἐγένετο, ὡς καὶ πάντες--ἔμαθον, II. 135. f. ὕψλόν οὕτω δὴ τι λέγεται, ὡς τὰς

κορυφαίς αὐτοῦ οὐκ εἶα τι εἶναι
ἰδεσθαι, IV. 184. f. *ubi qui-*
dem Infinitivus εἶναι videri po-
test a verbo λέγεται pendere.
οὐκ (*nempe* οὐκ οὕτω μεγάλα)
ὡς ἐς πυραμίδα τοιαύτην ἀπι-
κείσθαι, II. 135. a.

Sed subinde, ubi post ad-
verbium οὕτω, aut post adjec-
tivum τοιόσδε, desiderabus ὡς
particulam, cum verbo finito
constructam, amat Noster
omittere istam particulam, eo-
que asyndeto major quaedam
vis accedit orationi. ἰώμῃ σώ-
ματος τοιῇδε (ὑπὸν αὐτοῖς), αἰθ-
λοφόροι ἔσαν ἀμφοτέρω, I. 31.
a. οὕτω ἰσχυραί, μόγις ἂν λίδω
παίστας διαβήξιας, III. 12. m.
(*ubi praecessit, αἰσθητὶς οὕτω,*
ὥστε -- διατετρανέως.) *Interdum*
eodem loco, ubi ὡς desidera-
bas, ponitur Pronomen rela-
tivum, aut particula quaedam
relativa. κήνη οὕτω εὐεσσα πικρή,
ἥ -- κινᾷ τὸν ὕπαινον, IV. 52.
m. N. *Eodem referas istud,*
προβάσιος δὲ τῆσδε, δηλαδὴ αὐ-
τος μὲν ἐπιδήσιεσθαι μέλλει τοῖ-
σι Σκυθήσι, IV. 135. m. ubi
praeter necessitatem Reizius
ante αὐτὸς μὲν particulam ὡς
inseruit, quam veteres libri
ignorant omnes. νῆσον ὧδε εὐ-
σαν ὑπὸ πτόλιν χυρῶδῆναι, τὴν τῶν
τις ἐπιχωρίων etc. III. 120. f. *ubi*
τὴν, jonice pro ἣν positum,
idem ac ὡς αὐτὴν valet. δυσχι-
μρος χῶρη οὕτω δὴ τί ἐστι, ἰν-
δα τοὺς μὲν ὅκτω τῶν μηνῶν etc.
IV. 28. a. *ubi ἰνδα, idem va-*
lens ac ἐν ᾧ, ponitur pro ὡς ἐν
αὐτῇ.

II. ὡς, *ubi ad significandum*

Tempus adhibetur 1) legitime
cum verbo Finito constructur.
ὡς ἰσῆις, (Ut, vel Postquam,
ille introiit) εὐθύς ἡ Πυθίη λεί-
γει, I. 65. m. ὡς δὲ οἱ πάντες
διετατάχατο, παραίνεσι etc. I.
80. m. *Sic et ὡς -- τάχιστα,*
Ut primum, Simulatque. ὡς
δὲ ἡμέρη τάχιστα ἰγγονοῖ, I.
11. a. ὡς γὰρ ἐπιστρέπονσι τά-
χιστα, I. 65. f. Tum I. 80.
f. 141. a. 213. m. et alibi.

2) *In istis exemplis ὡς vim*
habet Conjunctionis; nonnihil
diversa est ratio formulae ὡς
τάχιστα, (his vocibus proxime
inter se junctis, nullā aliā in-
terserit), quae vim habet Ad-
verbii, Quam citissime, Quam
primum. ἰδίλιν ὡς τάχιστα
ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἀπικείσθαι,
I. 66. f. *ubi ὡς τάχιστα idem*
sonat ac τὴν ταχίστην, ibid.
pro quo alibi est ὡς ποδῶν εἶχον,
VI. 116. a. m. N. IX. 58.
IX. 59. b. et ὡς τάχιος εἶχε
ἱκαστος, VIII. 107. m.

3) *Sed, ubi Conjunctionem*
ὡς, Tempus significantem,
praecedit et sequitur oratio in-
finita, ibi ipsa etiam ὡς par-
ticula Infinitivum adsciscit. Sic,
ὡς δὲ παρῆναι αὐτοὺς, pro ὡς
παρῆσαν αὐτοί, I. 29. f. N.
ὡς δὲ μιν προστῆναι τοῦτο, I.
86. m. μετὰ δὲ, ὡς οὐ παύεσθαι,
I. 94. a. m. ὡς δὲ ψευδῆναι
τῆς ἐλπίδος, I. 141. a. ὡς δὲ
χέρσον γεγονέναι, II. 99. m. f.
τὸν δὲ, ὡς μαθεῖν τοῦτο, αὐτίκα
συμβουλευέσθαι, II. 109. m. ὡς
δὲ τὸν παῖδα ποιεῖν τὰ προσ-
ταχθέντα, II. 121, 5. a. ὡς
δ' ἀρα οἴχεσθαι τὸν Αἰδίοπα, II.

140. a. ὡς δ' ἐγερθῆναι τὸν Ἡρακλῆα, IV. 9. a. ὡς δὲ περὶ Ἰαπυγίην γενέσθαι πλώοντας, VII. 170. a. m. ὡς δὲ ἐκβῆναι τὰ ἄχματα τοῖς βασιλεία, VIII. 118. f. *Semel videri poterat* ὡς, *Quum significans, cum Participio constructum*: ταῦτα ὡς ἀπινυχθέντα, (Hæc quum renunciata essent Cambysi) εὐ δοκίειν οἱ εἰσῆσθαι, III. 14. f. *quo de loco vide infra, num. VII.*

III. *Post formulas hujusmodi*, ὡς ἐμοὶ δοκίει, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, aliasque similes, *ubi in proxime sequenti oratione Nominativum cum Verbo finito requireres, Accusativum cum Infinitivo ponere amat Noster*. ὡς ἐμοὶ δοκίει, τὸ ἔθνος οὐδαμᾶ μεγάλως αὐξηθῆναι, I. 58. f. *N. qui locus si difficultate quadam premi videtur, ecce alios planissimos*. ὡς δ' ἐγὼ ἤκουσα, εἶναι αὐτὸν etc. IV. 76. f. ὡς δ' ἐγὼ πυνθάνομαι, δύο μηνῶν αὐτὸ εἶναι τῆς ὁδοῦ, II. 8. a. m. ὡς δ' ἐγὼ πυνθάνομαι, τὸν Ζήλω ξιν τοῦτον δουλεῦσαι ἐν Σάμῳ, IV. 95. a. ὡς δὲ Σκυδαί λέγουσι, πῶτατον εἶναι τὸ σφέτερον, IV. 5. a. ὡς δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, Λυκούργον ἀγαγέσθαι ταῦτα, I. 65. f. ὡς δὲ Ἀθηναῖοι λέγουσι, δικαίως ἐξελάσθαι, VI. 137. m. *Quibus omnibus locis quod in Adnot. ad I. 58. f. dixi, Infinitivum pendere a subintellecto repetito verbo δοκίει, ἤκουσα, λέγουσι etc., id firmatur locis hujusmodi, ubi diserte repetitum verbum est*, ὡς δὲ ὁ μακραιότερος λόγος ὡρμηται, λέγεται Πολυκράτεια δοῦναι,

III. 56. m. (*ubi vide quæ adnotavimus.*) ὡς δὲ εἰκάζεται, ἰ; πέντε μυριάδας συλλεγῆναι ἀνέζω, IX. 32. f.

IV. *Non modo* ὡς ἐμοὶ δοκίει (*verbo Finito*) *dicit Noster, sed et in eandem fere sententiam Infinitivo utitur*, ὡς ἐμοὶ δοκίει, *Ut (Quatenus, Quantum) mihi videtur*, *Ad meam quod attinet opinionem*, II. 124. m. VI. 95. f. (*cum Var. Lect.*) VIII. 30. m. *Similiter eodem particula cum aliis Infinitivis jungitur*. ὡς εἰπεῖν λόγῳ, ὡς λέγῳ εἰπεῖν, *Ut sic dicam, Vere dixerim*, II. 53. a. N. 134. m. ὡς εἰκάσαι, *et* ὡς εἰκάζεται, *Ut conjicias, Quatenus conjicere licet*, I. 32. f. IX. 32. f. *Rursus*, ὡς εἰκάσαι (*Quatenus conferre inter se licet*) βασιλῆην τε καὶ πολυτρίην, IX. 34. a. ὡς ἐμὲ εὐ μνησθῆναι (*Si, aut Quatenus, equidem bene memini*) γὰρ ὁ ἐρμηνεύς με εἶπεν, II. 125. f. *Pro eo quod ait*, λέγει δὲ, ὡς εἶναι ταῦτα σμικρὰ μεγάλῳσι συμβαλέειν, IV. 99. f. *poterat brevius* ὡς -- συμβαλλ. *dicere*, *Ut conferam; quemadmodum* ὡς εἰκάσαι τὴν βασιλ. *sed plenius ibi* ὡς εἶναι συμβαλέειν *dicat*, *ubi εἶναι videri possit idem ac εἶξιναι valere*, *Quatenus licet exigua hæc cum magnis conferre. Eandem in sententiam*, ὥστε εἶναι, *ait*, σμικρὰ ταῦτα μεγάλῳσι συμβαλέειν, II. 10. a. *ubi alii quidem* ὡς *tenent*, *ac fortasse* ὡς γι σῆπτum oportebat.

Sed alibi passim eadem formulâ ὡς εἶναι aliam in senten-

tiam utitur Scriptor, ita tamen, ut ibi etiam, sicuti loco paulo ante citato, verbum εἶναι saluā sententiā abesse potuisse videatur. μεγάλα ἱκνησατο χρήματα, ὡς ἂν εἶναι Ῥοδῶπιν, ἅταρ οὐκ ὡς γι etc. II. 135. a. ubi alii quidem Ῥοδῶπιος corrigunt, alii Ῥοδῶπι, sed in Ῥοδῶπιν consentiunt vett. libri omnes. Ibi Valla, pro ἂν εἶναι, cum ms. Arch. ἀνίναί legens, hariolando convertit, quæ Rhodopis transcenderent; quorum verborum loco Gronovius hæc posuit, ut esset Rhodopis; quæ in hanc partem Wesselingius accepit, ut Rhodopis esse potuerit. Rectius Henr. Stephanus, et ex mente auctoris, Pro Rhodopis quidem conditione. Posses fere ad verbum reddere, Ut quæ Rhodopis esset; et brevius etiam, et ad latini sermonis usum magis adcommodate, Ut Rhodopis: etenim, verum si quaeris, infinitivus εἶναι in istā formulā propemodum prorsus abundat; et ὡς εἶναι Ῥοδῶπιν idem oulet ac si ὡς Ῥοδῶπις dirisset. (conf. voc. εἶναι, num. 2.) Valet autem in istā orationis connexionē, Ut Rhodopis, idem atque. Quatenus mulier talis, qualis Rhodopis, ingentes opes comparare potest.

Similem rationem habet id quod IV. 81. a. legitur, ubi ait, De Scytharum numero valde dissentientes audivisse se sermones, καὶ γὰρ κάττα πολλοὺς εἶναι σφίας, καὶ ὀλίγους, (intellige, καὶ κάττα ὀλίγους.)

ὡς Σκύθας εἶναι. Ibi postrema verba equidem olim cum Larchero sic acceperam, Si (vel, Quatenus) de vere nominatis Scythis quaeras. At in hanc sententiam dicturus Scriptor erat ὡς ἀληθῶς (vel ὡς γνησίως aut γνησίους) Σκύθας εἶναι. Valla breviter, haud satis scio quā sententiā, Utique Scythas; quæ latina Gron. et Wess. tenuerunt. Commodius latine reddes, Ut quidem Scythas; nempe, Alii admodum paucos esse dixerunt; numerum Scytharum ediderunt nimis exiguum Pro ratione illius populi, quippe quem esse numerosissimum norunt aut certe existimant omnes.

Eādem formulā ὡς εἶναι utitur Noster II. 8. m. f. τὸ ἀπὸ Ἡλιουπόλεως ἐνέκει πολλὸν χωρίον, ὡς εἶναι Αἰγύπτου. Valla, Non multorum spatiorum iter quod Aegypti sit. Wess. cum Gron. Non ampla regio est ut Aegypti sit. Larcher, Le pays, quoiqu'il appartienne à l'Égypte, n'est pas d'une grande étendue. Nos olim, Non multum in latitudinem patet regio quæ Aegyptus esse censeatur. Auctoris mentem rectius expresseris, verba ὡς εἶναι Αἰγύπτου his latinis si reddideris, Pro reliquā Aegypti latitudine.

V. Pro pleniore locutione ὡς ἐμοὶ δοκεῖν, omisssā ὡς particulā brevius dicitur ἐμοὶ δοκεῖν, aut δοκεῖν ἐμοὶ: cujus generis plura exempla sub voce δοκεῖν collegi. Sic οὐ πολλὰ λόγῳ εἰπεῖν, I. 61. f. pro ὡς οὐ πολλὰ etc. Similiter ad

Infinitivum εἶναι, ubi abundare videtur, subintelligi ὡς potuerit. (Vide εἶναι, num. 2.) Sed aliorum verborum in *Infinitivo* modo positorum eadem subinde elliptica ratio est. ὑπῆψας τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαι ταύτης καίεσθαι, L. 176. m. intellige ὡς πᾶσαι etc. τοὺς ἱτασίας εἶναι αἰτίους πληθύνειν τὸν ποταμὸν, II. 20. a. possis τοῦ πληθύνειν intelligere, possis vero perinde etiam ὡς πληθύνειν.

VI. Ὡς saepe idem fere ac ὅτι vult, et cum *Optativo* constructur, ubi latine *Accusativus* cum *Infinitivo* sequitur. ἦλθε ἀγγεῖλη, ὡς ἠλώκει τὸ τιῆχος, I. 83. b. πυνθάνεται ὡς ἡ βασιλικὴ περιπληθύνει, III. 140. a. ἀποδίδασθαι γνώμην, ὡς χρεὶν εἶν etc. IX. 58. f. Jungunt ὡς et ὅτι libri nonnulli, VII. 238. a. ἀντικαὶ ὡς ἔτι βασιλεὺς ἦν. Sed ibi ὡς particula haud dubie nata est ex terminatione vocis praecedentis temere repetitā.

VII. Satis pervulgatus est usus hujus particulae quatenus Tamquam, Quasi, Utpote, Nempe, Quippe, et similia significat: nonnulla tamen adponamus exempla in Musis occurrentia. ὡς εἰ, Tamquam si (Perinde ac si) τῆς Ἰαπωνίης ἄλλο ἴδιος νίμωτο τὴν ἔκρην, IV. 99. f. παρίξει Πέρσῃ ἀνδρὶ ἄνδρα Μακεδόνα, ὡς γυναῖκα τῷ λόγῳ, V. 20. f. ὡς δὴ ἀλφειὸς αὐτόμελος, III. 156. a. N. ἐπῆσαν ὡς ἀναγκασόμενοι τοὺς Ἕλληνας, Tamquam (Quasi) primo impetu oppressuri Graecos, IX. 59. extr. τὰ ἀγάλματα

ταῦτα, ὡς σθεσίρων ξύλων εἶναι, (Ut quae, Quippe quae, ex lignis ipsorum confecta essent) ἐξαικισθῆναι, V. 85. a. ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίαν φρονήματα, ὡς ἄλλα φρονούντων, Ut qui (Qui nempe) alia sentirent, IX. 54. a. Interdum abesse, salvo sententiā, poterat haec particula, ubi tamen locum suum tuetur. πέρην διαβαίνει, ὡς ἀπ᾽ αὐτὸν τὸν σῖτον, VI. 28. m. ἐξῆγον αὐτοὺς ὡς ἀπολείοντες, VI. 91. m. N. Sic et, ταῦτα ὡς ἀπεισχεδόντα, εὐδεκίαν οἱ (λέγεται) εἰρησθῆναι, Haec renunciata scilicet Cambysi, commode dicta ei visa sunt, III. 14. f. ubi haud satis causae fuisse videtur, cur contra librorum consensum ὡς in ὡς mutaret Schaeff. ὡς ἐκ κακῶν, ἰχάρη, IX. 101. a. Potuerat brevius dicere, ἐκ κακῶν ἰχάρη: Nunc adjecta ὡς particula significat, Ut post mala (Quatenus re male gestā fieri potuit) gavisus est.

Ejusdem particulae cum Participio verbi constructae exempla nonnulla supra, ad voc. Εὐαστος, num. 3. adposita sunt, quibus pauca hīc adjicio. ὡς cum Genitivo Participii absolute posito habes VIII. 144. f. νῦν δὲ, ὡς οὕτως ἰχόντων, στρατὸν ἐκπέμπει, Nunc, quum haec ita se habeant; ubi, ex aliorum usu Scriptorum, abesse ὡς poterat; nunc, si latine exprimere particulam velis, Quippe quum, dixeris. ὡς cum Nominativo vel Accusativo absolute Participii: ὡς ὅτῳ μεταδι-

δογμένοι μοι, -- ἥσυχος ἔσσι, VII. 13. f. καταλογισι τούτου (τοῦ χωρίου), ὡς εἶν ἄμαχον, I. 84. m. f. N.

VIII. Ως an Herodotus, sicut Attici scriptores, subinde etiam pro ἰς vel πρὸς usurparit, dubitari potest. Vide Var. Lect. et Not. ad II. 135. extr. et II. 121, 109. cum Var. Lect. I. 116, 3. II. 139. extr. III. 37, 3. et 140, 5. Pro Fere, Circiter, accipi potest in formula ὡς τὸ ἔπιπαι, Fere semper, id est, Ut plurimum; (vide Ἐπίπαι.) et in ὡς εἰκον, V. 83. m. nisi ibi genuina uictoris scriptura ea fuerit, quae olim edita erat, σταδία δὲ μέγιστα -- ἰς εἰκον.

Ως, i. q. οὕτω, Sic, Ita, Similiter. ὡς δὲ καὶ Βαρκαῖοι -- ἕτερα τοιαῦτα ἰποίησαν, III. 13. f. 109. a. πάντα ποιῆσαι τοὺς Ναξίους, -- ὡς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἠσιώτας, V. 30. extr. ὡς δὲ καὶ Σπαρτιῆται, IX. 35. a. Aliquoties ὡς, quod libri dabant, in ὡς mutavit Schaef. ubi nil necesse fuisse videtur. Vide Var. Lect. ad III. 37, 3 seq. et ad III. 14, 45. De posteriore loco paulo ante dictum est, ad voc. Ως, num. VII. Semel etiam nos cum Schaef. ὡς posuimus, ὅβι teneri ὡς potuerat, quod tenent veteres libri omnes: ζῶσα γὰρ τυλίαν ἐξίξι' ὡς ἄρα ἀνθρώποις etc. Quemadmodum (vel Quippe) nimirum etc. IV. 205.

Ωσαύτως, Pariter, Similiter. καὶ Κίσιςι ὡσαύτως, VII. 86. a. ὡσαύτως καὶ, Eodem modo

quo. Βάπτειν (ἰσπῆς) ἰσπυάδατο ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ πίζῳ, VII. 86. a. Pro ὡσαύτως δι, amat Noster, ὡς δ' αὐτως vel ὡς δὲ αὐτως ponere, I. 215. m. II. 67. a. (cum. Var. Lect.) VII. 86. b. IX. 81. extr.

Ωσπερ, idem fere quod ὡς. Sic ὡσπερ εἶχον, ut ὡς εἶχον, E vestigio, II. 121, 4. m. ὡσπερ γι τὰ περὶ Ἰλιν, II. 10. a. ubi vide Var. Lect.

Ωστε, 1) i. q. ὡς, quatenus Ut, Ita ut, significat. οἷα δὲ εἶπας, ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβαθῆναι τῷ περ ἐκείνος εἶπε, I. 86. m. N (conf. Οἶος.) ἀσθενεῖς οὕτω, ὥστε -- διατετρανείας, III. 12. a. συνήναι ὥστε ἄνδρα ἀπληκίστηρον παρῆναι, III. 14. m. ὥστε ἀποπλῆσαι τὸν χρησμὸν, Ita ut (sive, Quo factum est ut) ea res impleteret oraculum, VIII. 96. m.

2) ὥστε, i. q. ἅτι, vel i. q. ὡς, Quippe, Utpote, significans. ὥστε δὲ θαλασσοκράτορις ἰόντις, V. 83. m. (ubi paulo ante, ἅτι δὲ διάφοροι ἰόντις.) ὥστε δὲ ταῦτα νομίζων, I. 8. m. τὸ ἰωυτοῦ ἔποιε, ὥστε ἀναμνησκόντος αἰεὶ τοῦ θρασυπόντος, VI. 94. a. ὥστε ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπείοντον συχνῶν Περσίων, VIII. 118. m.

3) Pro eo, quod alibi ὡς εἶναι dicit Noster, (quid de formula vide Ως, num. IV.) legitur ὥστε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοις συμβαλεῖν, at ibi videtur ὡς γι εἶναι utique legendum, ut in Var. Lect. monuimus.

Ωτακουστέειν, Arrectis auribus

auscultare et observare quid dicatur, Cupide captare rumores. ὠτακουστέοντες ὅκη πισίεται τὰ Μαρδονίου πρήγματα, VIII. 130. extr.

Ὠυτός, sive Ὠυτός pingere malueris, aut Ὠυτός, (vulgo quidem ὠυτός, leni spiritu, in scriptis libris; et ὠυτός, cum punctis diaereticis, in edd. jonice pro ὁ αὐτός) Idem. (conf. Αὐτός, num. 5. et Τωυτό.) De Punctis diaereticis, quae ignorant scripti libri, vide Var. Lect. ad Herodoti Prooem. l. 3. et conf. quae supra ad voc. Τωυτό monuimus. Ad spiritum quod adinet, vide Var. Lect. ad II. 79. a. quo loco Lenem quidem spiritum in verbis istis, συμφίρεται δὲ ὠυτός εἶναι τὸν οἶ etc. tenui cum superioribus editis et msstis; sed et ibi prout in sequentibus feci, Asperum spiritum cum Schaeferum

positum velim. ὠυτός θεός, Idem deus, IV. 119. m. f. ὠυτός οὐναμαζόμενος, οὐκ ἔων ὠυτός, V. 52. m. f. ναύαρχος ἐπὶ ὠυτός ὅσπερ ἐπ' Ἀρτιμισίῳ, VIII. 42. m. ubi Asperum spiritum recte praefert ms. F. Pluralis, ὠυτοὶ vel ὠυτοί. ἐν περιτροπῇ ἐκαρποῦντο, οὐδαμὰ ὠυτοί, II. 168. m. cum Var. Lect. ὠυτοὶ (sic hic Edd. omnes) νῦν ἂν εἰεν φλαυρότεροι, IX. 27. m. Sic iterum ὠυτοὶ Edd. omnes IX. 64. m.

Ὠφελίην, Juvare, Prodesse. Ὀροίτης ὠφέλει μὲν Πέρσας οὐδέν, III. 126. a. ubi mireris nullo ex codice jonicam verbi formam ὠφέλει adferri. Conf. Προσ-ὠφελίην.

Ὠφελίη, ἡ, (jon. pro ὠφέλειᾳ) Utilitas. βουλευμα ἅπ' οὗ Ἰωσι ἐμελλε οὐδιμὴ ὠφελίη εἶσθαι, V. 98. a. τὴν ὠφελίην τῶν τεχνίων οὐ δύναμαι πυθέσθαι, VII. 139. m. f.

DEO GLORIA!

INDEX LOCORUM
TEXTUS, VERSIONIS, VARIETATIS LECTIONIS
ET NOTARUM
EDITIONIS ARGENTORATENSIS HERODOTI,
QUI IN LEXICO HERODOTEO PARTIM ILLUSTRANTUR ,
PARTIM SUPPLENTUR VEL EMENDANTUR.

· Index hic, quem utilem atque acceptum fore possessoribus editionis Herodotæ judicavit illustris Editor, debetur studio *Caroli Henrici Boegneri*, Theologiæ Candidati, qui mecum plagularum emendandarum curam partitus est, quam SCHWIGHEAUSERUS, V. CL., oculorum acie destitutus, ipse suscipere non potuit, mihiq̃ue demandavit. Scr. Argentorati a. d. 1 Decembris MDCCCXXIII.

JO. GEORG. DAHLER

Th. D. et Prof. in academia Argent.

I. In Textu.

Lib. I.

CAP.	LIB.		
18	12	voce	Συνπιλαφρύνειν.
27	9	"	Νός. num. 2.
41	10	"	Χρειών.
51	13	"	Τέσσερις.
57	8	"	Οικίζιν.
68	29	"	Πειράσθαι.
79	5 sq.	"	Ἐγκαταλαμβάνειν.
106	4 sq.	"	Χωρίς. Adverb.
115	15	"	Ὡδε.
119	15	"	Ἐπίπλιος.
123	18	"	Βιβλίον.
123	21	"	Γλώσσα. sub finem.
124	2	"	Βιβλίον.
125	4 sq.	"	Βιβλίον.
125	1 1	"	Δε. num. 3.
137	3	"	Ἐρδιν.
145	8	"	Ότιν.
181	2	"	Περιδίειν.
185	13 sq.	"	Θάλασσα et Καταπλίειν. num. 2.
188	4	"	Σκιναΐζειν. Pass.
196	14	"	Πολιότης.
202	19	"	Τεσσαρακοντα.
211	11	"	Βασίλεια.
213	3	"	Βασίλεια.

Lib. II.

7	2	voce	Ἀνδρες.
45	17	"	Εὐμεινία.
79	5	"	Ὠγτος.
99	6	"	Ουτος.
113	1 sq.	"	Ἱστορίειν.
117	2	"	Δηλοῦν.

Lib. III.

9	13	"	Ἐξικνίσθαι.
45	8	"	Ἀγτιάζειν.

CAP.	LIN.		
72	29	<i>voce</i>	Διαδικυκνύν. <i>Pass.</i>
91	14 sq.	"	Μυριάς.
148	9	"	Ἄν.
150	8	"	Εἰς.
159	13	"	Μυριάς.

Lib. IV.

11	15 sq.	"	Ἀμαχητή.
33	23	"	Ἐπισκήπτειν. <i>num. 2.</i>
49	14 sq.	"	Ἐσθιδόνας.
87	4	"	Ἐπὶ. <i>num. 3.</i>
127	13	"	Κήρυξ.
140	11	"	Ἀντιπολέμιος.
205	4	"	Ὡς.

Lib. V.

58	8 sq.	"	Χωρίον.
92 (5)	82	"	Πίσυνος.
95	8	"	Ἐταρος.

Lib. VI.

17	5	"	Γαυλός. <i>num. 2.</i>
60	5	"	Ἐπιτιθίνας. <i>Med. num. 2.</i>
84	16	"	Τόσος.
128	6	"	Συνιστήν.
130	9	"	Ἀξίωσις <i>et</i> Ταμίειν.

Lib. VII.

4	2	"	Ὀρμαῖν. <i>Passiv. num. 3.</i>
6	4 sq.	"	Συλλαμβάνειν. <i>num. 3.</i>
33	8	"	Διαπασσάλλειν.
49	12	"	Ἀνδρωπος.
60	1 sq.	"	Ἀφιδμός.
118	3	"	Οἰκίον.
144	7 sq.	"	Δίγειν. <i>Actv. num. 5.</i>
170	17	"	Οἰκίζειν.
193	4	"	Ἰθύς. <i>Foem.</i>
203	7 sq.	"	Ναυτικός.
218	6	"	Ἐνδύειν.

Lib. VIII.

16	11	"	Δανός. <i>num. 4. et</i> Τράπειν.
62	1	"	Λόγος. <i>num. II. 3. 1) et</i> Σημαίνειν. <i>num. 1.</i>

CAP.	LIN.		
72	11	voce	Ἐπιμετρομέειν.
93	9	»	Δεινός. num. 4.
109	2	»	Μεταβάλλειν. num. 2.

Lib. IX.

10	6	»	Εἴλωρ.
95	4	»	Ἐπὶ. num. III. 4. et Ἐπιέναι (ab Εἶμι, Εο.) num. 3.

II. In Versione.

Lib. 1.

9	10	voce	Κοῖτος.
39	2	»	Συγγνώμη. num. 2.
61	10 sq.	»	Στασιώτης.
67	11	»	Θήκη. num. 1.
108	13	»	Οἰκίος. num. 1.
129	9	»	Λόγος. num. II. 3. 1).
160	14	»	Ἀποδεικνύειν.
161	5	»	Ποιεῖν. Med. num. 1.
163	8	»	Πᾶς. num. 3.
181	1 sq.	»	Θάψῃς.
191	32 sq.	»	Κάρτα.
199	15 sq.	»	Ἐπικαλεῖν. num. 3.
203	13	»	Ἀρχή. Accus. adv. pos.

Lib. II.

8	16	»	Ὄς. num. IV.
19	11 sq.	»	Ἀπολείπειν. num. 2.
35	3	»	Λόγος. num. I. 1.
63	1 sq.	»	Ἰρόν. num. 4.
69	8	»	Ἰξήϊον.
86	1 sq.	»	Κατήσθαι.
92	24	»	Πνίγειν.
113	1 sq.	»	Ἰστορεῖν.
125	13	»	Ἐξαίρειν. num. I. 1.
148	4 sq.	»	Λόγος. num. I. 1.
161	17 sq.	»	Ἰθύς. Foem.

Lib. III.

34	15 sq.	»	Πρὸς. num. III. 2.
38	22 sq.	»	Νόμος.

CAP.	LIT.	
52	18 sq. voce	Ἐξηγέσθαι. num. 3.
61	8	Βασιλῆος.
65	11	Οἰκῆτος.
78	20	Ἀλλεμαν.
84	8	Βουλῆων. num. 2.
91	14 sq.	Μυριάς.
94	10 sq.	Προς. num. III. 3.
109	4	Θερμύσθαι.
129	3	Θηρῶν.
141	5	Στίλβων. num. 2.
148	9	Ἄν. initio.

Lib. IV.

23	8	Γίνων.
23	20	Στεγνός.
26	8 sq.	Ἀγαλμα.
28	15	Ἀμφιλαφής.
46	16	Προσμεγνύν. num. 1.
60	2	Ἰόν. num. 3.
81	4	Ὡς. num. IV.
95	16	Ἐν. num. 1.
119	11	Ἄντες. num. 5. et Πήσσειν. num. 1.

Lib. V.

20	19	Ἐπιδαψιεύσθαι.
61	8	Ἰπὸ. num. I. 1.
92(6)105		Βαθὺς.
94	2	Ἀπολαύειν. Pass.
120	7	Πολλός. num. 5.

Lib. VI.

52	16	Κάρτα.
86(1)17		Ἰκνίσθαι.
89	7	Ἀποδίδοναι. Part.
94	12	Ἀδιφιδός.
136	13	Ἀδούη.

Lib. VII.

6	20	Χηρῶν. num. I. 2.
16(3)28 sq.		Συλλαμβάνειν. num. 1.
19	1	Ὀρμηρῶν. Pass. num. 3.

CAP.	LIN.		
40	19	voce	Παραβαίνειν. num. 1.
130	8	"	Γνωσιμαχίαν.
143	5 sq.	"	Μιν. num. 2.
147	4	"	Λόγος. num. I. 1.
148	2	"	Αποπειψίς.
169	6	"	Τιμωρημα.
179	2	"	Παραβάλλειν. num. 1.

Lib. VIII.

61	8 sq.	"	Λόγος. num. II. 3. 1).
113	16	"	Εν. num. 3.
133	2 sq.	"	Ορμῶν. Pass. num. 2.
134	8 sq.	"	Κατακοιμῶν.

Lib. IX.

2	11	"	Ἐχιν. num. 4.
13	5 sq.	"	Χρόνος.
27	3 sq.	"	Προτιθέναι. num. 4.
83	3	"	Θῆκη. num. 2.

Vii. Hom.

33	14	"	Ἡλεκτρον.
----	----	---	-----------

III. In Varietate Lectionis.

Lib. I.

5	19	voce	Οὐδαμᾶ.
35	9	"	Ω.
67	9	"	Σφι.
73	3	"	Μοῖρα. num. I.
84	20	"	Βουλίσαν. num. 2.
88	6	"	Κότερα.
99	5 sq.	"	Χρῆν. num. II. 3. sub finem.
134	16	"	Μάλα. num. I.
159	19	"	Ω.
171	7	"	Μακρός. Superl.
193	20	"	Διγύριον.
199	2	"	Ἴζιν. Pass.
202	20	"	Κατακίειν.
207	23	"	Ἰδὺ et Ἰδύς. Adverb.

Lex. Herod. Pars. II.

C e

CAP.

LIN.

Lib. II.

2	28	voice	Πρώτος. num. 1.
10	12	»	Μέγας. Plur.
17	18	»	Ἰθὺς. Poem.
46	11	»	Διδόλος.
75	8	»	Καταχύειν.
147	12	»	Χρῆν. num. II. 2.

Lib. III.

65	27	»	Οἰκίος. num. 1.
72	20	»	Ἀλθνή.
108	4	»	Πρόνοια.
135	1	»	Φαναί.

Lib. IV.

50	4	»	Ἐπιμερτίειν. num. 1.
83	4	»	Ζευγνύειν.
135	9	»	Ὡς. num. I.
159	22	»	Παραχρᾶσθαι.

Lib. V.

69	6 sq.	»	Μοῖρα.
72	16	»	Ἰερίη.
89	6	»	Ἐπὶ. num. I. 7.

Lib. VI.

36	13	»	Ζημιούν.
44	10,	»	Ἄδως.
115	7	»	Ἐπποιέειν. Pass.
119	13 sq.	»	Κηλωνήειν.
131	1	»	Ἀμφι. cum Gen.

Lib. VII.

117	2	»	Ἐμμιξας.
135	6	»	Ἐστίαν.
149	6	»	Ἀνδρῶνσθαι.
168	22	»	Ἀντιούσθαι.
188	19	»	Χρῆμα. num. 2.
238	2	»	Ὡς. num. VI.

Lib. VIII.

ΣΑΡ.	LIB.	
2	5	sq. voce
4	5	"
18	6	"

Κάρτος.
Δρησμος.
Δρησμος.

Lib. IX.

31	26	"	Καταλείν.
33	21	"	Δεινός. num. 4.
76	13	"	Δουλοσίνη.
95	4	"	Ἐπὶ. num. III. 4. et Ἐπίναι. (ab Εἶμι, Εό.) num. 3.

IV. In Notis.

Lib. I.

1	11	"	Ἐξιπολᾶν.
4	7	"	Ουδαίς. Foem.
17	12	"	Ἔργον.
30	13	sq.	Ἐπίρχεισθαι. num. 4.
30	17	sq.	Ἐπιστρεφίως.
31	26	"	Ἰρόν. num. I.
40	2	sq.	Τῆ. num. 3.
49	5	"	Ἄλλος.
58	7	"	Ὄς. num. III.
76	11	"	Ὀρμᾶν. num. 2.
79	14	"	Ἰσπνύσθαι.
84	22	"	Κατά. num. II. 2
86	17	sq.	Ἀναφέρειν. num. 5.
86	28	sq.	Οἶος.
102	12	sq.	Ἥκειν (εὐ).
108	24	"	ὑπηρετεῖν.
110	19	sq.	Διαχρᾶσθαι. num. 2.
120	33	sq.	Προφράζειν.
122	11	"	Ἴεναι.
134	18	"	Ἐπιτροπεύειν.
146	20	"	Ἐπὶ τε et Ἐπιτεν.
164	4	"	Προίσχασθαι.
164	17	"	Χωρίς. Praep.
172	9	"	Ἰρόν. num. 2.
179	2	"	Ἴνα.

C c *

CAP.	LIN.	
180	8 sq. voce	Αἰμασιῇ.
181	1 sq. »	Θωρηξ.
181	10 »	Μαλα. num. I.
189	9 sq. »	Συμφᾶν.

Lib. II.

4	3 sq. »	Ὀρη. num. 2. (1).
6	6 sq. »	Πλεθρον.
7	3 »	Ἰππίος.
7	12 »	Πληροῦν.
16	7 »	Μη. num. 2.
19	3 »	Χορίον. num. 1.
19	10 sq. »	Ἐπιλείπειν.
22	15 »	Ἀπολείπειν. num. 2.
25	12 »	Ἰερώτατα.
29	4 »	Ἰστορίων.
33	10 sq. »	Μέτρον.
35	10 sq. »	Κρίκη.
37	18 »	Χην.
46	7 »	Τραγοσκελῆς.
48	9 »	Τιφ. encl.
52	7 »	Ἐπί τι et Ἐπιτιν.
77	11 »	Μεταβολή.
86	31 sq. »	Θηκαῖος.
92	24 »	Πηγαιν.
100	16 »	Σποδός.
115	16 »	Ἰπολαμβάνειν. num. 3.
115	20 sq. »	Ἐχιν. num. 1 et 9.
124	15 »	Τιφ. encl.
124	25 »	Ἴσος.
135	7 »	Ὠς. num. IV.
136	19 »	Μνημόσινον.
147	11 »	Μαλα. num. III. 1.
171	4 »	Εὖστομα.
175	1 sq. »	Ὅσος. num. 5.
180	4 »	Ἐπιβάλλειν. num. 3.

Lib. III.

4	11 »	Κατά. num. II. 2.
12	17 sq. »	Σκητροφίειν.
15	5 »	Ἐπίστασθαι. num. 1.
34	15 sq. »	Πρὸς. num. III. 2.

CAP.	LN.		
36	5	voice	Προμηθεΐα.
38	1 sq.	"	Παντακῆ.
38	3	"	Προσιδίνα. num. 4. et Προσιδίνα. num. 1.
45	6	"	Φυλάσσειν. Pass.
48	3	"	ἔχειν. num. 6.
59	5	"	ἔξαιρίεν. num. II.
65	3 sq.	"	Καταλαμβάνειν. num. 2.
65	28 sq.	"	Λοιπός.
65	36	"	Κατεργάζεσθαι. num. 2.
68	24	"	Συγκατῆσθαι.
73	8	"	Ἐπισκῆπτειν. num. 2.
80	10	"	Καταργᾶν.
80	34	"	Γνώμη. num. 2.
81	18	"	Γνώμη. num. 2.
91	14 sq.	"	Μυριάς.
105	9	"	Κου. encl.
107	2	"	Χωρίον. num. 1.
115	8 sq.	"	Ουτός. num. 3.
115	9	"	Βαρβαρικός.
115	10	"	Μελετᾶν.
125	7 sq.	"	Φρόνημα.
125	9 sq.	"	Μεγαλοπρεπείη.
130	8	"	ἔχειν. num. 3.
138	23	"	Ἄμα. seq. Dat.
151	10	"	Ἄν. sub finem.
156	8	"	Κοινὰ, τὰ.

Lib. IV.

5	16	"	Ἀπωθεΐεν.
11	11	"	Δίειν. Pass. num. 3.
28	12	"	ᾠραῖος. num. 2.
47	5	"	Τεψ. encl.
58	4	"	Ἐπίχολος.
63	2	"	Νομίζειν. num. 2. (3).
64	9	"	Ὀργάν. num. 1.
66	4	"	Αἵρειν. num. 5. et Ἀσφαίρειν. num. 1.
75	7	"	ᾠρεύσθαι.
75	10 sq.	"	Λίβχνος.
81	17 sq.	"	Μιν. num. 1.
87	4	"	Ἐπὶ. num. I. 4.
103	3 sq.	"	Ἀποφέρειν et Ἐπαπαύγειν. num. 4.
109	9	"	Πολλός. num. 2.
117	1	"	Νομίζειν. num. 2. (3).

CAP.	LIN.		
129	13	voce	Φέρειν. num. 6.
154	6	»	Ἐπὶ. num. II. 9.
158	2	»	Παραγίγεται.
166	9	»	Ποιεῖν. num. 1.
166	12	»	Ἐπανίστασθαι.
188	7	»	Νέμειν. num. 3.
200	9	»	Ἐπὶ χαλῶς.

Lib. V.

13	4	»	Κη. encl.
13	13	»	Ἐκαστος.
16	15 et 20	»	Καταπακτός.
20	19	»	Ἐπιδιψλύνεσθαι.
22	4 sq.	»	Ἐν. num. 2.
25	9	»	Σπαδίζειν.
38	9 sq.	»	Δίειν. num. 3.
58	12	»	Φατίζειν.
63	7	»	Ἐξαιρίειν. num. 2.
71	3	»	Κομᾶν. num. 2.
72	16	»	Ἄδυντον.
73	5	»	Ἐκπολεμοῦν.
74	12 sq.	»	Ὀπλον. num. 1.
78	1 sq.	»	Παντακῆ.
83	10	»	Κομίζειν.
85	5	»	Πειρᾶν.
89	8	»	Ἐπὶ χεῖν. num. 3.
92(7)130		»	Νεκρός.
106	11 sq.	»	Αἰτίνη.
121	4	»	Ἀναλαμβάνειν. num. 3.

Lib. VI.

7	3 sq.	»	Πρόβουλος.
12	14	»	Ἐχειν. num. 2.
30	3	»	Ὁ. num. 2.
30	13	»	Περιστίλλειν.
68	1 sq.	»	Οἶ.
75	5	»	Μανίη.
89	3	»	Χρᾶν.
89	7	»	Ἀποδιδόναι. Med.
89	10	»	Ἰσχυρίζεσθαι.
98	18	»	Ἐρξίης.
102	2	»	Κατιργάζεσθαι. num. 2.

CAP.	LIN.	
107	17 <i>sq. voce</i>	Παρασκευάζειν. num. 2. et Παριστάειν. num. 2.
107	20	Μερίχιν.
127	11	Ἐκ. num. 4.
130	9	Ἀξίωσις.
138	23	Ἀμα. seq. Dat.

Lib. VII.

3(3)	38	»	Αὐτός. num. 3.
6	13	»	Διαδίτης.
9	6	»	Ἀνάξιος.
26	12	»	Ἡ.
33	8	»	Διαπασσαλεύειν.
36	2	»	Ζευγύναι.
36	25	»	Ἰλη. num. 2.
43	3 <i>sq.</i>	»	Ἐπιλείπειν.
46	8	»	Ἐπέρχισθαι. num. 4.
54	11	»	Ωκινάκης.
56	9	»	Πᾶς. num. 4.
62	11	»	Σάττιν.
89	17	»	Στίλλειν. num. 1.
96	6	»	Ἰστορίη.
99	9 <i>sq.</i>	»	Λόγος. num. II. 3. 2).
101	8 <i>sq.</i>	»	ὑπομένειν. cum Accus.
102	5	»	Ἐπακτος.
139	10	»	Τίχχος. num. 1.
139	24	»	Ρίπειν.
141	2	»	Προβάλλειν.
143	15	»	Ἀγτίειν. num. 2.
145	6	»	Εγχειρίειν.
145	16 <i>sq.</i>	»	Οὐδαμᾶ.
149	8	»	Πραῖσμα.
158	6 <i>sq.</i>	»	Ἐπισκήπτειν. num. 1.
161	11	»	Ἀπειλύνειν. Pass.
184	14 <i>sq.</i>	»	Οτι. num. 3.
196	4 <i>sq.</i>	»	Τριταῖος.
197	15	»	Πᾶς. num. 2.
208	16	»	Ἀλογίη.
210	10	»	Αὐτός. num. 1.
237	13	»	Συμβουλεύειν. Med.

Lib. VIII.

5	6	»	Ἀπαίρειν.
11	4 <i>sq.</i>	»	Στόμα. num. 1.

CAP.	LIB.		
27	12	πότε	Ἐπιτιθέναι. <i>Med. num. 2.</i>
55	4 sq.	"	Μαρτύριον.
60	11	"	Ἐς. <i>num. 5.</i>
62	2	"	Ἐπιστρίφισθαι.
62	4 sq.	"	Φέριν. <i>num. 4. et 6.</i>
71	9 sq.	"	Συγχεῖν. <i>num. 2.</i>
82	9 sq.	"	Καταδέιν.
87	8	"	Νηῦς.
100	9 sq.	"	Φέριν. <i>num. 6.</i>
107	8	"	Πορεύεσθαι.
128	8	"	Πτεροῦν.
137	9 sq.	"	Γάμος.

Lib. IX.

2	10	"	Λέγειν. <i>num. 2.</i>
21	2	"	Ἐπίμαχος.
27	1 sq.	"	Λόγος. <i>num. I. 1.</i>
49	4	"	Ψυχρός.
53	4 sq.	"	Κατά. <i>num. II. 2.</i>
57	2	"	Ἀρχή. <i>Accus. adverb. pos.</i>
58	12 sq.	"	Ἐναποδείκνυσθαι.
66	9	"	Καταστᾶν.
69	2 sq.	"	Φόβος.
70	4	"	Φράσσειν. <i>Med.</i>
70	21	"	Φοβεῖν.
76	13	"	Λυεῖν.
76	17	"	Ἐχειν. <i>num. 1.</i>
93	26	"	Πρίν. <i>num. 2.</i>
100	2	"	Παρασκευάζειν. <i>num. 2.</i>
107	20	"	Πολλός. <i>num. 8.</i>
108	6	"	Ἐργεῖν. <i>Pass.</i>
109	7 sq.	"	Πανοικίη.
121	5	"	Πολλός. <i>num. 8.</i>

Vit. Hom.

2	5 sq.	"	Ἐπιλέγειν. <i>Med. num. 3.</i>
33	14	"	Ἠλεκτρον.

Illustrantur Glossae

Ad I. 65	"	Τριηκᾶς.
Ad I. 215	"	Φάλαρα.

*Errata.**Pars I.*

<i>Pag.</i>	23	<i>col.</i>	1	<i>lin.</i>	20	<i>pro</i>	68	<i>leg.</i>	78.
—	27	—	1	—	16	<i>ab ult.</i>	<i>pro</i>	VI.	<i>leg.</i> VII.
—	65	—	1	—	22	<i>post ἀπήγαγε</i>			<i>adde</i> Vit.
—	102	—	2	—	7	<i>pro</i>	Ἀρύσσειν	<i>leg.</i>	Ἀρύσσεισθαι.
—	119	—	1	—	9	<i>pro</i>	βασιδσίας	<i>leg.</i>	βασιδσίας.
—	222	—	1	—	13	<i>ab ult.</i>	<i>pro</i>	ἱξιλευντις	<i>leg.</i> ἱξιλαῶντις.
—	260	—	1	—	19	<i>post</i>	ῥιςθρον	<i>adde</i>	VII. 43. a.
—	274	—	1	—	3	<i>pro</i>	100	<i>leg.</i>	200.
—	316	—	2	—	8	<i>pro</i>	δι	<i>leg.</i>	δν.
—	333	—	2	—	7	<i>ab ult.</i>	<i>pro</i>	ὑθνς	<i>leg.</i> ἰθνς.

Pars II.

<i>Pag.</i>	31	<i>col.</i>	2	<i>lin.</i>	13	<i>pro</i>	Valck.	<i>leg.</i>	Wess.
—	49	—	2	—	1	<i>pro</i>	I.	<i>leg.</i>	III.
—	139	—	2	—	4	<i>ab ult.</i>	<i>ante</i>	170	<i>adde</i> VII.
—	140	—	2	—	3	<i>post</i>	ἐγένοντο	<i>adde</i>	VII. 118. a.
—	189	—	1	—	15	<i>ab ult.</i>	<i>pro</i>	57. a.	<i>leg.</i> 56. f.
—	234	—	2	—	5	<i>ab ult.</i>	<i>pro</i>	226.	<i>leg.</i> 22.
—	288	—	2	—	9	<i>ab ult.</i>	<i>pro</i>	I. 59.	<i>leg.</i> III. 68.

PR

HM

DEC 9 - 1929

